

From the Risale-i Nur Collection

The Rays

On the Nature and Purposes of Man, Life, and All Things
Bediuzzaman
SAID NURSI

Risale-i Nur Külliyyatı'ndan

Sualar

Müellifi
Bediüzzaman
Said Nursî

www.risaleglobal.com

The Second Ray

The Final Fruit of Eskisehir Prison

[The Second Ray of the Thirty-First Flash]

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

This Ray was written sixteen years ago at a time I remained alone in Eskisehir Prison after my friends had been released. It was written at great speed, with my own very deficient pen at a distressing, disagreeable time and is therefore somewhat lacking in order.

Still, I saw when correcting it recently that in respect of belief and the affirmation of Divine Unity it is extremely valuable, powerful, and important.

Said Nursi

[This forms a seventh 'Point' about the six Greatest Names and is about the Greatest Name of 'God, The One.']

NOTE: In my view, this treatise holds great importance, for the significant and subtle mysteries of belief that it contains unfold and develop.

One who reads and understands this treatise will save his belief, God willing.

Unfortunately I have been unable to meet with anyone here and have been unable to write out a fair copy myself.

If you want to understand the treatise's value, read first of all the Second and Third Fruits of the First Station carefully and the Conclusion at the end and the matter in the two pages preceding that, then study the whole of it slowly!

The Seventh Of The Six Points About The Six Greatest Names, About 'God, The One'

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.
And from Him do we seek help.

Inspired by one splendid meaning of the verse,
And know that there is no god but God, (Qur'an, 47:19.)
and by a famous oath of the Prophet (PBUH), this treatise consists of a subtle point I perceived about **three** beautifully sweet and subtle **fruits of the affirmation of Divine unity**, and **three matters necessitating it**, and **three proofs of it**.

İkinci Şua

Eskişehir Hapishanesinin Son Meyvesi

[Otuzbirinci Lem'anın İkinci Şuaı]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Onaltı sene evvel, Eskişehir Hapishanesinde, arkadaşlarımla tahliyeleriyle yalnız kaldığım bir vakitte şu Şua, gayet acele, pek noksan kalemimle, sıkıntılı, rahatsızlık bir zamanda te'lif edildiğinden bir derece intizamsız olmakla beraber,

bugünlerde tashih ederken iman ve tevhid noktasında pek çok kıymetdar ve kuvvetli ve ehemmiyetli gördüm.

Said Nursî

["Allahü Ehad" İsm-i A'zamına Dair Yedinci Nükte-i A'zam Ve Altı İsm-i A'zaminin Altı Nüktesinin Yedincisi.]

İHTAR: Bu risale benim nazarımda çok mühimdir. Çünkü, içinde çok mühim ve ince olan esrar-ı imaniye inkişaf ediyor.

Bu risaleyi anlayarak okuyan adam imanını kurtarır inşaallah.

Maatteessüf ben burada kimse ile görüşemediğimden, kendime tebyiz edip yazdıramadım.

Bu risalenin kıymetini anlamak istersen, başta bulunan İkinci ve Üçüncü Meyve'yi ve âhirdeki hâtimeyi ve hâtimeden iki sahife evvelki mes'eleyi evvelce dikkatle okuduktan sonra tamamını teenni ile mütalaa eyle!..

Altı İsm-i A'zaminin Altı Nükte-lerinin "Allahü Ehad"e Dair Yedinci Nükte-i A'zamıdır

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِهِ نَسْتَعِينُ

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ âyetinin bir muhteşem

nüktesiyle, meşhur bir kasem-i Nebvînin işaretiyle ve ilhamıyla hissettiğim gayet güzel ve çok şirin ve nihayet derecede latif **üç meyve-i tevhid** ve **üç muktezisi** ve **üç hüccetine** dair bir nükte-dir.

The oath God's Most Noble Messenger most frequently used was the oath: "By Him in whose hand is Muhammad's being," (Musnad, iv, 16.) which shows that

even the furthestmost tips of the tree of the universe, and its broadest extent, and its minor particulars, exist through the power and will of the Single One of Unity.

For if the most choice and exceptional of creatures, Muhammad (Peace and blessings be upon him), does not own himself,

and if he is not free to act as he wishes and is tied in his actions to another will,

certainly, nothing, no function, state or circumstance, whether particular or universal, can be outside the power of that all-encompassing will.

Yes, what this meaningful oath of Muhammad (PBUH) indicates is the mighty, all-encompassing unity of dominicality.

Since a hundred, perhaps a thousand, clear proofs of this Divine unity have been set forth and explained in the Risale-i Nur, which is the Siracü'n-Nur (The Illuminating Lamp)*, we refer to that the details and proofs of this elevated truth.

A collection from the Risale-i Nur consisting of A Supplication (Third Ray), Treatise For The Sick, Treatise For The Elderly, 'For us God suffices' (Fourth Ray), the Thirteenth Flash, Thirty- Three Windows, A Supplication in Arabic, and the Denizli Defence Speeches. [Tr.]}

In this Second Ray, in the first of three brief 'Stations' contained in this most important truth of belief, three subtle, sweet, precious, and luminous universal fruits out of innumerable fruits will be explained in summary fashion,

thereby alluding to the insights and experiences which impelled my heart to those fruits.

#15

In the Second Station, three universal matters and motives necessitating this sacred truth will be explained, which have the power of three thousand such matters.

In the Third Station, three signs pointing to this truth of Divine unity will be mentioned, which have the power of three hundred signs, indications, and proofs.

The First Fruit Of The First Station

In Divine unity and the affirmation of it, Divine beauty and dominical perfection become apparent. If there was no unity that pre-eternal treasury would remain hidden.

İşte Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm yemin ettiği vakit, en çok istimal ve tekrar ile her zaman ferman ettiği şu وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ kasemidir. Ve bu kasem gösteriyor ki,

şecere-i kâinatın en geniş dairesi ve en müntehası ve nihayâtı ve teferruatı dahi Zât-ı Vâhid-i Ehad'in kudretiyle ve iradesiyledir.

Çünkü mahlukatın en müntehab ve en müstesnası olan Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın nefsi, kendi kendine mâlik olmazsa

ve e'f'alinde serbest bulunmazsa ve harekâtı başka bir ihtiyara bağlı ise;

elbette hiçbir şey, hiçbir şe'n, hiçbir hal, hiçbir keyfiyet - cüz'î olsun küllî olsun- o muhit iktidarın, o şamil ihtiyarın daire-i tasarrufunun haricinde olamaz.

Evet, bu çok manidar kasem-i Muhammedî'nin (A.S.M.) ifade ettiği gayet muazzam ve muhit bir tevhid-i rububiyettir.

Ve bu tevhidin isbatına dair yüz belki bin bahir bürhanlar, Siracünnur olan Risale-i Nur'da beyan edildiğinden, bu hakikat-ı âliyenin tafsîlât ve isbatını ona havale ederek

bu İkinci Şua'da muhtasar üç makam içinde bu çok ehemmiyetli hakikat-ı imaniyenin birinci makamında gayet latif ve tatlı ve çok kıymetli ve nurlu, hadsiz semerelerinden üç küllî meyvelerini gayet muhtasar bir surette beyanla,

o meyvelere benim kalbimi sevkeden zevklerime ve hislerime işaret edilecek.

İkinci Makam'da ise bu kudsi hakikatın üç küllî muktezisi ve esbab-ı mûcibesi beyan edilir ve o üç muktezi üç bin muktezilerin kuvvetindedirler.

Ve Üçüncü Makam'da, o hakikat-ı tevhidiyenin üç alâmetleri zikredilecek ve o üç alâmet üç yüz alâmet ve emare ve delil kuvvetindedirler.

Birinci Makam'ın Birinci Meyvesi

Tevhid ve vahdette cema-i İlahî ve kemal-i Rabbanî tezahür eder. Eğer vahdet olmazsa, o hazine-i ezeliye gizli kalır.

Yes, it is only in the mirror of unity and in the manifestation of the Divine Names concentrated by means of unity in the faces of particulars at the extremities of the tree of creation **that infinite Divine beauty and perfection, unending dominical excellence and loveliness, the incalculable bounties and gifts of that Merciful One, and the utterly perfect beauty of that Eternally Besought One**, are all to be seen.

For example, when the particular act of sending to the assistance of a powerless infant lacking will, pure white milk **from an unexpected place**, that is, from between blood and excrement, is considered from **the point of view of the affirmation of Divine unity**,

suddenly, through the wondrous, tender **sustaining** of all infants and young and their subjugating their mothers to themselves,

the undying beauty of the mercy of the Most Merciful is seen in all its splendour.

If not looked at through the eyes of Divine unity, that beauty is hidden,

and **that particular providing of sustenance** is ascribed to **causes**, chance, and Nature, thus losing all its value and even transforming its very nature.

Also, for example; if being healed of a dreadful disease is considered from the point of view of the affirmation of Divine unity,

on the face of the bestowal of healing on all the sick in **the huge hospital** called the earth, through the remedies and medicines from **the vast pharmacy** called the world,

the beautiful compassion of **the Absolutely Compassionate One** and the acts of His mercy become apparent **in universal and splendid fashion**.

If it is not considered from the point of view of the affirmation of Divine unity,

that particular but knowledgeable, **perceptive**, and **conscious** bestowal of healing

will be attributed to the properties of **lifeless** medicines and to blind force and unconscious Nature;

its nature will be completely changed and it will lose its wisdom and value.

#16

I am explaining here because of its relevance a point which occurs to me about a **benediction for the Prophet** (PBUH).

It concerns the well-known benediction which is recited regularly by the Shafi'is at the end of tesbihat following the five daily prayers: **O God! Grant blessings to our master Muhammad and to the family of Muhammad, to the number of ills and their remedies, and bless him and them and grant them unending peace.** It is important because

Evet, **hadsiz cemal ve kemalât-ı İlahiye** ve **nihayetsiz mehasin ve hüsn-ü Rabbanî** ve **hesabsız ihsanat ve baha-i Rahmanî** ve **gayetsiz kemal-i cemal-i Samedanî**, ancak vahdet âyinesinde ve vahdet vasıtasıyla şecere-i hilkatın nihayatındaki cüz'iyatın sîmalarında temerküz eden cilve-i esmada görünür.

Meselâ; iktidarsız ve ihtiyarsız bir yavrunun imdadına **umulmadık bir yerden**, yani kan ve fişkı ortasından beyaz, safi, temiz bir süt göndermek olan cüz'î fiil ise; **tevhid nazarıyla** bakıldığı vakit,

birden bütün yavruların pek çok hârikulâde ve pek çok şefkatkârane olan küllî ve umumî **iaşeleri** ve vâlidelerini onlara müsahhar etmeleriyle

rahmet-i Rahman'ın **cemal-i lâyezalîsi** kemal-i şaşaa ile görünür.

Eğer tevhid nazarıyla bakılmazsa, o cemal gizlenir

ve **o cüz'î iaşe** dahi **esbaba** ve tesadüfe ve tabiata havale edilir; bütün bütün kıymetini, belki mahiyetini kaybeder.

Hem meselâ, müdhiş bir hastalıktan şifa bulmak, eğer tevhid nazarıyla bakılsa;

birden zemin denilen **hastahane-i kübrada** bulunan bütün dertlilere, âlem denilen **eczahane-i ekberden** ilâçları ve dermanlarıyla şifa ihsan etmek yüzünde,

Rahîm-i Mutlak'ın cemal-i şefkati ve mehasin-i rahîmiyeti **küllî ve şaşaalı bir surette** görünür.

Eğer tevhid nazarıyla bakılmazsa;

o cüz'î fakat alîmane, **basîrane**, **şuurkârane** olan şifa vermek dahi,

camid ilâçların hasiyetlerine ve kör kuvvete ve şuursuz tabiata verilir.

Bütün bütün mahiyetini ve hikmetini ve kıymetini kaybeder.

Bu makam münasebetiyle hatıra gelen bir **salavatın** bir nüktelerini beyan ediyorum.

Şöyle ki: Namaz tesbihatının âhirinde Şafiîlerde gayet müstamel ve meşhur bir salavat olan

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كُلِّ دَاءٍ وَدَوَاءٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ كَثِيرًا كَثِيرًا
nin ehemmiyeti yüzündendir ki,

due to the wisdom in man's creation and the mystery of his comprehensiveness, every moment he entreats his Creator and seeks refuge with Him, and offers Him thanks and praise.

Just as illnesses are the most effective whip driving him to the Divine Court,

so the chief of the sweet bounties prompting him to give thanks earnestly and to truly offer praise gratefully are remedies, healing, and good health.

It is for this reason that this benediction is most meaningful and widely accepted.

Sometimes when reciting "to the number of all ills and their remedies," I see the earth in the form of a hospital

and sense the clearly obvious existence of the True Healer, Who supplies the remedies for all ills, physical and spiritual, and answers all needs, and His universal clemency and sacred all-embracing compassion.

Also for example; if the bestowal of guidance and belief on someone who experiences the ghastly pains of misguidance is considered from the point of view of the affirmation of Divine unity,

the pre-eternal beauty of One Munificent and Generous becomes apparent on the face of that supreme gift, which transforms the insignificant, transitory, and impotent man into the slave-addressee of the One True Object of Worship, the Creator and Sovereign of all the universe, and through his belief bestows on him —and on all believers according to their degree— eternal happiness and a broad and splendid everlasting world and property.

One flash of that unfading beauty is such that it makes all believers love it, and the elite enamoured of it and captivated by it.

If such an event is not considered from the point of view of Divine unity,

the man's particular belief will be attributed either to the person himself, as with the self-centred and self-opinionated Mu'tazilites, or to causes.

Then that sparkling gem of the Most Merciful, the true price and value of which is Paradise,

will be reduced to being a piece of glass and it will no longer reflect the flashes of that sacred beauty.

Thus, it may be seen from these three examples that being concentrated in them through the affirmation of Divine unity, the innumerable sorts and varieties of Divine beauty and dominical perfection are apparent in the particular beings at the extremities of the sphere of multiplicity, and in all their states and conditions, and the certain existence of Divine beauty and perfection is understood and established.

insanın hikmet-i hilkatı ve sırr-ı câmiyeti ise; her zaman, her dakika Hâlıkına iltica ve yalvarmak ve hamd ve şükür etmek olduğundan,

insanı dergâh-ı İlahiyeye kamçı vurup sevkeden en keskin ve müessir saik, hastalıklar olduğu gibi;

insanı, kemal-i şevk ile şükre sevkeden ve tam manasıyla minnetdar edip hamdettiren tatlı nimetler ise, başta şifalar ve devalar ve âfiyetler olduğundan

bu salavat-ı şerife gayet müşerref ve manidar olmuştur.

Ben bazan بَعْدَ كُلِّ دَاءٍ وَدَوَاءٍ dedikçe, küre-i arzı bir hastahane suretinde

ve maddî ve manevî bütün dertlerin ve ihtiyaçların dermanlarını ihsan eden Şâfi-i Hakikî'nin pek aşikâr bir mevcudiyetini ve küllî bir şefkatini ve kudsî ve geniş bir rahîmiyetini hissediyorum.

Hem meselâ: Dalaletin gayet müdhiş manevî elemi hissedenden bir adama, iman ile hidayet ihsan etmek, eğer tevhid nazarıyla bakılsa,

birden o cüz'î ve fânî ve âciz adam bütün kâinatın hâlıkı ve sultanı olan Mabudunun muhatap bir abdi olmak ve o iman vasıtasıyla bir saadet-i ebediyeyi ve şahane ve çok geniş ve şaşaalı bir mülk-ü bâkî ve bâkî bir dünyayı ihsan etmek ve onun gibi bütün mü'minleri dahi derecelerine göre o lütfâ mazhar etmek olan bu ihsan-ı ekber yüzünde ve sîmasında, bir Zât-ı Kerim ve Muhsin'in öyle bir hüsn-ü ezeli ve öyle bir cemal-i lâyezalîsi görünür ki,

bir lem'asıyla bütün ehl-i imanı kendine dost ve has kısmını da âşık yapıyor.

Eğer tevhid nazarıyla bakılmazsa;

o cüz'î imanı, ya mütehakkim ve hodbin Mu'tezileler gibi kendi nefsine veya bazı esbaba havale eder ki,

hakikî fiyatı ve bahası Cennet olan o Rahmanî pırlanta

bir cam parçasına inip âyinedarlık ettiği kudsî cemalin lem'asını kaybeder.

İşte bu üç misale kıyasen, daire-i kesretin müntehasındaki cüz'iyatın, cüz'iyat-ı ahvalinde tevhid noktasında cemal-i İlahînin ve kemal-i Rabbanînin binler enva'ı ve yüzbin çeşitleri onlarda temerküz cihetinde görünür, anlaşılır, bilinir, tahakkuku sabit olur.

It is because Divine beauty and perfection are to be seen with the heart in the affirmation of Divine unity and perceived by the spirit that

all the **saints** and **purified ones** have found their sweetest illuminations and most delectable spiritual sustenance in repeated recitation of "**There is no god but God,**" the profession of Divine unity.

And it is because **Divine grandeur and magnificence**, **Divine glory**, and **the absolute sovereignty of the dominicality of the Eternally Besought One** are realized in **the profession of Divine unity** that

God's Noble Messenger (Peace and blessings be upon him) declared: "*The best thing I and the prophets before me have said is 'There is no god but God.'*"*

**{Muwatta, Qur'an, 32; Hajj, 246; al-'Ajluni, Kashf al-Khafa', i, 153; al-Albani, Sahih al-Jami'u's-Saghir, no: 1113.}*

Yes, although a small bounty, gift and sustenance like a flower, a fruit, or a light, is a tiny mirror,

through the mystery of Divine unity each suddenly stands shoulder to shoulder and **joins** with all its fellows.

Being transformed into a large mirror, its species displays the sort of **Divine beauty** which is manifested on it.

With transient, fleeting beauty it **points** to an everlasting, **undying beauty**.

As Mawlana Jalal al-Din* said: **The imagination which is the snare of the saints is the reflection of the moon-faced beauties of the garden of God; it becomes a mirror to Divine beauty.**

**{Mawlana Jalal al-Din Rumi (604/1207-672/1273), author of the Mathnawi}*

If not for the mystery of the affirmation of Divine unity, each particular fruit would remain on its own, and would show neither that **sacred** beauty nor its **elevated** perfection.

Even the particular **flash** of beauty within it would be extinguished and vanish. It would **quite simply** become its opposite; from being a diamond, it would turn into glass.

Also, through the mystery of the affirmation of Divine unity, in **living beings**, which are the fruits of **the tree of creation**,

İşte tevhidde cemal ve kemal-i İlahînin kalben görünmesi ve ruhen hissedilmesi içindir ki;

bütün **evliya** ve **asfiya**, en tatlı zevklerini ve en şirin manevî rızıklarını kelime-i tevhid olan "**Lâ ilahe illallah**" zikrinde ve tekrarında buluyorlar.

Hem **kelime-i tevhidde azamet-i kibriya** ve **celal-i Sübhanî** ve **saltanat-ı mutlaka-i rububiyet-i Samedaniye** tahakkuk etmesi içindir ki,

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm ferman etmiş:

أَفْضَلُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ Yani:

"Ben ve benden evvel gelen peygamberlerin en ziyade faziletli ve kıymetli sözleri, "Lâ ilahe illallah" kelâmıdır."

Evet bir meyve, bir çiçek, bir ışık gibi küçücük bir ihsan, bir nimet, bir rızık; bir küçük âyine iken,

tevhidin sırrıyla birden bütün emsaline omuz omuza verip **ittisal** ettiğinden,

o nevi büyük âyineye dönüp o nev'e mahsus cilvelenen bir çeşit **cemal-i İlahî**yi gösterir.

Ve fâni, muvakkat olan güzellik ile, bâki bir nevi **hüsn-ü sermedî**yi **irae** eder.

Ve Mevlâna Celaleddin'in dediği gibi,

أَنْ خَيَّالَاتِي كِه دَامَ أَوْلِيَّاسْت عَكْسِ مَهْرُويَانِ بُوسْتَانِ
خُداست

sırrıyla bir âyine-i cemal-i İlahî olur.

Yoksa eğer tevhid sırrı olmazsa, o cüz'î meyve tek başına kalır. Ne o **kudsi** cemal, ne de o **ulvi** kemali gösterir.

Ve içindeki cüz'î bir **lem'a** dahi söner, kaybolur. **Âdeta** başaşağı olup elmastan şişeye döner.

Hem tevhid sırrıyla, **şecere-i hilkatın** meyveleri olan **zîhayatta**

is a Divine personality, a dominical oneness, an immaterial face of the Most Merciful defined by the seven attributes, a concentration of the Names, and the manifestation of the determination and personification of the One Who is addressed by the words “You alone do we worship and from You alone do we seek help.” {Qur’an, 1:5}

Otherwise that personality, that oneness, that face, the manifestation of that determination would expand to the extent of the universe, disperse and be hidden.

It would be seen only by eyes of the heart that were truly vast and comprehensive. For the magnificence of Divine grandeur would veil it; not everyone could see it with the eye of the heart.

#18

Also, it is clearly understood from those particular living beings that their Maker sees them, knows them, hears them, and does as He wishes.

Quite simply, behind the createdness of each living being, the immaterial personification and determination of one who has power and will, hears, sees and knows, is apparent to one who believes.

Especially behind the createdness of man from among living creatures, through belief and through the mystery of Divine unity, that immaterial personification and determination are to be observed in extremely clear fashion.

For samples of meanings such as knowledge, power, life, hearing, and sight, which are the bases of that personification of oneness, are present in man, and he indicates them through those samples.

For example, the one who bestows the eyes, both sees the eye, and, a subtle meaning, sees what the eye sees, then he bestows them.

For sure, the oculist who makes some spectacles for your eyes, sees that they are suitable for your eyes, then he makes them.

And the one who bestows the ears, surely hears what the ears hear, then he makes them and bestows them. Examples for the other attributes may be made in the same way.

Also, man bears the impresses and manifestations of the Names; through them, he testifies to those sacred meanings.

Also, through his weakness, impotence, poverty, and ignorance, man acts as a mirror in another way;

he testifies to the power, knowledge, will, and other attributes of the one who has pity on his weakness and poverty, and comes to his aid.

bir şahsiyet-i İlahiye, bir ehadiyet-i Rabbaniye ve sıfât-ı seb’aca manevî bir sîma-i Rahmanî ve temerküz-ü esmâî ve اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ اِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ deki hitaba muhatab olan zâtın bir cilve-i taayyünü ve teşahhusu tezahür eder.

Yoksa o şahsiyet, o ehadiyet, o sîma, o taayyünün cilvesi inbisat ederek kâinat nisbetinde genişlenir, dağılır, gizlenir.

Ancak çok büyük ve ihatalı, kalbî gözlere görünür. Çünkü azamet ve kibriya perde olur, herkesin kalbi göremez.

Hem o cüz’î zîhayatlarda pek zahir bir surette anlaşılır ki; onun Sâniî, onu görür, bilir, dinler, istediği gibi yapar.

Âdeta o zîhayatın masnuiyeti arkasında muktedir, muhtar, işitici, bilici, görücü bir zâtın manevî bir teşahhusu, bir taayyünü imana görünür.

Ve bilhassa zîhayattan insanın mahlukiyeti arkasında gayet aşikâr bir tarzda o manevî teşahhus, o kudsî taayyün sırr-ı tevhid ile, imanla müşahede olunur.

Çünkü o teşahhus-u ehadiyetin esasları olan ilim ve kudret ve hayat ve sem' ve basar gibi manaların hem nûmuneleri insanda var; o nûmuneler ile onlara işaret eder.

Çünkü meselâ, gözü veren zât, hem gözü görür, hem ince bir mana olan gözün gördüğünü görür, sonra verir.

Evet senin gözüne bir gözlük yapan gözlükçü usta, göze gözlüğün yakıştığını görür, sonra yapar.

Hem kulağı veren zât, elbette o kulağın işittiklerini işitir, sonra yapar, verir. Sair sıfatlar buna kıyas edilsin.

Hem esmanın nakışları ve cilveleri insanda var; onlar ile o kudsî manalara şehadet eder.

Hem insan, za'fıyla ve acziyle ve fakrıyla ve cehliyle diğer bir tarzda âyinedarlık edip,

yine za'fına fakrına merhamet eden ve meded veren zâtın kudretine, ilmine, iradesine ve hakeza sair evsafına şehadet eder.

Thus, since through the mystery of Divine unity, a thousand and one Divine Names are **concentrated** in the furthest points and **most scattered particulars** of the **sphere of multiplicity**, in the tiny missives known as living beings, and are to be read most clearly,

the All-Wise Maker multiplies the copies of them extensively. He makes exceedingly numerous and various the copies of the species of small living beings in **particular**, and **publishes** them everywhere.

What **impelled** me to the truth of this First Fruit was a certain feeling and experience. It was like this:

At one time, due to my excessive feelings of pity, **sympathy** and **kindness**,

I was exceedingly touched and sorry for living beings, and of them, **intelligent beings** and man, and particularly the **oppressed** and **disaster-stricken**.

I exclaimed from my very heart: "Neither these **monotonous laws** which prevail over the world hear the woes of these powerless and weak unfortunates,

nor do the **overwhelming**, deaf **elements** and events hear them.

Is there no one who will take pity on their wretched state and intervene in their particular plights?" My spirit was crying out from its very depths.

#19

My heart called out with all its strength: "Do these fine creatures, these valuable goods, these **yearning and grateful friends**, have no owner, no master, no true friend who will look to their business, accompany them and protect them?"

The satisfying, soothing, and sufficient answer to the cries of my spirit and tumult of my heart was this:

through the mystery of the Qur'an and light of belief, and the mystery of Divine unity, I perceived the *particular favours* and *special assistance* of the All-Glorious One, Who is All-Merciful and Compassionate, above the law, to those lovable creatures who weep and lament under the pressure of universal laws and the assaults of events; and His particular dominicality towards everything directly; and the facts that He Himself directs everything personally and listens to the complaints of all things; and that He is the true owner, protector, and master of everything.

I felt an infinite **joy** in place of that endless **despair**.

Being totally owned by such a **Glorious Owner**, and being **connected** to Him, in my view all living beings gained in importance and value a thousand times over.

For since everyone takes pride in his master's honour and fame, and at the rank of the person to whom he is **attached**, and acquires a dignity,

İşte **daire-i kesretin** müntehasında ve **en dağınık cüz'iyatında**, sırr-ı vahdetle binbir esma-i İlahiye, zîhayat denilen küçükçük mektublarda **temerküz** edip açık okunduğundan,

o **Sânî-i Hakîm** zîhayat nüshalarını çok teksir ediyor. Ve **bilhassa** zîhayatlardan küçüklerin taifelerini pek çok tarzda nüshalarını teksir eder ve her tarafa **neşreder**.

Bu birinci meyvenin hakikatına beni îsal ve **sevkeden** zevkî bir hissimdir. Şöyle ki:

Bir zaman, ziyade **rikkatimden** ve fazla **şefkatten** ve acımak duygusundan

zîhayat ve hususan onlardan **zîşuur** ve bilhassa insanlar ve bilhassa **mazlumlar** ve **musibete giriftar olanların** halleri çok ziyade rikkatime ve şefkatime ve kalbime dokunuyordu.

Kalben diyordum: "Bu âciz ve zaîf bîçarelerin dertlerini, **âlemde hükmeden** bu **yeknesak kanunlar** dinlemedikleri gibi;

istilâ edici ve sağır olan **unsurlar**, hâdiseler dahi işitmezler.

Bunların bu perişan hallerine merhamet edip hususî işlerine müdahale eden yok mu?" diye ruhum çok derin feryad ediyordu.

Hem "O çok güzel memluklerin ve çok kıymetdar malların ve çok **müştak ve minnetdar dostların** işlerine bakacak ve onlara **sahabet edecek ve himayet edecek** bir mâlikleri, bir sahibleri, bir hakikî dostları yok mu?" diye kalbim bütün kuvvetiyle bağıırıyordu.

İşte ruhumun feryadına ve kalbimin vaveylâsına vâfi ve kâfi ve teskin edici ve kanaat verici cevap ise:

Sırr-ı tevhid ile **Rahman ve Rahîm olan Zât-ı Zülcelal'in** **umumî kanunların tazyikatları** ve **hâdisatın tevacümü** altında ağlayan ve sızlayan o sevimli memluklerine kanunların fevkinde olarak, **ihsanat-ı hususîyesi** ve **imdadat-ı hassası** ve doğrudan doğruya her şeye karşı rububiyet-i hususîyesi **ve her şeyin tedbirini bizzât kendisi görmesi ve her şeyin derdini bizzât dinlemesi** ve her şeyin hakikî mâlikî, sahibi, hâmisî olduğunu **sırr-ı Kur'an ve nur-u iman ile** bildim.

O hadsiz **me'yusiyet** yerinde nihayetsiz bir **mesruriyet** hissettim.

Ve her bir zîhayat öyle bir **Mâlik-i Zülcelal'e mensubiyeti** ve **memlukiyeti** cihetiyle nazarımda binler derece bir ehemmiyet, bir kıymet kesbettiler.

Çünkü madem herkes efendisinin şerefiyle ve **mensub olduğu zâtın** makamıyla ve şöhretiyle iftihar eder, bir izzet peyda eder;

through the **unfolding** of this relation through the light of belief and the state of being owned, and due to its strength,

an ant vanquished the Pharaoh and **could feel the pride of a thousand Pharaohs, who were heedless, imagined themselves to be independent and to own themselves, and had overweening pride**—which was extinguished at the door of the grave— **at their forefathers and the land of Egypt.**

And in the face of Nimrod's **pride, which changed into torment and shame when he tasted the pangs of death,** the fly pointed to the pride of its own **relationship,** reducing Nimrod's to nothing.

The verse, **To assign partners to God is verily a great transgression (Qur'an, 31:13.)** states that to associate partners with God is an infinite wrong.

Assigning partners to God is a vast **crime,** since it transgresses the rights, honour, and dignity of all creatures. Only Hell can cleanse it.

#20

The Second Fruit Of The Affirmation Of Divine Unity

The First Fruit considered **the Most Pure and Holy One, the Creator of the Universe,** now this Second Fruit considers the universe and its essential nature.

Yes, it is through the mystery of Divine unity that the **perfections** of the universe are realized; and the elevated duties of beings understood;

and **the results of the creation** of beings are **established;** and the value of creatures known;

and **the Divine purposes** in the world find existence; and the instances of wisdom in the creation of living beings and **conscious beings become apparent;**

and behind the stern, angry faces of the violent storms of upheaval and change **the smiling, beautiful faces of mercy and wisdom** are seen;

and the numerous existences of transitory beings —such as their results, **identities, true natures,** spirits, and glorifications, which they leave in their places in **the Manifest World** before they depart— are known.

Furthermore, **it is only through the mystery of Divine unity that it is known that** the universe as a whole is **a meaningful book of the Eternally Besought One;**

and all beings from the ground to the Divine Throne are a miraculous collection of Divine missives;

and all the realms of creatures are a magnificent regular dominical army;

elbette nur-u iman ile bu mensubiyetin ve memlukiyyetin **inkışafı** suretinde,

bir karınca bir firavunu o mensubiyet kuvvetiyle mağlub ettiği gibi (o mensubiyet şerefiyle dahi) **gafil ve kendi kendine mâlik ve başıboş kendini zanneden ve ecdadıyla ve mülk-ü Mısır ile iftihar eden** ve kabir kapısında o iftiharı sönen **bin firavun kadar iftihar edebilir.**

Ve sinek dahi Nemrud'un **sekerat vaktinde azaba ve hicaba inkılab eden iftiharına** karşı kendi **mensubiyetinin** şerefini irae edip, onunkini hiçe indirebilir.

İşte **إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ** âyeti, şirkte hadsiz ve çok büyük bir zulüm bulunduğunu ifade ile bildirir.

Şirk öyle bir **cürümdür** ki, her bir mahlukun hakkına ve şerefine ve haysiyetine bir tecavüzdür. Ancak onu Cehennem temizler.

Tevhidin İkinci Meyvesi

Birinci meyve **Hâlık-ı Kâinat** olan **Zât-ı Akdes'e** baktığı gibi, ikinci meyve dahi kâinatın zâtına ve mahiyetine bakar.

Evet sırr-ı vahdetle kâinatın **kemalâtı** tahakkuk eder ve mevcudatın ulvî vazifeleri anlaşılır

ve mahlukatın **netice-i hilkatleri takarrur** eder ve masnuatın kıymetleri bilinir

ve bu âlemdeki **makasid-ı İlahiye** vücud bulur ve zîhayat ve **zîşuurların** hikmet-i hilkatları ve sırr-ı icadları **tezahür eder**

ve bu dehşet-engiz tahavvülât içinde kahharane fırtınaların hiddetli, ekşi sîmaları arkasında **rahmetin ve hikmetin güler, güzel yüzleri** görünür

ve fena ve zevalde kaybolan mevcudatın neticeleri ve **hüviyetleri** ve **mahiyetleri** ve ruhları ve tesbihatları gibi çok vücudları kendilerine bedel **âlem-i şehadette** bırakıp, sonra gittikleri bilinir.

Ve kâinat baştan başa gayet manidar **bir kitab-ı Samedanî**

ve mevcudat ferşten arşa kadar gayet mu'cizane bir mecmua-i mektubat-ı Sübhaniye

ve mahlukatın bütün taifeleri, gayet muntazam ve muhteşem bir ordu-yu Rabbanî

and all sorts of beings from microbes and ants to rhinoceroses, eagles, and planets are diligent officials of *the Pre-Eternal Sovereign*;

and since they act as mirrors to and have a relation with that Sovereign, the value of all things infinitely surpasses their individual value;

and the answers are revealed of the unsolved, abstruse questions “Where do this flood of beings and these caravans of creatures come from? Where are they going? Why did they come? And what are they doing?”

Otherwise, these elevated perfections of the universe would vanish, and those lofty, sacred truths be transformed into their opposites.

It is because the crimes of ascribing partners to God and disbelief constitute **aggression** against all the universe’s perfections and its sacred truths and **the elevated rights** of beings, that

the universe becomes angry at the disbelievers and idolators. The heavens and earth become wrathful, and the **elements** unite to destroy them,

overwhelming and submerging **those who ascribe partners to God**, such as Noah’s people, and the ‘Ad and Thamud peoples, and the Pharaoh.

In accordance with the verse, **Well-nigh bursting with fury**, (Qur’an, 67:8.) Hell so rages and fumes at the disbelievers and ascribers of partners to God that it almost bursts apart.

Yes, to associate partners with God is a terrible **insult** to the universe and a great transgression against it.

By denying the sacred duties of beings and the purposes of their creation, it insults their honour.

To illustrate this, we shall allude to one example out of thousands.

ve masnuatın bütün kabileleri mikroptan, karıncadan tâ gergedana, tâ kartallara, tâ seyyarata kadar *Sultan-ı Ezel*’nin gayet vazifeperver memurları olduğu **bilinmesi**

ve her şey, âyinedarlık ve intisab cihetiyle binler derece kıymet-i şahsiyesinden daha yüksek kıymet almaları

ve “*Seyl-i mevcudat ve kabile-i mahlukat nereden geliyor ve nereye gidecek ve ne için gelmişler ve ne yapıyorlar?*” diye halledilmeyen tılsımlı suallerin manaları ona inkişaf etmesi, **ancak ve ancak sırr-ı tevhid iledir**.

Yoksa kâinatın bu mezkûr yüksek kemalâtları sönecek ve o ulvî ve kudsî hakikatları zıdlarına inkılab edecek.

İşte şirk ve küfür cinayeti, kâinatın bütün kemalâtına ve **ulvî hukuklarına** ve kudsî hakikatlarına bir **tecavüz** olduğu cihetledir ki,

ehl-i şirk ve küfre karşı kâinat kızıyor ve semavat ve arz hiddet ediyor ve onların mahvına **anasır** ittifak edip,

kavm-i Nuh Aleyhisselâm ve Âd ve Semud ve Firavun gibi **ehl-i şirki** boğuyor, gark ediyor.

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ âyetinin sırrıyla Cehennem dahi ehl-i şirk ve küfre öyle kızıyor ve kızışıyor ki, parçalanmak derecesine geliyor.

Evet şirk, kâinata karşı büyük bir **tahkir** ve azîm bir tecavüzdür.

Ve kâinatın kudsî vazifelerini ve hilkatın hikmetlerini inkâr etmekle şerefini kırıyor.

Nümune için binler misallerinden bir tek misale işaret edeceğiz.

For example, through the mystery of Divine unity the universe resembles a huge, corporeal angel;

glorifying and sanctifying its Maker with hundreds of thousands of heads, to the number of species of beings, and with hundreds of thousands of mouths, to the number of members of those species, and with hundreds of thousands of tongues in every mouth, to the number of organs, parts, and cells of those members — a wondrous collection of elevated creatures engaged in worship like the Angel Israfil.

Through the mystery of Divine unity, the universe is also an arable field yielding copious crops for the worlds and dwelling-places of the hereafter;

a factory producing numerous goods, such as human actions, for the levels of the Abode of Bliss;

and a movie-camera with a hundred thousand lenses continuously taking pictures of this world to show to the spectators in the eternal realm and especially in Paradise.

To ascribe partners to God is to transform this truly wondrous, absolutely obedient, living, corporeal angel into a lifeless, soulless, unemployed, perishing, meaningless, wretched, futile collectivity, revolving in the tumult of events and storms of change and darkness of non-existence; and to convert this strange, utterly orderly, beneficial factory into an idle, confused, unconscious plaything of chance which is without product or result or function; to make it into the playground of deaf Nature and blind force, a place of mourning for all intelligent beings, and the slaughterhouse of all living creatures, and a vale of tears.

In accordance with the verse, To assign partners to God is verily a great transgression, (Qur'an, 31:13.) to associate partners with God, although a single evil, leads to such vast and numerous crimes that those who perpetrate it deserve infinite torment in Hell.

Anyway... since this Second Fruit has been explained and proved repeatedly in The Illuminating Lamp, we have cut short the long story here.

A strange feeling and perception which drove me to this Second Fruit. It was like this:

One time when observing the season of spring, I saw that

the successive caravans of beings, and especially living creatures and the small young ones at that, which followed on one after the other and in a flowing torrent displaying hundreds of thousands of samples of the resurrection of the dead and Great Gathering on the face of the earth,

appeared only briefly then disappeared. The tableaux of death and transience amid that constant, awesome activity seemed to me excessively sad; I felt such pity it made me weep.

Meselâ sırr-ı vahdet ile kâinat öyle cesîm ve cismanî bir melaîke hükmünde olur ki,

mevcudatın nevileri adedince yüzbinler başlı ve her başında o nevide bulunan ferdlerin sayısınca yüzbinler ağız ve her ağzında o ferdin cihazat ve ecza ve a'za ve hüceyratı mikdarınca yüzbinler diller ile Sâniini takdis ederek tesbihat yapan İsrâfil-misal ubudiyette ulvî bir makam sahibi bir acaib-ül mahlukat iken

hem sırr-ı tevhid ile âhiret âlemlerine ve menzillerine çok mahsulât yetiştiren bir mezraa

ve dâr-ı saadet tabakalarına a'mal-i beşeriye gibi çok hasılatıyla levazımat tedarik eden bir fabrika

ve âlem-i bekada hususan Cennet-i Alâ'daki ehl-i temaşaya dünyadan alınma sermedî manzaraları göstermek için mütemadiyen işleyen yüz bin yüzlü sinemalı bir fotoğraf iken;

şirk ise, bu çok acib ve tam mutî', hayatdar ve cismanî melaîkeyi; camid, ruhsuz, fânî, vazifesiz, hêlik, manasız hâdisatın herc ü merci altında ve inkılabların fırtınaları içinde, adem zulûmatında yuvarlanan bir perişan mecmua-yı vâhiyesi, hem bu çok garib ve tam muntazam, menfaatdar fabrikayı; mahsulâtsiz, neticesiz, işsiz, muattal, karmakarışık olarak şuursuz tesadüflerin oyuncağı ve sağır tabiatın ve kör kuvvetin mel'abegâhı ve umum zîşuurun matemhanesi ve bütün zîhayatın mezbahası ve hüzüngâhı suretine çevirir.

İşte إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ sırrıyla, şirk bir tek seyyie iken ne kadar çok ve büyük cinayetlere medar oluyor ki, Cehennem'de hadsiz azaba müstehak eder.

Her ne ise... "Siracünnur" da bu ikinci meyvenin izahatı ve hüccetleri mükerreren beyan edildiğinden, o uzun kıssayı kısa bıraktık.

Bu ikinci meyveye beni sevkedip îsal eden acib bir his ve garib bir zevktir. Şöyle ki:

Bir zaman, bahar mevsiminde temaşa ederken gördüm ki:

Zemin yüzünde haşır ve neşr-i a'zâmın yüzbinler nümunelerini gösteren bir seyeran ve seyelan içinde kafilâ kafilâ arkasında gelen geçen mevcudatın ve bilhassa zîhayat mahlukatın, hususan küçücük zîhayatların

kısa bir zamanda görünüp der-akab kaybolmaları ve daimî bir faaliyet-i müdhişe içinde mevt ve zeval levhaları bana çok hazîn görünüp, rikkatime şiddetle dokunarak beni ağlatıyordu.

The more I observed the deaths of those lovely small creatures, the more my heart ached.

I cried at the pity of it and within me felt a deep **spiritual turmoil**.

Life which met with such an end seemed to me to be torment worse than death.

The **living beings** of the **plant and animal kingdoms**, too, which were most beautiful and lovable and full of valuable art,

opened their eyes for a moment onto the **exhibition of the universe**, then disappeared and were gone.

I felt grievous pain the more I watched this. My heart wanted to weep and complain and cry out at fate. It asked the awesome questions: **“Why do they come and then depart without stopping?”**

These apparently useless, purposeless **little creatures** were being despatched to non-existence before my very eyes,

despite having been created, nurtured and raised with so much attention and art, **in such valuable form**.

They were merely torn up like **rags** and thrown away into the obscurity of nothingness. The more I saw this

the more my inner senses and faculties, **which are captivated by beauty and perfection and enamoured of precious things**, cried out:

“Why does no one take pity on them? Isn’t it a shame?

Where did they come from, the death and ephemerality in these **bewildering upheavals and transformations** which persistently attack these wretched beings?”

As I started to utter fearful objections about **Divine Determining** and the **grievous circumstances** of the outer face of life and its events,

the light of the Qur’an, the mystery of belief, the favour of the Most Merciful, and belief in Divine unity all came to my assistance.

They lit up those darknesses, and transformed my laments into joy and my weeping into happiness and my pity into exclamations of **“Blessed be God! What wonders God has willed!”**

They caused me to declare: **“All praise be to God for the light of belief.”** For through the mystery of Divine unity I saw that

all creatures, and particularly living creatures, produce truly significant results and have general benefits.

In Short: All living beings, for instance this adorned flower or that sweet-producing bee,

are Divine odes **full of meaning** which innumerable conscious beings study **in delight**.

O güzel hayvancıkların vefatlarını gördükçe kalbim acıyordu.

"Of, yazık! Ah, yazık!" diyerek, bu ahlâların, of'ların altında derinden derine bir **vaveylâ-i ruhî** hissediyordum.

Ve bu akibete uğrayan hayat ise, ölümden beter bir azab gördüm.

Hem **nebatat ve hayvanat âleminde** gayet güzel, sevimli ve çok kıymetdar san'atta olan **zîhayatların**

bir dakikada gözünü açıp bu **seyrangâh-ı kâinata** bakar, dakikasıyla mahvolur, gider.

Bu hali temaşa ettikçe, ciğerlerim sızlıyordu. Ağlamak ile şekva etmek istiyor; **neden geliyorlar, hiç durmadan gidiyorlar?**.. diye feleğe karşı kalbim dehşetli sualler soruyor

ve böyle faydasız, gayesiz, neticesiz, çabuk i'dam edilen bu **masnu'cuklar** gözümüz önünde

bu kadar ihtimam ve dikkat ve san'at ve cihazat ve terbiye ve tedbir ile **kıymetdar bir surette** icad edildikten sonra,

gayet ehemmiyetsiz **paçavralar** gibi parçalanıp, hiçlik karanlıklarına atılmalarını gördükçe;

kemalâta meftun ve güzelliğe mübtela ve kıymetdar şeylere âşık olan bütün latifelerim ve duygularım feryad edip bağıyorlardı ki:

"Neden bunlara merhamet edilmiyor? Yazık değil mi?

Bu **baş döndürücü deveran**daki fena ve zeval nereden gelip bu biçarelere musallat olmuş?"

diye mukadderat-ı hayatiyenin dış yüzünde bulunan **elîm keyfiyetleriyle kadere** karşı müdhiş itirazlar başladığı hengâmda;

birden nur-u Kur'an, sırr-ı iman, lütf-u Rahman ile tevhid imdadıma yetişti;

o karanlıkları aydınlattı, benim bütün "Ah!" ve "Of!"larımı ve ağlamalarımı sürurlara ve yazık demelerimi **mââallah, bârekâllah**lara çevirdi.

"Elhamdülillahi alâ nur-il iman" dedirtti. Çünkü sırr-ı vahdetle şöyle gördüm ki:

Her bir mahluk, hususan her bir zîhayatın sırr-ı tevhid ile çok büyük neticeleri ve umumî faydaları vardır.

Ezcümle: Herbir zîhayat, meselâ bu süslü çiçek ve şu tatlıcı sinek,

öyle **manidar**, ilâhî, manzum bir kasidediktir ki, hadsiz zîşuurlar onu **kemal-i lezzetle** mütalaa ederler.

They are **precious** miracles of power and **proclamations of wisdom**

exhibiting their Maker's art in captivating fashion to innumerable appreciative observers.

While to appear before the gaze of **the Glorious Creator**, **Who wishes to observe His art Himself**, and look on the beauties of His creation and the loveliness of the **manifestations of His Names**, is another exceedingly elevated result of their creation.

#23

A further elevated function of their creation is described in the Twenty-Fourth Letter, and is their serving in five ways **the manifestations of dominicality and Divine perfections** which necessitate the infinite activity in the universe.

I saw that if it is a being with a spirit, besides benefits and results such as the above, since it **leaves behind** in its place in this Manifest World its spirit,

and in innumerable memories and other **'preserved tablets'** its form and identity,

and in its seeds the laws of its being and a sort of **future life**,

and in the World of the Unseen and **Realm of the Divine Names** the perfections and beauties it has mirrored,

its **apparent death** has the meaning of a **joyful** release from duties; it merely passes behind a curtain of death and is hidden from worldly eyes. I exclaimed: **"All praise and thanks be to God!"**

These **genuine, powerful, faultless, utterly brilliant** instances of beauty and loveliness **which are visible in all the levels of the universe and all its realms of beings, and have spread everywhere**,

demonstrate with complete certainty that the ugly, **harsh, abhorrent**, wretched former situation, **which the association of partners with God necessitates**, is impossible and **illusory**.

For such ghastly ugliness could not exist hidden under the veil of such genuine beauty.

If it was found there, that true beauty would be untrue, baseless, **futile**, and illusory.

This means that the association of partners with God has no reality, its way is closed, it has become stuck in a bog; what it posits is impossible and **precluded**.

Since this truth of belief, which pertains to the emotions, is explained in detail with numerous proofs in many parts of The Illuminating Lamp, we shall suffice here with this brief indication.

Third Fruit

Ve öyle **kıymetdar** bir mu'cize-i kudrettir ve bir **ilânname-i hikmettir** ki,

Sânî'inin san'atını nihayetsiz ehl-i takdire cazibedarane teşhir eder.

Hem **kendi san'atını kendisi temaşa etmek ve kendi cemal-i fitratını kendisi müşahade etmek ve kendi cilve-i esmasının güzelliklerini âyineciklerde kendisi seyretmek isteyen Fâtır-ı Zülcelal**'in nazar-ı şuhuduna görünmek ve mazhar olmak, gayet yüksek bir netice-i hilkatidir.

Hem kâinattaki hadsiz faaliyeti iktiza eden **tezahür-ü rububiyete ve tebarüz-ü kemalât-ı İlahiyeye** (Yirmidördüncü Mektub'da beyan edildiği gibi) beş vecihle hizmeti dahi, ulvî bir vazife-i fitratıdır.

Ve böyle faideleri ve neticeleri vermekle beraber; kendi yerinde, bu âlem-i şhadette zîruh ise ruhunu

ve hadsiz hâfızalarda ve sair **elvah-ı mahfuzalardaki** suretini ve hüviyetini

ve tohumlarında ve yumurtacıklarında mahiyetinin kanunlarını ve bir nevi **müstakbel hayatını**

ve âlem-i gaybda ve **daire-i esmada** âyinedarlık ettiği kemalleri ve güzellikleri **bırakıp**,

mesrurane terhis manasında bir **zahirî mevt** ile bir zeval perdesi altına girer; yalnız dünyevî gözlerden saklanır mahiyetinde gördüm, "Oh **Elhamdülillah!**" dedim.

Evet kâinatın bütün tabakatında ve umum nevilerinde **göz ile görünen ve her tarafa kök salan gayet esaslı ve çok kuvvetli ve kusursuz ve nihayet derecede parlak** olan bu cemaller ve güzellikler,

elbette **şirkin iktiza ettiği** çok çirkin ve **haşin** ve gayet **menfur** ve perişan olan evvelki vaziyet muhal ve **mevhum** olduğunu gösteriyor.

Çünkü böyle çok esaslı bir cemal perdesi altında, böyle dehşetli bir çirkinlik saklanamaz ve bulunamaz.

Eğer bulunsa; o hakikatlı cemal hakikatsız, asılsız, **vâhî** ve vehmî olur.

Demek şirkin hakikatı yok, yolu kapalı, bataklıkta saplanır; hükmü muhal, **mümteni**'dir.

Bu mezkûr hissî olan hakikat-ı imaniye, tafsilatla ve kat'î bürhanlar ile Siracünnur'un müteaddid risalelerinde beyan edildiğinden burada bu kısacık işaretle iktifa ederiz.

Üçüncü Meyve

This fruit looks to conscious beings, and particularly to man.

Through the mystery of Divine unity, among all creatures man may attain to the highest perfections,

and become the most valuable fruit of the universe, the most perfect and refined of creatures, **the most fortunate and happy of animate beings**, and the addressee and friend of **the world's Creator**.

Indeed, all **man's perfections** and his lofty aims are tied to the affirmation of Divine unity and find existence through its meaning.

For if there were no unity, man would be the most unhappy of creatures, the lowest of beings, **the most wretched of the animals**, the most suffering and sorrowful of **intelligent beings**.

For together with his infinite impotence, his innumerable enemies, his boundless want, and endless needs,

he has been decked out with a great many faculties and senses,

so that he feels innumerable sorts of pains and experiences countless sorts of pleasures.

He has such aims and desires that one who does not govern the whole universe at once cannot bring about those desires.

#24

For example, man has an **intense desire for immortality**.

Only one who has disposal over the whole universe as though it were a palace can answer this wish;

who can close the door of this world and open that of the hereafter, like closing the door of one room and opening that of another.

Man also has thousands of desires, **both negative and positive**, which like the desire for immortality **spread throughout the world** and stretch to eternity.

It is only **the Single One, Who through the mystery of unity holds the whole universe in His grasp**, that by answering these desires of man can cure the two awesome wounds of his impotence and want.

Moreover, man has wishes for tranquillity and ease of heart so insubstantial, secret, and particular, and aims connected with the immortality and **happiness** of his spirit so vast, **comprehensive**, and **universal**, that

they can be answered only by one who sees the subtlest and most imperceptible veils of his heart, and is not **unconcerned**,

and hears its most inaudible, secret voices, and does not leave them unanswered.

Zîşuura, bilhassa insana bakar.

Evet sırr-ı vahdet ile insan, bütün mahlukat içinde büyük bir kemal sahibi

ve kâinatın en kıymetdar meyvesi ve mahlukatın en nazenini ve en mükemmeli ve **zîhayatın en bahtıyarı ve en mes'udu** ve **Hâlık-ı Âlem**'in muhatabı ve dostu olabilir.

Hattâ bütün **kemalât-ı insaniye** ve beşerin bütün ulvî maksadları tevhid ile bağlıdır. Ve sırr-ı vahdetle vücud bulur.

Yoksa eğer vahdet olmazsa, insan mahlukatın en bedbahtı ve mevcudatın en süflisi ve **hayvanatın en bîçaresi** ve **zîşuurun** en hüznülüsü ve azablısı ve gamlısı olur.

Çünkü insan nihayetsiz bir aczi ve nihayetsiz düşmanları ve hadsiz bir fakrı ve hadsiz ihtiyaçları bulunmakla beraber,

mahiyeti öyle çok ve mütenevvi âlâtla ve hissiyatla teçhiz edilmiş ki,

yüz bin çeşit elemeleri hisseder ve yüzbinler tarzlarda lezzetleri zevkederek ister.

Ve öyle maksadları ve arzuları var ki, bütün kâinata birden hükmü geçmeyen bir zât o arzuları yerine getiremez.

Meselâ, insanda gayet **şedid** bir **arzu-yu beka** var.

İnsanın bu maksadını öyle bir zât verebilir ki, bütün kâinatı bir saray hükmünde tasarruf eder.

Bir odanın kapısını kapayıp, diğer bir menzilin kapısını açmak gibi kolay bir surette dünya kapısını kapayıp âhiret kapısını açabilirsin.

Beşerin bu arzu-yu beka gibi ebed tarafına uzanmış ve **aktar-ı âleme yayılmış** binler **menfî ve müsbet** arzuları var ki,

onları vermekle beşerin iki dehşetli yaraları olan aczini ve fakrını tedavi eden zât ise, ancak **sırr-ı vahdetle bütün kâinatı kabzasında tutan Zât-ı Ehad** olabilir.

Hem beşerde, kalbinin selâmetine ve istirahatine ait öyle incecik ve gizli ve cüz'î matlâbları ve ruhunun bekasına ve **saadetine** medar öyle büyük ve **muhit** ve **küllî** maksadları var ki,

onları öyle bir zât verebilir ki, kalbin en ince ve görünmez perdelerini görür, **lâkayd** kalmaz.

Hem en gizli ve işitilmez gayet mahfî sesleri işitir, cevabsız bırakmaz.

That one must also have sufficient power to subjugate the heavens and earth as though they were two **obedient** soldiers, and make them perform universal works.

Also, through the mystery of unity, all man's members and **senses** gain a high value, while through ascribing partners to God and disbelief they **fall** to an infinitely low degree.

For example, man's most valuable faculty is intelligence. Through the mystery of Divine unity, it becomes a brilliant key to the **sacred Divine treasures**, and to the thousands of coffers of the universe.

Whereas if it descends to associating partners with God and to **unbelief**, it becomes an **inauspicious instrument of torture** which heaps up in man's head all the grievous pains of the past and awesome fears of the future.

Also, for example, **compassion**, man's most gentle and agreeable **characteristic**: if the mystery of Divine unity does not come to its assistance,

it becomes a calamitous torment which reduces man to the depths of misery.

A heedless mother who imagines she has lost her only child for all eternity feels this **searing pain** to the full.

Also, for example, **love**, man's sweetest, most pleasurable, and most precious emotion: if the mystery of Divine unity assists it,

it gives miniscule man the expanse and breadth of the universe, and makes him a petted monarch of the animals.

#25

Whereas if **—I seek refuge with God—** man descends to associating partners with God and unbelief, because he will be separated for all eternity from all his innumerable beloveds as they **continuously** disappear in death,

love becomes a terrible calamity constantly lacerating his wretched heart. But **vain amusements causing heedlessness** temporarily numb his senses, apparently not allowing him to feel it.

If you make analogies with these three examples for man's hundreds of faculties and senses,

you will understand the degree to which Divine unity and the affirmation of it are the means by which he may be fulfilled and perfected.

Since this Third Fruit too has been very well explained in detailed manner with proofs in perhaps twenty of the treatises of The Illuminating Lamp, I am sufficing with this brief indication here.

What impelled me to this Fruit was the following feeling:

At one time I was on the top of a high mountain. Through a spiritual awakening powerful enough to dispel my heedlessness,

Hem semavat ve arzı, iki **muti'** nefer gibi emrine müsahhar ederek küllî hizmetlerde çalıştıracak derecede muktedir olabilsin.

Hem insanın bütün cihazatları ve **hissiyatları**, sırr-ı vahdetle, gayet yüksek bir kıymet alırlar ve şirk ve küfür ile gayet derecede **sukut ederler**.

Meselâ: İnsanın en kıymetdar cihazı akıldır. Eğer sırr-ı tevhid ile olsa, o akıl, hem **İlahî kudsî defineleri**, hem kâinatın binler hazinelerini açan pırlanta gibi bir anahtarı olur.

Eğer şirk ve **küfre** düşse, o akıl, o halde geçmiş zamanın elîm hüznlerini ve gelecek zamanın vahşi korkularını insanın başına toplattıran **meş'um** ve sebep-i taciz bir **âlet-i bela** olur.

Hem meselâ: İnsanın en latif ve şirin bir **seciyesi** olan **şefkat**; eğer sırr-ı tevhid onun yardımına yetişmezse,

öyle müdhiş bir hırkât, bir firkât, bir rikât, bir musibet olur ki, insanı en bedbaht bir dereceye indirir.

Tek bir güzel yavrusunu ebedî kaybeden bir gafil vâlide, bu **hırkâtı** tam hisseder.

Hem meselâ: İnsanın en lezzetli ve tatlı ve kıymetli hissi olan **muhabbet**, eğer sırr-ı tevhid yardım etse,

bu küçücük insanı, kâinat kadar büyüttürür ve genişlik verir ve mahlukata nazenin bir sultan yapar.

Eğer şirk ve küfre düşse **el'iyazü billah** öyle bir musibet olur ki, **mütemadiyen** zeval ve fenada mahvolan hadsiz mahbublarının ebedî firakları ile

bîçare kalb-i insanîyi her dakika parça parça eder. Fakat **gaflet veren lehviyatlar**, muvakkaten ibtal-i his nev'inden zahiren hissettirmiyor.

İşte bu üç misale yüzer cihazat ve hissiyat-ı beşeriyei kıyas etsen;

vahdet, tevhid ne derece kemalât-ı insaniyeye medar olduğunu anlarsın.

Bu Üçüncü Meyve dahi Siracünnur'un belki yirmi risalelerinde gayet güzel bir tafsil ve hüccetli bir surette beyan edildiğinden burada kısa bir işaretle iktifa ederiz.

Beni bu meyveye sevk ve îsal eden şöyle bir histir:

Bir zaman yüksek bir dağ başında idim. Gafleti dağıtacak bir intibah-ı ruhî vasıtasıyla,

death and the grave appeared to me in all their stark reality, and **transience** and **ephemerality** with all their painful representations.

Like everyone's, my innate desire for immortality **surged up** and rebelled against death.

The fellow-feeling and compassion in my nature, too, revolted against the annihilation of the people of perfection, the famous prophets, the saints, and the purified ones, for whom I feel great love and attachment; it boiled up angrily against the grave.

I looked in the six directions, **seeking help**, but I found no solace, no assistance.

For looking to the past, I saw a **vast graveyard**; and to the future, darkness; and above I saw horror; and to the right and left, grievous situations and the **assaults** of numberless harmful things.

Suddenly, the mystery of Divine unity came to my assistance and drew back the veil, revealing the face of reality. **"Look!"**, it said.

First of all I looked at the face of death, which I feared greatly. I saw that for the people of belief it was a **discharge from duties**. The appointed hour was the discharge papers.

It was a **change of abode**, the **introduction** to an everlasting life, and the door leading to it. It was to be released from the prison of this world and to fly to the **gardens of Paradise**.

It was the occasion one enters the presence of the Most Merciful in order to receive the wages for one's service. It was a call to go to the **realm of bliss**.

Understanding this **with complete certainty**, I began to love death.

I looked then at transience and ephemerality, and I saw them to be a pleasurable **renewal**, like pictures on the cinema screen and **bubbles** on flowing water under the sun.

Coming from the World of the Unseen in order to refresh the exquisite manifestations of the Most Beautiful Names, they were an **excursion**, a **trip**, in the Manifest World, with certain duties to perform;

they were a wise and **purposeful** manifestation of **dominical beauty**; they performed the function of mirrors to the **eternal beauty** of beings. This I knew with certainty.

#26

I then looked at the six directions, and I saw that through the mystery of Divine unity they were so luminous they dazzled the eyes.

I saw that the past was not a vast grave, but having been transformed into the future, had become thousands of **enlightened gatherings of friends** and thousands of **light-filled vistas**.

kabir tam manasıyla, ölüm bütün çıplaklığıyla ve **zeval** ve **fena** ağlattırıcı levhalarıyla bana göründü.

Herkes gibi fıtratımdaki fitrî aşk-ı beka, birden zevale karşı isyan edip **galeyana geldi**.

Ve muhabbet ve takdir ile pek çok alâkadar olduğum **ehl-i kemalât** ve **meşahir-i enbiya ve evliya ve asfiyanın** sönmelerine, mahvolmalarına karşı **mahiyetimdeki rikkat-i cinsiye ve şefkat-i nev'iye** dahi kabre karşı tuğyan edip feveran etti.

Ve altı cihete **istimdadkârane** baktım. Hiç bir teselli, bir meded göremedim.

Çünkü zaman-ı mazi tarafı bir **mezar-ı ekber** ve müstakbel bir karanlık ve yukarı bir dehşet ve aşağı ve sağ ve sol taraflarından elîm ve hazîn haller, hadsiz muzır şeylerin **tehacümatını** gördüm.

Birden sırr-ı tevhid imdadıma yetişti, perdeyi açtı. Hakikat-ı halin yüzünü gösterdi. **Bak**, dedi.

En evvel beni çok korkutan ölümün yüzüne baktım. Gördüm ki ölüm, ehl-i iman için bir **terhistir**; **ecel**, terhis tezkeresidir.

Bir tebdil-i **mekân**dır, bir hayat-ı bâkiyenin **mukaddimesi** ve kapısıdır. Zindan-ı dünyadan çıkmak ve **bağistan-ı cinana** bir uçmaktır.

Hizmetinin ücretini almak için **huzur-u Rahman**'a girmeğe bir nöbettir ve **dâr-ı saadete** gitmeğe bir davettir

diye **kat'i** anladığımdan, ölümü ve mevti sevmeğe başladım.

Sonra, zeval ve fenaya baktım. Gördüm ki: Sinema perdeleri gibi ve güneşe mukabil akan **kabarcıklar** misillü, lezzet verici bir **teceddüd**-ü emsaldır, bir tazelenmektir.

Ve esma-i hüsnanın çok hasna ve güzel cilvelerini tazelandirmek için âlem-i gaybdan gelip, âlem-i şehadette vazifedarane bir **seyerandır**, bir **cevelandır**.

Ve **cemal-i rububiyetin hikmetdarane** bir tezahüratıdır ve mevcudatın **hüs-nü sermedîye** karşı bir âyinedarlığıdır, yakînen bildim.

Sonra altı cihete baktım, gördüm ki: Sırr-ı tevhid ile o kadar nuranidir ki, göz kamaştırıyor.

Geçmiş zaman bir mezar-ı ekber olmadığını, belki zaman-ı istikbale inkılab edip binler **mecalis-i münevvere ve mecma-i ahabab**, binler **menazır-ı nuraniye** gördüm.

I looked at the true faces of thousands of matters like these two, and I saw that they afforded nothing but joy and thanks.

I have described my feelings about this Third Fruit with proofs, particular and universal, in perhaps forty treatises of The Illuminating Lamp.

They have been explained so clearly and decisively in the thirteen 'Hopes' of the Twenty-Sixth Flash in particular, the Treatise For The Elderly, that there could be no clearer elucidation.

Here I have therefore cut this very long story very short.

#27

Second Station

[There are incalculable proofs necessitating in absolutely certain form Divine unity and the affirmation of it, which neither accept nor permit the association of partners with God.

Since hundreds, and perhaps thousands, of these are demonstrated in detail in the Risale-i Nur, here only three of them which necessitate Divine unity will be set out briefly.]

The First

According to the testimony of the wise and discerning acts which are to be observed in the universe,

creatures are made through the limitless attributes and Names of an All-Wise Sovereign, One Perfect and Mighty Whose knowledge and power are absolute.

Yes, it may be surmised certainly from the works in the universe, that their Maker possesses sovereignty and rulership at the degree of absolute dominicality,

and grandeur and magnificence at the degree of absolute might,

and perfection and self-sufficiency at the degree of absolute godhead;

and that His activity and rule are absolutely without restriction or limit; these are understood clearly, and are visible.

As for sovereignty, grandeur, perfection, self-sufficiency, absoluteness, comprehensiveness, unrestrictedness, and unlimitedness, they necessitate unity and are opposed to partnership.

The testimony to unity of sovereignty and rulership: This has been proved with complete certainty in numerous places in the Risale-i Nur. A brief summary is as follows:

The mark of rulership is independence, solitariness, and the rejection of interference; rulership necessitates these.

Ve hakeza bu iki madde gibi binler maddelerin hakiki yüzlerine baktım; sürur ve şükürden başka bir tesir, bir keyfiyet vermediklerini gördüm.

Bu üçüncü meyveye ait bu zevkimi ve hissimi Siracünnur'un belki kırk risalelerinde cüz'î, küllî deliller ile beyan etmişim.

Ve bilhassa "Yirmialtıncı Lem'a" olan İhtiyarlar Risalesi'nin on üç aded ricalarında o derece kat'î ve güzel izah edilmiştir ki, daha fevkinde izah olmaz.

Onun için bu pek uzun kıssayı bu makamda pek çok kısa kestim.

İkinci Makam

[Tevhidi ve vahdaniyeti ve vahdeti, kat'î bir surette iktiza ve istilzam ve icab eden ve şirki ve iştiraki kabul etmeyen ve müsaade vermeyen deliller hadsizdirler.

Onlardan yüzler, belki binler bürhanlar Risale-i Nur'da tafsilen isbat edildiğinden, burada muktezilerin üç adedine icmalen işaret edilecek.]

Birincisi

Bu kâinatta göz ile görünen hakımane e'alin ve basırane tasarrufatın şهادetiyle;

bu masnuat bir Hâkim-i Hakîm'in, bir Kebir-i Kâmil'in hududsuz sıfât ve isimleriyle ve nihayetsiz mutlak olan ilim ve kudretiyle yapılıyor, icad ediliyor.

Evet bir hads-i kat'î ile bu eserlerden o Sâniin hem rububiyet-i âmme derecesinde hâkimiyeti ve âmiriyeti,

hem ceberutiyet-i mutlaka derecesinde kibriyası ve azameti,

hem uluhiyet-i mutlaka derecesinde kemali ve istiğnası,

hem hiçbir kayıd altına girmeyen ve hiçbir hadd-i nihayet bulunmayan faaliyeti ve saltanatı var olduğu anlaşılır ve kat'î bilindir, belki görünür.

Hâkimiyet ve kibriya ve kemal ve istiğna ve itlak ve ihata ve nihayetsizlik ve hadsizlik ise vahdeti istilzam edip, iştirake zıddırlar.

Amma hâkimiyet ve âmiriyetin vahdete şهادetleri ise; Risale-i Nur'un çok yerlerinde gayet kat'î bir surette isbat edilmiş. Hülâsat-ül hülâsası şudur ki:

Hâkimiyetin şe'ni ve muktezası, istiklaliyet ve infiraddır ve gayrın müdahalesini reddir.

Due to only a shadow of rulership, impotent men even, **who by their natures are in need of assistance**, reject the interference of others and preserve their independence. It is for this reason that

there cannot be two kings in a country, or two governors of a province, two mayors of a town, or even two headmen of a village.

If there are two of any of these, it leads to chaos; rebellions break out and law and order are overturned.

#28

Since a mere shadow of rulership in impotent men needy of assistance repels the partnership and interference of others to this extent,

surely the rulership, which is in the form of **dominicality**, of an **Absolutely Powerful One** free of all impotence will in no way accept any partners or interference.

He will reject it **vehemently** and angrily **repulse** from His court those who ascribe imaginary partners to Him.

The All-Wise Qur'an's severe threats against those who ascribe partners to God arise from this truth.

The testimony to unity of grandeur, magnificence, and **glory**: This too has been explained with brilliant proofs in the Risale-i Nur, and here a very **brief** meaning of it is alluded to:

For example, the magnificence and grandeur of the sun's light leave no need for any weak lights near to it, nor does its light allow any other light an effect.

Similarly, the magnificence and immensity of **Divine power** leave no need for any other force or power, and afford no other power a true effect or ability to create.

Especially living and conscious beings, which are the points on which of all **the dominical aims** in the universe turn and where they are concentrated; it is impossible that they should be referred to others.

It is also in no way possible that the fruits, results, and circumstances of **man's creation** and of living beings, which are the **origin** of innumerable sorts of bounties and where the aims of their creation are manifested, should be referred to other hands.

For example, it would be an affront to the magnificence of dominicality for an animate being to be truly grateful to anyone other than Almighty God for being healed from some minor ailment, or for some sustenance, or for guidance, and to praise and applaud the person extravagantly;

the grandeur of the Godhead would be offended; the dignity of the Absolute Object of Worship affronted, and His glory, vexed.

Hattâ aczleri **için muavenete fitraten muhtaç olan** insanlar dahi, o hâkimiyetin bir gölgesi cihetiyle gayrın müdahalesini red ve istiklalîyetini muhafaza etmek için

bir memlekette iki padişah, bir vilayette iki vali, bir nahiyede iki müdür, hattâ bir mahallede iki muhtar bulunmuyor.

Eğer bulunsa herc ü merc olur, ihtilâl başlar, intizam bozulur.

Madem hâkimiyetin bir gölgesi, âciz ve muavenete muhtaç olan insanlarda bu derece müdahale-i gayrı ve iştiraki reddedip kabul etmezse;

elbette acizden münezzeh bir **Kadir-i Mutlak**'ta, **rububiyet** suretindeki hâkimiyet, hiçbir cihetle iştiraki ve müdahale-i gayrı kabul etmez.

Belki gayet **şiddetle** reddeder ve şirki tevehhüm ve itikad edenleri gayet hiddetle dergâhından **tardeder**.

İşte Kur'an-ı Hakîm'in, ehl-i şirk aleyhinde gayet şiddet ve hiddetle beyanatı bu mezkûr hakikattan ileri geliyor.

Amma kibriya ve azamet ve **celalin** vahdete şehadetleri ise, o dahi Risale-i Nur'da parlak bürhanlarıyla beyan edilmiş. Burada gayet **muhtasar** bir mealine işaret edilecek.

Meselâ: Nasıl ki güneşin azamet-i nuru ve kibriya-yı ziyası, perdesiz ve yakınında bulunan başka zaîf nurlara hiçbir cihetle ihtiyaç bırakmadığı ve tesir vermediği gibi,

öyle de **kudret-i İlahiyenin** azamet ve kibriyası dahi, ayrı hiçbir kuvvete, hiçbir kudrete ihtiyaç bırakmadığı gibi, onlara hiçbir icadı, hiçbir hakikî tesiri vermez.

Ve bilhassa kâinattaki bütün **makasid-ı Rabbanîyenin** temerküz ettiği yeri ve medarları olan zîhayat ve zîşuurları başkalara havalesi kabil değil.

Hem **hilkat-ı insaniyenin** ve hadsiz enva'-ı nimetin icadındaki gayelerin tezahür ettiği yerleri, **menşe**'leri olan zîhayatların cüz'iyatındaki ahval ve semeratı ve neticeleri başka ellere havalenin hiçbir cihet-i imkânı yoktur.

Meselâ bir zîhayat, cüz'î bir şıfası veya bir rızkı veya bir hidayeti için Cenab-ı Hak'tan başkasına hakikî minnetdar olmak ve başkasına perestişkârane medh ü sena etmek, rububiyetin azametine dokunur

ve uluhiyetin kibriyasına ilişir ve mabudiyet-i mutlakanın haysiyetine dokundurur, celalini müteessir eder.

How perfection points to the mystery of unity: Again this has been explained with brilliant proofs in the Risale-i Nur, and an extremely brief meaning of it is this:

self-evidently, the creation of the heavens and earth necessitate an **absolute power** of utter perfection.

The wondrous bodily systems of animate beings also necessitate a power of absolute perfection.

And the perfection of an absolute power **which is exempt from impotence and free of restriction** necessitates unity.

For to apply defect to perfection and restrict the unrestricted, and to make infinity finite, and reduce the strongest power to the weakest impotence

means making an infinite power finite **with something finite** at a time it is infinite, and this is utterly impossible in five ways.

#29

The testimonies to unity of **unrestrictedness**, comprehensiveness, and infinity: This too has been mentioned in detail in the treatises of The Illuminating Lamp. A summary of its meaning is as follows:

since by spreading **pervasively** around their own works, the acts in the universe all show that they are comprehensive and unrestricted, unlimited and absolute;

and since partners and participation place a restriction on the comprehensiveness and unrestrictedness, and limit the unlimitedness, destroying their **nature** and reality;

most certainly partnership in those **acts** which are absolute and comprehensive is impossible and precluded.

Yes, the very nature of unrestrictedness is opposed to partnership, for its meaning, even in finite, material, and limited things, is to spread, **pervade**, and permeate everywhere.

For example, if air, light, and heat, and even water, manifested unrestrictedness, they would spread everywhere.

Since this aspect of unrestrictedness makes physical and limited things **invasive**, even if they are particular,

surely true, universal unrestrictedness would afford such encompassment and pervasiveness to attributes that were both infinite, and **free of matter**, and unlimited, and free of defect, that

there could be no possibility whatsoever of their accepting any partners or partnership.

In Short: Both the **sovereignty**, and the **grandeur**, and the perfection, and the comprehensiveness, and the unrestrictedness, and the infinity of the thousands of general acts and the hundreds of Divine Names whose manifestations are to be seen in the universe

are extremely powerful proofs of Divine unity and the affirmation of it.

Amma kemalin sırr-ı vahdete işareti ise, yine Risale-i Nur'da çok parlak bürhanlarıyla beyan edilmiştir. Gayet muhtasar bir mealî şudur ki:

Semavat ve arzın hilkatı, bilbedahe gayet kemalde bir **kudret-i mutlak**ayı ister.

Belki her bir zıhayatın acaib cihazatı dahi, kemal-i mutlakta bir kudreti iktiza eder.

Ve **acdden münezzeh ve kayıddan müberra** bir kudret-i mutlakadaki kemal ise, elbette vahdeti istilzam eder.

Yoksa kemaline nakîse ve ıtlakına kayıd konmak ve nihayetsizliğine nihayet vermek ve en kavî bir kudreti en zayıf bir acze sukut ettirmek

ve nihayetsiz bir kudrete, nihayetsiz olduğu bir vakitte, **bir mütenahî ile** nihayet vermek lâzım gelecek. Bu ise, beş vecihle muhal içinde muhaldır.

Amma, **ıtlak** ve ihata ve nihayetsizliğin vahdete şهادetleri ise; o dahi Siracünnur Risalelerinde tafsilen zikredilmiş. Bir muhtasar mealî şudur:

Madem kâinattaki e'alin herbiri, kendi eserinin etrafa **istilakârane** yayılması ile her bir fiilin ihatasını ve ıtlakını ve hadsiz bulunduğunu ve kayıdsızlığını gösterir.

Ve madem iştirak ve şirk ise, o ihatayı inhisar altına ve o ıtlakı kayıd altına ve o hadsizliği hadd altına alıp ıtlakın hakikatını ve ihatanın **mahiyetini** bozuyor.

Elbette mutlak ve muhit olan o **efalde** iştirak muhaldır, imkânı yoktur.

Evet ıtlakın mahiyeti, iştirake zıddır. Çünkü ıtlakın manası, hattâ mütenahî ve maddî ve mahdud bir şeyde dahi olsa, yine istilakârane ve istiklaldarane etrafa, her yere **yayılır**, intişar eder.

Meselâ: Hava ve ziya ve nur ve hararet, hattâ su, ıtlaka mazhar olsalar, her tarafa yayılırlar.

Madem ıtlak ciheti, cüz'ide dahi olsa, maddîleri mahdudları böyle **müstevli** yapıyor.

Elbette küllî bir ıtlak-ı hakikî, böyle hem nihayetsiz, hem **maddeden münezzeh**, hem hududsuz, hem kusurdan müberra olan sıfatlara öyle bir istilâ ve ihata verir ki,

şirk ve iştirakin hiçbir cihet-i imkânı ve ihtimali olamaz.

Elhasıl: Kâinatta görünen binlerle e'fal-i umumiyenin ve cilveleri görünen yüzer esma-i İlahiyenin her birinin hem **hâkimiyeti**, hem **kibriyası**, hem kemali, hem ihatası, hem ıtlakı, hem nihayetsizliği;

vahdetin ve tevhidin gayet kuvvetli birer bürhanıdır.

Also, a superior force wants to overrun its surroundings in order to become activated, scattering other forces.

Similarly, it is apparent from all the works of dominicality and [manifestations of the Names](#) of the Godhead that

their forces are so extraordinarily overwhelming that if it were not for general sovereignty and absolute justice, which prevent them, they would have overrun all beings.

For example, is it at all possible that the universal power which creates all the poplar trees on the earth and administers them,

should not take under its control the individual trees like walnut, apple, and [apricot](#), which have become interspersed among the poplars, and not regulate them and dominate them, or that it should hand them over to other forces?

Yes, in all species of creatures, and even in each individual, a governing force and power are felt

which clearly have the capacity to overrun the whole universe and subjugate all beings.

Certainly, such a power would not accept partners of any sort, nor permit partnership.

Also, for the owner of a fruit-bearing tree, the matter of greatest importance

is the fruit at the tips of the tree's branches, and for future planting, the seeds in the hearts of its fruits, rather than the hearts of its fruits.

If the tree's owner has any sense, he will not make his ownership go for nothing by handing over the fruits to someone else.

#30

In exactly the same way; the elements, which are the branches of the tree called the universe,

and the plants and animals, which are at the tips of the elements and are like the flowers and leaves of the tree,

and human beings, which are the topmost of the leaves and flowers,

—the owner of the tree [would in no way hand over](#) to other forces the worship and thanks of those fruits, which are their most important fruits and the result of their creation,

and especially their hearts, the all-encompassing seeds of the fruits, and their [faculties of memory](#), which are known as the 'outer heart,'

so negating the sovereignty of His dominicality, and cancelling also his fitness to be worshipped.

Hem nasıl ki, bir fevkalâde kuvvet, faaliyete girmek için istilâ etmek ister, başka kuvvetleri dağıtır.

Öyle de, herbir fiil-i rububiyet ve herbir [cilde-i esma-i](#) Uluhiyet, o derece fevkalâde kuvvetleri, eserlerinde görünüyor ki;

eğer hikmet-i âmme ve adalet-i mutlaka olmasa idi ve onları durdurmasa idi, herbiri umum mevcudatı istilâ edecekti.

Meselâ: Kavak ağacını umum zeminde halkeden ve tedbirini gören bir kuvvet, hiç mümkün müdür ki;

onun yanında ve efradı içinde yayılmış ve karışmış olan ceviz ve elma ve [zerdali](#) misillü ağaçların kavağa bitişik olan cüz'î ferdlerini, o kavak nev'ini tamamen, birden zabteden küllî kuvveti altına ve tedbiri içine almasın ve istilâ etmesin ve başka kuvvetlere kaptırsın.

Evet her bir nevi mahlukatta, belki her bir ferdde tasarruf eden öyle bir kuvvet ve kudret hissediliyor ki,

bütün kâinatı istilâ ve bütün eşyayı zabt ve bütün mevcudatı hükmü altına alabilir bir mahiyette görünüyor.

Elbette böyle bir kuvvet, iştiraki hiç bir cihette kabul edemez, şirke meydan vermez.

Hem nasıl ki bir meyvedar ağacın sahibi, o ağaçtan en ziyade ehemmiyet verdiği ve alâkadarlık gösterdiği cihet ve madde,

o ağacın meyveleri ve dallarının uçlarındaki semereleri ve tohumluk için o meyvelerin kalblerinde ve bizzât kalbleri olan çekirdekleridir.

Ve onun mâliki, akli varsa, o dallardaki meyveleri başkalara daimî temlik edip, boşboşuna mâlikiyetini bozmaz.

Aynen öyle de; şu kâinat denilen ağacın dalları olan unsurlar

ve unsurların uçlarında bulunan ve çiçekleri ve yaprakları hükmünde olan nebatat ve hayvanat

ve o yaprakların ve çiçeklerin en yukarısındaki meyveler olan insanlar

ve o meyvelerin en mühim meyveleri ve semereleri ve netice-i hilkatları olan ubudiyetlerini ve şükürlerini

ve bilhassa o meyvelerin cem'iyetli çekirdekleri olan kalblerini ve [zahr-ı kalb](#) denilen [kuvve-i hâfızalarını](#) başka kuvvetlere [hiçbir cihetle kaptırmaz](#)

ve kaptırmakla saltanat-ı rububiyetini kırmaz ve kırmakla mabudiyetini bozmaz.

Also, since the aims of dominicality are centred in the particulars at the extremities of the sphere of contingency and multiplicity, and even in the states and circumstances of those particulars;

and since they are the source of the thanks, gratitude, and worship, which are extended and look to **the One True Object of Worship**;

for sure He would not hand them over to others and so nullify His wisdom, and by nullifying His wisdom, annul His Godhead.

For the most important **dominical aim** in the creation of beings is to make Himself known to conscious beings, and loved, and praised and extolled, and to attract their gratitude to Himself.

It is because of this subtle mystery that, in order to demonstrate that the bounties and acts, universal and particular, **at the extremities of the sphere of multiplicity**, like sustenance, healing, and particularly guidance and belief, which result in thanks, worship, gratitude, love, praise, and worship,

are directly the works, bounties, gifts, and acts of the universe's **Creator**, the Monarch of all beings,

the Qur'an of Miraculous Exposition repeatedly ascribes sustenance, guidance, and healing to **the Necessarily Existent One**,

stating that the bestowal of them is His alone and restricted to Him, and strongly rejecting the interference of others.*

*{For example, God is the Provider, the firm possessor of strength (Qur'an, 51:58).}

Yes, the One Who bestows the bounty of belief, which wins for a person an abode of bliss, can surely only be the One Who creates the abode of bliss and makes belief the key to it. It could only be His bounty.

Nobody could shut up this largest window opening onto the True Object of Worship by bestowing an equally great bounty; no one could block up this most important means to Him, or steal it.

Hem daire-i mümkinatın ve kesretin en müntehasında bulunan cüz'iyatta, belki o cüz'iyatın cüz'iyat-ı ahvalinde ve keyfiyatında makasid-ı rububiyet temerküz ettiğinden,

hem de mabudiye uzanan ve **Mabud**'a bakan minnetdarlıkların ve teşekküratların ve perestişliklerin menşe'leri onlar olduğundan,

elbette onları başka ellere vermez ve vermekle hikmetini ibtal etmez. Ve hikmetini ibtal etmekle uluhiyetini iskat etmez.

Çünkü mevcudatın icadındaki en mühim **makasid-ı Rabbaniye**, kendini zîşuurlara tanıttırmak ve sevdirmek ve medh ü senasını ettirmek ve minnetdarlıklarını kendine celbetmektir.

Bu ince sır içindir ki; şükrü ve perestîşi ve minnetdarlığı ve muhabbeti ve medhi ve ubudiyeti intac eden rızık ve şifa ve bilhassa hidayet ve iman gibi **daire-i kesretin en âhirindeki** cüz'î ve küllî bu gibi fiiller ve in'amlar,

doğrudan doğruya kâinat **Hâlık**ının ve umum mevcudat sultanının eseri ve ihsanı ve in'amı ve hediyesi ve fiili olduğunu göstermek için

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan (Haşiye) tekrar ile rızkı ve hidayeti ve şifayı **Zât-ı Vâcib-ül Vücud**'a veriyor

ve onları ihsan etmek ona mahsus ve ona münhasırdır diyor ve gayet şiddetle gayrın müdahalesini reddediyor.

{(Haşiye): Meselâ: **إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ**}

Evet ebedî bir dâr-ı saadeti kazandıran iman nimetini veren, elbette ve her halde o dâr-ı saadeti halk eden ve imanı ona anahtar yapan bir Zât-ı Zülcelal'in nimeti olabilir.

Başkası bu derece büyük bir nimetin mün'imi olarak mabudiyetin en büyük penceresini kapayıp, en ehemmiyetli vesilesini kapamaz ve çalamaz.

In Short: The most particular events and fruits at the tips of the tree of creation testify to Divine unity and the affirmation of it in two ways:

Firstly: The aims of dominicality in the universe are gathered together in those fruits and events and their aims are centred on them,

and most of the manifestations of the Divine Names and their **determinations**, and the results of and benefits in the creation of beings are gathered together in them.

In this respect, each of them therefore declares: "I am the property, act, and work of the One Who created the whole universe."

The Second Way: Since the hearts of those particular fruits, as well as man's memory, which in a Hadith is called "the outer heart,"* are **concise indexes** of most species of beings, *{Bukhari, al-Mu'sir, v, 237; al-Nikah, vii, 8; al-Nasa'i, al-Nikah.}

and small maps of them, and bear the meaning of seeds of **the tree of the universe**, and are subtle mirrors of most of **the Divine Names**;

and since hearts and memories, which are all similar and bear the same stamp, **spread pervasively** throughout the universe;

they look to the One who holds the whole universe **in the grasp of His power**, and they each declare: "I am the work and art of Him alone."

To Conclude: With regard to its benefits, a fruit looks to its tree's owner. With regard to its seed, it looks to all the parts, members, and nature of the tree.

And with regard to the stamp on its face, it gazes on all the fruits of the tree, whose stamp is the same.

Together they declare: "We are all the same and we have one maker. We are the property of a single person. Whoever made one of us, made all of us."

In exactly the same way, in regard to the stamps on the faces of the living creatures at the extremities of the sphere of multiplicity, and especially the stamps on man's face, and his index-like heart, and the results of his nature and his being a fruit,

they look directly to the One Who holds the whole universe in the grasp of His power, and testify to His unity.

The Second Matter Necessitating Divine Unity

This is the fact that in unity are an **ease** and facility which render it **necessary**, while in associating partners with God are difficulties to the point of its being impossible.

Elhasıl: Şecere-i hilkatın en müntehasındaki en cüz'î ahval ve semerat, iki cihetle tevhide ve vahdete işaret ve şehadet ederler:

Birincisi: Rububiyetin kâinattaki maksadları onlarda tecemmu' ve gayeleri onlarda temerküz

ve ekser esma-i hüsnanın cilveleri ve zuhurları ve **taayyünleri** ve hilkat-ı mevcudatın neticeleri ve faideleri onlarda içtima ettiğinden,

onların her birisi, bu temerküz noktasından der: Ben bütün kâinatı halk eden zâtın malıyım, fiiliyim, eseriyim.

İkinci cihet ise: O cüz'î meyvenin kalbi, hem hadisçe zahr-ı kalb denilen insanın hâfızası, ekser enva'nın bir çeşit **muhtasar fihristesi**

ve bir küçük nümune haritası ve **şecere-i kâinatın** bir manevî çekirdeği ve ekser **esma-i İlahiye**nin incecik bir âyinesi olduğu;

hem o kalbin ve hâfızanın emsalleri ve sikkeleri bir tarzda bulunan bütün kalblerin ve hâfızaların kâinat yüzünde **müstevliyan intişarları**,

elbette bütün kâinatı **kabza-i tasarrufunda** tutan bir zâta bakar ve yalnız onun eseriyim ve onun san'atıyım derler.

Elhasıl: Nasıl ki bir meyve, faydalılığı cihetiyle, tamam ağacının mâlikine bakar. Ve çekirdeği cihetiyle, bütün o ağacın ecza ve a'za ve mahiyetine nazar eder.

Ve bütün emsalinde aynı bulunan yüzündeki sikkesi cihetiyle, o ağacın bütün meyvelerini temaşa eder:

"Biz biriz ve bir elden çıkmışız, bir tek zâtın malıyız. Ve birimizi yapan, elbette umumumuzu o yapar." derler.

Öyle de daire-i kesretin nihayetlerindeki zîhayat ve zîhayatın ve hususan insanın yüzündeki sikke ve kalbindeki fihristiyet ve mahiyetindeki neticelik ve meyvelik cihetiyle,

doğrudan doğruya bütün kâinatı kabza-i rububiyetinde tutan zâta bakar ve vahdetine şehadet eder.

Vahdaniyetin İkinci Muktezisi

Vahdette **vücub** derecesinde bir **sühulet**, bir kolaylık ve şirkte, imtina' derecesinde bir suubet ve müşkilât bulunmasıdır.

This truth has been explained and demonstrated with brilliant and decisive proofs in many of the treatises of what Imam 'Ali (May God be pleased with him) called The Illuminating Lamp, especially in the Twentieth Letter, in detail, and in the Fourth Point of the Thirtieth Flash, briefly. It has been demonstrated with most powerful proofs that

if all things are attributed to one single Being,

the creation and regulation of the universe are as easy as the creation and regulation of a tree;

and the creation and making of a tree are as easy as the creation and making of a fruit;

and the origination and management of the spring are as easy as the origination and management of a flower;

and the administration and raising of a species containing numerous members are as free of trouble as the administration and raising of a single individual.

#32

Whereas if, on the way of associating partners with God, all things are ascribed to causes and nature,

the creation of a single individual is as difficult as that of a species, indeed, of many species;

and the creation and decking out of a single living flower as difficult as the creation and decking out of the spring, or many springs;

and the creation, making, raising to life, administering, nurturing, directing, and regulation of a tree as difficult as those of the universe, or even more difficult.

Since [the reality of the matter](#) has been thus proved in The Illuminating Lamp, and since as we see plainly before us,

together with the very highest degree of art and the greatest value there is a [superabundance](#) of beings;

and together with being [wondrous machines](#) with numerous miraculous components and members, all living creatures

come into existence [in absolute profusion](#) infinitely easily with extraordinary speed just like striking a match;

it demonstrates necessarily and self-evidently that the profusion and ease arise from unity and from their being the works of a single Being.

Otherwise, it would not be cheapness, abundance, speed, ease, and value; a fruit that is now obtained for five para would not have been obtainable for five hundred lira,* or would have been so rare as to have been unobtainable. *

{4 para = 1 qurush, 100 qurush = 1 lira. [Tr.]}

Bu hakikat ise; İmam-ı Ali Radıyallahü Anh'ın tabirince Siracünnur'un çok risalelerinde ve bilhassa Yirminci Mektub'da tafsilen ve Otuzuncu Lem'anın Dördüncü Nüktesinde icmalen gayet kat'î ve parlak bir surette isbat ve izah edilmiş ve gayet kuvvetli bürhanlar ile gösterilmiştir ki:

Bütün eşya bir tek zâta verilse,

bu kâinatın icadı ve tedbiri, bir ağaç kadar kolay

ve bir ağacın halkı ve inşası, bir meyve kadar sühuletli

ve bir baharın ibdâi ve idaresi, bir çiçek kadar âsân

ve hadsiz efradı bulunan bir nev'in terbiyesi ve tedbiri, bir ferd kadar müşkilatsız olur.

Eğer şirk yolunda esbab ve tabiata verilse;

bir ferdin icadı, bir nevi belki neviler kadar

ve bir çiçeğin hayatdar ibdâi ve teşhizi bir bahar, belki baharlar kadar ve bir meyvenin inşa ve ihyası bir ağaç, belki yüz ağaç kadar

ve bir ağacın icadı ve inşa ve ihya ve idare ve terbiye ve tedbiri kâinat kadar, belki daha ziyade müşkil olur.

Madem Siracünnur'da [hakikat-ı hal](#) böyle isbat edilmiş ve madem bilmüşahede gözümüz önünde görüyoruz ki,

gayet derecede san'atlı ve kıymetdarlık ile beraber nihayet derecede bir [mebzuliyet](#) var.

Ve her bir zîhayat fevkalâde mu'cizane ve hârika ve çok cihazatları bulunan birer [makine-i acibe](#) olmakla beraber,

[sehavet-i mutlaka içinde](#) kibrit çakar gibi bir sür'at-i hârika ile gayet derecede kolaylık ve sühulet ve külfetsiz bir surette vücuda geliyorlar.

Elbette bizzarure ve bilbedahe gösterir ki, o mebzuliyet ve o sühulet, vahdetten ve bir tek zâtın işleri olmasından ileri geliyor.

Yoksa değil ucuzluk ve çokluk ve çabukluk ve kolaylık ve kıymetdarlık, belki şimdi beş para ile alınan bir meyve, beşyüz lira ile alınmayacaktı; belki bulunmayacak derecede nâdir olacaktı.

And the creation of living beings, which resemble regular machines that work like setting a clock or turning on an electric switch, would have been so difficult as to have been impossible,

and some animals who come into existence together with all their bodily systems and vital conditions in a day, or an hour, or a minute, would not have come into existence in a year, or a century, or perhaps ever at all.

It is proved in a hundred places in The Illuminating Lamp, so decisively as to silence the most obdurate denier, that

if all things are ascribed to the Single One of Unity, they are as easy, swift, and cheap as a single thing.

Whereas if causes and nature are given a share as well, the creation of a single thing becomes as difficult, slow, unimportant, and expensive as all things.

If you want to see the proofs of this truth, you may refer to the Twentieth and Thirty-Third Letters, the Twenty-Second and Thirty-Second Words, the Twenty-Third Flash, which is about nature, and the Thirtieth Flash, which is about the Greatest Name, particularly its Fourth and Sixth Points which are about the Names of Single and Self-Subsistent respectively.

There you will see that it has been proved with the certainty of two plus two equalling four. Here, only one of those hundreds of proofs will be alluded to, as follows:

The creation of things is either from non-existence, or from the elements and other beings in the form of composition.

#33

If attributed to a single Being, that Being is bound to have all-encompassing knowledge and power that prevails over all things.

In this way, the giving of external existence to things whose forms are present in His knowledge or who exist as knowledge, and bringing them out of apparent non-existence,

is as easy and simple as striking a match or spreading a special liquid over invisible writing in order to reveal it, or transposing an image from photographic film to paper.

Through the 'command of "Be!" and it is,'(Qur'an, 36:82) the Maker brings into external existence from apparent non-existence things whose plans, programmes, and shapes and proportions are present in His knowledge.

If it is in the form of composition and art, and not creating from non-existence and nothing, and in the form of gathering together from the elements and surroundings,

it resembles the members of a regiment mustering at the call of a bugle after having dispersed to rest, and the soldiers collecting together in regular and orderly fashion,

Ve şimdi saati kurmak ve elektriğin düğmelerine dokunmakla işleyen muntazam makineler gibi vücudları, icadları kolay ve âsân olan zihayat şeyler; imtina' derecesinde suubetli, müşkilatlı olacak

ve bir günde ve bir saatte ve bir dakikada bütün cihazat ve şerait-i hayatıyla vücuda gelen bir kısım hayvanlar bir senede, belki bir asırdan, belki hiç gelmeyecek idi.

Siracünnur'un yüz yerinde en muannid bir münkiri dahi susturacak bir kat'iyetle isbat edilmiş ki:

Bütün eşya bir tek Zât-ı Vâhid-i Ehad'e verilse, bir tek şey gibi kolay ve çabuk ve ucuz olur.

Eğer esbaba ve tabiata dahi hisse verilse, bir tek şeyin icadı bütün eşya kadar çetin ve geç ve ehemmiyetsiz ve bahalı olacak.

Bu hakikatın bürhanlarını görmek istersen Yirminci ve Otuzüçüncü Mektublara ve Yirmiikinci ve Otuzikinci Sözlere ve tabiata dair Yirmiüçüncü ve ism-i a'zama dair Otuzuncu Lem'alara ve bilhassa Otuzuncu Lem'anın İsm-i Ferd ve İsm-i Kayyum'a dair Dördüncü ve Altıncı Nüktelerine baksan

göreceksin ki, iki kerre iki dört eder kat'iyetinde bu hakikat isbat edilmiştir. Burada, o yüzer bürhanlarından bir tanesine işaret edilecek. Şöyle ki:

Eşyanın icadı, ya ademden olur, ya terkiib suretinde sair anasırdan ve mevcudattan toplanır.

Eğer bir tek zâta verilse, o vakit her halde o zâtın her şeye muhit bir ilmi ve her şeye müstevli bir kudreti bulunacak.

Ve bu surette onun ilminde suretleri ve vücud-u ilmîleri bulunan eşyaya vücud-u haricî vermek ve zahir bir ademden çıkarmak ise,

bir kibrit çakar gibi veya göze görünmeyen bir yazı ile yazılan bir hattı göze göstermek için, gösterici bir maddeyi üstüne geçirmek ve sürmek gibi veya fotoğrafın âyinesindeki sureti kâğıt üstüne nakleden kolay ameliyat gibi gayet kolay bir surette

Sâniin ilminde plânları ve programları ve manevî mikdarları bulunan eşyayı, "Emr-i Kün Feyekûn" ile adem-i zahîrîden vücud-u haricîye çıkarır.

Eğer inşa ve terkiib suretinde olsa ve hiçten, ademden icad etmeyip belki anasırdan ve etraftan toplamak suretiyle yapsa;

yine nasıl ki bir taburun istirahat için her tarafa dağılmış olan efradlarının bir boru sadâsıyla toplanmaları ve muntazam bir vaziyete girmeleri

and in order to facilitate this exercise and preserve their positions, the whole army being like the power, law, and eye of its commander.

In exactly the same way, as though they were the power, law, and officials of the Monarch of the Universe, the minute particles under the command of that Monarch — together with the beings with whom they have contact— are mobilized according to the principles of His knowledge and determining and the laws of His pervasive power.

In order to form a living being, they assume a specified measure and proportion, which resembles an immaterial mould specified by Divine knowledge and determining, and there they stop.

If things are referred to different hands and causes, and to nature, then as all the reasonable agree, no cause can in any way create from nothing and non-existence.

For causes do not possess comprehensive knowledge and all-pervading power, and non- existence would not be only apparent and external, it would be absolute.

And absolute non-existence can in no way be the source of existence. It which case, creation would be in the form of composition.

But if in the form of composition, the particles of a fly or a flower could come together only with innumerable difficulties after collecting the body of a fly and parts of a flower from all over the earth and passing them through a fine sieve.

Even having come together, since there would be no immaterial moulds existing as knowledge to preserve them in orderly form without dispersing, physical, natural moulds,

in fact moulds to the number of their members, would be necessary so that the particles that had come together could form the bodies of those living creatures.

#34

Thus, the ascribing of all things to a single Being is so easy as to be necessary

and the attributing of them to numerous causes so difficult as to be impossible and precluded.

Similarly, if all things are ascribed to the Single One of Unity, they become valuable, full of art, meaningful, and powerful to the utmost degree at the same time as being infinitely cheap.

While if, on the way of associating partners with God, they are ascribed to numerous causes and nature,

they become valueless and completely lacking in art, meaning, and power, as well as being infinitely expensive.

For since a man who joins the army becomes connected with its commander-in- chief and he relies on him,

ve o sevkıyatı teşkil ve o vaziyeti muhafaza hususunda, bütün ordu kendi kumandanının kuvveti ve kanunu ve gözü hükmünde olduğu gibi,

aynen öyle de: Sultan-ı Kâinat'ın kumandası altındaki zerrelere, onun kaderî ve ilmî düsturlarıyla ve müstevli kudretinin kanunlarıyla ve temas ettikleri sair mevcudat dahi, o Sultan'ın kuvveti ve kanunu ve memurları gibi teşilatçı olarak o zerrelere sevk olunup gelirler.

Bir zihayatin vücudunu teşkil etmek için ilmî, kaderî birer manevî kalıp hükmünde bir miktar-ı muayyen içine girerler, dururlar.

Eğer eşya, ayrı ayrı ellere ve esbaba ve tabiat gibi şeylere havale edilse, o halde bütün ehl-i aklın ittifakıyla; hiçbir sebep hiçbir cihetten, hiçten ademden icad edemez.

Çünkü o sebebin muhit bir ilmi, müstevli bir kudreti olmadığından, o adem ise, yalnız zahîrî ve haricî bir adem olmaz, belki adem-i mutlak olur.

Adem-i mutlak ise, hiçbir cihetle menşei vücud olamaz. Öyle ise, her halde terki edecek.

Halbuki inşa ve terki suretinde bir sineğin, bir çiçeğin cesedini, cismini zeminin yüzünden toplamak ve ince bir elek ile eledikten sonra binler müşkilatla o mahsus zerrelere gelebilirler.

Hem geldikten sonra dahi, o cisimde dağılmadan muntazam bir vaziyeti muhafaza etmek için -manevî ve ilmî kalıpları bulunmadığından- maddî ve tabî bir kalıp,

belki a'zaları adedince kalıplar lâzımdır. Tâ ki o gelen zerrelere, o cism-i zihayati teşkil etsinler.

İşte bütün eşya bir tek zâta verilmesi, vücub ve lüzum derecesinde bir kolaylık

ve müteaddid esbaba verilmesi, imtina' ve muhal derecesinde müşkilatlar bulunduğu gibi;

her şey Zât-ı Vâhid-i Ehad'e verilse, nihayet derecede ucuzluk içinde gayet derecede kıymetdar ve fevkalâde san'atlı ve çok manidar ve gayet kuvvetli olur.

Eğer şirk yolunda müteaddid esbaba ve tabiata havale edilse; nihayet derecede pahalılık içinde,

gayet derecede ehemmiyetsiz, san'atsız, manasız, kuvvetsiz olur.

Çünkü nasıl bir adam, askerlik haysiyetiyle bir kumandan-ı a'zama intisab ve istinad ettiğinden,

he **gains** the potential moral support of the army, if it is necessary.

And since the power of the army is his reserve force, he acquires a physical strength far exceeding his individual strength.

And since because the army carries them, he is not compelled to carry the **sources** of that significant strength of his and his ammunition, he will be able to carry out superhuman works.

Despite being a single private soldier, he may capture an enemy field-marshal, or compel all the inhabitants of a town to migrate, or capture a citadel. His works will be extraordinary and of great worth.

If, however, he leaves the army and remains on his own, he will lose that **miraculous** moral strength, power, and force,

and be able to perform only insignificant, valueless works in accordance with his personal strength like a common irregular soldier. His achievements will diminish proportionately.

In exactly the same way, since on the way of Divine unity everything becomes connected with **the All-Powerful One of Glory** and relies on Him,

an ant may defeat the Pharaoh, a fly vanquish Nimrod, and a microbe subdue a tyrant.

So too a seed the size of a fingernail may bear on its shoulders a tree the size of a mountain, and be the source of all the tree's parts and members and their workbench.

All particles, too, through that **connection** and **reliance**, may perform innumerable duties in the formation of bodies, which are of innumerable sorts and arts.

The works in which those miniscule officials and tiny soldiers are employed are infinitely perfect and of the highest art and value.

For the one who makes them is the All-Powerful One of Glory; it is He Who put the works in their hands, making them a veil.

Whereas if attributed to causes on the way of associating partners with God, the works of the ant would have been as insignificant as the ant, not an atom's worth of value would have remained in the particle's art,

and everything would have lost all value both in meaning and physically so that no one would give a farthing for the vast world.

#35

Since the reality is this; and since as we see with our own eyes every thing is infinitely valuable, and full of art, and meaningful, and powerful;

hem bir ordu onun arkasında -lüzum olursa- tahşid edilebilir bir kuvve-i maneviyeyi,

hem o kumandanın ve ordunun kuvveti, onun ihtiyat kuvveti olmasıyla, kuvvet-i şahsiyesinden binler defa ziyade maddî bir kudreti,

hem o ehemmiyetli kuvvetinin **menabiini** ve cephanesini - ordu taşıdığı için- kendisi taşımağa mecbur olmadığından fevkalâde işleri yapabilecek bir iktidarı **kazandığından**,

o tek nefer, düşman bir müşiri esir ve bir şehri tehcir ve bir kaleyi teshir edebilir. Ve eseri, hârîka ve kıymetdar olur.

Eğer askerliği terkedip, kendi kendine kalsa, o hârîka kuvve-i maneviyeyi ve o fevkalâde kudreti ve o **mu'cizekâr** iktidarı birden kaybederek,

âdi bir başıbozuk gibi kuvvet-i şahsiyesine göre cüz'î, kıymetsiz, ehemmiyetsiz işleri görebilir ve eseri de o nisbette küçülür.

Aynen öyle de: Tevhid yolunda her şey **Kadîr-i Zülcelal'e** intisab ve istinad ettiğinden,

bir karınca bir Firavun'u, bir sinek bir Nemrud'u, bir mikrop bir cebbarı mağlub ettikleri gibi..

tırnak gibi bir çekirdek, dağ gibi bir ağacı omuzunda taşıyarak o ağacın bütün âlât ve cihazatının menşei ve mahzeni bir tezgâh olmakla beraber,

her bir zerre dahi yüzbin san'atlarda ve tarzlarda bulunan cisimleri ve suretleri teşkil etmek hizmetinde bulunmak olan hadsiz vazifeleri, o **intisab** ve **istinad** ile görebilir.

Ve o küçücük memurların ve bu incecik askerlerin mazhar oldukları eserler gayet mükemmel ve san'atlı ve kıymetdar olur.

Çünkü o eserleri yapan zât, Kadîr-i Zülcelal'dir. Onların ellerine vermiş, onları perde yapmış.

Eğer şirk yolunda esbaba havale edilse; karıncanın eseri karınca gibi ehemmiyetsiz ve zerrenin san'atı zerre kadar kıymeti kalmaz

ve her şey manen sukut ettiği gibi maddeten dahi o derece sukut edecekti ki, koca dünyayı beş para ile kimse almazdı.

Madem hakikat budur. Ve madem her şey nihayet derecede hem kıymetdar, hem san'atlı, hem manidar, hem kuvvetli görünüyor, gözümüzle görüyoruz.

most definitely there can be no way other than the way of Divine unity.

If there was, it would be necessary to change all beings, empty the world into non-existence, and then refill it with meaningless junk, so that a way could be opened up to associating partners with God.

So now you have heard a brief summary of only one of the hundreds of proofs which elucidate the affirmation of Divine unity in the Risale-i Nur, which in the words of Imam 'Ali (May God be pleased with him) is Siracü'n-Nur (The Illuminating Lamp) and Siracü's-Sürc. You may make analogies with this for the others.

The Third Matter Necessitating Divine Unity

Since, together with the extraordinary art in the creation of things, especially in living beings,

a seed is a small sample of the fruit, a fruit is a miniature specimen of the tree, a tree is a summary index of the species, and the species is a concise map of the universe and in meaning is its seed,

and each of these is a comprehensive point and a droplet gathered together and distilled from the universe according to the principles of knowledge and balances of wisdom;

the one who created any one of them must be the one who created the whole universe.

Yes, the one who creates the seed of a melon is self-evidently he who created the melon; it is impossible and precluded that it should be anyone other than him.

Yes, we look and see that all the atoms in blood are so orderly and perform so many duties that they are not inferior to the stars.

All the red and white corpuscles in blood work with such a degree of consciousness in protecting and feeding the body that

they are more efficient than the best commissaries or bodyguards.

All the cells of the body manifest such orderly processes and incomings and outgoings that

their administration is more perfect than the best-run body or palace.

All plants and animals bear such a seal on their faces and such machines in their chests that

only one who created all of them could situate those seals and machines in their places.

And all the species of living beings have spread over the face of the earth in such orderly fashion and have intermingled with the other species having mutual relations with them, that

Elbette tevhid yolundan başka yol yoktur ve olamaz.

Eğer olsa, bütün mevcudatı değiştirmek ve dünyayı ademe boşaltıp, yeniden ehemmiyetsiz müzahrefatla doldurmak lâzım gelecek. Tâ ki, şirke yol açılabilsin.

İşte İmam-ı Ali'nin (R.A.) tabirince Siracünnur ve Siracüssürc olan Resail-in Nur'da tevhide dair beyan ve izah edilen yüzler bürhanlardan bir tek bürhanın icmalini işittin, ötekileri kıyas edebilirsin.

Tevhidin Üçüncü Muktezisi

Her şeyde, hususan zîhayat masnulardaki hilkat fevkalâde san'atkârane olmakla beraber,

bir çekirdek bir meyvenin ve bir meyve bir ağacın ve bir ağaç bir nev'in ve bir nev' bir kâinatın bir küçük nümunesi, bir misal-i musaggarası, bir muhtasar fihristesi, bir mücmel haritası, bir manevî çekirdeği ve

ilmî düsturlar ile ve hikmet mizanları ile kâinattan süzölmüş, sağılmış, toplanmış birer câmi' noktası ve mayelik birer katresi olduğundan,

onlardan birisini icad eden zât, her halde bütün kâinatı icad eden aynı zâttır.

Evet bir kavun çekirdeğini halk eden zât, bilbedahe kavunu halk edendir; ondan başkası olamaz ve olması muhal ve imkânsızdır.

Evet biz bakıyoruz, görüyoruz ki: Kanda her bir zerre o kadar muntazam ve çok vazifeleri görüyor ki, yıldızlardan geri kalmıyor.

Ve kanda bulunan her bir küreyvat-ı hamra ve beyza, o derece şuurkârane cesed için muhafaza ve iâşe hususunda öyle işleri görüyor ki,

en mükemmel erzak memurlarından ve muhafaza askerinden daha mükemmeldir.

Ve cisimdeki hüceyrelerinin her birisi, o derece muntazam muamelata ve vâridat ve sarfiyata mazhurdur ki,

en mükemmel bir ceseden ve bir saraydan daha mükemmel idare edilir.

Ve hayvanatın ve nebatatın her bir ferdi, yüzünde öyle bir sikkeyi ve içinde ve sinesinde öyle bir makınayı taşıyor ki,

bütün hayvanları ve nebatları icad eden bir zât, ancak o sikkeyi o yüzde ve o makınayı o sine içinde yapabilir.

Ve zîhayattan her bir nevi, o derece zemin yüzünde muntazaman yayılmış ve sair nevilere münasebetdarane karışmış ki,

one who could not simultaneously create, administer, regulate, and raise all those species,

and not place that veil on the face of the earth, and not weave that most ornate, artistic, living **tapestry** with its warp and weft of the four hundred thousand plant and animal species —

one that could not do all these could not create and administer a single species. If analogies are made with these for other things, it will be understood that

in respect of creation and bringing into existence, the universe is **a whole that may not be split up into parts**,

and in respect of dominicality and management is a universal whose division is impossible.

#36

This third necessitating factor has been explained and proved decisively and brilliantly in many of the treatises of The Illuminating Lamp, and especially in the First Stopping Place of the Thirty-Second Word, demonstrating that

like reflections of the sun, a proof of unity and its affirmation is reflected and represented in everything's mirror.

Making do with those explanations, we are here cutting a long story short.

#37

Third Station

[In this station three universal signs of the affirmation of Divine unity will be explained.]

The signs, proofs, and evidences of Divine unity are incalculable.

Since thousands of them have been explained in detail in The Illuminating Lamp, in this Third Station three universal proofs are set forth briefly.

The First Sign And Proof

The phrase "**He is One**" is the conclusion of this.

There is a unity in everything, and unity points to one.

Yes, **a work that has unity** self-evidently proceeded from one maker. One proceeds from one.

The fact that there is a unity in everything demonstrates that they are the works and artefacts of a single being.

The universe is like a rosebud swathed in a thousand veils of unity.

Or it is a single **macroanthropos** dressed in unities to the number of Divine Names and universal Divine works.

bütün o enva'ı birden icad, idare, tedbir, terbiye etmeyen

ve zemin yüzünü örten ve dört yüz bin nebatî ve hayvanî olan atkı ipleriyle dokunan gayet nakışlı ve san'atlı hayatdar bir **halı**çeyi nesc ve icad edemeyen,

o tek nev'i icad ve idare edemez. Daha bunlara başka şeyler kıyas edilse anlaşılır ki;

kâinat mecmuası, halk ve icad cihetinde **tecezzi kabul etmez bir küll**dür ve tedbir

ve rububiyet cihetinde inkısamı imkânsız bir küll'dir.

Bu üçüncü muktezi Siracünnur'un çok risalelerinde, hususan Otuzikinci Söz'ün Birinci Mevkîfında o kadar kat'î ve parlak izah ve isbat edilmiştir ki,

güneşin akisleri gibi her şeyin âyinesinde bir bürhan-ı vahdet temessül ve bir hüccet-i tevhid in'ikas ediyor.

Biz o izaha iktifaen burada o uzun kıssayı kısa kestik.

Üçüncü Makam

[Bu makam, tevhidin üç küllî alâmetini icmalen beyan edecek.]

Vahdetin tahakkukuna ve vücuduna delalet eden deliller ve alâmetler ve hüccetler hadd ü hesaba gelmez.

Onlardan binler bürhanlar Siracünnur'da tafsilen beyan edildiğinden bu "Üçüncü Makam"da yalnız üç küllî hüccetlerin icmalen beyanıyla iktifa edildi.

Birinci Alâmet Ve Hüccet Ki,

وَاحِدُهُ kelimesi onun neticesidir.

Her şeyde bir vahdet var. Vahdet ise, bir vâhide delalet ve işaret eder.

Evet **vâhid bir eser**, bilbedahe vâhid bir sâni'den sudûr eder. Bir elbette birden gelir.

Her şeyde bir birlik bulunduğundan, elbette bir tek zâtın eseri ve san'atı olduğunu gösterir.

Evet bu kâinat, bin birlikler perdeleri içinde sarılı bir gül goncası gibidir.

Belki esma ve ef'al-i umumiye-i İlahiyenin adedince vahdetleri giymiş bir tek **insan-ı ekber**dir.

Or it is a Tuba-tree of creation on the branches of which are hung unities to the number of realms of creatures.

Yes, the **administration** of the universe is one and the same; and its **regulation** is one and the same; its **sovereignty** is one and the same; its **stamp** is one and the same; a thousand and one things are all one and the same.

Also, although the Names and acts which make the universe turn are one and the same, they each encompass the universe, or most of it.

That is to say, the **wisdom** that works in it is one and the same; the **bestowal** in it is one and the same; its **regulation** is one and the same; **the providing of sustenance** in it is one and the same;

the mercy which hastens to assist the needy is one and the same; the rain, which is that mercy's dispenser of soft drinks, is one and the same, and so on; thousands of things are all one and the same.

The sun, the universe's stove, is one and the same; the moon, its lamp, is one and the same;

fire, its cook, is one and the same; its mountains, which are its stores, treasures, and masts, are one and same;

its **water dispensers** are one and the same; its **sponges** which water the gardens are one and the same; a thousand and one things are all one and the same.

#38

All these instances of unity in the world are proofs indicating **the Single One of Unity**, as clear and brilliant as the sun.

Moreover, the elements and realms of beings of the universe each encompassing the face of the earth, as well as being one and the same,

and their interpenetration and their uniting through their mutual relations and even mutual assistance,

are **clear signs** that their Owner, Maker, and Master is one and the same.

The Second Sign And Proof

The conclusion of this is the phrase "**He has no partners.**"

It is the fact that there is a faultless, **perfect order** in everything in the universe, from minute particles to the stars, and an utterly **beautiful harmony** that is free of defect, and a **just balance** that wrongs nothing.

Perfect order and balanced harmony can occur only through unity. For **numerous** hands interfering in a single work cause only confusion.

Come now and behold the **magnificence** of this order: it has made the universe into a splendid mansion

Belki enva'-ı mahlukat sayısınca dallarına vahdetler, birlikler asılmış bir şecere-i tûbâ-i hilkattir.

Evet kâinatın **idaresi** bir ve **tedbiri** bir ve **saltanatı** bir ve **sikke**si bir, bir bir bir tâ binbir bir birler kadar...

Hem bu kâinatı çeviren isimler ve fiiller bir iken, herbiri kâinatı veya ekserini ihata eder.

Yani, içinde işleyen **hikmeti** bir ve **inayeti** bir ve **tanzimatı** bir ve **iaşesi** bir

ve muhtaçlarının imdadlarına koşan rahmet bir ve o rahmetin bir şerbetçisi olan yağmur bir ve hâkeza bir bir tâ binler bir birler...

Hem bu kâinatın sobası olan Güneş bir, lâmbası olan Kamer bir,

aşçısı olan ateş bir, levazimat deposu ve hazineli direği olan dağ bir,

sakacı ve sucusu bir ve bağları sulayan **sünger**i bir ve hâkeza bir bir bir tâ binbir birler kadar...

İşte âlemin bu kadar birlikleri ve vahdetleri, güneş gibi zahir bir tek **Vâhid-i Ehad**'e işaret ve delalet eden bir hüccet-i bahiredir.

Hem kâinat unsurlarının ve nevilerinin herbirisi bir olmasıyla beraber, zeminin yüzünü ihata etmesi

ve birbirinin içine girmesi ve münasebetdarane ve belki muavenetkârane birleşmesi,

elbette mâlik ve sahib ve sâni'lerinin bir olmasına bir **alâmet-i zahire**dir.

İkinci Alâmet Ve Hüccet Ki,

لَا شَرِيكَ لَهُ kelimesini intac ediyor.

Bütün kâinatta zerrelerden tâ yıldızlara kadar her şeyde kusursuz bir **intizam-ı ekmel** ve noksansız bir **insicam-ı ecmel** ve zulümsüz bir **mizan-ı âdil**in bulunmasıdır.

Evet kemal-i intizam, insicam-ı mizan ise, yalnız vahdetle olabilir. **Müteaddid** eller bir tek işe karışır, karıştırır.

Sen gel, bu intizamın **haşmetine** bak ki; bu kâinatı gayet mükemmel öyle bir saray yapmış ki,

every stone of which is as full of art as a palace; and into a magnificent city

whose endless **incomings** and outgoings, and boundless valuable goods and foods,

arrive perfectly regularly at exactly the right **time from unexpected places**, from behind the veil of the Unseen.

The order has also transformed the universe into a miraculous book so full of meaning that

each of its letters expresses the meanings of a hundred **lines**, and each of its lines the meanings of a hundred pages, and each of its pages the meanings of a hundred **chapters**, and each of its chapters the meanings of a hundred books.

Moreover, all its chapters, pages, lines, words, and letters look to each other and allude to each other.

Now come and look at the perfect ordering within this **wondrous** order:

it has made the vast universe as clean as a modern city; or made it into a fine **palace** which is constantly swept and polished; or a **hour of Paradise** wearing seventy ornamented **garments** one on top of the other; or an immaculate **rosebud** enwrapped in seventy delicate, ornamented petals.

Now come and consider **the perfect justice** of the balance within the order and cleanliness;

microscopic organisms that are visible only on a thousandfold magnification

are weighed up on those scales and balances together with suns and stars a thousand times larger than the earth,

and all are given their necessities without deficiency.

Those minute creatures and those vast beings stand shoulder to shoulder before the scales of justice,

despite there being among the large ones some that if they were to lose their **balance** even for a split second,

it would destroy **the equilibrium of the world** and doomsday would occur.

#39

Now come and behold the **wondrously attractive beauty** within the order, **cleanliness**, and balance;

it has made the vast universe into a splendid festival, an **exhibition** of highly decorated works, and a springtime with freshly opened flowers.

The vast spring too it has made into a beautiful flower-pot and gorgeous **bunch** of blooms,

and to each spring it has given the form of a magnificent flower with hundreds of thousands of adornments which opens every season on the face of the earth.

her bir taşı bir saray kadar san'atlı ve gayet muhteşem öyle bir şehir etmiş ki,

hadsiz olan **vâridat** ve sarfiyatı ve nihayetsiz kıymetdar malları ve erzakı,

bir perde-i gaybdan kemal-i intizamla vakti vaktine **umulmadığı yerlerden** geliyor.

Ve gayet manidar öyle mu'cizane bir kitaba çevirmiş ki,

herbir harfi yüz **satır** ve herbir satırı yüz sahife ve her sahifesi yüz **bab** ve her babı yüz kitab kadar manaları ifade eder.

Hem bütün babları, sahifeleri, satırları, kelimeleri, harfleri birbirine bakar, birbirine işaret ederler.

Hem sen gel, bu intizam-ı **acib** içinde şu tanzimin kemaline bak ki;

bu koca kâinatı tertemiz medenî bir şehir, belki temizliğine gayet dikkat edilen bir güzel **kasr**, belki yetmiş süslü **hulle**leri birbiri üstüne giymiş bir **hur-il in**, belki, yetmiş latif zînetli perdelere sarılmış bir **gül goncası** gibi pâk ve temizdir.

Hem sen gel, bu intizam ve nezafet içindeki bu mizanın **kemal-i adaletine** bak ki,

bin derece büyütmeyle ancak görülebilen küçücük ve incecik mahlukları ve huveynatı

ve bin defa küre-i arzdan büyük olan yıldızları ve güneşleri, o mizanın ve o terazinin vezniyle ve ölçüsüyle tartılır

ve onlara lâzım olan her şeyleri noksansız verilir.

Ve o küçücük mahluklar, o fevkalâde büyük masnu'lar ile beraber, o mizan-ı adalet karşısında omuz omuzadırlar.

Halbuki o büyüklerden öyleleri var ki, eğer bir saniye kadar **müvazenesini** kaybetse,

müvazene-i âlemi bozacak ve bir kıyameti koparacak kadar bir tesir yapabilir.

Hem sen gel, bu intizam, **nezafet**, mizanın içinde, bu **fevkalâde cazibedar cemale** ve güzelliğe bak ki;

bu koca kâinatı gayet güzel bir bayram ve gayet süslü bir **meşher** ve çiçekleri yeni açılmış bir bahar şeklini vermiş

ve koca baharı gayet güzel bir saksı, bir gül **destesi** yapmış ki;

her bahara, zeminin yüzünde mevsim be mevsim açılan yüz binler nakışlı bir muhteşem çiçek suretini vermiş.

All the flowers of the spring it has beautified with every sort of **decoration**.

Yes, **through the beautiful manifestations of the Most Beautiful Names**, which possess the utmost beauty and loveliness, all **the realms of beings** in the universe, and all the members of each, manifest such beauty **according to their capacities** that

Hujjat al-Islam Imam Ghazali said: "There can be nothing better or more beautiful **than what exists in the sphere of contingency**."

Thus, this **all-encompassing**, captivating beauty, and **general**, wondrous cleanliness, and **all-pervasive**, exceedingly sensitive balance, and comprehensive and **in every way miraculous** order and harmony,

are such proofs and signs of **Divine unity** that they are clearer and more brilliant than the light that indicates the sun at noon.

[There follows a very concise yet powerful reply to a two-part question related to this Station.]

The First Part of the Question: You are saying in this Station that beauty, good, and justice encompass the universe,

so what do you say to all the ugliness, **disasters**, illness, **tribulations**, and death we see around us?

The Answer: A single instance of ugliness **which results in or shows up numerous instances of beauty** is indirectly an instance of beauty.

While **the non-existence of an ugliness, or its being invisible**, which then conceals numerous instances of beauty and does not permit them to be seen, is not a single, but a **manifold**, ugliness.

For example, if an **ugliness** which is a **unit of measurement** is non-existent, the beauty would be of only one sort, and its numerous **degrees** would remain concealed.

For it is **through the intervention of ugliness** that the degrees of beauty **unfold**.

Just as the degrees of heat become apparent through the existence of cold, and the degrees of light are known through darkness,

so **universal instances of good**, universal benefits, **universal bounties**, and universal instances of beauty **become apparent** through there being **minor instances of evil**, harm, calamities and ugliness.

This means that the creation of ugliness is not ugly, it is beautiful, because the majority of its results are beautiful.

Ve o baharda her bir çiçeği çeşit çeşit **zînetlerle** güzelleştirmiş.

Evet nihayet derecede hüsün ve cemalleri bulunan **esma-i hüsnanın güzel cilveleriyle**, kâinatın her bir **nev'i**, hattâ herbir ferdi, **kabiliyetine göre** öyle bir hüsne mazhar olmuşlar ki;

Hüccet-ül İslâm İmam-ı Gazalî demiş: **لَيْسَ فِي الْإِمْكَانِ** Yani: "**Daire-i imkânda** bu **mükevvenattan** daha bedi' daha güzel yoktur."

İşte bu **muhit** ve cazibedar olan hüsün ve bu **umumî** ve hârikulâde nezafet ve bu **müstevli** ve şümullü ve gayet hassas mizan ve bu ihatalı ve **her cihette mu'cizane** intizam ve insicam,

vahdete ve **tevhide** öyle bir hüccettir, bir alâmettir ki, gündüzün ortasındaki ziyanın güneşe işaretinden daha parlaktır.

[Bu Makama Ait Gayet Mühim İki Şıklı Bir Suale Gayet Muhtasar Ve Kuvvetli Bir Cevabdır.]

Sualin Birinci Şıkkı: Bu makamda diyorsun ki: Kâinatı hüsün ve cemel ve güzellik ve adalet ihata etmiştir.

Halbuki gözümüz önünde bu kadar çirkinliklere ve **musibetlere** ve hastalıklara ve **beliyyelere** ve ölümlere ne diyeceksin?

Elcevab: **Çok güzellikleri intac veya izhar eden** bir çirkinlik dahi, dolayısıyla bir güzelliktir.

Ve çok güzelliklerin görünmemesine ve gizlenmesine sebep olan **bir çirkinliğin yok olması, görünmemesi**, yalnız bir değil, belki **müteaddid** defa çirkindir.

Meselâ; **vâhid-i kıyasî** gibi bir **kubh** bulunmazsa, hüsnün hakikatı bir tek nevi olur; pek çok **mertebeleri** gizli kalır.

Ve **kubhun tedahülü ile** mertebeleri **inkışaf eder**.

Nasıl ki soğğun vücuduyla, hararetin mertebeleri ve karanlığın bulunmasıyla ziyanın dereceleri tezahür eder.

Aynen öyle de: **Cüz'î şer** ve zarar ve musibet ve çirkinliğin bulunmasıyla, **küllî hayırlar** ve küllî menfaatler ve **küllî nimetler** ve küllî güzellikler **tezahür ederler**.

Demek çirkinin icadı çirkin değil, güzeldir. Çünkü, neticelerin çoğu güzeldir.

Yes, a lazy man who suffers loss due to the rain, cannot deny the good results it produces in the name of **mercy**; he cannot transform the mercy into harm.

#40

As for **transience** and **death**, it is demonstrated with extremely powerful and decisive proofs in the Twenty-Fourth Letter that

they are not contrary to general mercy, **all-embracing beauty**, and comprehensive good; in fact, they are necessitated by them.

The creation of Satan, even, since he is the cause of **striving** and **competition**, **the springs of man's spiritual progress**, is also good, as is the creation of his species; their creation is beautiful in that respect.

Also, for unbelievers to suffer torments in Hell even is good, since through their **unbelief** they have **transgressed** the rights of all beings and **insulted** their **honour**.

These two points have been explained in detail in other treatises, so here we are curtailing the discussion with this brief indication.

The Second Part of the Question:* Alright, so we can accept the answer about Satan and the unbelievers from a general point of view,

*{The answer to the second part of the question has great importance; it dispels numerous doubts.}

but how is it that **the Absolutely Beautiful One, the Absolutely Compassionate One, the Absolutely Self-Sufficient One**, Who is absolute good, inflicts evil, calamities, and ugliness on **particular wretched individuals**?

The Answer: Whatever good, beauty, and bounty there are, they come directly from **the treasury of mercy** of that **Absolutely Beautiful and Compassionate One**, and from His **particular bestowal**.

Evils and calamities on the other hand are occasional results out of the many results of **the general, universal laws** which are called '**adat Allah**' and represent His **universal will**.

Since they are minor and required by those laws, He creates them **in order to preserve and maintain the laws**, which are the means to universal benefits.

But in the face of those minor, grievous results, He responds with **special, merciful assistance** and **particular dominical favours** to the cries for help of individuals afflicted by misfortune and tribulations.

And **by showing** that He acts as He wishes, and that all aspects of all things are tied to His **will**, and that universal laws too are always subject to His **will and choice**,

Evet yağmurdan zarar gören tenbel bir adam, yağmura **rahmet** namını verdiren hayırlı neticelerini hükümden iskat etmez; rahmeti zahmete çeviremez.

Amma **fena** ve zeval ve **mevt** ise, Yirmidördüncü Mektub'da gayet kuvvetli ve kat'î bürhanlar ile isbat edilmiş ki:

Onlar umumî rahmete ve **ihatalı hüsne** ve şümullü hayra münafî değiller, belki muktezalarıdır.

Hattâ şeytanın dahi, **manevî terakkiyat-ı beşeriyenin zenbereği** olan **müسابakaya** ve **mücadeleye** sebep olduğundan, o nev'in icadı dahi hayırdır, o cihette güzeldir.

Hem hattâ kâfir, **küfür** ile bütün kâinatın hukukuna bir **tecavüz** ve **şerefini tahkir** ettiğinden, ona Cehennem azabı vermek güzeldir.

Başka risalelerde bu iki nokta tamamen tafsil edildiğinden burada bir kısa işaretle iktifa ediyoruz.

Sualin ikinci şıkkı: (Haşiye) Haydi şeytana ve kâfire ait bu cevabı umumî noktasında kabul edelim.

{(Haşiye): Bu ikinci şıkkın cevabı çok mühimdir, çok evhamı izale eder.}

Fakat **Cemil-i Mutlak** ve **Rahîm-i Mutlak** ve hayr-ı mutlak olan **Zât-ı Ganiyy-i Ale'l-ıtlak**, nasıl oluyor ki, **biçare cüz'î ferdleri** ve şahısları musibete, şerre, çirkinliğe mübtela ediyor?

Elcevab: Ne kadar iyilik ve güzellik ve nimet varsa, doğrudan doğruya o **Cemil ve Rahîm-i Mutlak**'ın **hazine-i rahmetinden** ve **ihsanat-ı hususiyesinden** gelir.

Ve musibet ve şerler ise, saltanat-ı rububiyetin **âdetullah** namı altında ve **küllî iradelerin** mümessilleri olan **umumî ve küllî kanunlarının** çok neticelerinden tek-tük cüz'î neticeleri olmasından,

o kanunlar cereyanının cüz'î muktezaları olduğundan, elbette küllî maslahatlara medar olan **o kanunları muhafaza ve riayet etmek için** o şerli, cüz'î neticeleri dahi halkeder.

Fakat o cüz'î ve elîm neticelere karşı, **imdadat-ı hassa-i Rahmaniye** ve **ihsanat-ı hususiye-i Rabhaniye** ile musibete düşen efradın feryadlarına ve beliyyelere giriftar olan eşhasın istigaselerine yetişir.

Ve fâil-i muhtar olduğunu ve her bir şeyin her bir işi, onun **meşietine** bağlı bulunduğunu ve umum kanunları dahi, daima **irade ve ihtiyarına** tâbî' bulunmalarını

and that a **Compassionate Sustainer** heeds the individuals who cry out at the **constraint** of the laws and responds to their cries for help with His **favours**,

through **exceptions** to those universal Divine principles and general laws and their minor evil results and His particular favours and making Himself loved in special ways, He opens up **an unrestricted infinite field for the unrestricted infinite manifestations of His Names**, and opens too the doors of **particular manifestations**.

This second sign of the affirmation of Divine unity has been elucidated in perhaps a hundred places in The Illuminating Lamp, and here we suffice with a brief hint to it.

ve o kanunların **tazyik**inden feryad eden ferdleri, bir **Rabb-ı Rahîm** dinlediğini ve imdadlarına **ihsan**ıyla yetiştğini **göstermekle**;

esma-i hüsnanın kayıdsız ve hadsiz cilvelerine, hadsiz ve kayıdsız bir meydan açmak için o küllî âdetullah düsturlarının ve o umumî kanunların **şüzuzatı**yla ve hem şerli cüz'î neticeleriyle, hususî ihsanat ve hususî teveddüdat, yani sevdirmekle **hususî tecelliyat** kapılarını açmıştır.

Bu ikinci alâmet-i tevhid Siracünnur'un belki yüz yerlerinde beyan edildiğinden, burada hafif bir işaretle iktifa ettik.

www.risaleglobal.com

The Third Sign And Proof

This consists of the innumerable stamps of Divine unity alluded to by the phrases “His is the dominion and His is the praise.”

Just as the manifestation of the sun in a mirror shows the sun, so on the faces of all things, whether particular or universal from minute particles to the planets, is a mirror-like stamp which, pointing to the Sun of Pre-Eternity and Post-Eternity, testifies to His unity.

Since a great number of those stamps have been described in detail in The Illuminating Lamp, here with a brief indication, we shall take a look at only three of them. As follows:

Just as on the face of the universe as a whole a large stamp of unity has been placed consisting of mutual assistance, co-operation, mutual resemblance, and interpenetration among the species of beings,

so on the face of the earth is a stamp affirming Divine unity placed through the army of the Glorious One, composed of the four hundred thousand animal and plant species, all being given their different provisions, weapons, uniforms, instructions, and discharges with complete regularity and no confusion at exactly the right time.

So too on man's face a stamp of unity is placed through each having features distinguishing it from all other faces, as there is on the faces of all beings, whether particular or universal.

Also, on the heads of all creatures, whether large or small, numerous or few, a seal of Divine oneness is to be observed.

The stamps on living creatures are particularly brilliant;

indeed, all living creatures are themselves each a stamp of unity, and seal of oneness, and a signature of Eternal Besoughtedness.

Yes, all flowers, all fruits, all leaves, all plants, all animals are such seals of Divine oneness and stamps of Eternal Besoughtedness that

they transform all trees into being dominical missives, all species of creatures into books of the Most Merciful, and all gardens into Divine decrees,

placing stamps on the letters of the tree to the number of its blossoms, and signatures to the number of its fruits, and seals to the number of its leaves.

In order to show their scribe, stamps have been put on the species and groups of creatures to the number of individuals.

Üçüncü Hüccet Ve Alâmet

لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ile işaret edilen hadd ü hesaba gelmeyen tevhid sikkeleridir.

Evet her şeyin yüzünde, cüz'î olsun küllî olsun, zerrattan tâ seyyarata kadar öyle bir sikke var ki, âyinede güneşin cilvesi güneşi gösterdiği gibi, öyle de o sikke âyinesi dahi, Şems-i Ezel ve Ebed'e işaret ederek, vahdetine şahadet eder.

O hadsiz sikkelerden pek çokları Siracünnur'da tafsilen beyan edildiğinden burada yalnız kısa bir işaretle üç tanesine bakacağız. Şöyle ki:

Mecmu-u kâinatın yüzüne, enva'ın birbirine karşı gösterdikleri teavün, tesanüd, teşabüh, tedahül den mürekkebe geniş bir sikke-i vahdet konulduğu gibi,

zeminin yüzüne de, dört yüz bin hayvanî ve nebatî taifelerden mürekkebe bir ordu-yu Sübhanînin ayrı ayrı erzak, esliha, elbise, talimat, terhisat cihetinde gayet intizam ile hiçbirini şaşırarak, vakti vaktine verilmesiyle koyduğu o sikke-i tevhid misillü

insanın yüzüne de, her bir yüzün umum yüzlere karşı birer alâmet-i farika bulunmasıyla koyduğu sikke-i vahdaniyet gibi herbir masnu'un yüzünde -cüz'î olsun küllî olsun- birer sikke-i tevhid

ve herbir mahlukun başında -büyük olsun, küçük olsun, az ve çok olsun- birer hâtem-i ehadiyet müşahede edilir.

Ve bilhassa zîhayat mahlukların sikkeleri çok parlaktırlar.

Belki her bir zîhayat kendisi dahi birer sikke-i tevhid, birer hâtem-i vahdet, birer mühr-ü ehadiyet, birer turra-i samediyettirler.

Evet her bir çiçek, her bir meyve, her bir yaprak, her bir nebat, her bir hayvan; öyle bir mühr-ü ehadiyet, birer hâtem-i samediyettir ki,

her bir ağacı birer mektub-u Rabbanî ve her bir taife-i mahlukatı birer kitab-ı Rahmanî ve her bir bahçeyi, birer ferman-ı Sübhanî suretine çevirerek,

o ağaç mektubuna, çiçekleri adedince mühürler ve meyveleri sayısınca imzalar ve yaprakları mikdarınca turrular basılmış

ve o nev' ve taife kitabına dahi, onun kâtibini göstermek, bildirmek için ferdleri adedince hâtemler basılmış.

And in order to announce and describe its ruler, stamps have been set on the decree of the garden to the number of the plants, trees, and animals it contains.

In fact there are four stamps of Divine unity on trees; on their origins, ends, outsides and insides, alluded to by the Names of “He is the First, and the Last, and the Outward, and the Inward.” {Qur’an, 57:3}

As the Name of First suggests, the original seeds* of fruit-bearing trees are coffers containing the programmes, indexes, and plans of the trees

They are workbenches for the production of their formation, systems, and necessities; and machines regulating the tiny amounts they take in and expend.

*{Since olden times, a common expression in the popular language was “to raise from seed,” which may be seen as a sort of allusion to the author of this treatise.

For through the effulgence of the Qur’an, ‘the servant of the Risale-i Nur’ [its author] discovered two ascents in knowledge of God and the affirmation of Divine Unity in seeds and flowers.

He discovered the water of life in the very places the Naturalists drowned. He reached reality and the light of knowledge of God from seeds.

It is for this reason that these two things are repeated frequently in the Risale-i Nur.}

#42

As the Name of Last suggests, the results and fruits of trees are instruction sheets setting forth through the seeds in the fruits’ hearts, the trees’ shapes, attributes, and stages;

they are proclamations stating their functions, benefits, and characteristics; and summaries announcing the trees’ peers and progeny.

As the Name of Outward suggests, the forms and shapes in which trees are clothed are skilfully fashioned and embroidered garments

which have been cut out, trimmed, and decorated exactly according to the branches, members and parts of the trees.

They are so fine, well-proportioned and full of meaning that they transform the trees into odes, missives, and books.

As the name of Inward suggests, the workbenches within trees are factories

which produce all the parts and members of the trees, and manage and run them with the very finest balance.

Ve o bahçe fermanına, onun sultanını tanıttırmak, tarif etmek için o bağ içinde bulunan nebat, ağaç, hayvan sayısınca sikkeler basılmış.

Hattâ her bir ağacın mebedinde ve müntehasında ve üstünde ve içinde هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ isimlerinin işaret ettikleri dört sikke-i tevhid var:

İsm-i Evvel ile işaret edildiği gibi: Her bir meyvedar ağacın menşe-i aslısı olan çekirdek (Haşiye) öyle bir sandukçadır ki, o ağacın programını ve fihristesini ve plânını..

ve öyle bir tezgahdır ki, onun cihazatını ve levazımâtını ve teşkilâtını.. ve öyle bir makinedir ki, onun ibtidadaki incecik vâridatını ve latifane masarısını ve tanzimatını taşıyor.

{(Haşiye): Eski zamandan beri darb-ı mesel olarak umumun dilinde ve lisan-ı nâsta gezen şu "Çekirdekten yetişme" sözü bu risalenin müellifine bir işaret-i gaybiye-i örfiye denilebilir.

Çünkü Risale-i Nur hâdimi olan şahıs Kur'anın feyziyle, çekirdek ve çiçekte tevhid için iki mi'rac-ı marifet keşfederek

tabiiyyunları boğan aynı yerde âb-ı hayat bulmuş ve çekirdekten hakikata ve nur-u marifete yetişmiş

ve bu iki şeyin Risale-i Nur'da ziyade tekrarları bu hikmete binaendir.}

Ve İsm-i Âhir'le işaret edildiği gibi: Her bir ağacın neticesi ve meyvesi öyle bir tarifnamedir ki, o ağacın eşkalini ve ahvalini ve evsafını

ve öyle bir beyannamedir ki, onun vazifelerini ve menfaatlerini ve hassalarını ve öyle bir fezlekedir ki, o ağacın emsalini ve ensalini ve nesl-i âtisini o meyvenin kalbinde bulunan çekirdekler ile beyan ediyor, ders veriyor.

Ve İsm-i Zahir'le işaret edildiği gibi: Her ağacın giydiği suret ve şekil öyle musanna ve münakkaş bir hulledir, bir libastır ki,

o ağacın dal ve budak ve a'za ve eczasıyla tam kametine göre biçilmiş, kesilmiş, süslendirilmiş.

Ve öyle hassas ve mizanlı ve manidardır ki, o ağacı bir kitab, bir mektub, bir kaside suretine çevirmiştir.

Ve İsm-i Bâtın ile işaret edildiği gibi: Her ağacın içinde işleyen tezgâh, öyle bir fabrikadır ki,

o ağacın bütün ecza ve a'zasını teşkil ve tedvir ve tedbirini gayet hassas mizanla ölçtüğü gibi,

They **despatch** too with perfect regularity and order, the food and substances **necessary for all the separate members**.

Those wondrous factories function with the speed of lightning, the ease of setting a clock, and the uniformity of commanding an army.

In Short: The origins of trees are coffers and programmes, their ends are instruction sheets and samples,

their outer faces are artistically fashioned and embroidered garments, and their inner faces are factories and workbenches.

These four aspects look to each other and as a whole form a **supreme stamp**. Indeed, a Greatest Name becomes apparent through them,

for self-evidently none other than the Single Maker of Unity Who administers the whole universe could perform these works.

Like trees, the origins, ends, and outer and inner faces of all animate creatures bear seals of Divine oneness and stamps of unity.

#43

Making an analogy with the trees in these three examples, the spring is a tree laden with blossoms.

The seeds and roots entrusted to the hand of the autumn bear the stamp of the Name of First.

The fruits, grains, and vegetables poured into the lap of summer, filling its skirts, bear the seal of the Name of Last.

The brocades and natural garments decorated with a hundred thousand designs which the spring wears one on top of the other like a houri bear the seal of the Name of Outward.

While **the factories of the Eternally Besought One** working away in the springtime inside the earth, and the bubbling cauldrons of the Most Merciful and **dominical kitchens** cooking foods, each bear the signet of the Name of Inward.

All species, for instance the human species, are trees:

just as, with its roots and seeds in the past and fruits and results in the future, the orderly laws regulating sexual life and the perpetuation of the species bears a stamp of unity;

so its present circumstances bear a stamp of unity governed by the principles of individual and social life;

humankind bears a hidden, orderly seal of unity under the apparent disorder;

and under its **confused** circumstances, it bears a stamp of unity governed by the principles of Divine Determining and Decree, known as **the appointed course of life**.

#44

bütün ayrı ayrı a'zalarına lâzım olan maddeleri ve rızıkları, gayet mükemmel bir intizam altında **sevk** ve taksim ve tevzi ile beraber

akılları hayret içinde bırakan şimşek çakmak gibi bir sür'at ve saati kurmak gibi bir sühulet ve bir orduya arş demek gibi bir birlik ve beraberlik **ile o hârika fabrika işliyor**.

Elhasıl: Her bir ağacın evveli, öyle bir sandukça ve program.. ve âhiri, öyle bir tarifename ve nümune..

ve zahiri, öyle bir musanna hulle ve bir münakkaş libas.. ve bâtını, öyle bir fabrika ve tezgâhtır ki,

bu dört cihet öyle birbirine bakıyorlar ve dördün mecmuundan öyle bir **sikke-i a'zam**, belki bir ism-i a'zam tezahür eder ki,

bilbedahe bütün kâinatı idare eden bir Sâni'-i Vâhid-i Ehad'den başkası o işleri yapamaz.

Ve ağaç gibi her zîhayatın evveli, âhiri, zahiri, bâtını birer sikke-i tevhid, birer hâtem-i vahdet, birer mühr-ü ehadiyet, birer turra-i vahdaniyet taşıyor.

İşte bu üç misaldeki ağaca kıyasen, bahar dahi çok çiçekli bir ağaçtır:

Güz mevsiminin eline emanet edilen tohumlar, çekirdekler, kökler, İsm-i Evvel'in sikkesini..

ve yaz mevsiminin kucağına dökülen, eteğini dolduran meyveler, hububat ve sebzevatlar İsm-i Âhir'in hâtemini..

ve bahar mevsimi, hur-ıl in misillü birbiri üstüne giydiği sündüs-misal hulleler ve yüzbin nakışlar ile süslenmiş fitrî libaslar İsm-i Zahir'in mührünü..

ve baharın içinde ve zeminin batnında işleyen **samedanî fabrikalar** ve kaynayan rahmanî kazanlar ve yemekleri pişirttiren **rabbanî matbahlar**, İsm-i Bâtın'ın turrasını taşıyorlar.

Hattâ her bir nevi, meselâ nev'-i beşer dahi bir ağaçtır:

Kökü ve çekirdeği mazide ve semereleri, neticeleri müstakbelde olarak hayat-ı cinsiye ve beka-yı nev'î içinde gayet muntazam kanunların bulunması gibi,

hal-i hazır vaziyeti dahi, hayat-ı şahsiye ve hayat-ı içtimaiye düsturlarının hükmü altında bir sikke-i tevhid

ve zahirî karışıklıklar altında gizli, muntazam bir hâtem-i vahdet

ve **müşevveş** ahval-i beşeriye altında **mukadderat-ı hayatiye** denilen kaza ve kaderin düsturlarının hükmü altında bir mühr-ü vahdaniyet taşıyor.

Conclusion

[A brief allusion to the other pillars of belief, within the mystery of the affirmation of Divine unity.]

Heedless man! Come now and consider if only once the three Fruits, Necessitating Causes, and Proofs in the three Stations of this treatise:

is it at all possible, since the All-Powerful, Wise, Compassionate, and Knowing Maker **Who has disposal over the universe takes into account the smallest cure and least thanks; does not refer to others nor is indifferent towards the tiniest art, such as that of a fly's wing; attaches to the lowliest common seed duties and instances of wisdom as great as a tree; and makes perceived His mercifulness, compassionateness, and wisdom through all His arts, and Himself known through every means and loved through every bounty** —

is it at all possible that He should be indifferent towards the virtues of the Muhammadan (PBUH) reality and his glorifications, and the lights of Islam?

Is it at all possible that the Messengership of Muhammad (PBUH), **which gilds all creatures and fills them with joy, illuminates the universe and brings the heavens and earth to tumult, and has for fourteen centuries taken under its rule, physical and spiritual, half the globe and a fifth of mankind, and has perpetuated that glorious rule on account of the Creator of the universe and in His Name** —

is it at all possible that his Messengership is not one of the Maker's most important aims, lights, and mirrors;

and that the other prophets, who served the same truths as Muhammad (PBUH), should not also have been that Maker's envoys, friends, and officials?

God forbid, to the number of the prophets' miracles!

And is it at all possible that the Wise and Compassionate Creator Who attaches a hundred purposes and fruits to the least significant thing like a branch or twig, and through His wisdom and general mercifulness makes known His dominicality,

should deny **all His wisdom and mercy**, and even **His dominicality and perfection**, by not bringing about the resurrection, which is as easy for His power as the spring? Is it at all possible that **he should not open up an abode of happiness and everlasting realm**, and make **His wisdom and mercy, dominicality and perfection** denied,

and condemn to eternal annihilation all His beloved creatures whom He loves? God forbid, a hundred thousand times! That Absolutely Beauteous One is utterly exempt from such an absolute abomination.

Hâtime

[Sırr-ı tevhid içinde sair erkân-ı imaniyeye birer kelâmla kısacık birer işaretir.]

Ey insan-ı gafil! Gel bir kerre düşün ve bu risalenin üç makamında beyan edilen "Üç Meyve, Üç Muktezi, Üç Hüceti" nazara al, bak ki;

bu kâinatta tasarruf eden ve en cüz'î bir şifayı ve en küçük bir şükrü dahi nazara alan ve sinek kanadı gibi en az bir san'atı, başkalarına havale etmeyen ve vermeyen ve lâkayd kalmayan ve en basit bir tohuma bir ağaç kadar vazifeler ve hikmetler takan ve kendi rahmaniyetini ve rahîmiyetini ve hakîmliğini her bir san'atıyla ihsas eden ve kendini her bir vesile ile tanıttıran ve her bir nimetle sevdiren bir Sâni'-i Kadîr, Hakîm, Rahîm, Alîm hiç mümkün müdür ki ve hiç bir cihetle kabil midir ki,

kâinatı manen istilâ eden mehasin-i hakikat-ı Muhammediyeye (A.S.M.) ve tesbihat-ı Ahmediyeye (A.S.M.) ve envâr-ı İslâmiyeye karşı lâkayd kalsın?

Ve hiçbir cihetle mümkün müdür ki; **bütün masnuatını yaldızlayan ve bütün mahlukatını sevindiren ve kâinatı ışıklandıran ve semavat ve arzı velveleye veren ve küre-i arzın yarısını ve nev'-i beşerin beşten birisini on dört asır bilâ-fasla saltanat-ı maddiye ve maneviyesi altına alan ve daima o muhteşem saltanatı Hâlık-ı Kâinat hesabına ve namına süren** risalet-i Ahmediye (A.S.M.),

o Sâniin en mühim bir maksadı, bir nuru, bir âyinesi olmasın?

Hem Muhammed (A.S.M.) gibi aynı hakikata hizmet eden enbiyalar dahi o Sâniin elçileri ve dostları ve memurları olmasın?

Hâşâ, mu'cizat-ı enbiya adedince hâşâ ve kellâ!..

Hem hiçbir cihetle mümkün müdür ki, dal ve budak gibi en cüz'î bir şeye yüz hikmetleri ve meyveleri takan ve kendi rububiyetini fevkalâde hikmetleriyle ve umumî rahmaniyetiyle tanıttırıp, sevdiren bir Hâlık-ı Hakîm-i Rahîm,

kudretine nisbeten bir bahar kadar kolay olan haşri getirmeyerek, **bir dâr-ı saadet, bir menzil-i beka açmayıp, bütün hikmetlerini ve rahmetlerini hattâ rububiyetini ve kemalâtını** inkâr etsin ve ettirsin

ve çok sevdiği bütün mahbub mahluklarını ebedî bir surette i'dam etsin? Hâşâ, yüzbin defa hâşâ!.. O Cemal-i Mutlak, böyle bir kubh-u mutlaktan yüzbinler derece münezzeh ve mukaddestir.

A question related to the resurrection of the dead: The frequently repeated verse, **It will be naught but a single cry**, (Qur'an, 36:29) and the verse, **The command of the Hour will be like the glance of the eye**, (Qur'an, 16:77) show that

the resurrection of the dead and Great Gathering will occur instantaneously, in a flash.

But man's narrow reason requires some tangible example so that it can conceive of this wondrous, extraordinary, and unparalleled event, and accept it.

The Answer: At the resurrection there will be the return of spirits to their bodies, the **revivification** of the bodies, and the remaking of the bodies. It consists of three matters.

The First Matter: An example for the return of spirits to their bodies is the mustering, at a loud bugle call, of the members of a disciplined army after they have dispersed to rest.

Yes, the Sur of the Angel Israfil is no less powerful than an army bugle.

The spirits, too, who while in post-eternity, reply with **"Yes, we accept"** to the question **"Am I not your Sustainer?"**, (Qur'an, 7:172) which comes from pre-eternity,

are infinitely more **subjugated**, disciplined, and obedient than the soldiers of an army.

The Thirtieth Word has demonstrated with decisive proofs that not only spirits, but all particles, form a Divine army and are its soldiers under command.

Second Matter: An example for the revivification of bodies is the springing to life in an instant of the hundred thousand electric lights of a large city on a festival night, switched on from one centre.

It would be possible to light up in the same way a hundred million lamps scattered over the face of the earth from one centre.

Since through the training and instruction in regularity and order it has received from its Creator, a creature of Almighty God like electricity—a servant and candleholder in His guest-house—possesses this quality,

surely the resurrection of the dead could occur **in the twinkling of an eye** within the bounds of the regular laws of Divine wisdom which thousands of luminous servants represent, like electricity.

Haşır münasebetiyle bir sual: Kur'anda mükerreren: **إِنَّ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ hem كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً** fermanları gösteriyor ki:

Haşır-i a'zam bir anda, zamansız vücuda geliyor.

Dar akıl ise, bu hadsiz derece hârika ve emsalsiz olan mes'eleyi iz'an ile kabul etmesine medar olacak meşhud bir misal ister.

Elcevab: Haşırde, ruhların cesedlere gelmesi var. Hem cesedlerin **ihyası** var. Hem cesedlerin inşası var. Üç mes'eledir.

Birinci Mes'ele: Ruhların cesedlerine gelmesine misal ise: Gayet muntazam bir ordunun efradı, istirahat için her tarafa dağılmış iken, yüksek sadâlı bir boru sesiyle toplanmalarıdır.

Evet, İsrâfil'in borusu olan Sur'u, ordunun borazanından geri olmadığı gibi,

ebedler tarafında ve zerreler âleminde iken ezel canibinden gelen **أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ** hitabını işiten ve **قَالُوا** **بَلَى** ile cevap veren ervahlar,

elbette ordunun neferatından binler derece daha **müsahhar** ve muntazam ve muti'dirler.

Hem değil yalnız ruhlar, belki bütün zerreler dahi, bir ordu-yu Sübhanî ve emirber neferleri olduğunu kat'î bürhanlarla Otuzuncu Söz isbat etmiş.

İkinci Mes'ele: Cesedlerin ihyası misali ise: Çok büyük bir şehirde, şenlik bir gecede, bir tek merkezden, yüzbin elektrik lâmbaları, âdeta zamansız bir anda canlanmaları ve ışıklanmaları gibi,

bütün küre-i arz yüzünde dahi, birtek merkezden yüz milyon lâmbalara nur vermek mümkündür.

Madem Cenab-ı Hakk'ın elektrik gibi bir mahluku ve bir misafirhanesinde bir hizmetkârı ve bir mumdarı, Hâlık'ından aldığı terbiye ve intizam dersiyle bu keyfiyete mazhar oluyor.

Elbette elektrik gibi binler nurani hizmetkârlarının temsil ettikleri hikmet-i İlahiyenin muntazam kanunları dairesinde haşır-i a'zam **tarfet-ül aynda** vücuda gelebilir.

Third Matter: An example for the remaking of **bodies** **instantaneously** is the perfect remaking within a few days of all the trees in the spring, which are far more numerous than all humanity, together with all their leaves, in exactly the same way as those of the previous spring;

and the bringing into being, again like those of previous springs, all the blossoms, fruits and leaves of the trees with the speed of **lightning**;

and the sudden awakening of the uncountable numbers of seeds, grains, and roots, which are the source of the spring, and their **unfolding** and being raised to life;

and reflecting the meaning of “**resurrection after death**,” the sudden raising to life at a command of the upright skeleton-like corpses of the trees;

and the reanimation of the innumerable members of all the species of small animals;

and the revivification of all the sorts of flying insects, particularly those which continually cleaning their faces, eyes, and wings, remind us of our ablutions and cleanliness, and caress our faces — the resurrection and remaking of all the members of this tribe within a few days every spring before our very eyes together with all the other species, despite being greater in number than all mankind since the time of Adam,

provides not one example of the remaking of all human bodies at the resurrection, but thousands.

Yes, since this world is the realm of wisdom and the hereafter the realm of power, numerous Divine Names like All-Wise, **Arranger**, **Disposer**, and **Nurturer**, as well as dominical wisdom, require that the creation of things in this world is gradual and in the course of time.

In the hereafter, however, power and mercy will be manifested more than wisdom, and there being no need for matter, time, and waiting, things will be made instantaneously.

Alluding to the fact that things which are made here in a day or in a year will be made in the hereafter in an instant or a flash, the Qur'an of Miraculous Exposition states: **The command of the Hour will be like the glance of the eye, or briefer.** {Qur'an, 16:77}

If you want to be as certain about the occurrence of the resurrection of the dead as you are about the arrival of next spring, study the Tenth and Twenty-Ninth Words carefully, which are about this, and you will see! If you do not then believe that it will occur as you believe the coming of spring, come and stick your finger in my eye!

A Fourth Matter: The death of the world and Doomsday.

The sudden collision with this globe, our guest-house, at a dominical command, of a planet or comet, could wipe out this dwelling-place of ours.

Like the destruction in a minute of a palace the building of which had taken ten years.

Üçüncü Mes'ele: Ecsadın def'aten inşasının misali ise; bahar mevsiminde birkaç gün zarfında nev-i beşerin umumundan bin derece ziyade olan umum ağaçların bütün yapraklarıyla beraber evvelki baharın aynı gibi birden mükemmel bir surette inşaları

ve yine umum ağaçların umum çiçekleri ve meyveleri ve yaprakları, geçmiş baharın mahsulâtı gibi, **berk** gibi bir sür'atle icadları;

hem o baharın mebde'leri olan hadsiz tohumcukların, çekirdeklerin, köklerin, birden beraber intibahları ve **inkışafları** ve ihyaları;

hem kemiklerden ibaret olarak ayakta duran emvat gibi bütün ağaçların cenazeleri bir emir ile def'aten "**Ba'sü ba'de-l mevt**" sırrına mazhariyetleri ve neşirleri;

hem küçücük hayvan teliflerinin hadsiz efradlarının gayet derecede san'atlı bir surette ihyaları;

hem bilhassa sinekler kabilelerinin haşirleri ve bilhassa daima yüzünü, gözünü, kanadını temizlemekle bize abdesti ve nezafeti ihtar eden ve yüzümüzü okşayan gözümüz önündeki kabilenin bir senede neşrolan efradı, benî-âdemin Âdem zamanından beri gelen umum efradından fazla olduğu halde, her baharda sair kabileler ile beraber birkaç gün zarfında inşaları ve ihyaları, haşirleri;

elbette kıyamette ecsad-ı insaniyenin inşasına bir misal değil, belki binler misaldirler.

Evet dünya dâr-ül hikmet ve âhiret dâr-ül kudret olduğundan; dünyada Hakîm, **Mürettib**, **Müdebbir**, **Mürebbi** gibi çok isimlerin iktizasıyla, dünyada icad-ı eşya bir derece tedricî ve zaman ile olması; hikmet-i Rabbanîyenin muktezasıyla olmuş.

Âhirette ise, hikmetten ziyade kudret ve rahmetin tezahürleri için maddeye ve müddete ve zamana ve beklemeye ihtiyaç bırakmadan birden eşya inşa ediliyor.

Burada bir günde ve bir senede yapılan işler, âhirette bir anda ve bir lemhada inşasına işaretten Kur'an-ı Mu'ciz-ül

Beyan وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ ferman eder.

Eğer haşrin gelmesini, gelecek baharın gelmesi gibi kat'î bir surette anlamak istersen; haşre dair Onuncu Söz ile Yirmidokuzuncu Söz'e dikkat ile bak, gör. Eğer baharın gelmesi gibi inanmaz isen, gel parmağını gözüme sok.

Amma **bir Dördüncü Mes'ele** olan mevt-i dünya ve kıyamet kopması ise:

Bir anda bir seyyare veya bir kuyruklu yıldızın emr-i Rabbanî ile küremize, misafirhanemize çarpması; bu hanemizi harab edebilir.

On senede yapılan bir saray, bir dakikada harab olması gibi...

The above summaries of the four matters of the resurrection are sufficient for now, and we return to our main subject.

Also, is it at all possible that the **Qur'an of Miraculous Exposition**, which is the eloquent interpreter of all the universe's elevated truths, the miraculous tongue of all the perfections of the universe's Creator and the wondrous collection of all His aims, should not be that Creator's word? God forbid, to the number of the mysteries of its verses.

Also, is it at all possible that the All-Wise Maker should cause his living and conscious creatures to speak with one another in all their myriad tongues,

and that He should know their voices and what they say, and listen to them and clearly reply through His acts and bounties,

but Himself not speak or not be able to speak? Is there any possibility or probability of this?

Since self-evidently He speaks and the chief of those addressed by His speech, who comprehends it perfectly, is man;

more certainly, foremost the Qur'an and all well-known holy scriptures are His speech.

Also, is it at all possible that the All-Wise Maker, Who made the universe a means of making Himself known, loved, and praised; and through His multifarious bounties makes living creatures happy and contented, and their thanks and gratitude a significant pivot of His dominicality; and made the vast universe together with all its elements and realms, a docile servant, a dwelling-place, an exhibition, and banquet;

and so wanted to multiply the thousands of all the different sorts of animate beings, that He made some of the leaves of trees that do not bear fruit like the poplar and elm both the cradle, and the womb, and the foodstore for the living creatures that perform their glorifications in the air, that is, for a regiment of flies;

—is it at all possible that having done all this he should leave empty, purposeless, and without owner, life, spirit, or inhabitants the adorned heavens and light-scattering stars; that is, that He should leave them without angels and spirit beings? God forbid, to the number of angels and spirit beings!

Also, is it at all possible that the All-Wise Maker, the Disposer, should write with the pen of His determining in the seeds and fruits of the commonest plant and smallest tree their origins and ends and the courses of their lives within a perfect order,

Bu haşrın dört mes'elesinin icmalî şimdilik yeter. Yine sadedimize dönüyoruz.

Hem hiç mümkün müdür ki, kâinatın bütün hakikî ve âlî hakikatlarının belîğ tercümanı ve Hâlık-ı Kâinat'ın bütün kemalâtının mu'ciz lisanı ve bütün maksadlarının hârika mecmuası olan Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan o Hâlık'ın kelâmı olmasın? Hâşâ, âyâtının esrarı adedince hâşâ!..

Hem hiç mümkün müdür ki: Bir Sâni'-i Hakîm, bütün zihayat, zîşuur masnu'larını birbiriyle konuştuysun ve dillerinin binler çeşitleriyle birbiriyle söyletirsün

ve onların sözlerini ve seslerini bilsin ve işitsin ve ef'aliyle ve in'amıyla zahir bir surette cevap versin,

fakat kendisi konuşmasın ve konuşmasın? Hiç kabil midir ve hiç ihtimali var mı?..

Madem bilbedahe konuşur ve madem konuşmasına karşı tam anlayışlı muhatab en başta insandır.

Elbette başta Kur'an olarak meşhur kütüb-ü mukaddese onun konuşmalarıdır.

Hem hiç mümkün müdür ki: Bir Sâni'-i Hakîm, kendini tanıttirmek ve sevdirmek ve medh ü senasını ettirmek ve enva'-ı ihsanıyla zihayatları mesrur ve memnun etmekle minnetdarlıklarını ve şükürlerini rububiyetine mühim bir medar yapmak için koca kâinatı enva'ıyla, erkânıyla, zihayata müsahhar bir hizmetkâr, bir mesken, bir meşher, bir ziyafetgâh yaptıktan sonra,

zihayatların çeşit çeşit, binlerce enva'larının nüshalarını o derece teksirini istiyor ki; kavak ve karaağaç gibi meyvesizlerin bir kısım yapraklarından her bir yaprağı, bir tabur sineklere yani havada zikreden zihayatlarla hem beşik, hem rahm-ı mader, hem erzaklarının mahzeni yaptığı halde;

bu zînetli semavatı ve bu nurani yıldızları sahipsiz, hayatsız, ruhsuz, sekenesiz, boş, hâlî, faydasız yani melaikesiz, ruhanîsiz bıraksın? Hâşâ, melekler ve ruhanîler adedince hâşâ ve kellâ!..

Hem hiç mümkün müdür ki: Bir Sâni'-i Hakîm-i Müdebbir, en ehemmiyetsiz bir nebatın, en küçük bir ağacın mebdelerini ve müntehealarını kemal-i intizam içinde mukadderat-ı hayatiyesini çekirdeğinde ve meyvesinde kalem-i kader ile yazmakla beraber,

and that He should write **with perfect order and differentiation** the origins and results of the vast spring as though it were a tree, and not remain indifferent to the least significant things,

then not record the actions and deeds of man, which have great importance, since he is the result of the universe, **vicegerent of the earth, the supervisor of all the realms of beings** and their officer; that He should not include them within His determining or be unconcerned with them?

God forbid, to the number of the deeds of man, all of which will be weighed up on the scales!

In Short: The universe together with all its truths shouts out:

I believe in God, and in His angels, and messengers, and in the Last Day, and in Divine Determining, that both the good of it and the evil of it are from God Almighty, and that resurrection after death is the truth; I testify that there is no god but God, and I testify that Muhammad is the Messenger of God, may God grant blessings to him and to his Family and Companions, and grant them peace. Amen.

koca baharı bir tek ağaç gibi mukaddematını ve neticelerini **kemal-i imtiyaz ve intizam ile** yazsa ve en ehemmiyetsiz şeylere de lâkayd kalmazsa;

fakat kâinatın neticesi ve **arzın halifesi** ve **enva'-ı mahlukatın nâzırı** ve zabiti olan insanın çok ehemmiyetli bulunan e'falini ve harekâtını yazmasın, daire-i kaderine almasın, onlara lâkayd kalsın?

Hâşâ, insanların mizana girecek olan amelleri adedince hâşâ ve kellâ!..

Elhasıl, kâinat bütün hakaikiyla bağırarak diyor:

أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَ
بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى وَالْبَعْثُ بَعْدَ الْمَوْتِ
حَقٌّ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَ إِيَّاهُ وَ سَلَّمَ
أَمِينَ

#49

#50

The Third Ray

A Supplication

[This treatise proves **with extraordinary decisiveness, authenticity, and certainty** together with a wondrous conciseness, the most important of the fundamentals of belief such as **the necessary existence, unity, and oneness of God, the splendour of His dominicality, the immensity of His power, the breadth of His mercy, the universality of His sovereignty, the comprehensiveness of His knowledge, and the all-inclusiveness of His wisdom.**

The indications of the resurrection of the dead, and especially those emphasized at the end, **are extremely powerful.**]

Introduction

This Eighth Proof of the Fundamentals of Belief **1** offers evidence for **the necessary existence** and **unity of God**, and certain proofs of **the comprehensiveness of dominicality** and **the immensity of Divine power.**

**1. {The Eighth Proof of the Fundamentals of Belief refers to this treatise's position among the parts of the Risale-i Nur included in the collection called Asâ-yi Musa (The Staff of Moses). [Tr.]}*

Üçüncü Şua

Münacat

[Bu Risale-i Münacat, hem **vücub-u vücud**, hem **vahdet**, hem **ehadiyet**, hem **haşmet-i rububiyet**, hem **azamet-i kudret**, hem **vüs'at-i rahmet**, hem **umumiyet-i hâkimiyet**, hem **ihata-i ilim**, hem **şümül-ü hikmet** gibi en mühim esasat-ı imaniyeyi **hârika bir icaz içinde fevkalâde bir kat'iyet ve hâlisiyet ve yakîniyet ile** isbat eder.

Haşre işaretleri ve bilhâssa âhirdeki şiddetli işaretleri **çok kuvvetlidir.**]

Mukaddime

Bu Sekizinci Hüccet-i İmaniye; **vücub-u vücud** ve **vahdaniyete** delalet ettiği gibi, hem delail-i kat'iyye ile **rububiyetin ihatasına** ve **kudretinin azamet**ine delalet eder.

It proves too both the comprehensiveness of Divine sovereignty, and the extensiveness of Divine mercy, and the encompassment of Divine knowledge, and the fact that Divine wisdom embraces all the beings of the universe.

In Short: In each of the introductory passages of this Eighth Proof are eight conclusions.² Proving these eight conclusions through their evidences, this Eighth Proof has high value.

Said Nursî

**2. {All the 'Proofs of the Fundamentals of Belief' demonstrate the necessary existence and unity of God explicitly, and their other conclusions indirectly. In addition to proving explicitly God's necessary existence and unity, this Eighth Proof, A Supplication, has nine conclusions. It proves:*

- i. The majesty of dominicality;*
- ii. The tremendousness of Divine power;*
- iii. The comprehensiveness of Divine sovereignty;*
- iv. The unbounded extensiveness of Divine mercy;*
- v. The fact that Divine knowledge embraces all things;*
- vi. The encompassment of Divine wisdom;*
- vii. The glittering magnificence of Divine rule.}*

Hem hâkimiyetinin ihatasına ve rahmetinin şûmulüne dahi delalet ve isbat eder. Hem kâinatın bütün eczasına hikmetinin ihatasını ve ilminin şûmulünü isbat eder.

Elhasıl: Bu Sekizinci Hüccet-i İmaniye'nin herbir mukaddimesinin sekiz neticesi var. Sekiz mukaddimelerin her birinde, sekiz neticeyi delilleriyle isbat eder ki; bu cihette bu Sekizinci Hüccet-i İmaniyede yüksek meziyetler vardır.

Said Nursî

www.risaleglobal.com

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Behold! In the creation of the heavens and the earth; in the alternation of night and the day; in the sailing of the ships through the oceans for the profit of mankind; in the rain which God sends down from the skies, and the life He gives therewith to an earth that is dead; in the beasts of all kinds that He scatters through the earth; in the disposal of the winds and the clouds subjugated between the sky and the earth, indeed are signs for people who think. (Qur'an, 2:164)

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

[This treatise, A Supplication, which forms the Third Ray, is a sort of commentary on the above verse.]

[Üçüncü Şua olan bu Münacat Risalesi, mezkûr âyetin bir nevi tefsiridir.]

#52

#53

#54

O My God and Sustainer!

I see through *the eyes of belief, the instruction and light of the Qur'an, the teachings of God's Noble Messenger (Peace and blessings be upon him), and the indications of the Name of All-Wise*, that

in the heavens there are no rotations and motions but through their order and regularity they point to Your existence.

There is no heavenly body but through its silently performing its duty and remaining in place without prop it testifies to Your dominicality and unity.

There is no star but through its balanced creation, regular position, luminous smile, and the stamp of its similarity to the other stars, it indicates the majesty of Your Godhead and Your unity.

There is not one of the twelve planets but through its wise motion, docile subjection, orderly duties, and significant satellites, it testifies to Your necessary existence and indicates the sovereignty of Your Godhead.

Yes, **-O Creator of the Heavens and Earth-, who directs and administers all particles together with all the orderly components they make up, and spins the planets and their regular satellites, subjugating them to His command!** - just as each of the inhabitants of the heavens testifies on its own, so in their totality they testify to Your necessary existence and unity in a way so clear and powerful that shining proofs to the number of stars in the heavens affirm that testimony.

Ya İlahî ve ya Rabbî!

Ben imanın gözüyle ve Kur'anın talimiyle ve nuruyla ve Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın dersiyle ve İsm-i Hakîm'in göstermesiyle görüyorum ki:

Semavatta hiçbir deveran ve hareket yoktur ki; böyle intizamıyla senin mevcudiyetine işaret ve delalet etmesin.

Ve hiçbir ecrâm-ı semaviye yoktur ki; sükûtuyla gürültüsüz vazife görerek direksiz durmalarıyla, senin rububiyetine ve vahdetine şehadeti ve işareti olmasın.

Ve hiçbir yıldız yoktur ki; mevzun hilkatıyla, muntazam vaziyetiyle ve nuranî tebessümüyle ve bütün yıldızlara mümaselet ve müşabehet sikkesiyle senin haşmet-i uluhiyetine ve vahdaniyetine işaret ve şehadette bulunmasın.

Ve oniki seyyareden hiçbir seyyare yıldız yoktur ki; hikmetli hareketiyle ve itaatlı müsahhariyetiyle ve intizamlı vazifesiyle ve ehemmiyetli peykleriyle senin vücut-u vücuduna şehadet ve saltanat-ı uluhiyetine işaret etmesin!..

Evet gökler; sekeneleriyle, herbiri tek başıyla şehadet ettikleri gibi, heyet-i mecmuasıyla derece-i bedahette, -ey zemin ve gökleri yaratan yaratıcı!- senin vücut-u vücuduna öyle zahir şehadet.. -ve ey zerrati, muntazam mürekkebatıyla tedbirini gören ve idare eden ve bu seyyare yıldızları manzum peykleriyle döndüren, emrine itaat ettiren!- senin vahdetine ve birliğine öyle kuvvetli şehadet ederler ki, göğün yüzünde bulunan yıldızlar sayısınca nurani bürhanlar ve parlak deliller o şehadeti tasdik ederler.

Also, appearing as a regular army or imperial fleet *decked out with electric lights*, the limpid, beautiful, spotless heavens *with their extraordinarily huge and speedy bodies*,

point clearly to the splendour of your dominicality and tremendousness of Your power, which creates all things;

and to the boundless extent of Your sovereignty, *which overspreads the heavens*, and to Your mercy, *which embraces all living things*;

and testifies indubitably to the comprehensiveness of Your knowledge, *which is concerned with all the states and circumstances* of all *the creatures of the heavens*, and embraces them and orders them, and to Your wisdom, which encompasses all things.

This testimony is so evident it is as though the stars are the words and luminous *embodiments* of the skies' testimony.

#55

Also, like *disciplined soldiers*, *orderly ships*, wondrous aeroplanes, or marvellous lamps, the stars in the arena of the heavens, and in their seas and *vast spaces*, show *the glittering splendour of the sovereignty of Your Godhead*.

As is suggested by the duties of the sun *-one star among the members of that army-* which are related to its planets and our earth, *some of its companions*, *the other stars*, look to the worlds of the hereafter and are not without duties; they are the suns of eternal worlds.

O Necessarily Existent! O Single One of Unity!

These wondrous stars, these strange suns and moons, *are subjugated*, *set in order*, and *employed* in Your dominions, in Your heavens, through Your command, power, and strength, and Your administration and direction.

All those *heavenly bodies glorify* and *exalt* their single Creator, Who creates, spins, and administers them; *through the tongue of disposition*, they declare: "Glory be to God! God is Most Great!"

Through all their glorifications, I too declare You holy.

O Omnipotent One of Glory, hidden in the intensity of His manifestation and concealed in the magnificence of His grandeur! O One of Absolute Power!

I have understood through the teaching of the All-Wise Qur'an and instruction of Your Most Noble Messenger (Peace and blessings be upon him) that

just as the heavens and stars testify to your existence and unity,

so with its clouds, lightning, *thunder*, winds, and rain, does the *atmosphere* testify to *Your necessary existence* and unity.

Hem bu safi, temiz, güzel gökler; *fevkalâde büyük ve fevkalâde sür'atli ecramıyla* muntazam bir ordu ve *elektrik lâmbalarıyla süslenmiş* bir saltanat donanması vaziyetini göstermek cihetiyle,

senin *rububiyetinin haşmetine* ve her şeyi icad eden kudretinin azametine *zahir delalet..*

ve *hadsiz semavatı ihata eden* hâkimiyetinin ve *herbir zihayâtı kucağına alan* rahmetinin hadsiz genişliklerine kuvvetli işaret..

ve bütün *mahlukat-ı semaviyenin bütün işlerine ve keyfiyetlerine taalluk eden* ve avucuna alan, tanzim eden ilminin her şeye ihtasına ve hikmetinin her işe şümulüne şübhesiz şahadet ederler.

Ve o şahadet ve delalet o kadar zahirdir ki; güya yıldızlar, şahid olan göklerin şahadet kelimeleri ve *tecessüm etmiş* nurani delilleridirler.

Hem semavat meydanında, denizinde, *fezasındaki* yıldızlar ise; *muti' neferler*, *muntazam sefineler*, hârika tayyareler, acaib lâmbalar gibi vaziyetiyle, senin *saltanat-ı uluhiyetinin şaâasını* gösteriyorlar.

Ve o ordunun *efradından* bir yıldız olan güneşimizin seyyarelerinde ve zeminimizdeki vazifelerinin delalet ve ihtarıyla, *güneşin sair arkadaşları olan yıldızların* bir kısmı âhiret âlemlerine bakarlar ve vazifesiz değiller; belki bâki olan âlemlerin güneşleridirler.

Ey Vâcib-ül Vücut! Ey Vâhid-i Ehad!

Bu hârika yıldızlar, bu acib güneşler, aylar; senin mülkünde, senin semavatında, senin emrin ile ve kuvvetin ve kudretin ile ve senin idare ve tedbirin ile *teshir* ve *tanzim* ve *tavzif* edilmişlerdir.

Bütün o *ecram-ı ulviye*, kendilerini yaratan ve döndüren ve idare eden birtek Hâlık'a *tesbih* ederler, *tekbir* ederler, *lisan-ı hal ile "Sübhaneallah, Allahü Ekber"* derler.

Ben dahi onların bütün tesbihatıyla seni takdis ederim.

Ey şiddet-i zuhurundan gizlenmiş ve ey azamet-i kibriyasından ihtifa etmiş olan Kadir-i Zülcelal! Ey Kadir-i Mutlak!

Kur'an-ı Hakîminin dersiyle ve Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın talimiyle anladım:

Nasılki gökler, yıldızlar, senin mevcudiyetine ve vahdetine şahadet ederler..

öyle de; *cevv-i sema* bulutlarıyla ve şimşekleri ve *ra'dları* ve rüzgârları ve yağmurlarıyla, senin *vücub-u vücuduna* ve vahdetine şahadet ederler.

Yes, the **lifeless**, **unconscious** clouds sending the water of life, rain, to the assistance of needy living beings is only through Your mercy and wisdom; **confused chance could in no way interfere**.

The most powerful of electricity, lightning, **which alluding to its potentiality for lighting, encourages man to benefit from it** and spectacularly lights up Your power in space.

The **thunder** announces the coming of rain, causing boundless space to speak, and **makes the heavens ring out with the reverberations of its glorifying**; it hallows You **verbally**, testifying to Your dominicality.

The winds, which are charged with numerous duties like providing the sustenance **most vital** for animate creatures, and the easiest to benefit from, and ensuring and facilitating **respiration**, for some purpose turn **the atmosphere** into a **'tablet for writing and erasing'**, thus pointing to the activity of Your power and testifying to Your existence.

Similarly, the mercy milked through Your compassion from the clouds and sent to living beings, testifies through the words of its **balanced**, **orderly droplets**, **to the breadth of Your mercy** and compassion.

#56

O Potent and Active Disposer! O Sublime and Bountiful Bestower!

The clouds, **lightning**, **thunder**, wind, and rain each testify on their own to Your necessary existence,

so too as a whole, being one within the other and **assisting each other in their duties**, **although they are by nature dissimilar and opposed to each other**, they indicate most powerfully Your unity.

They point too to the magnificence of Your dominicality, which makes the vast atmosphere into an **exhibition of wonders**, on some days filling and emptying it several times; and to the immensity and all-pervasiveness of Your power, **which makes it resemble a slate which is written on then rubbed clean**, and **wrings it out like a sponge and waters the garden of the earth**;

and to your unbounded mercy and limitless rule, **which under the veil of the atmosphere** administer all the earth and all creatures.

Moreover, the air is **employed** in duties **so wise** and the clouds and rain **utilized** in benefits **so percipient** that **if it was not for a knowledge and wisdom that encompass all things**, they could not be thus employed.

O You Who acts as He wishes!

Evet **camid**, **şuursuz** bulut, âb-ı hayat olan yağmuru, muhtaç olan zihayatların imdadına göndermesi, ancak senin rahmetin ve hikmetin ile dir. **Karışık tesadüf karışamaz**.

Hem elektriğin en büyüğü bulunan ve **fevaid-i tenviriyesine işaret ederek ondan istifadeye teşvik eden** şimşek ise, senin fezadaki kudretini güzelce tenvir eder.

Hem yağmurun gelmesini müjdeleyen ve koca fezayı konuşuran ve **tesbihatının gürültüsüyle gökleri çınlatan ra'dat** dahi, **lisan-ı kal ile** konuşarak seni takdis edip, rububiyetine şahadet eder.

Hem zihayatların yaşamasına **en lüzumlu** rızkı ve istifadece en kolayı ve **nefesleri** vermek, nüfusları rahatlandırmak gibi çok vazifeler ile tavzif edilen rüzgârlar dahi; **cevvi** âdeta bir hikmete binaen **"levh-i mahv ve isbat"** ve "yazar, ifade eder, sonra bozar tahtası" suretine çevirmekle, senin faaliyet-i kudretine işaret ve senin vücuduna şahadet ettiği gibi,

senin merhametinle bulutlardan sağıp zihayatlara gönderilen rahmet dahi; **mevzun**, **muntazam** **katreleri** kelimeleriyle, senin **vüs'at-i rahmetine** ve geniş şefkatine şahadet eder.

Ey Mutasarrıf-ı Fa'al ve ey Feyyaz-ı Müteâl!

Senin vücub-u vücuduna şahadet eden bulut, **berk**, **ra'd**, rüzgâr, yağmur; birer birer şahadet ettikleri gibi;

heyet-i mecmuasıyla keyfiyetçe birbirinden uzak, **mahiyetçe birbirine muhalif olmakla beraber**, birlik, beraberlik, birbiri içine girmek ve **birbirinin vazifesine yardım etmek** haysiyetiyle, senin vahdetine ve birliğine gayet kuvvetli işaret ederler.

Hem koca fezayı **mahşer-i acaib** yapan ve bazı günlerde birkaç defa doldurup boşaltan rububiyetinin haşmetine ve o geniş cevvi, **yazar değiştirir bir levha gibi ve sıkır ve onunla zemin bahçesini sulattırır bir sünger gibi** tasarruf eden kudretinin azametine ve herbir şeye şümülüne şahadet ettikleri gibi;

umum zemine ve bütün mahlukatına **cevv perdesi altında** bakan ve idare eden rahmetinin ve hâkimiyetinin hadsiz genişliklerine ve her şeye yetişmelerine delalet eder.

Hem fezadaki hava, **o kadar hakîmane** vazifelerde **istihdam** ve bulut ve yağmur, **o kadar alîmane** faidelerde **istimal** olunur ki; **her şeye ihata eden bir ilim ve herşeye şamil bir hikmet** olmazsa, o istimal, o istihdam olamaz.

Ey Fa'alün Limâ Yürid!

Through Your activity in the atmosphere, Your power, **which continuously displays examples of the resurrection of the dead and Great Gathering** and transforms the summer into winter and winter into summer and similar **acts**, gives the sign that **it will transform this world into the hereafter and there display its everlasting acts**.

O All-Powerful One of Glory!

The air, clouds, rain, and thunder and lightning in the atmosphere are subjugated and employed in Your dominions, through Your command and **power** and strength.

These creatures, **which by nature are so different to each other**, **sanctify** their ruler and commander, **who makes them submit instantaneously to his swift commands**; they **praise and extol** His mercy.

O Glorious Creator of the Heavens and Earth!

Through the instruction of the All-Wise Qur'an and teaching of God's Noble Messenger (Peace and blessings be upon him), I believe and know that

just as the heavens testify **to Your necessary existence** and unity through its stars and the atmosphere testifies **through all it contains**,

so **the earth** testifies to Your **existence** and unity through all its creatures and **states**.

Indeed, there is no **change** on the earth, such as that of the trees and animals **changing** their **garb** every year, but through its **orderliness** it indicates Your existence and unity.

There is no animal but through its sustenance being **compassionately** provided in relation to its need and **weakness**, and its being given all the **members** and faculties necessary to pursue its life, it testifies to Your existence and unity.

#57

There is not a **plant** or animal created before our eyes in the spring that through its **wondrous art**, its **subtle adornment**, its **being distinguished** from all other creatures, and through its order and **balance**, it makes you known.

The marvels of Your power which fill the earth and are known as plants and animals, and their creation from seeds and grains and droplets of fluid, perfectly, without error, in adorned fashion, **each with its distinguishing features**, form a testimony more brilliant and powerful than the sun to the **existence**, **unity**, wisdom, and endless power of their **All-Wise Maker**.

Cevv-i fezadaki faaliyetinle **her vakit bir nümune-i haşir ve kıyamet göstermek**, bir saatte yazı kışa ve kışa yaza döndürmek, bir âlem getirmek, bir âlem gayba göndermek misillü **şuunatta** bulunan kudretin; **dünyayı âhirete çevirecek ve âhirette şuunat-ı sermediyeyi gösterecek** işaretini veriyor.

Ey Kadîr-i Zülcelal!

Cevv-i fezadaki hava, bulut ve yağmur, berk ve ra'd; senin mülkünde, senin emrin ve **havlin** ile, senin kuvvet ve kudretinle müsahhar ve vazifedardılar.

Mahiyetçe birbirinden uzak olan bu feza mahlukatı, **gayet sür'atlı ve âni emirlere ve çabuk ve acele kumandalara itaat ettiren** âmir ve hâkimlerini **takdis** ederek, rahmetini **medh ü sena** ederler.

Ey Arz ve Semavatın Hâlık-ı Zülcelali!

Senin Kur'an-ı Hakîminin talimiyle ve Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın dersiyle iman ettim ve bildim ki:

Nasıl semavat yıldızlarıyla ve cevvi feza **müştemilatıyla** **senin vücub-u vücuduna** ve senin birliğine ve vahdetine şahadet ediyorlar.

Öyle de: **Arz** bütün mahlukatıyla ve **ahvali**yle senin **mevcudiyetine** ve vahdetine, mevcudatı adedince şahadetler ve işaretler eder.

Evet zeminde hiçbir **tahavvül** ve ağaç ve hayvanlarında her senede **urbasını** değiştirmek gibi hiçbir **tebeddül** -cüz'î olsun, küllî olsun- yoktur ki; **intizamıyla**, senin vücuduna ve vahdetine işaret etmesin.

Hem hiçbir hayvan yoktur ki, **za'fiyet** ve ihtiyacının derecesine göre verilen **rahîmane** rızıkıyla ve yaşamasına lüzumu bulunan **cihazatın** hakîmane verilmesiyle, senin varlığına ve birliğine şahadeti olmasın.

Hem her baharda gözümüz önünde icad edilen **nebatat** ve hayvanattan hiçbir tanesi yoktur ki, **san'at-ı acibesiyile** ve **latif zînetiyle** ve tam **temeyyüzüyle** ve intizamıyla ve **mevzuniyetiyle** seni bildirmesin.

Ve zemin yüzünü dolduran ve nebatat ve hayvanat denilen kudretinin hârikaları ve mu'cizeleri; mahdud ve maddeleri bir ve müteşabih olan yumurta ve yumurtacıklardan ve katrelerden ve habbe ve habbeciklerden ve çekirdeklerden; yanlışsız, mükemmel, süslü, **alâmet-i farikalı olarak** yaratılışları, **Sânî-i Hakîmlerinin vücuduna** ve **vahdetine** ve hikmetine ve hadsiz kudretine öyle bir şahadettir ki, ziyanın güneşe şahadetinden daha kuvvetli ve parlaktır.

Also, there is no element, such as air, water, light, fire, and earth, but through its performing functions **consciously** and perfectly despite its **lack of consciousness**, and being the means for the arrival of **various well-ordered** fruits **from the treasury of the Unseen** despite being simple, without order, and overrunning and spreading everywhere, it testifies to Your existence and unity.

O Omnipotent Creator! O Omniscient Opener Up Of Forms! O Active Creator!

Just as together with all its **inhabitants** the earth testifies to the necessary existence of its Creator,

so too, **O Single One of Unity! O Clement and Kind One! O Most Bounteous Provider!**,

through *the stamp on its face and the stamps on the faces of all its inhabitants and their unity and being one within the other and assisting each other*, and *through all the Names and acts of dominicality that look to them being the same*, it testifies **with the utmost clarity** to Your unity and **oneness**; indeed it offers testimony to the number of its creatures.

Similarly, through its being an **army encampment**, an **exhibition**, a **place of instruction**, and through all the four hundred thousand different nations present in the divisions of its plants and animals regularly being given all their necessary equipment, the **earth** points **to the magnificence of Your dominicality** and **to the fact that Your power penetrates all things**.

Also, all the different sustenance of innumerable **living beings**, and its being given to them **compassionately**, **generously**, **at exactly the right time** from simple, dry earth,

and **the complete subjugation** and **obedience to the dominical commands** of those innumerable individuals, demonstrates that Your mercy **embraces all things** and that your sovereignty **encompasses** them.

Also, **the despatch of the caravans of creatures**, which are **in a state of constant change on the earth**, and **the alternations of life and death**, and **the administration and management of the plants and animals**, and this being possible only *through a knowledge that is concerned with all things and an infinite wisdom governing in all things*, points to Your **comprehensive knowledge** and wisdom.

#58

Also, the supreme importance given to man, **who in a brief span performs infinite duties**, has been equipped with **abilities and faculties** which suggest he is to live for all **eternity**, and **has disposal over all the beings of the earth**; and **the infinite outlay** made for him *in this training-ground of the world, this temporary military encampment of the earth, this transient exhibition*; and the boundless manifestations of dominicality, **innumerable Divine addresses**, and incalculable Divine gifts, which look to him,

Hem hava, su, nur, ateş, toprak gibi hiçbir unsur yoktur ki; **şuursuzluklarıyla** beraber, **şuurkârane**, mükemmel vazifeleri görmesiyle, basit ve istilâ edici, intizamsız, her yere dağılmakla beraber, gayet **muntazam** ve **mütelevvi** meyveleri ve mahsulleri **hazine-i gaybdan** getirmesiyle, senin birliğine ve varlığına şehadeti bulunmasın.

Ey Fâtır-ı Kadir! Ey Fettah-ı Allâm! Ey Fa'al-i Hallak!

Nasıl Arz, bütün **sekenesiyle** Hâlık'ının Vâcib-ül Vücut olduğuna şehadet eder..

öyle de: Senin **-ey Vâhid-i Ehad**, **ey Hannan-ı Mennan**, **ey Vehhab-ı Rezzak!**-

vahdetine ve **ehadiyetine**, *yüzündeki sikkesiyle ve sekenesinin yüzlerindeki sikkeleriyle* ve *birlik ve beraberlik ve birbiri içine girmek ve birbirine yardım etmek* ve *onlara bakan rububiyet isimlerinin ve fiillerinin bir olmak cihetinde*, **bedahet derecesinde** senin vahdetine ve ehadiyetine şehadet, belki mevcudat adedince şehadetler eder.

Hem nasıl **zemin** bir **ordugâh**, bir **meşher**, bir **talimgâh** vaziyetiyle.. ve nebatat ve hayvanat fırkalarında bulunan dört yüz bin muhtelif milletlerin ayrı ayrı cihazatları muntazaman verilmesiyle, senin **rububiyetinin haşmetine** ve **kudretinin her şeye yetişmesine** delalet eder;

öyle de; hadsiz bütün **zîhayatın** ayrı ayrı rızıklarını, **vakti vaktine** kuru ve basit bir topraktan, **rahîmane**, **kerimane** verilmesi

ve hadsiz o efradın **kemal-i müsahhariyetle evamir-i Rabbaniyeye itaatleri**, rahmetinin **her şeye şümülünü** ve hâkimiyetinin her şeye **ihata**sını gösteriyor.

Hem **zeminde değişmekte bulunan mahlukat kabilelerinin sevk ü idareleri**, **mevt ve hayat münavebeleri** ve **hayvan ve nebatatın idare ve tedbirleri** dahi, *her şeye taalluk eden bir ilim ile* ve *her şeyde hükmeden nihayetsiz bir hikmetle* olabilmesi, senin **ihata-i ilmine** ve hikmetine delalet eder.

Hem zeminde **kısa bir zamanda hadsiz vazifeler gören** ve **hadsiz bir zaman yaşayacak gibi istidad ve manevî cihazat ile techiz edilen** ve **zemin mevcudatına tasarruf eden** insan için, *bu talimgâh-ı dünyada* ve *bu muvakkat ordugâh-ı zeminde* ve *bu muvakkat meşherde*, bu kadar ehemmiyet, bu **hadsiz masraf**, bu nihayetsiz tecelliyat-ı rububiyet, bu **hadsiz hitabat-ı Sübhaniye** ve bu gayetsiz ihsanat-ı İlâhiye,

surely **cannot be contained in** this fleeting, sorry, confused life, **this transitory world so full of tribulation**.

Since they could be only for another, eternal, life and **an everlasting abode of bliss**, they point to, even testify to, the bestowals of the hereafter in the everlasting realm.

O Creator of All Things!

All the creatures of the earth **are administered and subjugated** in Your **dominions**, in Your earth, through Your strength and power and **will**, and Your knowledge and wisdom.

The **dominicality** *whose activity is observed on the face of the earth* is so comprehensive and all-embracing, and its administration and management are so perfect and precise, and it is carried out with such sameness that

it shows it is a dominicality, a **disposal**, **which is a whole that cannot be broken into parts** and **a universal that cannot be divided up**.

Together with all its inhabitants, the earth sanctifies and glorifies its Maker with innumerable tongues **far clearer than the spoken word**; they praise and extol their **Glorious Provider** for His infinite bounties with the tongues of their beings.

O Most Pure and Holy One, hidden in the intensity of His manifestation and concealed in the magnificence of His grandeur!

Through all the **sanctifications** and **glorifications** of the earth I sanctify you and declare You to be free of all fault, impotence, and partners; **and** through all its **praise** and **extolling**, I offer You praise and thanks.

O Sustainer of the Land and the Seas!

I have understood from the teaching of the Qur'an and instruction of Your Most Noble Messenger (Peace and blessings be upon him) that

just as the skies, the atmosphere and the earth testify to Your unity and necessary existence,

so do the seas, rivers, **streams**, and springs testify to them most clearly.

Yes, there is no being in the seas, **which are like the strange boilers of our world producing steam** -*there is not a drop of them even-* but through its well-ordered being, its **benefits** and state, it makes known its Creator.

elbette ve herhalde bu kısacık ve hüzünlü ömre ve bu karışık kederli hayata, **bu belalı ve fâni dünyaya sığmaz**.

Belki ancak başka ve ebedî bir ömür ve **bâki bir dâr-ı saadet** için olabildiği cihetinden, âlem-i bekada bulunan ihسانat-ı uhreviyeye işaret, belki şehadet eder.

Ey Hâlık-ı Külli Şey!

Zeminin bütün mahlukatı, senin **mülkünde**, senin arzında, senin havl ü kuvvetinle ve senin kudretin ve **iradetin** ile ve ilmin ve hikmetin ile **idare olunuyorlar ve müsahhardırlar**.

Ve zemin yüzünde faaliyeti müşahade edilen bir rububiyet, öyle ihata ve şümül gösteriyor ve onun idaresi ve tedbiri ve terbiyesi öyle mükemmel ve öyle hassastır ve her taraftaki icraatı öyle birlik ve beraberlik ve benzemeklik içindedir ki,

tecezzi kabul etmeyen bir küll ve **inkısamı imkânsız bulunan bir külli** hükmünde bir **tasarruf**, bir rububiyet olduğunu bildiriyor.

Hem zemin bütün sekeneyle beraber, **lisan-ı kalden daha zahir** hadsiz lisanlarla Hâlıkını takdis ve tesbih ve nihayetsiz nimetlerinin lisan-ı halleriyle **Rezzak-ı Zülcelal**'inin hamd ve medh ü senasını ediyorlar.

Ey şiddet-i zuhurundan gizlenmiş ve ey azamet-i kibriyasından istitar etmiş olan Zât-ı Akdes!

Zeminin bütün **takdisat** ve **tesbihatıyla**; seni kusurdan, aczden, şerikten takdis **ve** bütün **tahmidat** ve **senalarıyla** sana hamd ve şükrederim.

Ey Rabb-ül Berri Ve-l Bahr!

Kur'anın dersiyle ve Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ının talimiyle anladım ki:

Nasıl gökler ve feza ve zemin senin birliğine ve varlığına şehadet ederler..

öyle de; bahırlar, nehirler ve **çeşmeler** ve ırmaklar, senin vücub-u vücuduna ve vahdetine bedahet derecesinde şehadet ederler.

Evet bu dünyamızın **menba-ı acaib buhar kazanları hükmünde olan** denizlerde hiçbir mevcut, **hattâ hiçbir katre su yoktur ki**; vücuduyla, intizamıyla, **menfaatıyla** ve vaziyetiyle Hâlık'ını bildirmesin.

And of the strange creatures whose splendid sustenance is given them out of simple sand and water, and the living creatures of the seas with their well-ordered beings, especially of the fishes who populate the seas with one fish producing a million eggs, there is not one but through its creation and its duties, its *being sustained* and administered, *nurtured* and *superintended*, it indicates its Creator and testifies to its Provider.

Also, of the *precious*, *decorated* jewels in the seas, there is not one but through its attractive *creation* and *beneficial qualities* it recognizes You and makes You known.

Yes, just as they testify to You *singly*, so too in so far as *they are all mixed up together*, *bear the same stamp in their natures*, are created with great ease, and are found in great numbers, they altogether testify to Your unity.

Also, *through the seas*, which surround the globe with its land masses, being held suspended without spilling over or dispersing or overrunning the land as the earth voyages around the sun; and *creating the multifarious ornamented living creatures and jewels out of simple sand and water*, and *all their sustenance and other needs being supplied in general and complete fashion*; and through their *administration*, and *through none of the inevitable innumerable corpses of their dead fellows being found on the surface of the seas*; they testify indirectly to their number to Your existence and its necessity.

Also, just as they point clearly to the *splendid* sovereignty of Your *dominicality* and to the *magnificence of Your power*, *which encompasses all things*; so do they indicate the *limitless breadth of Your mercy and rule*, *which govern all things from the huge yet orderly stars beyond the skies to the tiny fishes at the bottom of the sea*, *which are nurtured in regular fashion*.

They point too to Your knowledge and wisdom, which as demonstrated by the *order*, benefits, instances of wisdom, and the *balance* and *equilibrium* of all things, encompass and comprehend them.

There being such reservoirs of mercy for the travellers in *this guest-house of the world* and their being utilized for *man's journeying*, and for his ship, and his benefit shows that

the One Who bestows *such a profusion of gifts out of the seas* on his guests of one night in a *wayside inn*, must surely have eternal seas of mercy *at the seat of His everlasting rule*, and *those here are merely their small and transitory samples*.

Thus, the truly *wondrous situation* of the seas around the earth and the *exceedingly* orderly administration and nurturing of their creatures *demonstrate self-evidently that*

it is only through Your power, will, and administration that they are subjugated to Your command in Your dominions;

Ve basit bir kumda ve basit bir suda rızıkları mükemmel bir surette verilen garib mahluklardan ve *hilkatları gayet muntazam hayvanat-ı bahriyeden*, hususan bir tanesi, bir milyon yumurtacıları ile denizleri şenlendiren balıklardan hiç birisi yoktur ki; hilkatıyla ve vazifesiyle ve idare ve *iâşesiyle* ve *tedbir* ve *terbiyesiyle* yaratanına işaret ve Rezzakına şehadet etmesin.

Hem denizde *kıymetdar*, hasiyetli, *zînetli* cevherlerden hiç birisi yoktur ki, güzel *hilkatıyla* ve cazibedar fitratıyla ve *menfaatli hasiyetiyle* seni tanımasın, bildirmesin.

Evet onlar *birer birer* şehadet ettikleri gibi; *heyet-i mecmuasıyla*, beraberlik ve birbiri içinde karışmak ve *sikke-i hilkatte birlik* ve icadça gayet kolay ve efradça gayet çokluk noktalarından, senin vahdetine şehadet ettikleri gibi;

arzı, toprağıyla beraber bu küre-i arzı kuşatan muhit denizlerini muallakta durdurmak ve dökmeden dağıtmadan güneşin etrafında gezdirmek ve toprağı istila ettirmemek ve basit kumundan ve suyundan, mütenevvi ve muntazam hayvanatını ve cevherlerini halketmek ve erzak ve sair umûrlarını küllî ve tam bir surette idare etmek ve tedbirlerini görmek ve yüzünde bulunmak lâzım gelen hadsiz cenazelerinden hiçbirisi bulunmamak *noktalarından*, senin varlığına ve Vâcib-ül Vücut olduğuna mevcudatı adedince işaretler ederek şehadet eder.

Ve senin saltanat-ı *rububiyetinin haşmetine* ve *her şeye muhit olan kudretinin azametine* pek zahir delalet ettikleri gibi, *göklerin fevkindeki gayet büyük ve muntazam yıldızlardan, tâ denizlerin dibinde bulunan gayet küçücük ve intizamla iâşe edilen balıklara kadar her şeye yetişen ve hükmeden rahmetinin ve hâkimiyetinin hadsiz genişliklerine* delalet..

ve *intizamı*yla ve faideleriyle ve hikmetleriyle ve *mizan* ve *mevzuniyet*leriyle, senin her şeye muhit ilmine ve her şeye şamil hikmetine işaret ederler.

Ve senin bu *misafirhane-i dünyada* yolcular için böyle rahmet havuzların bulunması ve *insanın seyr ü seyahatına* ve gemisine ve istifadesine müsahhar olması işaret eder ki;

yolda yapılmış bir handa, bir gece misafirlerine *bu kadar deniz hediyeleriyle* ikram eden zât, elbette *makarr-ı saltanat-ı ebediyesinde* öyle ebedî rahmet denizleri bulundurmuş ki, *bunlar onların fâni ve küçük nümuneleridirler*.

İşte denizlerin böyle gayet hârika bir tarzda arzın etrafında *vaziyet-i acibesıyla* bulunması ve denizlerin mahlukatı dahi, *gayet* muntazam idare ve terbiye edilmesi *bilbedahe gösterir ki*;

yalnız senin kuvvetin ve kudretin ile ve senin irade ve tedbirin ile, senin mülkünde, senin emrine müsahhardırlar.

and through the tongues of their beings they sanctify their Creator, declaring: "God is Most Great!"

O All-Powerful One of Glory, Who makes the mountains masts and holds of treasure for the ship of the earth!

Through the instruction of Your Noble Messenger (Peace and blessings be upon him) and the teaching of the Wise Qur'an, I have understood that

just as the seas with their strange creatures recognize You and make You known,

so do the mountains through the wise services they perform. For they ensure that the earth is released from the effects of earthquakes and internal upheavals; save it from being overrun by the seas; purify the air of poisonous gases; are tanks for the saving and storage of water; and treasuries for the minerals and metals necessary for living beings.

Yes, there is not one of the stones to be found in mountains, or the various substances used as remedies for illness, or the varieties of metals and minerals, which are essential for living beings and especially man, or the species of plants that adorn the mountains and plains with their flowers and fruits,

but through the wisdom, order, and fine creation it displays, which is impossible to ascribe to chance, it testifies to the necessary existence of an infinitely Powerful, Wise, Compassionate, and Munificent Maker. This is especially true of substances found in the mountains like salt, potassium oxalate, quinine sulphate, and alum, which superficially resemble each other, but whose tastes are totally dissimilar; and particularly of all the varieties of plants, and the great diversity of their flowers and fruits.

Moreover, through their being administered and managed as a totality, and their origins, situations, creation, and art all being similar, and the ease, speed, and cheapness in their making, they testify to the unity and oneness of their Maker.

Also, the creatures on the surface of the mountains and inside them being made everywhere on the earth at the same time in the same fashion, perfectly and without error, with none impeding others, and their being created without confusion despite being intermingled with all the other sorts of other creatures, all point to the splendour of Your dominicality and the immensity of Your power, for which nothing is difficult.

Also, the mountains -both their surfaces and their interiors- being filled in orderly fashion with trees, plants, and minerals to meet the innumerable needs of all the living creatures on the earth, and even to supply the remedies for their many different illnesses, and gratify their various appetites and tastes, and these being displayed for those who need them, indicates the infinite breadth of Your mercy and infinite extent of Your sovereignty.

Ve lisan-ı halleriyle Hâlık'ını takdis edip "Allahü Ekber" derler.

Ey dağları zemin sefinesine hazineli direkler yapan Kadîr-i Zülcelal!

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın talimiyle ve Kur'an-ı Hakîminin dersiyle anladım ki,

nasıl denizler acaibleriyle seni tanıyorlar ve tanıttırıyorlar..

öyle de: Dağlar dahi, zelzele tesiratından zeminin sükûnetine ve içindeki dâhilî inkılabat fırtınalarından sükûtuna ve denizlerin istilasından kurtulmasına ve havanın gazat-ı muzırradan tasfiyesine ve suyun muhafaza ve iddiharlarına ve zîhayatlara lâzım olan madenlerin hazinedarlığına ettiği hizmetleriyle ve hikmetleriyle seni tanıyorlar ve tanıttırıyorlar.

Evet dağlardaki taşların enva'ından ve muhtelif hastalıklara ilâç olan maddelerin aksamından ve zîhayata, hususan insanlara çok lâzım ve çok mütenevvi olan madeniyatın ecnasından ve dağları, sahraları çiçekleriyle süsleyen ve meyveleriyle şenlendiren nebatatın esnafından hiçbirisi yoktur ki;

tesadüfe havalesi mümkün olmayan hikmetleriyle, intizamıyla, hüsn-ü hilkatıyla, faideleriyle.. hususan madeniyatın tuz, limontuzu, sulfato ve şap gibi sureten birbirine benzemekle beraber tadlarının şiddet-i muhalefetiyle.. ve bilhâssa nebatatın basit bir topraktan çeşit çeşit enva'larıyla, ayrı ayrı çiçek ve meyveleriyle, nihayetsiz Kadîr, nihayetsiz Hakîm, nihayetsiz Rahîm ve Kerim bir Sâni'in vücub-u vücuduna bedahetle şahadet ettikleri gibi;

heyet-i mecmuasındaki vahdet-i idare ve vahdet-i tedbir ve menş'e ve mesken ve hilkat ve san'atça beraberlik ve birlik ve ucuzluk ve kolaylık ve çokluk ve yapılmakta çabukluk noktalarından, o Sâni'in vahdetine ve ehadiyetine şahadet ederler.

Hem nasılkı dağların yüzünde ve karnındaki masnu'lar, zeminin her tarafında, herbir nevi aynı zamanda, aynı tarzda, yanlışsız, gayet mükemmel ve çabuk yapılmaları ve bir iş bir işe mani olmadan, sair neviler ile beraber karışık iken, karıştırmaksızın icadları; senin rububiyetinin haşmetine ve hiçbir şey ona ağır gelmeyen kudretinin azametine delalet eder;

öyle de: Zeminin yüzündeki bütün zîhayat mahlukların hadsiz hacetlerini, hattâ mütenevvi hastalıklarını, hattâ muhtelif zevklerini ve ayrı ayrı iştihalarını tatmin edecek bir surette, dağların yüzlerini ve içlerini muntazam eşcar ve nebatat ve madeniyatla doldurmak ve muhtaçlara teshir etmek cihetiyle, senin rahmetinin hadsiz genişliğine ve hâkimiyetinin nihayetsiz vüs'atine delalet..

While their being prepared percipiently, knowingly, **without confusion, in orderly fashion according to need, despite being all mixed up and concealed in the darkness of the soil layer**, indicates Your all-embracing knowledge, *which encompasses all things*, and the comprehensiveness of Your wisdom, *which sets all things in order*.

Then the storing up of medicinal substances, minerals, and metals points clearly to the compassionate, generous, **planned processes** of Your dominicality and **the subtle precautions of Your grace**.

Also, the lofty mountains holding stored up in orderly fashion the reserves to meet the future needs of the travellers in the guest-house of this world, and their being stores stocked up with all the treasures necessary for life, indicates, indeed, testifies, that

the Maker Who is thus Munificent and hospitable, All-Wise and **Compassionate**, Powerful and nurturing, surely possesses eternal treasuries for His never-ending **bestowal** in an everlasting realm, for His guests Whom He clearly loves.

There the stars will perform the function the mountains perform here.

O One Powerful Over All Things!

The mountains and the creatures within them *are subjugated* and **stored up** in Your dominions through Your power and strength, Your knowledge and wisdom!

They sanctify and glorify their Creator, Who **subjugates** and **employs** them in this way.

O Merciful Creator, Compassionate Sustainer!

Through the instruction of Your Noble Messenger (Peace and blessings be upon him) and the teaching of the Wise Qur'an I have understood that

just as the heavens, **atmosphere**, earth, seas, and mountains, **together with their creatures and all they contain**, recognize You and make You known;

so too do all the trees and plants, together with all their leaves and flowers and fruits.

All their leaves, with their ecstatic movements and recitations; all their flowers, which describe through their decoration the Names of their Maker; and all their fruits, which smile with their agreeableness and the manifestation of Your compassion, testify -through the order within their wondrous art, which is utterly impossible to ascribe to chance, and the balance within the order, and the adornment within the balance, and the embroideries within the adornment, and the fine and various scents within the embroideries, and the varying tastes of the fruits within the scents- so clearly as to be self-evident to the necessary existence of an infinitely Compassionate and Munificent Maker.

ve **toprak tabakası içinde, gizli ve karanlık ve karışık bulunduğu halde**; bilerek, görerek, **şaşırmayarak, intizamla, hacetlere göre ihzar** edilmeleriyle, senin *her şeye taalluk eden* ilminin ihatasına ve *herbir şeyi tanzim eden* hikmetinin bütün eşyaya şumulüne

ve ilâçların ihzaratı ve madenî maddelerin iddiharatıyla rububiyetinin rahîmane ve kerimane olan **tedabirinin** mehasinine ve **inayetinin ihtiyatlı letaifine** pek zahir bir surette işaret ve delalet ederler.

Hem bu dünya hanında misafir yolcular için, koca dağları levazimatlarına ve istikbaldeki ihtiyaçlarına muntazam ihtiyat deposu ve cihazat anbarı ve hayata lüzumlu olan çok definelerin mükemmel mahzeni olmak cihetinde işaret, belki delalet, belki şehadet eder ki;

bu kadar kerim ve misafirperver ve bu kadar hakîm ve **şefkatperver** ve bu kadar kâdir ve rububiyetperver bir Sâni'in, elbette ve herhalde, çok sevdiği o misafirleri için, ebedî bir âlemde, ebedî **ihsanatının** ebedî hazineleri vardır.

Buradaki dağlara bedel, orada yıldızlar o vazifeyi görürler.

Ey Kadir-i Külli Şey!

Dağlar ve içindeki mahluklar senin mülkünde ve senin kuvvet ve kudretinle ve ilim ve hikmetinle **müsahtar** ve **müdahtar**dırlar.

Onları bu tarzda **tavzif** ve **teshir** eden Hâlık'ını takdis ve tesbih ederler.

Ey Hâlık-ı Rahman ve ey Rabb-i Rahîm!

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın talimiyle ve Kur'an-ı Hakîminin dersiyle anladım:

Nasılki sema ve **feza** ve arz ve deniz ve dağ, **müştemilât ve mahluklarıyla beraber** seni tanıyorlar ve tanıttırıyorlar..

öyle de: Zemindeki bütün ağaç ve nebatat, yaprakları ve çiçekleri ve meyveleriyle, seni bedahet derecesinde tanıttırıyorlar ve tanıyorlar.

Ve **umum eşcarın ve nebatatın cezbedarane hareket-i zikriyede bulunan yapraklarından ve zînetleriyle Sâni'inin isimlerini tavsif ve tarif eden çiçeklerinden ve letafet ve cilve-i merhametinden tebessüm eden meyvelerinden** herbirisi, **tesadüfe havalesi hiçbir cihet-i imkânı olmayan hârika san'at içindeki nizam ve nizam içindeki mizan ve mizan içindeki zînet ve zînet içindeki nakışlar ve nakışlar içindeki güzel ve ayrı ayrı kokular ve kokular içindeki meyvelerin muhtelif tatlarıyla, nihayetsiz Rahîm ve Kerim bir Sâni'in vücub-u vücuduna bedahet derecesinde şehadet ettikleri gibi,**

At the same time, their similarity and mutual resemblance throughout the earth, and their bearing the same stamps on their creation, and their being related in their administration and organization, and the coincidence of the creative acts and dominical Names connected with them, and the innumerable members of their one hundred thousand species being raised one within the other without confusion, forms a testimony through them as a whole to the unity and oneness of their Necessarily Existent Maker.

#62

Also, just as they testify to Your necessary existence and unity,

so too the nurturing and administration in hundreds of ways of the innumerable members of the army of living creatures on the face of the earth, which is formed of four hundred thousand different nations, perfectly, with no confusion or difficulty, point to the majesty of Your dominicality within Your unity and to the immensity of Your power, which creates a flower as easily as the spring, and its comprehending all things.

They point also to the unlimited breadth of Your mercy, which prepares innumerable varieties of foods for animals and men all over the earth;

and through all those works and bestowals, administering and nurturing, being carried out with perfect regularity, and everything, even minute particles, being obedient and subjugated to those commands, they indicate certainly the infinite extent of Your rule;

and through every part of those trees and plants, like their leaves, blossoms, fruits, roots, branches, and twigs, being made with every aspect of them being known and seen, in accordance with useful purposes, instances of wisdom, and benefits, they point clearly with innumerable fingers to Your knowledge, which embraces all things, and to the comprehensiveness of Your wisdom.

With innumerable tongues, they praise and extol the utterly perfect beauty of Your art and the sheer beauty of Your perfect bestowal.

Also, these precious gifts and bounties and this extraordinary outlay and bestowal, in this temporary hostel and transitory guest-house, for this brief time and fleeting life, indicate through the hands of the trees and plants, indeed, testify, that

in order not to make all creatures say, contrary to the necessary result of all His expense and bestowal which is to make Himself loved and known: "You gave us a taste, but then executed us without permitting us to eat;" and not to nullify the sovereignty of His Godhead, and not deny His infinite mercy and make it denied, and in order not to turn all his yearning friends into enemies through depriving them thus, the munificent All-Compassionate One

heyet-i mecmuasıyla, bütün zemin yüzünde birlik ve beraberlik, birbirine benzemeklik ve sikke-i hilkatte müşabehet ve tedbir ve idarede münasebet ve onlara taalluk eden icad fiilleri ve Rabbanî isimlerde muvafakat ve o yüzbin enva'nın hadsiz efradlarını birbiri içinde şaşırmayarak birden idareleri gibi noktalarıyla, o Vâcib-ül Vücut Sâni'in bilbedahe vahdetine ve ehadiyetine dahi şehadet ederler.

Hem nasılkı onlar senin vücub-u vücuduna ve vahdetine şehadet ediyorlar..

öyle de; rûy-i zeminde dört yüz bin milletlerden teşekkül eden zîhayat ordusundaki hadsiz efradın yüzbinler tarzda iâşe ve idareleri; şaşırmayarak, karıştırmayarak mükemmel yapılmasıyla, senin rububiyetinin vahdaniyetteki haşmetine ve bir baharı bir çiçek kadar kolay icad eden kudretinin azametini ve herşeye taallukuna delalet ettikleri gibi;

koca zeminin her tarafında, hadsiz hayvanatına ve insanlara, hadsiz taamların çeşit çeşit aksamını ihzar eden rahmetinin hadsiz genişliğine..

ve o hadsiz işler ve in'amlar ve idareler ve iâşeler ve icraatlar kemal-i intizamla cereyanları ve her şey hattâ zerrelere o emirlere ve icraata itaat ve müsahhariyetleriyle, hâkimiyetinin hadsiz vüs'atine kat'î delalet etmekle beraber;

o ağaçların ve nebatların ve herbir yaprak ve çiçek ve meyve ve kök ve dal ve budak gibi herbirisinin herbir şeyini, herbir işini bilerek, görerek, faidelere, maslahatlara, hikmetlere göre yapılmakla, senin ilminin her şeye ihatasına ve hikmetinin her şeye şümulüne pek zahir bir surette delalet ve hadsiz parmaklarıyla işaret ederler.

Ve senin gayet kemaldeki cema-i san'atına ve nihayet cemaldeki kemal-i nimetine hadsiz dilleriyle sena ve medh ederler.

Hem bu muvakkat handa ve fâni misafirhanede ve kısa bir zamanda ve az bir ömürde, eşcar ve nebatatın elleriyle, bu kadar kıymetdar ihsanlar ve nimetler ve bu kadar fevkalâde masraflar ve ikramlar işaret belki şehadet eder ki:

Misafirlerine burada böyle merhametler yapan kudretli, keremkâr Zât-ı Rahîm, bütün ettiği masrafı ve ihsanı, kendini sevdirmek ve tanıttırmak neticesinin aksiyle, yani bütün mahlukat tarafından "Bize tattırdı, fakat yedirmeden bizi i'dam etti" dememek ve dedirmemek ve saltanat-ı uluhiyetini iskat etmemek ve nihayetsiz rahmetini inkâr etmemek ve ettirmemek ve bütün müştak dostlarını mahrumiyet cihetinde düşmanlara çevirmemek noktalarından,

has of a certainty **prepared** for **His servants** whom He will send to an everlasting realm, an eternal world, fruit-bearing trees, and flowering plants appropriate to Paradise out of the treasures of His mercy, in His eternal Paradises.

Those here are merely samples to show the customers.

Also, just as through the words of their leaves, flowers and fruits, the trees and plants praise, sanctify, and glorify You,

so each one of those words singly **declare You to be holy**.

#63

The glorifications of fruits in particular through the tongue of disposition -with the great variety of their original flesh, their wondrous art, and extraordinary seeds, and **those trays of food being given to hands of the trees and placed on them**, and sent to Your living guests- **their glorifications are so evident they are almost verbal**.

All these are subjugated and **submissive** to Your command in Your dominions through Your power and strength, and Your wisdom and bestowal!

O Wise Maker and Compassionate Creator, hidden in the intensity of His manifestation and concealed within the magnificence of His grandeur!

Through the tongues of all trees and plants, and their leaves, flowers, and fruits, and to their number, I praise and extol You and declare You free of all defect, impotence, and **partners!**

O All-Powerful Creator! All-Wise Planner! Compassionate Nurturer!

Through the instruction of Your Most Noble Messenger (Peace and blessings be upon him) and the teaching of the Wise Qur'an, I have understood and believed that

just as plants and trees recognize You and make known Your **sacred attributes** and **Beautiful Names**;

so too among men and the animals, **which are those living creatures which have spirits**, there is not one that **through its internal and external members, which work as regularly as clockwork**, and **the extremely fine order and balance of their bodies, and the significant benefits and purposes of their senses and faculties**, and **the great art in their making, and their being decked out with much wisdom, and the precise equilibrium of their physical systems**, but it testifies to Your necessary existence and the reality of Your attributes.

For **blind force**, **unconscious nature**, and **aimless chance** could in no way interfere in such **percipient, delicate art**, and **conscious subtle wisdom**, and **perfect providential balance**; they could not be their work; it is impossible.

It is also utterly impossible that living creatures made themselves,

elbette ve her halde ebedî bir âlemde, ebedî bir memlekette, ebedî bırakacağı **abdlerine**, ebedî rahmet hazinelerinden, ebedî Cennetlerinde, ebedî ve Cennet'e lâayk bir surette meyvedar eşcar ve çiçekli nebatlar **ihzar etmiştir**.

Buradakiler ise, müşterilere göstermek için nûmunelerdir.

Hem ağaçlar ve nebatlar, umumen yaprak ve çiçek ve meyvelerinin kelimeleriyle seni takdis ve tesbih ve tahmid ettikleri gibi,

o kelimelerden herbirisi dahi ayrıca **seni takdis eder**.

Hususan meyvelerin bedî' bir surette, etleri çok muhtelif, san'atları çok acib, çekirdekleri çok hârika olarak yapılarak **o yemek tablalarını ağaçların ellerine verip ve nebatların başlarına koyarak** zîhayat misafirlerine göndermek cihetinde, **lisan-ı hal olan tesbihatları**, zuhurca lisan-ı kal derecesine çıkar.

Bütün onlar senin mülkünde, senin kuvvet ve kudretinle, senin irade ve ihsanatınla, senin rahmet ve hikmetinle müsahhardırlar ve senin her bir emrine **muti'dirler**.

Ey şiddet-i zuhurundan gizlenmiş ve ey kibriya-yı azametinden tesettür etmiş olan Sâni-i Hakîm ve Hâlık-ı Rahîm!

Bütün eşcar ve nebatatın, bütün yaprak ve çiçek ve meyvelerinin dilleriyle ve adediyle; seni kusurdan, aczden, **şerikten** takdis ederek hamd ü sena ederim.

Ey Fâtır-ı Kadîr! Ey Müdebbir-i Hakîm! Ey Mürebbi-i Rahîm!

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın talimiyle ve Kur'an-ı Hakîm'in dersiyle anladım ve iman ettim ki;

nasıl nebatat ve eşcar seni tanıyorlar, senin **sıfât-ı kudsiyeni** ve **esma-i hüsnanı** bildiriyorlar..

öyle de: **Zîhayatlardan ruhlu kısmı olan** insan ve hayvanattan hiçbirisi yoktur ki; **cisminde gayet muntazam saatler gibi işleyen ve işlettirilen dâhilî ve haricî âzalarıyla ve bedeninde gayet ince bir nizam ve gayet hassas bir mizan ve gayet mühim faideler ile yerleştirilen âlât ve duyguları ve cesedinde gayet san'atlı bir yapılaş ve gayet hikmetli bir tefriş ve gayet dikkatli bir müvazene içinde konulan cihazat-ı bedeniyesiyle**, senin vücub-u vücuduna ve sıfatlarının tahakkukuna şehadet etmesin.

Çünkü bu kadar **basîrane nazik san'at** ve **şuurkârane ince hikmet** ve **müdebbirane tam müvazeneye**, elbette **kör kuvvet** ve **şuursuz tabiat** ve **serseri tesadüf** karışamazlar ve onların işi olamaz ve mümkün değildir.

Ve kendi kendine teşekkül edip öyle olması ise, yüz derece muhal içinde muhaldır.

for then each of their particles would have to possess **comprehensive** knowledge and wisdom like a god, to be able to know, see, and make all the parts of their bodies and form it, indeed, it would have to be able to know, see, and make **everything in the world connected with it**,

then **the body's formation** could be referred to it, and it could be said that "it makes itself."

Also, **their being subject to the same administration, and the same planning, and their all being the same kind, and their bearing the same stamp, such as the resemblance in features like the eye, ear, and mouth, and the unity in the stamp of wisdom** observed on the faces of members of the same species, and **the resemblance in livelihood and creation, and their all being one within the other**; there is not one of these circumstances but it testifies categorically to Your unity,

#64

and, by the manifestations of all Your Names which look to the universe being on each individual, **to Your oneness within unity**.

Also, **through being equipped, trained, and subservient like a regular army and from the smallest to the largest, their conforming in orderly fashion to the commands of dominicality**, man and the hundred thousand animal species on the face of the earth point to **the degree of splendour** of that dominicality;

and **through their great value despite their great multitude**, and **their perfection despite the speed of their making**, and **their great art despite the ease of their making**, to the degree of grandeur of Your power.

Also, they point decisively to the boundless expanse of Your **mercy**, *which sends their sustenance to all of them, from the microbe to the rhinoceros, and the tiniest fly to the largest bird, dispersed from east to west and north to south*;

and **through all of them performing their natural functions like soldiers under command**, and every spring the face of the earth being the encampment of an army newly taken under arms in place of **those discharged** the previous autumn, to the infinite extent of Your sovereignty.

Also, **through a profound knowledge and precise wisdom** all living creatures being miniature copies of the universe, and their being made faultlessly, **with none of their parts being confused or any of their different forms mixed up**, they point to their number to Your knowledge, which embraces all things, and Your wisdom, which comprehends all things;

while **by their all being made so beautiful and fine as to be miracles of art and wonders of wisdom**, they indicate in innumerable ways **the utterly perfect beauty of Your dominical art**, *which You greatly love and want to exhibit*,

Çünkü o halde herbir zeresi; herbir şeyini ve cesedinin teşekkülünü, belki **dünyada alâkadar olduğu herşeyini** bilecek, görecek, yapabilecek âdeta ilah gibi **ihatalı** bir ilmi ve kudreti bulunacak.

Sonra **teşkil-i cesed** ona havale edilir ve **kendi kendine oluyor** denilebilir.

Ve **heyet-i mecmuasındaki vahdet-i tedbir** ve vahdet-i idare ve vahdet-i nev'iye ve vahdet-i cinsiye ve **umumun yüzlerinde göz, kulak, ağız gibi noktalarda ittifak cihetinde müşahede edilen sikk-i fitratta birlik** ve **herbir nev'in efradı sîmalarında görülen sikk-i hikmette ittihad** ve **iaşede ve icadda beraberlik ve birbirinin içinde bulunmak** gibi keyfiyetlerinden hiçbirisi yoktur ki, senin vahdetine kat'î şehadette bulunmasın!

Ve herbir ferdinde, kâinata bakan bütün isimlerin cilveleri bulunmakla, **vâhidiyet içinde senin ehadiyetine** işareti olmasın.

Hem nasılkı insan ile beraber hayvanatın, zeminin bütün yüzünde yayılan yüzbin enva'ı, **muntazam bir ordu gibi teşhiz ve talimat ve itaat ve müsahhariyetle** ve **en küçükten tâ en büyüğe kadar, rububiyetin emirleri intizamla cereyanlarıyla** o rububiyetinin **derece-i haşmetine**

ve **gayet çoklukla beraber gayet kıymetli ve gayet mükemmel olmakla beraber gayet çabuk yapılmaları ve gayet san'atlı olmakla beraber gayet kolay yapılmalarıyla** kudretinin derece-i azametinde delalet ettikleri gibi;

şarktan garba, şimalden cenuba kadar yayılan mikroptan tâ gergedana kadar, en küçücük sinekten tâ en büyük kuşa kadar bütün onların rızıklarını yetiştiren rahmetinin hadsiz vüs'atine

ve **herbiri emirber nefer gibi vazife-i fitriyesini yapmak ve zemin yüzü her baharda, güz mevsiminde terhis edilenler** yerinde yeniden taht-ı silâha alınmış bir orduya ordugâh olmak **cihetiyle**, hâkimiyetinin nihayetsiz genişliğine kat'î delalet ederler.

Hem nasılkı hayvanattan herbirisi, kâinatın bir küçük nüshası ve bir misal-i musaggarı hükmünde **gayet derin bir ilim ve gayet dakik bir hikmetle, karışık eczaları karıştırmayarak ve bütün hayvanların ayrı ayrı suretlerini şaşırmayarak**, hatasız, sehivsiz, noksansız yapılmalarıyla, ilminin her şeye ihtasına ve hikmetinin her şeye şümulüne, adedlerince işaretler ederler;

öyle de; **herbiri birer mu'cize-i san'at ve birer hârika-i hikmet olacak kadar san'atlı ve güzel yapılmasıyla, çok sevdiğin ve teşhirini istediğin san'at-ı Rabbaniyenin kemal-i hüsnüne** ve gayet derecede güzelliğine işaret

and through all of them, and particularly their young, being nourished in the finest way, **with their wishes and desires being satisfied**, to the sweet beauty of Your grace.

O Most Merciful and Compassionate! O One Most True to His Promise! Owner of the Day of Judgement!

Through the instruction of Your Noble Messenger (Peace and blessings be upon him) and the guidance of the All-Wise Qur'an I have understood that

since **the choicest result of the universe is life**, and **the choicest essence of life is spirit**, and **the choicest of beings with spirits are intelligent beings**, and **of intelligent beings the one with the most comprehensive nature is man**;

and since **all the universe is subjugated to life and works for life**, and **living beings are subjugated to beings with spirits and they are sent to this world for them**, and **beings with spirits are subjugated to man and they assist him**;

#65

and since by nature men earnestly love their Creator and their Creator both loves them, and by every means makes them love Him;

and since **man's innate capacity** and **spiritual faculties** look to another, permanent world and everlasting life,

and his heart and intelligence desire eternity with all their strength, and his tongue **beseeches** his Creator for eternity with endless prayers;

He surely would not offend men, *who love Him greatly and are loved*, **by causing them to die then not raising them again to life**, and **while He created them for an eternal love**, **to make them feel eternal hostility**; to do that would not be possible.

Men were sent to work in this world in order to live happily in another, eternal world, and to win that life.

The Names manifested on man in this brief and fleeting life indicate that men, who will be their mirrors in the eternal realm, will receive **their eternal manifestations**.

Yes, the true friend of the Eternal One should be eternal, and the conscious mirror of the Enduring One should be enduring.

It is understood **from sound narrations** that the spirits of animals will live eternally, and that **certain individual** animals, like the Hudhud of Solomon (PUH) and his ants, Salih's (PUH) she-camel, and the dog of the Companions of the Cave, will go to the eternal realm with both their spirits and their bodies,* and that **each species will have a single body that may be utilized from time to time**. This is also demanded by wisdom and reality, and mercy and dominicality.

*{Bursawi, Rûh al-Bayân, v, 226;Tafsir al-Qurtubi,i,372.}

O All-Powerful Self-Subsistent One!

ve herbirisi, hususan yavrular gayet nazdar, nazenin bir surette beslenmeleriyle ve **heveslerinin ve arzularının tatmini cihetiyle**, senin inayetinin gayet şirin cemaline hadsiz işaretler ederler.

Ey Rahmanürrahîm! Ey Sadık-ul Va'd-il Emin! Ey Mâlik-i Yevmiddin!

Senin Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâminin talimiyle ve Kur'an-ı Hakîminin irşadıyla anladım ki:

Madem **kâinatın en müntehab neticesi hayattır.. ve hayatın en müntehab hülâsası ruhtur.. ve zîruhun en müntehab kısmı zîşuurdur.. ve zîşuurun en câmii insandır..**

ve **bütün kâinat ise, hayata müsahhardır ve onun için çalışıyor.. ve zîhayatlar, zîruhlara müsahhardır, onlar için dünyaya gönderiliyorlar.. ve zîruhlar, insanlara müsahhardır, onlara yardım ediyorlar..**

ve insanlar fitraten Hâlıkını pek ciddî severler ve Hâlıkları onları hem sever, hem kendini onlara her bir vesile ile sevdirebilir..

ve **insanın istidadı ve cihazat-ı maneviyesi**, başka bir bâkî âleme ve ebedî bir hayata bakıyor..

ve insanın kalbi ve şuuru, bütün kuvvetiyle beka istiyor.. ve lisanı, hadsiz dualarıyla beka için Hâlık'ına **yalvarıyor**;

elbette ve herhalde, *o çok seven ve sevilen ve mahbub ve muhib olan* insanları **dirilmemek üzere öldürmekle, ebedî bir muhabbet için yaratılmış iken, ebedî bir adavetle gücendirmek olamaz** ve kabil değildir.

Belki başka bir ebedî âlemde mes'udane yaşaması hikmetiyle, bu dünyada çalışmak ve onu kazanmak için gönderilmiştir.

Ve insana tecelli eden isimlerin, bu fânî ve kısa hayattaki cilverleriyle âlem-i bekada onların âyinesi olan insanların, **ebedî cilverlerine mazhar olacaklarına işaret ederler.**

Evet, ebedînin sadık dostu, ebedî olacak. Ve Bâkî'nin âyine-i zîşuuru, bâkî olmak lâzım gelir.

Hayvanların ruhları bâkî kalacağı ve Hüdhdüd-ü Süleymanî (A.S.) ve Neml'i ve Naka-i Sâlih (A.S.) ve Kelb-i Ashab-ı Kehf gibi bazı **efrad-ı mahsusa**; hem ruhu, hem cesediyle bâkî âleme gideceği ve **herbir nev'in arasına istimal için birtek cesedi bulunacağı rivayat-i sahihaden** anlaşılacakla beraber; **hikmet ve hakikat, hem rahmet ve rububiyet öyle iktiza ediyorlar.**

Ey Kadîr-i Kayyum!

All living creatures, beings with spirits, and conscious beings are subjugated to the commands of Your dominicality and employed in their innate duties only through Your power and strength, Your will and planning, and Your mercy and wisdom.

Some have been subjugated to man, not because of man's power and **dominance**, but by Divine mercy because of his innate **weakness** and impotence.

Through the tongues of both disposition and speech they absolve their **Maker** and **True Object of Worship** of all defect and partner, and offering thanks and praise for His bounties, perform **the worship particular to them**.

O Most Pure and Holy One, hidden in the intensity of His manifestation and concealed within the magnificence of His grandeur!

Forming the intention, I sanctify You with the glorifications of all beings with spirits, and declare: **Glory be to You Who has made from water all living things!**(Qur'an, 21:30.)

#66

O Sustainer of All the Worlds! O God of the First-comers and the Last-comers! O Sustainer of the Heavens and the Earth!

Through the instruction of Your Noble Messenger (Peace and blessings be upon him) and the teaching of the All-Wise Qur'an I have understood and believe that

just as the heavens, atmosphere, earth, land and sea, trees, plants, and animals, **together with all their members, parts, and particles**, know and recognize You and point to and testify to Your existence and unity;

so too **living beings, the essence of the universe**, and **man, the essence of living creatures**, and **the prophets, saints, and purified scholars, the essence of men**, and, through their visions, unfoldings, inspirations, and the discoveries of their hearts and intellects, **which form the essence of the prophets, saints, and purified scholars**, testify with the certainty of a hundredfold consensus to Your necessary existence, unity and oneness, and give news of them;

and through their miracles, wonder-working, and certain proofs, prove what they tell of.

Yes, there is nothing that occurs to the heart, **which looks to one who inspires it from behind the veil of the Unseen**; and there is no inspiration, **which makes one look to the giver of inspiration**;

and there is no **certain belief**, which discloses in the form of 'absolute certainty' Your sacred attributes and Most Beautiful Names;

and there is no **luminous heart of the prophets and saints**, which observes with 'the vision of certainty' the lights of the Necessary Existent;

Bütün zîhayat, zîruh, zîşuur senin mülkünde, yalnız senin kuvvet ve kudretinle ve ancak senin irade ve tedbirinle ve rahmet ve hikmetinle, rububiyetinin emirlerine teshir ve fitrî vazifelerle tavzif edilmişler.

Ve bir kısmı, insanın kuvveti ve **galebesi** için değil, belki fitraten **za'fı** ve aczi için, rahmet tarafından ona müsahhar olmuşlar.

Ve lisan-ı hal ve lisan-ı kal ile **Sânî**'lerini ve **Mabud**larını kusurdan, şerikten takdis ve nimetlerine şükür ve hamd ederek, herbiri **ibadet-i mahsusasını** yapıyorlar.

Ey şiddet-i zuhurundan gizlenmiş ve ey azamet-i kibriyasından perdelenmiş olan Zât-ı Akdes!

Bütün zîruhların tesbihatıyla seni takdis etmek niyet edip **سُبْحَانَكَ يَا مَنْ جَعَلَ مِنَ الْمَاءِ كُلِّ شَيْءٍ حَيٍّ** diyorum.

Ya Rabb-el Âlemîn! Ya İlahe-l Evvelîne Ve-l Âhîrîn! Ya Rabb-es Semavat-ı Ve-l Aradîn!

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın talimiyle ve Kur'an-ı Hakîm'in dersiyle anladım ve iman ettim ki:

Nasıl sema, feza, arz, berr ve bahr, şecer, nebat, hayvan; **efradiyla, eczasıyla, zerratıyla** seni biliyorlar, tanıyorlar ve varlığına ve birliğine şehadet ve delalet ve işaret ediyorlar;

öyle de: **Kâinatın hülâsası olan zîhayat ve zîhayatın hülâsası olan insan ve insanın hülâsası olan enbiya, evliya, asfiyanın hülâsası olan kalblerinin ve akıllarının müşahadat ve keşfiyat ve ilhamat ve istihracat ile**, yüzer icma' ve yüzer tevatür kuvvetinde bir kat'iyetle senin vücub-u vücuduna ve senin vahdaniyet ve ehadiyetine şehadet edip, ihbar ediyorlar.

Mu'cizat ve keramat ve yakînî bürhanlarıyla, haberlerini isbat ediyorlar.

Evet kalblerde, **perde-i gaybda ihtar edici bir zâta bakan hiçbir hatırat-ı gaybiye**; ve **ilham edici bir zâta bakıran hiçbir ilhamat-ı sadıka**;

ve **hakkalyakîn suretinde sıfât-ı kudsiye ve esma-i hüsnanı keşfeden hiçbir itikad-ı yakîne**;

ve **enbiya ve evliyada bir Vâcib-ül Vücud'un envârını aynelyakîn ile müşahade eden hiçbir nurani kalb**;

and there is no **enlightened intellect of the purified scholars and veracious ones**, which confirms and proves with 'the knowledge of certainty' the signs of the existence of the Creator of All Things and the proofs of His unity;

-there is not one of these that does not testify to **Your necessary existence**, and sacred attributes, and **Your unity**, oneness, and Most Beautiful Names, and point to them and indicate them.

...

Also, just as relying on their **miracles**, **wonder-working** and **proofs**, all those hundreds of thousands of truthful bringers of good news testify to Your existence and unity;

so they unanimously give news of, proclaim, and prove the degree of majesty of Your dominicality, which governs from the administration of the totality of matters of the **Sublime Throne**, which encompasses all things, to knowing and hearing and administering the secret, private thoughts of the heart, and its desires and supplications.... They tell of and prove too the immensity of Your power, which creates innumerable different things at once, and makes the greatest thing as easily as the smallest with no act impeding another and no matter obstructing another.

#67

Also, they give news of and prove through their miracles and proofs the immense breadth of Your mercy, which makes the universe a magnificent palace for beings with spirits, and especially man; has prepared Paradise and everlasting happiness for jinn and man; does not forget even the tiniest living being; and tries to satisfy and please the most impotent heart.

They give news too of the infinite extent of Your sovereignty, which makes comply with Your commands all the realms of creatures from particles to the planets, and subjugates and employs them.

So also they unanimously testify to Your comprehensive knowledge, which makes the universe into a vast book containing treatises to the numbers of its parts, and records the life-stories of all beings in the **Clear Record** and **Clear Book**, which are the notebooks of the **Preserved Tablet**, and inscribes completely and without error in their seeds the indexes and programmes of all trees and the biographies of conscious beings in the **memories** in their heads.

ve asfiya ve siddikinde, bir Hâlık-ı Külli Şey'in âyât-ı vücubunu ve berahin-i vahdetini ilmelyakîn ile tasdik eden, isbat eden hiçbir münevver akıl yoktur ki,

senin vücub-u vücuduna ve sıfât-ı kudsiyene ve senin vahdetine ve ehadiyetine ve esma-i hüsnana şehadet etmesin, delaleti bulunmasın ve işareti olmasın.

Ve bilhâssa bütün enbiya ve evliya ve asfiya ve siddikînin imamı ve reisi ve hülâsası olan Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın ihbarını tasdik eden hiçbir mu'cizat-ı bahiresi.. ve hakkanîyetini gösteren hiçbir hakikat-ı âliyesi.. ve bütün mukaddes ve hakikatlı kitapların hülâsat-ül hülâsası olan Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın hiçbir âyet-i tevhidiye-i katıası.. ve mesail-i imaniyeden hiçbir mes'ele-i kudsiyesi yoktur ki, senin vücub-u vücuduna ve kudsî sıfatlarına ve senin vahdetine ve ehadiyetine ve esma ve sıfâtına şehadet etmesin ve delaleti olmasın ve işareti bulunmasın!..

Hem nasılkı bütün o yüzbinler muhbir-i sadıklar, mu'cizatlarına ve keramatlarına ve hüccetlerine istinad ederek, senin varlığına ve birliğine şehadet ederler;

öyle de; her şeye muhit olan Arş-ı A'zam'ın külliyat-ı umûrunu idare eden, tâ kalbin gayet gizli ve cüz'î hatıratını ve arzularını ve dualarını bilmek ve işitmek ve idare etmeye kadar cereyan eden rububiyetinin derece-i haşmetini.. ve gözümüz önünde hadsiz muhtelif eşyayı birden icad eden hiçbir fiil bir fiile, bir iş bir işe mani olmadan, en büyük bir şeyi en küçük bir sinek gibi kolayca yapan kudretinin derece-i azametini icma' ile, ittifak ile ilân ve ihbar ve isbat ediyorlar.

Hem nasılkı bu kâinatı zîruha, hususan insana mükemmel bir saray hükmüne getiren ve cenneti ve saadet-i ebediyeyi cinn ve inse ihzar eden ve en küçük bir zîhayatı unutmayan ve en âciz bir kalbin tatminine ve taltifine çalışan rahmetinin hadsiz genişliğini..

ve zerrattan tâ seyyarata kadar bütün enva'-ı mahlukatı emirlerine itaat ettiren ve teshir ve tavzif eden hâkimiyetinin nihayetsiz vüs'atini haber vererek, mu'cizat ve hüccetleriyle isbat ederler;

öyle de: Kâinatı, eczaları adedince risaleler içinde bulunan bir kitab-ı kebir hükmüne getiren ve Levh-i Mahfuz'un defterleri olan İmam-ı Mübin ve Kitab-ı Mübin'de bütün mevcudatın bütün sergüzeştlerini kaydedip yazan ve umum çekirdeklerde umum ağaçlarının fihristlerini ve programlarını ve zîşuurun başlarında bütün kuvve-i hâfızalarda, sahiblerinin tarihçe-i hayatlarını yanlışsız, muntazaman yazdıran ilminin her şeye ihatasına;

They testify too to the comprehensiveness of Your sacred wisdom, which attaches numerous purposes to all beings, causing even trees to produce results to the number of their fruits, and follows benefits in all living beings to the number of their members, and even their parts and cells, and employing man's tongue in numerous duties, equips it with the ability to weigh up tastes to the number of foods.

They also unanimously testify that the manifestations of the Names related to Your **Beauty** and **Glory**, samples of which are to be seen in this world, will continue in more brilliant fashion for all eternity, and that your bounties, samples of which are to be observed in this transitory world, will persist in the abode of bliss in even more glittering fashion, and that those who long for them in this world will accompany them and be together with them for all eternity.

Also, relying on hundreds of evident miracles and decisive signs, foremost Your Most Noble Messenger (Peace and blessings be upon him) and the All-Wise Qur'an, and the prophets with their luminous spirits, and the saints, who are spiritual poles with their light-filled hearts, and the purified scholars with their enlightened intellects,

relying on Your repeated threats and promises in all the sacred scriptures, and trusting in Your sacred attributes, like power, mercy, favour, wisdom, glory, and beauty, and on Your functions, and the dignity of Your glory, and the sovereignty of Your dominicality, and in consequence of their illuminations and visions and beliefs at the degree of 'the knowledge of certainty,' give the glad tidings to men and jinn of eternal happiness

and inform them of Hell for the people of misguidance; they believe this and testify to it.

#68

O All-Powerful and Wise One! O Most Merciful and Compassionate! O Munificent One True to His Promise! O All-Compelling One of Glory, One of Dignity, Grandeur, and Wrath!

You are utterly exempt from and exalted above giving the lie to so many loyal friends, and so many promises, and attributes and functions, and denying the certain demands of the sovereignty of Your dominicality and the endless prayers and supplications of Your innumerable acceptable servants, whom You love and who attract Your love by assenting to You and obeying You; and You are exempt from confirming the denial of resurrection of the people of misguidance and unbelief, who through their disbelief and rebellion and denial of Your promises, offend the magnificence of Your grandeur and affront Your dignity and glory and the honour of Your Godhead, and sadden the compassion of Your dominicality.

I declare Your justice, beauty, and mercy to be exempt from such infinite tyranny, such ugliness.

ve herbir mevcuda çok hikmetleri takan, hattâ herbir ağaçta meyveleri sayısınca neticeleri verdiren; ve herbir zihayatta âzaları, belki eczaları ve hüceyratları adedince maslahatları takib eden; hattâ insanın lisanını çok vazifeler ile tavzif etmekle beraber, taamların tatları adedince zevkî olan mizancıklar ile teşhiz ettiren hikmet-i kudsiyenin herbir şeye şümulüne;

hem bu dünyada nûmuneleri görülen **celalî** ve **cemalî** isimlerinin tecellileri daha parlak bir surette ebed-ül âbâdda devam edeceğine ve bu fânî âlemde nûmuneleri müşahade edilen ihsanatının daha şaşıalı bir surette **Dâr-ı Saadette** istimrarına ve bekasına ve bu dünyada onları gören müştakların ebedde dahi refakatlarına ve beraber bulunmalarına bil'icma', bil'ittifak şehadet ve delalet ve işaret ederler.

Hem yüzer mu'cizat-ı bahiresine ve âyât-ı katiasına istinaden, başta Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ve Kur'an-ı Hakîm'in olarak, bütün **ervah-ı neyyire** ashâbı olan **enbiyalar** ve **kulûb-u nuraniye** aktabı olan **evliyalar** ve **ukûl-ü münevvere** erbabı olan **asfiyalar**;

bütün suhuf ve kütüb-ü mukaddesede, senin çok tekrar ile ettiğin **va'dlerine** ve tehdidlerine istinaden ve senin kudret ve rahmet ve inayet ve hikmet ve celal ve cemalin gibi kudsî sıfatlarına ve **şe'nlerine** ve **izzet-i celaline** ve saltanat-ı rububiyetine itimaden ve **keşfiyat** ve **müşahadat** ve 'ilmelyakîn' itikadlarıyla, saadet-i ebediyeyi cinn ve inse müjdeliyorlar.

Ve ehl-i dalalet için Cehennem bulunduğunu haber verip ilân ediyorlar ve iman edip şehadet ediyorlar.

Ey Kadîr-i Hakîm! Ey Rahman-ı Rahîm! Ey Sadık-ul Va'd-il Kerim! Ey izzet ve azamet ve celal sahibi Kahhar-ı Zülcelal!

Bu kadar sadık dostlarını ve bu kadar va'dlerini ve bu kadar sıfat ve şuunatını tekzip edip, saltanat-ı rububiyetinin kat'î mukteziyatını ve sevdiğin ve onlar dahi seni tasdik ve itaatle kendilerini sana sevdiren hadsiz makbul ibadının hadsiz dualarını ve davalarını reddederek, küfür ve isyan ile ve seni va'dinde tekzip etmekle senin azamet-i kibriyana dokunan ve izzet-i celaline dokunduran ve uluhiyetinin haysiyetine ilişen ve şefkat-i rububiyetini müteessir eden ehl-i dalalet ve ehl-i küfrü, haşrin inkârında tasdik etmekten yüzbin derece mukaddessin ve hadsiz derece münezzeh ve âlîsin!

Böyle nihayetsiz bir zulümden, bir çirkinlikten senin nihayetsiz adaletini ve cemalini ve rahmetini takdis ediyorum!

With all the particles of my being, I want to recite the verse, **Glory be to Him! He is high above all that they say! -Exalted and Great [beyond measure]!**(Qur'an, 17:43.)

Indeed, those truthful envoys of Yours and heralds of Your sovereignty testify with '**absolute certainty**,' '**knowledge of certainty**,' and '**the vision of certainty**' to the **treasuries of Your mercy in the hereafter and the stores of Your bounties in the everlasting realm, and to the wondrously beautiful manifestations of Your Beautiful Names, which will be manifested totally in the abode of bliss, and they give good news of these.**

Believing that **the supreme ray of Your Name of Truth, which is the source, sun, and protector of all realities**, is this **truth of the resurrection and Great Gathering**, they teach it to Your servants.

O Sustainer of the Prophets and Veracious Ones!

They are all **subservient** to You and **charged** with their duties in Your dominions through Your command and power, Your will and planning, Your knowledge and wisdom.

They demonstrate through **sanctifying**, exalting, and **extolling** You, and **declaring You to be One**, that the globe is **a vast place for Your remembrance** and the universe, **a huge mosque**.

O My Sustainer and Sustainer of the Heavens and Earth! O My Creator and Creator of All Things!

For the sake of Your power, **will**, wisdom, **sovereignty**, and mercy, **which subjugate the heavens and their stars, the earth and all it contains, and all creatures together with all their attributes and acts**, subject my soul to me and subjugate to me my **wishes**!

#69

Subjugate the hearts of people to the Risale-i Nur, so they may serve the Qur'an and belief!

And grant me and my **brothers perfect belief** and a **happy death**!

As You subjugated the sea to Moses (Peace be upon him), fire to Abraham (Peace be upon him), the mountains and iron to David (Peace be upon him), jinn and men to Solomon (Peace be upon him), and the sun and moon to Muhammad (Peace and blessings be upon him), **subjugate hearts and minds to the Risale-i Nur!**

Preserve me and all the students of the Risale-i Nur from the evil of the soul and Satan, and the torment of the grave and Hell-fire, and grant us happiness in Paradise! Amen. Amen. Amen.

All glory be unto You! We have no knowledge save that which You have taught us; indeed You are All-Knowing, All-Wise.(2:32)

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا âyetini, vücudumun bütün zerratı adedince söylemek istiyorum!

Belki senin o sadık elçilerin ve o doğru dellâl-ı saltanatın **hakkalyakîn, aynelyakîn, ilmelyakîn** suretinde **senin uhrevî rahmet hazinelerine** ve **âlem-i bekada ihsanatının definelerine** ve **dâr-ı saadette tamamıyla zuhur eden güzel isimlerinin hârika güzel cîvelerine** şehadet, işaret, beşaret ederler.

Ve bütün hakikatların mercii ve güneşi ve hâmisi olan **"Hak"** isminin **en büyük bir şuaı**, bu **hakikat-ı ekber-i haşriye** olduğunu iman ederek, senin ibadına ders veriyorlar.

Ey Rabb-ül Enbiya Ve-s Siddikîn!

Bütün onlar senin mülkünde, senin emrin ve kudretin ile, senin irade ve tedbirin ile, senin ilmin ve hikmetin ile **müsahtar** ve **muvaazzat**ırlar.

Takdis, tekbir, **tahmid**, **tehlil** ile Küre-i Arz'ı bir **zikirhane-i a'zam**, bu kâinatı **bir mescid-i ekber** hükmünde göstermişler.

Ya Rabbî ve ya Rabb-es Semavatı Ve-l Aradîn! Ya Hâlık ve ya Hâlık-ı Külli Şey!

Gökleri yıldızlarıyla, zemini müstemilatıyla ve bütün **mahlukatı bütün keyfiyatıyla teshir eden kudretinin ve iradetinin ve hikmetinin ve hâkimiyetinin ve rahmetinin hakkı için**, nefsimi bana müsahtar eyle! Ve **matlubumu** bana müsahtar kıl!

Kur'ana ve imana hizmet için, insanların kalblerini Risale-i Nur'a müsahtar yap!

Ve bana ve **ihvanıma**, **iman-ı kâmil** ve **hüsn-ü hâtime** ver.

Hazret-i Musa Aleyhisselâm'a denizi ve Hazret-i İbrahim Aleyhisselâm'a ateşi ve Hazret-i Davud Aleyhisselâm'a dağı, demiri ve Hazret-i Süleyman Aleyhisselâm'a cinni ve insi ve Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm'a Vesselâm'a Şems ve Kamer'i teshir ettiğin gibi, **Risale-i Nur'a kalbleri ve akılları müsahtar kıl!..**

Ve beni ve Risale-i Nur talebelerini, nefis ve şeytanın şerrinden ve kabir azabından ve Cehennem ateşinden muhafaza eyle ve Cennet-ül Firdevs'te mes'ud kıl! Âmîn, âmîn, âmîn!..

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ آخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

If I have been at fault in offering to the Court of my Compassionate Sustainer this instructive piece which I have taken from the Qur'an and the Jaushan al-Kabir, a supplication of the Prophet (UWBP), as worship in the form of reflective thought, making the Qur'an and the Jaushan my intercessors, I beseech forgiveness for my fault. Said Nursi

#70

The Fourth Ray

*In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.
For us God suffices, and He is the Best Disposer of
Affairs. (3:173)*

[While being the Fifth Flash in meaning and degree, in form and 'station' this forms the valuable Fourth Ray of the Thirty-First Letter's Thirty-First Flash and

is an important and subtle point concerning the verse, **For us God suffices.**]

NOTE: Unlike other works, the *Risale-i Nur* starts off in veiled manner and gradually unfolds.

Especially the First Degree of this treatise, in addition to being a most valuable truth, it is extremely subtle and profound.

Peculiar to myself, it took the form of a significant discussion governed by the feelings,

an animated conversation about belief, a secret discourse of the heart; it was healing for my various deep ills.

Those who are completely in harmony and agreement with me may understand it completely. Otherwise it will not be entirely appreciated.

One time when I had been isolated from everything by 'the worldly', I was afflicted with five kinds of exile.

I suffered too at that time of old age from five illnesses arising in part from my sorrows.

Due to the heedlessness resulting from the distress, I looked not to the lights of the *Risale-i Nur*, which would have consoled and assisted me, but straight to my heart, and I sought my spirit.

I saw that dominant in me were an overpowering desire for immortality, an intense love of existence, a great yearning for life, together with an infinite impotence and endless want.

But an awesome transience was extinguishing the immortality.

Suffering that state of mind, I exclaimed like the sorrowing poet:*

Kur'andan ve münacat-ı Nebeviye olan Cevşen-ül Kebir'den aldığım bu dersimi, bir ibadet-i tefekkürîye olarak, Rabb-ı Rahîmimin dergâhına arz etmekte kusur etmişsem, kusurumun afvı için Kur'anı ve Cevşen-ül Kebir'i şefaathı ederek rahmetinden afvımı niyaz ediyorum. **Said Nursi**

Dördüncü Suâ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

Manen ve rütbeten Beşinci Lem'a

ve sureten ve makamen Otuz Birinci Mektup'un Otuz Birinci Lem'a'sının kıymettar Dördüncü Suâ'ı

ve Âyet-i Hasbiye'nin mühim bir nüktesidir.

İhtar: Risale-i Nur, sair kitaplara muhalif olarak başta perdeli gidiyor; gittikçe inkişaf eder.

Hususan bu risalede "Birinci Mertebe" çok kıymettar bir hakikat olmakla beraber çok ince ve derindir.

Hem bu birinci mertebe, bana mahsus gayet ehemmiyetli bir muhakeme-i hissî

ve gayet ruhlı bir muamele-i imanî ve gayet gizli bir mükâleme-i kalbî suretinde mütenevvi ve derin derinlerime şifa olarak tebarüz etmiş.

Bana tam tevafuk eden tam hissedebilir, yoksa tam zevk edemez.

Bir zaman ehl-i dünya beni her şeyden tecrit ettiklerinden beş çeşit gurbetlere düşmüştüm.

Ve ihtiyarlık zamanımda kısmen teessürattan gelen beş nevi hastalıklara giriftar olmuştum.

Sıkıntıdan gelen bir gafletle, Risale-i Nur'un teselli verici ve meded edici envarına bakmayarak, doğrudan doğruya kalbime baktım ve ruhumu aradım.

Gördüm ki gayet kuvvetli bir aşk-ı beka ve şedit bir muhabbet-i vücud ve büyük bir iştîyak-ı hayat ve hadsiz bir acz ve nihayetsiz bir fakr, bende hükmediyorlar.

Halbuki müthiş bir fena, o bekayı söndürüyor.

O haletimde, yanık bir şairin dediği gibi dedim:

While my heart desires its immortality, Reality wants the passing of my body;

Dil bekası, Hak fenası istedi mülk-ü benim

I am afflicted with an incurable ill which not even Luqman could cure!

Bir devasız derde düştüm, âh ki Lokman bîhaber.

**This refers to Niyāzī al-Miṣrī (1218-1294 AD), a sufi poet who was born in the province of Malatya in Turkey. He studied in al-Azhar, hence the name 'al-Misri,' wrote a dīwān of poetry and other works, and taught in the religious schools of Istanbul for many years. [Tr.]*

www.risaleglobal.com

I bowed my head in despair. Suddenly the verse, "*For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs*" came to my assistance,

summoning me to read it with attention. So I recited it five hundred times every day.

Writing briefly a part of the valuable lights which were unfolded to me in the form of 'the vision of certainty', and only nine lights and degrees,

I refer readers to the *Risale-i Nur* for the details, known with 'absolute certainty' rather than the former 'vision of certainty'.

The First Degree Of The Luminous Verse " For Us God Suffices "

Because of a shadow in my essential being of a manifestation of one of the Names of the One of Glory and Perfection, Who, possessing absolute perfection, is of Himself and for no other reason worthy of love,

I had an innate desire for immortality, directed not to my own immortality, but to the existence, perfection, and immortality of that Absolutely Perfect One.

However, due to heedlessness, that innate love had lost its way, become attached to the shadow and enamoured of the mirror of immortality.

Then the verse, "*For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs*" raised the veil.

I saw and felt and experienced at the degree of 'absolute certainty'

that the pleasure and happiness of my immortality lay exactly and in more perfect form in the immortality of the Enduring One of Perfection, in affirming my Sustainer and God, in believing in Him and submitting to Him.

For an undying truth was realized through His immortality.

The insight of belief established that "my essential being is the shadow of a Divine Name which is both enduring and eternal."

Also, through the insight of belief, one knows the existence of the Absolutely Perfect One, the One Who is absolutely beloved, and the innate, intense love for His Essence is satisfied.

And through perceiving through the insight of belief the Eternally Enduring One's eternal existence, the perfections of the universe and of mankind are known and exist,

and one's natural infatuation with perfection is saved from endless pains and becomes the means to pleasure and enjoyment.

Meyusane başımı eğdim; birden **حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ** âyeti imdadıma geldi, dedi:

"Beni dikkatle oku." Ben günde beş yüz defa okudum.

Benim için aynelyakîn suretinde inkişaf eden çok kıymettar envarından bir kısmını ve yalnız dokuz nurunu ve mertebesini icmalen yazıp

eskiden aynelyakîn ile değil belki ilmelyakîn ile bilinen tafsilatını Risale-i Nur'a havale ediyorum.

Birinci Mertebe-i Nuriye-i Hasbiye

Bendeki aşk-ı beka, bendeki bekaya değil belki sebepsiz ve bizzat mahbub olan kemal-i mutlak sahibi, Zat-ı Zülkema'l'in ve Zülcema'l'in bir isminin bir cilvesinin mahiyetinde bir gölgesi bulunduğundan,

fitratımda o Kâmil-i Mutlak'ın varlığına ve kemaline ve bekasına müteveccih olan muhabbet-i fitriye,

gaflet yüzünden yolunu şaşırmış, gölgeye yapışmış, âyinenin bekasına âşık olmuştu.

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
geldi, perdeyi kaldırdı.

Gördüm ve hissettim ve hakkalyakîn zevk ettim ki

bekamın lezzet ve saadeti, aynen ve daha mükemmel bir tarzda Bâki-i Zülkema'l'in bekasına ve benim Rabb'im ve İlah'im olduğuna imanımda ve iz'anımda ve îkanımda vardır.

Çünkü onun bekasıyla benim için lâyemut bir hakikat tahakkuk eder.

Zira benim mahiyetim hem bâki hem sermedî bir ismin gölgesi olur, daha ölmez diye şuur-u imaniyle takarrur eder.

Hem o şuur-u imanla mahbub-u mutlak olan kemal-i mutlakın varlığı bilinmekle, şedit ve fitrî olan muhabbet-i zatî tatmin edilir.

Hem Bâki-i Sermedî'nin bekasına ve varlığına ait o şuur-u imaniyle kâinatın ve nev-i insanın kemalâtı bilinir ve bulunur

ve kemalâta karşı fitrî meftuniyet, hadsiz elemlerden kurtulup zevk ve lezzetini alır.

Also, through the insight of belief a connection is formed with the Eternally Enduring One, and through belief in that connection a relation comes into being with all His dominions.

And due to that connection and relation —with the eye of belief— one looks on infinite dominions as though they were in a way one's own possessions, and benefits from them.

#72

Also, through the insight of belief and that connection and relation, a bond is formed with all beings, a sort of union is attained with them.

In this way, apart from one's personal existence in second place, through the insight of belief and that connection, relation, bond and union, a boundless existence comes into being which is as though one's own; and one's innate passionate love of existence is quietened.

Also, through that insight of belief, and the connection, relation, and bond, a brotherhood is formed with all the people of perfection.

Thus, through knowing that due to the eternal existence of the Eternally Enduring One those innumerable people of perfection have not gone to nothingness and are not lost,

the immortality and continued existence of those innumerable friends' perfections, whom such a person with the insight of belief loves, admires, and appreciates and to whom he is attached, yields an elevated pleasure for him.

Also, through that insight of belief, connection, relation, bond, and brotherhood, I felt and experienced in myself an infinite happiness at the happiness of all my friends —for whose happiness I would willingly sacrifice my life and immortality.

For one kind friend is happy and pleased at the happiness of his sincere friend.

I therefore felt and perceived through the insight of belief that through the eternal existence of the Enduring One of Perfection, foremost the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) and his Family and Companions, and all my masters and those I love, the prophets, saints, and purified scholars, and all my other innumerable friends, had been saved from eternal extinction and would experience eternal happiness.

I understood through the mystery of relations, bonds, brotherhood, and friendship that their happiness was reflected in me and made me happy.

Also, through the insight of belief, I was saved from endless sorrows arising from love of my fellow men and love for relatives, and felt a boundless spiritual pleasure.

Hem o şuur-u imaniyle o Bâki-i Sermedî'ye bir intisap ve o intisab-ı imanî ile umum mülküne bir münasebet peyda olur

ve o münasebet-i intisabî ile hadsiz bir mülke bir nevi mâlikiyet gibi iman gözüyle bakar, manen istifade eder.

Hem o şuur-u imaniyle ve intisap ve münasebet ile umum mevcudata bir alâka, bir nevi ittisal peyda olur.

Ve o halde, ikinci derecede vücud-u şahsîsinden başka hadsiz bir vücud, o şuur-u imanî ve intisap ve münasebet ve alâka ve ittisal cihetinde güya onun bir nevi varlığıdır gibi var olur; varlığa karşı fitrî aşk teskin edilir.

Hem o şuur-u imanî ve intisap ve münasebet ve alâkadarlığı cihetiyle bütün ehl-i kemalâta karşı bir uhuvvet peyda olur.

O halde Bâki-i Sermedî'nin varlığıyla ve bekasıyla o hadsiz ehl-i kemal mahvolmayıp zayi olmadıklarını bilmekle,

takdir ve tahsin ile merbut ve dost olduğu hadsiz dostlarının bekaları ve devam-ı kemalâtı, o şuur-u imanî sahibine ulvi bir zevk verir.

Hem o şuur-u imanî ve intisap ve münasebet ve alâkadarlık ve uhuvvet vasıtasıyla bütün dostlarımla —ki hayatımı ve bekamı maalmemnuniye onların saadetleri için feda ediyorum— onların mesudiyetleri ile hadsiz bir saadet kendimde hissedebilir gördüm.

Çünkü bir samimi dostun saadetiyle, şefkatli dostu dahi saadetlenir ve lezzetlenir.

Şu halde Bâki-i Zülkema'lın bekası ve varlığıyla, başta Resul-i Ekrem aleyhissalâtu vesselâm ve âl ü ashâbı olarak umum sâdatım ve ahabım olan enbiya ve evliya ve asfiya ve bütün sair hadsiz dostlarımla idam-ı ebedîden kurtulduğunu ve bir saadet-i sermediyeye mazhariyetlerini o şuur-u imanî ile hissettim.

Ve münasebet, alâka, uhuvvet, dostluk sırrıyla saadetleri bana in'ikas edip saadettlendirdiğini zevk ettim.

Hem o şuur-u imaniyle rikkat-i cinsiye ve şefkat-i akraba yüzünden gelen hadsiz teellümattan kurtulup hadsiz bir zevk-i ruhanî duydum.

For I felt and perceived through the insight of belief that foremost my parents and all my blood relatives and relatives of the spirit, for whom by nature I desired to sacrifice my life and immortality, and would proudly do so,

were saved through the eternal existence of the Truly Enduring One from annihilation, non-existence, eternal annihilation, and endless pains, and would receive His infinite mercy.

I felt and perceived that an infinite mercy was protecting and supervising them in place of my insignificant, ineffective compassion, which produces sorrow and pain.

Like a mother takes pleasure at the ease, comfort, and enjoyment of her child, I felt pleasure and joy at the salvation and ease of all those persons for whom I had compassion under the protection of that mercy, and I offered profound thanks.

#73

Also, through the insight of belief, and through its connection, I knew and felt that the *Risale-i Nur*, which was the result of my life, means of my happiness, and my natural duty, was saved from being lost and without benefit and from annihilation and losing its meaning, and that it was fruitful and enduring; I had the conviction that this was so

and I experienced a pleasure of the spirit far exceeding the pleasure at my own immortality.

For I believed that through the Enduring One of Perfection's eternal existence, the *Risale-i Nur* was not only inscribed in the hearts and memories of people,

but was studied by innumerable sentient creatures and spirit beings, and in addition, receiving God's pleasure, was inscribed on the Preserved Tablet, and guarded records, and adorned with fruits of reward.

I knew that in particular its being connected with the Qur'an, and its acceptance by the Prophet (UWBP), and —God willing— being the object of Divine pleasure, one moment of its existence and being under the dominical view was far more valuable than the appreciation of all the people of this world.

Thus, I realized that I am ever-ready to sacrifice my life and immortality for the immortality, continuance, statement, and acceptance of each of those treatises, which prove the truths of belief, and that my happiness lies in their serving the Qur'an.

In this way I understood through the connection of belief that through Divine immortality, they are the object of appreciation a hundred times greater than the appreciation of men.

I exclaimed with all my strength: “*For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs!*”

Çünkü hayatımı ve bekamı maalfithar onların tehlikelerden kurtulmaları için feda etmeyi fitrî arzu ettiğim başta pederlerim ve validelerim ve bütün neslî ve nesebî ve manevî akrabalarım,

Bâki-i Hakiki'nin bekası ve varlığıyla mahvdan ve ademden ve idam-ı ebedîden ve hadsiz elemelerden kurtulup o hadsiz rahmetine mazhariyetlerini şuur-u imaniyle hissettim.

Ve medar-ı gam ve elem olan cüz'î ve tesirsiz şefkatime bedel, nihayetsiz bir rahmet, onlara nezaret ve himayet ettiğini duydum, hissettim.

Bir valide veledinin lezzetiyle, zevkiyle, rahatıyla zevklenmesi gibi; ben de o bütün şefkat ettiğim zatların, o rahmetin himayeti altındaki necatlarıyla ve istirahatleriyle zevklendim ve ferahlandım ve çok derin şükrettim.

Hem o şuur-u imaniyle netice-i hayatım ve sebep-i saadetim ve vazife-i fitratım olan Resailü'n-Nur dahi zıya'dan, mahvdan, faydasız kalmasından ve manen kurumasından kurtulmalarını ve meyvedar bâki kalmalarını o intisab-ı imanî ile bildim, hissettim, kanaat getirdim.

Kendi bekamın lezzetinden çok ziyade bir manevî lezzet duydum, tam hissettim.

Çünkü iman ettim ki Bâki-i Zülkemat'ın bekası ve varlığıyla Resailü'n-Nur, yalnız insanların hâfızalarında ve kalplerinde nakşolmuyor;

belki hadsiz zîşuur mahlukatın ve ruhanîlerin bir mütalaagâhları olmakla beraber rıza-i İlahîye mazhar ise Levh-i Mahfuz'da ve elvah-ı mahfuzada irtisam ederek sevap meyveleriyle tezeyyün eder.

Ve bilhassa Kur'an'a mensubiyeti ve kabul-ü Nebevî ve inşâallah marzî-i İlahî cihetiyle bir anda vücudu ve nazar-ı Rabbaniyeye mazhariyeti, umum ehl-i dünyanın takdirinden daha ziyade kıymettardır, bildim.

İşte hayatımı ve bekamı o resailin hakaik-i imaniyeyi ispat eden her bir risalesinin bekasına, devamına, ifadesine, makbuliyetine feda etmeye her vakit hazır olduğumu ve saadetimi onların Kur'an'a hizmet etmelerinde bildim.

Ve o halde beka-i İlahî ile yüz derece insanların tahsinlerinden daha ziyade bir takdire mazhariyetlerini o intisab-ı imanî ile anladım.

Bütün kuvvetimle **حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ** dedim.

Also, through the insight of belief I knew that belief in the eternal existence of the Enduring One of Glory, Who bestows everlasting immortality and perpetual life, and the results of belief like good works,

are the everlasting fruits of this fleeting life and the means to unending immortality.

I persuaded my soul to leave aside the shell of this worldly immortality in order to yield those enduring fruits, like a seed leaves aside its casing in order to be transformed into a fruit-bearing tree.

Together with my soul I said: *“For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs!”* For us His eternal existence is sufficient!”

Also, through the insight of belief and relation of worship I knew with ‘the knowledge of certainty’ that what lies beyond the screen of the earth was lit up and that the heavy layer of earth was lifted from the dead,

and that under the ground, which was entered by the door of the grave, was not dark and stained with non-existence. With all my strength I exclaimed: *“For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs!”*

#74

I had the firm conviction and through the insight of belief knew with absolute certainty that

while the intense desire for immortality looked in two respects to the eternal existence of the Enduring One of Perfection,

I had become someone stunned and bewildered who had lost his beloved on his ego veiling him and begun to worship the mirror itself.

That very deep, powerful desire for immortality governed in my essential being by means of the shadow of one of the Names of the Absolute Perfection, Who is loved and worshipped for Himself and no other reason, and Whom it is man’s nature to love. He had given the desire for immortality,

and while the perfection of His Essence, which apart from Himself requires no other reason or motive for love, was sufficient as the cause of worship,

as we explained above, by bestowing the above-mentioned enduring fruits—each one of which is worthy of having sacrificed for it not one life and immortality, but if possible thousands of worldly lives and immortalities—He had made that innate desire even more intense; this I perceived and felt.

If it had been within my power I would have declared with all the particles of my being: *“For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs!”*, and I did declare it with that intention.

Hem o şuur-u imanî ile ebedî bir beka ve daimî bir hayat veren Bâki-i Zülcelal’in bekasına ve vücuduna iman ve imanın a’mal-i salih gibi neticeleri,

bu fânî hayatın bâki meyveleri ve ebedî bir bekanın vesileleri olduğunu bildim.

Meyvedar bir ağaca inkılab etmek için kabuğunu terk eden bir çekirdek gibi ben de o bâki meyveleri vermek için bu beka-i dünyevînin kabuğunu bırakmaya nefsimi kandırdım.

Nefsimle beraber *حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ* onun bekası bize yeter, dedim.

Hem şuur-u imanî ve intisab-ı ubudiyet ile toprak perdesinin arkası ışıklanmasını ve ağır tabaka-i türabiye dahi ölümlerin üstünden kalktığını

ve kabir kapısıyla girilen yer altı dahi adem-âlûd karanlıklar olmadığını ilmelyakîn ile bildim. Bütün

kuvvetimle *حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ* dedim.

Hem gayet kat’î bir surette hissettim ve o şuur-u imanî ile hakkalyakîn bildim ki:

Fıtratımda çok şiddetli olan aşk-ı beka Bâki-i Zülkema’l’in bekasına, varlığına iki cihetle bakarken

enaniyetin perde çekmesiyle, mahbubunu kaçırmış, âyinesine perestiş etmiş bir serseme dönmüş gördüm.

Ve o çok derin ve kuvvetli aşk-ı beka, bizzat ve sebepsiz, fıtraten sevilen ve perestiş edilen kemal-i mutlak bir isminin gölgesi vasıtasıyla mahiyetimde hükmedip o aşk-ı bekayı vermiş

ve muhabbet için hiçbir illet ve hiçbir garazı ve zatından başka hiçbir sebep iktiza etmeyen kemal-i zatı perestişe kâfi ve vâfi iken;

sâbıkan beyan ettiğimiz ve her birisine bir hayat ve bir beka değil belki elden gelse binler hayat-ı dünyeviye ve beka feda edilmeye lâıyk olan mezkûr bâki meyveleri dahi ihsan etmekle, o fıtrî aşkı şiddetlendirmiş, hissettim.

Elimden gelse idi bütün zerrat-ı vücudumla *حَسْبُنَا اللَّهُ* diyecektim ve o niyetle dedim.

Also, the insight of belief, which seeks its immortality and the eternal existence of God – some of the fruits of which I have indicated above in the paragraphs starting “Also... Also... Also...”

– afforded me such pleasure and joy that I exclaimed with all my spirit, all my strength, from the depths of my heart, together with my soul:

“For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs!”

The Second Degree Of The Luminous Verse " For Us God Suffices "

One time when afflicted with old age, exile, loneliness, and isolation in addition to my innate and infinite impotence, ‘the worldly’ were attacking me with their spies and stratagems, and I declared:

“Armies are attacking a single sick, weak man whose hands are tied.

Is there nothing that unfortunate (that is, me) can find to support him?” I had recourse to the verse *"For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs!"*

It told me: through the relation resulting from belief you may rely on a monarch so absolutely powerful that together with every spring equipping with perfect order all the armies of the plants and animals on the face of the earth, which comprise four hundred thousand nations,

he renews the uniforms of the two regular armies of the trees and flying creatures, clothing them in fresh apparel and changing the skirts and top garments of the hens and birds. He changes too the dress of the mountains and the veil of the plains.

Furthermore, this Monarch places all the rations of the vast army of foremost man and all the animals in the merciful extracts known as seeds and grains, which are far more wondrous than the food extracts like themeat, sugar and other extracts the ‘civilized’ have discovered in recent times.

#75

He rolls up inside these the instructions for their cooking and growth in accordance with Divine Determining, depositing them in minute casings for their protection.

The creation of these containers is with such speed, ease and abundance from the factory of *“Be! and it is”* (Qur’an, 36:82, etc.) that the Qur’an says it is carried out at a mere command.

Although all those extracts resemble each other and are of the same matter and would not fill a town,

the Munificent Provider could fill all the towns on the earth with the exceedingly various and delicious foods He cooks from them in the summer.

Ve bekasını arayan ve beka-yı İlahîyi bulan o şuur-u imanî –ki bir kısım meyvelerine sâbikan “Hem... Hem... Hem...”ler ile işaret ettim

– bana öyle bir zevk ve şevk verdi ki bütün ruhumla, bütün kuvvetimle, en derin kalbimde nefsimle beraber dedim:

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

İkinci Mertebe-i Nuriye-i Hasbiye

Fıtratımdaki hadsiz aczimle beraber, ihtiyarlık ve gurbet ve kimsesizlik ve tecridim içinde; ehl-i dünya desiseleriyle, casuslarıyla bana hücum ettikleri hengâmda kalbimde dedim:

“Elleri bağlı, zayıf ve hasta bir tek adama ordular taarruz ediyor.

O bîçarenin (yani benim için) bir nokta-i istinad yok mu?” diye حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ âyetine müracaat ettim.

Bana bildirdi ki intisab-ı imanî tezkeresiyle, Kadîr-i Mutlak öyle bir sultana istinad edersin ki zemin yüzünde her baharda dört yüz bin milletten mürekkeb nebatat ve hayvanat ordularının bütün cihazatlarını kemal-i intizam ile vermekle beraber,

her sene eşcar ve tuyûr denilen o iki muazzam ordusunun elbiselerini tazelandirerek yeni libaslar giydirir, urbalarını ve formalarını değiştirir. Ve tavuğun ve kuşun fistanlarını ve çarşafalarını tazelandirdiği gibi dağın libasını ve sahranın yüz örtüsünü değiştirir.

Ve başta insan olarak hayvanatın muazzam ordusunun bütün erzaklarını, değil medeni insanların son zamanda keşfettikleri et ve şeker ve sair taamların hülâsaları gibi belki yüz derece o medeni hülâsalardan daha mükemmel ve bütün taamların her nevinden tohum ve çekirdek denilen Rahmanî hülâsalara koyup

ve o hülâsaları dahi onların pişirmelerine ve inbisatlarına dair kaderî tarifeleri içine sarıp muhafaza için küçücük sandukçalara koyup tevdi eder.

O sandıkçıların icadı “kâf-nun” fabrikasından o kadar çabuk ve kolay ve çoklukladır ki Kur’an der: “Bir emir ile yapılır.”

Hem o umum hülâsalar bir şehri doldurmadığı ve birbirine benzedikleri ve aynı madde oldukları halde,

Rezzak-ı Kerîm onlardan bir yaz mevsiminde pişirdiği gayet mütenevvi ve leziz taamlar, zeminin bütün şehirlerini bir cihette doldurabilir.

Thus, you may find a point of support such as this through the relation of belief, and rely on an infinite power and strength.

On receiving this lesson from the verse, I acquired such moral strength and firmness of belief that I could have challenged not only my present enemies, but the whole world. I declared: *"For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs!"*

Seeking a source of help for my infinite poverty and need, I again had recourse to the verse.

It said to me: through the relation of worship and servanthood you become connected to and are recorded in the wages book of a Munificent Master

Who every spring and summer sets out and removes a hundred times over tables bearing a multiplicity of foods, producing them out of nothing from unexpected places and the dry earth.

It is as though the years and the days are all receptacles for the fruits of bounty and foods of mercy that appear in unending succession. They are exhibitions for the degrees of bestowal, universal and particular, of a Compassionate Provider.

You are the servant of a Possessor of Absolute Riches Who is thus. If you are aware of your servanthood, your grievous poverty will be transformed into pleasurable appetite.

This lesson I absorbed, and placing my trust in God, declared together with my soul: "Yes, yes! That is right! *"For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs!"*

The Third Degree Of The Luminous Verse "For Us God Suffices"

At a time I found my attachment to the world broken due to the pressures of my exile and sickness, and the wrongs I suffered, and belief was informing me that I was destined for an eternal world, an everlasting land, and perpetual happiness, I gave up sighing "ah! ah!" and said "oh! oh!"

But this goal of the imagination, aim of the spirit, and result of creation could only be achieved through the infinite power of One Absolutely Omnipotent who knows the motion, rest, acts and states of all creatures, and records them, and takes insignificant and absolutely impotent man as his friend and addressee, giving him a rank over all creatures.

#76

Thinking of this and His attaching infinite importance to man and bestowing infinite grace on him,

İşte sen, intisab-ı imanî tezkeresiyle böyle bir nokta-i istinad bulabildiğinden hadsiz bir kuvvete ve kudrete dayanabilirsin.

Ben de âyetten bu dersimi aldıkça öyle bir kuvve-i maneviyeyi buldum ki değil şimdiki düşmanlarıma belki dünyaya meydan okutturabilir bir iktidar-ı imanî

hissederek bütün ruhum ile **حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ** dedim.

Ve hadsiz fakrım ve ihtiyacım cihetinde dahi bir nokta-i istimdad için yine o âyete müracaat ettim.

Bana dedi ki: "Sen memlûkiyet ve ubudiyet intisabıyla öyle bir Mâlik-i Kerîm'e mensup ve iaşe defterinde mukayyedsin ki

her bahar ve yazda gaybdan ve hiçten umulmadığı yerden ve kuru bir topraktan kaldırır, indirir tarzında yüz defa zemin sofrasını ayrı ayrı yemekleriyle tezyin eder, serer.

Güya zamanın seneleri ve her senenin günleri, birbiri arkasından gelen ihsan meyvelerine ve rahmet taamlarına birer kap ve bir Rezzak-ı Rahîm'in küllî ve cüz'î ihsanat mertebelerine birer meşherdirler.

İşte sen böyle bir Ganiyy-i Mutlak'ın abdisin. Abdiyetine şuurun varsa senin elîm fakrın leziz bir iştiha olur."

Ben de o dersimi aldım. Nefsimle beraber "Evet, evet, doğrudur." deyip mütevekkilane **حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ** dedim.

Üçüncü Mertebe-i Nuriye-i Hasbiye

Ben o gurbetler ve hastalıklar ve mazlumiyetlerin tazyikiyle dünyadan alâkamı kesilmiş bularak, ebedî bir dünyada ve bâkî bir memlekette daimî bir saadete namzet olduğumu iman telkin ettiği hengâmda "Of, of!" tan vazgeçtim "Oh, oh!" dedim.

Fakat bu gaye-i hayal ve hedef-i ruh ve netice-i fitratın tahakkuku ancak ve ancak bütün mahlukatın bütün harekât ve sekenatlarını ve ahval ve a'mallerini, kavlen ve fiilen bilen ve kaydeden ve bu küçücük ve âciz-i mutlak olan insanı kendine dost ve muhatap eden ve bütün mahlukat üstünde bir makam veren bir Kadîr-i Mutlak'ın hadsiz kudretiyle

ve insana nihayetsiz inayet ve ehemmiyet vermesiyle olabilir diye düşünüp bu iki noktada;

that is, pondering over the activity of such a power and man's importance despite his apparent insignificance, I wanted an explanation that would increase my belief and satisfy my mind.

I again had recourse to the verse. It commanded me: "Note carefully the 'us' of *"For us God suffices"* and see who is saying this together with you verbally and through the tongue of disposition."

So I looked and I at once saw that innumerable birds and miniature birds and flying creatures, and countless animals and small living creatures, and uncountable plants and growing things, and infinite numbers of trees and bushes, like me, were reciting through the tongue of disposition the meaning of *"For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs!"*, and were calling it to mind.

For the One Who has disposal over them and guarantees all the necessities of their lives is such that He creates before our eyes and particularly in the spring in great abundance and with great ease and speed and extensiveness, without error, defect, or confusion, from eggs, droplets of fluid, seeds and grains which resemble each other and whose matter is the same, the adorned, balanced, and regular hundred thousand species of birds, the hundred thousand sorts of animals, the hundred thousand varieties of plants, and the hundred thousand kinds of trees, which, all with their distinguishing characteristics, are different to each other. With all this intermingling, resemblance, and closeness,

He demonstrates to us His unity and oneness within the immensity and majesty of His power.

I understood then that it was not possible for there to be any interference or partnership in that act of dominicality and disposal of creative power, which displayed such innumerable miracles.

I noted next the 'I' in the *"For us God suffices"*, that is, I considered myself, and I saw that

among the animals, He had created me miraculously from my origin, a drop of fluid, had opened my ear, attached my eye,

and had placed in my head a brain, and in my breast a heart, and in my mouth a tongue containing hundreds of scales and measures with which I might weigh up and know all the gifts of that Most Merciful One stored up in the treasures of mercy.

He had inscribed on these, thousands of instruments for unlocking and understanding the treasures of the infinite manifestations of His Most Beautiful Names,

and given instructions to the number of smells, tastes, and colours for the assistance of those instruments.

yani böyle bir kudretin faaliyeti ve zahiren bu ehemmiyetsiz insanın hakikatli ehemmiyeti hakkında imanın inkişafını ve kalbin itminanını veren bir izah istedim.

Yine o âyete müracaat ettim, dedi ki: "حَسْبُنَا daki نَا ya dikkat edip senin ile beraber lisan-ı hal ve lisan-ı kâl ile kimler حَسْبُنَا yı söylüyorlar, dinle!" emretti.

Birden baktım ki hadsiz kuşlar ve kuşçuklar ve sinekler ve hesapsız hayvanlar ve hayvancıklar ve nihayetsiz nebatlar, yeşilcikler ve gayetsiz ağaçlar ve ağaçcıklar dahi benim gibi lisan-ı hal ile حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ in manasını yâd ediyorlar ve yâda getiriyorlar ki

bütün şerait-i hayatiyelerini tekeffül eden öyle bir vekilleri var ki birbirine benzeyen ve maddeleri bir olan yumurtalar ve birbirinin misli gibi katreler ve birbirinin aynı gibi habbeler ve birbirine müşabih çekirdeklerden kuşların yüz bin çeşitlerini ve hayvanların yüz bin tarzlarını, nebatatın yüz bin nevini, ağaçların yüz bin sınıfını yanlışsız, noksansız, iltibassız, süslü, mizanlı, intizamlı, birbirinden ayrı, farikalı bir surette gözümüz önünde, hususan her baharda gayet çabuk, gayet kolay, gayet geniş bir dairede gayet çoklukla halk eder, yapar.

Kudretinin azamet ve haşmeti içinde, beraberlik ve benzeyişlik ve birbiri içinde ve bir tarzda yapılmaları, vahdetini ve ehadiyetini bize gösterir.

Ve böyle hadsiz mu'cizâtı ibraz eden bir fiil-i rububiyete ve bir tasarruf-u hallakıyete müdahale ve iştirak mümkün olmadığını bildirir, diye bildim.

Sonra حَسْبُنَا daki نَا da bulunan "ene"ye yani nefsim baktım, gördüm ki:

Hayvanat içinde beni dahi menşeim olan bir katre sudan yaratan yaratmış, mu'cizane yapmış, kulağımı açıp gözümü takmış,

kafama öyle bir dimağ, sineme öyle bir kalp, ağzıma öyle bir dil koymuş ki o dimağ ve kalp ve dilde rahmetin umum hazinelerinde iddihar edilen bütün rahmanî hediyeleri, atıyyeleri tartacak, bilecek yüzer mizancıkları, ölçücükleri

ve esma-i hüsnanın nihayetsiz cilvelerinin definelerini açacak, anlayacak binler âletleri yaratmış, yapmış, yazmış;

kokuların, tatların, renklerin adedince tarifeleri o âletlere yardımcı vermiş.

He had moreover included with perfect order in this body the numerous sensitive feelings and senses, and subtle, non-physical faculties and inner senses.

He had created with perfect art all the systems and members and faculties necessary for human life

so that He might allow me to experience and understand all the varieties of His bounties, and make known to me the countless different manifestations of His Names.

Like the bodies of all believers, He had made this poor body of mine, which appears so insignificant, a fine calendar and diary of the universe; an illuminated summary of the macrocosm;

a miniature sample of the world; a clear miracle of His handicraft; a desirous seeker after every sort of His bounty, and the means to them;

and a list and index, like a model garden, of the gifts and flowers of mercy; and the understanding recipient of His Divine pronouncements.

He also had given me life, to expand and increase in my existence, which is the greatest bounty.

For through life, the bounty of my existence may expand to the extent of the Manifest World.

He had also bestowed humanity on me, through which the bounty of existence may unfold in the physical and spiritual realms, opening up the way to benefiting —through the senses particular to man— from those broad spreads of bounties.

He had also bestowed Islam on me, through which the bounty of existence may expand to the extent of the Manifest World and World of the Unseen.

He had also given me certain, verified belief, through which the bounty of existence may encompass this world and the hereafter.

He had also given me the knowledge and love of God within belief.

Through this He bestowed a rank through the bounty of existence at which one may stretch out the hands to reap benefits, through praise and laudation, at all the levels from the sphere of contingency to the Necessary World and realm of the Divine Names.

He had also given me in particular knowledge of the Qur'an and the wisdom of belief, through which bounty He had bestowed on me a superiority over many creatures.

Hem kemal-i intizam ile bu kadar hassas duyguları ve hissiyatları ve gayet muntazam bu manevî latifeleri ve bâtinî hâsseleri bu cismimde dercetmekle beraber,

gayet sanatlı bu cihazatı ve cevahihi ve hayat-ı insaniyece gayet lüzumlu ve mükemmel bu kadar aza ve âletleri bu vücudumda kemal-i hikmetle yaratmış.

Tâ ki nimetlerinin bütün nevilerini ve umum çeşitlerini bana tattırsın ve ihsas etsin ve hadsiz tecelliyat-ı esmasının ayrı ayrı zuhurlarını o duygular ve hissiyatla ve hassasiyetle bana bildirsin, zevk ettirsin.

Ve bu ehemmiyetsiz görünen hakir ve fakir vücudumu – her mü'minin vücudu gibi– kâinata bir güzel takvim ve rûzname ve âlem-i ekbere muhtasar bir nüsha-i enver

ve şu dünyaya bir misal-i musağgar ve masnuatına bir mu'cize-i azhar ve nimetlerinin her nevine talip bir müşteri ve medar

ve rububiyetinin kanunlarına ve icraat tellerine santral gibi bir mazhar ve hikmet ve rahmet atıyyelerine ve çiçeklerine numune bahçesi gibi bir liste, bir fihriste ve hitabat-ı Sübhaniyesine anlayışlı bir muhatap yaratmış olmakla beraber,

en büyük bir nimet olan vücudu, bu vücudumda büyötmek ve çoğaltmak için hayatı verdi.

Ve o hayat ile o nimet-i vücudum âlem-i şehadet kadar inbisat edebiliyor.

Hem insaniyeti verdi; o insaniyet ile o nimet-i vücud, manevî ve maddî âlemlerde inkişaf ederek insana mahsus duygularla o geniş sofralardan istifade yolunu açtı.

Hem İslâmiyet'i bana ihsan etti. O İslâmiyet ile o nimet-i vücud, âlem-i gayb ve şehadet kadar genişlendi.

Hem iman-ı tahkikîyi in'am etti. O iman ile o nimet-i vücud, dünya ve âhireti içine aldı.

Hem o imanda marifet ve muhabbetini verdi.

O marifet ve muhabbetle o nimet-i vücud içinde daire-i mümkünattan âlem-i vücuba ve daire-i esma-i İlahiye kadar hamd ü sena ile istifade için ellerini uzatabilir bir mertebe ihsan etti.

Hem hususi olarak bir ilm-i Kur'anî ve hikmet-i imaniye verdi. Ve o ihsanı ile çok mahlukat üstüne bir tefevvuk verdi ve sâbık noktalar gibi çok cihetlerle öyle bir câmiyet vermiş ki

He had also given me comprehensive abilities like the above-mentioned whereby I might be a complete mirror to His oneness and Eternal Besoughtedness, and respond with universal worshipto His universal, sacred dominicality.

And as unanimously confirmed by all the holy scriptures and books He had revealed to men by means of the prophets, and attested by all the prophets, saints, and purified ones,

#78

He buys from me my existence, life, and self –as stated by verses of the Qur'an– which are gifts and in trust to me,

so that they will not be lost and go for nothing. He has repeatedly and categorically promised that He will preserve them in order to return them, and that as the price He will give eternal happiness and Paradise. This I understood with 'the knowledge of certainty' and believed with utter conviction.

Thus, I was taught by the verse "*For us God suffices*" that my Sustainer, the Glorious and Munificent One, 'opens up' through His Name of Opener the forms of the hundreds of thousands of varieties of animals and plants from limited, similar droplets and seeds, with the uttermost ease, speed, and perfection,

and as we mentioned before, gives man this astonishing importance,

making him the chief pivot of the works of His dominicality;

so too He will create the resurrection of the dead and Paradise and will bestow eternal happiness as easily and definitely as He will create next spring.

Had it had been possible, I would have declared through the tongues of all creatures, but since it was not possible, I declared by intention and through thought and imagination: "*For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs!*" And so I want to repeat it through all eternity.

The Fourth Degree Of The Luminous Verse " For Us God Suffices "

One time, when a period of heedlessness coincided with my being shaken by various indispositions like old age, exile, illness, and defeat, I was overcome by a grievous anxiety that my very existence, to which I was intensely attached and by which I was captivated, would cease to be, as would the existences of all creatures. Again I had recourse to the verse "*For us God suffices*".

It told me: "Study my meaning and look through the telescope of belief!"

ehadiyetine ve samediyetine tam bir âyine ve küllî ve kudsî rububiyetine geniş ve küllî bir ubudiyet ile mukabele edebilen bir istidat vermiş.

Ve enbiyalarla insanlara gönderdiği bütün mukaddes kitapların ve suhurların ve fermanların icmaıyla ve bütün enbiya ve evliya ve asfiyanın ittifakıyla,

bu bendeki bulunan emaneti ve hediyesi ve atıyyesi olan vücudumu ve hayatımı ve nefsimi –âyet-i Kur'anîyenin nassı ile– benden satın alıyor.

Tâ ki elimde faydasız zayi olmasın ve iade etmek üzere muhafaza edip satmak pahasına saadet-i ebediyeyi ve cenneti vereceğini kat'î bir surette çok tekrar ile vaad ve ahdettiğini ilmelyakîn ve tam iman ile anladım.

Ve böyle hadsiz hayvanat ve nebatatın yüz binler nevilerinin ve çeşitlerinin suretlerini "Fettah" ismiyle mahdud ve müteşabih katrelerden ve habbelerden gayet kolay ve çabuk ve mükemmel açan

ve insana sâbikan beyan ettiğimiz gibi hayret verici bu kadar ehemmiyet veren

ve rububiyetin ehemmiyetli işlerine medar yapan bir Zat-ı Zülcelali ve'l-ikram olan Rabb'im var olduğunu

ve gelecek baharın icadı gibi kolay ve kat'î ve muhakkak bir surette haşri icad ve cenneti ihsan ve saadet-i ebediyeyi halk edeceğini bu Âyet-i Hasbiye'den ders aldım.

Elimden gelseydi bilfiil ve gelmediği için bi'n-niyet, bi't-tasavvur, bi'l-hayal bütün mahlukat dilleriyle **حَسْبُنَا اللَّهُ**

وَنِعْمَ الْوَكِيلُ dedim ve ebedü'l-âbidîn daima tekrar etmek istiyorum.

Dördüncü Mertebe-i Nuriye-i Hasbiye

Bir vakit ihtiyarlık, gurbet, hastalık, mağlubiyet gibi vücudumu sarsan arızalar bir gaflet zamanıma rast gelip –şiddetli alâkadar ve meftun olduğum vücudum, belki mahlukatın vücudları ademe gidiyor diye– elîm bir endişe verirken yine Âyet-i Hasbiye'ye müracaat ettim.

Dedi: "Manama dikkat et ve iman dürbünüyle bak!"

I looked and I saw through the eyes of belief that my miniscule being was the mirror to an infinite existence, and through an infinite expansion was the means of gaining innumerable existences; it was a word of wisdom yielding the fruits of numerous everlasting existences far surpassing itself in value.

I understood with ‘the knowledge of certainty’ that due to its relation with that infinite existence, to live for an instant was as valuable as existing eternally.

For by understanding through the insight of belief that my being is the work, artefact and manifestation of the Necessarily Existent,

I was saved from the endless darkness of desolate fears and the pains of innumerable separations. I knew that within a temporary separation was a permanent union with the beings I loved, with which, through bonds of brotherhood to the number of Divine Names manifested in the acts related to living creatures in particular, I had gained a relation.

#79

It is clear that those who share the same village, town or country, or the same regiment, commander, or master will feel a close brotherhood and warm friendship.

While those deprived of such bonds feel a constant painful torment surrounded by darkness.

The fruits of a tree, too, if they had intelligence, would feel that they were brothers, companions, and observers of each other. If the tree ceased to exist or they were plucked from it, they would experience separations to the number of fruits.

Thus, through belief and the relation that results from it, my existence –like that of all believers– gains the lights of myriad existences untouched by separation.

Even if it departs itself, it is content, for they remain behind as though it had itself remained.

Moreover, as is demonstrated in detail in the Twenty-Fourth Letter, the existences of all living creatures and particularly those with spirits, are like words.

They are spoken and written down, then disappear.

But in place of their own existences, they leave behind numerous existences which may be counted as second degree existences, like their meanings, their similitudes and forms, and their results,

and if they are blessed, their rewards and their realities. Only then do they pass beneath the veil.

In just the same way, when they depart from external existence, my existence and the existences of all living creatures, leave behind them their spirits, if they possess them, and their meanings, and realities, and similitudes, and the worldly results and fruits of the hereafter produced by them individually;

Ben de baktım ve iman gözüyle gördüm ki: Bu zerrecik vücudum hadsiz bir vücudun âyinesi ve nihayetsiz bir inbisat ile hadsiz vücudları kazanmasına bir vesile ve kendinden daha kıymetli bâki, müteaddid vücudları meyve veren bir kelime-i hikmet hükmünde bulunduğunu

ve mensubiyet cihetiyle bir an yaşaması ebedî bir vücud kadar kıymetli olduğunu ilmeyakîn ile bildim.

Çünkü şuur-u iman ile bu vücudum Vâcibü'l-vücud'un eseri ve sanatı ve cilvesi olduğunu anlamakla,

vahşi evhamın hadsiz karanlıklarından ve hadsiz müfarakat ve firakların elemelerinden kurtulup mevcudata, hususan zîhayatlara taalluk eden ef'alde, esma-i İlahiye adedince uhuvvet rabitalarıyla münasebet peyda ettiğim bütün sevdiğim mevcudata muvakkat bir firak içinde daimî bir visal var olduğunu bildim.

Malûmdur ki karyeleri ve şehirleri ve memleketleri veya taburları ve kumandanları ve üstadları gibi rabitaları bir olan adamlar sevimli bir uhuvvet ve dostane bir arkadaşlık hissederler.

Ve bu gibi rabitalardan mahrum olanlar daimî, elîm karanlıklar içinde azap çekiyorlar.

Hem bir ağacın meyveleri, şuuruları olsa birbirinin kardeşi ve birbirinin bedeli ve musahibi ve nâzırı olduklarını hissederler. Eğer ağaç olmazsa veya ondan koparılsa her biri o meyveler adedince firakları hissedecek.

İşte iman ile ve imandaki intisap ile her mü'min gibi bu vücudum dahi hadsiz vücudların firaksız envarını kazanır,

kendisi gitse de onlar arkada kaldığından kendisi kalmış gibi memnun olur.

Bununla beraber –Yirmi Dördüncü Mektup'ta tafsilen kat'î ispat edildiği gibi– her zîhayatın, hususan zîruhun vücudu bir kelime gibidir.

Söylenir ve yazılır, sonra kaybolur.

Fakat kendi vücuduna bedel ikinci derecede vücudları sayılan hem manası hem hüviyet-i misaliyesi ve sureti hem neticeleri

hem mübarek ise sevabı hem hakikati gibi çok vücudlarını bırakır, sonra perde altına girdiği gibi...

Aynen öyle de bu vücudum ve her zîhayatın vücudu, zahîrî vücuddan gitse; zîruh ise hem ruhunu hem manasını hem hakikatini hem misalini hem mahiyet-i şahsiyesinin dünyevî neticelerini ve uhrevî semerelerini

they leave their forms and their identities behind in memories and on the Preserved Tablet, and in the films displaying eternal vistas, and in the exhibitions of pre-eternal knowledge;

and they leave the Divine glorifications offered by their essential beings, which represent them and give them permanence, in the notebooks of their deeds;

and their innate responses to the manifestations of the Divine Names and what the Names necessitate, and their being existent mirrors to them, they leave in the sphere of the Names.

They leave behind in their places numerous non-physical existences like these, more valuable than their external existences, then they depart. This I knew with ‘the knowledge of certainty.’

Thus, through belief and the insight and relationship resulting from belief, one may lay claim to the above-mentioned everlasting, immaterial existences.

In the absence of belief, besides being deprived of all those other existences, even one’s own existence goes for nothing, for oneself, and is lost in non-existence.

At one time, I felt great sorrow at the speedy destruction of the spring flowers; I even pitied those delicate creatures.

#80

But the above-mentioned truth arising from belief shows that such flowers become flowers in the world of meaning.

Each like a fruit-producing tree or a shoot, —in respect of the lights of existence— all those existences apart from spirit produce a hundredfold profit.

Their external existences do not go to non-existence, they are hidden.

They are also the new forms of the permanent reality of a species.

For the beings of last spring such as the leaves, flowers, and fruits, are the same as those of this spring; the difference is only apparent.

I realized that the apparent difference, even, was to allow those words of wisdom, phrases of mercy, and letters of power to acquire numerous different meanings.

Instead of lamenting, I exclaimed: “What wonders God has willed! How great are His blessings!”

Thus, through the insight of belief and by being connected through belief to the Maker of the heavens and earth, I perceived from afar what a source of pride and honour it is to be the work of art of a craftsman who adorns the skies with stars and the earth with flowers and exquisite creatures,

hem hüviyet ve suretini hâfizalarda ve elvah-ı mahfuzada ve sermedî manzaraların film şeritlerinde ve ilm-i ezelnin meşherlerinde

ve kendini temsil eden ve beka veren fitrî tesbihatını defter-i a’malinde

ve esma-i İlahiyenin cilvelerine ve mukteziyatlarına fitrî mukabelelerini ve vücudî âyinedarlıklarını daire-i esmada

ve daha bunlar gibi zahirî vücudundan daha kıymetli müteaddid manevî vücudlarını kendi yerinde bırakır, sonra gider; ilmelyakîn suretinde bildim.

İşte iman ve imandaki şuur ve intisap ile bu mezkûr bâki, manevî vücudlara sahip olunabilir.

İman olmazsa bütün o vücudlardan mahrum olmakla beraber zahirî vücudu dahi onun hakkında ademe ve hiçliğe gider gibi zayi olur.

Bir zaman bahar çiçeklerinin çabuk mahvolmalarına çok yazığım geliyordu, hattâ o nâzeninlere acıyordum.

Burada beyan edilen hakikat-i imaniye gösterdi ki o çiçekler âlem-i manada çekirdeklerdir.

Sâbıkan beyan ettiğimiz ruhtan başka bütün o vücudları meyve veren birer ağaç, birer sümbül hükmünde nur-u vücud noktasında kazançları bire yüzdür.

Zahirî vücudları mahvolmaz, saklanır.

Hem bâki olan hakikat-i neviyesinin tazelenen suretleridir.

Geçen baharda yaprak, çiçek, meyve gibi mevcudatı, bu bahardakinin mislidirler. Fark yalnız itibardır.

O itibarî fark dahi bu hikmet kelimelerine ve rahmet sözlerine ve kudret harflerine ayrı ayrı, müteaddid manaları verdirmek içindir bildim.

Yazıklar yerinde “Mâşâallah, bârekellâh” dedim.

İşte imanın şuuruyla ve iman rabıtasıyla, arz ve semavat sanatkârına intisap noktasında gökleri yıldızlarla, zemini çiçekler ve güzel mahluklarla yapan, süslendiren

and demonstrates a hundred miracles in every one of his artefacts—how precious and unique it was to have been made by such a wondrous artist.

The verse taught me in particular that since that wonder-working Artist had inscribed in the tiny copy of man the mighty book of the vast heavens and earth,

even making him a choice and perfect summary of the book,

what a great honour and achievement and way of acquiring value it was for man, and that through the relation and insight of belief, he could receive and lay claim to that honour.

Conceiving of all beings in my mind, I formed the intention and declared through the tongues of all of them: *"For us God suffices; and He is the Best Disposer of Affairs!"*

The Fifth Degree Of The Luminous Verse " For Us God Suffices "

Another time when my life was being shaken by severe conditions, it turned my attention towards life and I saw that

mine was swiftly passing. I was approaching the end of my life; it had begun to be dimmed with the oppression I suffered.

But I thought sorrowfully of how, because of its important duties and virtues and valuable benefits, which are explained in the treatise on the Divine Name of Ever-Living, life deserved to be very lengthy, not to be swiftly extinguished in that way.

I once again had recourse to my master, the verse *"For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs!"*, and it told me: "Consider life from the point of view of the Ever-Living and Self-Subsistent One, Who gives you life!"

So I considered it and I understood that if one aspect of life looks to me, one hundred aspects look to the Ever-Living Granter of Life.

If one of its results concern me, a thousand of its results pertain to my Creator.

In that respect it did not require great length, in fact it needed no time at all; to live for an instant was sufficient.

ve böyle her bir sanatta yüzer mu'cize gösteren bir sanatkârın eser-i sanatı ve böyle hadsiz hârikalı bir ustanın yapılışı olmak, ne kadar antika ve kıymetli ve şuuru varsa ne kadar iftihar eder ve şereflenir diye uzaktan hissettim.

Hususan o nihayetsiz mu'cizekâr usta, koca semavat ve arzın büyük kitabını insan gibi küçük bir nüshada yazsa

belki insanı, o kitaba mütehab ve mükemmel bir hülâsa yapsa;

o insan ne kadar büyük bir şeref, bir kemal, bir kıymete medar ve iman ile mazhar ve şuur ve intisap ile o şerefe sahip olacağını bu âyetten ders aldığımın,

niyet ve tasavvur cihetinde bütün mevcudatın dilleriyle *حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ* dedim.

Beşinci Mertebe-i Nuriye-i Hasbiye

Yine bir vakit hayatım çok ağır şerait ile sarsıldı. Nazar-ı dikkatimi ömre ve hayata çevirdi, gördüm:

Ömrüm koşarak gidiyor, âhire yakınlaşmış hayatım dahi tazyikat altında sönmeye yüz tutmuş.

Halbuki "Hay" ismine dair risalede izah edilen hayatın mühim vazifeleri ve büyük meziyetleri ve kıymetli faydaları, böyle çabuk sönmeye değil belki pek uzun yaşamaya lâyıktır diye müteallimane düşündüm.

Yine üstadım olan *حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ* âyetine müracaat ettim. Dedi: "Sana hayatı veren Zat-ı Hayy-ı Kayyum'a göre hayata bak!"

Ben de baktım, gördüm ki: Hayatımın bana bakması bir ise Zat-ı Hay ve Muhyî'ye bakması yüzdür.

Bana ait neticesi bir ise Hâlık'ıma ait bindir.

O cihet uzun zaman, belki zaman istemez; bir an yaşaması yeter.

This truth is elucidated together with proofs in various parts of the *Risale-i Nur*, so here it will be explained in four 'Matters,' in brief and summary form.

First Matter:

I looked in the manner the essence and reality of life look to the Ever- Living and Self-Subsistent One, and I saw that

in reality my life was a collection of keys with which to open the treasures of the Divine Names,

and a small map of their inscriptions, an index of their manifestations, a sensitive balance and measure of the vast truths of the universe,

and a word of wisdom written to know and make known, and to understand and make understood, the meaningful Names of the Ever-Living and Self-Subsistent One.

When life's reality is this, its value increases a thousandfold and one hour of it gains the significance of a lifetime.

In respect of its relation to the Pre-Eternal One, Who has no time, life may not be considered with regard to its length or brevity.

Second Matter:

I considered the true rights of life, and I understood that my life is a dominical missive; it invites my brothers, other intelligent creatures, to read itself; it is a place of study making known its Creator.

It is also a manifesto proclaiming my Creator's perfections.

Knowingly adorning itself in the priceless gifts and decorations bestowed on it by life's Creator,

it displays them consciously, gratefully, and believingly to the Peerless Monarch in the daily parade.

It comprehends, observes, and proclaims the thankful benedictions and glorifications of the Creator of innumerable living beings.

And it makes known verbally and through the tongues of disposition and worship, the beauties of the Ever-Living and Self-Subsistent One's dominicality.

I understood with 'the knowledge of certainty' that the elevated rights of life like these did not require lengthy time, and that they elevate life a thousandfold

and are a hundred times more valuable than the worldly rights of life. I exclaimed:

Glory be to God! Belief is so valuable and living that it infuses with life everything it enters!

Bu hakikat, Risale-i Nur'un risalelerinde bürhanlar ile izah edildiğinden burada dört mesele içinde kısa bir hülâsası beyan edilecek.

Birinci Mesele:

Hayatın mahiyeti ve hakikati Hayy-ı Kayyum'a baktığı cihetle baktım, gördüm ki:

Mahiyet-i hayatım esma-i İlahiyenin definelerini açan anahtarların mahzeni

ve nakışlarının bir küçük haritası ve cilvelerinin bir fihristesi ve kâinatın büyük hakikatlerine ince bir mikyas ve mizan

ve Hayy-ı Kayyum'un manidar ve kıymettar isimlerini bilen, bildiren, fehmedip tefhim eden yazılmış bir kelime-i hikmettir, anladım.

Ve hayatın bu tarzdaki hakikati bin derece kıymet kazanıyor ve bir saat devamı bir ömür kadar ehemmiyet alır.

Zamanı olmayan Zat-ı Ezeliyeye münasebeti cihetinde uzun ve kısalığına bakılmaz.

İkinci Mesele:

Hayatın hakiki hukukuna baktım, gördüm ki: Hayatım Rabbanî bir mektuptur; kardeşlerim olan zîşuur mahlukata kendini okutturur, yaratanı bildirir bir mütalaagâhtır.

Hem Hâlık'ımın kemalâtını teşhir eden bir ilannameliktir.

Hem hayatı yaratanın hayat ile ihsan ettiği kıymettar hediyeler ve nişanlar ile bilerek süslenip

her gün tekerrür eden resm-i küşadda mü'minane, şuurdarane, şâkirane, minnettarane Padişah-ı Bîmisal'inin nazarına arz etmektir.

Hem hadsiz zîhayatların hâlıklarına vasıfane tahiyyatlarını ve şâkirane tesbihat hediyelerini anlamak, müşahede etmek ve şehadetle ilan etmektir.

Hem lisan-ı hal ve lisan-ı kâl ve lisan-ı ubudiyet ile Hayy-ı Kayyum'un mehasin-i rububiyetini izhar etmektir.

İşte bunlar gibi hayatın yüksek hukukları uzun zaman istemediği gibi hayatı bin derece i'lâ eder

ve dünyevî olan hukuk-u hayatiyeden yüz derece daha kıymettardır, diye ilmelyakîn ile bildim ve dedim:

Sübhanallah! İman ne kadar kıymettar ve hayattardır ki hangi şeye girse canlandırır

It transforms the fleeting glimmer of transitory life into eternal life, dispelling the transience in it.

Third Matter:

I considered the innate duties of my life and its non-material benefits which look to my Creator, and I saw that it acts as a mirror to the Creator of life in three ways:

The First Way: Through its impotence, weakness, poverty, and need, my life acts as a mirror to the power, strength, wealth, and mercy of the Creator of life.

Yes, just as the pleasure of food is known in proportion to the degree of hunger, and the degrees of light through the degrees of darkness, and the degrees of heat through the degrees of cold;

in the same way, through the boundless impotence and poverty in my life, I understood the infinite power and mercy of my Creator, who answers my needs and wards off my innumerable enemies.

#82

I understood my duties of entreaty, supplication, worship, abasement, and seeking refuge with God, and I undertook these duties.

The Second Way is acting as a mirror to the universal and comprehensive attributes and acts of my Creator through the meanings in my own life like partial knowledge, will, hearing and sight.

Yes, I understood through the many meanings in my own life and my conscious acts like knowing, hearing, seeing, speaking, and wanting

—like my size relative to the universe but in far greater degree— my Creator’s all-encompassing attributes such as knowledge, will, hearing, sight, power, and life, and His qualities such as love, anger and compassion.

Believing, I assented to them, and admitting this, I found another way leading to knowledge of God.

The Third Way is acting as a mirror to the Divine Names, inscriptions and manifestations of which are present in my life.

Yes, as I beheld my own life and body, I saw hundreds of sorts of miraculous works, inscriptions, and arts, and observed moreover that I was being most compassionately nurtured.

I understood therefore through the light of belief, how extraordinarily generous, merciful, skilful and gracious was the One Who created me and gave me life; how wondrously powerful and, if one may say so, ingenious, provident, and efficient.

ve bir şulesi böyle fânî hayatı, bâkiyane hayatlandırır, üstündeki fenayı siler.

Üçüncü Mesele:

Hayatımın Hâlık’ıma bakan fitrî vazifelerine ve manevî faydalarına baktım, gördüm ki: Hayatım, hayatın Hâlık’ına üç cihetle âyinedarlık ediyor:

Birinci Vecih: Hayatım, acz ve zaafıyla ve fakr ve ihtiyacıyla Hâlık-ı Hayat’ın kudret ve kuvvetine ve gına ve rahmetine âyinedarlık eder.

Evet, nasıl ki açlık derecesiyle yemeğin lezzet dereceleri ve karanlığın mertebeleriyle ışık mertebeleri ve soğuğun mikyasıyla hararetin mizan dereceleri bilinir.

Öyle de hayatımdaki hadsiz acz ve fakr ile beraber hadsiz ihtiyaçlarımı izale ve hadsiz düşmanlarımı def’ etmek noktasında Hâlık’ımın hadsiz kudret ve rahmetini bildim;

sual ve dua ve iltica ve tezellül ve ubudiyet vazifesini anladım ve aldım.

İkinci Vecih: Hayatımdaki cüz’î ilim ve irade ve sem’ ve basar gibi manalarıyla, Hâlık’ımın küllî ve ihatalı sıfatlarına ve şuunatına âyinedarlıktır.

Evet, ben kendi hayatımda ve şuurlu fiillerimde bilmek, işitmek, görmek, söylemek, istemek gibi çok manalarıyla bildim ki

bu kâinatın şahsımdan büyüklüğü derecesinde daha büyük bir mikyasta Hâlık’ımın muhit ilmini, iradesini, sem’ ve basar ve kudret ve hayat gibi evsafını ve muhabbet ve gazap ve şefkat gibi şuunatını anladım;

iman ederek tasdik ettim ve itiraf ederek bir marifet yolunu daha buldum.

Üçüncü Vecih: Hayatımda nakışları ve cilveleri bulunan esma-i İlahiyeye âyinedarlıktır.

Evet, ben kendi hayatıma ve cismime baktıkça yüzer tarzda mu’cizane eserler, nakışlar, sanatlar görmekle beraber çok şefkatkârane beslediğimi müşahade ettiğimden

beni yaratan ve yaşatan zat, ne kadar fevkalâde sehavetli, merhametli, sanatkâr, lütufkâr, ne derece hârika iktidarlı – tabirde hata olmasın– maharetli, hüşyar, işgüzar olduğunu iman nuruyla bildim,

I understood too what the innate duties and aims of creation and results of life consisted of, such as glorification, sanctification, praise, thanks, exaltation, affirming God's unity, and declaring His greatness and His praises.

And I understood with 'the knowledge of certainty' the reason life is the most valuable creature in the universe and why everything is subjugated to it,

and the wisdom in everyone having an innate passion for life; I understood that belief is the very life of life.

Fourth Matter:

In order to learn what the true pleasure and happiness of life consist of in this world, I again pondered over the verse *"For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs!"* I saw that

the purest pleasure and most untarnished happiness in this life of mine lay in belief.

That is to say, my certain belief that I was the creature, artefact, and totally owned slave of a Compassionate Sustainer Who created me and gave me life, and was in His view and was being nurtured by him, that I was all the time in need of Him,

and that He was both my Sustainer and my God and was most kind and compassionate to me, was such a perfect, permanent, painfree pleasure and happiness that it is indescribable.

I understood from the verse just how appropriate is the saying: *All praise be to God for the bounty of belief!*

#83

Thus, these four matters, that is, the reality, rights, duties, and pleasure of life, show that

the more life looks to the Eternally Ever-Living and Self-Subsistent One and the more belief becomes the life and spirit of life, the more enduring it becomes and the more enduring fruits it produces.

Moreover, it becomes so elevated, it receives the manifestation of eternity; it no longer looks to the length and brevity of life. This I learnt from the verse. And in the name of all lives and living beings, and with that intention and idea, I declared: *"For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs!"*

The Sixth Degree Of The Luminous Verse " For Us God Suffices "

tesbih ve takdis ve hamd ve şükür ve tekbir ve tazim ve tevhid ve tehlil gibi fıtrat vazifeleri ve hilkat gayeleri ve hayat neticeleri ne olduğunu bildim.

Ve kâinatta en kıymetli mahluk hayat olduğunun sebebini ve her şey hayata musahhar olmasının sırrını

ve hayata karşı herkeste fitrî bir iştîyak bulunduğunun hikmetini ve hayatın hayatı iman olduğunu ilmelyakîn ile anladım.

Dördüncü Mesele:

Dünyadaki bu hayatımın hakiki lezzeti ve saadeti nedir diye yine bu *حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ* âyetine baktım, gördüm ki:

Bu hayatımın en saf lezzeti ve en hâlis saadeti imandadır.

Yani, beni yaratan ve yaşatan bir Rabb-i Rahîm'in mahluku ve masnuu ve memlûkü ve terbiye-gerdesi ve nazarı altında olmasına ve ona her vakit muhtaç bulunmasına

ve o ise hem Rabb'im hem İlah'ım hem bana karşı gayet merhametli ve şefkatli bulunduğuna kat'î imanım öyle kâfi ve vâfi ve elemsiz ve daimî bir lezzet ve saadettir ki tarif edilmez.

Ve " *أَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نِعْمَةِ الْإِيمَانِ* " ne kadar yerindedir diye âyetten fehmettim.

İşte hayatın hakikatine ve hukukuna ve vazifelerine ve manevî lezzetine ait olan bu dört mesele gösterdiler ki:

Hayat, Zat-ı Bâki-i Hayy-ı Kayyum'a baktıkça ve iman dahi hayata hayat ve ruh oldukça hem beka bulur hem bâki meyveler verir.

Hem öyle yükselenir ki sermediyet cilvesini alır, daha ömrün kısa ve uzunluğuna bakmaz, diye bu âyetten dersimi aldım ve niyet ve tasavvur ve hayalce bütün

hayatların ve zihayatların namına *حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ*

الْوَكِيلُ dedim.

Altıncı Mertebe-i Nuriye-i Hasbiye

At a time my old age was warning me of my own departure amid the events of the end of time, which in turn give warning of the end of the world and departure of all beings, my innate passionate love of beauty and fascination by perfection developed to an extraordinary degree,

and I observed with extreme clarity and sorrow that death, transience, and non-existence were continuously causing the destruction of beings and their separation, and were pounding this beautiful world and its creatures, breaking them up and spoiling their beauty.

Seeking consolation as that ‘metaphorical’ love in my nature rebelled violently against this situation, I again had recourse to the verse.

It told me: “Recite me, and study my meaning carefully!”

So I entered the observatory of the Light Verse in Sura al-Nur and trained the telescope of belief on the most distant levels of the verse *"For us God suffices"*, and turned the microscope of the insight of belief at its most obscure mysteries.

I saw that just as mirrors, shining objects, fragments of glass, and even bubbles, reveal the various sorts of concealed beauty in the sunlight; and with their different capacities and their change and renewal, renew its beauties; and by reflecting and refracting the light, make known the hidden beauties of the sun and the seven colours in its light;

so, without cease, in order to act as mirrors to the sacred beauty of the All-Beauteous One of Glory, the Sun of Pre-Eternity and Post-Eternity, and to the everlasting beauties of His infinitely lovely Most Beautiful Names, and to renew their manifestation, these fine creatures, these lovely beings, these exquisite artefacts, come, then depart.

As is explained in detail in the *Risale-i Nur* supported by powerful proofs, all the shades of beauty that are to be observed on them are not theirs, but are the hints, signs, flashes, and manifestations of an eternal, sacred and transcendent beauty which desires to be perpetually manifested and visible. Here, three of those proofs shall be alluded to briefly.

#84

First Proof:

The beauty of a finely worked object points to the beauty of the craftsmanship. The beauty of the craftsmanship points to the beauty of the name which was the source of the craftsmanship.

Müfarakat-ı umumiye hengâmı olan harab-ı dünyadan haber veren âhir zaman hâdisatı içinde müfarakat-ı hususiyemi ihtar eden ihtiyarlık ve âhir ömrümde bir hassasiyet-i fevkalâde ile fitratımdaki cemal-perestlik ve güzellik sevdası ve kemalâta meftuniyet hisleri inkişaf ettikleri bir zamanda

daimî ve tahribatçı olan zeval ve fena ve mütemadî ve tefrik edici olan mevt ve adem, dehşetli bir surette bu güzel dünyayı ve bu güzel mahlukatı hırpaladığını, parça parça edip güzelliklerini bozduğunu fevkalâde bir şuur ve teessürle gördüm.

Fitratımdaki aşk-ı mecazî bu hale karşı şiddetli galeyan ve isyan ettiği zamanda bir medar-ı teselli bulmak için yine bu Âyet-i Hasbiye’ye müracaat ettim.

Dedi: “Beni oku ve dikkatle manama bak!”

Ben de Sure-i Nur’daki Âyet-i Nur’un rasathanesine girip imanın dürbünüyle Âyet-i Hasbiye’nin en uzak tabakalarına ve şuur-u imanî hurdebîni ile en ince esrarına baktım, gördüm:

Nasıl ki âyineler, şişeler, şeffaf şeyler, hattâ kabarcıklar güneş ziyasının gizli ve çeşit çeşit cemalini ve o ziyanın elvan-ı seb’a denilen yedi renginin mütenevvi güzelliklerini gösteriyorlar ve teceddüd ve taharrükleriyle ve ayrı ayrı kabiliyetleriyle ve inkisaratlarıyla o cemali ve o güzellikleri tazelandiriyorlar ve inkisaratlarıyla güneşin ve ziyasının ve elvan-ı seb’asının gizli güzelliklerini izhar ediyorlar.

Aynen öyle de Şems-i ezel ve ebed olan Cemil-i Zülcelal’in cemal-i kudûsine ve nihayetsiz güzel olan esma-i hüsnasının sermedî güzelliklerine âyinedarlık edip cilvelerini tazelandirmek için bu güzel masnular, bu tatlı mahluklar ve bu cemalli mevcudat hiç durmayarak gelip gidiyorlar.

Kendilerinde görünen güzellikler ve cemaller, kendilerinin malı olmadığını, belki tezahür etmek isteyen sermedî ve mukaddes bir cemalin ve daimî tecelli eden ve görünmek isteyen mücerred ve münezzeh bir hüsnün işaretleri ve alâmetleri ve lem’aları ve cilveleri olduğu, pek çok kuvvetli delilleri ile Risale-i Nur’da tafsilen izah edilmiş. Burada o bürhanlardan üç tanesine kısaca işaret edilecek:

Birinci Bürhan:

Nasıl ki işlenmiş bir eserin güzelliği, işleminin güzelliğine ve işlemek güzelliği, ustalığın o sanattan gelen unvanının güzelliğine

The beauty of the name of the craftsman's art points to the beauty of the craftsman's attributes manifested in that art. The beauty of his attributes points to the beauty of his talent and abilities. And the beauty of his abilities points self-evidently to the beauty of his essential self and his reality.

In exactly the same way, the beauty in all the fine creatures which fill the universe, all exquisitely made, testifies decisively to the beauty of the acts of the All-Glorious Craftsman.

And the beauty of the acts points indubitably to the beauty of the titles, that is, Names, that look to those acts.

And the beauty of the Names testifies certainly to the beauty of the sacred attributes that are the source of the Names.

And the beauty of the attributes testifies to the beauty of the essential qualities and abilities that are the source of the attributes.

And the beauty of the essential qualities and abilities testifies self-evidently to the beauty and sacred perfection of the Essence which is the source of the acts and is qualified by the Names and attributes, and to the holy beauty of His reality.

That is to say, the All-Beauteous Maker possesses an infinite beauty and loveliness which are fitting for His Most Sacred Essence, one shadow of which has beautified all beings from top to bottom;

He possesses a transcendent, sacred beauty a single manifestation of which has endowed with beauty the whole universe, and has adorned and illuminated with its flashes the entire sphere of contingency.

Yes, just as a crafted work cannot have come into existence without an act, so an act cannot occur without the performer of the act.

And just as it is impossible for there to be names without the one they signify, so attributes cannot be without the one they qualify.

Since the existence of a work of art self-evidently points to the act which crafted it, and the existence of the act points to the existence of the worker of the act and his title, and to the existence of the attribute and name which gave rise to the work;

the perfection and beauty of the work of art point also to the beauty and perfection particular to the act which crafted it, and they point to the beauty particular to and fitting for the name of the performer of the act, and, with 'knowledge of certainty,' to the beauty and perfection of his essence and reality, which are fitting and appropriate to them.

ve ustadaki sanatkârlık unvanının güzelliği, o sanatkârın o sanata ait sıfatının güzelliğine ve sıfatının güzelliği, kabiliyet ve istidadının güzelliğine ve kabiliyetinin güzelliği, zatının ve hakikatinin güzelliğine derece-i bedahette gayet kat'î bir surette delâlet ettiği gibi...

Aynen öyle de bu kâinatın baştan başa bütün güzel mahluklarında ve yapıları güzel umum masnularındaki hüsün ve cemal dahi Sanatkâr-ı Zülcelal'deki fiillerinin hüsün ve cemaline kat'î şehadet

ve ef'alindeki hüsün ve cemal ise o fiillere bakan unvanların, yani isimlerin hüsün ve cemaline şüphesiz delâlet

ve isimlerin hüsün ve cemali ise isimlerin menşei olan kudî sıfatların hüsün ve cemaline kat'î şehadet

ve sıfatların hüsün ve cemali ise sıfatların mebdai olan şüunat-ı zatiyenin hüsün ve cemaline kat'î şehadet

ve şüunat-ı zatiyenin hüsün ve cemali ise fâil ve müsemma ve mevsuf olan zatının hüsün ve cemaline ve mahiyetinin kudî kemaline ve hakikatinin mukaddes güzelliğine bedahet derecede kat'î bir surette şehadet eder.

Demek, Sâni'-i Zülcemal'in kendi Zat-ı Akdes'ine lâıık öyle hadsiz bir hüsün ve cemali var ki bir gölgesi bütün mevcudatı baştan başa güzelleştirmiş

ve öyle münezzeh ve mukaddes bir güzelliği var ki bir cilvesi kâinatı serbeser güzelleştirmiş ve bütün daire-i mümkinatı hüsün ve cemal lem'alarıyla tezyin edip ışıklandırmış.

Evet, işlenmiş bir eser fiilsiz olmadığı gibi fiil dahi fâilsiz olamaz.

Ve isimler müsemmasız olması muhal olduğu gibi sıfatlar dahi mevsufsuz mümkün değildir.

Madem bir sanatın ve eserin vücudu, bedahetle o eseri işleyenin fiiline delâlet ve o fiilin vücudu, fâilinin ve unvanının ve eseri intac eden sıfatın ve isminin vücudlarına delâlet eder.

Elbette bir eserin kemali ve cemali dahi fiilin kendine mahsus, kemal ve cemaline, o da ismin kendine münasip muvafık güzelliğine, o dahi zatın ve hakikatin –fakat zata ve hakikate lâıık ve muvafık– kemaline ve cemaline ilmelyakîn ile ve bedahetle delâlet eder.

In just the same way, since it is impossible for the constant activity under the veil of the works of art in the universe to be without the causer of the activity, and the names whose manifestations and inscriptions are visible on creatures to be without the one they signify, and

#85

the attributes like power and will which are almost visible to be without the one they qualify; with their limitless existences,

all the works of art, creatures and artefacts in the universe point decisively to the existence of their Creator, Maker, and Doer, and to the existence of His Names, and to the existence of His attributes, and to the existence of his essential qualities, and to the necessary existence of His Most Pure and Holy Essence.

Similarly, all the different varieties of beauty, perfection, and loveliness to be seen in creatures testify with complete clarity –but in a way particular to and fitting for their sacredness and necessity– to the infinite, unlimited, multifarious beauties and perfections of the acts, names, attributes, qualities, and Essence of the All-Glorious Maker; they point most decisively to their beauties, which far surpass those of all beings.

The Second Proof Contains Five Points:

First Point: Relying on their illuminations and unveilings, the chiefs of the people of reality have believed and stated unanimously –despite their paths and methods differing greatly from one another– that the instances of beauty in all beings are the shadows, flashes and manifestations of the sacred, hidden beauty of the Necessarily Existent One.

Second Point: All beautiful creatures appear caravan after caravan, and not stopping, disappear; they come one after the other in succession, then depart.

Yet an elevated and unchanging beauty displays itself in the mirrors of those creatures, demonstrating certainly through the continuity of its manifestation that the beauty does not belong to the beautiful creatures, to those mirrors.

Rather, like the beauty of the sun's rays is to be seen on the bubbles floating on the surface of running water, they are the lights of an eternal beauty.

Third Point: It is clear that just as light comes from something luminous, the giving of existence from something existent, bounty from riches, munificence from wealth, and instruction from knowledge,

so the giving of excellence is from the excellent and the bestowal of beauty is from the beautiful; it could not be in any other way.

It is as a consequence of this truth that we believe that

Aynen öyle de bu eserler perdesi altındaki faaliyet-i daimе fâilsiz olması muhal olduğu gibi bu masnuat üstünde cilveleri ve nakışları göz ile görünen isimler dahi müsemmasız hiçbir cihetle mümkün olmadığı ve

müşahede derecesinde hissedilen kudret, irade gibi sıfatlar dahi mevsufsuz olması muhal olduğundan,

şu kâinatta bütün eserler, mahluklar, masnular hadsiz vücudlarıyla, hâlık ve sâni' ve fâillerinin vücud-u ef'aline ve esmasının vücuduna ve evsafının vücuduna ve şüunat-ı zatiyesinin vücuduna ve Zat-ı Akdes'inin vücub-u vücuduna kat'î bir surette delâlet ettikleri gibi

o masnuatın umumunda görünen muhtelif kemalât ve ayrı ayrı cemaller ve çeşit çeşit güzellikler, Sâni'-i Zülcelâl'de olan fiillerin ve isimlerin ve sıfatların ve şe'nlerin ve zatının kendilerine mahsus münasip ve lâıyk ve vâcibiyetine ve kudsiyetine muvafık olarak hadsiz kemalâtlarına ve nihayetsiz cemallerine ve ayrı ayrı ve umum kâinatın fevkinde güzelliklerine gayet sarıh şehadet ve gayet kat'î delâlet ederler.

İkinci Bürhan'ın Beş Noktası Var:

Birinci Nokta: Meşreplerinde, mesleklerinde birbirinden ayrı ve uzak olan bütün ehl-i hakikatin reisleri, zevk ve keşfe istinad ederek icma ile ittifak ile iman edip hükmediyorlar ki bütün mevcudattaki hüsün ve cemal, bir Zat-ı Vâcibü'l-vücud'da bulunan mukaddes hüsün ve cemalin gölgesi ve lemaatı ve perdelerin arkasında cilvesidir.

İkinci Nokta: Bütün güzel mahluklar, kabile kabile arkasında durmayarak gelip gidiyorlar, fenaya girip kayboluyorlar.

Fakat o âyineler üstünde kendini gösteren ve cilvelenen yüksek ve tebeddül etmez bir güzellik, tecellisinde devam ettiğinden kat'î bir surette gösterir ki o güzellikler o güzellerin malı ve o âyinelerin cemali değildir.

Belki güneşin cemal-i şuaatı, cereyan eden suyun üzerindeki kabarcıklarda görüldüğü gibi sermedî bir cemalin ışıklarıdır.

Üçüncü Nokta: Nurun gelmesi elbette nuraniden ve vücud vermesi her halde mevcuddan ve ihsan ise gınadan ve sehavet ise servetten ve talim ilimden gelmesi bedihî olduğu gibi

hüsün vermek dahi hasenden ve güzelleştirmek güzelden ve cemal vermek cemilden olabilir, başka olamaz.

İşte bu hakikate binaen iman ederiz ki:

all the beauty in the universe comes from the beauty of the beauteous one

the constantly changing and renewed universe describes and defines through all its creatures and the tongues of their mirror-like beings.

Fourth Point: Just as the body relies on the spirit and subsists through it and is animated by it, and a word looks to the meaning and is illuminated by it, and form relies on reality and acquires value through it;

so this corporeal and material manifest world is a body, a word, a form which relies on the Divine Names behind the veil of the Unseen, receiving life and vitality from them; it looks to them, and is beautified.

#86

All the instances of physical beauty proceed from the non-physical beauties of their own realities and meanings;

and as for their realities, they receive effulgence from the Divine Names and are shadows of them of a sort. This truth is proved decisively in the *Risale-i Nur*.

This means that all the varieties and sorts of beauty in the universe are the signs, marks, and manifestations —by means of names— of a faultless, transcendent Beauty which is manifested from beyond the veil of the Unseen.

However, since the Necessary Existent's Most Pure and Holy Essence resembles absolutely nothing at all and His attributes are infinitely superior to the attributes of contingent beings,

His sacred beauty also does not resemble the beauties of creatures and contingent beings, and is infinitely more exalted.

Certainly, an everlasting beauty one manifestation of which is vast Paradise together with all its exquisiteness and beauty, and one hour's vision of which makes the inhabitants of Paradise oblivious to it cannot be finite, nor have any like, equal or peer.

It is clear that the beauties of a thing are in accordance with itself; and there are thousands of sorts of beauties which all differ according to the different sorts of beings.

For example, beauty perceived by the eye is not the same as something beautiful heard with the ears, and an abstract beauty comprehended by the mind is not the same as the beauty of food relished by the tongue;

so too, the beauties appreciated and perceived as beautiful by the external and inner senses and the spirit are all different.

For example, the beauty of belief, the beauty of reality, the beauty of light, the beauty of a flower, the beauty of spirit, and the beauties of form, compassion, justice, kindness, and wisdom.

Bu kâinattaki görünen bütün güzellikler öyle bir güzelden geliyor ki

bu mütemadiyen değişen ve tazelenen kâinat, bütün mevcudatıyla âyinedarlık dilleriyle, o güzelin cemalini tavsif ve tarif eder.

Dördüncü Nokta: Nasıl ki ceset ruha dayanır, ayakta durur, hayatlanır ve lafız manaya bakar, ona göre nurlanır ve suret hakikate istinad eder, ondan kıymet alır.

Aynen öyle de bu maddî ve cismanî olan âlem-i şehadet dahi bir cesettir, bir lafızdır, bir surettir; âlem-i gaybın perdesi arkasındaki esma-i İlahiyeye dayanır, hayatlanır, istinad eder, can alır, ona bakar, güzelleşir.

Bütün maddî güzellikler, kendi hakikatlerinin ve manalarının manevî güzelliklerinden ileri geliyor.

Ve hakikatleri ise esma-i İlahiyeden feyz alırlar ve onların bir nevi gölgeleridir. Ve bu hakikat, Risale-i Nur'da kat'î ispat edilmiştir.

Demek, bu kâinatta bulunan bütün güzelliklerin envai ve çeşitleri, âlem-i gayb arkasında tecelli eden ve kusurdan mukaddes, maddeden mücerred bir cemalin esma vasıtasıyla cilveleri ve işaretleri ve emaratlarıdır.

Fakat nasıl ki Vâcibü'l-vücut'un Zat-ı Akdes'i, başkalara hiçbir cihette benzemez ve sıfatları mümkinatın sıfatlarından hadsiz derece yüksektir.

Öyle de onun kudsî cemali, mümkinatın ve mahlukatın hüsünlerine benzemez, hadsiz derecede daha âlîdir.

Evet, koca cennet bütün hüsün ve cemaliyle bir cilvesi bulunan ve bir saat müşahedesi ehl-i cennete, cenneti unutturan bir cemal-i sermedî, elbette nihayeti ve şebihi ve naziri ve misli olamaz.

Malûmdur ki her şeyin hüsnü, kendine göredir hem binler tarzda bulunur ve nevilerin ihtilafı gibi güzellikleri de ayrı ayrıdır.

Mesela göz ile hissedilen bir güzellik, kulak ile hissedilen bir hüsün bir olmaması ve akıl ile fehmedilen bir hüsn-ü aklî, ağız ile zevk edilen bir hüsn-ü taam bir olmadığı gibi;

kalp, ruh vesair zahîrî ve bâtınî duyguların istihsan ettikleri ve güzel hissettikleri güzellikler, onların ihtilafı gibi muhtelifdir.

Mesela, imanın güzelliği ve hakikatin güzelliği ve nurun hüsnü ve çiçeğin hüsnü ve ruhun cemali ve suretin cemali ve şefkatın güzelliği ve adaletin güzelliği ve merhametin hüsnü ve hikmetin hüsnü ayrı ayrı oldukları gibi

Similarly, since the utter and infinite beauties of the Most Beautiful Names of the All-Beauteous One of Glory are all different, the beauties in beings also differ.

If you want to observe one manifestation of the beauties of the All-Beauteous One's Names in the mirrors of beings, take a sweeping look with the eye of the imagination at the face of the earth supposing it to be a small garden;

you will see that terms like mercifulness, compassionateness, wisdom, and justice allude to both the names, and acts, and attributes, and qualities of Almighty God.

Observe the sustenance of foremost man and of all living creatures, which arrives regularly from behind the veil of the Unseen, and see the beauty of Divine mercifulness.

Then consider the miraculous sustenance of all young, and the two pumps of milk hanging over their heads on the breasts of their mothers, as sweet and pure as the water of Kawthar, and see the captivating beauty of Divine compassion.

#87

Then observe the peerless beauty of Divine wisdom, which makes the whole universe into a mighty book of wisdom every letter of which contains a hundred words, and every word of which contains a hundred lines, and every line of which contains a thousand chapters, and every chapter of which contains hundreds of small books.

Then see the imperious beauty of a justice which holds the whole universe and all its beings in equilibrium; and maintains the balance of all the heavenly bodies, lofty and lowly;

and supplies symmetry and proportion, the most important elements of beauty; and causes everything to acquire the optimum state;

and gives the right to life to living beings, and ensures that their rights are preserved; and halts and punishes aggressors.

Then consider the inscription of man's life story in his memory, as tiny as a grain of wheat, and the programmes of the second lives of all plants and trees in their seeds; and the members and faculties necessary for the defence of living beings,

for instance bees' wings and their poisonous stings, and the small bayonets of thorned plants, and the hard shells of seeds; and see the subtle beauty of dominical preservation and protection.

Then consider the guests at the table of the earth of the Most Merciful and Compassionate One, Who is absolutely Munificent, and the pleasant smells of the numberless different foods prepared by mercy,

Cemil-i Zülcelal'in nihayet derecede güzel olan esma-i hüsnasının güzellikleri dahi ayrı ayrı olduğundan, mevcudatta bulunan hüsünler ayrı ayrı düşmüş.

Eğer Cemil-i Zülcelal'in esmasındaki hüsünlerin mevcudat âyinelerinde bir cilvesini müşahade etmek istersen, zeminin yüzünü bir küçük bahçe gibi temaşa edecek bir geniş, hayalî göz ile bak

ve hem bil ki rahmaniyet, rahîmiyet, hakîmiyet, âdiliyet gibi tabirler, Cenab-ı Hakk'ın hem isim hem fiil hem sıfat hem şe'nlerine işaret ederler.

İşte başta insan olarak bütün hayvanatın muntazaman bir perde-i gaybdan gelen erzaklarına bak, rahmaniyet-i İlahiyenin cemalini gör.

Hem bütün yavruların mu'cizane iaşelerine ve başları üstünde ve annelerinin sinelerinde asılmış tatlı, safi, âb-ı kevser gibi iki tulumbacık süte temaşa eyle, rahîmiyet-i Rabbaniyenin cazibedar cemalini gör.

Hem bütün kâinatı envaıyla beraber bir kitab-ı kebir-i hikmet ve öyle bir kitap ki her harfi yüz kelime, her kelimesi yüzer satır, her satırı bin bab, her babı binler küçük kitap hükmüne getiren hakîmiyet-i İlahiyenin cemal-i bîmisaline bak, gör.

Hem kâinatı bütün mevcudatıyla mizanı altına alan ve bütün ecrâm-ı ulviye ve süfliyenin muvazenelerini idame ettiren

ve güzelliğin en mühim bir esası olan tenasübü veren ve her şeye en güzel vaziyeti verdiren

ve her zîhayata hakk-ı hayatı verip ihkak-ı hak eden ve mütecavizleri durduran ve cezalandıran bir âdiliyetin haşmetli güzelliğine bak gör.

Hem insanın geçmiş tarihçe-i hayatını, buğday tanesi küçüklüğündeki kuvve-i hâfızasında ve her nebat ve ağacın gelecek tarihçe-i hayat-ı sâniyesini çekirdeğinde yazmasına ve her zîhayatın muhafazasına lüzumu bulunan âlât ve cihazata,

mesela arının kanatçıklarına ve zehirli iğnesine ve dikenli çiçeklerin süngücüklerine ve çekirdeklerin sert kabuklarına bak ve hafiziyet ve hâfiziyet-i Rabbaniyenin letafetli cemalini gör.

Hem zemin sofrasında Kerîm-i Mutlak olan Rahman-ı Rahîm'in misafirlerine, rahmet tarafından ihzar edilen hadsiz taamların ayrı ayrı ve güzel kokularına

and their beautiful and various colours, and their delicious and differing tastes, and the organs and members of all living creatures which assist their pleasure and enjoyment; and see the exceedingly pleasant, sweet beauty of dominical bestowal and munificence.

Then consider the meaningful forms of foremost man and of all living creatures, which are opened up from droplets of fluid through the manifestation of the Names of Opener and Giver of Form,

and the attractive faces of the flowers of spring opened up from seeds and tiny nuclei; and see the miraculous beauty of Divine ‘opening’ and giving of form.

Thus, by analogy with these examples, each of the Divine Names has a sacred beauty particular to it a single manifestation of which makes beautiful the vast world and innumerable species of beings.

You may see the manifestation of a Name’s beauty in a single flower; the spring is also a flower; Paradise is a flower yet unseen.

If you can visualize the whole of spring and see Paradise with the eye of belief, you may understand the utter majesty of everlasting Beauty.

If you respond to that Beauty with the beauty of belief and worship, you will be a most beautiful creature. While

#88

if you meet it with the boundless ugliness of misguidance and loathsomeness of rebellion, you will be both a most ugly creature and will in effect be loathed by all beautiful creatures.

Fifth Point: In accordance with the law that all fine arts and crafts and accomplishments want to display themselves and have themselves appreciated, a master of hundreds of arts and crafts who possessed endless perfections and beauties made a wondrous palace in order to describe and reveal all his arts, crafts and accomplishments, and his hidden beauties.

Anyone seeing the miraculous palace would immediately think of the virtues, arts and perfections of its master and maker. Believing in them and affirming them as though seeing them, he would declare:

“One who was not beautiful and skilled in every way could not be the source, creator and originator of a work so beautiful. It is as though his immaterial beauties and perfections are embodied in this palace.”

In exactly the same way, so long as his mind and heart are not corrupted, one who sees the exhibition of wonders and beauties of the magnificent palace of this world, that is, the universe, will realize that the palace is a mirror, decorated the way it is in order to show the beauties and perfections of another.

ve muhtelif, süslü renklerine ve mütenevvi, hoş tatlarına ve her zîhayatın zevk u safasına yardım eden cihazlara bak, ikram ve kerîmiyet-i Rabbaniyenin gayet şirin cemalini ve gayet tatlı güzelliğini gör.

Hem Fettah ve Musavvir isimlerinin tecellileriyle başta insan olarak bütün hayvanatın su katrelerinden açılan pek çok manidar suretlerine

ve bahar çiçeklerinin habbe ve zerreciklerinden açtırılan çok cazibedar simalarına bak, fettahiyet ve musavviriyet-i İlahiyenin mu’cizatlı cemalini gör.

İşte bu mezkûr misallere kıyasen esma-i hüsnanın her birisinin kendine mahsus öyle kudsî bir cemali var ki bir tek cilvesi, koca bir âlemi ve hadsiz bir nev’i güzelleştiriyor.

Bir tek çiçekte bir ismin cilve-i cemalini gördüğün gibi bahar dahi bir çiçektir ve cennet dahi görülmedik bir çiçektir.

Baharın tamamına bakabilirsen ve cenneti iman gözüyle görebilirsen bak, gör. Cemal-i Sermedi’nin derece-i haşmetini anla.

O güzelliğe karşı iman güzelliğiyle ve ubudiyet cemali ile mukabele etsen çok güzel bir mahluk olursun.

Eğer dalaletin hadsiz çirkinliğiyle ve isyanın menfur kubhuyla mukabele edip karşılasan en çirkin bir mahluk olmakla beraber, bütün güzel mevcudatın manen menfurları olursun.

Beşinci Nokta: Nasıl ki yüzer hüner ve sanat ve kemal ve cemalleri bulunan bir zat; her bir hüner kendini teşhir etmek ve her bir güzel sanat kendini takdir ettirmek ve her bir kemal kendini izhar etmek ve her bir cemal kendini göstermek istemesi kaidesince o zat dahi bütün hünerlerini ve sanatlarını ve kemalâtını ve gizli güzelliklerini tarif edecek, teşhir edecek, gösterecek olan bir hârika sarayı yapmış.

Her kim o mu’cizeli sarayı temaşa etse birden ustasının ve sahibinin hünerlerine ve mehasinine ve kemalâtına intikal eder ve gözüyle görür gibi inanır, tasdik eder ve der ki:

“Her cihetle güzel ve hünerli olmayan bir zat, böyle her cihetle güzel bir eserin masdarı, mûcidi ve taklitsiz muhterii olamaz. Belki onun manevî hüsünleri ve kemalleri bu saray ile tecessüm etmiş gibidir.” hükmeder.

Aynen öyle de bu kâinat denilen meşher-i acayip ve saray-ı muhteşemin hüsünlerini gören ve akli çürük ve kalbi bozuk olmayan elbette intikal edecek ki bu saray bir âyinedir, başkasının cemalini ve kemalini göstermek için böyle süslenmiş.

Yes, since there is nothing similar to the palace of the world from which its beauties could have been imitated and copied,

certainly, its Maker possesses the necessary beauties in himself and in his Names. It is from these that the universe is derived and according to them that it was made. It was written like a book in order to express His beauties and Names.

The Third Proof Consists Of Three Points:

First Point: This is a truth explained in detail with powerful proofs in the Third Stopping- Place of the Thirty-Second Word. Referring detailed discussion of it to that Word, here we shall consider it only with a brief allusion.

We look at creatures, and especially animals and plants, and we see that governing them are a constant adorning, which points to intention and will and makes known knowledge and wisdom, and an ordering and beautifying it is impossible to attribute to chance.

There is in everthing an art so delicate, a wisdom so fine, an adornment so elevated, an organization so compassionate, and situation so sweet that it is clearly understood that behind the veil of the Unseen is a craftsman who wants to make his art appreciated, attract the gazes of the attentive, and please his artefacts and observers;

who wants to make himself known and acquainted and loved through displaying numerous skills and perfections in each work of his art, and to make himself praised and applauded.

#89

He bestows on conscious creatures in order to please them and make them happy and friends of himself, every sort of delicious bounty from unexpected places in a way it is impossible to attribute to chance.

Also to be observed are a generous treatment, a mutual acquaintance and friendly dialogue with the tongue of disposition, and a compassionate response to supplication which make perceived a profound compassion and elevated mercy.

That is to say, the bestowal of bounty and giving of pleasure which are observed behind the making known and loved, which are as clear as the sun, arise from a genuine wish to be compassionate and powerful desire to be merciful.

And this powerful desire in One Absolutely Self-Sufficient Who has no need of anything demonstrates certainly an utterly perfect pre-eternal, everlasting, peerless Beauty the nature and reality of which necessitate its wanting to be manifested and to see itself in mirrors.

Evet, madem bu saray-ı âlemin başka emsali yok ki güzellikleri ondan iktibas edip taklit edilsin.

Elbette ve her halde bunun ustası kendi zatında ve esmasında kendine lâıyık güzellikleri var ki kâinat ondan iktibas ediyor ve ona göre yapılmış ve onları ifade etmek için bir kitap gibi yazılmış.

Üçüncü Bürhan'ın Üç Nüktesi Var:

Birinci Nükte: Otuz İkinci Söz'ün Üçüncü Mevkıf'ında gayet güzel bir tafsıl ve kuvvetli hüccetlerle beyan edilen bir hakikattir. Tafsilini ona havale ederek burada kısa bir işaretle ona bakacağız, şöyle ki:

Bu masnuata, hususan hayvanat ve nebatata bakıyoruz, görüyoruz ki: Kasd ve iradeyi gösteren ve ilim ve hikmeti bildiren daimî bir tezyin, bir süslemek ve tesadüfe hamli imkânsız bir tanzim, bir güzelleştirmek hükmediyor.

Hem kendi sanatını beğendirmek ve nazar-ı dikkati celbetmek ve masnuunu ve seyircilerini memnun etmek için her şeyde öyle bir nazik sanat ve ince hikmet ve âlî ziynet ve şefkatli bir tertip ve tatlı vaziyet görünüyor. Bedahet derecesinde anlaşılır ki

kendini zîşuurlara bildirmek ve tanıttırmak isteyen perde-i gayb arkasında öyle bir sanatkâr var ki her bir sanatıyla çok hünerlerini ve kemalâtını teşhir ile kendini sevdirmek ve medh ü senasını ettirmek ister.

Hem zîşuur mahlukları minnettar ve mesrur ve kendine dost etmek için tesadüfe havalesi imkân haricinde ve umulmadığı yerden leziz nimetlerin her çeşidini onlara ihsan ediyor.

Hem derin bir şefkati ve yüksek bir merhameti ihsan eden manevî ve kerîmane bir muamele, bir muarefe ve lisan-ı hal ile ve dostane bir mükâleme ve dualarına rahîmane bir mukabele görünüyor.

Demek, bu güneş gibi zahir olan tanıttırmak ve sevdirmek keyfiyeti arkasında müşahede edilen lezzetlendirmek ve nimetlendirmek ikramı ise gayet esaslı bir irade-i şefkat ve gayet kuvvetli bir arzu-yu merhametten ileri geliyor.

Ve böyle kuvvetli bir irade-i şefkat ve rahmet ise hiçbir cihette ihtiyacı olmayan bir Müstağni-i Mutlak'ta bulunması elbette ve herhalde kendini âyinelerde görmek ve göstermek isteyen ve tezahür etmek, mahiyetinin muktezası ve tebarüz etmek, hakikatının şe'ni bulunan nihayet kemalde bir cemal-i bîmisal ve ezeli bir hüsn-ü lâyezalî ve sermedî bir güzellik vardır ki

In order to display and see itself in various mirrors, this Beauty has taken on the form of compassion and mercy; then in the mirrors of conscious beings has assumed the state of bestowal and munificence;

then has taken the form of making itself known and loved; and then bestowed the light of adorning creatures and making them beautiful.

Second Point: Mankind's genuine, intense, and powerful love of God, and especially that of its elevated classes and of innumerable persons whose paths are all different, points self-evidently to a peerless beauty; indeed it testifies to it.

Yes, such a love looks only to such a beauty and necessitates it; such passion demands such loveliness.

Indeed, all the praise offered by beings verbally and through the tongue of disposition looks to that pre-eternal Beauty and goes to it.

In the view of lovers like Shams-i Tabrizi, all the attraction, captivation, ecstasy, and drawing truths in the universe are signs of a pre-eternal and post-eternal truth of attraction.

While the ecstatic motion and rotations which cause the heavenly bodies and all beings to dance and spin like moths and Mevlevi dervishes are the passionate and dutiful responses to the imperious displays of the sacred beauty of that captivating truth.

Third Point: All the scholars who have researched into reality have agreed that existence is pure good and light, while non-existence is pure evil and darkness.

The chiefs of the people of reason and the people of the heart have agreed that in the final analysis all instances of good, beauty, and pleasure arise from existence, and that all evils and bad, calamities, suffering, and even sins are attributable to non-existence.

If you say: The source of all beauties is existence, yet also in existence are disbelief and the egotism of the soul?

The Answer: Disbelief is non-existence because it is denial of the truths of belief.

#90

The existence of egotism, however, is a form of non-existence which has acquired the colour and form of existence due to a wrongful claim to ownership, not knowing the nature of man's mirror-like being and assuming the imaginary to be actual.

Since the source of all beauties is existence and the source of all evils is non-existence,

o cema!; kendini muhtelif âyinelerde görmek ve göstermek için merhamet ve şefkat suretine girmiş, sonra zîşuur âyinelerinde in'am ve ihsan vaziyetini almış,

sonra tahabbüb ve taarrüf –yani kendini tanıttırmak ve bildirmek– keyfiyetini takmış, sonra masnuatı ziynetlendirmek, güzelleştirmek ışığını vermiş.

İkinci Nükte: Nev-i insanda, hususan yüksek tabakasında, meslekleri ayrı ayrı hadsiz zatlarda, gayet esaslı bir surette bulunan şedit bir aşk-ı lahuî ve kuvvetli bir muhabbet-i Rabbaniye, bilbedahe misilsiz bir cemale işaret, belki şehadet eder.

Evet böyle bir aşk, öyle bir cemale bakar, iktiza eder. Ve öyle bir muhabbet, böyle bir hüsün ister.

Belki bütün mevcudatta lisan-ı hal ve lisan-ı kâl ile edilen umum hamd ü senalar, o ezeli hüsne bakıyor, gidiyor.

Belki Şems-i Tebrizî gibi bir kısım âşıkların nazarında bütün kâinatta bulunan umum incizablar, cezbe, cazibeler, cazibedar hakikatler; ezeli ve ebedî bir hakikat-i cazibedara işaretlerdir.

Ve ecrâmı ve mevcudatı mevlevî-misal pervane gibi raks u semâa kaldıran cezbedarane harekât ve deveran, o hakikat-i cazibedarın cema-i kudûsinin hükümdarane tezahüratı karşısında âşikane ve vazifedarane bir mukabeledir.

Üçüncü Nükte: Bütün ehl-i tahkikin icmâıyla vücud hayr-ı mahzûr, nurdur; adem şerr-i mahzûr, zulmettir.

Bütün hayırlar, iyilikler, güzellikler, lezzetler –tahlil neticesinde– vücuddan neş'et ettiklerini ve bütün fenalıklar, şerler, musibetler, elemeler hattâ masiyetler ademe râci olduğunu ehl-i akıl ve ehl-i kalbin büyükleri ittifak etmişler.

Eğer desen: Madem bütün güzelliklerin menbâı vücuddur, vücudda küfür ve enaniyet-i nefsiye dahi var?

Elcevap: Küfür ise hakaik-i imaniyeyi inkâr ve nefiy olduğundan ademdir.

Enaniyetin vücudu ise haksız temellük ve âyinedarlığını bilmemek ve mevhumu muhakkak bilmekten ileri geldiğinden, vücud rengini ve suretini almış bir ademdir.

Madem bütün güzelliklerin menbâı vücuddur ve bütün çirkinliklerin madeni ademdir.

a Necessary Existence and Pre- Eternal, Everlasting Being, which is the firmest and most elevated and shining existence and the one most distant from non-existence, will demand the beauty which is the most powerful, and the most elevated and shining and free of any blemish; it will rather express such a beauty; indeed, it will be such a beauty.

Like all-encompassing light is necessitated by the sun, so the Necessary Existent necessitates an eternal beauty; he gives light through it.

All praise be to God for the bounty of belief Our Sustainer! Do not call us to task if we forget or do wrong. (Qur'an, 2:286)
Glory be unto You! We have no knowledge save that which You have taught us; indeed, You are All-Knowing, All-Wise. (Qur'an, 2:32)

NOTE: Nine degrees of the luminous verse “For us God suffices” were going to be written, but due to certain circumstances, three degrees have been postponed.

REMINDER: Since the *Risale-i Nur* belongs to the Qur'an and is a commentary based on proofs proceeding from it, it contains necessary, purposeful, indeed, essential and beneficial repetitions, the same as the Qur'an contains subtle, wise, and necessary repetitions which cause no boredom.

Also, since the *Risale-i Nur* consists of proofs of the profession of Divine unity, which does not cause tedium but is repeated with pleasure and zeal, its essential repetitions are not a fault, and do not and should not cause boredom.

Elbette vücudun en kuvvetlisi ve en yükseği ve en parlağı ve ademden en uzağı, vâcib bir vücud ve ezelî ve ebedî bir varlık, en kuvvetli ve en yüksek ve en parlak ve kusurdan en uzak bir cemal ister, belki öyle bir cemali ifade eder, belki öyle bir cemal olur.

Güneşe ihatalı bir ziyanın lüzumu gibi Vâcibü'l-vücud dahi sermedî bir cemal istilzam eder, onun ile ışık verir.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نِعْمَةِ الْإِيمَانِ * رَبَّنَا لَا تُؤْخِذْنَا إِنْ نَسِينَا
أَوْ أَخْطَأْنَا
سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ

İhtar: Âyet-i Hasbiye-i Nuriye'nin meratibinden dokuz mertebesi yazılacaktı fakat bazı esbaba binaen şimdilik üç mertebe tehir edildi.

Tenbih: Risale-i Nur, Kur'an'ın ve Kur'an'dan çıkan bürhanî bir tefsir olduğundan Kur'an'ın nükteli, hikmetli, lüzumlu, usandırmayan tekraratı gibi onun da lüzumlu, hikmetli, belki zarurî ve maslahatlı tekraratı vardır.

Hem Risale-i Nur, zevk ve şevk ile dillerde usandırmayan, daima tekrar edilen kelime-i tevhidin delilleri olmasından zarurî tekraratı kusur değil; usandırmaz ve usandırmamalı.

The Fifth Chapter (Of The Twenty-ninth Flash)

The original of the Twenty-Ninth Flash is in Arabic. [Tr.]

On the degrees of **For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs!** It consists of five 'Points'.

First Point

This phrase is a well-tried remedy for the sickness of human impotence and poverty: *"For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs!"*

The Giver of Existence is Eternally Existent, there is no harm therefore in the passing of beings, for the things that are loved continue to exist through the continuance of the One Who gave them existence, the Necessary Existent.

He is the Enduring Maker and Creator; the passing of creatures causes no sorrow, then, for the means of love for them, their Maker, is Enduring.

He is the Eternal King and Lord, so there are no regrets on the passing of His dominions, on their departing and being renewed.

He is the Eternal All-Knowing Witness; no grief is felt therefore at the disappearance from this world of things that are loved, for they have perpetual existence in the knowledge of that Pre- Eternal Witness, and in His view.

He is the Enduring Owner and Creator; there is no pain therefore at the passing of beautiful things, for the source of their beauty, their Creator's Names, are enduring.

He is the Enduring Inheritor and Raiser to Life; there should be no lamenting on being parted from beloveds, for the One Who will resurrect them and return them to Himself is Enduring.

He is Eternally All-Beauteous and Glorious; there should be no distress therefore at the disappearance of beautiful things, for those beautiful things are the mirrors of the Beautiful Names, which endure together with their beauties after the disappearance of the mirrors.

الْبَابُ الْخَامِسُ

فِي مَرَاتِبِ (حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ) وَهُوَ خُمْسُ

نُكْتٍ

: النُّكْتَةُ الْأُولَى

فَهَذَا الْكَلَامُ دَوَاءٌ مُجَرَّبٌ لِمَرَضِ الْعَجْزِ الْبَشَرِيِّ وَسَقَمِ الْفَقْرِ الْإِنْسَانِيِّ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

إِذْ هُوَ الْمَوْجِدُ الْمَوْجُودُ الْبَاقِي فَلَا بَأْسَ بِزَوَالِ الْمَوْجُودَاتِ لِدَوَامِ الْوُجُودِ الْمَحْبُوبِ بِبَقَاءِ مُوجِدِهِ الْوَاجِبِ الْوُجُودِ

وَهُوَ الصَّانِعُ الْفَاطِرُ الْبَاقِي فَلَا حُزْنَ عَلَى زَوَالِ الْمَصْنُوعِ لِبَقَاءِ مَدَارِ الْمَحَبَّةِ فِي صَانِعِهِ

وَهُوَ الْمَلِكُ الْمَالِكُ الْبَاقِي فَلَا تَأْسَفَ عَلَى زَوَالِ الْمُلْكِ الْمُتَجَدِّدِ فِي زَوَالٍ وَذَهَابٍ

وَهُوَ الشَّاهِدُ الْعَالِمُ الْبَاقِي فَلَا تَحْشُرَ عَلَى غَيْبُوبَةِ الْمَحْبُوبَاتِ مِنَ الدُّنْيَا لِبَقَائِهَا فِي دَائِرَةِ عِلْمٍ شَاهِدِهَا وَفِي نَظَرِهِ

وَهُوَ الصَّاحِبُ الْفَاطِرُ الْبَاقِي فَلَا كَدَرَ عَلَى زَوَالِ الْمُسْتَحْسَنَاتِ لِدَوَامِ مَنَاشِئِ مَحَاسِنِهَا فِي أَسْمَاءِ فَاطِرِهَا

وَهُوَ الْوَارِثُ الْبَاعِثُ الْبَاقِي فَلَا تَلْهَفَ عَلَى فِرَاقِ الْأَحْبَابِ لِبَقَاءِ مَنْ يَرِثُهُمْ وَيَبْعَثُهُمْ

وَهُوَ الْجَمِيلُ الْجَلِيلُ الْبَاقِي فَلَا تَحْزَنَّ عَلَى زَوَالِ الْجَمِيلَاتِ الَّتِي هِيَ مَرَايَا لِلْأَسْمَاءِ الْجَمِيلَاتِ لِبَقَاءِ الْأَسْمَاءِ بِجَمَالِهَا بَعْدَ زَوَالِ الْمَرَايَا

He is the Eternal True Object of Love and Worship; so no sorrow should be felt on the passing of 'metaphorical' beloveds, for the True Beloved is Eternal.

He is Eternally Merciful, Compassionate, Loving, and Clement; so the passing of the apparent bestowers of bounties and compassion has no importance, it should not cause sorrow or despair, for the One Whose mercy and compassion encompass all things is Enduring.

#92

He is Eternally Beauteous, Gracious, and Kind; the disappearance of gracious and sympathetic beings, therefore, should neither cause pain, nor should importance be given it, for the One Who takes the place of all of them and a single of Whose manifestations they all together cannot replace, is Enduring.

Since He is Enduring and possesses these attributes, He takes the place of every sort of transient, ephemeral beloved in this world. *"For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs!"*

Yes, enough for the immortality of this world and all it contains is the enduring existence of its Owner, Maker, and Creator.

Second Point

Sufficient for my immortality is God, for He is my Eternal God and my Eternal Creator, the Eternal Giver of my existence, my Eternal Maker, my Eternal Owner, my Eternal Witness, the Eternal True Object of my Worship, my Eternal Resurrector. There is therefore no harm in the disappearance of my being; there should be no sorrow, regret, or grief. For the Giver of my existence is Enduring, and His creation through His Names is also Enduring. The attributes of my person are nothing but the rays of one of His Names. They exist permanently in their Creator's knowledge and within His view, and do not therefore cease to exist on their passing and disappearance.

وَهُوَ الْمَعْبُودُ الْمَحْبُوبُ الْبَاقِي فَلَا تَأْلَمُ مِنْ زَوَالِ
الْمَحْبُوبَاتِ الْمَجَازِيَّةِ لِبَقَاءِ الْمَحْبُوبِ الْحَقِيقِيِّ

وَهُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْوَدُودُ الرَّؤُوفُ الْبَاقِي فَلَا غَمٌّ وَلَا
مَأْيُوسِيَّةٌ وَلَا أَهْمِيَّةٌ مِنْ زَوَالِ الْمُنْعِمِينَ الْمُشْفِقِينَ
الظَّاهِرِينَ لِبَقَاءِ مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ وَشَفَقَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ

وَهُوَ الْجَمِيلُ اللَّطِيفُ الْعَطُوفُ الْبَاقِي فَلَا حِرْقَةٌ وَلَا
عِبْرَةٌ بِزَوَالِ اللَّطِيفَاتِ الْمُشْفِقَاتِ لِبَقَاءِ مَنْ يَقُومُ مَقَامَ
كُلِّهَا وَلَا يَقُومُ الْكُلُّ مَقَامَ تَجَلٍّ وَاحِدٍ مِنْ تَجَلِّيَاتِهِ

فَبَقَائِهِ بِهَذِهِ الْأَوْصَافِ يَقُومُ مَقَامُ كُلِّ مَا فَنى وَزَالَ مِنْ
أَنْوَاعِ مُحَبُوبَاتِ كُلِّ أَحَدٍ مِنَ الدُّنْيَا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ
الْوَكِيلُ

نَعَمْ حَسْبِي مِنْ بَقَاءِ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا بَقَاءُ مَالِكِهَا وَ
صَانِعِهَا وَفَاطِرِهَا

: اَلنُّكْتَةُ الثَّانِيَّةُ

حَسْبِي مِنَ الْبَقَاءِ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْإِلَهِيُّ الْبَاقِي وَخَالِقِي الْبَاقِي
وَمُوجِدِي الْبَاقِي وَفَاطِرِي الْبَاقِي وَمَالِكِي الْبَاقِي وَ
شَاهِدِي الْبَاقِي وَمَعْبُودِي الْبَاقِي وَبَاعِثِي الْبَاقِي فَلَا بَأْسَ
وَلَا حُزْنَ وَلَا تَأْسَفَ وَلَا تَحْسَرَ عَلَى زَوَالِ وُجُودِي
لِبَقَاءِ مُوجِدِي وَإِجَادِهِ بِأَسْمَائِهِ وَمَا فِي شَخْصِي مِنْ
صِفَةٍ إِلَّا وَهِيَ مِنْ شُعَاعِ اسْمٍ مِنْ أَسْمَائِهِ الْبَاقِيَةِ فَرِزْوَالُ
تِلْكَ الصِّفَةِ وَفَنَائُهَا لَيْسَ إِعْدَامًا لَهَا لِأَنَّهَا مَوْجُودَةٌ فِي
دَائِرَةِ الْعِلْمِ وَبَاقِيَّةٌ وَمَشْهُودَةٌ لِخَالِقِهَا

Likewise, sufficient for me in respect of immortality and the pleasure of it, are my knowledge, understanding, consciousness, and belief that the rays in my being of an Enduring Name of my God are Enduring, and that the reality of my being is nothing other than a shadow of that Name, and that through the mystery of its reflection or image in the mirror of my being, my reality is not itself lovable, but lovable on account of the immortality of the various enduring things reflected in it.

Third Point

"For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs!" For He is the Necessary Existent, and these transitory beings are nothing other than places reflecting the renewal of the manifestations of His existence and giving of existence. Through Him and through being connected to Him and through knowledge of Him, are endless lights of existence; while without Him, there are the endless darkness of non-existence and the limitless pains of separation.

These transitory beings are mere mirrors, and with the changing of their relative determinations, they are renewed in six aspects in their transience, disappearance, and permanence:

#93

The First: The permanent existence of their beautiful meanings and identities in the World of Similitudes.

The Second: The permanent existence of their forms in the tablets of the World of Similitudes.

The Third: The permanent existence of their results and fruits which look to the hereafter.

The Fourth: The permanent existence of their dominical glorifications, represented [in the Preserved Tablet], which is a sort of existence.

The Fifth: The permanent existence in the exhibitions of knowledge and eternal vistas.

وَ كَذَا حَسْبِي مِنَ الْبَقَاءِ وَلَدَّتِهِ عَلِمِي وَإِذْعَانِي وَ
شُعُورِي وَإِيمَانِي بِأَنَّهُ إِلَهِي الْبَاقِي الْمُمْتَلِئُ شُعَاعُ اسْمِهِ
الْبَاقِي فِي مِرَاةِ مَا هَيْتِي وَمَا حَقِيقَةُ مَا هَيْتِي إِلَّا ظِلٌّ لِدَلِكِ
الْإِسْمِ فَبَسِيرٍ تَمَثُّلُهُ فِي مِرَاةِ حَقِيقَتِي صَارَتْ نَفْسُ
حَقِيقَتِي مُحْبُوبَةً لَا لِذَاتِهَا بَلْ بِسِرِّ مَا فِيهَا وَ بَقَاءُ مَا
تَمَثَّلَ فِيهَا أَنْوَاعُ بَقَاءٍ لَهَا

: الْكُتَّةُ الثَّالِثَةُ

حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعَمَ الْوَكِيلُ إِذْ هُوَ الْوَاجِبُ الْوُجُودِ الَّذِي
مَا هَذِهِ الْمَوْجُودَاتُ السَّيَّالَةُ إِلَّا مَظَاهِرٌ لِتَجَدُّدِ تَجَلِّيَّاتِ
إِجَادِهِ وَ وُجُودِهِ بِهِ وَ بِالْإِنْتِسَابِ إِلَيْهِ وَ بِمَعْرِفَتِهِ أَنْوَارُ
الْوُجُودِ بِلَا حَدٍّ وَ بِدُونِهِ ظُلُمَاتُ الْعَدَمَاتِ وَ الْأَمُّ
الْفِرَاقَاتِ الْغَيْرِ الْمَحْدُودَاتِ

وَ مَا هَذِهِ الْمَوْجُودَاتُ السَّيَّالَةُ إِلَّا وَ هِيَ مَرَايَا وَ هِيَ
مُتَجَدِّدَةٌ بِتَبَدُّلِ التَّعَيِّنَاتِ الْإِعْتِبَارِيَّةِ فِي فَنَائِهَا وَ زَوَالِهَا
وَ بَقَائِهَا بِسِتَّةِ وُجُوهٍ

الْأَوَّلُ : بَقَاءُ مَعَانِيهَا الْجَمِيلَةِ وَ هُيَوَاتِيَّاتِهَا الْمِثَالِيَّةِ

وَ الثَّانِي : بَقَاءُ صُورِهَا فِي الْأَلْوَا حِ الْمِثَالِيَّةِ

وَ الثَّالِثُ : بَقَاءُ ثَمَرَاتِهَا الْآخِرَوِيَّةِ

وَ الرَّابِعُ : بَقَاءُ تَسْبِيحَاتِهَا الرَّبَّانِيَّةِ الْمُمْتَلِئَةِ لَهَا الَّتِي هِيَ
نَوْعُ وُجُودِ لَهَا

وَ الْخَامِسُ : بَقَائُهَا فِي الْمَشَاهِدِ الْعِلْمِيَّةِ وَ الْمَنَاطِرِ
السَّرْمَدِيَّةِ

The Sixth: The permanent existence of their spirits, if they have them. For their various functions and states in their death, transience, disappearance, annihilation, and their appearance and extinction, is nothing other than what is demanded by the Divine Names.

It is due to the mystery of this that beings flow like a rushing torrent on the waves of life and death, existence and non-existence. And from this function arises perpetual activity and continuous creation. I, and everyone, therefore, are compelled to say: *"For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs!"*

That is, as regards existence, it is sufficient for me that I am the work of the Necessary Existent; to receive this illumined existence for a passing instant is preferable to millions of years of apparent, fruitless existence.

Yes, through the mystery of being related to God through belief, a minute of this existence is the equivalent of thousands of years without the relation of belief; the degrees of existence of that minute, even, are more complete and extensive than those thousands of years.

Likewise, sufficient for me for existence and the value of existence is my being the art of the One Whose grandeur is in the heavens and signs are on the earth, and Who created the heavens and earth in six days.

Likewise, sufficient for me for existence and its perfection is my being the artefact of the One Who adorned and lit up the heavens with lamps, and made dazzling the earth with flowers.

Likewise, sufficient for me for pride and honour is my being the creature and totally owned slave and servant of the One in relation to Whose perfection and beauty all the beauties and perfections of the universe are merely dim shadows, and signs of His perfection and indications of His beauty.

وَالسَّادِسُ : بَقَاءُ أَرْوَاحِهَا إِنْ كَانَتْ مِنْ ذَوَى الْأَرْوَاحِ
وَمَا وَظِفَتْهَا فِي كَيْفِيَّاتِهَا الْمُتَخَالِفَةِ فِي مَوْتِهَا وَفَنَائِهَا وَ
زَوَالِهَا وَعَدَمِهَا وَظُهُورِهَا وَإِنْطِفَائِهَا إِلَّا إِظْهَارُ
الْمُقْتَضِيَّاتِ لِأَسْمَاءِ إِلَهِيَّةِ

فَمِنْ سِرِّ هَذِهِ الْوُظِيفَةِ صَارَتْ الْمَوْجُودَاتُ كَسِيلٍ فِي
غَايَةِ السَّرْعَةِ تَتَمَوَّجُ مَوْتًا وَحَيَاةً وَوُجُودًا وَعَدَمًا وَ
مِنْ هَذِهِ الْوُظِيفَةِ تَتَظَاهَرُ الْفَعَالِيَّةُ الدَّائِمَةُ وَالْخَلْقِيَّةُ
الْمُسْتَمِرَّةُ فَلَا بُدَّ لِي وَلِكُلِّ أَحَدٍ أَنْ يَقُولَ : (حَسْبُنَا اللَّهُ
(وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

يَعْنِي حَسْبِي مِنَ الْوُجُودِ أَنِّي أَثَرٌ مِنْ أَثَارِ وَاجِبِ الْوُجُودِ
كَفَانِي أَنْ سَيَّالٌ مِنْ هَذَا الْوُجُودِ الْمُنَوَّرِ الْمَظْهَرِ مِنْ
مَلَائِكِينَ سَنَةٍ مِنَ الْوُجُودِ الْمُرَوَّرِ الْأَبْتَرِ

نَعَمْ بِسِرِّ الْإِنْتِسَابِ الْإِيمَانِيِّ يَقُومُ دَقِيقَةٌ مِنَ الْوُجُودِ
مَقَامَ أُلُوفِ سَنَةٍ بِلَا إِنْتِسَابِ إِيمَانِيٍّ بَلْ تِلْكَ الدَّقِيقَةُ أَتَمُّ
وَأَوْسَعُ بِمَرَاتِبٍ مِنْ تِلْكَ الْأَلْفِ سَنَةٍ

وَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْوُجُودِ وَقِيَمَتِهِ أَنِّي صَنَعَةٌ مِنْ هُوَ فِي
السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ وَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَ
الْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

وَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْوُجُودِ وَكَمَالِهِ أَنِّي مَصْنُوعٌ مِنْ زَيْنِ
وَنُورِ السَّمَاءِ بِمَصَابِيحَ وَزَيْنِ وَبَهَرِ الْأَرْضِ بِأَزَاهِيرِ

وَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْفَخْرِ وَالشَّرَفِ أَنِّي مُخْلُوقٌ وَمَمْلُوكٌ
وَعَبْدٌ لِمَنْ هَذِهِ الْكَائِنَاتُ بِجَمِيعِ كَمَالَاتِهَا وَمَحَاسِنِهَا
ظِلٌّ ضَعِيفٌ بِالنِّسْبَةِ إِلَى كَمَالِهِ وَجَمَالِهِ وَمِنْ آيَاتِ
كَمَالِهِ وَإِشَارَاتِ جَمَالِهِ

Likewise, sufficient for me for everything is He Who stores up in tiny containers between the *kāf* and the *nūn* (*) incalculable numbers of bounties, and preserves through His power tons in a single handful of the subtle containers called seeds and grains.

** That is, the creative command "Be! (Kun!). " See, Qur'an, 36:82, etc. [Tr.]*

Likewise, sufficient for me in place of all possessors of beauty and beneficence is the All- Beauteous and Compassionate One. For all these beautiful creatures are merely ephemeral mirrors for the renewal of the lights of His beauty in the course of the seasons, the centuries, and the ages. And all these recurring bounties and successive fruits of the spring and summer are places of manifestation for the renewal of His continuous bestowal in the passage of creatures, days, and years.

Likewise, sufficient for me for life and its true nature is my being a map, index, summary, balance, and measure of the manifestations of the Names of the Creator of life and death.

Likewise, sufficient for me for life and its functions is my being a word inscribed with the pen of power, pointing to and making understood the Names of the Absolutely Powerful One, the Ever-Living and Self-Subsistent; by my life receiving the manifestations of my Creator's essential attributes, and His are the Most Beautiful Names.

Likewise, sufficient for me for life and its rights is my displaying it among my brother creatures and proclaiming it to them, and exhibiting in the view of the Creator of the universe my being decked out in the manifestations of My Creator's Names, Who has adorned me with the bejewelled dress of my being, the gown of my inborn nature, and the necklace of my well- ordered life, which is ornamented with the gifts of His mercy.

وَكَذَا حَسْبِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَنْ يَدَّخِرُ مَا لَا يُعَدُّ وَلَا يُحْصَى مِنْ نِعَمِهِ فِي صُنَيْدِقَاتٍ لَطِيفَةٍ هِيَ بَيْنَ الْكَافِ وَ التُّونِ فَيَدَّخِرُ بِقُدْرَتِهِ مَلَائِينَ قِنْطَارٍ فِي قَبْضَةٍ وَاحِدَةٍ فِيهَا صُنَيْدِقَاتٌ لَطِيفَةٌ تُسَمَّى بُدُورًا وَ نَوَاءً

وَكَذَا حَسْبِي مِنْ كُلِّ ذِي جَمَالٍ وَ ذِي إِحْسَانٍ الْجَمِيلُ الرَّحِيمُ الَّذِي مَا هَذِهِ الْمَصْنُوعَاتُ الْجَمِيلَاتُ إِلَّا مَرَايَا مُتَفَانِيَّةٌ لِتَجَدُّدِ أَنْوَارِ جَمَالِهِ بِمَرِّ الْفُصُولِ وَ الْعُصُورِ وَ الدُّهُورِ وَ هَذِهِ التَّعَمُّ الْمُتَوَاتِرَةُ وَ الْأَثْمَارُ الْمُتَعَاقِبَةُ فِي الرَّبِيعِ وَ الصَّيْفِ مَظَاهِرٌ لِتَجَدُّدِ مَرَاتِبِ إِنْعَامِهِ الدَّائِمِ عَلَى مَرِّ الْأَنَامِ وَ الْأَيَّامِ وَ الْأَعْوَامِ

وَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْحَيَاةِ وَ مَا هِيَئَتْهَا إِلَيَّ خَرِيطَةٌ وَ فَهْرِسْتَةٌ وَ فَذَلِكَ وَ مِيزَانٌ وَ مَقْيَاسٌ لِحُلُوتِ أَسْمَاءِ خَالِقِ الْمَوْتِ وَ الْحَيَاةِ

وَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْحَيَاةِ وَ وَطِيفَتْهَا كَوْنِي كَكَلِمَةٍ مَكْتُوبَةٍ بِقَلَمِ الْقُدْرَةِ وَ مُفْهِمَةٍ دَالَّةٍ عَلَى أَسْمَاءِ الْقَدِيرِ الْمُطْلَقِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ بِمَظْهَرِيَّةٍ حَيَاتِي لِلشُّعُونِ الدَّائِيَّةِ لِإِفَاطِرِي الَّذِي لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

وَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْحَيَاةِ وَ حُقُوقِهَا إِعْلَانِي وَ تَشْهِيرِي بَيْنَ إِخْوَانِي الْمَخْلُوقَاتِ وَ إِعْلَانِي وَ إِظْهَارِي لِنَظَرِ شُهُودِ خَالِقِ الْكَائِنَاتِ بِتَرْيُّنِي بِحُلُوتِ أَسْمَاءِ خَالِقِي الَّذِي زَيَّنَنِي بِمُرَصَّعَاتِ حُلَّةٍ وَ جُودِي وَ خِلْعَةٍ فِطْرَتِي وَ قِلَادَةِ حَيَاتِي الْمُنْتَظَمَةِ فِيهَا مَزِينَاتٌ هَدَايَا رَحْمَتِهِ

Likewise, sufficient for me for the rights of my life are my understanding the salutations of living creatures to the Granter of Life and my observation of them, and my testifying to them.

Likewise, sufficient for me for the rights of my life is my being adorned and made beautiful with the embossed jewels of His bounties, to present them consciously, because of my belief to the view of the Pre-Eternal Monarch.

Likewise, sufficient for me for life and its pleasures is my knowledge, realization, awareness, and belief that I am His slave, artefact, and creature, needy and wanting for Him; and He is my Creator, Compassionate to me, Who nurtures and raises me munificently, graciously, through His bestowal, as befits His wisdom and mercy.

#95

Likewise, sufficient for me for life and its value is my being a measure through my absolute impotence, poverty, and weakness to the degrees of the power of the Absolutely Powerful One, the degrees of mercy of the Absolutely Compassionate One, and the levels of strength of the Possessor of Absolute Strength.

Likewise, sufficient for me for perfection is my knowledge that my God is Absolutely Perfect, and whatever things there are in the universe which are perfect, they are signs of His perfection and indications of it.

Likewise, sufficient for me for perfection in myself is belief in God, because for man, belief is the source of all perfections.

لِوَاهِبِ الْحَيَاةِ وَشُهُودِي لَهَا وَشَهَادَاتِي عَلَيْهَا وَكَذَا مِنْ
حُقُوقِ حَيَاتِي فَهَمِي لِتَحِيَّاتِ ذَوِي الْحَيَاةِ

وَكَذَا حَسْبِي مِنْ حُقُوقِ حَيَاتِي تَبَرُّجِي وَتَزَيُّنِي
بِمُرَصَّعَاتِ جَوَاهِرِ إِحْسَانِهِ بِشُعُورِ إِيْمَانِي لِلْعَرَضِ لِنَظَرِ
شُهُودِ سُلْطَانِي الْأَزَلِيِّ

وَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْحَيَاةِ وَلَذَاتِهَا عِلْمِي وَإِذْعَانِي وَ
شُعُورِي وَإِيْمَانِي بِأَنِّي عَبْدُهُ وَمَصْنُوعُهُ وَمَخْلُوقُهُ وَ
فَقِيرُهُ وَ مُحْتَاجٌ إِلَيْهِ وَهُوَ خَالِقِي رَحِيمٌ بِي كَرِيمٌ لَطِيفٌ
مُنْعِمٌ عَلَيَّ يُرَبِّبُنِي كَمَا يَلِيقُ بِحِكْمَتِهِ وَرَحْمَتِهِ

وَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْحَيَاةِ وَ قِيَمَتِهَا مِقْيَاسِيَّتِي بِأَمْثَالِ
عَجْزِي الْمُطْلَقِ وَفَقْرِي الْمُطْلَقِ وَضَعْفِي الْمُطْلَقِ
لِمَرَاتِبِ قُدْرَةِ الْقَدِيرِ الْمُطْلَقِ وَدَرَجَاتِ رَحْمَةِ الرَّحِيمِ
الْمُطْلَقِ وَطَبَقَاتِ قُوَّةِ الْقَوِيِّ الْمُطْلَقِ وَكَذَا بِمَعَكْسِيَّتِي
بِحُزْنِيَّاتِ صِفَاتِي مِنَ الْعِلْمِ وَالْإِرَادَةِ وَالْقُدْرَةِ الْجُزْئِيَّةِ
لِفَهْمِ الصِّفَاتِ الْمُحِيطَةِ لِخَالِقِي فَأَفْهَمُ عِلْمَهُ الْمُحِيطَ
بِمِيزَانِ عِلْمِي الْجُزْئِيِّ

وَهَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْكَمَالِ عِلْمِي بِأَنَّ إِلَهِي هُوَ الْكَامِلُ
الْمُطْلَقُ فَكُلُّ مَا فِي الْكَوْنِ مِنَ الْكَمَالِ مِنْ آيَاتِ كَمَالِهِ وَ
إِشَارَاتٍ إِلَى كَمَالِهِ

وَكَذَا حَسْبِي مِنَ الْكَمَالِ فِي نَفْسِي الْإِيْمَانُ بِاللَّهِ إِذِ
الْإِيْمَانُ لِلْبَشَرِ مَنْبَعٌ لِكُلِّ كَمَالَاتِهِ

Likewise, sufficient for me for all my needs sought through the tongues of my various faculties, is my God, Sustainer, and Creator, the Giver of my form; His are the Most Beautiful Names; He feeds me and gives me to drink; He nurtures, raises, administers, and perfects me; He is limitless in glory, and His favours are comprehensive.

Fourth Point

Sufficient for me for all my wishes is He Who opened up from a fluid through His subtle art, subtle power, wisdom, and His subtle dominicality, my form and that of all my fellow living creatures.

Likewise, sufficient for me for all my aims is He Who made me, opened my ears and eyes, included in my body my tongue and my heart, and placed in them and in my other faculties innumerable precise scales to weigh up the contents of the treasures of His mercy. Similarly, He placed in my tongue, heart, and nature, countless sensitive instruments to gauge the varieties of the treasures of His Names.

Likewise, sufficient for me is He Who, through His glorious Godhead, beautiful mercy, grand dominicality, munificent clemency, vast power, and subtle wisdom, included in my insignificant, lowly person and weak and wanting being, all these members and faculties, limbs and systems, senses and feelings, inner faculties and spiritual powers, to allow me to know all the varieties of His bounties and comprehend most of the manifestations of His Names.

Fifth Point

I and all men should declare thankfully and proudly: Sufficient for me is the One Who created me and took me out of the darkness of non-existence, bestowing on me light of being.

وَ كَذَا حَسْبِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ لِأَنْوَاعِ حَاجَاتِي الْمَطْلُوبَةِ
بِأَنْوَاعِ السِّنَةِ جِهَازَاتِي الْمُخْتَلِفَةِ إِلَهِي وَ رَبِّي وَ خَالِقِي وَ
مُصَوِّرِي الَّذِي لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى الَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَ
يَسْقِينِي وَ يُرَبِّينِي وَ يُدَبِّرُنِي وَ يُكَلِّمُنِي جَلَّ جَلَالُهُ وَ
عَمَّ نَوَالُهُ

: التُّكْتَةُ الرَّابِعَةُ

حَسْبِي لِكُلِّ مَطَالِبِي مَنْ فَتَحَ صُورَتِي وَ صُورَةَ أَمْثَالِي مِنْ
ذَوِي الْحَيَاةِ فِي الْمَاءِ بِلَطِيفِ صُنْعِهِ وَ لَطِيفِ قُدْرَتِهِ وَ
حِكْمَتِهِ وَ لَطِيفِ رُبُوبِيَّتِهِ

وَ كَذَا حَسْبِي لِكُلِّ مَقَاصِدِي مَنْ أَنْشَأَنِي وَ شَقَّ سَمْعِي وَ
بَصَرِي وَ أَدْرَجَ فِي جِسْمِي لِسَانًا وَ جَنَانًا وَ أَوْدَعَ فِيهَا وَ
فِي جِهَازَاتِي مَوَازِينَ حَسَّاسَةً لَا تُعَدُّ لَوْزَنٍ مُدَخَّرَاتٍ
أَنْوَاعِ خَزَائِنِ رَحْمَتِهِ وَ كَذَا أَدْرَجَ فِي لِسَانِي وَ جَنَانِي وَ
فِطْرَتِي الْآتِ حَسَّاسَةً لَا تُحْصَى لِفَهْمِ أَنْوَاعِ كُنُوزِ
أَسْمَائِهِ

وَ كَذَا حَسْبِي مَنْ أَدْرَجَ فِي شَخْصِي الصَّغِيرِ الْحَقِيرِ وَ
أَدْرَجَ فِي وُجُودِي الضَّعِيفِ الْفَقِيرِ هَذِهِ الْأَعْضَاءَ وَ
الْآلَاتِ وَ هَذِهِ الْجَوَارِحَ وَ الْجِهَازَاتِ وَ هَذِهِ الْخَوَاسِ وَ
الْحِسِّيَّاتِ وَ هَذِهِ اللَّطَائِفَ وَ الْمَعْنَوِيَّاتِ لِإِحْسَاسِ جَمِيعِ
أَنْوَاعِ نِعَمِهِ وَ لِإِدَاقَةِ أَكْثَرِ تَجَلِّيَّاتِ أَسْمَائِهِ بِجَلِيلِ
الْوَهْيَتِهِ وَ جَمِيلِ رَحْمَتِهِ وَ بِكَبِيرِ رُبُوبِيَّتِهِ وَ كَرِيمِ رَأْفَتِهِ
وَ بِعَظِيمِ قُدْرَتِهِ وَ لَطِيفِ حِكْمَتِهِ

: التُّكْتَةُ الْخَامِسَةُ

لَا بُدَّ لِي وَ لِكُلِّ أَحَدٍ أَنْ يَقُولَ حَالًا وَ قَالًا وَ مُتَشَكِّرًا وَ
مُفْتَحِرًا : حَسْبِي مَنْ خَلَقَنِي وَ أَخْرَجَنِي مِنْ ظُلْمَةٍ
الْعَدَمِ وَ أَنْعَمَ عَلَيَّ بِنُورِ الْوُجُودِ

Likewise, sufficient for me is the One Who bestowed on me the bounty of life, which gives all things to those who possess it and stretches out its hands to all things.

وَكَذَا حَسْبِي مَنْ جَعَلَنِي حَيًّا فَأَنْعَمَ عَلَيَّ نِعْمَةَ الْحَيَاةِ
الَّتِي تُعْطَى لِصَاحِبِهَا كُلِّ شَيْءٍ وَتُمِدُّ يَدَ صَاحِبِهَا إِلَى كُلِّ
شَيْءٍ

#96

Likewise, sufficient for me is the One Who made me a human being and bestowed on me the bounty of humanity, which makes man the microcosm, greater in meaning than the macrocosm.

وَكَذَا حَسْبِي مَنْ جَعَلَنِي إِنْسَانًا فَأَنْعَمَ عَلَيَّ بِنِعْمَةِ
الْإِنْسَانِيَّةِ الَّتِي صَيَّرَتِ الْإِنْسَانَ عَالَمًا صَغِيرًا أَكْبَرَ مَعْنَى
مِنَ الْعَالَمِ الْكَبِيرِ

Likewise, sufficient for me is the One Who made me a believer and bestowed on me the bounty of belief, which makes this world and the hereafter two tables laden with bounties, and offers them to the believer with the hand of belief.

وَكَذَا حَسْبِي مَنْ جَعَلَنِي مُؤْمِنًا فَأَنْعَمَ عَلَيَّ بِنِعْمَةِ
الْإِيمَانِ الَّذِي يُصَيِّرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ كَسُفْرَتَيْنِ
مَمْلُوءَتَيْنِ مِنَ النِّعَمِ يُقَدِّمُهُمَا إِلَى الْمُؤْمِنِ بِيَدِ الْإِيمَانِ

Likewise, sufficient for me is the One Who made me a member of the community of His Beloved, Muhammad (Upon whom be blessings and peace) and bestowed on me love of God and being loved by Him, which are found in belief and are the highest degrees of human perfection; and through this love springing from belief, expanded the extent to which believers could benefit, to the infinite contents of the spheres of contingency and necessity.

وَكَذَا حَسْبِي مَنْ جَعَلَنِي مِنْ أُمَّةٍ حَبِيبِهِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ فَأَنْعَمَ عَلَيَّ بِمَا فِي الْإِيمَانِ مِنَ الْمَحَبَّةِ
وَالْمَحْبُوبِيَّةِ الْإِلَهِيَّةِ الَّتِي هِيَ مِنْ أَعْلَى مَرَاتِبِ
الْكَمَالَاتِ الْبَشَرِيَّةِ وَبِتِلْكَ الْمَحَبَّةِ الْإِيمَانِيَّةِ تَمْتَدُّ
أَيَادِي إِسْتِفَادَةِ الْمُؤْمِنِ إِلَى مَا لَا يَتَنَاهَى مِنْ مُشْتَمَلَاتِ
دَائِرَةِ الْإِمْكَانِ وَالْوُجُوبِ

Likewise, sufficient for me is the One Who, not making me inanimate, or an animal, or leaving me in misguidance, gave me preference with regard to nature, species, religion, and belief, over the majority of creatures; praise and thanks are therefore due to Him alone.

وَكَذَا حَسْبِي مَنْ فَضَّلَنِي جِنْسًا وَنَوْعًا وَدِينًا وَإِيمَانًا
عَلَى كَثِيرٍ مِنْ مَخْلُوقَاتِهِ فَلَمْ يُجْعَلْنِي جَامِدًا وَلَا حَيَوَانًا وَلَا
لَا ضَالًّا فَلَهُ الْحَمْدُ وَلَهُ الشُّكْرُ

Likewise, sufficient for me is the One Who made me a comprehensive place of the manifestations of His Names, and in accordance with the meaning of the Hadith: *"The heavens and the earth contained me not; I was contained in the heart of my believing servant,"* (*) bestowed on me a bounty which the universe could not contain; that is, man's essential nature is a comprehensive place of manifestation of all the Divine Names manifested in the universe.

وَكَذَا حَسْبِي مَنْ جَعَلَنِي مَظْهَرًا جَامِعًا لِتَجَلِّيَّاتِ
أَسْمَائِهِ وَأَنْعَمَ عَلَيَّ بِنِعْمَةٍ لَا تَسْغُهَا الْكَائِنَاتُ بِسِرِّ
حَادِيثِ (لَا يَسْغُنِي أَرْضِي وَلَا سَمَائِي وَيَسْغُنِي قَلْبُ
عَبْدِي الْمُؤْمِنِ) يَعْنِي أَنَّ الْمَاهِيَّةَ الْإِنْسَانِيَّةَ مَظْهَرٌ
جَامِعٌ لِجَمِيعِ تَجَلِّيَّاتِ الْأَسْمَاءِ الْمُتَجَلِّيَّةِ فِي جَمِيعِ
الْكَائِنَاتِ

* See, al-‘Ajlūnī, *Kashf al-Khafā*, ii, 195

Likewise, sufficient for me is He Who bought from me the property of His I had in order to preserve it and later return it to me, and give me Paradise as the price. Praise and thanks be to Him to the number of particles of my being multiplied by the number of atoms in existence.

*Sufficient for me is my Sustainer; May God be exalted!
And the Light of Muhammad; God's blessings be upon him!*

There is no god but God!

*Sufficient for me is my Sustainer; May God be exalted!
My heart's inner life is the remembrance of God;
The remembrance of Ahmad; God's blessings be upon him!*

There is no god but God!

#97

The Fifth Ray

[Thirteen years ago, (*) as an addendum to the discussion in *Muhakemat-i Bedi'iyeh*, which was published thirty years ago, the draft of twenty 'Matters' was written about the Barrier of Dhu'l-Qarnayn, **Gog and Magog**, and the signs of the end of time. This has now been corrected for the sake of a dear friend, and been made the Fifth Ray.]

It is now more than forty years ago. [This corrected version, which Bediuzzaman designated The Fifth Ray, was compiled in Kastamonu, most probably in 1938. Muhakemat was published in Istanbul in 1911. -Tr.]

The Fifth Ray of The Thirty-First Flash of The Thirty-First Letter

NOTE: So that the purpose of the Introduction may be understood, the 'Matters' following the Introduction should be read first.

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

A point about the verse, *But already have come some tokens thereof*

was written in order to protect the belief of the mass of believers and preserve it from **doubt**.

Like **allegorical verses of the Qur'an**, some Hadiths about the events of the end of time have profound meanings.

They cannot be expounded in the same way as **incontestable verses**, and not everyone can understand them.

Rather than being **expounded**, they are **interpreted**.

وَكَذَا حَسْبِي مَنِ اشْتَرَىٰ مُلْكُهُ الَّذِي عِنْدِي مِنِّي
لِيَحْفَظَهُ لِي ثُمَّ يُعِيدُهُ إِلَيَّ وَأَعْطَانَا ثَمَنَهُ الْجَنَّةَ فَلَهُ
الشُّكْرُ وَلَهُ الْحَمْدُ بَعْدَ ضَرْبِ ذَرَّاتٍ وَجُودِي فِي ذَرَّاتِ
الْكَائِنَاتِ

حَسْبِي رَبِّي جَلَّ اللَّهُ نُورُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ * لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
* حَسْبِي رَبِّي جَلَّ اللَّهُ سِرُّ قَلْبِي ذِكْرُ اللَّهِ * ذِكْرُ أَحْمَدُ
صَلَّى اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

Beşinci Şua

[Otuz sene evvel yazılan matbu' "Muhakemat-ı Bediyye"de bahsedilen "Sedd-i Zülkarneyn" ve "Ye'cüc Me'cüc" ve sair eşrat-ı kıyametten yirmi mes'ele, o Muhakemat'a bir tetimme olarak onüç sene (Haşiye) evvel bir kısım müsveddesi yazılmış idi. Aziz bir dostumun hatırı için tebyiz edildi, Beşinci Şua oldu.]

(Haşiye): Şimdi kırk seneden geçmiş.

(Otuzbirinci Mektub'dan Otuzbirinci Lem'anın Beşinci Şua'ıdır.)

İHTAR: Evvelce **Mukaddime**den sonra gelen mes'eleler okunsun, tâ mukaddimedeki maksad anlaşılsın.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

âyetinin bir nüktesi, فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا

bu zamanda akide-i avam-ı mü'minîni vikaye ve şübehattan muhafaza için yazılmış.

Âhırzamanda vukua gelecek hâdisata dair hadislerin bir kısmı **müteşâbihat-ı Kur'aniye** gibi derin manaları var.

Muhkemat gibi tefsir edilmez ve herkes bilemez.

Belki **tefsir** yerinde tevîl ederler.

According to the verse, *But none save God knows its final meaning (ta'wīl). And those who are deeply rooted in knowledge*, their meaning, interpretation and what is intended by them is understood only after the event,

#98

so that those firmly grounded in knowledge say:
“We believe in it; the whole [of the divine writ] is from our Sustainer, and they **disclose** those hidden truths.

This Fifth Ray contains an Introduction and twenty-three ‘Matters.’ The Introduction consists of five ‘Points.’

First Point: Since belief and accountability are a test, a trial, a competition within the bounds of man’s will, matters that are **obscure**, **profound**, and in need of careful study and experiment cannot **obvious**.

They should not be so **compelling** that everyone has to affirm them **willy-nilly**.

For in this way the Abu Bakr’s may rise to the **highest of the high** and the Abu Jahl’s descend to the **lowest of the low**. If there is no will, there is no accountability.

It is because of this mystery and wisdom that miracles are displayed only **rarely**, and in this realm of accountability, like some allegorical verses of the Qur’an, the signs of the end of the world, which will be visible and seen, are obscure and **open to interpretation**.

Since when the sun rises in the west it will be so clear everyone will be compelled to affirm it, the door of **repentance** will be closed and repentance and belief will no longer be accepted.

For the Abu Bakr’s and the Abu Jahl’s will be **equal** in their affirmation of it.

In fact, although when **Jesus (Peace be upon him)** comes he himself will know he is Jesus, not everyone will know.

Similarly, fearsome figures such as the **Dajjal** and **Sufyan** (Antichrist) (*) will not know themselves to be such.

There are numerous Hadiths about the Muslim Antichrist, known as ‘the Sufyan’ (al-Sufyānī). See, for example, al-Ḥākim, al-Mustadrak, iv, 520. [Tr.]

Second Point: Some of the matters of the Unseen, outside the realm of man’s perception, that were made known to the Prophet (UWBP) were made known in **detail**.

These he could in no way alter or **interfere** with, like the incontestable verses of the Qur’an and ‘Sacred’ Hadiths.

Ḥadīth Qudsī: A saying of the Prophet (UWBP) imparted to him by revelation or inspiration, the wording of which was his own. [Tr.]

وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ

sırrıyla, vukuundan sonra tevilleri anlaşılır ve murad ne olduğu bilinir ki,

ilimde râsih olanlar **أَمَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنا** deyip o gizli hakikatları **izhar** ederler.

Bu Beşinci Şua’nın bir mukaddimesi ve yirmiüç mes’eleli vardır. Mukaddime beş noktadır.

Birinci Nokta: İman ve teklif ihtiyar dairesinde bir imtihan, bir tecrübe, bir müsabaka olduğundan, **perdeli** ve **derin** ve tedkik ve tecrübeye muhtaç olan nazarî mes’eleleri elbette **bedihî** olmaz.

Ve herkes **ister istemez** tasdik edecek derecede **zarurî** olmaz.

Tâ ki Ebu Bekirler **a'lâ-yı illiyyîne** çıksınlar ve Ebu Cehiller **esfel-i safiline** düşsünler. İhtiyar kalmazsa teklif olamaz.

Ve bu sır ve hikmet içindir ki, mu’cizeler seyrek ve **nâdir** verilir. Hem dâr-ı teklifte gözle görünecek olan alâmet-i kıyamet ve eşrat-ı saat, bir kısım müteşabihat-ı Kur’aniye gibi kapalı ve **tevilli** oluyor.

Yalnız, Güneş’in mağribden çıkması bedahet derecesinde herkesi tasdike mecbur ettiğinden, **tövbe** kapısı kapanır; daha tövbe ve iman makbul olmaz.

Çünkü Ebu Bekirler, Ebu Cehiller ile tasdikte **beraber** olurlar.

Hattâ **Hazret-i İsa** Aleyhisselâm’ın nüzülü dahi ve kendisi İsa Aleyhisselâm olduğu, nur-u imanın dikkatiyle bilinir; herkes bilemez.

Hattâ **Deccal** ve **Süfyan** gibi eşhas-ı müdhişe, kendileri dahi kendilerini bilmiyorlar.

İkinci Nokta: Peygambere bildirilen umûr-u gaybiye, bir kısmı **tafsil** ile bildirilir.

Bu kısımda hiç tasarruf edilmez ve **karışamaz**. Kur’anın ve hadîs-i kudsinin muhkematı gibi.

Others, employing his eloquence, he would illustrate and explain in detail or in allegorical form suitably to the wisdom of man's accountability.

For example, one time when conversing with some people, a deep **rumbling** was heard. He said: "That is the sound of a **rock** which has been rolling down hill for seventy years and has at this moment come to rest in the very pit of Hell."

Muslim, Janna, 31, No: 2844; Musnad, iii, 341,346

Five minutes after he made this strange announcement, someone came and said: "Such-and-such a **dissembler** has died. He was seventy years old, and has gone to Hell," showing the meaning of the Prophet's **eloquent** words.

#99

NOTE: Minor future events not included among the truths of belief were considered **unimportant** by the Prophet (UWBP).

The Third Point consists of two 'Points':

The First: Because in the course of time ordinary people attached literal meanings to some Hadiths which had been narrated in the form of **comparisons** and **allegories**, such Hadiths are apparently not conformable with reality.

Although they are **pure truth**, they appear not to be so.

For example, two angels called **Thawr and Hut**, (*) who are among the bearers of the earth and as though the bearers of the Throne, were conceived of as a huge **ox** and a gigantic fish.

*See, Bayhaqī, Shu'ab al-Īmān, 403; Zhabī, Mizān al-Ītidāl, iv, 352; Suyuṭī, al-Durr al-Manthūr, i, 329.**

The Second: Some Hadiths refer to the majority of Muslims, or to the Islamic State, or to the **centre of the Caliphate**, but they were understood to refer to all the people in the world. Although being particular in some respect, they were supposed to be universal and general.

For instance, it says in a narration: "A time will come when no one remains who says: Allah! Allah!" (*) That is, "The places where God's name is mentioned will be closed, and the call to prayer and **iqāma** will be recited in Turkish."

Tirmidhī, Fitan, 35; al-Hākim, al-Mustadrak, iv, 494; Ibn Hibbān, al-Ṣaḥīḥ, viii, 299.

Fourth Point: Just as for numerous reasons and instances of wisdom hidden matters of 'the Unseen' like death and the appointed hour remain **secret**, so the end of the world, which is its death and the appointed hour of mankind and that of the animal kingdom, has been left secret for many good reasons.

Ve diğer bir kısmı icmal ile bildirilir, tafsilât ve tasvirâtı onun içtihadına havale edilir. İmana girmeyen hâdisat-ı kevnîyeye ve vukuat-ı istikbaliyeye dair hadîsler gibi. Bu kısımda, Peygamberimiz (A.S.M.) belâgatıyla -temsiller suretinde- sırr-ı teklif hikmetine muvafık tafsil ve tasvir eder.

Meselâ: Bir sohbette derin bir **gürültü** işitildi. Ferman etti ki: "Bu gürültü, yetmiş seneden beri Cehennem tarafına yuvarlanan bir **taşın** bu dakikada Cehennem'in dibine yetişip düşmesinin gürültüsüdür."

Bu garib haberden beş-altı dakika sonra birisi geldi dedi: "Ya Resulallah! Yetmiş yaşında bulunan filan **münafık** vefat etti, Cehennem'e gitti." Peygamber'in yüksek **beligane** kelâmının tevlini gösterdi.

İhtar: Hakaik-i imaniyeye girmeyen cüz'î hâdisat-ı istikbaliye, nazar-ı nübüvvette **ehemmiyetsizdir**.

Üçüncü Nokta:İki Nükte'dir.

Birincisi: **Teşbihler** ve **temsiller** suretinde rivayet edilen bir kısım hadîsler, mürur-u zamanla avamın nazarında hakikat telakki edildiğinden vakıa mutabık çıkmıyor.

Ayn-ı hakikat olduğu halde vakıa mutabakatı görünmüyor.

Meselâ: Hamele-i Arş gibi arzın hamelesinden olan **Sevr ve Hut** namında ve misalinde iki melaike, koca bir **öküz** ve pek büyük bir balık tasavvur edilmiş.

İkincisi: Bir kısım hadîsler İslâmların ekseriyeti noktasında veya hükûmet-i İslâmiyenin veya **merkez-i hilafetin** nokta-i nazarında vürûd ettiği halde, umum ehl-i dünyaya şamil zannedilmiş ve bir cihette hususî bulunduğu halde, küllî ve âmm telakki edilmiş.

Meselâ, rivayette vardır ki: "Bir zaman gelecek, Allah Allah diyen kalmayacak." Yani, zikirhaneler kapanacak ve Türkçe ezan ve **kamet** okunacak demektir.

Dördüncü Nokta:Ecel ve mevt gibi umûr-u gaybiye çok hikmet ve maslahat cihetiyle **gizli** kaldığı misillü, dünyanın sekeratı ve mevdi ve nev'-i beşerin ve cins-i hayvanın eceli ve vefatı olan kıyamet dahi çok maslahatlar için gizlenilmiş.

Yes, if the appointed hour of death was **specified**, the first half of life would be passed in absolute heedlessness, and the second half in absolute terror, as every day a further step was taken towards the **gallows**. This would destroy the wise and beneficial balance of hope and fear.

Similarly, if the end of the world, its death and appointed hour, had been specified, **the Early and Middle Ages** would have been virtually unaffected by the idea of the hereafter, and the later ages would have been passed in terror. No pleasure or value would have remained in worldly life, nor, as an act of will, would the worship of God, between hope and fear, have held any importance or purpose.

Also, if the death of the world had been specified, some of the truths of belief would have been clearly obvious and everyone would have affirmed them **willy-nilly**.

The mystery of man's accountability and the wisdom and purpose of belief, which are tied to man's choice and **will**, would have been negated.

#100

It is for numerous **benefits** such as these that matters related to the Unseen remain secret.

Everyone therefore continually bears in mind both his death and his continued life, and he works both for this world and the **hereafter**.

He is also aware that the end of the world may occur in any age, or that it may continue, and so works for **eternal life** within the transitoriness of this world, and strives to build the world as though he was never going to die. (*)

Suyūṭī, al-Faṭḥ al-Kabīr, i, 190, 202; al-Manāwī, Fayḍ al-Qadīr, i, 532, No: 1068; ii, 12, No: 1201.

Also, if the occurrence of **calamities** had been specified, the man who expected one would suffer a calamity perhaps ten times greater than the actual calamity. Divine wisdom and mercy have therefore veiled the time of their occurrence and left it secret, so that the man does not suffer the misfortune.

It is because most hidden cosmic events are tied to such instances of wisdom that to give news of the Unseen or to **foretell** events has been prohibited.

In order not to be **disrespectful** and **disobedient** in the face of the principle "None knows the Unseen save God",

those who with dominical leave even, give news of the Unseen other than concerning man's accountability and the truths of belief, have done so only allusively and indirectly.

Evet, eğer ecel vakti **muayyen** olsaydı, -yarı ömür gaflet-i mutlaka içinde ve yarıdan sonra, **darâğacı**na asılmak için her gün bir ayak daha onun tarafına atılmakla dehşet-i mutlaka içinde- havf u recanın müvazene-i maslahatkârane ve hakîmanesi bozulduğu gibi, aynen öyle de:

Dünyanın eceli ve sekeratı olan kıyamet vakti muayyen olsaydı, **kurûn-u ûlâ ve vustâ** fikr-i âhiretten pek az müteessir olacaktı. Ve kurûn-u uhrâ, dehşet-i mutlaka içinde bulunup ne hayat-ı dünyeviye'nin lezzeti ve kıymeti kalır ve ne de havf u reca içinde ihtiyar ile itaatkârane olan ubudiyetin ehemmiyeti ve hikmeti bulunurdu.

Hem eğer muayyen olsa, bir kısım hakaik-i imaniye bedahet derecesine girer, herkes **ister istemez** tasdik eder.

İhtiyar ve **irade** ile bağlı olan sırr-ı teklif ve hikmet-i iman bozulur.

İşte bunun gibi çok **maslahatlar** için umûr-u gaybiye gizli kaldığından

herkes her dakikada hem ecelini, hem bekasını düşündüğü için hem dünyaya, hem **âhiretine** çalışabildiği gibi,

her asırda dahi hem kıyamet kopacağını, hem dünyanın devamını düşünebildiği için; hem dünyanın fâniliğinde **hayat-ı bâkiye**ye, hem hiç ölmeyecek gibi imaret-i dünyaya çalışabilir.

Hem de **musibetlerin** vakti muayyen olsaydı, musibet başına gelen adam, musibetin intizarında o gelen musibetin belki on mislinden ziyade manevî bir musibet -o intizardan- çekmemesi için, hikmet ve rahmet-i İlahiye tarafından gizli, perdeli bırakılmış.

Ve ekser hâdisat-ı kevnîye-i gaybiye böyle hikmetleri bulunduğundandır ki, **gaibden haber vermek** yasak edilmiş.

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ düsturuna karşı **hürmetsizlik** ve **itaatsizlik** etmemek içindir ki,

medar-ı teklif ve hakaik-i imaniyeden başka olan umûr-u gaybiyeden izn-i Rabbanî ile haber verenler dahi, yalnız işaret suretinde perdeli ve kapalı ihbar etmişler.

In fact, the good tidings about the Prophet Muhammad (UWBP) in the **Torah**, **Gospels**, and **Psalms**, are veiled and obscure, in consequence of which some of the adherents of those scriptures put various meanings on those passages and did not believe them.

However, since the wisdom in man's accountability necessitates that the questions included among the **tenets of belief** are communicated explicitly and repeatedly,

the **Qur'an of Miraculous Exposition** and its **Glorious Interpreter** (**Upon whom be blessings and peace**) tell of the matters of the hereafter in detail, and of future worldly events only in summary fashion.

Fifth Point: Also, since the **wonders** of both the Antichrists (*Dajjal*), which are related to their centuries,

have been narrated in connection with them, those wonders have been imagined to proceed from their persons and this has led to the narrations becoming **allegorical** and their true meanings being **concealed**.

Like, for example, his travelling by aeroplane and railway train.

And, for example, it is well-known that when the Islamic Antichrist dies, the satan who serves him will shout out the news to the whole world (*) from 'Dikili Taş,' the obelisk in Istanbul, and everyone will hear its voice saying that he is dead. That is to say, the news will be broadcast by radio, which is wonderful and leaves even satans in **amazement**.

Muslim, Fitan, 34

Hattâ **Tevrat** ve **İncil** ve **Zebur**'da Peygamberimiz hakkında gelen müjdelere ve haberler dahi bir derece perdeli ve kapalı gelmiş ki; o kitapların bir kısım tâbileri tevîl edip iman etmediler.

Fakat **itikadat-ı imaniye**ye giren mes'eleleri tasrih ile ve tekrar ile ihbar etmek ve açık bir surette tebliğ etmek hikmet-i teklifin muktezası olduğundan,

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan ve **Tercüman-ı Zîşan'ı** (A.S.M.) umûr-u uhreviyeden tafsilen ve hâdisat-ı istikbaliye-i dünyeviyeden icmalen haber vermişler.

Beşinci Nokta: Hem her iki Deccal'ın asırlarına ait olan **hârikaları**,

onların bahsiyle ve münasebetiyle rivayet edildiğinden onların şahıslarından sudûr edeceği telakki ve tevehhüm edilmesinden, o rivayet **müteşabih** olmuş, manası **gizlenmiş**.

Meselâ, tayyare ve şimendiferle gezmesi...

Hem meselâ, meşhur olmuş ki; İslâm Deccalı öldüğü vakit ona hizmet eden şeytan, İstanbul'da Dikili Taş'ta bütün dünyaya bağırarak ve herkes o sesi işitecek ki: "O öldü." Yani pek acib ve şeytanları dahi **hayrette** bırakan radyo ile bağırılacak, haber verilecek.

Also, since the strange circumstances and fearsome activities of the Antichrist's regime, and the covert organization and government that he founds, have been **narrated** as referring to his person, their true meaning has remained obscure.

For example, "He will be so powerful and long-lived that only **Jesus (UWP)** will be able to kill him; nothing else will be able to." (*)

Tirmidhî, Fitân, 62; Abû Dâ'ûd, Malâhim, 14; Musnad, iii, 420; iv, 226; al-Hâkim, al-Mustadrak, iv, 529-30.

That is, it will only be a revealed, elevated, pure religion that will be able to overturn his way and rapacious regime, and eliminate them. Such a religion will emerge among the true followers of Jesus (UWP), and it will follow the Qur'an and become united with it. On the coming of Jesus (UWP) and emergence of the true Christian religion, the Antichrist's irreligious way will be **wiped out** and will cease.

The Antichrist's person could otherwise be killed by a mere **germ** or by influenza.

Also, the explanations and statements of some **narrators**, made through their own exertions and interpretations, which are open to error, have been mixed up with the words of the Hadith. Their words have been supposed to be part of the Hadith, and the meaning has been obscured.

It does not appear to be **conformable** with reality and in a way has become allegorical.

Also, in early times the social collectivity and its **collective personality** had not developed as it has at the present and the idea of the isolated individual was predominant,

the extensive attributes and widescale actions of the community, therefore, were ascribed to the persons who led them. In order to be worthy and fitting for superhuman, universal attributes, those persons had to have gigantic bodies and be of vast stature and have colossal power and strength a hundred times surpassing their own, so that is how they were **depicted**.

This was not conformable with reality, and the **narration** became allegorical.

Also, although the circumstances and attributes of the two **Antichrists** differ from each other, they have been confused in narrations that have come down to us in absolute form; one has been supposed to be the other.

Also, the circumstances of the Great Mahdi do not fit the **narrations** alluding to the earlier Mahdis, and these have become allegorical Hadiths.

Imam 'Ali (May God be pleased with him) mentions only the Islamic Antichrist.

This marks the end of the Introduction. Now we embark on the matters.

Hem Deccal'ın rejimine ve teşkil ettiği komitesine ve hükûmetine ait garib halleri ve dehşetli icraatı, onun şahsıyla münasebetdar **rivayet** edilmesi cihetiyle manası gizlenmiş.

Meselâ: "O kadar kuvvetlidir ve devam eder; yalnız **Hazret-i İsa** (A.S.) onu öldürebilir, başka çare olamaz." rivayet edilmiş.

Yani, onun mesleğini ve yırtıcı rejimini bozacak, öldürecek; ancak semavî ve ulvî, hâlis bir din İsevîlerde zuhur edecek ve hakikat-ı Kur'aniyeye iktida ve ittihad eden bu İsevî dinidir ki, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın nüzulü ile o dinsiz meslek **mahvolur** ölür.

Yoksa onun şahsı bir **mikrop**, bir nezle ile öldürülebilir.

Hem bir kısım **râvîlerin** kabil-i hata içtihadlarıyla olan tefsirleri ve hükümleri, hadîs kelimelerine karışıp hadîs zannedilir, mana gizlenir.

Vakıa **mutabakatı** görünmez, müteşabih hükmüne geçer.

Hem eski zamanda, bu zaman gibi cemaatin ve cem'iyetin **şahs-ı manevîsi** inkişaf etmediğinden ve fikr-i infiradî galib olduğundan,

cemaatin sıfat-ı azîmesi ve büyük harekâtı o cemaatin başında bulunan şahıslara verildiği cihetiyle; o şahıslar, hârika ve küllî sıfatlara lâıyk ve muvafık olmak için yüz derece cisminden ve kuvvetinden büyük bir acûbe cisim ve müdhîş bir heykel ve çok hârika bir kuvvet ve iktidar bulunmak lâzım geldiğinden öyle **tasvir edilmiş**.

Vakıa mutabakatı görünmüyor ve o **rivayet** müteşabih olur.

Hem iki **Deccal**'ın sıfatları ve halleri ayrı ayrı olduğu halde, mutlak gelen rivayetlerde iltibas oluyor, biri öteki zannedilir.

Hem "Büyük Mehdi"nin halleri sâbık Mehdilere işaret eden **rivayetlere** mutabık çıkmıyor, hadîs-i müteşabih hükmüne geçer.

İmam-ı Ali (R.A.) yalnız İslâm Deccalından bahseder.

Mukaddime bitti, mes'elelere başlıyoruz.

[Now, with Divine assistance, out of hundreds of examples of those hidden events of 'the Unseen', twenty-three 'Matters' will be explained extremely **concisely**, since they have been spread by atheists with the idea of corrupting the beliefs of the ordinary people. I **beseech** dominical mercy that these 'Matters' will cause no harm, as the atheists **surmised**, but that when it is seen that each is a miraculous prophetic utterance and their true interpretations are proved and made clear, they will be an important means of strengthening the belief of the ordinary people. And I entreat my Compassionate Sustainer to forgive my faults and errors.]

[Şimdilik o hâdisat-ı gaybiyenin yüzler misallerinden - mülhidler tarafından avamın akidelerini bozmak fikriyle işaa edilen- yirmiüç mes'eleleri, tevfik-i Rabbanî ile gayet **muhtasar** bir surette beyan edilecek. Ve o mes'eleler mülhidler **tahmini** gibi zarar vermemekle beraber, her biri bir lem'a-i i'caz-ı Nebvî olduğu görünmekle ve hakikî tevilleri isbat ve izhar edilmekle akide-i avamı kuvvetlendirmeğe mühim bir sebep olmasını rahmet-i Rabbanîden **rica edip** hatiatımı ve galatatımı afv u mağfiret altına almasını Rabb-ı Rahîmimden niyaz ederim.]

#103

The Second Station Of The Fifth Ray

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

First Matter

There is a narration which says: "The hand of the Sufyan, one of the prominent figures of the end of time, will be **pierced**."

God knows best, an interpretation of this is as follows: if a person is very extravagant, indulging in dissipated amusements, he cannot hold onto his **possessions**; they are poured away with his wastefulness. It is said in the proverb: "So-and-so has a hole in his hand." That is, he is very **extravagant** and wasteful.

Thus, this Hadith infers that the Sufyan will bind people to himself by encouraging them to be wasteful. And by arousing in them an intense **greed** and ambition, he will hold them in subjection through that weak vein of character. It predicts that the extravagant will become **captive** to him, and fall into his trap.

Second Matter

It says in a narration: "A fearsome person at the end of time will rise in the morning and on his forehead will be written 'This is a **disbeliever**.'" (*)

Bukhārī, Fitan, 26; Muslim, Fitan, 101, 102; Tirmidhī, Fitan, 62; Musnad, iii, 115, 211, 228, 249, 250; v, 38, 404-5; vi, 139-40.

God knows what is right, this may be interpreted as follows:

the Sufyan will wear the headgear of non-believers, and make everyone else wear it.

However, since it will be generally adopted under compulsion and the force of the law, when that headgear is taken into prostration [in worship], it will become rightly-guided, God willing, so that those who wear it —**unwillingly**— will not become unbelievers.

Beşinci Şua'nın İkinci Makamı Ve Mes'eleleri

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Birinci Mes'ele:

Rivayette var ki: "Âhirzamanın eşhas-ı mühimmesinden olan Süfyan'ın eli **delinecek**."

Allahu a'lem, bunun bir tevili şudur ki: Sefahet ve lehviyat için gayet israf ile elinde **mal** durmaz, israfata akar. Darb-ı meselde deniliyor ki, "Fılan adamın eli deliktir." Yani çok **müsriftir**.

İşte, Süfyan israfı teşvik etmekle, şiddetli bir **hırs** ve tama'l uyandırarak insanların o zaîf damarlarını tutup kendine müsahhar eder diye bu hadîs ihtar ediyor. İsrâf eden ona **esir** olur, onun dâmına düşer diye haber verir.

İkinci Mes'ele:

Rivayette var ki: "Âhirzamanın dehşetli bir şahsı, sabah kalkar; alnında "Hâzâ **kâfir**" yazılmış bulunur."

Allahu a'lem bissavab.. bunun tevili şudur ki:

O Süfyan, kendi başına firenklerin serpuşunu koyup herkese de giydirir.

Fakat cebir ve kanun ile tamim ettiğiinden, o serpuş dahi secdeye gittiği için inşaallah ihtida eder, daha herkes - yalnız **istemeyerek**- onu giymekle kâfir olmaz.

Third Matter

There is a narration: "The despotic rulers of the end of time, especially the Antichrist (Dajjal), will have false **paradises** and **hells**." (*)

Muslim, Fitan, 104, 109; Ibn Māja, Fitan, 33; Musnad, v, 397.

The knowledge is with God, an interpretation is this:

it is an indication that of the prison and high school which are situated opposite the government offices and are facing each other, one will become an ugly imitation of a huri and youth of Paradise, and the other become a **dungeon** and torture-chamber.

#104

Fourth Matter

There is a narration which says: "At the end of time no one will **remain** who will say: Allah! Allah!"

None knows the Unseen save God, an interpretation of this must be as follows: the sufi meeting-places, the places where God's Name is **recited**, and the religious schools (*medrese*) will be closed, and a name other than 'Allah' will be used in the marks of Islam, such as the call to prayer and *iqāma*. It does not mean that all mankind is going to fall into **absolute disbelief**,

for denial of God is as irrational as denying the universe. It is not reasonable to suppose it should be thus even with the majority of people, let alone all of them. The unbelievers do not deny God, they are in error only concerning His attributes.

Another interpretation is this: so that they do not experience its terror, the **spirits** of the believers will be seized a little previously to the end of the world. Doomsday will **erupt** over the heads of the unbelievers.

Fifth Matter

There is a narration: "At the end of time, certain persons such as the Antichrist (Dajjal) will claim godhead and force others to **prostrate** before them." (*)

al-Hākim, al-Mustadrak, iv, 508; Ibn Kathīr, Nihāyat al-Bidāya wa'l-Nihāya, i, 125-6; Musnad, iv, 20; v, 372.

God knows best, an interpretation is this:

just as a nomad chieftain who denies the king imagines in himself and in other chieftains a small rulership **proportionate** to their power;

Üçüncü Mes'ele:

Rivayette var ki: "Âhırzamanın müstebid hâkimleri, hususan Deccal'ın yalancı **cennet** ve **cehennem**leri bulunur."

اَلْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ bunun bir tevili şudur ki:

Hükûmet dairesinde karşı karşıya kurulan ve birbirine bakan vaziyette bulunan hapishane ile lise mektebi, biri huri ve gılmanın çirkin bir taklidi, diğeri azab ve **zindan** suretine girecek diye bir işarettir.

Dördüncü Mes'ele:

Rivayette var ki: "Âhırzamanda, Allah Allah diyecek **kalmaz**."

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللّٰهُ bunun bir tevili şu olmak gerektir ki: "Allah!. Allah!. Allah!. deyip **zikreden** tekyeler, zikirhaneler, medreseler kapanacak ve ezan ve kamet gibi şeaırde ismullah yerine başka isim konulacak" demektir. Yoksa umum insanlar **küfr-ü mutlaka** düşecekler demek değildir.

Çünkü Allah'ı inkâr etmek, kâinatı inkâr etmek kadar akıldan uzaktır. Umum değil, belki ekser insanlarda dahi vukuunu akıl kabul etmez. Kâfirler Allah'ı inkâr etmiyorlar, yalnız sıfâtında hata ediyorlar.

Diğer bir tevili şudur ki: Kıyamet kopmasının dehşetini görmemek için, mü'minlerin **ruhları** bir parça evvel kabzedilir; kıyamet, kâfirlerin başlarında **patlar**.

Beşinci Mes'ele:

Rivayette vardır ki: "Âhırzamanda Deccal gibi bir kısım şahıslar, uluhiyet dava edecekler ve kendilerine **secde** ettirecekler."

Allahu a'lem, bunun bir tevili şudur ki:

Nasılki padişahı inkâr eden bir bedevi kumandan, kendinde ve başka kumandanlarda, hâkimiyetleri **nisbetinde** birer küçük padişahlık tasavvur eder.

so those who come to lead the school of Naturalists and Materialists, imagine in themselves a sort of lordship proportionate to their power, and to demonstrate their power, make their subjects bow down worshipfully before themselves and their statues, and incline their heads.

#105

Sixth Matter

There is a narration: "The dissension of the end of time will be so terrible that no one will be able to **restrain themselves**." (*)

Suyūṭī, al-Faḥ al-Kabīr, i, 315; ii, 185; iii, 9; al-Ḥāwī li'l-Fatāwā, ii, 217; Abū 'Abdullāh Daylamī, Musnad al-Firdaws, i, 266.

It is because of this that for one thousand three hundred years, on the command of the Prophet (UWBP), all the Umma has sought refuge with God from that **dissension** - "from the dissension of the Antichrist and from the dissension of the end of time" - after seeking refuge from the torments of the grave. (*)

Bukhārī, Da'wāt, 37, 39, 44, 45, 46; Adhān, 149; Janā'iz, 88; Fitān, 26; Muslim, Masājid, 127-8, 130-4; Musnad, vi, 139.

God knows what is best, it may be interpreted like this: the dissension of the end of time will draw souls to itself, **captivating them**.

People will join it voluntarily, indeed, eagerly.

For example, in Russia, men and women bathe naked together in the public baths.

And because by nature women have a strong **propensity** to show off their beauty, they willingly throw themselves into that dissension and are led **astray**. The men too, being naturally enamoured of beauty, are defeated by their instinctual souls, and with drunken joy, fall into the fire and are burnt.

Holding a fascination, the amusements, grievous sins, and innovations of the times such as dancing and the theatre, draw the pleasure-seekers around them like **moths**, intoxicating them.

But if this occurs through **absolute compulsion**, the will is negated and it is not even a sin.

Seventh Matter

There is a narration: "The Sufyan will be an eminent scholar; he will fall into misguidance through his learning. Numerous other scholars will follow him."

The knowledge is with God, an interpretation is this:

Aynen öyle de: Tabiiyyun ve maddiyyun mezhebinin başına geçen o eşhas, kuvvetleri nisbetinde kendilerinde bir nevi rububiyet tahayyül ederler ve raiyetini kendi kuvveti için kendine ve heykellerine ubudiyetkârane serfûru ettirirler, başlarını rûkûa getirirler demektir.

Altıncı Mes'ele:

Rivayette var ki: "Fitne-i âhirzaman o kadar dehşetlidir ki, kimse **nefsine hâkim** olmaz."

Bunun için, binüçyüz sene zarfında emr-i Peygamberîyle bütün ümmet o **fitne**den istiaze etmiş, azab-ı kabirden sonra

مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ وَ مِنْ فِتْنَةِ اخِرِ الزَّمَانِ vird-i ümmet olmuş.

Allahu a'lem bissavab, bunun bir tevili şudur ki: O fitneler nefisleri kendilerine çeker, **meftun eder**.

İnsanlar ihtiyarlarıyla, belki zevkle irtikâb ederler.

Meselâ; Rusya'da hamamlarda kadın-erkek beraber çıplak girerler

ve kadın kendi güzelliklerini göstermeğe fıtraten çok **meyyal** olmasından seve seve o fitneye atılır, **baştan çıkar** ve fıtraten cemaiperest erkekler dahi, nefisine mağlub olup o ateşe sarhoşane bir sürur ile düşer, yanar.

İşte dans ve tiyatro gibi o zamanın lehviyatları ve kebairleri ve bid'aları birer cazibedarlık ile **pervane** gibi nefisperestleri etrafına toplar, sersem eder.

Yoksa **cebr-i mutlak** ile olsa ihtiyar kalmaz, günah dahi olmaz.

Yedinci Mes'ele:

Rivayette var ki: "Süfyan büyük bir âlim olacak, ilim ile dalalete düşer. Ve çok âlimler ona tâbi' olacaklar."

Vel'ilmu indallah, bunun bir tevili şudur ki:

although he has no means of sovereignty such as strength and power, tribes and peoples, courage and riches, like a king, he will win that position through his cleverness, science, and political acumen, and through his intelligence he will **bewitch the minds** of many other scholars, making them dictate his wishes.

He will attract numerous teachers to support him, and pointing out to them the way to an education system **stripped** of religious instruction, will work for its widespread enforcement.

#106

Eighth Matter

Narrations state that the terrible dissension of the Antichrist (Dajjal) will occur among Muslims, so that all the Umma have sought **refuge** with God from it.

"None knows the Unseen save God", an interpretation is this:

the Muslims' Antichrist is different. In fact, like Imam 'Ali (May God be pleased with him), some **investigative scholars** said that the Muslims' Antichrist (Dajjal) is the Sufyan.

He will appear from among the Muslims and will carry out his work through deception. The Great Dajjal of the unbelievers is different. (*) For those who do not **bow** to the absolute force and compulsion of the Great Dajjal are martyrs, and those who submit unwillingly are not unbelievers, and not **sinnors**, even.

Suyūṭī, al-'Urf al-Wardī fī Akhbār al-Mahdī (al-Hāwī li'l-Fatāwā), ii, 234; Aḥmad Zaynī Daḥlān, al-Futūḥāt al-Islāmiyya, 294; al-Barzanjī, al-Ishā'a fī Ashrāṭ al-Sā'a, 95-9; Ibn Ḥajar al-Haythamī, al-Fatāwa al-Ḥadīthiyya, 36; Mukhtaṣar al-Tadhkira al-Qurṭubī, 133-4.

Ninth Matter

In narrations, the events associated with the Sufyan and those of the future are depicted as occurring in the region of **Damascus** and in Arabia.

God knows best, an interpretation is this: since in early times the centres of the Caliphate were in Iraq, Damascus, and Medina, on their own interpretations, the narrators showed these events as occurring close to the centre of Islamic government, as though it was always going to remain thus, and said **Aleppo** and Damascus.

They added their own details to the **succinct** predictions of the Hadith.

Tenth Matter

Narrations mention the **extraordinary** power of the figures of the end of time.

"The knowledge is with God", its interpretation is this,

Başka padişahlar gibi ya kuvvet ve kudret veya kabile ve aşiret veya cesaret ve servet gibi vasıta-i saltanat olmadığı halde, zekâvetiyle ve fenniyle ve siyâsî ilmiyle o mevkiî kazanır ve aklıyla çok âlimlerin **akıllarını teshir eder**, etrafında fetvacı yapar.

Ve çok muallimleri kendine tarafdâr eder ve din derslerinden **tecerrüd** eden maarifi rehber edip tamimine şiddetle çalışır, demektir.

Sekizinci Mes'ele:

Rivayetler, Deccal'ın dehşetli fitnesi İslâmlarda olacağını gösterir ki, bütün ümmet **istiaze** etmiş.

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ Bunun bir tevili şudur ki:

İslâmların Deccal'ı ayırır. Hattâ bir kısım **ehl-i tahkik** İmam-ı Ali'nin (R.A.) dediği gibi demişler ki: Onların Deccal'ı Süfyan'dır.

İslâmlar içinde çıkacak, aldatmakla iş görecektir. Kâfirlerin Büyük Deccal'ı ayırır. Yoksa Büyük Deccal'ın cebr u ceberut-u mutlakına karşı **itaat** etmeyen şehid olur ve istemeyerek itaat eden kâfir olmaz, belki **günahkâr** da olmaz.

Dokuzuncu Mes'ele:

Rivayetlerde, vukuat-ı Süfyanîye ve hâdisat-ı istikbaliye **Şam**'ın etrafında ve Arabistan'da tasvir edilmiş.

Allahu a'lem, bunun bir tevili şudur ki: Merkez-i hilafet eski zamanda Irak'ta ve Şam'da ve Medine'de bulunduğundan, râviler kendi içtihadlarıyla -daimî öyle kalacak gibi- mana verip "merkez-i hükûmet-i İslâmiye" yakınlarında tasvir etmişler, **Haleb** ve Şam demişler.

Hadîsin **mücmel** haberlerini, kendi içtihadlarıyla tafsil etmişler.

Onuncu Mes'ele:

Rivayetlerde, eşhas-ı âhîrzamanın **fevkalâde** iktidarlarından bahsedilmiş.

Vel'ilmü indallah, bunun tevili şudur ki:

that it is an **allusion** to the vast collective personality those figures represent.

At one time, the Commander-in-Chief of the Japanese Army, which had defeated Russia, was shown in a picture with one foot in the Pacific Ocean and the other foot in the **fort** of Port Arthur.

The vastness of its collective personality was depicted in the representation of his person, and in the **gigantic** form of the representation.

As for their extraordinarily vast power, since most of the affairs they carry out are destructive and related to the appetites, they appear to have extraordinary power, for **destruction** is easy;

one **match** can burn down a village. As for the satisfying the animal appetites, since it is what the instinctual soul wants, it is much sought after.

#107

Eleventh Matter

There is a narration which says: "At the end of time, one man will look after forty women." (*)

Bukhārī, Nikāh, 110. For Hadiths stating that one man will look after fifty women, see, Bukhārī, 'Ilm, 21; Ashriba, 1; Muslim, 'Ilm, 9; Tirmidhī, Fitan, 34; Ibn Māja, Fitan, 25; Musnad, iii, 98, 176, 202, 213-4, 273, 289.

God knows what is best, this may be interpreted in two ways:

Firstly: Lawful marriage will decrease at that time, or like in Russia, it will **disappear**.

Someone who flees from being tied to one woman, will remain at a loose end, and become a **shepherd** to forty unfortunate women.

The Second: It is an allusion that at that time of dissension, most of the men will **perish** in wars, and for some reason most of the children born will be girls.

Perhaps as well, the total freedom of women will so inflame their lust that they will acquire **innate** superiority over their menfolk. This will result in their causing their children to take after them, and through the Divine command, girl children will be more numerous.

Twelfth Matter

It says in narrations : "The Dajjal's first day will be a year, his second day a month, his third day a week, and his fourth day a day." (*)

Muslim, Fitan, 110; Abū Dā'ūd, Malāhim, 14; Tirmidhī, Fitan, 59; Ibn Māja, Fitan, 33; Musnad, iv, 181.

None knows the Unseen save God, this may be interpreted in two ways:

O şahısların temsil ettikleri manevî şahsiyetin azametinden **kinayedir**.

Bir vakit Rusya'yı mağlub eden Japon Başkumandanının sureti; bir ayağı Bahr-i Muhi'te, diğer ayağı Port Artür **Kal'**asında olarak gösterildiği gibi,

şahs-ı manevînin dehşetli azameti, o şahsiyetin mümessilinde, hem o mümessilin **büyük** heykellerinde gösteriliyor.

Amma fevkalâde ve hârika iktidarları ise, ekser icraatları tahribat ve müştehiyat olduğundan fevkalâde bir iktidar görünür, çünkü **tahrib** kolaydır.

Bir **kibrit** bir köyü yakar. Müştehiyat ise, nefisler tarafdar olduğundan çabuk sirayet eder.

Onbirinci Mes'ele:

Rivayette var ki: "Âhirzamanda bir erkek kırk kadına nezaret eder."

Allahu a'lem bissavab, bunun iki tevili var:

Birisi: O zamanda meşru nikâh azalır veya Rusya'daki gibi **kalkar**.

Birtek kadına bağlanmaktan kaçıp başıboş kalan, kırk bedbaht kadınlara **çoban** olur.

İkinci tevili: O fitne zamanında, harblerde erkeklerin çoğu **telef olmasından**, hem bir hikmete binaen ekser tevellüdat kızlar bulunmasından kinayedir.

Belki hürriyet-i nisvan ve tam serbestiyetleri kadınlık şehvetini şiddetle ateşlendirdiğinden **fıtratça** erkeğine galebe eder; veledi kendi suretine çekmeğe sebebiyet verdiğiinden, emr-i İlahiyle kızlar pekçok olur.

Onikinci Mes'ele:

Rivayetlerde var ki: "Deccal'ın birinci günü bir senedir, ikinci günü bir ay, üçüncü günü bir hafta, dördüncü günü bir gündür."

لا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ Bunun iki tevili vardır:

The First: It is an allusion and sign that the Great Dajjal will appear near the **North Pole** or towards the north.

For close to the North Pole the whole year is one day and one night.

If he comes a day's journey in this direction by **train** in the summer, for a month the sun never sets.

If he comes a day further in this direction, the sun is visible for a whole week.

When I was a prisoner-of-war in Russia I was close to this region. That means **it foretells miraculously** that the Great Dajjal will attack from the North in this direction.

The Second Interpretation: The three days refer to both the Great Dajjal and the Islamic Dajjal having three periods of despotism.

With elevated eloquence it informs the Umma that "in his first day; in his first period of government, he will perform works so great they could not be performed in three hundred years.

On his second day, that is, in his second period, he will carry out such works as could not be carried out in thirty years.

In his third day and period, the transformations he will bring about could not be brought about in ten years.

While in his fourth day and period he will be reduced to the ordinary and do nothing, only try to **maintain** his position."

#108

Thirteenth Matter

There is a definite, sound narration which says: "Jesus (Peace be upon him) will kill the Great Dajjal." (*)

Tirmidhī, Fitān, 62; Abū Dā'ūd, Malāhim, 14; Musnad, iii, 420; iv, 226; al-Ḥākim, al-Mustadrak, iv, 529-30.

The knowledge is with God, there are two aspects to this:

The First Aspect. It could only be a wondrous person with the power of miracles who could kill and change the way of the awesome Dajjal, who will preserve himself through wonders, bestowed on him by God in order to lead him astray, such as **magic**, **hypnotic** powers, and **spiritualism**, and will spellbind everyone.

And that person will be Jesus (Peace be upon him), who is the prophet of the majority of mankind, and whom most people follow.

Birisi: Büyük Deccal'ın **kutb-u şimalî** daireinde ve şimal tarafında zuhur edeceğine kinaye ve işaretir.

Çünkü kutb-u şimalînin mevkiinde bütün sene, bir gece bir gündüzdür.

Bir gün **şimendifer** ile bu tarafa gelse, yaz mevsiminde bir ay mütemadiyen güneş gurub etmez.

Daha bir gün otomobil ile gelse, bir haftada daima güneş görünür.

Ben Rusya'daki esaretimde bu mevkiye yakın bulunuyordum. Demek büyük Deccal, şimalden bu tarafa tecavüz edeceğini **mu'cizane bir ihbardır**.

İkinci teveli ise: Hem büyük Deccal'ın, hem İslâm Deccal'ının üç devre-i istibadları manasında üç eyyam var.

"Bir günü; bir devre-i hükûmetinde öyle büyük icraat yapar ki, üçyüz sene yapılmaz.

İkinci günü, yani ikinci devresi, bir senede otuz senede yapılmayan işleri yaptırır.

Üçüncü günü ve devresi, bir senede yaptığı tebdiller on senede yapılmaz.

Dördüncü günü ve devresi âdileşir, bir şey yapmaz, yalnız vaziyeti **muhafazaya** çalışır." diye, **gayet yüksek bir belâgatla ümmetine haber vermiş**.

Onüçüncü Mes'ele:

Kat'î ve sahih rivayette var ki: "İsa Aleyhisselâm büyük Deccal'ı öldürür."

Vel'ilmü indallah, bunun da iki vechi var:

Bir vechi şudur ki: **Sihir** ve **manyetizma** ve **ispirtizma** gibi istidracî hârikalarıyla kendini muhafaza eden ve herkesi teshir eden o dehşetli Deccal'ı öldürebilecek, mesleğini değiştirecek; ancak hârika ve mu'cizatlı ve umumun makbulü bir zât olabilir ki:

O zât, en ziyade alâkadar ve ekser insanların peygamberi olan Hazret-i İsa Aleyhisselâm'dır.

The Second Aspect is this. It will be the truly pious followers of Jesus who will kill the gigantic collective personality of materialism and irreligion which the Dajjal will form -for the Dajjal will be killed by Jesus' (UWP) sword- and destroy his ideas and disbelief, which are atheistic. Those truly pious Christians will **blend** the essence of true Christianity with the essence of Islam and rout the Dajjal with their combined strength, in effect killing him.

The narration: "Jesus (Peace be upon him) will come and will perform the obligatory prayers behind the Mahdi and follow him," (*) alludes to this union, and to the sovereignty of the Qur'an and its being followed.

Bukhārī, Anbiyā', 49; Muslim, Īmān, 244-5, 247; Ibn Māja, Fitan, 33; Musnad, ii, 336; iii, 368.

Fourteenth Matter

It says in a narration: "The Dajjal will draw his main strength from the **Jews**. The Jews will follow him willingly." (*)

Muslim, Fitan, 124; Musnad, iii, 224, 292; iv, 216-7.

God knows best, we can say that in part this narration's meaning was fulfilled in Russia,

for the Jews, who have been persecuted by every state, **gathered** in large numbers in Germany in order to take their revenge. Then, due to the important role he played in the founding of the revolutionary communist party, the terrible Trotsky, who was a Jew, took over the leadership of the Russian Army, then the government after the famous Lenin, who had trained him, and they set fire to Russia and laid waste whatever it had achieved over a thousand years.

They showed that they were the secret revolutionary committee of the Dajjal and they carried out some of his works. They caused serious upheavals in other countries as well, and fomented much trouble.

#109

Fifteenth Matter

The events involving **Gog and Magog** are mentioned concisely in the Qur'an, and there are some details of them in narrations.

Those details are not firmly established like the concise but incontrovertible matters of the Qur'an, and may be considered **allegorical**.

They require interpretation. Indeed, they need to be interpreted, for the **narrators'** interpretations have been mixed in with them.

Yes, *None knows the Unseen save God*, one interpretation is this:

İkinci vechi şudur ki: Şahs-ı İsa Aleyhisselâm'ın kılıncı ile maktul olan şahs-ı Deccal'ın teşkil ettiği dehşetli maddiyyunluk ve dinsizliğin azametli heykeli ve şahs-ı manevîsini öldürecek ve inkâr-ı uluhiyet olan fikr-i küfrîsini mahvedecek ancak İsevî ruhanîleridir ki; o ruhanîler, din-i İsevî'nin hakikatını hakikat-ı İslâmiye ile **mezcederek** o kuvvetle onu dağıtacak, manen öldürecek.

Hattâ "Hazret-i İsa Aleyhisselâm gelir. Hazret-i Mehdi'ye namazda iktida eder, tâbi' olur." diye rivayeti bu ittifaka ve hakikat-ı Kur'aniyenin metbuiyetine ve hâkimiyetine işaret eder.

Ondördüncü Mes'ele:

Rivayette var ki: "Deccal'ın mühim kuvveti **yahudi**dir. Yahudiler severek tâbi' olurlar."

Allahu a'lem, diyebiliriz ki, bu rivayetin bir parça tevili Rusya'da çıkmış.

Çünkü her hükûmetin zulmünü gören Yahudiler, Almanya memleketinde kesretle **toplanyl** intikamlarını almak için, Komünist Komitesi'nin tesisinde mühim bir rol ile yahudi milletinden olan "Troçki" namında dehşetli bir adamı, Rusya'nın başkumandanlığına ve terbiyegerdeleri olan meşhur Lenin'den sonra Rus hükûmetinin başına geçirerek Rusya'nın başını patlatıp bin senelik mahsulâtını yaktırdılar.

Büyük Deccal'ın komitesini ve bir kısım icraatını gösterdiler. Ve sair hükûmetlerde dahi ehemmiyetli sarsıntılar verip karıştırdılar.

Onbeşinci Mes'ele:

Ye'cüc ve Me'cüc hâdisatının icmalî Kur'anda olduğu gibi, rivayette bir kısım tafsîlât var.

Ve o tafsîlât ise, Kur'anın muhkematından olan icmalî gibi muhkem değil, belki bir derece **müteşabih** sayılır.

Onlar tevil isterler. Belki **râviler**in içtihadları karışmasıyla tabir isterler.

Evet **لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ** Bunun bir tevili şudur ki:

it is an allusion and indication that just as the **Manchurian and Mongol tribes**, called “Gog and Magog” in the heavenly tongue of the Qur’an, together with some other tribes, several times overturned Asia and Europe; so will they again cause chaos in the world in the future.

In fact even now some of them are famous anarchists, and anarchy is born of communism.

Yes, socialism sprang up in the French Revolution from the seed of libertarianism.

Then since socialism destroyed certain sacred matters, the ideas it **inculcated** turned into bolshevism.

And because bolshevism corrupted even more sacred moral and human values, and those of the human heart, of course the **seeds it sowed** will produce anarchy, which recognizes no restrictions whatsoever and has respect for nothing.

For if respect and **compassion** quit the human heart, those with such hearts become exceedingly cruel beasts and can no longer be governed through politics.

Just the place for the idea of anarchy will be those oppressed, numerous raiding **tribes**, which are backward in respect of both civilization and government.

The people who fit those conditions are the Manchurian, Mongol, and some of the Kirghiz tribes, who caused the building of the **Great Wall of China**, which is forty-days’ distance in length and is one of the seven wonders of the world. Expounding the Qur’an’s concise statements about them, Muhammad (Upon whom be blessings and peace) predicted their appearance miraculously and precisely.

Sixteenth Matter

It says in a narration in connection with Jesus (Peace be upon him) killing the Dajjal: “The Dajjal will have a **colossal** form, he will be extraordinarily big and taller than a minaret, while Jesus (UWP) will be very small in comparison.” 26

Ibn Kathīr, Nihāyat al-Bidāya wa’l-Nihāya, i, 103-4; ‘Alā’ al-Dīn al-Hindī, Kanz al-‘Ummāl, xiv, 330; Suyūṭī, al-Durr al-Manthūr, v, 355; al-Ḥāwī li’l-Fatāwā, ii, 588; al-Haythamī, Majma’ al-Zawā’id, viii, 244.

None knows the Unseen save God, one interpretation must be as follows:

it is an allusion and sign that **quantitatively** the spiritual community of *mujāhidīn* who will recognize Jesus (Peace be upon him) and follow him, will be very few and small comparatively to the ‘scientific’, physical armies of the Dajjal.

Seventeenth Matter

Kur'anın lisan-ı semavîsinde Ye'cüc ve Me'cüc namı verilen **Mançur ve Moğol kabileleri**, eski zamanda Çin-i Maçin'den bir kısım başka kabileleri beraber alarak kaç defa Asya ve Avrupa'yı herc ü merc ettikleri gibi, gelecek zamanlarda dahi dünyayı zîr ü zeber edeceklerine işaret ve kinayedir.

Hattâ şimdi de komünistlik içindeki anarşistin ehemmiyetli efradı onlardandır.

Evet, ihtilâl-i Fransavîde hürriyetperverlik tohumuyla ve aşılmasıyla sosyalistlik türedi, tevellüd etti.

Ve sosyalistlik ise bir kısım mukaddesatı tahrib ettiğinden, **aşladığı** fikir bilâhere bolşevikliğe inkılab etti.

Ve bolşeviklik dahi çok mukaddesat-ı ahlâkiye ve kalbiye ve insaniyeyi bozduğundan, elbette **ektikleri tohumlar** hiç bir kayıd ve hürmet tanımayan anarşistlik mahsulünü verecek.

Çünkü kalb-i insanîden hürmet ve **merhamet** çıksa; akıl ve zekâvet, o insanları gayet dehşetli ve gaddar canavarlar hükmüne geçirir, daha siyasetle idare edilmez.

Ve anarşistlik fikrinin tam yeri ise; hem mazlum kalabalıklı, hem medeniyette ve hâkimiyette geri kalan çapulcu **kabileler** olacak.

Ve o şeraite muvafık insanlar ise, Çin-i Maçin'de kırk günlük bir mesafede yapılan ve acaib-i seb'a-i âlemde birisi bulunan **Sedd-i Çini**'nin binasına sebebiyet veren Mançur ve Moğol ve bir kısım Kırgız kabileleridir ki, Kur'an'ın mücmel haberini tefsir eden Zât-ı Ahmediye (Aleyhissalâtü Vesselâm) mu'cizane ve muhakkikane haber vermiş.

Onaltıncı Mes'ele:

Rivayette var ki: -İsa Aleyhisselâm Deccal'ı öldürdüğü münasebetiyle- "Deccal'ın **fevkalâde büyük** ve minareden daha yüksek bir azamet-i heykelde ve Hazret-i İsa Aleyhisselâm ona nisbeten çok küçük bulunduğunu" gösterir.

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ Bunun bir tevilî şu olmak gerektir ki:

İsa Aleyhisselâm'ı nur-u iman ile tanıyan ve tâbi' olan cemaat-ı ruhaniye-i mücahidîn **kemmiyeti**, Deccal'ın mektebce ve askerce ilmi ve maddî ordularına nisbeten çok az ve küçük olmasına işaret ve kinayedir.

Onyedinci Mes'ele:

It says in a narration: "The day the Dajjal appears all the world will hear. He will travel the world in forty days and have a wondrous ass."

Ibn Kathîr, Nihāyat al-Bidāya wa'l-Nihāya, i, 106; Ibn Abî Shayba, al-Muṣannaf, vii, 495-500.

God knows best, on condition such narrations are completely sound, they miraculously predict that in the time of the Dajjal, the means of communication and travel will have so advanced that an event will be heard by all the world in a day.

It will be shouted out by the radio and will be heard in east and west, and will be read about in all the newspapers.

One man will travel the whole world in forty days and see the seven continents and seventy countries. These narrations thus miraculously foretold the telegraph, telephone, radio, railway, and aeroplane ten centuries before they appeared.

Moreover, the Dajjal will be heard not in his capacity as the Dajjal, but as a despotic king.

And his travelling everywhere will not be to occupy those places, but to create dissension and to seduce people away from the right path.

His mount or ass is either a railway train, one ear and head of which is an infernal firebox, and the other ear of which is a false paradise gorgeously adorned and furnished.

He sends his enemies to its fiery head, and his friends to its feasting head.

Or else his mount is an awesome motor car, or a plane, or... (silence!)

Eighteenth Matter

There is a narration which says: "If my community advances on the straight path, it will have one day."

Abū Dā'ūd, Malāhim, 18; Musnad, i, 170; iv, 193.

That is, in accordance with the meaning of the verse, On a day the space whereof will be [as] a thousand years of your reckoning, it will have rule and splendour for a thousand years. If it does not proceed on the straight path, it will have a day of five hundred years, and will be dominant and victorious for only five hundred years.

Rivayette var ki: "Deccal çıktığı gün bütün dünya işitir ve kırk günde dünyayı gezer ve hârikulâde bir eşeği vardır."

Allahu a'lem, bu rivayetler tamamen sahih olmak şartıyla tevilleri şudur: Bu rivayetler mu'cizane haber verir ki, "Deccal zamanında vasıta-i muhabere ve seyahat o derece terakki edecek ki, bir hâdise bir günde umum dünyada işitilecek.

Radio ile bağırır, şark garb işitir ve umum ceridelerinde okunacak.

Ve bir adam kırk günde dünyayı devredecek ve yedi kıt'asını ve yetmiş hükûmetini görecektir ve gezecek." diye zuhurundan on asır evvel telgraf, telefon, radyo, şimendifer, tayyareden mu'cizane haber verir.

Hem Deccal, deccallık haysiyetiyle değil, belki gayet müstebid bir kral sıfatıyla işitilir.

Ve gezmesi de her yeri istilâ etmek için değil, belki fitneyi uyandırmak ve insanları baştan çıkarmak içindir.

Ve bindiği merkebi ve himarı ise; ya şimendiferdir ki bir kulağı ve bir başı cehennem gibi ateş ocağı, diğer kulağı yalancı cennet gibi güzelce tezyin ve tefriş edilmiş.

Düşmanlarını ateşli başına, dostlarını ziyafetli başına gönderir.

Veyahut onun eşeği, merkebi; dehşetli bir otomobildir veya tayyaredir veyahut..... (sükût lâzım!)

Onsekizinci Mes'ele:

Rivayette var ki: "Ümmetim istikametle gitse, ona bir gün var."

Yani **فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ** âyetinin sırrıyla bin sene hâkimane ve mükemmel yaşayacak. Eğer istikamette gitmezse, ona yarım gün var. Yani ancak beşyüz sene kadar hâkimiyeti ve galibiyeti muhafaza eder.

God knows best, this narration is not giving news of the end of the world, but of Islam's victorious rule and the sovereignty of the **Caliphate**, for miraculously, that is exactly how it turned out.

For because towards the end of the '**Abbasid Caliphate**' its politicians lost their sense of direction, it continued only five hundred years.

But because the Umma in general did **not deviate from the straight path**, the Ottoman Caliphate came to its assistance and it took over the rule of the Umma, which has continued in existence for one thousand three hundred years.

Then because the Ottoman politicians were unable to maintain their direction, its Caliphate survived only five hundred years (as the Caliphate), and with its **demise** it confirmed the Hadith's miraculous prediction.

This Hadith has been discussed in other treatises, so we **curtail** the discussion here.

Nineteenth Matter

In the narrations are various different prophecies about the Mahdi (May God be pleased with him), who is one of the signs of the end of time and will be from the **Family of the Prophet**.

In fact, **some scholars and saints** stated long ago that he had appeared.

God knows best what is right, one interpretation of these various **narrations** is this: the Great Mahdi will have numerous functions.

He will carry out duties in the world of politics, the world of religion, the world of government, and in the many spheres of the world of **jihad**.

Similarly, since every century at **a time of despair** people are in need of a sort of Mahdi to strengthen their morale or for the possibility of a Mahdi appearing at that time to assist them,

through Divine mercy, every age or perhaps every century a sort of Mahdi has appeared from among the Prophet's (UWBP) descendants, and preserved his **forefather's** Shari'a and revived his Sunna.

The narrations about the Mahdi are various because Muhammad (Upon whom be blessings and peace) saw persons who would perform some of the Great Mahdi's works; for example, the 'Abbasid Mahdi in the world of politics, and Gawth al-A'zam, (*) Shah Naqshband, (*) the four **spiritual poles**, (*) and Twelve Imams in the world of religion. For this reason some of the people of reality said that he had already appeared. Anyway, since this matter has been explained in the Risale-i Nur, we refer discussion of it to that and here only say this:

Allahu a'lem, bu rivayet kıyametten haber vermek değil; belki İslâmiyetin galibane hâkimiyetinden ve **hilafetin** saltanatından bahseder ki, ayn-ı hakikat ve bir mu'cize-i gaybiye olarak aynen öyle çıkmış.

Çünkü **Hilafet-i Abbasiye**'nin âhırinde, onun ehl-i siyaseti istikameti kaybettiği için, beşyüz sene kadar yaşamış.

Fakat ümmetin heyet-i mecmuası ise **istikameti kaybetmediğinden** Hilafet-i Osmaniye imdada gelip binüçyüz sene kadar hâkimiyeti devam ettirmiş.

Sonra Osmanlı siyasiyyunları dahi istikameti muhafaza edemediğinden, o da ancak (hilafetle) beşyüz sene yaşayabilmiş. Bu hadîsin mu'cizane ihbarını, Hilafet-i Osmaniye kendi **vefatıyla** tasdik etmiş.

Bu hadîsi başka risalelerde dahi bahsettiğimizden burada **kısa kesiyoruz**.

Ondokuzuncu Mes'ele:

Rivayetlerde, âhırzamanın alâmetlerinden olan ve **Âl-i Beyt-i Nebvî**'den Hazret-i Mehdi'nin (Radiyallahü Anh) hakkında ayrı ayrı haberler var.

Hattâ bir kısım **ehl-i ilim ve ehl-i velayet**, eskide onun çıkmasına hükmetmişler.

Allahu a'lem bissavab, bu ayrı ayrı **rivayetlerin** bir tevili şudur ki: Büyük Mehdi'nin çok vazifeleri var.

Ve siyaset âleminde, diyanet âleminde, saltanat âleminde, **cihad** âlemindeki çok dairelerde icraatları olduğu gibi..

herbir asır **me'yusiyet vaktinde**, kuvve-i maneviyesini teyid edecek bir nevi Mehdi'ye veyahut Mehdi'nin onların imdadına o vakitte gelmek ihtimaline muhtaç olduğundan;

rahmet-i İlahiye ile her devirde belki her asırda bir nevi Mehdi, Âl-i Beyt'ten çıkmış, **ceddinin** şeriatını muhafaza ve sünnetini ihya etmiş.

Meselâ: Siyaset âleminde Mehdi-i Abbâsî ve diyanet âleminde Gavs-ı A'zam ve Şah-ı Nakşibend ve **aktab-ı erbaa** ve oniki imam gibi Büyük Mehdi'nin bir kısım vazifelerini icra eden zâtlar dahi, -Mehdi hakkında gelen rivayetlerde- medar-ı nazar-ı Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm olduğundan rivayetler ihtilaf ederek, bir kısım ehl-i hakikat demiş: "Eskide çıkmış." Her ne ise... Bu mes'ele Risale-i Nur'da beyan edildiğinden, onu ona havale ile burada bu kadar deriz ki:

Shaykh 'Abd al-Qādir Gilānī (Geylani) (470/1077-561/1166), founder of the Qadiri Order.
Shaykh Bahā' al-Dīn Naqshband (d. 791/1389), founder of the Naqshbandi Order.
Four spiritual poles: Aḥmad al-Rufā'i, Aḥmad al-Badawī, Ibrāhīm al-Dassūqī, and Abu'l Ḥasan al-Shāzalī.

#112

There is no family in the world so mutually supportive, nor a tribe in such agreement, nor so **enlightened** a community or society as the family, tribe, community and society of the Prophet's Family.

Yes, the Prophet's Family has raised hundreds of **sacred heroes**, and produced thousands of spiritual leaders of the Umma,

and has been nurtured with the leaven of the reality of the Qur'an and the light of belief and honour of Islam, and has thus been perfected. It is therefore totally reasonable that through reviving the Shari'a of Muhammad (UWBP) and his Sunna and the reality of the Qur'an at the end of time, and proclaiming them and putting them into practice, they should display to the world the perfect justice and **veracity** of the Great Mahdi, their Commander-in-Chief. This is also both necessary and essential and demanded by the principles of human society.

Twentieth Matter

The sun rising in the west (*) and the emergence from the earth of the Beast (*Dābbat al-Ard*). (*)

Bukhārī, Fitan, 25; Tafsīr al-Sūra, vi, 9; Riqāq, 40; Musnad, Tawba, 31; Īmān, 248-9; Fitan, 39, 40, 118, 128-9; Abū Dā'ūd, Jihād, 2; Malāhim, 11-2; Tirmidhī, Fitan, 21; Tafsīr al-Sūra, vi, 8-9; Ibn Māja, Fitan, 25, 28, 32; Dārimī, Siyar, 69; Musnad, i, 192; ii, 164, 201; iii, 31; iv, 6-7. Muslim, Īmān, 249; Fitan, 39-40, 118, 129; Abū Dā'ūd, Malāhim, 11-2; Tirmidhī, Fitan, 21; Tafsīr al-Sūra, vi, 9; Ibn Māja, Fitan, 28, 31, 32; Musnad, ii, 164, 201, 295; iv, 6-7; v, 268, 357.

The sun rising in the west will be a **self-evident** sign of the end of the world,

and because it is self-evident, it will be a heavenly event which closes the door of **repentance**, which is tied to the will and reason. Its meaning is therefore clear, and is in no need of interpretation.

One may just say the following:

God knows best, its apparent cause will be this: with the disappearance from the head of the earth of the Qur'an, which is like its intelligence, the earth will go mad. With Divine permission, on another planet colliding with it, its rotation will be reversed. Through Divine will, its journeying from west to east will be **reversed** to from east to west, and the sun will start to rise in the west.

Dünyada mütesanid hiçbir hanedan ve mütevakıf hiçbir kabile ve **münevver** hiçbir cem'iyet ve cemaat yoktur ki, Âl-i Beyt'in hanedanına ve kabilesine ve cem'iyetine ve cemaatine yetişebilsin.

Evet yüzer **kudsi kahramanları** yetiştiren ve binler manevî kumandanları ümmetin başına geçiren

ve hakikat-ı Kur'anîyenin mayası ile ve imanın nuruyla ve İslâmiyet'in şerefiyle beslenen, tekemmül eden Âl-i Beyt, elbette âhîrzamanda şeriat-ı Muhammediyeyi ve hakikat-ı Furkanîyeyi ve Sünnet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) ihya ile, ilân ile, icra ile, başkumandanları olan Büyük Mehdi'nin kemal-i adaletini ve **hakkanîyetini** dünyaya göstermeleri gayet makul olmakla beraber, gayet lâzım ve zarurî ve hayat-ı içtimaiye-i insaniyedeki düsturların muktezasıdır.

Yirminci Mes'ele:

Güneş'in mağribden çıkması ve zeminden dâbbet-ül arzın zuhurudur.

Amma Güneş'in mağribden tulûu ise, **bedahet** derecesinde bir alâmet-i kıyamettir.

Ve bedaheti için, aklın ihtiyarı ile bağlı olan **tövbe** kapısını kapayan bir hâdise-i semaviye olduğundan tefsiri ve manası zahirdir, teville ihtiyacı yoktur.

Yalnız bu kadar var ki:

Allahu a'lem, o tulûun sebep-i zahirîsi: Küre-i Arz kafasının akli hükmünde olan Kur'an onun başından çıkmasıyla zemin divane olup, izn-i İlahî ile başını başka seyyareye çarpmasıyla hareketinden geri dönüp, garbdan şarka olan seyahatını, irade-i Rabbanî ile şarktan garba **tebdil** etmekle Güneş garbdan tulûa başlar.

Yes, the Qur'an is "the firm cord of God," which binds the earth to the sun, and the ground to the Divine Throne. If its gravity is broken, the string holding the earth would be undone, it would become dizzy and deranged, and with its reversed uncontrolled motion, the sun would rise in the west.

There is another interpretation, which is that due to a collision, **Doomsday** would break forth at the Divine command.

#113

As for the Beast (*Dābbat al-Arḍ*), in the Qur'an is an extremely concise indication, a brief expression made by its **tongue of disposition**.

As for its details, like with some other matters, I do not know with any **certainty** for the present. I can only say this much:

"None knows the Unseen save God", just as the people of Pharaoh were visited by plagues of **locusts** and fleas, and the people of Abrahā, who were trying to destroy the Ka'ba, were attacked by "flights of birds," so too, for the purpose of bringing to their senses those people who knowingly and willingly rebel due to the dissension of the Sufyan and Dajjals, and through the anarchy of Gog and Magog embark on corruption and savagery, and fall into irreligion, disbelief, and denial, a beast will emerge from the earth and beset and rout them.

God knows best, that beast is a species. For even if huge, a single creature could not be everywhere. That means there will be a truly **terrible** species of animal.

Perhaps, as indicated by the verse, *Except a little worm of the earth, which kept [slowly] gnawing away at his staff*, that creature will be a sort of termite, called "dābbat al-arḍ," which will **gnaw away** at the bones of men as though they were wooden, establishing themselves in every part of their bodies, from their teeth to their finger-nails.

By making the creature speak on the question of belief, the verse indicates that through the **blessing of belief** and their avoiding vice and abuses, the believers will be saved from it.

O our Sustainer! Do not take us to task if we forget or do wrong.

Glory be unto You! We have no knowledge save that which you have taught us; indeed, You are All-Knowing, All-Wise.

#114

Three Brief Matters complementing The Previous Twenty Matters

First Matter

Evet arzı şems ile, ferşi arş ile kuvvetli bağlayan **hablullah-il metin** olan Kur'anın kuvve-i cazibesi kopsa; küre-i arzın ipi çözülür, başboş serseri olup aksiyle ve intizamsız hareketinden Güneş garbdan çıkar.

Hem müsademe neticesinde emr-i İlahî ile **kıyamet** kopar diye bir tevili vardır.

Amma "Dabbet-ül Arz": Kur'anda gayet mücmel bir işaret ve **lisan-ı hâlinden** kısacık bir ifade, bir tekellüm var.

Tafsili ise; ben şimdilik, başka mes'eleler gibi **kat'i** bir kanaatla bilemiyorum. Yalnız bu kadar diyebilirim:

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ Nasilki kavm-i Firavun'a "**çekirge** âfâtı ve bit belası" ve Kâ'be tahribine çalışan Kavm-i Ebrehe'ye "Ebabil Kuşları" musallat olmuşlar. Öyle de: Süfyan'ın ve Deccalların fitneleriyle bilerek, severek isyan ve tuğyana ve Ye'cüc ve Me'cüc'ün anarşistliği ile fesada ve canavarlığa giden ve dinsizliğe, küfr ü küfrana düşen insanların akıllarını başlarına getirmek hikmetiyle, arzdan bir hayvan çıkıp musallat olacak, zir ü zeber edecek.

Allahu a'lem, o dabbe bir nev'dir. Çünkü gayet büyük birtek şahıs olsa, her yerde herkese yetişmez. Demek **dehşetli** bir taife-i hayvaniye olacak.

Belki

إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَاتِهِ âyetinin işaretiyle, o hayvan, dabbet-ül arz denilen ağaç kurtlarıdır ki; insanların kemiklerini ağaç gibi **kemirecek**, insanın cisminde dışından tırnağına kadar yerleşecek.

Mü'minler **iman bereketiyle** ve sefahet ve sû'-i istimalâtan tecennübleriyle kurtulmasına işareten, âyet, iman hususunda o hayvanı konuşturmuş.

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ

Sâbık Yirmi Aded Mes'elelere Bir Tetimme Olarak Üç Küçük Mes'eledir.

Birinci Mes'ele:

Just as in some narrations, **Jesus (Peace be upon him)** is called "the Messiah" (*al-Masīh*), so are both Dajjals called Messiah, and in all the narrations it says: "... from the dissension of the Messiah Antichrist (*al-Masīh al-Dajjāl*) ... from the dissension of the Messiah Antichrist (*al-Masīh al-Dajjāl*).” What is the wisdom and meaning of this?

The Answer: *God knows best*, the wisdom in it is this: just as at the Divine command, Jesus (Peace be upon him) abrogated some of the burdensome ordinances of the Mosaic Law, making lawful some things agreeable to the appetites like **wine**,

so too at the command of Satan and due to his temptations, the Great Dajjal will abrogate the injunctions of the Christian Law, and destroying the bonds in accordance with which the life of Christian society is administered, he will prepare the ground for anarchy and **Gog and Magog**.

Similarly, the Sufyan, the Islamic Dajjal, due to the devices of Satan and the evil-commanding soul, will try to **abrogate** some of the eternal injunctions of the Shari‘a of Muhammad (UWBP), and destroying the material and spiritual bonds of human life, and leaving headstrong, drunken, giddy souls without restriction, he will unfasten the luminous chains of respect and compassion.

By giving people a freedom which is pure despotism so they fall on one another in a swamp of putrid lust, he will open up the way to a terrible anarchy. There will then be no way those people can be kept under control other than by the most repressive **despotism**.

Second Matter

Mentioned in the narrations are the **wondrous** achievements of the two Dajjals, and their superhuman power and majesty.

It is foretold even that some unfortunates will **ascribe** a sort of godhead to them. What is the reason for this?

The Answer: *The knowledge is with God*,

their achievements being so great and extraordinary is because since they mostly consist of **destruction** and exciting the appetites, they carry out those works easily, so that it says in one narration: "A single of their days is a year." That is, the works they carry out in one year would not normally be carried out in three hundred.

There are four aspects of and **reasons** for their power appearing to be superhuman:

The First: Since, as the result of a Divine scheme permitting them to do so, the good things and advances which are achieved through the strength of **brave** armies and active nations in their despotic, huge states, are unjustly attributed to them, it leads to their persons being imagined to have the power of a thousand men.

Rivayetlerde **Hazret-i İsa Aleyhisselâm**'a "Mesih" namı verildiği gibi her iki Deccal'a dahi "Mesih" namı verilmiş ve bütün rivayetlerde

مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ denilmiş. Bunun hikmeti ve tevili nedir?

Elcevab: Allahu a'lem bunun hikmeti şudur ki: Nasilki emr-i İlahî ile İsa Aleyhisselâm, şariat-ı Museviyede bir kısım ağır tekâlifi kaldırıp **şarab** gibi bazı müştehiyatı helâl etmiş.

Aynen öyle de; Büyük Deccal, şeytanın iğvası ve hükmü ile şariat-ı İseviyenin ahkâmını kaldırıp Hristiyanların hayat-ı içtimaiyelerini idare eden rabitaları bozarak, anarşistliğe ve **Ye'cüc ve Me'cüc**'e zemin hazır eder.

Ve İslâm Deccalı olan Süfyan dahi, şariat-ı Muhammediyenin (A.S.M.) ebedî bir kısım ahkâmını nefis ve şeytanın desiseleri ile **kaldırmağa** çalışarak hayat-ı beşeriye maddî ve manevî rabitalarını bozarak, serkeş ve sarhoş ve sersem nefisleri başıboş bırakarak, hürmet ve merhamet gibi nurani zincirleri çözer;

hevesat-ı müteaffine bataklığında, birbirine saldırmak için cebrî bir serbestiyet ve ayn-ı istibdad bir hürriyet vermek ile dehşetli bir anarşistliğe meydan açar ki, o vakit o insanlar gayet şiddetli bir **istibdad**dan başka zabt altına alınamaz.

İkinci Mes'ele:

Rivayetlerde her iki Deccal'ın **hârikulâde** icraatlarından ve pek fevkalâde iktidarlarından ve heybetlerinden bahsedilmiş.

Hattâ bedbaht bir kısım insanlar, onlara bir nevi uluhiyet **isnad eder** diye haber verilmiş. Bunun sebebi nedir?

Elcevab: **وَالْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ**

İcraatları büyük ve hârikulâde olması ise: Ekser **tahribat** ve hevesata sevkiyat olduğundan, kolayca hârikulâde öyle işler yaparlar ki; bir rivayette "Bir günleri bir senedir" yani, bir senede yaptıkları işleri, üçyüz senede yapılmaz, denilmiş.

Ve iktidarları pek fevkalâde görünmesi ise, dört cihet ve **sebebi** var:

Birincisi: İstidrac eseri olarak, müstebidane olan koca hükûmetlerinde, **cesur** orduların ve faal milletin kuvvetiyle vukua gelen terakkiyat ve iyilikler haksız olarak onlara isnad edilmesiyle binler adam kadar bir iktidar onların şahıslarında tevehhüm edilmeğe sebep olur.

But rightfully and according to the rules, the positive good, honour, and **booty** won through the actions of a community should be **divided** among the community and **given** to its members.

And any evils, destruction, and losses should be ascribed to its leader's **lack of precautions** and faults.

For example, if a **battalion** conquers a citadel, the booty and honour is due to their **bayonets**. While if there are any losses due to faulty planning, they are the commander's.

#115

Thus, entirely contrarily to this fundamental principle of truth and reality, since positive progress and all things good are ascribed to those fearsome leaders, and negative developments and evils are attributed to their unfortunate peoples, as the result of a Divine scheme, those persons, who **deserve to be abominated by everyone**, are loved by all the heedless and neglectful.

The Second Aspect and Reason: Because both Dajjals employ the severest despotism, the greatest **tyranny**, and the maximum violence and terror, they appear to have vast power.

Yes, a despotism so extraordinary that under the **cloak of laws**, they intervene in everyone's consciences and religious beliefs, and even their clothes.

It is my guess that with a premonition of the future the **lovers of freedom** at the end of the last century perceived this awesome despotism, and letting fly their arrows at it, attacked it.

But they were sorely mislead and attacked on the wrong front. It is tyranny and **coercion** so great that it wipes out a hundred villages because of one man, punishing hundreds of **innocent** people and ruining them by forced migrations.

● *The Third Aspect and Reason:* Because both Dajjals will win the assistance of a secret Jewish society which nurtures a terrible desire for revenge on Islam and Christianity, and that of another secret society which uses women's liberation as a screen, and because the Islamic Dajjal will deceive even the **Masonic lodges** and win their support, they will be supposed to possess tremendous power.

Also, it is understood from the divinations of some of the saints that the Dajjal called Sufyan who will come to lead the Islamic world will be a leading politician who is extremely capable, intelligent, and active, does not like **ostentation** and gives no importance to personal rank and glory; he will be a military leader who is extremely bold, forceful, energetic, and resolute, and does not condescend to fame-seeking, and he will captivate the Muslims.

Halbuki hakikaten ve kaideten, bir cemaatin hareketiyle vücuda gelen müsbet mehasin ve şeref ve **ganîmet** o cemaate **taksim edilir** ve efradına verilir.

Ve seyyiat ve tahribat ve zayıat ise, reisinin **tedbirsizliğine** ve kusurlarına verilir.

Meselâ: Bir **tabur** bir kal'ayı fethetse, ganîmet ve şeref **süngülerine** aittir. Ve menfî tedbirler ile zayıatlar olsa, kumandanlarına aittir.

İşte hak ve hakikatın bu düstur-u esasiyesine bütün bütün muhalif olarak müsbet terakkiyat ve hasenat o müdhiş başlara ve menfî icraat ve seyyiat bîçare milletlerine verilmesiyle; **nefret-i âmmeye lâayık olan** o şahıslar, -istidrac cihetiyle- ehl-i gaflet tarafından bir muhabbet-i umumiyeye mazhar olurlar.

İkinci cihet ve sebep: Her iki Deccal, a'zamî bir istibdad ve a'zamî bir **zulüm** ve a'zamî bir şiddet ve dehşet ile hareket ettiklerinden, a'zamî bir iktidar görünür.

Evet, öyle acib bir istibdad ki; **-kanunlar perdesinde-** herkesin vicdanına ve mukaddesatına, hattâ elbisesine müdahale ederler.

Zannederim, asr-ı âhirde İslâm ve Türk **hürriyetperverleri**, bir hiss-i kabl-el vuku ile bu dehşetli istibdadi hissederek oklar atıp hücum etmişler.

Fakat çok aldanıp yanlış bir hedef ve hata bir cebhede hücum göstermişler. Hem öyle bir zulüm ve **cebiri** ki, bir adamın yüzünden yüz köyü harab ve yüzer **masumları** tecziye ve tehcir ile perişan eder.

Üçüncü cihet ve sebep: Her iki Deccal, Yahudinin İslâm ve Hristiyan aleyhinde şiddetli bir intikam besleyen gizli komitesinin muavenetini ve kadın hürriyetlerinin perdesi altındaki dehşetli bir diğer komitenin yardımını, hattâ İslâm Deccalı **masonların komitelerini** aldatıp müzaheretlerini kazandıklarından dehşetli bir iktidar zannedilir.

Hem bazı ehl-i velayetin istihracatıyla anlaşılıyor ki, İslâm Devletinin başına geçecek olan Süfyanî Deccal ise; gayet muktedir ve dâhî ve faal ve **gösteriş** istemeyen ve şahsî olan şân ü şerefe ehemmiyet vermeyen bir sadrazam ve gayet cesur ve iktidarlı ve metin ve cevval ve şöhratperestliğe tenezzül etmeyen bir serasker bulur, onları teshir eder.

Taking advantage of their lack of hypocrisy, he will have their extraordinarily brilliant works ascribed to himself, as well as the progress they have achieved driven by the severe need arising from the transformation and renewal of the large army and state and the upheavals of the First World War, and he will have it bruited everywhere by **eulogists** that he possesses a wondrous and extraordinary power.

#116

The Fourth Aspect and Reason: The Great Dajjal will have spellbinding, charismatic qualities. While the Islamic Dajjal will have fascinating, hypnotic powers in one eye.

It even says in narrations: "The Dajjal will be **blind** in one eye." (*) By drawing attention to this and pointing out that one of the Great Dajjal's eyes will be blind, and one eye of the other Dajjal will be blind in comparison with his other eye, the Hadith is indicating that since they will be absolute unbelievers, they will have only one eye and their sight will be restricted to this world, and they will have no eyes that see the **hereafter** and consequences of actions.

Bukhārī, Fitan, 26; Anbiya', 77; Muslim, Fitan, 100, 109; Abū Dā'ūd, Malāhim, 14; Sunna, 25; Tirmidhī, Fitan, 56, 62; Ibn Māja, Fitan, 33; Muwaṭṭā, Şifāt al-Nabī, 1; Musnad, i, 176, 182, 240, 311; ii, 22, 27, 37, 39, 122, 124, 127, 131, 144, 154, 159; iii, 79, 103, 115, 173, 233, 333; iv, 139-40; v, 13, 383, 397.

I too saw the **Islamic Dajjal** in a spirit world. I observed with my own eyes that he possessed a spellbinding hypnotic power in one of his eyes, and I understood him to be a total **denier of God**.

He will attack religion and the sacred with a boldness and **insolence** arising from his absolute denial.

But since the **ordinary people** will not know the truth of the matter, they will suppose it to be an extraordinary power and courage.

Also, because such a magnificent, lucky, successful, and **cunning** commander, who is merely being led on by God, appears at the time of a heroic and glorious nation's defeat, with their love of heroism the people will applaud and fete him without considering his hidden, terrible true nature, and will want to **cover up** his iniquities.

However, it is understood from narrations that through the light of belief and light of the Qur'an in their spirits, the heroic, **mujahid army** and religious nation will see the truth and will try to repair that commander's terrible destruction.

The Third Brief Matter

This consists of three instructive incidents.

Onların fevkalâde ve dâhiyane icraatlarını, riyasızlıklarından istifade ile kendi şahsına isnad ve o vasıta ile koca ordunun ve hükûmetin teceddüd ve inkılab ve harb-i umumî inkılabından gelen şiddet-i ihtiyacın sevkıyla işledikleri terakkiyatı şahsına isnad ettirerek şahsında pek acib ve hârika bir iktidar bulunduğunu **meddahlar** tarafından işaa ettirir.

Dördüncü cihet ve sebep: Büyük Deccal'ın ispiyrtizma nevinden teshir edici hassaları bulunur. İslâm Deccal'nın dahi, bir gözünde teshir edici manyetizma bulunur.

Hattâ rivayetlerde "Deccal'ın bir gözü **kördür**" diye nazar-ı dikkati gözüne çevirerek Büyük Deccal'ın bir gözü kör ve ötekinin bir gözü öteki göze nisbeten kör hükmünde olduğunu hadîste kaydetmekle, onlar kâfir-i mutlak bulunduğundan yalnız münhasıran bu dünyayı görecektir birtek gözü var ve akibeti ve **âhireti** görebilecek gözleri olmamasına işaret eder.

Ben bir manevî âlemde **İslâm Deccalını** gördüm. Yalnız birtek gözünde teshirci bir manyetizma gözümle müşahade ettim ve onu bütün bütün **münkir** bildim.

İşte bu inkâr-ı mutlakdan çıkan bir **cür'et** ve cesaretle mukaddesata hücum eder.

Avam-ı nâs hakikat-ı hali bilmediklerinden, hârikulâde iktidar ve cesaret zannederler.

Hem şanlı ve kahraman bir millet, mağlubiyeti hengâmında, böyle istidracı ve şanlı ve tali'li ve muvaffakiyetli ve **kurnaz** bir kumandanı bulunduğundan gizli ve dehşetli olan mahiyetine bakmayarak kahramanlık damarıyla onu alkışlar, başına kor, seyyielerini **örtmek** ister.

Fakat kahraman ve **mücahid ordu**nun ve dindar milletin ruhundaki nur-u iman ve Kur'an ışıyla hakikat-ı hali göreceği ve o kumandanın çok dehşetli tahribatını tamire çalışacağı rivayetlerden anlaşılır.

Üçüncü Küçük Mes'ele:

Medar-ı ibret üç hâdisedir.

First Incident: One time, God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) pointed out to 'Umar (May God be pleased with him) one of a group of Jewish children, and said: "He is his very image!" 'Umar said: "Then I shall kill him!" But God's Messenger (UWBP) replied: "If that is the Sufyan, the Islamic Dajjal, you cannot kill him. And if it is not, he cannot be killed through his image." (*)

Bukhārī, Janā'iz, 80; Jihād, 178; Muslim, Fitan, 85, 86, 95; Tirmidhī, Fitan, 63.

This **narration** indicates that at the time of his rule, the Sufyan's image will appear on numerous things, and that he will be born a Jew.

It is strange that although 'Umar (May God be pleased with him) was sufficiently angry and hostile towards him to be able to kill a child resembling him, someone the Sufyan most **admired** and liked and spoke off with praise and appreciation turned out to be 'Umar.

#117

Second Incident: Many people narrated that the **Islamic Dajjal** will be curious about the meaning of the Sura, *By the fig and the olive*, and will ask about it.

It is strange but the verse "*Nay, but man transgresses all bounds*" in the following "*Sura, Read! In the name of your Sustainer,*" according to *jafr* reckoning and its meaning, also indicates his time and person, pointing out that he will overweeningly **aggress** against the mosques and the people who perform the prayers.

That is to say, that man, who is being led on by God, perceives that a short Sura is concerned with him, but makes a mistake and knocks on its **neighbour's** door.

Third Incident: It says in a **narration**: "*The Islamic Dajjal will appear in Khorasan.*" (*)

Tirmidhī, Fitan, 57; Ibn Māja, Fitan, 33; Musnad, i, 4, 7; al-Albānī, Silsilat al-Aḥadīth, iv, 122.

None knows the Unseen save God, an interpretation of it is this:

the Turks, the bravest and most numerous and powerful people of the east and the heroic army of Islam, were at the time of the narration, around the region of **Khorasan** and had not yet made their homeland in Anatolia. By mentioning the region they inhabited, it is indicating that the Sufyan Dajjal would appear from among them.

It is strange, exceedingly strange, he will temporarily try to use the Turkish nation and Turkism, which for seven hundred years has been a flashing diamond sword, a mark of honour, in the hand of Islam and the Qur'an, against some of the marks of Islam. But he will not be successful and will **withdraw**.

Birinci Hâdis: Bir zaman Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm **Hazret-i Ömer Radiyallahü Anh'a** yahudi çocukları içinde birisini gösterdi, "İşte sureti" dedi. Hazret-i Ömer Radiyallahü Anh, "Öyle ise ben bunu öldüreceğim" dedi. Ferman etti: "Eğer bu Süfyan ve İslâm Deccalı olsa, sen öldüremezsin; eğer o olmazsa, onun suretiyle öldürülmez."

Bu **rivayet** işaret eder ki; onun sureti, hâkimiyeti zamanında çok şeylerde görüneceği gibi, kendisi yahudiler içinde tevellüd edecek.

Garibdir ki, onun suretindeki bir çocuğu katledecek derecede ona hiddet ve adavet eden Hazret-i Ömer Radiyallahü Anh, o Süfyan'ın en çok beğendiği ve **takdir ettiği** ve çok defa ondan senakârane bahsedeceği bir memduhu -Hazret-i Ömer'le- çıkmış.

İkinci Hâdis: O **İslâm Deccalı**, "Sure-i **وَالَّتَيْنِ وَ الرَّيْثُونِ**" manasını merak edip soruyor" diye çoklar nakletmişler.

Garibdir ki, bu surenin akibinde olan **اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ** suresinde **إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ** cümlesi, onun aynı zamanına ve şahsına -cifir ile ve manasıyla- işaret ettiği gibi, ehl-i salâte ve câmilere tâgiyane **tecavüz edeceğini** gösteriyor.

Demek o istidracı adam, küçük bir sureyi kendiyile alâkadar hisseder. Fakat yanlış eder, **komşusunun** kapısını çalar.

Üçüncü Hâdis: Bir **rivayette** "İslâm Deccalı Horasan taraflarından zuhur edecek" denilmiş.

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ Bunun bir tevilî şudur ki:

Şarkın en cesur ve kuvvetli ve kesretli kavmi ve İslâmiyet'in en kahraman ordusu olan Türk milleti, o rivayet zamanında **Horasan** taraflarında bulunup daha Anadolu'yu vatan yapmadığından, o zamandaki meskenini zikretmekle Süfyanî Deccal onların içinde zuhur edeceğine işaret eder.

Garibdir hem çok garibdir. Yediyüz sene müddetinde İslâmiyet'in ve Kur'an'ın elinde şeref-şiar, bârika-asa bir elmas kılıncı olan Türk milletini ve Türkcülüğü, muvakkaten İslâmiyet'in bir kısım şearine karşı istimal etmeğe çalışır. Fakat muvaffak olmaz, **geri çekilir**.

It is understood from the narrations that
“The **heroic army** will save it, taking the reins from **his hand**.”

*And God knows what is best * None knows the Unseen save God.*

#118

The Sixth Ray

[This consists of only two Points]

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

[This Sixth Ray consists of two answers to two questions about two points concerning the formulas in the ‘*tashahhud*’ section of the ritual prayers (*ṣalāt*) which begin “Salutations, blessings, benedictions and supplications, and good words—all are God’s.” Postponing to another time an explanation of the other truths of the ‘*tashahhud*,’ here we shall explain only two points out of hundreds.]

{“*al-Taḥiyyāt al-mubārakāt al-ṣalawāt al-tayyibāt lillāh.*”
Bukhārī, Adhān, 148, 150; al-Amal fi’l-ṣalat, 4; Isti’dhān, 3, 28; Da’wāt, 16; Tawḥīd, 5; Muslim, Ṣalāt, 56, 60, 62. Etc.}

First Question:

The blessed phrases of the *tashahhud* were spoken by Almighty God and His Messenger (Upon whom be blessings and peace) on the night of his Ascension, so what is the reason for their being recited in the ritual prayers?

The Answer: For all believers, the five daily prayers are a sort of Ascension. The words of the *tashahhud*, which were fitting for the Divine presence, were spoken during the Supreme Ascension of Muhammad (Upon whom be blessings and peace),

and by reciting them, believers recall that sacred conversation. Through the recollection, the meanings of those blessed words cease being particular and become universal;

their sacred, comprehensive meanings are, or may be, conceived of.

Through such a conception, their value and light are enhanced and expanded.

For example, instead of giving the greeting of “peace” that night to Almighty God, the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) said: “Salutations to God” (*al-taḥiyyātu lillāh*).

#119

“**Kahraman ordu**, dizginini **onun elinden** kurtarıyor” diye rivayetlerden anlaşıyor.

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالصَّوَابِ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ

Altıncı Şuâ

Yalnız iki nüktedir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

Namazdaki teşehhüdde bulunan **التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ** ilâahirenin iki noktasına gelen iki suale iki cevaptır. Teşehhüdün sair hakikatlerinin beyanı başka vakte ta’lik edilerek bu Altıncı Şuâ’da yüzer nüktесinden yalnız iki nüktesi muhtasar bir surette beyan edilecek.

Birinci Sual:

Teşehhüdün mübarek kelimatı, Mi’rac Gecesinde Cenab-ı Hak ile Resul’ünün bir mükâlemeleri olduğu halde, namazda okunmasının hikmeti nedir?

Elcevap: Her mü’minin namazı, onun bir nevi mi’racı hükmündedir. Ve o huzura lâîk olan kelimeler ise mi’rac-ı ekber-i Muhammed aleyhissalâtü vesselâmda söylenen sözlerdir.

Onları zikretmekle o kudsî sohbet tahattur edilir. O tahatturla o mübarek kelimelerin manaları cüz’iyetten külliye çıkar

ve o kudsî ve ihatalı manalar tasavvur edilir veya edilebilir.

Ve o tasavvur ile kıymeti ve nuru teali edip genişlenir.

Mesela Resul-i Ekrem aleyhissalâtü vesselâm, o gecede Cenab-ı Hakk’a karşı selâm yerinde **التَّحِيَّاتُ لِلّٰهِ** demiş.

That is, “O my Sustainer! All the vital glorifications living beings display through their lives and the gifts they present to their Maker through the manner of their creation are Yours alone.

By visualizing them and through my belief, I too offer them to You.”

Yes, with the word “salutations,” God’s Most Noble Messenger (UWPB) intentionally offered to God all the worship living creatures perform through the mode of their creation.

Similarly, through the word “blessings,” (*al-mubārakāt*) which is the summary of “salutations,” he was representing the natural blessedness, plenty, and worship of creatures,

especially seeds, grains, and eggs, which are the means of blessings and abundance, and cause one to exclaim: “How great are God’s blessings!” For they are the essence of life and living beings. He said it with this broad meaning.

Through the word “benedictions” (*al-ṣalawāt*), which is a summary of “blessings,” he was visualizing all the particular forms of worship performed by beings with spirits, who are the essence of living beings, and offering it to the Divine Court with that comprehensive meaning.

With the word “good things,” (*wa’l-tayyibāt*) the summary of “benedictions,” he intended the luminous, elevated worship of perfected human beings and the cherubim, who are the summaries of beings with spirits, and offered this to the One he worshipped.

Almighty God saying that night: “Peace be upon you, O Prophet!”, was an indication and indirect command that in the future, hundreds of millions of people would say at least ten times daily: “Peace be upon you, O Prophet!”

The Divine greeting afforded the words an extensive light and lofty meaning.

Similarly, the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) replying to the greeting by saying: “Peace be upon us and upon all God’s righteous servants” expressed that

he was requesting his Creator hopefully and beseechingly that in the future his vast community and the righteous members of it would reflect Islam, which represents the Divine greeting,

Yani “Bütün zîhayatların hayatlarıyla gösterdikleri tesbihat-ı hayatiye ve Sâni’lerine takdim ettikleri fitrî hediyeler, ey Rabb’im sana mahsustur.

Ben dahi bütün onları tasavvurumla ve imanım ile sana takdim ediyorum.”

Evet, nasıl ki Resul-i Ekrem aleyhissalâtü vesselâm

التَّحِيَّاتُ kelimesiyle, bütün zîhayatın ibadat-ı fitriyelerini niyet edip takdim ediyor.

Öyle de tahiyyatın hülâsası olan الْمُبَارَكَاتُ kelimesiyle de bütün medar-ı bereket ve tebrik ve bârekellâh dediren ve “mübârek” denilen ve hayatın ve zîhayatın hülâsası olan mahluklar,

hususan tohumların ve çekirdeklerin, danelerin, yumurtaların fitrî mübarekiyetlerini ve bereketlerini ve ubudiyetlerini temsil ederek, o geniş mana ile söylüyor.

Ve mübarekâtın hülâsası olan الصَّلَوَاتُ kelimesiyle de zîhayatın hülâsası olan bütün zîruhun ibadat-ı mahsusalarını tasavvur edip dergâh-ı İlahîye o ihatalı manasıyla arz ediyor.

Ve الطَّيِّبَاتُ kelimesiyle de zîruhun hülâsaları olan kâmil insanların ve melaike-i mukarrebînin, salavatın hülâsası olan tayyibat ile nurani ve yüksek ibadetlerini irade ederek Mabud’una tahsis ve takdim eder.

Hem nasıl ki o gecede Cenab-ı Hak tarafından السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ demesi, istikbalde yüzler milyon

insanların her biri, her gün, hiç olmazsa on defa السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ demelerini âmirane iş’ar eder.

Ve o selâm-ı İlahî, o kelimeye geniş bir nur ve yüksek bir mana verir.

Öyle de Resul-i Ekrem aleyhissalâtü vesselâmın, o selâma mukabil السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ demesi,

istikbalde muazzam ümmeti ve ümmetinin salihleri, selâm-ı İlahîyi temsil eden İslâmiyet’e mazhar olmasını

and that all his community would greet each other: “Peace be upon you!” “And peace be upon you!” which, between believers, is a universal mark of Islam.

Gabriel (Peace be upon him), who took part in the conversation, said that night at the Divine command: “I testify that there is no god but God, and I testify that Muhammad is God’s Messenger,”

giving the happy news that all the Umma would testify in that way until the Last Day.

Recalling this sacred exchange, the meanings of the words gain in brilliance and comprehensiveness.

#120

A strange state of mind that assisted in the unfolding of the above truth

One time while in a dark exile, on a dark night, and in a dark state of heedlessness, the mighty universe of the present appeared to my imagination as a lifeless, spiritless, dead, empty, desolate, ghastly corpse.

The past, too, appeared to be dead, empty, deceased, and dreadful;

that boundless space and limitless time took on the form of a dark wilderness.

I had recourse to the prayers in order to be saved from my state of mind. When I said: “Salutations” in the *tashahhud*, the universe suddenly sprang to life.

It was resurrected taking on a living, luminous form, and became a shining mirror of the Ever-Living and Self-Subsistent One.

I saw that with all its living parts, it was continuously offering the salutations of their lives and their vital gifts to the Ever-Living and Self-Subsistent One;

I understood this with ‘the knowledge of certainty,’ even with ‘absolute certainty.’

Then, when I declared: “Peace be upon you, O Prophet!,” that limitless vacant time was transformed under the leadership of God’s Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) from being a desolate wilderness into a familiar place of recreation filled with living spirits.

Second Question:

The comparison at the end of the *tashahhud*: “O God! Grant blessings to Muhammad and to the Family of Muhammad, as You granted blessings to Abraham and to the Family of Abraham,” * appears to be contrary to the rules of comparisons, *(*Bukhārī, Anbiyā*, 10)

ve İslâmiyet’in umumî bir şiarı olan mü’minler ortasındaki **السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَيَّكَ السَّلَامُ** umum ümmet demesini raciyaneye, daiyane Hâlık’ından istediğini ifade ve ihtar eder.

Ve o sohbetinde hissedar olan Hazret-i Cebrail aleyhisselâm, emr-i İlahî ile o gece **أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ** demesi,

bütün ümmet kıyamete kadar böyle şehadet edeceğini ve böyle diyeceklerini mübeşşirane haber verir.

Ve bu mükâleme-i kudsiyeyi tahattur ile kelimelerin manaları parlar, genişlenir.

Bu mezkûr hakikatin inkişafında bana yardım eden garib bir halet-i ruhiyedir:

Bir zaman karanlıklı bir gurbette, karanlık bir gecede, zulmetli bir gaflet içinde, hal-i hazırda olan bu koca kâinat; hayalime camid, ruhsuz, meyyit, boş, hâlî, müthiş bir cenaze göründü.

Geçmiş zaman dahi bütün bütün ölü, boş, meyyit, müthiş tahayyül edildi.

O hadsiz mekân ve o hudutsuz zaman, karanlıklı bir vahşetgâh suretini aldı.

Ben o haletten kurtulmak için namaza iltica ettim.

Teşehhüdde **التَّحِيَّاتُ** dediğim zaman birden kâinat canlandı;

hayattar, nurani bir şekil aldı, dirildi. Hayy-ı Kayyum’un parlak bir âyinesi oldu.

Bütün hayattar eczasıyla beraber, hayatlarının tahiyyelerini ve hedâyâ-yı hayatiyelerini daimî bir surette Zat-ı Hayy-ı Kayyum’a takdim ettiklerini

ilmelyakîn, belki hakkalyakîn ile bildim ve gördüm.

Sonra **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ** dediğim vakit o

hudutsuz ve hâlî zaman; birden Resul-i Ekrem aleyhissalâtü vesselâmın riyaseti altında, zihayat ruhlar ile vahşetzar suretinden ünsiyetli bir seyrangâh suretine inkılab etti.

İkinci Sual:

Teşehhüd âhirinde **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ** deki teşbih, teşbihlerin kaidesine uygun gelmiyor.

for Muhammad (Upon whom be blessings and peace) was greater than Abraham (Peace be upon him), and the recipient of greater mercy; so what is the reason for it?

Since early times the same supplication has been repeated in all the ritual prayers;

whereas if a prayer is accepted once, that is enough. If those for whom millions of prayers have been accepted are persistently prayed for, and especially if the thing sought has been promised by God...

For example, Almighty God has promised: *"Soon will your Sustainer raise you to a station of praise and glory!"* (17:79) yet always after the call to prayer and *iqāma* the narrated prayer: *"And raise him up to the station of praise and glory that You have promised him"** is repeated; the whole Umma pray for that promise to be fulfilled. What is the reason for this too?

**{'Station of Praise and Glory' - al-Maqām al-Maḥmūd: Bukhārī, Adhān, 8, 17; Tirmidhī, Mawāqit, 43; Ṣalāt, 42; Abu Dā'ūd, Ṣalāt, 37; Nasā'ī, Adhān, 38; Ibn Māja, Adhān, 4; Iqāma, 25; Musnad, iii, 354.}*

The Answer: There are three aspects and three questions within this question.

Çünkü Muhammed aleyhissalâtü vesselâm, İbrahim aleyhisselâmdan daha ziyade rahmete mazhardır ve daha büyüktür. Bunun sırrı nedir?

Hem bu tarzdaki salavatın teşehhüdde tahsisinin hikmeti nedir?

Aynı dua, eski zamandan beri bütün ümmet her namazda tekrar etmeleri...Halbuki bir dua bir defa kabule mazhar olsa yeter. Milyonlarca duaları makbul olan zatlar musırrane dua etmesi ve bilhassa o şey vaad-i İlahîye iktiran etmiş ise...

Meselâ:

عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا Cenab-ı Hak vaad

ettiği halde, her ezan ve kametten sonra edilen mervî

duada وَأَبْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ deniliyor,

bütün ümmet o vaadi ifa etmek için dua ederler. Bunun sırr-ı hikmeti nedir?

Elcevap: Bu sualde üç cihet ve üç sual var.

First Aspect: For sure Abraham (Peace be upon him) was not equal to Muhammad (Upon whom be blessings and peace),

but his family or descendants were prophets. Muhammad's (Upon whom be blessings and peace) family were saints,

and saints cannot reach the level of the prophets. Evidence that this prayer for his family has been accepted in shining fashion is this:

The fact that the saints who, among three hundred and fifty million, emerged from the progeny of only two of the Family of Muhammad (UWBP), that is, Hasan (May God be pleased with him) and Husayn (May God be pleased with him), were in the great majority of cases the spiritual guides and leaders of the sufi paths of reality, was because they received the effulgence of the Hadith: "The learned of my community are like the prophets of the Children of Israel." {al-'AjlŪnī, Kashf al-Khafa, ii, 64; Tecrid-i Sarīh Tercemesi (Turk. trans.), i, 107.}

Those who guided the greater part of the Umma to the way of truth and reality of Islam –foremost Ja'far al-Sadiq (May God be pleased with him), Gawth al-A'zam (May God be pleased with him), and Shah Naqshband (May God be pleased with him)–

were the fruits of the acceptance of this prayer for Muhammad's (Upon whom be blessings and peace) Family.

Second Aspect: The reason for benedictions of this sort being restricted to the ritual prayers is that they recall to one that he is on the way opened up and taken by the great caravan of the prophets and saints, who are the most luminous, perfect, and righteous of mankind and its eminent members.

He has joined that vast congregation, which acquires strength through its hundredfold consensus and cannot confuse its way, and is accompanying it on the straight path.

By recalling this, he is saved from satanic doubts and delusions.

Evidence that the members of this caravan are the friends and acceptable creatures of the universe's Owner, and its opponents and enemies are rejected,

is that from the time of Adam, succour has always arrived from the Unseen for the caravan, while its opponents have always been visited by heavenly calamities.

Yes, just as opponents like the people of Noah, the Thamud and the 'Ad, Pharaoh and Nimrod have all received blows from the Unseen that tell of Divine wrath and chastisement;

Birinci Cihet: Hazret-i İbrahim aleyhisselâm, gerçi Hazret-i Muhammed aleyhissalâtü vesselâma yetişmiyor.

Fakat onun âli, enbiyadırlar. Muhammed aleyhissalâtü vesselâmın âli, evliyadırlar.

Evliya ise enbiyaya yetişemezler. Âl hakkında olan bu duanın parlak bir surette kabul olduğuna delil şudur ki:

Üç yüz elli milyon içinde Âl-i Muhammed aleyhissalâtü vesselâmdan yalnız iki zatın; yani Hasan (ra) ve Hüseyin'in (ra) neslinden gelen evliya –ekser-i mutlak– hakikat mesleklerinin ve tarikatlarının pîrleri ve mürşidleri onlar olmaları **عُلَمَاءُ أُمَّتِي كَأَنْبِيَاءِ بَنِي إِسْرَائِيلَ** hadîsinin mazharları olduklarıdır.

Başta Cafer-i Sadık (ra) ve Gavs-ı A'zam (ra) ve Şah-ı Nakşibend (ra) olarak her biri, ümmetin bir kısm-ı a'zamını tarîk-ı hakikate ve hakikat-i İslâmiyet'e irşad edenler,

bu âl hakkındaki duanın makbuliyetinin meyveleridirler.

İkinci Cihet: Bu tarzdaki salavatın namaza tahsisî hikmeti ise meşahir-i insaniyenin en nurani en mükemmeli en müstakimi olan enbiya ve evliyanın kafil-i kübrasının gittikleri ve açtıkları yolda,

kendisi dahi o yüzer icma ve yüzer tevatür kuvvetinde bulunan ve şaşkınlıkları mümkün olmayan o cemaat-i uzmaya, o sırat-ı müstakimde iltihak ve refakat ettiğini tahattur etmektir.

Ve o tahattur ile şübehat-ı şeytaniyeden ve evham-ı seyyieden kurtulmaktır.

Ve bu kafil-i, bu kâinat sahibinin dostları ve makbul masnuları ve onların muarızları, onun düşmanları ve merdud mahlukları olduğuna delil ise:

Zaman-ı Âdem'den beri o kafil-iye daima muavenet-i gaybiye gelmesi ve muarızlarına her vakit musibet-i semaviye inmesidir.

Evet, kavm-i Nuh ve Semud ve Âd ve Firavun ve Nemrut gibi bütün muarızlar gazab-ı İlahîyi ve azabını ihsas edecek bir tarzda gaybî tokatlar yedikleri gibi;

so the sacred heroes of the mighty caravan, like Noah (Peace be upon him), Abraham (Peace be upon him), Moses (Peace be upon him), and Muhammad (Upon whom be blessings and peace), have wondrously and extraordinarily manifested miracles and received dominical bounties from the Unseen.

A single blow demonstrates anger, and a single bestowal, love, so thousands of blows being visited on opponents and thousands of favours and instances of assistance arriving for the caravan

#122

testify and prove self-evidently, as clearly as daylight, the rightfulness of the caravan and that it is on the straight path.

The verse: *The path of those whom You have blessed* in Sura al-Fatiha looks to the caravan, while the verses: *"Not those on whom Your anger has been visited, nor those who have gone astray"* (1:7) looks to their opponents.

The point we have explained here is clearer in the discussion about the end of Sura al-Fatiha.

Third Aspect: The reason for repeatedly asking for something which shall certainly be given is this:

the thing sought, for instance the 'Station of Praise and Glory' is the tip of something.

It is a branch of a vast truth that comprises lofty and significant truths like thousands of Stations of Praise and Glory.

It is a fruit of the most important result of the universe's creation.

To seek through prayer the tip, branch, and fruit is to seek indirectly the realization of that vast and general truth, and its finding existence,

and the coming and realization of the eternal realm, the largest branch of the tree of creation,

and the resurrection of the dead and Last Judgement and the opening up of the Abode of Bliss, which are the supreme results of the universe.

By asking for these, one participates in the worship and prayers of all humanity, the most important causes of the existence of Paradise and the Abode of Bliss.

These innumerable prayers are indeed few for an aim so unutterably vast.

Moreover, Muhammad (Upon whom be blessings and peace) being awarded the Station of Praise and Glory points to his supreme intercession for all his community.

He is concerned also with the happiness of all his community.

It is therefore pure wisdom to seek endless benedictions and prayers for mercy for him from all his community.

kafîle-i kübranın Nuh aleyhisselâm, İbrahim aleyhisselâm, Musa aleyhisselâm, Muhammed aleyhissalâtü vesselâm gibi bütün kudsî kahramanları dahi hârîka ve mu'cizane ve gaybî bir surette mu'cizelere ve ihsanat-ı Rabbaniyeye mazhar olmuşlar.

Bir tek tokat, hiddeti; bir tek ikram, muhabbeti gösterdiği halde, binler tokat muarızlara ve binler ikram ve muavenet kafilîye gelmesi,

bedahet derecesinde ve gündüz gibi zahir bir tarzda o kafilînin hakkaniyetine ve sırat-ı müstakimde gittiğine şehadet ve delâlet eder.

Fatiha'da *صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ* o kafilîye ve *غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ* muarızlarına bakıyor.

Burada beyan ettiğimiz nükte ise Fatiha'nın âhîrinde daha zahirdir.

Üçüncü Cihet: Bu kadar tekrar ile kat'î verilecek olan bir şeyin vermesini istemesinin sırr-ı hikmeti şudur:

İstenilen şey mesela, Makam-ı Mahmud bir uçtur.

Pek büyük ve binler Makam-ı Mahmud gibi mühim hakikatleri ihtiva eden bir hakikat-i a'zâmın bir dalıdır.

Ve hilkat-i kâinatın en büyük neticesinin bir meyvesidir.

Ve ucu ve dalı ve o meyveyi dua ile istemek ise dolayısıyla o hakikat-i umumiye-i uzmanın tahakkukunu ve vücud bulmasını

ve o şecere-i hilkatın en büyük dalı olan âlem-i bâkinin gelmesini ve tahakkukunu

ve kâinatın en büyük neticesi olan haşir ve kıyametin tahakkukunu ve dâr-ı saadetin açılmasını istemektir.

Ve o istemekle, dâr-ı saadetin ve cennetin en mühim bir sebep-i vücudu olan ubudiyet-i beşeriyeye ve daavat-ı insaniyeye kendisi dahi iştirak etmektir.

Ve bu kadar hadsiz derecede azîm bir maksat için bu hadsiz dualar dahi azdır.

Hem Hazret-i Muhammed aleyhissalâtü vesselâma Makam-ı Mahmud verilmesi, umum ümmete şefaât-i kübrasına işarettir.

Hem o, bütün ümmetinin saadetiyle alâkadardır.

Onun için hadsiz salavat ve rahmet dualarını bütün ümmetten istemesi ayn-ı hikmettir.

The Seventh Ray The Supreme Sign

{1. This translation of the Seventh Ray was originally carried out by Hamid Algar, Prof. of Middle Eastern Studies in the University of California, Berkeley, USA, and was first published in 1979. It has been in part amended to fit the present work. [Tr.]}

An Important Warning And Statement Of Purpose

Not everyone will be able to understand all the matters discussed in this most significant treatise, but equally nobody will remain portionless.

If somebody enters a garden, he will find that his hands cannot reach all the fruit it contains, but the amount that falls within his grasp will be enough for him.

The garden does not exist for him alone; it exists also for those whose arms are longer than his.

There are five causes making difficult the understanding of this book.

The First: I have written down my own observations, according to my own understanding, and for myself. I have not written according to the understanding and conceptions of others, as is the case with other books.

The Second: Since the true affirmation of Divine unity is set forth in this book, in the most comprehensive form, by virtue of a manifestation of the Supreme Name,

the subjects discussed are extremely broad, extremely profound and sometimes extremely long. Not everyone can comprehend these matters all at once.

The Third: Since each matter constitutes a great and extensive truth, a single sentence will sometimes stretch out over a whole page or more, in order not to fracture the truth in question. A single proof requires copious preliminaries.

The Fourth: Since most of the matters contained in the book have numerous proofs and evidences,

the discussion sometimes becomes prolix through the inclusion of ten or twenty proofs by way of demonstration. Limited intelligences cannot understand this.

Yedinci Şua Âyet-ül Kübra

Mühim Bir İhtar Ve Bir İfade-i Meram

Bu ehemmiyetli risalenin, herkes herbir mes'elesini anlamaz. Fakat hissesiz de kalmaz.

Büyük bir bahçeye giren bir kimsenin, o bahçenin bütün meyvelerine elleri yetişmez. Fakat, eline girdiği miktar yeter.

O bahçe yalnız onun için değil, belki elleri uzun olanların hisseleri de var.

Bu risalenin fehmini işkal eden beş sebep var:

Birincisi: Ben kendi müşahadatımı kendi fehmime göre ve kendim için yazdım. Sair kitablar gibi başkalarının fehmine ve telakkisine göre yazmadım.

İkincisi: İsm-i A'zam cilvesiyle tevhid-i hakikî a'zamî bir surette yazıldığından,

mes'eleleri hem gayet geniş, hem gayet derin ve bazan çok uzun olduğundan, herkes birden ihata edemez.

Üçüncüsü: Herbir mes'ele büyük ve uzun bir hakikat olması sebebiyle, hakikatı parçalamamak için bazan bir sahife veya bir yaprak birtak cümle olur. Birtak delil hükmünde çok mukaddemat bulunur.

Dördüncüsü: Ekser mes'elelerinin her birisinin pek çok delilleri ve hüccetleri bulunduğundan;

bazan on, bazan yirmi delili birtak bürhan yapmak cihetiyle mes'ele uzunlaşır; kısa fehimler kavramaz.

The Fifth: It is true that the lights of this treatise came to me from the **effulgence** of Ramadan. Nonetheless, I was **distraught** in a number of respects, and I wrote the book hastily at a time my body was wracked by several illnesses, without revising the first **draft**.

I felt, moreover, that I was not writing with my own will and **volition**, and it seemed inappropriate to **rearrange** or correct what I had written, according to my own thoughts. This, too, resulted in rendering the book difficult of **comprehension**.

In addition, a number of sections in Arabic crept in, and the First Station, written entirely in Arabic, was removed and made into a **separate** work.

Despite the defects and difficulties arising from these five causes, this treatise has such an importance that Imam 'Ali (May God be pleased with him) miraculously foresaw its composition and gave it the names "**Supreme Sign**" and "**Staff of Moses**."

He looked upon this part of the Risale-i Nur with special favour, and directed man's gaze toward it. (2) The Supreme Sign is a true **exposition** of the Supreme Verse, (3) and it constitutes at the same time the Seventh Ray, designated by the Imam as the Staff of Moses.

2. The events that took place in Denizli fully confirmed the prediction of Imam 'Ali concerning the Supreme Sign. For the secret printing of this book was the cause of our imprisonment, and the triumph of its sacred and most powerful truth was the main cause of our acquittal and deliverance. Thus did Imam 'Ali make manifest his miraculous prediction, and prove the acceptance of the prayer he had uttered on our behalf: "By means of the Supreme Sign, secure me against sudden death!"

3. See page 130, footnote 7.

This treatise consists of an **Introduction** and two Stations. The Introduction sets forth four important matters; **the First Station** contains the Arabic portion of the exposition of the Supreme Verse; and **the Second Station** consists of the translation of that exposition together with the accompanying proofs.

Too much has been explained in the following Introduction, but it was not my intention to lengthen it thus. The fact that it was written at this length indicates the existence of a need. Indeed, some people may regard it as too short, despite its length.

Said Nursi

#125

Introduction

I created not jinn and mankind except that they might worship me. (4)

Beşincisi: Ben Ramazan'ın **fevziyle** bu risalenin nurlarına mazhar olmaklağım beraber, birkaç cihette halim **perişan** ve birkaç hastalıkla vücudum sarsıldığı bir zamanda acele yazılıp, birinci **müsvedde** ile iktifa edildi.

Hem yazdığım vakit, irade ve **ihhtiyarım** ile olmadığını hissettiğimden, kendi fikrimle **tanzim** veya ıslah etmeği muvafık görmediğim için bir parça **fehmi** işkal edecek bir vaziyet aldı.

Hem Arabî fıkralar içine çok girdi. Hattâ Birinci Makam baştan başa Arabî olduğundan içinden çıkarıldı, **müstakil** yazıldı.

Medar-ı kusur ve işkal olan bu beş sebeble beraber, bu risalenin öyle bir ehemmiyeti var ki; İmam-ı Ali (R.A.) keramat-ı gaybiyesinde bu risaleye, "**Âyet-i Kübra**" ve "**Asâ-yı Musa**" namlarını vermiş.

Risale-i Nur'un risaleleri içinde buna hususî bakıp, nazar-ı dikkati celbetmiş {1} "El-Âyet-ül Kübra"nın bir hakikî **tefsiri** olan bu Âyet-ül Kübra Risalesi, Hazret-i İmam'ın (R.A.) tabirince, "Asâ-yı Musa" namında "Yedinci Şua" kitabıdır.

{1}: Evet İmam-ı Ali'nin (R.A.) Âyet-ül Kübra hakkında verdiği haberi, tam tamına Denizli hâdisesi tasdik etti. Çünkü bu risalenin gizli tab'ı hapsimize bir vesile oldu ve onun kudsî ve çok kuvvetli hakikatının galebesi, beraet ve necatımıza ehemmiyeti bir sebep oldu. Ve İmam-ı Ali'nin (R.A.) keramet-i gaybiyesini körlere de gösterdi ve

hakkımızdaki وَبِآيَةِ الْكُبْرَى آمِنِّي مِنَ الْفَجْتِ duasının kabulünü isbat etti.

Bu "Yedinci Şua" bir **mukaddime** ve iki makamdır. Mukaddimesi dört mes'ele-i mühimmeyi; **Birinci Makamı**, Âyet-i Kübra'nın tefsirinden Arabî kısmını; **İkinci Makamı**, onun bürhanlarını ve tercümesini ve mealini beyan ederler.

Bu gelen mukaddime lüzumundan fazla izah edilmekle beraber, bir derece uzun olması ihtiyarsız olmuştur. Demek ihtiyaç var ki, öyle yazdırıldı. Belki de bir kısım insanlar bu uzunluğa görürler.

Said Nursî

Mukaddime

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

4. Qur'an, 51:56.

According to the meaning of this mighty verse, the purpose for the sending of man to this world and the wisdom implicit in it,

consists of recognizing **the Creator of all beings** and believing in Him and worshipping Him.

The primordial duty of man and **the obligation incumbent upon him** are **to know God** and believe in Him, to assent to His Being and **unity in submission and perfect certainty**.

For man, who **by nature** desires permanent life and immortal existence, whose unlimited **hopes** are matched by boundless **afflictions**,

any object or accomplishment other than **belief in God, knowledge of God** and **the means for attaining these, which are the fundament and key of eternal life**—

any such object or accomplishment must be regarded as lowly for man, or even worthless in many cases.

Since this truth has been proven with firm evidence in the Risale-i Nur, we **refer** exposition of it to that,

setting forth here, within the framework of four questions, only two **abysses** that shake **certainty of faith** in this age and induce **hesitation**.

The means for salvation from the first abyss are these two Matters:

The First Matter: As proven in detail in the Thirteenth Flash of the Thirty-First Letter, **in general questions denial** has no value in the face of **proof** and is extremely weak.

For example, with respect to the sighting of **the crescent moon** at the beginning of Ramadan **the Noble**, if two **common** men prove the crescent to have emerged by their witnessing it,

and thousands of **nobles** and scholars deny it, saying: "We have not seen it," their **negation** is valueless and without power to convince.

When it is a question of proof each person strengthens and supports the other, and **consensus** results.

But when it is a question of negation, there is no difference between one man and a thousand. Each person remains alone and **isolated**.

For the one who affirms looks beyond himself and judges the matter as it is.

Thus in the example we have given, if one says "The moon is in the sky," and his friend then points his finger at the moon, the two of them unite and are strengthened.

#126

The one who engages in negation and denial, however, does not regard the matter as it is, and is even unable to do so.

Bu âyet-i uzmanın sırrıyla, insanın bu dünyaya gönderilmesinin hikmeti ve gayesi;

Hâlık-ı Kâinat'ı tanımak ve ona iman edip ibadet etmektir.

Ve o insanın **vazife-i fıtratı** ve **farîza-i zimmeti**, **marifetullah** ve iman-ı billah'tır ve **iz'an ve yakîn ile** vücudunu ve **vahdetini** tasdik etmektir.

Evet **fıtraten** daimî bir hayat ve ebedî yaşamak isteyen ve hadsiz **emelleri** ve nihayetsiz **elemeleri** bulunan bîçare insana,

elbette o hayat-ı ebediyenin üss-ül esası ve anahtarı olan iman-ı billah ve **marifetullah** ve **vesilelerinden** başka olan şeyler ve kemalâtlar,

o insana nisbeten aşağıdır. Belki, çoğunun kıymetleri yoktur.

Risale-i Nur'da bu hakikat kuvvetli bürhanlarla isbat edildiğinden, bu hakikatı Risale-i Nur'a **havale** ederek,

yalnız o **yakîn-i imanîyi** bu asırda sarsan ve **tereddüd** veren iki **vartayı** dört mes'ele içinde beyan ederiz.

Birinci vartadan **çare-i necat**: İki mes'eledir.

Birinci Mes'ele: Otuzbirinci Mektub'un Onüçüncü Lem'asında tafsilen isbat edildiği gibi, **umumî mes'elelerde isbata** karşı **nefi**in kıymeti yoktur ve kuvveti pek azdır.

Meselâ: Ramazan-ı **Şerif**'in başında **hilâli** görmek hususunda, iki **âmi** şahid hilâli isbat etseler

ve binlerle **eşraf** ve âlimler "görmedik" deyip nefyetseler, onların **nefiyeleri** kıymetsiz ve kuvvetsizdir.

Çünkü isbatta birbirine kuvvet verir, birbirine tesanüd ve **icma'** var.

Nefiyde ise bir olsa bin olsa farkları yoktur; herkes kendi başına kalır, **infiradî** olur.

Çünkü isbat eden harice bakar ve nefis-ül emre göre hükmeder.

Meselâ: Misalimizde olduğu gibi, biri dese: "Gökte ay vardır." Diğer arkadaşı parmağını oraya basar, ikisi birleşip kuvvetleşirler.

Nefy ve inkârda ise, nefis-ül emre bakmaz ve bakamaz.

For it is a well-known principle that “a **non-particularized** denial, not directed to a particular **locus**, cannot be proven.”

For example, if I affirm the existence of a thing in the world, and you deny it, I can easily establish its existence with a single indication.

But for you to justify your negation, that is to establish the non-existence of the thing — it is necessary to hunt exhaustively through the whole world, and even to examine every aspect of past ages. Only then can you say, “It does not exist, and never has existed.”

Since those who negate and deny do not regard the matter as it is

but judge rather in the light of their own souls, and their own intelligence and vision, they can in no way strengthen and support each other.

For the veils and causes that prevent them from seeing and knowing are various.

Anyone can say, “I do not see it; therefore, in my opinion and **belief**, it does not exist.” But none can say, “It does not exist **in actuality**.”

If someone says this —**particularly in questions of belief, which look to all the universe**— it is a lie as vast as the world itself, and he who utters it will be incapable both of speaking the truth and of being corrected.

In Short: The result is one and single in the case of affirmation, and every instance of affirmation supports all other instances.

Negation by contrast is not one, but **multiple**. **Multiplicity** arises through each person’s saying concerning himself, “In my opinion and view,” or “In my belief,” and leads to multiplicity of result.

Hence each separate instance cannot support all other instances.

Therefore, with respect to the truth with which we began, there is no significance in the **multiplicity** and **apparent predominance of the unbelievers** and deniers who oppose belief.

Now it is necessary to refrain from introducing any hesitation into the **certainty** and faith of a believer,

but in this age the negations and denials of the philosophers of Europe have induced doubt in a number of **unfortunate dupes**

and thus destroyed their certainty and obliterated their **eternal felicity**.

Death and the coming of one’s **appointed hour, which afflict thirty thousand men each day**, are deprived of their meaning of dismissal from this world and presented as **eternal annihilation**.

Çünkü, “**hususî olmayan** ve has bir **yer**e bakmayan bir nefy isbat edilmez” meşhur bir düsturdur.

Meselâ bir şeyi dünyada var diye ben isbat etsem, sen de “dünyada yok” desen; benim bir işaretimle kolayca isbat edilebilen o şeyin

sen nefyini yani ademini isbat etmek için, bütün dünyayı aramak ve taramak ve göstermek, belki geçmiş zamanların her tarafını dahi görmek lâzım geliyor. Sonra “yoktur, vuku bulmamıştır” diyebilirsin.

Madem nefy ve inkâr edenler nefs-ül emre bakmazlar;

belki kendi nefislerine ve akıllarına ve gözlerine bakıp hükmediyorlar. Elbette birbirine kuvvet veremezler ve zahîr olmazlar.

Çünkü görmeye ve bilmeye mani olan perdeler, sebebler ayrı ayırdırlar.

Herkes “Ben görmüyorum, benim yanımda ve **itikad**ımda yoktur.” diyebilir. Yoksa “**Vaki**’de yoktur” diyemez.

Eğer dese, **hususan umum kâinata bakan iman mes’elelerinde** dünya kadar büyük bir yalan olur ki, doğru diyemez ve doğrultulmaz.

Elhasıl: İsbatta netice birdir, vâhiddir, tesanüd olur.

Nefiyde ise, bir değildir, **müteaddid**dir. Ya “yanımda ve nazarımda” veya “itikadımda” gibi kayıdların herkese göre **taaddüd**ü ile neticeler dahi taaddüd eder,

daha tesanüd olmaz.

İşte bu hakikat noktasında imana karşı gelen kâfirlerin ve **münkirlerin kesretinin** ve **zahiren çokluğunun** kıymeti yoktur.

Ve mü'minin **yakînine** ve imanına hiç tereddüd vermemek lâzım iken;

bu asırda Avrupa feylesoflarının nefy ve inkârları, bir kısım **bedbaht meftunlarına** tereddüd verip

yakînlerini izale ve **saadet-i ebediyelerini** mahvetmiş.

Ve **insandan her günde otuz bin adama isabet** eden ölümü, mevt ve **eceli** bir terhis manasından çıkarıp **i’dam-ı ebedî** suretine çevirmiş.

The grave with its ever-open door, constantly threatens the denier with annihilation and poisons his life **with the bitterest of sorrows**. Appreciate then how great a blessing is faith, and the very essence of life.

#127

The Second Matter: With respect to **a problem subject to discussion** in science or art, those who stand outside that science or art

cannot speak authoritatively, however great, learned and accomplished they may be, nor can their judgements be accepted as decisive. They cannot form part of **the learned consensus of the science**.

For example, the judgement of a great engineer on the diagnosis and cure of a disease does not have the same value as that of the lowliest **physician**.

In particular, **the words of denial of a philosopher** who is absorbed in the material sphere,

who becomes continually **more remote** from the non-material or spiritual and cruder and more insensitive to light,

whose intelligence is restricted to what his eye beholds — the words of such a one are unworthy of consideration and valueless with respect to non-material and spiritual matters.

*On matters sacred and spiritual and **concerning the Divine unity**, there is total accord among **the hundreds of thousands of the People of Truth**, such as Shaykh Gilani (May his mystery be sanctified), **who beheld God's Sublime Throne while still on the earth**, who spent ninety years advancing in spiritual work, and **who unveiled the truths of belief in all three stations of certainty**.*

This being the case what value have the words of philosophers, who through their absorption in the **most diffuse details** of the material realm and **the most minute** aspects of multiplicity are choking and dazed?

Are not their denials and **objections** drowned out like the buzzing of a mosquito by the roaring of **thunder**?

The essence of the unbelief that opposes the truths of Islam and struggles against them is denial, **ignorance**, and **negation**.

Even though it may appear to be an affirmation of some kind and a manifestation of being, it is in reality negation and non-being.

Whereas belief is knowledge and a manifestation of being; it is **affirmation** and **judgement**. Every negating aspect of belief is the gate to a positive truth or the veil covering it.

If the unbelievers **who struggle against faith** attempt, **with the utmost difficulty**, to affirm and accept their **negative beliefs in the form of acceptance and admission of non-being**,

Kapısı kapanmayan kabir, daima i'damını o münkire ihtar etmekle, lezzetli hayatını **elîm elemelerle** zehirliyor. İşte, iman ne kadar büyük bir nimet ve hayatın hayatı olduğunu anla!..

İkinci Mes'ele: Bir fennin veya bir san'atın **medar-ı münakaşa olmuş bir mes'elesinde**, o fennin ve o san'atın haricindeki adamlar

ne kadar büyük ve âlim ve san'atkâr da olsalar, sözleri onda geçmez, hükümleri hüccet olmaz; **o fennin icma-ı ülemasına dâhil sayılmazlar**.

Meselâ; büyük bir mühendisin, bir hastalığın keşfinde ve tedavisinde bir küçük **tabib** kadar hükmü geçmez.

Ve bilhassa maddiyatta çok tevaggul eden

ve gittikçe maneviyattan **tebaüd eden** ve nura karşı gabileşen ve kabalaşan

ve akli gözüne inen en büyük **bir feylesofun münkirane sözü**, maneviyatta nazara alınmaz ve kıymetsizdir.

Acaba **verde iken arş-ı a'zamı temaşa eden**, hârîka bir deha-yı kudsî sahibi olan ve doksan sene maneviyatta terakki edip çalışan ve **hakaik-i imaniyeyi ilmelyakîn, aynelyakîn hattâ hakkalyakîn suretinde keşfeden** Şeyh-i Geylanî (K.S.) gibi **yüzbinler ehl-i hakikatın** ittifak ettikleri, **tevhidî ve kudsî ve manevî mes'elelerde**,

maddiyatın **en dağınık** ve kesretin **en cüz'î teferruatına** dalan ve sersemleşen ve boğulan feylesofların sözleri kaç para eder

ve inkârları ve **itirazları**, **gök gürültüsüne** karşı sivrisineğin sesi gibi sönük olmaz mı?

Hakaik-i İslâmiyeye zıddiyet gösterip mübareze eden **küfrün mahiyeti** bir inkârdır, bir **cehildir**, bir **nefiydir**.

Sureten isbat ve vücudî görölse de manası ademdir.

İman ise ilimdir, vücudîdir, **isbattır**, **hükümdür**. Herbir menfî mes'elesi dahi, bir müsbet hakikatın ünvanı ve perdesidir.

Eğer **imana karşı mübareze eden** ehl-i küfür, **gayet müşkilât ile menfî itikadlarını kabul-ü adem ve tasdik-i adem suretinde** isbat ve kabul etmeğe çalışsalar;

then their unbelief may be regarded **in one respect** as a form of mistaken knowledge or erroneous judgement.

But as for **non-acceptance**, denial, and **non-admission** — something more easily done— it is **absolute ignorance** and total absence of judgement.

In Short: The convictions underlying unbelief are then of two kinds:

The First pays no regard to the truths of Islam. It is an **erroneous** admission, a **baseless** belief and a mistaken acceptance **peculiar to itself**; it is an **unjust** judgement.

This kind of unbelief is beyond the scope of our discussion. It has no concern with us, nor do we have any concern with it.

#128

The Second Kind opposes the truths of belief and **struggles against them**. It consists in turn of two varieties.

The First is **non-acceptance**. It consists simply of not consenting to affirmation. This is a species of ignorance; there is no judgement involved and it occurs easily. It too is beyond the scope of our discussion.

The Second variety is **acceptance of non-being**. It is to consent to non-being with one's heart, and a judgement is involved.

It is a **conviction** and a **taking the part of something**. It is on account of this partiality that it is obliged to affirm its negation.

The negation comprises two types:

The First Type says: "A certain thing does not exist at a **certain place** or in a **particular direction**." This kind of denial can be proved, and it lies outside of our discussion.

The Second Type consists of negating and denying those doctrinal and sacred matters, **general** and **comprehensive**, that concern this world, all beings, the hereafter, and the succession of different ages.

This kind of negation **cannot** in any fashion **be substantiated**, *as we have shown in the First Matter*, for what is needed to substantiate such negations is a **vision** that shall **encompass** the whole universe, behold the hereafter, and observe every aspect of time **without limit**.

The Second Abyss and the means for escaping from it: This too consists of two matters.

The First: Intelligences **that become narrowed by absorption in neglect of God and in sin, or the material realm**, are unable to comprehend vast matters in respect of **sublimity**, **grandeur**, and **infinity**;

hence taking pride in such knowledge as they have, they hasten to denial and negation.

o küfür, **bir cihette** yanlış bir ilim ve hata bir hüküm sayılabilir.

Yoksa, irtikâbı çok kolay olan yalnız **adem-i kabul** ve inkâr ve **adem-i tasdik** ise **cehl-i mutlaktır**, hükümsüzlüktür.

Elhasıl, itikad-ı küfriye iki kısımdır:

Birisi: Hakaik-i İslâmiyeye bakmıyor. **Kendine mahsus yanlış** bir tasdik ve **bâtıl** bir itikad ve hata bir kabuldür ve **zalim** bir hükümdür.

Bu kısım bahsimizden hariçtir. O bize karışmaz, biz de ona karışmayız.

İkincisi: Hakaik-i imaniyeye karşı çıkar, **muaraza eder**. Bu dahi iki kısımdır:

Birisi: **Adem-i kabuldür**. Yalnız isbatı tasdik etmemektir. Bu ise bir cehildir, bir hükümsüzlüktür ve kolaydır. Bu da bahsimizden hariçtir.

İkincisi: **Kabul-ü adem**dir. Kalben, ademini tasdik etmektir. Bu kısım ise bir hükümdür,

bir **itikad**dır, bir **iltizam**dır. Hem iltizamı için nefyini isbat etmeğe mecburdur.

Nefiy dahi iki kısımdır:

Birisi: "**Has bir mevkide** ve **hususî bir cihette** yoktur" der. Bu kısım ise isbat edilebilir. Bu kısım da bahsimizden hariçtir.

İkinci kısım ise: Dünyaya ve kâinata ve âhirete ve asırlara bakan imanî ve kudsî ve **âmm** ve **muhit** olan mes'eleleri nefy ve inkâr etmektir.

Bu nefiy ise *-birinci mes'eleda beyan ettiğimiz gibi* hiç bir cihetle **isbat edilmez**. Belki kâinatı **ihata** edecek ve âhireti görecek ve **hadsiz** zamanın her tarafını temaşa edecek bir **nazar** lâzımdır, tâ o gibi nefiyler isbat edilebilsin.

İkinci varta ve çare-i necat: Bu dahi iki mes'eledir:

Birincisi: **Azamet** ve **kibriya** ve **nihayetsizlik** noktasında, **ya gaflete veya masiyete veya maddiyata dalmak sebebiyle darlaşan** akıllar, azametli mes'eleleri ihata edemediklerinden,

bir gurur-u ilmî ile inkâra saparlar ve nefyederler.

Since they cannot encompass the extremely vast, profound and comprehensive questions of faith within their straitened and dessicated intellects, their corrupt and spiritually moribund hearts, they cast themselves into unbelief and misguidance, and choke.

If they were able to look at the true nature of their unbelief and the essence of their misguidance they would see that,

compared to the reasonable, suitable and indeed necessary sublimity and grandeur that is present in belief, their unbelief conceals and contains manifold absurdity and impossibility.

The Risale-i Nur has proven this truth by hundreds of comparisons with the same finality that "two plus two equals four."

For example, one who does not accept the Necessary Being, the pre-eternity, and the comprehensiveness of attribute of God Almighty, on account of their grandeur and sublimity,

may form a creed of unbelief by assigning that necessary being, pre-eternity, and the attributes of Godhead to an unlimited number of beings, an infinity of atoms.

Or like the foolish Sophists, he can abdicate his intelligence by denying and negating both his own existence and that of the universe.

#129

Thus, all the truths of belief and Islam, basing their matters on the grandeur and sublimity which are their requirement,

deliver themselves from the awesome absurdities, the fearsome superstitions, and the tenebrous ignorance of unbelief that confront them,

and take up their place in sound hearts and straight intellects, through utmost submission and assent.

The constant proclamation of this grandeur and sublimity in the call to prayer, in the prayers themselves and in most of the rites of Islam,

Allahu akbar, God is Most Great!

God is Most Great! God is Most Great!

the declaration of the Sacred Tradition that

"Grandeur is My shield and Sublimity My cloak;" (5)

5. Muslim, Birr, 136; Abu Da'ud, Libas, 25; Ibn Maja, Zuhd, 16; Musnad, ii, 248, 376, 414, 427, 442; iv, 416; Ibn Hibban, Sahih, i, 272; vii, 473; al-Hindi, Kanz al-'Ummal, iii, 534.

and the statement of the Prophet (Peace and blessings be upon him) — his most inspiring communing with God, in the eighty-sixth part of Jawshan al-Kabir: (6)

Evet o manen sıkışmış ve kurumuş akıllarına ve bozulmuş ve maneviyatta ölmüş olan kalblerine, çok geniş ve derin ve ihatalı olan imanî mes'eleleri sığdıramadıklarından, kendilerini küfre ve dalalete atarlar, boğulurlar.

Eğer dikkatle kendi küfürlerinin iç yüzüne ve dalaletlerinin mahiyetine bakabilseler, görecekler ki;

imanda bulunan makul ve lâıyık ve lâzım olan azamete karşı, yüz derece muhal ve imkânsızlık ve imtina o küfrün altında ve içindedir.

Risale-i Nur yüzer mizan ve müvazenelerle, bu hakikati "iki kerre iki dört eder" derecesinde kat'î isbat etmiş.

Meselâ; Cenab-ı Hakk'ın vücub-u vücudunu ve ezeliyetini ve ihatalı sıfatlarını azametleri için kabul edemeyen adam,

ya hadsiz mevcudata, belki nihayetsiz zerrelere, o vücub-u vücudu ve ezeliyetini ve uluhiyet sıfatlarını vermekle küfrünü itikad edebilir.

Veyahut ahmak Sofestaîler gibi, hem kendini, hem kâinatın vücudunu inkâr ve nefyetmekle akıldan istifa etmelidir.

İşte bunun gibi bütün hakaik-i imaniye ve İslâmiye, kendilerinin şe'nlerini, muktezaları olan azamete istinad ederek,

karşılarındaki küfrün dehşetli muhalatından ve vahşetli hurafatından ve zulmetli cehalatından kurtarıp

kemal-i iz'an ve teslimiyetle selim kalblerde ve müstakim akıllarda yerleştirirler.

Evet, ezan ve namaz gibi ekser şair-i İslâmiyede kesretle

اللَّهُ أَكْبَرُ * اللَّهُ أَكْبَرُ * اللَّهُ أَكْبَرُ * اللَّهُ أَكْبَرُ

azamet-i kibriyasını her vakit ilânı, hem

الْعِظْمَةُ إِزَارِي وَالْكِبْرِيَاءُ رِدَائِي

hadîs-i kudsînin fermanı,

hem "Cevşen-ül Kebir" münacatının seksenaltıncı ukdesinde:

6. The famous supplication revealed to the Prophet Muhammad (PBUH) which, consisting of the Divine Names, is related to possess many merits. [Tr.]

O You other than Whose Kingdom no kingdom exists;

يَا مَنْ لَا مُلْكَ إِلَّا مُلْكُهُ

O You Whose Praise cannot be counted by His slaves;

يَا مَنْ لَا يُحْصَى الْعِبَادُ ثَنَاءَهُ

O You Whose Glory cannot be described by His creatures;

يَا مَنْ لَا تَصِفُ الْخَلَائِقُ جَلَالَهُ

O You Whose Perfection lies beyond the range of all vision;

يَا مَنْ لَا يَنَالُ الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ * يَا مَنْ لَا يُدْرِكُ الْأَبْصَارُ
كَمَالَهُ *

O You Whose Attributes exceed the bounds of all understanding;

يَا مَنْ لَا يَبْلُغُ الْأَفْهَامُ صِفَاتَهُ

O You Whose Grandeur is beyond the reach of all thought;

يَا مَنْ لَا يَنَالُ الْأَفْكَارُ كِبْرِيَاءَهُ *

O You Whose Qualities man cannot fittingly describe;

يَا مَنْ لَا يُحْسِنُ الْإِنْسَانُ نُعُوتَهُ *

O You Whose Decree His slaves cannot avert;

يَا مَنْ لَا يَرُدُّ الْعِبَادُ قَضَاءَهُ

O You Whose Signs are manifest in everything

يَا مَنْ ظَهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ آيَاتُهُ

—Be You glorified; there is no god other than You—

سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

Protection, protection, deliver us from the Fire!

الْأَمَانُ الْأَمَانُ نَجِّنَا مِنَ النَّارِ

— all these show that **grandeur** and **sublimity** constitute a necessary veil.

diye olan gayet ârifane münacat-ı Ahmediyenin (A.S.M.) beyanı gösteriyor ki; **azamet ve kibriya lüzumlu bir perdedir.**

#130

The Supreme Sign

The **Observations** of a **Traveller** Questioning the Universe Concerning His Maker

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

The seven heavens and the earth and all that is in them extol and glorify Him, and there is nothing but glorifies Him with praise, but you understand not their glorifying; indeed, He is Most Forebearing, Most Forgiving. (7)

7. Qur'an, 17:44.

Âyet-ül Kübra

Kâinattan Hâlıkını Soran Bir **Seyyahın** **Müşahedatıdır.**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

[This Second Station, in addition to explaining the above [sublime verse](#), sets out the proofs, arguments, and meaning of the First Station, which has been skipped.]

Since this sublime verse, like many other Qur'anic verses, [mentions](#) first the [heavens](#) —[that brilliant page proclaiming God's unity](#), *gazed on at all times and by all men with wonder and joy*— in its pronouncement of the Creator of this cosmos, let us too begin with a mention of the heavens.

Indeed, every voyager who comes to the hospice and the realm of this world, opens his eyes

and wonders who is the master of this fine hospice, which resembles [a most generous banquet](#), [a most ingenious exhibition](#), [a most impressive camp and training ground](#),

[a most amazing and wondrous place of recreation](#), [a most profound and wise place of instruction](#).

He asks himself too who is [the author](#) of this [great book](#), and who is the monarch of this lofty realm.

There first presents itself to him the beautiful face of the heavens, inscribed with the gilt lettering of the stars. That face calls him saying, "Look at me, and I shall guide you to what you seek."

[Bu İkinci Makam, bu [âyet-i muazzama](#)yı tefsir etmekle beraber, tayyedilen Arabî Birinci Makamın bürhanlarını ve hüccetlerini ve tercümesini ve kısa bir mealini beyan eder.]

Şöyle ki: Bu âyet-i muazzama gibi pek çok âyât-ı Kur'aniye, bu kâinat Hâlıkını bildirmek cihetinde, *her vakit ve herkesin en çok hayretle bakıp zevk ile mütalaa ettiği en parlak bir sahife-i tevhid olan semavatı* en başta [zikretmelerinden](#), en başta ona başlamak muvafıktır.

Evet bu dünya memleketine ve misafirhanesine gelen herbir misafir, gözünü açıp baktıkça

görür ki: [Gayet keremkârane bir ziyafetgâh](#) ve [gayet san'atkârane bir teşhircâh](#) ve [gayet haşmetkârane bir ordugâh ve talimgâh](#)

ve [gayet hayretkârane ve şevk-engizane bir seyrangâh ve temaşagâh](#) ve [gayet manidarane ve hikmet-perverane bir mütalaagâh](#) olan bu güzel misafirhanenin sahibini

ve bu [kitab-ı kebirin müellifini](#) ve bu muhteşem memleketin sultanını tanımak ve bilmek için şiddetle merak ederken;

en başta göklerin nur yaldızı ile yazılan güzel yüzü görünür: "Bana bak, aradığını sana bildireceğim!" der.

He looks then and sees a manifestation of dominicality performing various tasks in the heavens:

it holds aloft in the heavens, **without any supporting pillar**, hundreds of thousands of **heavenly bodies**, some of which are a thousand times heavier than the earth and revolve seventy times faster than a **cannon-ball**;

it causes them to move in harmony and swiftly **without colliding with each other**;

it causes innumerable lamps to burn **constantly**, without the use of any oil;

it disposes of these great masses without any disturbance or disorder; it sets sun and moon to work at their respective tasks, **without** those great bodies **ever rebelling**;

it administers within infinite space —the magnitude of which cannot be measured in figures should they stretch from pole to pole—

all that exists, at the same time, with the same strength, in the same fashion, manner and mould, **without the least deficiency**;

it reduces to submissive obedience to its law all **the aggressive powers** inherent in those bodies;

it cleanses and lustrates the face of the heavens, removing all the **sweepings** and refuse of that vast assembly;

it causes those bodies to manoeuvre like a disciplined army; and then, making the earth revolve,

it shows the heavens each night and each year in a different form, like a cinema screen displaying true and imaginative scenes to **the audience of creation**.

There is within this dominical activity a truth consisting of **subjugation**, administration, **revolution**, ordering, **cleansing**, and **employment**.

This truth, **with its grandeur and comprehensiveness**, bears witness to the **necessary existence** and **unity** of **the Creator of the Heavens** and testifies to that **Existence** being more manifest than that of the heavens.

Hence it was said in the First Degree of the First Station:

O da bakar görür ki:

Bir kısmı arzımızdan bin defa büyük ve o büyüklerden bir kısmı **top güllesinden** yetmiş derece sür'atli yüzbinler **ecram-ı semaviye**yi **direksiz** düşürmeden durduran

ve **birbirine çarpmadan** fevkalhad çabuk ve beraber gezdiren,

yağsız söndürmeden **mütemadiyen** o hadsiz lâmbaları yandıran

ve hiçbir gürültü ve ihtilâl çıkartmadan o nihayetsiz büyük kütleleri idare eden ve Güneş ve Kamer'in vazifeleri gibi, **hiç isyan ettirmeden** o pek büyük mahlukları vazifelerle çalıştıran

ve iki kutbun dairesindeki hesap rakamlarına sıkışmayan bir nihayetsiz uzaklık içinde,

aynı zamanda, aynı kuvvet ve aynı tarz ve aynı sikke-i fitrat ve aynı surette, beraber, **noksansız** tasarruf eden

ve o pek büyük **mütecaviz kuvvetleri** taşıyanları, tecavüz ettirmeden kanununa itaat ettiren

ve o nihayetsiz kalabalığın enkazları gibi göğün yüzünü kirliletecek **süprüntülere** meydan vermeden pek parlak ve pek güzel temizlettiren

ve bir muntazam ordu manevrası gibi manevra ile gezdiren ve arzı döndürmesiyle,

o haşmetli manevranın başka bir surette hakikî ve hayalî tarzlarını her gece ve her sene sinema levhaları gibi **seyirci mahlukatına** gösteren

bir tezahür-ü rububiyet ve o rububiyet faaliyeti içinde görünen **teshir**, tedbir, **tedvir**, tanzim, **tanzif**, **tavziften** mürekkebi bir hakikat,

bu **azameti ve ihatatı ile** o **semavat Hâlıkının** **vücub-u vücuduna** ve **vahdetine** ve **mevcudiyeti** semavatın mevcudiyetinden daha zahir bulunduğuna bilmüşahede şehadet eder manasıyla

Birinci Makam'ın birinci basamağında:

There is no god but God, the Necessary Being, to Whose Necessary Existence in Unity the heavens and all they contain testify, through the testimony of the sublimity of the comprehensiveness of the truth of subjugation, administration, revolution, ordering, cleansing, and employment, a truth vast and perfect, and to be observed.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاجِبُ الُّجُودِ الَّذِي دَلَّ عَلَى وُجُوبِ
وُجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ السَّمَوَاتِ بِجَمِيعِ مَا فِيهَا بِشَهَادَةِ
عَظَمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةِ التَّسْخِيرِ وَالتَّذْيِيرِ وَالتَّوْظِيفِ
وَالْتَّنْظِيمِ وَالتَّنْظِيفِ وَالْوَاسِعَةِ الْمُكَمَّلَةِ
بِالْمُشَاهَدَةِ

denilmiştir.

Then that wondrous place of gathering known as space or the atmosphere begins thunderously to proclaim to that traveller come as a guest to the world,

Sonra, dünyaya gelen o yolcu adama ve misafire, cevvi-i sema denilen ve mahşer-i acaib olan feza gürültü ile konuşarak bağıyor:

“Look at me! You can discover and find through me the object of your search, the one who sent you here!”

"Bana bak! Merakla aradığını ve seni buraya göndereni benimle bilebilir ve bulabilirsin." der.

The traveller looks at the sour but kind face of the atmosphere, and listening to the awesome but joyous thunderclaps perceives the following.

O misafir, onun ekşi fakat merhametli yüzüne bakar; müdhiş fakat müjdeli gürültüsünü dinler, görür ki:

#132

The clouds, suspended between the sky and the earth, water the garden of the world in the most wise and merciful fashion,

Zemin ile âsuman ortasında muallakta durdurulan bulut, gayet hakîmane ve rahîmane bir tarzda zemin bahçesini sular

furnish the inhabitants of the earth with the water of life, modify the natural heat of life, and hasten to bestow aid wherever it is needed.

ve zemin ahalisine âb-ı hayat getirir ve harareti (yani yaşamak ateşinin şiddetini) ta'dil eder ve ihtiyaca göre her yerin imdadına yetişir.

In addition to fulfilling these and other duties, the vast clouds, capable of filling the heavens sometimes hide themselves, with their parts retiring to rest so that not a trace can be seen, just like a well-disciplined army showing and hiding itself in accordance with sudden orders.

Ve bu vazifeler gibi çok vazifeleri görmekle beraber, muntazam bir ordunun acele emirlere göre görünmesi ve gizlenmesi gibi, birden cevvi dolduran o koca bulut dahi gizlenir, bütün eczaları istirahatata çekilir, hiçbir eseri görülmez.

Then, the very instant the command is given to pour down rain, the clouds gather in one hour, or rather in a few minutes; they fill the sky and await further orders from their commander.

Sonra "Yağmur başına arş!" emrini aldığı anda; bir saat, belki birkaç dakika zarfında toplanıp cevvi doldurur, bir kumandanın emrini bekler gibi durur.

Next the traveller looks at the wind in the atmosphere and sees that the air is employed wisely and generously in such numerous tasks that

Sonra o yolcu, cevvdaki rüzgâra bakar görür ki: Hava o kadar çok vazifelerle gayet hakîmane ve kerimane istihdam olunur ki,

it is as if each of the inanimate atoms of that unconscious air were hearing and noting the orders coming from that monarch of the universe;

güya o camid havanın şuursuz zerrelerinden herbir zerresi; bu kâinat sultanından gelen emirleri dinler, bilir

without neglecting a single one of them, it performs them in ordered fashion and through the power of the monarch.

ve hiçbirini geri bırakmayarak, o kumandanın kuvvetiyle yapar ve intizamla yerine getirir bir vaziyetle;

Thereby it gives breath to all beings and conveys to all living things the heat, light, and electricty they need, and transmits sound, as well as aiding in the pollination of plants.

zeminin bütün nüfuslarına nefes vermek ve zîhayata lüzumu bulunan hararet ve ziya ve elektrik gibi maddeleri ve sesleri nakletmek ve nebatatın telkîhine vasıta olmak gibi çok küllî vazifelerde ve hizmetlerde, bir dest-i gaybî tarafından gayet şuurkârane ve alîmane ve hayatperverane istihdam olunuyor.

The traveller then looks at the rain and sees that within those delicate, glistening sweet drops, sent from a hidden treasury of mercy, there are so many compassionate gifts and functions contained that

it is as if mercy itself were assuming shape and flowing forth from the dominical treasury in the form of drops. It is for this reason that rain has been called "mercy."

Next the traveller looks at the lightning and listens to the thunder and sees that both of these, too, are employed in wondrous tasks.

Then taking his eyes off these, he looks to his own intellect and says: "The inanimate, lifeless cloud that resembles carded cotton has of course no knowledge of us;

when it comes to our aid, it is not because it takes pity on us. It cannot appear and disappear without receiving orders.

Rather it acts in accordance with the orders of a most powerful and compassionate commander. First it disappears without leaving a trace, then suddenly reappears in order to begin its work.

By the command and power of a most active and exalted, a most magnificent and splendid, monarch, it fills and then empties the atmosphere.

Inscribing the sky with wisdom and erasing the pattern, it makes of the sky a tablet of effacement and affirmation, a depiction of the gathering and the resurrection.

By the contriving of a most generous and bountiful, a most munificent and solicitous sustainer, a ruler who regulates and disposes, it mounts the wind

and taking with it treasures of rain each as heavy as a mountain, hastens to the aid of the needy.

It is as if it were weeping over them in pity, with its tears causing the flowers to smile, tempering the heat of the sun, spraying gardens with water, and washing and cleansing the face of the earth."

#133

That wondering traveller then tells his own intellect: "These hundreds of thousands of wise, merciful and ingenious tasks and acts of generosity and mercy that arise from the veil and outer form of this inanimate, lifeless, unconscious, volatile, unstable, stormy, unsettled, and inconstant air,

clearly establish that this diligent wind, this tireless servant, never acts of itself, but rather in accordance with the orders of a most powerful and knowing, a most wise and generous commander.

It is as if each particle were aware of every single task, like a soldier understanding and hearkening to every order of its commander, for it hears and obeys every dominical command that courses through the air.

Sonra yağmura bakıyor, görür ki: O latif ve berrak ve tatlı ve hiçten ve gaybî bir hazine-i rahmetten gönderilen katrelerde o kadar rahmanî hediyeler ve vazifeler var ki;

güya rahmet tecessüm ederek katreler suretinde hazine-i Rabbaniyeden akıyor manasında olduğundan, yağmura "rahmet" namı verilmiştir.

Sonra şimşeğe bakar ve ra'dı (gök gürültüsü) dinler, görür ki; pek acib ve garib hizmetlerde çalıştırılıyorlar.

Sonra gözünü çeker, aklına bakar, kendi kendine der ki: "Atılmış pamuk gibi bu camid, şuursuz bulut elbette bizleri bilmez

ve bize acıyıp imdadımıza kendi kendine koşmaz ve emirsiz meydana çıkmaz ve gizlenmez;

belki gayet kadir ve rahîm bir kumandanın emriyle hareket eder ki, bir iz bırakmadan gizlenir ve def'aten meydana çıkar, iş başına geçer

ve gayet fa'al ve müteâl ve gayet cilveli ve haşmetli bir sultanın fermanıyla ve kuvvetiyle vakit be-vakit cev v âlemini doldurup boşaltır

ve mütemadiyen hikmetle yazar ve paydos ile bozar tahtasına ve mahv ve isbat levhasına ve haşir ve kıyamet suretine çevirir

ve gayet lütufkâr ve ihsanperver ve gayet keremkâr ve rububiyetperver bir hâkim-i müdebbirin tedbiriyle rüzgâra biner

ve dağlar gibi yağmur hazinelerini bindirir, muhtaç olan yerlere yetiştir.

Güya onlara acıyıp ağlayarak göz yaşlarıyla onları çiçeklerle güldürür, güneşin şiddet-i ateşini serinlendirir ve sünger gibi bahçelerine su serper ve zemin yüzünü yıkar, temizler."

Hem o meraklı yolcu kendi aklına der: Bu camid, hayatsız, şuursuz, mütemadiyen çalkan, kararsız, fırtınalı, dağdağalı, sebatsız, hedefsiz şu havanın perdesiyle ve zahirî suretiyle vücuda gelen yüzbinler hakîmane ve rahîmane ve san'atkârane işler ve ihsanlar ve imdadlar

bilbedahe isbat eder ki: Bu çalışkan rüzgârın ve bu cevval hizmetkârın kendi başına hiçbir hareketi yok, belki gayet Kadîr ve Âlîm ve gayet Hakîm ve Kerim bir âminin emriyle hareket eder.

Güya herbir zerresi, herbir işi bilir ve o âminin herbir emrini anlar ve dinler bir nefer gibi, hava içinde cereyan eden herbir emr-i Rabbanîyi dinler, itaat eder ki;

It aids all animals to **breathe** and to live, all plants to **pollinate** and grow, and **cultivates** all the matter necessary for their survival.

It **directs** and **administers** the clouds, makes possible the **voyaging** of sailing ships, and enables sounds to be **conveyed**, particularly by means of wireless, telephone, telegraph and radio, as well as numerous other universal functions.

“Now these atoms, each composed of two such simple materials as hydrogen and oxygen and each resembling the other,

exist in hundreds of thousands of different fashions all over the globe; I conclude therefore that they are being employed and set to work **in the utmost orderliness** by a **hand of wisdom**.

“As the verse makes clear,

And the disposition of the winds and the clouds, held in disciplined order between the heavens and the earth, (8)

8. Qur'an, 2:164.

the one who **through the disposition of the winds** employs them in countless **dominical functions**, who through **the ordering of the clouds** uses them in infinite **tasks of mercy**,

and who creates the air in this fashion — such a one can only be **the Possessor of Necessary Existence**, **the One Empowered over All Things**

and **Knowledgeable of All Things**, **the Sustainer endowed with Glory and Generosity**.” This is the conclusion our traveller now draws.

Then he looks at the rain and sees that within it are contained **benefits** as numerous as the raindrops,

and **dominical manifestations** as multiple as the particles of rain, and instances of wisdom as plentiful as its atoms.

Those sweet, delicate and **blessed** drops are moreover created in so beautiful and ordered a fashion,

that particularly the rain sent in the summertime, **is despatched and caused to fall with such balance and regularity that**

not even stormy winds that cause large objects to collide can destroy its **equilibrium** and **order**;

the drops do not collide with each other or merge in such fashion as to become harmful masses of water.

bütün hayvanatın **teneffüsüne** ve yaşamasına ve nebatatın **telkîhine** ve büyümesine ve hayatına lüzumlu maddelerin **yetiştirilmesine**

ve bulutların **sevk ü idaresine** ve ateşsiz sefinelerin **seyr ü seyahatına** ve bilhassa seslerin ve bilhassa telsiz telefon ve telgraf ve radyo ile konuşmaların **îsaline** ve bu hizmetler gibi umumî ve küllî hizmetlerden başka,

azot ve müvellidülhumuza (oksijen) gibi iki basit maddeden ibaret olan havanın zerreleri birbirinin misli iken,

zemin yüzünde yüzbinler tarzda bulunan Rabbanî san'atlarda **kemal-i intizam ile** bir **dest-i hikmet** tarafından çalıştırılıyor görüyorum.

Demek

وَتَضْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ

âyetinin tasrihiyle,

rüzgârın tasrihiyle hadsiz **Rabbanî hizmetler**de istimal ve **bulutların teshiriyle** hadsiz **Rahmanî işler**de istihdam

ve havayı o surette icad eden, ancak **Vâcib-ül Vücud** ve **Kadir-i Külli Şey**

ve **Âlim-i Külli Şey**, bir **Rabb-i Zülcelali Ve-l İkrâm**'dır der, hükmeder.

Sonra yağmura bakar, görür ki: Yağmurun taneleri sayısınca **menfaatler**

ve katreleri adedince **rahmanî cilveler** ve reşhaları mikdarınca hikmetler içinde bulunuyor.

Hem o şirin ve latif ve **mübarek** katreler o kadar muntazam ve güzel halkediliyor ki,

hususan yaz mevsiminde gelen dolu **o kadar mizan ve intizam ile gönderiliyor ve iniyor ki**;

fırtınalar ile çalkanan ve büyük şeyleri çarpıştıran şiddetli rüzgârlar, onların **müvazene** ve **intizam**larını bozmuyor;

katreleri birbirine çarpıp, birleştirip, zararlı kütleler yapmıyor.

Water, **composed of** two simple elements like hydrogen and oxygen, is employed in hundreds of thousands of other wise, purposeful tasks and arts, particularly in **animate beings**; although it is itself inanimate and unconscious.

Rain which is then the very embodiment of Divine Mercy can only be manufactured in the unseen treasury of mercy of **One Most Compassionate and Merciful**,

and on its descent expounds in physical form the verse:

And He it is Who sends down rain after men have despaired, and thus spreads out His Mercy. (9)

9. Qur'an, 42:28.

The traveller next listens to the thunder and watches the lightning. He understands that these two **wondrous events in the atmosphere**

are like a material demonstration of the verse,

The thunder glorifies His praise, (10)

The brilliance of His lightning almost robs them of their sight. (11)

10. Qur'an, 13:13.

11. Qur'an, 24:43.

They also announce the coming of rain, and thus give glad tidings to the needy.

Yes, this sudden utterance of a miraculous sound by the atmosphere; the filling of the **dark** sky with the flash and **fire** of lightning;

the setting alight of the clouds that resemble mountains of cotton or pipes bursting with water and snow —

these and similar phenomena are like a blow struck on the head of **the negligent man** whose gaze is directed down at the earth. They tell him:

“Lift up your head, look at the miraculous deeds of **the most active and powerful** being who wishes to make himself known.

In the same way that you are not left to your own devices, so too, these phenomena and events have a master and a purpose.

Each of them is caused to fulfil a particular task, and each is employed by a **Most Wise Disposer**.”

Ve bunlar gibi çok hakîmane işlerde ve bilhassa **zîhayatta** çalıştırılan basit ve camid ve şuursuz müvellidülma' ve müvellidülhumuza (hidrojen-oksijen) gibi iki basit maddeden **terekküb eden** bu su, yüzbinlerle hikmetli ve şuurlu ve muhtelif hizmetlerde ve san'atlarda istihdam ediliyor.

Demek bu tecessüm etmiş ayn-ı rahmet olan yağmur, ancak bir **Rahman-ı Rahîm**'in hazine-i gaybiye-i rahmetinden yapılıyor

ve nüzulüyle

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ

âyetini maddeten tefsir ediyor.

Sonra ra'dı dinler ve berke (şimşeğe) bakar, görür ki: Bu iki **hâdis-e acibe-i cevviye** tamtamına

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ

ve

يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ

âyetlerini maddeten tefsir etmekle beraber,

yağmurun gelmesini haber verip, muhtaçlara müjde ediyorlar.

Evet hiçten, birden hârika bir gürültü ile cevvi konuşurmak ve fevkalâde bir nur ve **nar** ile **zulmetli** cevvi ışıkla doldurmak

ve dağvari pamuk-misal ve dolu ve kar ve su tulumbası hükmünde olan bulutları ateşlendirmek

gibi hikmetli ve garabetli vaziyetlerle başaşağı **gafil insanın** başına tokmak gibi vuruyor:

"Başını kaldır, kendini tanıttırmak isteyen **fa'al ve kudretli** bir zâtın hârika işlerine bak!

Sen başıboş olmadığın gibi, bu hâdiseler de başıboş olamazlar.

Her birisi çok hikmetli vazifeler peşinde koşturuluyorlar. Bir **Müdebbir-i Hakîm** tarafından istihdam olunuyorlar." diye ihtar ediyorlar.

The wondering traveller hears then **the lofty and manifest testimony** to the truth that is *composed of* the disposition of the winds, **the descent of the rains** and the administration of **the events of the atmosphere**, and says: "I believe in God."

#135

That which was stated in the Second Degree of the First Station expresses the observations of the traveller concerning the atmosphere:

There is no god but God, the Necessary Being, to Whose Necessary Existence in Unity the atmosphere and all its contains testifies, through the testimony of the sublimity of the comprehensiveness of the truth of subjugation, disposal, causing to descend, and regulation, a truth vast and perfect, and to be observed.

Next the globe addresses that **thoughtful traveller**, now growing accustomed to his **reflective journey**.

"Why are you wandering through the heavens, through space and the sky? Come, I will make known to you what you are seeking. Look at the functions that I perform and read my pages!"

He looks and sees that the globe, like an **ecstatic** Mevlevi dervish with its twofold motion, is tracing out around **the field of the Supreme Gathering** a circle that determines the succession of days, years, and seasons.

It is a most **magnificent dominical ship**, loaded with the hundreds of thousands of different forms of **food and equipment** needed for all animate beings, floating with *the utmost equilibrium in the ocean of space* and circling the sun.

He then looks at the pages of the earth and sees that each page of each of its **chapters** proclaims **the Sustainer of the Earth** in thousands of **verses**.

Being unable to read the whole of it, he looks at the page dealing with the creation and deployment of **animate beings** in the spring, and **observes** the following:

The forms of the countless members of hundreds of thousands of species emerge, **in the utmost precision**, from a simple material and are then nurtured **in most merciful fashion**.

İşte bu meraklı yolcu, bu cevde bulutu teshirden, rüzgârı tasrifi, **yağmuru tenzilden** ve **hâdisat-ı cevviyeyi** tedbirden *terekküb eden* bir hakikatın **yüksek ve aşikâr şehadetini** işitir, "**Âmentü billah**" der.

Birinci Makam'ın ikinci mertebesinde:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاجِبُ الُّجُودِ الَّذِي دَلَّ عَلَى وُجُوبِ
وُجُودِهِ الْجَوُّ بِجَمِيعِ مَا فِيهِ بِشَهَادَةِ عَظْمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةِ
التَّسْخِيرِ وَالتَّصْرِيفِ وَالتَّنْزِيلِ وَالتَّدْبِيرِ الْوَاسِعَةِ
الْمُكَمَّلَةِ بِالْمُشَاهَدَةِ

fıkrası, bu yolcunun cevve dair mezkûr müşahedatını ifade eder. (İhtar)

(İhtar): Birinci Makam'da geçen otuzüç mertebe-i tevhidi bir parça izah etmek isterdim. Fakat şimdiki vaziyetim ve halimin müsaadesizliği cihetiyle, yalnız gayet muhtasar bürhanlarına ve mealinin tercümesine iktifaya mecbur oldum. Risale-i Nur'un otuz, belki yüz risalelerinde bu otuzüç mertebe, delilleriyle, ayrı ayrı tarzlarda, herbir risalede bir kısım mertebeler beyan edildiğinden, tafsili onlara havale edilmiş.

Sonra o **seyahat-ı fikriyeye** alısan o **mütefekkir misafire**, küre-i arz lisan-ı haliyle diyor ki:

"Gökte, fezada, havada ne geziyorsun? Gel, ben sana aradığını tanıttıracağım. Gördüğüm vazifelerime bak ve sahifelerimi oku!"

O da bakar görür ki: Arz **meczub** bir mevlevî gibi iki hareketiyle; *günlerin, senelerin, mevsimlerin husulüne medar olan* bir daireyi, **haşr-i a'zâmin meydana** etrafında çiziyor.

Ve zîhayatın yüzbin enva'nını bütün **erzak ve levazımat**larıyla içine alıp **feza denizinde kemal-i müvazene** ve nizamla gezdiren ve güneş etrafında seyahat eden **muhteşem** ve müsahhar bir **sefine-i Rabbaniye**dir.

Sonra sahifelerine bakar, görür ki: **Bablarındaki** herbir sahifesi, binler **âyâtıyla arzın Rabbini** tanıttırıyor.

Umumunu okumak için vakit bulamadığından, yalnız birtek sahife olan **zîhayatın** bahar faslında icad ve idaresine bakar, **müşahede eder** ki:

Yüzbin enva'nın hadsiz efradlarının suretleri, basit bir maddeden **gayet muntazam** açılıyor ve **gayet rahîmane** terbiye ediliyor

Then, in miraculous manner, wings are given to some of the seeds; they take to flight and are thus dispersed. They are most effectively distributed, most carefully fed and nurtured.

Countless tasty and delicious forms of food, in the most merciful and tender fashion, are brought forth from dry clay, and from roots, seeds and drops of liquid that differ little among each other.

Every spring, a hundred thousand kinds of food and equipment are loaded on it from an unseen treasury, as if onto a railway waggon, and are despatched in utmost orderliness to animate beings.

The sending to infants of canned milk in those food packages, and pumps of sugared milk in the form of their mothers' affectionate breasts, is in particular

such an instance of solicitousness, mercy and wisdom that it immediately establishes itself as a most tender manifestation of the mercy and generosity of the Merciful and Compassionate One.

#136

In short: this living page of spring displays a hundred thousand examples and samples of the Supreme Gathering, and is a tangible demonstration of this verse,

So look to the signs of God's mercy: how He gives life to the earth after its death, for verily He it is Who gives life to the dead, and He has power over all things. (12)

12. Qur'an, 30:50.

Moreover, this verse may be said to express in miraculous fashion the meanings of the page that is spring. The traveller thus understood that the earth proclaims through all its pages, in fashion proportionate to their size: *"There is no god but He."* (13)

13. A phrase repeated many times in the Qur'an.

In expression of the meaning beheld by the traveller through the brief testimony of one of the twenty aspects of a single page out of the more than twenty pages of the globe, it was said in the Third Degree of the First Station:

ve gayet mu'cizane bir kısmının tohumlarına kanatçıklar verip, onları uçurmak suretiyle neşrettiriliyor ve gayet müdebbirane idare olunuyor ve gayet müşfikane iâşe ve it'am ediliyor

ve gayet rahîmane ve rezzakane hadsiz ve çeşit çeşit ve lezzetli ve tatlı rızıkları, hiçten ve kuru topraktan ve birbirinin misli ve farkları pek az ve kemik gibi köklerden, çekirdeklerden, su katrelerinden yetiştiriliyor.

Her bahara, bir vagon gibi, hazine-i gaybdan yüzbin nevi et'ime ve levazımat, kemal-i intizam ile yüklenip zîhayata gönderiliyor.

Ve bilhassa o erzak paketleri içinde yavrulara gönderilen süt konserveleri ve vâlidelerinin şefkatli sinelerinde asılan şekerli süt tulumbacıklarını göndermek,

o kadar şefkat ve merhamet ve hikmet içinde görünüyor ki, bilbedahe bir Rahman-ı Rahîm'in gayet müşfikane ve mürebbiyane bir cilve-i rahmeti ve ihsanı olduğunu isbat eder.

Elhasıl: Bu sahife-i hayatiye-i bahariye, haşr-i a'zamin yüzbin nümunelerini ve misallerini göstermekle

فَانْظُرْ إِلَىٰ أَثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

âyetini maddeten gayet parlak tefsir ettiği gibi;

bu âyet dahi, bu sahifenin manalarını mu'cizane ifade eder. Ve arzın, bütün sahifeleriyle, büyüklüğü nisbetinde ve kuvvetinde "Lâ ilahe illâ Hû" dediğini anladı.

İşte, küre-i arzın yirmiden ziyade büyük sahifelerinden birtek sahifenin yirmi vechinden birtek vechinin muhtasar şehadeti ile, o yolcunun sair vecihlerin sahifelerindeki müşahedatı manasında olarak ve o müşahedatları ifade için, Birinci Makam'ın üçüncü mertebesinde böyle denilmiş:

There is no god but God, the Necessary Being, to Whose Necessary Existence in Unity the earth with all that is in it and upon it testifies, through the testimony of the sublimity of the comprehensiveness of the truth of subjugation, disposition, nurturing, opening, distribution of seeds, protection, administration, the giving of life to all animate beings, compassion and mercy universal and general, a truth vast and perfect, and to be observed.

Then that reflective traveller read each page of the cosmos, and as he did so his **faith, that key to felicity**, strengthened; his **gnosis, that key to spiritual progress**, increased;

his **belief in God, the source and foundation of all perfection**, developed one degree more; his joy and pleasure augmented and aroused his eagerness;

and while listening to the perfect and convincing lessons given by the sky, by space and the earth, he cried out for more.

Then he heard the **rapturous invocation of God** made by the tumult of the seas and the great rivers, and listened to their **sad** yet pleasant sounds.

In numerous ways they were saying to him: "Look at us, read also our signs!" Looking, our traveller saw the following:

The seas, **constantly** and vitally surging, merging and pouring forth with an inclination to **conquest** inherent in their very nature, surrounded the earth,

and together with the earth, revolved, extremely swiftly, in a circle of twenty-five thousand years in a single year.

Yet the seas did not disperse, did not overflow or encroach on the land **contiguous** to them.

They moved and stood still, and were protected by the command and power of **a most powerful and magnificent being**.

#137

Then looking to the depths of the sea, the traveller saw that apart from the most beautiful, well-adorned and symmetrical jewels,

there were thousands of different kinds of animal, sustained and ordered, brought to life and caused to die, in so disciplined a fashion, their provision coming from mere sand and salt water,

that it established irresistibly the existence of a **Powerful and Glorious**, a **Merciful and Beauteous** Being administering and giving life to them.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاجِبُ الُّجُودِ الَّذِي دَلَّ عَلَى وُجُوبِ
وُجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ الْأَرْضُ بِجَمِيعِ مَا فِيهَا وَمَا عَلَيْهَا
بِشَهَادَةِ عَظْمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةِ التَّسْخِيرِ وَالتَّذْوِيرِ وَ
التَّرْبِيَةِ وَالْفَتَّاحِيَّةِ وَتَوَزِيعِ الْبُذُورِ وَالْمُحَافَظَةِ وَ
الْإِدَارَةِ وَالْإِعَاشَةِ لِجَمِيعِ ذَوِي الْحَيَاةِ وَالرَّحْمَانِيَّةِ وَ
الرَّحِيمِيَّةِ الْعَامَّةِ الشَّامِلَةِ الْمُكَمَّلَةِ بِالْمُشَاهَدَةِ

Sonra o mütefekkir yolcu her sahifeyi okudukça **saadet anahtarı olan iman**ı kuvvetlenip ve **manevî terakkiyatın miftahı olan marifeti** ziyadeleşip

ve bütün kemalâtın esası ve madeni olan **iman-ı billah** hakikatı bir derece daha inkişaf edip manevî çok zevkleri ve lezzetleri verdikçe onun merakını şiddetle tahrik ettiğinden;

sema, cev v ve arzın mükemmel ve kat'î derslerini dinlediği halde "Hel min mezîd" deyip dururken,

denizlerin ve büyük nehirlerin **cezbekârane** cûş u huruşla **zikir**lerini ve **hazîn** ve leziz seslerini işitir.

Lisan-ı hal ve lisan-ı kal ile: "Bize de bak, bizi de oku!" derler. O da bakar, görür ki:

Hayatdarane **mütemadiyen** çalkanan ve dağılmak ve dökülmek ve **istilâ etmek** fıtratında olan denizler, arzı kuşatıp,

arz ile beraber gayet sür'atlı bir surette bir senede yirmibeş bin senelik bir dairede koşturulduğu halde;

ne dağılırlar, ne dökülürler ve ne de **komşularındaki** toprağa tecavüz ederler.

Demek **gayet kudretli ve azametli bir zâtın** emriyle ve kuvvetiyle dururlar, gezerler, muhafaza olurlar.

Sonra denizlerin içlerine bakar, görür ki: Gayet güzel ve zînetli ve muntazam cevherlerinden başka,

binlerce çeşit hayvanatın iâşe ve idareleri ve tevellüdat ve vefiyatları o kadar muntazamdır; basit bir kum ve acı bir sudan verilen erzakları ve tayinatları o kadar mükemmeldir ki,

bilbedahe bir **Kadîr-i Zülcelal**'in, bir **Rahîm-i Zülcemal**'in idare ve iâşesiyle olduğunu isbat eder.

The traveller then looks at the rivers and sees that the benefits inherent in them, the functions they perform, and their continual replenishment, are inspired by such wisdom and mercy

as indisputably to prove that all rivers, springs, streams and great waterways flow forth from the treasury of mercy of the **Compassionate One, the Lord of Glory and Generosity**.

They are preserved and dispensed, indeed, in so extraordinary a fashion that it is said “**Four rivers flow forth from Paradise**.” (14)

14. See, Muslim, Janna, 26. (The rivers, Sayhan, Jayhan, Euphrates, and Nile). [Tr.]

That is, they transcend by far **apparent causes**, and flow forth instead from the treasury of a non-material Paradise, from the **superabundance** of an unseen and inexhaustible **source**.

For example, **the blessed Nile**, that turns the sandy land of Egypt into a paradise, flows from **the Mountains of the Moon** in the **south without ever being exhausted**, as if it were a small sea.

If the water that flowed down the river in six months were gathered together in the form of a mountain and then frozen, it would be larger than those mountains.

But the place in the mountains where the water is lodged and stored is less than a sixth of their mass.

As for the water that replenishes the river, the rain that enters the **reservoir** of the river is very sparse in that **torrid region** and is quickly swallowed up by the thirsty soil; hence it is incapable of maintaining the **equilibrium** of the river.

A tradition has thus grown up that the blessed Nile springs, *in miraculous fashion*, from an unseen Paradise. This tradition has profound meaning and expresses a beautiful truth.

The traveller saw, then, a thousandth part of the truths and affirmations contained in the oceans and rivers. The seas proclaim **unanimously** with a power proportionate to their extent, “**There is no god but He**,”

and produce as witnesses to their testimony all the creatures that inhabit them. This, our traveller perceived.

Expressing and conveying the testimony of the seas and the rivers, we said, in the Fourth Degree of the First Station:

Sonra o misafir, nehirlere bakar, görür ki: Menfaatleri ve vazifeleri ve vâridat ve sarfiyatları o kadar hakîmane ve rahîmanedir;

bilbedahe isbat eder ki, bütün ırmaklar, pınarlar, çaylar, büyük nehirler, bir **Rahman-ı Zülcelali Ve-l İkrâm**'ın hazine-i rahmetinden çıkıyorlar ve akıyorlar.

Hattâ o kadar fevkalâde iddihar ve sarfediliyorlar ki, “**Dört nehir Cennet'ten geliyorlar**.” diye rivayet edilmiş.

Yani; **zahirî esbab**ın pek fevkinde olduklarından, manevî bir cennetin hazinesinden ve yalnız gaybî ve tükenmez bir **menbâ**n **feyz**inden akıyorlar demektir.

Meselâ: Mısır'ın kumistanını bir cennete çeviren **Nil-i Mübarek**; **cenub** tarafından, “**Cebel-i Kamer**” denilen bir dağdan mütemediye küçük bir deniz gibi **tükenmeden** akıyor.

Altı aydaki sarfiyatı dağ şeklinde toplansa ve buzlansa, o dağdan daha büyük olur.

Halbuki o dağdan ona ayrılan yer ve mahzen, altı kısmından bir kısım olmaz.

Vâridatı ise; o **mıntika-i harre**de pek az gelen ve susamış toprak çabuk yuttuğu için **mahzene** az giden yağmur, elbette o **müvazene-i vasiayı** muhafaza edemediğinden,

o Nil-i Mübarek *âdet-i arziye fevkinde* bir gaybî cennetten çıkıyor diye rivayeti, gayet manidar ve güzel bir hakikatı ifade ediyor.

İşte, deniz ve nehirlerin denizler gibi hakikatlarının ve şehadetlerinin binden birisini gördü. Ve umumu **bill'icma'** denizlerin büyüklüğü nisbetinde bir kuvvetle “**Lâ ilahe illâ Hû**” der

ve bu şehadete denizler mahlukatı adedince şahidler gösterir diye anladı.

Ve denizlerin ve nehirlerin umum şehadetlerini irade ederek ifade etmek manasında, Birinci Makam'ın dördüncü mertebesinde:

There is no god but God, the Necessary Existent, to the necessity of Whose Existence in Unity point all the seas and the rivers, together with all they contain, by the testimony of the sublimity of the comprehensiveness of the truth of subjugation, preservation, storing up, and administration, vast and well-ordered, and to be observed.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاجِبُ الُّجُودِ الَّذِي دَلَّ عَلَى وُجُوبِ
وُجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ جَمِيعَ الْبَحَارِ وَالْأَنْهَارِ بِجَمِيعِ مَا فِيهَا
بَشَاهَادَةِ عَظْمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةِ التَّسْخِيرِ وَالْمُحَافَظَةِ وَ
الْإِدْخَارِ وَالْإِدَارَةِ الْوَاسِعَةِ الْمُنْتَظَمَةِ بِالشَّاهِدَةِ

denilmiş.

#138

Then the traveller is summoned, on his meditative journey, by the mountains and the plains. "Read too our pages," they say.

Sonra dağlar ve sahralar, seyahat-ı fikriyede bulunan o yolcuyla çağırıyorlar, "Sahifelerimizi de oku!" diyorlar.

Looking he sees that the universal function and duty of mountains is of such grandeur and wisdom as to stupefy the intelligence.

O da bakar, görür ki: Dağların küllî vazifeleri ve umumî hizmetleri o kadar azametli ve hikmetlidirler; akılları hayret içinde bırakır.

The mountains emerge from the earth by the command of their Sustainer, thereby palliating the turmoil, anger, and rancour that arise from disturbances within the earth.

Meselâ: Dağların zeminden emr-i Rabbanî ile çıkmaları ve zeminin içinde, inkılabat-ı dâhiliyeden neş'et eden heyecanını ve gazabını ve hiddetini, çıkmalarıyla teskin ederek;

As the mountains surge upward, the earth begins to breathe; it is delivered from harmful tremors and upheavals, and its tranquillity as it pursues its duty of rotation is no longer disturbed.

zemin o dağların fişkırmasıyla ve menfeziyle teneffüs edip, zararlı olan sarsıntılardan ve zelzele-i muzırradan kurtulup, vazife-i devriyesinde sekenesinin istirahatlarını bozmuyor.

In the same way that masts are planted in ships to protect them from turbulence and preserve their balance,

Demek nasılkı sefineleri sarsıntıdan vikaye ve müvazenelerini muhafaza için onların direkleri üstünde kurulmuş;

so too mountains are set up on the deck of the ship that is the earth, as masts and stores,

öyle de dağlar, zemin sefinesine bu manada hazineli direkler olduklarını,

as is indicated by verses of the Qur'an of Miraculous Exposition such as these:

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan

And the mountains as pegs, (15)

* وَالْجِبَالِ أَوْتَادًا

And We have cast down anchors, (16)

* وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ

And the mountains He anchored them. (17)

وَالْجِبَالِ أَرْسِيَهَا

gibi çok âyetlerle ferman ediyor.

15. Qur'an, 78:7.

16. Qur'an, 50:7.

17. Qur'an, 79:32.

Then, too, there are stored up and preserved in the mountains all kinds of springs, waters, minerals and other materials needed by animate beings, in so wise, skilful, generous and foreseeing a fashion that

Hem meselâ, dağların içinde zîhayata lâzım olan her nevi menba'lar, sular, madenler, maddeler, ilâçlar o kadar hakîmane ve müdebbirane ve kerimane ve ihtiyatkârane iddihar ve ihzar ve istif edilmiş ki;

they prove that they are the storehouses and **warehouses** and servants of One possessing infinite power, One possessing infinite wisdom.

Deducing from these two examples the other duties and instances of wisdom —as great as mountains— of the mountains and plains,

the traveller sees through the general instances of wisdom in them and **particularly in regard to** the fashion in which all manner of things are stored up in them providentially,

the testimony they give and the Divine unity they proclaim declaring “**There is no god but He,**” —a declaration as powerful and firm as the mountains and vast and expansive as the plains— and he too says, “**I believe in God.**”

In expression of this meaning, it was said in the Fifth Degree of the First Station:

There is no god but God, to the Necessity of Whose Existence point all the mountains and plains together with what is in them and upon them, by the testimony of the sublimity of the comprehensiveness of the truth of the storing up, administration, dissemination of seed, preservation, and regulation, a truth providential, dominical, vast, general, well-ordered, and perfect, and to be observed.

#139

Then, while that traveller was travelling in his mind through the mountains and plains, the gate to **the arboreal and vegetable realm** was opened before him.

He was summoned inside: “Come,” they said, “Inspect our realm and read our incipations.” Entering, he saw that

a splendid and **well-adorned** assembly for the proclamation of God’s unity

and a circle for the mentioning of His Names and the offering of thanks to Him, had been drawn up.

He understood for the very appearance of all trees and plants that their different **species** were proclaiming **unanimously**, “**There is no god but He.**”

For he perceived three great and general truths indicating and proving that all fruit-giving trees and plants with the tongue of their symmetrical and **eloquent** leaves,

the phrases of their charming and loquacious flowers, the words of their **well-ordered** and **well-spoken** fruits,

bilbedahe kudreti nihayetsiz bir Kadîr'in ve hikmeti nihayetsiz bir Hakîm'in hazineleri ve **anbarları** ve hizmetkârları olduklarını isbat ederler, diye anlar.

Ve sahra ve dağların dağ kadar vazife ve hikmetlerinden bu iki cevhere sairlerini kıyas edip,

dağların ve sahraların umum hikmetleriyle, **hususan** ihtiyatî iddiharlar **cihetiyle**

getirdikleri şهادeti ve söyledikleri “**Lâ ilahe illâ Hû**” tevhidini, dağlar kuvvetinde ve sebatında ve sahralar genişliğinde ve büyüklüğünde görür, “**Âmentü Billah**” der.

İşte bu manayı ifade için Birinci Makam'ın beşinci mertebesinde:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاجِبُ الُّجُودِ الَّذِي دَلَّ عَلَى وُجُوبِ
وُجُودِهِ جَمِيعُ الْجِبَالِ وَالصَّحَارَى بِجَمِيعِ مَا فِيهَا وَعَلَيْهَا
بِشَهَادَةِ عَظَمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةِ الْإِدْخَارِ وَالْإِدَارَةِ وَنَشْرِ
الْبُذُورِ وَالْمَحَافَظَةِ وَالتَّدْيِيرِ الْإِخْتِيَاظِيَّةِ الرَّبَّانِيَّةِ
الْوَاسِعَةِ الْعَامَّةِ الْمُنْتَظَمَةِ الْمُكَمَّلَةِ بِالشَّاهِدَةِ

denilmiş.

Sonra, o yolcu dağda ve sahrada fikriyle gezerken, **eşcar ve nebatat âleminin** kapısı fikrine açıldı.

Onu içeriye çağırdılar. "Gel dairemizde de gez, yazılarımızı da oku!" dediler. O da girdi, gördü ki:

Gayet muhteşem ve **müzeyyen** bir meclis-i tehlil ve tevhid

ve bir halka-i zikir ve şükür teşkil etmişler.

Bütün eşcar ve nebatatın **enva'ları bil'icma'** beraber “**Lâ ilahe illallah**” diyorlar gibi lisan-ı hallerinden anladı.

Çünkü bütün meyvedar ağaç ve nebatlar; mizanlı ve **fesahatlı** yapraklarının dilleriyle

ve süslü ve cezaletli çiçeklerinin sözleriyle ve **intizamlı** ve **belâgatlı** meyvelerinin kelimeleriyle beraber,

were testifying to God's glory and bearing witness that
"There is no god but He."

The First: In the same way that in each of the plants and trees a deliberate bounty and generosity is to be seen in most obvious fashion, and a purposive liberality and munificence,

so too it is to be seen in the totality of the trees and plants, with the brilliance of sunlight.

The Second: The wise and purposive distinction and differentiation, one that cannot in any way be attributed to chance, the deliberate and merciful adornment and giving of form —

all this is to be seen as clearly as daylight in the infinite varieties and species; they show themselves to be the works and embroideries of an All-Wise Maker.

The Third: The opening and unfolding of all the separate members of the hundred thousand species of that infinite realm, each in its own distinct fashion and shape, in the utmost order, equilibrium and beauty,

from well-defined, limited, simple and solid seeds and grains, identical to each other or nearly so —

their emerging from those seeds in distinct and separate form, with utter equilibrium, vitality and wise purpose without the least error or mistake,

is a truth more brilliant than the sun. The witnesses proving this truth are as numerous as the flowers, fruits and leaves that emerge in the spring. So the traveller said, "Praise be to God for the blessing of belief."

In expression of these truths and the testimony given to them, we said in the Sixth Degree of the First Station:

müsebbihane şehadet getirdiklerine ve "Lâ ilahe illâ Hû" dediklerine delalet ve şehadet eden üç büyük küllî hakikatı gördü:

Birincisi: Pek zahir bir surette kasdî bir in'am ve ikram ve ihtiyarî bir ihsan ve imtinan manası ve hakikatı her birisinde hissedildiği gibi;

mecmuunda ise, güneşin zuhurundaki ziyası gibi görünüyor.

İkincisi: Tesadüfe havalesi hiçbir cihet-i imkânı olmayan kasdî ve hakîmane bir temyiz ve tefrik, ihtiyarî ve rahîmane bir tezyin ve tasvir manası ve hakikatı,

o hadsiz enva' ve efradda gündüz gibi aşikâre görünüyor ve bir Sâni'-i Hakîm'in eserleri ve nakışları olduklarını gösterir.

Üçüncüsü: O hadsiz masnuatın yüzbin çeşit ve ayrı ayrı tarz ve şekilde olan suretleri, gayet muntazam, mizanlı, zînetli olarak,

mahdud ve madud ve birbirinin misli ve basit ve camid ve birbirinin aynı veya az farklı ve karışık olan çekirdeklerden, habbeciklerden

o ikiyüzbin nevilerin farikalı ve intizamlı, ayrı ayrı, müvazeneli, hayatdar, hikmetli, yanlışsız, hatasız bir vaziyette umum efradının suretlerinin fethi ve açılışı ise

öyle bir hakikattir ki; güneşten daha parlaktır ve baharın çiçekleri ve meyveleri ve yaprakları ve mevcudatı sayısınca o hakikatı isbat eden şahidler var diye, bildi. "Elhamdülillahi alâ nimet-il iman" dedi.

İşte bu mezkûr hakikatları ve şehadetleri ifade manasıyla, Birinci Makam'ın altıncı mertebesinde:

There is no god but God, to the Necessity of Whose Existence in Unity points the consensus of all the species of trees and plants that are engaged in glorifying God and speak with the eloquent and well-ordered words of their leaves, their loquacious and comely flowers, their well-ordered and well-spoken fruits, by the testimony of the sublimity of the comprehensiveness of the truth of bestowal, bounty, and generosity, done in purposive mercy, and the truth of differentiation, adornment, and decoration, done with will and wisdom. Definite, too, is the indication given by the truth of the opening of all their symmetrical, adorned, distinct, variegated and infinite forms, from seeds and grains that resemble and approximate each other, that are finite and limited.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاجِبُ الُّجُودِ الَّذِي دَلَّ عَلَى وُجُوبِ
وُجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ إِجْمَاعُ جَمِيعِ أَنْوَاعِ الْأَشْجَارِ
الْجَزِيَلَاتِ وَ أَثْمَارِهَا الْمُنتَظِمَاتِ الْبَلِيغَاتِ بِشَهَادَةِ
عَظَمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةِ الْإِنْعَامِ وَالْأَكْرَامِ وَالْإِحْسَانِ وَ
النَّبَاتَاتِ الْمُسَبِّحَاتِ النَّاطِقَاتِ بِكَلِمَاتِ أَوْرَاقِهَا
الْمُزُونَاتِ الْفَصِيحَاتِ وَ أَزْهَارِهَا الْمُزَيَّنَّاتِ بِقَصْدٍ وَ
رَحْمَةٍ وَ حَقِيقَةِ التَّمْيِيزِ وَ التَّزْيِينِ وَ التَّصْوِيرِ بِإِرَادَةٍ وَ
حِكْمَةٍ مَعَ قَطْعِيَّةِ دَلَالَةِ حَقِيقَةِ فَتْحِ جَمِيعِ صُورِهَا
الْمُزُونَاتِ الْمُزَيَّنَّاتِ الْمُتَبَايِنَةِ الْمُتَنَوِّعَةِ الْغَيْرِ
الْمَحْدُودَةِ مِنْ نُوَاتَاتٍ وَ حَبَّاتٍ مُتَمَاثِلَةٍ مُتَشَابِهَةٍ
مُحْصُورَةٍ مَعْدُودَةٍ

denilmiş.

#140

As this traveller through the cosmos proceeded on his meditative journey, with increased eagerness

and a bouquet of gnosis and faith, itself like a spring, gathered from the garden of the spring, there opened before his truth-perceiving intellect, his cognitive reason, the gate to the animal and bird realm.

With hundreds of thousands of different voices and various tongues, he was invited to enter.

Entering, he saw that all the animals and birds, in their different species, groups and nations, were proclaiming, silently and aloud, "There is no god but He,"

and had thus turned the face of the earth into a vast place of invocation, an expansive assembly for the proclamation of God's glory.

He saw each of them to be like an ode dedicated to God, a word proclaiming His glory, a letter indicating His mercy, each of them describing the Maker and offering Him thanks and encomium.

It was as if the senses, powers, members and instruments of those animals and birds were orderly and balanced words, or perfect and disciplined expressions.

He observed three great and comprehensive truths indicating, in decisive form, their offering of thanks to the Creator and Provider and their testimony to His unity.

Sonra, seyahat-ı fikriyede bulunan o meraklı ve terakki ile zevki ve şevki artan dünya yolcusu,

bahar bahçesinden bir bahar kadar bir güldeste-i marifet ve iman alıp gelirken; hayvanat ve tuyur âleminin kapısı hakikat-bîn olan aklına ve marifet-aşına olan fikrine açıldı.

Yüzbin ayrı ayrı seslerle ve çeşit çeşit dillerle onu içeriye çağırdılar, "Buyurun" dediler.

O da girdi ve gördü ki: Bütün hayvanat ve kuşların bütün nevileri ve taifeleri ve milletleri, bil'ittifak lisan-ı kal ve lisan-ı halleriyle "Lâ ilahe illâ Hû" deyip,

zemin yüzünü bir zikirhane ve muazzam bir meclis-i tehlil suretine çevirmişler;

herbiri bizzât birer kaside-i Rabbanî, birer kelime-i Sübhanî ve manidar birer harf-i Rahmanî hükmünde Sâni'lerini tavsif edip hamd ü sena ediyorlar vaziyetinde gördü.

Güya o hayvanların ve kuşların duyguları ve kuvaları ve cihazları ve a'zaları ve âletleri, manzum ve mevzun kelimelerdir ve muntazam ve mükemmel sözlerdir.

Onlar, bunlarla Hallak ve Rezzaklarına şükür ve vahdaniyetine şehadet getirdiklerine kat'i delalet eden üç muazzam ve muhit hakikatları müşahade etti.

The First: Their being brought into existence with wisdom and purpose and their creation full of art in a fashion that in no way can be attributed to chance, to blind force or inanimate nature;

their being created and composed in purposive and knowledgeable manner; their animation and being given life in a way that displays in twenty aspects the manifestation of knowledge, wisdom, and will —

all of this is a truth that bears witness to the Necessary Existence of the Eternally Living and Self-Subsistent, His seven attributes and unity, a witness repeated to the number of all animate beings.

The Second: There appears from the distinction made among those infinite beings and from their adornment and decoration in a fashion by which their features are different, their shapes adorned, their proportions measured and symmetrical, and their forms well-ordered —

there appears from this a truth so vast and powerful that none other than the One Powerful over all things, the One Knowledgeable of all things,

could lay claim to it, this comprehensive act which displays in every respect thousands of wonders and instances of wisdom; it is impossible and precluded that anything other than such a one could lay claim to it.

Birincisi: Hiçbir cihetle serseri tesadüfe ve kör kuvvete ve şursuz tabiata havalesi mümkün olmayan hiçten hakîmane icad ve san'at-perverane ibda'

ve ihtiyarkârane ve alîmane halk ve inşa ve yirmi cihetle ilim ve hikmet ve iradenin cilvesini gösteren ruhlandırmak ve ihya etmek hakikatıdır ki;

zîruhlâr adedince şahidleri bulunan bir bürhan-ı bahir olarak, Zât-ı Hayy-ı Kayyum'un vücub-u vücuduna ve sıfât-ı seb'asına ve vahdetine şehadet eder.

İkincisi: O hadsiz masnu'larda birbirinden sîmaca farikalı ve şekilce zînetli ve mikdarca mizanlı ve suretçe intizamlı bir tarzdaki temyizden, tezyinden, tasviriden

öyle azametli ve kuvvetli bir hakikat görünür ki: Kadir-i Külli Şey ve Âlim-i Külli Şey'den başka hiçbir şey,

bu her cihetle binlerle hârikaları ve hikmetleri gösteren ihatalı fiile sahip olamaz ve hiçbir imkân ve ihtimali yok.

The Third: *The emergence and unfolding* of those countless creatures, in their hundreds of thousands of different shapes and forms, **each of which is a miracle of wisdom**, their emergence **from eggs and drops of water called sperm that are identical with each other or closely resemble each other, and are limited and finite in number**, all this in the most orderly, symmetrical and unfailing fashion,

is so brilliant a truth as to be illumined with proofs and evidences as numerous as the animals themselves.

By the consensus of these three truths, all the species of animals are engaged together in testifying that **"There is no god but He."**

It is as if the whole earth, like a great man, were saying **"There is no god but He"** in a manner befitting its vastness, and conveying its testimony to **the dwellers of the heaven**. The traveller saw this and understood it perfectly.

In expression of these truths, we said in the Seventh Degree of the First Station:

There is no god but God, to Whose Necessary Existence in Unity points the consensus of all animals and birds, that praise God and bear witness to Him with the words of their senses, their faculties and powers, words well-balanced, ordered and eloquent; with the words of their limbs and members, words perfect and persuasive; by the testimony of the sublimity of the comprehensiveness of the truth of bringing into being, making, and creating, according to will, the truth of distinction and decoration according to purpose, and the truth of proportioning and forming according to wisdom. Definite too is the indication given by the truth of the opening of all of their orderly, distinct, variegated and infinite forms, out of identical or similar eggs and drops of sperm, that are finite and limited.

Üçüncüsü: Birbirinin misli ve aynı veya az farklı ve birbirine benzeyen mahsur ve mahdud yumurtalardan ve yumurtacıklardan ve nutfе denilen su katrelerinden o hadsiz hayvanların yüzbinler çeşit tarzlarda ve birer mu'cize-i hikmet mahiyetinde bulunan suretlerini, gayet muntazam ve müvazeneli ve hatasız bir heyette **açmak ve fethetmek**

öyle parlak bir hakikattır ki; hayvanlar adedince senedler, deliller o hakikatı tenvir eder.

İşte bu üç hakikatın ittifakıyla, hayvanların bütün enva'ı, beraber öyle bir **"Lâ ilahe illâ Hû"** deyip şehadet getiriyorlar ki;

güya zemin büyük bir insan gibi, büyüklüğü nisbetinde **"Lâ ilahe illâ Hû"** diyerek **semavat ehline** işittiriyor mahiyetinde gördü ve tam ders aldı.

Birinci Makam'ın yedinci mertebesinde bu mezkûr hakikatları ifade manasıyla:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاجِبُ الوجودِ الَّذِي دَلَّ عَلَى وُجُوبِ
وُجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ اِتِّفَاقُ جَمِيعِ أَنْوَاعِ الْحَيَوَانَاتِ وَ
الطُّيُورِ الْحَامِدَاتِ الشَّاهِدَاتِ بِكَلِمَاتِ حَوَاسِهَا وَ
قُوَاهَا وَ حِسِّيَّاتِهَا وَ لَطَائِفِهَا الْمَوْزُونَاتِ الْمُنتَظَمَاتِ
الْفَصِيحَاتِ وَ بِكَلِمَاتِ جِهَازَاتِهَا وَ جَوَارِحِهَا وَ
أَعْضَائِهَا وَآلَاتِهَا الْمُكَمَّلَةِ الْبَلِیْغَاتِ بِشَهَادَةِ عَظَمَةِ
إِحَاطَةِ حَقِيقَةِ الْإِيجَادِ وَ الصَّنْعِ وَ الْإِبْدَاعِ بِالْإِرَادَةِ وَ
حَقِيقَةِ التَّمْيِيزِ وَ التَّزْيِينِ بِالْقَصْدِ وَ حَقِيقَةِ التَّقْدِيرِ وَ
التَّصْوِيرِ بِالْحِكْمَةِ مَعَ قَطْعِيَّةِ دَلَالَةِ حَقِيقَةِ فَتْحِ جَمِيعِ
صُورِهَا الْمُنتَظِمَةِ الْمُتَخَالِفَةِ الْمُتَوَعِّعَةِ الْغَيْرِ الْمَحْصُورَةِ
مِنْ بَيَضَاتٍ وَ قَطَرَاتٍ مُتَمَاثِلَةٍ مُتَشَابِهَةٍ مُحْصُورَةٍ
مُحْدُودَةٍ

denilmiştir.

That **meditative** voyager, in order to advance farther in the infinite degrees and countless luminous stages of **knowledge of God**,

then wished to enter the world of men, the realm of humanity. Humanity, headed by the prophets, invited him, and he accepted the invitation.

Sonra o **mütefekkir** yolcu, **marifet-i İlahiyenin** hadsiz mertebelerinde ve nihayetsiz ezvakında ve envârında daha ileri gitmek için,

insanlar âlemine ve beşer dünyasına girmek isterken, başta enbiyalar olarak onu içeriye davet ettiler; o da girdi.

Looking first at the **stopping-place** of the past, he saw that all of the prophets (Peace and blessings be upon him), **the most luminous and perfect of human kind**, were reciting in chorus, “**No god but He,**” and making remembrance of God.

With the power of their brilliant, **well-attested** and innumerable miracles, they were proclaiming God’s unity,

and **in order to advance man from the animal state to angelic degree**, they were instructing men and summoning them to **belief in God**. **Kneeling down** in that school of light, he too paid heed to the lesson.

#142

He saw that in the hand of each of those teachers, **the most exalted and renowned of all celebrated human beings**, there were numerous miracles, **bestowed on them by the Creator of All Being as a sign confirming their mission**.

Further, a large group of men, a whole community, had confirmed their claims and come to belief at their hands;

a truth assented to and confirmed by these hundreds of thousands of **serious and veracious individuals**, **unanimously and in full agreement**, was bound to be firm and **definitive**.

He understood, too, that **the people of misguidance**, in denying a truth attested and affirmed by so many **veracious** witnesses, were committing a most grievous error, indeed crime, and were therefore **deserving** of a most grievous punishment.

He recognized, by contrast, those who assented to the truth and believed in it, as being the most true and righteous, and a further degree of the **sanctity** of belief became apparent to him.

Yes, the infinite **miracles** bestowed by God on the prophets (Peace be upon them) each one being like a confirmation of their mission;

the heavenly blows dealt to their **opponents**, each being like a proof of their **truthfulness**;

their **individual perfections**, each one being like an indication of their righteousness;

their veracious teachings; the strength of their faith, a witness to their honesty;

their supreme seriousness and readiness to self-sacrifice;

the sacred books and **pages** held by their hands;

their countless **pupils** who through **following** their paths attain truth, perfection and light, thus proving again the truthfulness of the teachings;

the unanimous agreement of the prophets —those most earnest warners— and their followers in all **positive** matters;

En evvel geçmiş zamanın **menziline** baktı, gördü ki: **Nev'-i beşerin en nurani ve en mükemmeli olan** umum peygamberler (Aleyhimüsselâm) bil'icma' beraber "**Lâ ilahe illâ Hû**" deyip zikrediyorlar

ve parlak ve **musaddak** olan hadsiz mu'cizatlarının kuvvetiyle, tevhidi iddia ediyorlar

ve **beşeri, hayvaniyet mertebesinde** **melekiyet derecesine çıkarmak için**, onları **iman-ı billah**a davet ile ders veriyorlar gördü. O da, o nurani medresede **diz çöküp** derse oturdu.

Gördü ki: **Meşahir-i insaniyenin en yüksekleri ve namdarları olan** o üstadların herbirisinin elinde **Hâlık-ı Kâinat tarafından verilmiş nişane-i tasdik** olarak mu'cizeler bulunduğundan,

herbirinin ihbarı ile beşerden bir taife-i azîme ve bir ümmet tasdik edip imana geldiklerinden,

o yüzbin **ciddî ve doğru zâtların icma' ve ittifakla** hüküm ve tasdik ettikleri bir hakikat ne kadar kuvvetli ve **kat'i** olduğunu kıyas edebildi.

Ve bu kuvvette, bu kadar muhbir-i **sadıkların** hadsiz mu'cizeleriyle imza ve isbat ettikleri bir hakikatı inkâr eden **ehl-i dalalet** ne derece hadsiz bir hata, bir cinayet ettiklerini ve ne kadar hadsiz bir azaba **müstehak** olduklarını anladı

ve onları tasdik edip iman getirenler ne kadar haklı ve hakikatlı olduklarını bildi; iman **kudsiyetinin** büyük bir mertebesi daha ona göründü.

Evet enbiyayı (Aleyhimüsselâm), Cenab-ı Hak tarafından fiilen tasdik hükmünde olan hadsiz **mu'cizatlarından**

ve **hakkaniyetlerini** gösteren **muarızlarına** gelen **semavî** pek çok **tokatlarından**

ve hak olduklarına delalet eden **şahsî kemalâtlarından**

ve hakikatlı talimatlarından ve doğru olduklarına şahadet eden kuvvet-i imanlarından

ve tam ciddiyetlerinden ve fedakârlıklarından

ve ellerinde bulunan kudsî kitab ve **suhuflarından**

ve onların yolları doğru ve hak olduğuna şahadet eden **ittiba'larıyla** hakikata, kemalâta, nura vâsıl olan hadsiz **tilmizlerinden** başka,

onların ve o pek ciddî muhbirlerin **müsbet** mes'elelerde icma' ve ittifakı ve tevatürü

their **concord**, **mutual support** and **affinity** — all of this constitutes so powerful a proof that no power on earth can confront it, and no doubt or hesitation can survive it.

Our traveller understood further that inclusion of belief in **all** the prophets (Peace be upon them) among **the pillars of belief**, represents another great source of strength.

Thus he derived great benefit of faith from their lessons, in expression of which we said in the Eighth Degree of the First Station:

There is no god but God, to the Necessity of Whose Existence in Unity points the unanimity of all the prophets, through the power of their luminous miracles, that both affirm and are affirmed.

That questing traveller, having derived a **lofty** taste of truth from the power of belief, found himself invited, while coming from the assembly of the prophets (Peace be upon them)

to the classroom of those profound, original, **exacting scholars** who affirm the claims of the prophets (Peace be upon them) with the most decisive and powerful proofs and who are known as **the purified and most veracious ones**.

#143

Entering their classroom, he saw thousands of geniuses and hundreds of thousands of **exact** and **exalted scholars** proving all **the affirmative matters connected with faith**, headed by the necessity of God's existence and His unity, *with such profound demonstrations as to leave not the least room for doubt.*

Indeed, the fact that they are agreed **in the principles and pillars of belief**, despite their differences in capacity and outlook,

and that each of them relies on a firm and certitudinous proof, is in itself such evidence that

it can be doubted only if it is possible for a similar number of intelligent and perspicuous men to arrive at a single result.

Otherwise the only way for the **denier** to oppose them is to display his ignorance —his **utter ignorance**— and his obstinacy with respect to negative matters that admit neither of denial nor affirmation. He will in effect be closing his eyes but the one who closes his eyes is able to turn day into night only for himself.

The traveller learned that the lights **emitted** in this vast and magnificent classroom by these **respected and profound scholars** had been illumining half of the globe for more than a thousand years.

ve isbatta **tevafulu** ve **tesanüdü** ve **tetabuku** öyle bir hüccettir ve öyle bir kuvvettir ki; dünyada hiçbir kuvvet karşısına çıkamaz ve hiçbir şübhe ve tereddüdü bırakmaz.

Ve **imanın erkânında** **umum** enbiyayı (Aleyhimüsselâm) tasdik dahi dâhil olması, o tasdik büyük bir kuvvet menbaı olduğunu anladı.

Onların derslerinden çok feyz-i imanî aldı. İşte, bu yolcunun mezkûr dersini ifade manasında Birinci Makam'ın sekizinci mertebesinde:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي دَلَّ عَلَى وُجُوبِ وُجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ
إِجْمَاعُ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ بِقُوَّةِ مُعْجَزَاتِهِمُ الْبَاهِرَةِ الْمُصَدِّقَةِ
الْمُصَدِّقَةِ

denilmiş.

Sonra imanın kuvvetinden **ulvî** bir zevk-i hakikat alan o seyyah-ı talib, Enbiya Aleyhimüsselâm'ın meclisinden gelirken,

ülemanın ilmelyakîn suretinde kat'î ve kuvvetli delillerle, Enbiyaların (Aleyhimüsselâm) davalarını isbat eden ve **asfiya ve siddikîn** denilen mütebahhir, müctehid **muhakkikler**, onu dershanelerine çağırdılar.

O da girdi, gördü ki: Binlerle dâhî ve yüzbinlerce **müdaqqik** ve **yüksek ehl-i tahkik kıl kadar bir şübhe bırakmayan tedkikat-ı amikalarıyla**, başta vücub-u vücud ve vahdet olarak **müsbet mesail-i imaniye**yi isbat ediyorlar.

Evet, istidadları ve meslekleri muhtelif olduğu halde **usûl ve erkân-ı imaniyede** onların müttefikân ittifakları

ve herbirisinin kuvvetli ve yakînî bürhanlarına istinadları öyle bir hüccettir ki;

onların mecmuu kadar bir zekâvet ve dirayet sahibi olmak ve bürhanlarının umumu kadar bir bürhan bulmak mümkün ise, karşılarına ancak öyle çıkılabilir.

Yoksa o **münkirler**, yalnız cehalet ve **echeliyet** ve inkâr ve isbat olunmayan menfî mes'elelerde inad ve göz kapamak suretiyle karşılarına çıkabilirler. -Gözünü kapayan, yalnız kendine gündüzü gece yapar.-

Bu seyyah; bu muhteşem ve geniş dershanede, bu **muhterem ve mütebahhir üstadların neşrettikleri** nurlar, zeminin yarısını bin seneden ziyade ışıklandırdığını bildi.

He found in it moral and spiritual force that the combined strength of all the people of denial would be unable to shake or destroy.

In brief allusion to the lesson learned by the traveller in this classroom we said in the Ninth Degree of the First Station:

There is no god but God, to Whose Necessary Existence in Unity points the agreement of all of the purified scholars, with the power of their resplendent, certain and unanimous proofs.

Our **contemplative** traveller came forth from the classroom, **ardently desiring to see** the **lights** that are to be observed in the continuous strengthening and development of faith, and **in advancing from the degree of the knowledge of certainty to that of the vision of certainty.**

He then found himself summoned by thousands or millions of spiritual guides **who were striving toward the truth and attaining the vision of certainty in the shade of the highway of Muhammad (PBUH) and the ascension of Muhammad (PBUH).** This they were doing **in a meeting-place, a hospice, a place of remembrance and preceptorship,** that was abundantly luminous and vast as a plain, **being formed from the merging of countless small hospices and convents.**

Upon entering, he found that **those spiritual guides —people of unveiling and wondrous deeds—** were **unanimously** proclaiming, **“No god but He,”** on the basis of their witnessing and unveiling of the Unseen and the wondrous deeds they had been enabled to perform; they were proclaiming **the necessary existence and unity of God.**

#144

The traveller **observed how manifest and clear must be a truth to which unanimously subscribe these sacred geniuses and luminous gnostics.** For, **like the sun is known through the seven colours in its light,** the saints' luminous colours, their light-filled hues, their true paths and right ways and veracious courses are manifested from **the light of the Pre-Eternal Sun through seventy colours, indeed, through colours to the number of the Divine Names, and are all different.**

He saw that **the unanimity of the prophets** and **the agreement of the purified scholars** and **accord of the saints** forms a supreme consensus, more brilliant than the daylight **that demonstrates the existence of the sun.**

In brief allusion to the benefit derived by our traveller from the Sufi hospice, we said in the Tenth Degree of the First Station:

Ve öyle bir kuvve-i maneviyeyi buldu ki, bütün ehl-i inkâr toplansa onu kıl kadar şaşırtmaz ve sarsmaz.

İşte bu yolcunun bu dershaneden aldığı derse bir kısa işaret olarak, Birinci Makam'ın dokuzuncu mertebesinde:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي دَلَّ عَلَى وُجُوبِ وُجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ
اتِّفَاقَ جَمِيعِ الْأَصْفِيَاءِ بِقُوَّةِ بَرَاهِينِهِمُ الظَّاهِرَةِ الْمُحَقَّقَةِ
الْمُتَّفِقَةِ

denilmiş.

Sonra, imanın daha ziyade kuvvetlenmesinde ve inkişafında ve **ilmelyakîn derecesinden aynelyakîn mertebesine terakkisindeki envârı** ve ezvakı **görmeye çok müştak olan** o **mütefekkir** yolcu, medreseden gelirken,

hadsiz küçük tekyelerin ve zaviyelerin telahukuyla tevessü' eden gayet feyizli ve nurlu ve sahra genişliğinde **bir tekye, bir hangâh, bir zikirhane, bir irşadgâhta** ve **cadde-i kübra-yı Muhammedînin (A.S.M.) ve mi'rac-ı Ahmedînin (A.S.M.) gölgesinde hakikata çalışan ve hakka erişen ve aynelyakîne yetişen** binlerle ve milyonlarla kudsî mürşidler onu dergâha çağırıyorlar.

O da girdi, gördü ki: **O ehl-i keşf ve keramet mürşidler; keşfiyatlarına ve müşahedelerine ve kerametlerine istinaden bil'icma' müttefikan "Lâ ilâhe illâ Hû"** diyerek, **vücub-u vücud ve vahdet-i Rabbaniyeyi kâinata ilân ediyorlar.**

Güneşin ziyasındaki **yedi renk ile güneşi tanımak gibi, yetmiş renk ile, belki esma-i hüсна adedince, Şems-i Ezelî'nin ziyasından tecelli eden ayrı ayrı nurlu renkler** ve çeşit çeşit ziyalı levnler ve başka başka hakikatlı tarikatlar ve muhtelif doğru meslekler ve mütenevvi haklı meşreplerde bulunan **o kudsî dâhîlerin ve nurani âriflerin icma' ve ittifakla imza ettikleri bir hakikat, ne derece zahir ve bahir olduğunu aynelyakîn müşahede etti**

ve **enbiyanın (Aleyhimüsselâm) icmaı** ve **asfiyanın ittifakı** ve **evliyanın tevafuku** ve bu üç icmanın birden ittifakı, **güneşi gösteren gündüzün ziyasından daha parlak gördü.**

İşte bu misafirin tekyeden aldığı feyze kısa bir işaret olarak, Birinci Makam'ın onuncu mertebesinde:

There is no god but God, to Whose Necessary Existence in Unity points the unanimity of the saints in their manifest, well-affirmed and attested divinations of the truth and wondrous deeds.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي دَلَّ عَلَى وُجُوبِ وُجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ
إِجْمَاعُ الْأَوْلِيَاءِ بِكَشْفِيَّاتِهِمْ وَكَرَامَاتِهِمُ الظَّاهِرَةِ
الْمُحَقَّقَةِ الْمَصَدَّقَةِ

denilmiş.

Now our traveller through the world, aware that the most important and greatest of all human perfections, indeed the very source and origin of all such perfections, is the love of God that arises from belief in God and the knowledge of God,

wished with all of his powers, outer and inner, to advance still farther in the strengthening of his faith and the development of his knowledge. He therefore raised his head and gazing at the heavens said to himself:

“The most precious thing in the universe is life; all things are made subordinate to life.

The most precious of all living beings is the animate, and the most precious of the animate is the conscious.

Each century and each year, the globe is engaged in emptying and refilling itself, in order to augment this most precious substance.

It follows, then, without doubt, that the magnificent and ornate heavens must have appropriate people and inhabitants, possessing life, spirit and consciousness,

for events relating to seeing and speaking with the angels—such as the appearance of Gabriel (Peace be upon him) in the presence of Muhammad (Peace and blessings be upon him) and in the view of the Companions—have been transmitted and related from the most ancient times.

Would, then, that I could converse with the inhabitants of the heavens, and learn their thoughts on this matter. For their words concerning the Creator of the cosmos are the most important.”

As he was thus thinking to himself, he suddenly heard a heavenly voice: “If you wish to meet us and hearken to our lesson,

then know that before all others we have believed in the articles of faith brought by means of us to the prophets, headed by the Prophet Muhammad (Peace and blessings be upon him), who brought the Qur'an of Miraculous Exposition.

#145

“Then too all of the pure spirits from among us that have appeared before men have, unanimously and without exception,

Sonra kemalât-ı insaniyenin en mühimmi ve en büyüğü, belki bilcümle kemalât-ı insaniyenin menbaı ve esası, iman-ı billahtan ve marifetullahtan neş'et eden muhabbetullah olduğunu bilen o dünya seyyahı,

bütün kuvvetiyle ve letaifiyle, imanın kuvvetinde ve marifetin inkişafında daha ziyade terakki etmesini istemek fikriyle başını kaldırdı ve semavata baktı. Kendi aklına dedi ki:

"Madem kâinatta en kıymetdar şey hayattır ve kâinatın mevcudatı hayata müsahhardır

ve madem zîhayatın en kıymetdarı zîruhtur ve zîruhun en kıymetdarı zîşuurdur

ve madem bu kıymetdarlık için küre-i zemin, zîhayatı mütemadiyen çoğaltmak için her asır, her sene dolar boşalır.

Elbette ve her halde, bu muhteşem ve müzeyyen olan semavatın dahi kendisine münasib ahalisi ve sekenesi, zîhayat ve zîruh ve zîşuurlardan vardır ki;

huzur-u Muhammedide (A.S.M.) sahabelere görünen Hazret-i Cebrail'in (A.S.) temessülü gibi melâikeleri görmek ve onlarla konuşmak hâdiseleri, tevatür suretinde eskiden beri nakl ve rivayet ediliyor.

Öyle ise keşki ben semavat ehli ile dahi görüşseydim, onlar ne fikirde olduklarını bilseydim; çünkü "Hâlık-ı Kâinat hakkında en mühim söz onlarındır"

diye düşünürken, birden semavî şöyle bir sesi işitti: "Madem bizim ile görüşmek ve dersimizi dinlemek istersin..

bil ki: Başta Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm ve Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan olarak bütün peygamberlere vasıtamızla gelen mesail-i imaniyeye en evvel biz iman etmişiz.

Hem insanlara temessül edip görünen ve bizlerden olan bütün ervah-ı tayyibe, bilâ-istisna ve bil'ittifak,

born witness to the necessary existence, the **unity**, and the **sacred attributes** of the Creator of this cosmos, and proclaimed this **with one accord**.

The **affinity** and **mutual correspondence** of these countless proclamations is a guide for you as bright as the sun." Thus the traveller's light of faith shone, and rose from the earth to the heavens.

In brief allusion to the lesson learned by the traveller from the angels, we said in the Eleventh Degree of the First Station:

There is no god but God, to Whose Necessary Existence in Unity points the unanimity of the angels that appear to human gaze, and who speak to the elect among men, with their mutually corresponding and conforming messages.

Then, that ardent and **inquisitive** traveller, having learned from the tongues of various realms of creation in the **Manifest Realm** in their material and corporeal aspects, and from the utterance of their modes of being,

desired to *study* and journey through the **World of the Unseen and the Intermediate Realm**, and thus to **investigate reality**.

There opened to him the gate of **upright and luminous intellects**, of **sound and illumined hearts**, that are like the seed of man, **who is the fruit of the universe**, and despite their slight girth can expand virtually to embrace the whole of the cosmos.

He looked and saw a series of human **isthmuses** linking the **realm of the Unseen** with that of the Manifest,

and the contacts between those two realms and the interchanges between them insofar as they affect man, taking place at those points.

Addressing his intellect and his heart he said: "Come, the path leading to truth from these **counterparts** of yours is shorter.

We should benefit by studying their **qualities**, **natures** and colours concerning faith that we find here, not by listening to the lessons given by the tongues of disposition as was previously the case."

Beginning his study, he saw that the belief and **firm conviction** concerning the Divine unity that all luminous intellects possessed, despite their varying **capacities** and **differing**, even **opposing**, methods and outlooks, was the same,

and that their **steadfast** and **confident certainty** and **assurance** was one.

bu kâinat hâlıkının vücub-u vücuduna ve **vahdetine** ve **sifât-ı kudsiyesine** şehadet edip birbirine muvafık ve **mutabık olarak** ihbar etmişler.

Bu hadsiz ihbaratın **tevacuku** ve **tetabuku**, güneş gibi sana bir rehberdir." dediklerini bildi ve onun nur-u imanı parladı, zeminden göklere çıktı.

İşte bu yolcunun melaikeden aldığı derse kısa bir işaret olarak, Birinci Makam'ın onbirinci mertebesinde:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاجِبُ الوجودِ الَّذِي دَلَّ عَلَى وُجُوبِ
وُجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ اتِّفَاقُ الْمَلَائِكَةِ الْمُتَمَثِّلِينَ لِانْظَارِ
النَّاسِ وَ الْمُتَكَلِّمِينَ مَعَ خَوَاصِّ الْبَشَرِ بِإِخْبَارَاتِهِمْ
الْمُتَطَابِقَةِ الْمُتَوَافِقَةِ

denilmiştir.

Sonra, **pür-merak** ve pür-iştiyak o misafir, **âlem-i şehadet** ve cismanî ve maddî cihetinde ve mahsus taifelerin dillerinden ve lisan-ı hallerinden ders aldığından,

âlem-i gayb ve **âlem-i berzah**ta dahi *mütalaa* ile bir seyahat ve bir **taharri-i hakikat** arzu ederken,

her taife-i insaniyede bulunan ve **kâinatın meyvesi olan** insanın çekirdeği hükmünde bulunan ve küçüklüğü ile beraber manen kâinat kadar inbisat edebilen **müstakim ve münevver akılların**, **selim ve nurani kalblerin** kapısı açıldı.

Baktı ki; onlar, **âlem-i gayb** ve âlem-i şehadet ortasında insanî **berzah**lardı

ve iki âlemin birbiriyle temasları ve muameleleri, insana nisbeten o noktalarda oluyor gördüğünden;

kendi akıl ve kalbine dedi ki: Gelin, bu **emsalinizin** kapısından hakikate giden yol daha kısadır.

Biz öteki yollardaki dillerden ders aldığımız gibi değil, belki iman noktasındaki **ittisaf**lardan ve **keyfiyet** ve renklerinden **mütalaamız ile istifade etmeliyiz**, dedi,

mütalaaaya başladı. Gördü ki: **İstidadları** gayet **muhtelif** ve mezhepleri birbirinden uzak ve **muhali** olan umum istikametli ve nurlu akılların iman ve tevhiddeki ittisafkârane ve **râsihane itikadları** tevafuk

ve **sebatkârane** ve **mutmainane kanaat** ve **yakînleri** tetabuk ediyor.

They had, therefore, to be relying on a single, **unchanging** truth; their roots were sunk in a profound truth and could not be plucked out.

Their unanimity concerning faith, the necessary existence and unity of God, was an unbreakable and **luminous chain**, a brightly lit window opening onto the world of the truth.

#146

He saw also that the unanimous, assured and sublime **unveilings** and **witnessings** of the pillars of belief enjoyed by all those sound and luminous intellects, **whose methods were various and outlooks divergent**, corresponded to and agreed with each other **on the matter of the Divine unity**.

All those luminous hearts, **turned and joined to the truth and manifesting it**, each a small **throne of dominical knowledge**, a **comprehensive mirror of God's Eternal Besoughtedness**,

were like so many windows opened onto **the Sun of the Truth**. Taken together, they were like a **supreme mirror**, like an ocean reflecting the sun.

Their agreement and unanimity concerning the necessary existence and unity of God was an unfailing and reliable **most perfect guide, most elevated preceptor**.

For it is in no way possible or conceivable that **a supposition other than the truth**, an untrue thought, a **false attribute**, should so **consistently and decisively** be able to deceive simultaneously so many sharp eyes, or to induce illusion in them.

Not even the foolish Sophists, who deny the cosmos, would agree with the **corrupt** and dissipated intellect that held such a thing possible. All of this our traveller understood,

and he said, together with his own intellect and heart, **"I have believed in God."** In brief allusion to the benefit derived from **upright intellects and luminous hearts** by our traveller, for **knowledge of belief**, we said in the Twelfth and Thirteenth Degrees of the First Station:

There is no god but God, to Whose Necessary Existence in Unity points the consensus of all upright intellects, illumined with congruent beliefs and corresponding convictions and certainties, despite differences in capacity and outlook. There also points to His Necessary Existence in Unity the agreement of all sound, luminous hearts, with their mutually corresponding unveilings and their congruent witnessings, despite differences in method and manner.

Demek **tebeddül etmeyen** bir hakikata dayanıp bağlanmışlar ve kökleri metin bir hakikata girmiş, kopmuyor.

Öyle ise bunların nokta-i imaniyede ve vücub ve tevhidde icma'ları, hiç kopmaz bir **zincir-i nuranidir** ve hakikata açılan ışıklı bir penceredir.

Hem gördü ki: **Meslekleri birbirinden uzak ve meşrepleri birbirine mübayin olan** o umum selim ve nurani kalblerin erkân-ı imaniyedeki müttefikane ve itminankârane ve müncezibane **keşfiyat** ve **müşahadatları** birbirine tevafuk ve **tevhidde** birbirine mutabık çıkıyor.

Demek, **hakikata mukabil ve vâsıl ve mütemessil** bu küçücük birer **arş-ı marifet-i Rabbanîye** ve bu **câmi'** birer **âyine-i Samedaniye** olan nurani kalbler,

şems-i hakikata karşı açılan pencerelerdir ve umumu birden güneşe âyinedarlık eden bir deniz gibi, bir **âyine-i a'zam**dır.

Bunların vücub-u vücudda ve vahdette ittifakları ve icma'ları, hiç şaşırmaz ve şaşırtmaz bir **rehber-i ekmel** ve bir **mürşid-i ekber**dir.

Çünkü hiçbir cihetle hiçbir imkân ve hiçbir ihtimal yok ki, **hakikattan başka bir vehim** ve hakikatsız bir fikir ve **asılsız bir sıfat**, bu kadar **müstemirrane ve râsihane**, bu pek büyük ve keskin gözlerin umumunu birden aldatsın, galat-ı hisse uğratsın.

Buna ihtimal veren bozulmuş ve **çürümüş** bir akla, bu kâinatı inkâr eden ahmak Sofestâiler dahi razı olmazlar, reddederler diye anladı.

Kendi akıl ve kalbiyle beraber **"Âmentü Billah"** dediler. İşte bu yolcunun **müstakim akıllardan ve münevver kalblerden** istifade ettiği **marifet-i imaniyeye** kısa bir işaret olarak Birinci Makam'ın onüçüncü mertebesinde

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاجِبُ الوجودِ الَّذِي دَلَّ عَلَى وُجُوبِ
وُجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ إِجْمَاعُ الْعُقُولِ الْمُسْتَقِيمَةِ الْمُنَوَّرَةِ
بِاعْتِقَادَاتِهَا الْمُتَوَافِقَةِ وَبِقِنَاعَاتِهَا وَيَقِينَاتِهَا الْمُتَطَابِقَةِ
مَعَ تَخَالُفِ الْأَسْتِعْدَادَاتِ وَالْمَذَاهِبِ وَكَذَا دَلَّ عَلَى
وُجُوبِ وُجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ إِتِّفَاقُ الْقُلُوبِ السَّلِيمَةِ
التَّوَرَانِيَّةِ بِكَشْفِيَّاتِهَا الْمُتَطَابِقَةِ وَبِمُشَاهَدَاتِهَا
الْمُتَوَافِقَةِ مَعَ تَبَايُنِ الْمَسَالِكِ وَالْمَشَارِبِ

denilmiş.

Then that traveller looking closely at the World of the Unseen, and voyaging in it with his intellect and his heart, knocked **inquisitively** on the door of that world, thinking to himself, "What does this world have to say?"

The following occurred to him: it is to be clearly understood that behind *the veil of the Unseen* is one who wants **to make himself known through all these numerous finely adorned artefacts full of art in this corporeal Manifest World**, and **to make himself loved through these infinite sweet and decorated bounties**, and **to make known his hidden perfections through these innumerable miraculous and skilful works of art**, and who does this by act rather than speech and by making himself known by the tongue of disposition.

Since this is so, of a certainty he will speak and make himself known and loved through speech and utterance just as he does through deed and state.

In which case, from his **manifestations** we must know him in respect to the World of the Unseen. Whereupon he entered that world with his heart and saw the following with the eye of his intellect:

#147

The truth of **revelations** prevails at all instants over all parts of the World of the Unseen, with a most powerful manifestation.

There comes with the truths of revelation and **inspiration** proceeding from **the One All-Knowing of the Unseen**, a testimony to His existence and unity far stronger than testimony of the universe and created beings.

He does not leave Himself, His existence and His unity, only to **the testimony of His creatures**. Rather, He speaks with a **pre-eternal Speech** consonant with His own being.

The Speech of **the One Who is all-present and all-seeing everywhere with His Knowledge and Power** is also endless, and just as the meaning of His Speech makes Him known, so does His **discourse** make Himself known together with His attributes.

The traveller recognized that the truth, reality, and existence of revelation has been made plain to the point of being self-evident by the consensus of one hundred thousand prophets (Peace be upon them), **by the agreement among their proclamations concerning the manifestation of Divine revelation; by the evidences and miracles contained in the sacred books and heavenly pages, which are the guides and exemplars of the overwhelming majority of humanity, confirmed and assented to by them, and are the visible fruits of revelation.**

He understood further that the truth of revelation proclaims five sacred truths.

Sonra, âlem-i gayba yakından bakan ve akıl ve kalbde seyahat eden o yolcu, acaba âlem-i gayb ne diyor diye **merakla** o kapıyı da şöyle bir fikir ile çaldı.

Yani, madem **bu cismanî âlem-i şهادette, bu kadar zînetli ve san'atlı hadsiz masnu'larıyla kendini tanıttırmak ve bu kadar tatlı ve süslü ve nihayetsiz nimetleriyle kendini sevdirmek ve bu kadar mu'cizeli ve meharetli hesabsız eserleriyle gizli kemalâtını bildirmek**, kavilden ve tekellümden daha zahir bir tarzda fiilen isteyen ve hal diliyle bildiren bir zât, *perde-i gayb* tarafında bulunduğu bilbedahe anlaşıyor.

Elbette ve her halde, fiilen ve halen olduğu gibi, kavlen ve tekellümen dahi konuşur, kendini tanıttırır, sevdirebilir.

Öyle ise, âlem-i gayb cihetinde onu onun **tezahüratından** bilmeliyiz dedi; kalbi içeriye girdi, akıl gözüyle gördü ki:

Gayet kuvvetli bir tezahüratla **vahiy**lerin hakikatı, âlem-i gaybın her tarafında her zamanda hükmediyor.

Kâinatın ve mahlukatın şهادetlerinden çok kuvvetli bir şهادet-i vücud ve tevhid, **Allâm-ül Guyub**'dan vahiy ve **ilham** hakikatlarıyla geliyor.

Kendini ve vücud ve vahdetini, yalnız **masnu'larının şهادetlerine** bırakmıyor. Kendisi, kendine lâıyık bir **kelâm-ı ezeli** ile konuşuyor.

Her yerde ilim ve kudretiyle hazır ve nâzımın kelâmı dahi hadsizdir ve kelâmının manası onu bildirdiği gibi, **tekellümü** dahi, onu sıfâtıyla bildiriyor.

Evet, yüzbin Peygamberlerin (Aleyhimüsselâm) tevatürleriyle ve **ihbaratlarının vahy-i İlahîye mazhariyet noktasında ittifaklarıyla ve nev'-i beşerden ekseriyet-i mutlakanın tasdikgerdesi ve rehberi ve muktedası ve vahyin semereleri ve vahy-i meşhud olan kütüb-ü mukaddese ve suhuf-u semaviyenin delail ve mu'cizatlarıyla**, hakikat-ı vahyin tahakkuku ve sübutu bedahet derecesine geldiğini bildi

ve vahyin hakikatı beş hakikat-ı kudsiyeyi ifade ve ifaza ediyor diye anladı:

The First: To speak in accordance with men's intellects and understandings, known as '*Divine condescension to the minds of men*,' is a form of *Divine descent*.

It is a *requirement of God's dominicality* that He endows all of his conscious creatures with speech, understands their speech, and then participates in it with His own speech.

The Second: The One Who, in order to make Himself known, fills the cosmos with His miraculous creations and endows them with tongues speaking of His perfections, will necessarily make Himself known with His own words also.

The Third: It is a *function of His being Creator* to respond in words to the *supplications* and offerings of thanks that are made by *the most select, the most needy, the most delicate and the most ardent* among His beings — true men.

The Fourth: *The attribute of Speech*, an essential concomitant and luminous manifestation of both Knowledge and Life, will necessarily be found *in a comprehensive and eternal form* in the being Whose Knowledge is comprehensive and Whose Life is *eternal*.

#148

The Fifth: It is a consequence of *Divinity* that the Being Who endows men with impotence and desire, poverty and need, *anxiety for the future*, love and worship, should communicate His own existence, by way of His speech, to His most loved and lovable, His most anxious and needy creatures, *who are most desirous of finding their Lord and Master*.

The evidences for the existence in unity of the Necessary Existent offered in unanimity by universal and *heavenly revelations*, *which contain the truths of Divine descent, dominical self-proclamation, compassionate response, Divine conversation, and eternal self-communication*,

constitute a proof more powerful than the testimony for the existence of the sun brought by the rays of sunlight.

Our traveller understood this then looked in the direction of inspiration and saw that *veracious inspiration* indeed resembles revelation in some respects and is a mode of dominical speech.

The First: Revelation, which is much higher than inspiration, generally comes by the medium of the angels, whereas inspiration generally comes directly.

So too a king has two modes of speech and command. The first consists of his sending to a governor a *lieutenant* equipped with all *the pomp of monarchy* and the splendour of sovereignty.

Birincisi:

التَّزَلُّاتُ إِلَهِیَّةٌ إِلَى عُقُولِ الْبَشَرِ

denilen, beşerin akıllarına ve fehimlerine göre konuşmak bir *tenezzül-ü İlahî*dir.

Evet, bütün zîruh mahlukatını konuşuran ve konuşmalarını bilen, elbette kendisi dahi o konuşmalara konuşmasıyla müdahale etmesi, *rububiyetin muktezasıdır*.

İkincisi: Kendini tanıttırmak için kâinatı, bu kadar hadsiz masraflarla, baştan başa hârikalar içinde yaratan

ve binler dillerle kemalâtını söylettiren, elbette kendi sözleriyle dahi kendini tanıttırarak.

Üçüncüsü: Mevcudatın *en münte habı ve en muhtacı ve en nazenini ve en müştakı* olan hakikî insanların *münacatlarına* ve şükürlerine fiilen mukabele ettiği gibi, kelâmıyla da mukabele etmek, *hâlıkîyetin şe'nidir*.

Dördüncüsü: İlim ile hayatın zarurî bir lâzımı ve ışıklî bir tezahürü olan *mükâleme sıfatı*, elbette ihatalı bir ilmi ve *sermedî* bir hayatı taşıyan zâtta, *ihatalı ve sermedî bir surette* bulunur.

Beşincisi: En sevimli ve muhabbetli ve endişeli ve nokta-i istinada en muhtaç ve *sahibini ve mâlikini bulmağa en müştak*; hem fakir ve âciz bulunan mahlukatlarına acz ve iştıyakı, fakr ve ihtiyacı ve *endişe-i istikbali* ve muhabbeti ve perestîşi veren bir zât, elbette kendi vücudunu onlara tekellümüyle iş'ar etmek, *uluhiyetin muktezasıdır*.

İşte, *tenezzül-ü İlahî ve taarrüf-ü Rabbanî ve mukabele-i Rahmanî ve mükâleme-i Sübhanî ve iş'ar-ı Samedanî hakikatlarını tazammun eden*, umumî *semavî vahiylerin icma'* ile Vâcib-ül Vücut'un vücuduna ve vahdetine delaletleri

öyle bir hüccettir ki; gündüzdeki güneşin şuaatının güneşe şahadetinden daha kuvvetlidir diye anladı.

Sonra ilhamlar cihetine baktı, gördü ki: *Sadık ilhamlar*, gerçi bir cihette vahye benzerler ve bir nevi mükâleme-i Rabbaniyedir, fakat iki fark vardır:

Birincisi: İlhamdan çok yüksek olan vahyin ekseri melaike vasıtasıyla ve ilhamın ekseri vasıtasız olmasıdır.

Meselâ: Nasılki bir padişahın iki suretle konuşması ve emirleri var. Birisi: *Haşmet-i saltanat* ve hâkimiyet-i umumiye haysiyetiyle bir *yaverini* bir valiye gönderir.

Sometimes, in order to demonstrate **the splendour of his sovereignty** and the importance of his command, he may meet with the intermediary, and then the decree will be issued.

The second consists of his speaking **privately** in his own person, *not with the title of monarch or in the name of kingship*, concerning some private matter, some petty affair, using for this purpose a trusted servant, some **ordinary subject**, or his private telephone.

In the same way *the Pre-Eternal Monarch* may either, in the name of **the Sustainer of All the Worlds**, and with the title of **Creator of the Universe**, speak with revelation or the **comprehensive** inspiration that performs the function of revelation,

or He may speak in a different and private fashion, as **the Sustainer and Creator of all animate beings**, from behind the veil, in a way suited to the recipient.

The Second Difference: Revelation is without shadow, pure, and reserved for the **elect**. Inspiration, by contrast, has shadow, colours intermingle with it, and it is general.

There are numerous different **kinds** of inspiration, such as the inspiration of angels, the inspiration of men, and the inspiration of animals; inspiration thus forms a field for the **multiplication** of **God's words**, that are as numerous as the drops in the ocean.

#149

Our traveller understood that this matter is, indeed, a kind of commentary on the verse,

Were the sea to become ink for the words of my Sustainer, verily the sea would be exhausted before the words of my Sustainer. (18)

18. Qur'an, 18:109.

Then he looked at the **nature**, the wisdom, and the **testimony** of inspiration and saw that its nature, wisdom and result were **composed** of four lights.

The first: it is the result of God's Lovingness and Mercifulness that He makes himself loved *through word, presence and discourse*, in the same way that He makes Himself loved to His creatures through His deeds.

The second: it is a requirement of His **Compassionateness** that just as He answers His **servants'** prayers in deed, He should also answer them in word, from behind veils.

The third: it is a concomitant of dominicality that just as He responds in deed to **the cries for help**, supplications, and pleadings of those of *His creatures who are afflicted with grievous misfortunes and hardships*, so too He should hasten to their help **with words of inspiration**, which are like a form of speech.

O **hâkimiyetin ihtişamını** ve emrin ehemmiyetini göstermek için bazan vasıta ile beraber bir içtima yapar. Sonra ferman tebliğ edilir.

İkincisi: **Sultanlık ünvanı ile ve padişah-ı umumî ismiyle değil**, belki kendi şahsı ile hususî bir münasebeti ve cüz'î bir muamelesi bulunan has bir hizmetçisi ile veya bir **âmi raiyeti** ile ve hususî telefonu ile **hususî** konuşmasıdır.

Öyle de *Padişah-ı Ezelt'nin* **umum âlemlerin Rabbi** ismiyle ve **kâinat hâlıkı** ünvanı ile vahiy ile ve vahyin hizmetini gören **şümüllü** ilhamlarıyla mükâlemesi olduğu gibi,

her bir ferдин ve **her bir zîhayatın Rabbi ve Hâlıkı** olmak haysiyetiyle hususî bir surette fakat perdeler arkasında onların kabiliyetine göre bir tarz-ı mükâlemesi var.

İkinci fark: Vahiy gölgesizdir, safidir, **havassa** hastır. İlham ise gölgelidir, renkler karışır, umumîdir.

Melaikeler ilhamları ve insan ilhamları ve hayvanat ilhamları gibi çeşit çeşit hem pekçok **enva'ları**yla denizlerin katreleri kadar **kelimat-ı Rabbaniyenin** **teksirine** medar bir zemin teşkil ediyor.

لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ
تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي

âyetinin bir vechini tefsir ediyor anladı.

Sonra; ilhamın **mahiyetine** ve hikmetine ve **şehadetine** baktı, gördü ki: Mahiyeti ile hikmeti ve neticesi dört nurdan **terekküb** ediyor.

Birincisi: Teveddüd-ü İlahî denilen, kendini mahlukatına fiilen sevdirdiği gibi, *kavlen ve huzuran ve sohbeten* dahi sevdirmek, **vedudiyetin ve rahmaniyetin muktezasıdır**.

İkincisi: **İbad**ının dualarına fiilen cevap verdiği gibi, kavlen dahi perdeler arkasında icabet etmesi, **rahîmiyetin şe'nidir**.

Üçüncüsü: *Ağır beliyyelere ve şiddetli hallere düşen mahlukatlarının* **istimdadlarına** ve feryadlarına ve tazarruatlarına fiilen imdad ettiği gibi, **bir nevi konuşması hükümünde olan ilhamî kaviller ile** de imdada yetişmesi, **rububiyetin lâzımıdır**.

The fourth: God makes His existence, presence and protection perceptible in deed to His most weak and indigent, His most poor and needy, conscious creatures, that stand in great need of finding their Master, Protector, Guardian, and Disposer.

It is a necessary and essential consequence of His Divine solicitousness and His dominical compassion that He should also communicate His presence and existence by speech, from behind the veil of veracious inspiration — a mode of dominical discourse — to individuals, in a manner peculiar to them and their capacities, through the telephone of their hearts.

He then looked to the testimony of inspiration and saw that if the sun, for example, had consciousness and life, and if the seven colours of sunlight were the seven attributes, in that respect it would have a form of speech through the rays and manifestations found in its light.

And in this situation both its similitudes and reflections would be present in all transparent objects,

and it would speak with all mirrors and shining objects and fragments of glass and bubbles and droplets of water, indeed with all transparent particles, in accordance with the capacity of each;

it would respond to the needs of each, and all these would testify to the sun's existence;

and no task would form an obstacle to any other task, and no speaking obstruct any other speaking. This is self-evident.

#150

In the same way, the Speech of the Glorious Monarch of Pre-Eternity and Post-Eternity, the Beauteous and Exalted Creator of All Beings, Who may be described as the Pre-Eternal Sun,

manifests itself to all things, in general and comprehensive fashion, in a manner appropriate to their capacity, as do also His Knowledge and Power.

No request interferes with another, no task prevents the fulfilment of another, and no address becomes confused with another. All of this our traveller understood as self-evident.

He knew that all of those manifestations, those discourses, those inspirations, separately and together,

evidenced and bore witness unanimously to the presence, the necessary existence, the unity and the oneness of that Pre-Eternal Sun with a knowledge of certainty that approached a vision of certainty.

In brief allusion to the lesson in knowledge of God from the World of the Unseen gained by our inquisitive traveller, we said in the Fourteenth and Fifteenth Degrees of the First Station:

Dördüncüsü: Çok âciz ve çok zaîf ve çok fakir ve çok ihtiyaçlı ve kendi mâlikini ve hâmisini ve müdebbirini ve hâfızını bulmağa pek çok muhtaç ve müştak olan zîşuur masnularına, vücudunu ve huzurunu ve himayetini fiilen ihsas ettiği gibi,

bir nevi mükâleme-i Rabbaniye hükmünde sayılan bir kısım sadık ilhamlar perdesinde ve mahsus ve bir mahluka bakan has ve bir vecihte, onun kabiliyetine göre onun kalb telefonu, kavlen dahi kendi huzurunu ve vücudunu ihsas etmesi, şefkat-i uluhiyetin ve rahmet-i rububiyetin zarurî ve vâcib bir muktezasıdır diye anladı.

Sonra ilhamın şehadetine baktı, gördü: Nasılki güneşin - faraza- şuur ve hayatı olsaydı ve o halde ziyasındaki yedi rengi yedi sıfatı olsaydı, o cihette ışığında bulunan şuaları ve cilveleri ile bir tarz konuşması bulunacaktı.

Ve bu vaziyette, misalinin ve aksinin şeffaf şeylerde bulunması

ve her âyine ve her parlak şeyler ve cam parçaları ve kabarcıklar ve katreler, hattâ şeffaf zerreler ile herbirinin kabiliyetine göre konuşması

ve onların hacatına cevab vermesi ve bütün onlar güneşin vücuduna şehadet etmesi

ve hiçbir iş, bir işe mani olmaması ve bir konuşması, diğer konuşmaya müzahamet etmemesi bilmüşahede görüleceği gibi..

aynen öyle de: Ezel ve ebedin zülcelal sultanı ve bütün mevcudatın zülcemal hâlık-ı zîşanı olan Şems-i Sermedî'nin mükâlemesi dahi,

onun ilmi ve kudreti gibi küllî ve muhit olarak her şeyin kabiliyetine göre tecelli etmesi;

hiçbir sual bir suale, bir iş bir işe, bir hitab bir hitaba mani olmaması ve karıştırmaması bilbedahe anlaşılıyor.

Ve bütün o cilveler, o konuşmalar, o ilhamlar birer birer ve beraber billittifak

o Şems-i Ezeli'nin huzuruna ve vücub-u vücuduna ve vahdetine ve ehadiyetine delalet ve şehadet ettiklerini aynelyakîne yakın bir ilmelyakîn ile bildi.

İşte, bu meraklı misafirin âlem-i gaybdan aldığı ders-i marifetine kısa bir işaret olarak, Birinci Makam'ın ondördüncü ve onbeşinci mertebelerinde

There is no god but God, the Necessary Existent, the One, the Single, to Whose Necessary Existence in Unity points the consensus of all true revelations, containing Divine descent, glorious discourse, dominical self-revelation, compassionate response to the invocations of men, and eternal indications of His existence to his creatures. There points also to His Necessary Existence in Unity the agreement of all veracious inspirations, containing expressions of God's love, compassionate responses to the prayers of God's creatures, dominical responses to the appeals of His servants for aid, and glorious intimations of His existence to His creatures.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاجِبُ الوجودِ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الَّذِي دَلَّ
عَلَى وُجُوبِ وُجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ إِجْمَاعُ جَمِيعِ الْوَحْيَاتِ
الْحَقَّةِ الْمُتَضَمِّنَةِ لِلتَّنَزُّلَاتِ الْإِلَهِيَّةِ وَلِلْمُكَالَمَاتِ
السُّبْحَانِيَّةِ وَلِلتَّعَرُّفَاتِ الرَّبَّانِيَّةِ وَلِلْمُقَابَلَاتِ الرَّحْمَانِيَّةِ
عِنْدَ مُنَاجَاةِ عِبَادِهِ وَلِلإِشْعَارَاتِ الصَّمَدَانِيَّةِ لِوُجُودِهِ
لِمَخْلُوقَاتِهِ وَكَذَا دَلَّ عَلَى وُجُوبِ وُجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ
إِتِّفَاقُ الْإِلَهَامَاتِ الصَّادِقَةِ الْمُتَضَمِّنَةِ لِلتَّوَدُّدَاتِ الْإِلَهِيَّةِ
وَلِلْإِجَابَاتِ الرَّحْمَانِيَّةِ لِدَعَوَاتِ مَخْلُوقَاتِهِ وَلِلْإِمْدَادَاتِ
الرَّبَّانِيَّةِ لِاسْتِغَاثَاتِ عِبَادِهِ وَلِلْإِحْسَاسَاتِ السُّبْحَانِيَّةِ
لِوُجُودِهِ لِمَصْنُوعَاتِهِ

denilmiştir.

Then that traveller through the world addressed his own intellect saying: "Since I am seeking my Master and Creator by means of the creatures of the cosmos,

I ought before all else to visit the most celebrated of all these creatures, the greatest and most accomplished commander among them, **according to the testimony even of his enemies,**

the most renowned ruler, the most exalted in speech and the most brilliant an intellect,

who has illuminated fourteen centuries with his excellence and with his Qur'an, Muhammad the Arabian Prophet (May God's peace and blessings be upon him)."

In order thus to visit him and seek from him the answer to his quest, he entered **the blessed age of the Prophet** in his mind,

and saw that age to be one of true felicity, thanks to that being. For **through the light he had brought**, he had turned the most primitive and illiterate of peoples into the masters and teachers of the world.

Sonra o dünya seyyahı, kendi aklına dedi ki: Madem bu kâinatın mevcudatıyla mâlikimi ve hâlıkımı arıyorum.

Elbette her şeyden evvel bu mevcudatın en meşhuru ve **a'dasının tasdikiyle dahi** en mükemmeli ve en büyük kumandanı

ve en namdar hâkimi ve sözce en yükseği ve akılca en parlağı

ve ondört asrı faziletiyle ve Kur'anıyla ışıklandıran Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtu Vesselâm'ı

ziyaret etmek ve aradığımı ondan sormak için **Asr-ı Saadete** beraber gitmeliyiz diyerek, aklıyla beraber o asra girdi.

Gördü ki: O asır, hakikaten o zât (A.S.M.) ile, bir saadet-i beşeriye asrı olmuş. Çünkü en bedevi ve en ümmi bir kavmi, **getirdiği nur vasıtasıyla**, kısa bir zamanda dünyaya üstad ve hâkim eylemiş.

He said too to his own intellect, “Before asking him concerning our Creator, we should first learn that value of this extraordinary being, **the veracity of his words** and **the truthfulness of his warnings**.”

Thus he began **investigating**, and of the numerous conclusive proofs that he found we will briefly indicate here only nine of the most general ones.

The First: All excellent qualities and characteristics were to be found in that extraordinary being, according to the testimony even of his enemies.

Hundreds of miracles were made manifest at his hands, according to explicit Qur’anic verses or traditions enjoying the status of tawatur. (19) Examples of these miracles are his splitting of the **moon**, *And the moon split, (20)* with a single indication of his finger; his casting of a handful of **dust** into the eyes of his enemies, causing them to flee, *It was not your act when you threw, but God’s, (21)* and his giving his thirsting army to drink from **the water that flowed forth from his five fingers like the Spring of Kawthar**.

19. Tawatur is the kind of report transmitted by numerous authorities, about which there is no room for doubt. [Tr.]

20. Qur’an, 54:1.

21. Qur’an, 8:17.

Since some of those miracles, numbering more than three hundred, have been set forth with decisive proofs in the remarkable and wondrous work known as **The Miracles of Muhammad** (The Nineteenth Letter), we leave discussion of the miracles to that work, and permit the traveller to continue speaking:

“A being who in addition to **noble characteristics** and perfections has all these luminous miracles to demonstrate,

must certainly be the most truthful in speech of all men. It is inconceivable that he would stoop to **trickery**, lies and error, **the deeds of the vile**.”

The Second: He holds in his hand a decree from the lord of the universe, a decree accepted and affirmed in each century by more than three hundred million people.

This decree, **the Qur’an of Mighty Stature**, is wondrous in seven different ways. The fact that the Qur’an has forty different aspects of miraculousness and that it is the word of the Creator of all beings

has been set forth in detail with strong proofs in the Twenty-Fifth Word, **The Miraculousness of the Qur’an**, a celebrated treatise that is like the sun of the Risale-i Nur.

Hem kendi aklına dedi: Biz, en evvel bu fevkalâde zâtın (A.S.M.) bir derece kıymetini ve **sözlerinin hakkaniyetini** ve **ihbaratının doğruluğunu** bilmeliyiz, sonra hâlıkımızı ondan sormalıyız diyerek

taharriye başladı. Bulduğu hadsiz kat’î delillerden, burada, yalnız dokuz külliyyetine birer kısa işaret edilecek.

Birincisi: Bu zâtta (A.S.M.) -hattâ düşmanlarının tasdikiyle dahi- bütün güzel huyların ve hasletlerin bulunması ve

وَإِنْ شَقَّ الْقَمَرُ * وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى

âyetlerinin sarahatıyla, bir parmağının işaretiyle **Kamer** iki parça olması ve bir avucu ile, a’dasının ordusuna attığı az bir **toprak**, umum o ordunun gözlerine girmesiyle kaçmaları ve susuz kalmış kendi ordusuna, **beş parmağından kevser gibi akan suyu** kifayet derecesinde içirmesi gibi; nakl-i kat’î ile ve bir kısmı tevatür ile, yüzer mu’cizatın onun elinde zahir olmasıdır.

Bu mu’cizattan üçyüzden ziyade bir kısmı, Ondokuzuncu Mektub olan **Mu’cizat-ı Ahmediye** (A.S.M.) namındaki hârika ve kerametli bir risalede kat’î delilleriyle beraber beyan edildiğinden onları ona havale ederek dedi ki:

Bu kadar **ahlâk-ı hasene** ve kemalâtla beraber, bu kadar mu’cizat-ı bahiresi bulunan bir zât (A.S.M.)

elbette en doğru sözlüdür. **Ahlâksızların işi olan hileye**, yalana, yanlış tenezzül etmesi kabil değil.

İkincisi: Elinde bu kâinat sahibinin bir fermanı bulunduğu ve o fermanı her asırda üçyüz milyondan ziyade insanların kabul ve tasdik ettikleri

ve o ferman olan **Kur’an-ı Azîmüşşan**’ın yedi vecihle hârika olmasıdır. Ve bu Kur’anın kırk vecihle mu’cize olduğu ve kâinat hâlıkının sözü bulunduğu

kuvvetli delilleriyle beraber, "Yirmibeşinci Söz, **Mu’cizat-ı Kur’aniye**" namlarındaki ve Risale-i Nur’un bir güneşi olan meşhur bir risalede tafsilen beyan edilmesinden;

We therefore leave such matters to that work and listen to the traveller as he says, "There can never be any possibility of lying on the part of the being who is the conveyor and proclaimer of this decree, for that would be a violation of the decree and treachery toward the One Who issued it."

#152

The Third: Such a Sacred Law, an Islam, a code of worship, a cause, a summons, and a faith did that being bring forth that

the like of them does not exist, nor could it exist. Nor does a more perfect form of them exist, nor could it exist.

For the Law appearing with that **unlettered** being has no rival in its administration of **one fifth of humanity** for fourteen centuries, in a just and precise manner through its numerous injunctions.

Moreover the Islam that emerged from the **deeds, sayings,** and **inward states** of that unlettered being

has no peer, nor can it have, for in each century it has been for three hundred million men a guide and a refuge, **the teacher and educator of their intellects** and **the illuminator and purifier of their hearts,** **the cause for the refinement and training of their souls,** and **the source of progress and advancement of their spirits.**

The Prophet is similarly unparalleled in the way in which he was the foremost in practising all the forms of worship found in his religion, and the first in piety and the fear of God; in his observing the duties of worship fully and with attention to their profoundest dimensions, even while engaged in **constant struggle and activity;** in his practice of worship **combining in perfect fashion the beginning and end of worship** and servitude to God **without imitation of anyone.**

With the Jawshan al-Kabir, from among his thousands of supplicatory prayers and invocations, he describes his Sustainer with such a degree of gnosis that

all **the gnostics and saints** who have come after him have been unable, with their joint efforts, to attain a similar **degree of gnosis** and accurate description.

This shows that in prayer too he is without peer.

Whoever looks at the section at the beginning of the Treatise On Supplicatory Prayer which sets forth some part of the meaning of one of the ninety-nine sections of the Jawshan al-Kabir will say that the Jawshan too has no peer.

In his **conveying of the message** and his **summoning men to the truth,** he displayed such **steadfastness,** firmness and courage that

although great states and religions, and even his own people, **tribe** and **uncle** opposed him in the most hostile fashion,

onu, ona havale ederek dedi: Böyle ayn-ı hak ve hakikat bir fermanın tercümanı ve tebliğ edicisi bir zâtta (A.S.M.) fermana cinayet ve ferman sahibine hıyanet hükmünde olan yalan olamaz ve bulunamaz!..

Üçüncüsü: O zât (A.S.M.), öyle bir şariat ve bir İslâmiyet ve bir ubudiyet ve bir dua ve bir davet ve bir iman ile meydana çıkmış ki,

onların ne misli var ve ne de olur. Ve onlardan daha mükemmel ne bulunmuş ve ne de bulunur.

Çünkü **ümme** bir zâtta (A.S.M.) zuhur eden o şariat; ondört asrı ve **nev'-i beşerin humsu**nu, âdilane, hakkaniyet üzere, müdakkikane, hadsiz kanunlarıyla idare etmesi emsal kabul etmez.

Hem ümmi bir zâtın (A.S.M.) **ef'al** ve **akval** ve **ahval**inden çıkan İslâmiyet;

her asırda üçyüz milyon insanın rehberi ve mercii ve **akıllarının muallimi ve mürşidi** ve **kalblerinin münevvi ve musaffisi** ve **nefislerinin mürebbisi ve müzekkisi** ve **ruhlarının medar-ı inkişafı ve maden-i terakkiyatı** olması cihetiyle misli olamaz ve olamamış.

Hem dininde bulunan bütün ibadâtın bütün enva'ında en ileri olması ve herkesten ziyade takvada bulunması ve Allah'tan korkması ve fevkalâde **daimî mücahedat ve dağdağalar** içinde, tam tamına **ubudiyetin** en ince esrarına kadar müraat etmesi ve **hiç kimseyi taklid etmeyerek** ve tam manasıyla ve mübtediyane fakat **en mükemmel olarak,** hem **ibtida ve intihayı birleştirerek** yapması; elbette misli görülmez ve görülmemiş.

Hem binler dua ve münacatlarından Cevşen-ül Kebir ile, öyle bir marifet-i Rabbaniye ile, öyle bir derecede Rabbini tavsif ediyor ki;

o zamandan beri gelen **ehl-i marifet ve ehl-i velayet,** telahuk-u efkâr ile beraber, ne o **mertebe-i marifete** ve ne de o derece-i tavsife yetişememeleri

gösteriyor ki, duada dahi onun misli yoktur.

Risale-i Münacat'ın başında, Cevşen-ül Kebir'in doksandokuz fıkrasından bir fıkrasının kısacık bir mealinin beyan edildiği yere bakan adam, Cevşen'in dahi misli yoktur diyecek.

Hem **tebliğ-i risalette** ve **nâsı hakka davette** o derece **metanet** ve sebat ve cesaret göstermiş ki;

büyük devletler ve büyük dinler, hattâ kavim ve **kabile**si ve **amucası** ona şiddetli adavet ettikleri halde,

he exhibited not the slightest trace of **hesitation anxiety** or fear.

The fact that he successfully challenged the whole world and made Islam the master of the world likewise proves that

there is not and cannot be anyone like him in his conveying of the message and summons.

In his faith, he had so extraordinary a strength, so marvellous a **certainty**, so miraculous a breadth, and so **exalted** a **conviction**, illumining the whole world, that

none of **the ideas and beliefs** then dominating the world, and none of the **philosophies** of the sages and teachings of the religious leaders, was able, despite extreme hostility and denial, to induce in his certainty, conviction, **trust** and assurance, the slightest doubt, hesitation, **weakness** or anxiety.

#153

Moreover, the saintly of all ages, headed by the **Companions**, the foremost in the degrees of belief, have all drawn on his fountain of belief and regarded him as representing the highest degree of faith. This proves that his faith too is matchless.

Our traveller therefore concluded, and affirmed with his intellect, that lying and duplicity have no place in the one who has brought such **a unique sacred law**, such **an unparalleled Islam**, such **a wondrous devotion to worship**, such **an extra-ordinary excellence in supplicatory prayer**, such **a universally acclaimed summons to the truth** and such a miraculous faith.

The Fourth: In the same way that the **consensus** of the prophets is a strong proof for **the existence and unity of God**,

so too it is a firm testimony to the truthfulness and **messengerhood** of this being.

For all the **sacred attributes**, miracles and functions that indicate the truthfulness and messengerhood of the **prophets** (Peace be upon them)

existed in full measure in that being according to the testimony of history.

The prophets have **verbally** predicted the coming of that being and given **good tidings** thereof in the Torah, the Gospels, the Psalms, and the **pages**;

more than twenty of the most conclusive examples of these glad tidings, drawn from the scriptures, have been set forth and proven in the Nineteenth Letter.

Similarly, through all the deeds and miracles associated with their prophethood

they have affirmed and, as it were, put their signature to the mission of that being which is the foremost and most perfect in the tasks and functions of prophethood.

zerre mikdar bir eser-i **tereddüd**, bir **telaş**, bir korkaklık göstermemesi

ve tek başıyla bütün dünyaya meydan okuması ve başa da çıkarması ve İslâmiyeti dünyanın başına geçirmesi isbat eder ki;

tebliğ ve davette dahi misli olmamış ve olamaz.

Hem imanda, öyle fevkalâde bir kuvvet ve hârîka bir **yakîn** ve mu'cizane bir inkişaf ve cihanı ışıklandıran bir **ulvî itikad** taşımış ki;

o zamanın hükümrânı olan bütün **efkârı ve akideleri** ve hükemanın **hikmetleri** ve ruhanî reislerin ilimleri ona muarız ve muhalif ve münkir oldukları halde; onun ne yakînine, ne itikadına, ne **itimadına**, ne itminanına hiçbir şübhe, hiçbir tereddüd, hiçbir **za'f**, hiçbir vesvese vermemesi

ve maneviyatta ve meratib-i imaniyede terakki eden başta **sahabeler** ve bütün ehl-i velayet, onun her vakit mertebe-i imanından feyz almaları ve onu en yüksek derecede bulmaları, bilbedahe gösterir ki; imanı dahi emsalsizdir.

İşte böyle **emsalsiz bir şeriat** ve **misilsiz bir İslâmiyet** ve **hârîka bir ubudiyet** ve **fevkalâde bir dua** ve **cihanpesendane bir davet** ve mu'cizane bir iman sahibinde, elbette hiçbir cihetle yalan olamaz ve aldatmaz diye anladı ve aklı dahi tasdik etti.

Dördüncüsü: Enbiyaların (Aleyhimüsselâm) **icma**'ı, nasilki **vücut ve vahdaniyet-i İlahiye**ye gayet kuvvetli bir delildir;

öyle de, bu zâtın (A.S.M.) doğruluğuna ve **risaletine** gayet sağlam bir şهادettir.

Çünkü **Enbiya** Aleyhimüsselâm'ın doğruluklarına ve peygamber olmalarına medar olan ne kadar **kudsî sıfatlar** ve mu'cizeler ve vazifeler varsa;

o zâtta (A.S.M.) en ileride olduğu tarihçe musaddaktır.

Demek onlar, nasilki **lisan-ı kal ile**; Tevrat, İncil ve Zebur ve **suhurlarında** bu zâtın (A.S.M.) geleceğini haber verip insanlara **beşaret** vermişler ki,

kütüb-ü mukaddesenin o beşaretili işaretinden yirmiden fazla ve pek zahir bir kısmı, Ondokuzuncu Mektub'da güzelce beyan ve isbat edilmiş.

Öyle de, lisan-ı halleriyle, yani nübüvvetleriyle ve mu'cizeleriyle;

kendi mesleklerinde ve vazifelerinde en ileri ve en mükemmel olan bu zâtı tasdik edip, davasını imza ediyorlar.

Just as through verbal consensus they indicate the Divine unity,

through the unanimity of their deeds they bear witness to the **truthfulness** of that being. This too was understood by our traveller.

The Fifth: Similarly, the thousands of saints who have attained truth, reality, perfection, **wondrous deeds**, **unveiling** and **witnessing** through the instruction of this being and following him, bear unanimous witness not only to the Divine unity

but also to the truthfulness and messengerhood of this being.

Again, the fact that they witness, **through the light of sainthood**, some of the truths he proclaimed concerning the World of the Unseen,

and that they believe in and affirm all of those truths through the light of belief, either with **knowledge of certainty**, or with **the vision of certainty**, or with **absolute certainty**.

He saw that this too demonstrates like the sun **the degree of truthfulness** and **rectitude** of that great being, their master.

The Sixth: The millions of purified, sincere, and punctilious scholars and faithful sages, **who have reached the highest station of learning** through the teaching and instruction contained in **the sacred truths** brought by that being, despite his unlettered nature, **the exalted sciences** he invented and **Divine knowledge** he discovered —

they not only prove and affirm, **unanimously** and with the strongest proofs, **the Divine unity which is the foundation of his mission**,

but also bear unanimous witness to the truthfulness of this **supreme teacher** and **great master**, and to the veracity of his words.

This is a proof as clear as daylight.

The Risale-i Nur too with its one hundred parts is but a single proof of his truthfulness.

#154

The Seventh: The Family and Companions of the Prophet —who with their **insight**, knowledge, and **spiritual accomplishment** are the most renowned, the most respected, the most celebrated, the most pious and the most keensighted of men after the prophets—

examined and scrutinized, **with the utmost attention**, seriousness and exactitude, all the states, thoughts and conditions of this being, whether hidden or open.

Ve lisan-ı kal ve icma' ile vahdaniyete delalet ettikleri gibi,

lisan-ı hal ile ve ittifakla bu zâtın **sadıkıyetine** şahadet ediyorlar diye anladı.

Beşincisi: Bu zâtın düsturlarıyla ve terbiyesi ve tebaiyetiyle ve arkasından gitmeleriyle hakka, hakikata, kemalâta, **keramata**, **keşfiyata**, **müşahedata** yetişen binlerce evliya vahdaniyete delalet ettikleri gibi;

üstadları olan bu zâtın sadıkıyetine ve risaletine, icma' ve ittifakla şahadet ediyorlar.

Ve âlem-i gaybdan verdiği haberlerin bir kısmını **nur-u velayetle** müşahade etmeleri

ve umumunu nur-u imanla ya **ilmelyakîn** veya **aynelyakîn** veya **hakkalyakîn** suretinde itikad ve tasdik etmeleri;

üstadları olan bu zâtın **derece-i hakkaniyet** ve **sadıkıyetini** güneş gibi gösterdiğini gördü.

Altıncısı: Bu zâtın ümmiliğiyle beraber getirdiği **hakaik-i kudsiye** ve ihtira ettiği **ulûm-u âliye** ve keşfettiği **marifet-i ilahiye**nin dersiyle ve talimiyle, **mertebe-i ilmiyede en yüksek makama yetişen** milyonlar asfiya-i müdakkikîn ve siddikîn-i muhakkikîn ve dâhî-i hükema-i mü'minîn,

bu zâtın üss-ül esas davası olan vahdaniyeti, kuvvetli bürhanlarıyla **bil'ittifak** isbat ve tasdik ettikleri gibi;

bu **muallim-i ekberin** ve bu **üstad-ı a'zamın** hakkaniyetine ve sözlerinin hakikat olduğuna ittifakla şahadetleri,

gündüz gibi bir hüccet-i risaleti ve sadıkıyetidir.

Meselâ: Risale-i Nur, yüz parçasıyla, bu zâtın sadakatının bir tek bürhanıdır.

Yedincisi: **Âl ve ashab** namında ve nev'-i beşerin enbiyadan sonra **feraset** ve dirayet ve **kemalâtla** en meşhuru ve en muhterem ve en namdarı ve en dindar ve en keskin nazarlı taife-i azîmesi;

kemal-i merak ile ve gayet dikkat ve nihayet ciddiyetle, bu zâtın bütün gizli ve aşikâr hallerini ve fikirlerini ve vaziyetlerini taharri ve teftiş ve tedkik etmeleri neticesinde;

They came to the unanimous conclusion that he was the most truthful, exalted, and honest being in the world, and this, their unshakeable affirmation and firm belief, is a proof like the daylight attesting the reality of the sun.

The Eighth: The cosmos indicates its **Maker**, Inscraper, and Designer, Who creates, administers, and arranges it, and through determining its measure and form and regulating it, has disposal over it as though it was a palace, a book, an **exhibition**, a spectacle.

And so too it indicates that it requires and necessitates an **elevated herald, a truthful unweiler, a learned master, and a truthful teacher who will know and make known the Divine purposes in the universe's creation, teach the dominical instances of wisdom in its changes and transformations, give instruction in the results of its dutiful motions, proclaim its essential value and the perfections of the beings within it**, and express the meanings of that mighty book; it indicates that he is certain to exist.

Thus, the traveller knew that it testified to the truthfulness of this being, who performed these functions better than anyone, and to his being a most elevated and loyal official of the universe's Creator.

The Ninth: There is behind the veil One Who wishes to demonstrate with these **ingenious and wise artefacts** the perfection of His **talent** and art;

to make Himself known and loved by means of these countless adorned and decorated creations;

to evoke praise and thanks through the unnumbered pleasurable and valuable bounties that he bestows;

to cause men to worship Him with gratitude and appreciation in the face of His dominicality, through His solicitous and **protective** sustenance of life, and His provision of nurture and bounty in such manner as to satisfy the most delicate of tastes and appetites;

to manifest His **Divinity through the change of seasons, the alternation of night and day**, and through all His magnificent and majestic deeds, all His **awe-inspiring** and wise acts and **creativity**,

and thereby to cause men to believe in his Divinity, in **submission**, humility and obedience;

and to demonstrate His **justice** and **truthfulness** by at all times protecting virtue and the virtuous and destroying evil and the evil, by annihilating **with blows from heaven the oppressor and the liar**.

#155

There will of a certainty be at the side of this **Unseen Being** His most beloved creature and most devoted bondsman, who, serving the purposes that have just been mentioned,

bu zâtın dünyada en sadık ve en yüksek ve en haklı ve hakikatlı olduğuna ittifak ile ve icma' ile sarsılmaz tasdikleri ve kuvvetli imanları, güneşin zıyasına delalet eden gündüz gibi bir delildir, diye anladı.

Sekizincisi: Bu kâinat, nasılki kendini icad ve idare ve tertib eden ve tasvir ve takdir ve tedbir ile bir saray gibi, bir kitab gibi, bir **sergi** gibi, bir temaşağâh gibi tasarruf eden **sânî**ine ve kâtibine ve nakkaşına delalet eder.

Öyle de; **kâinatın hilkatindeki makasıd-ı İlahiyeyi bilecek ve bildirecek** ve **tahavvülâtındaki Rabbanî hikmetlerini talim edecek** ve **vazifedarane harekâtındaki neticeleri ders verecek** ve **mahiyetindeki kıymetini ve içindeki mevcudatın kemalâtını ilân edecek** ve o kitab-ı kebirin manalarını ifade edecek **bir yüksek dellâl, bir doğru keşşaf, bir muhakkik üstad, bir sadık muallim** istediği ve iktiza ettiği ve herhalde bulunmasına delalet ettiği cihetiyle,

elbette bu vazifeleri herkesten ziyade yapan bu zâtın hakkaniyetine ve bu kâinat Hâlıkının en yüksek ve sadık bir memuru olduğuna şehadet ettiğini bildi.

Dokuzuncusu: Madem bu **san'atlı ve hikmetli masnuatıyla** kendi **hüner**lerini ve san'atkârlığının kemalâtını teşhir etmek

ve bu süslü, zînetli nihayetsiz mahlukatıyla kendini tanıttırmak ve sevdirmek

ve bu lezzetli ve kıymetli hesabsız nimetleriyle kendine teşekkür ve hamd ettirmek

ve bu şefkatli ve **himayetli** umumî terbiye ve iâşe ile, hattâ **ağızların en ince zevklerini ve iştihaların her nev'ini tatmin edecek bir surette** ihzar edilen Rabbanî it'amlar ve ziyafetlerle, **kendi rububiyetine karşı minnetdarane ve müteşekkirane ve perestişkârane ibadet ettirmek**

ve **mevsimlerin tebdili ve gece gündüzün tahvili ve ihtilafı gibi**, azametli ve haşmetli tasarrufat ve icraat ve **dehşetli** ve hikmetli faaliyet ve **hallakîyet** ile, kendi **uluhiyetini** ihzar ederek,

o uluhiyetine karşı iman ve **teslim** ve inkıyad ve itaat ettirmek

ve her vakit iyiliği ve iyileri himaye, fenalığı ve fenaları izale ve **semavî tokatlar ile zalimleri ve yalancıları** imha etmek cihetiyle, **hakkaniyet** ve **adaletini** göstermek isteyen perde arkasında birisi var.

Elbette ve herhalde, o **gaybî zâtın** yanında en sevgili mahluku ve en doğru abdi ve onun mezkûr maksadlarına tam hizmet ederek,

discovers and unravels the talisman and riddle of the creation of the universe, who acts always in the name of that Creator,

who seeks aid and success from Him, and who receives them from Him — Muhammad of Quraysh (Peace and blessings be upon him!)

The traveller further said, addressing his own intellect:

“Since these nine truths bear witness to the truthfulness of this being,

he must be the source of glory of mankind and the source of honour for the world.

If we therefore call him the Pride of the World and Glory of the Sons of Adam, it will be fitting.

The fact that the awesome sovereignty of that decree of the Compassionate One, the Qur'an of Miraculous Exposition that he holds in his hand, has conquered half the world, together with his individual perfections and exalted virtues, shows that

he is the most important personage in the world.

The most important word concerning our Creator is that which he utters.”

Now see: the foundation of the summons of this extraordinary being and the aim of all his life, based on the strength furnished by his hundreds of decisive and evident and manifest miracles, and the thousands of exalted, fundamental truths contained in his religion,

was to prove and bear witness to the existence of the Necessary Existent, His Unity, attributes and Names, to affirm, proclaim and announce Him.

He is therefore like a sun in the cosmos, the most brilliant proof of our Creator, this being whom we call the Beloved of God.

There are three forms of great and infallible consensus each of which affirms, confirms, and puts its signature to the witness he bears.

The First: the unanimous affirmation made by that luminous assembly known and celebrated throughout the world as the Family of Muhammad (Peace and blessings be upon him) including thousands of poles and supreme saints of penetrating gaze and ability to perceive the Unseen, such as Imam 'Ali (May God be pleased with him), who said, “Were the veil to be lifted, my certainty would not increase,” and 'Abd al-Qadir al-Gilani, the Ghawth al-A'zam (May his mystery be sanctified), who saw the Supreme Throne and the awesome form of Israfil while yet on the earth.

hilkat-i kâinatın tilsimini ve muammasını hall ve keşfeden ve daima o Hâlıkının namına hareket eden

ve ondan istimdad eden ve muvaffakiyet isteyen ve onun tarafından imdada ve tevfiğe mazhar olan ve Muhammed-i Kureyşî denilen bu zât olacak. (A.S.M.)

Hem aklına dedi:

Madem bu mezkûr dokuz hakikatlar bu zâtın sıdkına şehadet ederler;

elbette bu âdem, benî-âdem'in medar-ı şerefi ve bu âlemin medar-ı iftiharıdır.

Ve ona "Fahr-i Âlem" ve "Şeref-i Benî-Âdem" denilmesi pek lâyıktır

ve onun elinde bulunan ferman-ı Rahman olan Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın haşmet-i saltanat-ı maneviyesinin nısf-i arzı istilası ve şahsî kemalâtı ve yüksek hasletleri gösteriyor ki;

bu âlemde en mühim zât budur,

Hâlıkımız hakkında en mühim söz onundur.

İşte gel bak! Bu hârika zâtın yüzer zahir ve bahir kat'î mu'cizelerinin kuvvetine ve dinindeki binler âlî ve esaslı hakikatlarına istinaden, bütün davalarının esası ve bütün hayatının gayesi,

Vâcib-ül Vücut'un vücuduna ve vahdetine ve sıfâtına ve esmasına delalet ve şehadet ve o Vâcib-ül Vücut'u isbat ve ilân ve il'lam etmektir.

Demek bu kâinatın manevî güneşi ve Hâlıkımızın en parlak bir bürhanı bu Habibullah denilen zâttır ki;

onun şehadetini teyid ve tasdik ve imza eden aldanmaz ve aldatmaz üç büyük icma' var:

Birincisi: "Eğer perde-i gayb açılrsa yakînim ziyadeleşmeyecek" diyen İmam-ı Ali (Radiyallahü Anh) ve yerde iken arş-ı a'zamı ve İsrail'in azamet-i heykelini temaşa eden Gavs-ı A'zam (K.S.) gibi keskin nazar ve gaybîn gözleri bulunan binler akit ve evliya-i azîmeyi câmi' ve Âl-i Muhammed namıyla şöhetşiar-ı âlem olan cemaat-ı nuraniyenin icma' ile tasdikleridir.

The Second: *the confirmation made with a strong faith that permitted men to sacrifice their lives and their property, their fathers and tribes, by the renowned assembly known as the **Companions**, who found themselves among a primitive people and in an unlettered environment, devoid of all social life and political thought, without any scripture and lost in the darkness of a period between prophets; and who in a very brief time came to be the masters, guides, and just rulers of the most civilized and politically and socially advanced peoples and states, and to rule the world from east to west in universally approved fashion.*

#156

The Third: *the confirmation provided with unanimous and certain knowledge by that **lofty group of punctilious and profound scholars** of whom in each age thousands spring forth, who advance in wondrous fashion in every science and work in different fields.*

Thus, the testimony brought by this being to the Divine unity is not particular and individual,

but general and universal and unshakeable.

If all the demons that exist were to unite, they could not challenge it.

Such was the conclusion reached by the traveller.

In reference to the lesson learned in *the School of Light* by that traveller from the world, that wayfarer in life, when he visited in his mind *the blessed age of the Prophet*, we said at the end of the Sixteenth Degree of the First Station:

There is no god but God, the Necessary Existent, the One, the Unique, the Necessity of Whose Existence in Unity is indicated by the Pride of the World and the Glory of the Sons of Adam, through the majesty of the sovereignty of his Qur'an, the splendour of the expanse of his religion, the multiplicity of his perfections, and the exaltedness of his characteristics, as confirmed even by the testimony of his enemies. He bears witness and brings proof through the strength of his hundreds of manifest and evident miracles, that both testify to truth and are themselves the object of true testimony; and through the strength of the thousands of luminous and conclusive truths contained in his religion, according to the consensus of all the possessors of light, the agreement of his illumined Companions, and the unanimity of the scholars of his community, the possessors of proofs and luminous insight.

The tireless and **insatiable** traveller, who knew *the aim of life* in this world and the essence of life to be **faith**, addressed his own heart and said:

İkincisi: *Bedevi bir kavim ve ümmi bir muhitte, hayat-ı içtimaiyeden ve efkâr-ı siyasiyeden hâlî ve kitabsız ve fetret asrının karanlıklarında bulunan ve pek az bir zamanda en medenî ve malûmatlı ve hayat-ı içtimaiyede ve siyasiyede en ileri olan milletlere ve hükûmetlere üstad ve rehber ve diplomat ve hâkim-i âdil olarak, şarktan garba kadar cihanpesendane idare eden ve "Sahabe" namıyla dünyada namdar olan cemaat-ı meşhurenin ittifakla can ve mallarını, peder ve aşiretlerini feda ettiren bir kuvvetli imanla tasdikleridir.*

Üçüncüsü: *Her asırda binlerle efradı bulunan ve her fende dâhiyane ileri giden ve muhtelif mesleklerde çalışan, ümmetinde yetişen hadsiz **muhakkik ve mütebahhir ülemasının cemaat-ı uzmasının** tevafukla ve ilmelyakîn derecesinde tasdikleridir.*

Demek bu zâtın vahdaniyete şهادeti şahsî ve cüz'î değil,

belki umumî ve küllî ve sarsılmaz

ve bütün şeytanlar toplansa karşısına hiçbir cihetle çıkamaz bir şهادettir

diye hükmetti.

İşte **Asr-ı Saadette** aklıyla beraber seyahat eden dünya misafiri ve hayat yolcusunun, o **medrese-i nuraniyeden** aldığı derse kısa bir işaret olarak, Birinci Makam'ın onaltıncı mertebesinde böyle:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْوَجُودُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الَّذِي دَلَّ
عَلَىٰ جُوبٍ وَجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ فَخَرُ الْعَالَمِ وَشَرَفُ نَوْعِ
بَنِي آدَمَ بِعَظَمَةِ سُلْطَنَةِ قُرْآنِهِ وَحَشْمَةِ وَسْعَةِ دِينِهِ وَ
كَثْرَةِ كَمَالَاتِهِ وَغُلُوبَةِ أَخْلَاقِهِ حَتَّىٰ بِتَصْدِيقِ أَعْدَائِهِ وَ
كَذَا شَهِدَ وَبَرَّهَنَ بِقُوَّةِ مَاتِ مُعْجَزَاتِهِ الظَّاهِرَةِ الْبَاهِرَةِ
الْمُصَدِّقَةِ الْمُصَدِّقَةِ وَبِقُوَّةِ الْآفِ حَقَائِقِ دِينِهِ السَّاطِعَةِ
الْقَاطِعَةِ بِإِجْمَاعِ إِلِهِ ذَوِي الْأَنْوَارِ وَبِإِتِّفَاقِ أَصْحَابِهِ
ذَوِي الْأَبْصَارِ وَبِتَوَافُقِ مُحَقِّقِي أُمَّتِهِ ذَوِي الْبَرَاهِينِ وَ
الْبَصَائِرِ النَّوَّارَةِ

denilmiştir.

Sonra, bu dünyada **hayatın gayesi** ve hayatın hayatı **iman** olduğunu bilen bu yorulmaz ve **tok olmaz** yolcu, kendi kalbine dedi ki:

“Let us examine the book known as **the Qur'an of Miraculous Exposition**, which is said to be the word and utterance of the Being Whom we are seeking, the most famous, the most brilliant and wisest book in the world, *that issues a challenge in every age to whoever refuses to submit to it.*

Let us see what it says.

But first, we must establish that this book is from our Creator,” and he began to search.

#157

Since the traveller lived in the present age,

looked first at the Risale-i Nur, **flashes** from the **miraculousness of the Qur'an**;

he saw its one hundred and thirty parts to consist of luminous points drawn from that Book of Discernment, or **well-founded explanations** of its contents.

Even though the Risale-i Nur is **valiantly** struggling to diffuse the truths of the Qur'an in all directions, in this **obstinate and atheistic** age, no one can defeat it, which proves that

its master, its source, its authority and its sun, is the Qur'an, heavenly not human speech.

Among the hundreds of proofs in the different parts of the Risale-i Nur, the single proof contained in the Twenty-Fifth Word and the end of the Nineteenth Letter,

establishes forty aspects of the Qur'an's miraculousness in such a way that

whoever sees it, far from uttering any **criticism** or **objection**, admires its arguments, and utters appreciative praise.

The traveller left it to the Risale-i Nur to prove that the Qur'an is miraculous and the true **Word of God**, turning only to a brief indication of a few points showing its greatness.

First Point : Just as the Qur'an, with all its miracles and truths indicating its veracity is a miracle of Muhammad (Peace and blessings be upon him)

so too, Muhammad (Peace and blessings be upon him) with all his miracles, **proofs of prophethood** and **perfections of knowledge**,

is a miracle of the Qur'an and a **decisive proof** of the Qur'an's being the Word of God.

Second Point : The Qur'an, in this world, brought about **in so luminous, felicitous and truthful a fashion**, a revolution in the social life of man, as well as

in the souls, hearts, spirits, and intellects of men, **in their individual, social, and political lives**, and having caused this **revolution** perpetuated it in such a fashion, that

"Aradığımız zâtın sözü ve kelâmı denilen bu dünyada **en meşhur ve en parlak ve en hâkim** ve ona teslim olmayan herkese, her asırda meydan okuyan **Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan** namındaki kitaba müracaat edip,

o ne diyor, bilelim.

Fakat en evvel, bu kitab bizim hâlıkımızın kitabı olduğunu isbat etmek lâzımdır, diye taharriye başladı.

Bu seyyah bu zamanda bulunduğu münasebetiyle

en evvel manevî **i'caz-ı Kur'anî**nin **lem'aları** olan Risale-i Nur'a baktı

ve onun yüzotuz risaleleri, âyât-ı Furkaniyenin nükteleri ve ışıkları ve **esaslı tefsirleri** olduğunu gördü.

Ve Risale-i Nur, bu kadar **muannid ve mülhid** bir asırda her tarafa hakaik-i Kur'anîyeyi **mücahidane** neşrettiği halde, karşısına kimse çıkamadığından isbat eder ki;

onun üstadı ve menbaı ve mercii ve güneşi olan Kur'an semavîdir, beşer kelâmı değildir.

Hattâ Resail-in Nur'un yüzer hüccetlerinden birtek hüccet-i Kur'anîyesi olan Yirmibeşinci Söz ile Ondokuzuncu Mektub'un âhiri,

Kur'anın kırk vecihle mu'cize olduğunu öyle isbat etmiş ki;

kim görmüşse değil **tenkid** ve **itiraz** etmek, belki isbatlarına hayran olmuş, takdir ederek çok sena etmiş.

Kur'anın vech-i i'cazını ve hak **Kelâmullah** olduğunu isbat etmek cihetini Risale-ün Nur'a havale ederek yalnız bir kısa işaretle büyüklüğünü gösteren birkaç noktaya dikkat etti.

Birinci Nokta: Nasılki Kur'an bütün mu'cizatıyla ve hakkaniyetine delil olan bütün hakaikıyla, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın bir mu'cizesidir.

Öyle de Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm da, bütün mu'cizatıyla ve **delail-i nübüvveti**yle ve **kemalât-ı ilmiyesi**yle

Kur'anın bir mu'cizesidir ve Kur'an kelâmullah olduğuna bir **hüccet-i kati**asıdır.

İkinci Nokta: Kur'an, bu dünyada **öyle nuranî ve saadetli ve hakikatlı bir surette** bir tebdil-i hayat-ı içtimaiye ile beraber,

insanların hem nefislerinde, hem kalblerinde, hem ruhlarında, hem akıllarında, **hem hayat-ı şahsiyelerinde, hem hayat-ı içtimaiyelerinde, hem hayat-ı siyasiyelerinde** öyle bir **inkılab** yapmış ve idame etmiş ve idare etmiş ki;

for fourteen centuries at every moment its six thousand, six hundred and sixty-six verses have been read by the tongues of more than a hundred million men,

training them, refining their souls and purifying their hearts.

To spirits, it has been a means of **development** and **advancement**; to intellects, an orientation and light; to life, it has been life itself and **felicity**.

Such a book is of a certainty unparalleled; it is a wonder, a marvel, and a miracle.

Third Point : The Qur'an, from that age down to the present, has demonstrated such **eloquence** that

it caused the value attached to the **odes** known as "**Seven Hanging Poems**" that were written in gold on the walls of the Ka'ba to descend to such a point that the daughter of Labid, when taking down her father's poem from the Ka'ba, said, "Compared with the verses of the Qur'an, this no longer has any value."

#158

A bedouin poet heard this verse being recited

Therefore expound openly what you are commanded,
(22)

{22. Qur'an, 15:94.}

and immediately prostrated.

They asked him: "Have you become a Muslim?" "No," he replied, "I was prostrating before the eloquence of this verse."

Thousands of scholars and litterateurs, like **geniuses of the science of rhetoric** such as 'Abd al-Qahir Jurjani, Sakkaki, and Zamakhshari,

have unanimously decided that the eloquence of the Qur'an is beyond human capacity and is unattainable.

The Qur'an has also from that time forward invited to the **field of combat** all **arrogant and egoistic litterateurs and rhetoricians**, and said to them **in a manner calculated to break their arrogance**:

"Come, produce a single sura like it, or else accept **perdition** and **humiliation** in this world and the hereafter."

Despite this challenge, **the obstinate rhetoricians of that age** abandoned the short path of producing a single sura like the Qur'an,

and instead chose the long path of casting their persons and property into danger. This proves that the short path cannot be taken.

Millions of Arabic books are in circulation, some written by friends of the Qur'an in order to resemble and **imitate** it, others written by its enemies in order to confront and **criticize** it.

ondört asır müddetinde, her dakikada, altıbin altıyüz altmışaltı âyetleri, kemal-i ihtiramla, hiç olmazsa yüz milyondan ziyade insanların dilleriyle okunuyor

ve insanları terbiye ve nefislerini tezkiye ve kalblerini tasfiye ediyor.

Ruhlara **inkışaf** ve **terakki** ve akıllara istikamet ve nur ve hayata hayat ve **saadet** veriyor.

Elbette böyle bir kitabın misli yoktur, hârikadır, fevkalâdedir, mu'cizedir.

Üçüncü Nokta: Kur'an, o asırdan tâ şimdiye kadar öyle bir **belâgat** göstermiş ki,

Kâ'be'nin duvarında altun ile yazılan en meşhur ediblerin "**Muallakat-ı Seb'a**" namıyla şöretşiar **kasidelerini** o dereceye indirdi ki,

Lebid'in kızı, babasının kasidesini Kâ'be'den indirirken demiş: "Âyâta karşı bunun kıymeti kalmadı."

Hem bedevi bir edib:

قَاصِدٌ بِمَا تُوعِظُ

âyeti okunurken işittiği vakit secdeye kapanmış.

Ona demişler: "Sen müslüman mı oldun?" O demiş: "Hâyır, ben bu âyetin belâgatına secde ettim."

Hem **ilm-i belâgatın dâhîlerinden** Abdülkahir-i Cürcanî ve Sekkakî ve Zemahşerî gibi binlerle dâhî imamlar ve mütefennin edibler

icma' ve ittifakla karar vermişler ki: "Kur'anın belâgatı, tâkat-ı beşerin fevkindedir, yetişilmez."

Hem o zamandan beri mütemadiyen **meydan-ı muarazaya** davet edip, **mağrur ve enaniyetli ediblerin ve beliglerin** damarlarına dokundurup, **gururlarını kıracak bir tarzda** der:

"Ya birtek surenin mislini getiriniz veyahut dünyada ve âhirette **helâket** ve **zilleti** kabul ediniz."

diye ilân ettiği halde **o asrın muannid beligleri** birtek surenin mislini getirmekle kısa bir yol olan muarazayı bırakıp,

uzun olan, can ve mallarını tehlikeye atan muharebe yolunu ihtiyar etmeleri isbat eder ki, o kısa yolda gitmek mümkün değildir.

Hem Kur'anın dostları, Kur'ana benzemek ve **taklid etmek** sevkiyle ve düşmanları dahi Kur'ana mukabele ve **tenkid etmek** sevkiyle o vakitten beri yazdıkları ve yazılan ve telahuk-u efkâr ile terakki eden milyonlarla Arabî kitablar ortada geziyor.

Not one of them has been able to attain the level of the Qur'an. Should a common man even listen to them, he is sure to say:

"The Qur'an does not resemble these other books, nor is it in the same class as they. It must be either below them or above them."

No one —no unbeliever or fool— in the world can say that it is below them. Hence **its degree of eloquence** is above all of them.

Once a man read the verse,

All that is in the heavens and the earth extols and glorifies God. (23)

{23. Qur'an, 57:1.}

He said: "I cannot see any miraculous eloquence in this verse."

He was told: "Go back to that age like the traveller, and listen to the verse as recited there."

Imagining himself to be there before the revelation of the Qur'an, he saw that

all the beings in the world were living in an unstable, transient world **in empty, infinite and unbounded space**, in confusion and darkness, lifeless and **without consciousness and purpose**.

Suddenly he heard this verse proclaimed by the tongue of the Qur'an and the verse removed a veil from in front of the universe and illumined the face of the globe;

this **pre-eternal speech**, this **eternal decree**, gave instruction to all **conscious beings**, drawn up in the ranks of succeeding centuries, in such fashion that

the cosmos became like a **vast mosque**. All of creation headed by the heavens and the earth, was engaged in **vital remembrance of God** and **proclamation of His glory**, was **joyously** and **contentedly** fulfilling its function.

#159

All of this our traveller observed. Thus tasting the degree of the eloquence of the Qur'an, and comparing the other verses to it by analogy,

he understood one of the many thousands of wise reasons for the conquest of **half the globe** and **a fifth of humanity** by the eloquent murmuring of the Qur'an, for the uninterrupted continuance of its respected and magnificent monarchy for fourteen centuries.

Hiçbirisinin ona yetişemediğini, hattâ en adî adam dahi dinlese, elbette diyecek:

"Bu Kur'an, bunlara benzemez ve onların mertebesinde değil." Ya onların altında veya umurunun fevkinde olacak.

Umurunun altında olduğunu dünyada hiçbir ferd, hiçbir kâfir, hattâ hiçbir ahamk diyemez. Demek **meretebe-i belâgatı** umurun fevkindedir.

Hattâ bir adam

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

âyetini okudu.

Dedi ki: "Bu âyetin hârîka telakki edilen belâgatını göremiyorum."

Ona denildi: "Sen dahi bu seyyah gibi o zamana git, orada dinle."

O da kendini Kur'andan evvel orada tahayyül ederken gördü ki:

Mevcudat-ı âlem perişan, karanlık camid ve **şuursuz ve vazifesiz** olarak **hâlî, hadsiz, hududsuz bir fezada**; kararsız, fânî bir dünyada bulunuyorlar.

Birden Kur'anın lisanından bu âyeti dinlerken gördü: Bu âyet, kâinat üstünde, dünyanın yüzünde öyle bir perde açtı ve ışıktırdı ki,

bu **ezelî nutuk** ve bu **sermedî ferman** asırlar sıralarında dizilen **zîşuurlara** ders verip gösteriyor ki;

bu kâinat bir **câmi-i kebir** hükmünde, başta semavat ve arz olarak umum mahlukatı **hayatdarane zikir** ve **tesbihte** ve vazife başında cûş u huruşla **mes'udane** ve memnunane bir vaziyette bulunduruyor,

diye müşahade etti ve bu âyetin derece-i belâgatını zevkederek sair âyetleri buna kıyasla

Kur'anın zemzeme-i belâgatı **arzin nısfını** ve **nev'-i beşerin humsunu** istilâ ederek haşmet-i saltanatı kemal-i ihtiramla ondört asır bilâfasıla idame ettiğinin binler hikmetlerinden bir hikmetini anladı.

Fourth Point : The Qur'an has demonstrated such a veracious **sweetness** that whereas the **repetition** of even the sweetest thing induces disgust,

it has from earliest times been accepted by everyone and even become **proverbial** that repeated recitation of the Qur'an, far from **inducing** disgust and **weariness** in men of sound heart and pure taste, on the contrary increases its sweetness.

The Qur'an demonstrates, moreover, such a freshness, **youth** and **originality**, that

even though it has lived for fourteen centuries and passed through many hands, it retains its freshness **as if it had only just been revealed**.

Every century sees the Qur'an enjoying a new youth, as if it were **addressing** that century in particular.

Similarly, **scholars of every branch of learning**, even though they keep the Qur'an constantly at their side in order to benefit from it,

and perpetually follow its **method of exposition**, see that the Qur'an maintains the originality of its **style** and manner of explanation.

Fifth Point : One wing of the Qur'an is in the past, and one is in the future, and like its root and one wing are **the agreed truths** of the former prophets,

and it confirms and **corroborates** them, and they too confirm it **with the tongue of unanimity**,

so too **all the true Sufi paths and ways of sainthood** whose fruits like the saints and purified scholars, who receive life from the Qur'an, show **through their vital spiritual progress** that their **blessed tree** is living, **effulgent**, and the means to truth, and who grow and live under the protection of its second wing,

testify that the Qur'an is **pure truth** and **the assembly of truths** and in its **comprehensiveness**, a matchless wonder.

Sixth Point: The Qur'an's truthfulness and veracity show that its six aspects are luminous.

Indeed, the pillars of argument and proof beneath it; the flashes of **the stamp of miraculousness** above it;

the gifts of **happiness in this world and the next** before it, its goal; the truths of **heavenly revelation**, the point of support behind it;

the assent and evidence of innumerable **upright minds** to its right; and the true **tranquillity, sincere attraction**, and submission of sound hearts and clean **consciences** on its left

all prove that the Qur'an is a wondrous, firm, **unassailable citadel of both the heavens and the earth**.

Dördüncü Nokta: Kur'an, öyle hakikatlı bir **halâvet** göstermiş ki, en tatlı birşeyden dahi usandıran çok **tekrar**,

Kur'anı tilavet edenler için değil **usandırmak**, belki kalbi çürümemiş ve zevki bozulmamış adamlara tekrar-ı tilaveti halâvetini ziyadeleştirdiği, eski zamandan beri herkesçe müsellem olup **darb-ı mesel** hükmüne geçmiş.

Hem öyle bir tazelik ve gençlik ve **şebabet** ve **garabet** göstermiş ki,

ondört asır yaşadığı ve herkesin eline kolayca girdiği halde, **şimdi nâzil olmuş gibi** tazeliğini muhafaza ediyor.

Her asır, kendine **hitab** ediyor gibi bir gençlikte görmüş.

Her **taife-i ilmiye** ondan her vakit istifade etmek için kesretle ve mebzuliyetle yanlarında bulundurdıkları

ve **üslûb-u ifadesine** ittiba ve iktida ettikleri halde, o **üslûb**undaki ve tarz-ı beyanındaki garabetini aynen muhafaza ediyor.

Beşincisi: Kur'anın bir cenahı mazide, bir cenahı müstakbelde, kökü ve bir kanadı eski Peygamberlerin **ittifaklı hakikatları** olduğu

ve bu onları tasdik ve **teyid** ettiği ve onlar dahi **tevafulun lisan-ı haliyle** bunu tasdik ettikleri gibi,

öyle de: Evliya ve asfiya gibi ondan hayat alan semereleri ve **hayatdar tekemmülleriyle**, **şecere-i mübarekelerinin** hayatdar, **feyizdar** ve hakikat-medar olduğuna delalet eden ve ikinci kanadının himayesi altında yetişen ve yaşayan **velayetin bütün hak tarikatları** ve İslâmiyetin bütün hakikatlı ilimleri,

Kur'anın **ayn-ı hak** ve **mecma-i hakaik** ve **câmiyyette** misilsiz bir hârika olduğuna şahadet eder.

Altıncısı: Kur'anın altı ciheti nuranidir, sıdk ve hakkaniyetini gösterir.

Evet altında hüccet ve bürhan direkleri, üstünde **sikke-i i'caz** lem'aları,

önünde ve hedefinde **saadet-i dâreyn** hediyeleri, arkasında nokta-i istinad **vahy-i semavî** hakikatları,

sağında hadsiz **ukûl-ü müstakimenin** delillerle tasdikleri, solunda selim kalblerin ve temiz **vicdanların** ciddî **itminanları** ve **samimî incizabları** ve teslimleri;

Kur'anın fevkalâde, hârika, metin ve **hücum edilmez** bir **kal'a-i semaviye-i arziye** olduğunu isbat ettikleri gibi,

So too from these six levels, *the Disposer of the universe* has set His seal on its being sheer truth and right, and not being man's word, and its containing no error

— the Disposer, Who has made it His practice to always exhibit beauty in the universe, protect good and right, and eliminate imposters and liars,

has confirmed and set His seal on the Qur'an by giving it the most acceptable, highest, and most dominant place of respect and degree of success in the world.

And so too the one who is the source of Islam and interpreter of the Qur'an — his believing in it and holding it in greater respect than everyone else,

and being in a sleep-like state when it was revealed, (24) and other words and speeches not resembling or coming near it,

{24. Muslim, iv, nos: 1816, 1817; al-Hakim, al-Mustadrak, ii, 392; Tabrizi, Mishkat al-Masabih, No: 4844.}

and that Interpreter's describing without hesitation and with complete confidence through the Qur'an true cosmic events of generally the past and the future from behind the veil of the Unseen,

and no trickery or fault being observed in him while being under the gazes of the sharpest eyes, and his believing and affirming every pronouncement of the Qur'an with all his strength and nothing shaking him,

is a stamp confirming that the Qur'an is revealed and true and the blessed Word of his own Compassionate Creator.

Also a fifth of mankind, indeed the greater part of it, being drawn to the Qur'an and bound to it in religion and giving ear to it eagerly desirous of the truth,

and according to the testimony of many indications and events and illuminations, the jinn, angels, and spirit beings also gathering around it in truth-worshipping fashion like moths whenever it is recited (25)

{25. Bukhari, vi, 234; al-Mustadrak, i, 553, 554.}

is a stamp confirming the Qur'an's acceptance by all beings and that it occupies a most high position.

Also, all the classes of mankind from the most stupid and lowly to the cleverest and most learned taking their full share of the Qur'an's instruction and their understanding its most profound truths,

and all branches of scholars like the great interpreters of the Greater Shari'a in particular, and hundreds of Islamic sciences and branches of knowledge, and the brilliant and exacting scholars of theology and the principles of religion

extracting from the Qur'an all the needs and answers for their own sciences is a stamp confirming that the Qur'an is a source of truth and mine of reality.

altı makamdan dahi onun ayn-ı hak ve sadık olduğuna ve beşerin kelâmı olmadığına, hem yanlış olmadığına imza eden,

başta bu kâinatta daima güzelliği izhar, iyiliği ve doğruluğu himaye ve sahtekârları ve müfterileri imha ve izale etmek âdetini bir düstur-u faaliyet ittihaz eden bu kâinatın mutasarrıfı,

o Kur'ana âlemde en makbul, en yüksek, en hâkimane bir makam-ı hürmet ve bir mertebe-i muvaffakiyet vermesiyle onu tasdik ve imza ettiği gibi,

İslâmiyetin menbaı ve Kur'anın tercümanı olan zâtın (Aleyhissalâtü Vesselâm) herkesten ziyade ona itikad ve ihtiramı

ve nüzulü zamanında uyku gibi bir vaziyet-i naimanede bulunması ve sair kelâmları ona yetişmemesi ve bir derece benzememesi

ve ümmiyetiyle beraber gitmiş ve gelecek hakikî hâdisat-ı kevnîyeyi, gaybiyane Kur'an ile tereddüdsüz ve itminan ile beyan etmesi

ve çok dikkatli gözlerin nazarı altında hiçbir hile, hiçbir yanlış vaziyeti görülmeyen o tercümanın, bütün kuvvetiyle Kur'anın herbir hükmüne iman edip tasdik etmesi ve hiçbir şey onu sarsmaması;

Kur'an semavî, hakkaniyetli ve kendi Hâlık-ı Rahîminin mübarek kelâmı olduğunu imza ediyor.

Hem nev'-i insanın humsu, belki kısım-ı a'zamı, göz önünde ona müncezibane ve dindarane irtibatı ve hakikatperestane ve müştakane kulak vermesi

ve çok emarelerin ve vakıaların ve keşfiyatın şهادetiyle, cinn ve melek ve ruhanîlerin dahi, tilaveti vaktinde pervane gibi hakperestane etrafında toplanması,

Kur'anın kâinatça makbuliyetine ve en yüksek bir makamda bulunduğu bir imzadır.

Hem nev'-i beşerin umum tabakaları, en gabi ve âmiden tut, tâ en zeki ve âlime kadar herbirisi, Kur'anın dersinden tam hisse almaları ve en derin hakikatları fehmetmeleri

ve yüzlerle fen ve ulûm-u İslâmiyenin ve bilhassa şariat-ı kübranın büyük müçtehidleri ve usûl-üd din ve ilm-i Kelâm'ın dâhî muhakkikleri gibi, her taife

kendi ilimlerine ait bütün hacatını ve cevaplarını Kur'andan istihraç etmeleri, Kur'an menba-ı hak ve maden-i hakikat olduğuna bir imzadır.

Also, although the Arab literary figures, who were the most advanced in regard to literature, —those of them who were not Muslims— had the greatest need to dispute the Qur'an,

their avoiding producing the like of only a single sura and its eloquence, eloquence being only one aspect of the seven major aspects of the Qur'an's miraculousness,

as well as the famous orators and brilliant scholars up to the present who have wanted to gain fame through disputing it being unable to oppose a single aspect of its miraculousness and their remaining silent in impotence,

is a stamp confirming that the Qur'an is a miracle and beyond the powers of man.

Yes, the value, superiority, and eloquence of a speech or word is apparent through knowing, "from whom it has come and to whom, and for what purpose;" the Qur'an then can have no like, and none can reach it.

For the Qur'an is a speech and address of the Sustainer of all the worlds and Creator of the whole universe and a dialogue in no way hinting of imitation and artificiality.

It is addressed to the one sent in the name of all men, indeed of all beings, the most famous and renowned of mankind,

the strength and breadth of whose belief gave rise to mighty Islam and raised its owner to the level of the "Distance of Two Bow-strings" and returned him as the addressee of the Eternally Besought One.

It describes and explains the matters concerning happiness in this world and the next, the results of the creation of the universe, and the dominical purposes within it.

It expounds also the belief of the one it addresses, which was the highest and most extensive of belief and bore all the truths of Islam.

It turns and shows every side of the huge universe like a map, a clock, or a house, and teaches and describes it in the manner of the Craftsman Who made them

— to produce the like of this Qur'an of Miraculous Exposition is not possible; the degree of its miraculousness cannot be attained to.

Also, thousands of precise and learned scholars of high intelligence have each written commentaries expounding the Qur'an, some of which are of thirty, forty, or even seventy volumes,

showing and proving through evidence and argument the innumerable qualities, fine points, characteristics, mysteries, elevated meanings, and numerous indications concerning every sort of hidden and unseen matter in the Qur'an.

Hem edebiyatça en ileri bulunan Arab edipleri, -İslâmiyete girmeyenler- şimdiye kadar muarazaya pekçok muhtaç oldukları halde

Kur'anın i'cazından yedi büyük vechi varken, yalnız birtek vechi olan belâgatının, (tek bir surenin) mislini getirmekten istinkâfları

ve şimdiye kadar gelen ve muaraza ile şöhret kazanmak isteyen meşhur beliglerin ve dâhî âlimlerin onun hiçbir vech-i i'cazına karşı çıkamamaları ve âcizane sükût etmeleri;

Kur'an mu'cize ve tâkat-ı beşerin fevkinde olduğuna bir imzadır.

Evet bir kelâm "Kimden gelmiş ve kime gelmiş ve ne için?" denilmesiyle kıymeti ve ulviyeti ve belâgatı tezahür etmesi noktasından, Kur'anın misli olamaz ve ona yetişilemez.

Çünkü Kur'an, bütün âlemlerin Rabbi ve Hâlıkının hitabı ve konuşması ve hiçbir cihette taklidi ve tasannuu ihsas edecek bir emare bulunmayan bir mükâlemesi

ve bütün insanların belki bütün mahlukatın namına meb'us ve nev'-i beşerin en meşhur ve namdar muhatabı bulunan

ve o muhatabın kuvvet ve vüs'at-i imanı, koca İslâmiyeti tereşşuh edip sahibini Kab-ı Kavseyn makamına çıkararak muhatab-ı Samedaniyeye mazhariyetle nüzul eden

ve saadet-i dâreyne dair ve hilkat-ı kâinatın neticelerine ve ondaki Rabbanî maksadlara ait mesaili

ve o muhatabın bütün hakaik-i İslâmiyeyi taşıyan en yüksek ve en geniş olan imanını beyan ve izah eden

ve koca kâinatın bir harita, bir saat, bir hane gibi her tarafını gösterip çevirip, onları yapan san'atkârı tavrıyla ifade ve talim eden

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın elbette mislini getirmek mümkün değildir ve derece-i i'cazına yetişilmez.

Hem, Kur'anı tefsir eden ve bir kısmı otuz-kırk hattâ yetmiş cild olarak birer tefsir yazan yüksek zekâlı müdakkik binlerle mütefennin ülemanın,

senedleri ve delilleriyle beyan ettikleri Kur'andaki hadsiz meziyetleri ve nükteleri ve hâsiyetleri ve sırları ve âlî manaları ve umûr-u gaybiyenin her nev'inden kesretli gaybî ihbarları izhar ve isbat etmeleri

And the one hundred and thirty parts of the Risale-i Nur in particular, each of which proves **with decisive arguments** one quality, one fine point of the Qur'an.

Each part of it — like The Miraculousness of the Qur'an, and the Second Station of the Twentieth Word, *which deduces many things from the Qur'an concerning the wonders of civilization like the railway and the aeroplane,*

and the First Ray, called **Signs of the Qur'an**, *which makes known the indications of verses alluding to the Risale-i Nur and electricity,*

and the eight short treatises called **The Eight Symbols**, *which show how well-ordered, full of meaning, and mysterious are the words of the Qur'an,*

and the small **treatise** proving in five aspects the miraculousness of the verses at the end of Sura al-Fath **in regard to their giving news of the Unseen** — each part of the Risale-i Nur shows one truth, one light of the Qur'an.

#162

All this forms a stamp confirming that the Qur'an has no like, is a miracle and a marvel, and that it is **the tongue of the World of the Unseen in the Manifest World** and **the Word of One All-Knowing of the Unseen**.

Thus, due to these **qualities** and **characteristics** of the Qur'an indicated above in six points, six aspects, and six levels,

its **sublime, luminous sovereignty** and **sacred, mighty rule** has continued with perfect splendour illuminating the faces of the centuries and the face of the earth for one thousand three hundred years.

And also on account of these qualities of the Qur'an, each of its letters has gained **the sacred distinction** of yielding at least ten rewards, ten merits, and ten **eternal fruits**,

and the letters of certain verses and suras yielding a hundred or a thousand fruits, or even more, and **at blessed times** the light, reward, and value of each letter rising from ten to hundreds.

The traveller through the world understood this and said to his heart:

“The Qur'an, **which is thus miraculous in every respect**, through **the concensus of its suras, the agreement of its verses, the accord of its lights and mysteries**, and **the concurrence of its fruits and works**,

so testifies with its evidences in the form of proofs to the existence, unity, attributes, and Names of a Single Necessarily Existent One that it is from its testimony that the endless testimony of all the believers has issued forth.”

Thus, in brief allusion to the instruction in belief and Divine unity that the traveller received from the Qur'an, it was said in the Seventeenth Degree of the First Station:

ve bilhassa Risale-i Nur'un yüzotuz kitabının herbiri Kur'anın bir meziyetini, bir nüktesini **kat'i bürhanlarla** isbat etmesi

ve bilhassa Mu'cizat-ı Kur'aniye Risalesi; *şimendifer ve tayyare gibi medeniyetin hârikalarından çok şeyleri Kur'andan istihrac eden* Yirminci Söz'ün İkinci Makamı

ve Risale-i Nur'a ve elektriğe işaret eden âyetlerin işaretini bildiren **İşarat-ı Kur'aniye** namındaki Birinci Şua

ve *huruf-u Kur'aniye ne kadar muntazam, esrarlı ve manalı olduğunu gösteren* **Rumuzat-ı Semaniye** namındaki sekiz küçük risaleler

ve Sure-i Feth'in âhirki âyeti beş vecihle **ihbar-ı gaybî cihetinde** mu'cizeliğini isbat eden küçük bir **risale** gibi Risale-i Nur'un herbir cüz'ü, Kur'anın bir hakikatını, bir nurunu izhar etmesi;

Kur'anın misli olmadığına ve mu'cize ve hârika olduğuna ve **bu âlem-i şehadette âlem-i gaybın lisanı** ve bir **Allâm-ül Guyub'un kelâmı** bulunduğu bir imzadır.

İşte altı noktada ve altı cihette ve altı makamda işaret edilen, Kur'anın mezkûr **meziyetleri** ve **hâsiyetleri** içindir ki;

haşmetli hâkimiyet-i nuraniyesi ve **azametli saltanat-ı kudsiyesi**, asırların yüzlerini ışıklandırarak zemin yüzünü dahi bin üçyüz sene tenvir ederek kemal-i ihtiramla devam etmesi,

hem o hâsiyetleri içindir ki, Kur'anın herbir harfi, hiç olmazsa on sevabı ve on hasenesi olması ve on **meyve-i bâki** vermesi,

hattâ bir kısım âyâtın ve surelerin herbir harfi, yüz ve bin ve daha ziyade meyve vermesi ve **mübarek vakitlerde** her harfin nuru ve sevabı ve kıymeti ondan yüzlere çıkması gibi **kudsî imtiyazları** kazanmış,

diye dünya seyyahı anladı ve kalbine dedi:

İşte **böyle her cihetle mu'cizatlı** bu Kur'an; **surelerinin icmasıyla** ve **âyâtının ittifakıyla** ve **esrar u envârının tevafukuyla** ve **semerat ve âsârının tetabukuyla**

birtek Vâcib-ül Vücud'un vücuduna ve vahdetine ve sıfât ve esmasına deliller ile isbat suretinde öyle şehadet etmiş ki, bütün ehl-i imanın hadsiz şehadetleri, onun şehadetinden tereşşuh etmişler.

İşte bu yolcunun Kur'andan aldığı ders-i tevhid ve imana kısa bir işaret olarak Birinci Makam'ın onyedinci mertebesinde böyle:

There is no god but God, the One and Unique Necessary Existent, to Whose Necessary Existence in Unity points the Qur'an of Miraculous Exposition, the book accepted and desired by all species of angel, men and jinn, whose verses are read each minute of the year, with the utmost reverence, by hundreds of millions of men, whose sacred sovereignty over the regions of the earth and the universe and the face of time is permanent, whose spiritual and luminous authority has run over half the earth and a fifth of humanity, for more than fourteen centuries, with the utmost splendour. Testimony and proof is also given by the unanimity of its sacred and heavenly suras, the agreement of its luminous, divine verses, the congruence of its mysteries and lights, the correspondence of its fruits and effects, by witnessing and clear vision.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْوَجِدُ الْوَاحِدُ الَّذِي دَلَّ
عَلَى وُجُوبِ وُجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ الْقُرْآنُ الْمُعْجَزُ الْبَيَانِ
الْمَقْبُولُ الْمَرْغُوبُ لِأَجْنَاسِ الْمَلَكِ وَالْإِنْسِ وَالْجَانِّ
الْمَقْرُوءُ كُلُّ آيَاتِهِ فِي كُلِّ دَقِيقَةٍ بِكَمَالِ الْإِحْتِرَامِ بِالسَّنَةِ
مَاتَ مِلْيُونٍ مِنْ نَوْعِ الْإِنْسَانِ الدَّائِمُ سَلْطَتُهُ الْقُدْسِيَّةُ
عَلَى أَقْطَارِ الْأَرْضِ وَالْأَكْوَانِ وَعَلَى وُجُوهِ الْأَعْصَارِ وَ
الزَّمَانِ وَالْجَارِي حَاكِمِيَّتُهُ الْمَعْنَوِيَّةُ التَّوْرَانِيَّةُ عَلَى
نِصْفِ الْأَرْضِ وَخُمُسِ الْبَشَرِ فِي أَرْبَعَةِ عَشَرَ عَصْرًا
بِكَمَالِ الْإِحْتِشَامِ .. وَ كَذَا شَهِدَ وَ بَرَّهَنَ بِإِجْمَاعِ سُورِهِ
الْقُدْسِيَّةِ السَّمَائِيَّةِ وَ بِاتِّفَاقِ آيَاتِهِ التَّوْرَانِيَّةِ الْإِلَهِيَّةِ وَ
بِتَوَافُقِ أَسْرَارِهِ وَأَنْوَارِهِ وَ بِتَطَابُقِ حَقَائِقِهِ وَ ثَمَرَاتِهِ وَ
أَثَارِهِ بِالْمُشَاهَدَةِ وَالْعَيَانِ

denilmiştir.

Our traveller, our voyager through life, knew now that faith is the most precious capital man can have, for it bestows on indigent man not some **transient and ephemeral field** or dwelling, but a palace, indeed an **eternal kingdom** as vast as the whole cosmos or the world itself.

Sonra, bir fakir insana değil **fâni ve muvakkat bir tarlayı**, bir haneyi, belki koca kâinatı ve dünya kadar bir **mülk-ü bâkiyi** kazandıran

#163

Faith also bestows on ephemeral man all he will need for life eternal; delivers from **eternal annihilation** wretched man who waits on the gallows for the arrival of fate; and opens to man an eternal treasury of **everlasting felicity**. The traveller then said to himself:

ve bir fâni adama ebedî bir hayatın levazımâtını bulduran ve ecelin darağacını bekleyen bir bîçareyi **i'dam-ı ebedîden** kurtaran ve **saadet-i sermediyenin** hazinesini açan en kıymetdar sermaye-i insaniyenin iman olduğunu bilen mezkûr misafir ve hayat yolcusu, kendi nefesine dedi ki:

“Onward! In order to gain a further degree from among the infinite degrees of faith, let us **refer** to **the totality of the cosmos**, and listen to what it says.

"Haydi, ileri! İmanın hadsiz mertebelerinden bir mertebe daha kazanmak için **kâinatın heyet-i mecmuasına müracaat** edip, o da ne diyor, dinlemeliyiz;

We will then be able **to perfect and illumine** the lessons we have received from its **components** and **parts**.” Looking through the broad and comprehensive telescope he had taken from the Qur'an, he saw

erkânından ve **eczasından** aldığımız dersleri **tekmil ve tenvir** etmeliyiz." diye, Kur'andan aldığı geniş ve ihatalı bir dûrbîn ile baktı, gördü:

the cosmos to be so meaningful and well-ordered that it took on the shape of **an embodied book of the Glorious One, an incarnate dominical Qur'an, a finely adorned palace of the Eternally Besought One, an orderly city of the Most Merciful**.

Bu kâinat, o kadar manidar ve muntazamdır ki; mücessem **bir kitab-ı Sübhanî** ve **cismanî bir Kur'an-ı Rabbanî** ve **müzeyyen bir saray-ı Samedanî** ve **muntazam bir şehri Rahmânî** suretinde görünüyör.

All the suras, verses, and words of that book of the universe, even its very letters, **chapters**, **divisions**, pages, and lines,

O kitabın bütün sureleri, âyetleri ve kelimatları, hattâ harfleri ve **babları** ve **fasılları** ve sayfaları ve satırları..

through their constant meaningful **effacement and reaffirmation**, their wise **changes and alternations**,

gave unanimous expression to the existence and presence of **One Who has Knowledge of all things and Power over all things** as the author of the book, of a **Glorious Inscribe** and a **Perfect Scribe** seeing all things in all things and knowing the relationship of all things with all things.

So too all the species and particles of the cosmos, all **its inhabitants and contents**, **all that enters it and leaves it**, all the providential **changes** and the wise processes of **rejuvenation** that occur in it

— these proclaim in unison the existence and unity of an exalted craftsman, a **peerless Maker** Who sets to work with limitless power and infinite wisdom.

The testimony of two great and vast truths, of a piece with the immensity of the cosmos, affirms this supreme witness of the cosmos.

First Truth: These are the truths of 'createdness' and 'contingency' established with countless proofs by **the gifted scholars** of the principles of religion and the science of theology, as well as **the sages of Islam**.

They said that since **change** and **mutation** are to be observed in the world and all things, the world must be ephemeral and **created**; it cannot be uncreated.

If it is created, then there must be a **Maker who created it**. And if there is no cause to be found in the essence of a thing either for its being or for its **non-being**, so that these two are equally possible, that thing cannot be **necessary** and eternal.

It has further been proven **with decisive arguments** that it is not possible for things to create each other, since that would involve the absurd and false notion of causality and **never-ending causal sequences**.

Hence **the existence of a Necessary Existence** becomes necessary, **whose like cannot exist**, **whose similitude is impossible**, all other than whom is contingent and created by him.

#164

Yes, the truth of createdness has **permeated** the whole of the cosmos, and many instances of it are visible to the eye; the rest can be seen only by the intellect.

For in front of our eyes a whole world dies every autumn, and together with it die hundreds of thousands of different kinds of **plants** and small animals, each member of each species being like a small cosmos unto himself.

It is, however, so orderly and disciplined a death that all things leave behind in their places seeds and eggs that in the spring shall be the means of **resurrection** and rebirth, miracles of mercy and wisdom, miracles of power and knowledge.

umumunun, her vakit manidarane **mahv u isbatları** ve hakîmane **tağyir ve tahvilleri**;

icma' ile, bir **Alîm-i Külli Şey'in** ve bir **Kadîr-i Külli Şey'in** ve bir musannfın, herşeyde herşeyi gören ve herşeyin herşeyi ile münasebetini bilen, riayet eden bir **Nakkaş-ı Zülcelal'in** ve bir **Kâtib-i Zülkema'l'in** vücudunu ve mevcudiyetini bilbedahe ifade ettikleri gibi,

bütün erkân ve enva'ıyla ve ecza ve cüz'iyatıyla ve **sekeneleri ve müstemilâtıyla** ve **vâridat ve masarifâtıyla** ve onlarda maslahatkârane **tebdilleriyle** ve hikmetperverane **tecdidleriyle**,

bil'ittifak hadsiz bir kudret ve nihayetsiz bir hikmetle iş gören âlî bir ustanın ve **misilsiz** bir **Sânîin** mevcudiyetini ve vahdetini bildiriyorlar.

Ve kâinatın azametine münasib iki büyük ve geniş hakikatın şehadetleri, kâinatın bu büyük şehadetini isbat ediyorlar.

Birinci Hakikat: Usûl-üd din ve ilm-i Kelâm'ın **dâhî ülemasının** ve **hükema-i İslâmiyenin** gördükleri ve hadsiz bürhanlarla isbat ettikleri "**hudûs**" ve "**imkân**" hakikatlarıdır.

Onlar demişler ki: "Madem âlemde ve herşeyde **tegayyür** ve **tebeddül** var; elbette fânidir, **hâdistir**, kadim olamaz.

Madem hâdistir, elbette **onu ihdas eden** bir **Sânî'** var. Ve madem herşeyin zâtında vücudu ve **ademi**, bir sebep bulunmazsa müsavidir; elbette **vâcib** ve ezeli olamaz.

Ve madem muhal ve bâtıl olan devir ve **teselsül** ile birbirini icad etmek mümkün olmadığı **kat'î bürhanlarla** isbat edilmiş;

elbette öyle bir **Vâcib-ül Vücud'un mevcudiyeti** lâzımdır ki, **naziri mümteni'**, **misli muhal** ve bütün maadası mümkün ve masivası mahluku olacak."

Evet hudûs hakikatı kâinatı **istilâ** etmiş. Çoğunu göz görüyor, diğer kısmını akıl görüyor.

Çünkü gözümüzün önünde her sene güz mevsiminde öyle bir âlem vefat eder ki; herbirisinin hadsiz efradı bulunan ve herbiri zîhayat bir kâinat hükmünde olan yüzbin nevi **nebatat** ve küçük hayvanat, o âlem ile beraber vefat ederler.

Fakat o kadar intizam ile bir vefattır ki; **haşır** ve neşirlerine medar olan ve rahmet ve hikmetin mu'cizeleri, kudret ve ilmin hârikaları bulunan çekirdekleri ve tohumları ve yumurtacıları baharda yerlerinde bırakıp,

They hand to the seeds and eggs their **book of deeds** and plan of action, entrusting them to the wisdom of **the Glorious Preserver** and under His protection, and only then do they die.

In spring, the dead trees, roots and animals come to life again **exactly as they were**, thus providing hundreds of thousands of examples, specimens and proofs of **the supreme resurrection**.

In the place of others, plants and animals **resembling them exactly** are brought into being and life,

thus publishing the pages of the beings of the preceding spring, together with their deeds and functions, just like an **advertisement**. Thus they demonstrate one meaning of the verse,

When the pages are spread out. (26)

{26. Qur'an, 81:10.}

Then also, **with respect to the whole**, each autumn a great world dies, and each spring a fresh world comes into being.

That death and creation proceed in so orderly a manner, and so many separate **deaths** and **creations** occur within them, in such orderly and regular fashion,

that **it is as if** the world were a traveller's lodge where animate beings reside for a time, where **travelling worlds** and **migrant realms** come, fulfil their duties, and then go on their way.

So there is apparent to all intellects, with the clarity of the sun, **the necessary existence, infinite power and unending wisdom of a Glorious Being** Who creates and brings into being in this world **vital realms and purposive universes, with perfect wisdom, knowledge, and equilibrium, with balance, order and regularity**, and Who then employs them for **dominical purposes, Divine aims and Merciful goals**, with full power and compassion.

We leave to the Risale-i Nur and the books of the theologians the further discussion of matters related to createdness.

#165

As for **contingence**, it prevails over and surrounds all of the cosmos. For we see that all things, universal or particular, big or small, **from God's Throne down to the ground, from the atom to the planet**,

all are sent to the world with a particular essence, **a specific form, a distinct identity**, particular attributes, **wise qualities**, and beneficial organs.

Now to bestow on that **particular essence** and **quiddity** its **peculiarities**, from amongst the infinite possibilities available;

to clothe it in its specific, **distinctive** and **appropriate** form, **from among the possibilities and probabilities that are as numerous as the forms that may be conceived**;

defter-i a'mallerini ve gördükleri vazifelerin programlarını onların ellerine vererek, **Hafız-i Zülcelal**'in himayesi altında, hikmetine emanet eder; sonra vefat ederler.

Ve bahar mevsiminde, **haşr-i a'zamın** yüzbin misali ve nümune ve delilleri hükmünde olarak o vefat eden ağaçlar ve kökler ve bir kısım hayvancıklar, **aynen** ihya ve diriliyorlar.

Ve bir kısmının dahi, kendi yerlerinde emsalleri ve **aynen onlara benzeyenleri** icad ve ihya olunuyor.

Ve geçen baharın mevcudatı, işledikleri amellerin ve vazifelerin sahifelerini **ilânât** gibi neşredip,

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

âyetinin bir misalini gösteriyorlar.

Hem **heyet-i mecmua cihetinde**, her güzde ve her baharda büyük bir âlem vefat eder ve taze bir âlem vücuda gelir.

Ve o vefat ve hudûs, o kadar muntazam cereyan ediyor ve o vefat ve hudûsta, gayet intizam ve mizanla o kadar nevilerin **vefiyatları** ve **hudûsları** oluyor ki;

güya dünya öyle bir misafirhanedir ki, zihayat kâinatlar ona misafir olurlar ve **seyyah âlemler** ve **seyyar dünyalar** ona gelirler, vazifelerini görürler, giderler.

İşte, bu dünyada böyle **hayatdar dünyaları ve vazifedar kâinatları kemal-i ilim ve hikmet ve mizanla ve müvazene ve intizam ve nizamla** ihdas ve icad edip **Rabbanî maksadlarda ve İlahî gayelerde ve Rahmanî hizmetlerde** kadîrane istimal ve rahîmane istihdam eden **bir Zât-ı Zülcelal'in vücub-u vücudu ve hadsiz kudreti ve nihayetsiz hikmeti**, bilbedahe güneş gibi, akıllara görünüyor.

"Hudûs" mesailini Risale-i Nur'a ve muhakkikîn-i Kelâmîyenin kitaplarına havale ile o bahsi kapıyoruz.

Amma "**imkân**" ciheti ise; o da kâinatı istilâ ve ihata etmiş. Çünkü görüyoruz ki; herşey, küllî ve cüz'î bulunsun, büyük ve küçük olsun **arştan ferşe, zerrattan seyyarata** kadar her mevcud;

mahsus bir zât ve **muayyen bir suret** ve **mümtaz bir şahsiyet** ve has sıfatlar ve **hikmetli keyfiyetler** ve maslahatlı cihazlar ile dünyaya gönderiliyor.

Halbuki o **mahsus zâta** ve o **mahiyete**, hadsiz imkânât içinde o **hususiyeti** vermek..

hem **suretler adedince imkânlar ve ihtimaller içinde** o nakışlı ve farikalı ve **münasib** o **muayyen** sureti giydirmek..

to distinguish that being with the identity suited to it, from among the possibilities as numerous as the other members of its species;

to endow with special, suitable and beneficial attributes the created object that is formless and hesitant midst the possibilities and probabilities that are as numerous as the varieties of attribute and degree;

to affix to that aimless creature, perplexed and distraught amidst the innumerable possibilities and probabilities that result from the infinitude of conceivable paths and modalities

—to affix to it wise qualities and beneficial organs and equip it with them—

all of these are indications, proofs, and affirmations to the number of the innumerable possibilities of the necessary existence, infinite power and unlimited wisdom of the **Necessary Existent** Who creates, chooses, specifies, and distinguishes the quiddity and identity, the form and shape, the attribute and situation of all contingent beings, whether they be universals or particulars.

They indicate, too, that no object and no matter is hidden from Him, that nothing is difficult for Him,

that the greatest task is as easy for Him as the smallest, that He can create a spring as easily as a tree, and a tree as easily as a seed.

All this, then, pertains to the truth of contingency, and forms one wing of the great testimony borne by the cosmos.

Since the testimony of the cosmos, with its two wings and two truths, is fully established and explained in various parts of the Risale-i Nur, and particularly the Twenty-Second and Thirty-Second Words, as well as the Twentieth and Thirty-Third Letters, we refer our readers to those writings, and cut short an extremely long story.

Second Truth: As for the Second Truth that proceeds from the total scheme of the cosmos, which is also the second wing of its great and universal testimony, it is as follows:

There is to be seen a truth of co-operation among these beings that are attempting to maintain their existence, and if they are animate, their life, and fulfil their functions in the midst of constantly stirring changes and revolutions, a truth that lies far beyond their capacities.

#166

For example, the elements hasten to aid animate beings; the clouds to help the vegetable kingdom; the vegetable kingdom, to help the animal kingdom; the animal kingdom, to help the human kingdom.

hem hemcinsinden olan eşhasın mikdarınca imkânlar içinde çalkanan o mevcuda, o lââyık şahsiyeti imtiyazla tahsis etmek..

hem sıfatların nevileri ve mertebeleri sayısınca imkânlar ve ihtimaller içinde şekilsiz ve mütereddid bulunan o masnua, o has ve muvafık, maslahatlı sıfatları yerleştirmek..

hem hadsiz yollar ve tarzlarda bulunması mümkün olması noktasında hadsiz imkânât ve ihtimalat içinde mütehayyir, sergerdan, hedefsiz o mahluka,

o hikmetli keyfiyetleri ve inayetli cihazları takmak ve teçhiz etmek;

elbette küllî ve cüz'î bütün mümkinat adedince ve her mümkünün mezkûr mahiyet ve hüviyet, heyet ve suret, sıfat ve vaziyetinin imkânâtı adedince tahsis edici, tercih edici, tayin edici, ihdas edici bir Vâcib-ül Vücut'un vücub-u vücuduna ve hadsiz kudretine ve nihayetsiz hikmetine

ve hiçbir şey ve hiç bir şe'n ondan gizlenmediğine ve hiçbir şey ona ağır gelmediğine

ve en büyük bir şey en küçük bir şey gibi ona kolay geldiğine ve bir baharı bir ağaç kadar ve bir ağacı bir çekirdek kadar sühuletle icad edebildiğine

işaretler ve delaletler ve şehadetler, imkân hakikatından çıkıp kâinatın bu büyük şehadetinin bir kanadını teşkil ederler.

Kâinatın şehadetini, her iki kanadı ve iki hakikatıyla Risale-i Nur eczaları ve bilhassa Yirmiikinci ve Otuzikinci Sözler ve Yirminci ve Otuzüçüncü Mektublar tamamıyla isbat ve izah ettiklerinden onlara havale ederek bu pek uzun kıssayı kısa kestik.

Kâinatın heyet-i mecmuasından gelen büyük ve küllî şehadetin ikinci kanadını isbat eden

İkinci Hakikat:

Bu mütemadiyen çalkanan inkılablar ve tahavvülâtlar içinde vücudunu ve hizmetini ve zîhayat ise hayatını muhafazaya ve vazifesini yerine getirmeğe çalışan mahlukatta, kuvvetlerinin bütün bütün haricinde bir teavün hakikatı görünüyor.

Meselâ: Unsurları zîhayatın imdadına, hususan bulutları nebatatın mededine ve nebatatı dahi hayvanatın yardımına ve hayvanat ise insanların muavenetine

Milk gushes forth from the breast, like the spring of Paradise, to succour the infant; the fact that animate beings are given their needs and sustenance in a manner that transcends their capacity, from unexpected places;

the replenishing of the cells of the body with particles of food, through their being subjugated by their Sustainer and their employment at His merciful hands

— all of these and numerous other examples of the truth of co-operation demonstrate the universal and compassionate dominicality of the Sustainer of All the Worlds, Who administers the cosmos like a palace.

Solid, inanimate and unfeeling objects, that nonetheless co-operate with each other in a sensitive and conscious fashion,

must of necessity be caused to rush to each other's aid by the power, mercy, and command of a Compassionate, Wise, and Glorious Sustainer.

The universal co-operation visible throughout the cosmos; the comprehensive equilibrium and all-embracing preservation prevailing with the utmost regularity in all things, from the planets to the members, limbs and bodily particles of animate beings;

the adorning whose pen ranges over the gilded face of the heavens, the decorated face of the earth, and the delicate faces of flowers;

the ordering that prevails over all things, from the Milky Way and solar system down to fruits such as corn and pomegranates;

the assigning of duties to all things, from the sun and the moon, the elements and the clouds, down to honey-bees

— all of these great truths offer a testimony of proportionate greatness, and their testimony forms the second wing of the testimony offered by the cosmos.

Since the Risale-i Nur has established and clarified this great testimony, we will content ourselves here with this brief indication.

In brief allusion to the lesson of faith learned by our travellers from the cosmos, we said in the Eighteenth Degree of the First Station:

ve memelerin kevser gibi sütleri, yavruların beslenmelerine ve zihayatların iktidarlari haricindeki pek çok hacetleri ve erzakları, umulmadık yerlerden onların ellerine verilmesi,

hattâ zerrat-ı taamiye dahi hüceyrat-ı bedeniye'nin tamirine koşmaları gibi teshir-i Rabbanî ile ve istihdam-ı Rahmanî ile,

hakikat-ı teavünün pek çok misalleri doğrudan doğruya, bütün kâinatı bir saray gibi idare eden bir Rabb-ül Âlemîn'in umumî ve rahîmane rububiyetini gösteriyorlar.

Evet camid ve şuursuz ve şefkatsiz olan ve birbirine şefkatkârane, şuurdarane vaziyet gösteren muavenetçiler,

elbette gayet Rahîm ve Hakîm bir Rabb-i Zülcelal'in kuvvetiyle, rahmetiyle, emriyle yardıma koşturuluyorlar.

İşte kâinatta câri olan teavün-ü umumî, seyyarattan ta zihayatın a'za ve cihazat ve zerrat-ı bedeniyesine kadar kemal-i intizamla cereyan eden müvazene-i âmm ve muhafaza-i şamile

ve semavatın yaldızlı yüzünden ve zeminin zînetli yüzünden tâ çiçeklerin süslü yüzlerine kadar kalem gezdiren tezyin

ve Kehkeşan'dan ve manzume-i şemsiyeden tâ mısır ve nar gibi meyvelere kadar hükmeden tanzim

ve Güneş ve Kamer'den ve unsurlardan ve bulutlardan tâ bal arılarına kadar memuriyet veren tavzif

gibi pek büyük hakikatların büyüklükleri nisbetindeki şehadetleri, kâinatın şehadetinin ikinci kanadını isbat ve teşkil ederler.

Madem Risale-i Nur bu büyük şehadeti isbat ve izah etmiş, biz burada bu kısacık işaretle iktifa ederiz.

İşte dünya seyyahının kâinattan aldığı ders-i imanîye kısa bir işaret olarak Birinci Makam'ın onsekizinci mertebesinde böyle:

There is no god but God, the Necessary Existent, the like of Whom cannot exist, other than Whom all things are contingent, the One, the Unique, to the Necessity of Whose Existence in Unity points the cosmos, the great book incarnate, the supreme Qur'an personified, the ornate and orderly palace, the splendid and well-arranged city, with all of its suras, verses, letters, chapters, parts, pages, and lines, with the agreement of its fundamentals, species, parts and particles, its inhabitants and contents, what enters it and what leaves it; with the testimony of the sublimity of the comprehensiveness of the truth of createdness, change and contingency; with the consensus of all scholars of the science of theology; with the testimony of the truth of the changing of its form and its contents, with wisdom and regularity, and the renewal of its letters and words with discipline and equilibrium; and with the testimony of the sublimity of the comprehensiveness of the truth of co-operation, mutual response and solidarity, reciprocal care, balance and preservation, among all its beings, as is to be clearly observed.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاجِبُ الوجودِ الْمُمتنعُ نَظِيرُهُ الْمُمْكِنُ
كُلُّ مَا سِوَاهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الَّذِي دَلَّ عَلَى وُجُوبِ وُجُودِهِ
فِي وَحْدَتِهِ هَذِهِ الْكَائِنَاتُ الْكِتَابُ الْكَبِيرُ الْمُجَسَّمُ وَ
الْقُرْآنُ الْجِسْمَانِيُّ الْمُعَظَّمُ وَالْقَصْرُ الْمُزَيْنُ الْمُنَظَّمُ وَ
الْبَلَدُ الْمُحْتَشِمُ الْمُنْتَظَمُ بِإِجْمَاعِ سُورِهِ وَ آيَاتِهِ وَ كَلِمَاتِهِ وَ
حُرُوفِهِ وَ أَبْوَابِهِ وَ فُصُولِهِ وَ صُحُفِهِ وَ سُطُورِهِ وَ اتِّفَاقِ
أَرْكَانِهِ وَ أَنْوَاعِهِ وَ أَجْزَائِهِ وَ جُزْئِيَّاتِهِ وَ سَكَنَتِهِ وَ
مُشْتِمَلَاتِهِ وَ وَارِدَاتِهِ وَ مَصَارِفِهِ بِشَهَادَةِ عَظَمَةِ إِحَاطَةِ
حَقِيقَةِ الْخُذُوثِ وَ التَّغْيِيرِ وَ الْإِمْكَانِ بِإِجْمَاعِ جَمِيعِ عُلَمَاءِ
عِلْمِ الْكَلَامِ وَ بِشَهَادَةِ حَقِيقَةِ تَبْدِيلِ صُورَتِهِ وَ
مُشْتِمَلَاتِهِ بِالْحِكْمَةِ وَ الْإِنْتِظَامِ وَ تَجْدِيدِ حُرُوفِهِ وَ
كَلِمَاتِهِ بِالنِّظَامِ وَ الْمِيزَانِ وَ بِشَهَادَةِ عَظَمَةِ إِحَاطَةِ
حَقِيقَةِ التَّعَاوُنِ وَ التَّجَاوُبِ وَ التَّسَانُدِ وَ التَّدَاخُلِ وَ
الْمُوَازَنَةِ وَ الْمُحَافَظَةِ فِي مَوْجُودَاتِهِ بِالْمُشَاهَدَةِ وَ الْعِيَانِ
denilmiştir.

#167

Then the ardent and inquisitive traveller, who was seeking the Creator of the world, had advanced by gaining knowledge of God indirectly through eighteen degrees

and approached, at the end of an ascension in belief to the throne of truth, a station where in the presence of God, he addressed Him directly. He said to his own spirit:

“In the noble opening sura of the Qur'an, the verses that extend from the beginning to the word *ıyyaka* (You alone) are like a form of praise and encomium uttered indirectly; but the word *ıyyaka* signifies a coming into His presence and addresssing Him directly.

So too we should abandon this indirect seeking and ask for the object of search from the object of our search.

For one must ask the sun, that shows all things, concerning the sun, since that which shows all things will show itself even more clearly.

Just as we perceive and know the sun by its rays, so too we can strive to know our Creator, in accordance with our capacities, through His Most Beautiful Names and Sacred Attributes.”

Sonra, dünyaya gelen ve dünyanın yaratanını arayan ve onsekiz aded mertebelerden çıkan

ve arş-ı hakikate yetişen bir mi'rac-ı imanî ile gaibane marifetten hazırane ve muhatabane bir makama terakki eden meraklı ve müştak yolcu adam, kendi ruhuna dedi ki:

Fatiha-i Şerife'de başından tâ İيَاكَ kelimesine kadar

gaibane medh ü sena ile bir huzur gelip İيَاكَ hitabına çıkılması gibi,

biz dahi doğrudan doğruya gaibane aramayı bırakıp, aradığımızı aradığımızdan sormalıyız;

herşeyi gösteren güneşi, güneşten sormak gerektir. Evet herşeyi gösteren, kendini herşeyden ziyade gösterir.

Öyle ise şemsin şuaatı ile onu görmek ve tanımak gibi, Hâlıkımızın esma-i hüsnasıyla ve sıfât-ı kudsiyesiyle onu kabiliyetimizin nisbetinde tanımaya çalışabiliriz.

We will set forth here, **with the utmost brevity and concision**, two of the countless paths that lead to this goal; two of the **infinite** degrees of those two paths; and two of the **abundant** truths and details of those two degrees.

The First Truth: There appears visible to our eye a **comprehensive, permanent, orderly and awesome** truth, **one that changes, transforms, and renews all beings in heaven and on earth**, with imperious and incessant activity.

Within the truth of that in every way wise activity, there is immediately perceived the truth of **the manifestation of dominicality**,

and in turn, within the truth of that in every way merciful manifestation of dominicality, is recognizable the truth of **the epiphany of Divinity**.

From this continuous, wise and imperious activity, the deeds of an **All-Powerful and All-Knowing Doer** can be discerned, as if from behind a veil.

And from behind the veil of these nurturing and administering **deeds of dominicality**, **the Divine Names**, manifest in all things, can be immediately perceived.

Then behind the veil of the Beautiful Names, **manifest with Glory and Beauty**, can be deduced the existence and reality of the **seven sacred attributes**,

according to the testimony of all creation, in a life-giving, powerful, knowledgeable, **all-hearing, all-seeing**, volitional and **speech-endowed** form,

there appears to the eye of faith in the heart, self-evidently, necessarily, and with full certainty, the existence of a **Necessary Existent that is described by these attributes**, a **Single One of Unity known by these Names**, a Peerless and Eternal Doer, in a form more evidential and brilliant than the sun.

#168

For a beautiful and profound book necessarily presupposes the act of writing and a well-built house presupposes the act of building;

and the acts of writing beautifully and building well presuppose the names of writer and builder;

and the titles of writer and builder obviously imply the arts and attributes of writing and building;

and these arts and attributes self-evidently necessitate one who will be qualified by the names and attributes, and be the artist and craftsman.

For just as it is impossible for there to be a deed **without a doer**, or a name **without one designated by the name**,

Bu maksadın hadsiz yollarından iki yolu ve o iki yolun **hadsiz** mertebelerinden iki mertebeyi ve o iki mertebenin **pek çok** hakikatlarından ve pek çok uzun tafsîlâtından yalnız iki hakikatı **icmal ve ihtisar ile** bu risalede beyan edeceğiz.

Birinci Hakikat: Bilmüşahede gözümüzle görünen ve **muhit ve daimî ve muntazam ve dehşetli ve semavî ve arzî olan bütün mevcudatı çeviren ve tebdil ve tecdid eden** ve kâinatı kaplayan faaliyet-i müstevliye hakikatı görünmesi

ve o her cihetle hikmet-medar faaliyet hakikatının içinde **tezahür-ü rububiyet** hakikatının bilbedahe hissedilmesi

ve o her cihetle rahmet-feşan tezahür-ü rububiyet hakikatının içinde, **tebarüz-ü uluhiyet** hakikatı bizzarure bilinmiş olmasıdır.

İşte bu hâkimane ve hakîmane faaliyet-i daimeden ve perdesinin arkasında bir **Fâil-i Kadîr ve Alîm**'in ef'ali, görünür gibi hissedilir.

Ve bu mürebbiyane ve müdebbirane **ef'al-i Rabbaniyeden** ve perdesinin arkasından, herşeyde cilveleri bulunan **esma-i İlahiye**, hissedilir derecesinde bedahetle bilinir.

Ve bu **celaldarane ve cernalperverane cilvelenen** esma-i hüsnadan ve perdesinin arkasında **sîfât-ı seb'a-i kudsiyenin** ilmelyakîn, belki aynelyakîn, belki hakkalyakîn derecesinde vücudları ve tahakkukları anlaşılır.

Ve bu yedi kudsî sıfatın dahi, bütün masnuatın şهادetiyle hem hayatdarane, hem kadîrane, hem alîmane, hem **semîane**, hem **basîrane**, hem mürîdane, hem **mütekellimane** nihayetsiz bir surette tecellileri ile

bilbedahe ve bizzarure ve biilmelyakîn bir **Mevsuf-u Vâcib-ül Vücud**'un ve bir **Müsemma-i Vâhid-i Ehad**'in ve bir Fâil-i Ferd-i Samed'in mevcudiyeti, güneşten daha zahir, daha parlak bir tarzda kalbdeki iman gözüne görünür gibi kat'î bilinir.

Çünkü güzel ve manidar bir kitab ve muntazam bir hane, bedahetle yazmak ve yapmak fiillerini

ve güzel yazmak ve intizamlı yapmak fiilleri dahi bedahetle yazıcı ve dülger namlarını,

yazıcı ve dülger ünvanları ise bedahetle kitabet ve dülgerlik san'atlarını ve sıfatlarını

ve bu san'at ve sıfatlar bedahetle herhalde bir zâtı istilzam eder ki, mevsuf ve sâni' ve müsemma ve fâil olsun.

Fâilsiz bir fiil ve **müsemmasız** bir isim mümkün olmadığı gibi;

so too it is not possible for there to be an attribute **without one qualified by the attribute**, and for there to be a craft **without a craftsman**.

On the basis, then, of this truth and principle, the universe with all the beings it contains resembles a collection of profound books and letters written **by the pen of Divine Determining**,

and countless buildings and palaces constructed **with the hammer of Divine Power**. Each of these singly in thousands of ways and together in uncountable ways utters the following testimony:

These innumerable dominical and merciful deeds, and the endless manifestations of the thousand and one **Divine Names which are the source of the deeds**,

and the infinite manifestations of the seven transcendent **attributes** which are the source of the Beautiful Names,

in endless and infinite ways point to and testify to **the necessary existence and unity** of an **All-Glorious Essence** Which is the source of those all-embracing, sacred seven attributes and is qualified by them.

And so too all the instances of beauty, loveliness, perfection, and exquisiteness found in those beings

self-evidently testify all together to the sacred beauties and perfections of **the dominical deeds**, and **the Divine Names**, and attributes, and **qualities**, *which are fitting and worthy of them*, and to the sacred beauty of **the Most Pure and Holy Essence**.

So **the truth of dominicality** that manifests itself within the truth of activity reveals and makes itself known in qualities and acts such as **creating, originating, fashioning and bringing into being, with knowledge and wisdom**;

determining, forming, administering and changing with regularity and balance;

transforming, causing to descend and perfecting, with purpose and will;

and **feeding, nurturing, and bestowing generosity and bounty, with tenderness and mercy**.

And within the truth of **the manifestation of dominicality**, the truth of the immediately perceived revelation of **Divinity**

makes itself known and recognized **through the compassionate and munificent manifestations** of the Beautiful Names and **through the Glorious and Beauteous manifestations of the seven affirmative attributes: Life, Knowledge, Power, Will, Hearing, Sight, and Speech**.

#169

Just as the attribute of Speech makes **the Most Sacred Essence** known through revelation and inspiration,

so too the attribute of Power makes the Essence known through its skilled works and effects, each of which is like **a word assuming external shape**.

mevsuf bir sıfat, **san'at** bir san'at dahi mümkün değildir.

İşte bu hakikat ve kaideye binaen, bu kâinat bütün mevcudatıyla beraber **kaderin kalemiyle** yazılmış, **kudretin çekiciyle** yapılmış manidar hadsiz kitaplar, mektublar,

nihayetsiz binalar ve saraylar hükmünde -herbiri binler vecihle ve beraber hadsiz vücut ile-

Rabbanî ve Rahmanî nihayetsiz fiilleri ve **o fiillerin menşe'leri olan** binbir **esma-i İlahiyenin** hadsiz cilveleriyle

ve o güzel isimlerin menbaı olan yedi **sıfât-ı Sübhaniyenin** nihayetsiz tecellileriyle,

o yedi muhit ve kudsî sıfatların madeni ve mevsufu olan ezelî ve ebedî bir **Zât-ı Zülcelal'in vücut-u vücuduna ve vahdetine** hadsiz işaretler ve nihayetsiz şehadetler ettikleri gibi;

bütün o mevcudatta bulunan bütün hüsünler, cemaller, kıymetler, kemaller dahi,

ef'al-i Rabbaniyenin ve esma-i İlahiyenin ve sıfât-ı Samedaniyenin ve şuanat-ı Sübhaniyenin kendilerine lâayık ve muvafık kudsî cemallerine ve kemallerine ve hepsi birden **Zât-ı Akdes'in** kudsî cemaline ve kemaline bedahetle şehadet ederler.

İşte faaliyet hakikatı içinde tezahür eden **rububiyet hakikatı**; **ilim ve hikmetle halk ve icad ve sun' ve ibda'**,

nizam ve mizan ile takdir ve tasvir ve tedbir ve tedvir,

kasd ve irade ile tahvil ve tebdil ve tenzil ve tekmil,

şefkat ve rahmetle it'am ve in'am ve ikram ve ihsan gibi şuanatıyla ve tasarrufatıyla kendini gösterir ve tanıttırır.

Ve **tezahür-ü rububiyet** hakikatı içinde bedahetle hissedilen ve bulunan **uluhiyetin** tebarüz hakikatı dahi;

esma-i hüsnanın **rahîmane ve kerimane cilveleriyle** ve **yedi sıfât-ı sübutiye** olan **Hayat, İlim, Kudret, İrade, Sem', Basar ve Kelâm** sıfatlarının **celalli ve cemalli tecellileriyle** kendini tanıttırır, bildirir.

Evet nasilki kelâm sıfatı, vahiyler ve ilhamlar ile **Zât-ı Akdes'i** tanıttırır,

öyle de; kudret sıfatı dahi, **mücessem kelimeleri** hükmünde olan san'atlı eserleriyle o Zât-ı Akdes'i bildirir

Presenting the cosmos from end to end under the aspect of an **incarnate book of discernment**, it describes and makes known a **Powerful Possessor of Glory**.

As for the attribute of Knowledge, it makes known a single Most Sacred Essence, through each of the wise, **well-ordered** and balanced objects of creation,

through each creature administered, directed, **adorned**, and made distinct by God's Knowledge.

As for **the attribute of Life**, it is proven not only by its own evidences, but also by all the works **that proclaim God's Power**, by all the **well-ordered, wise, balanced and adorned forms and states that indicate God's Knowledge**, as well as by all proofs of all **other** attributes.

Thus Life, showing as witnesses all animate beings, which act as mirrors reflecting those abundant proofs, makes known an **Eternally Living and Self-Subsistent Essence**.

It is also this attribute that constantly changes the cosmos, in order to produce in it ever-fresh and various manifestations and designs, and turns it into a **supreme mirror composed of countless smaller mirrors**.

Similarly, the attributes of Seeing and Hearing, Willing and Speaking, each reveal and make known the Most Sacred Essence, just as the cosmos does.

Then, too, just as the attributes point to the existence of the Possessor of Glory, they also indicate in most manifest fashion the existence and reality of life, and the livingness and permanence of that Essence.

For Knowing is a sign of Life; Hearing is an indication of Life; Seeing belongs only to the living; **Will** takes place only with Life.

Purposive Power is found only in living beings, and **Speech** is a task for those endowed with Knowledge and Life.

It follows from the foregoing that the attribute of Life has proofs seven times as numerous as the cosmos, and evidences that proclaim its existence and the existence of the One Whom it qualifies.

Thus it comes to be the foundation and source of the attributes, the origin and support of **the Supreme Name**. Since the Risale-i Nur establishes this first truth with powerful proofs and clarifies it, we will content ourselves now with a **drop** from this ocean.

#170

The Second Truth: Divine discourse, which proceeds from the attribute of Speech.

Were the sea to become ink for the words of my Sustainer... (27)

{27. Qur'an, 18:109.}

ve kâinatı baştan başa bir **Furkan-ı Cismanî** mahiyetinde gösterip, bir **Kadîr-i Zülcelal**'i tavsif ve tarif eder.

Ve ilim sıfatı dahi; hikmetli, **intizamlı**, mizanlı olan bütün masnuat mikdarınca

ve ilim ile idare ve tedbir ve **tezyin** ve temyiz edilen bütün mahlukat adedince, mevsufları olan birtak Zât-ı Akdes'i bildirir.

Ve hayat sıfatı ise; **kudreti bildiren** bütün eserler ve **ilmin vücudunu bildiren bütün intizamlı ve hikmetli ve mizanlı ve zînetli suretler, haller ve sair** sıfatları bildiren bütün deliller, **sıfat-ı hayatın** delilleriyle beraber, hayat sıfatının tahakkukuna delalet ettikleri gibi;

hayat dahi, bütün o delilleriyle, âyineleri olan bütün zîhayatları şahid göstererek **Zât-ı Hayy-ı Kayyum**'u bildirir.

Ve kâinatı, serbeser her vakit taze taze ve ayrı ayrı cilveleri ve nakışları göstermek için daima değişen ve tazelenen ve **hadsiz âyinelerden tereküb eden bir âyine-i ekber** suretine çevirir.

Ve bu kıyasla görmek ve işitmek, ihtiyar etmek ve konuşmak sıfatları dahi; herbiri birer kâinat kadar Zât-ı Akdes'i bildirir, tanıttırır.

Hem o sıfatlar, Zât-ı Zülcelal'in vücuduna delalet ettikleri gibi, hayatın vücuduna ve tahakkukuna ve o zâtın hayatdar ve diri olduğuna dahi bedahetle delalet ederler.

Çünkü bilmek hayatın alâmeti, işitmek dirilik emaresi, görmek dirilere mahsus, **irade** hayat ile olabilir,

ihtiyârî iktidar zîhayatlarda bulunur, **tekellüm** ise bilen dirilerin işidir.

İşte bu noktalardan anlaşılır ki; hayat sıfatının yedi defa kâinat kadar delilleri ve kendi vücudunu ve mevsufun vücudunu bildiren bürhanları vardır ki,

bütün sıfatların esası ve menbaı ve **ism-i a'zamın** masdarı ve medarı olmuştur. Risale-i Nur, bu birinci hakikatı kuvvetli bürhanlar ile isbat ve bir derece izah ettiğinden, bu denizden bu mezkûr **katre** ile şimdilik iktifa ediyoruz.

İkinci Hakikat: Sıfat-ı kelâmdan gelen **tekellüm-ü İlahî**dir.

لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي

According to the inner sense of this verse, Divine discourse is infinite.

The clearest sign demonstrating the existence of a being is his speech. This truth, therefore, constitutes an infinite testimony to the existence and unity of [the Pre-Eternal Speaker](#).

Since two powerful evidences of this truth are [revelation](#) and [inspiration](#), set forth in the Fourteenth and Fifteenth Degrees of this treatise;

another broad proof is provided by [sacred and heavenly Books](#), as indicated in the Tenth Degree;

and a further most brilliant and comprehensive proof is furnished by [the Qur'an of Miraculous Exposition](#), as discussed in the Seventeenth Degree

— for all these reasons we refer our readers to those Degrees for the exposition and affirmation of this truth.

Enough for us and for our traveller, who was unable to proceed beyond this point, are the lights and [mysteries](#) contained in [the sublime verse](#) that proclaims this truth in miraculous fashion and adds its own testimony to all of the preceding ones:

God bears witness that there is no god but He, as do the angels and the possessors of knowledge; steadfast in equity; there is no god but He, the Mighty, the Wise! (28)

{28. Qur'an, 3:18.}

In allusion to the core of the lesson learned by our traveller at this sacred Station, we said, in the Nineteenth Degree of the First Station:

âyetinin sırrıyla: Kelâm-ı İlahî, nihayetsizdir.

Bir zâtın vücudunu bildiren en zahir alâmet, konuşmasıdır. Demek bu hakikat, nihayetsiz bir surette [Mütekellim-i Ezeli](#)'nin mevcudiyetine ve vahdetine şahadet eder.

Bu hakikatın iki kuvvetli şahadeti, bu risalenin ondördüncü ve onbeşinci mertebelerinde beyan edilen [vahi](#)ler ve [ilham](#)lar cihetiyle

ve geniş bir şahadeti dahi, onuncu mertebesinde işaret edilen [kütüb-ü mukaddese-i semaviye](#) cihetiyle

ve çok parlak ve câmi' bir diğer şahadeti dahi, onyedinci mertebesinde [Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan](#) cihetiyle geldiğinden,

bu hakikatın beyan ve şahadetini o mertebelere havale edip

o hakikatı mu'cizane ilân eden ve şahadetini sair hakikatların şahadetleriyle beraber ifade eden

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا
بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

[âyet-i muazzamanın](#) envârı ve [esrarı](#), bizim bu yolcuya kâfi ve vâfi gelmiş ki, daha ileri gidememiş.

İşte bu yolcunun, bu makam-ı kudsîden aldığı dersin kısa bir mealine bir işaret olarak, Birinci Makam'ın ondokuzuncu mertebesinde:

There is no god but God, the Necessary Existent, the One, the Unique; His are the Beautiful Names, His are the Supreme Attributes, and His is the Most Sublime Similitude. To His Necessary Existence in Unity points the necessarily existent Essence, with the consensus of all its sacred and comprehensive attributes and all of its Beautiful Names, manifested according to the consensus of His dominant qualities and deeds. By the testimony of the sublimity of the truth of the self-revelation of Divinity in the manifestation of dominicality, in the permanence of imperious activity through the act of bringing into being, creating, making and originating, in will and in power; and through the act of determining, forming and regulating, in choice and in wisdom; through the act of expending, preserving, ordering, administering, and nurturing in purposiveness and mercy, in complete order and equilibrium; as too by the testimony of the sublimity of the comprehensiveness of the truth of the mysteries of the verse: God bears witness that there is no god but He, as do the angels and the possessors of knowledge; steadfast in equity; there is no god but He, the Mighty, the Wise!

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاجِبُ الوجودِ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى وَلَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى الَّذِي دَلَّ
عَلَى وُجُوبِ وُجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ الذَّاتِ الْوَاجِبِ الوجودِ
بِاجْتِمَاعِ جَمِيعِ صِفَاتِهِ الْقُدْسِيَّةِ الْمُحِيطَةِ وَجَمِيعِ أَسْمَائِهِ
الْحُسْنَى الْمُتَجَلِّيَّةِ بِاتِّفَاقِ جَمِيعِ شُوءَنَاتِهِ وَأَفْعَالِهِ
الْمُتَصَرِّفَةِ بِشَهَادَةِ عَظَمَةِ حَقِيقَةِ تَبَارُزِ الْأُلُوْهِيَّةِ فِي
تَظَاهِرِ الرُّبُوبِيَّةِ فِي دَوَامِ الْفَعَالِيَّةِ الْمُسْتَوَلِيَّةِ بِفِعْلِ
الْإِيْجَادِ وَالْخَلْقِ وَالصَّنْعِ وَالْإِبْدَاعِ بِإِرَادَةٍ وَقُدْرَةٍ وَ
بِفِعْلِ التَّقْدِيرِ وَالتَّصْوِيرِ وَالتَّدْبِيرِ وَالتَّوْدِيرِ بِاخْتِيَارٍ وَ
حِكْمَةٍ وَبِفِعْلِ التَّصْرِيفِ وَالتَّنْظِيمِ وَالْمُحَافَظَةِ وَ
الْإِدَارَةِ وَالْإِعَاشَةِ بِقَصْدٍ وَرَحْمَةٍ وَبِكَمَالِ الْإِنْتِظَامِ وَ
الْمُوَازَنَةِ وَبِشَهَادَةِ عَظَمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةِ أَسْرَارِ (شَهِدَ
اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَكُةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا
بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

denilmiştir.

Note

Each of the truths that offer their testimony in the Nineteen Degrees of the First Chapter of the Second Station above

not only indicate **Necessary Existence** through existence and presence, but also **through their comprehensiveness**, attest **God's unity and oneness**.

But since they prove existence most clearly and explicitly, we regarded them first as **proofs of Necessary Existence**.

As for the Second Chapter of the Second Station, the truths in question will be designated instead as **proofs of Divine unity**, insofar as they explicitly prove unity, and implicitly necessity. In reality, each proves the other; unity proves necessity, and necessity proves unity.

In order to indicate the difference, we said repeatedly in the First Chapter, *"By the testimony of the sublimity of the comprehensiveness of the truth of....,"* while in the Second Chapter we shall recurrently say, *"By the witnessing of the sublimity of the comprehensiveness of the truth of....,"* thus indicating the evident visibility of Divine unity.

I had the intention of explaining the degrees of the Second Chapter, just as I did in the First Chapter, but on account of various obstacles I am compelled to be summary and concise.

I leave it to other parts of the Risale-i Nur to expound these matters as they deserve to be expounded.

#172

Second Chapter

Concerning **Proofs of the Divine Unity**

[The traveller who had been sent to the world in order to attain faith, who journeyed through the whole cosmos in his mind in order to ask all things concerning his Creator,

to seek his Sustainer in every place and find his God, **with the utmost certainty**, at the point of Necessary Existence

— this traveller said to his intellect: "Come, let us depart on a new journey in order to **behold** the proofs of the unity of our **Necessarily Existent Creator**."

They set out together. At the First Stopping-Place, they saw four **sacred truths** prevailing over the whole cosmos, truths that self-evidently **necessitated** the unity of God.]

The First Truth: Absolute Divinity

The absorption of each class of men in a mode of worship dictated by their innate dispositions;

İhtar

Geçen İkinci Makam'ın Birinci Bab'ındaki ondokuz adet mertebelerin şehadet eden hakikatlarının herbirisi,

tahakkuklarıyla ve vücudlarıyla **vücub-u vücud**a delalet ettikleri gibi; **ihataları ile** dahi **vahdete ve ehadiyete** delalet ederler.

Fakat başta sarihan vücudu isbat ettikleri cihetle, **vücub-u vücudun delilleri** sayılmış.

İkinci Makam'ın İkinci Bab'ı ise; başta ve sarahatla vahdeti ve içinde vücudu isbat ettiği haysiyetiyle, **tevhid bürhanları** denilir. Yoksa her ikisi, her ikisini isbat eder.

Farklarına işaret için Birinci Bab'da **بَشَاهِدَةِ عَظْمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةِ**

حَقِيقَةِ, İkinci Bab'da vahdet görünür gibi zuhuruna

işareten **بِمُشَاهَدَةِ عَظْمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةِ** fıkraları tekrar ediliyor.

Gelecek İkinci Bab'ın mertebelerini Birinci Bab gibi izah etmeye niyet etmişim. Fakat bazı hallerin mümanaatıyla, ihtisara ve icmale mecburum.

Hakkıyla beyan etmeyi Risale-i Nur'a havale ediyoruz.

İkinci Bab

(**Berahin-i Tevhidiyeye** Dairdir.)

Dünyaya iman için gönderilen ve bütün kâinatta fikren seyahat eden ve herşeyden Hâlıkını soran

ve her yerde Rabbini arayan ve **hakkalyakîn derecesinde** İlahını vücub-u vücud noktasında bulan dünya misafiri,

kendi aklına dedi ki: Gel, **Vâcib-ül Vücud Hâlık**ımızın vahdet bürhanlarını **temaşa** için yine beraber bir seyahata gideceğiz.

Beraber gittiler. Birinci menzilde gördüler ki: Kâinatı istila eden dört **hakikat-i kudsiye**, vahdeti bedahet derecesinde **istilzam** edip isterler.

Birinci Hakikat: "Uluhiyet-i mutlaka"dır.

Evet nev'-i beşerin her taifesi birer nevi ibadet ile fitrî gibi meşgul olması

the species of worship engaged in by other **animate beings**, as well as **inanimate beings**, through the performance of their essential functions;

the way in which all material and immaterial bounties and gifts in the cosmos become means inciting men to worship and thanks, to praise and gratitude;

the fashion in which all **the manifestations of the Unseen** and **epiphanies** of the spirit, revelation and inspiration, unanimously proclaim **the exclusive fitness of one God to receive worship**

— all of this, in most evidential fashion, proves the **reality** and **dominance** of a single and **absolute Divinity**.

If the truth of such a Divinity exists, it can in no way accept **partnership**.

For those who respond to Divinity —that is, the fitness to be worshipped— with thanks and worship, are the conscious and **animate fruits** on the highest branches of the tree of the cosmos.

If others were able to gratify and place under their obligation those conscious beings in such fashion as to make them turn away from and forget their **true object of worship** —**Who may, indeed, be swiftly forgotten, because of his invisibility**—

this would be in such utter contradiction to **the essence of Divinity** and its sacred purposes that it could in no way be allowed.

It is for this reason that the Qur'an so repeatedly and with such **vehemence** refutes **polytheism** and threatens the **polytheists** with Hell-fire.

#173

The Second Truth: Absolute Dominicality

The ubiquitous workings of **a wise and compassionate hidden hand** throughout the cosmos, especially in animate beings and their **nurturing** and development, everywhere in the same fashion and yet **in a totally unexpected form**,

must be, without doubt, the **emanation** and **light** of an **absolute dominicality** and a decisive proof of its reality.

An absolute dominicality cannot accept any partnership

for since the important aims and purposes of dominicality, such as **the manifestation of its beauty**, **the proclamation of its perfection**, **the revelation of its precious arts** and **the display of its hidden accomplishments**,

are **combined** and **concentrated** in **particulars** and animate beings,

the slightest attribution to God of a partner, when entering even the most particular of things and the smallest of animate beings, will frustrate the attainment of those purposes and destroy those **aims**.

ve sair **zîhayatın**, belki **cemadatın** dahi fitrî hizmetleri birer nevi ibadet hükmünde bulunması

ve kâinatta maddî ve manevî bütün nimetlerin ve ihsanların herbiri, bir mabudiyet tarafından, hamd ve ibadeti yaptıran perestişe ve şükre birer vesile olmaları

ve vahy ve ilhamlar gibi bütün **tereşşuhat-ı gaybiye** ve **tezahürat-ı maneviye**nin **birtek İlahın mabudiyetini** ilân etmeleri;

elbette ve bedahetle bir **uluhiyet-i mutlakanın tahakkukunu** ve **hükümferma** olduğunu isbat ederler.

Madem böyle bir uluhiyet hakikatı var, elbette **iştiraki** kabul edemez.

Çünkü uluhiyete yani mabudiyete karşı şükür ve ibadetle mukabele edenler, kâinat ağacının en nihayetlerinde bulunan **zîşuur meyveleri**dir

ve başkaların o zîşuurları memnun ve minnetdar edip yüzlerini kendilerine çevirmesi ve **görünmediğinden çabuk unutturulabilen hakikî mabudlarını** onlara unutturması,

uluhiyetin mahiyetine ve kudsî maksadlarına öyle bir zıddiyettir ki, hiçbir cihetle müsaade etmez.

Kur'an'ın çok tekrar ile ve **şiddetle şirki** red ve **müşrikleri** Cehennem ile tehdit etmesi, bu cihettendir.

İkinci Hakikat: "Rububiyet-i mutlaka"dır.

Evet bütün kâinatta hususan zîhayatlarda ve bilhassa terbiye ve **iaşelerinde** her tarafta aynı tarzda ve **umulmadık bir surette** beraber ve birbiri içinde **hakîmane, rahîmane bir dest-i gaybî** tarafından olan bir tasarruf-u âmm

elbette bir **rububiyet-i mutlakanın tereşşuhudur** ve **ziyasıdır** ve tahakkukuna bir bürhan-ı kat'îdir.

Madem bir rububiyet-i mutlaka vardır, elbette şirk ve iştiraki kabul etmez.

Çünkü o rububiyetin **kendi cemalini izhar** ve **kemalâtını ilân** ve **kıymetli san'atlarını teşhir** ve **gizli hünerlerini göstermek** gibi en mühim maksad ve gayeleri

cüz'iyatta ve zîhayatta **temerküz** ve **içtima'** ettiğinden,

en cüz'î bir şeye ve en küçük bir zîhayata kendi başı ile müdahale eden bir şirk, o gayeleri bozar ve o **maksadları** harab eder.

Averting the faces of **conscious beings** from those purposes and the One Who conceived them toward **causes**

will be totally opposed and hostile to **the essence of dominicality**, and absolute dominicality cannot in any way **countenance** it.

The **abundant** proclamations in the Qur'an of God's sanctity and transcendence, its verses and words, even its letters and their shapes, are **constant** guides to God's unity, made necessary by the mystery we have just expounded.

The Third Truth: Perfections

The self-evident testimony to the existence of **the truth of perfections** given by all **the exalted instances of wisdom** in the universe, all its wondrous beauties, **its just laws**, its wise purposes,

and in particular its testimony to **the perfections of the Creator**, Who brought forth the cosmos **out of the void** and then administered it **in every way miraculously and beauteously**,

as well as the perfections of man, who is **the conscious mirror** of the Creator — such testimony is extremely clear.

There exists then the truth of perfections, and the certainty that the Creator Who fashioned the cosmos in perfection must Himself possess perfection.

Further, the perfections of man, the most important fruit of the universe, God's **vicegerent** on earth, the beloved and most valued object of His creation — these are also established as true.

Therefore, to assign partners to God would be unacceptable and false, for it would condemn to destruction and perdition all of the perfect and wise beings we behold with our eyes;

it would turn the cosmos into a vain plaything of accident, a **place of amusement** for nature, a cruel **slaughterhouse** for the animate, an awesome **house of sorrows** for the conscious;

it would reduce man, whose perfections are visible in his works, to the level of the most **wretched**, **distraught** and vile animal;

and it would draw a veil across the infinite perfections of the Creator that are reflected in the mirror of all beings, thus **nullifying** the result of His activity and denying His **creativity**.

Ve **zîşuurun** yüzlerini o gayelerden ve o gayeleri irade edenden çevirip **esbaba** saldığınan

ve bu vaziyet **rububiyetin mahiyetine** bütün bütün muhalif ve adavet olduğundan, elbette böyle bir rububiyet-i mutlaka, hiç bir cihetle şirke **müsaade** etmez.

Kur'anın **kesretli** takdisatı ve tesbihatı ve âyâtı ve kelimatı, belki hurufatı ve hey'atıyla **mütemadiyen** tevhide irşadatı bu büyük sırdan ileri gelmiştir.

Üçüncü Hakikat:"Kemalât"tır.

Evet bu kâinatın bütün **ulvî hikmetleri**, hârika güzellikleri, **âdilane kanunları**, hakîmane gayeleri, **hakikat-ı kemalâtın** vücuduna bedahetle delalet

ve bilhassa bu kâinatı **hiçten** icad edip **her cihetle mu'cizatlı ve cemalli bir surette** idare eden **Hâlıkın kemalâtına**

ve o Hâlıkın **âyine-i zîşuuru** olan insanın kemalâtına şehadeti pek zahirdir.

Madem kemalât hakikatı vardır. Ve madem kâinatı kemalât içinde icad eden Hâlıkın kemalâtı muhakkaktır.

Ve madem kâinatın en mühim meyvesi ve arzın **halifesi** ve Hâlıkın en ehemmiyetli masnuu ve sevgilisi olan insanın kemalâtı hakır ve hakikatlıdır.

Elbette bu gözümüz ile gördüğümüz kemalli ve hikmetli kâinatı, fena ve zevalde yuvarlanan

ve neticesiz olarak tesadüfün oyuncağı, tabiatın **mel'abegâhı**, zîhayatın zalimane **mezbahası**, zîşuurun dehşetli **hüzüngâhı** suretine çeviren

ve âsârı ile kemalâtı görünen insanı, en **bîçare** ve en **perişan** ve en aşağı bir hayvan derekesine indiren

ve Hâlıkın âyine-i kemalâtı olan bütün mevcudatın şehadetiyle nihayetsiz kemalât-ı kudsiyesi bulunan o Hâlıkın kemalâtını setredip perde çekerek netice-i faaliyetini ve **hallakiyetini** **ibtal** eden şirk, elbette olamaz ve hakikatsızdır.

has been established and explained in the First Station of the Second Ray (devoted to three 'Fruits' of Divine unity) with strong and decisive proofs, we refer our readers that work and cut short the discussion here.

The Fourth Truth: Sovereignty

Whoever looks at the cosmos with comprehensive attention, will see it to resemble a most prosperous and active kingdom, a city administered most wisely and ruled most firmly;

he sees all things and all species **obediently engaged** in a particular function.

According to the military metaphor contained in the verse,

God's are the armies of the heavens and earth, (29)

{29. Qur'an, 48:4.}

the prevailing **creative commands**, **imperious orders**, and **kingly laws** enunciated in those numerous armies, that extend from the hosts of the atom, the battalions of the vegetable kingdom, the brigades of the animal kingdom, to the armies of the stars, and embrace both the lowliest soldier and the loftiest commander

— they all indicate self-evidently the existence of an **absolute sovereignty** and a **universal authority**.

There is then a truth of absolute sovereignty, and there can be no truth of assigning partners to God.

For according to the decisive truth of the verse,

Were there to be in the heavens and earth gods other than God, verily they would be corrupted, (30)

{30. Qur'an, 21:22.}

if numerous hands all engage assertively in the same task, the result will be confusion.

If there are two kings in one country, or even two headmen in one **district**, order will disappear, and administration be replaced by anarchy.

But on the contrary we see everywhere such order, from the wing of the fly to the lamps of the **heavens**, from **the cells of the body** to **the signs of the planets**, that there is no possibility for the intervention of any partner in God's affairs.

#175

Sovereignty is, moreover, a **station of dignity**; to accept a rival would flout the dignity of **sovereignty**.

The fact that man, who needs the assistance of many people on account of his impotence, will kill his brothers and offspring **in the cruellest fashion** for the sake of some **petty**, **apparent** and **temporary** sovereignty, shows that sovereignty rejects all notion of partnership.

"İkinci Şua" risalesinin üç meyve-i tevhide dair "Birinci Makam"ında kuvvetli ve kat'i deliller ile isbat ve izah edildiğinden, ona havale edip burada kısa kesiyoruz.

Dördüncü Hakikat: "Hâkimiyet"tir.

Evet bu kâinata geniş bir dikkat ile bakan; kâinatı gayet haşmetli ve gayet faaliyetli bir memleket, belki idaresi gayet hikmetli ve hâkimiyeti gayet kuvvetli bir şehir hükmünde görür,

her şeyi ve her nev'i birer vazife ile **müşahharane meşgul** bulur.

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

âyetinin askerlik manasını ihsas eden temsiline göre:

Zerrat ordusundan ve nebatat fırkalarından ve hayvanat taburlarından, tâ yıldızlar ordusuna kadar olan cünud-u Rabbaniyeden, o küçücük memurlarda ve bu pek büyük askerlerde hâkimane **tekvinî emirlerin**, **âmirane hükümlerin**, **şâhane kanunların** cereyanları,

bedahetle bir **hâkimiyet-i mutlakanın** ve bir **âmiriyet-i külliye**nin vücuduna delalet ederler.

Madem bir hâkimiyet-i mutlaka hakikatı vardır, elbette şirkin hakikatı olamaz.

Çünkü

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا

âyetinin hakikat-ı katiasıyla;

müteaddid eller müstebidane bir işe karışsalar, karıştırırlar.

Bir memlekette iki padişah, hattâ bir **nahiyede** iki müdür bulunsa; intizam bozulur ve idare herc ü merc olur.

Halbuki sinek kanadından tâ **semavat** kandillerine kadar ve **hüceyrat-ı bedeniye**den tâ **seyyaratın burçlarına** kadar öyle bir intizam var ki; zerre kadar şirkin müdahalesi olamaz.

Hem hâkimiyet bir **makam-ı izzettir**; rakib kabul etmek, o **hâkimiyetin** izzetini kırar.

Evet aczi için çok yardımcılara muhtaç olan insanın, **cüz'i** ve **zahiri** ve **muvaqqat** bir hâkimiyeti için kardeşini ve evlâdını **zalimane** öldürmesi gösteriyor ki; hâkimiyet rakib kabul etmez.

If so feeble a one acts thus for the sake of so petty a sovereignty, it follows that **the Possessor of Absolute Power, the Master of All Creation,**

will never permit one other than Himself to **participate** in His **sacred sovereignty**, the means to His real and **universal dominicality** and Divinity.

Since this truth has been established with firm proofs in numerous places throughout the Risale-i Nur and especially the Second Station of the Second Ray, we refer the reader to those pages for further discussion of it.

Through witnessing these four truths, our traveller came to know **Divine unity with the degree of certain and clear witnessing**. His faith shone,

and with all his power he said, "There is no god but God, He is One, He has no partner." In brief allusion to the lesson he derived from this station, we said in the Second Chapter of the First Station:

There is no god but God, the One, the Unique, to Whose Unity and the Necessity of Whose Existence point the witnessing of the sublimity of the truth of the manifestation of absolute Divinity, as well as the witnessing of the sublimity of the comprehensiveness of the truth of the manifestation of absolute dominicality that requires Unity, the witnessing of the sublimity of the comprehensiveness of the truth of the perfections that arise from unity, and the witnessing of the sublimity of the comprehensiveness of the truth of absolute sovereignty, that prevents and contradicts the existence of any partnership.

Then that **restless** traveller addressed his heart and said: "The fact that **the people of faith**, and particularly **those affiliated with a sufi order**, are constantly repeating the words, 'No god but He,' and recalling and proclaiming God's unity, is an indication that

the affirmation of God's unity comprises many degrees. Such affirmation is moreover a most **enjoyable**, most valuable, and most exalted **sacred duty, instinctive function**, and **act of worship**.

Let us then in order to attain a further degree, open the door of another **stopping-place** in this **abode of instruction**.

For the true **affirmation of God's unity** we seek is not some imaginary species of knowledge.

It is rather an **affirmation** that in terms of logic is deemed the opposite of **imagination**, that is far more valuable than cognition based on imagination, that is the result of proof, that is designated a knowledge."

Böyle bir âciz, böyle cüz'î bir hâkimiyet için böyle yaparsa; elbette bütün **kâinatın mâliki olan** bir **Kadîr-i Mutlak**'ın

hakikî ve **küllî rububiyetine** ve uluhiyetine medar olan kendi **hâkimiyet-i kudsiyesine** başkasını **teşrik** etmesi ve şerike müsaade etmesi hiçbir cihetle mümkün olamaz.

Bu hakikat, İkinci Şua'nın İkinci Makam'ında ve Risale-i Nur'un birçok yerlerinde kuvvetli deliller ile isbat edildiğinden, onlara havale ediyoruz.

İşte yolcumuz bu dört hakikatı müşahade etmekle, **vahdaniyet-i İlahiyeyi şuhud derecesinde** bildi, imanı parladı.

Bütün kuvvetiyle "**Lâ ilahe illallahu vahdehu lâ şerike leh**" dedi. Ve bu menzilden aldığı derse bir kısa işaret olarak Birinci Makam'ın ikinci babında:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الَّذِي دَلَّ عَلَى وَحْدَانِيَّتِهِ وَ
وُجُوبِ وُجُودِهِ مُشَاهَدَةُ عَظَمَةِ حَقِيقَةِ تَبَارُزِ الْأُلُوْهِیَّةِ
الْمُطْلَقَةِ وَ كَذَا مُشَاهَدَةُ عَظَمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةِ تَظَاهُرِ
الرُّبُوبِيَّةِ الْمُطْلَقَةِ الْمُقْتَضِيَّةِ لِلْوَحْدَةِ وَ كَذَا ... مُشَاهَدَةُ
عَظَمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةِ الْكَمَالَاتِ النَّاشِئَةِ مِنَ الْوَحْدَةِ ..
وَ كَذَا مُشَاهَدَةُ عَظَمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةِ الْحَاكِمِيَّةِ الْمُطْلَقَةِ
الْمَانِعَةِ وَ الْمُنَافِيَّةِ لِلشِّرْكَةِ.

denilmiştir.

Sonra o **sükûnetsiz** misafir kendi kalbine dedi: **Ehl-i iman**ın, hususan **ehl-i tarikat**ın her vakit tekrarla "**Lâ ilahe illâ Hû**" demeleri, tevhidi yâd ve ilân etmeleri gösterir ki;

tevhidin pek çok mertebeleri bulunuyor. Hem tevhid, en ehemmiyetli ve en **halâvetli** ve en yüksek bir **vazife-i kudsiye** ve bir **fariza-i fitriye** ve bir **ibadet-i imaniye**dir.

Öyle ise gel bir mertebeyi daha bulmak için, bu **ibrethanenin** diğer bir **menzilin**in kapısını daha açmalıyız.

Çünkü aradığımız hakikî **tevhid**, yalnız tasavvurdan ibaret bir marifet değildir.

Belki ilm-i Mantık'ta **tasavvura** mukabil ve marifet-i tasavvuriyeden çok kıymetli ve bürhanın neticesi olan ve ilim denilen **tasdik**dir.

The true affirmation of God's unity is a judgement, a confirmation, an assent and acceptance that can find its Sustainer present with all things,

that sees in all things a path leading to its Creator, and does not regard anything as an obstacle to His presence.

For otherwise it would always be necessary to tear and cast aside the veil of the cosmos in order to find its Sustainer.

"Onward, then," said the traveller to himself, as he knocked at the door of God's Sublimity and Grandeur. He entered the Stopping-Place of God's deeds and workings, the world of creation and origination,

and there he saw that five comprehensive truths were prevailing over the entire cosmos, and offering self-evident proof of the Divine unity.

The First Truth: that of Grandeur and Sublimity.

Since this truth is explained with different proofs in the Second Station of the Second Ray and various other places in the Risale-i Nur, we restrict ourselves here to the following:

The Being that creates and then administers at a single time and in a single fashion the stars that are thousands of years distant from each other;

that creates at a single time and in a single form the countless members of the same species of flower, distributed over the east and the west, the north and south of the globe;

that administers, nurtures, quickens, distinguishes and adorns more than two hundred thousand different types of plant and species of animal in five or six weeks, with the utmost regularity and equilibrium, without any confusion, defect or error, in order to provide every spring on the face of the earth more than a hundred thousand specimens of the supreme resurrection, and thus prove before man's eyes a remarkable event, now belonging to the past and the realm of the Unseen, namely the creation of the heavens and the earth in six days, as indicated in the verse,

He it is Who created the heavens and the earth in six days; (31)

{31. Qur'an, 57:4.}

the Being that causes the earth to revolve, as evidenced in the verse,

He merges night with day, and day with night, (32)

{32. Qur'an, 3:27.}

and turns the night into the page on which the events of the day are written — this same Being

knows and administers according to His own will, all at the same time, the most secret and obscure thoughts that occur to men's hearts.

Ve tevhid-i hakikî öyle bir hüküm ve tasdik ve iz'an ve kabuldür ki; her bir şeyle Rabbini bulabilir

ve her şeyde Hâlıkına giden bir yolu görür ve hiç bir şey huzuruna mani olmaz.

Yoksa Rabbini bulmak için her vakit kâinat perdesini yırtmak, açmak lâzımgelir.

"Öyle ise haydi ileri!" diyerek, kibriya ve azamet kapısını çaldı. Efal ve âsâr menziline ve icad ve ibda' âlemine girdi,

gördü ki: Kâinatı istila etmiş beş hakikat-ı muhita hükmediyorlar, bedahetle tevhidi isbat ederler.

Birincisi: Kibriya ve azamet hakikatıdır.

Bu hakikat, İkinci Şua'nın İkinci Makam'ında ve Risale-i Nur'un müteaddid yerlerinde bürhanlarla izah edildiğinden burada bu kadar deriz ki:

Binlerle sene birbirlerinden uzak bir mesafede bulunan yıldızları, aynı anda aynı tarzda icad edip tasarruf eden

ve zeminin şark ve garb ve cenub ve şimalinde bulunan aynı çiçeğin hadsiz efradını, bir zamanda ve bir surette halkedip tasvir eden.. hem

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

yani gökleri ve zemini altı günde yaratmak gibi geçmiş ve gaybî ve çok acib bir hâdiseyi, hazır ve göz önünde bir hâdisi ile isbat etmek ve onun gibi acib bir tanzir olarak zeminin yüzünde bahar mevsiminde haşr-i a'zâmın yüzbinden ziyade misallerini gösterir gibi, ikiyüz binden ziyade nebatat taifelerini ve hayvanat kabilelerini beş-altı haftada inşa edip kemal-i intizam ve mizan ile iltibassız, noksansız, yanlışsız, beraber, birbiri içinde idare, terbiye, iaşe, temyiz ve tezyin eden.. hem

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ

âyetinin sarahatıyla zemini döndürüp,

gece-gündüz sahifelerini yapan ve çeviren, yevmiye hâdisatıyla yazan değiştiren aynı zât,

aynı anda, en gizli, en cüz'î olan kalblerin hatıratlarını dahi bilir ve iradesiyle idare eder.

Since each of the **aforementioned** acts is in reality one act, it follows that their **Glorious Doer** is a Unique and Powerful Being, enjoying such grandeur and sublimity that

nowhere, in nothing, in no way, does it leave the slightest possibility for the **acceptance of partnership**; on the contrary, it **uproots** all such possibility.

#177

Since such sublime power and grandeur exist and since that grandeur is **at the very apex of perfection** and comprehends everything,

it is certainly in no way possible to permit or allow any attribution of partners to that Unique and Powerful Being, for so doing would ascribe **impotence** or need to that power, **fault** to that grandeur, **defect** to that perfection, and impose **restriction** on that **comprehensiveness**. No sound intellect could deem this possible.

The assignment of partners to God, is then by virtue of the offence it causes to God's Grandeur, the **dignity** of his **Glory** and His **Sublimity**, so grave a crime that

the Qur'an of Miraculous Exposition decrees with an earnest threat,

God does not pardon the assignment to Him of a partner; He pardons whatever is lesser than that. (33)

{33. Qur'an, 4:48.}

The Second Truth: The **absoluteness**, the **comprehensiveness**, and **appearance in infinite form** of the **dominical deeds** seen at work in the cosmos.

It is only God's wisdom and **will that limits and restricts those deeds**, as well as the inherent capacities of **the objects and places in which they manifest themselves**.

Stray chance, **dumb nature**, **blind force**, **unconscious causality** and the **elements** that without restriction are scattered in every direction —

none of these can have any part in the most **balanced**, wise perspicacious, **life-giving**, orderly and **firm** deeds of the Creator.

They are used, rather, by the command, will, and power of **the Glorious Doer** as an apparent veil to conceal His power.

Three out of innumerable examples: We will set forth three from among the numerous **subtle points** that relate to the three deeds indicated in three **continuous** verses in Sura al-Nahl.

The First:

Your Sustainer inspired in the bee that it should seek a dwelling-place in the mountains. (34)

Ve **mezkûr** fiillerin herbiri birtek fiil olduğundan, zarurî olarak, onların fâili dahi birtek vâhid ve kadir olan **fâil-i zülcelallerinin**, bedahetle öyle bir kibriya ve azameti var ki:

Hiçbir yerde, hiçbir şeyde, hiçbir cihetle, hiçbir **şirkin** hiçbir imkânını, hiçbir ihtimalini bırakmıyor, **köküyle kesiyor**.

Madem böyle bir kibriya ve azamet-i kudret var ve madem o kibriya **nihayet kemaldedir** ve ihata ediyor.

Elbette o kudrete **acz** veya ihtiyaç ve o kibriyaya **kusur** ve o kemale **noksaniyet** ve o **ihataya kayd** ve o nihayetsizliğe nihayet veren bir şirke meydan vermesi ve müsaade etmesi, hiçbir vecihle mümkün değildir. Fıtratını bozmayan hiçbir akıl kabul etmez.

İşte şirk, kibriyaya dokunması ve **celalin izzetine** dokundurması ve **azametine** ilişmesi cihetiyle öyle bir cinayettir ki;

hiç kabil-i afv olmadığını, Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan azîm tehdid ile

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ

ferman ediyor.

İkinci Hakikat:Kâinatta tasarrufları görünen **ef'al-i Rabbaniyenin ıtlak** ve **ihata** ve **nihayetsiz bir surette** **zuhurlarıdır**.

Ve o fiilleri **takyid** ve **tahdid eden**, yalnız hikmet ve **irade**dir ve **mazharların** kabiliyetleridir.

Ve **serseri tesadüf** ve **şuursuz tabiat** ve **kör kuvvet** ve **camid esbab** ve kayıdsız ve her yere dağılan ve karıştıran **unsurlar**,

o gayet **mizanlı** ve hikmetli ve basîrane ve **hayatdarane** ve muntazam ve **muhkem** olan fiillere karışamazlar,

belki **Fâil-i Zülcelal**'in emriyle ve iradesiyle ve kuvvetiyle zahirî bir perde-i kudret olarak istimal olunuyorlar.

Hadsiz misallerinden üç misali: Sure-i Nahl'in bir sahifesinde birbirine **muttasıl** üç âyetin işaret ettikleri üç fiilin hadsiz **nükte**lerinden üç nüktesini beyan ederiz.

Birincisi:

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا

{34. Qur'an, 16:68.}

The bee is, with respect to its **disposition** and **function**, such a **miracle of God's power** that a whole sura, Sura al-Nahl, has been named after it.

#178

For to inscribe in **the minute head** of that little honey-machine a **complete** programme for the fulfilment of its important task;

to place **in its diminutive stomach** the most delicious of foods and to ripen it there;

to place in its sting poison capable of **destroying** and killing animate beings, without causing any harm to its own body or the member in question

— to do all this with the utmost care and knowledge, with exceeding wisdom and purposiveness, partakes of a perfect **orderliness** and **equilibrium**,

and hence **unconscious**, **disorderly**, **disequibrated** nature and accident could never interfere or participate in any of this.

The **appearance** and **comprehensiveness** of this **Divine craft**, this **dominical deed**, which is miraculous in three separate respects, in the countless bees that are found scattered over the earth, with the same wisdom, the same care, the same symmetry, at the same time and in the same fashion — this is a self-evident proof of God's unity.

The Second Verse:

There is for you a lesson in cattle. From what is within their bodies, between excretions and blood, we produce for your drink, milk, pure and agreeable to those who drink it. (35)

{35. Qur'an, 16:66.}

This verse is a decree overflowing with useful instruction.

To place in the **nipples** of cows, camels, goats and sheep, as well as human mothers, in the midst of blood and excrement but without being polluted by them, a substance the exact **opposite**, **pure**, clean, pleasant, **nutritive** and white milk,

and to inspire in their hearts **tenderness** toward their young that is still more pleasant, sweeter and more valuable than milk

— this requires such a degree of mercy, wisdom, knowledge, power, **will** and care that

it cannot in any way be the work of **turbulent chance**, of the tangled elements, or of blind forces.

The **manifestation**, workings and **comprehensiveness** of so miraculous a dominical art and so wise a Divine deed,

all over **the face of the globe** and in the countless hearts and breasts of innumerable mothers of hundreds of thousands of species,

Evet balarısı **fitratça** ve **vazifece** öyle bir **mu'cize-i kudrettir** ki; koca Sure-i Nahl, onun ismiyle tesmiye edilmiş.

Çünkü o küçücük bal makinesinin **zerrecik başında**, onun ehemmiyetli vazifesinin **mükemmel** programını yazmak

ve **küçücük karnında** taamların en tatlısını koymak ve pişirmek

ve süngücüğünde zîhayat a'zaları **tahrib etmek** ve öldürmek hâsiyetinde bulunan zehiri o uzuvcuğuna ve cismine zarar vermeden yerleştirmek;

nihayet dikkat ve ilim ile ve gayet hikmet ve irade ile ve tam bir **intizam** ve **müvazene** ile olduğundan,

şuursuz, **intizamsız**, **mizansız** olan tabiat ve tesadüf gibi şeyler elbette müdahale edemezler ve karışamazlar.

İşte bu üç cihetle mu'cizeli bu **san'at-ı İlahiyenin** ve bu **fiil-i Rabbaniyenin**, bütün zemin yüzünde hadsiz arılarda, aynı hikmetle, aynı dikkatle, aynı mizanda, aynı anda, aynı tarzda **zuhuru** ve **ihatası**, bedahetle vahdeti isbat eder.

İkinci âyet:

وَأَنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ
بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ

âyeti, ibret-feşan bir fermandır.

Evet başta inek ve deve ve keçi ve koyun olarak süt fabrikaları olan vâlidelerin **memelerinde**, kan ve fişkı içinde bulaştırmadan ve bulandırmadan ve onlara bütün bütün **muhelif** olarak **hâlis**, temiz, safi, **mugaddi**, hoş, beyaz bir sütü koymak;

ve yavrularına karşı o süttten daha ziyade hoş, şirin, tatlı, kıymetli ve fedakârane bir **şefkati** kalblerine bırakmak;

elbette o derece bir rahmet, bir hikmet, bir ilim, bir kudret ve bir **ihtiyar** ve dikkat ister ki;

fırtınalı tesadüflerin ve karıştırıcı unsurların ve kör kuvvetlerin hiçbir cihetle işleri olamaz.

İşte böyle gayet mu'cizeli ve hikmetli bu san'at-ı Rabbaniyenin ve bu fiil-i İlahînin,

umum **rûy-i zeminde**, yüzbinlerle nevilerin, hadsiz vâlidelerinin kalblerinde ve memelerinde

in the same instant, the same fashion, with the same wisdom and the same care — this too constitutes a self-evident proof of **God's unity**.

#179

The Third Verse:

From the fruits of the date-palm and the vine you take sugar and fine nourishment; verily therein is a sign for a people possessing intelligence. (36)

{36. Qur'an, 16:67.}

This verse invites our attention to the date and to grapes, saying, "For those of intelligence, there is great proof, argument and **evidence** of the Divine unity in these two fruits.

These two fruits yield nurture and sustenance, **fresh and dry fruit**, and give rise to most delicious forms of food;

yet the trees that bear them stand in waterless sand and dry soil, and are thus **miracles of power** and **wonders of wisdom**.

They are each of them like a factory producing sweet sugar, a machine manufacturing honeylike syrup, a work of art created with **perfect order** and **sensitive balance**, wisdom and care;

hence anyone with a grain of intelligence will say on contemplating them, 'The one who made them in this fashion may very well be the Creator of the whole cosmos.'"

For in front of our eyes each **vine branch** the thickness of a finger will hold twenty **bunches of grapes**, and each bunch will in turn contain hundreds of sugary grapes, each like a little pump emitting syrup.

To clothe the surface of each grape with a fine, delicate, thin, and colourful **protection**;

to place in its delicate and soft heart seeds with their hard shells, which are like its **retentive faculty**, programme, and **the story of its life**;

to manufacture in its stomach a **sweetmeat** like the helva of Paradise, a honey like the **water** of Kawthar;

to create an infinite number of such grapes over the face of the entire earth, with the same care and wisdom and **wonderful art**, and at the same time and in the same fashion

— this proves **in self-evident fashion** that the one who fulfils these tasks is the Creator of the whole cosmos, and this deed, requiring as it does infinite power and limitless wisdom, can be only His deed.

aynı anda, aynı tarzda, aynı hikmet ve aynı dikkat ile **tecellisi** ve tasarrufu ve yapması ve **ihatası**, bedahetle **vahdeti** isbat eder.

Üçüncü âyet:

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا
وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Bu âyet, nazar-ı dikkati hurma ve üzüme celbedip der ki: "Akıllı bulunanlara, bu iki meyvede tevhid için büyük bir âyet, bir delil ve bir **hüccet** vardır."

Evet bu iki meyve, hem gıda ve kut, hem **fakihe ve yemiş**, hem çok lezzetli taamların menşe'leri olmakla beraber,

susuz bir kumda ve kuru bir toprakta duran bu ağaçlar, o derece bir **mu'cize-i kudret** ve bir **hârika-i hikmettir**

ve öyle bir helvalı şeker fabrikası ve ballı bir şurub makinesi ve o kadar **hassas** bir **mizan** ve **mükemmel** bir **intizam** ve hikmetli ve dikkatli bir san'attırlar ki;

zerre kadar akıllı bulunan bir adam, "Bunları böyle yapan, elbette bu kâinatı yaratan zât olabilir." demeğe mecburdur.

Çünkü meselâ bu gözümüz önünde bir parmak kadar asmanın **üzüm çubuğunda** yirmi **salkım** var ve her salkımda şekerli şurub tulumbacıklarından yüzer tane var.

Ve her tanenin yüzüne incecik ve güzel ve latif ve renkli bir **mahfazayı** giydirmek

ve nazik ve yumuşak kalbinde, **kuvve-i hâfızası** ve programı ve **tarihçe-i hayatı** hükmünde olan sert kabuklu, ceviz içli çekirdekleri koymak

ve karnında cennet helvası gibi bir **tatlıyı** ve **âb-ı kevser** gibi bir balı yapmak

ve bütün zemin yüzünde, hadsiz emsalinde aynı dikkat, aynı hikmet, aynı **hârika-i san'atı**, aynı zamanda, aynı tarzda yaratmak,

elbette **bedahetle** gösterir ki; bu işi yapan bütün kâinatın Hâlıkıdır ve nihayetsiz bir kudreti ve hadsiz bir hikmeti ictiza eden şu fiil, ancak onun fiilidir.

Yes, *blind and stray, disorderly and unconscious, aimless, aggressive, and anarchic forces, nature and causality*, cannot have anything to do with this most sensitive balance, this most skilful art, this most wise scheme. They cannot even stretch out their hands toward it.

It falls to them only to be employed through the dominical command as passive objects, as *curtainholders*.

Just like the three points proving Divine unity contained in the three truths indicated in the three verses,

the countless manifestations and workings of infinite dominical deeds attest unanimously the unity of a *Single One of Unity*, the *All-Glorious One*.

The Third Truth: The creation of beings, particularly plants and animals, with *absolute speed* and *absolute orderliness*;

with *absolute ease* and extreme skill, talent, ability, and order; with great value and distinction, despite extreme *abundance* and *intermingling*.

Yes, to produce with extreme swiftness and in extreme abundance, most *skilfully* and *artistically*, with great ease and facility combined with the utmost care and orderliness,

with *great value and distinction* despite abundance and intermingling, without any form of confusion or deficiency

— this can be achieved only by a *Unique Being* Whose power is such that nothing appears difficult to it.

#180

For that power it is as easy to create stars as atoms, the greatest as the smallest, a whole species as a single member of a species, a sublime and *comprehensive universal* as a *restricted and petty particular*;

it is as easy for Him to *revivify* and *quicken* the whole earth as to do the same with a tree or to erect a tree as tall as a mountain as it is to produce a seed no bigger than a fingernail. All of these deeds He performs in front of our eyes.

So the exposition, the solution, the uncovering and proof of the *mystery* of this degree of the assertion of the Divine unity, this Third Truth, this word of unity

— the mystery that the greatest universal is like the smallest particular without the slightest difference between them

—this beneficial wisdom, this supreme talisman, this *riddle beyond the reach of the intellect*, this most significant foundation of Islam, this most profound source of faith, this greatest basis of the Divine unity—

Evet bu çok hassas mizana ve çok meharetli san'ata ve çok hikmetli intizama, *kör ve serseri ve intizamsız ve şuursuz ve hedefsiz ve istilacı ve karıştırıcı olan kuvvetler* ve **tabiatlar ve sebebler** karışamazlar, ellerini uzatamazlar.

Yalnız, mef'uliyette ve kabulde ve *perdedarlıkta*, emr-i Rabbanî ile istihdam olunuyorlar.

İşte bu üç âyetin işaret ettikleri üç hakikatin tevhide delalet eden üç nüktesi gibi,

hadsiz ef'al-i Rabbanîyenin hadsiz cilveleri ve tasarrufları, ittifakla birtek *vâhid-i ehad*, bir *Zât-ı Zülcelal*'in vahdetine şehadet ederler.

Üçüncü Hakikat: Mevcudatın ve bilhassa nebatat ve hayvanatın, *sûr'at-i mutlaka* içinde kesret-i mutlaka ve *intizam-ı mutlak* ile

ve *sühulet-i mutlaka* içinde gayet hüsn-ü san'at ve meharet ve ittikan ve intizam ile ve *mebzuliyet-i mutlaka* ve *ihtilat-ı mutlak* içinde gayet kıymetdarlık ve tam imtiyaz ile icadlarıdır.

Evet gayet çokluk ile gayet çabukluk, hem gayet *san'atkârane* ve *mahirane* ve dikkat ve intizam ile gayet kolay ve rahatça,

hem gayet mebzuliyet ve karışıklık içinde *gayet kıymetli ve farikalı olarak* bulaşmadan ve bulaştırmadan ve bulandırmadan yapmak,

ancak ve ancak birtek *vâhid zâtın* öyle bir kudretiyle olabilir ki; o kudrete hiçbir şey ağır gelmez.

Ve o kudrete nisbeten, yıldızlar zerreler kadar ve en büyük en küçük kadar ve efradı hadsiz bir nevi, birtek ferd kadar ve azametli ve *muhit bir küll*, *has ve az bir cüz'* kadar

ve koca zeminin *ihyası* ve *diriltilmesi*, bir ağaç kadar ve dağ gibi bir ağacın inşası, tırnak gibi bir çekirdek kadar kolay ve rahatça ve sühuletle olmak gerektir. Tâ ki, gözümüzün önünde yapılan bu işleri yapabilsin.

İşte bu mertebe-i tevhidin ve bu üçüncü hakikatin ve kelime-i tevhidin bu ehemmiyetli *sırrını*,

yani en büyük bir küll, en küçük bir cüz'î gibi olması ve en çok ve en az farkı bulunmaması;

hem bu hayretli hikmetini ve bu azametli tılsımını ve *tavr-ı aklın haricindeki* bu *muammasını* ve İslâmiyetin en mühim esasını ve imanın en derin bir medarını ve tevhidin en büyük bir temelini

the setting forth of all this opens the **talisman** of the Qur'an, and makes it possible to know the most secret and unknowable riddle of **the creation of all beings**, a riddle that reduces philosophy to impotence.

Thanks and praise one hundred thousand times the letters of the Risale-i Nur be to the **Compassionate Creator** that

the Risale-i Nur has solved, uncovered and established this wondrous talisman, this **wondrous** riddle.

It has been proven with decisive arguments, to the same degree of certainty that twice two is four, particularly in the discussion of *"He is powerful over all things"* toward the end of the Twentieth Letter; in the section concerning God's being an **all-powerful agent** in the Twenty-Ninth Word, one devoted to the **resurrection**

; and in the section proving the **Divine power** in the degrees of *"God is Most Great"* in the Twenty-Ninth Flash, written in Arabic.

For that reason we assign to those parts of the Risale-i Nur the exposition of this matter, wishing, however, to set out briefly the **foundations and proofs** that solve this mystery and **to allude** to thirteen mysteries that resemble thirteen steps, or a **list of contents**.

I have indeed written the first and second mysteries, but unfortunately two powerful **obstacles**, **material and immaterial**, have caused me to abandon the **remainder**.

beyan ve hall ve keşf ve isbat etmekle Kur'anın tılsımı açılır ve **hilkat-ı kâinatın** en gizli ve bilinmez ve felsefeyi idrakinden âciz bırakan **muamması** bilinir.

Hâlık-ı Rahîmime yüzbin defa Risalet-ün Nur'un hurufatı adedince şükr ve hamdolsun ki,

Risalet-ün Nur bu acib tılsımı ve bu **garib** muammayı hall ve keşf ve isbat etmiş.

Ve bilhassa Yirminci Mektub'un âhirlerinde **وَهُوَ عَلَى كُلِّ**

شَيْءٍ قَدِيرٌ bahsinde ve **haşre** dair Yirmidokuzuncu Söz'ün "Fâil **muktedir**" bahsinde,

Yirmidokuzuncu Lem'a-i Arabiye'nin **"Allahü Ekber"** mertebelerinden **kudret-i İlahiyenin** isbatında, kat'î bürhanlarla -iki kerre iki dört eder derecesinde- isbat edilmiş.

Onun için, izahı onlara havale etmekle beraber, bir **fihriste** hükmünde bu sırrı açan **esasları ve delilleri** icmalen beyan ve onüç basamak olarak onüç sırta **işaret etmek** istedim.

Birinci ve ikinci sırları yazdım. Fakat maatteessüf **hem maddî, hem manevî** iki kuvvetli **mani'**, beni şimdilik **mütebâkisinden** vazgeçirdiler.

The First Mystery : If something be **essential**, its opposite cannot have access to the **essence** defined by that thing. For that would be equivalent to **the union of opposites**, which is an **absurdity**.

Now with regard to this principle, since **God's power** is **related to His Essence** and is an **essential concomitant** of His **Most Sacred Essence**, impotence —*the opposite of power*— cannot in any way gain access to that All-Powerful Essence.

Moreover, the existence of **degrees** within a thing comes about through the **intervention** in it of its opposite.

For example, **strong and weak** degrees of light result from the intervention of **darkness**; high and low degrees of heat proceed from the admixture of coldness; and greater and lesser amounts of strength are determined by the intervention and opposition of **resistance**.

It is therefore impossible that degrees should exist in that power of the Divine Essence. He creates all things as if they were but a single thing.

And since degrees do not exist in the power of the Divine Essence and it does not admit of **weakness or deficiency**, no obstacle can in any way obstruct it nor can the creation of anything cause it difficulty.

Since, then, nothing is difficult for God's power, He creates the **supreme resurrection** with the same ease as spring; spring with the same **facility** as a tree; and a tree with as **little trouble** as a flower.

Further, He creates a flower as **artistically** as a tree; a tree as **miraculously** as a spring; and a spring as **comprehensively** and **wondrously** as a resurrection. All of this He accomplishes in front of our eyes.

It has been proved in the Risale-i Nur with decisive and strong proofs that if there were no Divine unity, the making of a flower would be as **difficult** as a tree or even more difficult;

the making of a tree would be as **hard** as a spring or even more difficult; and creation would even lose its **value** and artistic quality.

An **animate being** that now takes a minute to produce would be produced with difficulty in one year, or maybe never at all.

It is then on account of this mystery **that these fruits, flowers, trees and animals**, that are extremely **valuable** despite their ubiquitousness and **abundance**,

and extremely artistic despite the swiftness and ease of their fashioning,

emerge **in regular fashion** onto the plain of being and assume their functions.

Birinci Sır: Bir şey **zâtî** olsa, onun zıddı o **zâta** ârız olamaz. Çünkü **içtima-üz zıddeyn** olur, o da **muhaldir**.

İşte bu sırra binaen, madem **kudret-i İlahiye zâtiye**dir ve **Zât-ı Akdes**'in **lâzım-ı zarurî**sidir. Elbette o *kudretin zıddı olan* acz, o Zât-ı Kadir'e ârız olması mümkün olmaz.

Ve madem bir şeyde **mertebelerin** bulunması, o şeyin içinde zıddının **tedahülü** ile olur.

Meselâ: Zıyanın **kavî ve zaîf** gibi mertebeleri, **zulmetin** müdahalesi ile ve hararetin ziyade ve aşağı dereceleri, soğğun karışması ile ve kuvvetin şiddet ve noksan mikdarları, **mukavemetin** karşılaşması ve mümanaatıyladır.

Elbette o kudret-i zâtiyede mertebeler bulunmaz. Bütün eşyayı, bir tek şey gibi icad eder.

Ve madem o kudret-i zâtiyede mertebeler bulunmaz ve **za'f ve noksan** olamaz, elbette hiçbir mani' onu karşılayamaz ve hiçbir icad ona ağır gelmez.

Ve madem hiçbir şey ona ağır gelmez, elbette **haşr-i a'zamı** bir bahar kadar kolay ve bir baharı bir ağaç kadar **sühuletli** ve bir ağacı bir çiçek kadar **zahmetsiz** icad ettiği gibi;

bir çiçeği bir ağaç kadar **san'atlı**, bir ağacı bir bahar kadar **mu'cizatlı** ve bir baharı bir haşır gibi **cem'iyetli** ve **hârikalı** halkeder ve gözümüzün önünde halkediyor.

Risale-i Nur'da kat'î ve kuvvetli çok bürhanlar ile isbat edilmiş ki: Eğer vahdet ve tevhid olmazsa, bir çiçek, bir ağaç kadar, belki daha **müşkilatlı**

ve bir ağaç, bir bahar kadar, belki daha **suubetli** olmakla beraber; **kıymet** ve san'atça bütün bütün sukut edeceklerdi.

Ve şimdi bir dakikada yapılan bir **zîhayat**, bir senede ancak yapılacaktı, belki de hiç yapılmayacaktı.

İşte bu mezkûr sırra binaendir ki: Gayet **mebzuliyet** ve çoklukla beraber gayet **kıymetdar**

ve gayet çabuk ve kolaylıkla beraber gayet san'atlı olan **bu meyveler, bu çiçekler, bu ağaçlar ve hayvancıklar**

muntazaman meydana çıkıyorlar ve vazife başına geçiyorlar

Proclaiming God's glory, they accomplish their duties and depart, leaving behind their seed in their stead.

Second Mystery : Through the mystery of **luminosity**, **transparency**, and **obedience**, just as through the manifestation of its **essential power**, a single sun reflects it light in a single mirror,

so too, through the Divine command and due to the extensive activity of that unrestricted power, it can easily bestow the same reflection —together with its light and heat— on innumerable mirrors, shining objects, and **droplets**. Great and small are the same, there is no difference between them.

#182

Similarly, like a single word can enter the ear of one man without trouble, so too due to the infinite **breadth** of boundless **creativity**, it may enter a million ears, **with dominical permission**.

And a single light like an eye, or a single **luminous spirit being** like Gabriel, through the infinite breadth of **dominical activity** within **the manifestation of mercy**,

may be present in, or look at, or enter thousands of places through Divine power, as **easily** as they look at or enter a single place. There is no difference between many and few.

The pre-eternal power of God's essence is the most **subtle** and **choicest** of lights, the light of all lights;

the **quiddities**, essences and **inner dimensions** of all things are luminous and **lustrous** as mirrors;

all things, from the atom, the plant, and the animate creature to the stars, the suns and the moons, are extremely **obedient and submissive** to the command of that power of the Divine Essence and **subordinate** to the orders of that pre-eternal power.

It is for all of these reasons entirely natural that innumerable things should be created with the same ease as a single thing and placed side by side with each other.

No concern or task interferes with another. Great and small, many and few, **particular and universal** — all are the same for that power, for which nothing is difficult.

As was said in the Tenth and Twenty-Ninth Words, through the mysteries of **order**, **equilibrium**, **obedience to command** and **submission to order**,

that power causes a great **ship** as big as a hundred houses, to move and advance as a child's finger pushes his toy.

As a commander will send a single **infantryman** into battle with an order from his throne, so too he may throw a whole **obedient** army into the fray with the same single order.

ve tesbihatlarını yapıp, bitirip, tohumlarını yerlerinde tevkil ederek gidiyorlar.

İkinci Sır:Nasılki **nuraniyet** ve **şeffafiyet** ve **itaat** sırrıyla ve **kudret-i zâtiyenin** bir cilvesiyle birtek güneş, birtek âyineye ziyalı aks verdiği gibi;

hadsiz âyinelere ve parlak şeylere ve **katrelere** o kayıdsız kudretinin geniş faaliyetinden ziyalı ve hararetle olan ayn-ı aksini emr-i İlahî ile kolayca verebilir. Az ve çok birdir, farkı yoktur.

Hem birtek kelime söylense, nihayetsiz **hallakiyetin** nihayetsiz **vüs'atinden**, o birtek kelime birtek adamın kulağına zahmetsiz girdiği gibi, bir milyon kulakların kafalarına da **izn-i Rabbanî ile** zahmetsiz girer. Binlerle dinleyen ile birtek dinleyen müsavidir, fark etmez.

Hem göz gibi birtek nur veya Cebrail gibi **nuranî birtek ruhanî; tecelli-i rahmet** içinde olan **faaliyet-i Rabbaniyenin** kemal-i vüs'atinden

birtek yere **sühuletle** baktığı ve gittiği ve birtek yerde sühuletle bulunduğu gibi, binler yerlerde de, kudret-i İlahiye ile sühuletle bulunur, bakar, girer.. az, çok farkı yoktur.

Aynen öyle de: **Kudret-i zâtiye-i ezeliye**, en **latif**, en **has** bir nur ve bütün nurların nuru olduğundan

ve eşyanın **mahiyetleri** ve hakikatları ve **melekûtiyet vecihleri** şeffaf ve âyine gibi **parlak** olduğundan

ve zerrattan ve nebatattan ve zîhayattan tâ yıldızlara ve güneşlere ve aylara kadar herşey, o kudret-i zâtiyenin hükmüne gayet derecede **itaatli**, **inkıyadlı** ve o kudret-i ezeliyenin emirlerine nihayet derecede **muti'** ve **müsaahhar** olduğundan,

elbette hadsiz eşyayı birtek şey gibi icad eder ve yanlarında bulunur.

Bir iş bir işe mani olmaz. Büyük ve küçük, çok ve az, cüz'î ve küllî birdir. Hiçbiri ona ağır gelmez.

Hem nasılki Onuncu ve Yirmidokuzuncu Sözlerde denildiği gibi **intizam** ve **müvazene** ve **hükme itaat** ve **emirleri imtisal** sırlarıyla,

yüz hane kadar bir büyük **sefineyi** bir çocuğun parmağıyla oyuncağını çevirdiği gibi döndürür, gezdirmek.

Hem bir âmir, bir arş emriyle birtek **neferi** hücum ettirdiği gibi, muntazam ve **muti'** bir orduyu dahi, o tek emriyle hücumu sevkeder.

Let us suppose that two mountains are in a **state of equilibrium** in a large and sensitive balance.

In the same way that a single walnut would cause one **pan** to rise and the other to fall if placed on one side of a balance containing two eggs, it would produce the same result with the scale containing the mountains;

through a wise law it would cause one pan with its mountain to rise to **the mountain-top**, and the other to descend with its mountain to **the bottom of the valley**.

Since there is to be found in **God's absolute**, infinite, luminous, **esssential** and **eternal power**

a **Divine justice** and unending wisdom that is the **origin**, **source**, **fundament** and beginning of all order, regularity and equilibrium in creation;

and since all things, particular and universal, small and great, are obedient to the command of that power and **submissive** to its workings

— it follows that God causes the stars to revolve and to move, through the wisdom of His order, as easily as He **rotates** and moves the atoms.

#183

In spring, just as He brings to life a single fly with a single order, so too He bestows life with the same ease and the same command on the whole **species** of fly, as well as all the **hosts** of **plants** and animals,

through the mystery of the wisdom and equilibrium inherent in His power, and then sends them forth onto **the plain of life**.

In the same way that he swiftly gives life to a tree in spring and infuses vitality in its bones, with His wise and just absolute power,

He also resurrects in the spring the **corpse** of the vast earth and brings into being hundreds of thousands of different **specimens** of **resurrection** similar to the tree, all this with the greatest of ease.

With His creative command, He brings the earth back to life. By the decree of,

There will be but a single cry, then they shall all be brought nigh unto Us; (37)

{37. Qur'an, 36:53.}

that is, "all men and jinn, with a single **cry** and command shall be brought to Us and made present at **the plain of resurrection**."

Again, by His command,

The hour shall be but a blinking of the eye, or even closer; (38)

{38. Qur'an, 16:77.}

Hem pek büyük bir hassas mizanın iki gözünde, iki dağ **müvazene vaziyetinde** bulunsalar,

iki **kefesinde** iki yumurta bulunan diğer mizanın, bir tek ceviz, bir kefesini yukarıya kaldırması, birini aşağı indirmesi gibi;

o tek ceviz, **bir kanun-u hikmetle** öteki büyük mizanın bir gözünü dağ ile beraber **dağın başına** ve öbür dağı, **derelerin dibine** indirebilir.

Aynen öyle de: **Kayıdsız**, nihayetsiz, nuranî, **zâtî**, **sermedî** olan **kudret-i Rabbaniyede** ve beraberinde

bütün intizamın ve nizamların ve müvazenelerin **menşei**, **menbai**, **medarı**, masdarı olan nihayetsiz bir hikmet ve gayet hassas bir **adalet-i İlahiye** bulunduğundan

ve cüz'î ve küllî ve büyük ve küçük herşey ve bütün eşya, o kudretin hükmüne müsahhar ve tasarrufuna **münkad** olduğundan,

elbette zerrelere kolayca **tedvir** ve tahrik ettiği gibi, yıldızları dahi nizam-ı hikmet sırrıyla kolayca döndürür, çevirir.

Ve baharda, bir emir ile sühuletle bir sineği ihya ettiği gibi; bütün sineklerin **taifelerini** ve bütün **nebatatı** ve hayvancıkların **ordularını**,

kudretindeki hikmet ve mizanın sırrıyla, aynı emirle, aynı kolaylıkla diriltip **meydan-ı hayata** sevk eder.

Ve bir ağacı baharda çabuk diriltmek ve kemiklerine hayat vermek gibi, o hikmetli adaletli kudret-i mutlaka ile

koca arzı ve zemin **cenazesini**, baharda o ağaç gibi kolayca ihya edip yüzbin çeşit **haşirlerin misallerini** icad eder.

Ve bir emr-i tekvinî ile arzı dirilttiği gibi,

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

fermanıyla yani: "Bütün ins ve cinn, birtek **sayha** ve emr ile yanımızda **meydan-ı haşre** hazır olurlar." Hem

وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ

ferman etmesiyle,

that is, the bringing about of resurrection and the gathering that follows upon it shall take no longer than the opening and closing of an eye, or even less. Then there is the verse,

Your creation and resurrection is as a single soul, (39)

{39. Qur'an, 31:28.}

meaning the following: "O men! To create you and to bring you to life, to resurrect and gather you, is as easy for me as bringing one soul to life; it presents no problem to My power."

According to the inner sense of these three verses, God will bring all men and jinn, all animals, spirit beings and angels to the field of the Supreme Gathering and the great balance with a single command and with great ease. One concern does not interfere with another.

The remaining Mysteries, from the third and fourth as far as the thirteenth, have been postponed to another time in a fashion disagreeable to me.

#184

The Fourth Truth: The existence and appearance of all beings *proclaim the Divine unity in a self-evident fashion through their numerous points of unity and convergence,*

such as being simultaneously together and yet separate and unique; resembling one another;

being the miniature or magnified versions of each other; being some, universals and species, and some, particulars and individuals;

resembling each other *in the stamp of innate disposition, having affinity in the impress of artistry,*

and aiding and complementing each other with respect to their innate functions.

They establish the unity of their Maker. And with respect to dominicality, *make it clear* that the cosmos is a universal and a whole that may not be divided or fragmented.

For example, in each spring, to create, order and sustain the innumerable members of the four hundred thousand different species of plants and animals,

together and intermingled, in a single moment and in the same fashion, without any error or mistake, *with the utmost wisdom and perfection of artistry;*

to create all the different species of bird, from flies, which are like birds in miniature, to eagles which are the supreme specimens of the species,

then to equip them with the means of flight and subsistence and to cause them to journey through the realm of the air;

yani: "Kıyamet ve haşrin işi ve yapılması gözünü kapayıp, hemen açmak kadardır; belki daha yakındır." der. Hem

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَبْعَثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ

âyetiyle, yani: "Ey insanlar!. Sizin icad ve ihyanız ve haşr ü neşriniz, birtek nefsin ihyası gibi kolaydır. Kudretime ağır gelmez" mealinde bulunan

şu üç âyetin sırrıyla, aynı emir ile, aynı kolaylıkla bütün ins ve cinleri ve hayvanı ve ruhanî ve melekleri haşr-i ekberin meydanına ve mizan-ı a'zamın önüne getirir. Bir iş bir işe mani olmaz.

Üçüncü ve dördüncüden tâ onüçüncü sırra kadar, arzuma muhalif olarak başka vakte talik edildi.

Dördüncü Hakikat: Mevcudatın vücudları ve zuhurları,

beraberlik ve birbiri içinde birlik ve birbirine benzemeklik

ve birbirinin misal-i musaggarı ve nümune-i ekberi ve bir kısım küll ve küllî ve diğer kısım onun cüz'leri ve ferdleri

ve birbirine sikke-i fitratta müşabehet ve nakş-ı san'atta münasebet

ve birbirine yardım etmek ve birbirinin vazife-i fitriyesini tekml etmek gibi, *çok cihet-ül vahdet noktalarında, bedahet derecesinde tevhidi ilân*

ve sâni'lerinin vâhid olduğunu isbat etmek ve kâinatın rububiyet cihetinde, tecezzi ve inkısam kabul etmez bir küll ve küllî hükmünde bulunduğunu izhar etmektir.

Evet meselâ her baharda nebatattan ve hayvanattan dört yüzbin nev'in hadsiz efradlarını,

beraber ve birbiri içinde, bir anda ve bir tarzda, yanlışsız, hatasız, kemal-i hikmet ve hüsn-ü san'atla icad etmek ve idare ve iase etmek..

hem kuşların misal-i musaggarları olan sineklerden tâ nümune-i ekberleri olan kartallara kadar hadsiz efradlarını yaratmak

ve hava âleminde, seyahat ve yaşamalarına yardım eden cihazatı verip gezdirmek ve havayı şenlendirmekle beraber,

to imprint on the countenances of each of the birds in **miraculous fashion** a **stamp of artistry**, on the body of each of them a **seal of wisdom**, and in the quiddity of each of them, in **sustaining fashion**, a **sign of God's unity**;

to cause **wisely and mercifully** **particles of food** to hasten to the aid of **the cells of the body**, plants to rush to the assistance of animals, and all mothers to go swiftly to the **help** of their powerless infants;

to work on all things, particular and universal, from **the Milky Way**, **the solar system** and **the elements of the earth**, down to the veils of the pupil of the eye, the petals of the rose, the husk of the corn, the seeds of the melon,

like a series of intersecting circles, with the same **regularity**, perfection of artistry, the same deed, and **plenitude of wisdom** — to do all this establishes the following with self-evident certainty:

He who performs these deeds is One and unique; His imprint is on all things. In the same way that He is not in any place, he is present in every place.

Like the sun, all things are distant from Him, but He is close to all things.

Just as the greatest objects, such as the Milky Way and the solar system, are not difficult for Him,

so too **the cells in man's blood** and the **thoughts** that pass across his heart are not secret from Him nor beyond the reach of His power.

However great and **multitudinous** a thing may be, it is as easy for Him as the smallest and **scarcest** thing,

for He creates **with ease** a fly on the model of an eagle, a seed in the form of a tree, a tree in the shape of a garden, a garden with the artistry of a spring, and a spring on the scale of a resurrection.

#185

Things most valuable in their artistry He gives to us and bestows upon us most cheaply. The price that He asks of us is merely to say **"In the name of God"** and **"Praise be to God."**

In other words, the **accepted** price for all those numerous precious bounties is to say at the beginning of all things, **"In the Name of God, the Merciful, the Compassionate,"** and at their end, **"Praise be to God."**

Since this Fourth Truth is explained and proved elsewhere in the Risale-i Nur, we content ourselves here with this **brief allusion**.

The Fifth Truth perceived by our traveller at the second stage:

yüzlerinde **mu'cizane** birer **sikke-i san'at** ve cisimlerinde müdebbirane birer **hâtem-i hikmet** ve mahiyetlerinde **mürebbiyane** birer **turra-i ehadiyet** koymak..

hem **zerrat-ı taamiye**yi **hüceyrat-ı bedeniye**nin imdadına ve nebatatı hayvanatın imdadına ve hayvanatı insanların yardımına ve umum vâlideleri iktidarsız yavruların **muavenetine** **hakîmane, rahîmane** koşturmak, göndermek..

hem daire-i **Kehkeşan**'dan ve **manzume-i şemsiye**den ve **anasır-ı arziye**den, tâ göz hadekasının perdelerine ve gül goncasının yapraklarına ve mısır sünbülünün gömleklerine ve kavunun çekirdeklerine kadar

mütedâhil daireler gibi cüz'î ve küllî hükmünde aynı **intizam** ve hüsn-ü san'at ve aynı fiil ve **kemal-i hikmetle** tasarruf etmek, elbette bedahet derecesinde isbat eder ki:

Bu işleri yapan hem vâhiddir, birdir, her şeyde sikkesi var. Hem de hiçbir mekânda olmadığı gibi her mekânda hazırdir.

Hem güneş gibi; her şey ondan uzak, o ise her şeye yakındır.

Hem daire-i Kehkeşan ve manzume-i şemsiye gibi en büyük şeyler ona ağır gelmediği gibi,

kandaki küreyvat, kalbdaki **hatırat** ondan gizlenmez; tasarrufundan hariç kalmaz.

Hem her şey ne kadar büyük ve **çok** olursa olsun, en küçük, **en az** bir şey gibi ona kolaydır ki;

sineği kartal sisteminde ve çekirdeği ağacın mahiyetinde ve bir ağacı bir bahçe suretinde ve bir bahçeyi bir bahar san'atında ve bir baharı bir haşır vaziyetinde **sühuletle** icad eder.

Ve san'atça çok kıymetdar şeyleri, bize çok ucuz verir, ihsan eder. İsteddiği fiyat ise, bir **"Bismillah"** ve bir **"Elhamdülillah"**tır.

Yani, o çok kıymetdar nimetlerin **makbul** fiyatları, başta **"Bismillahirrahmanirrahîm"** ve âhirinde **"Elhamdülillah"** demektir.

Bu "Dördüncü Hakikat" dahi Risale-i Nur'da izah ve isbat edildiğinden, bu **kısacık işaret**le iktifa ediyoruz.

Bizim seyyahın ikinci menzilde gördüğü

Beşinci Hakikat:

the existence in the entirety of the cosmos, its pillars and parts and all the beings contained in it, of the most perfect order and regularity;

the sameness of the substances and purposive beings that are the means of the rotation and administration of that vast kingdom and are connected to its general scheme;

the fact that the Divine Names and deeds that are at work in that magnificent city, that vast exhibition, encompass and comprehend all things or most things, despite their being one within the other, and of the same nature, and the same, and their being the same Name and deed in every place;

the fact that the elements and species that are the means for the administration, inhabiting, and construction of that well-adorned palace, cover the whole face of the earth in their diffusion, despite their being one within the other, of the same nature, and the same element and the same species being found everywhere

— all of this demands, proves, and affirms, necessarily and self-evidently, the following:

The Maker and Disposer of this cosmos, the Monarch and Nurturer of this realm, the Master and Builder of this palace, is one, unique, sole.

He has neither like nor peer, neither minister nor aide. He has neither partner nor opposite, he has neither inability nor deficiency.

Yes, order is in itself a perfect expression of unity; it demands a single orderer. It leaves no place for the assignment of partners to God, the source of dispute and dissension.

There is a wise and precise order inherent in all things, whether universal or particular, from the total scheme of the cosmos and the daily and annual rotation of the earth down to the physiognomy of man, the complex of senses in man's head and the circulation of white and red cells in man's blood.

Nothing other than One Absolutely Powerful and Absolutely Wise can stretch out its hand intentionally and creatively toward any thing, nor interfere with it.

On the contrary, all things are recipients, means of manifestation, and passive.

Now, ordering, the pursuit of certain purposes and the bestowal of regularity with a view to certain benefits, can be done only by means of knowledge and wisdom and performed only with will and choice.

#186

Certainly and in all events, this wisdom-nurturing regularity, this infinitely varied ordering of the cosmos that before our very eyes assures various benefits,

proves and affirms to a self-evident degree that the Creator and Disposer of all beings is one, an agent possessing will and choice.

Kâinatın mecmuunda ve erkânında ve eczasında ve her mevcudunda bir intizam-ı ekmelin bulunması

ve o memleket-i vasianın tedvir ve idaresine medar olan ve heyet-i umumîyesine taalluk eden maddeler ve vazifedarlar birer vâhid olması

ve o haşmetli şehir ve meşherde tasarruf eden isimler ve fiiller, birbiri içinde ve birer ve bir mahiyet ve vâhid ve her yerde aynı isim ve aynı fiil olmakla beraber, her şeyi veya ekser eşyayı ihataları ve şümulleri..

ve o zînetli sarayın tedbirine ve şenlenmesine ve binasına medar olan unsurlar ve neviler, birbiri içinde ve birer ve bir mahiyet-i vâhide ve her yerde aynı unsur ve aynı nevi bulunmakla beraber zeminin yüzünü ve ekserisini intişar ile ihata etmeleri..

elbette bedahetle ve zaruretle iktiza eder ve delalet eder ve şehadet eder ve gösterir ki;

bu kâinatın sâni ve müdebbiri ve bu memleketin sultanı ve mürebbisi ve bu sarayın sahibi ve bânisi birdir; tektir, vâhiddir, ehaddir.

Misli ve naziri olamaz ve veziri ve muini yoktur. Şeriki ve zıddı olamaz, aczi ve kusuru yoktur.

Evet intizam tam bir vahdettir, birtak nazzamı ister. Münakaşaya medar olan şirki kaldırmaz.

Madem bu kâinatın heyet-i mecmuasından, arzın yevmî ve senevî deveranından tâ insanın sîmasına ve başının duygular manzumesine ve kandaki beyaz ve kırmızı küreyvatın deveranına ve cereyanına kadar, küllî olsun cüz'î olsun her bir şeyde hikmetli ve dikkatli bir intizam var.

Elbette bir Kadîr-i Mutlak'tan ve bir Hakîm-i Mutlak'tan başka hiçbir şey, kasd ve icad suretiyle elini hiçbir şeye uzatamaz ve karışamazlar.

Belki yalnız kabul ederler, mazhar ve münfail olurlar.

Ve madem tanzim etmek ve bilhassa gayeleri takib etmek ve maslahatları gözeterek bir intizam vermek, yalnız ilim ve hikmetle olur ve irade ve ihtiyar ile yapılır..

elbette ve her halde, bu hikmetperverane intizam ve bu gözümüz önündeki maslahatkârane çeşit çeşit hadsiz intizam-ı mahlukat,

bedahet derecesinde delalet ve şehadet eder ki; bu mevcudatın hâlıkı ve müdebbiri birdir, fâildir, muhtardır.

Everything comes into being through His power, assumes a **particular state** through His **will**, and takes on a particular form through His **choice**.

The heat-giving lamp of this hospice that is the world is one; its candle that is the basis for the reckoning of time is one; its merciful **sponge** is one;

its fiery cook is one; its life-giving beverage is one; its **well-guarded** field is one, as well as a thousand and one other instances of oneness.

It follows from all of these instances of oneness that the **Maker** and **Master** of this hospice is also one,

that He is extremely **generous** and hospitable, for He employs numerous high-ranking and great officials to serve the **animate** guests of His hospice.

Names such as **All-Wise**, Compassionate, **Giver of Forms**, Disposer, **Quickener**, and **Nurturer**, the impresses and manifestations of which are to be seen at work in every corner of the world,

attributes such as **wisdom, mercy, and grace**, and acts such as **formation, disposition and nurturing**, are all one.

They embrace every place in the utmost degree, each Name and act being present there.

They also **complement** the imprint of each other in such a way that it is as if those Names and deeds were **uniting** in such fashion that

power becomes **identical with wisdom and mercy**, and wisdom becomes **identical with grace and life**.

For example, as soon as the activity of the Name of Quickener appears in a thing, the activity of numerous other Names such as **Creator, Giver of Form, and Provider**, also appears at the same instant, everywhere, and in the same system.

This of a certainty and **self-evidently** establishes and proves that that which is designated by the Names and the **Doer** of the **comprehensive** deeds that appear everywhere in the same fashion must also be one, **single** and **unique**.

In this we believe and to this we give our assent!

The **elements** that are the **substance** and material of creation encompass the whole earth.

Each of the species of creation that bears an **imprint** attesting unity is diffused throughout the earth in unity and, so to speak, conquers it.

This also proves to the degree of being self-evident that those elements **together with what they embrace**, and those species, **together with their separate members**, are the product and property of a single being.

Her şey onun kudretiyle vücuda gelir, onun **iradesiyle** birer **vaziyet-i mahsusa** alır ve onun **ihtiyari**yla bir suret-i muntazama giyer.

Hem madem bu misafirhane-i dünyanın sobalı lâmbası birdir ve ruznameli kandili birdir ve rahmetli **sünger**i birdir

ve ateşli aşçısı birdir ve hayatlı şurubu birdir ve **himayetli** tarlası birdir... Bir.. bir.. bir.. tâ binbirler kadar...

Elbette bu bir birler bedahetle şehadet eder ki; bu misafirhanenin **sânî**'i ve **sahibi** birdir.

Hem gayet **kerim** ve misafirperverdir ki; bu yüksek ve büyük memurlarını, **zîhayat** yolcularına hizmetkâr edip istirahatlarına çalıştırıyor.

Hem madem dünyanın her tarafında tasarruf eden ve nakışları ve cilveleri görünen "**Hakîm**, Rahîm, **Musavvir**, Müdebbir, **Muhyî**, **Mürebbi**" gibi isimler

ve "**hikmet ve rahmet ve inayet**" gibi **şe'nler** ve "**tasvir ve tedvir ve terbiye**" gibi fiiller birdirler.

Her yerde aynı isim, aynı fiil birbiri içinde, hem nihayet mertebede, hem ihatalıdır.

Hem birbirinin nakşını öyle **tekmlil** ederler ki; güya o isimler ve o fiiller **ittihad** edip,

kudret **ayn-ı hikmet ve rahmet** ve hikmet **ayn-ı inayet ve hayat** oluyor.

Meselâ, hayat verici ismin bir şeyde tasarrufu görüldüğü anda, **yaratıcı ve tasvir edici ve rızk verici** gibi çok isimlerin aynı anda, her yerde, aynı sistemde tasarrufları görünüyor.

Elbette ve elbette ve **bedahetle** şehadet eder ki; o ihatalı isimlerin müsemması ve her yerde aynı tarzda görünen **şümullü** fiillerin **fâili** birdir; tektir, **vâhiddir**, **ehaddir**.

Âmennâ ve saddaknâ!

Hem madem masnuatın **maddeleri** ve mayeleri olan **unsurlar** zemini ihata ederler.

Ve mahlukattan, vahdeti gösteren çeşit çeşit **sikkeleri** taşıyan nevilerin herbiri bir iken rûy-i zeminde intişar edip istila ederler.

Elbette bedahetle isbat eder ki; o unsurlar **müştemilatıyla** ve o neviler **efradıyla** birtek zâtın malıdır, mülküdür.

They are the products and servants of so **Unique** and **Powerful** a One that He employs those vast and imperious elements as obedient servants and those species diffused throughout the earth as well-disciplined soldiers.

Since this truth also has been established and explained in other places in the Risale-i Nur, we content ourselves here with this brief indication.

#187

In summary of the witnessings that he derived from these Five Truths, through the **superabundance of faith** and the **joy of Divine unity**, and in expression of his **feelings**, our traveller said to his heart:

Look upon the **coloured page** of the **cosmic book**;

See what **forms** the **golden pen of power** has traced.

No **dark point** remains for the gaze of the **heart's eye**;

It is as if God has **inscribed** His **signs** with light.

Know too that: The **leaves in the world's book** are **dimensions infinite**;

The **lines of time's events** are **works innumerable**.

Written on the **workbench of the Preserved Tablet** of reality,

A **meaningful embodied word**, is every **being** in this world.

Listen also to this:

When all things proclaim, "No god but God," they will in unison say, "O Truth and Reality!" and beseech in harmony, "O Living One!"

Yes, in all things there is a sign pointing to the fact that He is One.

Hearkening to this his heart and soul affirmed the truth of what they heard and said, "Yes, indeed!"

In brief allusion to the Five **Truths of Unity** observed by our traveller through the world, our voyager through the cosmos, at this Second Stopping-Place, it was said in the Second Chapter of the First Station:

Ve öyle bir **Vâhid-i Kadîr**'in masnuları ve hizmetkârlarıdır ki; o koca istilacı unsurları, gayet itaatli bir hizmetçi ve o zeminin her tarafına dağılan nevileri gayet intizamlı bir nefer hükmünde istihdam eder.

Bu hakikat dahi Risalet-ün Nur'da isbat ve izah edildiğinden, burada bu kısa işaretle iktifa ediyoruz.

Bizim yolcu, bu beş hakikatten aldığı **feyz-i imanî** ve **zevk-i tevhidî neş'esi**yle müşahedatını hülâsa ve **hissiyatını** tercüme ederek, kalbine diyor:

Bak **kitab-ı kâinatın safha-i rengî**nine!

Hâme-i zerrin-i kudret, gör ne **tasvir** eylemiş.

Kalmamış bir **nokta-yı muzlim çeşm-i dil** erbabına,

Sanki **âyâtın** Huda, nur ile **tahrir** eylemiş.

Hem bil ki: **Kitab-ı âlemin evrakıdır eb'ad-ı nâmahdud**,

Sütur-u hâdisat-ı dehrdir **âsâr-ı nâma'dud**.

Yazılmış **destgâh-ı levh-i mahfuz-u hakikatta**

Mücessem lafz-ı manidardır, âlemde her **mevcud**.

Hem dinle:

چولا إله إلا الله برابرمیزند هرشی دمادم جویند یا
حق سراسر گویند یا خُی

نعم وفي كل شيء له آية تدل على أنه واحد

diyerek, kalbiyle beraber nefsi dahi tasdik ederek "Evet, evet" dediler.

İşte dünya misafiri ve kâinat seyyahının ikinci menzilde müşahade ettiği beş **hakikat-ı tevhidiye**ye kısa bir işaret olarak, Birinci Makam'ın ikinci babında, ikinci menzile ait böyle denilmiş:

There is no god but God, the One, the Unique, to Whose Unity in Necessary Existence points the witnessing of the truth of Grandeur and Sublimity, its perfection and comprehensiveness; the witnessing of the truth of the appearance of deeds in absolute fashion, in infinitude, without any limitation except that of God's will and wisdom; the witnessing of the truth of the creation of beings in absolute multiplicity with absolute swiftness, the creation of creatures in absolute ease with absolute perfection, the origination of things made in absolute plenitude with utter perfection of artistry and value; the witnessing of the truth of the existence of beings in universal and comprehensive fashion, joined, interconnected and interrelated; the witnessing of the truth of universal order, an order incompatible with the assignation of partners to God; the witnessing of the unity of the sources of cosmic order, a unity that clearly attests the unity of their Maker; the unity of the Names and deeds that comprehend and permeate the universe; and the unity of the elements and species dispersed over the face of the earth in imperious fashion.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الَّذِي دَلَّ عَلَى وَحْدَتِهِ فِي
وُجُوبِ وَجُودِهِ مُشَاهَدَةٌ حَقِيقَةُ الْكِبَرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ فِي
الْكَمَالِ وَالْإِحَاطَةِ .. وَ كَذَا مُشَاهَدَةٌ حَقِيقَةُ ظُهُورِ
الْأَفْعَالِ بِالْإِطْلَاقِ وَ عَدَمِ النَّهْيَةِ لِاتَّقَيِّدِهَا إِلَّا الْإِرَادَةَ
وَ الْحِكْمَةَ .. وَ كَذَا مُشَاهَدَةٌ حَقِيقَةُ إِيجَادِ الْمَوْجُودَاتِ
بِالْكَثْرَةِ الْمُطْلَقَةِ فِي السَّرْعَةِ الْمُطْلَقَةِ وَ خَلْقِ
الْمَخْلُوقَاتِ بِالسُّهُولَةِ الْمُطْلَقَةِ فِي الْإِتْقَانِ الْمُطْلَقِ وَ
إِبْدَاعِ الْمَصْنُوعَاتِ بِالْمَبْدُودِيَّةِ الْمُطْلَقَةِ فِي غَايَةِ حُسْنِ
الصَّنْعَةِ وَ غُلُوِّ الْقِيَمَةِ وَ كَذَا مُشَاهَدَةٌ حَقِيقَةُ وَجُودِ
الْمَوْجُودَاتِ عَلَى وَجْهِ الْكُلِّ وَالْكُلِّيَّةِ وَالْمَعْيَةِ وَ
الْجَامِعِيَّةِ وَ التَّدَاخُلِ وَ الْمُنَاسَبَةِ وَ كَذَا مُشَاهَدَةٌ حَقِيقَةُ
الْإِنْتِظَامَاتِ الْعَامَّةِ الْمُنَافِيَّةِ لِلشَّرَكَةِ وَ كَذَا مُشَاهَدَةٌ
وَحْدَةِ مَدَارَاتِ تَدَابِيرِ الْكَائِنَاتِ الدَّالَّةِ عَلَى وَحْدَةِ
صَانِعِهَا بِالْبَدَاهَةِ وَ كَذَا وَحْدَةُ الْأَسْمَاءِ وَالْأَفْعَالِ
الْمُتَصَرِّفَةِ الْمُحِيطَةِ وَ كَذَا وَحْدَةُ الْعَنَاصِرِ وَالْأَنْوَاعِ
الْمُنْتَشِرَةِ الْمُسْتَوَلِيَّةِ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ

#188

That world traveller voyaging through different ages chanced upon the school of the Renewer of the Second Millenium, Imam-i Rabbani, Ahmad Faruqi. He entered and listened to the lesson being taught by the Imam:

"The most important result yielded by all the Sufi paths is the unfolding of the truths of belief. The unfolding in clarity of a single truth of belief is preferable to a thousand miraculous deeds and mystical visions."

The Imam said too: "In former times, great persons said that someone will arise from among the theologians and the scholars of the science of theology. He will prove all the truths of belief and Islam with rational proofs and the utmost clarity. I wish to be that man and maybe I am."
(40)

{40. Time has proven that the man referred to here is not in fact an individual, but the Risale-i Nur itself. It maybe that the people of unveiling happened to notice the insignificant interpreter and proclaimer of the Risale-i Nur and hence came to speak of "a man." }

Sonra, o seyyah-ı âlem asırlarda gezerken, müceddid-i elf-i sâni, İmam-ı Rabbanî Ahmed-i Farukî'nin medresesine rast geldi, girdi; Onu dinledi. O İmam, ders verirken diyordu:

"Bütün tarikatların en mühim neticesi, hakaik-i imaniyenin inkişafıdır." ve "Birttek mes'ele-i imaniyenin vuzuh ile inkişafı, bin keramata ve ezvaka müreccaktır."

Hem diyordu: "Eski zamanda, büyük zâtlar demişler ki: "Mütেকellimînden ve ilm-i Kelâm ülemasından birisi gelecek, bütün hakaik-i imaniye ve İslâmiyeyi delail-i akliye ile kemal-i vuzuh ile isbat edecek." Ben istiyorum ki, ben o olsam, belki (Haşiye) o adamım diye,

(Haşiye): Zaman isbat etti ki: O adam, adam değil, Risale-i Nur'dur. Belki ehl-i keşif, Risale-i Nur'u ehemmiyetsiz olan tercümanı ve naşiri suretinde -keşiflerinde- müşahade etmişler; "bir adam" demişler.

He continued his instruction by saying that belief and the assertion of Divine unity were the **foundation**, substance, light and life of all **human perfection**;

that the Hadith

“An hour’s reflective thought is better than a year’s worship” (41)

{41. al-‘Ajluni, Kashf al-Khafa, i, 310.}

refers to **reflection on belief**;

and that **the silent mode of invocation** practised in the Naqshbandi Order is a form of this most excellent **reflection**.

The traveller listened with utmost care. He turned and addressed himself as follows: “It is thus that this heroic Imam speaks.

To increase **the strength of one’s belief** by as much as an atom is worth more than a ton of **gnosis** or other form of **perfection** and sweeter than the honey of a hundred **visionary experiences**.

“On the other hand, the **philosophers** of Europe have leagued together for a thousand years to invent objections and doubts in their hostility to faith and the Qur’an, and to attack the believers.

They wish to shake **the pillars of belief** that are the key, the source, the foundation of **everlasting felicity**, of life immortal, of eternal Paradise.

We ought therefore to strengthen our belief by making it one of **realization** instead of one of **imitation**.

So come, let us advance! In order to bring the twenty-nine degrees of faith that we have found, each as powerful as a mountain, to the **blessed number** of thirty-three, the number of litanies that follow upon prayer,

and in order to see a third stopping-place in this **realm of instruction**, let us knock at the door of **the dominical sustenance** of the animate world and open it with the key of ‘**In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.**’”

Speaking thus he **beseechingly** knocked at the gate of this Third Stopping-Place, a compendium of wonders, and a spectacle of marvels. Saying, “**In the Name of God, the Opener,**” he opened the gate.

#189

The Third Stopping-Place became visible to him. He entered and saw that it was illumined by four **great and encompassing truths** that demonstrated the Divine unity as brightly as the sun.

The First Truth: the Truth of Opening

iman ve tevhid bütün **kemalât-ı insaniyenin esası**, mayesi, nuru, hayatı olduğunu ve

تَفَكَّرُ سَاعَةً خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ سَنَةٍ

düsturu, **tefekkurat-ı imaniyeye** ait bulunması

ve Nakşî tarikatında **hafî zikrin** ehemmiyeti ise, bu çok kıymetdar **tefekkurün** bir nevi olmasıdır." diye talim ederdi.

Seyyah tamamıyla işitti. Döndü nefesine dedi ki: Madem bu kahraman imam böyle diyor

ve madem bir zerre **kuvvet-i imaniyenin** ziyadeleşmesi, bir batman **marifet** ve **kemalâttan** daha kıymetlidir ve yüz **ezvakın** balından daha tatlıdır.

Ve madem bin seneden beri iman ve Kur'an aleyhinde teraküm eden Avrupa **feylesoflarının** itirazları ve şüpheleri yol bulup ehl-i imana hücum ediyor.

Ve bir **saadet-i ebediyenin** ve bir hayat-ı bâkiyenin ve bir Cennet-i daimenin anahtarı, medarı, esası olan **erkân-ı imaniyeyi** sarsmak istiyorlar.

Elbette her şeyden evvel imanımızı **taklid**den **tahkiye** çevirip kuvvetlendirmeliyiz.

Öyle ise, haydi ileri! Gel, bulduğumuz birer dağ kuvvetindeki bu yirmidokuz mertebe-i imaniyeyi namazın **mübarek** tesbihatının mübarek **adedi** olan otuzüç mertebesine iblağ etmek fikriyle,

bu **ibretgâhın** bir Üçüncü menzilini daha görmek için **Bismillahirrahmanirrahîm**'in anahtarı ile zîhayat âlemindeki idare ve **iâşe-i rabbaniyenin** kapısını çalmalıyız ve açmalıyız

diyerek, mahşer-i acaib ve mecma-i garaib olan bu üçüncü menzilin kapısını **istirhamla** çaldı, **Bismillahilfettah** ile açtı.

Üçüncü menzil görüldü. Girdi, gördü ki: Dört **hakikat-ı muazzama ve muhita** o menzili ışıklandırıyorlar ve güneş gibi tevhidi gösteriyorlar.

Birinci Hakikat:"Fettahiyet" hakikatıdır.

That is, the opening up from a single simple substance of innumerable varied and separate forms, together, everywhere, in a single instant and **by a single deed**, through the **manifestation** of the Name of **Opener**.

Yes, in the same way that **God's creative power** has opened up innumerable beings like flowers **in the garden of the cosmos**, and endowed each with an **orderly form** and **distinct identity**, through the manifestation of the Name of Opener,

so too, although in more miraculous fashion, he has given to the four hundred thousand **species of animate beings** in the garden of the earth each its **symmetrical, adorned and distinct form**.

He creates you in the wombs of your mothers, creation after creation in three darknesses. That is God, your Sustainer. His is the sovereignty; there is no god other than He. Where, then, will you turn? (42)

{42. Qur'an, 39:6.}

Nought is hidden from God, neither on earth nor in the heavens. He it is Who forms you in the wombs as He wills; there is no god but He, the Mighty, the Wise. (43)

{43. Qur'an, 3:5-6.}

As these two verses indicate, *the strongest proof of Divine unity and the most remarkable miracle of Divine Power is God's opening up of forms.*

Because **the opening of forms** is repeatedly established and expounded in different ways elsewhere in the Risale-i Nur, and particularly in the Sixth and Seventh Degrees of the First Chapter of the Second Station of this treatise,

we refer the discussion of this matter to those places and restrict ourselves here to the following:

#190

According to the testimony of **botany** and biology, based on **profound research**, there is in the opening and unfolding of forms, such comprehensiveness and **artistry** that

other than a Single and Unique One, One Absolutely Powerful, able to see and do all things in all things, no one could undertake this **comprehensive and all-embracing deed**.

For this deed of the unfolding of forms demands a wisdom, an attention and a comprehensiveness that are present at all times and are contained within an infinite power.

This power, in turn, can be found only in that Unique Being Who administers the whole cosmos.

Yani: **Fettah** isminin **tecellisiyle** basit bir maddeden ayrı ayrı, çeşit çeşit, hadsiz muntazam suretlerin, beraber, her tarafta bir anda, **bir fiil ile** açılmasıdır.

Evet nasilki umum **kâinatın bağıştanında** ayrı ayrı hadsiz mevcudatı; çiçekler misillü, Fettah ismiyle her birisine münasib bir **tarz-ı muntazam** ve bir **şahsiyet-i mümtaze kudret-i fâtıra** açmış, vermiş.

Aynen öyle de, fakat daha mu'cizatlı olarak; zemin bahçesinde dört yüz bin **en'va'-ı zihayata** dahi, her birisine gayet san'atlı ve hikmetli bir **suret-i mevzune ve müzeyyene ve mümtaze** vermiş.

يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّا تُصَرِّفُونَ *

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ * هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

âyetlerin ifadesiyle *tevhidin en kuvvetli delili ve kudretin en hayretli mu'cizesi, suretleri açmasıdır.*

Bu hikmete binaen, **feth-i suver** hakikatı tekrar ile -birkaç suretlerde- Risalet-ün Nur'da ve bilhassa bu risalenin İkinci Makamı'nın Birinci Babında altıncı ve yedinci mertebelerinde isbat ve beyan edilmesinden

onlara havale edip, burada bu kadar deriz ki:

Fenn-i nebatat ve fenn-i hayvanatın şهادetiyle ve **tedkikat-ı amîkasiyla**, bu feth-i suverde öyle bir ihata ve şümül ve **san'at** var ki;

birtek Vâhid-i Ehad'den ve herşeyde herşeyi görebilecek ve yapabilecek bir Kadîr-i Mutlak'tan başka hiçbir şey bu **cem'iyetli ve ihatalı fiile** sahip olamaz.

Çünkü bu feth-i suver fiili ise, her yerde ve her anda bulunan, nihayetsiz bir kudretin içinde nihayet derecede bir hikmet, bir dikkat, bir ihata ister.

Ve böyle bir kudret ise, ancak bütün kâinatı idare eden birtek zâtta bulunabilir.

As is decreed in the above-quoted verses, God's attribute of 'opening' expressed in the opening and creation of the forms of men from their **mother's wombs**, **within three darknesses**, separately, with equilibrium, distinctness, and order, without any error, confusion, or mistake;

this truth of the unfolding of the forms of all men and animals, **all over the earth**, with the same power, the same wisdom and the same artistry, is a most powerful proof of **God's unity**.

For to comprehend and embrace all things is itself a form of unity that leaves no room for the assignation of partners to God.

Just as the nineteen Truths of the First Chapter bearing witness to the necessary existence of God also attest the existence of the Creator through their own existence, so too they bear witness to His unity through their comprehensiveness.

Our traveller then saw the following Second Truth in the Third Stopping-Place:

The Second Truth: the Truth of Mercifulness

We see with our own eyes that there is one who has covered the face of the earth with thousands of gifts of mercy, and made it into a **feasting-place**.

He has laid out a spread of hundreds of thousands of the different **delicious foods** of Mercifulness,

and made the inside of the earth a storehouse containing thousands of **precious bounties** of **compassionateness** and **wisdom**.

That Being sends to us also the earth, in its **yearly rotation**, like a **ship** or a **train**, laden with the finest of the hundreds of thousands of **vital human necessities**, proceeding from **the World of the Unseen**;

and He sends to us too the spring, like a waggon carrying food and clothing for us. Thus does he nurture us, **with utmost compassion**.

In order for us to profit from those gifts and bounties, He has moreover given us hundreds and thousands of **appetities**, needs, feelings, sensations and senses.

As was set forth in the Fourth Ray concerning **the verse on the sufficiency of God**, He has given us a stomach that can take pleasure in infinite varieties of food.

He has given us such a life that through the senses associated with it we can derive benefit from the innumerable bounties of the vast **corporeal world**, just as if it were some bounteous spread.

Evet meselâ mezkûr âyetlerin ferman ettikleri gibi; **üç karanlık içinde** bütün **vâlidelerin erhamında** insanların suretlerini ayrı ayrı, mizanlı, imtiyazlı, zînetli ve intizamlı olarak, hem şaşırmadan, yanlış etmeden, karıştırmadan basit bir maddeden açmak ve yaratmak olan fettahiyet

ve **umum rûy-i zeminde** aynı kudret, aynı hikmet, aynı san'atla umum insanları ve hayvanları ve nebatları ihata eden bu feth-i suver hakikatı; **vahdaniyetin** en kuvvetli bir bürhanıdır.

Çünkü ihata etmek bir vahdettir, şirke yer bırakmaz.

Ve Birinci Bab'da vücub-u vücud şahadet eden ondokuz hakikat nasıllı vücudlarıyla Hâlık'ın vücuduna delalet ederler; öyle de, ihatalarıyla da vahdete şahadet ederler.

Bizim yolcunun üçüncü menzilde gördüğü

İkinci Hakikat: "Rahmaniyet" hakikatıdır.

Yani: Gözümüzle görüyoruz, birisi var ki, bize zemin yüzünü rahmetin binlerle hediyeleri ile doldurmuş, bir **ziyafetgâh** yapmış

ve Rahmaniyetin yüzbinlerle ayrı ayrı **lezzetli taamları** içinde dizilmiş bir sofraya etmiş

ve zemin içini **Rahîmiyet** ve **Hakîmiyetin** binlerle **kıymetdar ihsanlarını** câmi' bir mahzen yapmış.

Ve zemini **devr-i senevî**sinde bir ticaret gemisi hükmünde her sene **âlem-i gaybdan levazımat-ı insaniye ve hayatiyenin** yüzbin çeşitlerinden en güzellerini içine alarak yüklenmiş bir nevi **sefine** veya **şimendifer** gibi

ve her baharı ise, erzak ve elbisemizi taşıyan bir vagon hükmünde olarak bizlere gönderir. Bizi gayet **rahîmane** beslettirir.

Ve bütün o hediyelerden, o nimetlerden istifade etmemiz için bize de yüzlerle ve binlerle **iştihalar**, ihtiyaçlar, duygular, hissiyatlar, hisler vermiş.

Evet **âyet-i hasbiyeye** dair olan Dördüncü Şua'da izah ve isbat edildiği gibi, bize öyle bir mide vermiş ki, hadsiz taamlardan lezzet alır.

Ve öyle bir hayat ihsan etmiş ki, duyguları ile -bir sofraya- nimet gibi- koca **cismanî âlemde** hadsiz nimetlerinden istifade eder.

He has favoured us with the human state so that we delight in the boundless gifts of both the **spiritual** and **material** worlds, through **instruments** such as the intellect and the heart.

He has conveyed İslam to us so that we derive light from the boundless treasures of **the Unseen and Manifest Realms**.

He has guided us to faith so that we are illumined by the innumerable **lights** and gifts of this world and the hereafter.

This cosmos is like a palace fitted out and **adorned** by the Divine quality of mercy with innumerable antiques and **valuable** items,

which then gives to man's hands the keys to open all the **chests** and **chambers** in that palace, as well as bestowing on man's nature all the needs and **senses** that will enable him to make use of them.

This mercy that embraces this world and the hereafter, and indeed all things, is without doubt a manifestation of **oneness** within unity.

Just as the light of the sun is a **parable** of unity, through its comprehending all things **that face it**,

every bright and transparent object that receives the reflection of the light, heat, and seven colours of the sun, is also a parable and a symbol of oneness.

Hence, whoever sees its all-embracing light will conclude that the sun of this earth is one and unique.

Witnessing the warm and luminous reflection of the sun in all bright objects, and even in **drops** of water,

he will say that the oneness of the sun, or the sun itself, is present with its **attributes** close to all things; it is at the mirrorlike heart of all things.

So too the encompassing of all things by the extensive mercy of the Merciful One of Beauty, like a light, demonstrates the unity of that **Merciful One** and that He in no way has any partner.

Similarly, the fact that under the veil of that all-embracing mercy the lights of most of the Merciful One's Names and a sort of **manifestation of His essence** are found in everything, and especially in all living beings, and in man in particular,

and the fact that this gives each individual a **comprehensiveness arising from life** which causes him to look to and be related to the whole universe,

proves the oneness of the Merciful One and that He is present with all things and does all things in all things.

Ve öyle bir insanîyet bize lütfetmiş ki, akıl ve kalb gibi çok **âletleri** ile hem **maddî** hem **manevî** âlemin nihayetsiz hediyelerinden zevk alır.

Ve öyle bir İslâmiyet bize bildirmiş ki; **âlem-i gayb ve âlem-i şehadetin** nihayetsiz hazinelerinden nur alır.

Ve öyle bir iman hidayet etmiş ki, dünya ve âhiret âlemlerinin hasra gelmez **envârından** ve hediyelerinden tenevvür edip müstefid eder.

Güya rahmet tarafından bu kâinat hadsiz antika ve acib ve **kıymetli** şeylerle **tezeyin** edilmiş bir saraydır.

Ve bütün o saraydaki hadsiz **sandıkları** ve **menzilleri** açacak anahtarlar insanın ellerine verilmiş ve bütün onlardan istifade ettirecek olan ihtiyaçlar, **hissiyatlar** insanın fıtratına verilmiş.

İşte böyle dünyayı ve âhireti ve herşeyi kaplamış bir rahmet, elbette o rahmet, vâhidiyet içinde bir **ehadiyetin** cilvesidir.

Yani nasılkı güneşin ziyası, **mukabilindeki** umum eşyayı ihata etmesi ile vâhidiyete bir **misal** olduğu gibi,

parlak ve şeffaf her bir şey dahi kabiliyetine göre güneşin hem ziyasını, hem hararetini hem ziyasındaki yedi rengini, hem aks-i misalini almakla ehadiyete bir misal olduğundan;

elbette o ihatalı ziyayı gören adam, arzın güneşi vâhiddir, bir tektir diye hükmeder.

Ve her parlak şeyde hattâ **katrelerde** güneşin ışıklısı, hararetli aksini müşahede eden o adam,

güneşin ehadiyetini, yani bizzât güneşi **sıfatları** ile her şeyin yanındadır ve her şeyin âyine-i kalbindedir diyebilir.

Aynen öyle de: Rahman-ı Zülcemal'in geniş rahmeti dahi zıya gibi umum eşyayı ihatası o **Rahman**'ın vâhidiyetini ve hiç bir cihette şeriki bulunmadığını gösterdiği gibi,

her şeyde hususan her bir zihayatta ve bilhassa insanda o cem'iyetli rahmetin perdesi altında o Rahman'ın ekser isimlerinin ışıklısı ve bir nevi **cilve-i zâtiyesi** bulunarak,

her ferde bütün kâinata baktıracak ve münasebetdarlık verecek bir **cem'iyet-i hayatiye** vermesi dahi

o Rahman'ın ehadiyetini ve herşeyin yanında hazır ve herşeyin herşeyini yapan (O) olduğunu isbat eder.

Yes, the Merciful One shows the **splendour** of His **glory** in the whole of the cosmos and all over the earth through the unity and comprehensiveness of His mercy.

With the manifestation of His oneness, He gathers together in every member of all animate species, and particularly man, specimens of all His bounties,

orders the tools and instruments of animate beings, and proclaims the **special solicitude** of His **beauty** to each individual, this without shattering the wholeness of the universe.

As for man, it is in him that God makes known in **concentrated** form **the various forms of His bounty**.

#192

Similarly, a melon can be said to be concentrated in its seed; the being that makes the seed must necessarily be he who makes the melon.

Then, with the special balance of his knowledge and the particular law of his wisdom, he draws the seed out from it, gathers it together and clothes it in a body.

Nothing other than the one and unique **master craftsman** who makes the melon is able to make its seed. That would be impossible.

Since through the manifestation of Mercifulness the cosmos becomes like a tree or a garden, the earth becomes like a fruit or a melon,

and man becomes like a seed, of a certainty the **Creator** and **Sustainer** of the smallest **animate being** must be the Creator of all the earth and all the cosmos.

In Short: just as the making and unfolding of the regular and orderly forms of all beings through the truth of Opening, which is comprehensive, proves unity to the point of being self-evident,

so too the truth of **Mercifulness**, which encompasses all things, through its nurturing of all animate beings that come into existence and enter the life of this world, particularly the newly arrived, **with the utmost order and regularity**,

causing all necessities to reach them, forgetting none of them, this same mercy reaching all individuals everywhere at the same instant demonstrates both unity, and oneness within unity.

...

Our traveller then witnessed the following Third Truth in the Third Stopping-Place

The Third Truth: the Truth of **Disposing** and **Administering**

Evet nasılkı o Rahman, o rahmetin vâhidliğiyle ve ihatasıyla, kâinatın mecmuunda ve zeminin yüzünde **celalinin haşmetini** gösteriyor.

Öyle de, ehadiyetin cilvesiyle herbir zihayatta, hususan insanda bütün nimetlerin nûmunelerini o ferde toplayıp,

o zihayâtın âlât u cihazatına geçirip tanzim ederek, mecmu-u kâinatı (parçalanmadan) o tek ferde, bir cihette aynı hanesi gibi verdirmesiyle dahi, **cemalinin hususî şefkatini** ilân eder

ve insanda **enva'-ı ihsanatının temerküzünü** bildirir.

Hem nasılkı bir kavunun (meselâ) her bir çekirdeğinde, o kavun temerküz ediyor. Ve o çekirdeği yapan zât elbette odur ki; o kavunu yapar,

sonra ilminin hususî mizanıyla ve hikmetinin ona mahsus kanunuyla o çekirdeği ondan sağlar, toplar, tecessüm ettirir.

Ve o tek kavunun tek ve vâhid **ustasından** başka hiçbir şey, o çekirdeği yapamaz ve yapması muhaldir.

Aynen öyle de, rahmaniyetin tecellisiyle kâinat bir ağaç, bir bostan ve zemin bir meyve, bir kavun

ve **zihayât** ve insan bir çekirdek hükmünde olduğundan; elbette en küçük bir zihayâtın **hâlıkı** ve **rabbi**, bütün zeminin ve kâinatın hâlıkı olmak lâzım gelir.

Elhasıl: Nasılkı ihatalı olan fettahiyet hakikatıyla bütün mevcudatın muntazam suretlerini basit maddeden yapmak ve açmak, vahdeti bedahetle isbat eder.

Öyle de herşeyi ihata eden "**rahmaniyet**" hakikatı dahi, vücuda gelen ve dünya hayatına giren bütün zihayatları ve bilhassa yeni gelenleri **kemal-i intizamla** beslemesi

ve levazımâtını yetiştirmesi ve hiçbirini unutmaması ve aynı rahmet, her yerde, her anda ve her ferde yetişmesiyle bedahetle hem vahdeti, hem vahdet içinde ehadiyeti gösterir.

Risale-i Nur ism-i Hakîm ve ism-i Rahîm'in mazharı olduğundan, Risale-i Nur'un birçok yerlerinde, hakikat-ı rahmetin nükteleri ve cilveleri izah ve isbat edildiğinden, burada bu katre ile o bahre işaret edip o pek uzun kıssayı kısa kesiyoruz.

Seyyahımızın üçüncü menzilde müşahede ettiği

Üçüncü Hakikat: "**Müdebbiriyet** ve **idare** hakikatı"dır.

That is, to administer **with complete order and equilibrium** both the awesome and swift-moving **heavenly bodies** and imperious, interfering elements, and the needy, **weak** denizens of earth;

to cause them to aid each other; to administer them **jointly with each other**; to take all necessary measures concerning them;

and to make this vast world like a perfect kingdom, a magnificent city, a well-adorned palace.

Leaving side the vast spheres of this **imperious and merciful administration**,

since it is explained and proved in important sections of the Risale-i Nur such as the Tenth Word, we will show, by means of a comparison, a single page and stage of that administration as it manifests itself in the spring on the face of the earth.

Let us suppose, for example, that some wondrous **world conqueror** assembled an army from four hundred thousand different groups and nationalities,

and supplied the clothes and weapons, the instructions and dismissals and **salaries** of every group and nationality, separately and variously,

without any defect or shortcoming, without error or mistake, at the proper time, without any delay or confusion, with the utmost regularity and in most perfect form,

no cause other than the extraordinary power of that wondrous commander could stretch out is hand to attempt that vast, complex, subtle, balanced, **multitudinous** and just administration.

#193

Were it to stretch out its hand, it would destroy the **equilibrium** and cause confusion.

So too we see with our own eyes that an **unseen hand** creates and administers every spring a magnificent army **composed of** four hundred thousand different species.

In the autumn —an example of the day of resurrection— it dismisses three hundred thousand out of those four hundred thousand species of plants and animals from their duties, and they go on leave through the activity of death and in the name of **decease**..

In spring —a sample of the gathering that follows resurrection— it constructs three hundred thousand examples of raising from the dead in the space of a few weeks, with the utmost order and discipline.

In the case of the tree, four such resurrections take place with respect to the tree itself, its leaves, its flowers, and its fruits.

Yani, gayet dehşetli ve sür'atli **ecram-ı semaviye**yi ve gayet istilacı ve karıştırıcı unsurları ve gayet ihtiyaçlı, **za'fiyetli** mahlukat-ı arziye'yi **kemal-i intizam ve müvazene** ile idare etmek,

birbirlerine muavenetdar yapmak ve **imtizackârane** idare etmek ve tedbirlerini görmek

ve bu koca âlemi bir mükemmel memleket, bir muhteşem şehir, bir müzeyyen saray gibi yapmak hakikatıdır.

İşte bu **cebbarane ve rahmanane idarenin** büyük dairelerini bırakıp,

yalnız baharda zemin yüzünde cereyan eden o idarenin birtek sahife ve safhasını, Risalet-ün Nur Onuncu Söz gibi mühim risalelerinde izah ve isbat etmesine binaen, kısa bir suretini bir temsil ile göstereceğiz; şöyle ki:

Meselâ ve **faraza**; hârika ve **cihangir** bir zât, dörtyüz bin ayrı ayrı milletlerden, taifelerden bir ordu teşkil etse,

her milletin ve her taifenin neferlerine ait elbiselerini, hem silâhlarını, hem yemeklerini, hem talimat hem terhisatlarını, hem **hidemat**larını, birbirinden ayrı ayrı, hem çeşit çeşit olarak

bütün o muhtelif cihazatı noksansız, kusursuz, yanlışsız, hatasız, vakti vaktine, gecikmeden, karıştırmadan kemal-i intizamla ve gayet mükemmel bir tarzda o mu'cizatlı kumandan verse;

elbette o gayet geniş ve karışık ve ince ve müvazeneli ve **kesretli** ve adaletli idareye, o hârika kumandanın fevkalâde kudretinden başka hiçbir sebep elini uzatamaz.

Eğer uzatsa, **müvazene**yi bozar ve karıştırır.

Aynen öyle de, gözümüzle görüyoruz ki; bir **dest-i gaybî** her baharda dörtyüz bin muhtelif nevilerden **mürekke**b bir muhteşem orduyu icad edip idare ediyor.

Kıyamete nümune olan güz mevsiminde, o dörtyüz binden üçyüz bin nebatî ve hayvanî nevilerini vefatlar suretinde ve **mevt**ler namında terhis edip vazifelerinden paydos ediyor.

Ve haşr ü neşre nümune olan baharda haşr-i a'zamın üçyüz bin misalini -birkaç hafta zarfında- kemal-i intizamla inşa edip,

hattâ birtek ağaçta dört küçük haşirleri, yani kendini ve yapraklarını ve çiçeklerini ve meyvelerini,

After showing spring to our eyes exactly like the preceding one, it gives each species and group in that army of glory that contains four hundred thousand different species its appropriate sustenance and provision,

its defensive weapons and distinctive garments, its orders and dismissals, and all the tools and instruments it needs,

with the utmost order and regularity, without error or slip, without confusion or omission, in unexpected fashion and at the proper time.

It thus proves its unity, oneness, uniqueness, and infinite power and boundless mercy within perfection of dominicality, sovereignty and wisdom,

and writes with the pen of **Divine Determining** this proclamation of Divine unity on the face of the earth, on the page of every spring.

After reading only a single page of this proclamation of one spring, our traveller said to himself:

“The torment of Hell-fire is pure justice for those who commit the error of denying resurrection. For such denial would be to refute the numerous promises and to deny the power of One Powerful and Compelling, a Wrathful One of Glory, Who has promised and assured all of His prophets thousands of times and set forth in thousands of verses of the Qur'an, explicitly and by way of allusion, that He will bring about a resurrection and gathering far easier for Him than the thousands of miraculous gatherings that occur every spring, each more wondrous than the Supreme Gathering.” His soul responded: “We believe in what you say.”

#194

The Fourth Truth, which forms the Thirty-Third Degree: the Truth of Compassionateness and Bestowal of Provision

That is, the giving, over the whole face of the globe, within the earth, in the air above it and the ocean around it, to all animate beings,

especially those endowed with spirit, and among them especially the impotent, the weak and the young, all of their necessary sustenance, material and immaterial,

in the most solicitous manner, deriving it from dry and rude soil, from solid, bonelike dry pieces of wood,

and in the case of the most delicate of all forms of sustenance, from between blood and urine,

at the proper time, in orderly fashion, without any omission or confusion, in front of our eyes, by an unseen hand.

gitmiş baharın aynı gibi neşirlerini gözümüze gösterdikten sonra, o dört yüz bin enva'a baliğ olan ordu-yu Sübhanînin her nev'e, her taifeye mahsus ve münasib ayrı ayrı rızıklarını

ve çeşit çeşit müdafaa silâhlarını ve ayrı ayrı libaslarını ve ayrı ayrı talimlerini ve terhislerini ve ayrı ayrı bütün cihazat ve levazimatlarını,

kemal-i intizamla, sehivsiz, hatasız, karıştırmadan ve hiçbirini unutmaktan, umulmadık yerlerden vakti-vaktine vermekle

kemal-i rububiyet ve hâkimiyet ve hikmet içinde vahdaniyetini ve ehadiyetini ve ferdiyetini ve nihayetsiz iktidarını ve hadsiz rahmetini isbat ederek,

bu tevhid fermanını zemin yüzünde, her bahar sahifesinde, kalem-i kader ile yazar.

Bizim seyyah, yalnız bir baharda bu fermanın birtek sahifesini okuduktan sonra, nefsine dedi ki:

Böyle her baharda haşr-i ekberden daha garib binlerle haşirleri inşa eden, mükâfat ve mücazat için kudretine nisbeten bir bahardan daha kolay olan haşri yapacağını ve kıyameti getireceğini umum enbiyasına binlerle defa va'd ve ahdeden ve Kur'anda haşrin vukuuna binlerle işaretle beraber, bin aded âyetlerinde sarahaten tehdid ve taahhüd eden bir Kadîr-i Cebbar'ın, bir Kahhar-ı Zülcelal'in o kadar va'dlerini tekzib ve kudretini inkâr hükmünde olan inkâr-ı haşr hatasını irtikâb edenlere Cehennem azabı ayn-ı adalettir diye hükmetti, nefsi dahi "Âmennâ" dedi.

Dünya yolcusunun üçüncü menzilde müşahade ettiği

Dördüncü Hakikat olan Otuzüçüncü Mertebe: "Rahîmiyet ve rezzakîyet hakikatı"dır.

Yani umum zemin yüzünde ve içinde ve havasında ve denizinde bütün zîhayatın ve

bilhassa zîruhun ve bilhassa âciz ve zaîflerin ve bilhassa yavruların; hem maddî ve midevî, hem manevî bütün rızıklarını,

şefkatkârane, kuru ve basit bir topraktan ve camid ve kemik gibi kuru odun parçalarından yapılan

ve bilhassa en latifi kan ve fişkı ortasından gelen ve bir dirhem kemik gibi bir tek çekirdekten yapılan binlerle okka taamların,

vakti-vaktine mukannen bir surette hiç birini unutmamak ve şaşırarak gözümüz önünde -bir dest-i gaybî tarafından- verilmesi hakikatıdır.

Yes, the verse,

God is the Provider, the firm possessor of strength, (44)

{44. Qur'an, 51:58.}

restricts to God the task of sustaining and providing,

and the verse,

There is no moving thing on earth but depends on God for its sustenance; He knows its resting-place and storage-place; all is in a book perspicuous (45)

{45. Qur'an, 11:6.}

provides a dominical guarantee and pledge to furnish provision for all men and animals.

Similarly, the verse,

The beasts do not carry their sustenance; God sustains them and you, and He is All-Hearing, All-Knowing, (46)

{46. Qur'an, 29:60.}

establishes and proclaims that it is God Who guarantees and provides for all impotent, powerless, weak and wretched creatures that are unable to secure their own sustenance, in an unexpected fashion, indeed from the Unseen or even out of nothing; it is He for example Who provides for insects on the ocean bed and their young.

This proclamation is directed in particular to those men who worship causes and are unaware that it is He Who bestows provision from behind the veil of causality.

Numerous other verses of the Qur'an and innumerable pieces of cosmic evidence unanimously demonstrate that it is the compassionateness of a single Glorious Provider that nurtures all animate beings.

#195

Now the trees require a certain form of sustenance but have neither power nor will.

They remain therefore in their places, trusting in God, and their provision comes hastening to them.

So too the sustenance of infants flows to their mouths from wondrous small pumps, aided by the solicitude and tenderness of their mothers. Then when the infants acquire a little power and will, the milk ceases.

These various instances clearly prove that licit sustenance is not proportionate to will and power, but comes in relation to weakness and impotence, which induce trust in God.

Evet

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

âyeti, işeyi ve infakı Cenab-ı Hakk'a tahsis edip hasrettiği gibi,

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

âyeti dahi,

bütün insanların ve hayvanların rızıklarını taahhüd ve tekeffül-ü Rabbanî altına aldığı; hem

وَكَايِنَ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

âyeti de,

rızkı tedarik edemeyen, âciz ve iktidarsız olan zaîf bîçarelerin rızıklarını umulmadık yerden, belki gaybdan, belki hiçten, meselâ denizin dibindeki böceklerle hiçten ve bütün yavrulara umulmadık yerlerden ve bütün hayvanlara her baharda âdetâ sırf gaybdan infaklarını bilfiil tekeffül ederek bilmüşahede vermekle;

esbabperest insanlara dahi, esbab perdesi altında yine o veriyor diye isbat ve ilân ettiği gibi;

pek çok âyât-ı Kur'aniye ve hadsiz şevahid-i kevnîye, bil'ittifak herbir zîhayatın birtek Rezzak-ı Zülcelal'in rahîmiyeti ile beslendiklerini gösteriyorlar.

Evet, bir nevi rızık isteyen ağaçlar iktidarsız ve ihtiyarsız olduklarından,

onlar yerlerinde mütevekkilane dururken rızıkları onlara koşup gelmesi

ve âciz yavruların nafakaları hayret-nümun tulumbackılardan ağızlarına akması ve o yavrulara bir parça iktidar ve azıcık bir ihtiyar gelmesiyle süt kesilmesi, hususan insan yavrularına analarının şefkatleri yardımcı verilmesi,

bedahetle isbat eder ki; helâl rızık, iktidar ve ihtiyar ile mütenasiben değildir.. belki, tevekkül veren za'f ve acze nisbeten geliyor.

Will, **power** and **cleverness** frequently incite **greed**, **which is a source of loss**, and often push certain learned men toward a form of beggary,

whereas by contrast **the trusting weakness** of the **boorish**, crude and **common** man may cause him to **attain** riches.

The proverb, "*How many a learned man has striven in vain, and how many an ignoramus gained rich provision,*" establishes that

licit provision is not won by power and will, but by a **mercy** that finds working and **striving** acceptable; it is bestowed by a tenderness **that takes pity on need**.

Now provision and sustenance is of two kinds:

The First is true and **natural provision**, that required for life; this is guaranteed by the Sustainer. It is indeed so regular and well-ordered that

this natural provision, stored in the body in the form of fat and **other things**, is enough to **ensure survival** for at least twenty days, even if nothing is eaten.

Those who apparently die of hunger before the twenty or thirty days are up and before the provision **stored up** in their body is exhausted, die in reality not from a **lack of provision**,

but from a disease arising from **lack of caution** and the disturbance of **fixed habit**.

The Second Form of Provision: metaphorical and artificial provision, arising due to addiction from habit, **wastefulness** and **misuse**, but acquiring the appearance of necessity.

This form is not guaranteed by the Sustainer, but depends on His generosity: sometimes He may give it, sometimes He may not give it.

With respect to this second form of provision and sustenance, happy is he who regards his **frugality** —a **source of happiness and pleasure**— **contentment** and **licit striving**,

as a form of worship and active prayer for sustenance. He accepts God's bounty **gratefully** and appreciatively, and passes his life **in happy fashion**.

Wretched is he who on account of **prodigality** —the **source of wretchedness and loss**— and **greed**, abandons licit striving,

knocks at every door, passes his life **in sloth**, oppression and wretchedness, and indeed puts his own life to death.

Ekseriyetçe **sebeb-i hüsrân olan** **hırsı** tahrik eden **iktidar** ve ihtiyar ve **zekâvet**, bir kısım büyük ediblerde o edibleri bir nevi dilencilığe kadar sevkettiği gibi;

zekâvetsiz, kaba çok **âmi** adamların **tevekkülvari** **iktidarsızlıkları** dahi onları zenginliğe **îsal** etmesi ve

كَمْ عَالِمٍ عَالِمٍ أَغَيَتْ مَذَاهِبُهُ وَ جَاهِلٍ جَاهِلٍ تَلَقَّاهُ
مَرْزُوقًا

darb-ı mesel olması isbat eder ki:

Rızk-ı helâl iktidar ve ihtiyar kuvvetiyle kazanılmaz, buldurulmaz. Belki çalışmasını ve **sa'yini** kabul eden bir **merhamet** tarafından verilir ve **ihtiyacına acıyan** bir şefkat canibinden ihsan edilir.

Fakat, rızk ikidir:

Biri: Yaşamak için hakikî ve **fitrî rızık**tır ki; taahhüd-ü Rabbanî altındadır. Hattâ o kadar muntazamdır ki;

bedende yağ ve **saire** suretinde iddihar olunan fitrî rızık, hiç olmazsa yirmi günden ziyade bir şey yemeden **yaşatır**, hayatını idame eder.

Demek yirmi-otuz günden evvel ve bedende **müddehar** olan fitrî rızık bitmeden zahiren açlıktan vefat edenler **rıziksızlıktan** değil,

belki **sû'-i itiyad**dan ve terk-i **âdet**ten neş'et eden bir hastalıktan vefat ederler.

İkinci kısım rızık: İtiyad, **israf** ve **sû'-i istimalat** ile tiryaki olup zaruret hükmüne geçen **mecazî ve sun'î rızık**tır.

Bu kısım ise; taahhüd-ü Rabbanî altında değil, belki ihsana tabidir. Kâh verir, kâh vermez.

Bu ikinci rızıkta, bahtiyar odur ki; **medar-ı saadet ve lezzet olan iktisad** ve **kanaatla sa'y-i helâli**,

bir nevi ibadet ve rızk için bir fiilî dua bilerek müteşekkiraneye ve **minnetdarane** o ihsanı kabul edip hayatını **saadetkârane** geçirir.

Ve bedbaht odur ki; **medar-ı şekavet ve hasaret ve elem olan israf** ve **hırs** ile sa'y-i helâli bırakarak,

her kapıya başvurup, **tenbelkârane** ve zalimane ve müştekiyane hayatını geçirir, belki öldürür.

In the same way that a stomach requires sustenance, so too **the subtle capacities and senses of man**, his heart, spirit, intelligence, eye, ear and mouth, also request their sustenance from the **Compassionate Provider** and gratefully receive it.

#196

To each of them separately and in appropriate form is presented such provision from the treasury of mercy **as will rejoice them and give them pleasure**.

Indeed, the Compassionate Provider, in order to give to them provision in more generous measure has created each of man's subtle capacities —eye and ear, heart, imagination, and intellect— in the form of a key to His treasury of mercy.

For example, the eye is a key to the treasury containing such **precious** jewels as the fairness and beauty to be seen on **the face of the universe**,

and the same holds true of all the others mentioned; they all benefit through faith. To resume after our digression:

The All-Powerful and Wise One Who created this cosmos created also life as a **comprehensive summary** of the cosmos,

and **concentrated** all of His purposes and the manifestations of His Names therein.

So too, within the realm of life, he made of provision a **comprehensive centre of activity** and created within animate beings the taste for provision,

thus causing animate beings to **respond** to His dominicality and love with **a permanent and universal gratitude, thankfulness, and worship** that is one of the significant purposes and instances of wisdom inherent in **the creation of the universe**.

For example, it is one of the activities of dominicality to cause every area of the broad realm of dominicality to rejoice — the **heavens** are caused to rejoice with the **angels** and **spirit beings**, the World of the Unseen with spirits,

and the material world, particularly the air and the earth, with the existence of all animate beings, particularly birds, great and small, at all times and places.

Through the wisdom of this causing to rejoice and the infusion of life and spirit,

animals and men are, as it were, **whipped** by **the need for provision** and the pleasure they take therein to pursue their provision and sustenance,

thus being delivered from **sloth**. This too is one of the wise **activities of dominicality**.

Were it not for such **significant** instances of wisdom,

Nasılki mide bir rızık ister; öyle de, kalb ve ruh ve akıl ve göz ve kulak ve ağız gibi **insanın latifeleri ve duyguları** dahi **Rezzak-ı Rahîm**'den rızıklarını isterler ve müteşekkirane alırlar.

Her birisine ayrı ayrı ve onlara lâıyk ve **onları memnun ve mütelezziz eden** rızıkları, hazine-i rahmetten ihsan edilir.

Belki Rezzak-ı Rahîm, onlara daha geniş rızık vermek için göz ve kulak, kalb ve hayal ve akıl gibi o latifelerin her birisini, hazine-i rahmetinin birer anahtarı hükmünde yaratmış.

Meselâ: Göz, **kâinat yüzündeki** hüsün ve cemal gibi **kıymetdar** cevher hazinelerinin bir anahtarı olduğu misillü,

ötekiler dahi (herbiri) birer âlemin anahtarı olur; iman ile istifade eder. Yine sadedimize dönüyoruz.

Bu kâinatı yaratan **Zât-ı Kadîr-i Hakîm**, nasılki kâinattan hayatı bir **hülâsa-i câmia** olarak halkedip,

umum maksadlarını ve isimlerinin cilvelerini onda **temerküz** ettiriyor.

Öyle de, hayat âleminde dahi, rızık bir **cem'iyetli merkez-i şuunat** yaparak, iştiha ihtiyacını ve zevk-i rızıkîyi zihayatta hakederek;

hilkat-ı kâinatın en ehemmiyetli bir gayesi ve bir hikmeti olan **daimî ve küllî bir teşekkür** ve **minnetdarlık** ve **perestîşlik** ile rububiyetine ve sevdirmesine karşı **mukabele** ettiriyor.

Meselâ: Çok geniş olan memleket-i Rabbaniyenin her tarafını, hususan **melaike** ve ruhanîler ile **semavatı** ve **ervah** ile âlem-i gaybı şenlendirdiği gibi;

maddî âlemi dahi, hususan hava ve arzı, her vakit ve her tarafını zîruhun, hususan kuşların ve kuşçukların vücudlarıyla

şenlendirmek ve ruhlandırmak hikmetiyle

ihtiyac-ı rızıkî ve rızıkın zevki pek kuvvetli bir **kamçı** olarak hayvanları ve insanları rızık peşinde koşturmakla tahrik ederek

tenbellikten ve **ataletten** kurtarıp gezdirmesi, **şuunat-ı rububiyetin** bir hikmetidir.

Eğer bu hikmet gibi **mühim** hikmetler olmasa idi,

the provision **destined** for animals would be caused instinctively to hasten toward them to satisfy their needs, without any effort on their part, just as provision and sustenance is caused to hasten toward the tree.

Were there to be an eye capable of **witnessing** and comprehending the whole surface of the earth at one time, in order to perceive the beauties of **the Names of Compassionate and Provider** and the witness they bear to **Divine unity**,

it would see what **sweet beauty** is contained in the tender and solicitous manifestation of the **Compassionate Provider Who sends to the caravans of animals at the end of winter, when their provision is about to be exhausted, extremely delicious, abundant and varied foods and bounties**, drawn exclusively **from His unseen treasury of mercy, as succour from the unseen and Divine generosity**, placed in the hands of plants, the crowns of trees, and the breasts of mothers.

#197

The possessor of that all-seeing eye would realize the following:

The making of a single apple, and the generous giving of it to a man as true sustenance and provision,

can be accomplished only by a Being Who causes the seasons, the nights and the days to rotate,

Who causes the globe to revolve like a **cargo ship**, and thus brings the fruits of the seasons within reach of those needy guests of the earth who stand waiting for them.

For **the stamp of its nature, the seal of wisdom, the imprint of eternal besoughtedness, the signet of mercy** that is to be found on the surface of the apple,

is to be found also on all apples and other fruits, plants and animals.

Hence the true **Master** and **Maker** of the apple is bound to be **the Glorious Sovereign, the Beauteous Creator**

of all the inhabitants of the world, who are the peers, the **congeners** and the brothers of the apple;

of the vast earth that is the garden of the apple; of the tree of the cosmos that is its factory;

of the seasons that are its workshop; and of the spring and summer that are its place of maturing.

In other words, every fruit is a **seal of unity** that makes known the Writer and Maker of the earth, its tree, and of the book of the universe, its garden;

it demonstrates His unity, and shows to the number of fruits, the seal affixed to **the decree of unity**.

Since the Risale-i Nur is a manifestation of the Names of **All-Compassionate** and **All-Wise**,

ağaçların erzakını onlara koşturduğu gibi, hayvanların da **mukannen** olan tayinatlarını onlara zahmetsiz bir surette fitrî hacetlerini koşturacaktı.

İsm-i Rahîm ve Rezzak'ın cemallerini ve **vahdaniyete** şehadetlerini tam görmek için zemin yüzünü birden ihata edip **müşahede** edecek bir göz bulunsa,

kış âhîrinde erzakları bitmek üzere olan hayvanat kafilelerine, imdad-ı gaybî ve ihsan-ı Rahmanî olarak nebatatın ellerine verilen ve ağaçların başlarına konulan ve vâlidelerin sinelerine takılan ve sırf **hazine-i gaybiye-i rahmetten gayet leziz ve gayet çok ve gayet mütenevvi taamları ve nimetleri** gönderen **Rezzak-ı Rahîm**'in bu cilve-i şefkatinde ne kadar **şirin bir güzellik**, ne kadar **tatlı bir cemal** bulunduğunu görecektir

ve ondan bilecek ki;

birtek elmayı yapıp bir adama hakikî bir rızık olarak mün'imane veren,

yalnız öyle bir zât yapar verir ki; mevsimleri, gece ve gündüzleri çevirir

ve küre-i arzı bir **sefine-i tüccariye** gibi gezdirerek mevsimlerin mahsulâtlarını onunla zemindeki muhtaç misafirlerine getirir.

Çünkü o elmanın yüzünde bulunan **sikke-i fitrat** ve **hâtem-i hikmet** ve **turra-i samediyet** ve **mühr-ü rahmet**,

bütün elmalarda ve sair meyvelerde ve bütün nebatat ve hayvanatta bulunduğundan

o tek elmanın hakikî **mâlikî** ve **sânîi**, elbette ve herhalde

o elmanın emsali ve **hemcinsi** ve kardeşleri olan bütün sekene-i arzın

ve onun bahçesi olan koca zeminin ve onun fabrikası olan ağacının

ve onun tezgâhı olan mevsiminin ve onun terbiyegâhı olan bahar ve yazın **Mâlik-i Zülcelal'i** ve **Hâlık-ı Zülcemal'i** olacak, başka olamaz.

Demek herbir meyve öyle bir **mühr-ü vahdettir** ki; onun ağacı olan arzın ve onun bahçesi olan kâinat kitabının kâtibini ve sâni'ini bildirir

ve vahdetini gösterir ve meyveler adedince **vahdaniyet fermanının** mühürlendiğine işaret eder.

Risalet-ün Nur İsm-i **Rahîm** ve İsm-i **Hakîm**'in mazharı olduğundan,

and numerous flashes and mysteries of the truth of Compassionateness have been expounded and proved in many parts of the Risale-i Nur,

we leave further discussion of the matter to those parts and content ourselves with this brief indication, out of a vast treasury, on account of the unfavourable circumstances from which we are now suffering.

Our traveller now says: “**Praise be to God!** I have seen and heard Thirty-Three Truths bearing witness to the **necessary existence** and **unity** of the **Creator** and **Sovereign** *I was everywhere seeking and enquiring after.*

Each of the truths is bright as the sun and leaves no darkness behind. It is as strong and unshakeable as a mountain.

Each of them, **with its verifications**, bears decisive witness to His existence, and with its comprehensiveness proves His unity **in manifest fashion**.

While proving implicitly all **the pillars of faith**, the totality and consensus of these truths

causes our belief to advance from **imitation** to **realization**, from realization to **knowledge of certainty**,

from knowledge of certainty to **vision of certainty**, and from vision of certainty to **absolute certainty**.

#198

Praise be to God; this is from the bounty of my Sustainer.”

Praise be to God Who guided us to this; verily we would not have been guided unless God had guided us. The messengers of God have come to us with the truth. (47)

{47. Qur'an, 7:43.}

In extremely brief allusion to **the lights of belief** derived by our **inquisitive traveller** from the four sublime truths he witnessed at the Third Stopping-Place, it was said in the Second Chapter of the First Station, concerning the truths of the Third Stopping-Place:

bu rahîmiyet hakikatının çok lem'alarını ve çok sırlarını Risalet-ün Nur çok eczalarında beyan ve isbat ettiğinden,

ona havale ile bu pek büyük hazineden halimin müsaadesizliği cihetiyle bu kısa işaretle iktifa edildi.

İşte bizim seyyah diyor ki: **Elhamdülillah** her yerde aradığım ve her şeyden sorduğum **hâlık**ımın ve **mâlik**imin **vücub-u vücuduna** ve **vahdetine** şahadet eden otuzüç hakikatı gördüm ve dinledim.

Herbir hakikat, güneş gibi parlak, karanlık bırakmaz; dağ gibi kuvvetli ve sarsılmaz.

Ve herbiri **tahakkukuyla** vücuduna gayet kat'î şahadet eder ve ihatasıyla vahdetine gayet **zahir** delalet eder.

Ve sair **erkân-ı imaniye**yi dahi içinde kuvvetli isbat etmekle beraber mecmu' hakikatların icma'ı ve ittifakı,

imanımızı **taklid**den **tahkike** ve tahkikten **ilmelyakîne**

ve ilmelyakînden **aynelyakîne** ve aynelyakînden **hakkalyakîne** iblağ ediyor.

الْحَمْدُ لِلَّهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَيْنَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَيْنَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ

İşte bu **pürmerak seyyah**ın, bu üçüncü menzilde müşahade ettiği dört muazzam hakikatlardan aldığı **envâr-ı imaniye**ye gayet kısa bir işaret olarak Birinci Makam'ın ikinci babında üçüncü menzilin hakikatlarına dair şöyle denilmiştir:

There is no god other than God, the One, the Unique, to Whose Unity in Necessary Existence points the witnessing of the sublimity of the comprehensiveness of the truth of opening, through the unfolding of different forms of four hundred thousand species of living beings, perfect and without defect, according to the testimony of biology and botany; the witnessing of the sublimity of the comprehensiveness of the truth of mercifulness, all-embracing and regular, without any deficiency, as the eye can see; the witnessing of the sublimity of the truth of administering, that encompasses in orderly fashion all living beings, without error or defect; the witnessing of the sublimity of the comprehensiveness of the truth of compassionateness and sustaining, embracing all consumers of sustenance, at every time of need, without any mistake or forgetfulness; Glory be unto Him, the Provider, the Merciful, the Compassionate, the Solicitous, the Generous; His gifts are universal, and His Generosity is all-embracing; there is no god but He!

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الَّذِي دَلَّ عَلَى وَحْدَتِهِ فِي
وُجُوبِ وُجُودِهِ مُشَاهَدَةُ عَظَمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةِ الْفَتْحِ
بِفَتْحِ الصُّورِ لِارْتِجَاعِ مِائَةِ أَلْفِ نَوْعٍ مِنْ ذَوِي الْحَيَاةِ
الْمُكَمَّلَةِ بِلَا قُصُورٍ بِشَهَادَةِ فَنِّ النَّبَاتِ وَالْحَيَوَانِ .. وَ
كَذَا مُشَاهَدَةُ عَظَمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةِ الرَّحْمَانِيَّةِ الْوَاسِعَةِ
الْمُنْتَظَمَةِ بِلَا نُقْصَانٍ بِالمُشَاهَدَةِ وَالْعِيَانِ .. وَ كَذَا
مُشَاهَدَةُ عَظَمَةِ حَقِيقَةِ الْإِدَارَةِ الْمُحِيطَةِ لِجَمِيعِ ذَوِي
الْحَيَاةِ وَالْمُنْتَظَمَةِ بِلَا خَطَأٍ وَلَا نُقْصَانٍ .. وَ كَذَا
مُشَاهَدَةُ عَظَمَةِ إِحَاطَةِ حَقِيقَةِ الرَّحِيمِيَّةِ وَالْإِعَاشَةِ
الشَّامِلَةِ لِكُلِّ الْمُرْتَزِقِينَ الْمُقَنَّتَةِ فِي كُلِّ وَقْتِ الْحَاجَةِ بِلَا
سَهْوٍ وَلَا نِسْيَانٍ جَلَّ جَلَالُ رَزَاقِهَا الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ وَ عَمَّ نَوَالُهُ وَ شَمِلَ إِحْسَانُهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ

Glory be unto You; we have no knowledge save that which You have taught us; indeed, You are All-Knowing, All-Wise. (48)

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ

{48. Qur'an, 2:32.}

O our Sustainer! For the sake of 'In the name of God, the Merciful, the Compassionate,' O God, O Merciful One, O Compassionate One! Bestow peace and blessings upon our master Muhammad, his Family and all his Companions, to the number of all the letters in the Risale-i Nur, multiplied by ten times the number of minutes in all of our lives in this world and the hereafter, and then by the number of particles in my body throughout the course of my life. Forgive me, and those who aid me in sincerity in the copying and distribution of the Risale-i Nur, and our fathers, our masters, our shaykhs, our sisters, our brothers, and the sincere students of the Risale-i Nur, particularly those who write and copy this treatise; by Your Mercy, O Most Merciful of the Merciful, Amen.

يَا رَبِّ بِحَقِّ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا
رَحِيمُ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ
أَجْمَعِينَ بَعْدَ جَمِيعِ حُرُوفِ رَسَائِلِ الثُّورِ الْمَضْرُوبِ
تِلْكَ الْحُرُوفِ فِي عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ جَمِيعِ عُمرِنَا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ مَعَ ضَرْبِ مُجْمُوعِهَا فِي ذَرَّاتِ وُجُودِي فِي مُدَّةِ
حَيَاتِي وَاعْفِرْ لِي وَلِمَنْ يُعِينُنِي فِي نَشْرِ رَسَائِلِ الثُّورِ
وَكِتَابَتِهَا بِصَدَاقَةٍ بِكُلِّ صَلَاةٍ مِنْهَا وَلَا بَائِنًا وَلِسَادَاتِنَا
وَشُيُوخِنَا وَلَا خَوَاتِنَا وَإِخْوَانِنَا وَلِطَلَبَةِ رِسَالَةِ الثُّورِ
الصَّادِقِينَ وَبِالْخَاصَّةِ لِمَنْ يَكْتُبُ وَيَسْتَنْسِخُ هَذِهِ
الرِّسَالَةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَمِينَ

The conclusion of our prayer is, 'Praise be to God, the Sustainer of All The Worlds!'

وَ آخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Note

Since the other parts of the Risale-i Nur were not available in the place that saw the composition of the foregoing treatise,

which was of necessity written down here, certain important matters of The Words and The Flashes have been mentioned also in The Supreme Sign, in what is an **apparent repetition**.

In order to have the **students** of the Risale-i Nur in this area write a complete Risale-i Nur in miniature, we nonetheless had them write down all the present treatise.

The **revised** copy of this rough **draft** was written by a certain **blessed** person.

Even though he was ignorant of such matters, we saw in the **copy** prepared by him a **subtle** and profound **correspondence** of the letters:

there were six hundred and sixty-six alifs (49) written at the beginning of the lines in his copy.

{ 49. Alif: the first letter of the Arabic alphabet, written as a vertical stroke, and the numerical value of which is one. [Tr.]}

This number **corresponds** fully with the value according to the abjad of the title given to this **treatise** by Imam 'Ali (May God be pleased with him), **Ayat al-Kubra (The Supreme Sign)**, and thus demonstrates the **suitability** of this title for the treatise.

We also understood this numerical correspondence to be an indication that this treatise is a **flash** derived from the light of the **verses** of the Qur'an for they are six thousand six hundred and sixty-six in number.

Said Nursi

#200

On The Purpose Of The Risale-i Nur

Today, I listened to an imaginary exchange of question and answer. Let me set forth for you a summary of it.

Someone said: "The great **mobilization** and complete preparedness of the Risale-i Nur for the sake of belief and the proving of the Divine unity is constantly increasing.

One hundredth part of its contents is enough to silence the most **obstinate** atheist; why then this further feverish mobilization and preparation?"

They answered him: "The Risale-i Nur is not only repairing some **minor** damage or some small house;

İhtar

Bu risalenin mahall-i zuhuru olan şu memleket muhitinde Risalet-ün Nur'un sair risaleleri bulunmadığından

ve ihtiyarsız olarak burada te'lif edildiğinden, Âyet-ül Kübra gibi risalelerde, **zahirî bir tekrar** suretinde başka Sözlerin ve Lem'aların bir kısım mühim mes'eleleri zikredilmiş

ve buralardaki **şakird**lere nisbeten herbiri birer küçük Risalet-ün Nur hükmüne geçmek hikmetiyle böyle yazdırılmış.

Bu **müsveddenin** birinci **tebyizi** bir **mübarek** zât tarafından oldu.

O zâtın tevafuktan haberi yokken yazdığı **nüşhada**, kayda lââyık şöyle **latif** ve manidar bir **tevafuk** gördük ki:

O nüshanın satırları başında "Elif"ler altıyüz altmışaltı olarak yazılmıştır.

Bu hal ise, Hazret-i İmam-ı Ali (Radiyallahü Anh) tarafından bu hususî **risaleye** verilen **Âyet-ül Kübra** namının cifrî ve ebcedî makamı olan altıyüz altmışaltı adedine tam tamına **muvafakatı** ve mutabakatı ile, bu risalenin bu nâma **liyakatını** gösterir.

Hem âyât-ı Kur'anîyenin adedi olan altıbin altıyüz altmışaltının dört mertebesinde üç mertebesine tevafuku dahi, bu risalenin, **âyâtın** bir **lem'**ası olduğuna bir işarettir diye telakki ettik.

Said Nursî

Bugünlerde, Manevî Bir Muhaverede Bir Sual Ve Cevabı Dinledim. Size, Bir Hülâsasını Beyan Edeyim:

Biri dedi: Risale-i Nur'un iman ve tevhid için büyük **taahşidatları** ve küllî teşhizatları gittikçe çoğalıyor.

Ve en **muannid** bir dinsizi susturmak için yüzde birisi kâfi iken, neden bu derece hararetle daha yeni taahşidat yapıyor?

Ona cevaben dediler: "Risale-i Nur, yalnız bir **cüz'** tahribatı ve bir küçük haneyi tamir etmiyor.

it is repairing vast damage and the **all-embracing citadel** which contains Islam, the stones of which are the size of mountains.

And it is not striving to **reform** only a private heart and an individual **conscience**;

it is striving to cure with the medicines of the Qur'an and belief and the Qur'an's miraculousness **the collective heart** and **generally-held ideas**, *which have been breached in awesome fashion by the tools of corruption prepared and stored up over a thousand years,*

and *the general conscience*, which is facing corruption through the destruction of **the foundations**, **currents**, and **marks of Islam** *which are the refuge of all and particularly the mass of believers.*

“Certainly, for such universal **breaches** and awesome **wounds**, **proofs** and equipment of the **utmost certitude** and the strength of mountains,

and well-proven **medicines** and numberless **drugs** of the effectiveness of a thousand **remedies** are necessary.

Emerging at this time from the **miraculousness** of **the Qur'an of Miraculous Exposition**, the Risale-i Nur performs this function,

and is also the means of advancing and progressing through the infinite degrees of belief.”

A long discussion ensued to which I listened, offering infinite thanks. I curtail the matter here.

Said Nursi

Belki küllî bir tahribatı ve İslâmiyeti içine alan ve dağlar büyüklüğünde taşları bulunan bir **muhit kal'**ayı tamir ediyor.

Ve yalnız hususî bir kalbi ve has bir **vicdanı ıslaha** çalışmıyor,

belki bin seneden beri tedarik ve teraküm edilen müfsid âletler ile dehşetli rahnelenen kalb-i umumîyi ve efkâr-ı âmmeyi

ve umumun ve bahusus avam-ı mü'minînin istinadgâhları olan İslâmî esasların ve cereyanların ve şairlerin kırılması ile bozulmağa yüz tutan vicdan-ı umumîyi, Kur'an'ın i'cazıyla ve geniş yaralarını Kur'anın ve imanın ilâçları ile tedavi etmeğe çalışıyor.

Elbette böyle küllî ve dehşetli tahribata ve rahnelere ve yaralara, **hakkalyakîn** derecesinde, dağlar kuvvetinde **hüccetler**, cihazlar

ve bin **tiryak** hâsiyetinde mücerreb **ilâçlar** ve hadsiz **edviyeler** bulunmak gerektir ki;

bu zamanda **Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan**'ın **i'caz-ı** manevîsinden çıkan Risale-i Nur o vazifeyi görmekle beraber,

imanın hadsiz mertebelerinde terakkiyat ve inkişafata medardır." diye uzun bir mükâleme cereyan etti.

Ben de tamamen işittim, hadsiz şükrettim. Kısa kesiyorum.

Said Nursî

The Ninth Ray

The First Part of an Important Supplement and
Addendum to the Tenth Word

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate. So [give] glory to God, when you reach eventide and when you rise in the morning; Yea, to Him be praise, in the heavens and on earth; and in the late afternoon and when the day begins to decline. It is He Who brings out the living from the dead, and brings out the dead from the living, and Who Gives life to the earth after it is dead: and thus shall you be brought out [from the dead]. Among His Signs is this, that He created you from dust; and then, - behold, you are men scattered [far and wide]! And among His Signs is this, that He created for you mates from among yourselves, that you may dwell in tranquillity with them, and He has put love and mercy between your [hearts]: Verily in that are Signs for those who reflect. And among His Signs is the creation of the heavens and the earth, and the variations in your languages and your colours: verily in that are Signs for those who know. And among His Signs is the sleep that you take by night and by day, and the quest that you [make for livelihood] out of His Bounty: verily in that are Signs for those who hearken.

And among His Signs, He shows you the lightning, by way both of fear and of hope, and He sends down rain from the sky and with it gives life to the earth after it is dead: verily in that are Signs for those who are wise. And among His Signs is this, that heaven and earth stand by His Command: then when He calls you, by a single call, from the earth, behold, you [straightway] come forth. To Him belongs every being that is in the heavens and on earth: all are devoutly obedient to Him. It is He Who begins [the process of] creation; then repeats it; and for Him it is most easy. To Him belongs the loftiest similitude [we can think of] in the heavens and the earth: For He is Exalted in Might, Full of Wisdom.

Qur'an, 30:17-27.

Dokuzuncu Sıra

ONUNCU SÖZ'ÜN MÜHİM BİR ZEYLİ VE
LÂHİKASININ BİRİNCİ PARÇASI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ
تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ
لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ
بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَالْوَاوِيكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِلْعَالَمِينَ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَسْمَعُونَ

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبُرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْطِئُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ
وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا
أَنْتُمْ تُخْرَجُونَ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهُ
قَانِتُونَ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ
عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

In this Ninth Ray will be expounded a supreme point of these sublime **heavenly** verses, which demonstrate one of the ‘**poles**’ of belief; these mighty sacred proofs of the resurrection of the dead will be explained.

It is a subtle instance of *dominical grace* that thirty years ago at the end of his work entitled Muhâkemat (Reasonings), which was an introduction to **Qur’anic commentaries**, the Old Said wrote: “Second Aim: Two Qur’anic verses alluding to the resurrection of the dead will be expounded and explained.

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate. “There he stopped and could write no further.

Now, praise and thanks to my Compassionate Creator to the number of signs and indications of the resurrection, that after thirty years He has given me **success**.

Yes, nine or ten years ago, He *bestowed* the Tenth and Twenty-Ninth Words, two brilliant and powerful proofs expounding the **Divine decree** of: *So look to the signs of God’s mercy, how He raises to life the earth after its death; He it is who will raise the dead to life, for He is Powerful Over All Things*

Qur’an, 30:50.

which was the first of the two verses. They **silenced** the deniers of resurrection.

Now, nine or ten years after those two **impregnable** bastions of belief in the resurrection of the dead, He bestowed with the present treatise a commentary on the second of the above two sublime verses.

This Ninth Ray, then, consists of Nine Elevated Stations, indicated by the **above-mentioned** verses, and an important Introduction .

#203

Introduction

[This consists of two Points comprising a concise explanation of one comprehensive result of the numerous spiritual benefits of belief in resurrection and of its **vital** consequences; a demonstration of how **essential** it is for human life and especially for the life of society; a **summary** of one universal proof out of numerous proofs of the tenet of *belief in the resurrection*; and a statement of how indubitable and self-evident is that tenet of belief.]

First Point

We shall indicate, as a **measure**, only four out of hundreds of proofs that belief in the hereafter is **fundamental** to the life of society and to man’s personal life, and is the basis of his happiness, prosperity, and achievement.

İmanın bir **kutbunu** gösteren bu **semavî** âyât-ı kübranın ve haşri isbat eden şu kudsî berahin-i uzmânın bir nükte-i ekberi ve bir hüccet-i a’zamı; bu “Dokuzuncu Şua”da beyan edilecek.

Latif bir *inayet-i Rabbaniye*dir ki: Bundan otuz sene evvel Eski Said, yazdığı **tefsir** mukaddemesi “Muhakemat” namındaki eserin âhirinde; “İkinci Maksad: Kur’anda haşre işaret eden iki âyet tefsir ve beyan edilecek.

“**نَحْمَدُكَ يَا اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ**” deyip durmuş. Daha yazamamış.

Hâlık-ı Rahîm’ime delail ve emarat-ı haşriye adedince şükür ve hamd olsun ki, otuz sene sonra **tevfik** ihsan eyledi.

Evet bundan dokuz-on sene evvel, o iki âyetten birinci âyet olan:

فَانْظُرْ إِلَىٰ أَثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ferman-ı İlahî’nin iki parlak ve çok kuvvetli hüccetleri ve tefsirleri bulunan Onuncu Söz ile Yirmidokuzuncu Söz’ü *in’am etti*. Münkirleri **susturdu**.

Hem iman-ı haşrinin **hücum edilmez** o iki metin kal’asından dokuz ve on sene sonra ikinci âyet olan başta mezkûr âyât-ı ekberin tefsirini bu risale ile ikram etti.

İşte bu Dokuzuncu Şua; **mezkûr** âyâtıyla işaret edilen dokuz âlî makam ve bir ehemmiyetli mukaddimededen ibarettir.

Mukaddime

(Haşir akidesinin, pek çok ruhî faidelerinden ve **hayatî** neticelerinden birtek netice-i câmiayı **ihtisar** ile beyan ve hayat-ı insaniyeye hususan hayat-ı içtimaiyesine ne derece lüzumlu ve **zarurî** olduğunu izhar ve bu *iman-ı haşrî* akidesinin pek çok hüccetlerinden bir tek hüccet-i külliyeyi icmal ile göstermek ve o akide-i haşriye ne derece bedihî ve şübhesiz bulunduğunu ifade etmekten ibaret olarak “İki Nokta”dır.)

Birinci Nokta

Âhiret akidesi; hayat-ı içtimaiye ve şahsiye-i insaniyenin **üss-ül esası** ve saadetinin ve kemalâtının esasatı olduğuna, yüzer delillerinden bir **mikyâs** olarak yalnız dört tanesine işaret edeceğiz:

The First : It is only with the thought of Paradise that children, who form almost a half of mankind, **can endure** all the deaths around them, which appear to them to be grievous and frightening, and strengthen the morale of their weak and *delicate* beings.

Through Paradise they **find hope** in their **vulnerable** spirits, prone to weeping, and may live happily.

For example, with the thought of Paradise, one may say: “My little brother or friend has died and become a bird in Paradise. He is flying around Paradise and living more happily than us.”

The frequent deaths before their unhappy eyes of other children like themselves or of grown-ups will otherwise destroy all their **resistance** and morale, making their **subtle faculties** like their spirits, hearts, and minds weep in addition to their eyes; they will either decline utterly or become crazy, wretched animals...

Second Proof: It is only through the life of the hereafter that **the elderly** , who form half of mankind, can endure the proximity of the grave,

and be consoled at the thought that their lives, to which they are firmly attached, will soon be extinguished and their fine worlds *come to an end* .

It is only at the hope of eternal life that they can respond to the grievous **despair** they feel in their **emotional child-like spirits** at the thought of death.

Those worthy , *anxious* fathers and mothers, so deserving of compassion and in need of **tranquillity** and peace of mind, will otherwise feel **a terrible spiritual turmoil** and distress in their hearts, and this world will become a dark prison for them, and life even, grievous torment.

#204

Third Proof: It is only the thought of Hell-fire that checks the **turbulent** emotions of youths, the most vigorous element in the life of society, and their violent excesses, restraining them from aggression, **oppression** , and destruction, and ensuring that the life of society continues **tranquilly** .

If not for fear of Hell, in accordance with the **rule** ‘might is right,’ in pursuing their desires, those drunken youths would turn the worlds of the wretched weak and **powerless** into Hell, and elevated humanity into **base** animality.

Fourth Proof: The most comprehensive centre of man’s worldly life, and its **mainspring**, and a paradise, **refuge** , and fortress of worldly happiness, is the life of the family.

Everyone’s home is a small world for him.

Birincisi: Nev’-i beşerin hemen yarısını teşkil eden çocuklar, yalnız Cennet fikriyle, onlara dehşetli ve ağlatıcı görünen ölümlere ve vefatlara karşı **dayanabilirler** ve gayet zâif ve *nazik* vücutlarında bir kuvve-i maneviye bulabilirler

ve her şeyden çabuk ağlayan gayet **mukavemetsiz** mizac-ı ruhlarında, o Cennet ile bir **ümid bulup** mesrurane yaşayabilirler.

Meselâ Cennet fikriyle der: “Benim küçük kardeşim veya arkadaşım öldü, Cennet’in bir kuşu oldu. Cennet’te gezer, bizden daha güzel yaşar.”

Yoksa her vakit etrafında kendi gibi çocukların ve büyüklerin ölümleri, o zâif bîçarelerin endişeli nazarlarına çarpması; **mukavemet**lerini ve kuvve-i maneviyelerini zîr ü zeber ederek gözleriyle beraber ruh, kalb, akıl gibi bütün **letaifini** dahi öyle ağlattırarak, ya mahvolup veya divane bir bedbaht hayvan olacaktı.

İkinci delil: Nev’-i insanın -bir cihette- nısfı olan **ihhtiyarlar**, yalnız hayat-ı uhreviye ile yakınlarında bulunan kabre karşı tahammül edebilirler.

Ve çok alâkadar oldukları hayatlarının yakında sönmesine ve güzel dünyalarının *kapanmasına* mukabil bir teselli bulabilirler

ve çocuk hükmüne geçen **seri-üt teessür** ruhlarında ve mizaçlarında, mevt ve zevalden çıkan elîm ve dehşetli **me’yusiyete** karşı, ancak hayat-ı bâkiye ümidiyle mukabele edebilirler.

Yoksa o şefkate lâayık **muhteremler** ve **sükûnete** ve istirahat-i kalbiyeye çok muhtaç o **endişeli** babalar ve analar, öyle bir **vaveylâ-i ruhî** ve bir dağdağa-i kalbî hissedeceklerdi ki; bu dünya onlara zulmetli bir zindan ve hayat dahi kasavetli bir azab olurdu.

Üçüncü delil: İnsanların hayat-ı içtimaiyesinin medarı olan gençler, delikanlılar, **şiddet-i galeyanda** olan hissiyatlarını ve ifratkâr bulunan nefis ve hevalarını tecavüzattan ve **zulüm**lerden ve tahribattan durduran ve hayat-ı içtimaiyenin **hüsn-ü cereyanı**nı temin eden; yalnız Cehennem fikridir.

Yoksa Cehennem endişesi olmazsa “El-hükmü lil-galib” **kaidesiyle** o sarhoş delikanlılar, hevesatları peşinde bîçare zâiflere, âcizlere, dünyayı Cehenneme çevireceklerdi ve yüksek insanıyeti gayet **süflî** bir hayvanıyete döndüreceklerdi.

Dördüncü delil: Nev’-i beşerin hayat-ı dünyeviyesinde en cem’iyetli merkez ve en esaslı **zenberek** ve dünyevî saadet için bir Cennet, bir **melce**, bir tahassüngâh ise; aile hayatıdır.

Ve herkesin hanesi, küçük bir dünyasıdır.

And the life and happiness of his home and family are possible through **genuine** , earnest, and loyal respect and true, tender, and **self-sacrificing** compassion.

This true respect and genuine kindness may be achieved with the idea of the members of the family having an everlasting companionship and friendship and **togetherness** , and their parental, filial, brotherly, and friendly relations continuing for all eternity in a limitless life, and their **believing** this.

One says, for example: “My wife will be my constant companion in an everlasting world and eternal life.

It does not matter if she is now old and ugly, for she will have an immortal beauty.” He will tell himself that he will be as kind and devoted as he can **for the sake of** that permanent companionship, and treat his elderly wife lovingly and kindly as though she was a beautiful houri.

A companionship that was to end in eternal **separation** after an hour or two of brief, **apparent** friendship would otherwise afford only superficial, temporary, **feigned** , animal-like feelings, and false compassion and **artificial** respect.

As with animals, self-interest and other **overpowering emotions** would **prevail over** the respect and compassion, transforming that worldly paradise into Hell.

Thus, one of the hundreds of results of belief in resurrection is **connected with** the life of society.

If a **comparison** is made between the above four proofs out of the hundreds of aspects and benefits of this single consequence and the rest, it will be understood that the **realization** of the truth of resurrection, and its occurrence, are as certain as the elevated reality of humanity and its universal need.

It is **clearer** even than the evidence for the existence of *food* offered by the existence of need in man’s stomach, and tells of its existence even more clearly.

And it proves that if the consequences of the truth of resurrection were to quit humanity, whose nature is extremely significant, lofty, and **living** , it would descend to being a **corrupt corpse** fed on by microbes .

#205

The sociologists, politicians, and **moralists** , who govern **mankind** and are concerned with its social and moral questions should be aware of this! How do they propose to fill this vacuum ? With what can they **cure** these deep wounds?

Second Point

This explains in **summary** form a proof -one of many- proceeding from the testimony to the truth of resurrection of the other **pillars of belief**.

Ve o hane ve aile hayatının hayatı ve saadeti ise; **samimî** ve ciddî ve vefadarane hürmet ve hakikî ve şefkatli ve **fedakârane** merhamet ile olabilir

ve bu hakikî hürmet ve samimî merhamet ise; ebedî bir arkadaşlık ve daimî bir refakat ve sermedî bir **beraberlik** ve hadsiz bir zamanda ve hududsuz bir hayatta birbiriyle pederane, ferzendane, kardeşane, arkadaşane münasebetlerin bulunmak fikriyle, **akidesiyle** olabilir.

Meselâ der: “Bu haremim, ebedî bir âlemde, ebedî bir hayatta, daimî bir refika-i hayatımdır.

Şimdilik ihtiyar ve çirkin olmuş ise de **zararı yok**. Çünkü ebedî bir güzelliği var, gelecek. Ve böyle daimî arkadaşlığın **hatırı için** herbir fedakârlığı ve merhameti yaparım.” diyerek o ihtiyare karısına, güzel bir huri gibi muhabbetle, şefkatle, merhametle mukabele edebilir.

Yoksa kısacık bir-iki saat **surî** bir refakatten sonra ebedî bir firak ve **müfarakate** uğrayan arkadaşlık; elbette gayet surî ve muvakkat ve **esassız**, hayvan gibi bir rikkat-i cinsiye manasında ve bir mecazî merhamet ve *sun*’î bir hürmet verebilir.

Ve hayvanatta olduğu gibi; başka menfaatler ve sair **galib hisler**, o hürmet ve merhameti **mağlub** edip o dünya cennetini, cehenneme çevirir.

İşte iman-ı haşrînin yüzer neticesinden birisi; hayat-ı içtimaiye-i insaniyeye **taalluk eder**.

Ve bu tek neticenin de yüzer cihetinden ve faydalarından mezkûr dört delile sairleri **kıyas** edilse anlaşılır ki: Hakikat-ı haşriyenin tahakkuku ve **vukuu**; insaniyetin ulvî hakikatı ve küllî haceti derecesinde kat’îdir.

Belki insanın midesindeki ihtiyacın vücudu, *taamların* vücuduna delalet ve şehadetinden **daha zahirdir** ve daha ziyade tahakkukunu bildirir.

Ve eğer bu hakikat-ı haşriyenin neticeleri insaniyetten çıksa; o çok ehemmiyetli ve yüksek ve **hayattar** olan insaniyet mahiyeti, **murdar** ve mikrop yuvası bir lâşe hükmüne sukut edeceğini isbat eder.

Beşerin idare ve ahlâk ve içtimaiyatı ile çok alâkadar olan içtimaiyun ve siyasiyun ve **ahlâkiyyunun** kulakları çınlasın! Gelsinler, bu boşluğu ne ile doldurabilirler ve bu derin yaraları ne ile **tedavi** edebilirler?

İkinci Nokta

Hakikat-ı haşriyenin hadsiz bürhanlarından sair **erkân-ı imaniye**den gelen şehadetlerin hülâsasından çıkan bir bürhanı, gayet **muhtasar** bir surette beyan eder.

It is as follows: All the miracles indicating the Messengership of Muhammad (Peace and blessings be upon him) and the evidences for his prophethood, and all the proofs of his **veracity**, together testify to the occurrence of the resurrection, and prove it.

For after **Divine unity**, everything he claimed throughout his life was **centred on** the resurrection of the dead.

Also, all his miracles and proofs **affirming**, and making affirmed, all the previous prophets attest to the same truth. Also, the testimony of the phrase "**and in His Scriptures**," which makes completely clear the *testimony* of the phrase "**and in His Prophets**," testifies to the same truth.

Like this:

All the miracles, truths, and proofs proving foremost the veracity of the Qur'an of Miraculous Exposition, testify to and prove the realization and **occurrence** of resurrection.

For almost a third of the Qur'an is about resurrection, and at the beginning of most of its short suras are powerful verses about it.

It expresses the same truth *explicitly* and **implicitly** with thousands of its verses, and proves and demonstrates it.

For example: *When the sun is folded up.*

Qur'an, 81:1.

O men, fear your Sustainer; the trembling of the Hour is an awesome event;

Qur'an, 22:1.

When the earth is convulsed;

Qur'an, 99:1.

When the heavens are torn asunder;

Qur'an, 82:1.

When the heavens are torn apart;

Qur'an, 84:1.

Concerning what they dispute;

Qur'an, 78:1.

Has the story reached you, of the overwhelming event?

Şöyle ki: Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın risaletine delalet eden bütün mu'cizeleri ve bütün delail-i nübüvveti ve **hakkanîyetinin** bütün bürhanları, birden hakikat-ı haşriyenin tahakkukuna şهادet ederek isbat ederler.

Çünkü bu zâtın bütün hayatında bütün davaları, **vahdaniyetten** sonra haşirde **temerküz** ediyor.

Hem umum peygamberleri **tasdik eden** ve ettiren bütün mu'cizeleri ve hüccetleri, aynı hakikate şهادet eder. Hem

وَبِرُسُلِهِ kelimesinden gelen şهادeti bedahet derecesine

çıkararak, وَكُتِبَ شَهادَةِ de aynı hakikate şهادet eder.

Şöyle ki:

Başta Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın hakkanîyetini isbat eden bütün mu'cizeleri, hüccetleri ve hakikatları, birden hakikat-ı haşriyenin tahakkukuna ve **vukuuna** şهادet edip isbat ederler.

Çünkü Kur'anın hemen üçten birisi haşirdir ve ekser kısa surelerinin başlarında gayet kuvvetli âyât-ı haşriyedir.

*Sarih*an ve **işareten** binler âyâtıyla aynı hakikatı haber verir, isbat eder, gösterir. Meselâ:

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ

هَلْ آتَيْكَ حَدِيثُ الْعَاشِيَةِ

Besides demonstrating with complete certainty at the beginning of thirty or forty suras that resurrection is the most important and **necessary** truth in the universe, it sets forth various persuasive evidences for that truth in others of its **verses** .

#206

Is there any possibility that belief in the hereafter should be false, which **emerges** like the sun from the thousands of declarations and statements of a Book a single indication of one of the verses of which has yielded before our eyes the fruits of numerous learned and cosmic truths in the **Islamic sciences** ?

Is there any **possibility** of denying the sun, or the existence of the universe? Would it not be impossible and absurd?

Is it at all possible that although an army may sometimes be **plunged into battle** so that a mere sign of the king should not be given the lie,

to show as false the thousands of words, **promises** , and threats of that most serious, proud monarch? Is it possible that they should be false?

Although a single sign of that glorious spiritual monarch who for thirteen centuries **without break** has ruled over innumerable spirits, minds, hearts, and souls **within the bounds** of truth and reality, and trained and raised them, would be sufficient to prove

the truth of resurrection, it has demonstrated it with thousands of **explicit statements**. Is the torment of Hell-fire not necessary then for the **compounded idiot** who does not recognize this fact? Is it not pure justice?

Moreover, by their definite acceptance of the truth of resurrection, which the Qur'an **-prevailing over** the future and all times- repeatedly proves **in detail** and elucidates, all the **revealed scriptures** and sacred books ,

each of which dominated a particular period , proved it according to their own times and centuries, but in **undetailed, veiled** , and summary manner, confirming with a thousand signatures what the Qur'an teaches.

Included here since it is related to this discussion is the testimony at the end of the Third Ray of the other **pillars** of faith and particularly "the Prophets" and "Holy Scriptures" to "belief in the Last Day." It forms a convincing proof of resurrection, and is in the form of a powerful yet succinct supplication, which **dispels** all doubts.

It says in the supplication:

"O My Compassionate Sustainer! "I have understood from the **instruction** of Your Noble Messenger (PBUH) and the teaching of the Qur'an,

gibi, otuz-kırk surelerin başlarında bütün kat'iyetle hakikat-ı haşriyeyi kâinatın en ehemmiyetli ve **vâcib** bir hakikatı olduğunu göstermekle beraber, sair **âyetler** dahi o hakikatın çeşit çeşit delillerini beyan edip ikna eder.

Acaba birtek âyetin birtek işareti, gözümüz önünde **ulûmu İslâmiyede** müteaddid ilmî, kevnî hakikatları meyve veren bir kitabın böyle şehadetleriyle ve davaları ile, Güneş gibi **zuhur eden** iman-ı haşrî; hakikatsız olması

Güneşin inkârı belki kâinatın ademi gibi hiçbir **cihet-i imkân**ı var mı ve yüz derece muhal ve bâtil olmaz mı?

Acaba bir sultanın birtek işareti yalan olmamak için bazan bir ordu **hareket edip çarpıştığı** halde,

o pek ciddî ve izzetli sultanın binler sözleri ve **va'dleri** ve tehditlerini yalan çıkarmak hiçbir cihette kabil midir ve hakikatsız olmak mümkün müdür?

Acaba onüç asırda **fâsılasız** olarak hadsiz ruhlara, akıllara, kalblere, nefislere hak ve hakikat **dairelerinde** hükmeden, terbiye eden, idare eden bu manevî Sultan-ı Zîşan'ın birtek işareti böyle bir hakikatı isbat etmeye kâfi iken,

binler **tasrihat** ile bu hakikat-ı haşriyeyi gösterip isbat ettikten sonra, o hakikatı tanımayan bir **echel ahmak** için Cehennem azabı lâzım gelmez mi ve ayn-ı adalet olmaz mı?

Hem birer zamana ve birer devre **hükmeden** bütün **semavî suhufı** ve mukaddes kitabları dahi, bütün istikbale ve umum zamanlara hükümler olan Kur'anın **tafsilatla**, izahatla, tekrar ile beyan ve isbat ettiği hakikat-ı haşriyeyi,

asırlarına ve zamanlarına göre o hakikatı kat'î kabul ile beraber, **tafsilatsız** ve **perdeli** ve muhtasar bir surette beyan, fakat kuvvetli bir tarzda iddia ve isbatları; Kur'anın davasını binler imza ile tasdik ederler.

Bu bahsin münasebetiyle Risale-i Münacat'ın âhırinde, iman-un bilyevm-il âhir rûknüne, sair **rûkûnlerin** hususan "Rusûl" ve "Kütüb"ün şehadetini, münacat suretinde zikredilen pek kuvvetli ve hülâsalı ve bütün evhamları **izale eden** bir hüccet-i haşriye aynen buraya giriyor.

Şöyle ki: Münacat'ta demiş:

Ey Rabb-i Rahîm'im! Resul-i Ekrem'inin **talim**ıyla ve Kur'an-ı Hakîm'in dersiyle anladım ki:

that foremost the Qur'an and the Messenger, and all the sacred scriptures and prophets, have **unanimously** testified and pointed out that the **manifestation**s of the Names related to Your beauty and glory, examples of which are to be seen in this world, will continue even more radiantly for all eternity, and that Your bounties, samples of which are to be observed in this transitory world, will continue in the abode of bliss in more glittering fashion, and that those who long for them in this world will **accompany** them for all eternity.

#207

“Also, **relying on** hundreds of evident miracles and decisive signs, foremost Your Most Noble Messenger (Peace and blessings be upon him) and the All-Wise Qur'an, and the prophets with their luminous spirits, and the saints, who are spiritual poles with their light-filled hearts,

and the **purified scholars** with their enlightened intellects, relying on Your repeated threats and **promises** in all the sacred scriptures, and trusting in Your sacred attributes like power, mercy, favour, wisdom, glory, and beauty, and on Your functions, and the dignity of Your glory, and the sovereignty of Your dominicality, and in consequence of their illuminations and visions and beliefs at ‘the knowledge of certainty,’ *give the glad tidings* to men and jinn of eternal happiness and inform them of Hell for the people of misguidance; they firmly believe this and **testify** to it.

“O All-Powerful and Wise One! O Most Merciful and Compassionate! O Munificent One True to His Promise! O All-Compelling One of Glory, One of Dignity, Grandeur, and Wrath!

“You are utterly exempt from and exalted above giving the lie to so many *loyal* friends, and so many promises, and attributes and functions, and **denying** the certain **demands** of the sovereignty of Your dominicality

and the endless prayers and supplications of Your innumerable **acceptable** servants, whom You love and who attract Your love by assenting to You and obeying You;

and You are exempt from confirming the denial of resurrection by the people of misguidance and unbelief, who through their disbelief and **rebellion** and denial of Your promises, **offend the magnificence of Your grandeur** and affront Your dignity and glory and the honour of Your Godhead, and sadden the compassion of Your dominicality.

We declare Your justice, beauty, and mercy to be exempt from such infinite **tyranny**, such ugliness.

Başta Kur'an ve Resul-i Ekrem'in olarak bütün mukaddes kitaplar ve peygamberler, bu dünyada ve her tarafta nümuneleri görülen celalli ve cemalli isimlerinin **tecellileri** daha parlak bir surette ebed-ül âbâdda devam edeceğine ve bu fânî âlemde rahîmane cilveleri, nümuneleri müşahede edilen ihsanatının daha şaşıalı bir tarzda dâr-ı saadette istimrarına ve bekasına ve bu kısa hayat-ı dünyeviyede onları zevk ile gören ve muhabbet ile **refakat** eden müştakların, ebedde dahi refakatlarına ve beraber bulunmalarına icma' ve **ittifak ile** şahadet ve delalet ve işâret ederler.

Hem yüzer mu'cizat-ı bahirelerine ve âyât-ı katıalarına **istinaden**, başta Resul-i Ekrem ve Kur'an-ı Hakîm'in olarak bütün nuranî ruhların sahibleri olan peygamberler ve bütün münevver kalblerin kutublarıolan veliler

ve bütün keskin ve nurlu akılların madenleri olan **siddikînler**, bütün suhuf-u semaviyede ve kütüb-ü mukaddesede senin çok tekrar ile ettiğin binler **va'dlerine** ve tehdidlerine istinaden, hem senin kudret ve rahmet ve inayet ve hikmet ve celal ve cemal gibi âhireti iktiza eden kudsî sıfatlarına, şe'n-lerine ve senin izzet-i celaline ve saltanat-ı rububiyetine itimaden, hem âhiretin izlerini ve tereşşuhatını bildiren hadsiz keşfiyatlarına ve müşahedelerine ve ilmelyakîn ve aynelyakîn derecesinde bulunan itikadlarına ve imanlarına binaen saadet-i ebediyeyi insanlara müjdeliyorlar. Ehl-i dalalet için Cehennem ve ehl-i hidayet için Cennet bulunduğunu *haber verip ilân ediyorlar*. Kuvvetli iman edip **şahadet** ediyorlar.

Ey Kadîr-i Hakîm! Ey Rahman-ı Rahîm! Ey Sadık-ul Va'd-il Kerim! Ey izzet ve azamet ve celal sahibi Kahhar-ı Zülcelal!..

Bu kadar **sadık** dostlarını, bu kadar va'dlerini ve bu kadar sıfât ve şunatını yalancı çıkarmak, **tekzib** etmek ve saltanat-ı rububiyetinin kat'î **mukteziyatını** tekzib edip yapmamak

ve senin sevdiğin ve onlar dahi seni tasdik ve itaat etmekle kendilerini sana sevdiren hadsiz **makbul** ibadının âhirete bakan hadsiz dualarını ve davalarını reddetmek, dinlememek

ve küfür ve **isyan** ile ve seni va'dinde tekzib etmekle, **senin azamet-i kibriyana** dokunan ve izzet-i celaline dokunduran ve uluhiyetinin haysiyetine ilişen ve şefkat-i rububiyetini **müteessir eden** ehl-i dalaleti ve ehl-i küfrü haşrin inkârında, onları tasdik etmekten yüzbinler derece mukaddessin ve hadsiz derece münezzeh ve âlîsin.

Böyle nihayetsiz bir **zulüm**den ve nihayetsiz bir çirkinlikten, senin o nihayetsiz adaletini ve nihayetsiz cemalini ve hadsiz rahmetini, hadsiz derece takdis ediyoruz.

We believe with all our strength that the testimony of the prophets, purified scholars, and saints, who are those **truthful** envoys of Yours, those **herald** s of Your sovereignty,

at the degrees of ‘absolute certainty,’ ‘knowledge of certainty,’ and ‘the vision of certainty,’ to the **treasuries** of Your mercy in the hereafter and the stores of Your bounties in the **everlasting realm**,

and to the wondrously beautiful manifestations of Your Beautiful Names, which will be manifested totally in the abode of bliss, are absolutely true and **veracious**, and what they have indicated conforms absolutely with reality, and that what they have given **glad tidings** of is true and will occur.

Believing that the supreme **ray** of Your Name of Truth, which is the source, sun, and **protector** of all realities, is this truth of the resurrection and Great Gathering, they teach it to Your servants.

“O God! For the sake of what they teach and in **in** **veneration** of it, grant us and all students of the Risale-i Nur perfect belief and a **happy death**. And allow us to receive their **intercession**. Amen!”

#208

Moreover, just as all the proofs demonstrating the veracity of the **revealed scriptures** , and all the miracles and evidences proving the **prophethood** of God’s Beloved (PBUH) and of all the prophets, **indirectly** prove the reality of the hereafter, which is what they teach above all else;

so **most of** the evidences for the existence and unity of the Necessary Existent testify indirectly to the existence and opening up of an eternal realm of bliss, which will be the supreme manifestation of dominicality and divinity.

For as is explained and proved in the following paragraphs, both the existence of the Necessarily Existent One, and most of His attributes, functions and Names, like dominicality, Godhead, mercy, grace, wisdom, and justice, **necessitate** the hereafter with the utmost certainty, and **demand** an eternal realm and the resurrection of the dead and Last Judgement for the granting of reward and **punishment** .

Since there is a pre-eternal and post-eternal God, most certainly there is the hereafter, the **everlasting** means of the sovereignty of His Godhead.

And since there is in the universe and in living beings a most **majestic** , wise, and compassionate absolute dominicality, and it is apparent;

there is certain to be an eternal realm of happiness which will save the majesty of that dominicality from **abasement**, its wisdom from **purposelessness** , and its compassion from cruelty; and that realm shall be entered.

Ve bütün kuvvetimizle iman ederiz ki: O yüzbinler **sadık** elçilerin ve o hadsiz doğru **dellâl**-ı saltanatın olan enbiya, asfiya, evliyalar,

hakkalyakîn, aynelyakîn, ilmelyakîn suretinde senin uhrevî rahmet hazinelerine, **âlem-i beka**daki ihsanatının definelerine

ve dâr-ı saadette tamamıyla zuhur eden güzel isimlerinin hârika güzel cilvelerine şehadetleri hak ve hakikattır ve işaretleri doğru ve **mutabık**tır ve **beşaret**leri sadık ve vaki’dir.

Ve onlar bütün hakikatların mercii ve güneşi ve **hamisi** olan “Hak” isminin en büyük bir **şuaı**; bu hakikat-ı ekber-i haşriye olduğunu iman ederek, senin emrin ile senin ibadına hak dairesinde ders veriyorlar ve ayn-ı hakikat olarak talim ediyorlar.

Ya Rab! Bunların ders ve talimlerinin hakkı ve **hürmeti için**, bize ve Risale-i Nur talebelerine iman-ı ekmel ve **hüs-n-ü hâtime** ver.Ve bizleri onların **şefa**atlerine mazhar eyle, âmin...

Hem nasılkı Kur’anın, belki bütün **semavî kitabların** hakkaniyetini isbat eden umum deliller ve hüccetler ve Habibullah’ın belki bütün enbiyanın **nübüvvet**lerini isbat eden umum mu’cizeler ve bürhanlar, **dolayısıyla** en büyük müddeaları olan âhiretin tahakkukuna delalet ederler.

Aynen öyle de, Vâcib-ül Vücut’un vücuduna ve vahdetine şehadet eden **ekser** deliller ve hüccetler, dolayısıyla rububiyetin ve uluhiyetin en büyük medarı ve mazharı olan dâr-ı saadetin ve âlem-i bekanın vücuduna, açılmasına şehadet ederler.

Çünkü gelecek makamatta beyan ve isbat edileceği gibi; Zât-ı Vâcib-ül Vücut’un hem mevcudiyeti, hem umum sıfatları, hem ekser isimleri, hem rububiyet, uluhiyet, rahmet, inayet, hikmet, adalet gibi vasıfları, şe’nleri lüzum derecesinde âhireti **iktiza** ve vücub derecesinde bâki bir âlemi **istilzam** ve zaruret derecesinde mükâfat ve **mücazat** için haşri ve neşri isterler.

Evet madem ezeli, ebedî bir Allah var; elbette saltanat-ı uluhiyetinin **sermedî** bir medarı olan âhiret vardır.

Ve madem bu kâinatta ve zîhayatta gayet **haşmetli** ve hikmetli ve şefkatli bir rububiyet-i mutlaka var ve görünüyör.

Elbette o rububiyetin haşmetini **sukuttan** ve hikmetini **abesiyetten** ve şefkatini gadirden kurtaran ebedî bir dâr-ı saadet bulunacak ve girilecek.

And since the unlimited bestowals, bounties, **favours** , gifts, and instances of grace and mercy which are to be seen, show to minds that are not extinguished and hearts that are not dead that behind the **veil of the Unseen** is One All-Merciful and Compassionate;

surely there is an immortal life in an eternal realm which will save the bestowal from **mockery** , the bounties from **deception** , the favours from **enmity** , the mercy from torment, the grace and gifts from **treachery** , and will make the bounties bounty and the bestowal bestowal.

And since in the springtime on the narrow page of the earth, a pen of power writes a hundred thousand books **without error tirelessly** before our eyes;

and since the Holder of the pen has **promised** a hundred thousand times:

“I am going to write a fine, **immortal** book in a broad realm, easier than this book of the spring, which is written in this narrow realm, confused and intermingled, and I shall allow you to read it;”

He mentions the book in all his **decrees** ;

certainly, the main part of the book has been written, and with the resurrection and Last Judgement its *footnotes* shall be added, and all the **notebooks of people’s actions** shall be recorded in it.

And since, with its **multiplicity of creatures** , and its being the dwelling, source, factory, exhibition, and gathering *place* of hundreds of thousands of constantly changing **species** of living beings and beings with spirits,

#209

and the heart, centre , summary, and result of the universe, and the reason for its creation, the earth has such a supreme importance that it is held **equal** to the mighty heavens despite its smallness; in the heavenly decrees, it is always said: **Sustainer of the Heavens and Earth...**

And since there is mankind, who rules all over the earth, which is of which true nature is aforementioned, has possession over most creatures, and **subjects** most living beings gathering them around himself; and so **orders** , displays, and gathers each remarkable species together in one placelike a list, adorning them,

that he attracts not only the attention and admiration of men and jinn, but of the dwellers of the heavens and the universe, and **the appreciative gaze** of the universe’s Owner, thus gaining great importance and high worth; and who shows through his sciences and arts that he is **the purpose of the universe’s creation** , and its most important result, and most precious fruit, and the Divine vicegerent on earth;

Hem madem göz ile görünen bu hadsiz in’amlar, ihsanlar, **lütüflar**, keremler, inayetler, rahmetler; **perde-i gayb** arkasında bir Zât-ı Rahman-ı Rahîm’in bulunduğunu sönmemiş akıllara, ölmemiş kalblere gösterir.

Elbette in’amı **istihza**dan ve ihsanı **aldatma**ktan ve inayeti *adave*ttan ve rahmeti azabdan ve lütuf ve keremi **ihanetten** halâs eden ve ihsanı ihsan eden ve nimeti nimet eden bir âlem-i bâkide bir hayat-ı bâkiye var ve olacaktır.

Hem madem bahar faslında zeminin dar sahifesinde **hatasız** yüzbin kitabı birbiri içinde yazan bir kalem-i kudret gözümüz önünde **yorulmadan** işliyor.

Ve o kalem sahibi yüzbin defa **ahd** u va’detmiş ki:

“Bu dar yerde ve karışık ve birbiri içinde yazılan bahar kitabından daha kolay olarak geniş bir yerde güzel ve **lâyemut** bir kitabı yazacağım ve size okutturacağım”

diye, bütün **fermanlarda** o kitaptan bahsediyor.

Elbette ve herhalde o kitabın aslı yazılmış ve haşır ve neşir ile *haşiyeleri* de yazılacak. Ve umumun **defter-i a’malleri** onda kaydedilecek.

Hem madem bu Arz, **kesret-i mahlukat** cihetiyle ve mütemadiyen değişen yüzbinler çeşit çeşit **enva’**-ı zevil-hayat ve zevil-ervahın *meskeni*, menşei, fabrikası, meşheri, mahşeri olması haysiyetiyle

bu kâinatın kalbi, merkezi, hülâsası, neticesi, sebep-i hilkatı olarak gayet büyük öyle bir ehemmiyeti var ki; küçüklüğüyle beraber koca semavata karşı **denk** tutulmuş. Semavî fermanlarda daima **رَبُّ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ** deniliyor.

Ve madem bu mahiyetteki Arzın her tarafına hükmeden ve ekser mahlukatına tasarruf eden ve ekser zîhayat mevcudatını **teshir** edip kendi etrafına toplattıran ve ekser masnuatını kendi hevesatının hendesiyle ve ihtiyacatının düsturlarıyla öyle güzelce **tanzim** ve teşhir ve tezyin ve çok antika nevilerini liste gibi birer yerlerde öyle toplayıp süslettirir ki;

değil yalnız ins ve cin nazarlarını, belki semavat ehlinin ve kâinatın **nazar-ı dikkat**lerini ve takdirlerini ve kâinat sahibinin nazar-ı istihsanını celbetmekle gayet büyük bir ehemmiyet ve kıymet alan ve bu haysiyetle bu **kâinatın hikmet-i hilkatı** ve büyük neticesi ve kıymetli meyvesi ve Arzın halifesi olduğunu; fenleriyle, san’atlarıyla gösteren..

and who because with respect to this world, he has ordered and displayed excellently the miraculous arts of the world's Maker, is left in this world despite his **rebellion** and disbelief, and whose punishment is **postponed**, and because of this work of his, whose term is prolonged and is allowed success...

And since there is an extremely powerful, wise, and compassionate *Disposer*, Who makes the mighty globe into a treasury of every sort of metal and mineral that man needs in a way entirely beyond his strength and will - who despite being weak, impotent, and wanting **by nature** and creation, has innumerable needs and is subject to innumerable **pains** - and a **store** of every sort of food, and a shop stocking goods of every kind that pleases man, and looks to man in this way, and nurtures him, and gives him what he wants...

And since there is a Sustainer Who has these aforementioned truths, Who both loves man, and causes man to love Him, and Who is **eternal**, and has eternal worlds,

and Who performs every work with justice, and carries out everything with wisdom;

and since the splendour of that Pre-Eternal Sovereign's rule and His eternal rule cannot be contained in this brief worldly life, and in **man's fleeting span**, and in the **temporary** and transient earth;

and since the excessive **wrongdoing** and rebellion that occur among men, which are contrary to and opposed to the universe's order, justice, balance, and beauty, and their denial, treachery, and disbelief towards their Benefactor, Who nurtures them tenderly, are not punished in this world, and the cruel **oppressor** passes his life in ease, while the unhappy **oppressed** live in hardship;

and since the absolute justice whose traces are to be seen throughout the universe is entirely opposed to the cruel tyrant and **despairing** oppressed being equal in death, and would not bear it and in no way *permit* it ...

#210

And since just as the universe's Owner has chosen the earth from the universe, and man from the earth, and bestowed on him a high **rank** and importance;

so out of mankind He has chosen the prophets, saints, and purified ones, true human beings who **conform to** the aims of His dominicality and through their belief and **submission** make Him love them; He has taken them as friends and addressees, and bestowed miracles and success on them and punished their enemies with **heavenly blows**.

And out of these worthy and lovable friends He has **chosen** their leader and source of pride, Muhammad (Peace and blessings be upon him), and for long centuries has illuminated with his Light half of the important globe and a fifth important humanity;

ve dünya cihetinde Sâni'-i Âlem'in mu'cizeli san'atlarını gayet güzelce teşhir ve tanzim ettiği için, **isyan** ve küfrüyle beraber dünyada bırakılan ve azabı **te'hîr** edilen ve bu hizmeti için imhal edilip muvaffakiyet gören nev'-i benî-Âdem var.

Ve madem bu mahiyetteki nev'-i benî-Âdem, **mizaç** ve hilkat itibariyle gayet zâif ve âciz ve gayet acz ve fakırla beraber hadsiz ihtiyacı ve **teellûmatı** olduğu halde, bütün bütün kuvvetinin ve ihtiyarının fevkinde olarak koca Küre-i Arzı, o nev'-i insana lüzumu bulunan her nevi madenlere mahzen ve her nevi taamlara **anbar** ve nev'-i insanın hoşuna gidecek her çeşit mallara bir dükkân suretine getiren, gayet kuvvetli ve hikmetli ve şefkatli bir *mutasarrıf* var ki, böyle nev'-i insana bakıyor, besliyor, istediğini veriyor.

Ve madem bu hakikatteki bir Rab; hem insanı sever, hem kendini insana sevdire, hem **bâki**dir, hem bâki âlemleri var,

hem adaletle her işi görür ve hikmetle herşeyi yapıyor.

Hem bu kısa hayat-ı dünyeviyede ve bu **kısacık ömr-ü beşerde** ve bu **muvaqqat** ve fâni zeminde o Hâkim-i Ezeli'nin haşmet-i saltanatı ve sermediyet-i hâkimiyeti yerleşmiyor.

Ve nev'-i insanda vuku bulan ve kâinatın intizamına ve adalet ve müvazenelerine ve hüsn-ü cemaline münafî ve muhalif çok büyük **zulûmleri** ve isyanları ve velinimetine ve onu şefkatle besleyene karşı ihanetleri, inkârları, küfürleri bu dünyada cezasız kalıp, gaddar **zalim**, rahat ile hayatını ve bîçare **mazlum** meşakkatler içinde ömürlerini geçirirler.

Ve umum kâinatta eserleri görünen şu adalet-i mutlakının mahiyeti ise; dirilmemek suretiyle o gaddar zalimlerin ve **me'yus** mazlumların vefat içindeki müsavatlarına bütün bütün zıddır, kaldırmaz, *mûsaade* etmez!

Ve madem nasılkı kâinatın sahibi, kâinattan zemini ve zeminden nev'-i insanı intihab edip gayet büyük bir **makam**, bir ehemmiyet vermiş.

Öyle de, nev'-i insandan dahi makasıd-ı rububiyetine **tevafuluk** eden ve kendilerini iman ve **teslim** ile ona sevdiren hakikî insanlar olan enbiya ve evliya ve asfiyayı intihab edip kendine dost ve muhatab ederek, onları mu'cizeler ve tevfikler ile ikram ve düşmanlarını **semavî tokatlar** ile tazib ediyor.

Ve bu kıymetli, sevimli dostlarından dahi, onların imamı ve mefhari olan Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ı **intihab** ederek, ehemmiyetli Küre-i Arzın yarısını ve ehemmiyetli nev'-i insanın beşten birisini uzun asırlarda onun nuruyla tenvir ediyor.

as though the universe was created for him, all its purposes **become apparent** through him and his religion and the Qur'an.

And although he deserved to live for an infinite time in **recompense** for his infinitely valuable service, for millions of years, he only lived a brief sixty-three years of great **hardship** and striving.

Is there any possibility then that he should not be resurrected together with all his **peer**s and friends? That they should not now be living in the spirit?

That they should have been annihilated eternally? God forbid, a hundred thousand times!

Yes, all the universe and the reality of the world **demand** that he should be resurrected and they beseech the universe's Owner that he should be living...

And since in the Seventh Ray, The Supreme Sign, each with the strength of a mountain, the thirty-three **powerful consensuses** have proved

that the universe emerged from a single hand and is the property of a single being; and have demonstrated **self-evidently** His unity and oneness, the means of the Divine perfections; and through unity and oneness the entire universe become as if His soldiers **under orders** and **subservient** officials;

and with the coming of the hereafter, His are saved from decline, His justice from mocking cruelty, **universal wisdom** from foolish absurdity, all-embracing mercy from jeering torment, and the dignity of power from abased impotence, and they are **exonerated** from these...

Certainly and certainly without any doubt, **as necessitated** by the truths in these eight 'sinces' -eight out of hundreds of points of belief in God- *the end of the world* shall come and the resurrection of the dead occur. Abodes of reward and punishment shall be thrown open

so that the above-mentioned importance of the earth, and its **centrality**, and man's importance and value shall be **realized**, and the above-mentioned justice, wisdom, mercy, and sovereignty of the All-Wise Disposer, Who is the Creator of the earth and of man, and their Sustainer, shall be established;

and the true and **yearning** friends of that eternal Sustainer shall be saved from eternal annihilation;

and the most eminent and worthy of those friends receive the recompense for his **sacred** services, which have made all beings **pleased** and indebted;

and the perfections of the Eternal Sovereign should be **exempted** and exonerated from all fault and deficiency, and His power from impotence, and His wisdom from **foolishness**, and His justice from tyranny.

Âdeta bu kâinat onun için yaratılmış gibi; bütün gayeleri onun ile ve onun dini ile ve Kur'anı ile **tezahür ediyor**.

Ve o pek çok kıymetdar ve milyonlar sene yaşayacak kadar hadsiz hizmetlerinin ücretlerini hadsiz bir zamanda almaya **müstehak** ve lâıyk iken, gayet **meşakkatler** ve mücahedeler içinde altmışüç sene gibi kısacık bir ömür verilmiş.

Acaba hiçbir cihetle hiçbir imkânı, hiçbir ihtimali, hiçbir kabiliyeti var mı ki; o zât, bütün **emsali** ve dostlarıyla beraber dirilmesin ve şimdi de ruhen diri ve hayy olmasın?

İ'dam-ı ebedî ile mahvolsunlar? Hâşâ, yüz bin defa hâşâ ve kellâ!..

Evet bütün kâinat ve hakikat-ı âlem, dirilmesini dava eder ve hayatını Sahib-i Kâinat'tan **taleb** ediyor.

Ve madem Yedinci Şua olan "Âyet-ül Kübra" da herbiri bir dağ kuvvetinde otuzüç aded **icma-ı azîm** isbat etmişler ki:

Bu kâinat bir elden çıkmış ve birtak zâtın mülküdür. Ve kemalât-ı İlahiyenin medarı olan vahdetini veehadiyetini **bedahetle** göstermişler ve vahdet ve ehadiyet ile bütün kâinat, o Zât-ı Vâhid'in **emirber** neferleri ve **müsahtar** memurları hükmüne geçiyor

ve âhiretin gelmesiyle, kemalâtı sukuttan ve adalet-i mutlakası müstehziyane gadr-ı mutlakattan ve **hikmet-i âmmesi** sefahetkârane abesiyetten ve rahmet-i vasıası lâhiyane tazibden ve izzet-i kudreti zelilane acizden kurtulurlar, **takaddüs** ederler.

Elbette ve elbette ve herhalde iman-ı billahınyüzer nüktesinden bu sekiz mademlerdeki hakikatların **muktezasıyla**; **kıyamet** kopacak, haşir ve neşir olacak, dâr-ı mücazat ve mükâfat açılacak.

Tâ ki Arzın mezkûr ehemmiyeti ve **merkeziyeti** ve insanın ehemmiyeti ve kıymeti **tahakkuk** edebilsin ve Arz ve insanın Hâlıkı ve Rabbi olan Mutasarrıf-ı Hakîm'in mezkûr adaleti, hikmeti, rahmeti, saltanatı takarrur edebilsin

ve o Bâki Rabb'in mezkûr hakikî dostları ve **müştakları** i'dam-ı ebedîden kurtulsun

ve o dostların en büyüğü ve en kıymettarı, bütün kâinatı **memnun** ve minnettar eden **kudsi** hizmetlerinin mükâfatını görsün

ve Sultan-ı Sermedî'nin kemalâtı naks u kusurdan ve kudreti acizden ve hikmeti **sefahetten** ve adaleti zulümden **tenezzüh** ve takaddüs ve teberri etsin.

In Short: Since God exists, so does the hereafter certainly exist.

Moreover, just as with all the evidences that prove them, the above three **pillars of belief** testify to and indicate resurrection; so do the two pillars “*and in the angels, and in Divine Determining, that both the good of it and the evil of it are from God Almighty,*” also **necessitate** resurrection; testify and indicate in powerful fashion to the eternal realm.

It is like this: All the evidences proving the existence of the angels and their **duties of worship**, and innumerable **observations** of them and conversations with them, prove indirectly the existence of the Spirit World, and the World of the Unseen, and the eternal realm and world of the hereafter, and the existence of an **abode of happiness** and Paradise and Hell, which in the future shall be populated with men and jinn.

For with Divine permission, the angels can see these worlds and enter them.

And all the *high-ranking angels* who meet with humans, like Gabriel, tell **unanimously** of the existence of these aforementioned worlds and of their travelling round them.

Just as we are certain, due to the information of those coming from there, that the continent of America exists, although we have not seen it,

so due to information about the angels, which has the strength of a hundredfold **consensus**, we should believe in the existence of the world of eternity, the realm of the hereafter, and Paradise and Hell with the same certainty.

And thus we do believe in it.

Furthermore, all the evidences proving the pillar of “belief in Divine Determining,” included in the Treatise on Divine Determining, the Twenty-Sixth Word, prove **indirectly** the resurrection of the dead, the **balancing** of deeds on the supreme scales, and the publishing of the pages of deeds.

For the recording before our eyes of the appointed courses of all things on the **tablets** of order and balance, and the inscribing of the life-stories of all living beings in their faculties of memory, and the **transcribing** of the notebooks of deeds of all **beings with spirits**, and especially men,

on the Preserved Tablet, such a comprehensive determining and wise apportioning and precise recording and preserving **inscription** could surely only be the result of a general **judgement** in a supreme tribunal set up to mete out permanent reward and punishment.

That comprehensive and **precise** recording and preservation would otherwise be completely meaningless and purposeless, and **contrary** to wisdom and reality.

Elhasıl: Madem Allah var, elbette âhiret vardır...

Hem nasılkı mezkûr üç **erkân-ı imaniye** onları isbat eden bütün delilleriyle haşre şehadet ve delalet ederler. Öyle de **وَبِمَلَائِكَتِهِ وَبِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى** olan iki rûkn-ü imanî dahi haşri **istilzam** edip kuvvetli bir surette âlem-i bekaya şehadet ve delalet ederler.

Şöyle ki: Melaikenin vücudunu ve **vazife-i ubudiyet**lerini isbat eden bütün deliller ve hadsiz **müşahedeler**, mükâlemeler, dolayısıyla âlem-i ervahın ve âlem-i gaybın ve âlem-i bekanın ve âlem-i âhiretin ve ileride cin ve ins ile şenlendirilecek olan **dâr-ı saadetin**, Cennet ve Cehennem’in vücudlarına delalet ederler.

Çünkü melekler bu âlemleri izn-i İlahî ile görebilirler ve girerler

ve Hazret-i Cebrail gibi, insanlar ile görüşen umum *melaike-i mukarrebîn* mezkûr âlemlerin vücudlarını ve onlar, onlarda gezdiklerini **müttefikân** haber veriyorlar.

Görmediğimiz Amerika kıt’asının vücudunu, ondan gelenlerin ihbarıyla bedihî bildiğimiz gibi;

yüz **tevatür** kuvvetinde bulunan melaike ihbaratıyla âlem-i bekanın ve dâr-ı âhiretin ve Cennet ve Cehennem’in vücudlarına o kat’iyyette iman etmek gerektir

ve öyle de iman ederiz.

Hem Yirmialtıncı Söz olan “Risale-i Kader”de “İman-ı Bilkader” rûknünü isbat eden bütün deliller; **dolayısıyla** haşre ve neşr-i suhufa ve mizan-ı ekberdeki **müvazene-i a’male** delalet ederler.

Çünkü herşeyin mukadderatını gözümüz önünde nizam ve mizan **levhalar**ında kaydetmek ve her zîhayatın sergüzeşt-i hayatiyelerini kuvve-i hâfızalarında ve çekirdeklerinde ve sair elvah-ı misaliyede yazmak ve her **zîruh**un, hususan insanların defter-i a’mallerini elvah-ı mahfuzada **tesbit** etmek, geçirmek;

elbette öyle muhit bir kader ve hakîmane bir takdir ve müdakkikane bir kayıd ve hafızane bir **kitab**et; ancak mahkeme-i kübrada umumî bir **muhakeme** neticesinde daimî bir mükâfat ve mücazat için olabilir.

Yoksa o ihatalı ve **inceden ince** olan kayıd ve muhafaza; bütün bütün manasız, faidesiz kalır; hikmete ve hakikate **münafî** olur.

Also, if there was no resurrection, all the certain meanings of the book of the universe, written with [the pen of Divine Determining](#), would be nullified , which is completely impossible.

It is as impossible as denying the universe's existence, indeed, is a **delirium** .

In Short: The five **pillars** of belief demand with all their evidences the occurrence of the resurrection and Last Judgement, and their existence, and the existence and opening up of the realm of the hereafter, and they testify to these and **necessitate** them.

Thus, it is because there are such vast and **unshakeable** supports and proofs of the resurrection, completely in conformity with its **vastness** , that almost one third of the Qur'an of Miraculous Exposition is formed by resurrection and the hereafter, and it makes it the basis and **foundation stone** of all its truths, and constructs everything on it. (The end of the Introduction)

* * *

The Tenth Ray

This consists of detailed descriptions of the contents of The Flashes Collection, from The Fifteenth to the Thirtieth Flashes and The Rays Collection from the First to the Ninth Rays.

#213

The Eleventh Ray

(A Fruit of Denizli Prison)

[This is a defence of the Risale-i Nur against **atheism** and **absolute disbelief**.

It is our true defence in this imprisonment of ours, for it is only this we are working at.

This treatise is a fruit and **souvenir** of Denizli Prison, and the product of two Fridays.]

Said Nursi

#214

The Fruits Of Belief

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

And he languished in prison for a number of years more. (Qur'an, 12:42)

According to an inner meaning of this verse, Joseph (Peace be upon him) is **the patron of prisoners** and prison is a sort of 'School of Joseph.'

Since this is the second time the Risale-i Nur students have been sent to prison in large numbers,

Hem haşır gelmezse; **kader kalem** ile yazılan bu kitab-ı kâinatın bütün muhakkak manaları bozulur ki, hiçbir cihet-i imkânı olamaz

ve o ihtimal, bu kâinatın vücudunu inkâr gibi bir muhal, belki bir **hezeyan** olur.

Elhasıl: İmanın beş **rûknü** bütün delilleriyle, haşır ve neşrin vukuuna ve vücuduna ve dâr-ı âhiretin vücuduna ve açılmasına delalet edip isterler ve şehadet edip **taleb** ederler.

İşte hakikat-ı haşriyenin **azametine** tam muvafık böyle azametli ve **sarsılmaz** direkleri ve bürhanları bulunduğu içindir ki; Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın hemen hemen üçten birisi haşır ve âhireti teşkil ediyor ve onu bütün hakaikına **temel taşı** ve üss-ül esas yapıyor ve herşeyi onun üstüne bina ediyor. (Mukaddime nihayet buldu.)

* * *

Onuncu Şua

Bu şua, On Beşinci Lem'a'dan itibaren buraya kadar olan risâlelerin fihristidir.

Onbirinci Şua

(Denizli Hapsinin Bir Meyvesi)

[**Zındıka** ve **küfr-ü mutlaka** karşı Risale-i Nur'un bir müdafaanamesidir.

Ve bu hapsimizde hakikî müdafaanamemiz dahi budur. Çünkü, yalnız buna çalışıyoruz.

Bu risale, Denizli hapisanesinin bir meyvesi ve bir **hatrası** ve iki cuma gününün mahsulüdür.]

Said Nursî

Meyve Risalesi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَلْبَتَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ

âyetinin ihbarı ve sırrıyla Yusuf Aleyhisselâm **mahpusların pîridir**. Ve hapishane bir nevi **Medrese-i Yusufiye** olur.

Madem Risale-i Nur şakirdleri, iki defadır çoklukla bu medreseye giriyorlar;

it is necessary to study and teach in this school, which has been opened to give this training, the brief **summaries** of a number of **matters** connected with prison that the Risale-i Nur proves, and to benefit from them **thoroughly**.

We shall explain five or six of those summaries.

The First Topic

As is explained in the Fourth Word, everyday **our Creator** bestows on us the **capital** of twenty-four hours of life

so that with it we may obtain all the things necessary for our two lives.

If we spend twenty-three hours on this fleeting worldly life and neglect to spend the remaining **one hour, which is sufficient for the five obligatory prayers**, on the very lengthy **life of the hereafter**,

it may be understood what an **unreasonable** error it is, and what a great loss to suffer **distress** of the mind and spirit **as the penalty for the error**,

and to behave badly because of the distress, and to fail to rectify one's conduct due to living **in a state of despair**,

indeed, to do the opposite. We may make the comparison.

We should think of what a profitable ordeal it is -if we spend the one hour on the five **obligatory** prayers- each hour of this calamitous term of **imprisonment** sometimes becoming a day's worship

and one of its **transient** hours becoming many **permanent** hours,

and our despair and distress of the spirit and heart **in part** disappearing, and its being **atonement** for the mistakes that led to the imprisonment and the cause of their being forgiven,

and being trained and improved, which is the **purpose** of imprisonment; we should think of it being instruction

and a pleasant and **consoling** meeting with our companions in disaster.

#215

As is said in the Fourth Word, it may be compared how contrary it is to a person's interests to give five or ten liras out of his twenty-four to a lottery **in which a thousand people are taking part in order to win the thousand-lira prize**, and not give a single lira out of the twenty-four for a **ticket for an everlasting treasury of jewels**, and to rush to the former and flee from the latter,

-although the chance of winning the thousand liras in the worldly lottery is one in a thousand because there are a thousand **people taking part**,

elbette Risale-i Nur'un hapse temas ve isbat ettiği bir kısım **mes'elelerinin** kısacık **hülâsalarını**, bu terbiye için açılan dershanede okumak ve okutmakla **tam** terbiye almak lâzım geliyor.

İşte o hülâsalardan beş-altı tanesini beyan ediyoruz.

Birincisi

Dördüncü Söz'de izahı bulunan, her gün yirmidört saat **sermaye-i hayatı** **Hâlıkımız** bize ihsan ediyor.

Tâ ki, iki hayatımıza lâzım şeyler o sermaye ile alınsın.

Biz kısacık hayat-ı dünyeviyeye yirmiüç saati sarfedip, **beş farz namaza kâfi gelen bir saati**, pek çok uzun olan **hayat-ı uhreviyemize** sarfetmezsek;

ne kadar **hilaf-ı akıl** bir hata ve o **hatanın cezası** olarak hem kalbî, hem ruhî **sıkıntıları** çekmek

ve o sıkıntılar yüzünden ahlâkını bozmak ve **me'yusane** hayatını geçirmek sebebiyle, değil terbiye almak,

belki terbiyenin aksine gitmekle ne derece hasaret ederiz, kıyas edilsin.

Eğer, bir saati beş **farz** namaza sarfetsek; o halde **hapis** ve musibet müddetinin herbir saati, bazan bir gün ibadet

ve **fâni** bir saati **bâki** saatler hükmüne geçebilmesi

ve kalbî ve ruhî me'yusiyet ve sıkıntıların **kısmen** zeval bulması ve hapse sebebiyet veren hatalara **keffareten** afvettirmesi

ve hapsin **hikmeti** olan terbiyeyi alması ne derece kârlı bir imtihan, bir ders

ve musibet arkadaşlarıyla **tesellidarane** bir hoş-sohbet olduğu düşünölsün.

Dördüncü Söz'de denildiği gibi, **bin lira ikramiye kazancı için, bin adam iştirak etmiş** bir piyango kumarına yirmidört lirasından beş-on lirayı veren ve yirmidörtten birisini **ebedî bir mücevherat hazinesinin bileti**ne vermeyen;

halbuki dünyevî piyangoda o bin lirayı kazanmak ihtimali binden birdir, çünkü bin **hissedar** daha var.

while in the lottery of man's destiny which looks to the hereafter the chance of winning for the people of belief, who experience happy deaths, is nine hundred and ninety-nine out of a thousand,

as has been stated by one hundred and twenty-four thousand prophets and confirmed by incalculable numbers of truthful informers from among the saints and purified scholars as a result of their illuminations.

Prison governors and chief warders, and indeed the country's administrators and the guardians of public order, should be grateful at this lesson of the Risale-i Nur,

for the government and disciplining of a thousand believers who constantly have in mind the prison of Hell

is far easier than that of ten who have no belief and do not perform the obligatory prayers, only think of worldly prisons, do not know what is licit and what is illicit, and are in part accustomed to living undisciplined lives.

#216

A Summary Of The Second Topic

As is well explained in A Guide For Youth from the Risale-i Nur,

it is as definite and obvious that death will befall us as the night will follow today and winter, this autumn.

Just as this prison is a temporary guest-house for those who continuously enter it and leave it;

so the face of the earth is a hostel on the road of the swiftly travelling caravans which alight for one night then pass on.

Surely death, which has emptied all the cities into the graveyard a hundred times over, has demands greater than life.

The Risale-i Nur has solved the riddle of this awesome truth and discovered its answer. A short summary of it is this:

Since death cannot be killed nor the door of the grave be closed,

if there is a way of being saved from the executioner of the appointed hour and the solitary confinement of the grave,

it is a question, an anxiety, for man of greater importance than anything.

Yes, there is a solution, and through the mystery of the Qur'an, the Risale-i Nur has proved it as certainly as two plus two equals four. A brief summary of it is as follows:

Death is either eternal annihilation, a gallows on which will be hanged both man and all his friends and relations;

Ve uhrevî mukadderat-ı beşer piyangosunda, hüsn-ü hâtimeye mazhar ehl-i iman için kazanç ihtimali binden dokuzyüz doksandokuz olduğuna

yüzyirmidört bin enbiyanın ona dair ihbarını keşf ile tasdik eden evliyadan ve asfiyadan hadd ü hesaba gelmez sadık muhbirler haber verdikleri halde; evvelki piyangoya koşmak, ikincisinden kaçmak ne derece maslahata muhalif düşer, mukayese edilsin.

Bu mes'elede hapishane müdürleri ve ser-gardiyanları ve belki memleketin idare müdebbirleri ve asayiş muhafızları Risale-i Nur'un bu dersinden memnun olmaları gerektir.

Çünkü bin mütedeyyin ve Cehennem hapsini her vakit tahattur eden adamların idare ve inzibatı,

on namazsız ve itikadsız, yalnız dünyevî hapsi düşünen ve haram-helâl bilmeyen ve kısmen serseriliğe alışan adamlardan daha kolay olduğu, çok tecrübelerle görülmüş.

İkinci Mes'elenin Hülâsası

Risale-i Nur'dan Gençlik Rehberi'nin güzelce izah ettiği gibi,

ölüm o kadar kat'î ve zahirdir ki; bugünün gecesi ve bu güzün kışı gelmesi gibi ölüm başımıza gelecek.

Bu hapishane nasıllı mütemadiyen çıkanlar ve girenler için muvakkat bir misafirhanedir.

Öyle de: Bu zemin yüzü dahi, acele hareket eden kafilelerin yollarında bir gecelik konmak ve göçmek için handır.

Herbir şehri yüz defa mezaristana boşaltan ölüm, elbette hayattan ziyade bir istediği var.

İşte bu dehşetli hakikatın muammasını Risale-i Nur hall ve keşfetmiş. Bir kısacık hülâsası şudur:

Madem ölüm öldürülmüyor ve kabir kapısı kapanmıyor;

elbette bu ecel celladının elinden ve kabir haps-i münferidinden kurtulmak çaresi varsa,

insanın en büyük ve her şeyin fevkinde bir endişesi, bir mes'elesidir.

Evet çaresi var ve Risale-i Nur Kur'anın sırrıyla o çareyi iki kerre iki dört eder derecesinde kat'î isbat etmiş. Kısacık hülâsası şudur ki:

Ölüm ya i'dam-ı ebedîdir; hem o insanı, hem bütün ahababını ve akaribini asacak bir darağacıdır.

or it comprises the release papers to depart for another, eternal realm, and to enter, with the document of belief, the palace of bliss.

The grave is either a bottomless pit and dark place of solitary confinement,

or it is a door opening from the prison of this world onto an eternal, light-filled garden and place of feasting.

A Guide For Youth has proved this truth with a comparison.

For example; gallows have been set up in this prison yard, and behind the wall immediately beyond them

a huge lottery office has been opened in the lottery of which the whole world has taken part.

We five hundred people in this prison are certain to be summoned one by one without exception to that arena; to avoid it is not possible.

Everywhere announcements are being made: "Come and receive your decree of execution, and mount the gallows!", or: "Take the note for everlasting solitary confinement, and take that door!",

or: "Good news for you! The winning ticket worth millions has come up for you. Come and receive it!"

We see with our own eyes that one after the other they are mounting the gallows. We observe that some are being hanged,

while others are making the gallows a step, and moving onto the lottery office beyond the wall.

Just at that point, which we know as though we have seen it from the certain information given by the high-ranking officials there, two groups have entered our prison.

#217

One group are holding musical instruments, wine, and apparently sweet confections and pastries which they are trying to make us eat. But the sweets are in fact lethal, for satans in human form have laced them with poison.

The second group are carrying instructive writings, licit foods, and blessed drinks.

They present them to us and all together say to us with great earnestness:

"If you take and eat the gifts the first group gave you by way of testing you, you shall be hanged on these gallows before us like the others you have seen.

Whereas if you accept the gifts we have brought you on the command of this country's Ruler in place of them, and recite the supplications and prayers in the instructive writings, you shall be saved from execution.

Veyahut başka bir bâki âleme gitmek ve iman vesikasıyla saadet sarayına girmek için bir terhis tezkeresidir.

Ve kabir ise, ya karanlıklı bir haps-i münferid ve dipsiz bir kuyudur

veyahut bu zindan-ı dünyadan bâki ve nurani bir ziyafetgâh ve bağistana açılan bir kapıdır.

Bu hakikatı "Gençlik Rehberi" bir temsil ile isbat etmiş.

Meselâ; bu hapsin bahçesinde asmak için darağaçları konulmuş ve onların dayandıkları duvarın arkasında

gayet büyük ve umum dünya iştirak etmiş bir piyango dairesi kurulmuş.

Biz bu hapisteki beşyüz kişi, her halde hiç müstesnası yok ve kurtulmak mümkün değil, bizi birer birer o meydana çağıracaklar:

Ya "Gel i'dam ilânını al, darağacına çık" veya "Daimî haps-i münferid puslasını tut, bu açık kapıya gir."

veyahut "Sana müjde! Milyonlar altın bileti sana çıkmış, gel al." diye her tarafta ilânatlar yapılıyor.

Biz de gözümüzle görüyoruz ki, birbiri arkasında o darağaçlarına çıkıyorlar. Bir kısmın asıldıklarını müşahade ediyoruz.

Bir kısmı da, darağaçlarını basamak yapıp o duvarın arkasındaki piyango dairesine girdiklerini;

orada büyük ve ciddî memurların kat'î haberleri ile görür gibi bildiğimiz bir sırada, bu hapishanemize iki heyet girdi.

Bir kafile ellerinde çalgılar, şarablar, zahirde gayet tatlı helvalar, baklavalar var. Bizlere yedirmeğe çalıştılar. Fakat o tatlılar zehirli, insî şeytanlar içine zehir atmışlar.

İkinci cemaat ve heyet, ellerinde terbiyename ve helâl yemekler ve mübarek şerbetler var.

Bize hediye veriyorlar ve bil'ittifak beraber, pek ciddî ve kat'î diyorlar ki:

"Eğer o evvelki heyetin sizi tecrübe için verilen hediyelerini alsanız, yeseniz; bu gözümüz önündeki şu darağaçlarda başka gördükleriniz gibi asılacaksınız.

Eğer bizim bu memleket Hâkiminin fermanıyla getirdiğimiz hediyeleri evvelkinin yerine kabul edip ve terbiye-namelerdeki duaları ve evradları okusanız, o asılmaktan kurtulacaksınız.

Believe as though you were seeing it that each of you shall receive the winning ticket worth millions in the lottery office **as a royal favour**.

These **decrees** say, and we ourselves say the same thing, that if you eat those illicit, **dubious**, and poisonous sweets, you shall suffer terrible **pains** from the poison until you go to be hanged."

Like this comparison, **for the people of belief and worship -on condition they have happy deaths-** the ticket for an everlasting and inexhaustible treasury will come up from **the lottery of man's destiny** beyond the gallows of the appointed hour, which we always see.

For those who persist in **vice**, unlawful actions, **unbelief**, and **sin**, however, there is a hundred per cent probability that on **condition they do not repent**, they will receive the summons to either eternal annihilation (for those who do not believe in the hereafter), or to permanent, dark solitary confinement (for those who believe in the immortality of man's spirit, but take the way of vice) and eternal perdition.

Certain news of this has been given by the hundred and twenty-four thousand prophets with their innumerable **miracles**, which confirm them;

and by the more than one hundred and twenty-four million saints, who see in their illuminations the **traces** and **shadows** -as though on a cinema screen- of what the prophets have told, and put their signatures to it, affirming it;

and by the more than thousands of millions of **investigative scholars**, * **interpreters of the law**, and **veracious ones** who, with decisive proofs and powerful arguments, prove according to reason and absolutely certainly the things told by those two **eminent groups of mankind**, and have set their signatures to them.

{*: *One of those investigative scholars is the Risale-i Nur, which for twenty years has been silencing the most obstinate philosophers and obdurate atheists. Its various parts are available; everyone may read them, and no one can object to them.*}

#218

The situation then of someone who does not heed the news given **unanimously** by the decrees of these three vast and elevated communities and groups of the people of reality, **who are the suns, moons, and stars of mankind** and **the sacred leaders of humanity**,

and does not take **the straight path** which they have pointed out, and disregards the awesome ninety-nine per cent danger,

and abandons that way due to one person saying there is **danger** on it and takes another, lengthy, way - his **situation** is as follows:

O piyango dairesinde **ih-san-ı şahane** olarak herbiriniz milyon altun biletini alacağınızı, görür gibi ve gündüz gibi inanınız.

Eğer o haram ve **şübheli** ve zehirli tatlıları yeseniz, asılmağa gittiğiniz zamana kadar dahi o zehirin **sancısını** çekeceğinizi, bu **fermanlar** ve bizler müttefikân size kat'î haber veriyoruz." diyorlar.

İşte bu temsil gibi, her vakit gördüğümüz ecel darağacının arkasında **mukadderat-ı nev'-i beşer piyangosundan ehl-i iman ve taat için -hüsn-ü hatime şartıyla-** ebedî ve tükenmez bir hazinenin bileti çıkacağını;

yüzde yüz ihtimal ile **sefahet** ve haram ve **itikadsızlık** ve **fıskta** devam edenler **-tövbe etmemek şartıyla-** ya i'dam-ı ebedî (âhirete inanmayanlara) veya daimî ve karanlık haps-i münferid (beka-i ruha inanan ve sefahette gidenlere) ve şekavet-i ebediye il'âmını alacaklarını

yüzde doksandokuz ihtimal ile kat'î haber veren, başta ellerinde nişane-i tasdik olan hadsiz **mu'cizeler** bulunan yüzüymidört bin peygamberler

ve onların verdikleri haberlerin **izlerini** ve sinemada gibi **gölgelerini**, keşf ile, zevk ile görüp tasdik ederek imza basan yüzüymidört milyondan ziyade evliyalar (kaddesallahü esrarehüm)

ve o iki kısım **meşahir-i insaniye**nin haberlerini aklen kat'î bürhanlarla ve kuvvetli hüccetlerle -fıkren ve mantiken- yakînî bir surette isbat ederek tasdik edip imza basan milyarlar gelen geçen **muhakkikler**,(1) **müçtehidler** ve **siddikînler**;

{(1): *O muhakkiklerden tek birisi Risale-i Nur'dur. Yirmi senedir en muannid feylesofları ve mütemerrid zındıkları susturan eczaları meydandadır. Herkes okuyabilir ve kimse itiraz etmez.*}

bil'icma', mütevatiren **nev'-i insanın güneşleri, kamerleri, yıldızları olan** bu üç cemaat-ı azîme ve bu üç taife-i ehl-i hakikat ve **beşerin kudsî kumandanları olan** bu üç büyük ve âlî heyetlerin fermanları ile verdikleri haberleri dinlemeyen

ve saadet-i ebediye giden, onların gösterdikleri yol olan **sırat-ı müstakim**de gitmeyenler, yüzde doksandokuz dehşetli tehlike ihtimalini nazara almayan

ve bir tek muhbirin bir yolda **tehlike** var demesiyle o yolu bırakan başka uzun yolda hareket eden bir adam, elbette ve elbette **vaziyeti** şudur ki:

The wretch who since he has abandoned, according to the certain news of innumerable well-informed observers, the shortest and easiest of the two ways, which with a hundred per cent certainty will lead to **Paradise** and **eternal happiness**,

and has chosen the **roughest**, longest way, which is most fraught with difficulties and is ninety-nine per cent certain will lead to **incarceration in Hell** and **everlasting misery**,

and leaves the short way because, according to the false information of a single **informer**, there is a one per cent chance of danger and the possibility of a month's **imprisonment**, and chooses the long way, which is without benefit, **just because it holds no danger**, like drunken lunatics, -such a wretch

has lost his **humanity**, mind, heart, and spirit to the extent that he ignores **the terrible dragons which are seen from afar and are pestering him**, and struggles against mosquitoes, attaching importance to them alone.

Since this is **the reality of the situation**, so that we avenge ourselves totally for this **calamity** of prison, we **prisoners** should accept the gifts of the second, blessed, group.

That is to say, just as the **pleasure** of a minute's **revenge** or a minute or two, or an hour of two, of **vice**, or this calamity, has put us in this prison for fifteen, five, ten, or two or three years, and made our worlds into a prison;

to spite it, we should avenge ourselves on this calamity by transforming an hour or two of our prison lives into a day or two of worship, and our two or three-year-sentences - **through the gifts of the blessed group**-

into twenty or thirty years of **permanent** life, and our prison sentences of twenty or thirty years into a means of **forgiveness** from millions of years of incarceration in the **dungeons** of Hell.

In the face of our **transitory** worlds' weeping, we should make our everlasting lives smile.

We should show prison to be a **place of training and education**, and each of us try to be well-behaved, reliable, useful members of our **nation** and **country**.

While the prison officers, administrators, and governors should see that the men they supposed to be criminals, **bandits**, **layabouts**, murderers, **depraved**, and **harmful** to the country

are students studying in this blessed place of instruction, and should **proudly** offer thanks to God.

#219

The Third Topic

This is the summary of **an instructive incident** which is described in A Guide For Youth.

One time, I was sitting by my window in Eskişehir Prison during the '**Republic Festival**.'

İki yolun -hadsiz muhbirlerin kat'î ihbarları ile- en kısa ve kolayı ve yüzde yüz **Cennet** ve **saadet-i ebediyeyi** kazandıranı bırakıp

en dağdağalı ve uzun ve sıkıntılı ve yüzde doksandokuz **Cehennem hapsini** ve **şekavet-i daimeyi** netice veren yolunu ihtiyar ettiği halde,

dünyada iki yolun, bir tek **muhbirin** yalan olabilir haberiyle yüzde birtek ihtimal tehlike ve bir ay **hapis** imkânı bulunan kısa yolu bırakıp, menfaatsiz **-yalnız zararsız olduğu için-** uzun yolu ihtiyar eden bedbaht,

sarhoş divaneler gibi **dehşetli** ve **uzakta görünen ve ona musallat olan ejderhalara** ehemmiyet vermez, sineklerle uğraşiyor, yalnız onlara ehemmiyet verir derecede aklını, kalbini, ruhunu, **insaniyetini** kaybetmiş oluyor.

Madem **hakikat-ı hal** budur.. biz **mahpuslar**, bu hapis **musibetinden** intikamımızı tam almak için o mübarek ikinci heyetin hediyeelerini kabul etmeliyiz.

Yani, nasıl ki bir dakika **intikam lezzeti** ve birkaç dakika veya bir-iki saat **sefahet** lezzetleriyle bu musibet bizi onbeş ve beş ve on ve iki-üç sene bu hapse soktu; dünyamızı bize zindan eyledi.

Biz dahi bu musibetin **rağmına** ve inadına, bir-iki saat müddet-i hapsi bir-iki gün ibadete ve iki-üç sene cezamızı **-mübarek kafilenin hediyesiyle-**

yirmi-otuz sene **bâki** bir ömre ve on ve yirmi sene hapiste cezamızı milyonlar sene Cehennem **hapsinden** **afvımıza** vesile edip

fânî dünyamızın ağlamasına mukabil bâki hayatımızı güldürerek bu musibetten tam intikamımızı almalıyız.

Hapishaneyi **terbiyehane** gösterip **vatanımıza** ve **milletimize** birer terbiyeli, emniyetli, menfaatli adam olmağa çalışmalıyız.

Ve hapishane memurları ve müdürleri ve müdebbirleri dahi, cânî ve **eşkiya** ve **serseri** ve katil ve **sefahetçi** ve vatana **muzır** zannettikleri adamları,

bir mübarek dershanede çalışan talebeler görsünler ve **müftehirane** Allah'a şükretsünler.

Üçüncü Mes'ele

Gençlik Rehberi'nde izahı bulunan **ibretli bir hâdisenin** hülâsası şudur:

Bir zaman, Eskişehir hapishanesinin penceresinde bir **cumhuriyet bayramı**nda oturmuştum.

Opposite me, the older girls of the High School were laughing and dancing in the schoolyard.

Suddenly their **condition** fifty years hence appeared to me, as though on a cinema screen.

I saw that of those fifty to sixty girl students, forty to fifty had become earth in their **graves**, and were suffering **torments**.

While ten were ugly seventy to eighty-year-olds who were despised where they might have expected love because they did not **preserve** their **chastity** when young.

This I observed **with complete certainty** and I wept at their **piteable states**.

Some of my friends in the prison heard my weeping, and came and asked me about it.

I told them: "Leave me alone for now, I want to be alone."

Yes, what I saw was reality, not imagination.

Just as the summer and autumn are followed by winter, so the summer of youth and autumn of old age are followed by the winter of the grave and **Intermediate Realm**.

If there was a cinema which showed the **events** of fifty years in the **future**, the same as those of fifty years ago are shown **in the present**,

and **the people of misguidance and vice** were to be shown their circumstances of fifty or sixty years hence,

they would weep in horror and **disgust** at their **unlawful** pleasures and those things at which they now laugh.

When **preoccupied** with these **observations** in Eskişehir Prison, a **collective personality which spreads vice and misguidance** was embodied before me like a human satan.

It said: "We want to experience all the pleasures and joys of life, and to make others experience them; don't interfere with us!"

I replied: Since you do not recall death and plunge yourself into vice and misguidance for pleasure and **enjoyment**, you should certainly know that

due to your misguidance, all the past is dead and **non-existent**; it is a desolate **graveyard** full of rotted bodies.

The **suffering** arising from those innumerable **separations** and the eternal deaths of those numberless friends inflicted on your head **through the concern of your humanity and your misguidance**, and on your heart if you have one and it is not dead,

will soon destroy your **insignificant drunken** pleasure of the present.

Karşısındaki lise mektebinin büyük kızları, onun avlusunda gülerek rakediyorlardı.

Birden manevî bir sinema ile elli sene sonraki **vaziyetleri** bana göründü. Ve gördüm ki:

O elli-altmış kızlardan ve talebelerden kırk-ellisi **kabirde** toprak oluyorlar, **azab** çekiyorlar.

Ve on tanesi, yetmiş-seksen yaşında çirkinleşmiş, gençliğinde **iffetini muhafaza** etmediğinden sevmek beklediği nazarlardan nefret görüyorlar..

kat'î müşahade ettim. Onların o **acınacak hallerine** ağladım.

Hapishanedeki bir kısım arkadaşlar ağladığımı işittiler. Geldiler, sordular.

Ben dedim: Şimdi beni kendi halime bırakınız, gidiniz.

Evet gördüğüm hakikattır, hayal değil.

Nasıl ki bu yaz ve güzün âhiri kıştır. Öyle de, gençlik yazı ve ihtiyarlık güzünün arkası kabir ve **berzah** kışdır.

Geçmiş zamanın elli sene evvelki hâdisatı sinema ile **hal-i hazırda** gösterildiği gibi, gelecek zamanın elli sene sonraki **istikbal hâdisatını** gösteren bir sinema bulunsa,

ehl-i dalalet ve sefahetin elli-altmış sene sonraki vaziyetleri onlara gösterilse idi,

şimdiki güldüklerine ve **gayr-ı meşru'** keyiflerine **nefretler** ve teellümlerle ağlayacaklardı.

Ben o Eskişehir hapishanesindeki **müşahade** ile **meşgul** iken **sefahet ve dalaleti tervic eden** bir **şahs-ı manevî**, insî bir şeytan gibi karşıma dikildi

ve dedi: "Biz hayatın her bir çeşit lezzetini ve keyiflerini tatmak ve tattırmak istiyoruz, bize karışma."

Ben de cevaben dedim: Madem lezzet ve **zevk** için ölümü hatıra getirmeyip dalalet ve sefahete atılıyorsun, kat'iyen bil ki:

Senin dalaletin hükmüyle bütün geçmiş zaman-ı mazi ölmüş ve **madumdur** ve içinde cenazeleri çürümüş bir vahşetli **mezaristan**dır.

İnsaniyet alâkadarlığıyla ve dalalet yoluyla senin başına ve varsa ve ölmemiş ise kalbine, o hadsiz **firaklar**dan ve o nihayetsiz dostlarının ebedî ölümlerinden gelen **elem**ler,

senin şimdiki **sarhoşça**, pek kısa bir zamandaki **cüz'î** lezzetini imha ettiği gibi;

The future too, **due to your unbelief**, is a non-existent, black, dead, and **desolate wasteland**.

And since **the heads of the unfortunates** who appear from there, sticking them out into existence while stopping by in the present, are struck off **by the executioner's sword of the appointed hour** and thrown into non-existence,

due to the concern of your intellect, it **continuously** rains down **grievous worries** on your unbelieving head, completely overturning your petty, dissolute pleasure.

If you give up vice and misguidance and enter the sphere of **certain, verified belief** and **righteousness**, you will see through the light of belief that

the past is not non-existent and a **graveyard that rots everything**, but an **existent**, light-filled world **which is transformed into the future**

and into a **waiting-room** for **the immortal spirits** who will enter **palaces of bliss** in the future. Since it appears thus, it affords not pain,

but according to the strength of belief, a sort of paradisaical pleasure.

The future, too, appears to **the eye of belief** not as a dark wasteland,

but where **banquets** and **exhibitions of gifts** have been set up in palaces of everlasting bliss by **the Most Merciful and Compassionate One of Glory and Bestowal, Whose mercy and munificence are infinite and Who makes the spring and summer into tables laden with bounties**.

Since, knowing he will be despatched there, a person observes this on **the cinema screen of belief**, he may experience in a way the pleasures of the eternal realm. **All may do this according to their degree**.

That is to say, true, painfree pleasure is found only in belief in God, and is possible only through belief.

Being related to our discussion, we shall explain here **by means of a comparison**, which is included in A Guide For Youth as a **footnote**, only a single **benefit** and pleasure out of the thousands that belief produces in this world too. It is as follows:

For example, your beloved only child is suffering **the pangs of death** and you are thinking **despairingly** of your being eternally parted from him.

Then suddenly a doctor like Khidr or Luqman the Wise arrives with a wondrous medicine.

Your lovely and lovable child opens his eyes, delivered from death. You can understand what joy and happiness it would give you.

Now, like the child, millions of people **whom you earnestly love and are concerned for** are -in your view- rotting **in the graveyard of the past** and **are about to be annihilated**,

gelecek istikbal zamanı dahi **itikadsızlığın cihetiyle** yine madum ve karanlıklı ve ölü ve dehşetli bir **vahşetgâhtır**.

Ve oradan gelen ve başını vücuda çıkaran ve zaman-ı hazıra uğrayan **bîçarelerin başları**, **ecel celladının satırıyla** kesilip hiçliğe atıldığından,

mütemadiyen akıl alâkadarlığıyla senin imansız başına hadsiz **elîm endişeler** yağıdırıyor. Senin sefihane cüz'î lezzetini zîr ü zeber eder.

Eğer dalaleti ve sefaheti bırakıp **iman-ı tahkikî** ve **istikamet** dairesine girsen iman nuruyla göreceksin ki;

o geçmiş zaman-ı mazi madum ve **her şeyi çürüten** bir mezaristan değil, belki **mevcud** ve **istikbale inkılab eden** nurani bir âlem

ve **bâki ruhların** istikbaldeki **saadet saraylarına** girmelerine bir **intizar salonu** görünmesi haysiyetiyle değil elem,

belki imanın kuvvetine göre Cennet'in bir nevi manevî lezzetini dünyada dahi tattırıldığı gibi;

gelecek istikbal zamanı, değil vahşetgâh ve karanlık, belki **iman gözüyle** görünür ki;

saadet-i ebediye saraylarında **hadsiz rahmeti ve keremi bulunan ve her bahar ve yazı birer sofraya yapan ve nimetlerle dolduran** bir **Rahman-ı Rahîm-i Zülcelali Ve'l-ikram**'ın **ziyafetleri** kurulmuş ve **ihsanlarının sergileri** açılmış,

oraya sevkiyat var diye **iman sinemasıyla** müşahade ettiğinden, **derecesine göre** bâki âlemin bir nevi lezzetini hissedebilir.

Demek hakikî ve elemsiz lezzet, yalnız imanda ve iman ile olabilir.

İmanın bu dünyada dahi verdiği binler **faide** ve neticelerinden yalnız bir tek faide ve lezzetini, **-bu mezkûr bahsimiz münasebetiyle** Gençlik Rehberi'nde bir **haşiye** olarak yazılan- **bir temsil ile** beyan edeceğiz. Şöyle ki:

Meselâ senin gayet sevdiğin bir tek evlâdın **sekeratta** ölmek üzere iken ve **me'yusane** elîm ebedî firakını düşünürken;

birden Hazret-i Hızır ve Hakîm-i Lokman gibi bir doktor geldi, tiryak gibi bir macun içirdi.

O sevimli ve güzel evlâdın gözünü açtı, ölümden kurtuldu. Ne kadar sevinç ve ferah veriyor anlarsın.

İşte o çocuk gibi **sevdiğin ve ciddî alâkadar olduğun** milyonlar sence mahub insanlar, o **mazi mezaristanında** -senin nazarında- çürüyüp **mahvolmak üzere iken**;

when suddenly the reality of belief, like Luqman the Wise, shines a light from the window of heart onto the graveyard, which is imagined to be a vast place of execution. Through it, all the dead spring to life.

birden hakikat-ı iman, Hakîm-i Lokman gibi o büyük i'damhane tevehhüm edilen mezaristana kalb penceresinden bir ışık verdi. Onunla baştan başa bütün ölüler dirildiler.

www.risaleglobal.com

On their declaring **through the tongue of disposition**: "We had not died and shall not die; we shall meet with you again," you feel an endless joy, which belief gives in this world too, proving that

*belief in God is a seed that **were it to be embodied**, a **private paradise** would emerge from it, becoming the Tuba-tree of that seed.*

I told the collective personality this, and in its stubbornness, it said:

"At least we can live like animals, passing our lives in pleasure and enjoyment, and **by indulging in amusement and dissipation** not thinking about these difficult matters."

I told it by way of an answer: "You cannot be like an animal, for animals have no past and future.

They feel **neither** sorrows or regrets at the past, **nor** anxiety and fear at the future. It receives perfect pleasure; it sleeps and rises and thanks its **Creator**.

An animal **held down to be slaughtered**, even, does not feel anything. It wants to feel it as the knife cuts, but that feeling disappears **as well**, and it is saved from the pain.

This means that a great instance of Divine **mercy** and **compassion** is not making known **the Unseen**, and veiling the things that will befall one.

It is more complete for **innocent** animals.

But, O man, your past and future emerge from the Unseen **to an extent** because of your reason, so you are **entirely deprived** of the unconcern of the animals due to the Unseen being concealed from them.

The regrets and **painful separations** coming from the past, and the **anxieties** coming from the future **reduce** to nothing your insignificant pleasure;

they make it a hundred times less than that which the animals receive.

Since the reality is this, **either** throw away your intellect, become an animal and be saved, **or** come to your senses through belief; listen to the Qur'an,

and receive **pure** pleasure **a hundred times greater than that of the animals** in this transitory world too." Saying this, **I silenced it**.

Yet, that **obdurate** collective personality still turned to me and said: "At least we can live like those Westerners who are without religion."

I replied: "You cannot be like **the irreligious people** of Europe, either. For even if they deny one prophet, they can believe in the others.

If they do not know the prophets, they may believe in God. And even if they do not know God, they may possess certain **personal qualities through which they find fulfilment**.

Ve "Biz ölmemişiz ve ölmeyeceğiz, yine sizinle görüşeceğiz" **lisan-ı hal ile** dediklerinden aldığı hadsiz sevinçler ve ferahları, iman bu dünyada dahi vermesiyle isbat eder ki:

*İman hakikatı öyle bir çekirdektir ki, **eğer tecessüm etse**, bir **cennet-i hususiye** ondan çıkar; o çekirdeğin **şecere-i tûbâsı** olur*

dedim. O muannid döndü dedi:

"Hiç olmazsa hayvan gibi hayatımızı keyif ve lezzetle geçirmek için **sefahet ve eğlencelerle** bu ince şeyleri düşünmeyerek yaşayacağız."

Cevaben dedim: "Hayvan gibi olamazsın. Çünkü hayvanın mazi ve müstakbeli yok.

Ne geçmişten elemeler ve teessüfler alır ve **ne de** gelecekte endişeler ve korkular gelir. Lezzetini tam alır. Rahatla yaşar, yatar. **Hâlık**ına şükreder.

Hattâ **kesilmek için yatırılan** bir hayvan, bir şey hissetmez. Yalnız bıçak kestiği vakit hissetmek ister, fakat o his **dahi** gider. O elemenden de kurtulur.

Demek en büyük bir **rahmet**, bir **şefkat**-i İlahiye, **gaybı** bildirmemektedir ve başa gelen şeyleri setretmektedir.

Hususan **masum** hayvanlar hakkında daha mükemmeldir.

Fakat ey insan, senin mazi ve müstakbelin akıl cihetiyle **bir derece** gaybilikten çıkmasıyla, setr-i gaybdan hayvana gelen istirahatı **tamamen mahrumsun**.

Geçmişten çıkan teessüfler, **elîm firaklar** ve gelecekte gelen korkular ve **endişeler**; senin cüz'î lezzetini hiç **indirir**.

Lezzet cihetinde yüz derece hayvandan aşağı düşürür.

Madem hakikat budur. **Ya** aklını çıkar at, hayvan ol kurtul **veya** aklını imanla başına al, Kur'anı dinle.

Yüz derece hayvandan ziyade bu fânî dünyada dahi **safi** lezzetleri kazan!.." diyerek **onu ilzam ettim**.

Yine o **mütemerrid** şahıs döndü dedi: "Hiç olmazsa ecnebi dinsizleri gibi yaşarız."

Cevaben dedim: "Ecnebi **dinsizleri** gibi de olamazsın. Çünkü onlar bir Peygamberi inkâr etse, diğerlerine inanabilirler.

Peygamberleri bilmese de, Allah'a inanabilir. Bunu da bilmezse, **kemalâta medar** bazı **seciyeleri** bulunabilir.

But if a Muslim denies **the Prophet of the End of Time** (**Peace and blessings be upon him**), who was the final and greatest of the prophets and whose religion and cause are universal, and if he abandons his religion, he will accept no other prophet and perhaps not even God.

For he knows all the prophets and God and all **perfections** through the Prophet of the End of Time (**Peace and blessings be upon him**); they can have no place in his heart without him.

#222

It is for this reason that since early times people have entered Islam from all other **religions**,

but no Muslim has become a true **Jew**, Magian, or **Christian**. Muslims who abandon their religion rather become **irreligious**, their **characters** are corrupted, and they become harmful for the country and nation." I proved this,

and the obstinate collective personality could find no further straw to clutch at, so it vanished and went to Hell.

My friends who are studying together with me in this **School of Joseph!** Since the reality is this

and the Risale-i Nur proves it so clearly and decisively, like sunlight, that for twenty years it has broken **the obstinacy of the obdurate** and brought them to believe;

we should therefore follow the way of belief and **right conduct**, which is easy and **safe** and **beneficial** for both our own worlds, and our futures, and our lives in the hereafter, and our country and nation;

and spend our free time reciting the suras of the Qur'an that we know instead of indulging in **distressing** fancies, and learn the **meaning** from friends who teach them; and **make up** for the prayers we have failed to perform in the past, when we should have done;

and taking advantage of one another's **good qualities**, transform this prison into a blessed garden **raising the seedlings of good character**. **With good deeds** like these,

we should do our best to make the prison governor and those concerned not **torturers** like **the Angels of Hell** standing over **criminals** and murderers,

but righteous **masters** and **kindly guards** charged with the duties of raising people for Paradise in the School of Joseph and **supervising** their training and education.

#223

The Fourth Topic

Again, there is an explanation of this in A Guide For Youth. One time, I was asked the following question by the brothers who assist me:

Fakat bir müslüman, en âhir ve en büyük ve dini ve daveti umumî olan **Âhîrzaman Peygamberi Aleyhissalâtü Vesselâm**'ı inkâr etse ve zincirinden çıksa, daha hiçbir Peygamberi, hattâ Allah'ı kabul etmez.

Çünkü bütün Peygamberleri ve Allah'ı ve **kemalâtı** onunla bilmiş. Onlar onsuz kalbinde kalmaz.

Bunun içindir ki, eskiden beri her **dinden** İslâmiyete giriyorlar.

Ve hiç bir Müslüman, hakikî **Yahudi** veya Mecusi veya **Nasrani** olmaz. Belki **dinsiz** olur, **seciyeleri** bozulur; vatana, millete muzır bir halete girer." isbat ettim.

O muannid ve mütemerrid şahsın daha tutunacak bir yeri kalmadı. Kayboldu, Cehennem'e gitti.

İşte ey bu **Medrese-i Yusufiye**de benim ders arkadaşlarım! Madem hakikat budur.

Ve bu hakikatı Risale-i Nur o derece kat'î ve güneş gibi isbat etmiş ki; yirmi senedir **mütemerridlerin inadlarını** kırıp imana getiriyor.

Biz dahi hem dünyamıza, hem istikbalimize, hem âhiretimize, hem vatanımıza, hem milletimize tam **menfaatli** ve kolay ve **selâmetli** olan iman ve **istikamet** yolunu takib edip,

boş vaktimizi **sıkıntılı** hülyalar yerinde, Kur'andan bildiğimiz sureleri okumak ve **manalarını** bildiren arkadaşlardan öğrenmek ve kazaya kalmış farz namazlarımızı **kaza etmek**

ve birbirinin **güzel huylarından** istifade edip bu hapishaneyi **güzel seciyeli fidanlar yetiştiren** bir mübarek bahçeye çevirmek gibi **a'mal-i sâliha ile**

hapishane müdür ve alâkadarları, **câni** ve katillerin başlarında **zebani** gibi **azab memurları** değil,

belki Medrese-i Yusufiye Cennet'e adam yetiştirmek ve onların terbiyesine **nezaret etmek** vazifesiyle memur birer müstakim **üstad** ve birer **şefkatli rehber** olmalarına çalışmalıyız.

Dördüncü Mes'ele

Yine Gençlik Rehberi'nde izahı var. Bir zaman bana hizmet eden kardeşlerim tarafından sual edildi ki:

"For fifty days now -and now seven years have passed* – you have asked nothing at all about this ghastly World War, which has plunged the whole world into chaos and is closely connected with the fate of the Islamic world, nor have you been curious about it.

{*This refers to 1946}

Whereas some religious and learned persons are leaving the congregation in the mosques and racing to listen to the radio.

Is there some event more momentous than the war? Or is it harmful in some way to be preoccupied with it?"

I replied to them: *Life's capital is very little and the work to be done is much.*

There are spheres one within the other like concentric circles, from the sphere of man's heart and stomach, and that of his home and body, and that of the quarter in which he lives and his town,

and his country and land, and the globe and mankind, to the spheres of animate beings and the world.

Each person may have duties in each of those spheres, but the most important and permanent of these are those in the smallest sphere.

While his least important and temporary duties may be in the largest sphere. According to this analogy, the largest and smallest are in inverse proportion.

But because of the attractiveness of the largest sphere, it causes the person to neglect his important, necessary duties in the small sphere, busying him with unnecessary, trivial, peripheral matters.

It destroys the capital of his life for nothing. It kills his precious life on worthless things.

Sometimes, the one following curiously the struggles of the war comes to earnestly support one side. He looks favourably on their tyranny, and becomes a partner in it.

The Answer to the first point: Yes, an event more momentous than this World War and a case more important than that of world supremacy

has been opened over the heads of everyone and especially Muslims,

so that if everyone had the wealth and power of the Germans and English and sense as well, they would unhesitatingly spend all of it to win that single case.

#224

The case is this: relying on the thousands of promises and pledges of the universe's Owner, Who has disposal over it, hundreds thousands of the most eminent of mankind, and uncounted numbers of its stars and guides,

have unanimously given news -and some of them have actually seen-

"Küre-i arzı herc ü merce getiren ve İslâm mukadderatıyla alâkadar olan bu dehşetli harb-i umumîden elli gündür (şimdi yedi seneden geçti aynı hâl)* hiç sormuyorsun ve merak etmiyorsun.

{(*): Parantez içindeki not, 1946 senesine aittir.}

Halbuki bir kısım mütedeyyin ve âlim insanlar, cemaati ve câmii bırakıp radyo dinlemeğe koşuyorlar.

Acaba bundan daha büyük bir hâdis mi var? Veya onunla meşgul olmanın zararı mı var?" dediler.

Cevaben dedim ki: *Ömür sermayesi pek azdır. Lüzumlu işler pek çoktur.*

Birbiri içinde mütedâhil daireler gibi, her insanın kalb ve mide dairesinden ve cesed ve hane dairesinden, mahalle ve şehir dairesinden

ve vatan ve memleket dairesinden ve Küre-i Arz ve nev'-i beşer dairesinden tut.. tâ zîhayat ve dünya dairesine kadar, birbiri içinde daireler var.

Herbir dairede herbir insanın bir nevi vazifesi bulunabilir. Fakat en küçük dairede, en büyük ve ehemmiyetli ve daimî vazife var.

Ve en büyük dairede en küçük ve muvakkat, arasıra vazife bulunabilir. Bu kıyas ile -küçüklük ve büyüklük makûsen mütenasib- vazifeler bulunabilir.

Fakat büyük dairenin cazibedarlığı cihetiyle küçük dairedeki lüzumlu ve ehemmiyetli hizmeti bıraktırıp lüzumsuz, malayani ve âfâkî işlerle meşgul eder.

Sermaye-i hayatını boş yerde imha eder. O kıymetdar ömrünü kıymetsiz şeylerde öldürür.

Ve bazan bu harb boğuşmalarını merak ile takib eden, bir tarafa kalben tarafdardır. Onun zulümlerini hoş görür, zulmüne şerik olur.

Birinci noktaya cevap ise: Evet bu cihan harbinden daha büyük bir hâdis ve bu zemin yüzündeki hâkimiyet-i âmme davasından daha ehemmiyetli bir dava,

herkesin ve bilhâssa Müslümanların başına öyle bir hâdis ve öyle bir dava açılmış ki;

her adam, eğer Alman ve İngiliz kadar kuvveti ve serveti olsa ve akli da varsa, o tek davayı kazanmak için bilâtereddüd sarfedecek.

İşte o dava ise, yüzbin meşahir-i insaniyenin ve hadsiz nev'-i beşerin yıldızları ve müridlerinin müttetikan, kâinat sahibinin ve mutasarrıfının binler va'd u ahdlrine istinaden

haber verdikleri ve bir kısmı gözleriyle gördükleri şu ki:

that for everyone the case has opened by which they may either win, **in return for belief**, or lose, eternal properties as broad as the earth set with **palaces** and gardens.

If they do not secure the document of belief, they will lose. And this age, many are losing the case because of **the plague** of **materialism**.

One of **the diviners of reality and investigators of truth** observed in one place that **out of forty people who died**, only a few won; the others lost.

Can anything take the place of that lost **suit**, even rule over the whole world?

Since we Risale-i Nur students *know it would be pure lunacy* to give up the duties which will win the case and abandon the wondrous **lawyer** who saves ninety per cent from losing it and the task which the lawyer employs us in,

and become involved with **peripheral trivia** as though we were going to remain in the world for ever,

we are certain that if each of us had intelligence a hundred times greater than what we have, we still would use it only on this task.

My new brothers here in this calamity of prison! You have seen the Risale-i Nur the same as my old brothers, who entered here together with me.

Citing them and thousands of students like them as witnesses, I say, I prove, and have proved, that

it is the Risale-i Nur that wins that supreme case for ninety people out of a hundred, obtains for them **certain, verified belief, which is the document and warrant that has won the case** for twenty thousand people in twenty years.

It has proceeded from the miraculousness of **the All-Wise Qur'an** and is the leading lawyer at this time.

Although these eighteen years my enemies and the **atheists** and **materialists** have duped some **members** of the government with their **exceedingly cruel plots** against me,

and have had us sent to prison **to have us done away with** - in the past as now,

they have been able to cause harm to only two or three of the one hundred and thirty pieces of **equipment** in **the steel fortress** of the Risale-i Nur.

That means, to obtain it is sufficient for those **who want to engage a lawyer**. Also, fear not, the Risale-i Nur cannot be banned!

With the exception of two or three, its **treatises** are circulating **freely** among **the deputies** serving the Government of the Republic, and its leaders.

Herkesin **iman mukabilinde** bu zemin yüzü kadar bağlar ve **kasırlar** ile müzeyyen ve bâki ve daimî bir tarla ve mülkü kazanmak veya kaybetmek davası başına açılmış.

Eğer iman vesikasını sağlam elde etmezse kaybedecek. Ve bu asırda, **maddiyyunluk taunu**yla çoklar o davasını kaybediyor.

Hattâ bir **ehl-i keşf ve tahkik**, bir yerde **kırk vefiyattan** yalnız birkaç tanesi kazandığını sekeratta müşahede etmiş; ötekiler kaybetmişler.

Acaba bu kaybettiği **davanın** yerini, bütün dünya saltanatı o adama verilse doldurabilir mi?

İşte o davayı kazandıracak olan hizmetleri ve yüzde doksanına o davayı kaybettirmeyen hârika bir **dava vekilini** o işde çalıştıran vazifeleri bırakıp

ebedî dünyada kalacak gibi **âfâkî malayaniyat** ile iştigal etmek **tam bir akılsızlık bildiğimizden**,

biz Risale-i Nur şakirdleri, her birimizin yüz derece aklımız ziyade olsa da ancak bu vazifeye sarfetmek lâzımdır diye kanaatımız var.

Ey hapis musibetinde benim yeni kardeşlerim! Sizler, benim ile beraber gelen eski kardeşlerim gibi Risale-i Nur'u görmemişsiniz.

Ben onları ve onlar gibi binler şakirdleri şahid göstererek derim ve isbat ederim ve isbat etmişim ki:

O büyük davayı yüzde doksanına kazandıran ve yirmi senede yirmi bin adama **o davanın kazancının vesikası ve senedi ve beratı olan iman-ı tahkikî**yi eline veren

ve **Kur'an-ı Hakîm**'in mu'cize-i maneviyesinden neş'et edip çıkan ve bu zamanın birinci bir dava vekili bulunan **Risale-i Nur'dur**.

Bu onsekiz senedir benim düşmanlarım ve **zındıklar** ve **maddiyyunlar**, aleyhimde **gayet gaddarane desiselerle** hükûmetin bazı **erkân**larını iğfal ederek

bizi imha için bu defa gibi eskide dahi hapslere, zindanlara soktukları halde,

Risale-i Nur'un **çelik kal**'asında yüzotuz parça cihazatından ancak iki-üç parçasına ilişebilmişler.

Demek **avukat tutmak isteyen** onu elde etse yeter. Hem korkmayınız, Risale-i Nur yasak olmaz;

Hükûmet-i Cumhuriyenin **meb'usları** ve erkânlarının ellerinde mühim **risaleleri** iki-üçü müstesna olarak **serbest** geziyorlardı.

God willing, at some time happy governors and guards will distribute those lights to the prisoners, like bread and medicine, and so make the prisons into truly effective places of reform.

#225

The Fifth Topic

As is described in A Guide For Youth, there is no doubt that youth will depart;

it will change into old age and death as certainly as the summer gives its place to autumn and winter, and the day changes into evening and night.

All the revealed scriptures give the good news that if fleeting, transient youth is spent on good works, in chastity and within the bounds of good conduct, it will gain for the person immortal youth.

If, on the other hand, youth is spent on vice, just as murder resulting from a minute's anger leads to millions of minutes of imprisonment,

so quite apart from being called to account in the hereafter, and the torments of the grave, and the regrets arising from their passing, and sins, and the penalties suffered in this world,

the unlawful pleasures of youth contain more pain than pleasure; every youth with sense will corroborate this from his own experience.

For example, the pains of jealousy, separation, and unreciprocated love transform the partial pleasure to be found in illicit love into poisonous honey.

If you want to know how they end up in hospitals due to illnesses resulting from their misspent youth, and in prison due to their excesses,

and in bars and dens of vice and the graveyard due to the distress arising from their unnourished hearts and spirits not performing their right functions,

go and ask at the hospitals, prisons, bars, and graveyards.

More than anything, you will hear the weeping and sighs of regret at the blows youths have received as the penalty for abusing their youth, and their excesses, and illicit pleasures.

Foremost the Qur'an, with numerous of its verses, and all the revealed scriptures and books, give the glad tidings that if spent within the bounds of moderation, youth is an agreeable Divine bounty and sweet, powerful means to good works,

which yields the result of shining, immortal youth in the hereafter.

Since the reality is this, and since the bounds of the licit are sufficient for enjoyment,

İnşâallah, bir zaman hapishaneleri tam bir ıslahhane yapmak için bahtiyar müdürler ve memurlar, o Nurları, mahpuslara, ekmek ve ilâç gibi tevzi edecekler.

Beşinci Mes'ele

Gençlik Rehberi'nde izah edildiği gibi; gençlik hiç şübhe yok ki gidecek.

Yaz güze ve kışa yer vermesi ve gündüz akşama ve geceye değişmesi kat'iyetinde, gençlik dahi ihtiyarlığa ve ölüme geçişecek.

Eğer o fâni ve geçici gençliğini iffetle hayrata -istikamet dairesinde- sarfetse, onunla ebedî, bâki bir gençliği kazanacağını bütün semavî fermanlar müjde veriyorlar.

Eğer sefahete sarf etse, nasıl ki bir dakika hiddet yüzünden bir katl, milyonlar dakika hapis cezasını çektirir.

Öyle de gayr-ı meşru dairedeki gençlik keyifleri ve lezzetleri, âhiret mes'uliyetinden ve kabir azabından ve zevalinden gelen teessüflerden ve günahlardan ve dünyevî mücazatlarından başka,

aynı lezzet içinde o lezzetten ziyade elemeler olduğunu akli başında her genç tecrübe ile tasdik eder.

Meselâ, haram sevmekte bir kıskançlık elemi ve firak elemi ve mukabele görmemek elemi gibi çok ârızalar ile o cüz'î lezzet, zehirli bir bal hükmüne geçer.

Ve o gençliğin sû'-i istimali ile gelen hastalıkla hastahanelere ve taşkınlıklarıyla hapishanelere

ve kalb ve ruhun gıdasızlık ve vazifesizliğinden neş'et eden sıkıntılarla meyhanelere, sefahethanelere veya mezaristana düşeceklerini bilmek istersen,

git hastahanelerden ve hapishanelerden ve meyhanelerden ve kabristandan sor.

Elbette ekseriyetle, gençlerin gençliğinin sû'-i istimalinden ve taşkınlıklarından ve gayr-ı meşru keyiflerin cezası olarak gelen tokatlardan eyvahlar ve ağlamalar ve esefler işiteceksin.

Eğer istikamet dairesinde gitse, gençlik gayet şirin ve güzel bir nimet-i İlahiye ve tatlı ve kuvvetli bir vasıta-i hayrat olarak

âhirette gayet parlak ve bâki bir gençlik netice vereceğini; başta Kur'an olarak çok kat'î âyâtıyla bütün semavî kitablar ve fermanlar haber verip müjde ediyorlar.

Madem hakikat budur. Ve madem helâl dairesi keyfe kâfidir.

and since an hour of unlawful pleasure leads sometimes to a punishment of one, or ten, years' imprisonment;

surely it is absolutely necessary to spend the sweet bounty of youth chastely, on the straight path, as thanks for the bounty.

#226

The Sixth Topic

[This consists of a single, brief proof of the pillar of belief, 'Belief in God,' for which there are numerous decisive proofs and explanations in many places in the Risale-i Nur.]

In Kastamonu a group of high-school students came to me, saying: "Tell us about our Creator, our teachers do not speak of God."

I said to them: "All the sciences you study continuously speak of God and make known the Creator, each with its own particular tongue. Do not listen to your teachers; listen to them.

"For example, a well-equipped pharmacy with life-giving potions and cures in every jar weighed out in precise and wondrous measures

doubtless shows an extremely skilful, practised, and wise pharmacist.

In the same way, to the extent that it is bigger and more perfect and better stocked than the pharmacy in the market-place, the pharmacy of the globe of the earth with its living potions and medicaments in the jars which are the four hundred thousand species of plants and animals shows and makes known to eyes that are blind even

-by means of the measure or scale of the science of medicine that you study-

the All-Wise One of Glory, Who is the Pharmacist of the mighty pharmacy of the earth.

"To take another example; a wondrous factory which weaves thousands of sorts of cloth from a simple material doubtless makes known a manufacturer and skilful mechanic.

#227

In the same way, to whatever extent it is larger and more perfect than the human factory, this travelling dominical machine known as the globe of the earth with its hundreds of thousands of heads, in each of which are hundreds of thousands of factories,

shows and makes known -by means of the measure or scale of the science of engineering which you study- its Manufacturer and Owner.

"And, for example, a depot, store, or shop in which has been brought together and stored up in regular and orderly fashion a thousand and one varieties of provisions

Ve madem haram dairesindeki bir saat lezzet, bazan bir sene ve on sene hapis cezasını çektirir.

Elbette gençlik nimetine bir şükür olarak, o tatlı nimeti iffette, istikamette sarfetmek lâzım ve elzemdir.

Altıncı Mes'ele

[Risale-i Nur'un çok yerlerinde ızahı ve kat'î hadsiz hüccetleri bulunan iman-ı billah rûknünün binler küllî bürhanlarından bir tek bürhana kısaca bir işaretidir.]

Kastamonu'da lise talebelerinden bir kısmı yanıma geldiler. "Bize Hâlıkımızı tanıttır, muallimlerimiz Allah'tan bahsetmiyorlar." dediler.

Ben dedim: Sizin okuduğunuz fenlerden her fen, kendi lisan-ı mahsusuyla mütemadiyen Allah'tan bahsedip Hâlıkı tanıttırıyorlar. Muallimleri değil, onları dinleyiniz.

Meselâ: Nasıl ki mükemmel bir eczahane ki, her kavanozunda hârika ve hassas mizanlarla alınmış hayatdar macunlar ve tiryaklar var.

Şübhesiz gayet meharetli ve kimyager ve hakîm bir eczacıyı gösterir.

Öyle de, küre-i arz eczahanesinde bulunan dört yüz bin çeşit nebatat ve hayvanat kavanozlarındaki zîhayat macunlar ve tiryaklar cihetiyle, bu çarşıdaki eczahaneden ne derece ziyade mükemmel ve büyük olması nisbetinde,

okuduğunuz fenn-i tıp mikyasıyla

küre-i arz eczahane-i kübrasının eczacısı olan Hakîm-i Zülcelal'i hattâ kör gözlere de gösterir, tanıttırır.

Hem meselâ: Nasıl bir hârika fabrika ki, binler çeşit çeşit kumaşları basit bir maddeden dokuyor. Şeksiz, bir fabrikatörü ve meharetli bir makinisti tanıttırır.

Öyle de, küre-i arz denilen yüzbinler başlı, her başında yüzbinler mükemmel fabrika bulunan bu seyyar makine-i Rabbaniye, ne derece bu insan fabrikasından büyükse, mükemmelse,

o derecede okuduğunuz fenn-i makine mikyasıyla küre-i arzın ustasını ve sahibini bildirir ve tanıttırır.

Hem meselâ, nasıl ki gayet mükemmel binbir çeşit erzak etrafından celbedip içinde muntazaman istif ve ihzar edilmiş depo ve iâşe anbarı ve dükkân,

undoubtedly makes known a wondrous owner, proprietor, and overseer of provisions and foodstuffs.

In just the same way, to whatever degree it is vaster and more perfect than such a store or factory, this foodstore of the Most Merciful One known as the globe of the earth, this Divine ship, this dominical depot and shop holding goods, equipment, and conserved food, which in one year travels regularly an orbit of twenty-four thousand years, and carrying groups of beings requiring different foods and passing through the seasons on its journey and filling the spring with thousands of different provisions like a huge waggon, brings them to the wretched animate creatures whose sustenance has been exhausted in winter,

-by means of the measure or scale of the science of economics which you study- this depot of the earth makes known and makes loved its Manager, Organizer, and Owner.

"And, for example, let us imagine an army which consists of four hundred thousand nations, and each nation requires different provisions, uses different weapons, wears different uniforms, undergoes different drill, and is discharged from its duties differently.

If this army and camp has a miracle-working commander who on his own provides all those different nations with all their different provisions, weapons, uniforms, and equipment

without forgetting or confusing any of them, then surely the army and camp show the commander and make him loved appreciatively.

In just the same way, the spring camp of the face of the earth in which every spring a newly recruited Divine army of the four hundred thousand species of plants and animals

are given their varying uniforms, rations, weapons, training, and demobilizations in utterly perfect and regular fashion by a single Commander-in-Chief Who forgets or confuses not one of them

-to whatever extent the spring camp of the face of the earth is vaster and more perfect than that human army, - by means of the measure or scale of the military science that you study-

it makes known to the attentive and sensible, its Ruler, Sustainer, Administrator, and Most Holy Commander, causing wonderment and acclaim, and makes Him loved and praised and glorified.

"Another example: millions of electric lights that move and travel through a wondrous city, their fuel and power source never being exhausted,

self-evidently make known a wonder-working craftsman and extraordinarily talented electrician who manages the electricity, makes the moving lamps, sets up the power source, and brings the fuel;

şeksiz bir fevkalâde iâşe ve erzak mâlikini ve sahibini ve memurunu bildirir.

Öyle de, bir senede yirmidört bin senelik bir dairede muntazaman seyahat eden ve yüzbinler ve ayrı ayrı erzak isteyen taifeleri içine alan ve seyahatıyla mevsimlere uğrayıp, baharı bir büyük vagon gibi, binler ayrı ayrı taamlarla doldurarak, kışta erzakı tükenen bîçare zîhayatlara getiren ve küre-i arz denilen bu Rahmanî iâşe anbarı ve bu sefine-i Sübhaniye ve binbir çeşit cihazatı ve malları ve konserve paketleri taşıyan bu depo ve dükkân-ı Rabbanî, ne derece o fabrikadan büyük ve mükemmel ise;

okuduğunuz veya okuyacağınız fenn-i iâşe mikyasıyla, o kat'iyette ve o derecede küre-i arz deposunun sahibini, mutasarrıfını, müdebbirini, bildirir, tanıttırır, sevdirebilir.

Hem nasıl ki: Dört yüz bin millet içinde bulunan ve her milletin istediği erzakı ayrı ve istimal ettiği silâhı ayrı ve giydiği elbisesi ayrı ve talimatı ayrı ve terhisatı ayrı olan bir ordunun

mu'cizekâr bir kumandanı, tek başıyla bütün o ayrı ayrı milletlerin ayrı ayrı erzaklarını ve çeşit çeşit esliha ve elbiselerini ve cihazatlarını,

hiçbirini unutmuyarak ve şaşırılmayarak verdiği o acib ordu ve ordugâh, şübhesiz bedahetle o hârika kumandanı gösterir, takdîrkârane sevdirebilir.

Aynen öyle de, zemin yüzünün ordugâhında ve her baharda yeniden silâh altına alınmış bir yeni ordu-yu Sübhanîde, nebatat ve hayvanat milletlerinden dört yüz bin nev'in

çeşit çeşit elbise, erzak, esliha, talim, terhisleri gayet mükemmel ve muntazam ve hiçbirini unutmuyarak ve şaşırılmayarak bir tek kumandan-ı a'zam tarafından verilen küre-i arzın bahar ordugâhı,

ne derece mezkûr insan ordu ve ordugâhından büyük ve mükemmel ise, sizin okuyacağınız fenn-i askerî mikyasıyla,

dikkatli ve akli başında olanlara o derece küre-i arzın Hâkimini ve Rabbini ve Müdebbirini ve Kumandan-ı Akdes'ini hayretler ve takdislerle bildirir ve tahmid ve tesbihle sevdirebilir.

Hem nasılkı: Bir hârika şehirde milyonlar elektrik lâmbaları hareket ederek her yeri gezerler, yanmak maddeleri tükenmiyor bir tarzdaki elektrik lâmbaları ve fabrikası,

şeksiz, bedahetle elektriği idare eden ve seyyar lâmbaları yapan ve fabrikayı kuran ve işi maddelerini getiren bir mu'cizekâr ustayı ve fevkalâde kudretli bir elektrikçi

they cause others to **congratulate** and applaud him, and to love him.

In just the same way, although some of the lamps of the stars **in the roof of the palace of the world in the city of the universe** -if they are considered in the way that **astronomy** says-

are a thousand times larger than the earth and move seventy times faster than a **cannon-ball**, they do not spoil their **order**,

nor collide with one another, **nor become extinguished**, nor is their fuel exhausted.

According to astronomy, which you study, **for our sun to continue burning**, which is a million times larger than the earth and a million times older

and is a lamp and stove in one **guest-house of the Most Merciful One**,

as much oil as the seas of the earth and **as much coal as its mountains** or **as many logs and much wood as ten earths** are necessary for it not to be extinguished.

#228

And **however much greater and more perfect than this example are the electric lamps of the palace of the world in the majestic city of the universe**, which point with their fingers of light to an infinite power and sovereignty which illuminates the sun and other lofty stars like it without oil, wood, or coal, not allowing them to be extinguished or to collide with one another, though travelling together at speed,

to that degree **-by means of the measure of the science of electricity which you either study or will study-** they testify to and make known the **Monarch**, **Illuminator**, Director, and **Maker** of **the mighty exhibition of the universe**;

they make Him loved, glorified, and worshipped.

"And, for example, take a book in every **line** of which a whole book **is finely written**,

and in every word of which a sura of the Qur'an is inscribed with a fine pen.

Being most meaningful with all of its **matters** **corroborating one another**,

and a **wondrous collection** showing its writer and **author** to be extraordinarily skilful and capable,

it undoubtedly shows its writer and author together with all his perfections and **arts** as clearly as daylight, and makes him known.

It makes him appreciated with phrases like, "**What wonders God has willed!**" and "**Blessed be God!**"

Just the same is **the mighty book of the universe**; we see with our eyes a pen at work which writes **on the face of the earth**, **which is a single of its pages**,

hayretler ve **tebriklerle** tanıttırır, yaşasınlar ile sevdirebilir.

Aynen öyle de, **bu âlem şehrinde dünya sarayının damındaki** yıldız lâmbaları, bir kısmı **-kozmoğrafyanın** dediğine bakılsa-

küre-i arzdan bin defa büyük ve **top güllesinden** yetmiş defa sür'atlı hareket ettikleri halde, **intizamını** bozmuyor,

birbirine çarpıyor, **sönüyor**, yanmak maddeleri tükenmiyor.

Okuduğunuz kozmoğrafyanın dediğine göre, küre-i arzdan bir milyon defadan ziyade büyük ve bir milyon seneden ziyade yaşayan

ve bir **misafirhane-i Rahmaniye**de bir lâmba ve soba olan **güneşimizin yanmasının devamı için**,

her gün **küre-i arzın denizleri kadar gazyağı** ve **dağları kadar kömür** veya **bin arz kadar odun yığınları** lâzımdır ki sönmesin.

Ve onu ve onun gibi ulvî yıldızları gazyağsız, odunsuz, kömürsüz yandıran ve söndürmeyen ve beraber ve çabuk gezdiren ve birbirine çarptırmayan bir nihayetsiz kudreti ve saltanatı, ışık parmaklarıyla gösteren **bu kâinat şehir-i muhteşemindeki dünya sarayının elektrik lâmbaları ve idareleri ne derece o misalden daha büyük, daha mükemmeldir**,

o derecede **sizin okuduğunuz veya okuyacağınız fenn-i elektrik mîkyasıyla bu meşher-i a'zam-ı kâinatın Sultanını, Münevverini, Müdebbirini, Sâni'ini**, o nuranî yıldızları şahid göstererek tanıttırır.

Tesbihatla, takdisatla sevdirebilir, perestiş ettirir.

Hem meselâ, nasıl ki bir kitab bulunsa ki: Bir **satırında** bir kitab **ince yazılmış**

ve herbir kelimesinde ince kalemle bir sure-i Kur'aniye yazılmış,

gayet manidar ve bütün **mes'eleleri birbirini teyid eder**

ve kâtibini ve **müellifini** fevkalâde meharetli ve iktidarlı gösteren bir **acib mecmua**;

şeksiz, gündüz gibi, kâtib ve musannifini kemalâtıyla, **hünerleriyle** bildirir, tanıttırır.

Mââallah, Bârekâllah cümleleriyle takdir ettirir.

Aynen öyle de, **bu kâinat kitab-ı kebiri** ki, **bir tek sahifesi olan zemin yüzünde**

and on the spring, **which is a single folio**, the three hundred thousand plant and animal species, **which are like three hundred thousand different books**,

all together, one within the other, without fault or error, **without mixing them up or confusing them**, perfectly and with complete order,

and sometimes writes an **ode** in a word like a tree,

and the complete **index** of a book in a point-like seed.

However much vaster and more perfect and **meaningful** than the book in the example mentioned above is this compendium of the universe and **mighty embodied Qur'an of the world**, **which is infinitely full of meaning and in every word of which are numerous instances of wisdom**,

to that degree -in accordance with the extensive measure and far-seeing vision of **the natural science** that you study and **the sciences of reading and writing** that you have practised at school-

it makes known **the Inscriber** and Author of **the book of the universe** together with His infinite perfections.

Proclaiming **"God is Most Great!"**, it makes Him known. Uttering phrases like **"Glory be to God!"**, it describes Him. Acclaiming Him with words like **"All praise be to God!"**, it makes Him loved.

#229

"Thus, hundreds of other sciences like these make known **the Glorious Creator** of the universe together with His Names, each through its **broad measure** or scale, its **particular mirror**,

its **far-seeing eyes**, and **searching gaze**; they make known His attributes and perfections.

"It is in order to give instruction in this matter, which is a **brilliant** and **magnificent proof of Divine unity**,

that the Qur'an of Miraculous Exposition teaches us about our Creator most often with the verses,

Sustainer of the Heavens and the Earth, (Qur'an, 6:1)
and, He created the Heavens and Earth ."(Qur'an, 13:16)

I said this to the schoolboys, and they accepted it completely, **affirming** it by saying:

"Endless thanks be to God, for we have received an **absolutely true** and **sacred** lesson. May God be pleased with you!"

And I said: "Man is a living machine who is **grieved** with thousands of different **sorrows** and receives pleasure in thousands of different ways,

ve **bir tek forması olan** baharda, **üçyüz bin ayrı ayrı kitaplar hükmündeki** üçyüz bin nebatî ve hayvanî taifeleri

beraber, birbiri içinde, yanlışsız hatasız, **karıştırmayarak, şaşırmayarak**; mükemmel, muntazam

ve bazan ağaç gibi bir kelimede bir **kasideyi**;

ve çekirdek gibi bir noktada bir kitabın tamam bir **fihristesini** yazan bir kalem işlediğini gözümüzle gördüğümüz

bu nihayetsiz manidar ve her kelimesinde çok hikmetler bulunan şu mecmua-i kâinat ve bu **mücessem Kur'an-ı Ekber-i Âlem**, mezkûr misaldeki kitaptan ne derece büyük ve mükemmel ve **manidar** ise,

o derecede sizin okuduğunuz **fenn-i hikmet-ül eşya** ve mektebde bilfiil mübaşeret ettiğiniz **fenn-i kıraat ve fenn-i kitabet**, geniş mikyaslarıyla ve dûrbîn gözleriyle

bu **kitab-ı kâinatın nakkaşını**, kâtibini hadsiz kemalâtıyla tanıttırır.

"Allahü Ekber" cümlesiyle bildirir, "Sübhanallah" takdisiyle tarif eder, "Elhamdülillah" senalarıyla sevdirebilir.

İşte bu fenlere kıyasen, yüzer fünundan herbir fen, **geniş mikyasıyla ve hususî âyinesiyle**

ve **dûrbînli gözüyle ve ibretli nazarıyla** bu kâinatın **Hâlık-ı Zülcelal**'ini esmasıyla bildirir; sıfâtını, kemalâtını tanıttırır.

İşte bu **muhteşem ve parlak** bir **bürhan-ı vahdaniyet** olan mezkûr hücceti ders vermek içindir ki;

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan çok tekrar ile en ziyade

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَالَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

âyetleriyle Hâlıkımızı bize tanıttırıyor,

diye o mektebli gençlere dedim. Onlar dahi tamamıyla kabul edip **tasdik** ederek:

"Hadsiz şükür olsun Rabbimize ki, tam **kudsî ve ayn-ı hakikat** bir ders aldık. Allah senden razı olsun." dediler.

Ben de dedim: İnsan binler çeşit **elem**ler ile **müteallim** ve binler nevi lezzetler ile mütelezziz olacak bir zihayat makine

and despite his utter **impotence** has innumerable enemies, **physical and spiritual**,

and despite his infinite **poverty**, has countless needs, **external and inner**,

and is a **wretched** creature continuously suffering **the blows of death and separation**.

Yet, through belief and **worship**, he **at once** becomes connected to a **Monarch so Glorious** he finds **a point of support** against all his enemies

and **a source of help** for all his **needs**,

and **like everyone takes pride** at the **honour** and rank of the lord **to whom he is attached**,

*you can compare for yourselves how pleased and grateful and thankful and full of pride man becomes at **being connected** through belief to an infinitely **Powerful and Compassionate Monarch**, at entering His service through worship,*

and transforming for himself **the announcement of the execution of the appointed hour** into **the papers releasing him from duty**."

I repeat to the **calamity-stricken** prisoners what I said to the schoolboys:

"One who recognizes Him and obeys Him is fortunate even if he is in prison.

While one who forgets Him is wretched and a prisoner even if he resides in a palace."

Even, one **wronged** but **fortunate** man said to the **wretched tyrants** who were executing him:

"I am not being executed but **being demobilized** and departing for where I shall find happiness.

But I see that you are **being condemned** to **eternal execution** and am therefore taking **perfect revenge** on you."

And declaring: "**There is no god but God!**", he **happily** surrendered up his spirit.

Glory be unto You! We have no knowledge save that which You have taught us; indeed, You are All-Knowing, All-Wise .(Qur'an, 2:32)

* * *

ve gayet derece **acziyle** beraber hadsiz **maddî, manevî** düşmanları

ve nihayetsiz **fakrıyla** beraber hadsiz **zahirî ve bâtinî** ihtiyaçları bulunan

ve mütemadiyen **zeval ve firak tokatlarını** yiyen bir **bîçare** mahluk iken,

birden iman ve **ubudiyetle** böyle bir **Padişah-ı Zülcelal'e** intisab edip bütün düşmanlarına karşı **bir nokta-i istinad**

ve bütün **hacatına** medar **bir nokta-i istimdad** bularak,

herkes mensub olduğu efendisinin **şerefiyle**, makamıyla **iftihar ettiği gibi**,

o da böyle nihayetsiz **Kadîr ve Rahîm bir padişaha** iman ile **intisab** etse ve ubudiyetle hizmetine girse

ve **ecelin i'dam ilânını** kendi hakkında **terhis tezkeresine** çevirse *ne kadar memnun ve minnetdar ve ne kadar müteşekkiraneye iftihar edebilir, kıyas ediniz.*

O mektebli gençlere dediğim gibi **musibettede** mahpuslara da tekrar ile derim:

Onu tanıyan ve itaat eden zindanda dahi olsa bahtiyardır.

Onu unutan saraylarda da olsa zindandadır, bedbahttır.

Hattâ bir **bahtiyar mazlum** i'dam olunurken **bedbaht zalimlere** demiş:

"Ben i'dam olmuyorum. Belki **terhis** ile saadete gidiyorum.

Fakat ben de sizi **i'dam-ı ebedî** ile **mahkûm** gördüğümünden sizden **tam intikamımı** alıyorum."

Lâ ilahe illallah diyerek **sürur ile** teslim-i ruh eder.

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ

* * *

#230

The Seventh Topic

[The fruit of a Friday in Denizli Prison]

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

Yedinci Mes'ele

(Denizli Hapsinde bir Cuma gününün meyvesidir.)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

The command of the Hour [of resurrection] will be like the glance of an eye, or briefer. (Qur'an, 16:77)

**The creation of you all and the resurrection of you all is but like that of a single soul. (Qur'an, 31:28)*

**So look to the signs of God's mercy, how He gives life to the earth after its death; He it is Who will raise the dead to life, and He is Powerful over all things. (Qur'an, 30:50)*

The prisoners in Denizli Prison who were able to have contact with me, read the lesson in the Sixth Topic I had at one time given in the tongues of the sciences to the high school pupils in Kastamonu, who had asked me: "Tell us about our Creator,"

and having acquired a firm belief, they felt a longing for the hereafter.

They requested of me: "Teach us also about the hereafter so that we won't be led astray by our souls and the satans of these times, and they will not again be the cause of our being sent to prison."

So in the face of this request of the Risale-i Nur students in Denizli Prison and the readers of the Sixth Topic, need arose for an explanatory summary of the pillar of belief in the hereafter, as well,

and I offered them a brief summary of various passages from the Risale-i Nur.

In the Sixth Topic we asked the heavens and the earth about our Creator, and they described Him to us as clearly as the sun in the tongues of the sciences.

Now, in the same way, we shall ask firstly our Sustainer, Whom we have learnt about, about the hereafter, then our Prophet, then the Qur'an, then the other prophets and holy scriptures, then the angels, and then the universe.

In the first stage, we ask God about the hereafter. He replies through all the envoys He has sent, and His decrees, and all His Names and attributes:

"Yes, the hereafter exists, and I shall send you there."

The Tenth Word has proved and elucidated with twelve brilliant, decisive truths the answers about the hereafter of a number of Names.

Deeming those explanations to be sufficient, here we shall point them out briefly.

وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَبْعَثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ

فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Bir zaman Kastamonu'da "Hâlıkımızı bize tanıttır" diyen lise talebelerine sâbık Altıncı Mes'ele'de mekteb fûnunun dilleriyle verdiğim dersi, Denizli Hapishanesinde benimle temas edebilen mahpuslar okudular.

Tam bir kanaat-ı imaniye aldıklarından âhirete bir iştîyak hissedip,

"Bize âhiretimizi de tam bildir. Tâ ki nefsimiz ve zamanın şeytanları bizi yoldan çıkarmasın, daha böyle hâpislere sokmasın." dediler.

Ve Denizli Hapsindeki Risale-i Nur şakirdlerinin ve sâbıkan Altıncı Mes'ele'yi okuyanların arzuları ile âhiret rûknünün dahi bir hülâsasının beyanı lâzım geldi.

Ben de Risale-i Nur'dan bir kısacık hülâsa ile derim:

Nasıl ki Altıncı Mes'ele'de biz Hâlık'ımızı arzdan, semavattan sorduk; onlar fenlerin dilleri ile güneş gibi Hâlık'ımızı bize tanıttırdılar.

Aynen biz de, âhiretimizi başta o bildiğimiz Rabbimizden, sonra Peygamberimizden, sonra Kur'anımızdan, sonra sair peygamberler ve mukaddes kitablardan, sonra melaikelerden, sonra kâinattan soracağız.

İşte birinci mertebede âhireti Allah'tan soruyoruz. O da bütün gönderdiği elçileriyle ve fermanlarıyla ve bütün isimleriyle ve sıfatlarıyla

"Evet âhiret vardır ve sizi oraya sevk ediyorum." ferman ediyor.

Onuncu Söz, oniki parlak ve kat'î hakikatlar ile bir kısım isimlerin âhirete dair cevaplarını isbat ve izah eylemiş.

Burada, o izaha iktifaen gayet kısa bir işaret ederiz.

Yes, since there is no **sovereignty** that does not reward **those who obey it** and punish **the rebellious**,

an **eternal sovereignty** which is at the degree of **absolute dominicality** rewarding those who form a relation with it through belief and submit to its decrees,

and its punishing rebellious disbelievers who deny its proud sovereignty

will be in a manner fitting for its **mercy** and **beauty**, its **dignity** and **glory**. Thus, the Names *Sustainer of All the Worlds* and *Just Monarch* reply to our question.

Also, we see as clearly as the sun, as daylight, a general mercy and **all-embracing compassion** and **munificence** on the face of the earth.

For example, every spring that mercy adorns all the fruit-bearing trees and plants like houris;

it fills their hands with every sort of fruit and they hold them out to us, saying: "Help yourselves, and eat!"

So does it give us sweet, **healing** honey to eat from the **poisonous** bee, and dresses us in the softest silk by means of a handleless insect.

It deposits for us in a **handful** of tiny seeds pounds of **food**, making those tiny **stores** into reserve supplies. Such a mercy and compassion

surely would not execute these **lovable**, **grateful**, **worshipping** believers *which they nurture so kindly*.

They rather **dismiss them from their duties** in this worldly life to bestow on them still more brilliant instances of mercy, and in so doing the Names of *All-Compassionate* and *Munificent* answer our question.

Also, we see before our eyes that a **hand of wisdom** works in all creatures on the face of the earth and a justice is in force with its measures, **nothing superior to which the human mind can conceive of**.

For example, a *pre-eternal wisdom* inscribes in man's **faculty of memory**, which is one instance of wisdom in his thousands of faculties and physical systems and is as tiny as a miniscule seed, his entire **life-story** and the numerous events **which touch on him**,

making it into a small **library**. He then places it in **the pocket of his mind** as a note from **the register of his actions** which will be published for his judgement at **the Great Gathering**, in order to continuously remind him of this.

And an *eternal justice* places on all creatures their **members with the finest balance**, and makes all of them **-from the microbe to the rhinoceros**, and the fly to the simurgh bird,

Evet madem hiçbir **saltanat** yoktur ki, o saltanata **itaat edenlere** mükâfatı ve **isyan edenlere** mücazâtı bulunmasın.

Elbette **rububiyet-i mutlaka mertebesinde** bir **saltanat-ı sermediyenin**, o saltanata iman ile intisab ve taat ile fermanlarına teslim olanlara mükâfatı

ve o izzetli saltanatı küfür ve isyanla inkâr edenlere de mücazâtı;

o **rahmet** ve **cemale**, o **izzet** ve **celale** lâıyık bir tarzda olacak diye "*Rabb-ül Âlemîn*" ve "*Sultan-üd Deyyan*" isimleri cevap veriyorlar.

Hem madem güneş gibi, gündüz gibi, zemin yüzünde bir umumî rahmet ve **ihatalı bir şefkat** ve **kerem** gözümüzle görüyoruz.

Meselâ o rahmet, her baharda umum ağaçları ve meyveli nebatları Cennet hurileri gibi giydirip, süslendirip,

ellerine her çeşit meyveleri verip bizlere uzatıp "Haydi alınız, yeyiniz" dediği gibi;

bir **zehirli** sineğin eliyle bizlere **şifalı**, tatlı balı yedirdiği ve elsiz bir böceğin eliyle en yumuşak ipeği bizlere giydirdiği gibi,

bir avuç kadar küçücük çekirdeklerde, tohumcuklarda binler batman **taamları** bizim için saklayan ve ihtiyat zahîresi olarak o küçücük **depolarda** yerleştiren bir rahmet, bir şefkat,

elbette hiç şübhe olamaz ki; bu derece *nazeninane beslediği* bu **sevimli** ve **minnetdarları** ve **perestîşkârları** olan mü'min insanları i'dam etmez.

Belki **onları** daha parlak rahmetlere mazhar etmek için, hayat-ı dünyeviye **vazifesinden terhis eder** diye "*Rahîm*" ve "*Kerim*" isimleri sualimize cevap veriyorlar; "El-Cennetü Hakkun" diyorlar.

Hem madem biz gözümüzle görüyoruz ki: Umum mahluklarda ve zemin yüzünde öyle **bir hikmet eli** işliyor ve öyle bir adalet ölçüleriyle işler dönüyor ki, **akl-ı beşer onun fevkinde düşünemiyor**.

Meselâ: İnsanın bin cihazatına takılan hikmetlerinden yalnız bir küçük çekirdek kadar **kuvve-i hâfızasında** bütün **tarihçe-i hayatını** ve **ona temas eden** hadsiz hâdisatı o kuvvecikte yazıp,

onu bir **kütübhane** hükmüne getirip ve insanın **haşirde** muhakemesi için neşir olacak olan **defter-i a'malinin** bir küçük senedi olarak her vakit hatırlatmak sırrı ile her insanın eline vererek **dimağının cebine** koyan *bir ezeli hikmet*

ve bütün masnuatta **gayet hassas mizanlar ile a'zalarını** yerleştiren, **mikroptan gergedana**, sinekten simurga kuşuna,

and from a **flowering plant** to the **flower of the spring**, which opens thousands of millions of flowers in the spring- with a beauty of art and balance with no waste within a **mutual proportion**, **equilibrium**, order and beauty;

it gives all **living creatures** their rights of life **with perfect balance**,

and makes good things produce good results and bad things, bad results;

and since the time of Adam it has made itself felt forcefully through the **blows** it has dealt to **rebellious and tyrannous peoples**.

#232

Certainly and without doubt, just as the sun cannot be without the day, so that **pre-eternal wisdom** and **eternal justice** cannot be without the hereafter.

The Names of **All-Wise** and **Sapient**, **Just** and **Equitable** would never permit the awesome injustice, inequity, and unwisdom of oppressed and oppressor being equal in death,

and thus they decisively answer our question.

Also, since whenever living creatures seek their **natural wishes**, which are beyond their power,

through the tongues of their **innate abilities** and **essential needs**, which is supplication of a sort, all their needs are given to them

by a most compassionate, hearing, kind **unseen hand**;

and since six or seven out of ten of **human supplications**, which are **voluntary**, especially those of the **prophets** and the **elect**,

are accepted **in a way contrary to the normal course of things**; it is understood certainly that

behind the veil of the Unseen is one who listens and hears the sighs of the suffering and prayers of the needy, and replies to them;

he sees the least need of the smallest living being and compassionately replying **by action**, **gratifies it**.

There is no **possibility of doubting** therefore that the one who includes in his supplication all the most important, **general** supplications of man, **the most important of creatures**,

which are connected with all the Divine Names and attributes and **are for immortality**;

and takes behind him all the other prophets, **who are the suns, stars, and leaders of mankind**, making them exclaim: "Amen! Amen!";

bir **çiçekli nebattan** milyarlar, trilyonlarla çiçekler açan **bahar çiçeğine** kadar, israfsız ölçülerle bir **tenasüb**, bir **müvazene**, bir intizam ve bir cemel içinde masnuatı bir hüsn-ü san'at yapan

ve her **zîhayatın** hukuk-u hayatını **kemal-i mizanla** veren;

iyiliklere güzel neticeler ve fenalıklara fena neticeler verdiren

ve Âdem zamanından beri **tâgi ve zalim kavimlere** vurduğu **tokatlarla** kendini pek kuvvetli ihsas ettiren bir **adalet-i sermediye**,

elbette ve hiç şübhe getirmez ki: Güneş gündüzsüz olmadığı gibi; o **hikmet-i ezeliye**, o **adalet-i sermediye** âhîretsiz olmazlar

ve ölümden en zalimlerin ve en mazlumların bir tarzda gitmelerindeki akibetsiz bir dehşetli haksızlığa, adaletsizliğe ve hikmetsizliğe hiçbir vechile müsaade etmezler diye "**Hakîm**" ve "**Hakem**" ve "**Adl**" ve "**Âdil**" isimleri

bizim sualimize kat'î cevap veriyorlar.

Hem madem bütün zîhayat mahlukların elleri yetişmediği ve iktidarları dairesinde olmayan bütün hacatlarını, bütün **fitrî matlâblarını**

bir nevi dua bulunan **istidad-ı fitrî** ve **ihtiyac-ı zarurî** dilleriyle istedikleri vakitte,

gayet rahîm ve iştirici ve şefkatli bir **dest-i gaybî** tarafından verildiğinden

ve **ihtiyârî olan daavat-ı insaniyenin**, hususan **havasların** ve **nebilerin** dualarının

on adedden altı-yedisini **hilaf-ı âdet** makbul olmasından kat'î anlaşılıyor ki:

Her dertlinin âhını, her muhtacın duasını işiten ve dinleyen bir Semî-i Mücîb perde arkasında var, bakar ki;

en küçük bir zîhayatın en küçük bir ihtiyacını görür ve en gizli bir âhını işitir, şefkat eder, **fiilen** cevap verir, **memnun eder**.

Elbette ve her halde hiçbir **şübhe ihtimali** kalmaz ki: **Mahlukların en ehemmiyetlisi olan** nev'-i insanın en ehemmiyetli ve **umumî** ve umum kâinatı ve

umum esma ve sıfât-ı İlahiyeyi alâkadar eden beka-i uhreviyeye ait dualarını içine alan

ve **nev'-i insanın güneşleri ve yıldızları ve kumandanları olan** bütün peygamberleri arkasına alıp onlara duasına "**âmîn, âmîn**" dedirten

and for whom **benedictions** are recited several times every day; and to whose supplication all the members **of his community** rejoin: "Amen! Amen!",

indeed, in whose supplication all creatures take part, saying: "Yes, O Lord! Do give what he asks! We too want what he seeks!"

- **of all the causes necessitating resurrection under these irresistible conditions**, only a single supplication of Muhammad (Peace and blessings be upon him) for immortality in the hereafter and **eternal happiness**

would have been **sufficient** reason for **the existence of Paradise** and **creation of the hereafter**, which are as easy for Divine power as the creation of the spring - stating this,

the Names of **Answerer of Prayer**, **All-Hearing**, and **All-Compassionate** answer our question.

Also, since as clearly as the sun is shown by daylight, behind the veil is One Who has disposal over **the universal death and revivification in the alternation of the seasons** on the earth;

and a *pen of power* inscribes the mighty globe **with the ease and orderliness of a garden or even a tree**, and the splendid spring **with the facility and symmetrical adornment of a flower**,

and the **species** of plants and animals **as though they were three hundred thousand books displaying three hundred thousand samples of resurrection**,

#233

all one within the other and **intermingled and mixed up together** yet without disarrangement or disorder,

all resembling each other yet without **confusion**, **error**, or fault; perfectly, **regularly**, and **meaningfully**;

and since despite this vast profusion that One works with boundless mercy and infinite **wisdom**;

and since He has **subjugated**, **decorated**, and furnished the vast universe for man like a house,

and appointing him **His vicegerent on earth**, committing to him **the supreme trust**, **from the bearing of which the mountains, sky, and earth shrank**,

and has raised him to the rank of **commanding officer** over other living beings, **honoured** him with the Divine address and conversation, and since He has thus bestowed on man this supreme station

and in all the revealed decrees **promised** him eternal happiness and immortal life in the hereafter;

certainly and without doubt He will open up that **realm of bliss** for **ennobled** and honoured man, **which is as easy for His power as the spring**, and bring about the resurrection of the dead and **Last Judgement**

ve **ümmetinden** her gün her ferd-i mütediyyin hiç olmazsa kaç defa ona **salavat** getirmekle onun duasına "âmin, âmin" diyen

ve belki bütün mahlukat o duasına iştirak ederek "Evet ya Rabbenâ! İstedğini ver, biz de onun istediğini istiyoruz." diyorlar.

Bütün bu reddedilmez şerait altında beka-i uhrevî ve **saadet-i ebediye** için Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın **-haşrin hadsiz esbab-ı mûcibesinden-** yalnız tek duası

Cennet'in vücuduna ve baharın icadı kadar kudretine kolay olan **âhiretin icadına kâfi** bir sebebdir diye

"**Mücib**" ve "**Semi**" ve "**Rahîm**" isimleri bizim sualimize cevap veriyorlar.

Hem madem gündüz bedahetle güneşi gösterdiği gibi; zemin yüzünde, **mevsimlerin tebeddülünde küllî ölmek ve dirilmekte**, perde arkasında bir mutasarrıf

gayet intizamla koca küre-i arzı **bir bahçe**, belki **bir ağaç kolaylığında ve intizamında** ve azametli baharı **bir çiçek sühuletinde ve mizanlı zînetinde**

ve zemin sahifesinde **üçyüz bin haşr u neşrin nümune ve misallerini gösteren üçyüz bin kitab hükmündeki** nebatat ve hayvanat **taifelerini** (onda) yazar,

beraber ve birbiri içinde şaşırmayarak, **karışık** iken karıştırmayarak,

birbirine benzemekle beraber **iltibassız**, **sehivsiz**, hatasız, mükemmel, **muntazam**, **manidar** yazan bir *kalem-i kudret*,

bu azameti içinde hadsiz bir rahmet, nihayetsiz bir **hikmet** ile işlediği gibi;

koca kâinatı bir hanesi misillü insana **müsahtar** ve **müzeyyen** ve tefriş etmek

ve o insanı **halife-i zemin** ederek ve **dağ ve gök ve yer tahammülünden çekindikleri emanet-i kübrayı** ona vermesi

ve sair zîhayatlara bir derece **zabitlik** mertebesiyle mükerrerrem etmesi ve hitabat-ı Sübhaniyesine ve sohbetine **müşerref** eylemesi ile fevkalâde bir makam verdiği

ve bütün semavî fermanlarda ona saadet-i ebediye ve beka-i uhreviye kat'î **va'd u ahdettiği** halde,

elbette ve hiçbir şübhe olmaz ki: **Bahar kadar kudretine kolay gelen dâr-ı saadeti** o **mükerrerrem** ve müşerref insanlar için açacak ve yapacak ve haşir ve **kıyameti** getirecek

-stating this, the Names of **Granter of Life** and **Dealer of Death**, **Ever-Living** and **Self-Subsistent**, and **All-Powerful** and **Knowing** reply to the question we asked of our Creator.

Yes, if one considers the power which every spring raises to life identically the **roots** of all the trees and plants

and creates the three hundred thousand plant and animal **samples** of the resurrection of the dead,

and if one visualizes the thousand year period of each of the communities of Moses and Muhammad (Peace and blessings be upon them), and they are pictured in the imagination,

it will be seen that the two thousand springs

{ It is as though Doomsday has occurred in all past springs and they have died, while the following springs have been their resurrections. }

display a thousand samples of resurrection and a thousand evidences.

It is to be blind and unreasonable a thousand times over to consider **bodily resurrection** difficult for such a power.

Also, just as *relying on* Almighty God's thousands of promises, the twenty-four thousand prophets, who are the most renowned of mankind,

have unanimously proclaimed and proved through their miracles that eternal happiness and immortality in the hereafter are true;

so innumerable **people of sainthood** have put their signature to the same truth through their illuminations and unfoldings.

Since this is so, surely this truth is as clear as the sun, and those who doubt it are crazy.

Yes, the ideas and judgements of one or two **experts** in a science or art concerning their science

refute the opposing ideas of ten men who are not experts in it, even if they are experts in their own fields.

Similarly, two people making a positive statement about a subject, for example, proving the crescent moon of Ramadan on the day it is uncertain,

or claiming: "there is a garden on **the earth** where **coconuts** resembling cans of milk are grown"

defeat a thousand deniers, and win the case.

#234

For the one making the positive statement has only to point out the place where the coconuts are found to easily win.

diye **Muhyî** ve **Mümit** ve **Hayy** ve **Kayyum** ve **Kadîr** ve **Âlîm** isimleri, Hâlıkımızdan sormamıza cevap veriyorlar.

Evet her baharda bütün ağaçları ve otların **köklerini** aynen ihya

ve nebatî ve hayvanî üçyüz bin nevi haşrin ve neşrin **nümunelerini** icad eden bir kudret,

Muhammed ve Musa Aleyhimesallâtü Vesselâmların herbirinin ümmetinin geçirdiği bin senelik zaman, karşı karşıya hayalen getirilip bakılsa,

haşrin ve neşrin bin misalini ve bin delilini iki bin baharda

{(1): Sâbık herbir bahar; kıyameti kopmuş, ölmüş ve karşısındaki bahar, onun haşri hükmündedir. }

gösterdiği görülecek.

Ve böyle bir kudretten **haşr-i cismanî**yi uzak görmek, bin derece körlük ve akılsızlıktır.

Hem madem nev'-i beşerin en meşhurları olan yüzyirmidört bin peygamberler ittifak ile

saadet-i ebediyeyi ve beka-yı uhrevîyi Cenab-ı Hakk'ın binler va'd ü ahidlerine *istinaden* ilân edip, mu'cizeleriyle doğru olduklarını isbat ettikleri gibi;

hadsiz **ehl-i velayet**, keşf ile ve zevk ile aynı hakikata imza basıyorlar.

Elbette o hakikat güneş gibi zahir olur, şübhe eden divane olur.

Evet bir fende ve bir san'atta **mütehassıs** bir-iki zâtın o fen ve o san'ata ait hükümleri ve fikirleri,

onda ihtisası olmayan bin adamın, -hattâ başka fenlerde âlim ve ehl-i ihtisas da olsalar- **muhalif fikirlerini hükümden ıskat** ettikleri gibi;

bir mes'eleda, meselâ ramazan hilâlini yevm-i şekte isbat etmek

ve "Süt konservelerine benzeyen **ceviz-i hindî** bahçesi **rûy-i zeminde** var" diye dava etmekte iki isbat edici,

bin inkâr edici ve nefyedicilere galebe edip davayı kazanıyorlar.

Çünkü isbat eden yalnız bir ceviz-i hindîyi veyahut yerini gösterse kolayca davayı kazanır.

Whereas the one who denies it can prove his **case** only by searching the whole face of the earth and demonstrating that the coconuts are not to be found anywhere.

So one who makes a report of Paradise and the realm of bliss and asserts that they exist wins his case by only demonstrating through illumination a **shadow** or **distillation** of it, like in the cinema,

while those who deny it can only win by proving their **denial** by seeing the whole universe and all time **from pre-eternity to post-eternity**, and demonstrating it.

It is because of this that **the investigative scholars** have agreed on the rule "**on condition they are not inherently impossible, denials which are not specific but look to the whole universe like the truths of belief, cannot be proved,**" and have accepted it as a fundamental principle.

In consequence of this definite truth, while the opposing ideas of thousands of **philosophers**

should not cast the slightest doubt, or even suspicion, on even a single truthful report concerning the questions of belief,

you may understand what a **lunacy** it is to fall into doubt at the denials of a handful of philosophers **who** concerning the pillars of belief **understand no further than their eyes see, have no heart, are blind, and have grown distant from spiritual matters**. For the pillars of faith have been agreed upon by one hundred and twenty thousand **expert scholars** and **truthful reporters** with their positive assertions, and innumerable specialists in the field of reality and investigative scholars.

Also, we see with our own eyes as clearly as daylight both in ourselves and all around us

a **comprehensive mercy** and **all-embracing wisdom** and **constant bestowal of grace**.

We observe too the traces and **manifestations** of an **awesome** sovereignty of dominicality, a precise and **lofty justice**, and a **proud** and **glorious government**.

Indeed, the wisdom which attaches instances of wisdom to a tree to the number of its fruits and flowers;

and the mercy which bestows bounties and **favours** on every human being **to the number of his faculties, members, and feelings**;

and *the proud, yet gracious justice* which deals blows at **rebellious** peoples like those of Noah, Hud, and Salih (Peace be upon them) and the 'Ad, Thamud, and people of Pharoah,

and protects the rights of the least living being;

Onu nefy ve inkâr eden, bütün rûy-i zemini aramak, taramakla hiçbir yerde bulunmadığını göstermekle **davasını** isbat edebildiği gibi;

Cennet'i ve dâr-ı saadeti ihbar ve isbat eden yalnız bir izini, sinemada gibi keşfen bir **gölgesini**, bir **tereşşuhunu** göstermekle davayı kazandığı halde;

onu nefy ve inkâr eden, bütün kâinatı ve **ezelden ebede kadar** zamanları görmek ve göstermekle ancak inkârını ve **nefyini** isbat ile davayı kazanabilir.

Ve bu ehemmiyetli sırdandır ki; **hususî bir yere bakmayan ve imanî hakikatlar gibi umum kâinata bakan nefyler, inkârlar (zâtında muhal olmamak şartıyla) isbat edilmez** diye **ehl-i tahkik** ittifak edip bir düstur-u esasî kabul etmişler.

İşte bu kat'î hakikata binaen binler **feylesofların** muhalif fikirleri,

böyle imanî mes'elelerde birtek muhbir-i sadıka karşı hiçbir şübhe hattâ vesvese vermemek lâzım iken,

yüzyirmi bin isbat edici **ehl-i ihtisas** ve **muhbir-i sadıkın** ve hadsiz ve nihayetsiz müsbit ve mütehasıs ehl-i hakikat ve ashab-ı tahkikin ittifak ettikleri erkân-ı imaniyede; **aklı gözüne inmiş, kalbsiz, maneviyattan uzaklaşmış, körleşmiş** birkaç feylesofun inkârlarıyla şübheye düşmenin ne kadar ahmaklık ve **divanelik** olduğunu kıyas ediniz.

Hem madem gözümüzle, gündüz gibi; hem nefsimizde, hem etrafımızda

bir **rahmet-i âmme** ve bir **hikmet-i şamile** ve bir **inayet-i daime** müşahede ediyoruz

ve **dehşetli** bir saltanat-ı rububiyet ve dikkatli bir **adalet-i âliye** ve **izzetli icraat-ı celaliyenin** âsârını ve **cilvelerini** görüyoruz.

Hattâ bir ağacın meyveleri ve çiçekleri sayısınca o ağaca hikmetler takan bir hikmet

ve herbir insanın **cihazatı ve hissiyatı ve kuvveleri adedince** ihsanları, **in'amları** ona bağlamış bir rahmet

ve Kavm-i Nuh ve Hud ve Sâlih Aleyhimüsselâm ve Kavm-i Âd ve Semud ve Firavun gibi **âsi** milletlere tokat vuran

ve en küçük bir zîhayatın hakkını muhafaza eden **izzetli ve inayetli bir adalet**

and the verse:

And among His signs is this, that heaven and earth stand by His command; then when He calls you, by a single call, from the earth, behold, you [straightway] come forth(Qur'an, 30:25)

all state the following with a majestic conciseness:

#235

Just as at the summons of their commander and the sound of the bugle, the disciplined soldiers stationed in two barracks spring to arms and their duties;

so whenever the bugle-call of Israfil (Peace be upon him) summons those lying in death in the vast heavens and in the earth, which are like two orderly barracks for the soldiers of the Pre-Eternal Monarch, obedient to His command,

they will immediately don the uniforms of their bodies and rise up.

Proving and demonstrating this is the same situation displayed by the beings in the barracks of the earth in the spring at the trumpet-blast of the Angel of Thunder,

and from it is understood the infinite grandeur of the sovereignty of dominicality.

As is proved in the Tenth Word, it is certainly therefore utterly impossible that

the realm of the hereafter and arena of the resurrection and Great Gathering, which are most definitely demanded by that mercy, wisdom, grace, and justice, should not be inaugurated,

and for that infinitely beautiful mercy to be transformed into ugly cruelty,

and for that boundless perfection of wisdom to be turned into infinitely faulty futility and purposeless wastefulness,

and that sweet grace to be transformed into bitter treachery,

and that finely balanced and equitable justice to be turned into severe tyranny,

and that utterly powerful and majestic eternal sovereignty to decline,

and with the resurrection not occurring for it to lose all its splendour, and for the perfections of its dominicality to be marred by impotence and defect.

This would be completely unreasonable and a compounded impossibility, outside the bounds of possibility and false and precluded.

ve

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ

âyeti,

azametli bir icaz ile der:

Nasılki iki kışlada yatan ve duran muti' askerler, bir kumandanın çağırmasıyla silâh başına ve vazife başına boru sesiyle gelmeleri gibi,

aynen öyle de: Bu iki kışlanın misalinde ve emre itaatında koca semavat ve küre-i arz, Sultan-ı Ezeli'nin askerlerine iki muti' kışla gibi, ne vakit Hazret-i İsrâfil Aleyhisselâm'ın borusuyla o kışlalarda ölüm ile yatanlar çağırılrsa,

derhal cesed libaslarını giyip dışarı fırlamalarını isbat edip gösteren her baharda

arz kışlası içindekiler, melek-i ra'dın borusuyla aynı vaziyeti göstermesiyle

nihayetsiz azameti anlaşılan bir saltanat-ı rububiyet;

elbette ve elbette ve her halde ve hiç şübhe getirmez ki, - Onuncu Söz'de isbatına binaen-

o rahmet ve hikmet ve inayet ve adalet ve saltanat-ı sermediyenin gayet kat'î istedikleri dâr-ı âhîret ve daire-i haşr u neşrin açılmamasıyla;

o nihayetsiz cemal-i rahmet nihayetsiz bir çirkin merhametsizliğe inkılab etmesi

ve o hadsiz kemal-i hikmet, hadsiz kusurlu abesiyete ve faydasız israfata dönmesi

ve o gayet şirin inayet, gayet acı ihanetlere değişmesi

ve o gayet mizanlı ve hakkaniyetli adalet, gayet şiddetli zulümlere kalbolması

ve o gayet derecede haşmetli ve kuvvetli saltanat-ı sermediye sukut etmesi

ve haşrin gelmemesiyle bütün haşmeti kaybolması ve kemalât-ı rububiyeti acz ve kusur ile lekedar olması,

hiçbir cihet-i imkânı yok; hiçbir akıl ihtimal vermez, yüz muhal içinde birden bulunur, daire-i imkân haricinde bâtil ve mümteni'dir.

For *all those with intelligence would surely understand what a cruel unkindness it would be*, having nurtured man so solicitously and given him through faculties like the heart and intellect a sense of longing for eternal happiness and everlasting life in the hereafter,

to despatch him to eternal non-being;

and *how contrary to wisdom it would be*, having attached hundreds of purposes and instances of wisdom to only his brain,

to waste through endless death all his faculties and his abilities with their thousands of purposes thus making them

devoid of all use, purpose and result;

and *how utterly opposed to the splendour of that sovereignty and perfect dominicality it would be*, by not carrying out His thousands of promises, to demonstrate - God forbid!- His impotence and ignorance.

You may make an analogy with these for grace and justice.

Thus, the Names of **Most Merciful**, **All-Just**, **All-Wise**, **Munificent**, and **Ruler** answer with the above truths the question we asked our Creator about the hereafter,

and prove it as indubitably and clearly as the sun.

#236

Moreover, we observe that prevailing over everything is a vast and comprehensive **preservation**

which records **in their seeds, on the tablets of the World of Similitudes, in their memories, which are tiny samples of the Preserved Tablet**, and **particularly in the faculty of memory, which is a tiny library in man's brain which is at the same time very large, and in other mirrors, physical and non-physical, in which they are reflected**, the numerous forms of all living creatures and all things, and the notebooks of the duties they perform in accordance with their essential natures, and the pages of their deeds pertaining to the *glorifications* they perform towards the Divine Names through the tongues of their beings;

it inscribes them in these, and records and preserves them.

Then, when the time comes -every spring, which is a flower of Divine power- they display to us all those immaterial inscriptions **in physical form**,

proclaim to the universe with millions of tongues within that **supreme flower**, and with the strength of millions of examples, evidences, and samples, the wondrous truth of resurrection expressed in the verse:

When the pages are spread out .(Qur'an, 81:10)

Çünkü nazenin ve nazdar beslediği ve akıl ve kalb gibi cihazatla saadet-i ebediyeye ve âhirette beka-i daimîye iştîyak hissini verdiği halde

onu ebedî i'dam etmek, *ne kadar gadirli bir merhametsizlik*

ve onun yalnız dimağına yüzer hikmetler ve faydalar taktığı halde

onu dirilmemek üzere bütün cihazatını ve binler faideleri bulunan istidadatını akibetsiz bir ölümle

faidesiz, neticesiz, hikmetsiz bütün bütün israf etmek *ne derece hilaf-ı hikmet*

ve binler va'd ü ahidlerini yerine getirmemek ile -hâşâ- aczini ve cehlini göstermek, *ne kadar o haşmet-i saltanata ve o kemal-i rububiyete zıddır, her zîşuur anlar.*

Bunlara kıyasen, inayet ve adaleti tatbik eyle.

İşte Hâlıkımızdan sorduğumuz âhirete dair sualimize **Rahman** ve **Hakîm** ve **Adl** ve **Kerim** ve **Hâkim** isimleri mezkûr hakikatle cevap veriyorlar,

şeksiz şübhesiz, güneş gibi âhireti isbat ediyorlar.

Hem madem biz gözümüzle görüyoruz: Öyle ihatalı ve azametli bir **hafızıyet** hükmeder ki,

zîhayat her şeyin ve her hâdisenin çok suretlerini ve gördüğü fitrî vazifesinin defterini ve esma-i İlahiyeye karşı lisan-ı hal ile *tesbihatına* dair sahife-i a'malini **misalî levhalarda ve çekirdeklerinde ve tohumcuklarında ve levh-i mahfuzun nümuncikleri olan kuva-yı hâfızalarında ve bilhâssa insanın dimağındaki pek büyük ve pek küçük kütübhanesi olan kuvve-i hâfızasında ve sair maddî ve manevî in'ikas âyinelerinde**

kaydeder, yazdırır; zabtederek muhafaza altına alır.

Sonra mevsimi geldikçe bütün o manevî yazıları **maddî bir tarzda** da gözümüze gösterir

milyonlarla misaller ve deliller ve nümuneler kuvvetiyle

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

âyetindeki en acib bir hakikat-ı haşriyeyi, kudretin bir çiçeği olan her bahar, kendi **çiçek-i ekberinde** milyarlar dil ile kâinata ilân eder.

It proves most cogently that foremost man, and all living beings and all things, were created not **to topple over into nothingness**, **to fall into non-existence**, to be annihilated,

but to win immortality through **progressing**, and permanence through **being purified**, and to take up the **eternal** duties required by their innate capacities.

Yes, we **observe** every spring that the innumerable plants which die in the doomsday of the autumn, and all the trees, roots, seeds, and grains **in the resurrection of the spring**

recite the verse

When the pages are spread out.

Expounding each in its own tongue one meaning of the verse, one facet of it, with examples of the duties it performed in previous years, they all testify to that vast preservation.

They display in everything the four **vast** truths of the verse,

He is the First, and the Last, the Evident, and the Inward, (Qur'an, 57:3)

and instruct us with the ease and certainty of the spring.

The manifestations of these four Names occur in all things **from the most particular to the most universal**.

For example, through manifesting the **Name of First**, a seed, **the source** of a tree,

is a precise programme of it and a small receptacle containing the faultless systems of the tree's creation

and all the conditions of its formation, thus proving the **vastness** of Divine preservation.

Then, together with the tree's seeds, its fruit manifests the **Name of Last**;

they are **coffers** containing the indexes of all the duties the tree has performed in accordance with its nature and the principles of its **second life**,

thus testifying at a maximum level to Divine preservation.

#237

The tree's physical form, which manifests the **Name of Evident**,

is a finely **proportioned**, skilfully decorated garment. Like a **seventy-hued robe** of the houris which has been embroidered with gilded motifs,

it demonstrates visibly the vast power, perfect wisdom, and beautiful mercy within Divine preservation.

Ve başta insan olarak eşya, **fenaya düşmek** ve **ademe sukut etmek** ve hiçlikte mahvolmak ve başta nev'-i beşer olarak zîhayatlar i'dam edilmek için yaratılmamışlar.

Belki bekaya **terakki** ile ve devamı **tasaffi** ile ve **sermedî** vazifeye istidadıyla girmek için halk olunduklarını gayet kuvvetli isbat eder.

Evet her baharda **müşahede** ediyoruz ki: Güz mevsimi kıyametinde vefat eden hadsiz nebatat, **bahar haşrinde** herbir ağaç, herbir kök, herbir çekirdek, herbir tohum

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

âyetini okuyup

bir manasını, bir ferdini kendi diliyle, geçmiş senelerde gördüğü vazifenin misalleriyle tefsir ederek o azametli hafızıye şehadet eder.

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ

âyetindeki dört **muazzam** hakikatları her şeyde gösterip,

hafızıyeti a'zamî derecede ve haşri bahar kolaylığında ve kat'îyyetinde bizlere ders verir.

Evet bu dört ismin cilveleri, **en cüz'iden en küllîye** kadar cereyan ederler.

Meselâ: Nasılki bu ağacın **menşei** olan bir çekirdek **الْأَوَّلُ** **ismine** mazhariyetle

o ağacın gayet mükemmel programını ve icadının noksansız cihazatını

ve teşekkülünün bütün şeraitini câmi' bir kutucuktur ki; hafızıyetin **azametini** isbat eder.

الْآخِرُ **ismine** mazhar olan meyvesi ise,

çekirdekleriyle o ağacın işlediği bütün fitrî vazifelerinin fihristesini ve amellerinin listesini ve **hayat-ı sâniyesinin** düsturlarını ihtiva eden bir **sandukça**dır ki,

a'zamî derecede hafızıye şehadet eder.

الظَّاهِرُ **ismine** mazhar olan o ağacın suret-i cismaniyesi ise,

öyle **tenasüblü** ve san'atlı ve süslü bir hulle, bir libas ve ayrı ayrı nakışlar ve zînetler ve yaldızlı nişanlar ile tezyin edilmiş; güya **yetmiş renkli** bir huri **elbisesidir** ki,

hafızıyet içinde azamet-i kudret ve kemal-i hikmet ve cemal-i rahmeti gözlere gösterir.

As for the machinery within the tree, which manifests the **Name of Inward**,

it is a regular, miraculous, faultless factory and workbench,

a balanced **cauldron of food** which leaves unnourished none of its branches, fruits, or leaves,

thus proving as brilliantly as the sun the perfect power, justice, and beautiful mercy and wisdom within Divine preservation.

Similarly, in respect of the **annual** seasons the globe is a tree.

Through the manifestation of the Name of First, all the seeds and grains entrusted to Divine preservation in the season of autumn

are **small collections** of the Divine commands concerning the **formation** of the tree of the face of the earth, which when it is enrobed in the garment of spring, puts forth millions of branches and **twigs**, and fruits and flowers.

So too those seeds are lists of the principles **proceeding from Divine Determining**, and the tiny pages of the tree's deeds of the previous summer, and **the notebooks of its tasks**,

which demonstrate self-evidently that they function through the infinite power, justice, wisdom, and mercy of a **Glorious and Munificent Preserver**.

Then the end of the annual tree of the earth is -in the second autumn, its depositing in those tiny containers all the duties it has performed,

all the glorifications it has recited before the Divine Names in accordance with its creation,

and all the pages of its deeds that it will publish the following resurrection of spring,

- its handing them over to the hand of wisdom of the Glorious Preserver

and reciting the **Name of He is the Last** before the whole universe in innumerable tongues.

The evident face of the tree is, -by its opening three hundred thousand universal sorts of blossoms, which demonstrate three hundred thousand examples and signs of the resurrection of the dead;

and its spreading out innumerable tables of mercifulness, **providence**, compassionateness, and **munificence**; and its offering banquets to living beings,-

its reciting the **Name of He is the Evident** with tongues to the number of its fruits, flowers, and foods, and offering praise and laudation,

وَالْبَاطِنُ ismine âyine olan o ağacın içindeki makinesi ise,

öyle muntazam ve mükemmel ve mu'cizatlı bir fabrika, bir tezgâh, bir kimyahane

ve hiçbir dalı ve meyveyi ve yaprağı gıdasız bırakmayan mizanlı bir **kazan-ı erzaktır** ki;

hafızıyet içinde kemal-i kudret ve adalet ve cemal-i rahmet ve hikmeti güneş gibi isbat eder.

Aynen öyle de, küre-i arz, **senevî** mevsimler cihetinde bir ağaçtır.

İsm-i Evvel cilvesiyle güz mevsiminde hafızıyete emanet edilen bütün tohumlar ve çekirdekler,

bahar çarşafını giyen zemin yüzünün milyarlar dal, **budak**, meyve veren ve çiçek açan ağacının **teşkilâtına** dair İlahî emirlerin **mecmuacıkları**

ve **kaderden gelen** düsturların listeleri ve geçen yazın işlediği vazifelerin küçücük sahife-i amelleri ve **defter-i hidematıdır** ki,

bilbedahe bir **Hafız-i Zülcelal-i Vel'ikram**'ın hadsiz kudret, adalet, hikmet, rahmet ile iş gördüğünü gösteriyor.

Ve senevî zemin ağacının âhiri ise, ikinci güzde o ağacın gördüğü bütün vazifelerini

ve esma-i İlahiye karşı ettiği bütün fitrî tesbihatlarını

ve gelecek bahar haşrinde neşir olabilen bütün sahaif-i a'mallerini,

zerrecik ve küçücük kutucukların içine koyup, Hafız-i Zülcelal'in dest-i hikmetine teslim eder.

هُوَ الْآخِرُ ismini hadsiz dillerle kâinat yüzünde okur.

Ve bu ağacın zahiri ise, haşrin üçyüz bin misallerini ve emarelerini gösteren üçyüz bin küllî ve çeşit çeşit çiçekler açıp

hadsiz rahmaniyet ve **rezzakıyet** ve rahîmiyet ve **kerimiyet** sofralarını sererek zîhayatlara ziyafetler vermekle

هُوَ الظَّاهِرُ ismini meyveleri, çiçekleri, taamları sayısınca lisanlarıyla zikredip medh ü sena eder,

and showing as clearly as daylight the truth of **When the pages are spread out** .

The inner face of this majestic tree is a **cauldron** and **workbench** running precisely and in orderly fashion incalculable numbers of regular machines and finely balanced factories,

which cook thousands of pounds of food out of one ounce and offer it to the hungry.

It works with such precision and balance that it leaves no room for chance to interfere.

Like some angels **who glorify God** with a thousand tongues, with the inner face of the earth it proclaims the **Name of He is the Inward** in a hundred thousand ways, and proves it.

#238

Just as in respect of its annual life, the earth is a tree

and makes the Divine preservation within those four Names a key to the door of resurrection,

so in respect of its worldly life, it is again a well-ordered tree, whose fruits are sent to the market of the hereafter.

It is a place of manifestation of those four Names and mirror to them so broad, and road leading to the hereafter so lengthy, *our minds are incapable of comprehending and describing it*,

we can only say this much: As the hands of a weekly clock which count the seconds, minutes, hours, and days resemble each other and prove each other,

and one who sees the movement of the second hand is bound to **assent** to the movement of the others;

so the days, which count the seconds of this world, which is a vast clock of **the Glorious Creator** of the Heavens and Earth,

and the years, which count its minutes, and the centuries, which show its hours,

and the ages, which make known its days, all resemble and prove each other.

So too the Name of Preserver and those of **He is the First, and the Last, the Evident, and the Inward** inform us **through innumerable signs** that **as certainly as the morning of this night will come, and this winter's spring,** so will the everlasting spring and eternal morning come of the dark winter of this transitory world,

thus answering with the above truths the question of resurrection concerning which we asked our Creator.

Also, since we see with our eyes and understand with our minds that

gündüz gibi **وَإِذَا الصُّحُفُ تُشِيرَتْ** hakikatını gösterir.

Bu haşmetli ağacın bânını ise, hadsiz ve hesaba gelmez muntazam makineleri ve mizanlı fabrikaları kemal-i dikkat ve intizamla işlettiren öyle bir **kazan** ve **tezgâh**tır ki,

bir dirhemden bin batman taamları pişirir, açlara yetiştirir.

Ve öyle bir mizan ve dikkatle işler ki, zerre kadar tesadüfün karışmasına bir yer bırakmıyor.

هُوَ الْبَاطِنُ ismini zeminin içyüzüyle yüzbin dil ile **tesbih eden** bazı melaike gibi yüzbin tarzlarda ilân edip isbat eder.

Hem arz, senevî hayatı haysiyetiyle bir ağaç olduğu

ve o dört isim içinde hafiziyeti ve onunla haşır kapısına bir anahtar yaptığı gibi,

aynen öyle de, dehrî ve dünya hayatı cihetiyle yine meyveleri âhiret pazarına gönderilen bir muntazam ağaçtır.

Ve o dört isme öyle bir mazhar, bir âyine ve âhirete giden bir yol açar ki, *genişliğini ihataya ve tabire aklımız kâfi gelmiyor*.

Yalnız bu kadar deriz: Nasılki bir saatin sâniyeleri ve dakikaları ve saatleri ve günleri sayan haftalık saatin milleri birbirine benzer, birbirini isbat eder.

Sâniyelerin hareketini gören, sair çarkların hareketlerini **tasdik** etmeğe mecbur olur.

Aynen öyle de; semavat ve arzın **Hâlık-ı Zülcelal**inin bir saat-ı ekberi olan bu dünyanın sâniyelerini sayan günler

ve dakikalarını hesap eden seneler ve saatlerini gösteren asırlar

ve günlerini bildiren devirler birbirine benzer, birbirini isbat eder.

Ve **bu gecenin sabahı ve bu kışın baharı kat'iyyetinde** fâni dünyanın karanlıklı kışının bâki bir baharı ve sermedî bir sabahı geleceğini **hadsiz emarelerle** haber verir diye, Hafız ismi ile **هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ** isimleri,

biz Hâlıkımızdan sorduğumuz haşır mes'elesine, mezkûr hakikatla cevap veriyorlar.

Hem madem gözümüzle görüyoruz ve aklımızla anlıyoruz ki;

man is the final and most comprehensive fruit of the tree of the universe..

in respect of the Muhammadan (Peace and blessings be upon him) Reality is its original seed..

and the supreme sign of the Qur'an of the universe.. and he is its Throne Verse bearing the Greatest Name..

and the most honoured guest in the palace of the universe.. the most active functionary empowered over the other inhabitants of the palace..

the official charged with overseeing the income and expenditure, and the planting and cultivation of the gardens in the quarter of the earth in the city of the universe..

and is its most noisy and responsible minister, equipped with hundreds of sciences and thousands of arts..

and an inspector and sort of vicegerent of the Monarch of Pre-Eternity and Post-Eternity, under His close scrutiny, in the region of the earth in the country of the universe..

and one with disposal over it whose actions, particular and universal, are all recorded..

who has undertaken the Supreme Trust, from which the heavens and earth and mountains shrank..

and before whom are two roads, on one of which he is the most wretched of living beings, and on the other, the most fortunate..

#239

and he is a universal bondsman charged with most extensive worship..

the place of manifestation of the Greatest Name of the Monarch of the universe and a comprehensive mirror of all His Names..

a special addressee of His, with the best understanding of His Divine addresses and speech..

the most needy of the living beings of the universe..

and is a wretched living creature who has innumerable desires and goals, numberless enemies and things that harm him, despite his infinite poverty and impotence..

is the richest in regard to abilities and potentialities.. the most suffering in respect of the pleasures of life, whose enjoyment is marred by ghastly pains..

and a wondrous miracle of the power of the Eternally Besought One and marvel of Divine power who is the most needy and wanting, and worthy and deserving of immortality,

and seeks and beseeches eternal happiness with endless prayers,

and if all the pleasures of this world were given him, his desire for immortality would not be satisfied,

insan şu kâinat ağacının en son ve en cem'iyetli meyvesi

ve hakikat-ı Muhammediye Aleyhissalâtü Vesselâm cihetiyle çekirdek-i aslısı

ve kâinat Kur'anının âyet-i kübrası ve ism-i a'zamı taşıyan âyet-ül kürsisi

ve kâinat sarayının en mükerrer misafiri ve o saraydaki sair sekenelerde tasarrufa me'zun en faal memuru

ve kâinat şehrinin zemin mahallesinin bahçesinde ve tarlasında, vâridat ve sarfiyatına ve zer' ve ekilmesine nezarete memur

ve yüzer fenler ve binler san'atlarla techiz edilmiş en gürültülü ve mes'uliyetli nâzırı

ve kâinat ülkesinin arz memleketinde, Padişah-ı Ezel ve Ebed'in gayet dikkat altında bir müfettişi, bir nevi halife-i arzı

ve cüz'î ve küllî harekâtı kaydedilen bir mutasarrıfı

ve sema ve arz ve cibalin kaldırmasından çekindikleri emanet-i kübrayı omuzuna alan

ve önüne iki acib yol açılan, bir yolda zîhayatın en bedbahtı ve diğerinde en bahtıyarı,

çok geniş bir ubudiyetle mükellef bir abd-i küllî

ve kâinat sultanının ism-i a'zamına mazhar ve bütün esmasına en câmi' bir âyinesi

ve hitabat-ı Sübhaniyesine ve konuşmalarına en anlayışlı bir muhatab-ı hâssı

ve kâinatın zîhayatları içinde en ziyade ihtiyaçlısı

ve hadsiz fakıryla ve aczi ile beraber hadsiz maksadları ve arzuları ve nihayetsiz düşmanları ve onu inciten zararlı şeyleri bulunan bir bîçare zîhayatı

ve istidadca en zengini ve lezzet-i hayat cihetinde en müteellimi ve lezzetleri dehşetli elemelerle âlûde

ve bekaya en ziyade müştak ve muhtaç ve en çok lâıyk ve müstehak

ve devamı ve saadet-i ebediyeyi hadsiz dualarla isteyen ve yalvaran

ve bütün dünya lezzetleri ona verilse, onun bekaya karşı arzusunu tatmin etmeyen

and who loves to the degree of worshipping Him the One Who bestows bounties on him, and **makes Him loved** and is **loved**..

and all of whose faculties, which encompass the universe, testify that he was created to go to eternity..

and through the above twenty universal truths is bound to Almighty God's Name of **Truth**;

and whose actions are continuously recorded by the All-Glorious Preserver's Name of **Preserver**, Who sees the most insignificant need of **the tiniest animate being**, hears it **plaint** and responds in action;

and being related to the whole universe whose deeds are written down by the "**noble scribes**" of that Name

and who more than anything else receives its attention..

As required by the above twenty truths, most certainly and without any doubt

there will be a resurrection and judgement for man,

and in accordance with the Name of Truth, he will receive reward for his above duties and punishment for his faults,

and in accordance with the Name of Preserver, he will be questioned and called to account **for his actions, all of which have been recorded**,

and the doors will be opened of **the feasting halls** of everlasting bliss in the eternal realm, and of the prison of **eternal misery**;

man, who has been an **officer with command over numerous species of beings in this world**, and has intervened in them and **sometimes thrown them into confusion**,

will not enter the soil never to be questioned concerning his actions, nor lay down in concealment **not to be roused**.

For to hear the buzz of the fly and to answer it actively by giving it its **rights of life**,

and not to hear the prayers for eternity made through the tongues of the above twenty truths of innumerable **human rights**

which reverberate through the heavens and earth like thunder, and to transgress all those rights,

and for a wisdom **which as is testified to by the order of the fly's wing wastes not even such a wing**,

#240

to waste utterly man's abilities, which are bound by those truths, and his hopes and desires, which reach out to eternity,

and the many **bonds** and truths of the universe which nourish those abilities and desires,

ve ona ihsanlar eden zâtı perestîş derecesinde seven ve **sevdiren** ve **sevilen** çok **hârîka bir mu'cize-i kudret-i Samedaniye** ve **bir acube-i hilkat**

ve kâinatı içine alan ve ebede gitmek için yaratıldığına bütün cihazat-ı insaniyesi şهادet eden..

böyle yirmi küllî hakikatlar ile Cenab-ı Hakk'ın **Hak** ismine bağlanan

ve **en küçük zîhayatın** en cüz'î ihtiyacını gören ve **niyazını** işiten ve fiilen cevap veren Hafız-i Zülcelal'in **Hafız** ismiyle mütemadiyen amelleri kaydedilen

ve kâinatı alâkadar edecek ef'alleri o ismin **kâtibîn-i kiramları**yla yazılan

ve her şeyden ziyade o ismin nazar-ı dikkatine mazhar bulunan bu insanlar,

elbette ve elbette ve her halde ve hiçbir şübhe getirmez ki; bu yirmi hakikatın hükmüyle,

insanlar için bir haşr u neşr olacak

ve Hak ismiyle evvelki hizmetlerinin mükâfatını ve kusuratının mücazatını çekecek.

Ve Hafız ismiyle cüz'î-küllî **kayd altına alınan her amelinden** muhasebe ve sorguya çekilecek.

Ve dâr-ı bekada saadet-i ebediye **ziyafetgâhının** ve **şekavet-i daime** hapishanesinin kapıları açılacak.

Ve **bu âlemde çok taifelere kumandanlık yapan** ve karışan ve **bazan karıştıran** bir **zabit**,

toprağa girip her amelinden sual olunmamak ve **uyandırılmamak** üzere yatıp saklanmayacaktır.

Yoksa sineğin sesini işitip **hakk-ı hayatını** vermekle fiilen cevap verdiği halde,

gök gürültüsü kuvvetinde bekaya ait hadsiz **hukuk-u insaniyenin**, mezkûr yirmi hakikatlar lisanları ile edilen

ve **arşı ve ferşi çınlatan** dualarını işitmek ve o hadsiz hukuku zayı' etmek

ve **sinek kanadının intizamı şهادetiyle sinek kanadı kadar israf etmeyen** bir hikmet,

bütün o hakikatların bağlandıkları insanî istidadatı ve ebede uzanan emelleri ve arzuları

ve o istidad ve arzuları besleyen kâinatın pek çok **rabitalarını** ve hakikatlarını bütün bütün israf etmek

would be such an injustice and so impossible and such a tyrannical ugliness that

all beings which testify to the Names of Truth, Preserver, All-Wise, All-Beauteous, and All-Compassionate reject it,

declaring it to be utterly impossible and precluded.

Thus, in reply to our question to our Creator about resurrection, the Names of Truth, Preserver, All-Wise, All-Beauteous, and All-Compassionate, say:

"Just as we are truth and reality, and the beings that testify to us are true, so the resurrection of the dead is true and certain."

And since... I was going to write more, but since the above is as clear as the sun, I have curtailed the discussion.

Thus, making an analogy with the matters in the above examples and "sinces," *through their manifestations* and reflections in beings,

all Almighty God's hundred, indeed a thousand, Names which look to the universe

prove self-evidently the one they signify;

so too do they demonstrate the resurrection of the dead and hereafter, and prove them definitively.

Also, just as through all His decrees and the scriptures He has revealed

and most of His Names, by which he is described, our Sustainer gives us sacred and decisive answers to the question we asked our Creator;

so He causes it to be answered through His angels, and in another fashion through their tongue:

"There have been hundreds of incidents unanimously attested to since the time of Adam of your meeting both with spirit beings and with us,

and there are innumerable signs and evidences of our existence and worship and that of the spirit beings.

In agreement with each other, we have told your leaders

when we have met with them *that we travel through the halls of the hereafter and in some of its apartments*, and we always say this.

We have no doubt that the fine, eternal halls that we have wandered through, and the well-appointed decorated palaces and dwellings beyond them

await important guests, in order to accommodate them.

öyle bir haksızlıktır ve imkân haricinde ve zalimane bir çirkinliktir ki;

Hak ve Hafız ve Hakîm ve Cemil ve Rahîm isimlerine şehadet eden bütün mevcudat onu reddeder.

Yüz derece muhal ve bin vecihle mümteni'dir derler.

İşte biz Hâlıkımızdan haşre dair sorduğumuz suale, Hak, Hafız, Hakîm, Cemil, Rahîm isimleri cevap verip derler:

"Biz, hak ve hakikat olduğumuz gibi ve hem bize şehadet eden mevcudatın tahakkuku misillü, haşir haktır ve muhakkaktır."

Hem madem... Daha yazacaktım, fakat güneş gibi malûm olmasından kısa kestim.

İşte geçmiş misallerde ve mademlerdeki maddelere kıyasen,

Cenab-ı Hakk'ın yüz, belki bin esmasının kâinata bakan isimlerinin herbirisi,

nasılki mevcudattaki âyine ve cilveleriyle müsemmasını bedahetle isbat eder.

Aynen öyle de; haşri ve dâr-ı âhireti de gösterirler ve kat'iyetle isbat ederler.

Hem nasıl Hâlıkımızdan sorduğumuz sualimize, o Rabbimiz bütün fermanlarıyla ve nâzil ettiği bütün kitaplarıyla

ve müsemma olduğu ekser isimleriyle bize kudî ve kat'î cevap veriyor.

Aynen öyle de, melaikeleriyle ve onların diliyle daha başka bir tarzda dedirir:

"Sizin zaman-ı Âdem'den beri hem ruhanîlerle, hem bizimle görüşmenizin yüzer tevatür kuvvetinde hâdiseleri var

ve bizim ve ruhanîlerin vücudlarına ve ubudiyetlerine delalet eden hadsiz emare ve deliller var.

Ve biz âhiret salonlarında ve bazı dairelerinde gezdiğimizizi birbirimize mutabık olarak

sizin kumandanlarınız ile görüştüğümüz zaman söylemişiz ve daima da söylüyoruz.

Elbette bu gezdiğimiz bâki ve mükemmel salonlar ve bu salonların arkalarında tefriş ve tezyin edilmiş olan saraylar ve menziller, hiç şübhemiz yoktur ki,

gayet ehemmiyetli misafirleri o yerlerde iskân etmek üzere bekliyorlar.

We give you certain news of this." They reply to our question thus.

Also, since our Creator appointed Muhammad the Arabian (Peace and blessings be upon him) as the greatest teacher, best master,

and truest guide, **who is neither confused nor confuses**, and sent him as His last envoy,

before anything, in order to progress and advance from the degree of '**knowledge of certainty**' to those of '**vision of certainty**' and '**absolute certainty**,'

we should ask this master the question we asked of our Creator.

Size kat'î beyan ediyoruz." diye sualimize cevap veriyorlar.

Hem madem Hâlıkımız, bize en büyük muallim ve en mükemmel üstad

ve **şaşırmaz ve şaşırtmaz** en doğru rehber olarak Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâm'ı tayin etmiş. Ve en son elçi olarak göndermiş.

Biz dahi, **ilmelyakîn** mertebesinden **aynelyakîn** ve **hakkalyakîn** mertebelerine terakki ve tekemmül etmek üzere her şeyden evvel

bu üstadımızdan, Hâlıkımızdan sorduğumuz suali sormaklığımız lâzım geliyor.

www.risaleglobal.com

For just as that Being, through his thousand miracles, **which were mark of our Creator's confirmation**, and as a miracle of the Qur'an,

proved that the Qur'an is true and God's Word;

so, through its forty aspects of **miraculousness**, as a miracle of his, the Qur'an proves that he was true and God's Messenger.

The reality of resurrection which they prove **-one, the tongue of the Manifest World**, claimed it throughout his life, confirmed by all the prophets and saints,

and **the other, the tongue of the World of the Unseen**, claims it with thousands of its verses, confirmed by all the revealed scriptures and truths of the universe,-

is as certain as the sun and daylight.

Yes, a question like resurrection, which is the most strange and awesome matter and beyond the reason,

could only be solved through the instruction of two such wondrous masters, and understood.

The reason the early prophets did not explain resurrection in detail like the Qur'an was that

at that time mankind was still at a primitive stage of **nomadism**. There is little detailed explanation in **preliminary** instruction.

In summary: Since most of the Names of Almighty God requires and wants the Hereafter

certainly, all the proofs proving those Names, in one way prove the **realization** of the Hereafter too.

And since the angels inform us that they have seen the hereafter and the dwellings of the eternal realm,

evidences testifying to the existence and worship of the angels, spirits, and spirit beings,

are also indirect evidence for the existence of the hereafter.

And since **after Divine unity** the thing Muhammad (Peace and blessings be upon him) most constantly claimed and asserted throughout his life was the hereafter,

certainly all his miracles and proofs which point to his messengership and **veracity**

in one way testify indirectly to the existence of the hereafter and that it will come.

And since one quarter of the Qur'an is about resurrection and the hereafter

and it tries to prove it with thousands of its verses, and gives news of it,

all the proofs and evidences of the Qur'an's veracity

Çünkü o zât, **Hâlıkımız tarafından herbiri birer nişane-i tasdik olan** bin mu'cizatıyla, Kur'anın bir mu'cizesi olarak

Kur'anın hak ve kelâmullah olduğunu isbat ettiği gibi;

Kur'an dahi, kırk nevi **i'caz** ile, o zâtın bir mu'cizesi olup, onun doğru ve resulullah olduğunu isbat ederek

ikisi beraber, **biri âlem-i şهادet lisanı** -bütün hayatında bütün enbiya ve evliyanın tasdikleri altında

- **diğeri âlem-i gayb lisanı** -bütün semavî fermanların ve kâinat hakikatlarının tasdikleri içinde- binler âyâtıyla iddia ve isbat ettikleri hakikat-ı haşriye,

elbette güneş ve gündüz gibi bir kat'iyettir.

Evet haşir gibi, en acib ve en dehşetli ve tavr-ı aklın haricinde bir mes'ele,

ancak ve ancak böyle hârika iki üstadın dersleriyle halledilir, anlaşılır.

Eski zaman peygamberleri ümmetlerine Kur'an gibi izahat vermediklerinin sebebi,

o devirler beşerin **bedeviyet** ve tufuliyet devri olmasıdır. **İbtidâî** derslerde izah az olur.

Elhasıl: Madem Cenab-ı Hakk'ın ekser isimleri âhireti iktiza edip isterler.

Elbette o isimlere delalet eden bütün hüccetler, bir cihette âhiretin **tahakkukuna** dahi delalet ederler.

Ve madem melaikeler âhiretin ve âlem-i bekanın dairelerini gördüklerini haber veriyorlar.

Elbette melaike ve ruhların ve ruhaniyatın vücut ve ubudiyetlerine şهادet eden deliller,

dolayısıyla âhiretin vücutuna dahi delalet ederler.

Ve madem Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın bütün hayatında **vahdaniyetten sonra** en daimî davası ve müddeası ve esası âhirettir;

elbette o zâtın nübüvvetine ve **sıdkına** delalet eden bütün mu'cizeleri ve hüccetleri,

-bir cihette, dolayısıyla- âhiretin tahakkukuna ve geleceğine şهادet ederler.

Ve madem Kur'anın dörtten birisi haşir ve âhirettir

ve bin âyâtıyla onun isbatına çalışır ve onu haber verir.

Elbette Kur'anın hakkaniyetine şهادet ve delalet eden bütün hüccetleri ve delilleri ve bürhanları,

prove indirectly the existence of the hereafter, and its being thrown open.

Now see how firm and certain is this pillar of belief!

#242

A Summary Of The Eighth Topic

[In the Seventh Topic, we questioned numerous levels of beings about the resurrection of the dead,

but curtailed the discussion because since the replies given by the Creator's Names afforded such powerful certainty,

they left no need for further questions.

Now in this Topic are summarized a hundredth of the benefits of belief in the hereafter, including those which result in [happiness](#) in this world and in the next.

The Qur'an of Miraculous Exposition leaves no need for further explanation concerning the happiness of the hereafter, so we refer the subject to the Qur'an.

And leaving the [explanations](#) of worldly happiness to the Risale-i Nur,

here we shall describe in summary form three or four out of hundreds of results of belief in the hereafter which look to man's [individual life](#) and [social life](#).]

The First: Just as, contrary to other living beings, man has relations with his home, so he has relations with the world,

and just as he has relations with his relatives, so by nature he has earnest relations with mankind.

And just as he desires [temporary permanence](#) in this world, so he passionately desires immortality in the realm of eternity.

And just as he strives to meet the need of his stomach for food,

so he is [by nature](#) compelled to strive to provide for the stomachs of his mind, heart, [spirit](#), and humanity.

He has such hopes and desires that nothing apart from eternal happiness can [satisfy](#) them.

As is mentioned in the Tenth Word, even, when small, I asked my imagination:

"Do you want to live for a million years and rule the world but then cease to exist,

or to live for ever but have an [ordinary](#) and difficult existence?"

dolayısıyla âhiretin vücuduna ve tahakkukuna ve açılmasına dahi delalet ve şهادet ederler.

İşte bak, bu rükn-ü imanî ne kadar kuvvetli ve kat'î olduğunu gör.

Sekizinci Mes'elenin Bir Hülâsası

Yedinci'de haşri çok makamattan soracaktık.

Fakat Hâlıkımızın isimleriyle verdiği cevap o derece kuvvetli yakîn ve kanaat verdi ki;

daha başka sorgulara ihtiyaç bırakmadığından orada kısa kestik.

Şimdi bu mes'eledе, âhiret imanının, hem âhiretin saadetine, hem dünya [saadet](#)ine dair temin ettiği faideler ve neticelerinden yüzden biri hülâsa edilecek.

Saadet-i uhreviyeye ait kısmı, Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın izahatı daha hiç bir beyana ihtiyaç bırakmamış, onu ona havale ederek

ve saadet-i dünyeviyeye ait kısmı [izah](#) cihetini Risale-i Nur'a bırakıp,

yalnız kısa bir hülâsa ile insanın [hayat-ı şahsiye](#) ve [hayat-ı ictimaiyesine](#) ait yüzer neticelerinden üç-dört tanesini beyan ederiz.

Birincisi: İnsan, sair hayvanata muhalif olarak, hanesiyle alâkadar olduğu misillü dünya ile alâkardır

ve akaribiyle münasebetdar olduğu gibi, nev'-i beşer ile de ciddî ve fitrî münasebetdardır.

Ve dünyada [muvaḳḳat beka](#)sını arzuladığı gibi bir dâr-ı ebedîde beka'sını, aşk derecesinde arzuluyor.

Ve midesinin gıda ihtiyacını temin etmeğe çalıştığı gibi

dünya kadar geniş, belki ebede kadar uzanan sofraları ve gıdaları, akıl ve kalb ve [ruh](#) ve insaniyet mideleri için tedarik etmeğe [fitraten](#) mecburdur, çabılıyor.

Ve öyle arzuları ve matlâbları var ki, ebedî saadetten başka hiçbir şey onları [tatmin](#) etmiyor.

Hattâ Onuncu Söz'de işaret edildiği gibi, bir zaman - küçüklüğümde- hayalimden sordum:

"Sana bir milyon sene ömür ve dünya saltanatı verilmesini, fakat sonra ademe ve hiçliğe düşmesini mi istersin?

Yoksa bâki fakat [âdi](#) ve meşakkatli bir vücudu mu istersin?" dedim.

I saw that my imagination wanted the latter, feeling pain at the first,

and said: "I want to live for ever, even if in Hell!"

Thus, since the pleasures of this world do not satisfy **the imaginative faculty**, which is a servant of **human nature**,

man's **comprehensive** nature is certainly attached to eternity.

For man, therefore, who despite being afflicted with these boundless hopes and desires

as capital has only an insignificant **faculty of will** and absolute poverty,

belief in the hereafter is a treasury of such strength and **sufficiency**; is such a means of pleasure and happiness,

source of help, refuge, and **means of consolation** in the face of the endless sorrows of this world,

and is such a fruit and benefit that if the life of this world were to be sacrificed on the way of gaining it, it would still be cheap.

#243

Its **second** fruit and benefit, which looks to man's personal life

This is a consequence of great importance which is explained in the Third Topic, and about which is a footnote in A Guide For Youth.

Man's greatest and most constant anxiety

is his entering the place of execution that is the graveyard, the same as his friends and relations have entered it.

Wretched man, who is ready to sacrifice his very soul for a single friend,

thinks of the thousands, millions, or thousands of millions of friends who have been eliminated and have parted for all eternity,

and suffers torments worse than Hell. Just at that point

belief in the hereafter comes, opens his eyes, and raises the veil. It tells him: "Look!" He looks with belief,

and seeing that those friends have been saved from eternal death and **decay**

and are awaiting him happily in a **luminous** world, he receives *a pleasure of the spirit that intimates the pleasures of Paradise*.

Sufficing with the explanations and proofs of this consequence in the Risale-i Nur, we cut this short here.

A third benefit pertaining to personal life

Baktım, ikincisini arzulayıp birincisinden "ah" çekti.

"Cehennem de olsa beka isterim" dedi.

İşte madem **mahiyet-i insaniyenin** bir hizmetkârı olan **kuvve-i hayaliyeyi** bu dünya lezzetleri tatmin etmiyor.

Elbette gayet **câmi'** mahiyet-i insaniye, ebediyetle fitraten alâkadardır.

İşte bu hadsiz arzu ve emellere bağlı olduğu halde,

sermayesi bir cüz'î **cüz-ü ihtiyarî** ve fakr-ı mutlak bir insana,

âhirete iman ne derece kuvvetli ve **kâfi** ve vâfi bir hazine, bir medar-ı saadet ve lezzet,

bir **medar-ı istimdad**, bir merci' ve dünyanın hadsiz gamlarına karşı bir **medar-ı teselli** olduğu

öyle bir meyve ve faidedir ki; onu kazanmak yolunda dünya hayatını feda etse, yine ucuzdur.

İkinci meyvesi ve hayat-ı şahsiyeye bakan bir faidesi:

Üçüncü Mes'ele'de izah edilen ve Gençlik Rehberi'nde bir haşiye bulunan çok ehemmiyetli bir neticedir.

Evet her insanın, her zaman düşündüğü en ehemmiyetli endişesi,

mezaristana giren kendi dostları ve akrabaları gibi o i'damhaneye girmek keyfiyetidir.

Birtek dostu için, ruhunu feda eden o bîçare insanın;

binler, belki milyonlar, milyarlar dostları ebedî bir müfarakat içinde i'dam olmalarını tevehhüm edip

Cehennem azabından beter bir elem -o düşünmek ucundan- görüldüğü vakit,

âhirete iman geldi, gözünü açtırdı ve perdeyi kaldırdı. "Bak" dedi. O imanla baktı.

Cennet lezzetinden haber veren bir lezzet-i ruhaniyeyi o dostları ebedî ölümlerden ve çürümelerden kurtulup

mesrurane bir **nuranî** âlemde onu da bekliyorlar vaziyetinde müşahedesiyle aldı.

Risale-i Nur'da bu netice hüccetlerle izahına iktifaen kısa kesiyoruz.

Hayat-ı şahsiyeye ait **üçüncü bir faidesi**:

Man's superiority over other living beings and his high rank are

in respect of his elevated qualities, **comprehensive** abilities, universal worship, and his extensive spheres of existence.

However, the **virtues** he acquires like **zeal**, love, brotherhood, and humanity are to the extent of the fleeting present,

which is squeezed between the past and the future, which are both non-existent, and dead, and black.

For example, he loves and serves his father, brother, wife, nation, and country, whom he formerly did not know and after parting from them, will never see again.

He would **very rarely** be able to achieve complete loyalty and **sincerity**, and his virtues and perfections would diminish proportionately.

Then, just as because of his intelligence, he is about to fall **headlong** from being the highest of the animals to the lowest and most wretched,

belief in the hereafter comes to his assistance. It expands the present, *as constricting as the grave*, so that it encompasses the past and future

and is as broad as the world, and shows the bounds of existence to stretch from pre-eternity to post-eternity.

Thinking of his father being in **the realm of bliss** and **world of spirits**

and the **fraternity** of his brothers continuing to eternity,

and knowing that his wife will be a beautiful companion in Paradise also, he will love and respect them, be kindly and assist them.

#244

He will not exploit the important duties which are for relationships in that broad sphere of life and existence

for the worthless matters of this world, with its petty **hatreds** and **interests**.

His good qualities and attainments will advance to the degree he is **successful** in being earnestly loyal and truly sincere,

and his humanity will increase.

Although he does not receive the pleasure from life that a sparrow receives,

he becomes the most **eminent** and happy guest in the universe, superior to all the animals,

and the best loved and most acceptable servant of the universe's Owner.

This consequence has also been elucidated with proofs in the Risale-i Nur, so here we suffice with this.

İnsanın sair zîhayatlar üstündeki tefevvuku ve rütbesi ise;

yüksek seciyeleri ve **cem'iyetli** istidadları ve küllî ubudiyetleri ve geniş vücudî daireleri itibariyledir.

Halbuki o insan, *hem madum, hem ölü, hem karanlık olan geçmiş ve gelecek zamanların ortasında sıkışmış*

bir kısa zaman olan hazır vaktin mikyasıyla, ölçüsüyle; **hamiyeti**, muhabbeti, kardeşliği, insaniyeti gibi **seciyeler** alır.

Meselâ, eskiden tanımadığı ve ayrıldıktan sonra da hiç göremeyeceği babasını, kardeşini, karısını, milletini ve vatanını sever, hizmet eder.

Ve tam sadakata ve **ihlasa pek nâdir** muvaffak olabilir; o nisbette kemalâtı ve seciyeleri küçülür.

Değil hayvanların en ulvîsi belki **baş aşağı**, akıl cihetiyle en bîçaresi ve aşağısı olmak vaziyetine düşeceği sırada,

âhirete iman imdada yetişir. *Mezar gibi dar* zamanını, geçmiş ve gelecek zamanları içine alan, pek geniş bir zamana çevirir.

Ve dünya kadar, belki ezelden ebede kadar bir daire-i vücud gösterir.

Babasını, **dâr-ı saadette** ve **âlem-i ervah**ta dahi pederlik münasebetiyle

ve kardeşini, tâ ebede kadar **uhuvvetini** düşünmesiyle

ve karısını Cennet'te dahi en güzel bir refika-i hayatı olduğunu bilmesi haysiyetiyle sever, hürmet eder, merhamet eder, yardım eder.

Ve o büyük ve geniş daire-i hayatta ve vücuddaki münasebetler için olan ehemmiyetli hizmetleri,

dünyanın kıymetsiz işlerine ve cüz'î **garazlarına** ve **menfaatlerine** âlet etmez.

Ciddî sadakata ve samimî ihlasa **muvaffak** olarak, kemalâtı ve hasletleri, o nisbette -derecesine göre- yükselmeğe başlar.

İnsaniyeti teâli eder.

Hayat lezzetinde serçe kuşuna yetişmeyen o insan;

bütün hayvanat üstünde, kâinatın en **müntehab** ve bahtiyar bir misafiri

ve Sahib-i Kâinat'ın en mahbub ve makbul bir abdi olmasıdır.

Bu netice dahi Risale-i Nur'da hüccetlerle izahına iktifaen kısa kesildi.

A fourth benefit of belief in the hereafter, which looks to man's social life

A summary of this result is set forth in the Ninth Ray of the Risale-i Nur, it is as follows:

Children, which form a **quarter** of mankind, can live a human existence only through belief in the hereafter, and sustain their human capacity.

They otherwise live only childish, empty existences, blunting their grievous pains with trifling playthings.

For the effect of the constant deaths around them of children like themselves

on their sensitive **minds**, and weak hearts which in the future will nurture **far-reaching desires**, and their **vulnerable** spirits,

makes their minds and lives into **instruments of torture**. But then, through instruction in belief in the hereafter,

in place of their **anxieties**, and the playthings behind which they hid so as not to see those deaths, they feel a joy and expansion, and say:

"My brother or my friend has died and become a bird in Paradise.

He is flying around and enjoying himself better than we are.

And my mother has died, but she has gone to Divine mercy.

She will again take me into her embrace in Paradise and I shall see her again."

They may live in a state **befitting** humanity.

It is only in belief in the hereafter that the elderly, who form another quarter of mankind,

can find **consolation**, in the face of the close **extinction** of their lives and their entering the soil, and their fine and lovable worlds coming to an end.

Those kindly, **venerable** fathers and **devoted**, tender mothers would otherwise feel such a **disturbance of the spirit** and **tumult of the heart** that

the world would become a despairing prison for them and life, a ghastly torture.

But then belief in the hereafter says to them: "Don't worry!

You have an immortal youth; a shining, endless life awaits you.

Dördüncü bir faidesi ki, insanın hayat-ı içtimaiyesine bakıyor:

Risale-i Nur'dan Dokuzuncu Şua'da beyan edilen o neticenin bir hülâsası şudur:

Nev'-i insanın **dörtten birini** teşkil eden çocuklar, âhiret imanı ile insanca yaşayabilirler

ve insaniyetin istidadlarını taşıyabilirler.

Yoksa elîm endişeler içinde, kendini uyutturmak ve unutturmak için çocukça oyuncaklarıyla, haylaz bir hayatla yaşayacak.

Çünkü her vakit etrafında onun gibi çocukların ölmesiyle

onun nazik **dimağında** ve ileride **uzun arzuları** taşıyan zaîf kalbinde ve **mukavemetsiz** ruhunda öyle bir tesir yapar ki;

hayatı ve aklı o biçareye **âlet-i azab** ve işkence edeceği zamanda, âhiret imanının dersiyle,

görmemek için oyuncaklar altında onlardan saklandığı o **endişeler** yerinde, bir sevinç ve genişlik hissederek der:

"Bu kardeşim veya arkadaşım öldü, Cennet'in bir kuşu oldu.

Bizden daha iyi keyfeder, gezer.

Ve vâlidem öldü, fakat rahmet-i İlahiyeye gitti,

yine beni Cennet'te kucağına alıp sevecek

ve ben de o şefkatli anneciğimi göreceğim."

diye insaniyete **lâyık** bir tarzda yaşayabilir.

Hem insanın bir rub'unu teşkil eden ihtiyarlar;

yakında hayatlarının **sönmesine** ve toprağa girmelerine ve güzel ve sevimli dünyalarının kapanmasına karşı **teselli**yi, ancak ve ancak âhiret imanında bulabilirler.

Yoksa o merhametli **muhterem** babalar ve **fedakâr** şefkatli analar, öyle bir **vaveylâ-yı ruhî** ve bir **dağdağa-i kalbî** çekeceklerdi ki,

dünya onlara me'yusane bir zindan ve hayat işkenceli bir azab olurdu.

Fakat âhiret imanı onlara der: "Merak etmeyiniz.

Sizin ebedî bir gençliğiniz var, gelecek. Ve parlak bir hayat ve nihayetsiz bir ömür sizi bekliyor.

You will be joyfully reunited with the children and relatives you have lost.

All your good deeds have been preserved and you will receive your reward."

It affords them such solace and joy that

were they to experience old age a hundred times over all at the same time, it would not cause them despair.

#245

One third of mankind is formed by the youth.

With their turbulent emotions, the youths are not always able to control their **bold** intelligences and are overcome by their passions.

If then they lose their faith in the hereafter and do not recall the torments of Hell,

it puts in danger the property and honour of the upright people **in society**, and the peace and **self-respect** of the weak and elderly.

One youth may destroy the happiness of a **contented** home for one minute's pleasure,

then pay the penalty in prison for four or five years, degenerating into a wild animal.

If belief in the hereafter comes to his assistance and he swiftly comes to his senses, saying:

"It's true **the government informers** can't see me and I can hide from them,

but the angels of a **Glorious Monarch** who has a prison like Hell see me and are recording all my evil deeds.

I am not free and independent; I am a traveller charged with duties.

One day I too will be old and weak."

He suddenly starts to feel a sympathy and respect for those he wanted to cruelly assault.

This too is explained with proofs in the Risale-i Nur, so deeming that sufficient, we here cut it short.

Another important section of mankind are the sick, the oppressed, the disaster-stricken like us, the poor and the life prisoners;

if belief in the hereafter does not come to their aid,

death, of which they are continuously reminded by illness,

unavenged wrongs, **the arrogant treachery of the oppressor**, from whom they cannot save their honour,

the terrible **despair** of having lost their property or children in serious disasters,

Ve zayı' ettiğiniz evlâd ve akrabalarınızla sevinçlerle görüşeceksiniz.

Ve ettiğiniz bütün iyilikleriniz muhafaza edilmiş, mükâfatlarını göreceksiniz."

diye, iman-ı âhiret onlara öyle bir teselli ve inşirah verir ki;

her birinin yüz ihtiyarlık birden başlarına toplansa, onları me'yus etmez.

Nev'-i insanın üçten birisini teşkil eden gençler,

hevesatları galeyanda, hissiyata mağlub, **cür'etkâr**, akıllarını her vakit başına almayan o gençler,

âhiret imanını kaybetseler ve Cehennem azabını tahattur etmezlerse;

hayat-ı içtimaiyede ehl-i namusun malı ve ırzı ve zaîf ve ihtiyarların rahatı ve **haysiyeti** tehlikede kalır.

Bazı bir dakika lezzeti için bir **mes'ud** hanenin saadetini mahveder

ve bu gibi hapiste dört-beş sene azab çeker, canavar bir hayvan hükmüne geçer.

Eğer iman-ı âhiret onun imdadına gelse, çabuk aklını başına alır.

"Gerçi **hükûmet hafiyeleri** beni görmüyorlar ve ben onlardan saklanabilirim,

fakat Cehennem gibi bir zindanı bulunan bir **Padişah-ı Zülcelal**'in melaikeleri beni görüyorlar ve fenalıklarımı kaydediyorlar.

Ben başıboş değilim ve vazifedar bir yolcuym.

Ben de onlar gibi ihtiyar ve zaîf olacağım." diye

birden, zulmen tecavüz etmek istediği adamlara karşı bir şefkat, bir hürmet hissetmeye başlar.

Bu mananın dahi Risale-i Nur'da bürhanlarıyla izahına iktifaen kısa kesiyoruz.

Hem nev'-i beşerin ehemmiyetli bir kısmı, hastalar ve mazlumlardan ve bizim gibi musibetzedeler ve fakirler ve ağır ceza alan mahpuslar;

eğer iman-ı âhiret onların imdadına yetişmezse,

her vakit hastalığın ihtarıyla gözü önüne gelen ölüm

ve intikamını alamadığı ve namusunu elinden kurtaramadığı **zalimin mağrurane ihaneti**

ve büyük musibetlerde boşboşuna malını, evlâdını kaybetmekle gelen elîm **me'yusiyeti**

the **distress** at having to suffer the torments of prison for five or ten years because of a minute or two, or an hour or two, of **pleasure**

- these surely make the world into a prison for such **unfortunates**, and life into **agonizing** torment.

But if belief in the hereafter comes to their assistance, they suddenly breathe freely,

and **according to the degree of their belief**, their distress, despair, anxiety, anger, and desire for vengeance **abate**, sometimes partially, sometimes entirely.

I can even say that if **belief in the hereafter** had not helped me and some of my brothers

in this fearsome calamity of our being imprisoned for no reason,

to stand it for one day would have been as grievous as death and driven us to resign from life.

But endless thanks be to God, despite suffering the distress of my brothers, whom I love as much as my life, as well as my own,

in addition to the weeping and sorrow of thousands of copies of the Risale-i Nur and my gilded, decorated, **valuable** books, **which I love as much as my eyes**,

and although I could never stand the slightest **insult** or to be dominated,

I swear that the light and strength of belief in the hereafter afforded me the patience, **endurance**, solace, and **steadfastness**;

indeed, it filled me with **enthusiasm** to gain greater reward in the **profitable**, instructive exertions of this **ordeal**,

for as I said at the beginning of this treatise,

#246

I knew myself to be in a good medrese or school worthy of the title of 'Medrese -i Yusufiye' (School of Joseph).

If it was not for the **occasional** sickness and irritability **arising from old age**,

I would have worked at my lessons even better and with greater ease of mind.

However, **we have strayed from the subject**; I hope it will be forgiven.

Also, everyone's home is a small world for him, and even a small Paradise.

If belief in the hereafter is not at the basis of the happiness of that home,

the members of the family will suffer anguish and anxiety to the extent of their compassion, love, and attachment.

Their paradise will either turn into Hell,

ve bir-iki dakika veya bir-iki saat **keyif** yüzünden beş-on sene böyle bir hapis azabını çekmekten gelen kederli **sıkıntı**,

elbette o **bîçarelere** dünyayı zindan ve hayatı bir **işkenceli** azaba çevirir.

Eğer âhirete iman imdadlarına yetişse, birden onlar nefes alırlar;

sıkıntıları, me'yusiyetleri ve endişeleri ve intikam hiddetleri **derece-i imanına göre** kısmen ve bazan tamamen **zâil olur**.

Hattâ diyebilirim ki: Benim ve bir kısım kardeşlerimin

bu sebebsiz hapsimizde ve dehşetli musibetimizde, eğer **iman-ı âhiret** yardım etmese idi,

bir gün dayanmak ölüm kadar tesir edip bizi hayattan istifa etmeğe sevkedecekti.

Fakat hadsiz şükür olsun, benim canım kadar sevdiğim pek çok kardeşlerimin bu musibetten gelen elemelerini de çektiğim

ve **gözüm kadar sevdiğim** binler Risale-i Nur risaleleri ve benim yaldızlı ve süslü ve **çok kıymetdar** kitaplarımın ziya'ları ve ağılamalarından teessüflerini çektiğim

ve eskiden beri az bir **ihaneti** ve tahakkümü kaldıramadığım halde,

sizi kasmle temin ederim ki: İman-ı bil'âhiret nuru ve kuvveti bana öyle bir sabır ve **tahammül** ve teselli ve **metanet**,

belki mücahidane, **kârlı** bir **imtihan** dersinde daha büyük mükâfatı kazanmak için bir **şevk** verdi ki;

ben bu risalenin başında dediğim gibi,

kendimi Medrese-i Yusufiye ünvanına lâayık bir güzel ve hayırlı medresede biliyorum.

Arasıra gelen hastalıklar ve **ihtiyarlıktan neş'et eden** titizlikler olmasa idi,

mükemmel ve rahat-ı kalb ile derslerime daha ziyade çalışacaktım.

Her ne ise.. bu makam münasebetiyle **saded harici girdi**, kusura bakılmasın.

Hem her insanın küçük bir dünyası, belki küçük bir cenneti dahi kendi hanesidir.

Eğer iman-ı âhiret o hanenin saadetinde hükmetmezse,

o aile efradı, herbiri şefkat ve muhabbet ve alâkadarlığı derecesinde elim endişeler ve azablar çeker.

O cenneti, cehenneme döner.

or it will numb their minds with amusements and **dissipation**.

Like the ostrich, who sees the hunter but can neither fly nor escape and sticks its head in the sand so as not to be seen,

they plunge their heads into heedlessness so that death, decline, and separation do not spot them.

They find a **way out** by temporarily blocking out their feelings **in lunatic fashion**.

Because, for example, the mother trembles constantly at seeing her children, for whom she would sacrifice her soul, exposed to dangers.

While the children all the time feel sorrow and fear at being unable to save their father and brother from **unceasing** calamities.

Thus, in the upheavals of this worldly life, **the supposedly happy life of the family** loses its happiness in many respects,

and the relations and **closeness** in this brief life do not result in true loyalty, heartfelt sincerity, disinterested service and love.

Good character declines proportionately, and is even lost.

Whereas if belief in the hereafter enters that home, it illuminates it completely,

and its members have sincere respect, love, and compassion for each other, are loyal and **disregard each other's faults, in the measure not of their relations, closeness, kindness, and love in this brief life,**

but of their continuation in the realm of the hereafter, in everlasting happiness,

and their good character increases accordingly.

The happiness of true humanity starts to **unfold** in that home.

Since this too is elucidated with proofs in the Risale-i Nur, we cut this short here.

Towns are also **households** for their inhabitants.

If belief in the hereafter does not govern among the members of that large family

vices like **malice**, self-interest, false pretences, selfishness, **artificiality**, hypocrisy, **bribery**, and deception will dominate, displacing sincerity, **cordiality**, virtue, **zeal**, self-sacrifice, seeking God's pleasure and the reward of the hereafter, **which are bases of good conduct and morality.**

Anarchy and **savagery** will govern under the superficial order and humanity, poisoning the life of the town.

Veyahut muvakkat eğlenceler ve **sefahet**lerle aklını tenvim edip uyutur.

(Devekuşu gibi avcıyı görür, kaçamıyor, uçamıyor. Başını kuma sokar, tâ görünmesin.)

Başını gaflete sokar, tâ ölüm ve zeval ve firak onu görmesin.

Divanece, muvakkat, ibtal-i his nev'inden bir **çare** bulur.

Çünkü meselâ: Vâlide ruhunu feda ettiği evlâdını daima tehlikelere maruz gördükçe titrer.

Ve pederini ve kardeşini **eksik olmayan** belalardan kurtaramayan evlâdlar, daim bir keder, bir korkaklık hisseder.

Buna kıyasen, bu dağdağalı kararsız hayat-ı dünyeviyede **o mes'ud zannedilen aile hayatı** çok cihetlerle saadetini kaybeder

ve kısacık bir hayattaki münasebet ve **karabet** dahi, hakikî sadakatı ve samimî ihlası ve garazsız bir hizmeti ve muhabbeti vermez.

Ahlâk o nisbette küçülür, belki sukut eder.

Eğer âhirete iman o haneye girse, birden ışıklandırarak,

ortalarındaki münasebet ve şefkat ve karabet ve muhabbet kısacık bir zaman ölçüsüyle değil,

belki dâr-ı âhirette saadet-i ebediyede dahi o münasebetlerin devamı ölçüsüyle samimî hürmet eder, sever, şefkat eder, sadakat eder,

kusurlarına bakmaz gibi ahlâk yükseklir.

Hakikî insaniyet saadeti o hanede başlar **inkışafa**.

Bu mana dahi hüccetlerle Risale-i Nur'da beyanına binaen kısa kesildi.

Hem herbir şehir kendi ahalisine geniş bir **hanedir**.

Eğer iman-ı âhiret o büyük aile efradında hükmetmezse;

güzel ahlâkın esasları olan ihlas, **samimiyet**, fazilet, **hamiyet**, fedakârlık, rıza-yı İlahî, sevab-ı uhrevî yerine **garaz**, menfaat, sahtekârlık, hodgâmlık, **tasannu**, riya, **rüşvet**, aldatmak gibi haller meydan alır.

Zahirî asayiş ve insaniyet altında, anarşistlik ve **vahşet** manaları hükmeder; o hayat-ı şehriye zehirlenir.

The children will become troublemakers, the youth will take to drink, the strong will embark on **oppression**, and the elderly start to weep.

#247

By analogy, the country is also a household, and the **fatherland**, the home of the national family.

If belief in the hereafter rules in these broad homes, true respect, earnest compassion, **disinterested love**, **mutual assistance**,

honest service and **social relations**, unhypocritical **charity**, virtue, modest greatness, and **excellence** will all start to develop.

It says to the children: "Give up messing around; there is Paradise to be won!",

and teaches them self-control through instruction in the Qur'an.

It says to the youth: "There is Hell-fire; give up your drunkenness!", and brings them to their senses.

It says to the oppressor: "There is severe torment; you will receive a blow!", and makes them bow to **justice**.

It says to the elderly: "Awaiting you is everlasting happiness in the hereafter far greater than all the happiness you have lost here,

and immortal youth; try to win them!"

It turns their tears into laughter.

It shows its favourable effects in every group, particular and universal, and illuminates them.

The sociologists and moralists, who are concerned with the social life of mankind, should take special note.

If the rest of the thousands of benefits and advantages of belief in the hereafter are compared with the five or six we have alluded to, it will be understood that

it is only belief that is the means of happiness in this world and the next, and in the lives of both.

Deeming sufficient the powerful replies to the **frail** doubts concerning bodily resurrection described in the Twenty-Eighth Word of the Risale-i Nur and in others of its treatises,

we merely make the following brief indication:

The most comprehensive mirror of the Divine Names lies in **corporeality**.

The richest and most active centre of the Divine aims in the creation of the universe lies in corporeality.

Çocuklar haylazlığa, gençler sarhoşluğa, kavîler **zulme**, ihtiyarlar ağlamağa başlarlar.

Buna kıyasen, memleket dahi bir hanedir ve **vatan** dahi bir millî ailenin hanesidir.

Eğer iman-ı âhiret bu geniş hanelerde hükmetse, birden samimî hürmet ve ciddî merhamet ve **rüşvetsiz muhabbet** ve **muavenet**

ve hilesiz hizmet ve **muaşeret**

ve rıyasız **ihسان** ve fazilet

ve enaniyetsiz büyüklük ve **meziyet** o hayatta inkişafa başlarlar.

Çocuklara der: "Cennet var, haylazlığı bırak."

Kur'an dersiyle temkin verir.

Gençlere der: "Cehennem var, sarhoşluğu bırak." Akli başlarına getirir.

Zalime der: "Şiddetli azab var, tokat yiyeceksin." **Adalet**e başını eğdirir.

İhtiyarlara der: "Senin elinden çıkmış bütün saadetlerinden çok yüksek ve daimî bir uhrevî saadet

ve taze, bâki bir gençlik seni bekliyorlar. Onları kazanmağa çalış."

Ağlamasını gülmeye çevirir.

Bunlara kıyasen cüz'î ve küllî herbir taifede hüsn-ü tesirini gösterir, ışıklandırır.

Nev'-i beşerin hayat-ı içtimaiyesiyle alâkadar olan içtimaiyyun ve ahlâkiyyunların kulakları çınlasın!

İşte iman-ı âhiretin binler faidelerinden işaret ettiğimiz beş-altı nümunelerine sairleri kıyas edilse kat'î anlaşılır ki;

iki cihanın ve iki hayatın medar-ı saadeti yalnız imandır.

Risale-i Nur'da Yirmisekizinci Söz'de ve başka risalelerinde, haşrin cismaniyeti cihetinde gelen **zaîf** şübhelere kuvvetli cevaplarına iktifaen

burada yalnız bir kısa işaretle deriz ki:

Esma-ı İlahiyenin en cem'iyetli âyinesi **cismaniyet**tedir.

Ve hilkat-ı kâinattaki makasıd-ı İlahiyenin en zengini ve faal merkezi cismaniyettedir.

The greatest variety of the multifarious dominical bounties lies in corporeality.

The greatest multiplicity of the seeds of the supplications and thanks man offers to his Creator through the tongues of his needs again lies in corporeality.

And the greatest diversity of the seeds of the non-physical and spirit worlds also lies in corporeality.

By analogy with this, since hundreds of universal truths are centred in corporeality,

in order to multiply corporeality and make it manifest the above truths on the face of the earth,

with awesome activity and speed, the All-Wise Creator clothes the successive caravans of beings in existence and sends them to that exhibition.

#248

Then he discharges them and sends others in their place, constantly making the factory of the universe run.

Weaving corporeal products, He makes the earth into a seed-bed of the hereafter and Paradise.

In fact, in order to gratify man's physical stomach,

he listens to and accepts the prayer for immortality his stomach makes through the tongue of disposition, affording it the greatest importance,

and in order to answer it, prepares in corporeality incalculable numbers of innumerable sorts and kinds of artistic foods and precious bounties, all affording different pleasures.

This demonstrates self-evidently and without doubt that in the hereafter, the most numerous and various of the pleasures of Paradise will be corporeal,

and that the bounties of the eternal abode of bliss, which everyone wants and is familiar with, will be corporeal.

Is it at all possible that the Most Compassionate All-Powerful One, the All-Knowing and Munificent One, Who accepts the prayer offered through the tongue of disposition by the common stomach,

and gratifying it with infinitely miraculous physical foods,

always replies in fact, intentionally and without chance,

would not accept the numerous, general prayers of man - who is the most important result of the universe, the Divine vicegerent on earth, and the Creator's choice being and worshipper - which he offers through the supreme stomach of humanity

for universal, elevated corporeal pleasures in the eternal realm, which he always desires

Ve ihsanat-ı Rabbanîyenin en çok çeşitleri ve rengârenkleri cismaniyettir.

Ve beşerin ihtiyacat dilleriyle Hâlık'ına karşı dualarının ve teşekküratının en kesretli tohumları yine cismaniyettir.

Maneviyat ve ruhaniyat âlemlerinin en mütenevvi çekirdekleri yine cismaniyettir.

Bunlara kıyasen, yüzer küllî hakikatlar cismaniyette temerküz ettiğinden,

Hâlık-ı Hakîm zemin yüzünde cismaniyeti çoğaltmak ve mezkûr hakikatlere mazhar eylemek için

öyle sür'atli ve dehşetli bir faaliyetle kafilâ kafilâ arkasına mevcudata vücut giydirmek, o meşhere gönderir.

Sonra onları terhis eder, başkalarını gönderir. Mütemadiyen kâinat fabrikasını işletir.

Cismanî mahsulâtı dokuyup, zemini âhirete ve Cennet'e bir fidanlık bahçesi hükmüne getirir.

Hattâ insanın cismanî midesini memnun etmek için,

o midenin hal diliyle bekasına dair duasını kemal-i ehemmiyetle dinleyip kabul ederek

fiilen cevap vermek için, hadsiz ve hesabsız ve yüzbinler tarzlarda ve binler çeşit çeşit lezzetlerde gayet san'atlı taamları ve gayet kıymetli nimetleri cismaniyete ihzar etmek,

bedahetle ve şeksiz gösterir ki; dâr-ı âhirette Cennet'in en çok ve en mütenevvi' lezzetleri cismanîdir.

Ve saadet-i ebediyenin en ehemmiyetli ve herkesin istediği ve ünsiyet ettiği nimetleri cismanîdir.

Acaba hiçbir cihet-i ihtimali ve imkânı var mı ki; bu âdi midenin hal diliyle beka duasını kabul edip

nihayetsiz mu'cizatlı maddî taamlar ile onu minnetdar ederek,

her vakit tesadüfsüz, kasdî olarak fiilen cevap veren bir Kadîr-i Rahîm, bir Alîm-i Kerîm,

kâinatın en ehemmiyetli neticesi ve arzın halifesi ve o Hâlık'ın güzidesi ve perestîşkârı olan nev'-i insanın insaniyet mide-i kübrası ile

küllî ve yüksek ve daima arzu ettiği

and with which he is familiar and which by nature he wants;

that He should not respond in fact with bodily resurrection, and not gratify him eternally?

Should He hear [the buzz of the fly](#), and not hear the crashing thunder?

Should He equip a common soldier to perfection, and ignore the army, giving it no importance?

To do so would be impossible and absurd.

Yes, in accordance with [the explicit statement](#) of the verse:

There will be there all that the souls could desire, all that the eyes could delight in, (Qur'an, 43:71)

man will experience in Paradise in fitting form the physical pleasures with which he is most familiar and samples of which he has tasted in this world.

The rewards for the [sincere](#) thanks and particular worship each of his members, like the tongue, eye, and ear, offers, will be given through physical pleasures particular to those [members](#).

The Qur'an of Miraculous Exposition describes the physical pleasures so [explicitly](#), it is impossible not to accept the apparent meaning, and to make forced [interpretations](#) of them.

#249

The fruits and results of belief in the hereafter, then, show that

just as the reality and needs of the stomach, one of the human members, are decisive evidence for the existence of food;

so the reality and perfections of man, and his innate needs and desire for eternity,

and his abilities and potentialities, which demand the above-mentioned consequences and benefits of belief in the hereafter,

are certain evidence for the hereafter and Paradise and eternal physical pleasures, and they testify to their certain existence.

Similarly, the reality of the universe's perfections and its meaningful creational signs, and all its truths connected with the above human truths

are evidence for the certain existence of the realm of the hereafter, the resurrection of the dead, and the opening up of Heaven and Hell.

ve ünsiyet ettiği ve fitraten istediği cismanî lezzetleri, dâr-ı bekada verilmesine dair hadsiz umumî duaları kabul olmasın

ve haşr-i cismanî ile fiilen cevap verilmesin; onu ebedî minnetdar etmesin.

Âdeta [sineğin sesini](#) işitsin, gök gürültüsünü işitmesin.

Ve âdi bir neferin kemal-i ehemmiyetle techizatına baksın; orduya hiç bakmasın, ehemmiyet vermesin.

Bu yüz derece muhal ve bâtıldır.

Evet

وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ

âyetinin [sarahat-ı kat'iyesiyle](#):

İnsan, en ziyade ünsiyet ettiği ve dünyada nümunesini tatmış olduğu cismanî lezzetleri Cennet'e lââyık bir tarzda görecek, tadacak.

Ve lisan, göz ve kulak gibi a'zaların ettikleri [hâlis](#) şükürler ve hususî ibadetlerin mükâfatları,

o [uzuvlara](#) mahsus cismanî lezzetler ile verilecektir.

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan o derece cismanî lezzetleri [sarîh](#) bir surette beyan eder ki,

başka [teviller](#) ile mana-yı zahiriyi kabul etmemek, imkân haricindedir.

İşte iman-ı âhiretin meyveleri ve neticeleri gösteriyorlar ki;

Nasıl ki a'za-yı insanîden midenin hakikati ve ihtiyacı, taamların vücuduna kat'î delalet eder;

öyle de: İnsanın hakikati ve kemalâtı ve fitrî ihtiyacı ve ebedî arzuları

ve iman-ı âhiretin mezkûr netice ve faidelerini isteyen hakikatları ve istidadları

daha kat'î olarak âhirete ve Cennet'e ve cismanî bâkî lezzetlere delalet ve tahakkuklarına şahadet ettiği gibi,

bu kâinatın hakikat-ı kemalâtı ve manidar tekvinî âyâtı ve insaniyetin mezkûr hakikatlar ile alâkadar bütün hakikatları,

dâr-ı âhiretin vücuduna ve tahakkukuna ve haşrin gelmesine ve Cennet ve Cehennem'in açılmasına delalet ve şahadet ettiklerini,

This has been proved so brilliantly in the Risale-i Nur, and particularly in the Tenth, Twenty-Eighth (both Stations), and Twenty-Ninth Words,

and the Ninth Ray, and the Supplication of the Third Ray, that they leave no room for doubt.

Referring readers to them, we cut short this long story here.

The Qur'anic descriptions of Hell are also so clear and explicit they leave no need for further [description](#).

Only, referring to the Risale-i Nur detailed explanation of one or two points which dispel one or two [flimsy doubts](#), we shall set forth a very brief summary.

First Point: The thought of Hell and the fear it induces does not dispel the pleasures of the above fruits of belief.

For boundless Divine mercy says to the fearful man: Come to me! Enter the door of [repentance](#),

then the existence of Hell will not frighten you, but make known completely the pleasures of Paradise,

and avenge you and all creatures whose rights have been transgressed, and give you enjoyment.

If you are so submerged in [misguidance](#) you cannot extricate yourself,

the existence of Hell is still immeasurably better than eternal [annihilation](#),

and is also a sort of kindness for the disbelievers.

For man, and even animals with young, receive pleasure at the pleasure and happiness of their relatives, offspring, and friends, and in one respect are happy.

Therefore, O atheist! Because of your misguidance, you [will](#) either [tumble into](#) non-being at your eternal [execution](#), or you will enter Hell!

As for **non-existence**, [which is absolute evil](#), since it consists of the annihilation together with yourself of all your relatives, [forbears and descendants](#), whom you love and [at whose happiness](#) you are to an extent happy,

it causes pain to your spirit, heart, and inner nature severer than a thousand Hells.

For if there was no Hell, there would be no Paradise. Through your disbelief, everything falls into non-existence.

If you go to Hell and remain within [the sphere of existence](#),

those you love and your relatives will be happy in Paradise, or will be the [recipients](#) of compassion in some respects within the spheres of existence.

This means you should support the idea of Hell existing.

Risale-i Nur eczaları ve bilhâssa Onuncu ve Yirmisekizinci (İki Makamı), Yirmidokuzuncu Sözler

ve Dokuzuncu Şua ve Münacat Risaleleri hüccetlerle, parlak ve şübhe bırakmaz bir tarzda isbat etmişler.

Onlara havale ederek bu uzun kıssayı kısa kesiyoruz.

Cehennem'e dair beyanat-ı Kur'aniye o kadar vâzih ve zahirdir ki başka [izahata](#) ihtiyaç bırakmamış.

Yalnız bir-iki [zaîf şübheyi](#) izale edecek iki-üç nükteyi, - tafsilini Risale-i Nur'a havale edip, gayet kısa bir hülâsasını- beyan edeceğiz.

Birinci Nükte: Cehennem fikri, geçmiş iman meyvelerinin lezzetlerini korkusuyla kaçırmıyor.

Çünkü hadsiz rahmet-i Rabbaniye o korkan adama der: Bana gel, [tövbe](#) kapısıyla gir.

Tâ Cehennem'in vücudu değil korkutmak, belki sana Cennet'in lezzetlerini tam bildirsin

ve senin ve hukuklarına tecavüz edilen hadsiz mahlukatın intikamlarını alsın, sizi keyiflendsin.

Eğer sen [dalalette](#) boğulup çıkamıyorsan yine

Cehennem'in vücudu, bin derece [i'dam](#)-ı ebedîden hayırlıdır

ve kâfirlere de bir nevi merhamettir.

Çünkü insan hattâ yavrulu hayvanat dahi, akrabasının ve evlâdının ve ahabının lezzetleriyle ve saadetleriyle lezzetlenir, bir cihette mes'ud olur.

Şu halde sen ey mülhid, dalaletin itibarıyla ya [i'dam](#)-ı ebedî ile ademe [düşeceksin](#) veya Cehennem'e gireceksin!

[Şerr-i mahz olan adem](#) ise, senin bütün sevdiklerin ve [saadetleriyle](#) memnun ve bir derece mes'ud olduğun umum akraba ve [asl u neslin](#) seninle beraber i'dam olmasından,

binler derece Cehennem'den ziyade senin ruhunu ve kalbini ve mahiyet-i insaniyeni yandırır.

Çünkü Cehennem olmazsa, Cennet de olmaz. Herşey senin küfrün ile ademe düşer.

Eğer sen Cehennem'e girsen, [vücut dairesinde](#) kalsan,

senin sevdiklerin ve akrabaların ya Cennet'te mes'ud veya vücut dairelerinde bir cihette merhametlere [mazhar](#) olurlar.

Demek herhalde Cehennem'in vücuduna tarafdar olmak sana lâzımdır.

To oppose it is to support non-existence, which is to support the elimination of innumerable friends' happiness.

#250

Yes, Hell is an awesome, majestic, existent land which performs the wise and just function of being the place of incarceration of the Glorious Sovereign of the sphere of existence, which is pure good.

It performs numerous other functions, besides that of prison, and fulfils many purposes

and carries out many duties connected with the eternal realm.

It is also the awe-inspiring habitation of many living creatures like the Angels of Hell.

Second Point: There is no contradiction between the existence and ghastly torments of Hell,

and infinite mercy, true justice, and wisdom with its balance and absence of waste.

Indeed, mercy, justice, and wisdom require its existence.

For to punish a tyrant who tramples the rights of a thousand innocents

and to kill a savage animal who tears to pieces a hundred cowed animals,

is for the oppressed a thousandfold mercy within justice.

While to pardon the tyrant and leave the savage beast free,

is for hundreds of wretches a hundredfold pitilessness in place of that single act of misplaced mercy.

Similarly, among those who will enter Hell is the absolute disbeliever. For through his disbelief and denial he both transgresses the rights of the Divine Names,

and through denying the testimony of beings to those Names, he transgresses their rights,

and by denying the elevated duties of glorification of creatures before the Divine Names he violates their rights,

and through denying their being mirrors to and responding with worship to the manifestation of Divine dominicality, which is the purpose of the universe's creation and a reason for its existence and continuance, he transgresses their rights in a way.

His disbelief is therefore a crime and wrong of such vast proportions it may not be forgiven,

and deserves the threat of the verse,

*God forgives not [the sin of] joining other gods with Him .
(Qur'an, 4:48, 116)*

Cehennem aleyhinde bulunmak, ademe taraftar olmaktır ki, hadsiz dostlarının saadetlerinin hiç olmasına taraftarlıktır.

Evet Cehennem ise, hayr-ı mahz olan daire-i vücudun Hâkim-i Zülcelalinin hakımane ve âdilane bir hapishane vazifesini gören dehşetli ve celalli bir mevcut ülkesidir.

Hapishane vazifesini de görmekle beraber, başka pek çok vazifeleri var.

Ve pek çok hikmetleri ve âlem-i bekaya ait hizmetleri var.

Ve zebani gibi pek çok zîhayatın celaldarane meskenleridir.

İkinci Nükte: Cehennem'in vücudu ve şiddetli azabı,

hadsiz rahmete ve hakikî adalete ve israfsız, mizanlı hikmete zıddiyeti yoktur.

Belki rahmet ve adalet ve hikmet, onun vücudunu isterler.

Çünkü nasıl bin masumların hukukunu çiğneyen bir zalimi cezalandırmak

ve yüz mazlum hayvanları parçalayan bir canavarı öldürmek,

adalet içinde mazlumlara bin rahmettir.

Ve o zalimi afvetmek ve canavarı serbest bırakmak,

bir tek yolsuz merhamete mukabil yüzer bîçarelere yüzer merhametsizliktir.

Aynen öyle de; Cehennem hapsine girenlerden olan kâfir-i mutlak, küfrüyle hem esma-i İlahiyenin hukukuna inkâr ile tecavüz,

hem o esmaya şehadet eden mevcudatın şehadetlerini tekzip ile hukuklarına tecavüz

ve mahlukatın o esmaya karşı tesbihkârane yüksek vazifelerini inkâr etmekle hukuklarına tecavüz

ve kâinatın gaye-i hilkatı ve bir sebep-i vücudu ve bekası olan tezahür-ü rububiyet-i İlahiyeye karşı ubudiyetlerle mukabelelerini ve âyinedarlıklarını tekzip ile hukukuna bir nevi tecavüz ettiği haysiyetiyle

öyle azîm bir cinayet, bir zulümdür ki afva kabiliyeti kalmaz.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ

âyetinin tehdidine müstehak olur.

Not to cast him into Hell would comprise innumerable instances of mercilessness

to innumerable **claimants** whose rights had been transgressed, in place of a single misplaced act of mercy.

Just as those claimants demand the existence of Hell, so do Divine **dignity** and majesty, and **tremendousness** and perfection most certainly demand it.

Yes, if a worthless **rebel** who assaults the people says to the **proud** ruler of the place:

"You can't put me in prison!", affronting his dignity,

if there is not a prison in the town, the ruler will have one made just to throw the ill-mannered wretch into it.

Onu Cehennem'e atmamak, bir yersiz merhamete mukabil,

hukuklarına taarruz edilen hadsiz **davacılara** hadsiz merhametsizlikler olur.

İşte o davacılar Cehennem'in vücudunu istedikleri gibi, **izzet**-i celal ve **azamet**-i kemal dahi kat'î isterler.

Evet nasıl bir serseri **âsi** ve raiyete tecavüz eden bir adam, oranın **izzetli** hâkimine dese:

"Beni hapse atamazsın ve yapamazsın." diye izzetine dokunsa,

elbette o şehirde hapis olmasa da o edepsiz için bir hapis yapacak, onu içine atacak.

www.risaleglobal.com

In just the same way, through his disbelief the absolute disbeliever affronts seriously the dignity of **Divine glory**,

and through his denial offends the **splendour** of His power,

and through his **aggression** disturbs the perfection of His **dominicality**.

Even if there were not many things necessitating the functions of Hell and many reasons for and instances of wisdom in its existence,

it is the **mark** of that dignity and glory to create a Hell for disbelievers such as that, and to cast them into it.

Moreover, even the nature of disbelief makes known Hell.

Yes, just as if the true nature of belief was to be embodied, it could with its pleasures take on the form of a private paradise,

and in this respect gives secret news of Paradise;

so, as is proved with evidences in the Risale-i Nur and is also alluded to in the previous Topics,

disbelief, and especially absolute disbelief, and **dissembling**, and **apostasy**, are the cause of such dark and awful pains and spiritual torment that

if they were to be embodied, they would become a private Hell for the **apostate**,

and in this way tell of the greater Hell in concealed manner.

The tiny truths in the seed-bed of this world produce shoots in the hereafter.

Thus, this poisonous seed indicates that particular tree of Zaqqum, saying: "I am its origin.

For the unfortunate who bears me in his heart, my fruit is a private sample of that Zaqqum-tree."

Since disbelief is aggression against innumerable rights,

it is certainly an infinite crime and deserves infinite punishment.

Human justice considers a sentence of fifteen years imprisonment (nearly eight million minutes)

to be justice for a one minute's murder, and conformable with **general rights** and interests.

Therefore, since one instance of disbelief is the equivalent of a thousand murders,

to suffer torments for nearly eight thousand million minutes for one minute's absolute disbelief, is **in conformity** with that law of justice.

Aynen öyle de; kâfir-i mutlak, küfrüyle izzet-i **celaline** şiddetle dokunuyor.

Ve **azamet**-i kudretine inkâr ile dokunduruyor.

Ve kemal-i **rububiyetine** **tecavüzü**yle ilişiyor.

Elbette Cehennem'in pek çok vazifeler için pek çok esbab-ı mücibesi ve vücudunun hikmetleri olmasa da,

öyle kâfirler için bir Cehennem'i halketmek ve onları içine atmak, o izzet ve celalin **şe'n**idir.

Hem mahiyet-i küfür dahi Cehennem'i bildirir.

Evet nasıl ki imanın mahiyeti eğer tecessüm etse, lezzetleriyle bir cennet-i hususiye şekline girebilir

ve Cennet'ten bu noktadan gizli haber verir.

Aynen öyle de: Risale-i Nur'da delilleriyle isbat ve baştaki mes'elelerde dahi işaret edilmiş ki;

küfrün ve bilhâssa küfr-ü mutlakın ve **nifak**ın ve **irtidad**ın öyle karanlıklı ve dehşetli elemeleri ve manevî azabları var..

eğer tecessüm etse, o **mürted** adama bir hususî cehennem olur.

Ve büyük Cehennem'den bu cihette gizli haber verir.

Ve bu fidanlık dünya mezraasındaki hakikatçikler âhirette sünbüller vermesi noktasından,

bu zehirli çekirdek, o zakkum ağacına işaret eder. "Ben onun bir mâyesiyim." der.

"Ve beni kalbinde taşıyan bedbaht için o zakkum ağacının bir hususî nümunesi, benim meyvem olur."

Madem küfür hadsiz hukuka bir tecavüzdür,

elbette hadsiz bir cinayettir. Öyle ise hadsiz bir azaba müstehak eder.

Madem bir dakika katl, onbeş sene cezada (sekiz milyona yakın dakikada) hapis azabını çekmesini

adalet-i beşeriye kabul edip maslahata ve **hukuk-u âmmeye** muvafık görür.

Elbette bir küfür bin katl kadar olması cihetiyle,

bir dakika küfr-ü mutlak, sekiz milyara yakın dakikalarda azab çekmesi, o kanun-u adaletle **muvafık** geliyor.

A person who passes a year of his life in disbelief deserves punishment for close on two million million eight hundred eighty thousand million minutes,

and manifests the meaning of the verse,

They will dwell therein for ever .(Qur'an, 93:8)

However... The All-Wise Qur'an's miraculous descriptions of Heaven and Hell,

and the proofs of their existence in the Risale-i Nur, a *Qur'anic commentary which proceeds from the Qur'an*, leave no need for others.

#252

As is shown by numerous verses like,

They reflect on the creation of the heavens and earth, saying: "O our Sustainer! Indeed You have not created this in vain; glory be unto You; and protect us from the torment of the Fire!" (Qur'an, 3:191)

**O our Sustainer! Avert from us the torment of Hell; indeed its torment is a grievous affliction, * And evil it is as a resting-place and abode, (Qur'an, 25:65-6)*

and indicated by foremost God's Noble Messenger (Peace and blessings be upon him) and all the prophets and people of reality

always repeating in their supplications,

"Preserve us from Hell-fire! Deliver us from Hell-fire! Save us from Hell-fire!",

which due to their **revelations** and illuminations for them was certain,

the most momentous question facing mankind is to be saved from Hell.

Hell is also a vast, awesome, and supremely important truth of the universe

which some of *the people of illumination and witnessing and those who investigate the realities* have observed,

and seeing some of its **distillations** and shadows, have cried out in terror: "Preserve us from the Fire!"

Yes, *the confrontation* and *interpenetration* of good and evil in the universe, and pain and pleasure, **light and darkness**, **heat and cold**, beauty and ugliness, and guidance and misguidance

are for a vast instance of wisdom.

For if there was no evil, good would not be known. If there was no pain, pleasure would not be understood.

Bir sene ömrünü o küfürde geçiren, iki trilyon sekizyüzseksen milyara yakın dakikada azaba müstehak ve

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

sırrına mazhar olur.

Her ne ise... Kur'an-ı Hakîm'in Cennet ve Cehennem hakkındaki mu'cizane izahatı

ve *Kur'an'ın tefsiri ve ondan gelen* Risale-i Nur'un Cennet ve Cehennem'in vücudlarına dair hüccetleri, daha başka beyana ihtiyaç bırakmamışlar.

وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

gibi pek çok âyetlerin

ve başta Resul-i Ekrem (A.S.M.) ve umum peygamberler ve ehl-i hakikatın,

her vakit dualarında, en ziyade

أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ نَحْنًا مِنَ النَّارِ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ

ve **vahy** ve şuhuda binaen onlarca kat'iyet kesbeden *Cehennem'den bizi hıfzıyla* demeleri gösteriyor ki;

nev'-i beşerin en büyük mes'elesi Cehennem'den kurtulmaktır.

Ve kâinatın pekçok ehemmiyetli ve muazzam ve dehşetli bir hakikatı Cehennem'dir ki;

bir kısım o *ehl-i şuhud ve keşif ve tahkik* onu müşahade eder.

Ve bir kısmı **tereşsuhatını** ve gölgelerini görür, dehşetinden feryad ederler. "Bizi ondan kurtar" derler.

Evet bu kâinatta hayır-şer, lezzet-elem, **ziya-zulmet**, **hararet-bürudet**, güzellik-çirkinlik, hidayet-dalalet **birbirine karşı gelmesi** ve **içine girmesi**,

pek büyük bir hikmet içindir.

Çünkü şer olmazsa, hayır bilinmez. Elem olmazsa, lezzet anlaşılmaz.

Light without darkness would lack all importance. The degrees of heat are realized through cold.

Through ugliness, a single instance of beauty becomes a thousand instances, and thousands of varying degrees of beauty [come into existence](#).

If there was no Hell, many of the pleasures of Paradise would remain concealed.

By analogy with these, in one respect everything may be known through its opposite and a single truth produce numerous [shoots](#) and become numerous truths.

Since these [intermingled beings](#) pour from this transitory realm into the eternal realm,

surely just as things like good, pleasure, light, beauty, and belief are poured into Paradise;

so harmful matters like evil, pain, darkness, ugliness, and disbelief flow into Hell,

and the floods of this continuously agitated universe are emptied into those two pools.

Referring you to the 'Allusive Points' at the end of the wondrous Twenty-Ninth Word, we curtail this discussion here.

My fellow students here in this School of Joseph!

The easiest way to be saved from that dreadful, everlasting prison

is to profit from our worldly prison, and besides being saved from the many sins we are bound to refrain from,

by repenting for our former sins and performing the obligatory worship,

to make every hour of our prison life here the equivalent of a day's worship.

This is the best opportunity we may have to be saved from that eternal prison and to win luminous Paradise.

#253

If we miss this opportunity, our lives in the hereafter will weep the same as our lives here are weeping,

and we shall receive the slap of the verse,

He has lost this world and the hereafter .(Qur'an, 22:11)

It was the Feast of Sacrifices while this 'station' was being written

One fifth of mankind, three hundred million people, together declaring:"God is Most Great! God is Most Great! God is Most Great!" ;

and in relation to its size the globe broadcasting to its fellow [planets](#) in the skies the sacred words of God is Most Great !;

Zulmetsiz ziya, ehemmiyeti olmaz. Soğukla, hararetin dereceleri tahakkuk eder.

Çirkinlik ile, hüsnün tek bir hakikatı, bin hakikat ve binler çeşit hüsün mertebeleri [vücut bulur](#).

Cehennem'siz Cennet'in pek çok lezzetleri gizli kalır.

Bunlara kıyasen, her şey bir cihette zıddıyla bilinebilir. Ve birtek hakikatı, [sünbül](#) verip çok hakikatlar olur.

Madem bu [karışık mevcudat](#) dâr-ı fâniden dâr-ı bekaya akıp gidiyor;

elbette nasilki hayır, lezzet, ıstık, güzellik, iman gibi şeyler Cennet'e akar.

Öyle de şer, elem, karanlık, çirkinlik, küfür gibi zararlı maddeler Cehennem'e yağar.

Ve bu mütemadiyen çalkanan kâinatın selleri o iki havuza girer, durur.

Kerametli Yirmidokuzuncu Söz'ün âhirindeki remizli nüktelerine havale ederek kısa kesiyoruz.

Ey bu Medrese-i Yusufiyyede benim ders arkadaşlarım!

Bu dehşetli haps-i ebedîden kurtulmanın kolayı, çaresi;

bu dünyevî hapsimizden istifade ederek elimiz mecburiyetle yetişmeyen çok günahlardan kurtulduğumuzla beraber,

eski günahlardan tövbe edip farzlarımızı eda ederek

herbir saat bu hapisteki ömrümüzü bir gün ibadet hükmüne getirmekle

o ebedî hapisten necatımız ve o nurani Cennet'e girmemiz için en iyi bir fırsattır.

Bu fırsatı kaçırırsak, dünyamız ağladığı gibi âhiretimiz dahi ağlayacak.

خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ

tokadını yiyeceğiz.

Bu makam yazıldığı zaman Kurban Bayramı geldi.

"Allahü Ekber" "Allahü Ekber" "Allahü Ekber"ler ile nev'-i beşerin beşten birisine, üçyüz milyon insanlara birden "Allahü Ekber" dedirmesi;

koca küre-i arz, büyüklüğü nisbetinde o "Allahü Ekber" kelime-i kudsiyesini semavattaki [seyyarat](#) arkadaşlarına işittiriyor gibi,

and the more than twenty thousand pilgrims performing the Hajj, on 'Arafat and at the Festival, together declaring: "God is Most Great!"

are all a response in the form of extensive, universal worship to the universal manifestation of Divine dominicality through God's sublime titles of *Sustainer of the Earth and Sustainer of All The Worlds*, and are a sort of echo of the God is Most Great! spoken and commanded one thousand three hundred years ago by God's Noble Messenger (Peace and blessings be upon him) and his Family and Companions.

This I imagined and felt and was certain about.

Then I wondered if the sacred phrase has any connection with our matter.

It suddenly occurred to me that foremost this phrase and many others of these marks of Islam like: **There is no god but God, All praise be to God!**, and **Glory be to God!**, which bear the title of "enduring good works,"

recall particular and universal points about the matter we are discussing, and infer its realization.

For example, one aspect of the meaning of God is Most Great! is that Divine power and knowledge are greater than everything;

nothing at all can quit the bounds of God's knowledge, nor escape or be saved from the disposals of His power.

He is greater than the things we fear most.

This means He is greater than bringing about the resurrection of the dead, saving us from non-existence, and bestowing eternal happiness.

He is greater than any strange or unimaginable thing, so that,

as explicitly stated by the verse,

Your creation and your resurrection are but as a single soul, (Qur'an, 31:28)

the resurrection of mankind is as easy for His power as the creation of a single soul.

It is in connection with this meaning that

when faced by serious disasters or important undertakings, everyone says: "God is Most Great! God is Most Great!" ,

making it a source of consolation, strength, and support for themselves.

#254

As is shown in the Ninth Word, the above phrase and its two fellows, that is, *God is Most Great!*, and *Glory be to God !*, and *All praise be to God !*,

form the seeds and summaries of the ritual prayers -the index of all worship-

yirmibinden ziyade hacıların Arafat'ta ve id'de beraber birden "Allahü Ekber" demeleri,

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın binüçyüz sene evvel âl ve sahabeleriyle söylediği ve emrettiği "Allahü Ekber" kelâmının **bir nevi aks-i sadâsı** olarak rububiyet-i İlahiyenin *"Rabb-ül Ardı ve Rabb-ül Âlemîn"* azamet-i ünvanıyla küllî tecellisine karşı geniş ve küllî bir ubudiyetle **bir mukabeledir**,

diye tahayyül ve hiss ve kanaat ettim.

Sonra, acaba bu kelâm-ı kudsînin bizim mes'elemizle dahi münasebeti var mı diye tahattur ettim.

Birden hatıra geldi ki, başta bu kelâm olarak sair bâkiyat-ı sâlihât ünvanını taşıyan "Sübhânallah" ve "Elhamdülillah" ve "Lâ ilahe illallah" gibi şeairden çok kelâmlar,

cüz'î ve küllî mes'elemizi ihtar ve tahakkukuna işaret ederler.

Meselâ "Allahü Ekber"in bir vech-i manası, Cenab-ı Hakk'ın kudreti ve ilmi her şeyin fevkinde büyüktür,

hiçbir şey daire-i ilminden çıkamaz, tasarruf-u kudretinden kaçamaz ve kurtulamaz.

Ve korktuğumuz en büyük şeylerden daha büyüktür.

Demek haşri getirmekten ve bizi ademden kurtarmaktan ve saadet-i ebediyeyi vermekten daha büyüktür.

Her acib ve tavr-ı aklın haricindeki her şeyden daha büyüktür ki,

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْثُبُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ

âyetinin sarahat-ı kat'iyyesi ile

nev'-i beşerin haşri ve neşri, birtek nefsin icadı kadar o kudrete kolay gelir.

Bu mana itibariyledir ki, darb-ı mesel hükmünde

büyük musibetlere ve büyük maksadlara karşı, herkes "Allah büyüktür, Allah büyüktür" der..

kendine teselli ve kuvvet ve nokta-i istinad yapar.

Evet nasıl ki Dokuzuncu Söz'de, bu kelime iki arkadaşıyla

bütün ibadâtın fihristesi olan namazın çekirdekleri ve hülâsaları ve içinde

and in order to corroborate the meaning of the prayers, are repeated in the tesbihat following them.

They provide the powerful answers to the questions arising from the wonderment, pleasure, and awe man feels at the strange, beautiful, extraordinary things he sees in the universe, which cause him to offer thanks and to feel awe at their grandeur.

Moreover, at the end of the Sixteenth Word, it is described

how at the festival a private soldier and a field marshal enter the king's presence together,

whereas at other times the soldier has contact with the field marshal only through his commanding officer.

Similarly, somewhat resembling the saints, a person making the Hajj

begins to know God through His titles of Sustainer of the Earth and Sustainer of All the Worlds.

With its repetition, it is again God is Most Great that answers all the feverish bewildered questions that overwhelm his spirit as the levels of grandeur unfold in his heart.

Furthermore, at the end of the Thirteenth Flash, it is described

how it is again God is Most Great that replies most effectively to Satan's cunning wiles, cutting them at the root,

as well as answering succinctly but powerfully our question about the hereafter.

The phrase "All praise be to God" also reminds us of resurrection.

It says to us: "I would have no meaning if there was no hereafter.

For I say: to God is due all the praise and thanks that have been offered from pre-eternity to post-eternity, whoever they have been offered by and to whom,

for the chief of all bounties and the only thing that makes bounty true bounty

and saves all conscious creatures from the endless calamities of non-existence, is eternal happiness;

it is only eternal happiness that can be equal to that universal meaning of mine."

Yes, every day all believers saying at least one hundred and fifty times after the obligatory prayers:

All praise be to God! All praise be to God!, as enjoined by the Shari'a,

ve tesbihatında tekrar ile namazın manasını takviye için "Sübhanallah" "Elhamdülillah" "Allahü Ekber" üç muazzam hakikatlara

ve insanın kâinatta gördüğü medar-ı hayret, medar-ı şükran ve medar-ı azamet ve kibriya, acib ve güzel ve büyük, pekçok fevkalâde şeylerden aldığı hayret ve lezzet ve heybetten neş'et eden suallerine pek kuvvetli cevap verdiği gibi,

Onaltıncı Söz'ün âhırinde izah edilen şu:

Nasıl bir nefer, bayramda bir müşir ile beraber huzur-u padişaha girer;

sair vakitte, zabitinin makamı ile onu tanır.

Aynen öyle de; her adam hacda bir derece veliler gibi

Cenab-ı Hakk'ı "Rabb-ül Ardı ve Rabb-ül Âlemîn" ünvanı ile tanımağa başlar.

Ve o kibriya mertebeleri kalbine açıldıkça, ruhunu istila eden mükerrer ve hararetli hayret suallerine yine "Allahü Ekber" tekrarıyla umumuna cevap verdiği misillü;

Onüçüncü Lem'a'nın âhırinde izahı bulunan ki,

şeytanların en ehemmiyetli desiselerini köküyle kesip cevab-ı kat'î veren yine "Allahü Ekber" olduğu gibi;

bizim âhiret hakkındaki sualimize de kısa fakat kuvvetli cevap verdiği misillü,

"Elhamdülillah" cümlesi dahi haşrı ihtar edip ister.

Bize der: "Manam âhiretsiz olmaz.

Çünkü, ezelden ebede kadar her kimden ve her kime karşı bütün hamd ve şükür Ona mahsustur, ifade ettiğimden,

bütün nimetlerin başı ve nimetleri hakikî nimet yapan

ve bütün zîşuuru ademin hadsiz musibetlerinden kurtaran, yalnız saadet-i ebediye olabilir.

Ve benim o küllî manama mukabele eder."

Evet her mü'min namazlardan sonra, her gün hiç olmazsa yüzelliden ziyade

"Elhamdülillah" "Elhamdülillah" şer'an demesi

and its being the expression of praise and thanks which extend from pre-eternity to post-eternity,

can only be the **advance price** and **immediate fee** for Paradise and eternal happiness.

They offer thanks since bounties are not **restricted** to the fleeting bounties of this world, **which are tainted by the pains of transience**,

and see them as the means to eternal bounties.

As for the sacred phrase, *Glory be to God!*; with its meaning of declaring God free of all **partner**, fault, **defect**, tyranny, impotence, **unkindness**, need, and deception,

and all faults opposed to His perfection, beauty, and glory,

it recalls eternal happiness and the realm of the hereafter and Paradise within it, which are the means to His glory and beauty and the majesty and perfection of His sovereignty; the phrase alludes to them and indicates them.

#255

For, as has been proved previously, if there was no eternal happiness,

both His sovereignty, and His perfection, glory, beauty, and mercy would be **stained** by fault and defect.

Like these three sacred phrases, In the Name of God and There is no god but God

and other blessed phrases are all seeds to the pillars of faith.

Like the meat essences and sugar concentrates that have been discovered recently,

they are summaries of both **the pillars of belief**, and the truths of the Qur'an.

The three mentioned above are both the seeds of the five daily prayers, and they are the seeds of the Qur'an,

sparkling like brilliants at the beginning of a number of shining suras.

So too are they the true sources and bases of the Risale-i Nur, many of whose inspirations first came while I was reciting the tesbihat following the prayers; they are the seeds of its truths.

In respect of the **sainthood** and worship of Muhammad (Peace and blessings be upon him),

these phrases are the invocations of the Muhammadan (PBUH) way which, following each of the five daily prayers,

more than one hundred million believers repeat together in a vast **circle of remembrance**. Their beads in their hands,

ve manası da ezelden ebede kadar bir hadsiz geniş hamd ü şükrü ifade etmesi,

ancak ve ancak saadet-i ebediyenin ve Cennet'in **peşin** bir **fiatı** ve **muaccel** bir **bahasıdır**.

Ve dünyanın kısa ve **fâni** **elem**lerle **âlûde** olan nimetlerine **münhasır** olmaz ve mahsus değil

ve onlara da ebedî nimetlere vesile olmaları cihetiyle bakar, şükreder.

"Sübhaneallah" kelime-i kudsiyesi ise, Cenab-ı Hakk'ı **şerikten**, kusurdan, **noksaniyetten**, zulümden, aczden, **merhametsizlikten**, ihtiyaçtan ve aldatmaktan

ve kemal ve cemel ve celaline muhalif olan bütün kusurattan takdis ve tenzih etmek manasıyla,

saadet-i ebediyeyi ve celal ve cemel ve kemal-i saltanatının haşmetine medar olan dâr-ı âhireti ve ondaki Cennet'i ihtar edip delalet ve işaret eder.

Yoksa sâbıkan isbat edildiği gibi, saadet-i ebediye olmazsa

hem saltanatı, hem kemali, hem celal, hem cemel, hem rahmeti, kusur ve noksan lekeleriyle **leked**ar olurlar.

İşte bu üç kudsî kelimeler gibi, "Bismillah" ve "Lâ ilahe illallah"

ve sair kelimat-ı mübareke, herbiri erkân-ı imaniyenin birer çekirdeği

ve bu zamanda keşfedilen et hülâsası ve şeker hülâsası gibi,

hem **erkân-ı imaniyenin** hem Kur'an hakikatlarının hülâsaları

ve bu üçü namazın çekirdekleri oldukları gibi, Kur'anın dahi çekirdekleri

ve parlak bir kısım surelerin başlarında pırlanta gibi görünmeleri

ve çok sünuhatı tesbihatta başlayan Risale-i Nur'un dahi hakikî madenleri ve esasları ve hakikatlarının çekirdekleridirler.

Ve **velayet-i Ahmediye** ve ubudiyet-i Muhammediye (Aleyhissalâtu Vesselâm) cihetinde,

öyle bir **daire-i zikirde**, namazdan sonraki tesbihatta bir tarikat-ı Muhammediyenin (A.S.M.) virdidirler ki,

her namaz vaktinde yüz milyondan ziyade mü'minler beraber, o halka-i kübra-yı zikirde, ellerinde tesbihler,

they declare *Glory be to God!* thirty-three times, *All praise be to God!* thirty-three times, and *God is Most Great!* thirty-three times.

You have surely understood now the great value of reciting thirty-three times after the five daily prayers, in such a splendid circle for the remembrance of God, each of those three blessed phrases, which as explained above, are the summaries and seeds of both the Qur'an, and belief, and the prayers.

You have understood too the great reward they yield.

[The First Topic at the beginning of this treatise forms an excellent lesson about the obligatory five daily prayers.

Then, although I did not think of it, **involuntarily**

the end here became an important lesson about the tesbihat following the prayers.]

Praise be to God for His bounties.

Glory be unto You! We have no knowledge save that which You have taught us; indeed You are All-Knowing, All-Wise. (Qur'an, 2:32)

#256

The Ninth Topic

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

The Messenger believes in what has been revealed to him from his Sustainer. As do the men of faith. Each one [of them] believes in God, His angels, His Books, and His Messengers. "We make no distinction [they say] between one and another of His Messengers..." (Qur'an, 2:285)

[to the end of the verse]

An awesome question and a state of mind **arising from the unfolding of a vast Divine bounty** were the causes of my explaining a universal, lengthy point about this comprehensive, **elevated** and sublime verse.

It was like this: it occurred to my spirit: why does one who denies a part of the truths of belief become a disbeliever,

and one who does not accept a part of them cannot be a Muslim?

Surely belief in God and the hereafter dispels the darkness like the sun.

Also, why does a person who denies one of the pillars and truths of belief become an apostate, falling into disbelief,

and by not accepting it, quit Islam?

"*Sübhānallah*" otuzüç, "*Elhamdülillah*" otuzüç, "*Allahü Ekber*" otuzüç defa tekrar ederler.

İşte böyle gayet muhteşem bir halka-i zikirde, sâbıkan beyan ettiğimiz gibi hem Kur'an'ın, hem imanın, hem namazın hülâsaları ve çekirdekleri olan o üç kelime-i mübarekeyi namazdan sonra otuzüçer defa okumak ne kadar kıymetdar

ve sevaplı olduğunu elbette anladınız.

Bu risalenin başında Birinci Mes'elesi namaza dair güzel bir ders olduğu gibi;

hiç düşünmediğim halde, âdeta **ihtiyarsız olarak**,

onun âhiri de namaz tesbihatına dair ehemmiyetli bir ders oldu.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ أَنْعَامِهِ

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ

Dokuzuncu Mes'ele

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ
بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ
رُسُلِهِ

ilâ âhir-il âye...

Bu âyet-i ecma ve **a'lâ** ve ekber'in bir küllî ve uzun nüktelerini beyan etmeğe, bir dehşetli manevî sual ve bir azametli ve **İlahî bir nimetin inkişafından neş'et eden** bir hal sebebiyet verdiler.

Şöyle ki: Manen ruha geldi; neden bir cüz'î hakikat-ı imaniyeyi inkâr eden kâfir olur

ve kabul etmeyen müslüman olmaz?

Halbuki Allah ve âhirete iman bir güneş gibi o karanlığı izale etmek lâzım geliyor.

Hem neden bir rükün ve hakikat-ı imaniyeyi inkâr eden mürted olur, küfr-ü mutlaka düşer

ve kabul etmeyen İslâmiyetten çıkar?

Whereas if he believes in the other pillars of belief, it should save him from absolute disbelief?

The Answer: Belief is a single truth, which, composed of its six pillars, cannot be **divided** up.

It is a universal that cannot be **separated** into parts.

It is a whole that cannot be **broken** up.

For each of the pillars of belief proves the other pillars with the proofs that prove itself.

They are all extremely powerful proofs of each other.

In which case, **an invalid idea** that cannot shake all the pillars together with all their proofs,

cannot in reality negate any one of the pillars, or even a single of their truths, and cannot deny them.

Under the veil of **non-acceptance** one might only, by shutting his eyes, commit '**obstinate unbelief**;

he would by degrees fall into absolute disbelief and lose his humanity, and go to Hell, both physically and mentally.

In this station then, **with God's grace**, we shall explain this supreme matter in six Points in the form of brief summaries,

just as **in the Fruits Of Belief** when proving the resurrection of the dead,

the other pillars of belief's proofs of resurrection were propounded **in the form of brief summaries**.

#257

First Point:

Belief in God proves with its own proofs both the other pillars and belief in the hereafter,

as is shown clearly in the Seventh Topic of the Fruits Of Belief.

Yes, **is it at all possible and can reason accept that a pre-eternal everlasting sovereignty of dominicality, a post-eternal Divine rule**, which administers the boundless universe as though it was a palace, a city, or a country;

and makes it revolve in balanced and ordered fashion; and changes it with wisdom;

and **equips** and directs all together **particles, planets**, flies, and stars as though each was a regular army,

and continuously drills them within the spheres of command and will in a lofty manoeuvre; and employing them in duties makes them act, and causes them to roam

Halbuki sair erkân-ı imaniyeye imanı varsa, onu küfr-ü mutlakdan kurtarmak lâzım geliyor?

Elcevab: İman altı rüknünden çıkan öyle bir vahdanî hakikattır ki, **tefrik** kabul etmez.

Ve öyle bir küllîdir ki, **tecezzi** kaldırmaz.

Ve öyle bir külldür ki kabil-i **inkısam** olmazlar.

Çünkü herbir rükn-ü imanî, kendini isbat eden hüccetleriyle sair erkân-ı imaniyeyi isbat eder.

Herbiri herbirisine gayet kuvvetli bir hüccet-i a'zam olur.

Öyle ise bütün erkânı, bütün delilleriyle sarsmayan **bir fikr-i bâtil**,

hakikat nazarında bir tek rüknü, belki bir hakikatı ibtal edip inkâr edemez.

Belki **adem-i kabul** perdesi altında gözünü kapamakla, bir **küfr-ü inadî** yapabilir.

Gitgide küfr-ü mutlaka düşer, insaniyeti mahvolur. Hem maddî, hem manevî Cehennem'e gider.

İşte biz bu makamda, gayet muhtasar işaretlerle ve **Meyve Risalesi'nde** haşrin isbatında,

sair erkân-ı imaniye haşri de isbat ettiklerini **kısacık hülâsalarla** beyanı gibi,

bu makamda dahi mücmel fezleke ve muhtasar hülâsalarla **-Cenab-ı Hakk'ın inayetiyle-** bu nükte-i a'zam altı noktada beyan edilecek.

Birinci Nokta:

İman-ı Billah, kendi hüccetleriyle hem sair rükünlerini, hem iman-ı bil'âhireti isbat eder ki;

Meyve Risalesi'nin Yedinci Mes'elesinde güzelce göstermiş.

Evet bu hadsiz kâinatı bir saray, bir şehir, bir memleket gibi bütün levazımı ile idare eden

ve mizan ve intizam dairesinde çeviren ve hikmetlerle değiştiren

ve **zerratı** ve **seyyaratı** ve sinekleri ve yıldızları birer muntazam ordu gibi beraber **techiz** ve idare eden

ve emir ve iradesi dairesinde mütemadiyen bir ulvî manevra içinde talim ve tavzifatla faaliyete ve seyr ü cevalana

and travel, and to parade worshipfully;

-is it at all possible that that eternal, everlasting, enduring rule would not have an eternal seat,

a permanent and everlasting place of manifestation; that is, the hereafter? God forbid!

That means the sovereignty of Almighty God's dominicality and -as is described in the Seventh Topic-

most of His Names and the proofs of His necessary existence, require the hereafter and testify to it.

So see and understand what powerful support this pole of belief has, and believe in it as though seeing it!

Also, just as there could be no belief in God without the hereafter;

so -as is explained with brief indications in the Tenth Word-

is it at all possible and could reason accept that God, the True Object of Worship,

should create the universe, in order to manifest His Godhead and fitness to be worshipped, as an embodied book

every page of which expresses a book of meanings and every line of which states a page of meanings,

and as an embodied Qur'an

all the creational signs and words, and even points and letters of which are miracles,

and as a magnificent mosque of His mercy the inside of which is decorated with numberless inscriptions and adornments,

and in every corner of which are species of beings each preoccupied with the worship dictated by its nature – is it at all possible He should create it in this way

and not send masters to teach the meanings of that vast book, and commentators to expound the verses of that Qur'an,

and not appoint prayer-leaders to that huge mosque to lead all those worshipping in their myriad ways,

and that He should not give decrees to those masters, commentators, and leaders of worship? God forbid, a hundred thousand times!

Also, is it at all possible and could reason accept that the Most Compassionate and Munificent Maker, Who in order to display to conscious beings the beauty of His mercy and the goodness of His compassion and the perfection of His dominicality,

ve ubudiyetkârane bir resm-i küşada ve seyahata getiren ezeli ve bâki bir saltanat-ı rububiyet ve ebedî ve daimî bir hâkimiyet-i uluhiyet, hiç mümkün müdür ve hiç akıl kabul eder mi

ve hiçbir ihtimal var mı ki, o ebedî ve sermedî ve bâki ve daimî saltanatın bâki bir makarrı

ve daimî bir medarı ve sermedî bir mazharı olan dâr-ı âhiret olmasın? Bin defa hâşâ!

Demek Cenab-ı Hakk'ın saltanat-ı rububiyeti ve -Yedinci Mes'ele'de beyan edildiği gibi-

ekser isimleri ve vücut-u vücudunun hüccetleri, âhirete şehadet ederler ve isterler.

Ve bu kutb-u imanî ne kadar kuvvetli bir nokta-i istinad var.. gör, bil, görür gibi inan.

Hem nasıl iman-ı billah âhiresiz olmaz,

öyle de, Onuncu Söz'de kısa işaretlerle beyan edildiği gibi,

hiçbir cihette mümkün müdür ve hiç akıl kabul eder mi ki;

uluhiyet ve mabudiyetin tezahürü için bu kâinatı öyle bir mücessem kitab-ı Samedanî ki,

her sahifesi bir kitab kadar ve her satırı bir sahife kadar manaları ifade eder

ve öyle cismanî bir Kur'an-ı Sübhanî ki,

herbir âyet-i tekviniyesi ve herbir kelimesi, hattâ herbir noktası, herbir harfi birer mu'cize hükmündedir.

Ve öyle muhteşem ve içi hadsiz âyâtla ve manidar nakışlarla tezyin edilmiş bir mescid-i Rahmanîdir ki;

herbir köşesinde bir taife, bir nev' ibadet-i fitriye ile iştigal eder bir şekilde halkeden bir Allah, bir Mabud-u Bilhak

, o kitab-ı kebirin manalarını ders verecek üstadları ve o Kur'an-ı Samedanî'nin âyetlerini tefsir edecek müfessirleri elçi olarak göndermesin..

ve o mescid-i ekberde hadsiz tarzlarda ibadet edenlere imamları tayin etmesin..

ve o üstâdlara ve müfessirlere ve imamlara fermanları vermesin? Hâşâ, yüzbin hâşâ!

Hem cemel-i rahmetini ve hüsn-ü şefkatini ve kemal-i rububiyetini zîşuurlara göstermek

and in order to encourage them to praise and thank Him,

creates the universe as a **banqueting hall**, **exhibition**, and **place of excursion**

in which are displayed infinite varieties of delicious bounties and priceless, wondrous arts,

is it at all possible that He should not speak with those conscious beings at the banquet

and not inform them by means of envoys of their **duties of thanks** for the bounties,

and their **duties of worship** in the face of the manifestations of His mercy and His making Himself loved? God forbid, a hundred thousand times!

Also, is it at all possible that although the Maker loves His art and wants others to love it,

and as is shown by His having taken into account the thousand pleasures of the mouth, wants it to be met with **appreciation** and **approval**,

and has adorned the universe with priceless arts in a way that shows He wants through all His arts both to make Himself known, and loved, and to display a sort of His transcendent beauty,

is it at all possible that He should not speak to men, the commanders of living beings in the universe, through some of the most eminent of them, and send them as envoys,

and that His fine arts should not be appreciated and the exquisite beauty of His Names not be valued, and His making Himself known and loved be **unreciprocated**? God forbid, a hundred thousand times!

Also, *is it at all possible or reasonable that* the **All-Knowing Speaker** Who answers clearly **by act and deed** through His infinite bounties and gifts, **which indicate intention, choice, and will**, at exactly the right time, all the supplications of living beings for their natural needs, and their desires and recourse through the tongue of disposition,

that He should speak by deed and by state with the most insignificant living creature and remedy its woes and heed its troubles **with His bounties**, and know its needs and meet them,

then not meet with the spiritual leaders of men, **who are the choicest result of the universe**, **His vicegerent on earth**, and the commanders of most of the creatures on the earth?

Although He speaks with them and with all living beings, should He not speak with men **verbally**

and send them scriptures, books, and **decrees**? God forbid, innumerable times!

ve onları şükre ve hamde sevk etmek için

bu kâinatı öyle bir **ziyafetgâh** ve bir **teşhîrgâh** ve öyle bir **seyrangâh** ki;

hadsiz çeşit çeşit, leziz nimetler ve gayet antika, hadsiz hârika san'atlar içinde dizilmiş bir tarzda halkeden **bir Sâni'-i Rahîm ve Kerim**

hiç mümkün müdür **hiç akıl kabul eder mi ki**; o ziyafetgâhtaki zîşuur mahluklar ile konuşmasın

ve onlara o nimetlere mukabil elçileri vasıtasıyla **vazife-i teşekkürîyeyi**

ve tezahür-ü rahmetine ve sevdirmesine karşı **vazife-i ubudiyeti** bildirmesin. Hâşâ, binler hâşâ!

Hem hiç mümkün müdür bir sâni' san'atını sever, beğendirmek ister;

hattâ ağızların bin çeşit zevklerini nazara alması delaletiyle, **takdir** ve **tahsin**lerle karşılanmak arzu eder

ve herbir san'atıyla kendini hem tanıttirmek, hem sevdirmek, hem bir çeşit manevî cemalini göstermek ister bir tarzda bu kâinatı antika san'atlarla süslendirdiği halde,

kâinattaki zîhayatın kumandanları olan insanlara onların büyüklerinden bir kısmı ile konuşup elçi olarak göndermesin?

Güzel san'atları takdîrsiz ve fevkalâde hüsn-ü esması tahsinsiz ve tanıttırması ve sevdirmesi **mukabelesiz** kalsın. Hâşâ, yüzbin hâşâ!

Hem bütün zîhayatın ihtiyacat-ı fitriyeleri için dualarına ve hal dili ile edilen bütün ilticalara ve arzulara, vakti vaktine, **kasd ve ihtiyar ve iradeyi gösterir bir tarzda** hadsiz in'amlarıyla ve nihayetsiz ihsanatıyla **fiilen ve halen** sarîh bir surette konuşan **bir Mütেকellim-i Alîm**; **hiç mümkün müdür**, **hiç akıl kabul eder mi**,

en cüz'î bir zîhayat ile fiilen ve halen konuşsun ve tam derdine derman yetiştiren **ihsanıyla** derdini dinlesin ve ihtiyacını görsün ve bilsin

ve bütün **kâinatın en müntehab neticesi** ve **arzın halifesi** ve ekser mahlukat-ı arzîyenin kumandanları olan insanların manevî reisleri ile görüşmesin?

Onlarla, belki her zîhayat ile fiilen ve halen konuştuğu gibi, onlar ile **kavlen** ve kelâmen konuşmasın

ve onlara **ferman**ları ve suhuf ve kitabları göndermesin? Hâşâ, hadsiz hâşâ!

That is to say, with its certainty and innumerable proofs, belief in God proves belief in the prophets and sacred scriptures.

Also, is it at all possible or reasonable that

in response to the One Who makes Himself known and loved through all His creatures and seeks thanks by deed and state,

Muhammad (Peace and blessings be upon him) should have known and made known,

loved and made loved *that Glorious Artist through the Qur'anic reality, which brings the the universe to tumult,*

#259

and with his declarations of "Glory be to God!" "All praise be to God!" and "God is Most Great!" should have caused the globe to ring out so that it could be heard by the heavens,

and have brought the land and seas to *ecstasy*;

and that in one thousand three hundred years he should have taken behind him *numerically* a fifth of mankind and *qualitatively* a half of it,

and responded with extensive, universal worship to all the manifestations of the Creator's dominicality;

that in the face of all the Divine *purposes* he should have called out with the Qur'an's suras to the universe and the centuries, and taught them and proclaimed them;

that he should have demonstrated the *honour*, value, and duties of man;

and that he should have been confirmed through his thousand miracles

- and that he should not have been the most choice creature, the most excellent of envoys, and the greatest prophet? Is this at all possible?

God forbid! A hundred thousand times, God forbid!

That is to say, with all its proofs, the truth of "I testify that there is no god but God"

proves the truth of "I testify that Muhammad is the Messenger of God."

Also, is it at all possible that the universe's Maker should cause creatures to speak with one another in myriad tongues,

and that He should listen to their speech, and know it, and Himself not speak? God forbid!

Also, is it at all reasonable that He should not proclaim through a decree the Divine purposes in the universe?

Demek iman-ı billah, kat'iyetiyle ve hadsiz hüccetleriyle "ve bikütübihi ve rusûlihi" yani peygamberlere ve mukaddes kitablara imanı isbat eder.

Hem hiç bir cihet-i imkânı var mı ve hiç akıl kabul eder mi ki;

bütün masnuatıyla kendini tanıttırana ve sevdirene ve teşekküratı fiilen ve halen isteyene mukabil;

kâinatı velleyle veren hakikat-ı Kur'aniye ile zülcelal o san'atkârı ekmel bir tarzda tanıyıp ve tanıttırıp

ve sevip ve sevdirep ve teşekkür edip ve ettirip

ve "Sübhanallah" "Elhamdülillah" "Allahü Ekber"ler ile küre-i arzı semavata işittirecek derecede konuşurup

ve kara ve denizleri *cezbe*ye getirecek bir vaziyetle,

bin üçyüz sene zarfında nev'-i beşerin *kemmiyeten* beşten birisini ve *keyfiyeten* ve insaniyeten yarısını arkasına alıp

o Hâlık'ın bütün tezahür-ü rububiyetine geniş ve küllî bir ubudiyetle mukabele eden

ve bütün *makasid*-ı İlahiyesine karşı Kur'anın sureleriyle kâinata ve asırlara bağırın, ders veren, dellâllık eden

ve nev'-i insanın *şeref*ini ve kıymetini ve vazifesini gösteren

ve bin mu'cizatıyla tasdik edilen Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm,

en müntehab mahluku ve en mükemmel elçisi ve en büyük resulü olmasın?

Hâşâ ve kellâ! Yüzbin defa hâşâ!

Demek "Eşhedü en Lâ ilahe illallah" hakikatı, bütün hüccetleriyle

"Eşhedü enne Muhammederresulullah" hakikatını isbat eder.

Hem hiç imkân var mı ki; bu kâinatın Sâni'i, mahlukatını yüzbin diller ile birbiriyle konuştursun

ve onların konuşmalarını işitsin ve bilsin ve kendisi konuşmasın? Hâşâ!

Hem hiç akıl kabul eder mi ki; kâinattaki makasid-ı İlahiyesini bir ferman ile bildirmesin?

That He should not send a book like the Qur'an which will solve its riddles and provide the true answers to the three awesome universally-asked questions: "Where do they come from?", "Where are they going?", and "Why do they follow on caravan after caravan, stop by for a while, then pass on?" God forbid!

Also, is it at all possible that the Qur'an of Miraculous Exposition, which has illuminated thirteen centuries;

every hour is uttered with complete veneration by a hundred million tongues;

is inscribed through its sacredness in the hearts of millions of hafizes;

in effect governs through its laws the greater part of mankind

and trains, purifies, and instructs their souls, spirits, hearts, and minds;

and forty aspects of whose miraculousness is proved in the Risale-i Nur

and explained in the wondrous Nineteenth Letter, which demonstrates an aspect of its miraculousness towards each of forty classes of men,

and as one of the thousand miracles of Muhammad (Peace and blessings be upon him) is proved decisively to be the true Word of God;

-is it at all possible that it should not be the word and decree of the Pre-Eternal Speaker and Eternal Maker?

God forbid! A hundred thousand times, God forbid!

That is to say, with all its proofs, belief in God proves that the Qur'an is the Word of God.

#260

Also, is it all possible that the Glorious Monarch Who continuously fills and empties the earth with living beings

and inhabits this world of ours with conscious creatures in order to make Himself known and worshipped and glorified,

should leave the heavens and earth empty and vacant,

and not create inhabitants suitable to them and settle them in those lofty palaces,

that in His most extensive lands he should leave the sovereignty of His dominicality without servants, functionaries, envoys, and majesty; without lieutenants, supervisors, spectators, worshippers, and subjects?

God forbid! To the numbers of the angels, God forbid!

Also, is it at all possible that the All-Wise Ruler, the All-Knowing and Compassionate One, should write the universe in the form of a book;

Ve muammasını açacak ve mahlukat ne yerden geliyorlar ve ne yere gidecekler ve ne için böyle kafil kafil arkasında buraya gelip bir parça durup geçiyorlar, diye üç dehşetli sual-i umumîye hakikî cevap verecek Kur'an gibi bir kitabı göndermesin? Hâşâ!

Hem hiç mümkün müdür ki; onüç asrı ışıklandıran

ve her saatte yüz milyon lisanlarda kemal-i hürmetle gezen

ve milyonlar hâfızların kalblerinde kudsiyetiyle yazılan

ve nev'-i beşerin keyfiyeten kısm-ı a'zamını kanunlarıyla idare eden

ve nefislerini ve ruhlarını ve kalblerini ve akıllarını terbiye ve tezkiye ve tasfiye ve talim eden

ve Risale-i Nur'da kırk vech-i i'cazı isbat edilen

ve kırk taife ve tabaka-i nâsa ve herbir tabakaya karşı bir nevi i'cazını gösterdiği kerametli ve hârikalı Ondokuzuncu Mektub'da beyan olunan

ve Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm bin mu'cizatıyla onun bir mu'cizesi olarak hak kelâmullah olduğu kat'i isbat edilen Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan

hiçbir cihette imkânı var mı ki, o Mutekellim-i Ezeli ve o Sani-i Sermedi'nin kelâmı ve fermanı olmasın?

Hâşâ, yüzbin defa hâşâ ve kellâ!

Demek iman-ı billah bütün hüccetleriyle, Kur'an'ın kelâmullah olduğunu isbat ediyor.

Hem hiç mümkün müdür ki; zeminin yüzünü mütemadiyen zîhayatlarla doldurup boşaltan

ve kendini tanıttirmek ve ibadet ve tesbihat ettirmek için bu dünyamızı zîşuurlarla şenlendiren bir Sultan-ı Zülcelal,

semavatı ve yıldızları boş ve hâli bıraksın;

onlara münasib ahaliyi yaratıp, o semavî saraylarda iskân etmesin

ve saltanat-ı rububiyetini en büyük memleketinde hademesiz, haşmesiz, memursuz, elçisiz, yaversiz, nâzırsız, seyircisiz, âbidsiz, raiyetsiz bıraksın?

Hâşâ, melekler sayısınca hâşâ!

Hem hiçbir cihette imkânı var mı ki; bu kâinatı öyle bir kitab tarzında yazar ki,

inscribe the entire life-stories of trees in all their seeds,

and write in the seeds of grasses and plants all their **vital duties**,

and record precisely the lives of conscious beings in their memories, **as tiny as mustard seeds**,

and preserve with innumerable photographs all the actions and events in all His **dominions** and all the eras of His sovereignty,

and create mighty Heaven and Hell and **the supreme scales of justice** for the manifestation and **realization** of justice, wisdom and mercy, the basis of His dominicality,

then not have written down the acts of men connected with the universe,

nor have their deeds recorded so they may meet with reward or **punishment**,

nor write their good and bad deeds on the tablets of **Divine Determining**?

God forbid! To the number of letters inscribed on them.

That is to say, with its proofs, the truth of belief in God proves the truth of both belief in the angels, and belief in Divine Determining.

The pillars of belief prove each other as clearly as the sun shows the daylight, and daylight shows the sun.

Second Point:

All the teachings and claims of foremost the Qur'an, and all the revealed books and scriptures, and foremost Muhammad (Peace and blessings be upon him), and all the prophets,

are based on five or six points.

They have continually striven to teach and prove those basic teachings.

All the proofs and evidences which testify to their messengership and **truthfulness** look to those bases,

corroborating their **veracity**.

And those fundamentals are belief in God and belief in the hereafter and in the other pillars of belief.

That is to say, it is not possible to separate the six pillars of belief.

Each proves all of them, and requires them, and necessitates them.

The six are a whole, a universal, which cannot **be broken in parts** and whose **division** is outside the bounds of possibility.

herbir ağacın bütün tarihçe-i hayatını bütün çekirdeklerinde kaydeden

ve herbir otun ve çiçeğin bütün **vazife-i hayatiyesini** bütün tohumlarında yazan

ve herbir zîşuurun bütün sergüzeşte-i hayatiyesini **hardal gibi küçük** kuvve-i hâfızasında gayet mükemmel yazdıran

ve bütün **mülkünde** ve devair-i saltanatında her ameli ve her hâdiseyi müteaddid fotoğraflarla alarak muhafaza eden

ve rububiyetin en ehemmiyetli bir esası olan adalet, hikmet ve rahmetin tecellileri ve **tahakkukları** için koca Cennet ve Cehennem'i ve Sırat ve **mizan-ı ekberi** yaratan bir **Hâkim-i Hakîm ve bir Alîm-i Rahîm**,

insanların kâinatı alâkadar eden amellerini yazdırmasını

ve **mücazat** ve mükâfat için fiillerini kaydettirmesin

ve seyyiat ve hasenatlarını **kaderin** levhalarında yazmasını?

Hâşâ, kaderin levh-i mahfuzunda yazılan harfleri adedince hâşâ!

Demek iman-ı billah hakikatı, hüccetleriyle hem melaikeye iman, hem kadere iman hakikatlarını dahi kat'î isbat eder.

Güneş gündüzü ve gündüz güneşi gösterdiği gibi, imanın rükünleri birbirini isbat ederler.

İkinci Nokta:

Başta Kur'an, bütün semavî kitablar ve suhufar ve başta Muhammed Aleyhissalâtu Vesselâm olarak bütün peygamberler (Aleyhimüsselâm),

bütün davaları beş-altı esas üzerine dönüyorlar.

Mütemadiyen o esasları ders vermeye ve isbat etmeye çalışıyorlar.

Onların peygamberliklerine ve **doğruluklarına** şahadet eden bütün hüccetler ve deliller, o esaslara bakıyorlar.

Onların **hakkanîyet**lerine kuvvet veriyorlar.

O esaslar ise, iman-ı billah ve iman-ı bil'âhiret ve sair rükünlere imandır.

Demek imanın altı rüknü birbirlerinden ayrılmaları mümkün değildir.

Herbirisi umumunu isbat eder, ister, iktiza eder.

O altı, öyle bir küll ve küllüdür ki, **tecezzi** kabul etmez ve **inkısamı** imkân haricindedir.

Like the Tuba-tree whose roots are in the heavens, each branch, fruit and leaf of that mighty tree relies on its **universal**, inexhaustible life.

A person unable to deny that powerful life which is as clear as the sun, cannot deny the life of a single of its leaves, attached to it.

Nasıl ki kökü göklerde Tûbâ ağacı gibi.. herbir dalı, herbir meyvesi, herbir yaprağı; o koca ağacın **küllî**, tükenmez hayatına dayanıyor.

O kuvvetli ve güneş gibi zahir o hayatı inkâr edemeyen, birtek muttasıl yaprağın hayatını inkâr edemez.

www.risaleglobal.com

If he does deny it, the tree will **refute** him to the number of its branches, fruits, and leaves, and silence him.

Belief, with its six pillars, is similar to this.

At the beginning of this 'Station,' I intended to **expound** the six pillars of belief in thirty-six points, as six 'Points,' each with five sub-sections.

I also intended to reply to and explain the awesome question at the beginning.

But certain unforeseen circumstances did not permit this.

I reckon, the first Point being sufficient, for the intelligent no need remained for further explanation.

It was understood perfectly that if a Muslim denies one of the pillars of belief, he falls into absolute disbelief.

For in the face of the summary explanations of other religions, Islam expounds and elucidates them completely,

and the pillars of belief are bound together.

A Muslim who does not recognize Muhammad (Peace and blessings be upon him) and does not assent to him,

will also not recognize God, or His attributes, and will not know the hereafter.

A Muslim's belief is based on such powerful, unshakeable and innumerable **proofs** that there is no **excuse** for denial; they quite simply compel the reason to accept them.

Third Point:

One time, I said "*All praise be to God!*,"

and searched for a bounty that would be equal to its infinitely broad meaning.

Suddenly, the following sentence occurred to me:

"All praise be to God for belief in God, and for His unity, and necessary existence, and attributes, and Names, to the number of the manifestations of His Names from pre-eternity to post-eternity."

I looked and saw it was completely appropriate. As follows....

The Tenth Topic

A Flower of Emirdag

[An extremely powerful reply to **objections** raised against **repetition** in the Qur'an.]

Eğer etse; o ağaç, dalları ve meyveleri ve yaprakları sayısınca o münkiri **tekzib** edecek, susturacak.

Öyle de iman, altı rükünleriyle aynı vaziyettedir.

Bu makamın başında, altı nokta ve herbir nokta dahi beş nükte olarak, altı erkân-ı imaniyeyi otuzaltı nüktede **beyan etmek** niyet edilmişti.

Ve baştaki dehşetli suale izahat ile cevap vermek murad etmiştim.

Fakat bazı ârızalar meydan vermediler.

Tahmin ederim ki, birinci nokta kâfi bir mikyas olmasından daha zekilere ziyade izaha ihtiyaç kalmadı.

Ve tam anlaşıldı ki; bir müslüman bir hakikat-ı imaniyeyi inkâr etse, küfr-ü mutlaka düşer.

Çünkü başka dinlerin icmallerine mukabil, İslâmiyet'te tam izahat verilmiş,

rükünler birbiriyle zincirlenmiş.

Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ı tanımayan, tasdik etmeyen bir müslüman,

Allah'ı da (sıfâtıyla) daha tanımaz ve âhireti bilmez.

Bir müslümanın imanı o kadar kuvvetli ve sarsılmaz hadsiz **hüccetlere** dayanıyor ki, inkârda hiçbir **özür** kalmıyor.

Âdeta akıl, kabulde mecbur oluyor.

Üçüncü Nokta:

Bir zaman "*Elhamdülillah*" dedim.

Onun hadsiz geniş manasına mukabil gelecek bir nimet aradım.

Birden bu cümle hatıra geldi:

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى الْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَعَلَى وَحْدَانِيَّتِهِ وَعَلَى
وُجُوبِ وُجُودِهِ وَعَلَى صِفَاتِهِ وَأَسْمَائِهِ حَمْدًا بَعْدَ
تَجَلِّيَاتِ أَسْمَائِهِ مِنَ الْأَزَلِ إِلَى الْأَبَدِ

Ben de baktım; tam mutabıktır. Şöyle ki:.....

Onuncu Mes'ele

Emirdağı Çiçeği

[Kur'anda olan **tekrarata** gelen **itiraz**lara karşı gayet kuvvetli bir cevaptır.]

My Dear, Loyal Brothers!

Due to my wretched situation, this Topic is **confused** and **graceless**.

But I knew definitely that beneath the confused **wording** was a most valuable sort of **miraculousness**,

though unfortunately I was incapable of expressing it.

But however **dull** the wording, since it concerns the Qur'an,

it is both worship in the form of **reflection**, and the **shell** of a sacred, elevated, shining jewel.

The diamond in the hand should be looked at, not its torn clothes.

....

Also, I wrote it in one or two days during Ramadan while extremely ill, wretched, and without food, of necessity very **concisely** and briefly,

and including many truths and numerous proofs in a single sentence. Its deficiencies, then, should be overlooked!

As the Tenth Topic of the Fruits of Denizli Prison, it is a small, shining flower of Emirdag and of this month of Ramadan.

By explaining one instance of wisdom in the repetitions in the Qur'an, it dispels the poisonous, putrid illusions of the people of misguidance.

My True, Loyal Brothers!

While reading the Qur'an of Miraculous Exposition in Ramadan,

whichever of the thirty-three verses I came to that in the First Ray describe the allusions to the Risale-i Nur,

I saw that the page and story of the verse also look to the Risale-i Nur and its students

to some extent - in so far as they have a share in the story.

Particularly the Light Verses in Sura al-Nur, just as they point to the Risale-i Nur with ten fingers,

so the Darkness Verses following it point directly at those opposing it; these afford a further share.

Quite simply, I understood that this 'station' rises from particularity to universality

and that one part of that universality is the Risale-i Nur and its students.

Indeed, *in regard to the breadth, exaltedness, and comprehensiveness* that the Qur'an's address receives from firstly

Aziz siddık kardeşlerim!

Gerçi bu mes'ele, perişan vaziyetimden **müşevveş** ve **letafetsiz** olmuş.

Fakat o müşevveş **ibare** altında çok kıymetli bir nevi **i'caz** kat'î bildim.

Maatteessüf ifadeye muktedir olamadım.

Her ne kadar ibaresi **sönük** olsa da, Kur'ana ait olmak cihetiyle

hem ibadet-i **tefekküriye**, hem kudsî, yüksek, parlak bir cevherin **sadefidir**.

Yırtık libasına değil, elindeki elmasa bakılsın.

Eğer münasib ise, "Onuncu Mes'ele" yapınız; değilse, sizin tebrik mektublarınıza mukabil bir mektub kabul ediniz.

Hem bunu gayet hasta ve perişan ve gıdasız, bir-iki gün Ramazanda, mecburiyetle gayet **mücmel** ve kısa

ve bir cümlede pek çok hakikatleri ve müteaddid hüccetleri dercederek yazdım. Kusura bakılmasın.

Denizli hapsinin meyvesine Onuncu Mes'ele olarak Emirdağ'ın ve bu Ramazan-ı Şerifin nurlu bir küçük çiçeğidir.

*Tekrarat-ı Kur'aniyenin bir hikmetini beyanla, ehl-i dalaletin **ufunetli** ve zehirli evhamlarını izale eder.*

Aziz siddık kardeşlerim!

Ramazan-ı Şerifte Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ı okurken

Risale-i Nur'a işaretleri Birinci Şua'da beyan olunan otuzüç âyetten hangisi gelse bakıyordum ki,

o âyetin sahifesi ve yaprağı ve kıssası dahi Risale-i Nur'a ve şakirdlerine

kıssadan hisse almak noktasında bir derece bakıyor.

Hususan Sure-i Nur'dan âyet-ün nur, on parmakla Risale-i Nur'a baktığı gibi,

arkasındaki âyet-i zulümat dahi muarızlarına tam bakıyor ve ziyade hisse veriyor.

Âdeta o makam, cüz'iyetten çıkıp külliyet kesbeder

ve bu asırda o küllînin tam bir ferdi Risale-i Nur ve şakirdleridir diye hissettim.

Evet Kur'anın hitabı, evvela

the extensive station of the universal dominicality of **the Pre-Eternal Speaker**,

and from the extensive station of the one addressed in the name of mankind, indeed of all beings,

#263

and the most extensive station of all mankind's guidance in all the centuries,

and from the station of the most elevated **comprehensive** expositions of **the Divine laws** concerning the regulation of this world and the hereafter, and the heavens and the earth, and pre-eternity and post-eternity, and the dominicality of the Creator of the universe, and of all beings, this Address

displays such an elevated miraculousness and **comprehensiveness** that

both its apparent and simple level, *which flatters the simple minds of **ordinary people***, the most numerous group the Qur'an addresses,

and its highest level, partakes of it.

Addressing every age and every class of people, in its stories and **historical narratives**, it does not recount one part or one lesson from them,

but points out elements of a **universal principle**, as though it was newly revealed.

Particularly its often repeated threats of "**the wrongdoers, the wrongdoers...**"

and its severe expositions of **calamities visited on the heavens and the earth**, the punishment for their wrongdoing

-through these and the retribution visited on the 'Ad and Thamud peoples and on Pharaoh it draws attention to the **unequalled** wrongs of this century,

and through the **salvation** of prophets like Abraham (PUH) and Moses (PUH) gives consolation to the oppressed believers.

Indeed, all past time and the departed ages and centuries, which in **the view of heedlessness and misguidance** form a fearsome place of non-existence and a grievous, ruined graveyard,

the Qur'an of Miraculous Exposition shows **to every century and class of people** in the form of living **instructive pages**, strange worlds, living and **endowed with spirits**,

and **existent** realms of the Sustainer which are connected with us.

With an elevated miraculousness, it sometimes conveys us to those times, and sometimes brings those times to us.

Mütekellim-i Ezeli'nin rububiyet-i âmmesinin geniş makamından,

hem nev'-i beşer, belki kâinat namına muhatab olan zâtın geniş makamından,

hem umum nev'-i benî-âdem'in bütün asırlarda irşadlarının gayet vüs'atlı makamından,

hem dünya ve âhiretin ve arz ve semavatın ve ezel ve ebedin ve Hâlık-ı Kâinat'ın rububiyetine ve bütün mahlukatın tedbirine dair **kavanin-i İlahiyenin** gayet yüksek ve **ihatalı** beyanatının geniş makamından aldığı **vüs'at ve ulviyet ve ihata cihetiyle** o hitab,

öyle bir yüksek i'caz ve **şümül** gösterir ki;

ders-i Kur'anın muhatablarından en kesretli taife olan **tabaka-i avamın** basit fehimlerini okşayan zahirî ve basit mertebesi dahi

en ulvî tabakayı da tam hissedar eder.

Güya kıssadan yalnız bir hisse ve bir **hikâye-i tarihiyeden** bir ibret değil,

belki bir **küllî düstur**un efradı olarak her asra ve her tabakaya hitab ederek taze nâzil oluyor

ve bilhâssa çok tekrarla **الظَّالِمِينَ الظَّالِمِينَ** deyip

tehdidleri ve zulümlerinin cezası olan **musibet-i semaviye ve arziye**yi şiddetle beyanı,

bu asrın **emsalsiz** zulümlerine Kavm-i Âd ve Semud ve Firavun'un başlarına gelen azablar ile baktırıyor

ve mazlum ehl-i imana İbrahim (A.S.) ve Musa (A.S.) gibi enbiyanın **necatları**yla teselli veriyor.

Evet **nazar-ı gaflet ve dalalette**, vahşetli ve dehşetli bir ademistan ve elim ve mahvolmuş bir mezaristan olan bütün geçmiş zaman ve ölmüş karnlar ve asırlar;

canlı birer **sahife-i ibret** ve baştan başa **ruhlu**, hayatdar bir acib âlem

ve **mevcud** ve bizimle münasebetdar bir memleket-i Rabbaniye suretinde

sinema perdeleri gibi, kâh bizi o zamanlara, kâh o zamanları yanımıza getirerek

Infusing with life the universe, which in the view of misguidance

is lifeless, wretched, dead, and a limitless wasteland

revolving amid **separation** and **decease**, with the same **miraculousness** this same **Qur'an of Mighty Stature**

raises to life those dead beings, makes them converse with one another as officials charged with duties

and hasten to the assistance of one another;

it instructs mankind, the jinn, and the angels in true, luminous, and pleasurable wisdom.

For sure, then, **it acquires sacred distinctions**, like there being ten merits in each of its letters, and sometimes a hundred, a thousand, or thousands of merits;

and if all men and jinn were to gather together, their being unable to produce the like of it;

and its speaking completely appropriately with all mankind and all beings;

and its all the time being inscribed with eagerness in the hearts of millions of hafizes;

and its not causing weariness through its frequent and numerous repetitions;

and despite its many obscure passages and sentences,

its being settled perfectly in the delicate and simple heads of children;

and its being agreeable like Zamzam water in the ears of the sick, the dying, and those distressed by a few words;

and its gaining for its **students** happiness in this world and the next.

#264

Its smoothness of style, which, observing exactly its interpreter's being unlettered,

allows for no bombast, **artificiality**, or affectedness,

and its descending directly from the heavens, demonstrate a fine miraculousness.

So too **it shows a fine miraculousness** in the grace and guidance of flattering the simple minds of ordinary people, the most numerous of the classes of men, **through the condescension in its expression**,

and mostly opening the clearest and most evident pages like the heavens and earth,

and teaching the wondrous miracles of power and meaningful lines of wisdom beneath those **commonplace things**.

her asra ve her tabakaya gösterip **yüksek bir i'caz ile** ders veren **Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan** aynı i'cazla, nazar-ı dalalette

camid, perişan, ölü, hadsiz bir vahşetgâh olan

ve **fırak** ve **zevalde** yuvarlanan bu kâinatı bir kitab-ı Samedanî, bir şehr-i Rahmânî, bir meşher-i sun'-i Rabbanî olarak

o camidatı canlandırarak, birer vazifedar suretinde birbiriyle konuşturup

ve birbirinin imdadına koşturup

nev'-i beşere ve cinn ve meleğe hakikî ve nurlu ve zevkli hikmet dersleri veren bu **Kur'an-ı Azîmüşşan**

elbette her harfinde on ve yüz ve bazan bin ve binler sevab bulunması

ve bütün cinn ve ins toplansa onun mislini getirememesi

ve bütün benî-âdemle ve kâinatla tam yerinde konuşması

ve her zaman milyonlar hâfızların kalblerinde zevkle yazılması

ve çok tekrarlar ve kesretli tekrarlarıyla usandırmaması

ve çok iltibas yerleri ve cümleleriyle beraber

çocukların nazik ve basit kafalarında mükemmel yerleşmesi

ve hastaların ve az sözden müteessir olan ve sekeratta olanların kulağında mâ-i zemzem misillü hoş gelmesi gibi **kudsî imtiyazları kazanır**

ve iki cihanın saadetlerini kendi **şakird**lerine kazandırır.

Ve tercümanının ümmiyet mertebesini tam riayet etmek sırrıyla

hiçbir tekellüf ve hiçbir **tasannu** ve hiçbir gösterişe meydan vermeden

selaset-i fitriyesini ve doğrudan doğruya semadan gelmesini

ve en kesretli olan tabaka-i avamın basit fehimlerini **tenezzülât-ı kelâmiye ile** okşamak hikmetiyle

en ziyade sema ve arz gibi en zahir ve bedihî sahifeleri açıp

o **âdiyat** altındaki hârikulâde mu'cizat-ı kudretini ve manidar sutur-u hikmetini ders vermekle lütf-u irşadda **güzel bir i'caz gösterir**.

By making known that it is also a book of prayer and summons, of invocation and Divine unity, *which require repetition*,

it demonstrates a sort of miraculousness through **making understood** in a single sentence and a single story through its agreeable repetitions numerous different meanings

to numerous different classes of people.

Similarly, by making known that the most minor and unimportant things in ordinary, commonplace events

are within its compassionate view and the sphere of its will and regulation,

it demonstrates a sort of miraculousness in attaching importance to even the minor events involving the Companions of the Prophet in the **establishment of Islam** and **codification of the Shari'a**,

and both in those events being universal principles, and, in the establishment of Islam and the Shari'a, which are general, their producing most important fruits, **as though they had been seeds**.

With regard to repetition being necessary due to the repetition of need,

the repetition of certain verses which, as answers to numerous questions repeated over a period of twenty years,

instructs numerous different levels of people is not a fault, indeed, to repeat *certain sentences so powerful they produce thousands of results* and *a number of verses resulting from countless evidences*, which describe an infinite, awesome, all-embracing revolution that,

by destroying utterly the vast universe and changing its shape at Doomsday,

will remove the world and found the mighty hereafter in its place,

and will prove that all particulars and universals from atoms to the stars are in the hand and under the **disposal** of a single Being,

and will show *the Divine wrath* and *dominical anger* -on account of the result of the universe's creation- at mankind's wrongdoing, which brings to anger the earth and the heavens and the elements,

to repeat such verses is not a fault,

but most powerful miraculousness, and most elevated eloquence;

an eloquence and **lucid style** *corresponding exactly to the requirements of the subject*.

Tekrarı iktiza eden dua ve davet, zikir ve tevhid kitabı dahi olduğunu bildirmek sırrıyla

güzel, tatlı tekrarıyla birtek cümlede ve birtek kıssada ayrı ayrı çok manaları,

ayrı ayrı muhatab tabakalarına **tefhim etmekte**

ve cüz'î ve âdi bir hâdisede en cüz'î ve ehemmiyetsiz şeyler dahi

nazar-ı merhametinde ve daire-i tedbir ve iradesinde bulunmasını bildirmek sırrıyla

tesis-i İslâmiyette ve **tedvin-i Şeriatta** sahabelerin cüz'î hâdiselerini dahi nazar-ı ehemmiyete almasında;

hem küllî düsturların bulunması, hem umumî olan İslâmiyetin ve şariatın tesisinde o cüz'î hâdiseler, **çekirdekler hükmünde** çok ehemmiyetli meyveleri verdikleri cihetinde de ***bir nevi i'cazını gösterir***.

Evet ihtiyacın tekerrürüyle, tekrarın lüzumu haysiyetiyle,

yirmi sene zarfında pek çok mükerrer suallere cevap olarak

ayrı ayrı çok tabakalara ders veren

ve koca kâinatı parça parça edip kıyamette şeklini değiştirerek

dünyayı kaldırıp onun yerine azametli âhireti kuracak

ve zerrattan yıldızlara kadar bütün cüz'iyat ve külliyatı, tek bir zâtın elinde ve **tasarrufunda** bulunduğunu isbat edecek

ve kâinatı ve arz ve semavatı ve anasını kızdıran ve hiddete getiren nev'-i beşerin zulümlerine, kâinatın netice-i hilkatı hesabına ***gazab-ı İlahî*** ve ***hiddet-i Rabbaniyeyi*** gösterecek

hadsiz hârika ve nihayetsiz dehşetli ve geniş bir inkılabın tesisinde ***binler netice kuvvetinde bazı cümleleri*** ve ***hadsiz delillerin neticesi olan bir kısım âyetleri*** tekrar etmek; değil bir kusur,

belki gayet kuvvetli bir i'caz ve gayet yüksek bir belâgat

ve ***mukteza-yı hale gayet mutabık*** bir cezalettir ve ***fesahattir***.

For example, as is explained in the Fourteenth Flash of the Risale-i Nur, the sentence, **In the Name of God, the Merciful, the Compassionate**, which constitutes a single verse and is repeated one hundred and fourteen times in the Qur'an,

is a truth which binds **the Divine Throne** and **the earth**, and illuminates the cosmos,

and for which everyone is in need all the time;

if it was repeated millions of times, there would still be need for it.

There is need and **longing** for it, not only every day like bread, but every moment like air and light.

And, for example, the verse,

And verily your Sustainer is Exalted in Might, Most Compassionate, (Qur'an, 26:9)

which is repeated eight times in **Sura Ta. Sin. Mim.**

Repeating on account of **the result of the universe's creation** and in the name of **universal dominicality**, the **salvation** of the prophets whose stories are told in the sura, and the punishments of their peoples,

in order to teach that that **dominical dignity** requires the torments of those wrongdoing peoples while **Divine compassion** requires the prophets' salvation,

is a **concise**, **miraculous**, and elevated miraculousness, for which, if repeated thousands of times, there would still be need and longing.

And, for example, the verse,

Then which of the favours of your Sustainer will you deny?, (Qur'an, 55:13)

which is repeated in Sura al-Rahman,

and the verse,

Woe that Day to the rejecters of truth!, (Qur'an 77:15)

in Sura al-Mursalat

shout out **threateningly** to mankind and the jinn **across the centuries and the heavens and the earth**, **the unbelief, ingratitude, and wrongdoing** of those who bring the universe and the heavens and earth to anger,

spoil the results of the world's creation,

and deny and respond slightly to the majesty of Divine rule, and violate the rights of all creatures.

If a general lesson thus concerned with thousands of truths and of the strength of thousands of matters

Meselâ: Birték âyet iken yüz ondört defa tekerrür eden "**Bismillahirrahmanirrahîm**" cümlesi, Risale-i Nur'un Ondördüncü Lem'asında beyan edildiği gibi;

arşı ferşle bağlayan ve kâinatı ışıklandıran

ve her dakika herkes ona muhtaç olan öyle bir hakikattir ki,

milyonlar defa tekrar edilse yine ihtiyaç var.

Değil yalnız ekmek gibi her gün, belki hava ve ziya gibi her dakika ona ihtiyaç ve **iştiyak** vardır.

Hem meselâ: **Sure-i طسم** de sekiz defa tekrar edilen şu

إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

âyeti,

o surede hikâye edilen peygamberlerin **necatlarını** ve kavimlerinin azablarını, **kâinatın netice-i hilkatı** hesabına ve **rububiyet-i âmmenin** namına o binler hakikat kuvvetinde olan âyeti tekrar ederek,

izzet-i Rabbaniye o zalim kavimlerin azabını ve **rahîmiyet-i İlahiye** dahi enbiyanın necatlarını iktiza ettiğini ders vermek için

binler defa tekrar olsa yine ihtiyaç ve iştiyak var ve **i'cazlı** ve **îcazlı** bir ulvî belâgattir.

Hem meselâ: Sure-i Rahman'da tekrar edilen

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

âyeti ile

Sure-i Mürselât'ta

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

âyeti,

cinn ve nev'-i beşerin, kâinatı kızdıran ve arz ve semavatı hiddete getiren

ve hilkat-i âlemin neticelerini bozan

ve haşmet-i saltanat-ı İlahiyeye karşı inkâr ve istihfafla mukabele eden **küfür ve küfranlarını ve zulümlerini** ve bütün mahlukatın hukuklarına tecavüzlerini **asırlara ve arz ve semavata tehdidkârane** haykıran bu iki âyet,

böyle binler hakikatlarla alâkadar ve binler mes'ele kuvvetinde olan bir ders-i umumîde

is repeated thousands of times, there would still be need for it

and its **awe-inspiring** conciseness and **beautiful**, miraculous eloquence.

#266

And, for example, the repetition of the phrase,

Glory be unto You! There is no god but You: Mercy! Mercy! Save us, deliver us, preserve us, from Hell-fire!

in the supplication of the Prophet (PBUH) called **Jawshan al-Kabir**, which is a true and authentic supplication of the Qur'an and a sort of summary proceeding from it.

It contains the greatest truth and the most important of the three supreme duties of creatures in the face of dominicality, **the glorification and praise of God** and **declaring Him to be All-Holy**,

and **the most awesome question** facing man, his being saved from **eternal misery**,

and worship, the most necessary result of human impotence.

So if it is repeated thousands of times, it is still few.

Thus, repetition in the Qur'an looks to principles like these.

Sometimes on one page, even, with regard to **the requirements of the position** and **the need for explanation** and the demands of eloquence,

it expresses the truth of Divine unity perhaps twenty times, **explicitly and by implication**.

It does not cause boredom, but affords it a power, and eagerness.

It has been explained in the Risale-i Nur with proofs how appropriate, fitting,

and **acceptable in the eyes of rhetoric** are the repetitions in the Qur'an.

The wisdom and meaning of the Meccan and Medinan Suras in the Qur'an of Miraculous Exposition

being different in regard to eloquence, miraculousness, and **detail** and **brevity** is as follows:

In Mecca, the first line of those it was addressing and those opposed to it

were the idolators of the Quraysh and **untaught** tribesmen,

so a powerful and elevated rhetorical style was necessary, and a miraculous, **convincing**, **persuasive conciseness**.

And in order to establish it, repetition was required.

binler defa tekrar edilse yine lüzum var

ve **celalli** bir i'caz ve **cemalli** bir îcaz-ı belâgatıdır.

Hem meselâ: **Kur'anın hakikî ve tam bir nevi münacatı ve Kur'andan çıkan bir çeşit hülâsası olan Cevşen-ül Kebir** namındaki münacat-ı Peygamberîde yüz defa

سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَمَانُ الْأَمَانُ خَلِّصْنَا وَ
أَجِرْنَا وَنَجِّنَا مِنَ النَّارِ

cümlesinin tekrarında

tevhid gibi kâinatça en büyük hakikat ve **tesbih** ve **takdis** gibi, mahlukatın rububiyete karşı üç muazzam vazifesinden en ehemmiyetli vazifesi

ve **şekavet-i ebediye**den kurtulmak gibi nev'-i insanın **en dehşetli mes'elesi**

ve ubudiyet ve acz-i beşerînin en lüzumlu neticesi bulunması cihetiyle

binler defa tekrar edilse yine azdır.

İşte tekrar-ı Kur'aniye bu gibi metin esaslara bakıyor.

Hattâ bazan bir sahifede **iktiza-yı makam** ve **ihtiyac-ı ifham** ve belâgat-ı beyan cihetiyle

yirmi defa **sarihan ve zımnen** tevhid hakikatını ifade eder.

Değil usanç, belki kuvvet ve şevk ve halavet verir.

Risale-i Nur'da, tekrar-ı Kur'aniye ne kadar yerinde ve münasib

ve **belâgatça makbul** olduğu hüccetleriyle beyan edilmiş.

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın Mekkiye sureleriyle Medeniye sureleri

belâgat noktasında ve i'caz cihetinde ve **tafsil** ve **icmal** vechinde birbirinden ayrı olmasının sırr-ı hikmeti şudur ki:

Mekke'de birinci safta muhatab ve muarızları,

Kureyş müşrikleri ve **ümmileri** olduğundan

belâgatça kuvvetli bir üslûb-u âlî ve îcazlı, **mukni'**, **kanaat verici** bir **icmal**

ve tesbit için tekrar lâzım geldiğinden

Thus, in most of the Meccan suras, repeating and expressing the pillars of belief and degrees in the affirmation of Divine unity

with a most powerful, elevated, and miraculous conciseness,

it proved so powerfully the first creation and the Resurrection, God and the hereafter,

not only in a single page, verse, sentence or word, but sometimes in a letter,

through grammatical devices like altering the positions of the words or sentences, making a word indefinite, and omissions and inclusions,

that the geniuses and leaders of the science of rhetoric met it with wonder.

The Risale-i Nur, and the Twenty-Fifth Word and its Addenda in particular, which prove in summary forty aspects of the Qur'an's miraculousness,

and the Qur'anic commentary, Isharat al-I'jaz, from the Arabic Risale-i Nur, which in wondrous fashion proves the aspect of the Qur'an's miraculousness in its word-order,

have demonstrated in fact that in the Meccan suras and verses are the highest styles of eloquence and the most elevated, concise miraculousness.

#267

As for the Medinan suras and verses, since the first line of those they were addressing and who opposed them

were the People of the Book, the Jews and Christians who affirmed God's existence,

what was required by eloquence and guidance

and for the discussion to correspond to the situation,

was not explanation of the high principles of religion and pillars of belief in a simple, clear, and detailed style,

but the explanation of particular matters in the Shari'a and its injunctions, which were the cause of dispute,

and the origins and causes of secondary matters and general laws.

Thus, in the Medinan suras and verses, through explanations in a detailed, clear, simple style,

in the matchless manner of exposition peculiar to the Qur'an,

it mostly mentions within those particular secondary matters,

a powerful and elevated summary - a conclusion and proof,

ekseriyetçe Mekki sureleri erkân-ı imaniyeyi ve tevhidin mertebelerini

gayet kuvvetli ve yüksek ve i'cazlı bir icaz ile ifade ve tekrar ederek

mebde' ve meadi, Allah'ı ve âhireti,

değil yalnız bir sahifede, bir âyetle, bir cümlede, bir kelimede; belki bazan bir harfte

ve takdim - te'hir, tarif - tenkir ve hazf - zikir gibi heyetlerde öyle kuvvetli isbat eder ki,

ilm-i belâgatın dâhî imamı hayretle karşılamışlar.

Risale-i Nur ve bilhâssa Kur'anın kırk vech-i i'cazını icmalen isbat eden Yirmibeşinci Söz, zeyilleriyle beraber

ve nazımdaki vech-i i'cazı hârika bir tarzda beyan ve isbat eden Arabî Risale-i Nur'dan "İşarat-ül İ'caz" tefsiri

bilfiil göstermişler ki, Mekki sure ve âyetlerde en âlî bir üslûb-u belâgat ve en yüksek bir i'caz-ı icazî vardır.

Amma Medine sure ve âyetlerinin birinci safta muhatab ve muarızları ise,

Allah'ı tasdik eden Yahudi ve Nasara gibi ehl-i kitab olduğundan

mukteza-yı belâgat ve irşad

ve mutabık-ı makam ve halin lüzumundan,

sade ve vazih ve tafsilli bir üslûbla ehl-i kitaba karşı dinin yüksek usûlünü ve imanın rükünlerini değil,

belki medar-ı ihtilaf olan şeriâtın ve ahkâmın

ve teferruatın ve küllî kanunların menşe'leri ve sebepleri olan cüz'iyatın beyanı lâzım geldiğinden,

o sure ve âyetlerde ekseriyetçe tafsil ve izah ve sade üslûbla beyanat içinde

Kur'ana mahsus emsalsiz bir tarz-ı beyanla,

birden o cüz'î teferruat hâdisesi içinde

yüksek, kuvvetli bir fezleke, bir hâtime, bir hüccet

a sentence related to Divine unity, belief, or the hereafter which makes the **particular** matter of the Shari'a **universal** and **ensures** that it conforms to belief in God.

It illuminates the passage, and elevates it.

The Risale-i Nur has proved the qualities and fine points and elevated eloquence in the summaries and conclusions, **which express Divine unity and the hereafter**, and come mostly at the end of verses, like:

*Indeed, God is powerful over all things .(Qur'an, 2:20)
*Verily God has knowledge of all things .(Qur'an, 29:62)
*And He is the Mighty, the Wise .(Qur'an, 30:27) *And He is Exalted in Might, Most Compassionate .(Qur'an, 30:5)*

Explaining in the Second Beam of the Second Light of the Twenty-Fifth Word,

ten out of the many fine points of those summaries and conclusions,

it has proved to the **obstinate** that they contain a **supreme miracle**.

Yes, in expounding those **secondary matters of the Shari'a** and **laws of social life**,

the Qur'an at once raises the views of those it addresses to elevated, universal points,

and transforming a simple style into an **elevated** one

and instruction in the Shari'a to instruction in Divine unity,

it shows it is both a book of law and commands and wisdom,

and a book of the **tenets of faith** and belief, and of invocation and reflection and summons.

And through teaching many of the **aims** of Qur'anic guidance in every passage,

it displays a brilliant and miraculous eloquence different to that of the Meccan suras.

Sometimes in two words, for example, in **Sustainer of All the Worlds** and **Your Sustainer**,

through the phrase, **Your Sustainer**, it expresses **Divine oneness**,

and through, **Sustainer of All the Worlds**, **Divine unity**.

It expresses the Divine oneness within Divine unity.

In a single sentence even it sees and situates a particle in the **pupil** of an eye,

and with the same verse, the same **hammer**, it situates the sun in the sky, making it an eye to the sky.

ve o **cüz'î** hâdise-i şer'iyeyi **küllîleştir**iren ve imtisalini iman-ı billah ile **temin** eden bir cümle-i tevhidiye ve esmaiye ve uhreviye zikreder.

O makamı nurlandırır, ulvîleştirir, küllîleştirir.

Risale-i Nur, **âyetlerin âhirlerinde ekseriyetle gelen**

إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

gibi **tevhidi veya âhireti ifade eden** felekeler ve hâtimelerde ne kadar yüksek bir belâgat ve meziyetler ve cezaletler ve nükteler bulunduğunu

Yirmibeşinci Söz'ün İkinci Şu'lesinin İkinci Nurunda

o fezleke ve hâtimelerin pekçok nüktelerinden ve meziyetlerinden on tanesini beyan ederek,

o hülâsalarda bir **mu'cize-i kübra** bulunduğunu **muannid**lere de isbat etmiş.

Evet Kur'an, o **teferruat-ı şer'iy**e ve **kavanin-i içtimaiyenin** beyanı içinde

birden muhatabın nazarını en yüksek ve küllî noktalara kaldırıp,

sade üslûbu bir **ulvî** üslûba

ve şariat dersinden tevhid dersine çevirerek

Kur'anı, hem bir kitab-ı şariat ve ahkâm ve hikmet,

hem bir kitab-ı **akide** ve iman ve zikir ve fikir ve dua ve davet olduğunu gösterip

her makamda çok **makasid**-i irşadiye ve Kur'aniyeyi ders vermesiyle

Mekkiye âyetlerin tarz-ı belâgatlarından ayrı ve parlak mu'cizane bir cezalet izhar eder.

Bazan iki kelimede meselâ **رَبُّ الْعَالَمِينَ** ve **رَبُّكَ** de,

رَبُّكَ tabiriyle **ehadiyeti**

ve **رَبُّ الْعَالَمِينَ** ile **vâhidiyeti** bildirir.

Ehadiyet içinde vâhidiyeti ifade eder.

Hattâ bir cümlede; bir zerreyi bir **gözbebeğinde** gördüğü ve yerleştirdiği gibi,

Güneş'i dahi aynı âyetle, aynı **çekile** göğün gözbebeğinde yerleştirir ve göge bir göz yapar.

For example, after the verse,

Who created the heavens and the earth,

following the verse,

He merges the night into the day, and He merges the day into the night,

it says:

And He has full knowledge of all that is in [men's] hearts
.33

It says: "Within the vast majesty of the creation of the earth and the skies, He knows and regulates the thoughts of the heart."

Through an exposition of this sort,

it transforms that simple, **unlettered level** and particular discussion which takes into account **the minds of ordinary people**,

into an elevated, **attractive**, and general **conversation** for the purpose of guidance.

A Question: Sometimes an important truth is not apparent to a **superficial** view,

and in some positions *the connection is not known*

when a **concise phrase expounding Divine unity** or a universal principle is drawn out from a **minor, ordinary** matter,

and it is imagined to be a fault.

For example, to mention the extremely elevated principle:

And over all endued with knowledge, One Knowing..

when Joseph (Peace be upon him) seized his brother through **subterfuge**,

does not appear to be in keeping with eloquence. What is its meaning and purpose?"

The Answer: In most of the long and middle-length suras, which are each small Qur'ans,

and in many pages and passages, not only two or three aims are followed,

for by its nature the Qur'an comprises many books and teachings, such as being a book of **invocation**, belief, and **reflection**,

and a book of law, wisdom, and **guidance**.

Thus, since it describes **the majestic manifestations** of Divine dominicality and its **encompassing** all things,

Meselâ:

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

âyetinden sonra

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ

âyetinin akabinde

وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

der.

"Zemin ve göklerin haşmet-i hilkatinde kalbin dahi hatıratını bilir, idare eder." der,

tarzında bir beyanat cihetiyle

o sade ve **ümîyet mertebesini** ve **avamın fehmini** nazara alan o basit ve cüz'î muhavere,

o tarz ile ulvî ve **cazibedar** ve umumî ve irşadkâr bir **mükâlemeye** döner.

Ehemmiyetli Bir Sual: "Bazan bir hakikat, **sathî** nazarlara görünmediğinden

ve bazı makamlarda **cüz'î** ve **âdi** bir hâdiseden

yüksek bir **fezleke-i tevhidi** veya küllî bir düsturu beyan etmekte

münasebet bilinmediğinden, bir kusur tevehhüm edilir.

Meselâ: "Hazret-i Yusuf Aleyhisselâm, kardeşini bir **hile** ile alması" içinde

وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ

diye gayet yüksek bir düsturun zikri,

belâgatça münasebeti görünmüyor. Bunun sırrı ve hikmeti nedir?"

Elcevab: Herbiri birer küçük Kur'an olan ekser uzun sure ve mutavassıtlarda

ve çok sahife ve makamlarda yalnız iki-üç maksad değil,

belki Kur'an mahiyeti, hem bir kitab-ı **zikir** ve iman ve **fikir**,

hem bir kitab-ı şariat ve hikmet ve **irşad** gibi, çok kitabları ve ayrı ayrı dersleri tazammun ederek

rububiyet-i İlahiyenin her şeye **ihatasını** ve **haşmetli tecelliyatını** ifade etmek cihetiyle,

as a sort of **recitation** of the mighty book of the universe,

it follows many aims in every discussion and sometimes on a single page.

While instructing in **knowledge of God**, the degrees in Divine unity, and the truths of belief,

with an apparently weak connection it opens another subject of instruction in the following passage,

joining powerful connections to the weak one.

It corresponds perfectly to the discussion and raises the level of eloquence.

#269

A Second Question: "What is the wisdom in and purpose of the Qur'an proving and drawing attention to the hereafter, Divine unity,

and man's reward and punishment thousands of times, **explicitly, implicitly, and allusively**,

and teaching them in every sura, on every page, and in every discussion?"

The Answer: In order to teach concerning the most momentous matters in **the sphere of contingency**, and the revolutions in **the universe's history**,

and the most important, most significant, most awesome matters related to man's duties, which -since he has undertaken **the supreme trust** and **vicegerency of the earth**- will lead to either his **perdition** or everlasting happiness,

and in order to **remove** his countless doubts

and to smash his violent denials and obduracy,

indeed, to make man confirm those awesome revolutions

and submit to those **most necessary** essential matters which are as great as the revolutions,

if the Qur'an draws his attention to them thousands, or even millions of times,

it is not **excessive**, for those discussions in the Qur'an are read millions of times,

and they do not cause boredom, nor does the need cease.

For example, since the verse,

For those who believe and do righteous deeds are gardens beneath which rivers flow; they will dwell there forever, (Qur'an, 5:85, etc)

announces the good news of eternal happiness,

kâinat kitab-ı kebirinin bir nevi **kıraatı** olan Kur'an,

elbette her makamda, hattâ bazan bir sahifede çok maksadları takiben

marifetullahtan ve tevhidin mertebelerinden ve iman hakikatlarından ders verdiği haysiyetiyle,

öbür makamda, meselâ zahirce zaîf bir münasebetle, başka bir ders açar

ve o zaîf münasebete çok kuvvetli münasebetler **iltihak** ederler.

O makama gayet mutabık olur, mertebe-i belâgatı yükselenir.

İkinci Bir Sual: "Kur'anda **sarihan ve zimnen ve işareten**, âhîret ve tevhidi

ve beşerin mükâfat ve mücazatını binler defa isbat edip nazara vermenin

ve her surede, her sahifede, her makamda ders vermenin hikmeti nedir?"

Elcevab: **Daire-i imkân**da ve **kâinatın sergüzeştine** ait inkılablarda

ve **emanet-i kübrayı** ve **hilafet-i arziye**yi omuzuna alan nev'-i beşerin **şekavet** ve saadet-i ebediyeye medar olan vazifesine dair en ehemmiyetli, en büyük, en dehşetli mes'elelerinden en azametlilerini ders vermek

ve hadsiz şübheleri **izale** etmek

ve gayet şiddetli inkârları ve inadları kırmak cihetinde

elbette o dehşetli inkılabları tasdik ettirmek

ve o inkılablar azametinde büyük ve beşere **en elzem** ve en zarurî mes'eleleri teslim ettirmek için

Kur'an, binler defa değil, belki milyonlar defa onlara baktırsa

yine **israf** değil ki, milyonlar kerre tekrar ile o bahisler Kur'anda okunur,

usanç vermez, ihtiyaç kesilmez.

Meselâ:

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

âyetinin gösterdiği müjde-i saadet-i ebediye hakikatı,

and "saves from the eternal extinction of death, which every moment shows itself to wretched man,

both himself, and his world, and all those he loves,

and gains for them an everlasting sovereignty,"

if it is repeated thousands of millions of times and given the importance of the universe,

it still is not excessive and does not lose its value.

Thus, in teaching innumerable, invaluable matters of this sort,

and endeavouring to persuade, convince, and prove the occurrence of the awesome revolutions **which will destroy the present form of the universe and transform it as though it was a house,**

the Qur'an of Miraculous Exposition certainly draws attention to these matters thousands of times **explicitly, implicitly, and allusively,**

and this is not excessive, but renews **the bounty** which is like an essential need, the same as **the essential needs** of bread, medicine, air, and light are renewed.

#270

And, for example, *as is proved decisively in the Risale-i Nur*, the wisdom in the Qur'an repeating severely, angrily, and forcefully, threatening verses like,

*For wrongdoers there is a grievous penalty .(Qur'an, 14:22) *But for those who reject [God] - for them will be the Fire of Hell .(Qur'an, 35:36)*

is that man's unbelief is such a transgression against the rights of the universe and most creatures that

it makes the heavens and earth angry

and brings the elements to anger

so that they deal blows on those wrongdoers with tempest and storm.

According to **the clear statement** of the verses,

*And when they are cast therein, they will hear the [terrible] drawing-in of its breath as it blazes forth * Almost bursting with fury, 38*

Hell so rages at those **iniquitous** deniers that

it almost disintegrates with fury.

Thus, *through the wisdom of showing*, not from the point of view of man's smallness and insignificance **before such a general crime and boundless aggression,**

bîçare beşere her dakika kendini gösteren hakikat-ı mevtin

hem insanı, hem dünyasını, hem bütün ahababını i'dam-ı ebedîsinden kurtarıp

ebedî bir saltanatı kazandırdığından,

milyarlar defa tekrar edilse ve kâinat kadar ehemmiyet verilse

yine israf olmaz, kıymetten düşmez.

İşte bu çeşit hadsiz kıymetdar mes'eleleri ders veren

ve **kâinatı bir hane gibi değiştiren ve şeklini bozan** dehşetli inkılabları tesis etmekte iknaa ve inandırmaya ve isbata çalışan

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan elbette **sarihan** ve **zımnen** ve **işareten** binler defa o mes'elelere nazar-ı dikkati celbetmek;

değil israf, belki ekmek, ilaç, hava, ziya gibi birer **hacet-i zaruriye** hükmünde **ihsan**ını tazelendirir.

Hem meselâ:

الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ve إِنَّ الْكَافِرِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ

gibi tehdid âyetlerini Kur'an gayet şiddetle ve hiddetle ve gayet kuvvet ve tekrarlar zikretmesinin hikmeti ise; *-Risale-i Nur'da kat'î isbat edildiği gibi-*

beşerin küfrü, kâinatın ve ekser mahlukatın hukukuna öyle bir tecavüzdür ki,

semavatı ve arzı kızdırıyor

ve anasını hiddete getirip

tufanlar ile o zalimleri tokatlıyor.

Ve

إِذَا الْقُؤُوسُ فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ

âyetinin **sarahatı**yla

o **zalim** münkirlere Cehennem öyle öfkeleniyor ki,

hiddetinden parçalanmak derecesine geliyor.

İşte **böyle bir cinayet-i âmmeye ve hadsiz bir tecavüze karşı** beşerin küçüklük ve ehemmiyetsizliği noktasına değil,

but the importance of the rights of **the Monarch of Universe's** subjects before **the greatness of the wrongful crime**

and **the awesomeness of the unjust aggression,**

and the boundless ugliness in the unbelief and iniquity of those deniers *-in accordance with the wisdom of showing this,*

if repeating in His decree most wrathfully and severely the crime and its punishment,

thousands, millions, or even thousands of millions of times,

it still would not be excessive and a fault,

because for a thousand years thousands of millions of people

have read such verses every day, not with boredom, but with total eagerness and need.

Indeed, every day, all the time, for everyone, one world disappears

and the door of a new world is opened to them.

Through repeating **There is no god but God** a thousand times out of need and with longing in order to illuminate each of those transitory worlds,

it makes **There is no god but God** a lamp for each of those changing veils.

In the same way, *in accordance with the wisdom* of appreciating through reading the Qur'an the penalties of those crimes and the severe threats of *the Pre-Eternal Monarch*, which smash their obduracy, and of working to be saved from *the rebellion of the soul*, so as not to **obscure in darkness those multiple, fleeting veils and renewed travelling universes,**

and not to make ugly their images which are reflected in the mirrors of their lives,

and not to turn against them those guest views which may testify in favour of them,

the Qur'an repeats them in truly meaningful fashion.

Even Satan would shudder at imagining to be out of place these so powerful, severe, and repeated threats of the Qur'an.

It shows that the torments of Hell are pure justice for the deniers who do not heed them.

belki **zalimane cinayetinin azametine**

ve **kâfirane tecavüzünün dehşetine** karşı **Sultan-ı Kâinat** kendi raiyetinin hukuklarının ehemmiyetini

ve o münkirlerin küfür ve zulmündeki nihayetsiz çirkinliğini *göstermek hikmetiyle*

fermanında gayet hiddet ve şiddetle o cinayeti ve cezasını

değil bin defa, belki milyonlar ve milyarlar ile tekrar etse,

yine israf ve kusur değil ki,

bin seneden beri yüzer milyon insanlar

hergün usanmadan kemal-i iştiaqla ve ihtiyaçla okurlar.

Evet hergün, her zaman, herkes için bir âlem gider,

taze bir âlemin kapısı kendine açılmasından,

o geçici herbir âlemini nurlandırmak için ihtiyaç ve iştiaqla "**Lâ ilahe illallah**" cümlesini binler defa tekrar ile

o değişen perdelere ve âlemlere herbirisine bir "**Lâ ilahe illallah**"ı lâmba yaptığı gibi,

öyle de: **O kesretli, geçici perdeleri ve tazelenen seyyar kâinatları karanlıklandırmamak**

ve âyine-i hayatında in'ikas eden suretlerini çirkinleştirmemek

ve lehinde şahid olabilen o misafir vaziyetleri aleyhine çevirmemek için,

o cinayetlerin cezalarını ve *Padişah-ı Ezelî'nin* şiddetli ve inadları kıran tehditlerini, her vakit Kur'anı okumakla tahattur edip, *nefsin tuğyanı*ndan kurtulmaya çalışmak *hikmetiyle*, **Kur'an gayet mu'cizane tekrar eder**

ve bu derece kuvvet ve şiddet ve tekrarlarla tehdidat-ı Kur'aniyeyi hakikatsız tevehhüm etmekten, şeytan bile kaçır.

Ve onları dinlemeyen münkirlere Cehennem azabı ayn-ı adalettir, diye gösterir.

And, for example, in repeating many times the stories of Moses (Peace be upon him), which contain many instances of wisdom and benefits, like the story of his Staff, and of the other prophets (Peace be upon them),

it demonstrates that the prophethoods of all the other prophets are a proof of the veracity of the messengership of Muhammad (PBUH),

and that one who does not deny all of them cannot in truth deny his messengership.

For this purpose, and since everyone does not always have the time or capability to read the whole Qur'an,

it repeats those stories in the same way as the important pillars of belief, in order to make all the long and **middle-length** suras each like a small Qur'an.

To repeat them then is not excessive, it is required by eloquence,

and teaches that the question of Muhammad (PBUH) is the greatest question of mankind

and the most important matter of the universe.

It has been demonstrated decisively in the Risale-i Nur with many proofs and indications that through giving the highest position to the person of Muhammad in the Qur'an

and including him in four pillars of belief and holding **Muhammad is the Messenger of God** equal to the pillar of **There is no god but God**,

that the messengership of Muhammad (PBUH) is the greatest truth in the universe,

and that the person of Muhammad is the most noble of creatures,

and his universal collective personality and sacred rank, known as the Muhammadan Reality,

is the most radiant Sun of the two worlds. His worthiness for this extraordinary position has also been proved.

One of these proofs is this: According to the principle of *'the cause is like the doer,'*

with the equivalent of all the good works performed by all his community at all times entering his book of good works;

and the light which he brought illuminating all the truths of the cosmos;

and his making **grateful** not only the jinn, mankind, and animate beings,

Hem meselâ: Asâ-yı Musa gibi çok hikmetleri ve faideleri bulunan kıssa-i Musa'nın (A.S.) ve sair enbiyanın kıssalarını çok tekrarında,

risalet-i Ahmediyenin hakkaniyetine bütün enbiyanın nübüvvetlerini hüccet gösterip

onların umumunu inkâr edemeyen, bu zâtın risaletini hakikat noktasında inkâr edemez hikmetiyle

ve herkes her vakit bütün Kur'anı okumaya muktedir ve muvaffak olamadığından

herbir uzun ve **mutavassıt** sureyi birer küçük Kur'an hükmüne getirmek için ehemmiyetli erkân-ı imaniye gibi

o kıssaları tekrar etmesi; değil israf belki mu'cizane bir belâğattır

ve hâdis-e Muhammediye bütün benî-Âdemin en büyük hâdisesi

ve kâinatın en azametli mes'elesi olduğunu ders vermektir.

Evet Kur'anda Zât-ı Ahmediyeye en büyük makam vermek

ve dört erkân-ı imaniyeyi içine almakla "**Lâ ilahe illallah**" rüknüne denk tutulan "**Muhammedürresulullah**"

ve risalet-i Muhammediye kâinatın en büyük hakikatı

ve Zât-ı Ahmediye, bütün mahlukatın en eşrefi

ve hakikat-ı Muhammediye tabir edilen küllî şahsiyet-i maneviyesi ve makam-ı kudsîsi,

iki cihanın en parlak bir güneşi olduğuna ve bu hârika makama liyakatına pekçok hüccetler ve emareleri, kat'î bir surette Risale-i Nur'da isbat edilmiş.

Binden birisi şudur ki:

كَسَبْتُ كَالْفَاعِلِ

düsturuyla,

bütün ümmetinin bütün zamanlarda işlediği hasenatın bir misli onun defter-i hasenatına girmesi

ve bütün kâinatın hakikatlarını, getirdiği nur ile nurlandırması,

değil yalnız cinn, ins, melek ve zîhayatı,

but also the universe and the heavens and earth;

and the supplications of plants, offered through **the tongue of disposition**, and the supplications of animals offered through the tongue of their **innate need**,

and **the righteous of his (PBUH) community**

every day bequeathing to him their benedictions and supplications for mercy and spiritual gains, **whose millions -and together with spirit beings, even, millions of millions- of unrejectable supplications are accepted**, as we actually witness with our eyes;

and since each of the three hundred thousand letters of the Qur'an

yield from a hundred to a thousand **merits**, only with regard to the **recitation** of the Qur'an by all his community,

with infinite numbers of lights entering the book of his deeds; - due to all these,

the One All-Knowing of the Unseen saw and knew that the Muhammadan (PBUH) Reality, which is his collective personality,

would in the future be like a **Tuba-tree of Paradise**,

and in accordance with that rank accorded him supreme importance in the Qur'an,

and in His Decree showed the **following** of him and receiving of his **intercession** through **adhering** to his Illustrious Sunna to be one of the most important matters concerning man.

And from time to time He took into consideration **his human personality** and **human state in his early life**, *which was a seed of the majestic Tuba-tree.*

#272

Thus, since the truths repeated in the Qur'an are of this value,

all **sound natures** will testify that in its repetitions is a powerful and extensive miracle.

Unless, that is to say, a person is **afflicted** with some **sickness** of the heart and **malady of the conscience** due to the plague of materialism,

and is included under the rule,

A man denied the light of the sun due to his diseased eye, His mouth denied the taste of water due to sickness.

belki kâinatı, semavat ve arzı **minnetdar** eylemesi

ve **istidad lisanı**yla nebatatın duaları ve **ihtiyac-ı fitrî** diliyle hayvanatın duaları, gözümüz önünde bilfiil kabul olmasının şehadetiyle

milyonlar, belki milyarlar fitrî ve reddedilmez duaları makbul olan suleha-yı ümmeti

her gün o zâta salât ü selâm ünvanıyla rahmet duaları ve manevî kazançlarını en evvel o zâta bağışlamaları

ve bütün ümmetçe okunan Kur'anın üçyüzbin harfinin herbirisinde

on sevabdan tâ yüz, tâ bin **hasene** ve meyve vermesinden yalnız **kıraat-ı** Kur'an cihetiyle

defter-i a'maline hadsiz nurlar girmesi haysiyetiyle

o zâtın şahsiyet-i maneviyesi olan hakikat-ı Muhammediye,

istikbalde bir **şecere-i tûbâ-i Cennet** hükmünde olacağını **Allâm-ül Guyub** bilmiş ve görmüş,

o makama göre Kur'anında o azîm ehemmiyeti vermiş

ve fermanında ona **tebaiyet**le ve sünnetine **ittiba** ile **şefaatine** mazhariyeti en ehemmiyetli bir mes'ele-i insaniye göstermiş

ve *o haşmetli şecere-i tûbânın bir çekirdeği olan şahsiyet-i beşeriyetini* ve **bidayetteki vaziyet-i insaniyesini** arasına nazara almasıdır.

İşte Kur'anın tekrar edilen hakikatları bu kıymette olduğundan,

tekraratında kuvvetli ve geniş bir mu'cize-i maneviye bulunmasına **fitrat-ı selime** şahadet eder.

Meğer maddiyyunluk taunuyla **maraz-ı kalbe** ve **vicdan hastalığına mübtela** ola...

قَدْ يُنْكِرُ الْمَرْءُ ضَوْءَ الشَّمْسِ مِنْ رَمَدٍ وَيُنْكِرُ الْقَمَّ
طَعَمَ الْمَاءِ مِنْ سَقَمٍ

kaidesine dâhil olur.

Two Additions, Which Form A Conclusion To The Tenth Topic

THE FIRST: Twelve years ago I heard that

a fearsome and **obdurate atheist** had instigated a **conspiracy** against the Qur'an, which was to have it translated.

He said: "The Qur'an should be translated so that everyone can know just what it is."

That is, he hatched a dire plan with the idea of everyone seeing its unnecessary repetitions

and its translation being read in its place.

However, the **irrefutable** proofs of the Risale-i Nur proved decisively that

"A true translation of the Qur'an is not possible,

and other languages cannot preserve the Qur'an's qualities and fine points in place of **the grammatical language** of Arabic.

Man's trite and partial translations cannot be substituted for **the miraculous and comprehensive words** of the Qur'an, every letter of which yields from ten to a thousand merits;

they may not be read in its place in mosques."

Through spreading everywhere, the Risale-i Nur made the fearsome plan come to nothing.

I surmise that it was due to **the idiotic and lunatic attempts** of **dissemblers** to extinguish the Sun of the Qur'an on account of Satan by puffing at it like silly children **having taken lessons from that atheist**,

that I was inspired to write this Tenth Matter while under great constraint and in a most distressing situation.

But I do not know the reality of the situation since I have been unable to meet with others.

Second Addition: After our release from Denizli Prison,

I was staying on the top floor of the famous Shehir Hotel.

#273

The subtle and graceful dancing of the leaves, branches, and trunks of the many poplar trees in the fine gardens opposite me

at the touching of the breeze, **each with a rapturous and ecstatic motion like a circle of dervishes**,

pained my heart, sorrowful and melancholy at being parted from my brothers and remaining alone.

Bu Onuncu Mes'eleye Bir Hâtime Olarak İki Haşıyedir

Birincisi: Bundan oniki sene evvel işittim ki,

{(*) :*Bu risalenin te'lifinden oniki sene evvel.*}

en dehşetli ve **muannid** bir **zındık** Kur'ana karşı **sû'-i kasd**ını tercümesiyle yapmağa başlamış

ve demiş ki: "Kur'an tercüme edilsin, tâ ne mal olduğu bilinsin."

Yani, lüzumsuz tekrarı herkes görsün

ve tercümesi onun yerinde okunsun diye dehşetli bir plân çevirmiş.

Fakat Risale-i Nur'un **cerhedilmez** hüccetleri kat'î isbat etmiş ki:

Kur'anın hakikî tercümesi kabil değil

ve **lisan-ı nahvî** olan lisan-ı Arabî yerinde Kur'anın meziyetlerini ve nüktelerini başka lisan muhafaza edemez

ve herbir harfi, on adedden bine kadar sevab veren kelimat-ı Kur'aniyenin **mu'cizane ve cem'iyetli tabirleri** yerinde, beşerin âdi ve cüz'î tercümeleri tutamaz,

onun yerinde câmilerde okunmaz

diye Risale-i Nur her tarafta **intişarıyla** o dehşetli plânı akîm bıraktı.

Fakat o **zındıktan ders alan münafıklar**, yine şeytan hesabına Kur'an güneşini üflemeyle söndürmeğe, aptal çocuklar gibi **ahmakane ve divanecesine çalışmaları** hikmetiyle,

bana gayet sıkı ve sıkıcı ve sıkıntılı bir halette bu Onuncu Mes'eleye yazdırıldı tahmin ediyorum.

Başkalarla görüşemediğim için hakikat-ı hali bilemiyorum.

İkinci Haşıye: Denizli hapsinden tahliyemizden sonra

meşhur Şehir Oteli'nin yüksek katında oturmuştum.

Karşımda güzel bahçelerde kesretli kavak ağaçları **birer halka-i zikir tarzında** gayet latif tatlı bir surette hem kendileri, hem dalları, hem yaprakları,

havanın dokunmasıyla **cezbekârane ve cazibedarane hareketle raksları**,

kardeşlerimin müfarakatlarından ve yalnız kaldığımdan hüznü ve gamlı kalbime iliştirdi.

Suddenly the seasons of autumn and winter came to mind

and a heedlessness overcame me.

I so pitied those **graceful** poplars and living creatures **swaying with perfect joyousness**

that my eyes filled with tears.

With this reminder of the **separations** and **non-being** beneath the ornamented veil of the universe,

the grief at a world-full of deaths and separations pressed down on me.

Then suddenly, the Light the Muhammadan (PBUH) Reality had brought came to my assistance

and transformed my grief and sorrow into joy.

Indeed, I am eternally **grateful** to the Muhammadan Being (PBUH) for **the assistance and consolation** which alleviated my situation at that time, only a single instance of the boundless **effulgence** of that Light for me, like for all believers and everyone.

It was like this: By showing those blessed and delicate creatures to be without function or purpose,

and their motion to be not out of joy,

but as though trembling on the brink of non-existence and separation and tumbling into nothingness,

that heedless view so touched the feelings in me of **desire for immortality**, **love of beautiful things**, and **compassion for fellow-creatures** and life that

it transformed the world into a sort of hell and my mind into an **instrument of torture**.

Then, just at that point, the Light Muhammad (Peace and blessings by upon him) had brought as a gift for mankind raised the veil;

it showed in place of **extinction**, non-being, **nothingness**, purposeless, futility, and separations,

meanings and instances of wisdom to the number of the leaves of the poplars,

and as is proved in the Risale-i Nur, results and duties which may be divided into three sorts:

The First Sort looks to the All-Glorious Maker's Names.

For example, if a master craftsman makes a wondrous machine,

everyone applauds him, saying: "**What wonders God has willed! Blessed be God!**"

Similarly, the machine congratulates the craftsman **through the tongue of its disposition**, through displaying perfectly the results intended from it.

Birden güz ve kış mevsimi hatıra geldi

ve bana bir gaflet bastı.

Ben, o **kemal-i neş'e ile cilvelenen** o **nazenin** kavaklara ve zîhayatlara o kadar acıdım ki,

gözlerim yaşla doldu.

Kâinatın süslü perdesi altındaki **ademi**leri, **firak**ları ihtar ve ihşasıyla

kâinat dolusu firakların, zevallerin hüznüleri başıma toplandı.

Birden hakikat-ı Muhammediyenin (A.S.M.) getirdiği nur, imdada yetişti.

O hadsiz hüznüleri ve gamları, sürurlara çevirdi.

Hattâ o nurun, herkes ve her ehl-i iman gibi benim hakkımda milyon **feyz**inden yalnız o vakitte, o vaziyete temas eden **imdad ve teselli**si için Zât-ı Muhammediyeye (A.S.M.) karşı ebediyen **minnetdar** oldum.

Şöyle ki: **Ol nazar-ı gaflet**, o mübarek nazeninleri; vazifesiz, neticesiz,

bir mevsimde görünüp, hareketleri neş'eden değil

belki güya ademden ve firaktan titreyerek hiçliğe düştüklerini göstermekle,

herkes gibi bendeki **aşk-ı beka** ve **hubb-u mehasin** ve muhabbet-i vücud ve **şefkat-i cinsiye** ve alâka-i hayatiyeye medar olan damarlarıma o derece dokundu ki,

böyle dünyayı bir manevî cehenneme ve akı bir **tazib âletine** çevirdiği sırada,

Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın beşere hediye getirdiği nur perdeyi kaldırdı;

i'dam, adem, **hiçlik**, vazifesizlik, abes, firak, fânîlik yerinde

o kavakların herbirinin yaprakları adedince hikmetleri, manaları

ve Risale-i Nur'da isbat edildiği gibi, üç kısma ayrılan neticeleri ve vazifeleri var diye gösterdi:

Birinci kısım neticeleri, Sâni'-i Zülcelal'in esmasına bakar.

Meselâ: Nasılki bir usta hârîka bir makinayı yapsa;

onu takdir eden herkes o zâta "**Mâşâallah, bârekâllah**" deyip alkışlar.

Öyle de: O makina dahi, ondan maksud neticeleri tam tamına göstermesiyle, **lisan-ı haliyle** ustasını tebrik eder, alkışlar.

All living beings and all things are machines such as that;
they applaud their Craftsman through their glorifications.

The Second Sort of the Instances of Wisdom looks to the views of **living creatures** and **conscious beings**.

Beings each become an **agreeable object of study**, a *book of knowledge*.

They leave their meanings *in the sphere of existence* in the minds of conscious beings and their forms in their memories,

and *on the tablets in the World of Similitudes*, and in the notebooks of the World of the Unseen,

then they depart from **the Manifest World** and withdraw to **the World of the Unseen**.

That is, they leave behind an **apparent** existence,

but gain many existences **pertaining to meaning, the Unseen, and knowledge**.

#274

Yes, since God exists and His knowledge encompasses everything,

in the view of reality, in the world of believers there is surely no non-being, extinction, nothingness, annihilation, and transitoriness,

while the world of unbelievers is full of non-existence, separation, nothingness, and transience.

This is taught by the saying, which is on everyone's lips,

"For those for whom God exists, everything exists,

and for those for whom He does not exist, nothing exists; for them there is nothing."

In Short: Just as belief saves man from eternal extinction at the time of death,

so it saves everyone's **private** world from the darknesses of annihilation and nothingness.

Whereas unbelief, and especially if it is absolute unbelief,

both sends man and his private world to non-existence with death,

and casts him into infernal darknesses.

It transforms the pleasures of life into bitter poisons.

Let the ears ring of those who prefer the life of this world to that of the hereafter!

Let them come and find a solution for this,

or else let them enter belief and be saved from these dreadful losses!

Her zîhayat ve her şey böyle bir makinadır,
ustasını tebriklerle alkışlar.

İkinci kısım hikmetleri ise: **Zîhayatın** ve **zîşuurun** nazarlarına bakar.

Onlara **şirin** bir **mütalaagâh**, birer *kitab-ı marifet* olur.

Manalarını zîşuurun zihinlerinde ve suretlerini kuvve-i hâfızalarında

ve **elvah-ı misaliyede** ve âlem-i gaybın defterlerinde **daire-i vücudda** bırakıp,

sonra **âlem-i şehadeti** terkeder, **âlem-i gayba** çekilir.

Demek **surî** bir vücudu bırakır,

manevî ve gaybî ve ilmî çok vücudları kazanır.

Evet, madem Allah var ve ilmi ihata eder.

Elbette adem, i'dam, hiçlik, mahv, fena; hakikat noktasında ehl-i imanın dünyasında yoktur

ve kâfir münkirlerin dünyaları ademle, firakla, hiçlikle, fânilikle doludur.

İşte bu hakikatı, umumun lisanında gezen bu gelen darb-ı mesel ders verip, der:

"Kimin için Allah var, ona her şey var

ve kimin için yoksa, her şey ona yoktur, hiçtir."

Elhasıl: Nasıl ki iman, ölüm vaktinde insanı i'dam-ı ebedîden kurtarıyor;

öyle de herkesin **hususî** dünyasını dahi i'damdan ve hiçlik karanlıklarından kurtarıyor.

Ve küfür ise, hususan küfr-ü mutlak olsa;

hem o insanı, hem hususî dünyasını ölümle i'dam edip

manevî cehennem zulmetlerine atar.

Hayatının lezzetlerini acı zehirlere çevirir.

Hayat-ı dünyeviyeyi âhiretine tercih edenlerin kulakları çınlasın.

Gelsinler, buna ya bir çare bulsunlar

veya imana girsinler. Bu dehşetli hasarattan kurtulsunlar!

Glory be unto You! We have no knowledge save that which You have taught us; indeed, You are All-Knowing, All-Wise. (Qur'an, 2:32)

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

From your brother who is in much need of your prayers and misses you greatly,

Duanıza çok muhtaç ve size çok müştak kardeşiniz
Said Nursî

Said Nursi

#275

A Letter From Husrevh To Üstad Bediuzzaman Said Nursi Concerning The Tenth Topic

My Dear and Esteemed Master,

Endless thanks be to Almighty God that *we have received 'A Flower of Emirdag,' the Tenth Topic of the Fruits of Denizli, which has ameliorated* our grief at our two months' *separation* and our distress at *having been unable to communicate*,

and *enumerates the virtues of the repetition of the Qur'an's glorious, august, merciful and compassionate verses, which infuse our hearts with fresh life and breathe into our spirits a fresh breeze*, and explains the necessity, significance, and reason for the repetitions, and is too a brilliant defence of the Risale-i Nur.

In truth, the more we receive the scent of this flower, so *deserving of praise and appreciation*, the *yearning* of our spirits for it increased.

Just as how in the face of the difficulties of our nine months' imprisonment,

the nine Topics of the Fruits Of Belief showed their beauty by contributing to our being released,

so through pointing out the wonders of the concise miraculousness of the Qur'an, the Tenth Topic, their Flower, again exhibited their beauty.

Yes, my beloved Master, like the *superb*, delicate beauty of the rose

makes the beholder forget the thorns on its stem,

so this luminous Flower has made us forget the distress of those nine months; it has made it as nothing.

The manner of its writing does not cloy those studying it;

it astounds the mind. Of the many beauties it contains,

by showing fully the value of the repetitions in the face of the *treachery* of *'simplifying'* the Qur'an in people's eyes by translating it,

it has set forth its universal *loftiness*.

Onuncu Mes'ele Münasebetiyle Hüsrev'in Üstadına Yazdığı Mektub

Çok sevgili üstadım efendim!

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükürler olsun, iki aylık *iftirak* üzüntülerini ve *muhaberesizlik* ızdıraqlarını *hafifleştiren*

ve kalblerimize taze hayat bahşeden ve ruhlarımıza yeni, safi bir nesim ihda eden Kur'anın celalli ve *izzetli*, rahmetli ve şefkatli âyetlerindeki *tekrarın mehasinini ta'dad eden*, hikmet-i tekrarının lüzum ve ehemmiyetini izah eden ve Risale-i Nur'un bir hârika müdafaası olan *Denizli Meyvesinin Onuncu Mes'elesi namını alan "Emirdağı Çiçeği"ni aldık*.

Elhak *takdir ve tahsine çok lââyık olan* bu çiçeği kokladıkça ruhumuzdaki *iştiyak* yükseldi.

Dokuz aylık hapis sıkıntısına mukabil,

Meyve'nin Dokuz Mes'elesi nasıl beraetimize büyük bir vesile olmakla güzelliğini göstermiş ise,

Onuncu Mes'elesi olan çiçeği de Kur'anın îcazlı i'cazındaki hârikaları göstermekle o nisbette güzelliğini göstermektedir.

Evet sevgili üstadım, gülün çiçeğindeki *fevkalâde* letafet ve güzellik,

ağacındaki dikenleri nazara hiç göstermediği gibi;

bu nurani çiçek de bize dokuz aylık hapis sıkıntısını unutturacak bir şekilde o sıkıntılarımızı da hiç indirmiştir.

Mütalaasına doyulmayacak şekilde kaleme alınan

ve akılları hayrete sevkeden bu nurani çiçek, muhtevi olduğu çok güzelliklerinden

bilhâssa Kur'anın tercümesi suretiyle nazar-ı beşerde *âdileştirilmek ihanetine* mukabil; o tekrarın kıymetini tam göstermekle,

Kur'anın cihandeğer *ulviyetini* meydana koymuştur.

The Qur'an of Miraculous Exposition being proved to be as fresh as though it was newly revealed, its followers adhering strongly to it every century and their perfect obedience to its commands and prohibitions;

and its severe, awesome, and repeated threats to the oppressor in every century,

and its compassionate and merciful regard for the oppressed;

among its threats which look to this century,

the tyrants being made to cry out continuously for the last six or seven years at the heavenly hell which recalls a sample of deepest space;

#276

and the Risale-i Nur students being at the head of the oppressed this century;

and their being delivered from their plights, personal and general, truly like the prophets of old found deliverance;

and its pointing out the blows dealt to the irreligious, its opponents, and Hellish torments;

and the Flower being concluded with two fine and subtle addenda;

all these prompted this wanting student of yours, Husrev, to joyfully offer endless thanks.

As I have mentioned to my dear Master, I have never experienced in my life the joy and happiness this beautiful Flower gives me,

as I have told my brothers on numerous occasions.

Almighty God placed on their feeble shoulders a great and heavy load.

May God be pleased with our beloved Master,

and may He make them smile eternally by lightening their load. Amen!

Yes, my dear Master! We are forever pleased at God, the Qur'an, His Beloved, the Risale-i Nur,

and at you, our beloved Master, who is herald of the Qur'an.

We in no way regret our following you.

We harbour absolutely no intention in our hearts to do harm;

we seek only God and His pleasure.

As time passes, we increase our longing to meet God within the bounds of His pleasure.

To refer to Almighty God without exception those who have done us evil and to forgive them,

Sâliklerinin her asırda fevkalâde bir metanetle sarılmaları ile ve emir ve nehyine tamamen inkiyad etmeleriyle, güya yeni nâzil olmuş gibi tazeliği isbat edilmiş olan Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın,

bütün asırlarda, zalimlerine karşı şiddetli ve dehşetli ve tekrarlı tehditleri

ve mazlumlarına karşı şefkatli ve rahmetli mükerrer taltifleri,

hususıyla bu asrımıza bakan tehdidatı içinde

zalimlerine misli görülmemiş bir halette, sanki feze'-i ekberden bir nümuneyi andıran semavî bir cehennemle altı-yedi seneden beri mütemadiyen feryad u figan ettirmesi

ve keza mazlumlarının bu asırdaki küllî ferdleri başında Risale-i Nur talebelerinin bulunması

ve hakikaten bu talebeleri de ümem-i salifenin enbiyalarına verilen necatlar gibi pek büyük umumî ve hususî necatlara mazhar etmesi

ve muarızları olan dinsizlerin cehennemî azabla tokatlanmalarını göstermesi,

hem iki güzel ve latif haşiyelerle hâtime verilmek suretiyle çiçeğin tamam edilmesi,

bu fakir talebeniz Hüsrev'i o kadar büyük bir sürurla sonsuz bir şükre sevketti ki;

bu güzel çiçeğin verdiği sevinç ve süruru müddet-i ömrümde hissetmediğimi sevgili üstadıma arzettiğim gibi,

kardeşlerime de kerratla söylemişim.

Cenab-ı Hak, zaîf ve tahammülsüz omuzlarına pek azametli bâr-ı sakil tahmil edilen

siz sevgili üstadımızdan ebediyen razı olsun.

Ve yüklerinizi tahfif etmekle yüzlerinizi ebede kadar güldürsün âmîn.

Evet sevgili üstadım, biz Allah'tan, Kur'andan, Habib-i Zîşan'dan ve Risale-i Nur'dan

ve Kur'an dellâli siz sevgili üstadımızdan ebediyen razıyız.

Ve intisabımızdan hiçbir cihetle pişmanlığımız yok.

Hem kalbimizde zerre kadar kötülük etmek için niyet yok.

Biz ancak Allah'ı ve rızasını istiyoruz.

Gün geçtikçe, rızası içinde, Cenab-ı Hakk'a vuslat ihtiyaklarını kalbimizde teksif ediyoruz.

Bilâ-istisna bize fenalık edenleri Cenab-ı Hakk'a terketmekle afvetmek

and to do good to everyone including those tyrants

is a **mark of Islam** established in the hearts of the Risale-i Nur students.

We offer endless thanks to God, Who proclaims this without our asking.

Your very faulty student Husrev

#277

The Eleventh Topic

[Hundreds of the innumerable fruits, particular and universal, of the sacred tree of belief, one of which is Paradise, another, **eternal happiness**, and another, **the vision of God**,

have been set forth with proofs and explanations in the Risale-i Nur.

Referring further explanation of them to Siracü'n-Nur (The Illuminating Lamp), therefore,

here shall be set out a few examples of its particular and special fruits, rather than its **universal pillars**.]

One of these: One day while reciting in a supplication: "O My Sustainer! In veneration of Gabriel, Michael, Israfil, and Azra'il, and through their intercession,

preserve me from the evil of men and jinn,"

I experienced an exceedingly **pleasant and consoling state of mind** on mentioning the name of Azra'il, which generally makes people tremble in fear.

"**All praise be to God!**" I exclaimed, and began to feel earnest love for him.

I shall point out extremely briefly only one particular fruit of the many of this particular aspect of the pillar of belief in the **angels**.

Another: Everyone's most precious possession and the one over which they most tremble, is their **spirit**.

I felt sure that to surrender it to a strong and **trustworthy** hand thereby preserving it from **being lost** and annihilated and from aimlessness,

afforded a profound joy.

Then the angels who record men's actions came to mind;

I saw that they yielded numerous sweet fruits like the previous one.

Another: Everyone tries earnestly to preserve through writing, poetry, or even the cinema, a **worthwhile** saying or deed, in order to **immortalize** it.

Particularly if the deeds produce everlasting fruits in Paradise,

ve bilakis bize zulmeden o zalimler de dâhil olduğu halde, herkese iyilik etmek,

Risale-i Nur talebelerinin kalblerine yerleşen bir **şiar-ı İslâm** olduğunu,

biz istemeyerek ilân eden Hazret-i Allah'a hadsiz hududsuz şükürler ediyoruz.

Çok kusurlu talebeniz Hüsrev

Onbirinci Mes'ele

Meyve'nin Onbirinci Mes'elesinin başı; bir meyvesi Cennet ve biri **saadet-i ebediye** ve biri **rü'yetullah** olan iman şecere-i kudsiyesinin hadsiz, küllî ve cüz'î meyvelerinden yüzer nümuneleri

Risale-i Nur'da beyan ve hüccetlerle isbat edildiğinden,

izahını "Siracünnur"a havale edip;

küllî erkânının değil, belki cüz'î ve cüzlerin, cüz'î ve hususî meyvelerinden birkaç nümune beyan edilecek.

Birisi: Bir gün bir duada, "Yâ Rabbi! Cebail, Mikâil, İsrail, Azrail hürmetlerine ve şefaatlerine,

beni cinn ve insin şerlerinden muhafaza eyle!" mealinde duayı dediğim zaman,

herkesi titreten ve dehşet veren Azrail namını zikrettiğim vakit gayet **tatlı ve tesellidar** ve sevimli bir **halet** hissettim.

Elhamdülillah dedim. Azrail'i cidden sevmeye başladım.

Melaikeye iman rüknünün bu cüz'î ferdinin pek çok meyvelerinden yalnız bir cüz'î meyvesine gayet kısa bir işaret ederiz.

Birisi: İnsanın en kıymetli ve üstünde titrediği malı, onun **ruhudur**.

Onu **zayi' olmaktan** ve fenadan ve başboşluktan muhafaza etmek için kuvvetli ve **emin** bir ele teslimin

derin bir sevinç verdiğini kat'î hissettim.

Ve insanın amelini yazan melekler hatırıma geldi.

Baktım, aynen bu meyve gibi çok tatlı meyveleri var.

Birisi: Her insan **kıymetli** bir sözünü ve fiilini **bâkileştirmek** için iştıyakla kitabet ve şiir, hattâ sinema ile hıfzına çalışır.

Hususan o fiillerin Cennet'te bâki meyveleri bulunsa,

they are even more anxious to preserve them.

The recording angels hovering over men's shoulders so that they may show their deeds in eternal vistas

and continually gain their owners reward,

seemed so agreeable to me, I cannot describe it.

Then, when 'the worldly' had isolated me from everything to do with social life

and kept me from all my books, friends, assistants,

and the things that console me,

and I was being crushed by the desolation of exile

and my empty world was tumbling down all around me,

one of the many fruits of belief in the angels came to my assistance.

#278

It cheered up the universe and my world,

filling it with angels and spirit beings,

and making my world laugh for joy.

It showed too that the worlds of the people of misguidance weep in desolation, emptiness, and darkness.

While enjoying the pleasures of this fruit,

my imagination plucked one of the numerous fruits of belief in the prophets,

which resembles it, and tasted it.

Then suddenly my belief that all the prophets of the past were as though living, and my assent to them,

lit up those times

and made my belief universal and expanded it,

and set thousands of signatures to their teachings concerning belief in the Prophet of the End of Time (PBUH),

silencing the Satans.

Then, a question occurred to me the decisive answer to which is included in the Thirteenth Flash, about the wisdom in seeking refuge with God from Satan.

In meaning it asked me: "The people of guidance are assisted and strengthened by innumerable sweet fruits and benefits like these,

the fine results of good deeds,

and the Most Merciful of the Merciful's compassionate succour and assistance,

daha ziyade merak eder.

"Kıramen Kâtibîn" insanın omuzlarında durup onları ebedî manzaralarda göstermek

ve sahiblerine daimî mükâfat kazandırmak,

o kadar bana şirin geldi ki tarif edemem.

Sonra ehl-i dünyanın, beni hayat-ı içtimaiyedeki herşeyden tecrid etmek içinde

bütün kitablarımdan ve dostlarımdan ve hizmetçilerimden

ve teselli verici işlerden ayrı düşürmeleriyle beraber,

gurbet vahşeti beni sıkarken

ve boş dünya başıma yıkılırken,

melaikeye imanın pek çok meyvelerinden birisi imdadıma geldi.

Kâinatımı ve dünyamı şenlendirdi,

melekler ve ruhanîlerle doldurdu,

âlemimi sevinçle güldürdü.

Ve ehl-i dalaletin dünyaları vahşet ve boşluk ve karanlıkla ağladıklarını gösterdi.

Hayalim bu meyvenin lezzetiyle mesrur iken,

umum peygamberlere imanın pek çok meyvelerinden

buna benzer birtek meyvesini aldı, tattı.

Birden, bütün geçmiş zamanlardaki enbiyalarla yaşamış gibi onlara imanım ve tasdikim,

o zamanları ışıklandırdı

ve imanımı küllî yapıp genişlendirdi.

Ve âhırzaman peygamberimizin imana ait olan davalarına binler imza bastırdı,

şeytanları susturdu.

Birden "Hikmet-ül İstiaze Lem'ası"nda kat'î cevabı bulunan bir sual kalbime geldi ki:

"Bu meyveler gibi hadsiz tatlı semereler ve faideler

ve hasenatın gayet güzel neticeleri ve menfaatleri

ve Erhamürrahimîn'in gayet merhametkârane tevfiikleri ve inayetleri ehl-i hidayete yardım edip kuvvet verdikleri halde,

so why are they frequently defeated by the people of misguidance,
and sometimes twenty or a hundred of them are routed?"

While pondering over this,

I recalled the **mobilizations** and angels in the Qur'an in the face of Satan's feeble **machinations**, and **Almighty God's** sending assistance to the people of belief.

Since the Risale-i Nur has explained the purpose and wisdom of this with decisive proofs,

we shall here allude to it only briefly.

Yes, sometimes in the face of a single vandal trying to set fire to a palace

which a hundred men have made,

the palace **can remain standing** only through a hundred men protecting it

and **by having recourse** to the government and the king.

For its existence is possible only through the existence of all its conditions and causes,

but its non-existence and destruction may occur through the non-existence of a single condition.

Just as the palace may be burnt to the ground by a **layabout** with a single **match**,

so with some small actions, satans from among jinn and men

cause vast destruction and terrible non-physical **conflagrations**.

Yes, the basis and origin of all bad, evils and sins is non-existence, it is destruction.

The non-existence and destruction are concealed beneath apparent existence.

Thus, relying on this point, satans from among jinn and men and **evil beings**

withstand an infinite force with an extremely weak force, driving the people of truth and reality to continually seek refuge at the Divine **Court**, and to flee to it.

The Qur'an therefore mobilizes great forces for their **protection**.

It gives for their use ninety-nine Divine Names,

and commands them sternly to withstand those enemies.

ehl-i dalalet neden çok defa galebe eder

ve bazan yirmisi, yüz tane ehl-i hidayeti perişan eder." diye, manen benden soruldu.

Ve bu tefekkür içinde,

şeytanın gayet zayıf **desiselerine** karşı Kur'anın büyük **taahhüd** ve melaikeleri ve **Cenab-ı Hakk**'ın yardımını ehl-i imana göndermesi hatıra geldi.

Risale-i Nur'un onun hikmetini kat'î hüccetlerle izahına binaen,

o sualin cevabına gayet kısa bir işaret ederiz:

Evet bazan serseri ve gizli, muzır bir adamın bir saraya ateş atmağa çalışması yüzünden,

yüzer adamın yapması gibi;

yüzer adamın muhafazası ile

ve bazan devlete ve padişaha **iltica ile** o sarayın **vücudu devam edebilir**.

Çünkü onun vücudu, bütün şeraitin ve erkânın ve esbabın vücuduyla olabilir.

Fakat onun ademi ve harab olması birtek şartın ademiyle vaki'

ve bir **serserinin** bir **kibritiyle** yanıp mahvolduğu gibi,

ins ü cinn şeytanları az bir fiil ile

büyük tahribat ve dehşetli manevî **yangınlar** yaparlar.

Evet bütün fenalıklar ve günahlar ve şerlerin mâyesi ve esasları ademdir, tahribdir.

Sureten vücudun altında, adem ve bozmak saklıdır.

İşte cinnî ve insî şeytanlar ve **şerirler** bu noktaya istinaden

gayet zayıf bir kuvvetle hadsiz bir kuvvete karşı dayanıp, ehl-i hak ve hakikatı Cenab-ı Hakk'ın **dergâhına** ilticaya ve kaçmaya her vakit mecbur ettiğinden,

Kur'an onları **himaye** için büyük tahşidat yapar.

Doksandokuz esma-i İlahiyeyi onların ellerine verir.

O düşmanlara karşı sebat etmelerine çok şiddetli emirler verir.

and basis of an awesome matter. It was like this:

just as Paradise bears the crops of all the worlds of existence

and produces the eternal shoots of the seeds grown in this world;

so in order to display the **grievous** consequences of the innumerable terrible worlds of non-existence and nothingness,

Hell **scorches up** the products of that non-existence,

and among its other functions, that terrible factory

cleanses the universe of existence of the **filth** of the world of non-existence.

For now we shall not open the door of this awesome matter;

God willing, it shall be elucidated later.

Another particular and example of the fruit of belief in the angels concerns the questioning angels, Munkar and Nakir; it is this:

in my imagination I entered my grave, telling myself: "I am bound to enter here, the same as everyone else."

While taking fright at the bleakness and despair of the lonely, dark, cold, narrow **solitary confinement** of the grave,

two blessed friends resembling Munkar and Nakir appeared.

They began to debate with me.

My heart and grave were broadened, illumined, and warmed;

windows were opened up onto the world of spirits.

I felt truly happy at that situation which I saw in the imagination then, and will see in reality in the future, and I offered thanks.

A medrese student who was studying Arabic grammar died

and in replying to Munkar and Nakir's question of "Who is your Sustainer?",

thought he was in his own medrese and said:

"'Who' is the **subject**, 'your Sustainer' is its predicate;

ask me something difficult; that's easy."

It made both the angels, and the spirits who were present, and a diviner of graves who witnessed the incident, laugh,

and brought a smile to Divine mercy.

ve azametli, dehşetli bir mes'elenin esası göründü. Şöyle ki:

Nasıl ki Cennet bütün vücud âlemlerinin mahsulâtını taşıyor

ve dünyanın yetiştirdiği tohumları bâkiyane sünbüllendiriyor,

öyle de; Cehennem dahi, hadsiz dehşetli adem ve hiçlik âlemlerinin çok **elîm** neticelerini göstermek için

o adem mahsulâtlarını **kavuruyor**

ve o dehşetli Cehennem fabrikası, sair vazifeleri içinde,

âlem-i vücud kâinatını âlem-i adem **pisliklerinden** temizlettiriyor.

Bu dehşetli mes'elenin şimdilik kapısını açmayacağız.

İnşâallah sonra izah edilecek.

Hem meleklerle iman meyvesinden bir cüz'ü ve Münker ve Nekir'e ait bir nümunesi şudur:

Herkes gibi ben dahi muhakkak gireceğim diye mezarıma hayalen girdim.

Ve kabirde yalnız, kimsesiz, karanlık, soğuk, dar bir **haps-i münferid**de bir tecrid-i mutlak içindeki tevahhuş ve me'yusiyetten tedehhüş ederken,

birden Münker ve Nekir taifesinden iki mübarek arkadaş çıkıp geldiler.

Benimle münazaraya başladılar.

Kalbim ve kabrim genişlediler, nurlandılar, hararetlendiler;

âlem-i ervaha pencereler açıldı.

Ben de şimdi hayalen ve istikbalde hakikaten göreceğim o vaziyete bütün canımla sevindim ve şükrettim.

Sarf ve Nahiv ilmini okuyan bir medrese talebesinin vefat edip,

kabirde Münker ve Nekir'in: "Men Rabbüke" = "Senin Rabbin kimdir?" diye suallerine karşı,

kendini medresede zannedip Nahiv ilmi ile cevap vererek:

"(Men) **mübt**edadır. (Rabbüke) onun haberidir;

müşkil bir mes'eleyi benden sorunuz, bu kolaydır." diyerek,

hem o melaikeleri, hem hazır ruhları, hem o vakıayı müşahade eden orada bulunan bir keşf-el kubur velisini güldürdü

ve rahmet-i İlahiyeyi tebessüme getirdi,

Being delivered from torment,
the late Hafiz Ali, a martyr hero of the Risale-i Nur,
died in prison while writing out and enthusiastically
studying the treatise of The Fruits of Belief.
Just as he replied in the grave to the questioning angels
with the truths of The Fruits of Belief -as he had in court
here-,
so I and the Risale-i Nur students shall reply to those
questions
with the brilliant and powerful proofs of the Risale-i Nur,
in the future in fact and now in meaning,
and will cause the angels to confirm them and appreciate
them and congratulate them; God willing.
Another small example of belief in the angels leading to
worldly happiness is this:
an innocent child who had learnt his lesson from the Ilm-i
Hal,
said to another child who was wailing at the death of his
little brother:
"Don't cry, be thankful, because your brother has gone to
heaven and is with the angels.
He is enjoying himself there and having a better time than
us.
He is flying around like the angels, and taking a look at
everything."
He turned his friend's woeful tears into happy smiles.

#280

Exactly like that weeping child,
in the grim situation of this sorrowful winter
I received news of two deaths.
One was my nephew, the late Fuad, who had both come
first in advanced schools, .
and had published the truths of the Risale-i Nur.
The second was my late sister, called Hanim, a scholar
who went on the Hajj and died while circumambulating
the Ka'ba.
These deaths of two relatives made me weep, like that of
the late Abdurrahman, which is described in the Treatise
For The Elderly.
Then, through the light of belief I saw in my heart that the
innocent Fuad and righteous Hanim

azabdan kurtulduğu gibi;
Risale-i Nur'un bir şehid kahramanı olan merhum Hâfız
Ali,
hapiste Meyve Risalesi'ni kemal-i aşkla yazarken ve
okurken vefat edip
kabirde melaïke-i suale mahkemedeki gibi Meyve
hakikatları ile cevap verdiği misillü;
ben de ve Risale-i Nur şakirdleri de, o suallere karşı
Risale-i Nur'un parlak ve kuvvetli hüccetleriyle
istikbalde hakikaten ve şimdi manen cevap verip
onları tasdike ve tahsine ve tebrike sevkedecekler
inşâallah.
Hem meleklerle imanın saadet-i dünyeviyeye medar cüz'î
bir nümunesi şudur ki:
İlmihalden iman dersini alan bir masum çocuğun,
yanında ağlayan ve masum bir kardeşinin vefatı için
vaveylâ eden diğer bir çocuğa:
"Ağlama, şükreyle.. senin kardeşin meleklerle beraber
Cennet'e gitti;
orada gezer, bizden daha iyi keyfedecek,
melekler gibi uçacak, her yeri seyredebilir." deyip,
feryad edenin ağlamasını tebessüme ve sevince
çevirmesidir.

Ben de aynen bu ağlayan çocuk gibi,
bu hazîn kışta ve elîm bir vaziyetimde
gayet elîm iki vefat haberini aldım.
Biri, hem âlî mekteblerde birinciliği kazanan,
hem Risale-i Nur'un hakikatlarını neşreden, biraderzadem
merhum Fuad;
ikincisi, hacca gidip sekerat içinde tavaf ederken, tavaf
içinde vefat eden Âlime Hanım namındaki merhume
hemşirem.
Bu iki akrabamın ölümleri, İhtiyar Risalesi'nde yazılan
merhum Abdurrahman'ın vefatı gibi beni ağlatırken;
imanın nuruyla o masum Fuad, o sâliha Hanım

had as companions angels and houris in place of humans
and had been saved from the **perils** and sins of this world.

Feeling overwhelming joy instead of that searing sorrow,
I congratulated both them, and Fuad's father,
Abdülmecid, and myself,

and I offered thanks to **the Most Merciful of the Merciful**.

This has been included here as a prayer for mercy for the
two departed.

All the comparisons and allegories in the Risale-i Nur
describe the fruits of belief that have as their
consequences happiness in this world and the next.

In respect of the happiness and pleasures of life they
display in this world, those universal and extensive fruits
give news that

they will gain for man everlasting happiness,

indeed, that they will produce shoots

and develop in that way.

Five of those numerous universal fruits have been written
at the end of the Thirty-First Word as fruits of the
Ascension,

and five are included as examples in the Fifth Branch of
the Twenty-Fourth Word.

We said at the beginning that each of the pillars of faith
have numerous different fruits,

even innumerable fruits, and that similarly,

a single fruit of the totality of the fruits is vast Paradise,

and another is eternal happiness,

while another and perhaps the sweetest is **the vision of
God**.

Also some of the fruits of belief yielding happiness in both
worlds, this world and the hereafter, have been well
described in the comparison at the end of the Thirty-
Second Word.

Evidence that belief in Divine Determining yields precious
fruits in this world is the fact that

the saying

*"those who believe in Divine Determining are saved from
unhappiness"*

is widely known as a proverb.

insanlar yerinde meleklerle, hurilere arkadaş olduklarını
ve bu dünyanın **tehlike** ve günahlarından kurtulduklarını
manen, kalben gördüm.

O şiddetli hüznün yerinde büyük bir sevinç hissedip

hem onları, hem Fuad'ın pederi kardeşim Abdülmecid'i,
hem kendimi tebrik ederek

Erhamürrâhimîn'e şükrettim.

Bu iki merhumeye rahmet duası niyetiyle buraya yazıldı,
kaydedildi.

Risale-i Nur'daki bütün mizanlar ve müvazeneler,
imanın saadet-i dünyeviyeye ve uhreviyeye medar
meyvelerini beyan ederler.

Ve o küllî ve büyük meyveler, bu dünyada gösterdikleri
saadet-i hayatiye ve lezzet-i ömür cihetiyle

her mü'minin imanı ona bir saadet-i ebediyeyi
kazandıracak..

belki sümbül verecek

ve o surette inkişaf edecek diye haber verirler.

Ve o küllî ve pek çok meyvelerinden beş meyvesi, meyve-
i mi'rac olarak Otuzbirinci Söz'ün âhirinde

ve beş meyvesi Yirmidördüncü Söz'ün Beşinci Dal'ında
nümune olarak yazılmış.

Erkân-ı imaniyenin herbirinin ayrı ayrı pek çok

belki hadsiz meyveleri olduğu gibi,

mecmuunun birden çok meyvelerinden bir meyvesi, koca
Cennet

ve biri de saadet-i ebediye

ve biri de belki en tatlısı da **rû'yet-i İlahiye**dir diye, başta
demiştik.

Ve Otuzikinci Söz'ün âhirindeki müvazenede, imanın
saadet-i dâreyne medar bir kısım semereleri güzel izah
edilmiş.

İman-ı bil'kader rüknünün kıymetdar meyveleri bu
dünyada bulunduğu bir delil,

umum lisanında

مَنْ آمَنَ بِالْقَدَرِ آمِنَ مِنَ الْكَدَرِ

darb-ı mesel olmuştur. Yani, "Kadere iman eden,
gamlardan kurtulur."

Two universal fruits of belief in Divine Determining are explained in the fine comparison **at the end of the Treatise On Divine Determining**, which is about two men who enter the lovely garden of a palace,

and I myself in my own life have experienced thousands of times and understood that

if one does not believe in Divine Determining, it destroys the happiness of this worldly life.

But whenever, in grievous **misfortunes**, I looked from the point of view of Divine Determining,

I saw that they were greatly lightened,

and I would be astonished at how those who do not believe it can continue to live.

Risale-i Kader'in âhirinde güzel bir temsil ile, iki adamın şahane bir sarayın bahçesine girmesiyle, bir küllî meyvesi beyan edilmiş.

Hattâ ben kendi hayatımda binler tecrübelerimle gördüm ve bildim ki;

kadere iman olmazsa hayat-ı dünyeviye saadeti mahvolur.

Elîm **musibetler**de, ne vakit kadere iman cihetine bakardım;

musibet gayet hafifleşiyor görüyordum.

Ve kadere iman etmeyen nasıl yaşayabilir diye hayret ederdim.

www.risaleglobal.com

One of the universal fruits of the pillar of belief in the angels

is alluded to in the Second Station of the Twenty-Second Word like this:

supplicating Almighty God, Azra'il (Peace be upon him) said:

"Your **servants** will be vexed at me and complain about me when I carry out my duty of **seizing the spirits of the dying**."

He was told in reply: "I shall make illnesses and calamities a veil to your duties,

so my servants' **complaints** will be directed at them and not at you."

Azra'il's duty is a veil in exactly the same way that the above are veils,

so that **unjustified** complaints are not directed at Almighty God.

For not everyone can see the aspects of wisdom, mercy, beauty, and **advantage** in death;

they see its apparent face and start to **object** and complain.

Azra'il was made a veil so that these unjustified complaints are not directed at **the Absolutely Compassionate One**.

In exactly the same way, the function of all the angels, indeed of all apparent causes,

is to be veils to **the dignity of dominicality**,

so that the **dignity** and holiness of Divine power and **comprehensiveness** of Divine mercy are preserved in **things the beauty of which is not apparent and the wisdom of which is not understood**;

and they are not the target of objections,

and so that in **the superficial view** Divine power does not appear to be in **contact** with base, trivial, or cruel things.

For the Risale-i Nur has proved definitively with innumerable evidences that **the stamps of Divine unity** on all things show clearly that no cause has an actual effect or the ability to create.

Creation and the giving of existence are particular to Him.

Causes are merely a veil.

Conscious beings like angels can do nothing other than

a sort of voluntary duty in accordance with their natures and active worship which is called '**acquisition**,' and is insignificant and not creative.

Melaikeye iman rüknünün küllî meyvelerinden birisine, Yirmiikinci Söz'ün İkinci Makam'ında şöyle işaret edilmiş ki;

Azrail Aleyhisselâm Cenab-ı Hakk'a münacat edip demiş:

"**Kabz-ı ervah** vazifesinde senin **ibadın** benden küsecekler, şekva edecekler."

Ona cevaben denilmiş: "Senin vazifene hastalıkları ve musibetleri perde yapacağım;

tâ ibadımın **şekvaları** onlara gitsin, sana gelmesin."

Aynen bu perdeler gibi Azrail Aleyhisselâm'ın vazifesi de bir perdedir.

Tâ **haksız** şekvalar Cenab-ı Hakk'a gitmesin.

Çünkü ölümdeki hikmet ve rahmet ve güzellik ve **maslahat** cihetini herkes göremez.

Zahire bakıp **itiraz** eder, şekvaya başlar.

İşte bu haksız şekvalar **Rahîm-i Mutlak**'a gitmemek hikmetiyle Azrail Aleyhisselâm perde olmuş.

Aynen bunun gibi bütün meleklerin, belki bütün esbab-ı zahiriyyenin vazifeleri,

izzet-i rububiyetin perdeleridir.

Tâ **güzellikleri görünmeyen ve hikmetleri bilinmeyen şeylerde** kudret-i İlahiyenin **izzeti** ve kudsiyeti ve rahmetinin **ihatası** muhafaza edilsin,

itiraza hedef olmasın

ve hasis ve ehemmiyetsiz ve merhametsiz şeyler ile kudretin **mübaşeret-i nazar-ı zahirîde**- görünmesin.

Yoksa hiçbir sebebin hakikî tesiri ve icada hiç kabiliyeti olmadığını, her şeyde **tevhid sikkeleri** kat'î gösterdiğini, Risale-i Nur hadsiz delilleriyle isbat etmiş.

Halketmek, icad etmek ona mahsustur.

Esbab, yalnız bir perdedir.

Melaike gibi zîşuur olanların, yalnız

cüz-i ihtiyarıyla cüz'î, icadsız, **kesb** denilen bir nevi hizmet-i fitriye ve amelî bir nevi ubudiyetten başka ellerinde yoktur.

Yes, <i>dignity and grandeur</i> demand that in the view of the mind causes are veils to <i>the hand of power</i> .	Evet, <i>izzet ve azamet</i> isterler ki; esbab, perdedar-ı <i>dest-i kudret</i> ola aklın nazarında.
While <i>unity and oneness</i> demand that causes abstain from having any <i>real effect</i> .	<i>Tevhid ve ehadiyet</i> isterler ki; esbab, ellerini çeksinler <i>tesir-i hakikî</i> den.
Just as angels and the apparent causes employed in good works pertaining to existence	İşte nasıl ki melekler ve <i>umûr-u hayriye</i> de ve vücudiyede <i>istihdam</i> edilen zahirî sebebler,
are all means of exonerating dominical power of fault and tyranny in things the beauties of which are not known or seen, and of hallowing it	<i>güzellikleri görünmeyen ve bilinmeyen şeylerde kudret-i Rabbaniye</i> yi kusurdan, zulümden muhafaza edip takdis
and preserving it from the ascription of fault;	ve tesbih-i İlahîde birer <i>vesile</i> dirler.
so too, satans from among jinn and men and harmful matters	Aynen öyle de: Cinnî ve insî şeytanlar ve <i>muzır</i> maddelerin
being employed in evil matters pertaining to non-existence	<i>umûr-u şerriye</i> de ve ademiyede istimalleri dahi,
is to hallow and glorify God by saving Divine power from being the target of complaint and wrongful accusations of cruelty.	yine kudret-i Sübhaniye'yi gadirden ve haksız itirazlardan ve <i>şekvalara</i> hedef olmaktan kurtarmak ile <i>takdis</i> ve tesbihat-ı Rabbaniye'ye
It is to exonerate Him and declare Him free of all the faults in the universe.	ve kâinattaki bütün kusurattan müberra ve münezzehiyetine hizmet ediyorlar.

#282

For all faults arise from non-existence, or lack of ability, or destruction,	Çünkü bütün kusurlar ademden ve kabiliyetsizlikten ve tahribden
or the failure to perform duties, which are all non-existence	ve vazife yapmamaktan -ki birer ademdirler-
and acts which are not existent and pertain to non-existence.	ve <i>vücudî olmayan ademî</i> fiillerden geliyor.
The faults are ascribed to these satanic and evil veils,	Bu şeytanî ve şerli perdeler, o kusurata merci olup
the objections and complaints are deservedly directed at them,	itiraz ve şekvaları <i>bi'l-istihkak</i> kendilerine alarak
and they are means of Almighty God being pronounced free of all defect.	Cenab-ı Hakk'ın <i>takdisine</i> vesile oluyorlar.
In any event, strength or power are not necessary for evil destructive works pertaining to non-existence;	Zâten şerli ve ademî ve tahribçi işlerde kuvvet ve iktidar lâzım değil;
sometimes extensive non-existence or destruction may occur through some petty act or insignificant power, or even the failure to perform a duty.	az bir fiil ve cüz'î bir kuvvet, belki <i>vazifesini yapmamak</i> ile bazan büyük ademler ve bozmaklar oluyor.
It is supposed those doers of evil possess power,	O şerir fâiller, <i>muktedir</i> zannedilirler.
but they have no effect other than non-existence	Halbuki ademden başka hiç tesirleri
and no power other minor 'acquisition.'	ve cüz'î bir kesbden hariç bir kuvvetleri yoktur.
But since the evils arise from non-existence,	Fakat o şerler ademden geldiklerinden,
the doers of evil are the true agents.	o şerirler hakikî <i>fâildir</i> ler.
If they are intelligent beings, they deservedly pay the penalty.	Bil-istihkak, eğer <i>zîşuur</i> ise cezayı çekerler.
That is to say, in evils the perpetrators are the true 'doers,'	Demek <i>seyyiatta</i> o fenalar fâildirler;

but since good deeds and acts are existent,

those who 'do' them are not the true 'doers' and do not have an actual effect.

They are recipients rather, receiving the Divine effulgence;

the All-Wise Qur'an states that their reward too is purely a Divine favour,

and says:

Whatever good happens to you is from God but whatever evil befalls you is from yourself. (Qur'an, 4:79)

In Short: While the universes of existence and the innumerable worlds of non-existence clash,

producing fruits like Paradise and Hell;

and all the worlds of existence declare: "All praise be to God! All praise be to God!"

and all the worlds of non-existence declare: "Glory be to God! Glory be to God!";

and while through an all-encompassing law of contest

angels and satans, and instances of good and instances of evil,

as far as the inspirations and satanic whisperings of the heart, all struggle against each other;

a fruit of belief in the angels is suddenly manifested,

solving the matter and illuminating the universe.

Showing us one of the lights of the verse,

God is the Light of the heavens and the earth, (Qur'an, 24:35)

it shows us just how sweet is this fruit.

#283

The Twenty-Fourth and Twenty-Ninth Word -the latter of which demonstrates the marvels of the 'alifs' - point out a second universal fruit,

and prove in brilliant fashion the existence and functions of the angels.

Yes, in everything in the universe, particular and universal, in every realm of being,

is a compassionate, splendid dominicality which makes itself known and loved.

Most certainly it is necessary to respond to that splendour, that compassion, that making known and loved,

with thanks and comprehensive, conscious worship, declaring them to be free of all fault.

fakat haseneler ve hayırlarda ve amel-i sâlihde vücud olmasından,

o iyiler hakikî fâil ve müessir değiller.

Belki kabildirler; feyz-i İlahîyi kabul ederler

ve mükâfatları dahi sırf bir fazl-ı İlahîdir diye, Kur'an-ı Hakîm

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ

ferman eder.

Elhasıl: Vücud kâinatları ve hadsiz adem âlemleri birbirleriyle çarpışırken

ve Cennet ve Cehennem gibi meyveler verirken

ve bütün vücud âlemleri "Elhamdülillah Elhamdülillah"

ve bütün adem âlemleri "SübhaneAllah SübhaneAllah" derken

ve ihatalı bir kanun-u mübareze ile

melekler şeytanlarla ve hayırlar şerlerle,

tâ kalbin etrafındaki ilham, vesvese ile mücadele ederken;

birden meleklerle imanın bu meyvesi tecelli eder,

mes'eleyi halledip karanlık kâinatı ışıklandırır.

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

âyetinin envârından bir nurunu bize gösterir

ve bu meyve ne kadar tatlı olduğunu tattırır.

İkinci bir küllî meyvesine "Yirmidördüncü" ve "elif"ler kerametini gösteren "Yirmidokuzuncu Söz"ler işaret edip

parlak bir surette meleklerin vücudunu ve vazifesini isbat etmişler.

Evet kâinatın her tarafında, cüz'î ve küllî her şeyde, her nevide,

kendini tanıttırmak ve sevdirmek içinde merhametkârane bir haşmet-i rububiyet,

elbette o haşmete, o merhamete, o tanıttırmaya, o sevdirmeye karşı

şükür ve takdis içinde bir geniş ve ihatalı ve suurkârane bir ubudiyetle mukabele etmesi lâzım ve kat'îdir.

And it is only countless angels that can perform the duty on behalf of **unconscious inanimate creatures** and the great elements,

and can represent the **wise, majestic activity of the sovereignty of that dominicality** everywhere on the earth, on the Pleiades, in the foundations of the earth, and outside it.

Through this fruit, for example, **the creation of the earth** and its natural duties, which the soulless laws of philosophy show to be dark and desolate,

are placed in luminous **familiar** fashion

on the shoulders of, that is, **under the supervision of**, two angels called Thawr (the Bull) and Hut (the Fish).

And a truth, **a substance of the hereafter** called sakhra is sent as an everlasting foundation stone of the transitory earth,

that is, as a sign that in the future part of it will be transformed into eternal Paradise,

and is made a point of support for the angels Thawr and Hut.

This was narrated by the old prophets of the Children of Israel, and also by Ibn 'Abbas.

Unfortunately, in the course of time, this sacred meaning and allegory

was taken literally by the ordinary people

and acquired a form outside the bounds of reason.

Since the angels travel through earth and rock and the centre of the earth the same as they do through the air,

they, and the earth, surely have no need of physical rocks and a fish and ox to support them.

Also for example, since the globe utters **Divine glorifications** to the number of its realms of beings,

with tongues to the number of the members of those species,

and to the parts, leaves, and fruits of those members,

surely there will be **an appointed angel** with forty thousand heads and forty thousand tongues in each head, each of which will utter forty thousand Divine glorifications, which will know that splendid, unconscious, innate worship, **represent it consciously**, and offer it to the Divine Court,

as **the Bringer of Sure News** informed us absolutely correctly.

Ve **şuursuz cemadat** ve erkân-ı azîme-i kâinat hesabına o vazifeyi, ancak hadsiz melekler görebilir

ve o **saltanat-ı rububiyetin** her tarafta, serada süreyyada, zeminin temelinde, dışında **hakîmane** ve **haşmetkârane icraatını** onlar temsil edebilirler.

Meselâ, felsefenin ruhsuz kanunları pek karanlık ve vahşetli gösterdikleri **hilkat-ı arziye** ve vaziyet-i fitriyesini, bu meyve ile

nurlu, **ünsiyetli** bir tarzda

Sevr ve Hut namlarındaki iki meleğin omuzlarında, yani **nezaretlerinde**

ve Cennet'ten getirilen ve fânî küre-i arzın bâkî bir temel taşı olmak,

yani ileride bâkî Cennet'e bir kısmını devretmeğe bir işaret için Sahret namında **uhrevî bir madde**, bir hakikat gönderilip

Sevr ve Hut meleklerine bir nokta-i istinad edilmiş

diye Benî-İsrail'in eski peygamberlerinden rivayet var ve İbn-i Abbas'tan dahi mervîdir.

Maatteessüf bu kudsî mana, mürur-u zamanla bu teşbih,

avamın nazarında hakikat telakki edilmekle,

aklın haricinde bir suret almış.

Madem melekler havada gezdikleri gibi toprakta ve taşta ve yerin merkezinde de gezerler;

elbette onların ve küre-i arzın, üstünde duracak cismanî taş ve balığa ve öküze ihtiyaçları yoktur.

Hem meselâ küre-i arz, küre-i arzın nevileri adedince başlar

ve o nevilerin ferdleri sayısınca diller

ve o ferdlerin a'za ve yaprak ve meyveleri mikdarınca **tesbihatlar** yaptığı için

elbette o haşmetli ve şuursuz ubudiyet-i fitriyeyi bilerek, **şuurdarane temsil edip** dergâh-ı İlahiyeye takdim etmek için kırkbin başlı ve her başı kırkbin dil ile ve herbir dil ile kırkbin tesbihat yapan **bir melek-i müekkeli** bulunacak ki,

ayn-ı hakikat olarak **Muhbir-i Sadık** haber vermiş.

Also, the existence and extraordinary nature of angels like Gabriel (Peace be upon him), who conveys and announces [the dominical relations with man](#), the most important result of the universe's creation;

and *Israfil* (Peace be upon him) and *Azra'il* (Peace be upon him), who merely represent the Creator's most awesome actions in the world of animate beings, which are [the raising to life](#) and [giving of life](#),

and the release from duties with death, and they supervise them [in worshipful manner](#);

#284

and *Michael* (Peace be upon him) who besides supervising [the bounties of the Most Merciful](#) in food, which is the most extensive and most pleasurable mercy in the sphere of life,

consciously represents unconscious thanks -

the existence and [extraordinary](#) nature of angels like these,

and the immortality of their spirits, are necessitated by the sovereignty and splendour of dominicality.

Their existence and that of their own species

is as certain and free of doubt as the existence of the sovereignty and [splendour](#) that are to be seen in the universe as clearly as the sun.

Comparisons may be made with this for other matters concerning the angels.

Yes, [the All-Powerful One of Glory and Beauty](#) created four hundred thousand species of living beings on the earth,

and created beings with spirits in great abundance, even out of common and rotting substances,

filling everywhere with them.

In the face of the miracles of His art

He causes them to declare: "[What wonders God has willed! How great are God's blessings! Glory be to God!](#)",

and before the gifts of His mercy:

["All praise be to God! All thanks be to God! God is Most Great!"](#)

Most certainly and without doubt

therefore He created [inhabitants](#) and spirit beings suitable for the vast heavens, [who never rebel and perform constant worship](#).

Not leaving the heavens empty, He populated them with these beings.

Ve hilkat-ı kâinatın en ehemmiyetli neticesi olan insanlarla [münasebat-ı Rabbaniye](#)yi tebliğ ve izhar eden Cebrail (A.S.)

ve zîhayat âleminde en haşmetli ve en dehşetli olan [diriltmek](#) ve [hayat vermek](#)

ve ölümle terhis etmekteki Hâlık'a mahsus olan icraat-ı İlahiyeyi yalnız temsil edip [ubudiyetkârane](#) nezaret eden *İsrafil* (A.S.) ve *Azrail* (A.S.)

ve hayat dairesinde rahmetin en cem'iyetli, en geniş, en zevkli olan rızıktaki [ihسانat-ı Rahmaniye](#)ye nezaretle beraber

şuursuz şükürleri şuur ile temsil eden *Mikâil* (A.S.) gibi meleklerin

pek [acib](#) mahiyette olarak bulunmaları ve vücudları

ve ruhların bekaları, saltanat ve haşmet-i rububiyetin muktezasıdır.

Onların ve herbirinin mahsus taifelerinin vücudları,

kâinatta güneş gibi görünen saltanat ve [haşmetin](#) vücudu derecesinde kat'îdir ve şübhesizdir.

Melaikeye ait başka maddeler bunlara kıyas edilsin.

Evet küre-i arzda dört yüzbin nevileri zîhayattan halkeden,

hattâ en âdi ve müteaffin maddelerden zîruhları çoklukla yaratan

ve her tarafı onlarla şenlendiren

ve mu'cizat-ı san'atına karşı,

onlara dilleriyle "[Mâşâallah](#), [Bârekâllah](#), [Sübhanallah](#)" dediren

ve ihسانat-ı rahmetine mukabil

["Elhamdülillah, Veşşükrü-lillah, Allahüekber"](#) o hayvancıklara söylettiren bir [Kadîr-i Zülcelali ve'l-Cemal](#),

elbette, bilâşek velâ-şübhe,

koca semavata münasib, [isyansız ve daima ubudiyette olan sekeneleri](#) ve ruhanileri yaratmış,

semavatı şenlendirmiş, boş bırakmamış.

He created too countless different sorts of angels, far greater in number than the animal species.

Some in tiny form, mount raindrops and snowflakes and applaud the Divine art and mercy in their own tongues.

Others mount the travelling stars and on their journeys through space,

through their Divine exaltations and pronouncements of Divine Unity, proclaim to the world their worship before the grandeur, splendour and dignity of dominicality.

The agreement of all the revealed scriptures and religions since the time of Adam

concerning the existence and worship of the angels, and the numerous unanimous reports in all ages of conversations and meetings of men with the angels, proves that

their existence is as certain as the existence of the people of America, whom we have never seen, and that they are concerned with us.

Now come and taste through the light of belief this second universal fruit;

see how it fills the universe from end to end, making it beautiful

and transforming it into a vast mosque and place of worship.

In the face of science and philosophy showing it to be cold, lifeless, dark, and desolate,

it shows it to be full of life and light, conscious, familiar, and agreeable,

allowing the people of belief to experience a manifestation of the pleasures of immortal life according to their degree, while still in this world.

#285

Conclusion: Since through the mysteries of Divine unity and oneness,

the same power, the same Names, the same wisdom, and the same art are found in every part of the universe,

the Creator's unity, disposal, giving of existence, dominicality, creativity, and sacredness

are proclaimed through the tongues of disposition of all creatures, particular and universal.

So too He created the angels,

and caused the glorifications which all creatures offer unconsciously through the tongues of their beings

Ve hayvanatın taifelerinden pekçok ziyade ayrı ayrı nevileri meleklerden icad etmiş ki,

bir kısmı küçücük olarak yağmur ve kar katrelerine binip san'at ve rahmet-i İlahiye'yi kendi dilleriyle alkışlıyorlar;

bir kısmı, birer seyyar yıldızlara binip feza-yı kâinatta seyahat içinde

azamet ve izzet ve haşmet-i rububiyete karşı tekbir ve tehlil ile ubudiyetlerini âleme ilân ediyorlar.

Evet zaman-ı Âdem'den beri bütün semavî kitablar ve dinler,

meleklerin vücudlarına ve ubudiyetlerine ittifakları

ve bütün asırlarda melekler ile konuşmalar ve muhaverele, kesretli tevatür ile insanlar içinde vukubulduğunu nakil ve rivayetleri ise;

görmediğimiz Amerika insanların vücudları gibi meleklerin vücudlarını ve bizimle alâkadar olduklarını kat'î isbat eder.

İşte şimdi gel, iman nuruyla bu küllî ikinci meyveye bak ve tat;

nasıl kâinatı baştan başa şenlendirip, güzelleştirip

bir mescid-i ekbere ve büyük bir ibadethaneye çeviriyor.

Ve fen ve felsefenin soğuk, hayatsız, zulmetli, dehşetli göstermelerine mukabil;

hayatlı, şuurlu, ışıklı, ünsiyetli, tatlı bir kâinat göstererek

bâki hayatın bir cilve-i lezzetini ehl-i imana derecesine göre dünyada dahi tattırır.

Tetimme: Nasilki vahdet ve ehadiyet sırrıyla

kâinatın her tarafında aynı kudret, aynı isim, aynı hikmet, aynı san'at bulunmasıyla

Hâlâk'ın vahdet ve tasarrufu ve icad ve rububiyeti ve hallakıyet ve kudsiyeti,

cüz'î-küllî her bir masnu'un hal dili ile ilân ediliyor.

Aynen öyle de; her tarafta melekleri halkedip

her mahlukun lisan-ı hal ile şuarsuz yaptıkları tesbihatı,

to be offered consciously through the worshipful tongues of the angels.

None of the angels' actions are in any respect **contrary to the Divine command**.

Apart from **pure** worship, they do nothing; they bring nothing into being, can intervene in nothing unless commanded, and cannot intercede even, without permission.

They manifest to the utmost the meaning of:

*They are [but] servants raised to honour. * They speak not before He speaks, and they act [in all things] by His command .(Qur'an, 21:26-7)*

#286

Conclusion

[This forms a brief indication to a lengthy truth concerning a **subtle point of miraculousness** of great importance

which was imparted to me after **sunset**

and demonstrates clearly miraculous predictions of **Sura al-Falag** concerning the Unseen]

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

*Say: I seek refuge with the Sustainer of the rising dawn * From the evil of aught that He has created * And from the evil of the black darkness whenever it descends * And from the evil of the envious when he envies. (Qur'an, 113:1-5)*

Commanding God's Messenger (PBUH) and his community to "Protect yourselves from the evil beings and satans **among jinn and men who strive in the universe on account of the worlds of non-being**"

this mighty, wondrous verse looks to all ages, and **through its allusive meaning** looks to a greater degree to our strange age,

even **explicitly**, and calls on the Qur'an's servants **to seek refuge with God**.

This **miraculous prediction about the Unseen** will be explained briefly in five signs, as follows:

All the verses of this sura have numerous meanings.

Only in respect of its allusive meaning,

its repeating the word "evil" four times in five sentences ;

and with a powerful relation and in four ways

meleklerin ubudiyetkârane dilleriyle yaptırıyor.

Meleklerin hiçbir cihette **hilaf-ı emir** hareketleri yoktur.

Hâlis bir ubudiyetten başka hiçbir icad ve emirsiz hiçbir müdahale, hattâ izinsiz şefaathları dahi olmaz.

Tam

بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ وَ يَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

sırrına mazhardırlar.

Hâtıme

[Gayet ehemmiyetli bir **nükte-i i'caziye**ye dair,

birden ihtiyarsız, **mağrib**den sonra kalbe ihtar edilen

ve sure-i **قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ** in zahir bir mu'cize-i gaybiyesini gösteren uzun bir hakikata kısa bir işarettir.]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

İşte yalnız mana-yı işarî cihetinde **bu sure-i azîme-i hârika**: "Kâinatta **adem âlemleri hesabına çalışan** şerirlerden ve **insî ve cinnî** şeytanlardan kendinizi muhafaza ediniz." Peygamberimize ve ümmetine emrederek,

her asra baktığı gibi **mana-yı işarîsiyle** bu acib asrımıza daha ziyade,

belki **zahir bir tarzda** bakar; Kur'an'ın hizmetkârlarını **istiazeye** davet eder.

Bu **mu'cize-i gaybiye**, beş işaretle kısaca beyan edilecek. Şöyle ki:

Bu surenin herbir âyetinin manaları çoktur.

Yalnız mana-yı işarî ile

beş cümlesinde dört defa "şerr" kelimesini tekrar etmek

ve kuvvetli münasebet-i maneviye ile beraber dört tarzda

its **pointing the finger** with the same date to the four unparelled, ghastly, stormy evils, material and immaterial, of this age, with its revolutions and **clashes**,

and its implicitly giving the command: "withdraw from these;"

is certainly **guidance from the Unseen** in a way befitting the Qur'an's miraculousness.

For example, the sentece

Say: I seek refuge with the Sustainer of the dawn

'coincides' with the date 1352 or 1354 according to abjad and jafr reckoning,

alluding to the Second World war, which was brewing up then erupted **due to the prevalent ambition and greed of mankind and the First War**,

and in effect saying to the community of Muhammed (PBUH):

"Do not enter this war, but seek refuge with your Sustainer."

With another of its **allusive meanings**, as **a special favour** to the Risale-i Nur students, who are servants of the Qur'an,

it hints to them that they were to be saved around the same date from Eskişehir Prison and an awesome evil,

and that the plans to eliminate them would come to nothing.

It was as though commanding them symbolically to seek refuge with God.

#287

And for example, the sentence

From the evil of aught that He has created

makes 1361 -the doubled ra is not counted-

and points the finger through both the Rumi and Hijri dates at the cruel, tyrannical destruction of this unmatched war.

'Coinciding' too with the Risale-i Nur students, who work with all their strength to serve the Qur'an,

being delivered from **an extensive plan to eliminate** them and from a grievous calamity and Denizli Prison,

it looks with an allusive meaning to them too.

With a concealed sign it says: "Protect yourselves from the evil of creatures."

bu asrın emsalsiz dört dehşetli ve fırtınalı maddî ve manevî şerlerine ve inkılablarına ve **mübarezelerine** aynı tarihiyle **parmak basmak**

ve manen "Bunlardan çekininiz" emretmek,

elbette Kur'an'ın i'cazına yakışır bir **irşad-ı gaybî**dir.

Meselâ: Başta

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

cümlesi,

bin üçyüz elliiki veya dört (1352-1354) tarihine hesab-ı ebcedî ve cifrîyle **tevafuk** edip

nev'-i beşerde en geniş hırs ve hasedle ve birinci harbin sebebiyle vukua gelmeye hazırlanan ikinci harb-i umumîye işaret eder.

Ve ümmet-i Muhammediyeye (A.S.M.) manen der:

"Bu harbe girmeyiniz ve Rabbinize iltica ediniz."

Ve bir **mana-yı remzi**yle, Kur'an'ın hizmetkârlarından olan Risale-i Nur şakirdlerine **hususî bir iltifat** ile

onların Eskişehir hapsinden, dehşetli bir şerden aynı tarihiyle kurtulmalarına

ve haklarındaki imha plânının akîm bırakılmasına remzen haber verir;

manen "İstiaze ediniz" emreder gibi bir remz verir.

Hem meselâ

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

cümlesi -şedde sayılmaz- bin üçyüz altmış bir (1361) ederek

bu emsalsiz harbin merhametsiz ve zalimane tahribatına rumi ve hicri tarihiyle parmak bastığı gibi;

aynı zamanda bütün kuvvetleriyle Kur'anın hizmetine çalışan Nur şakirdlerinin

geniş bir imha plânından ve elim ve dehşetli bir beladan ve Denizli hapsinden kurtulmalarına tevafukla,

bir mana-yı remzî ile onlara da bakar.

"Halk'ın şerrinden kendinizi koruyunuz" gizli bir îma ile der.

And for example, making 1328 if the doubled letters are not counted

and 1358 if the doubled lâ'm is counted, the sentence *"the blowers on knots"*

'coincides' with the dates when due their **ambition and greed** the Europeans tyrants who caused the who World Wars, instigated a change of sultan and the Balkan and Italian Wars with the idea of spoiling the consequences of the Constitutional Revolution, which favoured the Qur'an;

then with the outbreak of the First World War, through the political diplomats blowing **their evils, material and immaterial**

and their sorcery and poison into everyone's heads through the tongue of the radio

and their inculcating their covert plans into the heart of **human destiny**,

they prepared the evils that would savagely destroy a thousand years of **the progress of civilization**,

which corresponds exactly with the meaning of *the blowers on knots*.

And for example, the sentence

And From the evil of the envious when he envies

makes 1347 -the doubled *ra* and *tanwin* are not counted-

and *concides exactly, and corresponds in meaning*, with the significant **upheavals** which occurred in this country **due to enforced European treaties**,

and the **changes** that took place in this religious nation due to the **oppression** of philosophy,

and the awesome **envy**, rivalry and clashes in various countries **which paved the way for Second World war**.

These are surely flashes of this sacred sura's miraculous predictions concerning the Unseen.

A Reminder: All Qur'anic verses have numerous meanings.

And all the meanings are universal;

they have significations in every century.

Those discussed here are only its level of **allusive meaning** which looks to our century.

Within that universal meaning our age is one signification.

Hem meselâ: **الْتَفَّاتِ فِي الْعُقْدِ** cümlesi -şeddeler sayılmaz- bin üçyüz yirmisekiz (1328);

eğer şeddedeki (lâm) sayılsa, bin üçyüz ellisekiz (1358) adediyle

bu umumî harbleri yapan ecnebi gaddarların, **hırs ve hased** ile bizdeki Hürriyet İnkılabı'nın Kur'an lehindeki neticelerini bozmak fikri ile

tebeddül-ü saltanat ve Balkan ve İtalyan Harbleri ve Birinci Harb-i Umumî'nin patlamasıyla **maddî ve manevî şerlerini**,

siyasî diplomatların radyo diliyle herkesin kafalarına sihirbaz ve zehirli üflemleriyle

ve **mukadderat-ı beşerin** düğme ve ukdelerine gizli plânlarını telkin etmeleriyle

bin senelik **medeniyet terakkiyatını** vahşiyane mahveden şerhlerin vücuda gelmeye hazırlanmaları tarihine tevafuk ederek,

الْتَفَّاتِ فِي الْعُقْدِ in tam manasına tetabuk eder.

Hem meselâ:

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

cümlesi

-şedde ve tenvin sayılmaz- yine bin üçyüz kırkyedi (1347) edip,

aynı tarihte, **ecnebi muahedelerin icbarıyla** bu vatanda ehemmiyetli **sarsıntılar**

ve felsefenin **tahakküm**üyle bu dindar millette ehemmiyetli **tahavvüller** vücuda gelmesine

ve aynı tarihte, devletlerde **ikinci harb-i umumîyi ihzar eden** dehşetli **hasedler** ve rekabetlerin çarpışmaları tarihine bu mana-yı işarî ile *tam tamına tevafuku ve manen tetabuku*,

elbette bu kudsî surenin bir lem'a-i i'caz-ı gaybîsidir.

Bir İhtar: Herbir âyetin müteaddid manaları vardır.

Hem herbir mana küllîdir.

Her asırda efradı bulunur.

Bahsimizde bu asrımıza bakan yalnız **mana-yı işarî** tabakasıdır.

Hem o küllî manada, asrımız bir ferddir.

Bat it **has gained particularity**, and looks to it and its date. Fakat **hususiyet kesbetmiş** ki, ona tarihiyle bakar.

Since these last four years I have known neither the stages of the war, nor its results, Ben dört senedir, bu harbin ne safahatını ve ne de neticelerini

nor whether or not peace has been declared, and I have not asked, ve ne de sulh olmuş olmamış bilmediğimden ve sormadığımdan,

I have not knocked on the door of this sacred sura to learn how many allusions it contains to this century and its wars. bu kudsi surenin daha ne kadar bu asra ve bu harbe işareti var diye daha onun kapısını çalmadım.

#288

It has however been proved and explained in various parts of the Risale-i Nur, and especially in Rumuzat-i Semaniye (The Eight Symbol), that this treasury contains many more **mysteries**, Yoksa bu hazinede daha çok **esrar** var olduğu; Risale-i Nur'un eczalarında, hususan Rumuzat-ı Semaniye Risalelerinde beyan ve isbat edildiğinden

so referring readers to those, I am cutting this short. onlara havale edip kısa kesiyorum.

The answer to a question that might occur to one Hatıra gelebilen bir سوالın cevabıdır:

In this flash of miraculousness, Bu lem'a-i i'caziyede,

in the **from the evil of aught that He has created** at the beginning, baştaki **مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ** da

both the **from (min)** and **the evil (sharr)** being counted, hem **مِنْ** hem **شَرِّ** kelimeleri hesaba girmesi

and in **and from the evil of the envious when he envies** at the end, ve âhirde **وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ**

only the word evil (sharr) being counted, and from (wa min) not being counted, yalnız **شَرِّ** kelimesi girmesi, **وَمِنْ** girmemesi

and in neither of these words being counted in **and from the evil of the blowers on knots (wa min sharr al-naffâthât fi'l'uqad)** ve **وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ** ikisi de hesab edilmemesi

is a sign indicating an extremely subtle relationship. gayet ince ve latif bir münasebete îma ve remz içindir.

For there is no need for the good as well as evil in people (khalq), Çünkü, halklarda şerden başka hayırlar da var.

and not all evil is visited on everyone. Hem bütün şer herkese gelmez.

Alluding to this, **from (min)** and **evil (sharr)**, which are partitive, are counted. Buna remzen, bazıyeti ifade eden **مِنْ** ve **شَرِّ** girmişler.

But the envier is altogether evil when he envies, Hâsîd hased ettiği zaman bütün şerdir,

so there is no need for the partitive. bazıyete lüzum yoktur.

And according to the allusion of **the blowers on knots**, Ve **النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ** remziyle,

there is no need for the word **evil** to be counted here, for all the works of those casters of spells and **sorcerer** diplomats who have set the globe ablaze for their own benefits are **pure evil**. kendi menfaatleri için küre-i arza ateş atan üfleyicilerin ve **sihirbaz** o diplomatların tahribata ait bütün işleri **ayn-ı şer**dir diye, daha **شَرِّ** kelimesine lüzum kalmadı.

An addendum to a point about the miraculousness of this sura Bu Sureye Ait Bir Nükte-i İ'caziyenin Haşiyesidir:

Just as with four of its five sentences, this sura

looks with is allusive meaning to the four largest evil revolutions and storms this century;

so, with its allusive meaning and according to jafr reckoning, by its repeating four times the phrase *from the evil of (min sharri)*- the doubling is not counted,

it looks to and points the finger at the century of the *dissension* of Jenghiz Khan and Hulagu

and the time of the fall of the 'Abbasid dynasty,

which was the most fearsome calamity experienced by the Islamic worl.

Yes, without doubling, *the evil (sharri)* makes 500, and *from (min)* is 90.

Numerous verses which look to the future,

as well as Iman 'Ali (May God be pleased with him) and Ghawth al-A'zam (May his mystery be sanctified), who alluded to both our century and those times in their predictions of the future,

saw both our century and that century and made predictions in exactly the same way,

With *ghasiq* making 1161 and *idha waqab* making 810, the words (*ghasiq idha waqab*) look not to these times,

but to the significant material and immaterial evils fo those times.

If they are counted together, they make 1971,

and give news of some ghastly evil at that date.

If the crops of the seeds of the present are not rectified, the blows will certainly be terrible.

#289

A Supplement to the Addendum of the Eleventh Topic

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

The verse, *Let there be no compulsion (in religion; Truth stands out)* from error, 49 which is the complement of the Throne Verse, makes 1350;

whoever rejects evil makes 1929 or 1928;

Nasıl bu sure, beş cümlesinden dört cümlesi ile

bu asrımızın dört büyük şerli inkılablarına ve fırtınalarına mana-yı işarî ile bakar;

aynen öyle de, dört defa tekraren *مِنْ شَرِّ* -şedde sayılmaz- kelimesiyle

âlem-i İslâmca en dehşetli olan Cengiz ve Hülâgu *fitnesinin*

ve Abbasi Devleti'nin inkıraz zamanının asrına,

dört defa mana-yı işarî ile ve makam-ı cifrî ile bakar ve parmak basar.

Evet -şeddesiz- *شَرِّ* beşyüz (500) eder; *مِنْ* doksan (90)dır.

İstikbale bakan çok âyetler,

hem bu asrımıza hem o asırlara işaret etmeleri cihetinde, istikbalden haber veren İmam-ı Ali (R.A.) ve Gavs-ı A'zam (K.S.) dahi,

aynen hem bu asrımıza, hem o asra bakıp haber vermişler.

غَاسِقٍ kelimeleri bu zamana değil, belki *إِذَا وَقَبَ*

binyüz altmışbir (1161) *إِذَا وَقَبَ* ve sekizyüzon (810) ederek,

o zamanlarda ehemmiyetli maddî manevî şerlere işaret eder.

Eğer beraber olsa, Miladi bin dokuzyüz yetmişbir (1971) olur.

O tarihte dehşetli bir şerden haber verir.

Yirmi sene sonra, şimdiki tohumların mahsulü ıslah olmazsa, elbette tokatları dehşetli olacak.

Onbirinci Mes'elenin Haşiyesinin Bir Lâhikasıdır.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Âyet-ül Kürsî'nin tetimmesi olan *لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ*

تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنْ الْغَيِّ bin üçyüz elli (1350);

فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ bin dokuzyüz yirmidokuz (1929) veya (1928)

and believes in God has grasped makes 946,
corresponding to the name 'Risaletü'n-Nur';

the most trustworthy handhold makes 1347;

*that never breaks, and God is All-Seeing, All-Knowing **
(God) (is the Protector of those who have faith)

if counted together makes 1012,

and if not counted together 945,

with one doubling not being counted;

from (the depths of darkness) He will lead them forth into
the light makes 1372, without doubling;

while those who do not believe, their patrons are (the evil
ones) makes 1417;

from the light (they will lead them forth into) the depths of
darkness makes 1338, the doubling is not counted;

they will be the companions of the Fire, to dwell therein
for ever makes 1295, the doubling is counted.

It was imparted to me that with their allusive meanings,
these verses 'coincide' exactly and twice with both the
name of the Risaletü'n-Nur and *the form of its striving*;

and with the date the people of unbelief were attempting
to extinguish the light of the World of Islam with the war
of 1293 (1876-77);

and with the date the terrible *treaties* were signed in 1338
taking advantage of the First World War and in order to
cast it into darkness in fact.

It was imparted to me too that light and darkness are
repeatedly contrasted in these verses,

and in this *immaterial struggle* a Light proceeding from
the Qur'an's light

would become a point of support for the people of belief.

I was compelled to set this down in writing.

Then I saw that the relationship of its meaning with this
century was so powerful that

even had there been no *sign* through the '*coincidences*,'

وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ dokuzyüz kırkaltı (946)

"Risalet-ün Nur ismine muvafık";

بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى bin üçyüz kırkyedi (1347);

لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (اللَّهُ) (وَالَّذِينَ
(آمَنُوا)

-eğer beraber olsa- bin oniki (1012);

-eğer beraber olmazsa- dokuzyüz kırkbeş (945)

(bir şedde sayılmaz);

يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ bin üçyüz yetmişiki
(1372) -şeddesiz-

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ (الطَّاغُوتُ) bin dörtyüz
onyedi (1417)

يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ bin üçyüz otuzsekiz
(1338) -şedde sayılmaz-;

أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ bin ikiyüz
doksanbeş (1295) -şedde sayılır- eder.

Risalet-ün Nur'un hem iki kerre ismine, hem *suret-i*
mücahadesine, hem tahakkukuna ve te'lif ve tekemmül
zamanına tam tamına tevafukuyla beraber

ehl-i küfrün bin ikiyüz doksanüç (1293) harbiyle âlem-i
İslâm'ın nurunu söndürmeye çalışması tarihine

ve Birinci Harb-i Umumî'den istifade ile bin üçyüz
otuzsekiz (1338)de bil'fiil nurdan zulûmata atmak için
yapılan dehşetli *muahedeler* tarihine tam tamına tevafuku

ve içinde mükerreren nur ve zulûmat karşılaştırılması

ve bu *mücahede-i maneviyede* Kur'anın nurundan gelen
bir nur,

ehl-i imana bir nokta-i istinad olacağını mana-yı işarî ile
haber veriyor diye kalbime ihtar edildi.

Ben de mecbur oldum, yazdım.

Sonra baktım ki; manasının münasebeti bu asrımıza o
kadar kuvvetlidir ki,

hiç *tevafuk emaresi* olmasa da

I would still have been certain that these verses were speaking with us through their allusive meanings, just as they look to all centuries.

Yes, firstly, the sentence at the beginning, *Let there be no compulsion (in religion; Truth stands out)* from error

points through abjad and jafr reckoning to the date 1350 [if Rumi, 1934, or if Hijri, 1931-2],

and through its allusive meaning, says:

#290

By the matters of religion being separated from those of this world on that date,

freedom of conscience, which is opposed to **force and compulsion in religion**, and to **religious struggle** and armed jihad for religion,

was accepted as a fundamental rule and political principle by governments,

and this State became a 'secular republic.'

In view of this, jihad will be a non-physical religious jihad with the sword of certain, verified belief.

Because it shows a **flash of miraculousness** indicating that a **light** will emerge from the Qur'an *which will make known and set forth clearly proofs so powerful they will demonstrate almost visibly the guidance and truths of religion*.

Furthermore, as far as the word *khalidun -to dwell therein for ever*,

by repeating the contrast between light and darkness, and belief and darkness *-the source and origin of all the comparisons in the Risale-i Nur and just like them-* is a concealed sign that

a great hero in the **contest** of the 'mânevî jihad' at that date is the Risale-i Nur, which bears the name of light.

For its immaterial sword has solved hundreds of the mysteries of religion,

leaving no need for physical swords.

Yes, countless thanks be to God,

for twenty years the Risale-i Nur has demonstrated this prediction and flash of miraculousness **in fact**.

It is due to this mighty mystery that

Risale-i Nur students do not interfere in the politics and political currents of the world and their material struggles,

nor attach importance to them, nor **condescend** to any involvement with them.

Its true students say to their most fearsome enemies in the face of their insults and aggression:

yine bu âyetler her asra baktığı gibi mana-yı işaret ile bizimle de konuşuyor kanaatım geldi.

Evet evvelâ: Başta **لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ** cümlesi,

makam-ı cifrî ve ebcedî ile bin üçyüz elli (1350) tarihine parmak basar

ve mana-yı işaret ile der:

Gerçi o tarihte, dini dünyadan tefrik ile

dinde ikraha ve icbara ve **mücahede-i diniye** ve din için silâhla cihada muarız olan **hürriyet-i vicdan**,

hükûmetlerde bir kanun-u esasî, bir düstur-u siyasî oluyor

ve hükûmet lâik cumhuriyete döner.

Fakat ona mukabil manevî bir cihad-ı dinî,

iman-ı tahkiki kılıncıyla olacak.

Çünkü *dindeki rüşd ü irşad ve hak ve hakikatı gözlere gösterecek derecede kuvvetli bürhanları izhar edip tebyin ve tebeyyün eden bir **nur** Kur'an'dan çıkacak diye haber verip, bir **lem'a-i i'caz** gösterir.*

Hem tâ **خَالِدُونَ** kelimesine kadar

Risale-i Nur'daki bütün müvazenelerin aslı, menbaı olarak aynen o müvazeneler gibi mükerreren nur ve zulûmat ve iman ve karanlıkları karşılaştırmasıyla gizli bir emaredir ki,

o tarihte bulunan cihad-ı manevî **mübarezesinde** büyük bir kahraman; Nur namında Risale-i Nur'dur ki,

dinde bulunan yüzer tılsımları keşfeden onun manevî elmas kılıncı,

maddî kılınçlara ihtiyaç bırakmıyor.

Evet hadsiz şükürler olsun ki,

yirmi senedir Risale-i Nur bu ihbar-ı gaybı ve lem'a-i i'cazı **bil'fiil** göstermiştir.

Ve bu sırr-ı azîm içindir ki;

Risale-i Nur şakirdleri dünya siyasetine ve cereyanlarına ve maddî mücadelelerine karışmıyorlar

ve ehemmiyet vermiyorlar ve **tenezzül** etmiyorlar

ve hakikî şakirdleri en dehşetli bir hasmına ve hakaretili tecavüzüne karşı ona der:

"You wretch! I am trying to save you from eternal annihilation

and to raise you from the **basest** and most grievous level of ephemeral animality

to the happiness of immortal humanity,

while you are working for my death and execution.

Your pleasures in this world are very few and fleeting and the penalties and torments you will suffer in the hereafter will be very great and very longlasting.

For me, death will be a discharge from duties.

Go away! I am not going to bother with you, do whatever you like!"

They feel not anger at their enemies,

but pity and compassion.

They try to reform them, in the hope they shall be saved.

Secondly: *And believes in God has grasped the most trustworthy handhold.*

These two sacred sentences have a powerful relationship,

and according to abjad and jafr reckoning

the first corresponds exactly with the name Risaletü'n-Nur,

and the second corresponds in meaning, and according to jafr reckoning with its being realized and perfected and its brilliant conquests.

These correspondences are an indication that this century at this date, the Risaletü'n-Nur is a **most trustworthy handhold**.

That is, it is an unbreakable chain of great strength and a "rope of God (hablullah) ."

They inform through their allusive meanings that those who lay hold of it and cling onto it will be saved.

"Ey bedbaht! Ben seni i'dam-ı ebedîden kurtarmaya

ve fânî hayvaniyetin **en süflî** ve elîm derecesinden

bir bâkî insaniyet saadetine çıkarmaya çalışıyorum.

Sen benim ölümüne ve i'damına çalışıyorsun.

Senin bu dünyada lezzetin pek az, pek kısa

ve âhirette ceza ve belaların pek çok ve pek uzundur.

Ve benim ölümüm bir terhistir.

Haydi defol; senin ile uğraşmam, ne yaparsan yap." der.

O zalim düşmanına hiddet değil,

belki acıyor, şefkat ediyor,

keşki kurtulsa idi diyerek ıslahına çalışır.

Sâniyen: (وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ) (بِالْعُرْوَةِ)

(الْوُثْقَى)

Bu iki kudsî cümleler, kuvvetli münasebet-i maneviye ile beraber

makam-ı cifrî ve ebcedî hesabıyla,

birincisi Risalet-ün Nur'un ismine,

ikincisi onun tahakkukuna ve tekemmülüne ve parlak fütuhata manen ve cifren tam tamına tetabukları

bir emaredir ki; Risalet-ün Nur bu asırda, bu tarihte bir "urvet-ül vüska"dır.

Yani çok muhkem, kopmaz bir zincir ve bir "hablullah"tır.

Ona elini atan, yapışan necat bulur diye mana-yı remziyle haber verir.

Thirdly: Both in meaning and according to jafr reckoning, the sentence *God is the Protector of those who have faith*

makes an allusion to the Risaletü'n-Nur, as follows....

(The curtain descended here and permission was not given to write it. It has been postponed to another time.)

Glory be unto You! We have no knowledge save that which You have taught us. Indeed, You are All-Knowing, All-Wise. (Qur'an, 96:6)

NOTE: The reason permission was not given to write the remainder of this point for now is that

it touches to an extent on politics and this world,

and we are prohibited from considering these.

Yes, the verse, Man is indeed overweening (Qur'an, 96:6) looks to this 'taghut ' and draws attention to it...

Said Nursi

#292

Part Of A Letter From Husrev, The Hero Of The Risale-i Nur, In Connection With The Eleventh Topic Of The Fruits Of Belief

In His Name, be He glorified!

And there is nothing but it glorifies Him with praise.

May the peace and mercy and blessings of God be upon you!

My Beloved and Esteemed Master!

With the great good it contains for this nation and country,

with its Ninth Topic The Fruits of Belief

was not only the means of salvation of its students while in the midst of their greatest enemies and the awesomely rebellious,

but also with its Tenth and Eleventh Topics,

it applauded the Risale-i Nur students in particular on the ways of reality.

Moreover, concerning the circumstances of the grave, which we are certain to enter,

Sâlisen: *اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا* cümlesi hem mana, hem cifr ile

Risalet-ün Nur'a bir remzi var. Şöyle ki:.....

(Bu makamda perde indi. Yazmaya izin verilmedi. Başka zamana te'hîr edildi.)

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ

(Haşiye): Bu nüktenin bâki kısmı şimdilik yazdırılmadığının sebebi,

bir derece dünyaya, siyasete temasıdır.

Biz de bakmaktan memnuuz.

Evet *إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ* bu taguta bakar ve baktırır.

Said Nursî

[Risale-i Nur Kahramanı Hüsrev'in "Meyve'nin Onbirinci Mes'elesi" Münasebetiyle Yazdığı Mektubun Bir Parçasıdır.]

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Çok mübarek, çok kıymetdar, çok sevgili üstadımız efendimiz!

Millet ve memleket için çok büyük güzellikleri ihtiva eden

"Meyve" "Dokuz Mes'ele"si ile,

dehşetli bir zamanda, müdhiş âsiler içinde en büyük düşmanlar arasında hayretfeza bir surette şakirdlerine necat vermeye vesile olmakla kalmamış,

Onuncu ve Onbirinci Mes'eleleri ile

hususuyla Nur'un şakirdlerini hakikat yollarında alkışlamış

ve gidecekleri hakikî mekânları olan kabirdeki ahvallerinden

by making familiar that place under the earth, which makes everyone tremble

and is a source of terror for the heedless in particular,

where we will meet and speak with the angels;

it made us happy at their companionship,

and dispelled our terrible fears about that first stopping-place,

letting us breathe freely.

In the hands of those like me who have not seen that luminous life,

it resembles an electric lamp whose rays penetrate hundreds of thousands of years.

It also resembles a model flower-garden, the scents of which are ever a source of delight.

Yes, I suggest to our beloved Master that

like students who everyday recite their lessons to their teacher,

we should always describe to our beloved Master the effulgence we receive from the Risale-i Nur.

But for now our beloved Master is refraining from speaking.

My Dear Master! The reality of the Risale-i Nur, the beauty of the Fruits, and effulgence of its flowers

have driven me to utter a few words, gratefully, in the name of my country,

and have breathed life into many hearts which speak like mine.

But now, due to the "flower" of the Eleventh Fruit of Belief, the steps taken against the Risale-i Nur in our area and the hands raised against it,

have become harsher and stronger, and have been stirred into action.

Your humble student, Husrev

#293

A Letter Written In The Name Of All The Risale-i Nur Students In Isparta To Offer Congratulations For Ramadan, Which Has Been Amended In Thirteen Sections

In His Name, be He glorified!

ve herkesi titreten

ve bilhâssa ehl-i gaflet için çok korkunç, çok elemli, çok acıklı bir menzil olan toprak altında,

göreceği ve konuşacağı melaikelerle konuşmayı ve refakatı sevdirek

ve refakatı sevdirek bu mekâna daha çok ünsiyet izhar etmekle

bu korkulu ilk menzil hakkındaki fevkalhad korkularımızı ta'dil etmiş,

nefes aldırılmış.

Hususuyla o âlemin nurani hayatını benim gibi göremeyenlerin ellerinde

şuaatı yüzbinlerle senelik mesafelere uzanan bir elektrik lâmbası hükmüne geçmiş.

Hem de daima koklanılacak nümunelik bir çiçek bahçesi olmuştur.

Evet, biz sevgili üstadımıza arz ediyoruz ki;

hergün dersini hocasına okuyan bir talebe gibi

Nur'dan aldığımız feyizlerimizi, her vakit için sevgili üstadımıza arz edelim.

Fakat sevgili üstadımız şimdilik konuşmalarını ta'til buyurdular.

Ey aziz üstadım! Risale-i Nur'un hakikatı ve Meyve'nin güzelliği ve çiçeğinin feyzi,

beni minnetdarane bir parça memleketim namına konuşturmuş

ve benim gibi konuşan çok kalblere hayat vermiş.

Şimdi muhitimizde Risale-i Nur'a karşı atılan adımlar ve uzatılan eller,

Meyve'nin Onbirinci çiçeği ile daha çok metanet kesbetmiş, inkişaf etmiş, faaliyete başlamıştır.

Çok hakir talebeniz Hüsrev

[Isparta'daki Umum Risale-i Nur Talebeleri Namına Ramazan Tebriki Münasebetiyle Yazılmış Ve Onüç Fıkra İle Ta'dil Edilmiş Bir Mektubdur.]

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

And there is nothing but it glorifies Him with praise.

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Our revered Master, who through the effulgence of the Qur'an

and truths of the Risale-i Nur

and aspirations of his loyal students

weeps tears of blood *for the well-being of the Islamic world in this world and the next...*

Who in these stormy days of the end of time

is beset with more woes and ills than Job (Peace be upon him),

and through the light of the Qur'an, the proofs of the Risale-i Nur and efforts of his students

works to cure the ills of the Islamic world like **Luqman the Wise**,

and has proved with thirty-three verses of the Qur'an and *the wondrous predictions of Imam 'Ali and the Ghawth al-A'zam* that the Risale-i Nur with its different parts is truth and reality...

Who although he is himself ill and elderly and weak and in **a piteous condition**,

more than anyone sacrifices his life for the World of Islam

and responds to those wrong him with the truths of the Qur'an and proofs of the Risale-i Nur,

and through the loyalty of the Risale-i Nur students, with prayers and good works...

Who together with his students was sent to prison because one of his important works, **The Supreme Sign**, was **printed**,

and through the guidance of the Qur'an and teachings of the Risale-i Nur and enthusiasm of his students

turned the prison in a '**School of Joseph**' and place of learning,

and was the cause of all the ignorant among us there

learning to read the whole Qur'an,

and despite being elderly and weak, through the sacred strength of the Qur'an

and solace of the Risale-i Nur and **endurance** of his brothers,

took on himself the loads of all of us,

and through the Fruits of Belief and Defence Speeches which he wrote,

Ey *âlem-i İslâmın dünya ve âhirette selâmeti için* Kur'anın feyziyle

ve Risale-i Nur'un hakikatiyle

ve sadık şakirdlerin himmetiyle

mübarek gözlerinden yaş yerine kan akıtan

ve ey fitne-i âhırzamanın şu dağdağalı ve fırtınalı zamanında

Hazret-i Eyüb Aleyhisselâm'dan ziyade hastalıklara, dertlere giriftar olan

ve Kur'anın nuruyla ve Risale-i Nur'un bürhanlarıyla ve şakirdlerin gayretiyle

âlem-i İslâmın maddî ve manevî hastalıklarını **Hakîm-i Lokman** gibi tedaviye çalışan

ve ey mübarek ellerinde mevcut olan Nur parçalarının hak ve hakikat olduğunu Kur'anın otuzüç âyetiyle ve *keramet-i Aleviye ve Gavsîye* ile isbat eden

ve ey kendisi hasta ve ihtiyar ve zaîf ve gayet **acınacak bir halde** olduğuna göre

herkesten ziyade âlem-i İslâm'a can feda eder derecesinde acıyarak

kendine fenalık etmek isteyenlere Kur'anın hakikatiyle ve Risale-i Nur'un hüccetleriyle,

Nur talebelerinin sadakatlarıyla hayırlı dualar ve iyilik etmek ile karşılayan

ve yazdığı mühim eserlerinden **Âyet-ül Kübra**'nın **tab**'ıyla kendi zâtına ve talebelerine gelen musibette hapishanelere düşen

ve o zindanları Kur'anın irşadiyle ve Risale-i Nur'un dersiyle ve şakirdlerin iştiağıyla

bir **medrese-i Yusufiye**ye çeviren ve bir dershane yapan

ve içimizde bulunan cahil olanların hepsini

Kur'anı o derskenede hatmettirerek çıkaran;

ve o musibette Kur'anın kuvve-i kudsiyesiyle

ve Risale-i Nur'un tesellisiyle ve kardeşlerin **tahammülleriyle** ihtiyar ve` zaîf olduğu halde

bütün ağırlıklarımızı ve yüklerimizi üzerine alan

ve yazdığı Meyve ve Müdafaaname risaleleriyle

the miraculousness of the Qur'an of Miraculous Exposition,
and the powerful proofs of the Risale-i Nur,
and sincerity of his students, with Divine permission
had the prison door opened and won our **acquittals**,
and made that day a festival for us and for the Islamic world,
and proving that in truth the Risale-i Nur is "**Light upon light**,"
won the right for it to be read and written out freely till the end of time...

#294

Who has proved with the sacred sustenance of **the Qur'an of Mighty Stature**

and other-worldly food of the Risale-i Nur and appetite of its students,

that the World of Islam has need for the Risale-i Nur as it does for water and air,

and that thousands of those who have read these treatises and written them out

have entered the grave in a state of belief,

and has never defeated or embarrassed the students who follow him,

and through the heavenly teachings of the Qur'an,

the principles of the Risale-i Nur, the intelligence of its students,

and the Tenth and Eleventh Topics of the Fruits of Belief and its flowers

quenches the fires of separation that night and day sear our hearts,

like the water of life and wine of Kawthar,

filling them with joy and happiness...

Who, in accordance with the certain promises and threats of the Qur'an of Mighty Stature

and the certain discoveries of the Risale-i Nur

and the observations of its late students

and those among them who divine the happenings of the grave,

has for the believers saved death -the thing most feared by all the world-

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın i'cazıyla

ve Risale-i Nur'un kuvvetli bürhanlarıyla

ve şakirdlerin ihlası ile, izn-i İlahî ile

o zindan kapılarını açtırıp **beraet** kazandıran

ve o günde bize ve âlem-i İslâma bayram yaptıran

ve hakikaten Risale-i Nur'ları "**Nurun alâ nur**" olduğunu isbat ederek

kıyamete kadar serbest okunup ve yazılmasına hak kazandıran

ve âlem-i İslâmın **Kur'an-ı Azîmüşşan**'ın gıda-i kudsîsiyle

ve Nur'un uhrevî taamıyla ve şakirdlerinin iştihasıyla

ekmek, su ve hava gibi bu Nurlara pek çok ihtiyacı olduğunu

ve bu Nurları okuyup yazanlardan binler kişi

imanla kabre girdiğini isbat eden

ve kendisine mensub talebelerini hiçbir yerde mağlub ve mahcub etmeyen

ve elyevm Kur'anın semavî dersleriyle

ve Risale-i Nur'un esasatıyla ve şakirdlerinin zekâvetleriyle

ve Meyve'nin Onuncu ve Onbirinci Mes'ele ve çiçekleriyle

firak ateşiyle gece-gündüz yanan kalblerimizi

âb-ı hayat ve şarab-ı kevser gibi o mübarek "Mes'ele" ve "**Çiçekler**" ile kalblerimizin ateşini **söndürüp**

sürur ve feraha sevkeden

ve ey âlemin (Kur'an-ı Azîmüşşan'ın kat'î va'diyle ve tehdidi ile

ve Risale-i Nur'un keşf-i kat'îsiyle

ve merhum şakirdlerinin müşahadesiyle

ve onlardaki keşf-el kubur sahiblerinin görmesiyle)

en çok korktuğu ölümü ehl-i iman için

from being eternal annihilation and transformed it into a discharge from duties

and shown that for the unbelievers and dissemblers it is eternal annihilation;

has proved *in accordance with the certain news* of the Qur'an of Miraculous Exposition, confirmed both by the thousand miracles of Muhammad (Peace and blessings be upon him)

and its forty aspects of miraculousness,

and endorsed by the proofs of the Risale-i Nur -which proceeds from the Qur'an- which have defeated even its most obdurate enemies

and are submitted to by the Risale-i Nur students, and are corroborated too by many signs, experiences, and convictions,

that the terrifying, cold, dark and narrow grave is

for the believers a pit of Paradise and a door onto the gardens of Paradise,

while for the disbelievers and dissembling atheists is a pit of Hell full of snakes and scorpions;

and has made the angels called Munkar and Nakir, who will enter there,

familiar companions for the people of truth and those who have taken the way of reality;

and included the Risale-i Nur students among *'students of the religious sciences,'*

and discovered on the death of the late heroic martyr Hafiz Ali that they reply to the questions of Munkar and Nakir with the Risale-i Nur,

and who beseeches Divine mercy that those of us who are still living will also reply with the Risale-i Nur...

Who, through demonstrating an aspect of miraculousness pertaining to each of the forty levels of the Qur'an of Mighty Stature,

and through it being the pre-eternal Word of God,

and through the works *The Miraculousness of the Qur'an* and *The Eight Symbols* from the Risale-i Nur,

and the extraordinary efforts of the heroic brothers and students of the Risale-i Nur like *the chief writer* of the *'Rose Factory,'*

#295

and through Husrev, one of the heroic scribes of the Risale-i Nur being commanded to "write!", although no one since the time of the Prophet (PBUH) had been able to write it in such miraculous fashion,

i'dam-ı ebedîden kurtarıp bir terhis tezkeresine çeviren ve âlem-i Nur'a gitmek için güzel bir yolculuk olduğunu isbat eden

ve kâfir ve münafıklar için i'dam-ı ebedî olduğunu bildiren

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın, bin mu'cizat-ı Ahmediye Aleyhissalâtu Vesselâm

ve kırk vech-i i'cazının tasdiki altında *ihbarat-ı kat'iyesiyle,*

ondan çıkan Risale-i Nur'un en muannid düşmanlarını mağlub eden hüccetleriyle

ve Nur şakirdlerinin çok emarelerin ve tecrübelerin ve kanaatlarının teslimi ile

o korkunç, karanlık, soğuk ve dar kabri,

ehl-i iman için Cennet çukurundan bir çukur ve Cennet bahçesinin bir kapısı olduğunu isbat eden

ve kâfir ve münafık zındıklar için Cehennem çukurundan yılan ve akreplerle dolu bir çukur olduğunu isbat eden

ve oraya gelecek olan Münker Nekir isminde melaikeleri

ehl-i hak ve hakikat yolunda gidenler için birer *munis* arkadaş yapan

ve Risale-i Nur'un şakirdlerini *talebe-i ulûm* sınıfına dâhil edip

Münker Nekir suallerine Risale-i Nur ile cevap verdiklerini merhum kahraman şehid Hâfız Ali'nin vefatıyla keşfeden

ve hayatta bulunanlarımızın da yine Risale-i Nur'la cevap vermemizi rahmet-i İlahiyeden dua ve niyaz eden

ve Hazret-i Kur'anı, Kur'an-ı Azîmüştân'ın kırk tabakadan her tabakaya göre bir nevi i'caz-ı manevîsini göstermesiyle

ve umum kâinata bakan kelâm-ı ezeli olmasıyla

ve tefsiri olan Risale-i Nur'un *Mu'cizat-ı Kur'aniye* ve *Rumuzat-ı Semaniye* risaleleriyle

ve Risale-i Nur *gül fabrikasının* *serkâtibi* gibi kahraman kardeşlerin ve şakirdlerin fevkalâde gayretleriyle

asr-ı saadetten beri böyle hârika bir surette mu'cizeli olarak yazılmasına hiç kimse kadir olmadığı halde Risale-i Nur'un kahraman bir kâtibi olan Hüsrev'e "Yaz" emir buyurulmasıyla,

its being written like the Qur'an inscribed on the Preserved Tablet,

- has proved *in beautiful and brilliant fashion, never before seen or heard*, that the Qur'an of Mighty Stature is the true Word of God,

and the greatest of all the revealed books,

and that there are thousands of Sura al-Fatiha's within one Sura al-Fatiha,

and thousands of Sura al-Ikhlâs's within one Sura al-Ikhlâs,

and that its letters yield ten, a hundred, a thousand, and thousands of merits and good deeds...

Who has proved, through the Qur'an of Miraculous Exposition demonstrating its miraculousness for one thousand three hundred years

and halting those who oppose it,

and through the proofs of the Risale-i Nur that are so clear as to be almost visible,

and through the diamond pens of the Risale-i Nur students,

that the Twenty-Fifth Word and its *Addenda*, which have challenged the world and silenced even the *most obdurate*,

are miracles of the Qur'an in forty aspects...

Who has proved in the treatise from the Risale-i Nur called *The Miracles of Muhammad (PBUH)* thousands of miracles showing that Muhammad (Peace and blessings be upon him) was a true Messenger,

the *lord* of all the one hundred and twenty-four thousand prophets, and the *most virtuous* of them,

and through the Qur'an of Mighty Stature proclaiming to the universe that God's Noble Messenger (PBUH) was sent as a *Mercy to All the Worlds*,

and the Risale-i Nur demonstrating from beginning to end that he was a *Mercy to All the Worlds*,

and showing even to the blind that the Messenger's *deeds* and *conduct* are the finest and best *example to be followed* in the world,

and through the testimony of calamities being lifted when the Risale-i Nur is disseminated in Anatolia and other countries,

and disasters occurring when it is silenced,

Levh-i Mahfuz'daki yazılan Kur'an gibi yazılması

ve Kur'an-ı Azîmüşşan'ın hak kelâmullah olduğunu

ve bütün semavî kitapların en büyüğü ve en efdali

ve bir Fatiha içinde binler Fatiha

ve bir İhlas içinde binler İhlas

ve hurufatının birden on ve yüz ve bin ve binler sevab ve hasene verdiklerini *hiç görülmedik ve işitilmedik pek güzel ve hârika bir surette* tarif ve isbat eden

ve Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın binüçyüz seneden beri i'cazını göstermesiyle

ve muarızlarını durdurmasıyla

ve Nur'un gözlere gösterir derecede zahir delilleri ile

ve Nur şakirdlerinin elmas kalemleriyle

bu zamana kadar misli görülmedik Risale-i Nur'un dünyaya ferman okuyan ve *en mütemerid* ve muannidleri susturan Yirmibeşinci Söz ve *zeyilleri*

kırk vecihle i'caz-ı Kur'anî olduğunu isbat eden

ve ey Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın hak peygamber olduğuna

ve umum yüzyirmidört bin peygamberlerin *efdali* ve *seyyidi* olduğuna dair binler mu'cizelerini "*Mu'cizat-ı Ahmediye*" (A.S.M.) namındaki Risale-i Nur'u ile güzel bir surette isbat eden

ve Kur'an-ı Azîmüşşan'ın Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın *rahmeten-lil-âlemîn* olduğunu kâinatta ilân etmesiyle

ve Nur'un baştan nihayete kadar onun rahmeten-lil-âlemîn olduğunu bürhanlarla isbat etmesiyle

ve o resulün *efal* ve *ahvali*, kâinatta *nümune-i iktida* olacak en sağlam, en güzel rehber olduğunu hattâ körlere de göstermesiyle

ve Anadolu ve hususî memleketlerde Nur'un intişarı zamanında belaların ref'i

ve susturulmasıyla musibetlerin gelmesi şهادetiyle

and through the firm and steadfast attachment to their work of the Risale-i Nur students despite the extremely **difficult circumstances**,

has shown how profitable it is to follow the practices of that Being (PBUH)

and that to follow a single of his practices at this time gains the reward of a hundred martyrs,

and has proved absolutely certainly that for twenty years the Risale-i Nur has **repulsed** the calamities and disasters that would otherwise have been visited on Anatolia, *the same as alms-giving repels disaster!*

Now, since the Risale-i Nur's acquittal has filled with joy foremost our beloved Master,

then us impotent, faulty students,

then the Islamic world,

and occasioned a second festival,

we congratulate you on this great festival of yours,

#296

and offering our congratulations for Ramadan and the Night of Power,

the third festival, we beseech Almighty God we shall see **many more**,

and imploring forgiveness for our faults and the faulty among us,

we send the greetings of all here and kiss your blessed hands,

and beseech your prayers, o our Master!

The Risale-i Nur students in Isparta and its environs

To modestly reject this letter, which is a hundred times greater than my due,

would be **ingratitude** and an insult to **the favourable opinions** of all the students,

while to accept it exactly as it is would tell of pride, **egotism**, and conceit.

Therefore, adding thirteen sections, I am sending you a copy of this long letter written by the Risale-i Nur's **scribe** in everyone's name,

both by way of thanks and to be saved from pride and **ingratitude**.

It may be added at the end of the Eleventh Topic

with the title: 'A letter from the Risale-i Nur students of Isparta and its **environs**.'

Although I have amended the letter in this way,

ve Nur şakirdlerinin gayet **ağır müşkilâtlar** içinde kemal-i metanetle hizmet ve irtibatlarıyla

o zâtın (A.S.M.) sünnet-i seniyesine ittiba etmek ne kadar kârlı olduğunu

ve bir sünnete bu zamanda ittiba'da yüz şehidin ecrini kazandığını bildiren

ve *sadaka, kaza ve belayı nasıl def'ediyorsa* Risale-i Nur'un da Anadolu'ya gelecek kazayı, belayı, yirmi senedir **def**ettiğini aynelyakîn isbat eden üstad-ı ekremimiz efendimiz hazretleri!..

Şimdi şu Risale-i Nur'un beraeti, başta siz sevgili Üstadımızı,

sonra biz âciz kusurlu talebelerinizi,

sonra âlem-i İslâmı sürura sevk ederek,

ikinci büyük bir bayram yaptırdığından

siz mübarek Üstadımızın bu büyük bayram-ı şerifinizi tebrik ile

ve yine üçüncü bayram olan ramazan-ı şerifinizi ve leyle-i Kadrinizi tebrik,

emsal-i kesîresiyle müşerref olmaklığımızı niyaz

ve biz kusurluların kusurlarımızın affını rica ederek

umumen selâm ile mübarek ellerinizden öper

ve dualarınızı temenni ederiz, efendimiz hazretleri.

Isparta ve havalisinde bulunan Nur Talebeleri

Haddimden yüz derece ziyade olan bu mektub muhteviyatını tevazu ile reddetmek

bir **küfran-ı nimet** ve umum şakirdlerin **hüsn-ü zanlarına** karşı bir ihanet olması

ve aynen kabul etmek bir gurur, bir **enaniyet** ve benlik bulunması cihetiyle,

umum namına Risale-i Nur **kâtibinin** yazdığı bu uzun mektubu -onüç fıkraları ilâve edip-

hem bir şükr-ü manevî, hem gururdan, hem **küfran-ı nimet**ten kurtulmak için size bir suretini gönderiyorum ki:

Meyve'nin Onbirinci Mes'elesinin âhirinde

"Risale-i Nur'un Isparta ve **civarı** talebelerinin bir mektubudur" diye ilhak edilsin.

Ben bu mektubu, bu ta'dilât ile yazdığımız halde

twice a pigeon alighted at my window.

It was going to enter, but saw Ceylan's head and did not.

Several minutes later, another alighted in exactly the same way.

It too saw the scribe's head and did not come inside. I said:

"Most probably these are **bearers of good news** like the sparrow and 'kuddüs' bird before.

Or because we have written this letter like numerous other secret letters,

they came to congratulate us on **amending** the **auspicious** letter in this way."

Said Nursi

#297

The Twelfth Ray

[Part of the Defence Speeches Given in Denizli Court] (1)

[1] Since the matters were the same, our Master, Üstad Bediüzzaman Said Nursi, presented the same defence - skipping where necessary and adding where necessary- to Afyon Court as he had at Denizli. He therefore put the greater part of the Denizli defence speeches together with those of Afyon, and gave them the name of the Fourteenth Ray. Signed, His Students.

.....

Yes, we are a society and we are a society which every century has had three hundred and fifty million [now one and a half thousand million] members.

Every day through the five obligatory prayers, its members demonstrate with complete veneration their attachment to the principles of that sacred society.

Through the sacred programme of *"The believers are but a single brotherhood,"* (2) they hasten to assist one another with their prayers and spiritual gains.

(2) Qur'an, 49:10.

We are members of that sacred, vast society,

and our particular duty is to teach the believers in certain, verified fashion the Qur'anic truths of belief,

and save them and ourselves from eternal extinction and everlasting solitary confinement in the Intermediate Realm.

We have absolutely no connection with any worldly, political, scheming society or clandestine group, or the covert organizations concerning which on no grounds whatsoever we have been charged; we do not condescend to such things.

iki defa bir güvercin yanımızdaki pencereye geldi.

İçeriye girecekti, Ceylan'ın başını gördü girmedi.

Birkaç dakika sonra başkası aynen geldi.

Yine yazanı gördü girmedi. Ben dedim:

Herhalde evvelki serçe ve kuddüs kuşu gibi **müjdeciler**dir.

Veyahut bu mektub gibi müteaddid mektupları yazdığımızdan,

mübarek mektubun **ta'dili** ile mübarekiyetini tebrik için gelmişler kanaatımız geldi.

Said Nursî

Onikinci Şuâ

[Denizli Mahkemesi Müdafaâtından *]

[] Üstadımız Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri, Denizli Mahkemesi Müdafaanâmesine bazı lüzumlu tayy ve ilâveleri yaparak Afyon Mahkemesine -vahdet-i mes'ele münâsebetiyle- aynı müdafaanâmeyi ibraz ettiğinden, bu Denizli Müdafaanâmesinin büyük bir kısmını, Afyon Mahkemesi Müdafaanâmesiyle birleştirmiş ve "Ondördüncü Şuâ" nâmını vermiştir.*

.....

Evet biz bir cem'iyetiz ve öyle bir cem'iyetimiz var ki; her asırda üçyüz elli milyon dâhil mensûbları var.

Ve her gün beş defa namazla o mukaddes cem'iyetin prensiplerine kemâl-i hürmetle alâkalarını ve hizmetlerini gösteriyorlar.

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ ﴾ kudsî programıyla birbirinin yardımına –duâlarıyla ve manevî kazançlarıyla– koşuyorlar.

İşte biz bu mukaddes ve muazzam cem'iyetin efrâdındanız.

Ve hususî vazifemiz de, Kur'ânın îmânî hakikatlerini tahkîkî bir sûrette ehl-i îmâna bildirip,

onları ve kendimizi i'dâm-ı ebedîden ve dâimî, berzahî haps-i münferitten kurtarmaktır.

Sâir dünyevî ve siyâsî ve entrikalı cem'iyet ve komitelerle ve bizim medâr-ı ittihamımız olan cem'iyetçilik gibi asılsız ve mânâsız gizli cem'iyetle hiçbir münâsebetimiz yoktur ve tenezzül etmiyoruz.

If we had had any desire to interfere in worldly affairs, it would not have been with such buzzing like a fly, it would have exploded like the firing of a cannon.

To accuse someone who defended himself vehemently in the Military Court and in the office of the Speaker of the National Assembly in the presence of an angry Mustafa Kemal, of hatching plots for eighteen years without allowing anyone to be aware of it, is certainly due to some grudge or hatred.

In this question, the Risale-i Nur should not be attacked because of my personal faults or those of some of my brothers. It is bound directly to the Qur'an, and the Qur'an is bound to the Sublime Throne, so who could dare to stretch out his hand there and unfasten those strong ropes?

Moreover, the Risale-i Nur, whose blessings -material and spiritual- for this country, and its exceptional service, are alluded to by thirty-three of the Qur'an's verses, by three predictions of Imam 'Ali (May God be pleased with him), and the certain news of Gawth al-A'zam (May his mystery be sanctified), may not be held responsible for our petty, personal faults; it cannot be and should not be. Irreparable harm will otherwise come to this country, both material and spiritual. (*)

() This petition was written twenty days before the Kastamonu earthquake. Through the blessings of the Risale-i Nur, Kastamonu was preserved from the disasters more than any other province, but now the disasters have begun and have confirmed what we said!*

God willing, the aggression and plots against the Risale-i Nur of some evil-minded atheists will be foiled, for its students cannot be compared with others; they cannot be scattered or made to give it up; through God's grace, they will not be defeated.

They have won the regard of this nation, as though they were vital for it, and are found everywhere; even if the Qur'an had not prevented them from physical defence, they still would not get involved in minor, fruitless incidents like those of Shaykh Said and Menemen. (*)

() See page 385, footnotes 11, 12.*

If, God forbid, they were persecuted and the Risale-i Nur was attacked to the extent they felt compelled, those atheists and dissemblers who hoodwink the Government would certainly come to regret it a thousand times over.

In Short: We do not interfere in the world of the worldly, so they should not interfere in our service of belief and in our lives of the hereafter.

Prisoner
Said Nursi

Dünyaya karışmak arzusu bizde bulunsaydı, böyle sinek vızıltısı gibi değil, top güllesi gibi ses ve patlak verecekti.

Divan-ı Harb-i Örfîde ve Mustafa Kemal'in hiddetine karşı, divan-ı riyasette, şiddetli ve dokunaklı müdafaa eden bir adam, on sekiz sene zarfında kimseye sezdirmeden dünya entrikalarını çeviriyor diye onu ittiham eden, elbette bir garazla eder.

Bu meselede benim şahsımın veya bazı kardeşlerimin kusuruyla Risale-i Nur'a hücum edilmez. O doğrudan doğruya Kur'an'a bağlanmış. Ve Kur'an dahi Arş-ı Âzamla bağlıdır. Kimin haddi var, elini oraya uzatsın, o kuvvetli ipleri çözsün?

Hem bu memlekete maddî ve mânevî bereketi ve fevkalâde hizmeti, otuz üç âyât-ı Kur'âniyenin işârâtıyla ve İmam-ı Ali radiyallahu anhın üç kerâmât-ı gaybiyesiyle ve Gavs-ı Âzamın (k.s.) kat'î ihbarıyla tahakkuk etmiş olan Risale-i Nur, bizim âdi ve şahsî kusurlarımızla mes'ul olmaz ve olamaz ve olmamalı. Yoksa bu memlekete hem maddî, hem mânevî telâfi edilmeyecek derecede zarar olacak. (Haşiye)

(Haşiye) Bu istida, Kastamonu zelzelesinden yirmi gün evvel yazılmıştı. Risale-i Nur bereketiyle her vilayetten ziyade âfâttan mahfuz kalmıştı. Şimdi âfât başladı ve dâvamızı tasdik etti.

Bazı zındıkların şeytanetiyle Risale-i Nur'a karşı çevrilen plânlar ve hücumlar inşaallah bozulacaklar. Onun şakirtleri başkalara kıyas edilmez, dağıtırılmaz, vazgeçirilmez, Cenâb-ı Hakkın inayetiyle mağlûp edilmezler.

Eğer maddî müdafaadan Kur'an men etmeseydi, bu milletin can damarı hükmünde umumun teveccühünü kazanan ve her tarafta bulunan o şakirtler, Şeyh Said ve Menemen hadiseleri gibi cüz'î ve neticesiz hadiselerle bulaşmazlar.

Allah etmesin, eğer mecburiyet derecesinde onlara zulmedilse ve Risale-i Nur'a hücum edilse, elbette hükümeti iğfal eden zındıklar ve münâfıklar bin derece pişman olacaklar.

Elhâsıl, madem biz ehl-i dünyanın dünyalarına ilişmiyoruz; onlar da bizim âhiretimize, imanî hizmetimize ilişmesinler.

Mevkuf
Said Nursî

Efendiler!

I tell you with certainty that apart from those here who have no connection or little connection with us and the *Risale-i Nur*, I have as many true brothers and loyal friends on the way of truth as you could wish.

#299

By reason of the certain discoveries of the *Risale-i Nur*, we know with the unshakeable certainty of twice two equalling four that through the mystery of the Qur'an

for us death has been transformed from eternal extinction into a discharge from duties,

and that for those who oppose us and follow misguidance certain death is either eternal annihilation (if they do not have certain belief in the hereafter),

or everlasting, dark solitary confinement (if they believe in the hereafter and take the way of vice and misguidance).

Is there a greater or more important question for man in this world than this that it can be a tool for it?

I ask you! Since there is not and cannot be, why do you strive against us?

In the face of your greatest penalty, we receive our discharge papers to go to the world of light, so we await it with complete fortitude.

But we know as clearly as seeing it, like we see you in this court, that those who reject us and condemn us on behalf of misguidance will in a very short time be condemned to eternal annihilation and solitary confinement and will suffer that awesome punishment, and with our feelings of humanity we earnestly pity them.

I am ready to prove this certain and important fact and also to silence the most stubborn of them.

If I could not prove it as clearly as daylight, not to that unscholarly, prejudiced committee of scholars who knew nothing of spiritual and moral matters, but to the greatest scholars and philosophers, I should be content with any punishment!

Just as an example, I offer the treatise *The Fruits of Belief*, which was written for the prisoners on two Fridays, and explaining the principles and bases of the *Risale-i Nur*, is like a defence of it.

We are working secretly under great difficulties to have this written out in the new letters (5) so as to give it to the departments of government in Ankara.

(5) This refers to the Latin alphabet, which was adopted officially on the passing of a law in December 1928. It replaced the Ottoman (Arabic) script, which was thereafter banned. [Tr.]

Size kat'i haber veriyorum ki: Buradaki zâtların, bizimle ve *Risale-i Nurla* münâsebeti olmayan veya az bulunanlardan başka, istediğiniz kadar hakiki kardeşlerim ve hakikat yolunda hakikatli arkadaşlarım var.

Biz *Risale-i Nurun* keşfiyât-ı kat'iyyesiyle iki kere iki dört eder derecesinde sarsılmaz bir kanâatle bilişiz ki;

ölüm bizim için, sırr-ı Kur'ân ile, i'dâm-ı ebedîden terhis tezkeresine çevrilmiş;

ve bize muhâlif ve dalâlette gidenler için o kat'î ölüm, ya i'dâm-ı ebedîdir (eğer âhirete kat'î îmânı yoksa),

veya ebedî ve karanlıklı haps-i münferittir (eğer âhirete inansave sefâhet ve dalâlette gitmiş ise).

Acaba dünyada bu mes'eleden daha büyük, daha ehemmiyetli bir mes'ele-i insaniye var mı ki, bu ona âlet olsun?

Sizden soruyorum! Mâdem yoktur ve olamaz, neden bizimle uğraşıyorsunuz?

Biz en ağır cezanıza karşı kendimiz, âlem-i nura gitmek için bir terhis tezkeresini alıyoruz diye kemâl-i metânetle bekliyoruz.

Fakat bizi reddedip, dalâlet hesabına mahkûm edenleri, sizi bu mecliste gördüğümüz gibi, i'dâm-ı ebedî ile ve haps-i münferidle mahkûm ve pek yakın bir zamanda o dehşetli cezayı çeceklerini müşâhede derecesinde biliyoruz, belki görüyoruz; onlara insaniyet damarıyla cidden acıyoruz.

Bu kat'î ve ehemmiyetli hakikati isbât etmeye ve en mütemerridleri dahi ilzam etmeye hazırım!

Değil vukûfsuz, garazkâr, maneviyatta behresiz ehl-i vukûfa karşı belki en büyük âlim ve feylesoflarınıza karşı gündüz gibi isbât etmezsem, her cezaya râzıyım!

İşte yalnız bir nümûne olarak, iki cuma gününde mahpuslar için te'lif edilen ve *Risale-i Nurun* umdelerini ve hülâsa ve esâslarını beyân ederek *Risale-i Nurun* bir müdafaanâmesi hükmüne geçen *Meyve Risalesi*'ni ibraz ediyorum

ve Ankara makâmâtına vermek için, yeni harflerle yazdırmaya müşkülâtlar içinde gizli çalışıyoruz.

Read and study it carefully; if your heart (I cannot speak for your soul) does not affirm me, I shall remain silent in the face of whatever insults and torment you inflict on me in the solitary confinement in which I am now held!

In Short: Either leave the *Risale-i Nur* completely free, or smash this powerful and irrefutable truth if you can!

Up to now, I have not thought of you and your world.
And I was not going to think of it,

but you forced me, and perhaps even divine Determining sent us on this way in order to warn you.

As for us, we resolved to take as our guide the sacred rule, 'Whoever believes in divine Determining is saved from grief,' and to meet all our difficulties with patience.

Prisoner Said Nursi

#300

In His Name, be He glorified!

Saying that we are "corrupting religion," they have censured us for compiling a *Hizb al- Qur'ani*, like a large *An'am*, (6) out of hundreds of well-known verses which are the particular sources of the *Risale-i Nur*, although this is an Islamic custom that has been practised since the time of the Prophet (UWBP).

(6) See page 389, footnote 13.

They also want to convict us in connection with the *Treatise on Islamic Dress*, for which I have already served a year's sentence, and which was being treated as confidential, and as recorded in the police report, was pulled out from under the firewood - they want to show that it was written and published this year.

Also, I said strong words to the person (Mustafa Kemal) who was leader of the Government in Ankara; I criticized him to his face and he did not respond but remained silent;

yet the natural, necessary, and confidential criticisms I made of him after his death while explaining the meaning of a Hadith which indicated his error, were held to be a crime.

But what importance has the sake of someone who is dead and no longer has any connection with the Government besides

the sake of the nation and government and the laws of justice, which are a manifestation of divine sovereignty?

Moreover, freedom of conscience, which is one of the principles of the Government of the Republic that we have most relied on and defended ourselves with, has been made the basis of charges against us;

İşte onu okuyunuz, tam dikkat ediniz, eğer kalbiniz (nefsinize karışmam) beni tasdik etmezse, bana şimdiki tecrid-i mutlak içinde her hakaret ve işkenceyi de yapsanız, sükût edeceğim!

Elhâsıl; ya, Risale-i Nuru tam serbest bırakınız, veyâhut bu kuvvetli ve zedelenmez hakikati elinizden gelirse kırınız!

Ben şimdiye kadar sizi ve dünyanızı düşünmüyordum ve düşünmeyecektim,

fakat mecbur ettiniz, belki de sizi ikaz etmek lâzım idi ki, kader-i İlâhî bizi bu yola sevketti.

Biz de, **مَنْ آمَنَ بِالْقَدَرِ آمِنَ مِنَ الْكَدْرِ** düstur-u kudsiyi kendimize rehber edip, herbir sıkıntılarınızı sabır ile karşılayacağız, diye azmettik.

Mevkuf
Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Zaman-ı Saâdetten şimdiye kadar cârî bir âdet-i İslâmiyeye ittibâen Risale-i Nurun hususî menba'ları olan yüzer âyât-ı meşhûreyi büyük bir **En'âm** gibi **Hizb-i Kur'ânî** yaptığımızı, "Dinde tahrifat yapıyor" diye muâheze etmişler.

Hem, bir sene cezasını çektiğim ve mahrem tutulan ve zabıtnâmede kaydedildiği gibi odun yığınları altından çıkarılan Tesettür Risalesi bu sene yazılmış ve neşredilmiş gibi, bizi ittiham etmek istiyor.

Hem Ankara'da hükûmetin riyâsetinde bulunan birisine (Mustafa Kemâl'e) söylediğim i'tirâzlara ve ağır sözlere mukâbele etmeyip sükût etmesi

ve o öldükten sonra, onun yanlısını gösteren bir hakikat-i hadîsiyeyi beyândaki fitrî ve lüzumlu ve mahrem tenkidlerim, medâr-ı mes'ûliyet yapılmış.

Ölmüş ve hükûmetten alâkası kesilmiş bir şahsın hatırı nerede!..

Ve hükûmetin ve milletin bir hâtırası ve Cenâb-ı Hakk'ın bir tecellî-i hâkimiyeti olan adâlet kanunları nerede!

Hem biz hükûmet-i cumhûriye ve esâslarından en ziyâde kendimize medâr-ı istinâd ve onun ile kendimizi müdafaa ettiğimiz hürriyet-i vicdân esâsı, bizim aleyhimizde medâr-ı mes'ûliyet tutulmuş;

as though we oppose the principle of freedom of conscience.

Another thing is attributed to me in the police report, which has never ever occurred to me, that since I criticize the evils and faults of modern civilization,

I do not accept the use of the radio, (7) aeroplanes, and the railway; I am accused of opposing modern progress.

(7) I said, to encourage the offering of endless thanks for a supreme divine bounty like the radio, that the Qur'an should be recited on the radio so that people could hear it all over the world, and the atmosphere of the globe would become a reciter of the Qur'an.

God willing, the fair-minded, just Denizli public prosecutor and court will make analogies with the above examples and show how unjust are these proceedings, and attach no importance to the unfounded suspicions in those reports.

The most extraordinary of them is this, that the public prosecutor in another trial asked me:

“You said in the confidential Fifth Ray that the army would save itself from the leadership of that fearsome person. Your intention was to incite the army to rebel against the Government.”

güyâ biz hürriyet-i vicdân esâsına muâriz gidiyoruz.

Hem medeniyetin seyyiâtını ve kusurlarını tenkid ettiğimden hâtır ve hayâlime gelmeyen bir şeyi zabıtnâmelerde isnâd ediyor:

Güyâ ben radyo (Hâşiye) tayyare ve şimendiferin kullanılmasını kabûl etmiyorum diye, terakkiyât-ı hâzıra aleyhinde bulunduğumla mes'ûl ediyor.

(Hâşiye) Radyo gibi azîm bir ni'met-i İlâhiyeye karşı, azîm bir şükür olmak için: "Radyo Kur'ânı okuyup bütün zemin yüzündeki insanlara dinlettirip, küre-i havanın bir hâfız-ı Kur'ân olmasıdır." demiştim.

İşte bu nümûnelere kıyâsen ne kadar hilâf-ı adâlet bir muâmele olduğunu, inşâallâh, insaflı, adâletli olan Denizli müddeiumumîsi ve Mahkemesi göstererek, o zabıtnâmelerin evhâmlarına ehemmiyet vermeyecekler.

Hem en acîbi budur ki; başka mahkemenin müddeiumumîsi benden sordu:

“Mahrem Beşinci Şuâ'da demişsin; (Ordu, dizginini o dehşetli şahsın elinden kurtaracak) Muradın, orduyu hükûmete karşı itâatsizliğe sevkettir.”

I replied: "What I meant was that the commander would either die or would be transferred, and the army would be saved from his domination."

How can a treatise that is both extremely confidential, and copies of which have come into my possession only twice in eight years and then been lost,

and expounds a universal meaning of a Hadith about the end of time, and was originally written long ago, and moreover one single soldier has not seen - how can such a treatise be the reason for such charges?

The strangest of all was this, that I said in one place that Almighty God's great bounties of the aeroplane, railway, and radio should be responded to with great thanks,

yet mankind had not done this and had rained down bombs on men's heads with the planes.

While thanks for the vast bounty of the radio would be shown by making it a universal million-tongued reciter of the Qur'an which would allow people all over the earth to listen to the Qur'an.

And in the explanations in the Twentieth Word of Qur'anic predictions about the wonders of civilization, I said concerning the allusions of one verse that the unbelievers would defeat the Islamic world by means of the railway.

Although I urged Muslims to work towards these wonders, I am accused at the end of the indictment because of the previous public prosecutor's malice, of "opposing modern advances like the railway, aeroplane, and radio."

Also, although it has absolutely no connection, someone had said about the name *Risaletü'n-Nur*, which is another name for the *Risale-i Nur*, that "it is 'a message' (*risalet*) inspired from the light of the Qur'an;"

and attaching a wrong meaning from another place in the indictment, they made it into another charge, as though I had said "the *Risale-i Nur* is a divine messenger."

Also, I have proved decisively in twenty places in my defence that

we would not make religion, the Qur'an, and the *Risale-i Nur* tools of anything, even in the face of the whole world, and we could not, and that we would not change a single of their truths for all the world, and that is how we are in fact.

Over these last twenty years there are thousands of evidences of this. Since it is thus, we declare with all our strength:

"For us God suffices and He is the Best Disposer of Affairs." (8)
Qur'an, 3:173.

Said Nursi

Ben de dedim: "Maksadım; o kumandan ya ölecek veya tebdil edilecek, ordu tahakkümünden kurtulacak demektir.

Acaba; hem gayet mahrem, sekiz senede yalnız iki defa elime geçen ve aynı zamanda kaybedilen,

hem âhir zamana ait bir Hadîsin mânâsını küllî bir sûrette beyân eden, hem aslı eskiden te'lif edilen bir risale, hem bir tek nefer görmediği hâlde nasıl sebab-i ittiham olur?" Maatteessüf, o insafsızların o acîb ittihamı iddianâmeye girmiş.

Hem en garîbi şudur ki; bir yerde demişim: Cenâb-ı Hakk'ın büyük ni'metleri olan tayyare, şimendifer ve radyoyu, büyük şükür ile mukâbele lâzım iken;

beşer etmedi, tayyarelerle başlarına bomba yağdı.

Ve radyo öyle büyük bir ni'met-i İlâhiyedir ki ona mukâbil şükür ise, o radyo milyonlar dilli bir küllî hâfız-ı Kur'an olup, bütün zemin yüzündeki insanlara Kur'anı dinlettirsin

ve Yirminci Söz'de Kur'anın medeniyet hârikalarından gaybî haber verdiğini beyân ederken, bir âyetin işâreti olarak, kâfirler şimendifer ile Âlem-i İslâmı mağlûb ederler demişim.

İslâmı bu hârikalara teşvik ettiğim hâlde bir sebab-i ittiham olarak "Şimendifer ve tayyare ve radyo gibi terakkiyât-ı hâzıra aleyhinde" diye, iddianâmenin âhirinde beni evvelki müddeiumumînin garazlarına binâen ittiham eder.

Hem hiçbir münâsebeti olmadığı hâlde, bir adam Risale-i Nurun ikinci bir ismi olan Risaletü'n-Nur tâbirinden, "Kur'anın nurundan bir Risalettir, bir ilhâmdır." demiş.

İddianâmede başka yerin verdikleri yanlış mânâ ile, güyâ "Risale-i Nur bir resûldür" diye benim için bir sebab-i ittiham tutulmuş.

Hem müdafaâtımda yirmi yerde kat'î bir sûrette hüccetlerle isbât etmişiz ki,

bütün dünyaya karşı da olsa din ve Kur'an ve Risale-i Nuru âlet edemeyiz ve edilmez ve biz onların bir hakikatini dünya saltanatına değiştirmeyiz ve bilfiil öyleyiz.

Bu da'vânın emâreleri yirmi senede binlerdir. Mâdem öyledir, ben ve biz bütün kuvvetimizle deriz:

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

Said Nursî

In His Name, be He glorified!

A Supplement to My Objections to the Indictment

[Those addressed by these objections are not Denizli Court and the public prosecutor,

but the malicious, suspicious officials, chiefly the Isparta and Inebolu prosecutors, who with their false and inaccurate records, were the cause of the extraordinary indictment against us here.]

Firstly. The *Risale-i Nur* students, who are innocent and not in any way involved in politics, have unimaginably and on no grounds whatsoever been called a political society,

and the unfortunates who have joined that circle and have no aim other than belief and the hereafter, have been considered guilty of being disseminators of that society, or active officers or members of it, or of reading the *Risale-i Nur* or teaching it or writing it out, and have been sent to trial. A certain proof of how far this is from the essence of justice is that

although according to the principles of freedom of thought and freedom of study it is not considered a crime to read the harmful works of Doctor Dozy (9) and other atheists hostile to Islam, it is counted a crime for those people needy for the truths of the Qur'an and belief to read and write out the *Risale-i Nur*, which teaches those truths as brilliantly as the sun.

*(9) Reinhart Dozy (1820-1883), the Dutch orientalist one of whose works was the inaccurate and derogatory *Essaie sur l'Histoire de l'Islamisme*, which was translated into Turkish by the atheist Abdullah Cevdet and published under the title *Târîh-i İslâmiyet* (Cairo 1908). [Tr.]*

In addition, only a few sentences from two or three treatises out of hundreds, which we had held to be confidential so that no wrong meaning was ascribed to them and had not permitted to be published, were made the pretext for our indictment.

Whereas with one exception, Eskişehir Court had scrutinized those treatises, seen what they necessitated.

As for the exception, I gave an extremely decisive answer to it in both my petition, and my objections to Eskişehir Court, and it was proved in twenty respects that "we have light, not the club of politics."

Nevertheless, those unfair prosecutors inferred that the three or four sentences in three confidential and unpublished treatises could be extended to the whole *Risale-i Nur*, and accused myself and those who read and write the *Risale-i Nur* of contesting the government.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

İddianâmeye karşı i'tirâznâmenin tetimmesidir.

[Bu i'tirâzda muhâtabım Denizli Mahkemesi ve müddeiumumîsi değil,

belki başta Isparta ve İnebolu müddeiumumîleri olarak, yanlış ve nâkıs zabıtnâmeleriyle buradaki acib iddianâmeyi aleyhimize verdiren garazkâr ve vehham memurlardır.]

Evvelen: Asl ve faslı olmayan ve hâtırıma gelmeyen bir siyâsî cem'iyet nâmını masûm ve siyasetle hiç alâkalı olmayan Risale-i Nur talebelerine takıp

ve o dâire içine giren ve î mân ve âhiretinden başka hiçbir maksadları bulunmayan bîcâreleri, o cem'iyetin nâşiri, ya fa'âl bir rûknü veya mensûbu veya Risale-i Nuru okumuş veya okutmuş veya yazmış diye suçlu sayıp mahkemeye vermek ne kadar adâletin mâhiyetinden uzak olduğuna kat'î bir hücceti şudur ki:

Kur'an aleyhinde yazılan, doktor Duzi'nin ve sâir zındıkların o muzır eserlerini okuyanlara, hürriyet-i fikir ve hürriyet-i ilmiye düsturuyla bir suç sayılmadığı hâlde; hakikat-i Kur'âniyeyi ve î mânîyeyi öğrenmeğe gayet muhtaç ve müştâk olanlara, güneş gibi bildiren Risale-i Nur okumak ve yazmak bir suç sayılmış.

Ve hem, yüzer risale içinde yanlış mânâ verilmemek için mahrem tuttuğumuz ve neşrine izin vermediğimiz iki-üç risalede yalnız birkaç cümlelerini bahâne gösterip ittiham etmiş.

Hâlbuki; o risaleleri –biri müstesnâ– Eskişehir Mahkemesi tedkik etmiş, icâbına bakmış,

ve müstesnâ ise, hem istid'amda ve hem i'tirâznâmemde gayet kat'î cevap verildiği ve "Elimizde nur var, siyaset topuzu yok." diye Eskişehir Mahkemesinde yirmi vecihle kat'î isbât edildiği hâlde,

o insafsız müddeiler, üç mahrem ve neşrolunmayan risalelerin üç-dört cümlelerini bütün Risale-i Nura teşmîl eder gibi, Risale-i Nuru okuyan ve yazanı suçlu ve beni de hükûmet ile mübâreze eder diye ittiham etmişler.

I call to witness my close friends and those who meet with me, and I swear that apart from two Presidents, one deputy, and the Governor of Kastamonu, for more than ten years, I have not known who the members and ministers of the Government are, or its leaders, officials and deputies, and I have not had the slightest curiosity to find out.

#303

Is it at all possible for a person not to know the people he is contesting and not to be curious about them, for him not to know if they are friend or foe, and to attach no importance to finding out?

It is clearly understood from this that they are concocting completely baseless pretexts to convict me whatever happens.

Since that is how it is, I say not to the court here, but to those unjust people:

I don't give tuppence for the severest penalty you can inflict on me; it has no importance.

For I am seventy years old and at the door of the grave. It is great good fortune for me to exchange one or two years of persecuted, innocent life for the rank of martyrdom.

Through the thousands of proofs of the *Risale-i Nur*, I believe absolutely certainly that for us death consists of discharge papers.

If we are to be executed, one hour's distress would be the key to eternal happiness and mercy.

But you unjust people who confuse the judiciary on account of atheism and preoccupy the Government with us for no reason!

Know certainly that you will be condemned to eternal annihilation and everlasting solitary confinement, and tremble!

I see you will be made to pay for it many times over. I pity you even.

Yes, death, which has emptied this city a hundred times into the graveyard, certainly has greater demands than life.

And the question of people being saved from being executed by it is the most pressing and most important they face and their most essential and certain need.

Even lunatics, therefore, would understand that in the eyes of reality and justice those who accuse on petty pretexts the *Risale-i Nur* students, who have found this solution for themselves, and the *Risale-i Nur*, which provides it supported by thousands of proofs, themselves become the object of accusation.

There are three matters which deceive these unjust people, leading them to suspect the *Risale-i Nur* students are a political society, with which they have absolutely no connection:

Ben ve bana yakın ve benim ile görüşen dostlarımı işhâd ve kasekle te'min ederim ki: Bu on seneden ziyâdedir ki, iki reisten ve bir meb'ûstan ve Kastamonu Vâlisinden başka, hükûmetin erkânını, vükelâsını, kumandanları, memurları, meb'ûsları kimler olduğunu kat'iyyen bilmiyorum ve bilmeyi de merak etmemişim.

Acaba hiç imkânı var mı ki; bir adam mübâreze ettiği adamları tanımasın ve bilmeyi merak etmesin? Dost mu, düşman mı? Karşısındakini tanımasına ehemmiyet vermesin?

Bu hâllerden anlaşılıyor ki, bil'iltizam herhalde beni mahkûm etmek için gayet asılsız bahâneleri icâd ederler.

Mâdem keyfiyet böyledir..ben de buranın mahkemesine değil, belki o insafsızlara derim:

Ben, sizin bana vereceğiniz en ağır cezanıza da beş para vermem ve hiç ehemmiyeti yok.

Çünkü; ben, kabir kapısında, yetmiş yaşındayım. Böyle mazlum ve masûm bir-iki sene hayatı, şehâdet mertebesiyle değiştirmek, benim için büyük saâdettir.

Risale-i Nurun binler hüccetleriyle kat'î îmânım var ki; ölüm bizim için bir terhis tezkeresidir.

Eğer i'dâm da olsa, bizim için bir saat zahmet, ebedî bir saâdetin ve rahmetin anahtarı olur.

Fakat, siz ey zındıka hesabına adliyeyi şaşırtan ve hükûmeti bizimle sebebsiz meşgul eden insafsızlar!

Kat'î biliniz ve titreyiniz ki; siz i'dâm-ı ebedî ile ve ebedî haps-i münferid ile mahkûm oluyorsunuz.

İntikamımız sizden pekçok muzâaf bir sûrette alınıyor görüyoruz. Hattâ size acıyoruz.

Evet, bu şehri yüz defa mezaristana boşaltan ölüm hakikati elbette hayattan ziyâde bir istediği var.

Ve onun i'dâmından kurtulmak çaresi, insanların her mes'elesinin fevkinde en büyük ve en ehemmiyetli ve en lüzumlu bir ihtiyac-ı zarûrî ve kat'îsidir.

Acaba, bu çareyi kendine bulan Risale-i Nur şâkirdlerini ve o çareyi binler hüccetler ile bulduran Risale-i Nuru âdi bahâneler ile ittiham edenler ne kadar kendilerini hakikat ve adâlet nazarında müttehem oluyor, divâneler de anlar.

Bu insafsızları aldatan ve hiç münâsebeti olmayan bir siyâsî cem'iyet vehmini veren üç maddedir.

The First: Ever since early days, my students have been passionately attached to me, like brothers, and this has given rise to suspicions of a political society.

The Second: Some of the *Risale-i Nur* students have acted like the groups within the Islamic community, the same as everywhere and as is permitted by the laws of the Republic, and this has been supposed to be a society.

But the intention of those three or four students was not some sort of political society, it was purely sincere brotherhood in the service of belief and a solidarity which looks to the hereafter.

The Third: Since those unjust people know themselves to be misguided and lovers of the life of this world, and since they find some of the laws of the land convenient for themselves, they say to themselves:

“Doubtless, Said and his friends are opposed to us and to the laws of the government which are favourable to our ‘civilized’ illicit passions.

#304

They must therefore have a political society which is antagonistic to us.” So I say to them:

You unfortunates! If the world had been eternal and man was going to remain in it for ever, and if man’s duties had consisted only of politics, there might possibly have been some meaning in these slanders of yours.

And if I had embarked on this matter for political ends, you would have found not ten sentences in a hundred treatises, but a thousand, to be combative and connected with politics.

And if to suppose the impossible, like you we were working with all our strength for worldly aims, pleasures, and politics -which even Satan could not make anyone believe and accept-

even if it was thus, since there is nothing these twenty years to suggest this, and the Government looks to the hand and not the heart, and all governments have fierce opponents;

then still there is nothing with which we can be charged according the laws of justice. My final word is:

God suffices me, there is no god but He; in Him do I place my trust - He the Sustainer of the Throne [of Glory] Supreme! (10)
Qur'an, 9:129.

Said Nursî

In His Name, be He glorified!

Birincisi: Eskiden beri benim talebelerim benim ile kardeş gibi şiddetli alâkadar olmaları, bir cem'iyet vehmini vermiş.

İkincisi: Risale-i Nurun bazı şâkirdleri –her yerde bulunan ve cumhûriyet kanunları müsâade eden ve ilişmeyen– ve Cemâat-i İslâmiye hey'etleri gibi hareket etmelerinden bir cem'iyet zannedilmiş.

Hâlbuki o mahdûd üç-dört şâkirdin niyetleri cem'iyet-memiyet değil, belki sırf hizmet-i îmâniyede hâlis bir kardeşlik ve uhrevî tesânüddür.

Üçüncüsü: O insafsızlar kendilerini dalâlet ve dünya-perestlikte bildiklerinden ve hükûmetin bazı kanunlarını kendilerine müsâid bulduklarından fikren diyorlar ki:

“Herhalde Said ve arkadaşları bizlere ve hükûmetin, bizim medenîce nâmeşrû hevesâtımıza müsâid kanunlarına muhâlifler.

Öyle ise, muhâlif bir cem'iyet-i siyâsiyedirler.” Ben de derim:

Hey bedbahtlar! Dünya ebedî olsaydı ve insan içinde dâimî kalsa idi ve insanî vazifeler yalnız siyaset bulunsaydı, belki bu iftiranızda bir mânâ bulunabilirdi.

Hem eğer, ben siyaset ile işe girseydim, yüz risalede on cümle değil, belki bin cümleyi siyasetvârî ve mübârezekârâne bulacaktınız.

Hem farz-ı muhâl olarak; eğer biz dahi sizin gibi bütün kuvvetimizle dünya maksadlarına ve keyiflerine ve siyasetlerine çalışıyoruz diye.. –ki; şeytan da bunu inandırmaya çalışmıyor ve kimseye kabûl ettiremez–

Haydi böyle de olsa: Mâdem bu yirmi senede hiçbir vukûâtımız gösterilmiyor ve hükûmet ele bakar, kalbe bakamaz ve her bir hükûmette şiddetli muhâlifler bulunur.

Elbette yine adliye kanunu ile bizleri mes'ûl etmezsiniz. Son sözüm:

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

Said Nursî

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

[I quote exactly an old memory and subtle matter of defence which was not disclosed in Eskişehir Court, and not officially recorded, and was not even written in my defence.]

They asked me there: “What do you think about the Republic?”

I replied: “My biography, which you have in your possession, proves that I was a religious republican before any of you, with the exception perhaps of the Chairman of Eskişehir Court, was born.

A summary of it is this: like now, at that time I was living in seclusion in an uninhabited tomb.

Someone would bring me soup and I used to give breadcrumbs to the ants.

I used to eat my bread with the soup. Some people heard of this and asked me about it, and I told them:

“The ant and bee nations are republicans; I give the ants the breadcrumbs out of respect for their republicanism.”

So they said: “You are opposing the early leaders of Islam.” I replied:

“The Rightly-Guided Caliphs were both Caliph and presidents of the republic. Surely Abu Bakr the Veracious (May God be pleased with him), the Ten Promised Paradise, and the Companions of the Prophet (UWBP) were like presidents of the republic.

#305

But it was not some meaningless title; they were leaders of a religious republic the meaning of which was true justice and the freedom of the Shari‘a.”

Mr. Prosecutor and Members of the Court! You are accusing me of holding an idea the opposite of which I have held for fifty years.

If you are asking about the secular republic, what I understand by it is that secularism means being unbiased;

that is, in accordance with the principle of freedom of conscience, it refers to a government that does not interfere with religiously- minded and pious people, the same as it does not interfere with the irreligious and dissolute.

I have withdrawn from political and social life for ten, and now its twenty, years. I do not know the state of the Government of the Republic.

If, God forbid, it has taken on a fearsome form whereby, on account of irreligion, it promulgates laws indicting those who work for their belief and lives in the hereafter, I proclaim to you fearlessly and warn you:

[Eskişehir Mahkemesinde gizli kalmış, resmen zapta geçmemiş ve müdafaâtında dahi yazılmamış bir eski hâtırayı ve latîf bir vâkıa-i müdafaayı aynen beyân ediyorum.]

Orada benden sordular ki: “Cumhûriyet hakkında fikrin nedir?”

Ben de dedim: “Eskişehir mahkeme reisinden başka daha sizler dünyaya gelmeden ben dindar bir cumhûriyetçi olduğumu elinizdeki tarihçe-i hayatım isbât eder.

Hülâsası şudur ki: O zaman şimdiki gibi, hâlî bir türbe kubbesinde inzivada idim.

Bana çorba geliyordu. Ben de tanelerini karıncalara verirdim.

Ekmeğimi onun suyu ile yerdim. İşitenler benden soruyordular. Ben de derdim:

Bu karınca ve arı milletleri cumhûriyetçidirler. O cumhûriyet-perverliklerine hürmeten, tanelerini karıncalara verirdim.”

Sonra dediler: “Sen selef-i sâlihîne muhâlefet ediyorsun.” Cevaben diyordum:

“Hulefâ-i Râşidîn; herbiri hem halife, hem reis-i cumhûr idi. Sıddık-ı Ekber (R.A.) Aşere-i Mübeşşere ve Sahâbe-i Kirâma elbette reis-i cumhûr hükümünde idi.

Fakat mânâsız isim ve resim değil, belki hakikat-i adâleti ve hürriyet-i şer'iyeyi taşıyan mânâ-yı dindar cumhûriyetin reisleri idiler.”

İşte ey müddeiumumî ve mahkeme âzâları! Elli seneden beri, bende bulunan bir fikrin aksiyle, beni ittiham ediyorsunuz.

Eğer lâik cumhûriyet soruyorsanız, ben biliyorum ki; lâik mânâsı, bîtaraf kalmak,

yani hürriyet-i vicdân düsturuyla, dinsizlere ve sefâhetçilere ilişmediği gibi dindarlara ve takvâcılara da ilişmez bir hükûmet telâkki ederim.

On senedir –şimdi yirmi sene oluyor– ki hayat-ı siyâsiye ve ictimâiyeden çekilmişim. Hükûmet-i cumhûriye ne hâl kesbettiğini bilmiyorum.

El-iyâzü Billâh, eğer dinsizlik hesabına î mânâna ve âhiretine çalışanları mes'ûl edecek kanunları yapan ve kabûl eden bir dehşetli şekle girmiş ise, bunu size bilâ-pervâ ilân ve ihtar ederim ki:

if I had a thousand lives, I would be ready to sacrifice all of them for belief and the hereafter. Do whatever you like, my last word is *"For us God suffices and He is the Best Disposer of Affairs."* In the face of your sentencing me unjustly to capital punishment or life imprisonment I say:

as the *Risale-i Nur* has discovered and proved certainly, I am not being executed but discharged from my duties; I am going to the world of light and abode of bliss.

As for you, you unfortunates who persecute us on behalf of misguidance! Since I know that you are being sentenced to eternal annihilation and everlasting solitary confinement, I am prepared to surrender up my spirit with perfect ease of mind, having taken my revenge on you completely.

Prisoner Said Nursi

In His Name, be He glorified!

Sirs!

I have formed the certain opinion as a result of numerous indications that we have been attacked not for 'breaching public security by exploiting religious feelings' on behalf of the Government,

but behind a tissue of lies, on behalf of atheism, because of our belief and our service to belief and public order. One proof of this out of many is that

despite twenty thousand people reading and accepting the twenty thousand copies of the parts of the *Risale-i Nur* over twenty years, public security has not been breached by students of the *Risale-i Nur* on any occasion whatsoever, and no such incident has been recorded by the Government, and neither the former nor the present courts have found such a incident.

#306

Whereas, had there been any such widespread, powerful propaganda, it would have become apparent within twenty days.

That is to say, contrary to the principle of freedom of conscience, Article 163 of this ambiguous law, (11) which embraces all who give religious counsel, is a bogus mask.

(11) Article 163 of the Criminal Code: a law designed to enforce the principle of 'secularism,' and prevent the growth of any religious movements. [Tr.]

Atheists deceive certain members of the Government, confuse the legal establishment, and want to crush us whatever happens.

Since the reality of the matter is this, we say with all our strength: o wretches who sell religion for the world and have fallen into absolute unbelief!

Bin canım olsa, î mânâ ve âhiretime fedâ etmeğe hazırım.

Ne yaparsanız yapınız, benim son sözüm: *حَسْبُنَا اللَّهُ*

وَنِعْمَ الْوَكِيلُ olarak siz beni i'dâm ve ağır ceza ile zulmen mahkûm etmenize mukâbil derim:

Ben Risale-i Nurun keşf-i kat'îsiyle i'dâm olmuyorum, belki terhis edilip, Nur âlemine ve saâdet âlemine gidiyorum

ve sizi, ey dalâlet hesabına bizi ezen bedbahtlar! İ'dâm-ı ebedî ile ve dâimî haps-i münferid ile mahkûm bildiğimden ve gördüğümünden tamamıyla intikamımı sizden alarak kemâl-i rahat-ı kalb ile teslim-i rûh etmeye hazırım..

Mevkuf
Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Efendiler!

Çok emârelerle kat'î kanâatim gelmiş ki; hükûmet hesabına, hissiyat-ı diniyeyi âlet ederek emniyet-i dâhiliyeyi ihlâl etmek için bize hücum edilmiyor.

Belki bu yalancı perde altında, zındıka hesabına, bizim, î mânâ için ve î mânâ ve emniyete hizmetimiz için bize hücum edildiğine çok hüccetlerden bir hücceti şudur ki:

Yirmi sene zarfında, Risale-i Nurun yirmibin nüshaları ve parçalarını yirmibin adamlar okuyup kabûl ettikleri hâlde, Risale-i Nurun şâkirdleri tarafından emniyetin ihlâlüne dair hiçbir vukûât olmamış ve hükûmet kaydetmemiş ve eski ve yeni iki mahkeme bulmamış.

Hâlbuki, böyle kesretli ve kuvvetli propaganda, yirmi günde vukûâtlar ile kendini gösterecekti.

Demek, hürriyet-i vicdân prensibine zıt olarak, bütün dindar nasihatçilere şâmil, lastikli bir kanunun yüzaltmışüçüncü maddesi sahte bir maskedir.

Zındıklar, bazı erkân-ı hükûmeti iğfal ederek, adliyeyi şaşırtıp, bizi herhalde ezmek istiyorlar.

Mâdem hakikat budur, biz de bütün kuvvetimizle deriz: Ey dinini dünyaya satan ve küfr-ü mutlaka düşen bedbahtlar!

Do whatever you can! Your world will be the end of you! Let our heads also be sacrificed for a truth that hundreds of millions of heads have been sacrificed for!

We are ready for any penalty and for our execution! In this situation, being outside prison is a hundred times worse than being inside it.

Since there is no freedom at all -neither religious freedom, nor freedom of conscience, nor scholarly freedom- under the absolute despotism that confronts us, for those with honour, the people of religion and supporters of freedom, there is no solution apart from death or entering prison.

We say, "*To God do we belong, and to Him is our return,*" (12) and we trust in our Sustainer.
Qur'an, 2:156.

Prisoner Said Nursi

In His Name, be He glorified!

Chairman of the Court, Ali Rıza Bey!

I have an important request in order to defend my rights:

I do not know the new letters, and my handwriting in the old is very inadequate. Also, they do not allow me to meet with anyone; I am kept in what is quite simply solitary confinement.

The indictment was even taken off me after fifteen minutes. I also do not have the means to employ a lawyer.

I was able to obtain only one copy of part of the defence I have presented to you, in the new letters, secretly.

I also had written out one or two copies of The Fruits of Belief, which is a sort of defence of the *Risale-i Nur* and a summary of its way, to give to the public prosecutor and to send to the departments of government in Ankara.

#307

They suddenly took them off me and have not returned them. Whereas the judicial authorities in Eskişehir sent a typewriter to the prison for us.

We wrote out one or two copies of our defences on it in the new letters, and the Court wrote them out as well.

My urgent request, therefore, is either you supply us with a typewriter, or allow us to procure one outside so that we can type out in the new letters two or three copies of both our defences, and the treatise which is a sort of defence of the *Risale-i Nur*. We shall then send them to both the Ministry of Justice, and the Cabinet, and the National Assembly, and the Council of State.

Elinizden ne gelirse yapınız. Dünyanız başınızı yesin..ve yiyecek! Yüzer milyon kahraman başlar fedâ oldukları bir kudsi hakikate, başımız dahi fedâ olsun!

Her ceza ve i'dâmınıza hazırız! Hapsin harici bu vaziyette, yüz derece dâhilinden daha fenâdır.

Bize karşı gelen böyle bir istibdâd-ı mutlak altında hiçbir hürriyet -ne hürriyet-i ilmiye, ne hürriyet-i vicdân, ne hürriyet-i diniye- olmamasından, ehl-i nâmus ve diyânet ve tarafdâr-ı hürriyet olanlara ya ölmek veya hapse girmekten başka bir çare kalmaz.

Biz de, ﴿إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ diyerek Rabbimize dayanıyoruz.

Mevkuf Said Nursî

بِسْمِ سُبْحَانَهُ

Mahkeme Reisi Ali Rıza Beyefendi,

Hukukumü müdafaa etmek için ehemmiyetli bir talebim ve bir ricâm var.

Ben yeni harfleri bilmiyorum ve eski yazım da pek nâkıstır, hem beni başkalarla görüştürmüyorlar, âdeta tecrid-i mutlak içindeyim.

Hattâ iddianâme, onbeş dakikadan sonra benden alındı. Hem avukat tutmak iktidarım yok.

Hattâ size takdim ettiğim müdafaâtımın, çok zahmetle, bir kısmını gizli olarak ancak yeni harf ile bir sûretini alabildim.

Hem *Risale-i Nurun* bir nev'i müdafaanâmesi ve mesleğinin hülâsası olan *Meyve Risalesi*'nin bir sûretini müddeiumuma vermek için ve bir-iki sûretini Ankara makâmâtına göndermek için yazdırmıştım.

Birden onları elimden aldılar, daha vermediler. Hâlbuki Eskişehir adliyesi, bize bir makineyi hapse gönderdi.

Biz müdafaâtımızı onda, yeni harfle, bir-iki nüsha yazdık; hem o mahkeme dahi yazdı.

İşte ehemmiyetli talebim: Ya bize bir makineyi siz veriniz veya bize müsâade ediniz, biz celbedeceğiz. Tâ ki hem müdafaâtımı, hem *Risale-i Nurun* müdafaanâmesi hükmündeki risaleyi yeni harfle iki-üç sûretini alıp, hem Adliye Vekâletine, hem Hey'et-i Vekileye, hem Meclis-i Meb'ûsâna, hem Şûrâ-yı Devlete göndereceğiz.

For it is the Risale-i Nur that is the basis of the indictment, and the charges against the Risale-i Nur and the objections to it are not some petty, personal matter so that no importance should be attached to them.

On the contrary, it is a general matter of serious concern to the nation, country, and Government, and will therefore arouse significant attention in the Islamic world.

Yes, those who covertly attack the *Risale-i Nur* are those who in order to destroy the regard, love, and brotherhood of the Islamic world, which is the greatest strength of this country's people, and arouse loathing, are covertly establishing absolute disbelief by making politics the tool of irreligion.

They have deceived the Government and twice confused the legal establishment, saying:

“The *Risale-i Nur* and its students exploit religion for politics and there is the possibility of their disturbing public order and security.

You unfortunates! The *Risale-i Nur* definitely has no connection with politics, but since it has smashed absolute disbelief, it destroys and repulses anarchy, which underlies absolute disbelief, and absolute despotism, which overlies it.

One of the hundreds of proofs that it ensures public order, security, freedom, and justice is *The Fruits of Belief* (*Meyve Risalesi*), which is like its defence.

It should be scrutinized by a committee of prominent scholars and sociologists; if they do not confirm what I say, I consent to any punishment or tortuous execution!

Prisoner Said Nursi

Chairman of the Court!

Three matters have been made the basis of the Indictment:

The First is a political society. I cite as witnesses all the *Risale-i Nur* students here and those who have met with me, and those who read or write out the *Risale-i Nur*; you may ask them. I have not said to anyone that we were going to set up a political society or a Naqshbandi association.

#308

I always told them that we were going to work to save belief. No society has been mentioned among us apart from the sacred community of Islam, which includes all believers and has more than three hundred million members. Through the brotherhood of all believers and because of our service of the Qur'an, we found ourselves in the 'Party of the Qur'an' (Hizb al-Qur'an), which in the Qur'an is called the Hizb Allah.

Çünkü, iddianâmede bütün esâs, Risale-i Nurdur ve Risale-i Nura ait da'vâ ve i'tirâz, cüz'î bir hâdis ve şahsî bir mes'ele değil ki çok ehemmiyet verilmesin.

Belki bu milleti ve memleketi ve hükûmeti ciddi alâkadar edecek ve dolayısıyla Âlem-i İslâm'ın nazar-ı dikkatini ehemmiyetli bir sûrette celbedecek bir küllî hâdis hükümünde ve umumî bir mes'eledir.

Evet, Risale-i Nura perde altında hücum eden, ecnebî parmağıyla bu vatandaki milletin en büyük kuvveti olan Âlem-i İslâmın teveccühünüve muhabbetini ve uhuvvetini kırmak ve nefret verdirmek için siyaseti dinsizliğe âlet ederek perde altında küfr-ü mutlakı yerleştirenlerdir ki,

hükûmeti iğfal ve adliye için iki defadır şaşırtıp, der;

“Risale-i Nur ve Şâkirdleri, dini siyasete âlet eder, emniyete zarar ihtimali var.”

Hey bedbahtlar! Risale-i Nurun, gerçi siyasetle alâkası yoktur; fakat küfr-ü mutlakı kırdığı için, küfr-ü mutlakın altı olan anarşiliği ve üstü olan istibdâd-ı mutlakı esâsıyla bozar, reddeder.

Emniyeti, âsâyişi, hürriyeti, adâleti te'min ettiğine yüzer hüccetlerden biri, bu müdafaanâmesi hükmündeki Meyve Risalesi'dir.

Bunu âlî bir hey'et-i ilmiye ve ictimâiye tedkik etsinler, eğer beni tasdik etmezlerse, ben her cezaya ve işkenceli i'dâma râzıyım!

Mevkuf Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Reis Beyefendi,

Kararnâmede üç madde esâs tutulmuş:

Birisi: Cem'iyettir. Ben buradaki bütün Risale-i Nur şâkirdlerini ve benimle görüşenleri veya okuyan ve yazarlarını aynıyla işhâd ediyorum, onlardan sorunuz ki, ben hiçbirisine dememişim: “Bir cem'iyet-i siyâsiye veya cem'iyet-i nakşiye teşkil edeceğiz.”

Dâima dediğim budur: “Biz, îmânımızı kurtarmaya çalışacağız. Umum ehl-i îmân dâhil oldukları ve üçyüz milyondan ziyâde efrâdı bulunan bir mukaddes Cemâat-i İslâmiyeden başka mâbeynimizde medâr-ı bahs olmadığını ve Kur'ânda “**Hizbullâh**” nâmı verilen ve umum ehl-i îmânın uhuvveti cihetiyle kendimizi, Kur'âna hizmetimiz için Hizbül'l-Kur'ân, Hizbullâh dâiresinde bulmuşuz.

If this is what is meant in the Indictment, we admit to it wholeheartedly and with pride. But if something else is meant, we know nothing of it!

The Second Matter: As is stated in the Indictment and confirmed by the report of the Kastamonu police, some books like the *Treatise On Islamic Dress (Tesettür Risalesi)* and *The Six Attacks (Hücumat-i Sitte)* and its addendum, were found in nailed boxes under piles of firewood and coal in a condition that would in no way allow them to be published. They had been scrutinized and criticized by Eskişehir Court, a light sentence had been served for them, and they had most certainly been treated as private. Now, reading false meanings into some of their sentences, it wants to take us back nine years and charge us again with a crime the penalty of which we have already served.

The Third Matter: In several places in the Indictment, phrases have been used which express possibility rather than actual occurrences, like “he may breach state security or he may harm it.” It is possible for everyone to commit murder, but are they to be charged with it due to the possibility?

Prisoner Said Nursi

In His Name, be He glorified!

Chairman of the Court!

I present my defence, which is in the form of a petition I sent to the departments of government in Ankara and to the President, and the reply from the Prime Minister’s Office, which shows that they recognized its importance.

Contained in this defence are decisive answers to the unfounded and offensive suspicions that the prosecution have stated against us.

There are numerous untrue and illogical things in the report of the committee of experts from here, which was based on the superficial and malicious reports of other places; my objections to these too have been presented.

#309

In Short: As I stated before, I told Eskişehir Court when they wanted to convict me under Article 163:

out of two hundred deputies of the Republican Government, the same number, 163, agreed to assign one hundred and fifty thousand liras to my *medrese* (13) in Van.

(13) See, page 483, footnote 69.

Due to this, the regard in which the Republican Government held me invalidates Article 163 as far as I am concerned. Although I told the court this, the committee of experts corrupted what I said and wrote: “163 deputies opened proceedings against Said.”

Eğer karamnâmede bu mânâ murad ise, bütün rûhumuzla, kemâl-i iftiharla itiraf ederiz. Eğer başka mânâlar murad ise, onlardan haberimiz yoktur!

İkinci madde: Karamnâmenin itirafıyla, Kastamonu zâbitasının rapor ve tasdikiyle, hiç neşrolunmayacak tarzda odun ve kömür yığınları altında ve mihli sandıklarda bulunan ve Eskişehir Mahkemesinin tedkikinden ve tenkidinden geçen ve bir hafif cezayı çektiren ve kat’iyyen mahrem tutulan Tesettür Risalesi ve Hücumât-ı Sitte ve Zeyli risalesi gibi kitaplardan bazıcümlelerine yanlış mânâ vererek, dokuz sene evvelki zamana bizi götürüp, cezasını çektiğimiz suç ile mes’ûl etmek istiyor.

Üçüncü madde: Karamnâmede kaç yerinde: “Devletin emniyetini ihlâl edebilir veya yapabilir.” gibi tâbirlerle imkânât, vukûât yerinde istimâl edilmiş. Herkes, mümkündür ki, bir katl yapsın, bu imkân ile mes’ûl olabilir mi?

Mevkuf Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Reis Beyefendi!

Ankara makâmâtına ve reis-i cumhûra istid’a sûretinde gönderdiğim müdafaanâmemi ve başvekâletin de bunu ehemmiyetle kabûl ettiklerini gösteren cevabî mektûbunu rabten sunuyorum, takdim ederim.

Makam-ı iddianın aleyhimizde beyân ettiği asılsız, ittihamkârâne evhâmın kat’î cevapları bu müdafaâtımda vardır.

Sâir yerlerin garazkârâne ve sathî zabıtnâmelerine bina edilen buranın ehl-i vukûf raporunda hilâf-ı vâki ve mantıksız çok sözler vardır ki, onlara karşı da bu i’tirâznâmem takdim edilmişti.

Ezcümle: Size evvelce arzettiğim gibi, Eskişehir Mahkemesine, 163 üncü madde ile beni mahkûm etmek istedikleri zaman demiştim:

Hükûmet-i Cumhûriyenin ikiyüz meb’ûsu içinde aynı rakam 163 meb’ûsun imzalarıyla Van’daki dâru’l-fünûnuma (medreseme) yüzellibin banknot tahsîsat kabûl etmeleri

ve onun ile hükûmet-i cumhûriyenin bana karşı teveccühü, bu 163 üncü maddeyi hakkımda hükümden iskât ediyor, dediğim hâlde, o ehl-i vukûf, “163 meb’ûs Said aleyhinde takibat yapmışlar.” diye tahrif etmiş.

It is because of this totally baseless accusation of that first experts' committee that the prosecution is making charges against us.

This is in spite of the fact that the *Risale-i Nur* had been referred, on your decision, to the highest learned and scientific committee, and having studied and scrutinized all its parts, the committee unanimously made this statement about us:

“There is nothing explicit or inferred in the writings of Said and the *Risale-i Nur* students which suggests that they have any intent to exploit religion or sacred matters, encourage the breaching of state security, or found a political society, or conspire in any way against the Government. It is understood that in their correspondences, Said's students did not nurture any evil intentions against the Government, or have the idea of founding a political association, or establishing a sufi order.”

The second committee of experts also stated unanimously that “ninety-nine per cent of Said Nursi's treatises are both sincere, and disinterested, and have in no way departed from the principles of scholarship, reality, and religion.

There is clearly nothing in them exploiting religion, or concerning the formation of a political society, or breaching security.

The letters and correspondence between the students and between them and Said Nursi are of this sort.

Apart from five or ten confidential, complaining, and unscholarly pieces, all the treatises expound Qur'anic verses or the true meanings of Hadiths.

Ninety per cent of the available treatises contain comparisons illustrating clearly the tenets of belief in God, the Prophet, and the hereafter and their terminology, scholarly views, moral admonitions to the elderly and to youths, and instructive incidents selected from his experiences in life.

They contain nothing which could damage the Government, administration, or public security.

Thus, the prosecution ignored the report of this eminent committee and made extraordinary charges against us based on the confused, deficient first report, so we are truly extremely upset.

We in no way deem it fitting for this just court with its proven fairness.

If there be no mistake in the comparison, it resembles this story: they asked a Bektashi why he did not perform the obligatory prayers.

He told them: “It says in the Qur'an ‘Approach not the prayers.’”

İşte makam-ı iddia da, bu ehl-i vukûfun böyle bütün bütün asılsız ithamlarına binâen bizi mes'ûl tutuyor.

Hâlbuki, meclisinizin kararıyla, en yüksek hey'et-i ilmiye ve fenniye'nin tedkikine ve tahkikine havâle edilen Risale-i Nurun bütün eczâları tedkikten sonra, bil'ittifak, hakkımızda verdiği kararda:

“Said'in ve Risale-i Nur şâkirdlerinin yazılarında; dini, mukaddesâtı âlet edip, devletin emniyetini ihlâl teşvik veya bir cem'iyet kurmak ve hükûmete karşı bir sû-i maksadı bulunmak kasdında olduğunu gösterir bir sarâhat ve emâre olmadığını ve Said'in şâkirdleri, muhâberelerinde hükûmete karşı kötü bir kasd beslemek, bir cem'iyet kurmak veya tarikat gütmek fikriyle hareket etmedikleri anlaşılmaktadır.” diye müttefikan karar vermişler.

Hem ehl-i vukûf, “Said Nursi'nin yüzde doksans risalesi, hem samîmî, hem hasbî, hem ilim ve hakikat ve din esâslarından hiçbir cihetle ayrılmamışlar;

bunlarda, dini âlet etmek veya cem'iyet teşkil etmeye, emniyeti ihlâl hareketinin bulunmadığı sarîhtir.

Şâkirdlerin birbiriyle ve Said Nursi'yle muhâbere mektûbları da bu nev'idendirler.

Beş-on mahrem ve şekvâlî ve gayr-ı ilmî olan risalelerden başka bütün risaleleri herbiri bir âyetin tefsiri ve bir hadîs-i şerîfin hakikati nâmına yazılmışlardır.

Din, îmân, Allah, Peygamber, âhiret akîdelerini ve ibarelerini açıkça anlatmak için temsiller ile yazılmış ve ilmî görüşleri ve ihtiyarlara ve gençlere ahlâkî öğütler ve hayat tecrübesinden alınmış ibretli vak'aları ve fâideli menkıbeleri ihtiva eden mevcûdun yüzde doksanını teşkil eden risalelerdir.

Hükûmete ve idareye ve âsâyîşe ilîşecek hiçbir ciheti yoktur.” diye müttefikan karar vermişlerdir.

İşte, makam-ı iddia, bu yüksek ehl-i vukûfun raporuna bakmayarak eski ve müşevveş ve nâkıs rapora binâen acîb tarzlarda bizi itham etmesinden hakikaten fevkalhad müteessir bulunmaktayız.

Bu insaflı mahkemenin müsellem insaflarına elbette yakıştırmayız.

Hattâ (temsilde hatâ olmasın) bir bektâşîye: “Ne için namaz kılmıyorsun?” demişler.

O da: “Kur'ânda ﴿لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ﴾ var” demiş.

When they reminded him that the verse continued “*When you are intoxicated,*” (14) he told them: *Qur’an, 4:43.*

“I have not memorized the whole Qur’an.” They take a single sentence from the *Risale-i Nur*, and disregarding what follows it, which puts it in context and explains it, use it against us.

Thirty to forty examples of this are to be seen in the defence I shall present, when comparing it with the indictment. I shall recount a subtle incident which is one of those examples:

The prosecution in Eskişehir Court used a phrase about the *Risale-i Nur*’s instruction in belief which was anyway the result of an error, like “it corrupts the people.” Although it later did not use it, one of the *Risale-i Nur* students called Abdürrezaq, said a year after the trial:

“You unfortunate! The *Risale-i Nur* has received the indirect praise of thirty-three Qur’anic verses, its value for religion has been established by three miraculous predictions of Imam ‘Ali (May God be pleased with him) and the powerful allusions of Gawth al-A‘zam (May his mystery be sanctified);

these twenty years it has caused the Government no trouble whatsoever, and besides not harming anyone at all, has illumined and guided thousands of the sons of this land, and strengthened their belief and rectified their conduct, and yet you call that guidance ‘corruption.’

You have no fear of God! May your tongue be cursed!”

Now, the prosecution has seen these words of that student, so I refer to your fairness and conscience the expression: “Said has spread corruption.”

With the idea of interfering in the social teachings of the *Risale-i Nur*, the prosecution said: “The place of religion is the conscience; it cannot be tied to laws and regulations. Formerly there was social unrest because it was tied to laws.”

So I say: “Religion does not consist only of belief; its second half is righteous action.

Is fear of imprisonment or being seen by a government detective sufficient to deter those who commit numerous grievous sins which poison society, like murder, adultery, theft, gambling, and drinking?

If that was so, there would have to be a policeman or detective stationed permanently in every house, or at everyone’s side even, so that obdurate souls would restrain themselves from those filthy acts.

Whereas, in respect of good deeds and belief, the *Risale-i Nur* places a permanent immaterial ‘prohibitor’ next to everyone. It easily saves them from bad deeds by recalling the prison of Hell and divine wrath.

Ona demişler: “Bunun arkasını, yani ﴿وَأَنْتُمْ سُكَارَى﴾ yı da oku” denildiğinde:

“Ben hâfız değilim.” demiş olması kabîlinden, Risale-i Nurun bir cümlesini tutup o cümleyi ta’dil ve neticeyi beyân eden âhirini almayarak aleyhimizde verilmektedir.

Takdim edeceğim müdafaanâmemde, o iddianâmeye karşı mukayese edildiğinde bunun otuz-kırk misâli görülecektir. Bu nümûnelerden latîf bir vâkıayı beyân ediyorum:

Eskişehir Mahkemesinde makam-ı iddianın nasılsa bir sehiv neticesi, Risale-i Nurun îmân derslerine “Halkları ifsad ediyor” gibi bir tâbir ve sonradan o tâbirden vazgeçtiği hâlde, Risale-i Nur şâkirdlerinden Abdürrezzak nâmında bir zât mahkemeden bir sene sonra demiş:

“Hey bedbaht! Otuzüç Âyât-ı Kur’âniye işârâtının takdirine mazhar ve İmâm-ı Ali’nin (R.A.) üç kerâmetinin ihbar-ı gaybîsiyle ve Gavs-ı A‘zam’ın (K.S.) kuvvetli bir tarzda ihbarıyla kıymet-i diniyesi tahakkuk eden

ve bu yirmi sene zarfında idareye hiçbir zararı dokunmayan ve hiç kimseye hiçbir zarar vermemesi ile beraber binler vatan evlâdını tenvir ve irşad eden ve îmânlarını kuvvetlendiren ve ahlâklarını düzelten Risale-i Nurun irşadlarına ‘ifsad’ diyorsun.

Allah’tan korkmuyorsun, dilin kurusun!” demiş.

Şimdi, bu şâkirdin haklı olarak bu sözünü makam-ı iddia gördüğü hâlde, “Said, etrafına fesâd saçmış” tâbirini insafınıza ve vicdânınıza havâle ediyorum.

Makam-ı iddia, Risale-i Nurun ictimâî derslerine ilişmek fikriyle, “Dinin tahtı ve makamı, vicdândır; hükme kanuna bağlanmaz. Eskiden bağlanmasıyla ictimâî keşmekeşler olmuştur.” dedi.

Ben de derim ki: “Din yalnız îmân değil, belki amel-i sâlih dahi dinin ikinci cüz’üdür.

Acaba katl, zinâ, sirkat, kumar, şarab gibi hayat-ı ictimâiyei zehirlendiren pek çok büyük günahları işleyenleri onlardan men’etmek için, yalnız hapis korkusu ve hükûmetin bir hafiyesinin görmesi tevehhümü kâfi gelir mi?

O hâlde; her hânede, belki herkesin yanında dâima bir polis, bir hafiye bulunmak lâzım gelir ki, serkeş nefisler kendilerini o pisliliklerden çeksinsinler.

İşte Risale-i Nur, amel-i sâlih noktasında, îmân cânibinden, herkesin başında her vakit bir manevî yasakçıyı bulundurur. Cehennem hapsini ve gadab-ı İlâhîyi hâtırına getirmekle fenâlıktan kolayca kurtarır.

Also, due to the signature in one treatise of a wonderful and extra-ordinary ‘coincidence,’ the prosecution made a meaningless inference, saying “the members of a political society.”

Are the holders of signatures of this sort in the account books of tradesmen and innkeepers called a society.

Hem, makam-ı iddia bir risalenin güzel ve fevkalâde kerâmetkârâne bir tevâfukunun imza edilmesiyle “Bir cem'iyet efrâdı” diye mânâsız bir emâre beyân etmiş.

Acaba esnâfların ve hancıların defterlerinde bulunan bu nev'i imzalara cem'iyet ünvânı verilir mi!

www.risaleglobal.com

There was a similar baseless accusation in Eskişehir Court. When I replied and showed the treatise called The Miracles of Muhammad (UWBP), they were astonished.

If we had formed a worldly society, those who had suffered so much harm on my account would certainly have fled from me in total abhorrence.

This means that just as I and we have a relationship with Imam Ghazali which is not broken off because it pertains to the hereafter not to this world; so these innocent, sincere, pure religious people have displayed a powerful attachment to an unfortunate like myself for the sake of his teachings about belief.

This has given rise to unfounded suspicions of an imaginary political society. My last word is:

For us God suffices and He is the Best Disposer of Affairs.

Prisoner in solitary confinement
Said Nursi

[This piece is very important]

In His Name, be He glorified!

An Important Part of My Final Word

Sirs! Chairman of the Court! Take note!

Since to convict the *Risale-i Nur* and its students is the equivalent of convicting the truths of the Qur'an and belief, it is to try to close -directly on account of absolute disbelief- the highway taken every year for one thousand three hundred years by three hundred million Muslims, leading to reality and the happiness of both worlds, and it will attract towards yourself their revulsion and objections.

For those on the highway assist with their prayers and good works those who have already passed down it.

It will also be a means to a doomsday breaking forth over this blessed country.

What answer will you give at the Last Judgement when you are asked in the face of those three hundred thousand million claimants: "You did not interfere with the French work by Doctor Dozy called *Tarih-i Islam*, which from beginning to end attacks Islam, your country and your religion, nor with the works of atheists in your libraries and their free availability, nor with the students of those books who formed themselves into illegal societies, nor with the societies who opposed your politics like the communists, anarchists, the old revolutionary societies, or the negative Turks;

Eskişehir'de aynı böyle bir vehim oldu. Cevab verdiğim ve Mu'cizât-ı Ahmediye Risalesi'ni gösterdiğim zaman taaccüble karşıladılar.

Eğer mâbeynimizde dünyevî bir cem'iyet olsaydı, bu derece benim yüzümden zarar görenler, elbette kemâl-i nefretle benden kaçacak idiler.

Demek nasıl ben ve biz, İmâm-ı Gazâlî ile irtibatımız var, kopmuyor; çünkü uhrevîdir, dünyaya bakmıyor; aynen öyle de; bu masûm ve sâfi ve hâlis dindarlar, benim gibi bir biçâreye îmân derslerinin hatırı için bir kuvvetli alâka göstermişler.

Ondan bu asılsız, mevhûm bir cem'iyet-i siyâsiye vehmini vermiş. Son sözüm:

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

Mevkuf, haps-i münferitte Said Nursî

BU GELEN KISIM ÇOK EHEMMİYETLİDİR

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

SON SÖZÜN MÜHİM BİR PARÇASI

Efendiler! Reis Bey, dikkat ediniz!

Risale-i Nuru ve şâkirdlerini mahkûm etmek, doğrudan doğruya küfr-ü mutlak hesabına, hakikat-i Kur'âniye ve hakâik-ı îmâniyeyi mahkûm etmek hükmüne geçmekle bin üçyüz seneden beri her senede üçyüz milyon onda yürümüş ve üçyüz milyar Müslümanların hakikate ve saâdet-i dâreyne giden cadde-i kübrâlarını kapatmaya çalışmaktır ve onların nefretlerini ve itirâzlarını kendinize celbetmektir.

Çünkü o caddede gelip gidenler, gelmiş geçmişlere duâlar ve hasenâtlarıyla yardım ediyorlar.

Hem bu mübârek vatanın başına bir kıyâmet kopmaya vesile olmaktadır.

Acaba mahkeme-i kübrâda, bu üçyüz milyar da'vâcılarının karşısında sizden sorulsa ki: "Doktor Duzi'nin, baştan nihâyete kadar serâpâ İslâmiyetiniz ve vatanınız ve dininiz aleyhinde ve frenkçe "Tarih-i İslâm" nâmındaki eseri ki, zındıkların kütübhânelerinizdeki eserlerine, kitaplarına ve serbest okumalarına ve o kitapların şâkirdleri, kanununuzca cem'iyet şeklini almalarıyla beraber, dinsizlik veya komünistlik veya anarşistlik veya pek eski ifsad komitecilik veya menfî Turancılık gibi siyasetinize muhâlif cem'iyetlerine ilişmiyordunuz?

so why have you interfered with the readers of a work of truth and reality like the Risale-i Nur, a true commentary on the Qur'an, and its students, who have no connection with politics whatsoever and have taken the highway of the Qur'an and belief solely to save themselves and their fellow-countrymen from eternal annihilation and solitary confinement? And why have you called the friendship and brotherhood of those sincerely religious people which looks only to the hereafter, a political society?

You have convicted them under a bizarre law, and that is what you wanted.” We ask you the same thing.

Our enemies, the atheists and dissemblers, deceive you, confuse the judiciary, and busy the Government with us in a way detrimental to the country and people; by calling absolute despotism “the Republic,” and making absolute apostasy part of the regime, and calling absolute vice “civilization,” and attaching the name of “the law” to arbitrary force and compulsion on account of disbelief, they both preoccupy the Government, and have scattered us, thus dealing blows on account of Europeans at the supremacy of Islam and the country and people.

Sirs! As is indicated by the four severe earthquakes in four years coinciding exactly with the severe aggression against the *Risale-i Nur* students and their being persecuted, and on each occasion their occurring exactly at the time the students were attacked and their stopping when the attacks ceased, you are responsible for the heavenly and earthly disasters that have occurred on our being convicted...!

Said Nursi, who is being held in total isolation and solitary confinement in Denizli Prison

In His Name, be He glorified!

Another Part of My Final Word

Sirs! The Ankara committee of experts has confirmed our decisive reply to the charge of forming a political association insistently put forward by you as a pretext for our conviction, which you have decided upon as may be deduced from the course followed by the prosecution. While being amazed and astonished at your insisting on this point to this degree, this meaning occurred to me:

#313

Neden hiçbir siyasetle alâkaları olmayan ve yalnız îmân ve Kur'ân cadde-i kübrasında giden ve kendilerini ve vatandaşlarını i'dâm-ı ebediden ve haps-i münferitten kurtarmak için Kur'ânın hakîki tefsiri olan Risale-i Nur gibi gayet hak ve hakikat bir eseri okuyanlara ve hiçbir siyâsî cem'iyetle münâsebeti olmayan o hâlis dindarların birbiriyle uhrevî dostluk ve uhuvvetlerine cem'iyet nâmı verip ilişmişsiniz.

Onları pek acîb bir kanunla mahkûm ettiniz ve etmek istediniz.” dedikleri zaman ne cevap vereceksiniz? Biz de sizlerden soruyoruz.

Ve sizi iğfal eden ve adliyei şaşırtan ve hükûmeti bizimle vatana ve millete zararlı bir sûrette meşgul eyleyen muârzlarımız olan zındıklar ve münâfıklar, istibdâd-ı mutlakla “Cumhûriyet” nâmı vermekle, irtidad-ı mutlakı rejim altına almakla, sefâhet-i mutlak'a “Medeniyet” ismi vermekle, cebr-i keyfî-i küfrîye “Kanun” ismini takmakla hem sizi iğfal, hem hükûmeti işgal, hem bizi perîşan ederek, Hâkimiyet-i İslâmiyeye ve millete ve vatana ecnebî hesabına darbeler vuruyorlar.

Ey efendiler! Dört senede dört defa dehşetli zelzeleler, tam tamına dört defa Risale-i Nur şâkirdlerine şiddetli bir sûrette taarruz ve zulüm zamanlarına tevâfuku ve herbir zelzele dahi tam taarruz zamanında gelmesi; ve hücumun durmasıyla zelzenin durması işâretiyle, şimdiki mahkûmiyetimiz ile gelen semâvî ve arzî belâlardan siz mes'ûlsünüz!..

Denizli Hapishânesinde tecrid-i mutlak ve haps-i münferitte mevkuf **Said Nursî**

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

SON SÖZÜN BİR KISMI

Efendiler! Şimdiki hayat-ı ictimâiyei bilemediğimden, makam-ı iddianın gidişatına göre, sizce musammem mahkûmiyetimize bir bahâne olmak için, pek musırrâne ileri sürdüğünüz cem'iyetçilik ittihamına karşı pek çok kat'î cevaplarımızı Ankara ehl-i vukûfunun dahi müttefikan tasdikleriyle beraber, bu derece bu noktada ısrarınıza çok hayret ve taaccübde bulunurken kalbime bu mânâ geldi:

since friendship, fraternal communities and assemblies, and sincere associations pertaining to the hereafter and brotherhood are each both foundation stones of social life, and an essential need of human nature, and a most necessary bond of great strength between people, from the life of the family to that of tribe, nation, Islam, and humanity, and a point of support and means of consolation in the face of the assaults of the material and immaterial things which cause harm and alarm and which each person encounters in the universe and cannot combat on his own, and which prevent him carrying out his human and Islamic duties; and since there are some who give the name of ‘political society,’

although it has no political front, to the gathering together of the students of the Risale-i Nur around the teachings of belief, which is most praiseworthy and is sincere friendship centred on the teachings of belief and the Qur’an and certainly leads to happiness in this world and in religion and in the hereafter, and is a companionship on the way of truth, and co-operation;

most certainly and without any doubt, they have either been deceived in some appalling manner, or they are extremely vicious anarchists who are both barbarously inimical to humanity, and tyrannically hostile to Islam, and harbour enmity towards society in the utterly corrupt and depraved manner of anarchy, and strive obdurately and intractably as apostates against this country and nation, the sovereignty of Islam and sacred things of religion,

or they are satanic atheists who, working on behalf of foreigners to cut and destroy the life-giving arteries of this nation, are deceiving the Government and confusing the legal establishment in order to destroy or turn against our brothers and our country the immaterial weapons which up to now we have used against them - those satans, pharaohs, and anarchists.

Prisoner Said Nursi

Sirs! With your permission I shall address a few words, in your presence and apparently to you, but in fact to the secret revolutionary committee bent on corruption, which has taken on many forms, and with the idea of depraving this nation in the name of disbelief and atheism and on account of foreigners, has for thirty or forty years employed every means to attack the Qur’an and truths of belief; and to the inhuman, thoughtless officials whom they have made a screen to themselves in this matter; and their propagandists in the guise of Muslims who have confused this court.

(The decision to acquit us on the second day made this fiery speech superfluous.)

Said Nursi in total isolation and solitary confinement

Mâdem, hayat-ı ictimâiyenin bir temel taşı; ve fitrat-ı beşeriyenin bir hâcet-i zarûriyesi; ve aile hayatından tâ kabile ve millet ve İslâmiyet ve insaniyet hayatına kadar en lüzumlu ve kuvvetli râbıta; ve her insanın kâinâtta gördüğü ve tek başına mukâbele edemediği medâr-ı zarar ve hayret ve insanî ve İslâmî vazifelerin ifâsına mâni maddî ve manevî esbâbın tehâcümâtına karşı bir nokta-i istinâd ve medâr-ı tesellî olan dostluk ve kardeşâne cemâat ve toplanmak ve samîmâne uhrevî cem’iyet ve uhuvvet, hem siyâsî cebhesi olmadığı hâlde ve bilhassa hem dünya, hem din,

hem âhiret saâdetlerine kat’î vesile olarak îmân ve Kur’ân dersinde hâlis bir dostluk ve hakikat yolunda bir arkadaşlık ve vatanına ve milletine zararlı şeylere karşı bir tesânüd taşıyan Risale-i Nur şâkirdlerinin pek çok takdir ve tahsine şâyân ders-i îmânda toplanmalarına, “cem’iyet-i siyâsiye” nâmını verenler,

elbette ve herhalde ya gayet fenâ bir sûrette aldanmış veya gayet gaddâr bir anarşisttir ki, hem insaniyete vahşiyâne düşmanlık eder, hem İslâmiyete Nemrûdâne adâvet eder, hem hayat-ı ictimâiyeye anarşiliğin en bozuk ve mütereddî tavrıyla husûmet eder ve bu vatana ve millete ve Hâkimiyet-i İslâmiyeye ve dinî mukaddesâta karşı mürtedâne, mütemerridâne, anûdâne mücâdele eder.

Veya ecnebî hesabına bu milletin can damarını kesmeye ve bozmaya çalışan El-hannâs bir zındıktır ki, hükûmeti iğfal ve adliyeyi şaşırtır, tâ o şeytanlara, Fir’avunlara, anarşistlere karşı şimdiye kadar istimâl ettiğimiz manevî silâhlarımızı, kardeşlerimize ve vatanımıza çevirsin veya kırdırsın.

Mevkuf Said Nursî

Efendiler! Otuz-kırk seneden beri ecnebî hesabına ve küfür ve ilhâd nâmına bu milleti ifsad ve bu vatani parçalamak fikriyle, Kur’ân hakikatine ve îmân hakikatlerine her vesile ile hücum eden ve çok şekillere giren bir gizli ifsad komitesine karşı, bu mes’elemizde kendilerine perde yaptıkları insafsız ve dikkatsiz memurlara ve bu mahkemeyi şaşırtan onların Müslüman kisvesindeki propagandacılarına hitâben, fakat sizin huzurunuzda zâhiren sizin ile birkaç söz konuşacağıma müsâade ediniz.

(Fakat ikinci gün berâet kararı, o dehşetli konuşmayı geriye bıraktı.)

Tecrid-i mutlaktave haps-i münferitte Mevkuf Said Nursî

The Correct Answer To An Important Question

Several high-ranking officials asked me: “Why did you not accept Mustafa Kemal’s offer of a three-hundred-lira salary and the post of general preacher in Kurdistan and the Eastern Provinces in place of Shaykh Sanusi? (15) (15) See page 381-2, footnote 9.

If you had accepted it, you would have been instrumental in saving the lives of the hundred thousand people who were slaughtered because of the revolution.”

I told them in reply: the *Risale-i Nur*, which has been the means of gaining for hundreds of thousands of our fellow-countrymen millions of years of life in the hereafter, has performed that task a thousand times over, in place of twenty or thirty years of worldly life I was unable to save for those people.

If I had accepted the offer, the *Risale-i Nur*, which can be the tool of nothing nor follow anything and holds the mystery of sincerity, would not have come into being. I even told my respected brothers in prison:

if those who have condemned me to be executed because of the heavy blows of the *Risale-i Nur*, which was sent to Ankara, save their belief through the *Risale-i Nur* and are delivered from eternal annihilation, you bear witness that I forgive them with all my life and soul!

I told those who were pestering me with their surveillance in Denizli after our acquittal, and the high-ranking officials and police chief and inspectors:

It is an undeniable wonder of the *Risale-i Nur* that in nine months of close investigations no document has been found or connection of any kind with any movement, association, or society here or abroad, in the twenty years of my life of oppression, or in the hundreds of my treatises and letters, or among my thousands of students. Could this extraordinary situation have been achieved by the power of thought or through some arrangement?

If the private concerns of one person over a number of years are brought to light, there certainly would be twenty matters to embarrass or convict him.

Since the fact is this, you will say either that some brilliant undefeatable genius is organizing the matter,

or that it is a truly munificent divine preservation. It would surely be an error to contest such a genius.

It would cause great harm to the country and people. While to oppose such divine preservation and dominical grace would be pharaoh-like obduracy.

If you say: “If we release you and do not keep you under surveillance, you may contaminate the life of our society with your teachings and obtruse mysteries.”

Mühim Bir Suâle Hakikatli Bir Cevaptır

Büyük memurlardan birkaç zât benden sordular ki: “Mustafa Kemâl sana üçyüz lira maaş verip, Kürdistan’a ve Vilâyât-ı Şarkıye’ye, Şeyh Sinûsî yerine vâiz-i umumî yapmak teklifini neden kabûl etmedin?

Eğer kabûl etseydin, ihtilâl yüzünden kesilen yüzbin adamın hayatlarını kurtarmaya sebep olurdu!” dediler.

Ben de onlara cevaben dedim ki: Yirmişer-otuzar senelik hayat-ı dünyeviyeyi o adamlar için kurtarmadığıma bedel, yüzbinler vatandaşa, herbirisine milyonlar sene uhrevî hayatı kazandırmaya vesile olan *Risale-i Nur*, o zâyîâtın yerine binler derece iş görmüş.

Eğer o teklifi ben kabûl etseydim, hiçbir şeye âlet olamayan ve tâbi olmayan ve sırr-ı ihlâsı taşıyan *Risale-i Nur* meydâna gelmezdi. Hattâ ben, hapiste muhterem kardeşlerime demiştim:

Eğer Ankara’ya gönderilen *Risale-i Nurun* şiddetli tokatları için beni i’dâma mahkûm eden zâtlar, *Risale-i Nur* ile imânlarını kurtarıp i’dâm-ı ebedîden necât bulsalar, siz şâhid olunuz, ben onları da rûh u canımla helâl ederim!..

Berâetimizden sonra Denizli’de beni tarassudla tâciz edenlere ve büyük âmirlerine ve polis müdürüyle müfettişlere dedim:

Risale-i Nurun kâbil-i inkâr olmayan bir kerâmetidir ki; yirmi sene mazlumiyet hayatımda, yüzer risale ve mektûblarımda ve binler şâkirdlerde hiçbir cereyan, hiçbir cem’iyet ile ve dâhilî ve haricî hiçbir komite ile hiçbir vesika, hiçbir alâka, dokuz ay tedkikâtta bulunmamasıdır. Hiçbir fikrin ve tedbirin haddi midir ki, bu hârika vaziyeti versin.

Bir tek adamın, birkaç senedeki mahrem esrârı meydâna çıksa, elbette onu mes’ûl ve mahcûb edecek yirmi madde bulunacak.

Mâdem hakikat budur; ya diyeceksiniz ki: “Pek hârika ve mağlûb olmaz bir dehâ bu işi çeviriyor.”

Veya diyeceksiniz: “Gayet inâyetkârâne bir hıfz-ı İlâhîdir.” Elbette böyle bir dehâ ile mübâreze etmek hatâdır.

Millete ve vatana büyük bir zarardır; ve böyle bir hıfz-ı İlâhî ve inâyet-i Rabbâniyeye karşı gelmek; fir’avunâne bir temerrüddür.

Eğer deseniz: “Seni serbest bıraksak ve tarassud ve nezâret etmesek derslerinle ve gizli esrârınla hayat-ı ictimâiyemizi bulandırabilirsin.”

I reply: All my teachings without exception have been seen by the Government and judicial authorities, and no matter has been found requiring even one day's penalty.

Forty to fifty thousand copies of those teachings have been passed from hand to hand, being studied attentively and with curiosity, yet the readers have only benefited, no one has suffered any harm. Also, since both the former court and the present court could find no indictable offences, it is an ugly and meaningless injustice for you to interfere with our acquittal granted unanimously by the new court, and with me and the *Risale-i Nur*, as is proved decisively by the former court only being able to give sentences of six months each to fifteen out of one hundred and twenty of my brothers who were being held in prison, only arbitrarily and on the pretext of five or ten words out of one hundred and thirty treatises, for the sake of an important personage in the eyes of the world.

Moreover, I have no new teachings and none of my secrets have remained hidden so that you should try to modify them through supervision.

I am now very much in need of my freedom. Enough now of the unnecessary, unjust, and meaningless surveillance to which I have been subjected these twenty years.

My patience is exhausted. There is the possibility that due to old age I shall utter the curses that up to now I have refrained from uttering. "The sighs of the oppressed rise to the divine Throne" is a powerful truth.

Then those tyrannical wretches who occupy high places in the eyes of the world said:

"Not once in twenty years have you worn our headgear; you have not uncovered your head in the presence of either the former court or the present courts; you have presented yourself in the former attire. Whereas seventeen million have taken to modern dress."

So I replied: rather than wearing through a dispensation of the Shari'a and under the constraint of the law, the dress, not of seventeen million or even seven million, but with their own consent and sincere acceptance of seven thousand European-smitten drunkards, I prefer to wear, in conformity with the Shari'a and fear of God, the dress of seven thousand million.

It may not be said of someone like me who for twenty-five years has withdrawn from social life "he obstinately opposes us."

Even if it was obstinacy, since Mustafa Kemal could not break it, and two courts could not break it, and the authorities of three provinces could not smash it, who are you to struggle pointlessly to break that obstinacy to the harm of both the nation and the Government!

Ben de derim: Benim derslerim, bilâ-istisna bütün, hükûmetin ve adliyenin eline geçmiş, bir gün cezayı mûcib bir madde bulunmamış.

Kırk-elli bin nüsha risale, o derslerden milletin ellerinde dikkat ve merakla gezdiği hâlde, menfaatten başka hiçbir zararı hiçbir kimseye olmadığı, hem eski mahkemenin, hem yeni mahkemenin mûcib-i mes'ûliyet bir madde bulamamaları cihetiyle, yenisi ittifakla berâetimize; ve eskisi, dünyaca bir büyüğün hatırı için yüzotuz risaleden beş-on kelime bahâne edip, yalnız kanâat-ı vicdâniye ile yüzyirmi mevkuf kardeşlerimden yalnız onbeş adama altışar ay ceza verebilmesi kat'î bir hüccettir ki, bana ve Risale-i Nura ilişmeniz, mânâsız bir tevehhümle çirkin bir zulümdür!

Hem daha yeni dersim yok ve bir sırrım gizli kalmadı ki nezâretle ta'diline çalışsanız.

Ben şimdi hürriyetime çok muhtacım. Yirmi seneden beri lüzumsuz ve haksız ve fâidesiz tarassudlar artık yeter!

Benim sabrım tükendi. İhtiyarlık za'fiyetinden, şimdiye kadar yapmadığım bedduâyı yapmak ihtimali var. "Mazlumun âhı, tâ Arşa kadar gider." diye bir kuvvetli hakikattir.

Sonra o zâlim, dünyaca büyük makamlarda bulunan bedbahtlar dediler:

"Sen, yirmi senedir bir tek defa takkemizi başına koymadın; eski ve yeni mahkemelerin huzurunda başını açmadın, eski kıyafetin ile bulundun. Hâlbuki onyedi milyon bu kıyafete girdi.

" Ben de dedim: Onyedi milyon değil, belki yedi milyon da değil, belki rızâsıyla ve kalben kabûlüyle ancak yedi bin Avrupa-perest sarhoşların kıyafetlerine ruhsat-ı şer'îye ve cebr-i kanunî cihetiyle girmektense; azîmet-i şer'îye ve takvâ cihetiyle, yedi milyar zâtların kıyafetlerine girmeyi tercih ederim.

Benim gibi yirmibeş seneden beri hayat-ı ictimâiyeyi terkeden adama "inâd ediyor, bize muhâlifdir." denilmez.

Haydi inâd dahi olsa, mâdem Mustafa Kemâl o inâdı kıramadı ve iki mahkeme kırmadı ve üç vilâyetin hükûmetleri onu bozmadı; siz neci oluyorsunuz ki, beyhûde hem milletin, hem hükûmetin zararına, o inâdın kırılmasına çabalıyorsunuz!

Even if he was a political opponent, since as you have confirmed, he has severed all his connections with the world these last twenty years and has in effect been dead, he would not be again raised to life, meaninglessly become involved in political life causing himself considerable harm, and struggle against you;

#316

it is therefore lunacy to have groundless fears about his opposing you. Since it is a lunacy to even speak seriously with lunatics, I am giving up speaking with those like you.

I said: "Whatever you do, I won't feel obliged to you!", which both angered them, and silenced them. My final word is:

*For us God suffices, and He is the Best of Disposer of Affairs. (16) * God suffices me, there is no god but He; in Him do I place my trust - He the Sustainer of the Throne [of Glory] Supreme! (17)*

(16) Qur'an, 3:173.

(17) Qur'an, 9:129.

What I Said This Time In My Short Defence

The compassion, reality, and truth of the Risale-i Nur prevents us from involvement in politics.

For innocents are afflicted with calamities and we would have been unjust towards to them. Some people wanted an explanation of this, and I told them:

In the present stormy century, the egotism and racialism proceeding from cruel civilization, and the military dictatorships resulting from the Great War, and the pitilessness arising from misguidance have led to such extreme tyranny and excessive despotisms that if the people of truth defend their rights through physical force, or through severe tyranny, numerous unfortunates will be burnt on the pretext of partisanship, and in that situation, they too will be excessively tyrannical and will be defeated.

For those who act and attack out of the above feelings, on some petty pretext, strike at twenty to thirty people because of the mistakes of one or two, and destroy them.

If on the way of truth and justice, the people of truth strike only at the one who struck, they win only one in the face of thirty losses, and are then in a position of defeat. If, in accordance with the unjust rule of responding in kind, the people of truth also crush twenty to thirty people due to the errors of one or two, they will then perpetrate a ghastly injustice in the name of right.

This then is the true reason for our having strenuously avoided politics and interfering in government, and for our aversion towards it.

Haydi siyâsî muhâlif de olsa, mâdem tasdikiniz ile yirmi senedir dünya ile alâkasını kesen ve ma'nen yirmi seneden beri ölmüş bir adam, yeniden dirilip, fâidesiz kendine çok zararlı olarak hayat-ı siyâsiyeye girerek sizin ile uğraşmaz; bu hâlde onun muhâlefetinden tevehhüm etmek, divâneliktir.

Divânelerle ciddi konuşmak dahi bir divânelik olmasından, sizin gibilerle konuşmayı terkediyorum.

"Ne yaparsanız minnet çekmem!" dediğim, onları hem kızdırdı, hem susturdu. Son sözüm,

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ

Bu Defaki Küçük Müdafaâtımda Demiştım

Risale-i Nurdaki şefkat, vicdân, hakikat, hak, bizi siyasetten men'etmiş.

Çünkü; masûmlar belâyâ düşerler, onlara zulmetmiş oluruz. Bazı zâtlar bunun izâhını istediler. Ben de dedim:

Şimdiki fırtınalı asırda gaddâr medeniyetten neş'et eden hodgâmlık ve asabiyet-i unsuriye ve umumî harbdan gelen istibdâdât-ı askeriye ve dalâletten çıkan merhametsizlik cihetinde öyle bir eşedd-i zulüm ve eşedd-i istibdâdât meydân almış ki, ehl-i hak, hakkını kuvvet-i maddiye ile müdafaâ etse, ya eşedd-i zulüm ile, tarafgirlik bahânesiyle çok bîçâreleri yakacak, o hâlette o da azlem olacak ve mağlûb kalacak.

Çünkü, mezkûr hissiyatla hareket ve taarruz eden insanlar, bir-iki adamın hatâsıyla yirmi-otuz adamı, âdi bahânelerle vurur, perîşan eder.

Eğer ehl-i hak, hak ve adâlet yolunda yalnız vurarı vursa, otuz zâyîâtâ mukâbil yalnız biri kazanır mağlûb vaziyetinde kalır. Eğer mukâbele-i bilmissil kaide-i zâlimânesiyle, o ehl-i hak dahi bir-ikinin hatâsıyla yirmi-otuz bîçâreleri ezse, o vakit, hak nâmına dehşetli bir haksızlık ederler.

İşte, Kur'ânın emriyle, gayet şiddetle ve nefretle siyasetten ve idareye karışmaktan kaçındığımızın hakîki hikmeti ve sebebi budur.

For the power of truth we have at our disposal is such that we could have defended our rights completely.

But since everything is transitory and passing, and death does not die, and the door of the grave does not close, and if one suffers hardship, it is transformed into mercy; we shall surely place our trust in God in patience and gratitude, and be silent.

#317

To forcibly and harmfully break our silence is totally opposed and contrary to justice, fairness, and patriotic zeal and endeavour.

To Conclude: The members of the Government, the politicians, the administrators, the police, and the judiciary have nothing at all over which to struggle with us.

At the most, through the bigotry of absolute unbelief, which no government in the world can defend and no one in their senses likes, and the bigotry of atheism, which arises from materialism and is a fearsome plague afflicting humanity, and through their evil, certain covert atheists deceive a number of government officials, excite their suspicions, and incite them against us.

And we say: if they incited not a few suspicious people like that but the whole world against us, through the strength of the Qur'an and divine grace, we would not flee;

we would not lay down our arms before that apostasizing absolute disbelief and that atheism!

Said Nursi

#318

The Thirteenth Ray

[The light-scattering, highly valuable letters Ustad Bediuzzaman Said Nursi sent his students while in Denizli Prison,

which illustrate in brilliant fashion the great exertions of the Risale-i Nur.]

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

I congratulate you with all my being on the Night of Power which has passed and the coming festival,

and I entrust you to the unity and mercy of the Most Merciful of the Merciful.

Although in accordance with the meaning of “he who believes in Divine Determining is saved from unhappiness,” I do not consider you to be in need of consolation,

Yoksa bizde öyle bir hak kuvveti var ki, hakkımızı tam ve mükemmel müdafaa edebilirdik.

Hem mâdem herşey geçici ve fânîdir ve ölüm ölmüyor ve kabir kapısı kapanmıyor ve zahmet ise rahmete kalboluyor; elbette biz, sabır ve şükürle tevekkül edip sükût ederiz.

Zarar ile, icbar ile sükûtumuzu bozdurmak ise; insafa, adâlete, gayret-i vataniyeye ve hamiyet-i milliyeye bütün bütün zıttır, muhâlifdir.

Hülâsa-i kelâm: Ehl-i hükûmetin ve ehl-i siyasetin ve ehl-i idarenin ve inzibatın ve adliye ve zâbitanın bizimle uğraşacak hiçbir işleri yoktur.

Olsa olsa, dünyada hiçbir hükûmetin müdafaa edemediği ve akli başında hiçbir insanın hoşlanmadığı küfr-ü mutlak ve dehşetli bir tâun-u beşerî ve maddiyûnluktan gelen zındıkanın taassubuyla, bir kısım gizli zındıklar şeytanetiyle bazı resmî memurları aldatarak evhâmlandırıp, aleyhimize sevk etmek var.

Biz de deriz: Değil böyle birkaç vehhamı, belki dünyayı aleyhimize sevk etseler, Kur'anın kuvvetiyle, Allah'ın inâyetiyle kaçmayız.

O irtidatkar küfr-ü mutlaka ve o zındıkaya teslîm-i silâh etmeyiz!..

Said Nursi

Onüçüncü Sua

[Üstadın talebelerine gönderdiği gayet kıymetdar, nurlu mektublardır.

Risale-i Nur'un parlak mücahedatını bu samimî mektublar gayet parlak gösteriyorlar.]

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Geçen Leyle-i Kadrinizi ve gelen bayramınızı bütün mevcudiyetimle tebrik

ve sizleri Cenab-ı Erhamürrâhimîn'in birliğine ve rahmetine emanet ediyorum.

مَنْ آمَنَ بِالْقَدَرِ آمِنَ مِنَ الْكَدَرِ sırrıyla sizi teselliye muhtaç görmemekle beraber,

I say that I received from the allusive meaning of the verse, **Now await in patience the command of your Sustainer, for verily you are in Our eyes, and glorify with praise your Sustainer,** {Qur'an, 52:48} all the solace the verse affords. It was like this:

While thinking of passing Ramadan tranquilly, in forgetfulness of the world,

this unimaginable and completely unendurable episode befell us, yet I observed that it was pure grace both for me, and for the Risale-i Nur, and for you and our Ramadan, and our brotherhood.

I shall describe only two or three of its many benefits for myself.

One of them: The intense excitement, seriousness, entreating and seeking refuge with God I experienced overcame a serious illness, and made me work in Ramadan.

#319

The Second: I had a powerful desire to see all of you this year and be near you.

I would have agreed to the difficulties I have suffered to see only one of you and to come to Isparta.

The Third: In an extraordinary way, all the painful circumstances both in Kastamonu, and on the way here, and here, suddenly change,

and contrary to what I hoped and desired a hand of grace is apparent, making one exclaim: **"Good is in what God chooses."**

What made me realize this most was that the most heedless and high-ranking persons are being made to read the Risale-i Nur with careful attention, opening up new fields for its triumphs.

I was suffering all the pains and regrets of everyone else as well as my own,

but then since this calamity increased the hundred merits of each hour's worship to a thousand —*for the blessed month of Ramadan makes each hour the equivalent of a hundred hours*—

my pity and sorrow for sincere people like you who have learnt thoroughly the lessons of the Risale-i Nur, so know that this is a fleeting place of trade, who sacrifice everything for their belief and lives in the hereafter,

and believe that the transient hardships of this **'School of Joseph'** will produce everlasting pleasures and benefits,

—my pity and sorrow for you were transformed into congratulations and appreciation and applause at your steadfastness.

derim ki: **وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ**

âyetinin mana-yı işarisiyle verdiği teselliği tamamıyla gördüm. Şöyle ki:

Dünyayı unutmak, ramazanımızı âsude geçirmek düşünürken,

hatıra gelmeyen ve bütün bütün tahammülün fevkinde bu dehşetli hâdise hem benim, hem Risale-i Nur'un, hem sizin, hem ramazanımız, hem uhuvvetimiz için ayn-ı inayet olduğunu ben müşahade ettim.

Bana ait cihetinin ise çok faidelerinden yalnız iki-üçünü beyan ederim:

Biri: Ramazanda çok şiddetli bir heyecan, bir ciddiyet, bir iltica, bir niyaz ile müdhiş hastalığa galebe ederek çalıştırdı.

İkincisi: Herbirinize karşı bu sene de görüşmek ve yakınınızda bulunmak arzusu şiddetli idi.

Yalnız birinizi görmek ve Isparta'ya gelmek için bu çektiğim zahmeti kabul ederdim.

Üçüncüsü: Hem Kastamonu'da, hem yolda, hem burada fevkalâde bir tarzda bütün elîm haletler birden değişiyor

ve me'mulün ve arzumun hilafına olarak bir dest-i inayet görünüyor. **أَلْخَيْرُ فِي مَا اخْتَارَهُ اللَّهُ** dediriyor.

En ziyade beni düşündüren Risale-i Nur'u, en gafil ve dünyaca büyük makamlarda bulunanlara da kemal-i dikkatle okutturuyor, başka bir sahada fütuhata meydan açıyor.

Ve en ziyade rikkatime dokunan ve kendi elemimden başka herbirinizin sıkıntısından başıma toplanan bütün elemelere ve teessüflere karşı

ramazanda, *bir saati yüz saat hükmüne getiren o şehri mübarekte* bu musibet dahi, o yüz sevabı herbir saati on saat derecesinde ibadet yapmakla bine ıblağ ettiğiinden,

Risale-i Nur'dan tam ders alan ve dünya fânî ve ticaretgâh olduğunu bilen ve her şeyi imanı ve âhireti için feda eden

ve bu **dershane-i Yusufiye**deki muvakkat sıkıntıların daimî lezzetler ve faideler vereceklerine inanan

sizin gibi ihlaslı zâtlara acımak ve rikkatten ağlamak haletini, tebrik ve sebatınızı gayet istihsan ve takdir etmek haletine çevirdi.

I declared: "All praise and thanks be to God for all circum-stances other than unbelief and misguidance!"

I am of the opinion that in this respect there are such benefits both for myself, and for our brotherhood, and for the Risale-i Nur, and for our Ramadans, and for you,

that if the veil was drawn back, it would make us declare: "Thanks be to You, O God! This Divine Decree and Determining are an instance of Your grace for us."

Do not blame those who were the cause of this affair. The far-reaching and fearful plans for this calamity had long since been laid, and in the event we have got off lightly.

God willing, it will pass quickly. In accordance with the meaning of the verse, **It may be that you hate a thing, and it is good for you** {Qur'an, 2:216} do not be grieved.
Said Nursi

#320

My Dear Brothers!

I am very happy to be close to you. From time to time I converse with you in imagination and am consoled.

Know that if it had been possible, I would proudly and happily have endured all your difficulties.

Because of you, I love Isparta and its environs down to its very stones and soil. I declare even, and I shall say so officially,

if the Isparta authorities were to inflict some penalty on me and another province was to acquit me, I would still choose here.

Yes, I am from Isparta in three respects. I cannot prove it genealogically, but I have the conviction that the forebears of Said, who came into the world in the sub-district of Ispartit, went there from here.

And the province of Isparta has given me such true brothers that I would be happy to sacrifice not Abdülmecid* and Abdurrahman**, but Said [myself] for each one of them.

{* **Abdülmecid** (d.1967) was Bediuzzaman's younger brother. He was a teacher of the religious sciences, then a Mufti. He translated parts of the Risale-i Nur into Arabic, and others from Arabic into Turkish. [Tr.]

** **Abdurrahman** (1903-1928) was the son of Bediuzzaman's elder brother, Abdullah. He was Bediuzzaman's "spiritual son, student, and assistant," and joined his uncle in Istanbul after the First World War. He published a short biography of Bediuzzaman at that time. [Tr.]}

It is my guess that there is no one on earth at this time who suffers less —in their hearts, spirits, and minds— than the Risale-i Nur students.

Ben de **أَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ سِوَى الْكُفْرِ وَالضَّلَالِ** dedim.

Bana ait bu faideler gibi hem uhuvvetimizin, hem Risale-i Nur'un, hem ramazanımızın, hem sizin bu yüzde öyle faideleri var ki,

perde açılrsa, "Ya Rabbenâ! Şükür. Bu kaza ve kader-i İlahî, hakkımızda bir inayettir." dedirtecek kanaatım var.

Hâdiseye sebebiyet verenlere itab etmeyiniz. Bu musibetin geniş ve dehşetli plânı çoktan kurulmuştu, fakat manen pek çok hafif geldi.

İnşâallah çabuk geçer. **عَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ**

لَكُمْ sırrıyla müteessir olmayınız.

Said Nursî

Aziz kardeşlerim!

Yakınıınızda bulunmakla çok bahtiyarım. Sizin hayalinizle arasıra konuşurum, müteselli olurum.

Biliniz ki: Mümkün olsaydı, bütün sıkıntılarınızı kemal-i iftihar ve sevinçle çekerdim.

Ben, sizin yüzünüzden Isparta'yı ve havalisini taşıyla, toprağıyla seviyorum. Hattâ diyorum ve resmen de diyeceğim:

Isparta hükûmeti bana ceza verse, başka bir vilayet beni beraet ettirse, yine burayı tercih ederim.

Evet, ben üç cihetle Isparta'lıyım. Gerçi tarihçe isbat edemiyorum, fakat kanaatım var ki; İspartit nahiyesinde dünyaya gelen Said'in aslı, buradan gitmiş.

Hem Isparta Vilayeti öyle hakikî kardeşleri bana vermiş ki; değil Abdülmecid ve Abdurrahman, belki Said'i onların herbirisine maalmemnuniye feda eylerim.

Tahmin ederim, şimdi küre-i arzda Risale-i Nur şakirdlerinden -kalben ve ruhen ve fikren- daha az sıkıntı çeken yoktur.

For due to the lights of certain, verified belief, their hearts, spirits, and minds do not suffer distress.

As for physical hardships, they know from the teachings of the Risale-i Nur, that they are both transitory, and unimportant, and yield reward,

and are a means by which the service of belief unfolds in other channels, and so meet them with thanks and patience.

They prove through their states of mind that *certain, verified belief leads to happiness in this world too.*

Yes, they say "Let's see what God does, whatever He does, it is good," and steadfastly work to transform these transient difficulties into permanent instances of mercy.

May the Most Merciful of the Merciful increase the numbers of those like them, make them the cause of pride and happiness for this country, and grant them eternal happiness in Paradise. Amen!

Said Nursi

My Dear, Loyal Brothers!

In regard to this Divinely ordained event from the point of view of the justice of Divine Determining:

because some of the new students sought worldly things by means of the Risale-i Nur, which were not in keeping with the true meaning of sincerity, they found themselves confronted by self-seeking rivals,

Çünkü kalb ve ruh ve akılları iman-ı tahkikî nurlarıyla sıkıntı çekmezler.

Maddî zahmetler ise, Risale-i Nur dersiyle hem geçici, hem sevablı, hem ehemmiyetsiz,

hem hizmet-i imaniyenin başka bir mecrada inkişafına vesile olmasını bilerek şükür ve sabırla karşılıyorlar.

İman-ı tahkikî dünyada dahi medar-ı saadettir diye halleriyle isbat ediyorlar.

Evet "Mevlâ görelim neyler, neylerse güzel eyler." deyip, metinane bu fânî zahmetleri bâkî rahmetlere tebdile çalışıyorlar.

Cenab-ı Erhamürrâhimîn onların emsallerini çoğaltsın, bu vatana medar-ı şeref ve saadet yapsın ve onları da Cennet-ül Firdevs'te saadet-i ebediyeye mazhar eylesin, âmîn!

Said Nursî

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bu kaza-i İlahînin adalet-i kaderiye noktasında,

yeni talebelerden bir kısım zâtların sırr-ı ihlâsa muvafık olmayan dünya cihetini de Risale-i Nur ile arzu etmesinden, bazı menfaat-perest rakipleri karşısında bulup,

and obtaining from somewhere a long way off from me **the Fifth Ray**, the original of which was written twenty-five years ago and in the past eight years copies of which have only twice come into my possession and were then mislaid,

a number of jealous people like that corrupt hoja aroused the suspicions of the judiciary with it.

At the same time, The Supreme Sign (Âyetü'l-Kübra) was printed without my agreement instead of The Key To Belief (Miftahü'l-İman Mecmuası), which I wanted printed in the new letters;

on the arrival of copies of it, it was reported to the Government, and the two matters were confused.

Suggesting the Fifth Ray had been printed in opposition to the Civil Code, some malicious people made a mountain out of a molehill and had us put away in this place of penitence.

Nevertheless, Divine Determining drove us here for our own good;

it called us again to the 'School of Joseph,' where, being far more meritorious than the places of ordeal of former times, we could receive a thorough lesson in sincerity and rectify our attachment to the affairs of this world, which in truth are valueless.

We say in the face of the unfounded suspicions of the worldly: from beginning to end the Seventh Ray (The Supreme Sign) is about belief; you have been deceived;

it is completely different to the Fifth Ray, which has been held strictly private and was not found in my possession in any of the scrupulous searches, and was originally written twenty years ago.

We did not agree to show it to anyone at the present time, let alone have it printed; it nevertheless is a verified prediction, and does not contest anything.

In His Name, be He glorified!

I again congratulate you on the festival; do not be sorry that we could not meet in person.

In truth we are always together, and God willing this togetherness will continue on the road to eternity.

It is my opinion that the eternal merits, and the virtues and joys of the spirit and heart that you obtain in serving belief reduce to nothing the present temporary, passing sorrows and hardships.

Up to now, there has been no one who has suffered as few difficulties as the Risale-i Nur students in such sacred service.

yirmibeş sene evvel aslı yazılan ve sekiz sene zarfında bir-iki defa elime geçen ve aynı vakitte kaybettirilen "**Beşinci Şua**" benden uzak bir yerde ele geçmesiyle,

o hoca bozması gibi kıskançlar, onunla adliyeyi evhamlandırıdılar.

Aynı vakit, benim arzu ettiğim yeni harfler ile "Miftah-ül İman Mecmuası" yerine "Âyet-ül Kübra" muvafakatım olmadan tab'olması

ve nüshaları gelmesi hükûmete aksetmiş, iki mes'ele birbiriyle karıştırılmış.

Güya "Kanun-u Medeniye"ye karşı o "Beşinci Şua" tab'edilmiş diye ehl-i garaz, bir habbeyi yüz kubbe yaparak gadren bizleri şu çilehaneye soktu.

Fakat kader-i İlahî ise, menfaatimiz için buraya sevketti.

Ve eski zamanlarda ihtiyarî çilehanelerin sevab noktasında çok fevkinde sevabdar etmek sırrıyla, bizi ihlas dersini tam almak ve hakikaten kıymetsiz olan dünya umûruna karşı alâkalarımızı ta'dil etmek için yine Medrese-i Yusufiye'ye çağırdı.

Ehl-i dünya evhamına karşı deriz: "Yedinci Şua" baştan aşağıya kadar imandır, aldanmışsınız;

ve gayet mahrem tutulan ve şiddetli taharrilerde bizde bulunmayan ve aslı yirmi sene evvel yazılan "Beşinci Şua" bütün bütün ayrıdır.

Biz, bunun değil tab'ına, belki bu zamanda hiç kimseye göstermesine razı olmamakla beraber, orada doğru çıkmış bir ihbar-ı gaybîdir, mübareze etmiyor.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Bayramınızı tekrar tebrikle beraber, sureten görüşemediğimize teessüf etmeyiniz.

Bizler hakikaten daima beraberiz, ebed yolunda da inşaallah bu beraberlik devam edecek.

İmanî hizmetinizde kazandığınız ebedî sevablar ve ruhî ve kalbî faziletler ve sevinçler, şimdiki geçici ve muvakkat gamları ve sıkıntıları hiçe indirir kanaatındayım.

Şimdiye kadar, Risale-i Nur şakirdleri gibi çok kudsî hizmette çok az zahmet çekenler olmamış.

Yes, *Paradise is not cheap*. To save others from absolute disbelief, which destroys the life of both this world and the hereafter, is of the very greatest importance at this time.

If there is a little hardship, it should be met with enthusiasm, thanks, and patience.

Since our Creator, Who employs us, is All-Compassionate and Wise, we should rely on His mercy and wisdom and meet everything with resignation and joy.

#322

An heroic brother of ours has assumed all responsibility for The Supreme Sign affair.

He has shown how much he deserves the extraordinary honour and merit pertaining to the hereafter he has gained through his pen and the Hizb al-Qur'an* and Hizb al-Nuri**, and made me weep at the deep joy I felt.

{* *Hizb al-Qur'an: A collection of Qur'anic verses, many of which form the basis of, and are expounded in, the Risale-i Nur. [Tr.]*

** *Hizb al-Nuri: A long supplication. See also, page 501 footnote 78. [Tr.]*

There is much wisdom in The Supreme Sign, the Seventh Ray, attracting attention to itself, and preparing the ground for the future triumphs it deserves:

its temporary confiscation will not nullify the work and expenses of that brother and his wife; God willing, it will make them shine even more. This we await from Divine mercy.

From your brother who, through the use of the first person plural in all his supplications, such as: "Deliver us; have mercy on us; preserve us," includes all of you in them without exception;

who works in accordance with the principle of our partnership of the spirit, as though we were numerous bodies and a single spirit

and is more concerned with your distress than you are yourselves; and who, from your collective personality awaits strength, assistance, constancy, steadfastness, and intercession.

Said Nursi

At a time when, under the effects of this event, I determined to completely resign myself to sacrificing myself for my innocent brothers and was seeking for a solution, I read Jaljalutiya*.

{*A qasida written in Syriac and Arabic, which is attributed to 'Ali b. Abi Talib. [Tr.]}

It suddenly occurred to me that Imam 'Ali (May God be pleased with him) prayed: "O God! Deliver us!"; God willing, you shall be delivered through the meaning of his supplication.

Evet, *Cennet ucuz değil*. İki hayatı imha eden küfr-ü mutlakdan kurtarmak, bu zamanda pek çok ehemmiyetlidir.

Bir parça meşakkat olsa da, şevk ve şükür ve sabırla karşılamalı.

Madem bizi çalıştıran Hâlıkımız Rahîm ve Hakîm'dir; başa gelen her şeyi rıza ile, sevinç ile, rahmetine, hikmetine itimad ile karşılamalıyız.

Kahraman bir kardeşimiz "Âyet-ül Kübra" mes'elesinde bütün mes'uliyeti kendine alıp

Hizb-i Kur'an'ı ve Hizb-i Nur'u ve kalemiyle kazandığı fevkalâde uhrevî şeref ve fazilete istihkakını tam göstermiş, beni derin sevinçlerle ağlatmış.

Ve "Yedinci Şua" olan "Âyet-ül Kübra" tam nazar-ı dikkati celbederek ileride ona lâıyk bir fütuhâtı ihzar etmek hikmetiyle

ona gelen bu muvakkat müsadere, o kardeşimizin ve rûfekasının hizmetlerini ve masraflarını zayi' etmeyecek, inşaallah daha parlattırarak diye rahmet-i İlahiyeden bekleriz.

Sizi bütün dualarında **أَجْرًا وَارْتِمًا وَاحْفَظْنَا** gibi bütün mütekellim-i maalgayr sîgalarında bilâ-istisna dâhil edip,

kesretli cesedler ve bir tek ruh hükmünde şirket-i maneviyemizin düsturlarıyla çalışan

ve sizin sıkıntınız ile sizden ziyade alâkadar olan ve şahs-ı manevînizden himmet ve meded ve sebat ve metanet ve şefaât bekleyen

Kardeşiniz

Said Nursî

Bu hâdisе tesiriyle ben kendimi masum kardeşlerime rızayı kalb ile feda etmeye kat'î azm u cezmettiğim ve çaresini fikren aradığım vakitte, Celcelutiye'yi okudum.

Birden hatıra geldi ki, İmam-ı Ali Radıyallahü Anh: "Ya Rab! Eman ver!" diye dua etmiş; inşaallah, o duanın sırrıyla selâmete çıkarsınız.

Yes, in his Qasidat al-Jaljalutiya, Imam ‘Ali (May God be pleased with him) gave news of the Risale-i Nur in two ways, and alluded to The Supreme Sign with the lines “And through The Supreme Sign, secure me from sudden disaster.”

Through this allusion, he is indicating that due to The Supreme Sign, a disaster of significant proportions will be visited on the Risale-i Nur students

and is beseeching God to deliver the students from the calamity for the sake of The Supreme Sign; he is making the treatise and its source an intercessor.

Yes, the printing of The Supreme Sign was made the pretext for the calamity that occurred, and confirmed exactly that sign of the Unseen.

#323

Also, on the opposite page in the qasida, it says at the end of the allusions to the important parts of the Risale-i Nur and their arrangement, in meaning:

These letters of light, gather together their properties;
And study their meanings, for through them good is fulfilled.

That is: “The words and letters of the Risale-i Nur, which we alluded to; collect their properties and study their meanings, for all good and happiness is achieved through them.”

It may be inferred from the phrase “Study the meanings of the letters” that it refers not to the letters, which express no meaning, but to the treatises called Sözler, which means The Words.

None knows the Unseen save God.
Our Sustainer! Do not call us to task if we forget or do wrong. {Qur’an, 2:286}
Said Nursi

My Dear, Loyal Brother, Re’fet Bey!

I cannot meet with indifference your learned questions since they are the keys to important truths contained in the part of the Risale-i Nur called Mektûbat (Letters). A short answer is as follows:

Since the Qur’an is a pre-eternal address and speaks with all the classes of humanity and all the groups of worshippers,

it has to possess numerous meanings conformable with them, and numerous levels of the universal meanings.

Evet Hazret-i Ali Radiyallahü Anh, Kaside-i Celcelutiye’de iki suretle Risale-i Nur’dan haber verdiği gibi, Âyet-ül

Kübra Risalesine işareten وَ بِالْآيَةِ الْكُبْرَى أَمِّي مِنَ

der.

Bu işaretle ima eder ki: Âyet-ül Kübra yüzünden ehemmiyetli bir musibet Risale-i Nur talebelerine gelecek

ve Âyet-ül Kübra hakkı için o fecet ve musibetten şakirdlerine eman ver, diye niyaz eder, o risaleyi ve menbainı şefaatçı yapar.

Evet Âyet-ül Kübra Risalesinin tab’ı bahanesiyle gelen musibet, aynen o remz-i gaybîyi tasdik etti.

Hem o kasidede Risale-i Nur’un mühim eczalarına tertibiyle işaretlerin hâtimesinde, mukabil sahifede der:

وَتِلْكَ حُرُوفُ الثَّوْرِ فَاجْمَعْ خَوَاصَّهَا وَ حَقِّقْ مَعَانِيَهَا
بِهَا الْخَيْرُ تُمِمْتْ

Yani: "İşte Risale-i Nur’un sözleri harfleri ki, onlara işaretler eyledik. Sen onların hâssalarını topla ve manalarını tahkik eyle. Bütün hayır ve saadet, onlarla tamam olur." der.

"Harflerin manalarını tahkik et." karinesiyle manayı ifade etmeyen hecaî harfler murad olmayıp, belki kelimeler manasındaki "Sözler" namıyla risaleler muraddır.

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ
رَبَّنَا لَا تَوَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا

Said Nursî

Aziz, sıddık kardeşim Re’fet Bey!

Senin âlimane suallerin Risale-i Nur’un "Mektubat" kısmında çok ehemmiyetli hakikatların anahtarları olmasından senin suallerine karşı lâkayd kalamıyorum. Bunun kısa cevabı şudur:

Madem Kur’an bir hutbe-i ezeliyedir, nev’-i beşerin umum tabakatıyla ve ehl-i ibadetin bütün taifeleriyle konuşur;

elbette onlara göre müteaddid manaları ve küllî manasının çok mertebeleri bulunacak.

Some commentators choose only the most general or the most explicit meaning, or one which expresses an obligatory act or a confirmed practice of the Prophet (PBUH).

For example, for the verse, **And in the night glorify God** {Qur'an, 52:49} they mention an important sunna, the two rak'as of the tahajjud prayer, and for the verse, **The flight of the stars** {Qur'an, 52:49} the early morning Fajr sunna, which is a confirmed Practice of the Prophet (PBUH).

And there are numerous other constituents of the former meaning. My brother! Speaking with you does not cease.

My Dear, Loyal Brothers!

I have just performed the noon prayer and it occurred to me when I was reciting the tesbihat that you were all probably sad at thinking of yourselves and your relations at home.

#324

It suddenly came to mind that if those of former times who chose the hereafter over this world and passed their lives mortifying the flesh in caves and other places of ordeal with the intention of being saved from the sins of society and of working sincerely for the hereafter,

had lived now, they would have been Risale-i Nur students.

Certainly, those living under the conditions of these times are ten times more needy than they were and gain ten times more merit, and are ten times more comfortable.

My Dear, Blessed Brothers!

Very many greetings... In former times in my native region, we used to recite Sura al-Ikhlâs a thousand times on the Day of 'Arafa*.
{*The eve of the Feast of Sacrifices ('Id al-Adha). [Tr.]}

Now, I am able to recite five hundred on the day before, and five hundred on the Day of 'Arafa. Those who are confident may recite them all at once.

I cannot see you and cannot speak with you all personally, but most of the time I can converse with you all while praying, sometimes by name.

My Dear, Loyal Brothers!

I reckon that up to now two leaders of the main group of the Light (Nur) Factory circle have been saved.

That circle, that group, has truly accomplished the triumphs of twenty to thirty years in six or seven;

Bazı müfessirler, yalnız en umumî veya en sarîh veya vâcib veya bir sünnet-i müekkede'yi ifade eden manayı tercih eder.

Meselâ bu âyette **وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ** dan ehemmiyetli bir sünnet olan iki rek'at teheccüd namazını ve **إِدْبَارَ النُّجُومِ** dan, bir sünnet-i müekkede olan sabah fecir sünnetini zikretmiş.

Yoksa evvelki mananın daha çok efradı var. Kardeşim, seninle konuşmak kesilmemiş.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Şimdi zuhr namazını kıldım, tesbihat içinde siz hatırıma geldiniz ki; herbiri hem kendini, hem hanesindeki akrabasını düşünmekle mahzun olur.

Birden kalbe geldi ki: Madem eski zamanlarda âhiretini dünyasına tercih edenler, hayat-ı içtimaiyenin günahlarından kurtulmak ve âhiretine hâlisane çalışmak niyetiyle mağaralarda, çilehanelerde riyazet ile hayatlarını geçirenler

bu zamanda olsaydılar, Risale-i Nur şakirdleri olacaktılar.

Elbette şimdi bu şerait altında bunlar, onlardan on derece daha ziyade muhtaçtır ve on derece fazla fazilet kazanıyorlar ve on derece daha rahatlırlar.

Aziz, mübarek kardeşlerim!

Pek çok selâm... Bizim memlekette eskide arefe gününde bin İhlâs-ı Şerif okurduk.

Ben şimdi bir gün evvel beşyüz ve arefede dahi beşyüz okuyabilirim. Kendine güvenen, birden okuyabilir.

Ben gerçi sizleri göremiyorum ve hususî herbirinizle görüşmüyorum, fakat ben ekser vakitler, dua içinde herbirinizle bazan ismiyle sohbet ederim.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Ben şimdiye kadar Nur fabrika dairesinin mübarekler heyetinden iki ehemmiyetli rükünler kurtulmuşlar tahmin ederdim.

Elhak o daire, o heyet; altı-yedi senede yirmi-otuz sene kadar fatihane iş görmüşler.

as though it was a souvenir of their shining pens, their service does not cease; it causes merits to be recorded in the books of their deeds in their places.

In fact, the Hizb-i Nuri has achieved such overwhelming conquests and entered such important places that it is as if those who published it are continuously working.

I supposed that like the first person, Hafiz Mustafa, who has worked so hard and is so hardworking, was outside, then I heard that he is here too. Thinking it was perhaps another Mustafa, I found consolation.

My Dear Brothers!

This morning while reciting the tesbihat, I pitied Hafiz Tevfik. I recalled that it is the second time he has suffered this trouble.

#325

Then it suddenly occurred to me: Congratulate him! With needless caution, he wanted to withdraw himself a little from his important position and his large share in the Risale-i Nur.

But the vastness and sacredness of his service again awarded him a large share and vast merit.

One should not flee from spiritual honour such as that due to a little distress and fleeting hardship.

Yes, my brothers! Everything departs, and after it has gone, if it was pleasure and enjoyment, it goes for nothing,

while if it was distress and hardship, it yields such pleasurable benefits, both in this world and in the hereafter, and from the point of view of being sacred service, that it reduces the trouble to nothing.

With the exception of one of you, I am the most elderly and it is I who suffers the most troubles,

yet I assure you that by practising total patience, offering thanks, and endurance, I am happy at my situation.

Thanks in the face of disaster is for the reward to be had from disaster, and for the benefits in this world and the next.

My Dear Brothers!

With the disappearance of the things preventing the completion of the 'Topics' of The Fruits of Belief, writing will recommence, God willing.

One of these was the cold, the other was the fright the Masons took at its power.

I think of this calamity from the angle of Divine Determining, and my difficulties are transformed into mercy.

Parlak kalemlerinin yadigârları gibi, onların hizmetleri yine tevakkuf etmez; onların bedeline, onların defter-i a'mallerine hasenat yazdırıyor.

Hattâ Hizb-i Nurî'nin öyle bir kuvvetli fütuhâtı var ve öyle ehemmiyetli yerlere girmiş ki, onu neşredenler mütemadiyen çalışıyorlar hükmündedir.

Ben, pek çok çalışmış ve çalışkan Hâfız Mustafa'yı da evvelki zât gibi dışarıda zannederdim, yalnız bir defa "O da buradadır" işittim; belki başka Mustafa'dır diye teselli buluyordum.

Aziz kardeşlerim!

Ben, bu sabah tesbihatta Hâfız Tevfik'e acıdım. Bu iki defadır zahmet çekiyor tahattur ettim.

Birden hatıra geldi: Onu tebrik et! O, kendini faidesiz bir ihtiyat ile Risale-i Nur'daki çok ehemmiyetli makamından ve büyük hissesinden bir derece çekmek isterdi.

Fakat hizmetinin kudsiyeti ve azameti, onu yine o büyük hisseye ve pek büyük sevaba muvaffak eyledi.

Az bir sıkıntı ve geçici bir küçük zahmet ile böyle bir şeref-i manevîden geri kalmamak gerektir.

Evet kardeşlerim! Madem her şey gidiyor ve gittikten sonra eğer lezzet ve keyf ise, boşu boşuna gider, bir hasret kalır;

eğer sıkıntı ve zahmet ise, hem dünyevî ve uhrevî, hem böyle bir kudsî hizmet noktasında öyle bir lezzetli faideler var ki, o zahmeti hiçe indirir.

İçinizde biri müstesna, en ihtiyarı ve en ziyade başına sıkıntılar toplanan benim.

Sizi temin ederim; tam bir sabır ve şükür ve tahammül ile halimden memnunum.

Musibete şükür ise, musibetteki sevab ve uhrevî ve dünyevî faideleri içindir.

Aziz kardeşlerim!

"Meyve"nin mes'elelerinin tekmil edilmesine meydan vermeyen manilerin zevali ile inşâallah yine başlanacak ki;

birisi, soğuk; birisi, masonların onun kuvvetinden dehşet almalarıdır.

Ben bu musibette, kader-i İlâhî cihetini düşünüyorum. Zahmetim rahmete inkılab eder.

Yes, as is explained in the Treatise On Divine Determining, there are two causes for every event:

one is apparent; people base their judgements on this and frequently act unjustly.

The other is reality, according to which Divine Determining judges;

it acts with justice in the events in which man acted unjustly.

For example, a man is sent to prison for a theft he did not commit.

Divine Determining also sentences him to imprisonment, but for a secret crime,

and acts justly within the human injustice.

Thus, there are two causes for our having been set this severe trial, the purpose of which is to separate out the diamonds from the pieces of glass, the veracious devotees from the inconstant waverers, and the purely sincere from those unable to give up their egotism and self-interest:

The First is a powerful solidarity and a sincere and remarkable service of religion which aroused the suspicions of the worldly and the politicians; human injustice looks to this.

The Second: Since not everyone on their own could demonstrate their worthiness of this sacred service through complete sincerity and total solidarity, Divine Determining looked to this too.

#326

But that Determining is now pure mercy for us within the pure justice,

for it brought together brothers who greatly missed each other,

and transformed their hardships into worship and their losses into alms-giving.

It is also pure mercy in many other respects, like attracting attention from all quarters to the treatises the brothers have written out;

and not allowing worldly possessions and children and comfort, which are temporary, fleeting and which one day they will be bound to leave behind when they enter the grave, to damage their lives in the hereafter;

and making them accustomed to patient endurance; and their being heroic models for the believers of the future, and even their leaders.

But there is one aspect that caused me some thought,

which is that if a finger is wounded, the eye, mind, and heart neglect their important duties and become preoccupied with it.

Evet Risale-i Kader'de beyan edildiği gibi, her hâdisede iki sebep var:

Biri zahirîdir ki; insanlar ona göre hükmederler, çok defa zulmederler.

Biri de hakikîdir ki; Kader-i İlahî ona göre hükmeder,

o aynı hâdisede beşer zulmünün altında adalet eder.

Meselâ bir adam, yapmadığı bir sirkat ile zulmen hapse atılır.

Fakat gizli bir cinayetine binaen, kader dahi hapsine hüküm verir,

aynı zulm-ü beşer içinde adalet eder.

İşte bu mes'elemizde elmaslar, şişelerden; sıddık fedakârlar, mütereddid sebatsızlardan; ve hâlis muhlisler, benlik ve menfaatini bırakmayanlardan ayrılmak için bu şiddetli imtihana girmemizin iki sebebi var:

Birisi: Ehl-i dünya ve siyasetin evhamlarına dokunan kuvvetli bir tesanüd ve ihlasla fevkalâde hizmet-i diniyedir; zulm-ü beşer buna baktı.

İkincisi: Herkes kendi başına bu kudsî hizmete tam ihlas ve tam tesanüd ile tam liyakat göstermediğimizden, kader dahi buna baktı.

Şimdi kader-i İlahî, ayn-ı adalet içinde hakkımızda ayn-ı merhamettir ki;

birbirine müştak kardeşleri bir meclise getirdi,

zahmetleri ibadete ve zayıatları sadakaya çevirdi.

Ve yazdıkları risaleleri her taraftan nazar-ı dikkati celbetmek

ve dünyanın mal ve evlâdı ve istirahatı pek muvakkat ve geçici ve herhalde bir gün onları bırakıp toprağa girecek olmasından, onların yüzünden âhiretini zedelememek

ve sabır ve tahammüle alışmak ve istikbaldeki ehl-i imana kahramanane bir nümune-i imtisal, belki imamları olmak gibi *çok cihetle ayn-ı merhamettir*.

Fakat yalnız bir cihet var ki, beni düşündürüyor.

Nasıl bir parmak yaralansa; göz, akıl, kalb ehemmiyetli vazifelerini bırakıp onunla meşgul oluyorlar;

Similarly, our lives, which reach this pitch of distress, busy our hearts and spirits with their wounds.

Then just when I should be forgetting the world, the situation took me to the Masons' council, and busied me with dealing them blows.

I was consoled by the possibility that Almighty God might accept this state of heedlessness as a sort of intellectual striving.

I received the greetings of Ali Gül, the brother of Hafiz Mehmed, the Risale-i Nur's esteemed teacher.

I send greetings and prayers both to him, and to all his fellow villagers, and to all the people of Sava*, both living and dead.

{*Sava or Sav: A village close to the town of Isparta and some 50 k. from Barla, the village where Bediuzzaman was exiled between 1926-1934. All the inhabitants of Sav, young and old, men and women, voluntarily assisted in the writing out and dissemination of the Risale-i Nur.}

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

Your constancy and steadfastness foil all the plans of the Masons and dissemblers.

Yes, my brothers, there is no need to hide it, those atheists draw comparisons between the Risale-i Nur and its students, and the sufi orders and particularly the Naqshbandi Order,

and with the idea of refuting us and scattering us, attack us with the schemes with which they defeated the sufis.

Firstly: To intimidate and scare, and show up the abuses of the sufi way.

And secondly: To publicize the faults of its leaders and followers.

#327

And thirdly: To corrupt them with the enticing vices and stupefying, pleasurable poisons of materialist philosophy and civilization;

and destroy their solidarity; and disparage their leaders with treacherous lies;

and discredit their ways with some of the principles of science and philosophy.

They attacked us with the same weapons they used against the Naqshbandis and sufis, but they were deceived.

For since the essence of the Risale-i Nur's way is complete sincerity, and the giving up of egotism,

öyle de: Bu derece zarurete giren sıkıntılı hayatımız; yarasıyla kalb ve ruhumuzu kendiyile meşgul eder.

Hattâ dünyayı unutmak lâzım olduğu bir zamanımda, o hal beni masonların meclisine getirdi, onları tokatlamakla meşgul eyledi.

Cenab-ı Hak bu gaflet halini de bir mücahede-i fikriye nev'inden kabul etmek ihtimaliyle teselli buldum.

Risale-i Nur'un kıymetdar muallimi Hâfız Mehmed'in kardeşi Ali Gül'ün selâmını aldım.

Ben hem ona, hem bütün hemşehrilerine ve Sava'nın bütün ahya ve emvatına binler selâm ve dua ederim.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Sizin sebat ve metanetiniz, masonların ve münafıkların bütün plânlarını akîm bırakıyor.

Evet kardeşlerim, saklamağa lüzum yok. O zındıklar, Risale-i Nur'u ve şakirdlerini tarîkata ve bilhâssa Nakşî Tarikatına kıyas edip,

o ehl-i tarîkatı mağlub ettikleri plânlar ile bizleri çürütmek ve dağıtmak fikriyle bu hücumu yaptılar.

Evvelâ: Ürkütmek ve korkutmak ve o mesleğin sû'-i istimalatını göstermek.

Ve sâniyen: O mesleğin erkânlarının ve müntesibînin kusuratlarını teşhir etmek.

Ve sâlisen: Maddiyyun felsefesinin ve medeniyetinin cazibedar sefahet ve uyutucu lezzetli zehirleriyle ifsad etmek ile

mabeynlerinde tesanüdü kırmak ve üstadlarını ihanetlerle çürütmek

ve mesleklerini fennin, felsefenin bazı düsturlarıyla nazarlarından sukut ettirmektir ki;

Nakşîlere ve ehl-i tarîkata karşı istimal ettikleri aynı silâh ile bizlere hücum ettiler, fakat aldandılar.

Çünkü Risale-i Nur'un meslek-i esası; ihlas-ı tam ve terk-i enaniyet

and to search out and perceive the mercy within difficulties and the permanent pleasures within pains,

and to point out the grievous pains within fleeting dissolute pleasures,

and that belief is the means to innumerable pleasures in this world too,

and to teach the points and truths that the hand of no philosophy can reach,

God willing it will make all their plans come to nothing,

and showing that no comparison can be made between the way of the Risale-i Nur and the sufi orders, it will silence them utterly.

A Subtle Point

This morning someone called me from the gendarmes' ward next to me and I went to the window.

He said: "Our door has closed by itself and whatever we do we can't open it."

So I told him: "It is a sign for you that among the people you guard and keep behind bars, are those who are innocent like yourselves.

They even insulted me on the pretext of my seeing one of my brothers I had not seen for ten years,

and on another pretext, closed the second of our outer doors. As a punishment, your door closed too."

Said Nursi

My Dear, Loyal Brothers!

There are three further points concerning the subtle point I wrote to you yesterday:

The First: As a representative of the collective personality of a blessed group that will be formed in the future,

through the blessings of that collective personality, the bolted door opened of its own accord;

again, they were angry with a representative of a blessed group which is now in existence meeting with me for half a minute, after ten years.

I too was angered, and again said: "Let the doors close!"

The following morning—it had never happened before—the guards' doors closed, and did not open for two hours.

#328

Second Elegant Point: I sent a note to the public prosecutor by means of the prison governor. I said in it:

ve zahmetlerde rahmeti ve elemelerde bâki lezzetleri hissedip aramak

ve fânî ayn-ı lezzet-i sefihanede elîm elemeleri göstermek

ve imanın bu dünyada dahi hadsiz lezzetlere medar olmasını

ve hiçbir felsefenin eli yetişmediği noktaları ve hakikatları ders vermek olduğundan,

onların plânlarını inşaallah tam akîm bırakacak

ve meslek-i Risale-i Nur ise tarîkatlara kıyas edilmez diye onları susturacak.

Bir Latife

Bu sabah, yanımdaki jandarma koğuşundan biri beni çağırdı, pencereye çıktım.

Dedi: "Bizim kapımız kendi kendine kapandı, ne yapıyoruz açılmıyor."

Ben de dedim: "Size işarettir ki; nöbetdar olduğunuz ve üstlerinden kapı kapattığınız adamlar içinde sizin gibi masumlar var.

Hattâ on seneden beri görmediğim bir kardeşimle bir dakika görüşmek bahanesiyle bana ihanet

ve başka bahane ile dış kapımızın ikincisini dahi kapadılar. Onun cezası olarak, sizin kapınız dahi kapandı."
Said Nursî

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Size dün yazdığım latifenin üç zarafeti var:

Birincisi: İstikbalde gelecek mübarek heyetin şahs-ı manevîsinin bir mümessili olmasından,

o şahs-ı manevînin sırrıyla ve bereketiyle sürgülü kapı kendi kendine açıldığı gibi;

yine o tahakkuk edip vücuda gelmiş mübarek heyetin bir mümessilinin on sene sonra yarım dakika benimle görüşmesi sebebiyle bana hiddet edildi.

Ben de hiddet ettim, "Kapıları kapansın" tekrar eyledim.

Aynı günün gecesinin sabahında -hiç vuku bulmamış- kendi kendine nöbetçilerin kapıları kapandı, iki saat açılmadı.

İkinci Zarafeti: Ben bir pusla müddeiumuma müdürle göndermişim, içinde demiştim:

“I am being kept in isolation and I can’t meet with anyone. Even if I was to, I do not know anyone in this town. ... with someone from the town council here... and so on.”

Later the prosecutor asked if I was in solitary confinement. The prison governor said: “No.” Both of them objected to my note.

The same day, a distant and half crazy relation came and visited me for half a minute, and it was portrayed in such a way as to show that I had never been in solitary confinement. Their objections rebounded on themselves.

The Third: The noise of the troublesome youths next door to me between the evening and night prayers disturbed me, but not too much.

It was that day that they found an excuse and shut the door. The foul stench also grew worse in my cell, and the din the youths made by my door disturbed me excessively.

I again said: “Let the doors close! Why are they doing this?” That morning, the incident occurred.

My Brothers!

The two Topics you have written in the new letters have had a tremendous effect.

It will be excellent if the First, Second, and Third Topics are written out as well.

But I find it worrying if it is Husrev and Tahiri who do this since their pens are particularly suited to the Qur’an and the Qur’anic script, and are charged with it. It will better if others write them.

My Dear Brothers!

For the past year I have been using an amount, that is, around a kilo, of vermicelli and rice.

I have no doubt that they are a means of plenty. But you do not leave them with me now so that I can cook them.

So I give them to you as a gift, as a means to blessings and plenty.

On one occasion, I saw a wondrous increase in the star-shaped vermicelli.

I used to dry the pieces after cooking them.

I myself and others saw that one single piece was ten times larger than normal.

My Dear Brothers!

Last night while I was reciting my invocations, the guards and others could hear me.

Ben tecriddeyim, kimse ile görüşemiyorum, görüşsem de bu şehirde kimseyi tanımıyorum. Buranın belediyesi birisiyle ilâ âhir...

Sonra müddeiumumî demiş: "O tecridde mi?" Müdür demiş: "Yok." İki bana itiraz etmişler.

Aynı gün, yarım meczub ve yarım akraba biri yarım dakika benim ile görüşmesi yüzünden öyle bir vaziyet gösterildi ki, hiçbir tecridde olmamış. Bana itirazları yüzlerine çarptı.

Üçüncüsü: Komşudaki haylaz gençlerin kapıda gürültüleri akşam yatsı ortasında bana zarar ederdi, fakat az idi.

O kapıyı da aynı gün bir bahane ile kapattılar. Hem fena koku menzilemde ziyadeleşti, hem o haylazların kapıma yakın gürültüleri ziyade bana zarar verdi.

Ben de yine: "Kapıları kapansın, neden böyle yapıyorlar?" dedim. Aynı sabah o hâdise oldu.

Kardeşlerim!

Yeni hurufla yazdığınız iki mes'ele, cidden tesirini gösterdi.

Birinci, İkinci, Üçüncü Mes'eleleri de yazılsa çok iyi olur.

Fakat Hüsrev ve Tahirî gibi kalemleri Kur'ana ve Kur'an hattına mahsus ve memur olmalarından bana endişe verir. Başkalar yazsalar daha münasibdir.

Aziz kardeşlerim!

Bir seneden beri bir parça, yani bir kilo kadar şehriye ve piringten sarf ediyordum.

Şübhem kalmadı ki, büyük bir bereket içinde var. Şimdi siz bırakmıyorsunuz ki, pişireyim.

Öyle ise, onu size hem teberrük, hem bereketli bir hediye ediyorum.

O yıldız şehriyeden bir defa hârika bir bereketi gördüm.

Taneleri pişirdikten sonra kurutuyordum.

Bir tek tane on mislinden ziyade büyük olduğunu ben ve başkaları gördük.

Aziz kardeşlerim!

Bu gece evrad ile meşgul olurken nöbetçiler ve başkalar işitiyorlardı.

I wondered anxiously to myself if such a display did not decrease the merit.

#329

Then I remembered a famous saying of Hujjat al-Islam Imam Ghazali:

"Sometimes doing something openly is better than concealing it."

That is, *in many ways it may be far more meritorious* to do something openly, for others may benefit from it, or copy it, or be aroused from heedlessness;

or it may be display the marks of Islam in the face of those who persist in misguidance or vice, and preserve the dignity of religion.

Especially at this time and if done by those who have learnt thoroughly the lessons of sincerity, and no hidden artificiality intervenes. I thought of this and was consoled.

Two days ago, the examining magistrate summoned me, and when wondering how I could defend my brothers,

I opened the Hizb al-Masun of Imam Ghazali. These verses struck my eye:

Verily God will defend [from ill] those who believe.{1}
*...how their light runs forward before them and by their right hands.{2} * God watches over them.{3} * For those... is [every] blessedness.{4}
{1-Qur'an, 22:38.
2-Qur'an, 57:12.
3-Qur'an, 42:6.
4-Qur'an, 13:29.}

I saw that if the **doubling** and *madda* (long a) are not counted —the waw is also a madda— according to abjad and jafr reckoning, it makes one thousand three hundred and sixty-two,

which is exactly this year's date; both its meaning and number coincide with the time we resolved to defend our believing brothers.

All praise be to God, I said, this leaves no need for my defence.

Then the thought "I wonder how it will turn out" occurred to me. I was curious.

I saw that according to jafr reckoning, on condition the tanwin is counted, the two phrases **God watches over them** and **Tuba** (blessedness) make exactly one thousand three hundred and sixty-two.

If one *madda* is not counted, it makes two, and if it is counted, three. Coinciding exactly —at this time we are so needy for Divine preservation— with this year's date, and with next year's date,

Kalbime geldi ki: Acaba bu izhar, sevabını noksan etmiyor mu? diye telaş ettim.

Hüccet-ül İslâm İmam-ı Gazalî'nin meşhur bir sözü hatıra geldi. O demiş:

"Bazan izhar, çok defa ihfadan daha ziyade efdal olur."

Yani aşikâre yapmakta başkalar ya istifade veya taklid etmek veya gafletten uyanmak

veya dalalette ve sefahette muannid ise, karşısında şeair-i İslâmiye nev'inde izhar etmek, izzet-i diniyeyi göstermek gibi *çok cihetle*,

hususan bu zamanda ve ihlas dersini tam alanlarda değil riya, belki (gizliden tasannu karışmamak şartıyla) *çok ziyade sevablı olabilir* diye bir teselli buldum.

İki gün evvel sorgu hâkimi beni çağırdığı vakit, ben kardeşlerimi nasıl müdafa edeyim diye düşünürken,

İmam-ı Gazalî'nin "Hizb-ül Masun"unu açtım. Birden bu âyetler nazarıma göründü:

إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا
يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ
طُوبَىٰ لَهُمْ

Baktım ki: Birinci âyet, **-şeddel**er sayılsa ve *meddeler* sayılmazsa, **آمَنُوا** deki "vav" dahi meddedir- makam-ı cifrîsi ve ebcedîsi binüçyüz altmışiki (1362) eder ki,

tam tamına bu senenin aynı tarihine ve bizim mü'min kardeşlerimizi müdafaaya azmettiğimiz zamana, hem manası, hem makamı tevafuk ediyor.

Elhamdülillah dedim, benim müdafaama ihtiyaç bırakmıyor.

Sonra hatırıma geldi ki: "Acaba netice ne olacak?" diye merak ettim.

Gördüm: **اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ طُوبَىٰ لَهُمْ** deki iki cümle, tenvin sayılmak şartıyla, makam-ı cifrîsi aynen binüçyüz altmışiki,

(eğer bir *med* sayılmazsa, iki; eğer sayılsa, üç eder) tam tamına hıfz-ı İlahiyeye pek çok muhtaç olduğumuz bu zamanın, bu senenin ve gelecek senenin aynı tarihine tevafuk ederek,

it consoles us with the assurance that we shall be preserved, despite an awesome assault against us which has been prepared over the last year on a grand scale and over a wide field.

The Risale-i Nur's making more brilliant conquests in ruling circles due to this episode means that its temporary arrest does not and should not cause us to despair.

Also I consider The Supreme Sign's being confiscated due to its printing to be a proclamation, attracting attention from all quarters to its shining station.

#330

I have just read the verse, **O our Sustainer! Perfect our light for us, and grant us forgiveness.** {Qur'an, 66:8} The phrase **grant us forgiveness** makes exactly one thousand three hundred and sixty-two.

It coincides exactly with this year's date, and summons us and orders us to constantly seek forgiveness so that our light may be completed and the Risale-i Nur too not remain deficient.

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

It is my opinion that those who are not shaken by the severe ordeal of these two 'Schools of Joseph,'* the former and the present, and do not abandon its lessons, **{*That is, the prisons of Eskişehir (1935-6) and Denizli (1943-4). [Tr.]}**

and do not give up being its students although their mouths have been burnt by the scalding soup,

and whose morale is not broken despite all this aggression,

will be applauded by the people of reality and coming generations; just as the angels and spirit beings applaud them.

However, since among you are some who are ill, delicate, or poor, the physical distress is excessive.

But thinking of the others of you consoling them and being perfect examples in patience and good conduct,

and compassionate brothers offering solidarity and kind attention, and intelligent companions in discussing lessons, and mirrors reflecting fine moral qualities,

thus reducing the physical hardships to nothing, my concern for you, whom I love more than my own spirit, was allayed.

One day, I shall send you Mawlana Khalid's jubba *, which is one hundred and twenty years old.

bir seneden beri büyük bir dairede ve geniş bir sahada aleyhimize ihzar edilen dehşetli bir hücum karşısında mahfuziyetimize teminat ile teselli veriyor.

Risale-i Nur bu hâdisede daha parlak fütuhâtı hâkim dairelerde bulunmasından şimdiki muvakkat tevakkuf bizi me'yus etmez ve etmemeli.

Ve Âyet-ül Kübra'nın tab'ı sebebiyle müsaderesi, onun parlak makamına nazar-ı dikkati her taraftan ona celbetmesine bir ilânname telakki ediyorum.

رَبَّنَا آتِنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا âyetini şimdi okudum.

إِغْفِرْ لَنَا cümlesi tam tamına binüçyüz altmışiki eder.

Bu senenin aynı tarihine tevafuk eder ve bizi çok istiğfara davet ve emreder ki, nurunuz tamam olsun ve Risale-i Nur noksan kalmasin.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bu eski ve yeni iki Medrese-i Yusufiyedeki şiddetli imtihanda sarsılmayan ve dersinden vazgeçmeyen

ve yakıcı çorbadan ağızları yandığı halde talebeliğini bırakmayan

ve bu kadar tehacüme karşı kuvve-i maneviyesi kırılmayan zâtları

ehl-i hakikat ve nesl-i âti alkışlayacakları gibi, melaike ve ruhanîler dahi alkışlıyorlar diye kanaatım var.

Fakat içinde hastalıklı ve nazik ve fakirler bulunmasıyla, maddî sıkıntı ziyadedir.

Ve buna karşı da herbiriniz herbirisine birer tesellici ve ahlâkta ve sabırda birer nümune-i imtisal

ve tesanüd ve taltifte birer şefkatli kardeş ve ders müzakeresinde birer zeki muhatab ve mücib ve güzel seciyelerin in'ikasında birer âyine olmanız,

o maddî sıkıntıları hiçe indirir diye düşünüp ruhumdan ziyade sevdiğim sizler hakkında teselli buluyorum.

Yüzyirmi yaşında bulunan Mevlâna Hâlid'in (K.S.) cübbesini size bir gün göndereceğim.

{*Mawlana Khalid al-Baghdadi (1193/1779-1242/1826-7). One of the most brilliant scholars of his age, who was known as the 'Regenerator' (Mujaddid) of his age. His 'jubba' or gown was given to Bediuzzaman in Kastamonu around 1940 by Asiye Hanim, the descendant of one of his 'khalifas.' [Tr.]}

I invest each of you with it in his name, in the same way that he invested me with it. Whenever you want it, I shall send it.

When we first arrived, the doctor gave me a chickenpox vaccination.

It formed a boil and my arm swelled up. The swelling has moved down my arm; it does not let me sleep and makes it difficult to take ablutions.

I wonder if I can't take vaccinations, or if it has some other meaning!

Twenty years ago they vaccinated me in Ankara, and it still suppurates from time to time and causes me pain.

I thought of this and hoped the new one would not be the same; how are yours?
Said Nursi

O zât onu bana giydirdiği gibi, ben de onun namına sizin herbirinize teberrüken giydirmek için hangi vakit isterseniz göndereceğim.

Yeni geldiğimiz zaman çiçek aşısı doktoru beni aşıladı.

O kolum çıban oldu ve şişti, o şiş aşağıya iniyor, beni yatırmıyor, abdestte sıkıntı veriyor.

Acaba benim vücudum aşuya gelmez veyahut başka bir mana var!

Yirmi sene evvel beni Ankara'da aşıladılar, şimdiye kadar o aşı yeri arasıra işliyor, rahatsızlık veriyor.

Bu da öyle olmasın diye hatırıma geldi, sizde nasıl?
Said Nursî

My Dear, Loyal Brothers!

One reason for the justice of Divine Determining driving us to the Denizli School of Joseph

is both its prisoners, and its people, and perhaps also its officials and judiciary being in greater need of the Risale-i Nur and its students than people anywhere else.

It is because of this that we have been put to this arduous test, with a task pertaining to belief and the hereafter.

Only one or two prisoners out of twenty to thirty performed the obligatory prayers as they should be performed;

but following the Risale-i Nur students, forty to fifty without exception have begun to perform them perfectly;

this is such instruction and guidance through the tongue of disposition and action, that it reduces to nothing the distress and hardship; indeed, it makes one love it.

We hope from Divine mercy and grace that just as the students have taught this through their actions,

so through the powerful true belief in their hearts, they will become like a fortress of steel, delivering the believers from the doubts and suspicions of the people of misguidance.

The worldly here preventing us from speaking and having contact causes no harm. *The tongue of disposition is more powerful and effective than verbal speech.*

Since imprisonment is for training and education, if they love the nation, they should allow the prisoners to meet with the Risale-i Nur students

so that in one month or even a day, they may receive more training and education than they would otherwise receive in a year,

and may all become persons beneficial both to the nation and country, and useful for their own futures and their lives in the hereafter.

It would have been very useful if we had had A Guide For Youth here. God willing, it will be brought in.
Said Nursi

My Dear, Loyal Brothers!

Today I recalled the conversation between my elder brother, Molla Abdullah, and Hazret-i Ziyaeddin, which you know about.

Then I thought of you and said to myself: if the Unseen was to be revealed,

if each of these sincerely religious and earnest Muslims who display such constancy in these inconstant times, not being shaken by these tortuous, testing circumstances, were to appear to be saints or even spiritual poles,

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Kader-i İlahî adaleti bizleri Denizli Medrese-i Yusufiyesine sevketmesinin bir hikmeti,

her yerden ziyade Risale-i Nur'a ve şakirdlerine hem mahpusları, hem ahalisi, belki hem memurları ve adliyesi muhtaç olmalarıdır.

Buna binaen, biz bir vazife-i imaniye ve uhreviye ile bu sıkıntılı imtihana girdik.

Evet yirmi-otuzdan ancak bir-ikisi ta'dil-i erkân ile namazını kılan mahpuslar içinde

birden Risale-i Nur şakirdlerinden kırk-ellisi umumen bilâ-istisna mükemmel namazlarını kılmaları,

lisan-ı hal ile ve fiil diliyle öyle bir ders ve irşaddır ki, bu sıkıntı ve zahmeti hiçe indirir, belki sevdirebilir.

Ve şakirdler ef'alleriyle bu dersi verdikleri gibi,

kalblerindeki kuvvetli tahkikî imanlarıyla dahi buradaki ehl-i iman ehl-i dalaletin evham ve şübehatından kurtarmalarına medar çelikten bir kal'a hükmüne geçeceğini *rahmet ve inayet-i İlahiyeden ümid ediyoruz.*

Buradaki ehl-i dünyanın bizi konuşmaktan ve temastan men'leri zarar vermiyor. *Lisan-ı hal, lisan-ı kalden daha kuvvetli ve tesirli konuşuyor.*

Madem hapse girmek terbiye içindir. Milleti seviyorlar ise, mahpusları Risale-i Nur şakirdleriyle görüştürsünler;

tâ bir ayda, belki bir günde bir seneden ziyade terbiye alsınlar.

Hem millete ve vatana, hem kendi istikballerine ve âhiretine menfaatlı birer insan olsunlar.

Gençlik Rehberi bulunsa idi, çok faidesi olurdu. İnşâallah bir zaman girer.
Said Nursî

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bugün, büyük ve merhum kardeşim Molla Abdullah ile Hazret-i Ziyaeddin hakkındaki malûmunuz muhavereyi tahattur ettim.

Sonra sizi düşündüm. Kalben dedim: Eğer perde-i gayb açılrsa,

bu sebatsız zamanda böyle sebat gösteren ve bu yakıcı, ateşli hallerden sarsılmayan bu samimî dindarlar ve ciddî Müslümanlar eğer herbiri bir veli, hattâ bir kutub görünse,

the importance they have in my view, and my concern for them, would increase very little;

or if they were to appear to be commonplace and ordinary, the value I attach to them would in no way diminish.

#332

For the task of saving belief under such extremely severe conditions is of greater worth than everything.

In such stormy, unstable conditions, the virtues afforded by personal ranks and the good opinions of others dissolve when those good opinions are destroyed, and their love lessens.

The one possessing the virtues then feels himself obliged to adopt artificial manners, empty formalities, and a burdensome dignity in order to preserve his position in their eyes.

Endless thanks be to God, we have no need for cold artificiality such as that.

Said Nursi

My Dear, Loyal Brothers!

I congratulate you with all my spirit, heart, and mind on your 'ten nights,'

and beseech Divine mercy that they will bring great gains to our spiritual partnership.

Last night I dreamt that I had come to you and awoke when I was about to lead the prayers as imam.

When, according to my experience, the dream was going to be interpreted, two of our brothers from among the heroes of Sava and Homa arrived in the name of all you to interpret it.

I was overjoyed, as though I had seen all of you.

My Brothers! Certainly, the situation has caused some officials and others to withdraw from the Risale-i Nur, and has scared them,

but it has aroused the attention of, and a longing in, all opponents and religiously minded people and officials connected with the business.

Do not worry, these lights shall shine out!

Said Nursi

{ Brother, please note! In Denizli Prison, when everything was apparently against him, and the prosecution was even seeking his execution,

Üstad said: "Don't worry, my brothers. These Lights shall shine out." See how his words have turned out to be true! Signed, His Students.}

According to Sabri's interpretation, in conformity with the allusion of Sura Wa'l-Asr,

benim nazarımda şimdi verdiğim ehemmiyeti ve alâkayı pek az ziyadeleştirecek

ve eğer birer âmi ve âdi görünse, şimdi verdiğim kıymeti hiç noksan etmeyecek diye karar verdim.

Çünkü böyle pek ağır şerait altında iman kurtarmak hizmeti, her şeyin fevkindedir.

Şahsî makamlar ve hüsn-ü zanların ilâve ettikleri meziyetler, böyle dağdağalı, sarsıntılı hallerde hüsn-ü zanlarını kırmakla muhabbetleri azalır

ve meziyet sahibi dahi onların nazarlarında mevkiini muhafaza etmek için tasannua ve tekellüfe ve sıkıntılı vakara mecburiyet hisseder.

İşte hadsiz şükür olsun ki, bizler böyle soğuk tekellüflere muhtaç olmuyoruz.

Said Nursî

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bütün ruh ve kalb ve aklımla sizin leyl-i aşerenizi tebrik ederiz.

Bizim şirket-i maneviyemize büyük kazançları edeceklerini rahmet-i İlahiyeden niyaz ederiz.

Bu gece rü'yamda yanınıza gelmiş, imam olarak namaz kılacağım halinde uyandım.

Benim tecrübemle rü'yanın tabiri çıkacağı zamanda, Sava ve Homa kahramanlarından iki kardeşimiz rü'yayı tabir etmek için umumunuz namına geldiler.

Ben de umumunuzu görmek gibi mesrur oldum.

Kardeşlerim! Gerçi bu vaziyet, hem muvafığa ve bir kısım memurlara Risale-i Nur'a karşı bir çekinmek, bir ürkmek vermiş;

fakat bütün muhaliflerde ve dindarlarda ve alâkadar memurlarda bir dikkat, bir iştihak uyandırıyor.

Merak etmeyiniz, o nurlar parlayacaklar.

Said Nursî

{(Haşiye): Ey kardeş! Dikkat buyur. Denizli hapsinde, bütün esbab-ı âlem zahiren Üstadın aleyhinde, i'dam hükümleriyle mahkemeye verilmişken,

Üstad diyor: "Merak etmeyiniz kardeşlerim, o Nurlar parlayacaklar." Bu söz, bak nasıl tahakkuk etti. Talebeleri}

Sabri'nin tabiri ve istihracıyla, Sure-i Ve'l-Asr işaretiyle muvafık olarak

the Risale-i Nur is a means of preserving Anatolia, and Isparta and Kastamonu, from heavenly and earthly calamities, like the ark on Mount Judi;

they should not therefore interfere with it, or the expected disasters will shortly be visited on them. They should come to their senses.

I say again what I said shortly before the disaster, and before those letters had been sent to you.

According to news I have now received, Kastamonu and its surroundings and citadel are weeping as though mourning the Risale-i Nur;

it has caught a fever and is shaking with earthquakes; God willing, it will be reunited with the Risale-i Nur, and will laugh again and offer thanks.

#333

I wrote to you the other day about my two important gains. In the second I said, offering supplications and glorifications with hundreds of tongues... till the end.

Some is missing here, it should be: Each one of us, according to his degree, offers... with hundreds of tongues... and so on.

Also, a venerable elderly man from the village of Sava, to which I am very attached, was handcuffed to me and we came together; it pleased me greatly

and I understood from it the village's strong attachment to me. I send special greetings to that brother.

My Dear Brother!

The verse, **And even thus did the rejecters of God perish [utterly]** {Qur'an, 40:85} indicates the allusion of **By [the token of] time [through the ages]**, * **Verily man is in loss**, {Qur'an, 103:1-2} that all the wars and destruction of the infidels have caused untold damage and loss.

There is also an indication in the phrase **Wa'l-'Asr (By [the token of] time)** which points to the date 1360 according to the Rumi calendar, in which year dissemblers and disbelievers would attack the Risale-i Nur, but they would be the losers.

For the Risale-i Nur is a cause of calamities like earthquake and war abating. It may be a concealed sign that its ceasing from activity attracts disaster.

Said Nursi

My Dear Brothers!

It is my guess that our final and true defence will be the short treatise that is the fruit of Denizli Prison.

Risale-i Nur, Anadolu'yu Cebel-i Cudi'de sefine gibi ve Isparta ve Kastamonu'yu âfât-ı semaviye ve arziyeden muhafazalarına bir vesile olduğunu

ve "Risale-i Nur'a ilişmesinler, yoksa yakından bekleyen âfetler geleceklerini bilsinler, akıllarını başlarına alsınlar."

bu musibetten biraz evvel tekrar ile söylüyordum ve size de o mektuplar gönderilmişti.

Şimdi aldığım haber: Kastamonu, civarı, kal'ası, Risale-i Nur'un matemini tutmuş gibi ağlamış

ve zelzele ile sıtma tutmuş, inşâallah yine Risale-i Nur'a kavuşacak ve gülecek ve şükredecek.

Size evvelki gün iki kıymetli kazancımızı yazmıştım. İkincide yüzer lisanla dua ve tesbihat, ilâ âhir demiştim.

Noksan var. Sahihi: Her birimiz derecesine göre yüzer lisanla, ilâ âhir...

Hem ben pek çok alâkadar olduğum Sava köyünden çok muhterem bir ihtiyar ile ellerimiz birbiriyle kelepçe edilip geldiğimiz, beni pek çok memnun edip,

bununla o mübarek köyün bana şiddet-i alâkasını anladım. O kardeşime ayrıca selâm ederim.

Aziz kardeşim!

وَالْعَصْرِ إِنَّ bu âyet dahi وَالْعَصْرِ

الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ işaretine işaret eder ki; kâfirlerin bu kadar tahribatları ve harbleri faidesiz ve hasarat içerisinde ayn-ı zarar oldu.

وَالْعَصْرِ işaretinde Risale-i Nur'a bir îma bulunması

remziyle, bu âyet dahi remzen binüçyüz altmış (1360) Rumi tarihi olan bu senede münafıklar ve küfre düşenler Risale-i Nur'a işicecekler, fakat hasarat ederler.

Çünkü zelzele ve harb gibi belaların ref'ine bir sebep Risale-i Nur'dur. Onun ta'tili belaları celbeder diye bir gizli îma olabilir.

Said Nursî

Aziz kardeşlerim!

Ben tahmin ediyordum ki; hakikî ve en son müdafaanamemiz, Denizli hapsinin meyvesi olan risalecik olacak.

For the extensive plots hatched against us over the past year, originally due to unfounded suspicions, are the following:

they attacked us on baseless pretexts such as founding a sufi order, establishing a secret society, being a tool of external forces, exploiting religious feelings for political ends,

working against the Republic, meddling in government and breaching public security.

Thanks be to Almighty God, their plans failed.

Other than the truths of belief and the Qur'an, study of the hereafter, and working for everlasting bliss, they found nothing,

even over such an extensive area, among hundreds of students, in hundreds of treatises, in the letters and books written over a period of eighteen years.

#334

They began to seek out anything at all to make a pretext of, in order to conceal their plots.

But *I think that* in the face of a fearsome, covert atheistic organization which has deceived some leaders of the Government, turning them against us, possibly attacking us directly on behalf of absolute disbelief,

we were made to write the treatise of The Fruits of Belief, which is as clear as the sun and dispels all doubts and is as firm and unshakeable as a mountain, as the most powerful defence against them and to silence them.

My Brothers!

Your place is very constricted, but the expansiveness of your hearts does not allow this to distress you; it is also relatively freer than where I am.

Know that our firmest strength and support is solidarity.

Beware! Do not let irritability caused by these tribulations make you find fault with one another.

Complaining and blaming each other and saying "If such-and-such had not happened it would not have been like this" is the equivalent of complaining about fate and Divine Determining; do not do this.

I have realized that there was no way we could have been saved from their assaults, whatever we did they would have attacked us.

For the short time till Divine grace comes to our assistance, we must respond with patience and thanks, and resignation towards the Divine Decree and submission to Divine Determining, and try to gain plentiful reward and merit with few acts.

Çünkü evvelce bazı evham yüzünden bir seneden beri aleyhimize geniş bir tarzda çevrilen plânlar bunlardır:

"Tarikatçılık, komitecilik ve haricî cereyanlarına âlet olmak ve dinî hissiyatı siyasete âlet etmek

ve cumhuriyet aleyhinde çalışmak ve idare ve asayişe ilişmek" *gibi asılsız bahaneler ile bize hücum ettiler.*

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki, onların plânları akîm kaldı.

O kadar geniş bir sahada, yüzer talebelerde, yüzler risalede, onsekiz sene zarfındaki mektub ve kitaplarda

hakikat-ı imaniyeden ve Kur'aniyeden ve âhiretin tahkikinden ve saadet-i ebediyeye çalışmaktan başka bir şey bulmadılar.

Plânlarını gizlemek için gayet âdi bahaneleri aramağa başladılar.

Fakat hükûmetin bazı erkânını iğfal edip aleyhimize çeviren dehşetli ve gizli bir zındıka komitesi şimdi doğrudan doğruya küfr-ü mutlak hesabına bize hücum etmek ihtimaline karşı,

güneş gibi zahir ve şübhe bırakmaz ve dağ gibi metin, sarsılmaz olan Meyve Risalesi onlara karşı en kuvvetli bir müdafaa olup onları susturacak diye bize yazdırıldı *zannediyorum.*

Kardeşlerim!

Gerçi yeriniz çok dardır, fakat kalbinizin genişliği o sıkıntıya aldırılmaz, hem yerlerimize nisbeten daha serbesttir.

Biliniz: En esaslı kuvvetimiz ve nokta-i istinadımız, tesanüddür.

Sakın sakın bu sıkıntıların verdiği asabılık cihetiyle birbirinizin kusuruna bakmayınız.

Kismet ve kadere itiraz hükmünde olan şekvalar ve "Böyle olmasaydı şöyle olmazdı" diye birbirinizden gücenmeyiniz.

Ben anladım ki, bunların hücumundan kurtulmak çaremiz yoktu, ne yapsaydık onlar bu hücumu yapacak idiler.

Biz sabır ve şükür ve kazaya rıza ve kadere teslim ile mukabele ederek tâ inayet-i İlahiye imdadımıza gelinceye kadar, az zamanda ve az amelde pek çok sevab ve hayrat kazanmağa çalışmalıyız.

I pray for the well-being of our brothers there.

Said Nursi

My Dear, Loyal Brothers!

A significant solace in the face of the swift changes of this worldly life and its decline, and its fleeting, fruitless pleasures, and its blows of separation, is meeting with true friends.

Yes, sometimes one travels for twenty days and spends a hundred liras to see a single friend for an hour or two.

So now in these strange, friendless times, our seeing forty to fifty friends all together for one or two months

and our speaking together for God's sake and receiving and giving true consolation,

make these difficulties and financial losses that have befallen us extremely cheap and unimportant.

#335

I myself would have accepted this hardship to see only one of my brothers here after having been parted from them for ten years.

Complaint is criticism of Divine Determining, while thanks is submission to it.

I assure you that if the appointed hour was to come now and I was to die, I would meet it with perfect ease of heart.

For I know that among you are many strong, steadfast young Said's who will 'own,' 'inherit,' and protect the Risale-i Nur far more effectively than this wretched, elderly, ill and debilitated Said.

I felt very grateful and happy at those whose names are written in Nazif's note, who effectively strengthen morale.

I had anyway guessed that they would be thus. May Almighty God give them success and make them good examples to others. Amen.

My Dear, Loyal Brothers!

Since you have attached yourselves to the Risale-i Nur for the hereafter, and for good works, and worship and reward, and for belief and your lives in the hereafter,

it is surely necessary to offer thanks for your being here to meet your fate and eat the sustenance appointed to you and earn reward for it. These have been determined by Divine Determining in this School of Joseph, an arena of trial in which each hour in its severe conditions is the equivalent of twenty hours' worship.

Oradaki kardeşlerimize çok selâm ve selâmetlerine dua ediyoruz.

Said Nursî

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bu dünyanın hayatı pek çabuk değişmesine ve zevaline ve fena ve fânî, akibetsiz lezzetlerine ve firak ve iftirak tokatlarına karşı bir ehemmiyetli medar-ı teselli ise, samimî dostlar ile görüşmektir.

Evet bazan birtek dostunu bir-iki saat görmek için, yirmi gün yol gider ve yüz lirayı sarfeder.

Şimdi bu acib, dostsuz zamanda samimî kırk-elli dostunu birden bir-iki ay görmek

ve Allah için sohbet etmek ve hakikî bir teselli alıp vermek;

elbette başımıza gelen bu meşakkatler ve zayıat-ı maliye ona karşı pek ucuz düşer, ehemmiyeti kalmaz.

Ben kendim, buradaki kardeşlerimden on sene firaktan sonra bir tekini görmek için bu meşakkati kabul ederdim.

Teşekki kaderi tenkid ve teşekkür kadere teslimdir.

Sizi temin ederim ki; şimdi ecel gelse ölsem, kemal-i rahat-ı kalble karşılayacağım.

Çünkü içinizde kuvvetli, metin, genç çok Saidler bulunduğuna ve bu bîçare, ihtiyar, hasta, zaîf Said'den çok ziyade Risale-i Nur'a sahib ve vâris ve hâmi olacaklarına kanaatım geliyor.

Nazif'in puslasında isimleri yazılan ve tesirli bir surette kuvve-i maneviyeyi takviye eden zâtlara çok minnetdar ve çok müferrah oldum.

Zâten ben onların böyle olacaklarını tahmin ederdim. Cenab-ı Hak onları muvaffak ve başkalara da hüsn-ü misal eylesin, âmîn!

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Madem âhiret için, hayır için, ibadet ve sevab için, iman ve Kur'an için Risale-i Nur ile bağlanmışsınız;

elbette bu ağır şerait altında herbir saati yirmi saat ibadet hükmünde

Since those twenty hours are a striving in the service of the Qur'an and belief, they have the value of a hundred hours.

And those hundred hours consist of meeting with true brothers, who are striving on God's way, each of which have the importance of a hundred people,

and to pledging your brotherhood, and strengthening them and receiving strength, and consoling them and receiving consolation,

and steadfastly persisting in this sacred service in true solidarity, and profiting from their fine qualities,

and acquiring worthiness to be students of the Medresetü'z-Zehra.

It is necessary to think of all these benefits in the face of all the hardships, and to respond to them with patient endurance.

Said Nursi

My Brothers!

I sincerely hoped that resolute heroes like those of Isparta and its environs (like the Husrev's and Hafız Ali's), strong as steel, would appear here from Kastamonu as well.

Endless thanks be to God that that province fulfilled my hopes, sending numerous heroes to our assistance.

I send greetings to all my self-sacrificing brothers who are with you, who are always present in my imagination but whose names I cannot write, and I pray for their well-being.

#336

My Dear, Loyal, Constant, and Faithful Brothers!

I am describing some of my circumstances here, not to sadden you or to take any physical measures, but so that I might profit more from your shared prayers,

and you might practise greater self-restraint, caution, patience, and forbearance, and earnestly persevere your solidarity.

The torment and distress I suffer here in one day is more than I suffered in a month in Eskişehir Prison.

The ghastly Masons have inflicted one of their unfeeling fellows on me

so that out of anger I should lose patience in the face of their torments, and they could then use it as a pretext

and make it the reason for their cruel aggression, and so conceal their lies.

ve o yirmi saat ise Kur'an ve iman hizmetindeki mücahede-i maneviye haysiyetiyle yüz saat kadar kıymetdar

ve yüz saat ise böyle herbiri yüz adam kadar ehemmiyetli olan hakikî mücahid kardeşler ile görüşmek

ve akd-i uhuvvet etmek, kuvvet vermek ve almak ve teselli etmek ve müteselli olmak

ve hakikî bir tesanüdle kudsî hizmete sebatkârane devam etmek ve güzel seciyelerinden istifade etmek

ve Medreset-üz Zehra'nın şakirdliğine liyakat kazanmak için açılan *bu imtihan meclisi olan şu Medrese-i Yusufiyede tayinini ve kaderce takdir edilen kısmetini almak ve mukadder rızkını yemek ve o yemekte sevab kazanmak için buraya gelmenize şükretmek lâzımdır.*

Bütün sıkıntılara karşı mezkûr faideleri düşünüp, sabır ve tahammülle mukabele etmek gerektir.

Said Nursi

Kardeşlerim!

Ben kalben arzu ederdim ki; çelik ve demir gibi sebatkâr Isparta'lı ve civarındakiler gibi metin kahramanlar (Hüsrevler, Hâfız Ali'ler) Kastamonu tarafından dahi burada görünsün.

Hadsiz şükür ediyorum ki; Kastamonu Vilayeti benim arzumu tam yerine getirdi, müteaddid kahramanları imdadımıza gönderdi.

Hayalimde her vakit bulunan, fakat isimlerini yazamadığım için yanınızda fedakâr kardeşlerime birer birer selâm ve selâmetlerine dua ederim.

Aziz, sıddık, sebatkâr ve vefadar kardeşlerim!

Sizi müteessir etmek veya maddî bir tedbir yapmak için değil, belki şirket-i maneviye-i duaîyenizden daha ziyade istifadem için

ve sizin de daha ziyade itidal-i dem ve ihtiyat ve sabır ve tahammül ve şiddetle tesanüdünüzü muhafaza için *bir halimi beyan ediyorum ki:*

Burada bir günde çektiğim sıkıntı ve azabı, Eskişehir'de bir ayda çekmezdim.

Dehşetli masonlar, insafsız bir masonu bana musallat eylemişler,

tâ hiddetimden ve işkencelerine karşı "Artık yeter" dememden bir bahane bulup,

zalimane tecavüzlerine bir sebep göstererek yalanlarını gizlesinler.

As a wondrous mark of Divine grace, I merely offer thanks in patience and I am resolved to continue to do so.

Since we have submitted to Divine Determining and in accordance with the meaning of “**The best of matters are the most difficult**,”* and we know these difficulties to be a Divine bounty through which we may gain greater merit; {*al-‘Ajluni, Kashf al-Khafa, i, 155}

...

and since we have the absolutely certain conviction, at the degree of ‘absolute certainty,’ that

we have dedicated our lives to a truth more brilliant than the sun, as beautiful as Paradise and sweet as eternal happiness;

certainly, knowing that we are carrying out this immaterial struggle in God’s way, proudly and offering thanks, despite the distressing conditions, we should not complain.

My Dear Brothers!

My first and last advice to you is to preserve your solidarity; avoid egotism, selfishness, and rivalry, to preserve your composure, and be cautious.

Said Nursi

#337

My Dear, Loyal Brothers!

It is understood from the public prosecutor’s indictment that the plans of the covert atheists who deceived some of the leaders of the Government, prompting them to move against us, have come to nothing and turned out to be false.

They are now trying to conceal their lies by accusing us of forming a political society and a secret revolutionary committee,

and as a result of this, they do not allow me to have contact with anyone. As though all those who have contact with us join us.

High officials too are careful to avoid us, and they try to curry favour with their superiors by harassing us.

I was going to add the below passage to the end of my objections, but I had an idea that did not allow me to. The passage was this:

Yes, we are a society and we are a society that every century has three hundred and fifty million* members. {*Now one and a half thousand million. [Tr.]}

Every day through the five obligatory prayers, its members demonstrate with complete veneration their attachment to the principles of that sacred society.

Ben, hârika bir ihsan-ı İlahî eseri olarak şâkirane sabrediyorum ve etmeğe de karar verdim.

Madem biz kadere teslim olup, bu sıkıntıları خَيْرُ الْأُمُورِ sırıyla ziyade sevab kazanmak cihetiyle manevî bir nimet biliyoruz;

madem geçici, dünyevî musibetlerin sonları ekseriyetle ferahlı ve hayırlı oluyor;

ve madem hakkalyakîn derecesinde yakînî bir kat’î kanaatımız var ki:

Biz öyle bir hakikata hayatımızı vakfetmişiz ki, güneşten daha parlak ve Cennet gibi güzel ve saadet-i ebediye gibi şirindir.

Elbette biz bu sıkıntılı haller ile müftehirane, müteşekkirane bir mücadele-i maneviye yapıyoruz diye şekva etmemek lâzımdır.

Aziz kardeşlerim!

Evvel âhir tavsiyemiz: Tesanüdünüzü muhafaza; enaniyet, benlik, rekabetten tahaffuz ve itidal-i dem ve ihtiyattır.

Said Nursî

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bu müddeiumumun iddianamesinden anlaşıldı ki; hükûmetin bazı erkânını iğfal edip aleyhimize sevkeden gizli zındıkların plânları akîm kalıp yalan çıktı;

şimdi bahane olarak cem’iyetçilik ve komitecilik isnadıyla yalanlarını setre çalışıyorlar

ve bunun bir eseri olarak benimle kimseyi temas ettirmiyorlar. Güya temas eden birden bizden olur.

Hattâ büyük memurlar da çok çekiniyorlar ve bana sıkıntı verdirmekle kendilerini âmirlerine sevdireyorlar.

Hususan ben, itiraznamenin âhırinde, bu gelen fıkrayı diyecektim, fakat bir fikir mani oldu. Fıkra şudur:

Evet biz bir cem’iyetiz ve öyle bir cem’iyetimiz var ki; her asırda üçyüz milyon dâhil mensubları var

ve her gün beş defa o mukaddes cem’iyetin prensipleriyle kemal-i hürmetle alâkalarını ve hizmetlerini gösteriyorlar

Through the sacred programme of **The believers are indeed a single brotherhood**, {Qur'an, 49:10} they hasten to assist one another with their prayers and spiritual gains.

We are members of that sacred, vast society, and our particular duty is to teach the believers in certain, verified fashion the Qur'anic truths of belief,

and save them and ourselves from eternal annihilation and everlasting solitary confinement in the Intermediate Realm.

We have absolutely no connection with any worldly, political, or intriguing society or clandestine group, or the baseless, meaningless secret societies concerning which we have been charged; we do not condescend to such things.

My Dear and Loyal Brothers!

Before dawn today I felt real pity for all of you. Then I remembered the Treatise For The Sick (Hastalar Risalesi), and it consoled me.

Yes, this calamity is a sort of social sickness. Most of the remedies connected with belief in that treatise are in this too.

As I told that blessed sick person in Erzurum, the pain of all past tribulations has passed;

what remains of it is its good, and its benefits that look to this world, the hereafter, belief, and the Qur'an.

That means the single transitory tribulation has been transformed into numerous permanent bounties.

As for the future, since it is non-existent at the present, the tribulations that will continue in it give no pain now.

To suffer pain due to delusions is to lack confidence in Divine mercy and Determining.

#338

Secondly: Most of mankind on the earth now are afflicted with calamities, physical and non-physical, and in their hearts, spirits, and minds.

Compared with theirs, our calamity is both extremely light, and profitable.

There are pleasures for the heart and spirit, springing from belief, good health, and well-being.

Thirdly: If we had not entered here amid these storms, due to our contact with suspicious officials,

this slight calamity would have been even severer, and there would have been the calamity of having to toady to them and flatter them.

ve **إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ** kudsi proqramıyla birbirinin yardımına dualarıyla ve manevî kazançlarıyla koşuyorlar.

İşte biz, bu mukaddes ve muazzam cem'iyetin efradındanız ve hususî vazifemiz de Kur'anın imanî hakikatlarını tahkikî bir surette ehl-i imana bildirip onları

ve kendimizi i'dam-ı ebedîden ve daimî haps-i münferidden kurtarmaktır.

Sair dünyevî ve siyasî ve entrikalı cem'iyet ve komitelerle münasebetimiz yoktur ve tenezzül etmeyiz.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Ben bu fecirde herbirinize karşı tam bir acılamak hissettim. Birden Hastalar Risalesi hatıra geldi, teselli verdi.

Evet, bu musibet dahi içtimaî bir nevi hastalıktır. O risaledeki ekser imanî devalar, bunda da vardılar.

Hususan Erzurum'daki mübarek hastaya söylediğim gibi, bu saatten evvel bütün musibet zamanının elemi gitmiş;

hem sevabı, hem hayrı, hem dünyevî ve uhrevî ve imanî ve Kur'anî faideleri kalmış.

Demek o geçici birtek musibet, daimî ve müteaddid nimetlere inkılab etmiş.

Gelecek zaman ise şimdilik yok olmasından, onda devam edecek musibetin şimdilik elemi yok.

Tevehhüm ile yoktan elem almak, rahmet ve kader-i İlahiyeye itimadsızlıktır.

Sâniyen: Şimdi zemin yüzünde ekser beşer; maddî ve manevî kalben, ruhen, fikren musibetlerle giriftardır.

Bizim musibetimiz, onlara nisbeten hem gayet hafiftir, hem kârlıdır.

Hem kalb, hem ruh için; hem iman, hem selâmet ve sıhhat lezzetleri var.

Sâlisen: Bu fırtınalarda buraya girmeseydik, vehham memurların temasında

bu hafif musibet ağırlaşmış olacaktı ve onlara karşı tasannu ve dalkavukluk etmek belası olacaktı.

Fourthly: Seeing with very little expense true friends more compassionate than brothers, and brothers of the hereafter like spiritual guides, here in the workless, compounded physical and spiritual winter of this School of Joseph, which is a department of the Medresetü'-Zehra;

and visiting them, profiting from their personal qualities, and receiving strength from their fine characteristics, which like light are diffused through transparent objects, and from their spiritual assistance, joy, and consolation;

all changes the form of this calamity, making it a sort of veil to Divine grace.

Yes, a subtle facet of this hidden grace is that all the Risale-i Nur students here are called "Hoja;"

they are spoken of respectfully as "the hojas... the hojas."

There is a further subtle allusion in this, that just as this prison has turned into a medrese (religious school),

so the Risale-i Nur students have all become teachers, and thanks to these hojas the other prisons will also all become schools, God willing.

My Brothers!

If the short letters written before to console you, like this one, are read and studied together with the last parts of The Fruits of Belief,

and any matters of the Risale-i Nur that occur to you are discussed,

God willing it will gain for you the honour of being 'students of the religious sciences.'

Pre-eminent figures like Imam Shafi'i (May his mystery be sanctified) attached the greatest importance to this, saying "the sleep even of students of the sciences is counted as worship."

If at this time of no religious schools, a hundred difficulties are suffered in these places of torment due to being such elevated students,

no importance should be given to them, or else, saying "The best matters are the most difficult," we should smile happily at those hardships.

As for the families of our needy friends and their having enough to live on,

in consequence of the rule of the Qur'an, belief, and the Risale-i Nur, which is to look at those worse hit by disaster than oneself and at those in greater deprivation,

they are better off than eighty per cent of people. They have no right to complain; their right, their obligation, is to offer eighty degrees of thanks.

Râbian: Bu işsiz ve muzaaf maddî ve manevî kışta, Medreset-üz Zehra'nın bir dershanesi olan bu Medrese-i Yusufiyede, öz kardeşten daha müşfik çok hakikî dostlarını ve mürşid gibi uhrevî kardeşleri gayet ucuz ve az masrafla görmek,

ziyaret etmek ve onların hususî meziyetlerinden istifade etmek ve şeffaf şeylerde sirayet eden nur ve nuranî gibi hasenelerinden, manevî yardımlarından, ferahlarından, tesellilerinden kuvvet almak cihetinde

bu musibet şeklini değiştirir, bir nevi inayet perdesi hükmüne geçer.

Evet bu gizli inayetin bir latif zarafetidir ki, bütün buraya gelen Risale-i Nur talebelerine "Hocalar" namı verilmiş.

Herkes lisanında "Hocalar.. hocalar" diye hürmetle yâdediyorlar.

Bu zarafet içinde latif bir işaret var ki; bu hapis medreseye döndüğü gibi,

Risale-i Nur şakirdleri dahi birer müderris, muallim ve sair hapishaneler de bu hocaların sayesinde inşaallah birer mekteb hükmüne geçeceklerdir.

Kardeşlerim!

Bunun gibi teselliye dair evvelce yazılan küçük mektublar arasına okunsa ve Meyve'nin hususan âhirleri beraber mütalaa edilse

ve hatıra gelen Risale-i Nur'un mes'eleleri müzakere olsa,

inşâallah talebe-i ulûmun şerefini kazandırır.

İmam-ı Şafiî (K.S.) gibi büyük zâtlar, "Talebe-i ulûmun hattâ uykusu dahi ibadet sayılır" diye ziyade ehemmiyet vermişler.

Böyle medresesiz bir zamanda, böyle azab yerlerde, böyle yüksek talebelik yüzünden yüz sıkıntı da olsa

aldırmamalı veyahut خَيْرُ الْأُمُورِ أَحْمَرُهَا deyip o meşakkatler yüzünden ferahla gülmeliyiz.

Amma fakir arkadaşların çoluk ve çocuk ve idare ciheti ise;

musibette kendinden ziyade musibetliye ve nimette daha noksanıyetliye bakmak kaide-i Kur'aniye ve imaniye ve Nuriyeye binaen,

yüzde seksen adamdan daha ziyade rahattırlar. Şekvaya hiç hakları olmadığı gibi, seksen derece bir şükür üstüne haktır.

Divine Determining ordained that we meet our fate here and eat the food appointed for us.

The justice of Divine mercy gathered us together here; the families have been entrusted to their true Provider, relieving those brothers temporarily of their duties of supervision.

Just as one day they will be relieved of them entirely and dismissed... Since the reality is this, we should say **For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs**, {Qur'an, 3:173} and offer thanks.

My Dear, Loyal Brothers!

For sure I can't meet with you in person, but I am happy and thankful that I am close to you in the same building.

It came to me involuntarily that some necessary precautions should be taken. One of these:

a prisoner was sent to the ward next to mine by the Masons who is both a liar and a spy.

Since destruction is easy, especially among idle youths such as those, I knew from the scoundrel's excessive harassment of me and his corrupting the youths, that

atheism is attempting to corrupt their morals in the face of our guiding and reforming them.

Extreme caution is necessary in this situation, and it is absolutely essential as far as is possible not to be offended by the old prisoners nor to offend them

and not to allow any disagreements, and to keep cool and put up with things,

and as far as is possible for our brothers to strengthen their brotherhood and solidarity through humility and modesty and giving up egotism.

It pains me to concern myself with worldly matters, so having confidence in your perceptiveness, I do not consider them so long as it is not essential.

My Brothers!

Against all eventualities, I have to explain a matter that was imparted to me this morning.

Asking: *"I wonder what atheist philosophers can say to this, and with what will they support themselves?"*, for twenty years my soul and my satan have investigated whether or not the truths we have taken from the Qur'an leave any room for doubt or hesitation, and if they are as clear as daylight.

They could find no fault in any nook or cranny, and fell silent.

Hem burada kismetimizi almak, yemek; kader-i İlahî tayin etmişti.

Adalet-i rahmet bizi toplattırdı, çoluk çocuk Rezzak-ı Hakikilerine emanet edildi, muvakkaten o nezaret vazifesinden mezuniyet verdi.

Nasılki bir gün bütün bütün elini çektirecek, azledecek.

Madem hakikat budur, **حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ** deyip teslim ile şükretmeliyiz.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Ben gerçi sizinle sureten görüşemiyorum, fakat sizin yakınınızda ve beraber bir binada bulunduğumdan çok bahtıyarım ve müteşekkirim.

Ve ihtiyarım olmadan bazan lüzumlu tedbirler ihtar edilir. Ezcümle birisi:

Yanımdaki koğuşa masonlar tarafından hem yalancı, hem casus bir mahpus gönderilmiş.

Tahrib kolay olmasından hususan böyle haylaz gençlerde o herif bana çok sıkıntı vermesi ve o gençleri ifsad etmesi ile bildim ki:

Sizlerin irşad ve ıslahlarınıza karşı, zındıka ifsada ve ahlâkları bozmağa çalışıyor.

Bu vaziyete karşı gayet ihtiyat ve mümkün olduğu kadar eski mahpuslardan güvenmemek ve gücendirmemek

ve ikiliğe meydan vermemek ve itidal-i dem ve tahammül etmek

ve mümkün olduğu derecede bizim arkadaşlar uhuvvetlerini ve tesanüdlerini tevazu ile ve mahviyetle ve terk-i enaniyetle takviye etmek gayet lâzım ve zarurîdir.

Dünya işleriyle meşgul olmak beni incitiyor, sizin dirayetinize itimad edip zaruret olmadan bakamıyorum.

Kardeşlerim!

Her ihtimale karşı bu sabah ihtar edilen bir mes'eleyi beyan etmek lâzım geldi.

Bizim, Kur'andan aldığımız hakikatlar; güneş, gündüz gibi şek ve şübhe ve tereddüdü kaldırmadığını yirmi seneden beri *"Acaba zındık feylesoflar buna karşı ne diyecekler ve dayandıkları nedir?"* diye nefsim ve şeytanım çok araştırdılar.

Hiçbir köşede bir kusur bulamadıklarından sustular.

I reckon that a truth which silences my soul and devil, which are extremely sensitive and involved in the matter, will silence also even the most obdurate of them.

#340

Since we are working for the sake of and on the way of a truth which is thus unshakeable, elevated, vast, and important, and is of inestimable value, and if the whole world and a person's life was given as its price, it would still be cheap;

we should certainly respond with complete steadfastness to all the tribulations, distress, and enemies.

They have also confronted us with a number of deceived or hoodwinked hojas, shaykhs, and apparently pious people.

We must preserve our unity and solidarity in the face of them, and not bother with them or argue with them.

Said Nursi

My Dear, Loyal Brothers!

It was disclosed to me this morning before dawn that the real reason for this extensive and significant aggression against us is not the Fifth Ray, but the Hizb al- Nuri, and The Key To Belief, and Hücetü'l-Baliga* (The Eloquent Proof).

*{*The second part of the collection from the Risale-i Nur called Âsâ-yi Musâ (The Staff of Moses). It consists of 11 pieces proving the fundamentals of belief. [Tr.]}*

I read part of the Hizb al-Nuri carefully, and thought of The Key To Belief, and I understood that

the atheists had put forward the Fifth Ray, which has a slight connection with politics, as the apparent reason, because they could not defend their way of absolute disbelief against the blows of these two keen swords.

So they deceived the Government, making it move against us.

It occurred to me at the same time that if some of our weak brothers temporarily give up,

they might be able to save themselves from this calamity, and I wanted to give them permission.

Suddenly it was imparted to me that those who are closely concerned and have twice been put to this test and in return have suffered so much hardship,

would not then give it up in a heartfelt way that was both harmful and without benefit, but might possibly apparently hold back just to deceive them.

It would otherwise cause harm both to himself, and to us, and to our sacred way, and as a penalty, the person would receive a blow contrary to his intentions.

Zannederim, çok hassas ve iş içinde bulunan nefis ve şeytanımı susturan bir hakikat, en mütemerridleri de susturur.

Madem biz böyle sarsılmaz ve en yüksek ve en büyük ve en ehemmiyetli ve fiat takdir edilmez derecede kıymetdar ve bütün dünyası ve canı ve cananı pahasına verilse yine ucuz düşen bir hakikatın uğrunda ve yolunda çalışıyoruz;

elbette bütün musibetlere ve sıkıntılara ve düşmanlara kemal-i metanetle mukabele etmemiz gerektir.

Hem belki karşımıza aldanmış veya aldatılmış bazı hocalar ve şeyhler ve zahirde müttakiler çıkartılır.

Bunlara karşı vahdetimizi, tesanüdümüzü muhafaza edip onlar ile uğraşmamak lâzımdır, münakaşa etmemek gerektir.

Said Nursî

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bize karşı bu geniş ve ehemmiyetli hücum ve tecavüzün hakikî sebebi Beşinci Şua olmadığını, belki Hizb-ün Nurî ve Miftah-ül İman Hücet-ül Balığa olduğunu bu fecirde bir ihtar-ı manevî ile hissettim.

Dikkatle Hizb-ün Nurî'yi kısmen okudum, Miftah'ı da düşündüm, bildim ki:

Zındıklar, küfr-ü mutlak mesleğini bu iki keskin elmas kılınçların darbelerine karşı muhafaza edemediklerinden, bir parça az siyasetle münasebeti bulunan Beşinci Şua'ı zahirî bir sebep gösterdiler,

hükûmeti iğfal edip aleyhimize sevkettiler.

Aynen bu ihtar ile beraber hatıra geldi ki: "Bir kısım zaîf kardeşlerimiz muvakkaten vazgeçseler,

belki kendileri bu beladan kurtarılır." diye izin vermek istedim.

Birden ihtar edildi ki: Bu derece alâkası devam eden ve iki defa bu imtihana giren ve mukabilinde bu kadar zahmet çektikten sonra

faidesiz, zararlı kalben vazgeçmek değil, belki yalnız onları aldatmak için sırf zahirî bir içtinab gösterebilir.

Yoksa hem kendine, hem bizlere, hem kudsî mesleğimize zararı dokunur, cezası olarak aksi maksadıyla tokat yer.

My Dear, Loyal Brothers!

Certainly according to the degree of their being the cause of this imprisonment, which is more distressing and colder than other places, those who are suffering its hardships will feel inclined to escape them.

Aziz, siddık kardeşlerim!

Sair yerlere nisbeten en sıkıntılı ve en soğuk olan bu hapsin zahmet ve meşakkatını çeken, elbette bu hapsin sebebinde derecesine göre bir kaçınmak meyli olacak.

www.risaleglobal.com

But since the certain, verified belief that the Risale-i Nur—its apparent cause— gains for those who suffer these hardships,

and the happy death its gains through the certain, verified belief,

and the good works of a hundred men it gains through the spiritual partnership,

all transform the bitter hardship into sweet mercy, then the price of these two results is unshakeable fidelity and steadfastness.

To be regretful and give it up would therefore be a great loss.

For those of the students who have no connection with the world, or very little, this imprisonment is preferable to freedom, and in one respect is a place of freedom.

While since for those who are connected and who are well-off, the money spent becomes multiple almsgiving,

and the hours spent are transformed into multiple worship, they should offer thanks rather than complaining.

As for those who are impecunious and needy, their lives outside afford them merits that are without benefit and hardships for which they are responsible,

while the hardships here produce many merits and much reward and entail no responsibility, and are alleviated by the solace of their companions; this demands that they offer thanks.

My Dear, Loyal Brothers!

A pious person in Kastamonu said by way of complaint: "I have declined; I have lost my former spiritual state, lights, and illuminations."

I told him: "Perhaps you have progressed so that you have left behind your illuminations and revelations, which flatter the ego, give a taste of the fruits of the hereafter while still in this world, and encourage self-centredness.

By giving up egotism and not seeking fleeting pleasures and through self-abasement, you have perhaps flown to a higher station."

Yes, an important Divine bounty is not making the person who has given up his egotism perceive the bounty so that he does not become proud and conceited.

My brothers! In consequence of this truth, those who think similarly to that person or who take into account the brilliant stations that the good opinions of others give, look at you,

and among you see the students who appear in the garment of humility and self-abasement and service, to be common, ordinary people, and they say:

Fakat onun zahirî sebebi olan Risale-i Nur'un o zahmet çekenlere kazandırdığı iman-ı tahkikî

ve iman-ı tahkikî ile hüsn-ü hatime

ve şirket-i maneviye ile yüzer adam kadar a'mal-i sâliha

o acı zahmeti tatlı bir rahmete çevirdiğinden, bu iki neticenin fiatı, sarsılmaz bir sadakat ve sebatkârlıktır.

Onun için, pişman olmak ve vazgeçmek, büyük bir hasarattır.

Şakirdlerin dünya ile alâkası olmayan veya pek az bulunanları için bu hapis daha hayırlıdır, bir cihette hürriyet yeridir.

Ve alâkası bulunan ve idaresi yerinde olanlara, sarfedilen paraları muzaaf sadakalara

ve geçirilen ömür saatleri muzaaf ibadetlere çevirmesinden, şekva yerine şükür etmeleri iktiza ediyor.

Ve fakir ve zaîf kısmı ise; zâten hapsin harici de onlara faidesiz, sevabsız, mes'uliyetli meşakkat verdiğinden,

bu hayırlı, çok sevaplı, mes'uliyetsiz ve arkadaşlarının müteakabil tesellileriyle hafifleşen meşakkat, onlar için medar-ı şükrandır.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Kastamonu'da ehl-i takva bir zât, şekva tarzında dedi: "Ben sukut etmişim. Eski halimi ve zevkleri ve nurları kaybetmişim."

Ben de dedim: Belki terakki etmişsin ki, nefsi okşayan ve uhrevî meyvesini dünyada tattıran ve hodbinlik hissini veren zevkleri, keşifleri geri bırakıp,

daha yüksek makama, mahviyet ve terk-i enaniyet ve fânî zevkleri aramamak ile uçmuşsun.

Evet bir ehemmiyetli ihsan-ı İlahî; ihsanını, enaniyetini bırakmayana ihsas etmemektir.. tâ ucb ve gurura girmesin.

Kardeşlerim! Bu hakikata binaen, bu adam gibi düşünen veya hüsn-ü zannın verdiği parlak makamları nazara alan zâtlar, sizlere bakıp

içinizde mahviyet ve tevazu ve hizmetkârlık kisvesiyle görünen şakirdleri âdi, âmi adamlar görür ve der:

“Are these the heroes of reality who challenge the whole world? Alas!

Who are these? Where are the people who are striving to perform this sacred service, before which even the saints are impotent at this time?”

If they are friends, they experience disappointment, and if opponents, find their opposition justified.

Said Nursi

#342

My Dear, Loyal Brothers!

In my view your prison fruits* are as agreeable and valuable as fruits of Paradise.

{*That is, the treatises they had written out, particularly The Fruits of Belief. [Tr.]}

They confirm the great hopes I had for you and what I had claimed, as well as demonstrating beautifully the power of solidarity.

As when three or four ‘alifs’* are put side by side, those blessed pens uniting while suffering severe oppression showed a value of three or four hundred.

{*Alif: the first letter of the Arabic alphabet, written as a vertical stroke, the numerical value of which is one. [Tr.]}

The state of mind which preserves your unity in these confused conditions proves what I said yesterday.

Yes —there is no error in the comparison— just as according to the Sunnis the position of a great saint regarding service of Islam is lesser than that of a Companion of the Prophet (PBUH),

so a sincere brother who forgoes the pleasures of the soul in serving belief at this time and practising humility preserves solidarity and unity, is afforded a position higher than that of a saint.

This was the conclusion I came to and you confirm it constantly. May God be eternally pleased with you. Amen!

My Dear, Loyal Brothers!

The Fruits of Belief is most important and very valuable. It is my hope that in time it will achieve great triumphs.

It seems you have thoroughly understood its value, for you have not left this place of study without lessons.

On my own account I say that if the fruit of all this trouble and expense is only this treatise and Müdâfaa Risalesi (The Defence Speeches), and being together with you in the same place,

it reduces to nothing the expense and the trouble, and even if I were to suffer this calamity ten times over, it would still be cheap.

"Bunlar mı hakikat kahramanları ve dünyaya karşı meydan okuyan? Heyhat!

Bunlar nerede, evliyaları bu zamanda âciz bırakan bu kudsi hizmet mücahidleri nerede?"

diyerek dost ise inkisar-ı hayale uğrar, muarız ise kendi muhalefetini haklı bulur.

Said Nursî

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Sizin hapis meyveleriniz, benim nazarımda firdevs meyveleri gibi hoştur, kıymetlidir.

Benim sizler hakkında büyük ümidlerimi ve davalarımı tasdik ve tahkik ettiği gibi, tesanüdün kuvvetini pek güzel gösterdi.

O mübarek kalemler birleştikçe, üç-dört eliflerin birleşmesi gibi üç-dört yüz kıymetini bu kadar ağır tazyikat altında izhar eyledi.

Ve bu müşevveş şerait içinde vahdetinizi muhafaza eden halet-i ruhiye, dünkü davamı isbat ediyor.

Evet -temsilde hata yok- nasilki büyük bir veli, küçük bir ashab kadar hizmet-i İslâmiyede Ehl-i Sünnetçe mevki almadığı gibi,

aynen öyle de: "Bu zamanda hizmet-i imaniyede hazz-ı nefsinı bırakıp ve mahviyet ile tesanüd ve ittihadı muhafaza eden bir hâlis kardeşimiz, bir veliden ziyade mevki alıyor."

diye kanaatım gelmiş ve siz daima bu kanaatımı takviye ediyorsunuz. Cenab-ı Hak, sizlerden ebediyen razı olsun, âmîn!

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Meyve Risalesi çok ehemmiyetli ve çok kıymetlidir. Ümid ederim, bir zaman büyük fütuhât yapacak.

Sizler tam kıymetini anlamışsınız ki, bu dershaneyi derssiz bırakmadınız.

Ben kendi hesabıma derim: Bu kadar zahmet ve masrafımızın meyvesi; yalnız bu risale ve Müdâfaa Risalesi ve sizler ile beraber bir yerde bulunmak dahi olsa;

o masraf, o zahmeti hiçe indirir ve bu musibetin on mislini de çeksem yine ucuz düşer.

Due to many experiences and especially in this distressing, restricted prison, I have formed the firm conviction that

being occupied with the Risale-i Nur, both reading it and writing it out, greatly lessens the distress and gives one a feeling of expansiveness.

When I am not busy with it, the calamity doubles and I am upset by trifling things.

Although I reckoned that for various reasons Husrev, Hafiz Ali and Tahiri would be suffering most,

I saw that it was they and those with them who had the greatest composure and submission and ease of heart.

#343

I asked myself why. Now I have understood that they are carrying out their true duties;

since they are not occupied with anything frivolous, and do not interfere in the functions of Divine Decree and Determining,

and are not boastful, critical, or panicky, all of which spring from egotism, with their self-possession and their steadfastness and peace of mind,

they have exonerated the Risale-i Nur students and demonstrated their moral strength in the face of atheism.

May Almighty God make the true dignity and heroism within their utter humility and self-abasement spread to all our brothers. Amen!

My Brothers!

A fearful egotism arising from heedlessness and love of this world rules at this time.

The people of reality, therefore, have to give up egotism and selfishness, even if it is in a licit form.

Since the Risale-i Nur students dissolve their egotism, which is an ice-block, in the joint pool of their collective personality, they will not be shaken by this storm, God willing.

Yes, a well-tried method of the dissemblers is to collect together people who are all like officers and judges, concerning some common question in constraining places which make them stand-offish, and irritable and critical of each other;

stirring them up so they fight among themselves, they destroy their morale. The dissemblers then easily deal blows at those who have lost their strength, and kill them.

Since the Risale-i Nur students have taken the way of love and brotherhood and 'annihilation in the brothers,' God willing, they will foil this well- tried, divisive stratagem.

Çok tecrübelerle ve bilhâssa bu sıkı ve sıkıntılı hapiste kat'î kanaatım gelmiş ki:

Risale-i Nur ile kıraeten ve kitabeten iştilal, sıkıntıyı çok hafifletirir, ferah verir.

Meşgul olmadığım zaman o musibet tezauf edip lüzumsuz şeylerle beni müteessir eder.

Bazı esbaba binaen, ben en ziyade Hüsrev'i ve Hâfız Ali, Tahiri'yi sıkıntıda tahmin ettiğim halde,

en ziyade temkin ve teslim ve rahat-ı kalb, onlarda ve beraberlerinde bulunanlarda görüyordum.

"Acaba neden?" der idim. Şimdi anladım ki; onlar hakikî vazifelerini yapıyorlar,

malayani şeylerle iştilal etmediklerinden ve kaza ve kaderin vazifelerine karışmadıklarından

ve enaniyetten gelen hodefürüşlük ve tenkid ve telaş etmediklerinden, temkinleriyle ve metanet ve itminan-ı kalbleriyle

Risale-i Nur şakirdlerinin yüzlerini ak ettiler, zındıkaya karşı Risale-i Nur'un manevî kuvvetini gösterdiler.

Cenab-ı Hak, onlardaki nihayet tevazu ve mahviyette tam izzet ve kahramanlık seciyesini umum kardeşlerimize teşmil ettirsin, âmîn!

Kardeşlerim!

Gaflet ve dünyaperestlikten çıkan dehşetli bir enaniyet, bu zamanda hükmediyor.

Onun için ehl-i hakikat, -hattâ meşru bir tarzda dahi olsa- enaniyetten, hodefürüşluktan vazgeçmeleri lâzım olduğundan,

Risale-i Nur'un hakikî şakirdleri, buz parçası olan enaniyetlerini şahs-ı manevîde ve havz-ı müşterekte erittiklerinden, inşaallah bu fırtınada sarsılmayacaklar.

Evet, münafıkların ehemmiyetli ve tecrübeli bir plânı; böyle herbiri birer zabıt, birer hâkim hükmündeki eşhası müşterek bir mes'eleda böyle kaçınmak ve birbirini tenkid etmek asabiyetini veren sıkıntılı yerlerde toplattırır,

boğuşturur, manevî kuvvetlerini dağıttırır. Sonra kuvvetini kaybedenleri kolayca tokatlar, vurur.

Risale-i Nur şakirdleri, hillet ve uhuvvet ve fena fi-l ihvan mesleğinde gittiklerinden, inşaallah bu tecrübeli ve münafıkane plânı da akîm bırakacaklar.

My Dear, Loyal Brothers!

One time, a shaykh had so many followers the Government became anxious regarding its political implications and wanted to scatter his community.

The shaykh told the Government: "I only have one and a half followers. No others. If you like we can put it to the test."

So he had a tent pitched somewhere and gathered together all his thousands of followers there.

He told them: "I am going to put you to the test. Whoever is my disciple and complies with my command will go to heaven."

He summoned them into the tent one by one. He had a sheep slaughtered secretly, as though he had killed his favourite disciple and sent him to Paradise.

When the thousands of followers saw the blood, they no longer obeyed the shaykh and started to denounce him.

Only one man said "May I be sacrificed for you," and went to him. Then a woman went to him too, and the rest dispersed.

The shaykh told the government men: "Now you have seen for yourselves that I only have one and a half followers."

#344

Endless thanks be to Almighty God that in the test and trial of Eskişehir, the Risale-i Nur lost only one and a half of its students.

Through the efforts of the heroes of Isparta and its surroundings, in their place ten thousand were added, just the opposite to the shaykh.

God willing, in this ordeal too, through the efforts of the heroes of both the east and the west, few will be lost, and ten will come in place of any one that goes.

One time, someone who was not a Muslim found a way of succeeding to the leadership of a sufi order and began to give guidance.

The disciples under his training began to advance, then one of them saw through a revelation that their guide had suffered a serious decline.

With his insight, the guide told his disciple: "So you have understood."

But the disciple said: "Since it was with your guidance that I rose to this station, I shall follow you even closer from now on."

He beseeched Almighty God and saved his unhappy shaykh, who all of a sudden advanced, and outflanking all his disciples, again became their true guide.

Aziz, siddık kardeşlerim!

Eski zamanda bir şeyhin müridleri pek çok olmasından, o memleketin hükûmeti siyasetçe telaş edip onun cemaatini dağıtmak istemiş.

O zât, hükûmete demiş: "Benim yalnız bir buçuk müridim var, başka yok. İsterseniz tecrübe edeceğiz."

O zât bir yerde çadır kurdu, kendi binler müridlerini oraya toplattı.

O da emretti: "Ben bir imtihan yapacağım. Her kim benim müridim ise ve emrimi kabul etse, Cennet'e gidecek."

Çadıra birer birer çağırdı. Gizli bir koyun kesti; güya has bir müridini kesti, Cennet'e gönderdi.

O kanı gören binler müridler daha hiç biri şeyhi dinlemedi, inkâra başladılar.

Yalnız bir adam dedi: "Başım feda olsun." Yanına gitti. Sonra bir kadın dahi gitti, başkalar dağıldılar.

O zât hükûmet adamlarına dedi: "İşte benim bir buçuk müridim bulunduğunu gördünüz."

Cenab-ı Hakk'a yüzbinler şükürler olsun ki; Risale-i Nur, Eskişehir imtihan ve mahkemesinde, şakirdlerinden yalnız bir buçuk kaybetti.

O eski şeyhin aksine olarak Isparta ve civar kahramanlarının himmetiyle o zayi' olan bir buçuk adam yerine onbin ilâve oldu.

İnşâallah, bu imtihanda dahi hem şark, hem garbın kahramanlarının himmetleriyle, çokları kaybedilmeyecek ve bir giden yerine on girecek.

Bir zaman, müslim olmayan bir zât, tarîkattan hilafet almak için bir çare bulmuş ve irşada başlamış.

Terbiyesindeki müridleri terakkiye başlarken, birisi keşfen mürşidlerini gayet sukutta görmüş.

O zât ise ferasetiyle bildi, o müridine dedi: "İşte beni anladın."

O da dedi: "Madem senin irşadın ile bu makamı buldum, seni bundan sonra daha ziyade başımda tutacağım." diye

Cenab-ı Hakk'a yalvarmış, o bîçare şeyhini kurtarmış; birdenbire terakki edip bütün müridlerinden geçmiş, yine onlara mürşid-i hakikî kalmış.

This means that sometimes a disciple becomes the shaykh's shaykh.

But the true skill is that when one sees his brother in a bad situation, he does not abandon him,

but strengthens their brotherhood and tries to reform him. This is the mark of the loyal and faithful.

Because the dissemblers want to destroy the solidarity of brothers in such situations and spoil their good opinions of each other, they say:

"See, those you think so highly of are common, ordinary people."

Anyway, we have suffered much in this calamity, but since it is a matter concerning the whole world of Islam, it is very cheap and of high value.

Due to their being politics of religion or for other reasons, similar events have not been of concern for the whole Islamic world.

Since the strange signature at the beginning of the printed edition of the Old Said's work Lemeât coincides with little change with my present circumstances and exactly with my seventy-second year, I have included it here.

If you consider it suitable, you can add it to the end of the defences in place of a signature, and to the Fruits and the short letters.

That strange signature consists of the following three and a half lines:

The Suppliant

My demolished grave in which are heaped up sixty-nine dead Said's with his sins and sorrows.

The seventieth is a gravestone to a grave; altogether they weep at Islam's decline.

I have hope that the skies of the future and Asia will together surrender to Islam's clean, shining hand,

For it promises the prosperity of belief; it affords peace and security to mankind.

#345

My Dear, Loyal Brothers!

The reason for the supreme importance I give your solidarity is not only because of its advantages for us and the Risale-i Nur,

but for the mass of believers who are not within the sphere of certain, verified belief, and are much need of a point of support and a truth which a community unshaken by events finds certain.

Demek bazan bir mürid, şeyhinin şeyhi oluyor.

Ve asıl hüner, kardeşini fena gördüğü vakit onu terketmek değil,

belki daha ziyade uhuvvetini kuvvetleştirip ıslahına çalışmak, ehl-i sadakatın şe'nidir.

Münafıklar, böyle vaziyetlerde kardeşlerin tesanüdünü ve birbirine karşı hüsn-ü zanlarını bozmak için derler:

"İşte o kadar ehemmiyet verdiğin zâtlar; âdi, âciz insanlardır."

Her ne ise, musibette gerçi çok zararımız var, fakat umum âlem-i İslâmı alâkadar edecek bir keyfiyet, bir vaziyet olmasından pek çok ucuz olarak pek büyük kıymeti var.

Buna benzer vukua gelen hâdiseler, ya siyaset-i diniye veya başka sebebler ile umum âlem-i İslâm namına olamadılar.

Eski Said'in matbu' "Lemaat" başındaki acib imzası az tağyir ile şimdiki halime ve yetmişinci sene-i ömrüme tam muvafık gelmesi cihetiyle yazdım.

Münasib görseniz hem müdafaatın, hem Meyve'nin, hem küçük mektubların âhırinde imza yerinde yazarsınız.

İşte o garib imza, gelen üçbuçuk satırdır:

الدَّاعِي

Yıkılmış bir mezarım ki, yığılmıştır içinde Said'den altmış dokuz emvat bâ-âsam* âlâma
{(*) : **Günahlar demek.**}

Yetmişinci olmuştur o mezara bir mezar taşı, beraber ağlıyor hüsrân-ı İslâm'a

Ümidim var ki, istikbal semavatı zemin-i Asya, bâhem olur teslim yed-i beyza-i İslâma

Zira yemin-i yümn-ü imandır, verir emn-ü eman ü emniyeti enâma.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Sizin tesanüdünüze benim ziyade ehemmiyet verdiğimin sebebi yalnız bize ve Risale-i Nur'a menfaati için değil,

belki tahkikî imanın dairesinde olmayan ve nokta-i istinada ve sarsılmayan bir cemaatin kat'î buldukları bir hakikata dayanmağa pek çok muhtaç bulunan avam-ı ehl-i iman için

Since it is an authority, a guide, a proof, which is unfearing, unflinching, incorruptible, and undeceiving in the face of the currents of misguidance,

one who sees your powerful solidarity forms the conviction that

there is a truth that may be sacrificed for nothing, that does not bow before the people of misguidance, nor is it defeated;

his morale and belief are strengthened, and he is saved from joining the worldly and their vice.

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

Beware! Do not dispute among yourselves, spying ears will take advantage of it.

Right or wrong, those who argue in our situation are wrong.

Even if they are right to one degree, by disputing they could cause us untold harm.

I shall repeat a story I once told my irritable brothers in Eskişehir Prison.

During the Great War, I was being held as a prisoner together with ninety officers in a long dormitory in northern Russia.

Since they had a regard for me far higher than was my due, through my advice to them, I did not allow any noise or trouble.

But then, irascibility arising from the constraints and irritations began to give rise to violent rows.

I told three or four of them that whenever they heard a noisy dispute, to go and help those in the wrong.

They did this, and the damaging rows ceased.

They asked me why I had taken such unjust precautions, and I told them:

“A person who is in the right, is fair; he will sacrifice his one ‘dirhem’s’ worth of right for the general peace, which is worth a hundred ‘dirhems.’

Those in the wrong are mostly egotistical; they will sacrifice nothing, so the din increases.”

#346

My Brothers!

You should repeatedly and carefully read the pieces in the treatise containing the short letters, which are a means of consolation and enjoin forbearance and patient endurance.

dalalet cereyanlarına karşı yılmaz, çekilmez, bozulmaz, aldatmaz bir merci', bir mürşid, bir hüccet olmak cihetiyle

sizin kuvvetli tesanüdünüzü gören kanaat eder ki;

bir hakikat var, hiçbir şeye feda edilmez, ehl-i dalalet başını eğmez, mağlub olmaz diye

kuvve-i maneviyesi ve imanı kuvvet bulur, ehl-i dünyaya ve sefahete iltihaktan kurtulur.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Sakın sakın münakaşa etmeyiniz, casus kulaklar istifade ederler.

Haklı olsa, haksız olsa bu halimizde münakaşa eden haksızdır.

Bir dirhem hakkı varsa, münakaşa ile bin dirhem bizlere zararı dokunabilir.

Bir zaman Eskişehir hapsinde titiz kardeşlerime söylediğim bir hikâyeyi tekrar ediyorum:

Eski harb-i umumîde Rusya'nın şimalinde doksan zabitimiz ile beraber bir uzun koğuştaki esir olarak bulunuyorduk.

O zâtların bana karşı haddimden çok ziyade teveccühleri bulunmasından, nasihatla gürültülere meydan vermezdim.

Fakat birden asabiyet ve sıkıntıdan gelen bir titizlik, şiddetli münakaşalara sebebiyet vermeye başladı.

Ben de üç-dört adama dedim: Siz nerede gürültü işitseniz, gidiniz haksıza yardım ediniz.

Onlar dahi öyle yaptılar, zararlı münakaşalar kalktı.

Benden sordular: "Neden bu haksız tedbiri yaptın?" Dedim:

Haklı adam, insaflı olur; bir dirhem hakkını, istirahat-ı umumînin yüz dirhem menfaatine feda eder.

Haksız ise ekseriyetle enaniyetli olur, feda etmez, gürültü çoğalır.

Kardeşlerim!

Siz, küçük mektuplar risalesinde medar-ı teselli ve sabır ve tahammül için yazılan parçaları dikkatle ve tekrarla okuyunuz.

I am the weakest of you and I have the greatest share of this distressing calamity.

Thanks be to God, I am enduring it and I have not been vexed by those who have piled all the blame on me,

nor annoyed at those who because it is the same matter have defended themselves alone, and implying we have formed a political association, put the blame on me.

I request that since we are brothers, you imitate me in this patience.

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers and Friends in this Hostel of the World!

I thought tonight of our being led handcuffed together to the court by soldiers with bayonets fixed.

The Old Said's proud vein of temperament made me feel exceedingly angry. But it was suddenly imparted to me that

we should respond to this situation not with anger, but with pride, thanks, and joy,

for in the eyes of the intelligent, and of incalculable numbers of angels and spirit beings and the people of reality and those among men with consciences and certain, verified belief,

we appear as a caravan of heroes on the way of truth, reality, the Qur'an, and belief, challenging this century.

In the face of their elevated regard, applause, and appreciation, which is indicative of dominical acceptance and Divine mercy,

the insulting looks of a limited number of dissolute layabouts, can be of no importance.

One day, even, when I went by car because of illness, I felt a constrictedness.

But then when I went together with you with my hands bound, I felt an expansiveness and joy of the spirit.

That is to say, my state of mind arose from this meaning.

I have said it many times and I shall repeat it:

none have been seen in history who have performed as great service on the way of truth and have earned so much reward while suffering so little difficulty, as the Risale-i Nur students.

However much hardship we suffer, it is still not costly.

Ben, en zâîfiniz ve bu sıkıntılı musibetten en ziyade hissedarım.

Çok şükür tahammül ediyorum ve bütün suçu bana yükleyenlerden hiç gücenmedim

ve vahdet-i mes'ele itibariyle yalnız kendini müdafaa ederek zımnem cem'iyet ve suçu bize tahmil edenlerden dahi sıkılmadım.

Madem kardeşiz, beni bu sabırda taklid etmenizi sizden rica ederim.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim ve bu misafirhane-i dünyada samimî arkadaşlarım!

Ben bu gece Eski Said'in izzetli damarıyla, ellerimiz kelepçeli beraber mahkemeye süngülü neferatla sevkimizi düşündüm.

Şiddetli bir hiddet geldi. Birden kalbe ihtar edildi ki:

Hiddet değil, belki kemal-i iftiharla, şükür ve sevinçle bu vaziyeti karşılamak lâzımdır.

Çünkü zîşuur ve hadd ü hesaba gelmeyen melek ve ruhanîlerin ve insanlardan ehl-i hakikatın ve ashab-ı vicdanın ve iman-ı tahkikî sahiblerinin nazarlarında,

hak ve hakikat ve Kur'an ve iman yolunda bu asra meydan okuyan bir kahramanlar kafilesi suretinde görünüyorlar.

Bunların teveccüh-ü rahmet-i İlahiyeyi ve kabul-ü Rabbaniyeyi gösteren bu yüksek takdir ve tahsinlerine karşı,

mahdud bir kısım serseri ve haylaz ve sefihlerin tahkirkârane nazarlarının hiçbir ehemmiyeti olamaz.

Hattâ bir gün hastalık için araba ile gittiğim zaman, çok ağırlık hissettim.

Ve sonra sizin gibi elim bağlı beraber gittiğim vakit, büyük bir inşirah ve manevî bir ferah hissettim.

Demek o hal, bu sırdan ileri gelmiş.

Çok defa söylediğim gibi yine tekrar ediyorum ki;

tarihte Risale-i Nur şakirdleri gibi hak yolunda pek çok hizmet eden ve pek çok sevab kazanan ve pek az zahmet çeken görülmüyor.

Biz ne kadar meşakkat çeksek, yine ucuzdur.

In His Name, be He glorified! And there is nothing but it glorifies Him with praise.

My Dear, Loyal Brothers!

Our escaping from this calamity and being saved from it is impossible in two respects:

The First: Since Divine Determining appointed that we should meet part of our fate here, we would anyway have come here. This way is therefore the best.

The Second: We found no way of being saved from the plots that were being hatched against us. I perceived them, but there was no way out.

The unfortunate late Shaykh Abdülhakim, and Shaykh Abdülbaki could find no way to save themselves.

This means that to complain about one another in this calamity is both unjust, and meaningless, and harmful, and is to feel a sort of offence at the Risale-i Nur.

Beware! To consider some of the activities of the leading students to be the cause of this calamity and to feel indignant at them,

is to withdraw from the Risale-i Nur and regret having learnt the truths of belief.

This is a far greater calamity than the material calamity.

I swear that although my share of this calamity is twenty or thirty times greater than each of yours,

because they have acted with a pure intention, I would not be annoyed at them even if the calamity, which occurred due to lack of caution, was ten times greater.

It is also meaningless to object to things that are past, because they cannot be repaired.

My Brothers! Anxiety doubles the calamity; it also roots the physical calamity in the heart;

it also suggests objection to and criticism of Divine Determining and accusation against Divine mercy.

Since everything has a good side and in everything is a manifestation of Divine mercy, and Divine Determining works with justice and wisdom;

we are surely bound not to give importance to any slight trouble we may suffer as a result of the sacred task we are performing which concerns the whole Islamic world at this time.

#348

[An unimportant, commonplace condition of mine necessitated that I write this to you.]

My Brothers!

I have formed the firm conviction that the evil eye affects me severely and makes me ill. I have experienced it on numerous occasions.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَيِّحُ بِحَمْدِهِ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bu musibetimizden kaçmak ve kurtulmak, iki cihetle kabil değildi:

Birincisi: Kader-i İlahî kısmetimizin bir kısmını buradan bize yedirmek için her halde gelecek idik. En hayırlısı bu tarzdır.

İkincisi: Aleyhimize çevrilen dolaptan kurtulmak imkânı bulmadık. Ben hissetmişim, fakat çare yoktu.

Bîçare merhum Şeyh Abdülhakîm, Şeyh Abdülbâki kurtulamadılar.

Demek bu musibette biz birbirimizden şekva etmek; hem haksız, hem manasız, hem zararlı, hem Risale-i Nur'dan bir nevi küsmektir.

Sakın sakın, has rûkûnlerin gösterdikleri faaliyeti bu musibete bir sebep görüp onlardan gücenmek ise,

Risale-i Nur'dan çekilmek ve hakaik-i imaniyeyi öğrenmekten pişman olmaktır.

Bu ise, maddî musibetten daha büyük bir manevî musibettir.

Ben kasem ile temin ederim ki: Sizin herbirinizden yirmio-
tuz derece ziyade bu musibette hissedar olduğum halde,

niyet-i hâlise ile faaliyet göstermelerinde ihtiyatsızlığı yüzünden gelen bu musibet on defa daha fazla olsa da yine onlardan gücenmem.

Hem geçmiş şeylere itiraz etmek manasızdır. Çünkü tamiri kabil değil.

Kardeşlerim! Merak musibeti ikileştirir, maddî musibeti kalbde de yerleştirmek için bir kök olur;

hem kadere karşı bir nevi itiraz ve tenkidi ve rahmete karşı bir nevi ittihamı işmam eder.

Madem her şeyde bir güzellik ciheti var ve rahmetin bir cilvesi var ve kader adalet ve hikmetle iş görür;

elbette biz bu zamanda umum âlem-i İslâmı alâkadar edecek bir kudsî vazife yüzünden hafif bir zahmete ehemmiyet vermemekle mükellefiz.

[Cüz'î ve lüzumsuz bir âdi halimi size yazmak îcab etti.]

Kardeşlerim!

Benim kat'î kanaatım geldi ki; nazar, beni şiddetle müteessir ve hasta eder. Çok defa tecrübe ettim.

I want with all my heart and soul to be a companion to you in all circumstances, but in accordance with the famous rule, “The evil eye puts the camel in the cooking-pot and man into his grave,”* the evil eye has an effect on me.

{*al-‘Ajluni, *Kashf al-Khafa*, ii, 76; al-Maghribi, *Jami’ al-Shaml*, ii, 49; al-Munawi, *Fayd al-Qadir*, no: 5748.}

For those who look at me, do so with either violent hatred, or appreciation.

Both these are present in the looks of some people who possess the ability to affect with the evil eye.

I have formed the intention therefore that if it is possible and they do not force me, I shall not always accompany you while going to the court.

In His Name, be He glorified! And there is nothing but it glorifies Him with praise.

My Dear Brothers!

This morning before dawn a piece was suddenly imparted to me.

Yes, I confirm the wonder (keramet) of the Risale-i Nur concerning the earthquake what Husrev wrote in detail; what I thought also centred on that.

For just as the coinciding of the four occasions of severe aggression against the Risale-i Nur and its students and the four occasions of the assaults of earthquakes were not chance,

so the exact coincidence of the two centres of the Risale-i Nur’s dissemination, Isparta and Kastamonu, being preserved from disaster relative to other places;

and as alluded to by Sura al-‘Asr, since the means of salvation from the Second World War —mankind’s greatest ‘loss’ at the end of time— is belief and good works;

it cannot be mere chance that the Risale-i Nur has spread certain, verified belief all over Anatolia, and Anatolia was saved from the great losses of war in extraordinary fashion.

Also, just as the exact coinciding of those who impede the Risale-i Nur’s service or those who err in that service receiving blows either of compassion or wrath, cannot be mere chance —of which there have been hundreds of incidents;

so too the thousands of incidents of, almost without exception, all those who serve the Risale-i Nur well experiencing plenty in their livelihoods and ease of mind and happiness, cannot be mere chance.

Ben ruh u canımla size her vaziyette arkadaş olmak isterim, fakat **التَّظَرُّ يُدْخِلُ الْجَمَلَ الْقَدْرَ وَالرَّجُلَ الْقَبْرَ** meşhur kaide ile nazar beni vurur.

Çünkü bana bakan, ya şiddetli adavetle veya takdir ile nazar eder.

Bu iki nazar dahi bazı insanların bir hasiyet-i isabet sırıyla bakmasında bulunur.

Bunun için, mümkün olsa, mecbur etmezlerse sizin ile beraber mahkemeye her vakit gelmemek niyet ettim.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Aziz kardeşlerim!

Bu fecirde birden bir fıkra ihtar edildi.

Evet ben de Hüsrev'in zelzele hakkında tafsilen yazdığı keramet-i Nuriyeyi tasdik ederim ve kanaatım da o merkezdedir.

Çünkü Risale-i Nur ve şakirdlerine dört defa şiddetli taarruzların aynı zamanında dört defa dehşetli zelzelenin hücumu tam tamına tevafukları tesadüfî olmadığı gibi;

Risale-i Nur'un iki merkez-i intişarı olan Isparta ve Kastamonu'nun sair yerlere nisbeten âfâttan mahfuz kalmaları

ve Sure-i Ve'l-Asr işaretiyle, âhırzamanın en büyük bir hasaret-i insaniyesi olan bu ikinci harb-i umumîden çare-i necat ise iman ve amel-i sâlih olmasından,

Risale-i Nur'un Anadolu'nun her tarafında iman-ı tahkikîyi neşri zamanına Anadolu'nun fevkalâde olarak bu hasaret-i azîme-i harbiyeden kurtulması tam tamına tevafuku dahi tesadüfî olamaz.

Hem Risale-i Nur'un hizmetine zarar veren veya hizmette kusur edenlere aynı zamanında gelen şefkat veya hiddet tokatlarının yüzer vukuatları tam tamına tevafukları tesadüfî olmadığı gibi,

Risale-i Nur'a hüsn-ü hizmet edenlerin hemen hemen bilâistisna maişetinde vüs'at ve bereket ve kalbinde meserret ve rahat görmelerinin binler hâdiseleri dahi tesadüfî olamaz.

According to the inner meanings of “good is in what God chooses,” and, *It may be that you hate a thing and it is good for you*, {Qur'an, 2:216}

the most confidential pieces of the Risale-i Nur have emerged from behind the veil of “sırran tenevveret” so as to come into the possession of the most undesirable people, to strike the arrogant, and show up the errors of those at the top.

They wanted to make the matter appear unimportant, but somehow or other they understood that

it has great importance, and attracting attention to it in a big way, leads to shining triumphs for the Risale-i Nur and its enemies being made to read it in wonderment.

In fact, it illuminated many hesitant, bewildered, and needy people during the Eskişehir trials, and saved them, transforming our hardships into mercy.

God willing, on this occasion it will perform that sacred service on a wider scale, in many courts and centres.

Yes, those who see the Risale-i Nur's style and explanations cannot remain indifferent to it.

It not only makes the mind and heart submit like other works, it also conquers the soul and emotions.

Your being released causes no harm to this fact, but my acquittal would be detrimental.

Even my soul agrees to sacrifice for a truth that concerns the whole Islamic world not only the life of this world but if necessary that of the next, and to sacrifice through the Risale-i Nur my own happiness for that of the people of belief.

[Included here is the continuation of the earthquake incident from Husrev's letter; the beginning is not included.]

I later saw in another newspaper, the following amazing, complementary facts:

before the earthquake, the cats and dogs gathered together in groups of four or five.

They silently sat down together looking at each other pensively and blankly, then dispersed.

None of these animals was to be seen either during the earthquake, or immediately before it, or after it; they disappeared into the countryside away from the towns.

Another strange thing they write is that these animals gave news of the coming disaster, which resulted from our sins, through the tongue of disposition, and they did not understand it and are amazed.

عَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ الْخَيْرُ فِي مَا اخْتَارَهُ اللَّهُ ve خَيْرٌ لَكُمْ sırıyla,

Risale-i Nur'un en mahrem parçaları, en nâmahremlerin ellerine geçmek ve en mütekebbirlerin başlarına vurmak ve en baştakilerin yanlışlarını göstermek için "sırran tenevverat" perdesinden çıktı.

Şimdiye kadar mes'ele küçültülmek isteniliyordu. Fakat nasılsa bildiler ki;

mes'ele pek büyüktür ve ehemmiyetle celb-i dikkat ise Risale-i Nur'un parlak fütuhatına ve düşmanlarına da hayretle kendini okutmasına yol açar.

Hattâ Eskişehir Mahkemesindeki çok mütemerridleri ve mütehayyirleri ve muhtaçları tenvir edip kurtardı, o zahmetimizi rahmete çevirdi.

İnşâallah bu defa daha geniş bir sahada, daha çok mahkemeler ve merkezlerde o kudsi hizmeti görececek.

Evet Risale-i Nur'un tarz-ı beyanını gören, lâkayd kalamaz.

Başka eserler gibi yalnız akli ve kalbi değil, belki nefsi de ve hissiyatı da müsahhar eder.

Sizin tahliyeniz bu hakikata zarar vermez; fakat benim beraetim, zarardır.

Umum âlem-i İslâmı alâkadar eden bir hakikatın hatırı için değil yalnız dünya hayatını, belki lüzum olsa uhrevî hayatımı ve saadetimi dahi ehl-i imanın Risale-i Nur ile saadetleri için feda etmeyi nefsim de kabul ediyor.

Burada başı yazılmayan zelzele hâdisesinin mâba'di Hüsrev'in mektubunda:

Daha sonra başka bir gazetede, tamamlayıcı ve hayret verici şu malûmatları gördüm:

Zelzeleden evvel kediler, köpekler üçer beşer olarak toplanmışlar,

sessiz olarak, düşünceli gibi alık alık birbirine bakarak bir müddet beraber oturmuşlar, sonra dağılmışlar.

Gerek zelzele olurken ve gerekse olmadan evvel veya olduktan sonra bu hayvanlardan hiçbirisi görülmemiş; kasabalardan uzaklaşarak kırlara gitmişler.

Bir garibi de şudur ki: Bu hayvanlar isyanımızdan mütevellid olan başımıza gelecek felâketleri lisan-ı halleriyle haber verdiklerini yazıyorlar da biz anlamıyoruz diyerek taaccüb ediyorlar.

Among the hundreds of things that for years *Bediuzzaman has predicted in the Risale-i Nur*, is that

the atheists should avoid interfering with the Risale-i Nur and its students,

for if harm comes to them, the disasters waiting in the offing will make them regret it a hundred time over.

The earthquake verified this with its signature, then four more disasters occurred...

May Almighty God bestow belief on our hearts and on the hearts of those who attack the Risale-i Nur, and give them minds that will recognize the truth,

and save us from these dungeons and them from disasters. Amen.

Husrev

My Dear, Loyal Brothers and Companions in Disaster!

There being blessed scholars, good organizers, and sincerely devoted students among you, I felt firmly confident that

you would preserve your unity and solidarity in the face of our powerful, cunning, and numerous enemies. I felt easy and was not preoccupied with you. But it has now become necessary to explain a number of matters.

The First: I was not going to send anything to Ankara, lest it delay your release.

But since the court mixed up the treatises that are confidential and those which are not and the old letters and the new, and sent them to Ankara,

it was essential to send to those departments Müdafaat Risalesi (The Defences), which supplies extremely powerful replies concerning the confidential treatises, especially the Sufyan and Islamic Dajjal (Antichrist) in the Fifth Ray,

and The Fruits of Belief, which smashes the arrogant disbelief arising from Naturalist philosophy and its insolent attacks on belief, *so that the committee of experts there would not base their judgements on those confidential treatises and rule against us like the first committee.*

The Second Point: My Dear Brothers! While writing the reply to your important letter, they gave me the same letter.

I had begun the Second Point and it remained unfinished. Now I am completing it, so take note of it.

If this idea is given currency by your useless lawyer, it is doubtless a plan of those who are seeking our conviction,

İşte *Bediuzzaman'ın* uzun senelerden beri

"Zındıklar Risale-i Nur'a dokunmasınlar ve şakirdlerine ilişmesinler.

Eğer dokunurlarsa ve ilişirlerse yakınında bekleyen felâketler, onları yüz defa pişman edecek." diye *Risale-i Nur ile haber verdiği yüzler hâdisat içinde*

işte zelzele eliyle doğruluğunu imza ederek gelen dört hakikatlı felâket daha...

Cenab-ı Hak bize ve Risale-i Nur'a taarruz edenlerin kalblerine iman, başlarına hakikatı görecektir akıl ihsan etsin.

Bizi bu zindanlardan, onları da bu felâketlerden kurtarsın, âmîn!

Hüsrev

Aziz, sıddık kardeşlerim ve musibet arkadaşlarım!

Sizin içinizde mübarek âlimler ve âlicenab müdebbirler ve hâlis fedakâr şakirdler bulunmasından büyük bir itimad ile size güveniyordum ki;

kuvvetli ve denses ve kesretli düşmanlarımıza karşı vahdetinizi ve tesanüdünüzü muhafaza edeceksiniz diye istirahat ederdim, sizin ile meşgul olmazdım. Birkaç noktayı beyan etmek lüzum oldu.

Birincisi: Tahliyeniz uzamamak için ben, Ankara'ya bir şey gönderip müracaat etmeyecektim.

Fakat mahkeme, mahrem ve gayr-ı mahrem risaleleri ve eski ve yeni mektupları karıştırarak Ankara'ya gönderdiğinden,

mecburiyetle *buradaki ehl-i vukuf gibi mahrem risaleleri esas ederek oradaki ehl-i vukuf aleyhimize hükmetmemek için* mahremlere, hususan Beşinci Şua'nın Süfyan ve İslâm Deccalı hakkında gayet kuvvetli cevap veren Müdafaat Risalesi'ni

ve felsefe-i tabiiyenin verdiği küfr-ü mağruraneyi ve iman aleyhinde cür'etkârane tecavüzünü kıran Meyve Risalesi'ni *o makamata göndermek zarurî ve lâzım idi.*

İkinci Nokta: Aziz kardeşlerim! Sizin bu ehemmiyetli mektubunuzun cevabını yazarken, benim elime aynı mektubu verdiler.

"İkinci Nokta"ya başladım, kaldı. İşte tamam ediyorum. Dikkat ediniz;

eğer bu fikrin faidesiz avukatınız tarafından tervici varsa, her halde mahkûmiyetimize tarafdâr olanların bir tedbiridir ki;

so that like the committee of experts here, the committee in Ankara will take as basic the unpublished confidential treatises, and especially the Fifth Ray,

extend them to the whole Risale-i Nur then confiscate it,

and inferring that the matters discussed in the Fifth Ray are what all the wretched students study who read the Risale-i Nur, have them all convicted due to my crime.

Ankara'daki ehl-i vukuf buradaki ehl-i vukuf gibi, neşrolunmayan mahrem ve hususan Beşinci Şua risalelerini esas edip,

bütün Risale-i Nur'a teşmil edip müsadere etmek

ve Beşinci Şua'nın mes'elelerini, Risale-i Nur'u okuyan bütün bîçare talebelerin dersleridir diye, onları benim suçumla tam bağlamak için dehşetli bir plândır.

www.risaleglobal.com

The prison governor and assistant prosecutor's making difficulties for me by preventing me from speaking and confiscating what I have written

is a powerful sign that the intention is for Ankara to make the ruling against us before the irrefutable replies of the defences reach there.

The Third Point: In fact, the Chairman of the Court said that day that he was going to send the books, documents, and defences of importance, which would prolong the case, to Ankara.

These have certainly arrived by now. If my two well-set-out and explicatory defence speeches are sent,

they may solve the case quickly; it would not be prolonged but expedited, and those with families released.

But myself and those like me who have no one, we should not be released, but remain in prison, for it is the best place to defend the truths of belief against the atheists and apostates.

Fourth Point: If the Risale-i Nur is not acquitted and my defence is not taken into consideration, your apparent denial will not save you;

because of its all being the same question, we are all bound together. Only a very few of our friends who have a slight connection might be saved.

Eskişehir Court demonstrated this in fact.

For the past year they have planted spies among us who carefully record the disclosures of simple-minded and rash students,

and have employed every means to wreck us and make us regret our way, and have even mobilized Shaykh Abdülhakim against us.

But they have ruined him the same as they have ruined us and Shaykh Abdülbaki and Shaykh Süleyman, who has objected to me from time to time, so your denials to them and your running away

will make absolutely no difference to what they think, and what they call "discretionary conviction," just as it made no difference in Eskişehir.

Fifth Point: We have understood certainly through our experiences of both here and Eskişehir that

due to it all being the same case, our greatest need is for complete solidarity.

Taking offence and being irritable and critical due to the hardships doubles the wretchedness of our plight.

Regretably, it was you that I had the most confidence in and trusted most.

Beni konuşmaktan men'etmek ve yazdıklarımı müsadere ile Ankara'ya göndermemek fikriyle, müdür ve müddeiumumî muavini müşkilât vermeleri

kuvvetli bir emaredir ki; müdafaatın cerhedilmez cevapları yetişmeden Ankara aleyhimize hüküm vermek içindir.

Üçüncü Nokta: Zâten mes'eleyi uzatacak ehemmiyetli kitapları ve evrakları ve müdafaaları dahi Ankara'ya göndereceğini, mahkeme reisi o gün söyledi.

Elbette şimdi yetişmiş. Şimdi benim muntazam ve izahlı iki müdafaanamem gitse,

belki mes'eleyi çabuk halleder, mes'ele uzanmaz, ta'cil eder, çabuk aile sahibleri kurtulurlar.

Fakat ben ve benim gibi alâkasızlar kurtulmaya değil, belki hakaik-i imaniyeyi mülhidlere, mürtedlere karşı müdafa etmek için, en müsaid bir yer olan hapiste kalmak lâzımdır.

Dördüncü Nokta: Risale-i Nur beraet etmezse ve benim müdafaatım nazara alınmazsa; faidesiz, zahirî inkârınız sizi kurtarmayacak.

Vahdet-i mes'ele haysiyetiyle biz birbirimizle bağlanmışız; yalnız münasebetleri pek az bulunan bir kısım arkadaşlar kurtulabilirler.

Eskişehir Mahkemesi, bunu bilfiil gösterdi.

Bir seneden beri, gayet dikkatle içimize casusları sokan ve safdil ve cür'etkâr talebelerin ifşaatını zabteden

ve bil'iltizam bizi perişan ve mesleğimizden pişman etmek için her vesileyi istimal eden, hattâ aleyhimize Şeyh Abdülhakîm'i sevkettikleri halde,

onu ve Şeyh Abdülbâki'yi ve bana arasına itiraz eden Şeyh Süleyman'ı bizim gibi perişan eden adamlara karşı inkârlarınız ve kaçmanız,

onların kanaat-ı vicdaniye dedikleri düşüncelerinde beş para etmez ve Eskişehir'de dahi etmedi.

Beşinci Nokta: Biz hem burada, hem Eskişehir'de tecrübe ile kat'î anladık ki:

Biz, vahdet-i mes'ele cihetiyle tam bir tesanüde şiddetle muhtacız.

Sıkıntıdan gelen gücenmekler ve titizlikler ve itirazlar, bizim perişanietimizi ikileştirir.

Maatteessüf en ziyade güvendiğim ve itimad ettiğim, sizlerdiniz.

Sometimes when I feel a twinge of anxiety, I think of Kamil Hoja and Siddik Hoja from Istanbul and the people in the province of Kastamonu who have displayed an extraordinary loyalty, and my anxiety evaporates.

Be careful that the secret organization that supports absolute disbelief does not infiltrate you.

It infiltrated the ward next to me and caused me indescribable torment.

Discuss this among yourselves now without argument; I shall accept your decision.

#352

But if in your discussions you take into consideration the possibility that if my defence goes to Ankara and is studied there

the court here may come to a decision about those whose release is possible;

and the possibility that those who struggle against us, and exiled Abdülbaki, Abdülhakim, and Haji Süleyman, and made Yesil Semsî remain here after he had been officially released,

will not release those like Hafiz Mehmed and Seyyid Sefik, with their firm adherence to religion and refusal to bow before the dead leader and his picture, and their demonstrating their lack of support for atheism and innovations.

You should also take into consideration that it is of the greatest importance that the Risale-i Nur emerges from obscurity

and in a momentous general question at a time they are contesting themselves in their centres,

the hesitant and bewildered people of belief can find the students behind them and by not running away it can be shown to them that the students are bound to an unshakeable and invincible truth.

Beware! Take no notice of each other's faults; have respect instead of feeling angry, and help each other rather than being critical.

My Dear, Loyal, Faithful Brothers!

For the past few days I have changed the form of my supplications.

I no longer say "faithful" in the phrase "faithful students of the Risale-i Nur" when repeating perhaps a hundred times "forgive us" or "give us success."

Bazı hatırıma bir telaş geldiği vakit, İstanbul'dan gelen kâmil ve siddik hocalar ve Kastamonu Vilayetinde fevkalâde sadakat gösteren zâtları tahattur ile o endişem zâil olurdu.

Dikkat ediniz, küfr-ü mutlakı müdafaa eden gizli komite içinize parmak sokmasın.

Benim komşudaki koğuşa parmağını soktu, beni azab içinde bıraktı.

Şimdi siz, mabeyninizde münakaşasız bir meşveret ediniz. Kararınızı kabul ederim.

Fakat benim müdafaatım tâ Ankara'ya gitse ve medar-ı nazar olsa,

buradaki mahkeme, kurtulması mümkün olanlar hakkında kararını vermek ihtimalini;

hem şimdi bizimle uğraşan ve Abdülbâki ve Abdülhakîm ve Hacı Süleyman'ı nefyeden ve Yeşil Şemsî'yi tahliyeden sonra burada durduran adamlar,

elbette Hâfız Mehmed ve Seyyid Şefik gibi salabet-i diniyeleri ile ve onların ölmüş reislerine ve suretine baş eğmemesiyle ve ilhad ve bid'alara tarafdarlıklarını göstermemesiyle beraber, serbest bırakmamak ihtimalini de;

hem Risale-i Nur'un tesettür perdesinden çıkıp

gayet büyük ve umumî bir mes'eledede kendi kendine merkezlerinde mübarezesi zamanında şakirdlerini arkasında bulmak

ve kaçmamakla sarsılmaz ve mağlub olmaz bir hakikata bağlandıklarını mütereddid ve mütehayyir ehl-i imana göstermesi *gayet lüzumlu olduğunu dahi nazarınıza ve meşveretinize alınız.*

Sakın sakın birbirinizin kusuruna bakmayın; hiddet yerinde hürmet ediniz, itiraz yerinde yardım ediniz.

Aziz, siddik ve sadık kardeşlerim!

Ben birkaç gündür bir duamı değiştirdim.

Şimdiye kadar bazan yüz defa tekrar ile **وَاعْفِرْ** veya **وَقِّ**

gibi dualarda **طَلَبَةَ رَسَائِلِ النُّورِ الصَّادِقِينَ** cümlesinden

الصَّادِقِينَ kelimesini kaldırdım;

Then those of our brothers who feel themselves obliged to act as though they have dispensations, or due to the anxiety and despair caused by distress, act contrarily to resolution and fidelity by apparently denying or holding back, are not left out of those prayers.

In His Name, be He glorified!

My Dear Brother Hafiz Ali!

{*Hafiz Ali: A leading Risale-i Nur student in the Isparta area. He was from the village of Islâmköy, many of whose inhabitants he led in serving the Risale-i Nur. He fell ill and died in Denizli Prison in 1944.}

Do not worry about your illness. My Almighty God grant you healing. Amen!

You are making a high profit since one hour's worship in prison is the equivalent of twelve hours' worship.

If you want some medicine, I have some here; I can send them to you. Anyway there is a slight illness doing the rounds.

I am certain to be ill the day I attend the court.

Perhaps you have taken on a little of my illness in order to help me, like those of former times who with extraordinary self-sacrifice, were ill and died in each other's places.

#353

[A perfectly apt obituary]

My Dear, Loyal Brothers!

Who say when afflicted by calamity: To God do we belong and to Him is our return. {Qur'an, 2:156}

I offer my condolences to myself, to you, and to the Risale-i Nur, and I congratulate Hafiz Ali and the Denizli graveyard.

That heroic brother of ours who knew with 'knowledge of certainty' the truths of The Fruits of Belief,

has left his body behind in his grave to ascend to the stations of 'vision of certainty' and 'absolute certainty,'

to journey round the stars and the world of spirits like the angels.

Having carried out his duty to the letter, he has been discharged to take his rest.

May the Most Merciful of the Merciful write merits in the book of his good deeds to the number of the letters of the Risale-i Nur, both written and read. Amen!

And may He pour down blessings onto his spirit to their number. Amen!

tâ ki ruhsatla amele kendini mecbur bilen ve sıkıntının verdiği evham ve me'yusiyet cihetiyle zahîrî inkâr ve çekinmekle azimetli sadakata muhalif hareket eden kardeşlerimiz o dualardan mahrum kalsınlar.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz kardeşim Hâfız Ali!

Hastalığına merak etme. Cenab-ı Hak şifa versin âmîn!

Hapiste herbir saat ibadet oniki saat ibadet yerinde bulunmasından, çok kârlısın.

İlâç istersen, bir kısım dermanlar bende var, sana göndereyim. Zâten ortalıkta bir hafif hastalık var.

Ben mahkemeye gittiğim gün, herhalde hasta oluyorum.

Belki sen bana yardım etmek için, eski zamanda birbirinin bedeline hasta olması ve ölmesi gibi hârika fedakârlık gösteren zâtlar gibi, benim bir parça rahatsızlığımı aldın.

[Güzel ve tam yerinde bir ta'ziyename]

Aziz, sıddık kardeşlerim!

لِكُلِّ مُصِيبَةٍ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

Ben hem kendimi, hem sizi, hem Risale-i Nur'u ta'ziye ve merhum Hâfız Ali'yi ve Denizli Mezaristanını tebrik ediyorum.

Meyve Risalesi'nin hakikatını ilmelyakîn ile bilen bu kahraman kardeşimiz,

aynelyakîn ve hakkalyakîn makamına çıkmak için, kabre cesedini bırakıp

melekler gibi yıldızlarda, âlem-i ervahta seyahata gitti

ve tam vazifesini yapıp terhisle istirahataya çekildi.

Cenab-ı Erhamürrâhimîn, Risale-i Nur'un bütün yazılan ve okunan harfleri adedince defter-i a'maline hasenat yazdırsın. Âmîn!

Ve onların sayısınca onun ruhuna rahmetler yağdırsın, âmîn!

And may He make the Qur'an and the Risale-i Nur pleasant, friendly companions to him in his grave. Amen!

And may He bestow ten heroes to take his place in the Light Factory,* and make them work. Amen. Amen. Amen.

{*That is, the village of Islâmköy.}

Remember him in your prayers like me.

I beseech Divine mercy that a thousand tongues will be employed in place of his single tongue and he will gain a thousand lives in place of the single life and tongue he lost.

My Dear, Loyal Brothers!

Endless thanks be to the Most Merciful of the Merciful that in these extraordinary times and strange place,

He permitted us by means of you to win the honour of being students of the religious sciences and to perform important services.

It has been seen on numerous occasions by those who divine the state of people in their graves that

like martyrs, in their graves, some enthusiastic and serious students of the religious sciences who die when busy with their studies

suppose themselves to be alive and still studying.

Indeed, while observing a student who died when studying grammar and syntax, one such diviner of graves

was curious what answer the student would give to Munkar and Nakir in his grave, and he heard that

when the questioning angel asked him: "Who is your Sustainer?",

the student replied: "'Who' is the subject, and 'your Sustainer' is its predicate."

He gave a grammatical answer, supposing himself to be in his medrese.

Thus, like that incident, I know the late Hafiz Ali to be a student of the religious sciences working at the Risale-i Nur, the highest of the sciences, at the degree of martyrs and at their level of life.

With that conviction, in some of my supplications I pray for him, and like him for Mehmed Zühdü and Hafiz Mehmed:

Ve kabrinde Kur'anı, Risale-i Nur'u ona şirin ve enîs arkadaş eylesin. Âmin!

Ve Nur fabrikasına onun yerine on kahramanı ihsan edip çalıştırsın. Âmin! Âmin! Âmin!

Siz dahi benim gibi dualarınızda onu yâdediniz.

Bin lisan onun lisanı yerine istimal edip, o kaybettiği bir hayat ve bir dil yerinde manevî bin hayat kazandı diye rahmet-i İlahiyeden ümidvarız.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Cenab-ı Erhamürrâhimîn'e hadsiz şükür olsun ki; bu acib zamanda ve garib yerde,

talebe-i ulûmun kıymetli şerefini ve ehemmiyetli hizmetlerini kazanmayı sizler vasıtasıyla bizlere de müyesser eyledi.

Ehl-i keşf-el kuburun müşahadesiyle, müteaddid vakıatla,

tahsil-i ulûm anında vefat eden bazı müştak ve ciddî bir talebe-i ulûm, şehidler gibi

kendini hayatta ve kendi dersiyle meşgul görüyor.

Hattâ meşhur bir ehl-i keşf-el kubur, vefat eden ve ilm-i Sarf ve Nahiv okuyan bir talebenin kabrinde,

Münker Nekir'e nasıl cevap verecek diye murakabe etmiş ve müşahade edip işitmiş ki:

Melek-i sual ondan sordu: مَنْ رَبُّكَ "Senin rabbin kimdir?" dediği zaman

o Nahiv dersiyle iştilal ederken vefat eden talebe, o meleğin cevabında demiş: " مَنْ mübtedadır, رَبُّكَ onun haberidir."

Nahiv ilmince cevap vermiş, kendini medresede zannetmiş.

İşte bu vakıaya muvafık olarak ben merhum Hâfız Ali'yi aynen hayattaki gibi Risale-i Nur'la meşgul olarak en yüksek bir ilimde çalışan bir talebe-i ulûm vaziyetinde ve tam şehidler mertebesinde ve tarz-ı hayatlarında biliyorum

ve o kanaat ile ona ve onun gibi Mehmed Zühdü'ye ve Hâfız Mehmed'e bazı dualarımda derim:

“O God! Busy them in perfect happiness and contentment till the resurrection of the dead with the truths of belief and mysteries of the Qur'an in the guise of the Risale-i Nur. Amen!

In His Name, be He glorified!

My Dear and Loyal Brothers!

I cannot forget the late Hafiz Ali; his suffering upsets me terribly.

In earlier times, self-sacrificing persons would sometimes die in place of their friends; I reckon he departed in my place.

If those like you who follow his system were not performing his supreme service, it would have been a terrible loss for Islam.

My pain subsides when I think of you, his heirs, and I feel cheered up.

It is astonishing but his departing with his spiritual life, indeed, with his physical life, to the Intermediate Realm,

has aroused in me a longing to go to that world, and one veil more has been folded back in my spirit.

Just as we send greetings to our brothers in Isparta from here and converse with them and exchange news,

so the Intermediate Realm, where Hafiz Ali now dwells, has become like Isparta or Kastamonu in my view.

I heard, even, that someone from here was sent there last night.

I felt even sorrier; why had I not sent Hafiz Ali greetings with him?

Then it occurred to me that no means are needed to send greetings; his powerful connection is like a telephone. Also, he would come and receive them.

That great martyr has caused me to love Denizli, I do not want to leave here now.

He and Mehmed Zühdü and Hafiz Mehmed are continuing their tasks serving belief and the Risale-i Nur which they carried out in their lives.

They watch from very close by, and even help.

With their taking their places, due to the valuable service they performed, in the sphere of the great saints,

I mention the names of those two, together with Hafiz Mehmed, together with those of the spiritual poles in my 'chain,' and bequeath my gifts.

Ya Rabbi! Bunları kıyamete kadar Risale-i Nur kisvesinde hakaik-i imaniye ve esrar-ı Kur'aniye ile kemal-i ferah ve sevinçle meşgul eyle. Âmin!

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Ben merhum Hâfız Ali'yi unutamıyorum. Onun acısı beni çok sarsıyor.

Eski zamanlarda bazan böyle fedakâr zâtlar, kendi dostu yerine ölüyorlardı. Zannederim, o merhum benim yerimde gitti.

Onun fevkalâde hizmetini eğer sizler gibi o sistemde zâtlar yapmasa idi; Kur'ana, İslâmiyete büyük bir zayıat olurdu.

Ben, onun vârisleri olan sizleri tahattur ettikçe o acı gidiyor, bir inşirah geliyor.

Medar-ı hayrettir ki; ben şimdi onun manevî, belki maddî hayatıyla âlem-i berzaha gitmesi cihetiyle,

o âleme gitmek için bende bir iştîyak zuhur etti ve ruhuma başka bir perde açıldı.

Nasıl ki buradan Isparta'daki kardeşlerimize selâm gönderip muarefe, muhabere ile sohbet ediyoruz;

aynen öyle de: Hâfız Ali'nin tavattun ettiği âlem-i berzah; nazarımda Isparta, Kastamonu gibi olmuş.

Hattâ bu gece, mesmuata göre buradan birisi oraya gönderilmiş.

On defadan ziyade teessüf ettim. Ne için Hâfız Ali'ye onunla selâm göndermedim.

Sonra ihtar edildi ki: Selâm göndermek için vasıtalarla ihtiyaç yok; kuvvetli rabitası telefon gibidir, hem o gelir alır.

O büyük şehid, Denizli'yi bana sevdiriyor, daha buradan gitmek istemiyorum.

O ve Mehmed Zühdü ve Hâfız Mehmed, hayatlarında gördükleri vazife-i imaniye ve Nuriyeye devam ediyorlar.

Onlar pek yakından temaşa ediyorlar, belki de yardım ediyorlar.

Evliya-i azîmenin dairesinde kıymetli hizmet noktasında mevki almalarından,

ben de o ikisinin Hâfız Mehmed'le beraber isimlerini silsilemde aktaabların isimleri yanında yâdedip hediyelerimi bağışlıyorum.

My Dear and Loyal Brothers!

Your sincerity, loyalty, and steadfastness are sufficient reason to disregard one another's faults in the present trying circumstances, and to hide them.

For the powerful brotherhood within the Risale-i Nur is such a good act it causes one to forgive a thousand evils.

Since at the Last Judgement when good deeds will preponderate over evils, Divine justice will forgive,

you too, seeing that good deeds preponderate, should act with love and forgiveness.

For to become angry due to a single bad deed, and exasperated in harmful manner out of irritability, and upset because of the difficulties, is to be wrong in two respects.

God willing, you will assist one another in joy and consolation, and will reduce the hardship to nothing.

My Loyal, Blessed Brothers!

The reason I have not spoken with you for a few days is a severe illness resulting from poison, the like of which I have never experienced.

On account of the Risale-i Nur, I shall be proud till the end of my days of my steadfast, staunch, unshakeable brothers in the 'Light' and 'Rose' areas,* and the devoted brothers of Kastamonu, {**That is, Islâmköy (led by Hafiz Ali) and Isparta (led by Husrev) respectively.*}

and I find them a powerful support and effective solace in the face of the afflictions of all the tyrants.

If I was to die now, I would meet my death happily seeing that they are there.

The worldly cast me into prison due to their groundless fears that I was opposing them,

but Divine Determining imprisoned me because I did not speak with them and did not try to reform them.

If I remain in prison with only a few friends, I shall seek an open trial which will arouse the interest of all the Islamic world, and I shall open proceedings against the departments of government in Ankara,

and have numerous copies made in the new letters of The Fruits of Belief and the defence speeches, and shall send them to the important departments, God willing.

My Dear, Loyal Brothers!

Hadiths of this sort are allegorical. They are not particular and do not look to general places.

As for others, of the religious differences that would afflict the Umma, they point out a single time, citing the Hijaz and Iraq as examples.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Sizdeki ihlas ve sadakat ve metanet, şimdiki ağır sıkıntılarda birbirinizin kusuruna bakmamaya ve setretmeye kâfi bir sebebedir

ve Risale-i Nur zinciriyle kuvvetli uhuvvet öyle bir hasenedir ki, bin seyyieyi affettirir.

Haşirde adalet-i İlahiye, hasenelerin seyyielere racih gelmesiyle affettiğine binaen,

siz de hasenelerin rüchanına göre muhabbet ve afv muamelesini yapmak lâzımdır.

Yoksa bir seyyie ile hiddet etmek, sıkıntıdan gelen bir titizlik, bir asabîlik ile zararlı bir hiddet, iki cihetle zulüm olur.

İnşâallah, birbirinize sürurda ve tesellide yardım edip sıkıntıyı hiçe indirirsiniz.

Aziz, sıddık, mübarek kardeşlerim!

Birkaç gündür sizin ile konuşmadığımın sebebi, şimdiye kadar emsalini görmediğim şiddetli ve zehirli bir hastalıktır.

Ben, Risale-i Nur hesabına âhir ömrüme kadar Nur ve Gül dairesindeki sebatkâr ve metin ve sarsılmaz kardeşlerimle, Kastamonu'lu fedakârlar ile ebeden müteşekkirene iftihar ediyorum

ve onlarla bütün zalimlerin sıkıntılarına karşı bir kuvvetli nokta-i istinad ve tam bir teselli buluyorum.

Şimdi ölsem, onlar var diye ferah-ı kalble ecelimi karşılayacağım.

Ehl-i dünya, ben onlarla mübareze ediyorum diye asılsız tevehhüm ederek beni hapse attılar.

Fakat kader-i İlahî, ben onlarla konuşmadığım ve ıslah-ı hallerine çalışmadığımdan beni hapse attı.

Ve hapiste yalnız birkaç arkadaşım kalsam Ankara makamâtına karşı âlem-i İslâmî alâkadar edecek bir alenî muhakeme isteyeceğim ve dava edeceğim

ve Meyve Risalesi'ni ve müdafaat parçalarını yeni harfle müteaddid nüshalar çıkarıp mühim makamata göndereceğiz inşâallah.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bu nevi hadîsler, müteşabih kısmındandır. Hem cüz'î ve hususî değiller, umum yerlere bakmıyorlar.

Bu rakam ise, ümmetin başına gelen dinî fitnelerden yalnız birtak zamanı ve Hicaz ve Irak'ı misal olarak gösterir.

Anyway in the ‘Abbasid period, numerous misguided sects came into being which harmed Islam, like the Mu‘tazila, the Rawafid, Jabriyya, and atheists and heretics under various guises.

At a time there were serious upheavals regarding the Shari‘a and tenets of belief,

numerous leading figures of Islam like Bukhari, Muslim, Imam-i A‘zam, Imam Shafi‘i, Imam Malik, Imam Ahmad ibn Hanbal, Imam Ghazali, Gawth al-A‘zam, and Junayd al-Baghdadi, emerged and quelled the religious dissension.

#356

The victory continued for around three hundred years, but the sects of the people of misguidance covertly, by way of politics, brought down on the Muslims the dissension of Hulagu and Jenghiz.

Both Hadiths, and Imam ‘Ali (May God be pleased with him) explicitly indicate this dissension together with its date.

Then since the dissension of the present time is one of the most serious, both numerous Hadiths, and numerous Qur’anic allusions give news of it, together with the date.

Making an analogy with this, when a Hadith mentions in general fashion the stages the Umma will pass through,

it sometimes points out the date of a particular event within the generality, by way of an example.

Various parts of the Risale-i Nur have made certain interpretations of allegorical Hadiths such as these, the meanings of which are not completely understood.

The Twenty-Fourth Word and Fifth Ray elucidate this truth by means of principles.

My Dear, Loyal Brothers!

It was imparted to me that I should explain a truth so that you do not accuse one another of egotism or disloyalty.

At one time I observed that some of the great saints who had given up egotism and none of whose evil-commanding souls remained,

complained bitterly about them and I was astonished.

I later understood perfectly that on the death of the evil-commanding soul, its implements are handed over to veins of temperament and emotions, so that the striving of the soul can continue to the end of the person’s life; and the exertion does continue.

Those great saints, then, complain of this second enemy and heir of the soul.

Zâten Abbasîlerin zamanında, o tarihte Mu‘tezile, Râfîzî, Cebrî ve perde altında zındıklar, mülhidler, İslâmiyeti zedeleyen çok fırak-ı dâlle meydana gelmişler.

Şeriat ve itikad noktasında ehemmiyetli sarsıntılar olması hengâmında,

Buhârî, Müslim, İmam-ı A‘zam, İmam-ı Şafiî, İmam-ı Mâlik, İmam-ı Ahmed İbn-i Hanbel ve İmam-ı Gazâlî ve Gavs-ı A‘zam ve Cüneyd-i Bağdadî gibi pekçok eazım-ı İslâmiye imdada yetişip o fitne-i diniyeyi mağlub ettiler.

O tarihten üçyüz sene sonraya kadar o galebe devam ile beraber, perde altında yine o ehl-i dalalet fırkaları, siyaset yoluyla Hülâgu Cengiz fitnesini İslâmların başına getirdiler.

Bu fitneden hem hadîs, hem Hazret-i Ali Radıyallahü Anh sarîh bir surette aynı tarihiyle işaret ediyorlar.

Sonra bu zamanımızın fitnesi en büyük bir fitne olduğundan, hem müteaddid hadîsler, hem çok işaret-ı Kur’aniye aynı tarihiyle haber veriyorlar.

Buna kıyasen, ümmetin geçireceği safahatı küllî bir surette bir hadîs beyan ettiği vakit,

bazan o küllînin birtak hâdisesini, misal olarak tarihi gösterir.

Böyle müteşabih ve manası tamam anlaşılmayan hadîslerin Risale-i Nur eczaları kat’î bir surette tevillerini beyan etmiş.

Yirmidördüncü Söz’de ve Beşinci Şua’da, bu hakikatı düsturlarla beyan etmiş.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Birbirinizi enaniyetle veya sadakatsızlıkla ittiham etmemek için, bir hakikatı beyan etmek ihtar edildi.

Ben bir zaman enaniyetini bırakmış ve nefis-i emmaresi kalmamış büyük evliyadan

şiddetli bir surette nefis-i emmareden şikayet ettiklerini gördüm, hayrette kaldım.

Sonra kat’î bildim ki, âhir ömre kadar mücahede-i nefsiyenin sevabdar devamı için nefis-i emmarenin ölmesi üzerine onun cihazatı damarlara ve hissiyata devredilir, mücahede devam eder.

İşte o büyük evliyalar, bu ikinci düşmandan ve nefsin vârisinden şikayet ederler.

Moreover, spiritual worth, station, and virtue do not look to this world so that they should make themselves felt.

In fact, since some of those at the highest station do not perceive the great Divine favours bestowed on them,

they consider themselves to be more wretched and bankrupt than everyone, which shows that

the wonder-workings, unfoldings, illuminations, and lights which the mass of people consider to be spiritual perfection,

cannot be the means to and touchstone for that spiritual worth and those stations.

This is proved by the fact that although one hour of the Companions of the Prophet (PBUH) had the worth of a day of other saints, or perhaps forty days' ordeal,

all the Companions experienced the same wondrous illuminations and states as the saints.

My brothers, be careful! Do not let your evil-commanding souls deceive you by comparing others to yourselves and thinking ill of them;

do not allow them to make you doubt the Risale-i Nur's ability to train.

Hem manevî kıymet ve makam ve meziyet, bu dünyaya bakmıyor ki, kendini ihsas etsin.

Hattâ en büyük makamda bulunanlardan bazı zâtlara verilen büyük bir ihsan-ı İlahîyi hissetmediklerinden,

kendilerini herkesten ziyade bîçare ve müflis telakki etmeleri gösteriyor ki;

avamın nazarında medar-ı kemalât zannedilen keşf ü keramat ve ezvak u envâr,

o manevî kıymet ve makamlara medar ve mehenk olamaz.

Sahabelerin bir saati, başka velilerin bir gün, belki bir çillesi kadar kıymeti olduğu halde;

keşif ve manevî hârikulâde hâlâta evliya gibi mazhariyetleri her sahabede olmaması, bu hakikatı isbat ediyor.

İşte kardeşlerim! Dikkat ediniz; sizin nefs-i emmareniz, kıyas-ı binnefs cihetinde, sû-i zan ve gurur noktasında sizi aldatmasın;

Risale-i Nur terbiye etmiyor diye şübhelendirmesin.

#357

In His Name, be He glorified!

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

[The unruly youths themselves confirm that nine slaps they received related to the five matters in the Risale-i Nur's Guide For Youth and Fruits of Belief are a subtle instance of the Risale-i Nur's wonder-working.]

The First is Feyzi, who sometimes assists me. At the start I told him: You have attended a reading of The Fruits, so don't get into trouble.

He did get into trouble, and received a slap: he could not use his hand for a week.

Yes, it's true,
Feyzi

The Second is Ali Rıza, who assists me and writes out The Fruits.

One day I was going to teach him about what he had written. Out of laziness, he made an excuse about cooking the food and did not come.

He suddenly received a slap: although his saucepan was in good shape, the bottom suddenly fell out together with the food.

Yes, it's true,
Ali Rıza

Risale-i Nur'un Gençlik Rehberi'nde ve Meyve Risalesi'ndeki beş mes'elesinin haylaz gençlerde dokuz tokadı Risale-i Nur'un bir latif kerameti olduğunu o gençler dahi tasdik ediyorlar.

Birincisi: Bana hizmet eden Feyzi. Ona bidayette dedim: "Sen Meyve'nin bir dersinde bulundun, haylazlık yapma."

O yaptı, birden tokat yedi, bir hafta eli bağlı kaldı.
Evet, doğrudur.
Feyzi

İkincisi: Bana hizmet eden ve "Meyve"yi yazan Ali Rıza.

Bir gün yazdığını ona ders verecektim. O haylazlığından yemek pişirmek bahanesi ile gelmedi, birden tokat yedi.

O vakit onun tenceresi sağlam iken, dibi, yemeği ile beraber tamamen düştü.
Evet, doğrudur.
Ali Rıza

The Third is Ziya. He wrote out the topics about youth and the obligatory prayers from The Fruits for himself, and began to perform the prayers.

But then he became lazy and gave up praying and writing. He suddenly received a slap:

for no reason and in extraordinary fashion, his basket and the clothes in it, which were beside him, caught fire.

No one among that crowd being aware of this until they had burnt shows that it was an intended 'compassionate slap.'

*Yes, it's true,
Ziya*

The Fourth is Mahmud. I read him the topics about youth and the prayers from The Fruits and I told him not to gamble and to perform the prayers. He agreed.

But he was overcome by laziness, and did not pray and did gamble. He suddenly received 'an angry slap:'

while gambling, he lost three or four times, and despite his poverty, had to hand over forty liras, his sack coat and his trousers to his opponent, and he still has not come to his senses.

*Yes, it's true,
Mahmud*

#358

The Fifth: A boy of fourteen called Süleyman was always causing trouble and at the same time egging others on.

I told him to behave himself and perform the prayers, or his conduct would get him into big trouble and put him into danger.

He began to perform the prayers, but then he gave them up and began making trouble again. He suddenly received a slap; he caught scabies and had to remain in bed for three weeks.

*Yes, it's true,
Süleyman*

The Sixth is Ömer, who at the beginning assisted me; he began to perform the prayers and gave up singing.

Then one evening, a song reached my ears which was being sung close to my door; it disturbed me as I was reciting my supplications.

I was angry, went out and saw that unusually, it was Ömer. And unusually for me, I dealt him a slap. Then, unusually, the following morning, he was sent to another prison.

The Seventh: A sixteen year old called Hamza, who because he had a good voice, used to sing songs, also whetting the appetites of others and upsetting things.

Üçüncüsü: Ziya. "Meyve"nin gençliğe ve namaza dair mes'elelerini kendine yazdı, namaza başladı.

Fakat haylazlık yaptı, namazı ve yazıyı bıraktı. Birden, o vakitte tokat yedi.

Hilaf-ı âdet ve sebebsiz, başı üstündeki sepeti ve elbiseleri yandı.

O kadar kalabalık içinde yanıncaya kadar kimse farkında olmaması, kasdî bir şefkat tokadı olduğunu gösterdi.

*Evet, doğrudur.
Ziya*

Dördüncüsü: Mahmud. Ona "Meyve"den gençlik ve namaz mes'elelerini okudum ve dedim: "Kumar oynama, namaz kıl." Kabul etti.

Fakat haylazlık galebe etti, namaz kılmadı ve kumar oynadı. Birden, hiddet tokatını yedi.

Üç-dört defada daima mağlub olup fakir haliyle beraber kırk lira ve sakosunu ve pantolonunu kumara verdi, daha akli başına gelmedi.

*Evet, doğrudur.
Mahmud*

Beşincisi: Ondört yaşında Süleyman namında bir çocuk, ziyade haylazlık yapıp başkalarının da iştihalarını açıyordu.

Ona dedim: "Uslu dur, namazını kıl. Senden büyük haylazların içinde bu halin, sana tehlike getirir."

O, namaza başladı, fakat yine namazı terk ve haylazlığa girdi. Birden tokat yedi. Uyuz illetine mübtela oldu, yirmi gündür yatağında yatmağa mecbur oldu.

*Evet, doğrudur.
Süleyman*

Altıncısı: Bana bidayette hizmet eden Ömer, namaza başladı, şarkıları bıraktı.

Fakat bir akşam, kapıya yakın bir şarkı kulağıma geldi, evrad ile meşguliyetime zarar verdi.

Ben hiddet ettim, çıktım gördüm ki; hilaf-ı âdet Ömer'dir. Ben de hilaf-ı âdet bir tokat vurdum. Birden, sabahleyin hilaf-ı âdet olarak Ömer, başka hapse gönderildi.

Yedincisi: Hamza namında onaltı yaşında sesi güzel olmasından şarkı söylüyor, başkalarının da iştihalarını açıyor, haylazlık ediyordu.

I told him not to do it or he would receive a slap. Then suddenly two days later his hand was dislocated and he suffered torments for two weeks.

*Yes, it's true,
Hamza*

There are other slaps like these, but the paper is finished and so is the meaning.

My Dear, Loyal Brothers!

An education minister raised the veil from his face and revealed absolute disbelief in another guise.

He must have written that manifesto on some other prompting, before receiving the defences we last sent.

I was not thinking of sending them to that department, but this has shown that it is both appropriate and necessary to send them there too, with my brothers' approval.

For most likely a deputy so bigotted in atheism would not be indifferent towards the documents and confidential treatises sent to Ankara.

He was suddenly hit on the head by the irrefutable defences; it was excellent.

God willing, it will give rise to a powerful movement in favour of the Risale-i Nur in that department too.

#359

My Brothers! Since some people are like that, to submit to them is a sort of suicide; it is to regret Islam, or even to shake off religion.

For they are so bigotted in atheism that they are not content with people like us only submitting or pretending to submit;

they tell us: "Give up your hearts and consciences, and work for this world alone."

In such a situation, *there is no solution other than* relying on dominical grace, trusting in God in patience and fortitude,

sending four crates of copies of the Risale-i Nur to that centre, and praying that with their powerful truths, they will be victorious.

Our experience up to now has shown that avoiding one another and being upset, and dissociating oneself from the Risale-i Nur, and submitting to them and even joining them, is of no benefit.

Also, in no way be anxious. That deputy's blustering alarm shows his weakness and fear, and that he is compelled not to attack, but to defend himself.

My Dear, Loyal Brothers!

Ona dedim: "Böyle yapma, tokat yiyeceksin." Birden, ikinci gün bir eli yerinden çıktı, iki hafta azabını çekti. *Evet, doğrudur.*

Hamza

Bu gibi tokatlar var; fakat kâğıt bitti, mana da bitti.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bir maarif vekili, perdeyi yüzünden kaldırdı ve küfr-ü mutlakı başka bir kisvede gösterdi.

Bizim son gönderdiğimiz müdafaatı daha almadan başka saikle o beyannameyi yazmış.

Gerçi ben, o daireye göndermeyi düşünmüyordum; fakat kardeşlerimizin tensibiyle onlara da göndermek hem münasib, hem lâzım olduğunu bu hal gösterdi.

Çünkü herhalde bu derece ilhadda taassub taşıyan bir vekil, Ankara'ya gönderilen evrak ve mahrem risalelere karşı lâkayd kalmazdı.

Birden, doğrudan doğruya cerhedilmez müdafaatlar başına vuruldu, çok iyi oldu.

İnşâallah o dairede dahi Risale-i Nur lehinde kuvvetli bir cereyan uyandıracak.

Kardeşlerim! Madem bir kısmın mahiyetleri bu tarzdır; onlara, o kısma teslim olmak, manevî bir intihardır, İslâmiyetten pişman olmaktır, belki dinden insilâh etmektir.

Çünkü o derece ilhadda taassub izhar etmiş ki; bizim gibilerden yalnız teslimiyetle ve tasannu' ile razı olmuyorlar.

"Kalbini ve vicdanını bırak, yalnız dünyaya çalış" derler.

İşte bu vaziyete karşı inayet-i Rabbaniyeye dayanıp metanet ve sabır ve tevekkül ederek

dört sandık Risale-i Nur eczaları o merkeze yetişip, kuvvetli hakikatlarıyla galebe çalmasına dua etmekten *başka çare yoktur.*

Biz birbirimizden çekinmekle ve gücenmekle ve Risale-i Nur'dan çekilmekle ve onlara teslim ve hattâ iltihak etmekle faide vermediği şimdiye kadar tecrübe edildi.

Hem hiç merak etmeyiniz. O vekilin o farfarası ve telaşı, za'fına ve tam korkusuna delalet eder. Tecavüze değil, belki tedafüe mecburiyetini bildiriyor.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Sami Bey told me that one of our brothers from Homa, a student called Ali, died around the same time as Hafiz Ali.

Mehmed Ali, one of heroes of Homa, also wrote and told me. So in many of my prayers I have made that Ali a companion to the great martyr Ali.

Recently, a lady who is connected with us dreamt that three of our brothers had died. Its interpretation is that

these two Ali's and Mustafa, who in prison wanted to become a follower of the Risale-i Nur and was hanged, went to the hereafter in place of all of us, and were sacrificed for our well-being.

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal, Unshakeable Brothers, who know the true nature and meaning of reliance on God!

Although for twenty years I have not had the curiosity to either read or ask about any newspaper,

with much regret I today saw, only for the sake of some of our weak brothers, a newspaper article.

I understood from it that covertly and openly a number of important movements are playing false parts.

Since we appear in the public eye, it is supposed we are connected with those movements.

God willing, the four boxes of powerful, irrefutable treatises and notebooks of decisive defences

will produce good results for both us, and belief and the Qur'an, and Islam.

We have not meddled in their worlds and they have in no way established that we are going to meddle.

Ankara was compelled to request the whole Risale-i Nur in order to scrutinize it.

#360

Since this is the fact and since up to now in the service of the Risale-i Nur we have witnessed the manifestation of dominical grace to an undeniable degree

— we have all experienced this, particular and universal;

and since many of the movements of politics and the world are mustering forces against each other;

and since *we can do nothing except* be content with the Divine Decree and submit to Divine Determining,

and receive the vast and sacred consolation arising from the service of belief and the Qur'an and the Risale-i Nur;

certainly, what we have to do before anything else is not be alarmed and not to despair

Homa'lı kardeşlerimizden Ali namında bir şakird, Hâfız Ali'nin vefatı günlerinde vefat ettiğini Sami Bey bana söylediği gibi,

Homa'lı kahramanlardan Mehmed Ali dahi bana yazdı, Ben de o Ali'yi o büyük şehid Ali'ye çok dualarda arkadaş yaptım.

Bu yakında, bizimle alâkadar bir hanım, üç kardeşimizin öldüğünü görmüştü. Tabiri:

Bu iki Ali ve Risale-i Nur'a hapiste tâbi' olmak isteyen asılan Mustafa, umumumuzun bedeline âhirete gittiler ve selâmetimizin hesabına feda oldular demektir.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık, sarsılmaz ve tevekkülün mahiyetini ve kıymetini anlayan kardeşlerim!

Yirmi seneden beri hiçbir gazeteyi ne okumak ve ne sormak merakım olmadığı halde,

pek çok teessüf ile, yalnız bir kısım zaîf kardeşlerimizin hatırları için bugün bir gazetenin bir bahsini gördüm.

Bundan bildim ki; perde altında ve üstünde ehemmiyetli cereyanlar rol oynuyorlar.

Meydanda biz göründüğümüzden, bizler o cereyanlarla alâkadar tevehhüm ediyoruz.

İnşâallah, Risale-i Nur'un dört sandık kuvvetli cerhedilmez risaleleri ve pek kat'î müdafaa defterleri,

bizim hakkımızda hem iman ve Kur'an, İslâm hakkında bir hayırlı netice verecekler.

Biz onların dünyalarına karışmadık ve karışacağımızı hiçbir cihetle daha tesbit edemediler.

Mecburiyetle bütün Risale-i Nur'u Ankara tahkik için istedi.

Madem hakikat budur ve madem şimdiye kadar Risale-i Nur'un hizmetinde inayet-i Rabbaniyenin tecellisini inkâr edilmeyecek derecede gördük;

herbirimiz cüz'î ve küllî bunu hissetmişiz

ve madem şimdi siyasetin ve dünyanın çok cereyanlarının birbirine karşı tahşidatı oluyor

ve madem elimizden kazaya rıza ve kadere teslim

ve hizmet-i imaniye ve Kur'aniye ve Nuriyenin verdikleri büyük ve kudsi teselli *den başka bir şey gelmiyor*;

elbette bize en elzem iş, telaş etmemek ve me'yus olmamak

and strengthen each other's morale and not to be frightened

and to meet this calamity trusting in God,

and recognize the mountains which the inane, clamorous journalists who make mountains out of molehills to be molehills, and to give them no importance.

The life of this world, especially at this time and under these conditions, is without value. Whatever happens to one, one should meet it contentedly.

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

Two or three of my brothers have a good way of consoling themselves. They say this:

Some of our new brothers in this prison are enduring patiently one or two or perhaps ten years of this calamity because of one or two hours illicit activity.

Some of them even offer thanks, saying that they have been saved from other sins.

They say: Why should we complain about six or seven months of beneficial hardship, since we are employed in the most licit activity and are serving belief through the Risale-i Nur?

I congratulate them. Yes, to suffer difficulties for five or ten months because of performing for five or ten years an enjoyable, pleasant, beneficial, sacred service and elevated worship and reflection with the intention of saving both one's own belief and that of others, is a cause of pride and thanks.

In a Hadith it says: "For one person to come to believe through you is better for you than a plainful of red sheep and goats."*

{*Bukhari, Jihad, 102; Abu Da'ud, 'Ilm, 10; Darimi, 'Ilm, 10; al-Munawi, Fayd al-Qadir, vi, 359, No: 9609}

You should think therefore of all the people here, in the court, and in Ankara, whose belief has been saved, and will be saved, from ghastly doubts through your writings and your service, and offer thanks in patience and with resignation.

ve birbirinin kuvve-i maneviyesini takviye etmek ve korkmamak

ve tevekkülle bu musibeti karşılamak

ve habbeyi kubbe yapan farfaralı gazetecilerin kubbelerini habbe görüp ehemmiyet vermemektir.

Bu dünya hayatı, hususan bu zamanda, bu şerait altında kıymeti yoktur. Başa ne gelse gelsin, hoş görmeli.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

İki-üç kardeşlerimiz şöyle güzel bir teselli kendilerine bulmuşlar. Diyorlar ki:

"Bu hapiste bir kısım yeni kardeşlerimiz, bir-iki saat gayr-ı meşru' bir hareket yüzünden, bir-iki belki on sene bu musibet içinde sabır ve tahammül ediyorlar.

Hattâ bir kısmı şükrederek başka günahlardan kurtulduk dedikleri halde;

biz Risale-i Nur vasıtasıyla en meşru' bir hareket ve hizmet-i imaniye yüzünden altı-yedi ay hayırlı bir sıkıntıdan neden şekva ediyoruz?" diyorlar.

Ben de bin Bârekâllah onlara derim. Evet beş-on sene hem imanını, hem başkaların imanlarını kurtarmak niyetiyle zevkli, tatlı, hayırlı, kudsî bir hizmet ve yüksek bir ubudiyet-i fikriye yüzünden beş-on ay zahmet çekmek, medar-ı şükür ve iftihadır.

Bir hadîste ferman etmiş ki: "Bir tek adam seninle hidayete gelse, sahra dolusu kırmızı koyun, keçilerden daha hayırlıdır."

İşte burada, mahkemede ve Ankara'da, sizlerin yazılarınız ve hizmetleriniz vasıtasıyla ne kadar insanlar imanlarını dehşetli şübhelerden kurtardığını ve kurtaracağını düşününüz, sabır içinde kemal-i rıza ile şükrediniz.

If the Republican People's Party, which governs in Ankara, obstinately opposes the powerful parts of the Risale-i Nur which go there, and does not attempt to protect it with the intention of being conciliatory,

the most comfortable place for us is prison. It is a sign that the atheists have combined communism and atheism, and the Government is obliged to heed them.

In which case, the Risale-i Nur would draw back and halt, and calamities, material and immaterial, would begin their onslaught.

In His Name, be He glorified!
In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.
O assembly of jinns and men! Came there not unto you messengers from among you? {Qur'an, 6:130}

[Although these verses state that prophets were sent from the jinns, the following is Üstad's answer to a question aimed at solving this difficulty.]

My Dear Brothers!

Truly this question of yours holds much importance,

but since the Risale-i Nur's chief function is saving mankind from misguidance and absolute disbelief,

it has no place for matters of this sort and does not discuss them.

The leading figures of the first generations of Islam also did not discuss them much. For such unseen, invisible matters are open to exploitation.

Fraudulent persons also may exploit them for their own ends, just as spiritualists nowadays perform their charlatanry under the name of 'calling up spirits [jinns].'

It should not be much discussed therefore since they exploit it to harm religion.

Also, no prophets have been sent from the jinns after the Seal of the Prophets (PBUH).

Also, the Risale-i Nur has tried to prove the existence of jinns and spirit beings with incontrovertible proofs in order to refute the ideas of materialism, which plagues humanity at this time.

It has put the matter in third place and has left detailed discussion of it to others.

God willing, a student of the Risale-i Nur may expound Sura al-Rahman in the future and solve the question.

Eğer Ankara'da hâkim olan Halk Partisi, oraya giden Risale-i Nur'un kuvvetli kitaplarına karşı inad etse ve musalaha niyetiyle himayesine çalışmazsa,

bizim en rahat yerimiz hapistir ve mülhidler, bolşevizmi zındıka ile birleştirdiğine alâmettir ve hükûmet onları dinlemeğe mecbur olur.

O zaman Risale-i Nur çekilir, tevakkuf eder, maddî ve manevî musibetler hücumu başlarlar.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ

âyet-i celileleri mûcibince cinlerden de peygamber geldiği bildiriliyorsa da, bu husustaki müşkilin halli için vaki' suale, üstadımızın verdiği cevabdır:

Aziz kardeşim!

Hakikaten senin bu sualinin çok ehemmiyeti var.

Fakat Risale-i Nur'un en ehemmiyetli vazifesi, beşeri dalaletten ve küfr-ü mutlakdan kurtarmak olmasından,

bu çeşit mes'elelere sıra gelmiyor, onlardan bahis açmıyor.

Selef-i Sâlihîn dahi çok bahsetmemişler. Çünkü öyle gaybî ve görünmeyen işlerde sû-i istimal düşer.

Hem şarlatanlar, hodfüruşluklarına bir vesile yapabilirler. Nasılkı şimdi ispiirtizmacılar "cinler ile muhabere" namıyla şarlatanlık yapıyorlar;

dinin zararına âlet ederler diye çokça medar-ı bahs edilmez.

Hem Hâtem-ül Enbiya'dan sonra, cinlerde peygamber gelmemiş.

Hem Risale-i Nur bu zamanda bir taun-u beşerî olan maddiyyunluk fikrini iptal etmek için cinnî ve ruhanîlerin vücudlarını kat'î hüccetler ile isbat etmeye çalışmış,

bu mes'eleye üçüncü derecede bakmış, tafsilini başkalarla bırakmış.

Belki inşaallah Risale-i Nur'un bir şakirdi, Sure-i Rahman'ı tefsir edip bu mes'eleyi de halleder.

My Dear, Loyal Brothers!

Who say when afflicted by calamity: To God do we belong, and to Him is our return. {Qur'an, 2:156}

The deaths of Hafiz Ali, Hafiz Mehmed, and Mehmed Zühdü were truly a great loss not only for us, but for Isparta, and even for this country and the Islamic world.

But up to now, as a manifestation of Divine grace, whenever a Risale-i Nur student has been lost, two or three have immediately appeared who follow the same system.

I have powerful hopes therefore that serious students will emerge who will carry out those students' duties in another form.

Anyway, those three blessed people performed a hundred years' worth of duties serving the cause of belief in a short period.

May the Most Merciful of the Merciful grant them mercy to the number of the letters of the Risale-i Nur that they wrote, published, and read. Amen!

Offer my condolences to Hafiz Mehmed's relations and his blessed village for me.

I have made him the companion to Hafiz Ali and Mehmed Zühdü, and included the names of the three of them among the names of those of my masters who were spiritual poles. And I have made Hafiz Akif the companion of Asim and Lütfi.

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

In accordance with an inner meaning of "Good is in what God chooses," it is good this matter of ours has been delayed.

For love of that dreadful dead man was being inculcated in all the schools, government departments, and in the people.

This situation would have had a grievous and painful effect on the Islamic world and the future.

The Risale-i Nur, which demonstrates with decisive proofs his true nature, now passing —outside our wills— into the hands of those at the top and those most closely connected with him and those who would be last to give him up, and its being carefully and curiously studied,

is such an event that if thousands of people like us were to be sent to prison, and even to be executed, it would still be cheap with regard to the religion of Islam.

At the very least, it will save to a degree the most obdurate of them from absolute disbelief and apostasy,

Aziz, sıddık kardeşlerim!

لِكُلِّ مُصِيبَةٍ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

Hakikaten Hâfız Ali, Hâfız Mehmed ve Mehmed Zühdü'nün vefatları; değil yalnız bize ve Isparta'ya, belki bu memlekete ve âlem-i İslâma büyük bir zayıttır.

Fakat şimdiye kadar bir cilde-i inayet olarak, Risale-i Nur'un bir şakirdi zayı' olduğu zaman, der-akab iki-üç tane o sistemde meydana çıktığından,

kuvvetle ümidvarız ki, başka şekilde o kahramanların vazifelerini görecektir, ümid ettiğimizden ciddî şakirdler çıkarlar, görürler.

Zâten o üç mübarek merhum zâtlar, az bir zamanda, yüz senelik vazife-i imaniyeyi gördüler.

Cenab-ı Erhamürrâhimîn, onların yazdıkları ve neşrettikleri ve okudukları huruf-u Nuriye adedince onlara rahmetler eylesin, Âmin!

Benim tarafımdan o Hâfız Mehmed'in akrabasını ve mübarek köyünü ta'ziye ediniz.

Ben de onu Hâfız Ali ve Mehmed Zühdü'ye arkadaş edip, üstadlarımla aktab kısmının isimleri içinde o üçünün isimlerini dâhil edip, Hâfız Âkif'i dahi Âsım ve Lütfü'ye arkadaş ettim.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

الْخَيْرُ فِي مَا اخْتَارَهُ اللَّهُ sırrıyla, bu mes'elemizin te'hiri hayırdır.

Çünkü bütün mekteplerde ve dairelerde ve halkta, o ölmüş dehşetli adamın muhabbeti telkin ediliyor.

Bu hal ise, âlem-i İslâma ve istikbale pek elîm ve acı bir tesiri olacaktı.

Şimdi ihtiyarımızın haricinde onun mahiyeti ne olduğunu, en başta ve en ziyade alâkadar ve en son ondan vazgeçecek adamların ellerine kat'î hüccetler ile gösteren ve isbat eden Risale-i Nur geçmesi, kemal-i merak ve dikkatle okunması

öyle bir hâdisedir ki; bizler gibi binler adam hapse girse, hattâ i'dam olsalar, Din-i İslâm cihetiyle yine ucuzdur.

Hiç olmazsa küfr-ü mutlakdan ve irtidaddan en mütemerridleri bir derece kurtarır,

lead them into 'doubting' disbelief, and moderate their arrogant and insolent aggression.

#363

We have claimed with the final words we said to their faces in court, *"Let our heads too be sacrificed for a sacred truth for which millions of heroic heads have been sacrificed!"*, that we shall hold out to the very end.

This cause may not be renounced. I hope that there is no one among you who would give it up.

Since you have patiently endured it up to now, say: "Our fates and duties have not yet been fulfilled," and continue to endure it.

Certainly, they will not obstinately oppose the Risale-i Nur in order to defend their way, which is undeniably proved in The Fruits to consist of eternal annihilation and everlasting solitary confinement;

they will rather seek ways of coming to terms or making a truce.

Patience is the key to happiness and joy.

{*al-Munawi, Fayd al-Qadir, vi, 298; al-'Ajluni, Kashf al-Khafa, ii, 22}

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

In the First Ray, the allusions have been elucidated of the verse, *Can he who was dead, to whom We gave life, and a light whereby he can walk amongst men...?* {Qur'an, 6:122}

to both the Risale-i Nur, and with the word **dead**, with three powerful signs and connections, to these unhappy Risale-i Nur students.

Now, in the present events, one of those signs is being realized.

For, holding up life, civilization, and pleasure, those who oppress us accuse us of giving no importance to that style of life;

they make charges against us, and even want to have us imprisoned with heavy labour, or executed. But they can find no legal sanction for this.

As for us, we hold up death, the introduction to eternal life and its veil, and hit them over the heads with it to bring them to their senses,

and work with all our strength to save them from true conviction, eternal execution, and everlasting solitary confinement.

Even if I am given the severest penalties because of the vehement treatises that were sent to Ankara,

meşuk bir küfre çıkarır, mağrurane ve cür'etkârane tecavüzlerini ta'dil eder.

Mahkemede son söz olarak yüzlerine söylediğim bu cümle: *"Milyonlar kahraman başlar feda oldukları bir kudsî hakikata, başımız dahi feda olsun"* ile, bizim nihayete kadar sebat edeceğimizi dava etmişiz.

Bu davadan vazgeçilmez. İçinizde vazgeçecek yok ümid ediyorum.

Madem şimdiye kadar sabrettiniz, "Daha kısmetimiz ve vazifemiz bitmedi" diye tahammül ve sabrediniz.

Her halde "Meyve"deki kat'î hüccetler ile kabil-i inkâr olmayan i'dam-ı ebedî ve nihayetsiz haps-i münferid mesleğini müdafaa etmek için Risale-i Nur'a karşı anudane hareket edilmeyecek,

belki musalaha veya mütareke çaresi aranılacak.

الصَّبْرُ مِفْتَاحُ الْفَرَجِ وَالسُّرُورِ

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ âyeti

hem Risale-i Nur'a, hem **مَيِّتًا** kelimesiyle üç kuvvetli emare ve münasebetler ile Risale-i Nur'un bu bîçare şakirdine *işareti Birinci Şua'da izah edilmiş.*

Şimdi bu hâdisede, o emarelerden birisi tam hükmediyor.

Çünkü bize zulmedenler, ellerinde hayat ve medeniyeti ve lezzeti tutup, bizi o tarz-ı hayata ehemmiyet vermemekle itham edip,

mes'ul ederler, hattâ i'dam ve ağır ceza ile hapse sokmak isterler. Fakat kanunca sebep bulamıyorlar.

Biz dahi elimizde hayat-ı bâkiyenin mukaddemesi ve perdesi olan mevti ve ölümü tutup onların başlarına vurup intibaha getirmek

ve onların hakikî mes'uliyet ve mahkûmiyetten ve i'dam-ı ebedî ve daimî haps-i münferidden kurtulmalarına bütün kuvvetimizle çalışıyoruz.

Hattâ Ankara'ya giden şiddetli risaleler sebebiyle en ağır ceza nefsime verilse,

and those who mete out the penalties are saved through the treatises from the execution of death, both my heart and my soul would consent to it.

That is to say, we want them to have life in both worlds and this is what we are seeking, while they want us to die and they are seeking pretexts for this.

#364

But we are not defeated before them, because the reality of death and thirty thousand human corpses daily display as clearly and visibly as the sun the proclamations and decrees for thirty thousand eternal executions and thirty thousand solitary confinements for the people of misguidance. Let them do what they want.

According to jafr and abjad reckoning, the verse, **It is the fellowship of God that must triumph** {Qur'an, 5:56} has given us the good news, even in the twelve years of our most bitter defeat, of our victory together with its date.

Since the reality is this, we shall from now on say the following, both to the court, and to the people:

We are trying to be saved from death's eternal execution, which awaits us ever before our eyes, and from the everlasting darkness of the solitary confinement of the grave, which opens its door to us and summons us ineluctably.

We are helping you to be saved from that awesome, inevitable calamity.

The questions of politics and this world, which in your view are the most momentous, in our view and in that of reality have little value,

and for those not directly concerned, are meaningless, unimportant, and worthless.

Whereas the essential human duties with which we are occupied have a genuine connection with everyone all the time.

Those who do not like this task of ours and want to put a stop to it, should put a stop to death and shut up the grave!

The third and fourth points have not been written for now.

In His Name, be He glorified!

It is one of the wonders of the Risale-i Nur that **for ten years** Üstad Bediuzzaman **has repeatedly said**: "Atheists and apostates! Don't interfere with the Risale-i Nur!"

It is a means of repulsing disasters, like almsgiving, so attacks on it, or its ceasing from activity, weakens its defence against disaster.

fakat ceza verenler o risaleler ile ölümün i'damından kurtulsalar; hem kalbim, hem nefsim razı olurlar.

Demek biz onların iki cihanda yaşamalarını istiyoruz, arıyoruz. Onlar bizim ölmemizi istiyorlar, bahaneler arıyorlar.

Fakat güneş gibi zahir ve göz ile görünür gündüz gibi bir hakikat-ı mevtiye ve her gün insanlarda otuzbin cenaze, ehl-i dalalet hakkında otuzbin i'dam-ı ebedî, otuzbin haps-i münferid fermanlarını, i'lamnamelerini gösterdiklerinden, biz onlara karşı mağlub değiliz.

Ne yaparlarsa yapsınlar. **إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ** âyeti oniki seneden beri en acınacak mağlubiyetimiz zamanında dahi, cıfır ve ebced hesabıyla galibiyetimize aynı tarihiyle müjde ediyor.

Madem hakikat budur; biz şimdiden sonra hem mahkemeye, hem halka diyeceğiz ki:

"Bu gözümüz önünde ve bizi bekleyen ölümün i'dam-ı ebedîsinden ve karşımızda kapısını açan ve bizi cebr-i kat'i ile çağıran kabrin daimî karanlık haps-i münferidinden kurtulmağa çalışıyoruz.

Hem sizin de o dehşetli ve çaresiz musibetten kurtulmanıza yardım ediyoruz.

Sizin nazarınızda en büyük bir mes'ele-i dünyeviye ve siyasiye, bizim nazarımızda ve hakikat cihetinde kıymeti pek azdır

ve bilfiil vazifedar olmayanlara malayani ve ehemmiyetsizdir ve kıymeti yoktur.

Fakat bizim iştigal ettiğimiz vazife-i zaruriye-i insaniye ise, herkese her zaman ciddî alâkası var.

Bu vazifemizi beğenmeyenler ve kaldıranlar, ölümü kaldırmalı ve kabri kapamalı!"

İkinci ve üçüncü noktalar şimdilik geri kaldı.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Risale-i Nur'un kerametlerindendir ki; Üstadımız Hazretleri: "Ey mühlidler ve ey zındıklar! Risale-i Nur'a ilişmeyiniz!"

Risale-i Nur, âfâtın def'ine sadaka gibi vesile olmasından, ona karşı olan hücum ve onun ta'tili, âfâta karşı olan müdafaasını zayıflştır.

If you molest it, the calamities that are waiting in the offing will rain down on you in floods.”

There are numerous disasters we have witnessed in this connection.

Whenever in the past four years the Risale-i Nur and its students have been attacked,

a disaster or calamity has followed, demonstrating the Risale-i Nur’s importance and that it is a means of repulsing disaster.

Among the hundreds of events Bediuzzaman predicted through the Risale-i Nur, disasters have put their signatures to their correctness with the hand of earthquakes;

the four disasters which followed them showed how that the Risale-i Nur is a means of repulsing calamities.

May Almighty God bestow belief on the hearts of those who attack us and the Risale-i Nur, and minds and eyes in their heads that will see the truth;

and may He save us from these dungeons and them from those disasters. Amen!
Husrev

#365

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

It is a manifestation of dominical grace that *while expecting* the Education Minister to erupt and attack us, although he had not seen our defences, documents, and books, and had only sensed them;

and although the highest government departments had studied our most vehement confidential treatises like the Fifth Ray and Addendum to The Six Attacks (Hücumat-i Sitte’nin Zeyli) in order to criticize them;

and our defences’ bold, harsh and serious blows at absolute disbelief should have led Ankara to act severely against us;

they adopted a very lenient, and even conciliatory, position relative to the importance of the question. One reason for this manifestation of Divine grace is this:

the Risale-i Nur’s being read with care and attention in all the country, which as a result of the interest has become a large derslane or place of study, and by all the important departments of government.

Yes, such elevated teachings being studied at this time on such a comprehensive and universal scale is certainly a significant instance of Divine favour and is a powerful sign that it has smashed absolute disbelief.

Eğer ilşirseniz, yakından bekleyen belalar, sel gibi üstünüze yağacaktır." diye, *on senedir kerratla söylüyordu.*

Bu hususta şahid olduğumuz felâketler pek çoktur.

Dört seneden beri Risale-i Nur'a ve şakirdlerine her ne vakit ilişilmiş ise;

bir felâket, bir musibet takib etmiş ve Risale-i Nur'un ehemmiyetini ve âfâtın def'ine vesile olduğunu göstermiştir.

İşte Üstadımız Bediüzzaman'ın Risale-i Nur ile haber verdiği yüzler hâdisat içinde felâketler zelzele eliyle doğruluğunu imza ederek

gelen dört felâket, Risale-i Nur'un bir vesile-i def-i bela olduğunu gösterdi.

Cenab-ı Hak, bize ve Risale-i Nur'a taarruz edenlerin kalblerine iman ve başlarına hakikatı görecek akıl ve göz ihsan etsin;

bizi bu zindanlardan, onları da bu felâketlerden kurtarsın, âmîn!Hüsrev

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Aziz, siddik kardeşlerim!

Bir cilve-i inayet-i Rabbaniyedir ki; daha müdafaatımızı ve evraklarımızı ve kitabları görmeden, yalnız perde altında hissedip Maarif Vekilinin dehşetli püskürmesi ve hücumu,

Beşinci Şua ve Hücumat-ı Sitte'nin Zeyli gibi gayet şiddetli mahrem risaleleri en ehemmiyetli makamat bilfiil tenkid için tedkik etmesi

ve müdafaatımın ciddî, dokunaklı küfr-ü mutlaka cür'etkârane darbeleri Ankara'nın bize karşı çok şiddetli davranmasını *beklerken*,

mes'elenin azametine nisbeten gayet mülayimane belki musalahakârane vaziyet almış. Ve bu cilve-i inayetin bir hikmeti de şudur:

Risale-i Nur'un umum memlekete alâkası cihetiyle, umumî bir dershanede ve büyük makamatta dikkat ve merakla okunmasıdır.

Evet bu zamanda böyle yüksek bir ders, elbette böyle cem'iyetli ve küllî ve umumî dairelerde okunması, büyük bir inayettir ve küfr-ü mutlaka kırdığına bir kuvvetli emareddir.

My Brothers! Supposing that there may be an excuse for some weak family men who have suffered much hardship and loss to withdraw a little from the Risale-i Nur and from us, or even to give us up,

I say in consequence of the possibility that they may change after having been released:

it would be a serious loss for those who have paid this price, material and non-material, for goods of such value, and have suffered much torment, to forgo those goods.

And if they suddenly give up the Risale-i Nur and its parts, and their attachment to it, and stop protecting us and helping and serving us, it would be an unnecessary loss both for them and for us.

For this reason, in addition to being cautious, it is necessary not to change their loyalty, ties, and service.

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

It is a manifestation of dominical favour and instance of Divine preservation that

as I have heard, the experts' committee in Ankara has been defeated in the face of the Risale-i Nur's truths,

and while there are numerous reasons for its criticizing it and objecting to it strongly, it has quite simply supplied the decision for its acquittal.

#366

However, the harsh expressions in the confidential treatises and the challenging words in the defences, and the fiery attacks of the Education Minister,

and there being two materialist philosophers attached to the Ministry of Education on the experts' committee and a prominent scholar who supports the new measures,

and for the past year a covert atheistic organization has been inciting the People's Party and Ministry of Education against us,

all led us to expect violent objections and crushing penalties from the experts' committee.

But then the preservation and grace of the Most Merciful came to our assistance, and pointing out to them the Risale-i Nur's high station, induced them to forgo their violent criticisms.

Even, with the idea of saving us from being convicted, and so that, because of the Eskişehir affair and famous Thirty-First of March Incident I should not be regarded as having been previously convicted of political crimes,

and show that we act solely for religion and belief and have no political aims, they said:

"Said Nursi has long claimed to be an heir of the Prophet.

Kardeşlerim! Herhalde bu kadar sıkıntı ve zararı çeken zâif bir kısım aile sahipleri, bir derece Risale-i Nur'dan ve bizden çekinmek, belki vazgeçmek için bir mazeret olabilir zannıyla,

tahliyeden sonra değişmek ihtimaline binaen derim:

Bu derece kıymetdar bir mala bu maddî ve manevî fiat veren ve bu azabı çeken, o maldan vazgeçmek büyük bir hasarettir.

Hem her birisi, Risale-i Nur'un eczalarını ve alâkadarlarını ve bizi muhafaza ve yardım ve hizmeti birden bıraksa; hem ona, hem bizlere lüzumsuz bir zarardır.

Onun için; ihtiyatla beraber, sadakatı ve irtibatı ve hizmeti değiştirmemek lâzımdır.

...

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bir cilve-i inayet-i Rabbaniye ve bir himayet-i hıfz-ı İlahiye ki;

Ankara'da ehl-i vukuf heyeti, Risale-i Nur'un hakikatlarına karşı mağlub olup,

şiddetli tenkid ve itirazın çok esbabı var iken âdetâ beraetine karar verdiklerini işittim.

Halbuki mahremlerin şedid ifadeleri ve müdafaatın dokunaklı meydan okumaları ve Maarif Vekilinin dehşetli hücumu

ve ehl-i vukufun heyetinde maarif dairesine mensub ehemmiyetli iki maddî feylesofların ve yeni icadlara tarafdâr büyük bir âlimin bulunması

ve bir seneden beri gizli zındıka komitesi aleyhimize Halk Fırkası'nı ve Maarif'i sevk etmesi cihetiyle,

ehl-i vukufun pek şiddetli itirazları ve bizi ağır cezalarla ittiham etmelerini beklerken,

himayet ve inayet-i Rahmaniye imdada yetişip onlara Risale-i Nur'un yüksek makamını göstererek, şiddetli tenkidlerden vazgeçmiş.

Hattâ bizi cezalardan kurtarmak fikriyle ve Eskişehir Mes'elesi ve 31 Mart hâdise-i meşhuresiyle beni sâbıkâlı bir mücrim-i siyasî nazarıyla baktırmamak

ve sırf din ve iman için hareket ettiğimizi ve siyaset fikri bulunmadığını göstermek fikriyle demişler ki:

"Said Nursî, eskiden beri arasına peygambere verasetlik davasında bulunur.

He adopts the position of a regenerator in serving the Qur'an and belief;

that is, he is sometimes overcome by a sort of ecstasy, and gets carried away."

With this passage and the irreligious expressions of the philosophers, they are saying to those who support religion, whoever they are:

he is carrying out this duty, having inherited it from **the regenerators of religion**. *They have used those irreligious philosophical terms* in order to both criticize the excessively good opinions of me of some of our brothers, which are higher than my due;

and by calling me an ecstatic, together with my vehemence, to exonerate me from political involvement and being convicted of it;

and to flatter to an extent those who object to us and are hostile;

and to show that the Qur'anic allusions, and wondrous indications of Imam 'Ali, and the truths of Gawth al-A'zam, are all powerful;

and to smash the ambition, egotism, and conceit which by comparison with others they reckon is certainly present in me.

From beginning to end, the Risale-i Nur furnishes a reply to those words as brilliant as the sun.

And since our way is brotherhood and the giving up of egotism,

and since we have not made any self-advertising ecstatic utterances,

the New Said's humble life in the time of the Risale-i Nur

and his disregarding the excessively good opinions of him of his blessed brothers and moderating them with his instruction,

completely refute the implications of those expressions, and dismiss them.

My Dear, Loyal Brothers!

I am not sending you the committee of experts' unanimous decisions for the moment so that no harm comes to those who informed on us.

#367

This last experts' committee has evidently done all it can to save us and preserve us from the evil of the people of misguidance and innovation,

and has exonerated us from all the charges made against us.

They give the feeling that they have grasped thoroughly what the Risale-i Nur teaches,

Kur'an ve iman hizmetinde müceddidlik tavrını alır,

yani bazan bir nevi cezbeye mağlub olup meczubane hareket eder."

İşte bu fıkra ile feylesofların dinsizce tabirler ile, kim olursa olsun din lehinde kuvvetli hareket edenlere:

Vazifesi, **müceddidlik** irsiyetiyle yapıyor diye, hem bir kısım kardeşlerimizin haddimden çok ziyade hüsn-ü zanlarını tenkid etmek,

hem bana bir cezbe isnad ile şiddetlerimde beni siyasetten ve cezadan tebrie etmek

ve bize muarız ve düşman olanlarını bir derece okşamak

ve işaret-i Kur'aniye ve keramat-ı Aleviye ve Gavsîye hakikat ve kuvvetli olduklarını göstermek

ve herkese kıyasen bende dahi bulunması tahminlerince muhakkak olan hubb-u câh ve enaniyet ve hoddürlüğü kırmak için, *o dinsizce feylesofane tabirini istimal etmişler*.

O tabire karşı, Risale-i Nur baştan nihayetine kadar güneş gibi bir cevabdır.

Ve mesleğimiz, terk-i enaniyet ve uhuvvet olmasından,

bizde hoddürlüğe şatahat bulunmadığından,

Yeni Said'in Risale-i Nur zamanındaki mahviyetkârane hayatı

ve mübarek kardeşlerinin ifratkârane hüsn-ü zanlarını hatıra bakmayarak mükerrer derslerle ta'dil etmesi,

o tabir ile işmam edilen manayı tam çürütüyor, izale eder.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bize ihbar edene ve yazana zarar gelmemek için, şimdilik ehl-i vukufun ittifakıyla kararlarını size göndermeyeceğim.

Bu son ehl-i vukuf, bütün kuvvetiyle bizi kurtarmak ve ehl-i dalalet ve bid'iyatın şerrinden muhafaza etmek için çalışmışlar.

Bize isnad edilen bütün suçlardan tebrie ediyorlar.

Ve Risale-i Nur'dan tam ders aldıklarını ihsas edip,

and have unanimously decided that the greater part of its scholarly parts about belief are written knowledgeable,

that Said explains his views both sincerely and seriously, and that the power and strength in it are not to contest the government, *but only to teach the needy the truths of the Qur'an.*

And they inferred about the confidential treatises, which they call “**unscholarly**.”

“He sometimes goes into ecstasy and suffers emotional disturbance and mental storms, and should not therefore be held responsible.”

And concerning the terms “the Old Said” and “the New Said,” they said there are two personalities,

and inferred that in the second are an extraordinary strength of belief and knowledge of the Qur’anic truths,

and for the sake of the philosophers said that “there is the possibility of a sort of ecstasy and mental disturbance,”

while to save us from being charged concerning a certain violence of expression and to flatter our opponents,

they said: “the possibility may be noted of an illness affecting hearing and sight which results in hallucinations.”

The treatises of the Risale-i Nur, which are superior to other products of the mind, form sufficient answer to the suggestion of this possibility, refuting it totally. They have these in their possession, and the treatises containing the defence speeches and The Fruits of Belief, which have left all the lawyers in amazement.

I offer many thanks that due to this possibility the allusion of a Hadith was imparted to me.

Also, the experts’ committee have completely acquitted all my brothers and myself. They said,

“They adhere to Said’s scholarly and knowledgeable works for their belief and their lives in the hereafter;

we found nothing explicit or implicit in either their correspondence, or their books or treatises, suggesting any sort of conspiracy against the government.”

They gave their decision unanimously, and put their signatures, philosopher Necati, (scholar) Yusuf Ziya, and philosopher Yusuf.

It is a subtle coincidence that while for ourselves, we call this prison a School of Joseph (Medrese-i Yusufiye) and The Fruits of Belief, its fruit,

Risale-i Nur'un ilmî ve imanî kısmının ekseriyet-i mutlaka ile vâkıfane yazıldığını

ve Said ise hem samimî, hem ciddî kanaatlerini beyan ederek ondaki kuvvet ve iktidar; isnad edildiği gibi tarikat icadı veya cem'iyet kurmak veya hükûmet ile mübareze etmek değildir, *belki yalnız Kur'anın hakikatlarını muhtaçlara bildirmek* kuvvet ve iktidardır diye müttefikan karar vermişler.

Ve **gayr-ı ilmî** tabir ettikleri mahremlere karşı demişler ki:

"Bazan cezbeye ve şuurun heyecanına ve ihtilâl-i ruhiyeye kapılmasından, bu eserler ile mes'ul olmamak lâzım geliyor." manasını ifham ediyorlar.

Ve "Eski Said", "Yeni Said" tabirinde, iki şahsiyet

ve ikincisinde fevkalâde bir kuvvet-i imaniye ve ilm-i hakaik-i Kur'aniye manasını,

feylesofların hatırı için "Bir nevi cezbe ve ihtilâl-i dimağiye ihtimali var." diye

hem bizi şiddetli tabiratin mes'uliyetinden kurtarmak, hem muarızlarımızı okşamak için

"Sem u basar cihetinde hallüsinasyon hastalığı ihtimali nazar-ı dikkate alınabilir." demişler.

Onların bu ihtimalini esasıyla çürüten, ellerine geçen ve bütün akılları geri bırakan Nur Risaleleri ve bütün avukatlara hayret veren Müdafaa ve Meyve Risaleleri kâfi ve vâfi bir cevabdır.

Ben çok şükrediyorum ki, bir hadîs-i şerifin mazhariyeti bu ihtimal ile bana verilmiş.

Hem o ehl-i vukuf, bütün kardeşlerimizi ve beni tam tebrie edip derler:

"Said'in âlimane ve vâkıfane eserlerine iman ve âhiretleri için bağlanmışlar;

hiçbir cihette hükûmete karşı bir sû-i kasdlarına dair bir sarahat ve bir emare, ne muhaberelelerinde ve ne de kitab ve risalelerinde bulmadık." diye

o heyetin ittifakıyla karar verip biri feylesof Necati, biri Yusuf Ziya (âlim), biri de feylesof Yusuf namlarında imza etmişler.

Latif bir tevafuktur ki; biz bu hapse kendimiz hakkında bir medrese-i Yusufiye ve Meyve Risalesi onun meyvesidir dediğimiz gibi,

these two other Yusuf's have said secretly through their tongues of disposition "we also have shared in the lessons of that School of Joseph."

Moreover, their subtle evidence for the possibility of ecstasy and hallucinations are phrases like "The Thirty-Third Word" and "The Thirty-Third Letter Containing Thirty-Three Windows,"

and "his hearing his cat reciting the Divine Names 'Ya Rahim! Ya Rahim!' (O Most Compassionate One!)," and "his seeing himself as a gravestone."

Said Nursi

#368

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

Since according to numerous signs, we are under Divine protection, and since in the face of numerous inequitable enemies, the Risale-i Nur has not been defeated,

and has silenced to a degree the Education Minister and People's Party,

and since those who, greatly exaggerating the extent and breadth of our question, have caused alarm to the Government

are sure to try to conceal their slander and lies with various trumped up excuses;

what we must do is to retain our patience and composure in perfect submission,

and particularly not to feel disillusioned, and not to despair when sometimes the opposite of what we hoped occurs, and not to be shaken by passing storms!

Yes, disillusionment may destroy the morale and enthusiasm of the worldly,

but for the Risale-i Nur students, who see beneath the hardship, striving and distress, the favours of Divine mercy,

disillusionment is necessary to strengthen their efforts, their progress, and their seriousness.

Forty years ago the politicians sent me to a lunatic asylum saying I was suffering from a temporary madness.

I told them: I consider most of what you call sanity to be insanity; I resign from that sort of sanity.

I observe in you the rule, *"Everyone is mad, but their madness differs according to their caprices."*

bu iki Yusuf dahi perde altında "Biz dahi o Medrese-i Yusufiye'deki derse hissedarız" lisan-ı halleriyle ifade etmeleridir.

Hem cezbeye latif bir delilleridir ki: "Otuzüçüncü Söz ve otuzüç pencere Otuzüçüncü Mektub" gibi tabirleri,

hem kendi kedisinin "Ya Rahîm! Ya Rahîm!" tesbihini işitmesi, hem kendini bir mezar taşı görmesi, cezbe ve hallüsinasyon ihtimaline delil göstermeleridir.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Madem biz, çok emarelerle inayet altındayız ve madem gayet çok ve insafsız düşmanlara karşı Risale-i Nur mağlub olmadı,

Maarif Vekili'ni ve Halk Fırkası'nı bir derece susturdu

ve madem bu kadar geniş bir sahada ve mes'elemizi pek ziyade i'zam ile hükûmeti telaşa düşürenler,

her halde iftiralarını ve yalanlarını bir derece setretmeye bahaneler ile çalışacaklar;

elbette bize lâzım: Kemal-i teslimiyetle sabır ve temkinde bulunmak

ve bilhâssa inkisar-ı hayale düşmemek ve bazan ümidin hilaf-ı zuhuruyla me'yus olmamak ve muvakkat fırtınalar ile sarsılmamak!

Evet, gerçi inkisar-ı hayal, ehl-i dünyada kuvve-i maneviyelerini ve şevklerini kırar;

fakat meşakkat ve mücahede ve sıkıntıların altında inayet ve rahmetin iltifatlarını gören Risale-i Nur şakirdlerine

inkisar-ı hayal, gayretlerini ve ileri atılmasını ve ciddiyetlerini takviye etmek lâzım geliyor.

Kırk sene evvel ehl-i siyaset, bana bir cinnet-i muvakkata isnadıyla tımarhaneye sevkettiler.

Ben onlara dedim: Sizin akıllılık dediğinizin çoğunu ben akılsızlık biliyorum; o çeşit akıldan istifa ediyorum;

وَكُلُّ النَّاسِ مَجْنُونٌ وَلَكِنْ عَلَى قَدَرِ الْهَوَىٰ اخْتَلَفَ

الجُنُونُ kaidelerini sizlerde görüyorum demiştim.

Now with the idea of saving myself and my brothers from serious charges, I repeat the same words to those who ascribe occasional ecstasy or a temporary insanity to me because of the confidential treatise, and I am grateful in two respects:

The First: In a sound Hadith, it says: "The ordinary people deeming, because they are beyond their understanding, the elevated states of one who has attained perfect belief to be madness, point to the perfection of his belief."

{*Musnad, iii, 86; al-Hakim, al-Mustadrak, i}

The Second Respect: I would agree with complete pride and joy, not only to be called mad, but to sacrifice my mind completely, and my life, for the well-being and salvation of my brothers in this prison and for them to be delivered from darkness.

If you think it suitable, even, let someone write a letter of thanks to those three persons, and tell them that we are allowing them to share in our spiritual gains.

#369

My Dear, Loyal Brothers, and Sincere Friends in the Service of the Qur'an and Belief, and My Inseparable Companions on the Way of Truth and Reality and the Intermediate Realm and the Hereafter!

With the time drawing close for us to part from one another,

because of the faults and tensions arising from annoyances, the principles of the Treatise On Sincerity have not been preserved.

It is therefore absolutely essential that you wholly forgive each other.

You are brothers closer to each other than the most devoted blood brother,

and a brother conceals his brother's faults, and forgives and forgets.

I do not attribute your uncustomary differences and egotism here to your evil-commanding souls, and I cannot reconcile it with the Risale-i Nur students;

I rather consider it to be a sort of temporary egotism found even in saints who have given up their souls.

So on your part, do not spoil my good opinion through obstinacy, and make peace with each other.

My Brothers!

It is understood from the report of the experts' committee that the Risale-i Nur defeats all the groups opposing us,

for by repeating The Eloquent Proof (Hüccetullahü'l-Bâliga), and the Treatise For The Elderly and Treatise On Sincerity, they are attracting attention to them.

Şimdi dahi beni ve kardeşlerimi şiddetli bir mes'uliyetten kurtarmak fikriyle bana mahrem risale cihetiyle arasına bir cezbe, bir cinnet-i muvakkata isnad edenlere aynı sözleri tekrarla beraber, iki cihetle memnunum:

Birisi: Hadis-i sahihte vardır ki: "Bir adam kemal-i imanı kazandığına, avam-ı nâsın akıllarının tavrı haricindeki yüksek hallerini mecnunluk, divanelik saymaları, onun kemal-i imanına ve tam itikadına delalet eder." diye ferman ediyor.

İkinci cihet: Ben, bu hapisteki kardeşlerimin selâmetleri ve necatları ve zulümden kurtulmaları için; değil yalnız bir divanelik isnadını, belki kemal-i fahr u ferahla tamam aklımı ve hayatımı feda etmesini kabul ediyorum.

Hattâ siz münasib görürseniz, o üç zâtlara benim tarafımdan bir teşekkürname yazılsın ve onları manevî kazançlarımıza teşrik ettiğimiz bildirilsin.

Aziz, sıddık kardeşlerim ve hizmet-i Kur'anîyede ve imaniyede hâlis arkadaşlarım ve hak ve hakikat ve berzah ve âhiret yolunda ayrılmaz yoldaşlarım!

Biz birbirimizden ayrılmak zamanı yakın olması cihetiyle,

sıkıntıdan neş'et eden gerginlikler ve kusurlar yüzünden "İhlas Risalesi"nin düsturları muhafaza edilmediğinden,

siz birbirinizle tamam helâllaşmak lâzımdır ve zarurîdir.

Siz, birbirinize en fedakâr nesebî kardeşten daha ziyade kardeşsiniz.

Kardeş ise, kardeşinin kusurunu örter, unuttur ve affeder.

Ben burada hilaf-ı me'mul ihtilafınızı ve enaniyetinizi nefsi-i emmareye vermiyorum ve Risale-i Nur şakirdlerine yakıştıramıyorum;

belki nefsi-i emmaresini terkeden evliyalarda dahi bulunan bir nevi muvakkat enaniyet telakki ediyorum.

Siz benim bu hüsn-ü zannımı inad ile kırmayınız, barışınız.

Kardeşlerim!

Ehl-i vukuf raporundan anlaşılıyor ki: Risale-i Nur, bize karşı bütün muarız taifeleri mağlub ediyor ki;

"Hüccetullah-ıl Balığa" ve "İhtiyar" ve "İhlas" Risalelerine tekrar ile nazar-ı dikkati celbediyorlar.

Moreover, the purpose of their extremely superficial and pseudo-bigotted hoja-like criticisms, the answers to which are quite plain;

and their saying, without grasping which matters are completely unrelated and which are in truth conformable, that "there is a contradiction between them;"

and their unhesitatingly affirming and appreciating ninety per cent of the treatises

despite the vehement refutations in the addendum to The Six Attacks (Hücumat-i Sitte) of those who have issued the fatwas for the innovations, and the attacks on them, is only to justify themselves.

Moreover, their sufficing with pointing out that my saying that persecuted, religious Christians who are killed by the enemies of religion may at the end of time be sorts of martyrs

is contradictory to the Addendum's severe attacks on performing the prayers with uncovered head and making the call to prayer in Turkish,

gives one the conviction that they have most definitely been defeated by the Risale-i Nur.

Said Nursi

#370

The Fourteenth Ray

A Short Addendum To My Statement

I say this to Afyon Court:

As is said in my statement, which has been presented to you and been put before the law and its justice: to raid my house three times illegally, summon me for questioning, and arrest me

has violated the dignity of three high courts and cast aspersions on their justice, indeed insulted it.

For three courts and three 'committees of experts' have scrutinized closely over two years my books and letters of twenty years,

and both we have been acquitted, and our books and letters returned.

Moreover, living in complete seclusion under the most rigorous surveillance for three years after having been acquitted, I was able to write only one harmless letter a week to some of my friends.

It was as though all my relations with the world had been cut, for although I had been given my freedom, I could not return to my native region.

Hem gayet sathî ve cevabları pek zahir ve güya mutaassıbane hocavari tenkidleri

ve hiç münasebeti olmayan ve hakikî mütetabık olan mes'eleleri anlamadan "Mabeynlerinde tezaat var" demeleri

ve risalelerin yüzde doksanını tamamıyla çekinmeyerek tasdik ve takdirleri ve teslimleri

ve Hücumat-ı Sitte Zeyli'nin pek şiddetli bir surette yeni icadlara fetva verenleri cerh ve tezyif etmesine mukabil, yalnız nezahet-i lisanîye değil demişler.

Ve dinsizler tarafından öldürülen mazlum ve dindar hristiyanlar âhırzamanda bir nevi şehid olabilir dediğimi;

baş açık namaz kılmak ve Türkçe ezan okumağa Zeyl'in şiddet-i hücumunu zıd göstermeleri ile iktifa etmeleri,

kat'iyyen onların Risale-i Nur'a karşı mağlubiyetlerini gösteriyor kanaatını veriyor.

Said Nursî

Öndördüncü Sua

İfademin Kısacık Bir Tetimmesi

Afyon Mahkemesine beyan ediyorum ki:

Nazarınıza ve kanun adaletine takdim edilen ifademde bulunan; üç vecihle kanunsuz menzilimi basmak, beni sorguya çekmek ve tevkif etmek;

üç büyük mahkemelerin hürmetlerini kırmak ve haysiyet ve adaletlerine ilişmektir, belki istihfaf etmektir.

Çünkü üç mahkeme ve üç ehl-i vukufun, iki sene, yirmi senelik kitablarımı ve mektublarımı inceden inceye tedkikinden sonra;

ittifakla hem bize beraet verildi, hem kitablarımız ve mektublarımız iade edildi.

Ve beraetten sonra üç sene fevkalâde bir inziva ve şiddetli bir tarassud altında haftada yalnız zararsız bir mektub bazı dostlarıma yazardım.

Dünya ile alâkam kesilmiş gibi idi ki, serbestiyet verildiği halde memleketime gitmedim.

It tramples the honour of those three courts to bring up the same question again now, as though completely disregarding their just decisions.

I make a plea to your court to preserve the honour of those courts, which acted justly towards me.

You should find some matter with which to blame me other than “the Risale-i Nur,” “organizing a political society,” “founding a sufi order,” and “the possibility of breaching security and disturbing public order,” for they constitute the same case!

I have many faults. I have decided to help you concerning my blameworthiness, for I have suffered far more outside prison than inside it.

I would find more comfort now in either the grave or prison. Truly I am fed up with life.

Enough now of these twenty years of torment in solitary confinement, intolerable surveillance and humiliation.

Şimdi aynı mes'elede o üç mahkemenin âdilane hükümlerini hiçe saymak gibi mes'eleyi tazelendirmek, onların şerefini kırıyor.

Benim hakkımda adalet eden o mahkemelerin haysiyetini muhafaza için mahkemenizden rica ederim;

o aynı mes'ele olan "Risale-i Nur" ve "cem'iyetçilik" ve "tarikatçılık" ve "ihlâl-i emniyet ve asayiş bozmak" ihtimalinden başka bir sebep, bir mes'ele bulunuz, beni onunla muahaze ediniz.

Benim kusurlarım çoktur. Ben de size mes'uliyetime dair yardım edeceğime dair karar verdim. Çünkü hapsin haricinde hapisten çok ziyade azab çektim.

Şimdi benim için medar-ı rahat; ya kabir, ya hapistir. Hakikaten hayattan usandım.

Bu yirmi sene haps-i münferiddeki tazib ve işkenceli tarassudlar, ihanetler artık yeter.

www.risaleglobal.com

It will provoke Divine wrath. It will put this country to shame. I am reminding you. Our firmest refuge and shield is:

For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs. {Qur'an, 3:173.}

* God suffices me, there is no god but He; in Him do I place my trust — He the Sustainer of the Throne [of Glory] Supreme! {Qur'an, 9:129.}

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate. And from Him do we seek help

[This petition, which after eighteen years' silence I am compelled to present to the court and a copy of which I am sending to Ankara, comprises my written objections concerning the indictment, which I am obliged to put forward.]

This is a summary of a short defence speech: it should be known that it is exactly what I twice told the public prosecutor and police inspector, and on the third occasion the police chief and six or seven inspectors and police, **who three times came to search my house in Kastamonu**; and **what I said in reply to the questions of the public prosecutor in Isparta, and the Courts of Denizli and Afyon**. It is like this:

I told them: I have been living alone for eighteen to twenty years.

I lived for eight years in Kastamonu opposite the police station, and in other places for twenty years, under constant surveillance and supervision, and the place where I was staying was searched on several occasions,

but not the slightest hint or sign of anything related to this world or politics was found.

If there had been anything irregular on my part and the police and judiciary did not know, or they did know but ignored it, then surely they are answerable to a greater extent than me.

And if not, why, although nowhere in the world recluses are bothered who are preoccupied with their lives of the hereafter, do you bother me unnecessarily to this extent, to the detriment of the country and nation?

We students of the Risale-i Nur do not make the Risale-i Nur a tool of worldly currents, nor even of the whole universe.

Furthermore, the Qur'an severely prohibits us from politics.

Sonra gayretullaha dokunur, bu vatana yazık olur. Sizlere hatırlatıyorum. Bizim en metin melce' ve siperimiz:

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَبِهِ نَسْتَعِينُ

[Onsekiz sene sükûttan sonra mecburiyet tahtında bu istida mahkemeye ve sureti Ankara'ya makamata verilmişken; tekrar vermeğe mecbur olduğum iddianameye karşı itiraznamemdir.]

Malûm olsun ki; Kastamonu'da üç defa menzilimi taharri etmek için gelen iki müddeiumumî ve iki taharri komiserine ve üçüncüde polis müdürüne ve altı-yedi komiser ve polisler ve Isparta'da müddeiumumînin suallerine ve Denizli ve Afyon Mahkemelerine karşı dediğim ayn-ı hakikat **küçük bir müdafaanın hülâsasıdır**. Şöyle ki:

Onlara dedim: Ben, onsekiz-yirmi senedir münzevi yaşıyorum.

Hem Kastamonu'da sekiz senedir karakol karşısında ve sair yerlerde dahi yirmi senedir daima tarassud ve nezaret altında kaç defa menzilimi taharri ettikleri halde,

dünya ile, siyaset ile hiç bir tereşşuh, hiç bir emare görülmedi.

Eğer bir karışık halim olsaydı, oranın adliye ve zabıtası bilmedi veya bildi aldırma ise, elbette benden ziyade onlar mes'uldürler.

Eğer yoksa, bütün dünyada kendi âhireti ile meşgul olan münzevilere ilişilmediği halde, neden bana lüzumsuz, vatan ve millet zararına bu derece ilişiyorsunuz!

Biz Risale-i Nur şakirdleri, Risale-i Nur'u değil dünya cereyanlarına, belki kâinata da âlet edemeyiz.

Hem Kur'an bizi siyasetten şiddetle men'etmiş.

For the Risale-i Nur's duty is to serve the Qur'an through the truths of belief and through extremely powerful and decisive proofs, which in the face of **absolute unbelief** —which destroys eternal life and also transforms the life of this world into a ghastly poison— induce even the most obdurate atheist philosophers to believe.

Therefore we may not make the Risale-i Nur a tool of anything.

Firstly: In order not to reduce to the value of fragments of glass in the view of the heedless, the diamond-like truths of the Qur'an by giving the false idea of political propaganda, and not to betray those precious truths.

Secondly: Compassion, truth and right, and conscience, the fundamental way of the Risale-i Nur,

severely prohibit us from politics and from interfering in government.

For dependent on one or two irreligious people fallen into absolute unbelief and deserving of slaps and calamities

are seven or eight innocents — children, the sick and the elderly.

If slaps and calamities are visited on the one or two, those unfortunates suffer also.

Therefore, since the result is doubtful, we have been severely prohibited from interfering in the life of society by way of politics, to the harm of government and public order.

Thirdly: Five principles are necessary, essential, at this strange time in order to save the social life of this country and nation from anarchy:

respect, compassion, refraining from what is prohibited (haram), security, the giving up of lawlessness and being obedient to authority.

The evidence that when the Risale-i Nur looks to the life of society it establishes and strengthens these five principles in a powerful and sacred fashion and preserves the foundation-stone of public order,

is that over the last twenty years the Risale-i Nur has made one hundred thousand people into harmless, beneficial members of this nation and country. The provinces of Isparta and Kastamonu testify to this.

This means that knowingly or unknowingly the great majority of those who try to hamper the Risale-i Nur are betraying the country and nation and dominance of Islam on account of anarchy.

The great good and benefit for this country of the one hundred and thirty treatises of the Risale-i Nur

cannot be refuted by the imaginary harms of two or three of its parts, which are fancied to be harmful in the superficial view of the deluded heedless.

Evet Risale-i Nur'un vazifesi ise, **hayat-ı ebediyeyi mahveden ve hayat-ı dünyeviyeyi de dehşetli bir zehire çeviren küfr-ü mutlaka** karşı, imanî olan hakikatlarla gayet kat'î ve en mütemerrid zındık feylesofları dahi imana getiren kuvvetli bürhanlar ile Kur'ana hizmet etmektir.

Onun için Risale-i Nur'u hiçbir şeye âlet edemeyiz.

Evvelâ: Kur'anın elmas gibi hakikatlarını, ehl-i gaflet nazarında bir propaganda-i siyaset tevehhümüyle cam parçalarına indirmemek ve o kıymetdar hakikatlara ihanet etmemektir.

Sâniyen: Risale-i Nur'un esas mesleği olan şefkat, hak ve hakikat ve vicdan,

bizleri şiddetle siyasetten ve idareye ilişmekten men etmiş.

Çünkü tokada ve belaya müstehak ve küfr-ü mutlaka düşmüş bir-iki dinsize müteallik

yedi-sekiz çoluk-çocuk, hasta, ihtiyar masumlar bulunur.

Musibet ve bela gelse, o bîçareler dahi yanarlar.

Bunun için, neticenin de husulü meşşuk olduğu halde, siyaset yoluyla idare ve asayişin zararına hayat-ı içtimaiyeye karışmaktan şiddetle men'edilmişiz.

Sâlisen: Bu vatanın ve bu milletin hayat-ı içtimaiyesi bu acib zamanda anarşilikten kurtulmak için beş esas lâzım ve zarurîdir:

Hürmet, merhamet, haramdan çekinmek, emniyet, serseriliği bırakıp itaat etmektir.

Risale-i Nur hayat-ı içtimaiyeye baktığı zaman, bu beş esası kuvvetli ve kudsî bir surette tesbit ve tahkim ederek, asayişin temel taşını muhafaza ettiğine delil ise;

bu yirmi sene zarfında Risale-i Nur'un, yüzbin adamı vatan ve millete zararsız birer uzv-u nâfi' haline getirmesidir. Isparta ve Kastamonu vilayetleri buna şahiddir.

Demek Risale-i Nur'un ekseriyet-i mutlaka eczalarına ilişkinler, herhalde bilerek veya bilmeyerek anarşilik hesabına vatana ve millete ve hâkimiyet-i İslâmiyeye hıyanet ederler.

Risale-i Nur'un, yüzotuz risalelerinin bu vatana yüzotuz büyük faidesini ve hasenesini,

vehham ehl-i gafletin sathî nazarlarında kusurlu tevehhüm edilen iki-üç risalenin mevhum zararları çürütemez.

Anyone who refutes the former with the latter is an exceedingly unfair and tyrannical.

As for my own unimportant personal faults, I am unwillingly obliged to say, this:

I am someone who has lived alone and in solitude in an exile resembling solitary confinement.

During that time I have not gone once of my own will to the market and well-attended mosques.

Despite suffering much persecution and distress, I have not once applied to the Government for my own comfort, unlike all my fellow exiles.

#373

In twenty years have not read a single newspaper, nor listened to one, nor been curious about one.

As is testified to by all my close friends and those I met with, for a full two years in Kastamonu and seven years in other places

I knew nothing of the conflicts and wars in the world, and whether or not peace had been declared, or who else was involved in the fighting,

and was not curious about it and did not ask, and for nearly three years did not listen to the radio that was playing close by to me.

But I triumphantly confronted with the Risale-i Nur absolute unbelief, which destroys eternal life and transforms the life of this world even into compounded pain and suffering;

and with the Risale-i Nur, which issued from the Qur'an, have saved the belief of a hundred thousand such people, as has been attested by them, and for a hundred thousand people have transformed death into discharge papers.

Is there any law demanding that such a person is harassed to this degree, and made to despair, and by making him weep to make hundreds of thousands of those innocent brothers of his weep too?

What advantage is there in it? Is it not unprecedented tyranny in the name of justice? Is it not an unprecedented miscarriage of justice on account of the law?

If you accuse me like some of the officials who searched my house, saying: "You and one or two of your treatises oppose the regime and our principles..."

The Answer, Firstly: These new principles of yours have absolutely no right to enter the retreats of recluses.

Secondly: To reject something is one thing, not to accept it wholeheartedly is something else, and not to act in accordance with it is something quite else.

Those in authority look to the hand, not to the heart.

All governments have vehement opponents who do not interfere in government and public order.

Onları bunlar ile çürüten, gayet derecede insafsız bir zalimdir.

Amma benim ehemmiyetsiz şahsımın kusurları ise, bilmeceburiye istemeyerek derim ki:

Yirmiiki sene müddetinde gurbette haps-i münferid hükümünde, yalnız ve münzevi olarak hayat geçiren

ve bu müddet zarfında ihtiyarıyla bir defa çarşıya ve mecma-ı nas büyük câmilere gitmeyen

ve çok tazyik ve sıkıntı verildiği halde, bütün emsali menfilere muhalif olarak istirahatı için birtek defa hükûmete müracaat etmeyen

ve yirmi sene zarfında hiçbir gazeteyi okumayan ve dinlemeyen ve merak etmeyen

ve tam iki sene Kastamonu'da ve yedi sene başka menfalarında bütün yakın ve görüşen dostlarının şehadetiyle,

küre-i arz yüzündeki boğuşmaları ve harbleri ve sulh olmuş ve olmamış ve daha kimler harb ettiklerini bilmeyen

ve merak etmeyen ve sormayan ve üç sene yakınında konuşan radyoyu üç defadan başka dinlemeyen

ve hayat-ı ebediyeyi imha eden ve hayat-ı dünyeviyeyi dahi elem içinde eleme, azab içinde azaba çeviren küfr-ü mutlaka karşı galibane Risale-i Nur ile mukabele ettiğine

onun ile imanlarını kurtaran yüzbin şahidin şehadetiyle isbat eden ve Kur'andan tereşşuh eden Risale-i Nur ile ölümü yüzbin adam hakkında i'dam-ı ebediden terhis tezkeresine çeviren

bir adama bu derece ilişmek ve me'yus etmek ve onu ağlatmakla, o masum yüzbinler kardeşlerini ağlatmaya hangi kanun var?

Hangi maslahat var? Adalet namına emsalsiz bir gadr olmaz mı? Ve kanun hesabına, emsalsiz bir kanunsuzluk değil mi?

Eğer bu taharrilerde bazı vazifedar memurların itiraz ettikleri gibi dersiniz ki: Sen ve bir-iki risalen rejime ve usûlümüze muhalif gidiyorsunuz?

Elcevab: Evvelen: Bu yeni usûlünüzün münzevilerin çilehanelerine girmeğe hiçbir hakkı yoktur.

Sâniyen: Bir şeyi reddetmek ayrıdır, kalben kabul etmemek ayrıdır ve amel etmemek bütün bütün ayrıdır.

Ehl-i hükûmet ele bakar, kalbe bakmaz.

İdare ve asayişe ilişmeyen şiddetli muhalifler, her hükûmette bulunur.

In fact, the Christians who were under the Caliph ‘Umar’s (May God be pleased with him) rule were not interfered with although they rejected the law of the Shari’a and the Qur’an.

According to the principles of freedom of thought and conscience, so long as they do not upset the government, if some of the Risale-i Nur students

do not accept the regime and your principles on scholarly grounds and act in opposition to them, and even if they are inimical to the regime’s chief, they may not be touched legally.

As for the treatises, I said they were confidential and prevented their publication.

In fact, in regard to the treatise that was the cause of this affair, only once or twice in eight years in Kastamonu did someone bring me a copy.

The same day I put it away somewhere. Now you are forcibly publicizing it, and it has become famous.

It is well-known that if there is some fault in a letter, only the faulty words are censored, and the rest are permitted.

#374

As a result of the four months of close investigation in Eskişehir Court, only fifteen words were found in a hundred treatises of the Risale-i Nur that were the cause of criticism,

and now on only two pages of the four-hundred-page Zülfikâr are explanations of Qur’anic verses about inheritance and the veiling of women, which were written thirty years ago and do not now conform to the Civil Code.

This proves decisively that they have no worldly aim, and everyone is in need of them.

The four-hundred-page Zülfikâr, which everyone has need of, may not be confiscated because of two pages.

Those two pages should be excised and the collection returned to us; it is our right that it is returned.

If you say like those who suppose irreligion to be politics of a sort and in this episode have said:

“You are spoiling our civilization and our pleasure with these treatises of yours...”

I reply: It is a universal principle accepted worldwide that no nation can continue in existence without religion.

Particularly if it is absolute unbelief, it gives rise to torments more grievous in this world than Hell, as has been proved with complete certainty in A Guide For Youth.

That treatise has now been printed officially.

Hattâ Hazret-i Ömer’in (R.A.) taht-ı hâkimiyetindeki hristiyanlara, kanun-u şeriatı ve Kur’anı inkâr ettikleri halde ilişilmiyordu.

Hürriyet-i fikir ve serbestiyet-i vicdan düsturu ile Risale-i Nur’un bir kısım şakirdleri; idareye dokunmamak şartıyla

rejim ve usûlünüzü ilmen kabul etmezse ve muhalif amel etse hattâ rejimin sahibine adavet etse, onlara kanunen ilişilmez.

Risaleler ise, o gibi risalelere mahrem demişiz, neşrini men’etmişiz.

Hattâ bu defa bu hâdiseye sebebiyet veren risale Kastamonu’da sekiz sene zarfında bir veya iki defa birtek nüsha birisi bana getirdi.

Aynı günde kaybettirdik. Şimdi siz onu zor ile teşhir ediyorsunuz ve iştihar da etti.

Malûmdur ki; bir mektubda kusur olsa, yalnız o kusurlu kelimeler sansür edilir, mütebâkisine izin verilir.

Eskişehir Mahkemesinde dört ay tedkikat neticesinde, yüz Nur Risalelerinde medar-ı tenkid yalnız onbeş kelime bulmaları

ve şimdi dört yüz sahifeli Zülfikâr’ın yalnız iki sahifesinde irsiyet ve tesettür âyetlerinin otuz sene evvel yazılmış tefsiri bulunması ve şimdiki kanun-u medenîye uygun gelmemesi

kat’î isbat eder ki; onun hedefi dünya değil, herkes ona muhtaçtır.

O dört yüz sahifelik herkese menfaatli Zülfikâr, iki sahife için müsadere edilmez.

O iki sahife çıkarılsın, o mecmuamız bize iade edilsin ve onun iadesi hakkımızdır.

Eğer dinsizliği bir nevi siyaset zannedip, bu hâdisede bazılarının dedikleri gibi dersenz:

"Bu risalelerin ile medeniyetimizi, keyfimizi bozuyorsun."

Ben de derim: "Dinsiz bir millet yaşayamaz" dünyaca bir umumî düsturdur

ve bilhâssa küfr-ü mutlak olsa Cehennem'den daha ziyade elim bir azabı dünyada dahi verdiğini, Risale-i Nur'dan Gençlik Rehberi gayet kat’î bir surette isbat etmiş. O risale ise, şimdi resmen tab’edildi.

If, God forbid, a Muslim apostasizes, he falls into absolute disbelief; he cannot remain in a state of ‘doubting unbelief,’ which keeps him alive to an extent.

He also cannot be like irreligious Europeans. And in respect of the pleasure of life, he falls infinitely lower than the animals, for they have no sense of the past and future.

Because of his misguidance, the deaths of all past and future beings, and his being eternally separated from them, overwhelm his heart with continuous pain.

If belief enters his heart and he comes to believe, those innumerable friends are suddenly raised to life.

They say through the tongue of disposition: “We did not die and we were not annihilated,” transforming his hellish state into Paradise-like pleasure.

Since the reality is this, I warn you: do not contest the Risale-i Nur, for it relies on the Qur’an.

It cannot be defeated. It would be most regrettable for this country.* It would go somewhere else and illuminate there.

{The severe earthquakes which occurred the four times the Risale-i Nur was contested proved that it would be “most regrettable for this country”.}

Also, if I had heads to the number of the hairs on it and every day one was cut off,

I would not bow this head, which is devoted to the Qur’an, to atheism and absolute disbelief,

I would not and could not give up this service of belief and the Risale-i Nur.

Certainly, any faults in the statement of someone who has been a recluse for twenty years will be disregarded.

He is defending the Risale-i Nur, so it cannot be said he deviated from the subject.

#375

Eskişehir Court found nothing after studying its hundred treatises, both confidential and otherwise, for four months, apart from one or two points touching on a subject necessitating a light penalty,

and it gave six-month sentences to fifteen people out of one hundred and twenty. I served the sentence as well.

And since a few years ago all the parts of the Risale-i Nur came into the hands of the Isparta authorities, who after studying them for several months, returned them to their owners;

and since after serving that sentence, nothing was found to concern the police and judiciary during my eight years in Kastamonu despite the minute searches;

Bir müslüman el'iyazü billah, eğer irtidat etse, küfr-ü mutlaka düşer; bir derece yaşatan küfr-ü meşukta kalmaz.

Ecnebi dinsizleri gibi de olmaz. Ve lezzet-i hayat noktasında, mazi ve müstakbeli olmayan hayvandan yüz derece aşağı düşer.

Çünkü geçmiş ve gelecek mevcudatın ölümleri ve ebedî müfarakatları, onun dalaleti cihetiyle, onun kalbine mütemadiyen hadsiz firakları ve elemeleri yağıdırıyor.

Eğer iman gelse kalbe girse, birden o hadsiz dostlar diriliyorlar.

"Biz ölmemiştir, mahvolmamıştır" lisan-ı halleriyle diyerek, o cehennemî halet, cennet lezzetine çevrilir.

Madem hakikat budur, size ihtar ediyorum: Kur'ana dayanan Risale-i Nur ile mübareze etmeyiniz.

O mağlub olmaz, bu memlekete yazık olur*. O başka yere gider, yine tenvir eder.

{(Haşiye): Dört defa mübareze zamanında gelen dehşetli zelzeleler, "Yazık olur" hükmünü isbat ettiler.}

Hem eğer başımdaki saçlarım adedince başlarım bulunsa hergün biri kesilse,

hakikat-ı Kur'aniyeye feda olan bu başı zındıkaya ve küfr-ü mutlaka eğmem

ve bu hizmet-i imaniye ve nuriyeden vazgeçmem ve geçemem.

Yirmi seneden beri bir münzevinin elbette ifadedeki kusuruna bakılmaz.

Risale-i Nur'u müdafaa ettiği için, saded haricine çıktı denilmez.

Madem Eskişehir Mahkemesi, mahrem ve gayr-ı mahrem yüz risaleleri dört ay tedkikten sonra yalnız bir-iki risalede hafif bir cezaya temas edecek bir-iki maddeden başka bulunmamış

ve yüzyirmi adamdan onbeşine altışar ay ceza verdi. Biz dahi bu cezayı çektik.

Ve madem birkaç sene evvel Risale-i Nur'un bütün eczaları Isparta hükûmetinin eline geçti. Birkaç ay tedkikten sonra, sahiblerine iade edilmiş.

Ve madem o cezadan sonra Kastamonu'da sekiz sene zarfında şiddetli taharriyatta zabıta ve adliyeyi alâkadar edecek bir tereşşuh bulunmamış.

and since during the last search in Kastamonu some of my treatises came to light, in a condition they could never have been published, having been hidden under piles of firewood several years previously, as was verified by the group of police;

and since although the Kastamonu Police Chief and judiciary gave their certain word to return those harmless books of mine that had been hidden,

I was moved on without receiving those trusts, since on the second day the order suddenly came from Isparta for my arrest;

and since the courts of Denizli and Ankara acquitted us and returned all my treatises;

certainly and without doubt, as a consequence of the above six facts, it is demanded by their positions that Afyon Court and its public prosecutor take into consideration this very important right of mine, as did Denizli Court and public prosecutor.

I am hopeful that the public prosecutor, who defends the rights of the people, will also defend my personal rights, which due to my relation with the Risale-i Nur are like important public rights; and I await this from him.

The New Said has for twenty-two years withdrawn from social life, and does not know the present laws and how defences should be carried out,

and is presenting to this new court the irrefutable hundred-page defence he presented to Eskişehir and Denizli Courts;

he paid the penalty for his errors up to that time, and after that in Kastamonu and Emirdağ lived in a sort of solitary confinement under constant surveillance;

he is therefore now falling silent and leaving it to the Old Said to speak. And the Old Said says this:

Since the New Said has turned away from the world, he does not speak with 'the worldly' unless absolutely compelled to defend himself, and considers it unnecessary.

But numerous innocent artisans and tradesmen being arrested in this affair due to some slight connection with me aroused my extreme sympathy, since at this busy time they have been unable to earn livelihoods for their families. It upset me deeply.

I swear that if it had been possible, I would have taken all their difficulties upon myself.

Anyway, if there is any fault, it is mine. They are innocent.

#376

Because of this grievous situation, I say, despite the New Said's silence:

Ve madem Kastamonu'daki son taharride bir kısım risalelerimin, hiç bulunmayacak ve neşredilmeyecek bir tarzda kaç sene evvel odun yığınları altına saklanmış olduğu görüldü ve heyet-i zabıtaca tahakkuk etti.

Ve madem Kastamonu'da polis müdürü ve adliyesi o saklanmış zararsız kitablarımı bana iade etmek üzere kat'î söz verdikleri halde,

ikinci gün birden Isparta'dan tevkif emri geldiğinden, daha o emanetlerimi almadan sevkedildim.

Ve madem Denizli ve Ankara Mahkemeleri bizi beraet ve umum risalelerimizi bize iade ettiler.

Elbette ve elbette bu mezkûr altı hakikata binaen, Denizli Mahkemesi ve müddeiumumîsi gibi, Afyon adliyesi ve müddeiumumîsi benim çok ehemmiyetli bu hukukumu nazar-ı dikkate almaları, vazifeleri muktezasıdır.

Ve hukuk-u umumiye müdafaa eden müddeiumumîden, Risale-i Nur münasebetiyle ehemmiyetli bir hukuk-u âmme hükmüne geçen bu şahsî hukukumu da müdafaa edeceğine ümidvarım ve bekliyorum.

Yirmiiki seneden beri hayat-ı içtimaiyeden çekilen ve şimdiki kanunları ve tarz-ı müdafaayı bilmeyen

ve Eskişehir ve Denizli Mahkemelerinde cerh edilmez yüz sahifelik müdafaatını, bu yeni mahkemeye karşı da aynen takdim eden

ve o zamana kadar, kusurlarının cezasını çeken ve ondan sonra Kastamonu'da ve Emirdağ'ında mütemadiyen tarassud altında ve haps-i münferid tarzında yaşayan *Yeni Said*,

sükût ile sözü Eski Said'e bırakıyor. Eski Said de diyor ki:

Yeni Said dünyadan yüzünü çevirdiği için, ehl-i dünya ile konuşmayı, müdafaat-ı kat'iyye mecburiyeti olmadan yapmıyor, lüzum görmüyor.

Fakat bu mes'elede çok masum rençber ve esnaf adamlar bize az bir münasebetiyle tevkif edilerek, iş zamanında, çoluk-çocuklarına nafaka tedarik edemediklerinden, şiddetli rikkatime dokundu. Derinden derine beni ağlattı.

Kasem ederim, eğer mümkün olsaydı, onların bütün zahmetlerini kendime alırdım.

Zâten bir kusur varsa benimdir. Onlar masumdurlar.

İşte bu elîm halet için, Yeni Said'in sükûtuna rağmen, ben diyorum:

since the wretched New Said answered the hundreds of unnecessary questions of the public prosecutors of Isparta, Denizli, and Afyon,

it is my right to ask of the present Ministry of Justice, with the intention of defending my rights, the three questions I asked the Ministry of Home Affairs, and chiefly Kaya Shükrü, thirteen years ago.

The First: Which law states that one hundred and twenty people including myself should be arrested because of the merely verbal argument with a gendarme sergeant of a man from Egirdir, who though not a Risale-i Nur student was carrying an unimportant letter of mine?

Then with the exception of fifteen, the innocence of all of them was established by their being acquitted after four months of investigation by the court.

According to what principles is it to cite such possibilities instead of occurrences?

According to what rule of justice is it to cause loss of thousands of liras to seventy unfortunates who had previously been acquitted by Denizli Court after nine months of investigations?

Second Question: According to the fundamental principle, **No bearer of burdens can bear the burden of another**, (Qur'an, 6:164, etc) even a blood-brother cannot be held responsible for his brother's faults,

so under which law of justice was it to arrest me in Ramadan because of a short treatise whose publication I had prevented, which had passed into my hands once or twice in eight years, was originally written more than twenty-five years ago, saves believers from doubting a number of important points and prevents them denying some misunderstood allegorical Hadiths,

—because this treatise was found on someone I did not know a long way away from me, and the wrong meaning was given to this, and an offensive letter was found in Kütahya and Balıkesir;

and to arrest now in this freezing cold numerous artisans and tradesmen for having in their possession some old, commonplace letter written by me, or for having driven me around in their carriage, or because of their friendship towards me, or for having read one of my books,

and to ruin them, and cause them, and the country and nation, material loss and immaterial loss of thousands of liras,— what law demands this?

Which article of which law necessitates it? I request to learn of these laws so I do not take any false step.

Madem Isparta ve Denizli ve Afyon müddeiumûmelerinin yüzer lüzumsuz suallerine biçare Yeni Said cevap veriyor.

Benim de, onüç sene evvel, başta Kaya Şükrü olarak, dâhiliye vekaletinden ve şimdiki adliye vekaletinden hukukumuzu müdafaa niyetiyle üç sual sormak bir hakkımdır:

Birincisi: Risale-i Nur'un talebesi olmayan ve yanında yalnız âdi bir mektubumuz bulunan Eğirdir'li bir adamın bir jandarma çavuşuyla vukuatsız bir münakaşa-i lisaniyesi yüzünden, beni ve yüzyirmi adamı tevkif ile, dört ay mahkeme tahkikinden sonra,

onbeş biçareden başka bütün beraet kazanmakla, masumiyetleri tahakkuk eden, yüzden ziyade adamlara binler lira zarar vermek, hangi kanun iledir.

Böyle imkânâtı vukuat yerinde istimal etmek hangi usûl iledir?

Ve Denizli'de dokuz ay tedkikten sonra, beraet kazanan yetmiş biçarelere binler lira zarar vermek, adaletin hangi düsturu iledir?

İkinci Suâl: وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ferman-ı esasîsi ile bir kardeşin hatasıyla, diğer öz kardeşi mes'ul olmadığı halde,

yanlış mana verilmemek için neşrini men'ettiğimiz ve sekiz sene zarfında, bir veya iki defa elime geçen ve yirmibeş seneden daha evvel aslı yazılan ve ehemmiyetli noktalarda imanı şübhelerden ve manası anlaşılmayan bir kısım müteşâbih hadisleri inkârdan kurtaran bir küçük risalenin

bizden uzak bir yerde, bilmediğimiz bir adamda bulunması ile ve yanlış mana verilmesiyle ve Kütahya ve Balıkesir tarafında bir dokunaklı mektub bulunmasıyla

bizleri o vakit Ramazan-ı Şerifte ve şimdi bu dehşetli soğukta pekçok masum rençber ve esnafları, hattâ âdi ve eski bir mektubumuz yanında bulunmasıyla ve arabası beni gezdirmesiyle ve bize bir dostluk münasebetiyle veya bir kitabımı okumasıyla tevkif edip,

perişan etmek ve maddeten ve manen onlara ve vatana ve millete lüzumsuz bir evham yüzünden, binler lira zarar vermek, hangi adalet kanunuyladır?

Adliyenin, hangi madde-i kanuniyesiyledir? Ayağımızı yanlış atmamak için, o kanunları bilmek taleb ederiz.

Yes, one reason for our arrests at both Denizli and Afyon was this: even if to suppose the impossible the Fifth Ray did look to this world and politics, —although it was written long ago while I was in the Darü'l-Hikmeti'l-İslâmiye*, and the original was written even before that, with the idea of saving the belief of the ordinary people in the face of those who denied some Hadiths because they thought they were irrational, since they did not know how they should be interpreted— and even if it had been written at this time,

since it was private, and was not found with me in the searches, and its predictions about the future turned out to be true, and it dispels doubts on questions of belief, and does not disturb public order, and is not confrontational,

and only gives news of things, and does not specify any individuals, and sets out a scholarly truth in general form,

— since this is the case, surely even if the Hadith's meaning is seen to conform to certain persons at this time, and before it was exhibited and made public in the courts it had been held to be confidential in order not to give rise to dispute, it cannot in any way constitute a crime.

*{*The Darü'l-Hikmeti'l-İslâmiye was a learned body set up in 1918 to find solutions for the problems confronting the Islamic world, and to provide scholarly answers for attacks made on Islam. It was attached to the Shaykh al-Islam's Office and was composed of nine permanent members and various officers. Bediuzzaman's appointment was ratified by the Caliph in August 1918.}*

I also do not consider it possible that in any court of law in the world it is considered a crime to say “to reject something is one thing, and not to accept it on scholarly grounds or not to act in accordance with it is something completely different. That treatise does not accept on scholarly grounds a regime that was going to emerge in the near future.”

In Short: *The Risale-i Nur* has for thirty years killed at the root absolute disbelief, which destroys eternal life, turns the life of this world into a ghastly poison, spoiling all its pleasures;

it has successfully killed the atheistic ideas of the Naturalists;

has proved brilliantly with wonderful arguments the principles that will bring happiness to this nation in both this life and the next;

and is based on the Qur'an's reality, from the Divine Throne.

I claim, and am ready to prove it, that not one or two points of a short treatise such as that, but if it contained a thousand errors, its thousand significant good aspects would cause them to be forgiven.

Third Question: It is the rule that if in a letter of twenty words five are considered reprehensible, the five are censored and the rest are permitted.

Evet hem Denizli'de, hem Afyon'da tevkifimizin bir sebebinin bir hakikatı şudur ki: *Bir kısım hadislerin manası ve tevili bilinmemesinden, "Akıl kabul etmiyor" diye inkâr edenlere karşı avamın imanını kurtarmak fikriyle, çok zaman evvel Dâr-ül Hikmet-i İslâmiyede iken ve daha evvel aslı yazılan Beşinci Şua farz-ı muhal olarak, dünyaya ve siyasete baksa ve bu zamanda da yazılsa,*

madem gizlidir ve taharriyatta bizde bulunmadı ve gaybî haberleri doğrudur ve imanî şüpheleri izale eder ve asayişe dokunmuyor ve mübareze etmiyor

ve yalnız ihbar eder ve şahısları tayin etmiyor ve ilmî bir hakikatı, küllî bir surette beyan ediyor.

Elbette o hakikat-ı hadîsiye bu zamanda dahi bir kısım şahıslara mutabık çıksa ve münakaşaya sebep olmamak için mahkemelerin teşhir ve neşirlerinden evvel bizce tam mahrem tutulsa, adalet cihetinde hiçbir vecihle bir suç teşkil etmez.

Hem bir şeyi reddetmek ayırdır ve ilmen kabul etmemek veya amel etmemek bütün bütün ayırdır. O risale yakın bir istikbalde gelecek bir rejimi ilmen kabul etmiyor diye bir suç olduğuna, dünyada adliyelerin bir kanunu bulunmasına ihtimal vermiyoruz.

Elhasıl: Hayat-ı ebediyeyi mahveden ve hayat-ı dünyeviyeyi dehşetli bir zehire çeviren ve lezzetini imha eden küfr-ü mutlakı otuz seneden beri köküyle kesen

ve tabiiyyunun dehşetli bir fikr-i küfrîlerini öldürmeğe muvaffak olan

ve bu milletin iki hayatının saadet düsturlarını hârika hüccetleriyle parlak bir surette isbat eden

ve Kur'anın hakikat-ı arşiyesine dayanan *Risale-i Nur*,

böyle küçük bir risalenin bir-iki maddesiyle değil, belki bin kusuru dahi olsa onun binler büyük haseneleri onları affettirir diye dava ediyoruz ve isbatına da hazırız.

Üçüncü sual: Bir mektubun yirmi kelimesinde beş kelime kusurlu görölse, o beş kelime sansür edilir. Mütebâkisine izin vermek bir düstur iken,

So since after scrutinizing it for four months Eskişehir Court could find only fifteen words out of a hundred thousand that to the superficial view were imagined to be harmful;

and since the Cabinet questioned only the explanations of two Qur'anic verses, because they contravened the present law although they had been written thirty years previously, on two of the four hundred pages of Zülfikâr;

and the Denizli and Ankara Committees of Experts questioned only fifteen errors;

and since up to the present it has been the means of reforming the characters of hundreds of thousands of people, the Risale-i Nur has brought to pass a thousand things widely beneficial for this country and nation;

#378

—since this is so, which principle of the Government of the Republic does it conform to, to arrest in this work-season and bitter winter unfortunates like the Çalışkan's who serve me seeking God's pleasure, because they have performed some small service for the Risale-i Nur, or written out one of its treatises because it had saved their belief, and were brotherly towards me out of kindness because I was elderly and a stranger in Emirdağ? Which of its laws would permit such a thing?

Since in accordance with the law of freedom of conscience the principles of the Republic do not interfere with those without religion,

surely it necessitates that they do not interfere with religiously-minded people who are not involved in the world as far as it is possible, and do not dispute with the worldly, and strive usefully for their lives in the hereafter, their belief, and their country too.

I know that the politicians who govern in Asia, where the prophets appeared, will not, and cannot, ban taqwa and good works, which for a thousand years have been as essential for this nation as food and medicine.

Humanity demands that anything not conforming to the current view in the above questions is overlooked, since, having lived in solitude for twenty years, they were asked with the head of the Said of twenty years ago.

I consider it my patriotic duty to recall the following, for the benefit of the country, nation, and public security:

to arrest and make resentful in this way because of some slight connection with me and the Risale-i Nur, may turn against the Government numerous people who are religiously beneficial for the country and its security, thus opening up the way to anarchy.

Yes, there are far in excess of a hundred thousand people who have saved their belief through the Risale-i Nur and have become harmless and highly beneficial for the nation.

Eskişehir Mahkemesi'nin dört ay tedkikten sonra, yüzbin kelime içinde zahirî nazarda zararlı tevehhüm edilen yalnız onbeş kelimedен başka bulmamasıyla

ve heyet-i vekile de dört yüz sahifeli Zülfikar'ın yalnız iki sahifesinde (şimdiki kanuna uygun olmamasından) otuz sene evvel yazılan iki âyetin tefsirinden başka ilişmemesi

ve Denizli ve Ankara ehl-i vukufu onbeş sehivden başka ilişmemesiyle

ve şimdiye kadar yüzbinler adamın ıslahına vesile olmasıyla, vatana ve millete bin büyük menfaati tahakkuk eden Risale-i Nur'a,

küçük bir hizmet eden veya kendi imanını kurtardığı için bir risalesini yazan ve Emirdağ'ında garib ve ihtiyarlığima şefkaten bana kardeşlik eden Çalışkanlar gibi rıza-yı İlahî için bana hizmet eden bîçareleri iş mevsiminde ve dehşetli kışta taht-ı tevkife almak, hükûmet-i cumhuriyenin hangi prensibiyle kabil-i tevfiq olabilir? Ve hangi kanunu, müsaade etmeğe imkânı var?

Madem cumhuriyet prensipleri hürriyet-i vicdan kanunu ile dinsizlere ilişmiyor,

elbette mümkün olduğu kadar dünyaya karışmayan ve ehl-i dünya ile mübareze etmeyen ve âhiretine ve imanına ve vatanına dahi nâfi' bir tarzda çalışan dindarlara da ilişmemek gerektir ve elzemdir.

Bin seneden beri bu milletin gıda ve ilâç gibi bir hacet-i zaruriyesi olan takvayı ve salahatı bu mazhar-ı enbiya olan Asya'da hükmeden ehl-i siyaset yasak etmez ve edemez biliyoruz.

Yirmi seneden beri münzevi yaşayan ve yirmi sene evvelki Said'in kafasıyla sorduğu bu suallerde bu zamanın tarz-ı telakkisine uygun gelmeyen kusurlarına bakmamak insaniyetin muktezasıdır.

Vatan ve millet ve asayişin menfaati hesabına bunu da hatırlatmak bir vazife-i vataniyem olması cihetiyle derim:

Böyle bize ve Risale-i Nur'a az bir münasebetle taht-ı tevkife alınmak, gücendirmek yüzünden vatana ve asayişe dindarane menfaati bulunan pekçok zâtları idare aleyhine çevirebilir, anarşiliğe meydan verir.

Evet Risale-i Nur ile imanlarını kurtaran ve millete zararsız ve tam menfaatdar vaziyete girenler yüzbinden çok ziyadedir.

With their moderation and usefulness, they are perhaps to be found in every large department of the Government of the Republic and in every level of society.

It is essential that these people are not offended but protected.

I feel a strong anxiety that certain official persons who do not heed our complaints nor allow us to speak out, and repress us on various pretexts are opening up the way to anarchy to the harm of this country.

Also, for the good of the Government I say this: since the courts of both Denizli and Ankara scrutinized the Fifth Ray, and did not object to it but returned it to us,

it is essential for the Government that proceedings are not reopened officially, giving rise to rumours and gossip.

Just as I concealed the treatise before it passed into the hands of the courts and they publicized it,

so the Afyon authorities and Court should not make it the object of question and answer.

For it is powerful and irrefutable. It made predictions, and they turned out right.

Moreover, its aim is not this world, at the most one of its many meanings fits a person who is dead and gone.

For the sake of the country, nation, public order, and government, I am bound by conscience to warn against making those predictions and meanings official due to bigoted friendship for him, and further publicizing it by reprimanding us.

#379

To The Afyon Public Prosecutor And The Chairman And Members Of The Court

[I am presenting to you in order to protect my rights, exactly the same nine 'Principles' which I presented to the Denizli judicial authorities.]

Twenty years ago I abandoned social life, and especially official, refined, political life such as this.

I do not know what position should be taken in such situations, and I do not think of it, and to think of it causes me acute distress.

But I am compelled to present this disorganized defence and petition, which is the conclusion and summary of the answers I gave to the numerous, repetitious, and haphazard questions of an unfair member of another court of law.

Perhaps it lacks order and contains irrelevant and unnecessary repetitions, vehement expressions which may act against me, and sentences opposed to the new laws, which I do not know.

Hükûmet-i cumhuriyenin belki her büyük dairesinde ve milletin her tabakasında faideli ve müstakimane bir surette bulunuyorlar.

Bunları gücendirmek değil, belki himaye etmek elzemdir.

Şekvamızı dinlemeyen ve bizi söyletmeyen ve bahanelerle sıkıştıran bir kısım resmî adamlar, vatan aleyhinde anarşiliğe meydan açıyorlar diye kuvvetli bir vehim hatırıma geliyor.

Hem maslahat-ı hükûmet namına derim: Madem Beşinci Şua'ı hem Denizli, hem Ankara Mahkemeleri tedkik edip ilişmemişler, bize verdiler.

Elbette onu, yeniden resmîyete koyup dedikodulara meydan açmamak, idarece zarurîdir.

Biz o risaleyi, mahkemelerin ellerine geçmeden ve onu teşhirlerinden evvel gizlediğimiz gibi,

Afyon hükûmet ve mahkemesi dahi onu medar-ı sual ve cevap etmemeli.

Çünkü kuvvetlidir, reddedilmez! Kabl-el vuku' haber vermiş, doğru çıkmış.

Hem hedefi dünya değil, olsa olsa ölmüş gitmiş bir şahsa, müteaddid manalarından bir manası muvafık geliyor.

Onun dostluğu taassubuyla o gaybî ihbarı ve manayı, resmîyete koymamayı ve bizi onunla muahaze etmekle daha ziyade teşhirine yol açmamayı, vatan ve millet ve asayiş ve idare hesabına ihtar etmeye vicdanım beni mecbur eyledi.

Afyon Müddeiumumîsi Ve Mahkeme Reisi Ve A'zalarına

[Denizli'nin adliyesine hukukumu müdafaa için arzettiğim "Dokuz Esas"ı aynen size de takdim ediyorum.]

Yirmi senedir hayat-ı içtimaiyeyi ve bilhâssa böyle resmî ve ince ve siyâsî hayatı terketmişim.

O hallere karşı alınması lâzım gelen vaziyeti bilmiyorum ve düşünmüyorum ve düşünmesi beni cidden incitiyor.

Fakat mecburiyetle başka mahkemede insafsız bir zâtın intizamsız ve mükerrer ve lüzumsuz pekçok suallerine verdiğim cevabların hâtimesi ve hülâsası olan bu intizamsız müdafaatım ve istidamda

belki saded harici ve lüzumsuz tekrarlar ve intizamsızlık ve aleyhime dönecek şiddetli tabirler ve bilmediğim yeni kanunlara muhalif ifadeler bulunabilir.

But since it proceeds on the truth, for the sake of the truth the faults should be disregarded. This petition and defence speech is based on nine 'Principles'.

The First: Since in accordance with the Republic's principle of freedom of conscience, the Government of the Republic does not interfere with the irreligious and dissipated, it certainly should not interfere with the religious and righteous;

and since no irreligious nation can continue in existence, and with regard to religion Asia does not conform to Europe, and an irreligious Muslim does not resemble any other person without religion;

and since no sort of progress or civilization can take the place of religion, or righteousness, or the learning of the truths of belief in particular, which are the innate need of the people of this country, who for a thousand years have illumined the world with their religion and heroically preserved their firmness of faith in the face of the assaults of the whole world, and cannot be made to forget that need;

surely no government of this nation in this country can intervene in the Risale-i Nur in respect of justice and the law and public order.

#380

Second Principle: Since it is one thing to reject something and something quite different not to act in accordance with it;

and all governments have fierce opponents; and there were Muslims under Zoroastrian rule and Jews and Christians under the Islamic government of the Caliph 'Umar;

and all those who do not cause trouble to the government or disturb public order have personal freedom, and this may not be curtailed, and governments look to the hand and not to the heart;

and since those who want to upset public order and the administration and interfere in politics will doubtless concern themselves with the newspapers and current affairs

in order to learn about the movements, situations, and events that will assist them so they make no false moves;

and since the Risale-i Nur so restrains its students that as my close friends know,

for twenty-five years it has made me give up reading the newspapers and even asking about them or being curious and thinking about them;

and since for ten years now I have withdrawn from social life to such an extent that apart from the German defeat and the spread of communism I have heard no news about what is happening in the world and the current situation;

Fakat madem hakikat üzere gidiyor, hakikatın hatırı için o kusurlara bakmamak gerektir. O istida ve müdafaatım, "Dokuz Esas" üzerine gidiyor.

Birincisi: Madem hükûmet-i cumhuriye, cumhuriyetteki hürriyet-i vicdan düsturuyla, dinsizlere ve sefahetçilere ilişmiyor. Elbette dindarlara ve takvacılara da ilişmemek gerektir.

Ve madem dinsiz bir millet yaşamaz ve Asya din noktasında Avrupa'ya benzemez ve İslâmiyet hayat-ı şahsiye ve uhreviye cihetinde hristiyanlığa uymaz ve dinsiz bir müslüman başka dinsizler gibi olmaz.

Ve bu bin seneden beri dünyayı diyanetiyle ışıklandıran ve bütün dünyanın tehacümatına karşı, salabet-i diniyesini kahramanane müdafaa eden bu vatandaki milletin bir ihtiyac-ı fitrîsi hükmüne geçen diyanet, salahat ve bilhâssa iman hakikatlarının öğrenmesi yerlerine hiçbir terakkiyat, hiçbir medeniyet tutamaz ve o ihtiyacı onlara unutturamaz.

Elbette bu vatandaki millete hükmeden bir hükûmet, Risale-i Nur'a adalet ve kanun ve asayiş cihetinde ilişemez ve ilıştirmemeli.

İkinci Esas: Madem bir şeyi reddetmek başkadır ve onun ile amel etmemek bütün bütün başkadır.

Ve her hükûmette şiddetli muhalifler bulunur ve Mecusi hâkimiyeti altında Müslümanlar ve hükûmet-i İslâmiye-i Ömeriyede Yahudiler ve Hristiyanlar bulunması

ve asayişe ve idareye ilişmeyen hürriyet-i şahsiyesi her hükûmette vardır ve ilişilmez ve hükûmet ele bakar, kalbe bakmaz.

Ve madem asayişe ve idareye ve siyasete ilişmek isteyen herhalde hiç şübhesiz gazetelerle ve dünya hâdisatı ile alâkadar olacak,

tâ kendine yardım eden cereyanları ve vaziyetleri ve hâdisatı bilsin, tâ yanlış ayağını atmasın.

Ve Risale-i Nur ise; şakirdlerini o derece men'etmiş ki, benim yakın dostlarım biliyorlar ki;

yirmibeş senedir değil gazeteleri okumak, belki sormasını ve merak etmesini ve düşünmesini bana terkettirmiş.

Şimdi on senedir, kat'iyen dünya cereyanlarından ve vaziyetlerinden, Alman'ın mağlubiyeti ve Bolşevik'in istilasından başka hiçbir haber almayacak derecede beni hayat-ı içtimaiyeden çekmiş.

certainly and without doubt no one can attack me and my brothers like me on grounds of governmental wisdom, the laws of politics, and principles of justice; and if they do, it is bound to be due to delusions, or out of hatred or obduracy.

Third Principle: I am obliged to give the following lengthy details because of the meaningless and unnecessary objections of the public prosecutor of the former court, which he made due to a misunderstanding concerning not the law, but his bigoted love of a certain dead person.

Firstly: Before it fell into the hands of the Government, I treated the Fifth Ray as confidential. Moreover, it was not found in any of the searches.

Also, its purpose was only to save the ordinary people from doubts concerning their beliefs and from denying allegorical Hadiths. It looks to worldly aspects of the Hadiths only indirectly, in third or fourth place.

The predictions it makes are true. Moreover, it does not contest the politicians and worldly; it only makes predictions.

Also, it does not specify anyone. It explains in general fashion a true meaning of a Hadith.

But they applied that general truth to a fearsome person living in this century. They therefore objected to it, supposing it had been written in recent years.

Elbette ve elbette, hikmet-i hükûmet ve kanun-u siyaset ve düstur-u adalet bana ve benim gibi kardeşlerime ilişemez ve ilişen herhalde ya evhamından, ya garazından veya inadından ilişir.

Üçüncü Esas: Sâbık mahkememizde bir müddeiumumînin yanlış bir mana ile Beşinci Şua'ya dair suallerinde kanun hesabına değil, belki bir ölmüş şahsın dostluğu taassubu hesabına manasız ve lüzumsuz itirazları sebebiyle bu gelecek uzunca tafsîlâtı vermeğe mecbur oldum.

Evvelâ: Bu Beşinci Şua'yı hükûmetin eline geçmeden evvel biz mahrem tutuyorduk. Hem bütün taharrilerde bende bulunmadı.

Hem maksadı yalnız avamın imanlarını şübhelerden ve müteşabih hadîsleri inkârdan kurtarmaktır. Dünya cihetine üçüncü, dördüncü derecede, dolayısıyla bakar.

Hem verdiği haberler doğrudur. Hem ehl-i siyaset ve dünya ile mübareze etmiyor, yalnız ihbar eder.

Hem şahısları tayin etmiyor. Küllî bir surette, bir hakikat-ı hadîsiyeyi beyan eder.

Fakat o küllî hakikatı bu asırdaki dehşetli bir şahsa tam tatbik etmişler. Onun için bu senelerde yeni te'lif edilmiş zannıyla itiraz ettiler.

In fact, the original of the treatise was previous to the Darü'l-Hikmet. But it was set in order some time later, and included in the Risale-i Nur. It was like this:

Forty years ago, the year before the Proclamation of the Constitution,* I came to Istanbul. {**The Proclamation of the (Second) Constitution in July, 1908.*}

The Commander-in-Chief of the Japanese army had asked some questions of the Istanbul 'ulama at that time. The Istanbul hojas asked me about them. They asked me many things in that connection.

For instance, they asked me about a Hadith which says: "At the end of time, a fearsome individual will rise in the morning and on his forehead will be written: 'This is an infidel.'"*

*{*Bukhari, Fitan, 26; Muslim, Fitan, 101, 102; Tirmidhi, Fitan, 62; Musnad, iii, 115; 211, 228, 249, 250; v, 38, 404-5; vi, 139-40. For this and the other Hadiths about the signs of the end of time, see, The Fifth Ray in the present work.}*

I told them: "This extraordinary person will come to lead this nation; he will rise in the morning, put a [brimmed] hat on his head, and make others wear it."

After receiving this answer, they asked me: "Won't those who wear it be infidels?"

I said: "They will be made to wear the brimmed hat and be forbidden to prostrate in prayer. But the belief in the heads of those wearing the brimmed hat will make the hat prostrate, and God willing, will make it Muslim."

They then said: "This person will drink water and his hand will be pierced, and it will be known through this that he is the Sufyan."

I said to them in reply: "It is commonly said about someone who is very extravagant that he has a hole in his hand. That is, he cannot hold onto anything; it flows from him and is lost.

Thus, this fearsome man will be addicted to raki, it will make him ill, he will become excessively extravagant and accustom others to being the same."

Then someone asked: "When he dies, Satan will proclaim loudly to the world from 'Dikili Taş' in Istanbul that so-and-so has died."

So I said: "The news will be broadcast by telegraph." However, I heard shortly afterwards that the radio had been invented, and I realized that my answer had not been completely accurate.

Eight years later while in the Darü'l-Hikmet, I said: "Satan will broadcast it to the world by radio."

Hem o risalenin aslı, Dâr-ül Hikmet'ten daha eskidir. Yalnız bir zaman sonra tanzim edildi, Risale-i Nur'a girdi. Şöyle ki:

Bundan kırk sene evvel ve hürriyetten bir sene evvel İstanbul'a geldim.

O zaman Japonya'nın baş kumandanı, İslâm ülemasından dinî bazı sualler sormuştu. Onları İstanbul hocaları benden sordular. Hem çok şeyleri o münasebetle soru ettiler.

Ezcümle, bir hadîste: "Âhırzamanda dehşetli bir şahıs sabah kalkar, alnında (Hâzâ kâfir) yazılmış bulunur." diye hadîs var deyip benden sordular.

Dedim: "Bir acib şahıs, bu milletin başına geçer ve sabah kalkar başına şapka giyer ve giydirebilir."

Bu cevabdan sonra bunu sordular: "Acaba o zaman onu giyen kâfir olmaz mı?"

Dedim: "Şapka başa gelecek, secdeye gitme diyecek. Fakat baştaki iman o şapkayı da secdeye getirecek, inşaallah müslüman edecek."

Sonra dediler: "Aynı şahıs bir su içecek, onun eli delinecek ve bu hâdise ile Süfyan olduğu bilinecek?"

Ben de cevaben dedim: "Bir darb-ı mesel var: Çok israfçı adama 'eli deliktir' denilir. Yani elinde mal durmuyor, akıyor, zayıf oluyor, deniliyor.

İşte o dehşetli adam bir su olan rakıya mübtela olup, onun ile hasta olacak ve kendisi hadsiz israfata girecek, başkalarını da alıştırarak."

Sonra birisi sordu ki: "O öldüğü zaman İstanbul'da Dikili Taş'ta şeytan dünyaya bağırarak ki; filan öldü."

O vakit ben dedim: "Telgrafla haber verilecek." Fakat bir zaman sonra radyo çıkmış işittim. Eski cevabım tam değilmiş bildim.

Sekiz sene sonra Dâr-ül Hikmet'te iken dedim: "Şeytan gibi radyo ile dünyaya işittirecek."

They then asked me questions about the Barrier of Dhu'l-Qarnayn, Gog and Magog, the Beast (Dabbat al-Ard), the Antichrist (Dajjal), and the second coming of Jesus (Peace be upon him), and I replied to them. In fact the answers are written in part in my old treatises.

Some time later, Mustafa Kemal twice summoned me to Ankara* by code by means of the former governor of the province of Van, my old friend, Tahsin Bey, in recognition of my published work The Six Steps (Hutuvât-i Sitte). I went.

{* In 1922, during the Independence Struggle. [Tr.]}

Since Shaykh Sanusi* did not know Kurdish, it was proposed I should take his place as 'general preacher' of the Eastern Provinces on a salary of three hundred liras.

{*Sayyid Ahmad Sanusi. He took over the leadership of the Sanusiyya movement in North Africa in the early 1900's, and fought alongside the Ottomans against Italian aggression in 1911. As a staunch supporter of the Caliphate, he was invited to Istanbul in 1918, and subsequently appointed 'General Preacher' in eastern Turkey and greatly assisted the Turks in the War of Independence. [Tr.]}

#382

I was also offered a position as a deputy, and my former post together with the other members of the Darü'l-Hikmet within the Directorate of Religious Affairs.

Moreover, being endorsed by one hundred and sixty-three out of two hundred deputies, one hundred and fifty thousand liras were allotted for the Medresetü'z-Zehra, my university in the East, the foundations of which I had laid in Van, and this was accepted.

However, since I saw that the predictions of the original of the Fifth Ray were in part realized in a person there, I was compelled to forgo those most important duties.

Telling myself that the person could not be opposed or confronted, I gave up the world, and politics, and the life of society, and dedicated all my time to saving religious belief.

However, a number of tyrannical and unjust officials forced me to write two or three treatises which looked to the world.

Later, in connection with some questions asked by some persons about allegorical Hadiths which give news of the events at the end of time, I rearranged that old treatise. It received the name of the Fifth Ray.

The Risale-i Nur is not numbered chronologically. For example, the Thirty-Third Letter was written before the First Letter, and the original of the Fifth Ray and some other parts were written previously to the Risale-i Nur itself.

Sonra Sedd-i Zülkarneyn ve Ye'cüc ve Me'cüc ve dabbet-ül arz ve Deccal ve nüzul-ü İsa (A.S.) hakkında sualler sormuşlardı. Ben de cevap vermiştim. Hattâ eski risalelerimde onlar kısmen yazılmışlar.

Bir zaman sonra Mustafa Kemal iki defa şifre ile, Van vilayetinin eski valisi ve benim dostum Tahsin Bey'in vasıtasıyla beni -neşredilen Hutuvat-ı Sitte'ye mükâfaten taltif için- Ankara'ya celb etti, gittim.

Şeyh Sünusi Kürdçe lisanı bilmediğinden beni onun yerinde üçyüz lira maaşla vilayat-ı şarkıye vaiz-i umumîsi,

hem meb'us, hem diyanet riyaseti dairesinde Dâr-ül Hikmet a'zalarıyla beraber eski vazifem ile memnun etmek

ve benim Van'da temelini attığım Medreset-üz Zehra ve şark dâr-ül fûnunuma Sultan Reşad'ın verdiği ondokuz bin altun lira -ikiyüz meb'us içinde yüzaltmışüç meb'usun imzasıyla- yüzellibin banknota iblağ edilerek kabul edildiği halde;

ben Beşinci Şua aslının verdiği haberin bir kısmını, orada bir adamda gördüm. Mecburiyetle o çok ehemmiyetli vazifeleri bıraktım.

Ve bu adamla başa çıkılmaz, mukabele edilmez diye, dünyayı ve siyaseti ve hayat-ı içtimaiyeyi terk edip yalnız imanı kurtarmak yolunda vaktimi sarfettim.

Fakat bazı zalim ve insafsız memurlar, bana dünyaya bakacak iki-üç risaleyi yazdırdılar.

Sonra bazı zâtlar, âhırzaman hâdisatını haber veren müteşabih hadîsleri sual etmek münasebetiyle, o eski risalenin aslını tanzim ettim. Risale-i Nur'un Beşinci Şuaı namını aldı.

Risale-i Nur'un numaraları, te'lif tertibiyle değil. Meselâ, Otuzüçüncü Mektub, Birinci Mektub'dan daha evvel te'lif edilmiş ve bu Beşinci Şua'nın aslı ve Risale-i Nur'un bir kısım eczaları, Risale-i Nur'dan evvel te'lif edilmiş.

Anyway... the illegal, unnecessary, and inaccurate objections and questions of a public prosecutor, asked out of bigoted love of Mustafa Kemal, forced me to provide these explanations outside the subject.

I am giving here as an example some of the entirely personal and unlawful things he said in the name of the law.

He said: "Aren't you sincerely sorry that you insulted him in the Fifth Ray with expressions like 'swilling down raki and wine like a water pump'?"

I say in reply to the completely meaningless and mistaken bigotry arising from his love: "The victory and honour of the heroic army cannot be ascribed to him; he can have only a share of it.

Like it would be tyrannical and an awesome injustice if the booty, possessions, and rations of an army were all given to its commander.

Yes, just as he accused me of not loving that unjust and extremely faulty man, quite simply accusing me of being a traitor, so I accuse him of not loving the army,

for he ascribes all its honour and moral booty to the man he loves, depriving the army of all glory.

The reality is that positive things, and instances of good and virtue, should be distributed among the community and army, and the negative things, destruction, and faults ascribed to the chief.

#383

For the existence of something is dependent on the existence of all its conditions and elements, and the commander is only one of the conditions.

While the non-existence of the thing and its falling apart, occurs through the non-existence of one of its conditions and one of its elements being spoilt and destroyed.

Instances of good and virtues for the most part are positive and pertain to existence. The leaders cannot lay claim to them. Instances of bad and faults are destructive and pertain to non-existence, and the leaders are answerable for them.

While the reality is thus, just as if a tribe is mocked if, when it wins victories 'Hasan Aga' is applauded, and when it is defeated it is blamed, and this is judged to be the reverse of the truth;

in just the same way, in the name of the court the public prosecutor imputed a fault to me that was completely the reverse of the truth and reality.

Similarly to his mistake, a little previously to the Great War while I was in Van, a number of religious, God-fearing persons came to me.

They told me: "Some of the military commanders act contrarily to religion. Come and join us, we are going to rebel against them."

Her ne ise... Bu makamda bir müddeiumumînin, Mustafa Kemal'e dostluğu taassubuyla, kanunsuz ve lüzumsuz ve yanlış itiraz ve sualleri beni bu saded harici gibi izahatı vermeğe mecbur eyledi.

Ben onun, adliye kanunu namına tamamen şahsî ve kanunsuz bir sözünü misal olarak beyan ediyorum.

Dedi: "Beşinci Şua'da sen hiç kalben nedamet etmedin mi ki, onu rakıdan ve şarabdan su tulumbası gibi tabirlerle tezyif etmişsin?"

Ben onun bütün bütün manasız ve yanlış ve dostluk taassubuna mukabil derim: Kahraman ordunun zaferi ve şerefi ona verilmez, yalnız onun bir hissesi olabilir.

Nasıl ki ordunun ganîmeti, malları, erzakları bir kumandana verilse zulümdür, dehşetli bir haksızlıktır.

Evet nasıl o insafsız, o çok kusurlu adamı sevmemekle beni ittiham etti, âdeta vatan haini yaptı. Ben de onu, orduyu sevmemekle ittiham ediyorum.

Çünkü bütün şerefi ve manevî ganîmeti o dostuna verip, orduyu şerefsiz bırakıyor.

Hakikat ise, müsbet şeyler, haseneler, iyilikler cemaate, orduya tevzi edilir ve menfîler ve tahribat ve kusurlar başa verilir.

Çünkü bir şeyin vücudu, bütün şeraitin ve erkânının vücudu ile olur ki; kumandan yalnız bir şarttır.

Ve o şeyin ademi ve bozulması ise, bir şartın ademi ile ve bir rûknün bozulması ile olur, mahvolur, bozulur. O fenalık başa ve reise verilebilir.

İyilikler ve haseneler, ekseriyetle müsbet ve vücudîdir. Başlar sahib çıkamazlar. Fenalıklar ve kusurlar, ademîdir ve tahribîdir. Reisler mes'ul olurlar.

Hak ve hakikat böyle iken nasıl ki bir aşiret fütuhât yapsa "Âferin Hasan Ağa", mağlûb olsa "Aşirete tuh" diye aşiret tezyif edilse, bütün bütün hakikatın aksine hükmedilir.

Aynen öyle de; beni ittiham eden o müddeî bütün bütün hak ve hakikatın aksine bir hatasıyla, güya adliye namına hükmetti.

Aynen bunun hatası gibi: Eski harb-i umumîden biraz evvel, ben Van'da iken bazı dindar ve müttaki zâtlar yanıma geldiler.

Dediler ki: "Bazı kumandanlarda dinsizlik oluyor, gel bize iştirak et. Biz bu reislere isyan edeceğiz."

I told them: "Bad conduct and irreligion like that is particular to commanders like them; the army cannot be held responsible for it.

There are perhaps a hundred thousand saints in the Ottoman Army; I shall not draw my sword against it. I will not join you."

They left me, drew their swords, and the fruitless Bitlis Incident occurred.

A short time later war broke out. The army took part in it in the name of religion; it entered the jihad,

and a hundred thousand martyrs from it rose to the degree of sainthood. They confirmed what I had said, signing the decrees for their sainthood with their blood.

Anyway... I was compelled to relate this at some length.

The extraordinary attitude of a public prosecutor who acted derisively towards myself and the Risale-i Nur due to unimportant, mistaken feelings and partiality, in the name of justice, one incontrovertible mark of which is imperviousness to all feelings and outside influences, drove me to make this long statement.

Fourth Principle: After scrutinizing for four months hundreds of copies of treatises and letters, Eskişehir Court could only give sentences of six months to fifteen men out of one hundred and twenty, and one year to myself for fifteen words in one or two treatises out of a hundred.

They acquitted us of founding a sufi order and organizing a political society and in the hat question. We anyway had served the sentence. Then in Kastamonu they found nothing in numerous searches.

And a number of years ago in Isparta all the parts of the Risale-i Nur without exception, both confidential and otherwise, fell into the hands of the authorities. They were all returned to their owners after three months of scrutiny.

#384

A few years later, all the parts of the Risale-i Nur remained for two years in the Courts of Denizli and Ankara, then they were all returned to us.

Since the fact is that, those who accuse myself and the Risale-i Nur students emotionally, maliciously, and unlawfully in the name of the law like him,

are accusing before us both Eskişehir Court, and Denizli Court, and Ankara Criminal Court, making them partners in our crime, if there is one.

For if we had been guilty, those three or four authorities did not see it despite their close scrutiny or they disregarded it, and two courts did not see it having studied it minutely for two years, or they disregarded it, which makes them more guilty than us.

Ben de dedim: "O fenalıklar ve o dinsizlikler, o gibi kumandanlara mahsustur. Ordu onun ile mes'ul olmaz.

Bu Osmanlı ordusunda belki yüzbin evliya var. Ben bu orduya karşı kılınc çekmem ve size iştirak etmem."

O zâtlar benden ayrıldılar, kılınc çektiler, neticesiz Bitlis hâdisesi vücuda geldi.

Az zaman sonra, harb-i umumî patladı. O ordu, din namına iştirak etti, cihada girdi.

O ordudan yüzbin şehidler evliya mertebesine çıkıp beni o devamda tasdik edip kanlarıyla velayet fermanlarını imzaladılar.

Her ne ise.. biraz uzun söylemeye mecbur oldum.

Çünkü hiçbir hissiyatla ve haricî tesiratlâ müteessir olmamak mahiyetinin kat'î bir hâssası bulunan adalet hakikatı namına, cüz'î ve hata hissiyat ve tarafgirlik ile bize ve Risale-i Nur'a karşı müzeyyifane hareket eden bir müddeiumumînin acib vaziyeti, beni bu uzun ifadeye sevketti.

Dördüncü Esas: Eskişehir Mahkemesi, yüzer risaleleri ve mektupları dört ay tedkikten sonra yalnız yüzyirmi adamdan, onbeş adama altışar ay ceza ve bana da, yüz risaleden yalnız bir-iki risalede onbeş kelime ile bir sene ceza verebildi.

Tarikatçılık ve cem'iyetçilik ve şapka mes'elelerinde beraet ettirdiler. Biz dahi o cezayı çektik. Ondan sonra Kastamonu'da çok defa taharrillerde hiçbir ilişigimi bulmadılar.

Ve kaç sene evvel Isparta'da mahrem ve gayr-ı mahrem Risale-i Nur'un bütün eczaları bilâ-istisna hükûmetin eline geçti. Üç ay tedkikten sonra umumu sahiblerine iade edildi.

Birkaç sene sonra, Denizli ve Ankara Mahkemelerinde bütün risaleler iki sene kaldı. Tamamen bize iade edildi.

Madem hakikat budur: Beni ve Risale-i Nur'un şakirdlerini ittiham eden ve o gibi kanun namına kanunsuz ve garazla ve hissiyatla bizi muahaze edenler,

elbette bizden evvel hem Eskişehir Mahkemesini, hem Kastamonu hükûmetini ve zabıtasını, hem Isparta Adliyesini, hem Denizli Mahkemesini, hem Ankara'nın Ağır Ceza Mahkemesini ittiham edip, onları -varsa- suçumuza tam teşrik ediyorlar.

Çünkü bir suçumuz olsa idi, bu üç-dört hükûmet yakınında çok zaman tecessüsüyle görmedi veya aldırmadı ve iki mahkeme iki sene inceden inceye bakıp bilmedi veya aldırmadı; bizden ziyade onlar suçlu olurlar.

However, if we had had any desire to interfere in the world, it would not have been with the buzzing of a fly, it would have exploded and boomed like a cannon.

Yes, anyone who accuses of political intrigue a person who defended himself vehemently and without restraint in the Military Court after the Thirty-First of March Incident* and in the Speaker's Office in the face of Mustafa Kemal's anger, saying he was hatching his schemes for eighteen years without allowing anyone to detect it, surely does so for some malicious purpose.

*{*The name given the revolt which broke out in the army in Istanbul in 1909 and resulted in the dethronement of Sultan 'Abdulhamid. Despite playing a pacifying role, Bediuzzaman was arrested following the revolt along with many others and tried, but was acquitted. [Tr.]}*

We are hopeful that like the Denizli public prosecutor, the Afyon public prosecutor will save us from the malice and accusations of such people and demonstrate true justice.

Fifth Principle: A fundamental principle of the Risale-i Nur students is that as far as is possible they do not interfere in politics, or matters of administration, or government activities, because for them, working seriously for the Qur'an is worth everything, and is sufficient.

Also, no one who enters politics, among the overwhelming currents that now prevail, can preserve his independence and sincerity.

He is bound to become subject to one of the currents, and it will exploit him for worldly ends. It will corrupt the sacredness of his duty.

Also, in the material struggle, due to the utter tyranny and despotism that is the rule this century, he would have to crush numerous innocent supporters of a person because of the error that person had made. He would otherwise be defeated.

It would also seem in the view of those who had given up their religion for the world, or who exploited it, that the Qur'an's sacred truths, which can be the tool of nothing, were being exploited for political propaganda.

Also, every class of people, supporters and opposers, officials and common people, should have a share of those truths and all are in need of them.

The Risale-i Nur students have therefore to avoid politics and the material struggle completely, and not be in any way involved in them, so that they may remain completely impartial.

#385

Sixth Principle: The Risale-i Nur should not be attacked in this matter because of my personal faults or those of some of my brothers.

It is bound directly to the Qur'an, and the Qur'an is bound to the Supreme Throne. Who has the ability to stretch out his hand and unfasten it?

Halbuki bizde dünyaya karışmak arzusu bulunsaydı, böyle sinek vızıltısı gibi değil, top güllesi gibi ses ve patlak verecekti.

Evet 31 Mart'ta Divan-ı Harb-i Örfî'de ve Mustafa Kemal'in hiddetine karşı divan-ı riyasette, şiddetli ve dokunaklı ve serbest müdafaa eden bir adam, onsekiz sene zarfında kimseye sezdirmeden dünya entrikalarını çeviriyor diye onu ittiham eden, elbette bir garazla eder.

Biz Denizli müddeiumumîsinden ümid ettiğimiz gibi, Afyon müddeiumumîsinden de ümid ederiz ki; bizi böylelerin itirazından ve garazlarından kurtarsın ve hakikat-ı adaleti gösterversinler.

Beşinci Esas: Risale-i Nur şakirdlerinin, mümkün olduğu kadar, siyasete ve idare işine ve hükûmetin icraatına karışmamak bir düstur-u esasîleridir. Çünkü hâlisane hizmet-i Kur'aniye, onlara her şeye bedel kâfi geliyor.

Hem şimdi hükmeden öyle kuvvetli cereyanlar içinde siyasete girenlerden hiçbir kimse, istiklaliyetini ve ihlasını muhafaza edemez.

Herhalde bir cereyan onun hareketini kendi hesabına alacak, dünyevî maksadına âlet edecek, o hizmetin kudsiyetini bozacak.

Hem maddî mübarezede şu asrın bir düsturu olan eşedd-i zulüm ve eşedd-i istibdad ile, birinin hatasıyla onun masum çok tarafdarlarını ezmek lâzım gelecek. Yoksa, mağlub düşecek.

Hem dünya için dinini bırakan veya âlet edenlerin nazarlarında, Kur'anın hiçbir şeye âlet olmayan kudsî hakikatları bir propaganda-i siyasette âlet olmuş tevehhüm edilecek.

Hem milletin her tabakası; muvafıkı ve muhalifi, memuru ve âmisinin o hakikatlarda hisseleri var ve onlara muhtaçtırlar.

Risale-i Nur şakirdleri, tam bîtarafane kalmak için siyaseti ve maddî mübarezeyi tam bırakmak ve hiç karışmamak lâzım gelmiş.

Altıncı Esas: Bu mes'eledede benim şahsımın veya bazı kardeşlerimin kusuruyla Risale-i Nur'a hücum edilmez.

O doğrudan doğruya Kur'ana bağlanmış ve Kur'an dahi arş-ı a'zamla bağlıdır. Kimin haddi var, elini oraya uzatsın ve o kuvvetli ipleri çözsün.

Also, as is indicated by thirty-three Qur'anic verses, Imam 'Ali's (May God be pleased with him) three miraculous prophecies and the certain pronouncements of Gawth al-A'zam (May his mystery be sanctified), the Risale-i Nur has performed an extraordinary service for this country and is a source of material plenty and spiritual effulgence for it,

and cannot therefore be held responsible for our petty, personal faults, and it should not be held responsible. Otherwise both material and spiritual loss will be caused to this country which it will impossible to repair.

God willing, the assaults and diabolical machinations against the Risale-i Nur of the atheists hostile to us will be foiled, for its students cannot be compared with others, they cannot be scattered nor be made to give it up; through God's grace, they will not be defeated.

If the Qur'an had not prohibited them from physical defence... those students, who are everywhere and have won public favour, which is like the life- blood of this nation, would never get involved in petty and fruitless incidents like the Shaykh Said* and Menemen incidents.**

*{*The famous Shaykh Said Revolt which broke out in February, 1925 in eastern Turkey. Bediuzzaman strongly advised its leaders against undertaking any such action against the Government, as it would "... make Ahmed kill Mehmed, and Hasan kill Husayn." [Tr.]*

***A minor incident which occurred in the town of Menemen in western Turkey 1930, but was blown up out of all proportion and brutally suppressed. Bediuzzaman was in no way involved in it. [Tr.]}*

If, God forbid, they were persecuted to the point they were compelled and the Risale-i Nur attacked, the atheists and dissemblers who deceive the Government would regret it a thousand times over.

In Short: Since we do not interfere in the worlds of the worldly, they should not interfere in our work for the hereafter and our service of religious belief.

[I am relating here by way of defence an old memory and pleasant anecdote which was not divulged in Eskişehir Court and was not written in the official records, nor has been included in my defence speeches.]

They asked me there: "What do you think about the Republic?"

I replied: "As my biography which you have in your hands proves, I was a religious republican before any of you, with the exception of the Chairman of the Court, was born.

A summary is this: like now, I was living at that time in seclusion in a remote tomb. They used to bring me soup, and I would give breadcrumbs to the ants. I used to eat my bread having dipped it in the soup.

Hem bu memlekete maddî ve manevî bereketi ve fevkalâde hizmeti, otuzüç âyât-ı Kur'anîyenin işaretleriyle ve İmam-ı Ali Radıyallahü Anh'ın üç keramet-i gaybiyesi ile ve Gavs-ı A'zam'ın (K.S.) kat'î ihbarıyla tahakkuk etmiş olan Risale-i Nur;

bizim âdi ve şahsî kusurlarımızla mes'ul olmaz ve olamaz ve olmamalı. Yoksa bu memlekete hem maddî, hem manevî telafi edilmeyecek derecede zarar olacak.

Risale-i Nur'a karşı gizli düşmanlarımızdan bazı zındıkların şeytanetiyle çevrilen plânlar ve hücumlar inşaallah bozulacaklar, onun şakirdleri başkalarına kıyas edilmez, dağıtırılmaz, vazgeçirilmez, Cenab-ı Hakk'ın inayetiyle mağlub edilmezler.

Eğer maddî müdafaadan Kur'an men'etmeseydi, bu milletin can damarı hükmünde umurun teveccühünü kazanan ve her tarafta bulunan o şakirdler, Şeyh Said ve Menemen hâdiseleri gibi cüz'î ve neticesiz hâdiselerle bulaşmazlar.

Allah etmesin, eğer mecburiyet-i kat'iyye derecesinde onlara zulmedilse ve Risale-i Nur'a hücum edilse, elbette hükûmeti iğfal eden zındıklar ve münafıklar bin derece pişman olacaklar.

Elhasıl; madem biz ehl-i dünyanın dünyalarına ilişmiyoruz, onlar da bizim âhiretimize ve imanî hizmetimize ilişmesinler.

[Eskişehir Mahkemesinde gizli kalmış ve resmen zabta geçmemiş ve müdafaatımda dahi yazılmamış bir eski hatırayı ve latif bir kıssa-i müdafaayı beyan ediyorum.]

Orada benden sordular ki: Cumhuriyet hakkında fikrin nedir?

Ben de dedim: Yaşlı mahkeme reisinden başka daha siz dünyaya gelmeden, ben dindar bir cumhuriyetçi olduğumu elinizdeki tarihçe-i hayatım isbat eder.

Hülâsası şudur ki: O zaman şimdiki gibi, hâlî bir türbe kubbesinde inzivada idim, bana çorba geliyordu. Ben de tanelerini karıncalara veriyordum, ekmeğimi onun suyu ile yerdim.

They asked me about it and I told them: the ant and bee nations are republicans. I give the breadcrumbs to the ants out of respect for their republicanism.”

Then they said to me: “You are opposing the righteous early generations of Islam.”

I told them in reply: “The four Rightly-Guided Caliphs were both Caliphs and Presidents of the Republic. Abu Bakr the Veracious (May God be pleased with him), the Ten Promised Paradise, and the Companions of the Prophet were like presidents of the republic.

But not as an empty name and title, they were heads of a religious republic which bore the meaning of true justice and freedom in accordance with the Shari‘a.”

I told them: Mr. Prosecutor and Members of the Court! You are accusing me of holding an idea opposite to that which I have held for fifty years.

If you ask me about the secular republic, what I understand by it is that ‘secular’ (laic) means to be impartial; that is, a government which, in accordance with the principle of freedom of conscience, does not interfere with the religiously-minded and pious, the same as it does not interfere with the irreligious and dissipated.

I withdrew from political and social life twenty-five years ago, and what form the Government of the Republic has taken, I do not know.

If, I seek refuge with God, it has assumed a fearsome form whereby, on account of irreligion, it passes and accepts laws to incriminate those who work for their belief and lives in the hereafter, then I announce to you fearlessly and warn you that

if I had a thousand lives, I would be ready to sacrifice all of them for belief and life in the hereafter. Do whatever you will! My last word is **For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs!** In response to your wrongfully condemning me to capital punishment or hard labour, I say:

as the Risale-i Nur has discovered and shown with absolute certainty, I am not being executed; I am being discharged and departing for the world of light and happiness.

As for you, our covert enemies, wretches who oppress us on account of misguidance! Since I know you are condemned to eternal extinction and everlasting solitary confinement, and I have seen this, I have taken my revenge on you totally, and am ready to surrender up my spirit with a perfectly easy mind!

#387

Seventh Principle: In consequence of superficial investigations held in other places, Afyon Court looked on us as a political society. My reply is this:

Firstly: As is testified to by all those who have befriended me, I have read no newspaper for nineteen years, nor listened to one, nor asked about one,

Benden sordular, ben dedim: Bu karınca ve arı milletleri cumhuriyetçidirler. Cumhuriyetperverliklerine hürmeten taneleri karıncalara veriyorum.

Sonra dediler: Sen selef-i sâlihîne muhalefet ediyorsun?

Cevaben diyordum: Hulefa-i Raşidîn hem halife hem reis-i cumhur idiler. Sıddık-ı Ekber (R.A.) Aşere-i Mübeşşere'ye ve Sahabe-i Kiram'a elbette reis-i cumhur hükmünde idi.

Fakat manasız isim ve resim değil, belki hakikat-ı adaleti ve hürriyet-i şer'iyeyi taşıyan mana-yı dindar cumhuriyetin reisleri idiler.

İşte ey müddeiumumî ve mahkeme a'zaları! Elli seneden beri bende olan bir fikrin aksiyle, beni ittiham ediyorsunuz.

Eğer lâik cumhuriyet soruyorsanız, ben biliyorum ki; lâik manası, bîtaraf kalmak, yani hürriyet-i vicdan düsturuyla, dinsizlere ve sefahetçilere ilişmediği gibi dindarlara ve takvacılara da ilişmez bir hükûmet telakki ederim.

Yirmibeş senedir hayat-ı siyasiye ve içtimaiyeden çekilmişim. Hükûmet-i cumhuriye ne hal kesbettiğini bilmiyorum.

El'iyazü billah, eğer dinsizlik hesabına, imanına ve âhiretine çalışanları mes'ul edecek kanunları yapan ve kabul eden bir dehşetli şekle girmiş ise, bunu size bilâ-perva ilân ve ihtar ederim ki:

Bin canım olsa, imana ve âhiretime feda etmeğe hazırım. Ne yaparsanız yapınız! Benim son sözüm "Hasbünallahü ve ni'melvekil" olarak sizin beni i'dam ve ağır ceza ile zulmen mahkûm etmenize mukabil derim:

Ben Risale-i Nur'un keşf-i kat'îsiyle i'dam olmuyorum, belki terhis edilip, nur ve saadet âlemine gidiyorum.

Ve sizi, ey gizli düşmanlarımız ve dalalet hesabına bizi ezen bedbahtlar! İ'dam-ı ebedî ile ve daimî haps-i münferid ile mahkûm bildiğimden ve gördüğümünden tamamıyla intikamımı sizden alarak kemal-i rahat-ı kalb ile teslim-i ruh etmeye hazırım! Onlara demiştim.

Yedinci Esas: Afyon Mahkemesi başka yerlerdeki sathî tahkikata binaen bize bir cem'iyet-i siyasiye noktasında bakmış. Buna cevabımız:

Evvelâ: Bütün benim ile arkadaşlık eden zâtların şهادetiyle ondokuz seneden beri hiçbir gazeteyi okumayan ve dinlemeyen ve sormayan

and for the past ten years five months have received no news except about the German defeat and the terror of communism, and I have not been curious, and have not known. Such a person surely has no connection whatsoever with politics, and no relations with any political society.

Secondly: The one hundred and thirty parts of the Risale-i Nur are there for all to see.

Understanding that they contained no worldly goal and no aim other than the truths of belief, Eskişehir Court did not object to them with the exception of one or two of the parts, and Denizli Court objected to none at all,

and despite being under constant surveillance for eight years the large Kastamonu police force could find no one to charge apart from my two assistants and three others, and those charges were merely pretexts. This is a decisive proof that

the students of the Risale-i Nur are in no way a political society. If what is intended by 'society' in the indictment is a community concerned with religious belief and the hereafter, in reply we say this:

If the name 'community' is given to university students and tradesmen, it may also be applied to us. But if you call us a community that is going to breach internal security by exploiting religious feelings, in response we say:

The facts that in no place over a period of twenty years in these stormy times Risale-i Nur students have breached internal security or disturbed public order, and no such incident has been recorded by either the Government or any court, refutes this accusation.

If the name community is given meaning it might breach internal security in the future through strengthening religious feelings, we say this:

Firstly, foremost the Directorate of Religious Affairs, and all preachers, perform the same service.

Secondly, it is not disturbing the peace and breaching security, the students of the Risale-i Nur protect the nation from anarchy with all their strength and conviction, and maintain public order and guard security. The evidence for this has been cited in the First Principle.

Yes, we are a community, and our aim and programme is to save firstly ourselves and then our nation from eternal annihilation and everlasting solitary confinement in the Intermediate Realm,

and to protect our compatriots from anarchy and lawlessness, and to protect ourselves with the firm truths of the Risale-i Nur against atheism, which is the means to destroying our lives in this world and in the next.

ve bu on sene beş aydır harb-i umumîden, Alman'ın mağlubiyetinden ve komünistin dehşetinden başka hiçbir haber almayan ve merak etmeyen ve bilmeyen bir adamın elbette siyasetle hiçbir alâkası yoktur ve siyasî cem'iyetlerle hiçbir münasebeti olmaz.

Sâniyen: Risale-i Nur'un yüzotuz parçaları meydandadır.

İçinde imanî hakikatlardan başka bir hedef, bir maksad-ı dünyevî olmadığını anlayan Eskişehir Mahkemesi, -yalnız bir-iki risaleden başka- ilişmemesi ve Denizli Mahkemesi hiçbirine ilişmemesi

ve koca Kastamonu zabıtasının sekiz sene zarfında daimî tarassudla beraber iki hizmetçimden ve yalnız üç adamdan başka bahane ile müttehem hiçbir kimseyi bulmaması kat'î bir hüccettir ki:

Risale-i Nur şakirdleri hiçbir vecihle siyasî cem'iyet değiller. Eğer iddianamedeki cem'iyetten maksadı, imanî ve uhrevî bir cemaat ise; ona cevaben deriz ki:

Eğer dâr-ül fûnun talebelerine ve her nevi esnafa birer cem'iyet namı verilse, bize de o neviden bir cem'iyet namı verilebilir. Eğer dinî hissiyatla emniyet-i dâhiliyeyi ihlâl edecek bir cemaat namı veriyorsanız, buna mukabil deriz:

Yirmi sene zarfında bu fırtınalı halde Nur şakirdleri hiçbir yerde hiç bir vukuatla emniyet-i dâhiliyeye ilişmemeleri ve ilişkileri ne hükûmetçe ve ne de mahkemelerce kaydedilmemesi bu ittihamı çürütüyor.

Eğer hissiyat-ı diniyeyi kuvvetlendirmesinden istikbalde emniyet-i dâhiliyeye zarar verebilir diye bir cem'iyet namı verilmiş ise buna mukabil deriz:

Evvelen: Başta Diyanet Riyaseti, bütün vaizler aynı hizmeti görüyorlar.

Sâniyen: Risale-i Nur şakirdlerinin değil emniyete ve asayişe zarar vermek, belki bütün kuvvet ve kanaatlarıyla milleti anarşilikten muhafaza ve emniyet ve asayişini temin etmek için çalışıklarına delil ise, birinci esasta beyan edilmiş.

Evet, biz bir cemaatız. Hedefimiz ve programımız evvelâ kendimizi, sonra milletimizi i'dam-ı ebedîden ve daimî, berzahî haps-i münferidden kurtarmak

ve vatandaşlarımızı anarşilikten ve serserilikten muhafaza etmek ve iki hayatımızı imhaya vesile olan zındıkaya karşı Risale-i Nur'un çelik gibi hakikatlarıyla kendimizi muhafazadır.

Eighth Principle: Saying its treatises contain some sharp expressions, they accuse us as a result of deficient and superficial study of the Risale-i Nur carried out in other places. In reply I say this:

since our aim is belief and the hereafter, it is not confrontation with the worldly. And since the sharpness particular to these very insignificant one or two treatises was not intentional —we bumped against the worldly while advancing towards our goal— it certainly does not infer political prejudice.

And since possibilities are one thing and occurrences are something else, and what we have been accused of is “possibly” disturbing public order, not having disturbed it, it is meaningless, for anyone may kill someone else.

And since over a period of twenty years in their scrupulous investigations into twenty thousand people and thousands of copies and letters, and in their searches, neither Eskişehir, nor Kastamonu, nor Isparta, nor Denizli could find anything constituting a real crime,

Eskişehir Court was compelled to find us guilty because of one short treatise under one article of an ‘elastic’ law, and could only give six-month sentences to fifteen people out of a hundred in such a way that they should have sentenced all who teach religion.

I wonder if the twenty confidential letters one of your people had written over a year were scrutinized, wouldn’t they contain twenty incriminating sentences which would shame him?

But the fact that in twenty thousand copies of the treatises and letters from twenty thousand people they could not find twenty truly incriminating sentences shows that the Risale-i Nur’s aim is solely the hereafter. It has no business with this world.

Ninth Principle: As with the matters which Denizli Court’s just prosecutor included in the indictment because of the unfair and superficial records of other places,

so with Afyon Court —as indicated by what we experienced while being questioned— **pretexts** have been made so that we have been charged concerning the same matters, and undated letters, and correspondence over twenty, fifteen, and ten years,

and the Fifth Ray —decisive answers about which are found in the Third Principle above and in the Second Question of my petition above— and four or five treatises out of the hundred and thirty of the Risale-i Nur, and a number of letters and treatises which were scrutinized by Eskişehir Court and for which the sentences were served, were later covered by the pardon and were acquitted by Denizli Court.

Sekizinci Esas: Risalelerde bazı dokunaklı cümleler var diye başka yerlerin nâkıs ve sathî tahkikatlarına binaen bizi ittiham ediyorlar. Buna mukabil deriz:

Madem maksadımız iman ve âhirettir, ehl-i dünya ile mübareze değil. Ve madem o pek cüz’î ve yalnız bir-iki risaleye mahsus ilişmek kasdî değil, belki maksadımıza yürürken onlara çarpmışız. Elbette bir garaz-ı siyâsî manasında olamaz.

Ve madem imkânât başkadır, vukuat başkadır. Hakkımızda asayişe zarar yapmış değil "yapabilir" diye ittiham ise; herkes bir adamı öldürebilir diye ittiham gibi manasız bir ittihamdır.

Ve madem yirmi sene müddetinde yirmibinler adamda ve binler nüshalar ve mektublarda hem Eskişehir, hem Kastamonu, hem Isparta, hem Denizli şiddetli tedkik ve taharrilerde hakikî bir suç teşkil edecek maddeleri bulamadılar.

Eskişehir Mahkemesi bir şey bulamadığından mecburiyetle bir lastikli kanun maddesinden tek bir küçük risale ile bizi mes’ul ettiği gibi; bütün dinî dersini vereni dahi mes’ul eder bir tarzda, yüz adamdan onbeş adama altışar ay ceza verebildi.

Acaba bizim gibi bir adamın sizden olsa, bir senede yirmi mahrem mektupları bu tarzda tedkik edilse, onu mes’ul ve mahcub edecek yirmi cümle bulunmaz mı?

Halbuki bizde yirmi bin adamdan yirmi bin nüsha risale ve mektublarda hakikî mes’ul edecek yirmi cümle bulamamalarından gösteriyor ki: Risale-i Nur’un hedefi doğrudan doğruya âhirettir. Dünya ile alış-verişi yoktur.

Dokuzuncu Esas: Denizli Mahkemesi’nin insafı müddeiumûsinin başka yerlerin insafsız ve sathî zabıtnamelerine binaen iddianamede kaydettiği maddeler gibi

Afyon Mahkemesi dahi sorguda gördüğümüz vaziyet delaletiyle, aleyhimizde aynı maddeler ve tarihsiz mektuplar; hem yirmi ve onbeş ve on sene zarfındaki muhaberelerden

ve kat’î cevabı üçüncü esasta ve iddiamın ikinci sualinde bulunan Beşinci Şua’da ve yüzotuz risalelerin yalnız dört-beş risalelerinde ve Eskişehir Mahkemesinin tedkikinden geçen ve cezasını çektiren ve af kanunları gören ve Denizli beraetini gören mektuplar ve risalelerde ittihamımıza medar bazı **bahaneler** var.

Can it be said about someone who with a speech outside the War Ministry during the Thirty-First of March Incident brought to order eight battalions which had not heeded the Shaykh al-Islam and ‘ulama, that he strove for eight years —as stated by the police report—

and only succeeded in deceiving twenty or thirty people? For instance, in the large town of Kastamonu he was able to hoodwink only five people?

#389

For during the Denizli affair, in Kastamonu they pulled out all my papers and books, both confidential and otherwise, from under the firewood, and after studying them for three months could find no one in that large town other than Feyzi, Emin, Hilmi, Tevfik, and Sâdik.

Because Feyzi and the others had performed some personal services for me for God’s sake, they sent them to prison, together with the three brothers and three or four others they found in Emirdağ, who had assisted me for three and a half years.

If I had done what that superficial report stated, I would have deceived not five or ten people but five hundred or perhaps five thousand, or even five hundred thousand.

As in Denizli Court I pointed out the many errors in the police reports, so too here I am pointing out one or two examples:

They accused us of “corrupting religion” because, following an Islamic custom practised since the age of the Prophet, I had compiled a Hizb al-Qur’ani like a large An‘am* out of the hundreds of well-known verses which form the sources of the Risale-i Nur.

*{*It had formerly been a common practice to gather together in a single volume for constant reading Sura al-An‘am and other meritorious suras and verses from the Qur’an. [Tr.]}*

Also, they want to incriminate us by showing that the Treatise On Islamic Dress (Tesettür Risalesi) was written and published this year, whereas I have already served a year’s sentence for it, and I treated it as confidential, and as noted in the police report, it was pulled out from under piles of firewood.

Also, although the well-known person did not respond and was silent in the face of the objections and harsh words I said to him in the Speaker’s Office in the Assembly in Ankara, with gross exaggeration the prosecution applied to him literally the natural, necessary, general, and confidential criticisms in my explanations of forty years previously concerning a Hadith which describes his errors, after his death, making it into an indictable offence for us.

Can there be any comparison between the sake or memory of someone who is dead and gone and who no longer has any connection with the Government, and Almighty God’s laws of justice, which are a manifestation of His sovereignty?

Acaba 31 Mart hâdisesinde Bâb-ı Seraskerî’de Şeyhülislâm ve ülemayı dinlemeyen sekiz taburu bir nutuk ile itaate getiren bir adam, sekiz sene zarfında - zabıtnamelere göre- çalışmış.

Böyle yirmi-otuz adamı kandırabilmiş. Meselâ, koca Kastamonu’da beş adamı iğfal edebilmiş **denilebilir mi?**

İşte Kastamonu’da, Denizli hâdisesinde mahrem ve gayr-ı mahrem bütün evrak ve kitaplarımı odunlar yığını altından çıkarıp, üç ay tedkikten sonra yalnız Feyzi, Emin, Hilmi, Tevfik ve Sadık’tan başka kimseyi o koca Kastamonu’da bulmadılar.

Bu beş zât ise, lillah için bana şahsî hizmet münasebetiyle ve üçbuçuk senede Emirdağ’nda üç kardeş ve üç-dört adamı bulup göndermişler.

Eğer o sathî zabıtnameler gibi yapsa idim, beş-on değil belki beşyüz, belki beşbin ve belki beşyüz bin adamları kandırabilirdim.

O zabıtnamelerde ne kadar yanlışlar bulunduğu, Denizli Mahkemesinde söylediğim gibi bir-iki nümuneyi beyan ediyorum:

Zaman-ı Saadetten şimdiye kadar cari bir âdet-i İslâmiyeye ittibaen Risale-i Nur’un hususî menba’ları olan yüzer âyât-ı meşhureyi büyük bir en’am gibi Hizb-i Kur’anî yaptığımızı, "Dinde tahrifat yapıyor" diye muahaze etmişler.

Hem bir sene cezasını çektiğim ve mahrem tutulan ve zabıtnamede kaydedildiği gibi odun yığınları altından çıkarılan Tesettür Risalesi bu sene yazılmış ve neşredilmiş gibi, bizi ittiham etmek istiyor.

Hem Ankara’da hükûmetin riyasetinde bulunan malûm birisine ettiğim itirazlara ve ağır sözlere karşı o reis mukabele etmeyip sükût etmesi ve o öldükten sonra, onun yanlışını gösteren bir hakikat-ı hadisiyeyi kırk sene evvel beyandaki fıtrî ve lüzumlu ve küllî ve mahrem tenkidlerim, makam-ı iddia cerbezesiyle ona tam tatbik ile bize medar-ı mes’uliyet yapılmış.

Ölmüş ve hükûmetten alâkası kesilmiş bir şahsın hatırı nerede? Hükûmetin ve milletin bir hatırası ve Cenab-ı Hakk’ın bir tecelli-i hâkimiyeti olan adalet kanunları nerede?

Also, freedom of conscience which, of the principles adopted by the Government of the Republic, is the one we have most relied on and defended ourselves with, has been made something we have transgressed against, as though we are opposed to it.

Also, because I criticised the evils and faults of civilization, unimaginable things are ascribed to me in the police reports:

as though I do not accept the use of the radio,* aeroplane and railway, they accuse me of being opposed to modern progress.

{*I said that in order to offer supreme thanks for a supreme Divine bounty like the radio, it should "recite the Qur'an so that all the people on the face of the earth could listen to it, and the atmosphere might become a hâfiz of the Qur'an."}

#390

Making a comparison with these examples, God willing, like the just and fair Denizli public prosecutor, Afyon Court will show how contrary to justice this treatment is, and will attach no importance to the delusions in those police reports.

The strangest error is this: in one place I said: although mankind should have responded with endless thanks to Almighty God's supreme bounties of the aeroplane, railway, and radio, they did not respond in that way, so He rained down bombs on their heads from the 'planes.

The radio is also a supreme bounty, and thanks for it may be shown by making it a universal reciter of the Qur'an with millions of tongues, allowing all the people on the face of the earth to listen to it.

Also, I said when explaining in the Twentieth Word that the Qur'an makes predictions about the future wonders of civilization, that one of its verses indicates that the infidels will defeat the Islamic world with the railway.

Although I had urged Islam to lay hold of these wonders, some of the prosecutors in previous courts, accused us of being against modern progress, and made the aeroplane, railway, and radio the basis of charges against us.

Also, although it is completely unrelated, someone said about the name 'Risaletü'n-Nur,' which is a second name of the Risale-i Nur, that "it is a message (risalet) from the light of the Qur'an, that is, it is inspired by it, and is an heir performing the function of Divine messengership, of the Shari'a."

In another place in the indictment, it was given the wrong meaning and made the basis of other charges, as though I had said: "the Risale-i Nur is a Divine Messenger (resûl)."

Hem biz hükûmet-i cumhuriye esaslarından en ziyade kendimize medar-ı istinad ve onun ile kendimizi müdafaa ettiğimiz hürriyet-i vicdan esası, bizim aleyhimizde medar-ı mes'uliyet tutulmuş; güya biz hürriyet-i vicdan esasına muarız gidiyoruz.

Hem bir risalede, medeniyetin seyyiatını ve kusurlarını tenkid ettiğimden hatır u hayalime gelmeyen bir şeyi zabıtnamelerde isnad ediyor:

Güya ben radyo ve tayyare ve şimendiferin kullanılmasını kabul etmiyorum diye, terakkiyat-ı hazıra aleyhinde bulunduğumla mes'ul ediyor.

{(Haşiye): Radyo gibi azîm bir nimet-i İlahiyeye karşı azîm bir şükür olmak için: "Radyo Kur'anı okuyup bütün zemin yüzündeki insanlara dinlettirip, küre-i havanın bir hâfiz-ı Kur'an olmasıdır." demişim.}

İşte bu nümunelere kıyasen ne kadar hilaf-ı adalet bir muamele olduğunu, inşaallah insaflı ve adaletli olan Denizli müddeiumumîsi ve mahkemesi gibi, Afyon Mahkemesi göstererek, o zabıtnamelerin evhamlarına ehemmiyet vermeyecekler.

Hem en garibi şudur ki; bir yerde demişim: Cenab-ı Hakk'ın büyük nimetleri olan tayyare ve şimendifer ve radyoyu, büyük şükür ile mukabele lâzım iken; beşer şükür etmedi, tayyarelerle başlarına bombalar yağdı.

Ve radyo öyle büyük bir nimet-i İlahiyedir ki ona mukabil şükür ise, o radyo milyonlar dilli bir küllî hâfiz-ı Kur'an olup zemin yüzündeki bütün insanlara Kur'anı dinlettirsin.

Yirminci Söz'de Kur'anın medeniyet hârikalarından gaybî haber verdiğini beyan ederken, bir âyetin işareti olarak, kâfirler şimendiferle âlem-i İslâmı mağlub ederler demişim.

İslâmı bu hârikalara teşvik ettiğim halde bir sebep-i ittiham olarak şimendifer, tayyare ve radyo gibi terakkiyat-ı hazıra aleyhindedir diye sâbık mahkemelerin bazı müddeiumumîleri bizi ittiham etmiş.

Hem hiçbir münasebeti olmadığı halde, bir adam Risale-i Nur'un ikinci bir ismi olan Risalet-ün Nur tabirinden, "Kur'anın nurundan bir risalettir, yani bir ilhamdır ve risaletin şeriat vazifesini yapan bir vâristir." demiş.

Bir iddianamede başka yerin verdiği yanlış mana ile, güya "Risale-i Nur bir resuldür" diye benim için bir sebep-i ittiham tutulmuş.

I have also proved with decisive arguments in twenty places in my defence speeches that even if it was for the whole world, we would not exploit either religion, or the Qur'an, or the Risale-i Nur, and they may not be exploited,

and that we would not change one of their truths for rule over the whole world, and that is how we are in fact. There have been thousands of indications of what I claim over the last twenty years.

But from the way the interrogations at Afyon are going, and its indictment, we are being accused due to other police reports of expending all our efforts on worldly intrigues,

and hastening to the hateful games of this world, and making religion the tool of lowly things and degrading its sacredness, and making these our aim.

Since it is thus, with all my strength I say: For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs!
Said Nursi

Hem müdafaatımda yirmi yerde kat'î bir surette hüccetlerle isbat etmişiz ki, bütün dünyaya karşı da olsa dini ve Kur'anı ve Risale-i Nur'u âlet edemeyiz ve edilmez

ve biz onların bir hakikatını dünya saltanatına değiştirmeyiz ve bilfiil öyleyiz. Ve bu davanın emareleri yirmi senede binlerdir.

Halbuki şimdi Afyon sorgusunun gidişatında ve iddianamede, başka zabıtnamelere binaen, güya bizim maksadımız ve sa'yimiz dünya entrikalarını çevirmek

ve dünya garazlarına koşmak ve dini hasis şeylere âlet etmek ve kudsiyetini düşürtmektir diye bizi ittiham ediyor.

Madem öyledir, ben ve biz bütün kuvvetimizle deriz:
"Hasbünallahü ve ni'melvekil"
Said Nursî

www.risaleglobal.com

An Addendum To My Written Objections To The Charges Made Against Us By Afyon Court

[Those I address in this objection are not the Afyon Prosecutor and Court, but the spiteful and suspicious officials who due to the false and defective reports of public prosecutors in other places and informers and detectives, have turned against us the extraordinary situation here and in the office of the examining magistrate.]

Firstly: Just how far from justice it is to call the Risale-i Nur students, who are innocent and have no connection with politics, a political society, which is completely baseless and never even occurred to us,

and to accuse the unfortunates who embraced the Risale-i Nur and have no aim other than belief and the hereafter, of publishing works for that society, or being active officers or members of it,

or of reading the Risale-i Nur or teaching it to others, or of writing it out, thus deeming them guilty of some crime, and to send them to court — a proof of how far this is from justice is as follows:

In accordance with the principles of freedom of thought and freedom of scholarship, those who read the harmful works written to oppose the Qur'an by Doctor Dozy and other atheists are not considered to have committed crimes,

yet those who have great need to learn the truths of the Qur'an and belief and long to do so, and read and write out the Risale-i Nur, which teaches those truths as clearly as daylight, are considered guilty of crimes.

Also, they based their allegations on a few sentences in one or two treatises which we had treated as confidential before they were exhibited in court, so that among a hundred other treatises a wrong meaning should not be given them, and accusations were made concerning them.

However, with the exception of one of those treatises, Eskişehir Court scrutinized them and objected only to one or two matters in Treatise On Islamic Dress, and the exception is replied to extremely decisively in both my petition and my objections to the indictment;

and the fact that "we have light in our hands, not the club of politics" was proved conclusively from twenty angles in Eskişehir Court; and Denizli Court scrutinized all the treatises of the Risale-i Nur without exception and did not object to any of them.

Afyon Mahkemesinin Bizi İttiham Etmesine Karşı İtiraznamenin Tetimmesidir

[Bu itirazımda muhatabım Afyon müddeîsi ve mahkemesi değil, belki başka yerlerdeki müddeiumumîlerin ve muhbir ve taharricilerin yanlış ve nâkıs zabıtnameleriyle burada ve sorgu dairesindeki acib vaziyeti aleyhimize çeviren garazkâr ve vehham memurlardır.]

Evvelen: Asl u faslı olmayan ve hatırıma gelmeyen bir siyasî cem'iyet namını masum ve siyasetle hiç alâkaları olmayan Risale-i Nur talebelerine takıp

ve o daire içine giren ve iman ve âhiretinden başka bir maksadları bulunmayan bîçareleri o cem'iyetin naşiri veya faal bir rüknü veya mensubu

veya Risale-i Nur'u okumuş ve okutmuş veya yazmış diye suçlu sayıp mahkemeye vermek ne kadar adaletin mahiyetinden uzak olduğunun kat'î bir hücceti şudur ki:

Kur'an aleyhinde yazılan, Doktor Duzi'nin ve sair zındıkların o muzır eserlerini okuyanlar, hürriyet-i fikir ve hürriyet-i ilmiye düsturuyla suçlu sayılmadığı halde;

hakikat-ı Kur'aniyeyi ve imaniyeyi öğrenmeğe gayet muhtaç ve müştak olanlara güneş gibi bildiren Risale-i Nur'u okumak ve yazmak bir suç sayılmış.

Ve hem yüz risale içinde yanlış mana verilmemek için, mahkemelerin teşhirlerinden evvel mahrem tuttuğumuz iki-üç risalede yalnız birkaç cümlelerini bahane gösterip ittiham etmiş.

Halbuki o risalelerden biri müstesna Eskişehir Mahkemesi tedkik etmiş, îcabına bakmış, yalnız birtek Tesettür Risalesi'nin bir-iki mes'elesine ilişmiş ve müstesnasının hem istidamda ve hem itiraznamemde gayet kat'î cevabı verildiği

ve "Elimizde nur var, siyaset topuzu yok." diye Eskişehir Mahkemesi'nde yirmi vecihle kat'î isbat edildiği ve Denizli Mahkemesi bilâ-istisna bütün risaleleri tedkik etmiş hiçbirisine ilişmediği halde,

Nevertheless, those unfair prosecutors extended those three or four sentences to the whole Risale-i Nur, and just as they confiscated the four-hundred-page Zülfikâr because of two pages, so they stated those who read and write out the Risale-i Nur were guilty of a crime and accused myself of contesting the Government.

#392

I call on those close to me and the friends who meet with me to testify that

for more than ten years, apart from two leaders, one deputy, and the Governor of Kastamonu, I have have not known who the leaders of the Government were, or who its ministers, commanders, officials, and deputies were, and I have not been curious to find out.

However, one or two years ago, one or two persons displayed an interest in me and I learnt of five or six of the leading members of the Government.

Is it in any way possible for someone not to know the people he is contesting, and to have no wish to know them, to attach no importance to learning whether they are friend or foe?

It is understood from this that they dream up totally baseless pretexts to ruin me whatever happens.

Since that is the case, I say not to the court here but to those unjust people: I don't give tuppence for your severest penalty; it has no importance whatsoever.

For I am seventy-five years old and have one foot in the grave. To exchange one or two years of innocent life of persecution for the rank of martyrdom would be the greatest happiness for me.

Thanks to the thousands of proofs of the Risale-i Nur, I believe with the utmost certainty that for us death is our discharge papers.

Even if outwardly it is execution, for us one hour's distress would be the key to eternal happiness and mercy.

But as for you, covert, cruel enemies who confuse the judiciary on account of atheism and preoccupy the Government with us for no reason!

Be certain of this and tremble! For you are being condemned to eternal annihilation and everlasting solitary confinement. We see that our revenge is being taken on you in compounded fashion. We pity you even.

Yes, surely the reality of death, which has emptied this town a hundred times into the graveyard has demands greater than life.

To find a way of being delivered from its certain execution is man's greatest need, more important than anything.

O insafsız müddeîler, o iki-üç risalenin üç-dört cümlelerini bütün Risale-i Nur'a teşmil edip, hattâ dört yüz sahifeli Zülfikâr'ı iki sahife için müsadere eder gibi, Risale-i Nur'u okuyan ve yazanı suçlu ve beni de hükûmet ile mübareze eder diye ittiham etmişler.

Ben ve bana yakın ve benim ile görüşen dostlarımı işhad ve kasekle temin ederim ki:

Bu on seneden ziyadedir ki; iki reis ve bir meb'ustan ve Kastamonu Valisinden başka, hükûmetin erkânını, vükelasını, kumandanlarını memurlarını, meb'uslarını kimler olduğunu kat'î bilmiyorum ve bilmeyi de merak etmemişim.

Yalnız bir sene evvel bir-iki zât benim ile alâkadarlık göstermelerinden, beş-altı erkânını bildim.

Acaba hiç imkânı var mı ki; bir adam mübareze ettiği adamları tanımasın ve bilmeyi merak etmesin ve dost mu, düşman mı diye karşısındakini tanımasına ehemmiyet vermesin?

Bu hallerden anlaşılıyor ki, bil'iltizam herhalde beni perişan etmek için gayet asılsız bahaneleri icad ederler.

Madem keyfiyet böyledir.. ben de buradaki mahkemeye değil, belki o insafsızlara derim: Ben, sizin bana vereceğiniz en ağır cezanıza da beş para vermem ve hiç ehemmiyeti yok.

Çünkü ben kabir kapısında, yetmişbeş yaşındayım. Böyle mazlum ve masum bir-iki sene hayatı, şehadet mertebesiyle değiştirmek, benim için büyük saadettir.

Risale-i Nur'un binler hüccetleriyle kat'î imanım var ki; ölüm bizim için bir terhis tezkeresidir.

Eğer zahirî i'dam da olsa, bizim için bir saat zahmet, ebedî bir saadetin ve rahmetin anahtarı olur.

Fakat siz ey gizli düşmanlar ve zındıka hesabına adliyei şaşkırtan ve hükûmeti bizimle sebepsiz meşgul eden insafsızlar!

Kat'î biliniz ve titreyiniz ki; siz i'dam-ı ebedî ile ve ebedî haps-i münferid ile mahkûm oluyorsunuz. İntikamımız sizden pekçok muzaaf bir surette alınıyor görüyoruz. Hattâ size acıyoruz.

Evet bu şehri yüz defa mezaristana boşaltan ölüm hakikatının elbette hayattan ziyade bir istediği var.

Ve onun i'damından kurtulmak çaresi, insanların her mes'elesinin fevkinde en büyük ve en ehemmiyetli ve en lüzumlu bir ihtiyac-ı zarurîsi ve kat'îsidir.

Those who on trite pretexts impute guilt to the Risale-i Nur students, who have found this way for themselves, and to the Risale-i Nur, which provides that way with thousands of proofs, —how guilty they are themselves in the eyes of truth and justice even lunatics would understand.

There are three matters which deceive these unjust people and give rise to the delusion of a political society, which is completely irrelevant:

The First: The fact that since early days my students have been fervently attached to me like brothers, has given rise to the erroneous impression of a society.

#393

The Second: Some of the Risale-i Nur students have acted as though they were an Islamic group, such as is found everywhere and is permitted by the laws of the Republic and is not harassed by it, and this has been imagined to be a society.

But those limited three or four students have not intended any sort of political society, only to serve belief together sincerely as brothers and to support each other in working for the hereafter.

The Third: Because those unfair people know themselves to be misguided and overcome by love of this world, and because they find some of the Government's laws convenient for themselves, they say to themselves:

"Most probably Said and his friends oppose the Government's laws, which suit our caprices, which are illicit in the eyes of civilization. In which case, they are a political society which opposes the Government."

So I say: You wretches! If the world was eternal, and man was going to remain in it permanently, and his only duty was politics, perhaps there would have been some meaning in your slander.

But if I had undertaken this work with a view to politics, you would have found not ten sentences in a hundred treatises, but a thousand, to be political and combative.

If to suppose the impossible, like you, we had been working with all our strength for worldly aims and pleasures and politics, which not even Satan could make anyone accept, even if it had been thus, since these twenty years there has been no incident in which we were involved,

and the Government looks not to the heart but to the hand, and all governments have fierce opponents, you cannot deem us guilty in the name of the law. My last word is

God suffices me, there is no god but He; in Him do I place my trust — He the Sustainer of the Throne [of Glory] Supreme! {Qur'an, 9:129}
Said Nursî

Acaba bu çareyi kendine bulan Risale-i Nur şakirdlerini ve o çareyi binler hüccetler ile bulduran Risale-i Nur'u, âdi bahaneler ile ittiham edenler ne kadar kendileri hakikat ve adalet nazarında müttehem oluyor, divaneler de anlar.

Bu insafsızları aldatan ve hiç münasebeti olmayan bir siyasî cem'iyet vehmini veren üç maddedir:

Birincisi: Eskiden beri benim talebelerim benim ile kardeş gibi şiddetli alâkadar olmaları, bir cem'iyet vehmini vermiş.

İkincisi: Risale-i Nur'un bazı şakirdleri -her yerde bulunan ve cumhuriyet kanunları müsaade eden ve ilişmeyen-cemaat-ı İslâmiye heyetleri gibi hareket etmelerinden bir cem'iyet zannedilmiş.

Halbuki o mahdud üç-dört şakirdin niyetleri cem'iyet-memiyet değil, belki sırf hizmet-i imaniyede hâlis bir kardeşlik ve uhrevî bir tesanüddür.

Üçüncüsü: O insafsızlar kendilerini dalalet ve dünyaperestlikte bildiklerinden ve hükûmetin bazı kanunlarını kendilerine müsaide bulduklarından fıkren diyorlar ki:

"Herhalde Said ve arkadaşları bizlere ve hükûmetin, bizim medenîce nâmeşru hevesatımıza müsaide kanunlarına muhaliftirler. Öyle ise, muhalif bir cem'iyet-i siyasiyedirler."

Ben de derim: Hey bedbahtlar! Eğer dünya ebedî olsaydı ve insan içinde daimî kalsa idi ve insanî vazifeler yalnız siyaset bulunsaydı, belki bu iftiranızda bir mana bulunabilirdi.

Hem eğer ben siyaset ile işe girseydim, yüz risalelerde on cümle değil, belki bin cümleyi siyasetvari, mübarezekârane bulacaktınız.

Hem farz-ı muhal olarak; eğer biz dahi sizin gibi bütün kuvvetimizle dünya maksadlarına ve keyiflerine ve siyasetlerine çalışıyoruz, diye -ki; şeytan da bunu inandırmağa çalışmıyor ve kimseye kabul ettiremez-haydi böyle de olsa, madem bu yirmi senede hiçbir vukuatımız gösterilmiyor.

Hükûmet ele bakar, kalbe bakmaz ve herbir hükûmette şiddetli muhalifler bulunur. Elbette adliye kanunu ile bizleri mes'ul etmezsiniz.

Son sözüm: **حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ**

رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ dir.

Said Nursî

[After our acquittal in Denizli Court I lived alone for three years and did not concern myself with politics. This new affair, which has resulted in our being sent to Afyon Prison, is therefore unlawful in ten ways, as I shall explain.]

The First: Although the Risale-i Nur has been scrutinized by three courts and three committees of experts, and seven departments of government in Ankara and their legal bodies, and although all the treatises were unanimously acquitted without opposition,

and Said and his seventy-five companions were all acquitted without being sentenced to a single day's imprisonment,

to again seize those treatises as though they were pernicious writings is totally contrary to the law, as anyone the slightest bit reasonable would understand.

The Second: A man who lived for three and a half years all alone and a stranger in Emirdağ after having been acquitted, with his door locked from the outside and bolted on the inside, who accepted only one out of a hundred people on essential business, and even gave up the work of writing he had pursued for twenty years and wrote no more

—he had the lock on his door smashed by detectives for political purposes and they broke in on him, but they could find nothing other than an Arabic prayerbook and a wall-hanging. Anyone with even a grain of fairness would understand how illegal it was to harass him in this way.

The Third: As he said in court: if there is someone who as is confirmed by seventy witnesses, for seven years knew nothing of the Second World War and was not curious about it nor asked about it,

and now for ten years has been in the same state of mind, and for twenty-five years has read no newspaper nor listened to one, and for thirty years has said: "I seek refuge with God from Satan and politics," and has avoided politics with all his strength,

and if in twenty-two years of the most tortuous distress, in order not to attract the attention of politicians or become involved in politics, has not once applied to the Government to alleviate his conditions —if there is such a person,

is it in conformity with any law to raid his place of seclusion as though he was plotting political intrigues, and cause him unheard of suffering while he was ill? Anyone with an iota of conscience would pity him in that state!

[Denizli beraetimizden sonra üç sene münzevi ve siyasetten alâkasız olduğum halde Afyon hapsini netice veren bu yeni hâdisenin on vecihle kanunsuz olduğunu beyan ediyorum.]

Birincisi: Üç mahkeme ve üç ehl-i vukufun ve Ankara'nın yedi makamında ve adliyelerin elinde iki sene Risale-i Nur tedkikten geçtiği halde, ittifak ile hiç biri muhalif kalmadan hem umum risalelerin beraetine,

hem Said ile beraber yetmişbeş arkadaşı birlikte beraet ettirildiği ve bir gün bile ceza verilmediği halde,

yeniden evrak-ı muzırğa gibi o risalelere el uzatmak, ne derece kanunsuzdur, zerre kadar insafı olan bilir.

İkincisi: Beraetten sonra üçbuçuk sene Emirdağ'nda münzevi, garib, kapısını hem dışarıdan kilit, hem içeriden sürgü ile kapayan ve yüzde bir adamı zarurî bir iş olmadan yanına kabul etmeyen ve yirmi seneden beri devam eden te'lifini de bırakıp, daha te'lif etmeyen bir adama

dünya siyaseti için kapısının kilidini kırarak gelip, Arabî evradından ve başındaki levha-i imaniyeden başka taharriciler birşey bulamadıkları halde, bu eziyetin verilmesi ne derece hilaf-ı kanun olduğunu zerre kadar insafı bulunan anlar.

Üçüncüsü: Mahkemede dediği gibi: Yetmiş şahidin tasdiki ile, yedi sene harb-i umumîyi bilmeyen ve merak etmeyen ve sormayan ki, şimdi on senedir aynı halde bulunan

ve yirmibeş seneden beri hiçbir gazeteyi okumayan ve dinlemeyen ve otuz seneden beri "Eûzü billahi mineşşeytani vessiyase" deyip siyasetten bütün kuvvetiyle kaçan

ve yirmiiki sene işkenceli sıkıntılar çektiği halde ehl-i siyasetin nazar-ı dikkatini kendine celbetmemek ve siyasete karışmamak için bir defa istirahati için hükûmete müracaat etmeyen bir adama,

dehşetli bir siyasî gibi ve siyasî entrikacısı gibi onun menziline ve inzivağâhını basıp hasta halinde emsalsiz bir sıkıntı vermek, hiçbir kanuna muvafık gelir mi? Zerre kadar vicdanı bulunan, bu hale acıyacak!..

The Fourth: Eskişehir Court studied the Risale-i Nur for six months because we had been charged with organizing a political society and founding a sufi order, and due to that suspicion and because of the personal hatred towards us of the great leader it urged certain members of the judiciary to act against us,

yet that court acquitted us of founding a political society and sufi order and the Risale-i Nur charges, and only making a pretext of a short piece called Treatise On Islamic Dress,

gave sentences of six months to fifteen out of a hundred students, not in accordance with the law but arbitrarily.

And although until the investigations had been completed they remained in prison for four and a half months, that is, they served prison sentences of one and a half months, and ten years later Denizli Court again on a number of pretexts like organizing a political society and founding a sufi order,

and after scrutinizing closely twenty years' worth of letters and writings, sent five boxes of books to Ankara Criminal Court, and although those books and letters were the subject of two years' close scrutiny by Ankara and Denizli Courts,

they passed a unanimous decision for their acquittal concerning the political society and sufi order* and other pretexts, and returned all the books to their owners. They also acquitted Said and his companions.

So anyone who has not lost his humanity will understand just how illegal it is to look on him as a political activist and accuse him of being a plotter, and to provoke the officers of the court against him.

{*The basis and aim of the Risale-i Nur is certain belief and the essential reality of the Qur'an. For this reason, three courts of law have acquitted it in regard to being a tarikat.

Furthermore, not one person has said during these twenty years: "Said has given me tarikat [instruction]."

Also, a way to which for a thousand years most of this nation's forefathers have been bound may not made something for which [the members of the nation] are answerable.

Also, those who combat successfully those covert dissemblers who attach the name of tarikat to the reality of Islam and attack this nation's religion, may not themselves be accused of being a tarikat.

As for a society or community, it is a fraternity which look to the hereafter within Islamic brotherhood. It is not a political society, as three courts have ruled. They have acquitted it in that respect.}

Dördüncüsü: Eskişehir Mahkemesinde altı ay tedkikten sonra, sebebi de cem'iyetçilik, tarikatçılık olduğu ve o evham bahanesiyle büyük reisin ona şahsî garazı ile onun aleyhinde bazı adliyecileri teşvik ettiği halde,

cem'iyetçilik ve tarikatçılık ve Risale-i Nur cihetinde beraet ettirip, yalnız Risale-i Nur'un bir küçük parçası olan Tesettür Risalesi'ni bahane ederek

kanun ile değil de, yalnız kanaat-ı vicdaniye ile yüz şakird içinde beş-on şakirde altışar ay ceza verdiler ki;

tedkik zamanına kadar dörtbuçuk ay mevkuf, yani birbuçuk ay hapis kaldıkları ve on sene sonra Denizli Mahkemesi yine dokuz ay cem'iyetçilik ve tarikatçılık gibi birkaç bahane ile yirmi senelik bütün mektubat ve te'lifatlarını inceden inceye tedkik ile beraber,

Ankara'nın Ağır Ceza Mahkemesine beş sandık kitapları gönderdikleri ve iki sene o kitaplar ve mektublar, Ankara ve Denizli Mahkemelerinde tedkikten geçtikleri halde,

o mahkemeler ittifakla cem'iyetçilik, tarikatçılık* vesair bahaneler cihetinde beraet kararı verip o kitab ve mektupları aynen sahiblerine iade ve Said'i arkadaşlarıyla beraber beraet ettirdikleri halde,

bir siyasî cem'iyetçi nazarıyla ve entrikacı bir adam tarzında onu ittiham etmek ve adliye memurlarını onun aleyhinde tarikat noktasında sevk etmek, ne kadar kanunsuz olduğunu, insaniyeti sukut etmeyen bilir.

{(Haşiye): Nurların esası ve hedefi, iman-ı tahkikî ve hakikat-ı Kur'aniyedir. Onun için üç mahkeme tarikat noktasında beraet vermişler.

Hem bu yirmi senede hiçbir adam dememiş: "Said bana tarikat vermiş."

Hem bin seneden beri bu milletin ekser ecdadı bağlandığı bir meslek, sebab-i mes'uliyet olamaz.

Hem gizli münafiglar hakikat-ı İslâmiyete tarikat namını takıp, bu milletin dinine taarruz ettiklerine karşı galibane mukabele edenler, tarikatla ittiham edilmezler.

Cem'iyet ise, uhuvvet-i İslâmiye cihetinde bir uhrevî kardeşliktir. Yoksa siyasî cem'iyet olmadığına, üç mahkeme hüküm vermişler, o cihette beraet ettirmişler.}

The Fifth: Because of the compassion which is the basis of my way and that of the Risale-i Nur and for thirty years has been a principle by which I have lived, so that no harm comes to the innocent I do not censure the tyrants who persecute me, let alone cursing them.

Even when angry at some of those depraved wretches who oppress me out of vicious hatred, or even the irreligious tyrants, my compassion prevents me from responding with a curse, let alone physically.

For those cruel tyrants have parents and children; I do nothing to them so that no material harm comes to those four or five elderly unfortunates and innocents. Sometimes I even forgive them.

#396

It is because of this compassion that I absolutely never interfere in government or disturb public order. Moreover, I have recommended this so strongly to all my friends that some of the fair-minded police of three provinces have admitted that

“these Risale-i Nur students are police of a sort; they preserve order and maintain public security.”

There are thousands of witnesses to this fact, and they have confirmed it through twenty years’ experience and thousands of students have corroborated it by never having been involved in any incident recorded by the police,

so which law permits that unhappy man’s house to be raided as though he were a revolutionary and ‘komitadji’, and for pitiless men to insult him, and despite not finding anything in his house, as though he was a multiple criminal gather up his most precious, miraculous Qur’an and the inscriptions hanging on his wall as though they were pernicious writings?

What benefit demands turning thousands of religious people who thus serve public order with their good morals against government and public order because of some baseless suspicion?

The Sixth: Endless thanks be to God that thirty years ago, through His grace and the effulgence of the Qur’an, a person realized just how valueless and meaningless are the fleeting fame and glory of this world, and its egotistical self-admiration and celebrity,

and since that time has struggled with all his strength against his evil- commanding soul, and to be self-effacing and give up egotism, and not to be artificial and hypocritical. Those who have served him or befriended him are perfectly certain of this and testify to it.

For twenty years he has fled with all his might from people’s good opinions and their attention, which everyone takes too much pleasure in, and contrary to everyone else has rejected praise and acclaim and being accorded a spiritual rank.

Beşincisi: Benim ve Risale-i Nur'un mesleğinin esası ve otuz seneden beri bir düstur-u hayatım olan şefkat itibariyle; bir masuma zarar gelmemek için, bana zulmeden cânilere değil ilişmek, belki beddua ile de mukabele edemiyorum.

Hattâ en şiddetli bir garaz ile bana zulmeden bazı fâsık belki dinsiz zalimlere hiddet ettiğim halde, değil maddî belki beddua ile de mukabeleden beni o şefkat men'ediyor.

Çünkü o zalim gaddarın, ya peder ve vâlidesi gibi ihtiyar bîçarelere veya evlâdı gibi masumlara maddî zarar gelmemek için, o dört-beş masumların hatırına binaen o zalim gaddara ilişmiyorum. Bazen da hakkımı helâl ediyorum.

İşte bu sırr-ı şefkat içindir ki; idare ve asayişe kat'iyen ilişmediğim gibi, bütün arkadaşlarıma o derece tavsiye etmişim ki, üç vilayetin insaflı zabıtalارının bir kısmı itiraf etmişler ki:

"Bu Nur şakirdleri manevî bir zabıtaadır; idare ve asayiş muhafaza ediyorlar." dedikleri

ve bu hakikata binler şahid ve yirmi sene hayatıyla tasdikleri ve binler şakirdlerin de zabıtaca hiç bir vukuat kaydetmemeleri ile teyid ettikleri halde,

o bîçare adamın ihtilâlcı ve insafsız bir komiteci gibi menzilini basmak ve insafsız adamlar ona ihanet etmek ve menzilinde bir şey bulamamakla beraber, yüz cinayeti bulunan bir adam gibi hattâ gayet kıymetdar ve antika ve mu'cizeli Kur'anını ve başındaki levhalarını evrak-ı muzırğa gibi toplamak, acaba hangi kanun müsaade eder?

Böyle asayişe hüsn-ü ahlâk ile hizmet eden dindar binler zâtları, evham yüzünden idare ve asayiş aleyhine zorla sevk etmek, hangi maslahat îcabıdır?

Altıncısı: Bundan otuz sene evvel, Cenab-ı Hakk'ın inayetiyle dünyanın muvakkat şan u şerefının ve enaniyetli hodfüruşluğunun, şöhratperestliğinin ne kadar faidesiz ve manasız olduğunu hadsiz şükür olsun ki Kur'anın feyziyle anlamış bir adamın,

o zamandan beri bütün kuvvetiyle nefsi emmaresiyle mücadele edip, mahviyet etmek, benliğini bırakmak, tasannu ve riyakârlık yapmamak için, elden geldiği kadar çalıştığına ona hizmet eden veya arkadaşlık edenler kat'î bildikleri ve şehadet ettikleri halde

ve yirmi seneden beri herkes kendi hakkında hoşlandığı ziyade hüsn-ü zan ve teveccüh-ü nâs ve şahsını medh ü senadan ve kendini manevî makam sahibi olduğunu bilmekten herkese muhalif olarak bütün kuvvetiyle kaçtığı

He has also rejected the excessively good opinions of him of his closest brothers, and has wounded their feelings by not accepting the praise and commendation expressed in their letters.

He has show himself to be devoid of virtue, and has ascribed all virtue to the Risale-i Nur, a Qur'anic commentary, and hence to the collective personality of the Risale-i Nur students, thinking of himself as only a lowly servant. This proves that

he has not tried to make himself liked, and he has not wanted to and has rejected it.

So *under what law* has he been deemed guilty because without his consent some of his friends in a distant place had an excessively good opinion of him and eulogized him and awarded him a high spiritual rank;

and because of what a preacher said in the region of Kütahya whom he does not know; and because of a letter with a forged signature which had been sent to Kütahya, where I have never sent any letter; and because of an offensive book in Balıkesir, the author of which is unknown?

Would any law in the world permit sending officials to break the lock of a wretched, aged, ill stranger's room as though he had committed a serious crime,

and allow them to justify this by finding only a book of supplications and a wall-hanging? Would any politics allow such aggression?

#397

The Seventh: Would any law permit for an unfortunate who, although at this time inside the country when there are so many lively political parties and currents, internal and external, and the ground is ripe to take advantage of this, that is, to win numerous diplomats and politicians as supporters in place of his handful of friends,

told all his friends, solely in order not to get involved in politics, nor damage his sincerity, nor attract the government's attention to himself, nor to become preoccupied with the world:

"Beware! Don't get carried away by those political currents! Don't get involved in politics! Don't disturb public order!"; and although two currents caused him harm and distress because he withdrew in this way, the old one because of its groundless fears, and the new, because it says he does not help it

— despite all this he never interfered in the worldly's world and was busy with his life in the hereafter, and wrote not even one letter in twenty-two years to his own brother in the village of Nurs in his native region, nor ten letters in twenty years to his friends in those provinces —

so which law permits that anyone intervenes to this extent with his preoccupation with the hereafter?

ve hem has kardeşlerinin onun hakkındaki hüsn-ü zanlarını reddedip o hâlis kardeşlerinin hatırını kırmayı ve yazdığı cevabî mektublarında onun hakkındaki medihlerini ve ziyade hüsn-ü zanlarını kabul etmemesi

ve kendini faziletten mahrum gösterip bütün fazileti Kur'anın tefsiri olan Risale-i Nur'a ve dolayısıyla Nur şakirdlerinin şahs-ı manevîsine verip kendini âdi bir hizmetkâr bilmesi kat'î isbat ediyor ki,

şahsını beğendirmeye çalışmadığı ve istemediği ve reddettiği halde,

onun rızası olmadan bazı dostları uzak bir yerden onun hakkında ziyade hüsn-ü zan edip medhetmeleri, bir makam vermeleri

ve Kütahya havalisinde tanımadığı bir vaizin bazı sözleriyle ve Kütahya'ya hiç mektub göndermediğim ve benim imzamı taklid ile yazılan ve medar-ı mes'uliyet tevehhüm edilen bir mektub ile ve kimin yazısı bilinmeyen dokunaklı bir kitab Balıkesir'de bulunmasıyla acaba *hangi kanun ile* medar-ı mes'uliyet olur ki,

o bîçare hasta ve çok ihtiyar ve garib münzevinin odasına büyük bir cinayet işlemiş gibi kilidini kırıp taharri memurlarını sokmak,

hem evradından ve levhalarından başka bir bahane bulamamak; acaba dünyada hiç bir kanun, hiç bir siyaset bu taarruza müsaade eder mi?

Yedincisi: Bu sırada dâhilde o kadar dâhilî, haricî heyecanlı parti cereyanları varken ve bundan tam istifade etmek, yani mahdud birkaç arkadaşına bedel çok diplomatları kendisine taraftar kazanmak için zemin hazır iken,

sırf siyasete karışmamak ve ihlasına zarar vermemek ve hükûmetin nazarını kendine celbetmemek ve dünya ile meşgul olmamak için, bütün arkadaşlarına yazıp ki:

"Sakın cereyanlara kapılmayınız, siyasete girmeyiniz, asayişe dokunmayınız!" dediği ve iki cereyan bu çekinmesinden ona zarar verdikleri; eskisi evhamından, yenisi de "Bize yardım etmiyor" diye ona çok sıkıntı verdikleri halde,

ehl-i dünyanın dünyalarına hiç karışmayıp kendi âhireti ile meşgul olan ve memleketinde Nurs Karyesi'nde öz kardeşine yirmiiki sene zarfında birtek mektub yazmayan ve o vilayetlerdeki dostlarına yirmi senede on mektub yazmayan bir bîçareye,

onun âhiret meşguliyetine bu kadar ilişmeğe hangi kanun müsaade ediyor?

Would any law permit collecting up copies of the Risale-i Nur, in which three courts of law have found nothing indictable, although under the liberty laws the publications of those without religion and the communists are not interfered with despite being extremely harmful for the country and nation and morality.

For the Risale-i Nur has been striving for twenty years to maintain the country and nation's social life and morality and security;

and has been effectively struggling to regain for this nation its true support, the Islamic world's brotherhood and its friendship, and to strengthen these;

and the parts of the Risale-i Nur like Zülfikâr and The Staff of Moses (Âsâ-yi Mûsa), which having been studied for three months by the Directorate of Religious Affairs on the orders of the Minister for Internal Affairs for the purpose of having it criticized, fully appreciated its value and had it put in the Department library as "an important work;"

and The Staff of Moses, which was placed on the tomb of the Prophet Muhammad (Peace and blessings be upon him), as a sign of its acceptance was seen there by the Hajjis.

Would any law, conscience, or justice permit these to be collected up as though they were injurious papers and sent to court?

The Eighth: Then a person who although he was given complete freedom after twenty-two years of distressing and unjustified exile, did not return to his native region where he had thousands of friends and relations, but preferred solitude and exile so that he should have no contact with social life and politics;

and who gave up the very meritorious congregation of the mosque in preference to performing the prayers on his own and remaining in his room; that is, his state of mind made him avoid the people's adulation;

and as is testified to by twenty years of his life and confirmed by thousands of valuable Turks, preferred one pious Turk to numerous negligent Kurds,

#398

and who even proved in court that he would not exchange a hundred negligent Kurds for one Turkish brother with powerful belief like Hafiz Ali;

and who in order not to be the object of their respect and veneration, never met with people so long as it was not essential and did not go to the mosque;

and for forty years has worked with all his strength and all his works for Islamic brotherhood and so that Muslims would love one another;

Vatana ve millete ve ahlâka çok zararlı olan dinsizlerin kitaplarının intişarına ve komünistlerin neşriyatına serbestiyet kanunu ile ilişilmediği halde, üç mahkeme medar-ı mes'uliyet olacak içinde hiçbir maddeyi bulmayan

ve millet ve vatanın hayat-ı içtimaiyesini ve ahlâkını ve asayişini temine yirmi seneden beri çalışan

ve bu milletin hakikî bir nokta-i istinadı olan âlem-i İslâmın uhuvvetini ve bu millete dostluğunu iadeye ve o dostluğu takviyesine tesirli bir surette çabalayan

ve Diyanet Riyasetinin üleması tenkid niyetiyle Dâhiliye Vekilinin emriyle üç ay tedkikten sonra, tenkid etmeyerek tam kıymetini takdir edip "Kıymetdar eser" diye Diyanet kütüphanesine konulan Zülfikar

ve Asâ-yı Musa gibi (ki kabır-i Peygamberî Aleyhissalâtü Vesselâm üzerinde alâmet-i makbuliyet olarak Asâ-yı Musa mecmuasını hacılar gördükleri halde)

Nur eczalarını evrak-ı muzırğa gibi toplayıp mahkeme eline vermek; acaba hiç bir kanun, hiç bir vicdan, hiç bir insaf buna müsaade eder mi?

Sekizincisi: Yirmiiki sene sıkıntılı sebebsiz bir nefiyden sonra tam serbestiyet verildiği halde, binler akraba ve ahababı bulunan doğduğu memleketine gitmeyerek, gurbeti, kimsesizliği tercih ederek -tâ ki, dünyaya ve hayat-ı içtimaiyeye ve siyasete temas etmesin-

ve çok sevablı olan câmideki cemaatın hayrını bırakıp odasında yalnız namazını kılıp oturmasını tercih eden, yani halkın hürmetinden çekinmek olan bir halet-i ruhiyeyi taşıyan

ve yirmi sene hayatının şهادetiyle ve binler Türk kıymetdar zâtların tasdikiyle, dindar müttaki bir Türk'ü, lâkayd çok Kürdlere tercih eden,

hattâ mahkemede Hâfız Ali gibi kuvvetli imanı bulunan bir Türk kardeşini, yüz Kürd'e değiştirmedigini isbat eden

ve hürmet ve ihtiram görmemek için zaruret olmadan halklarla görüşmeyen ve câmiye gitmeyen

ve kırk seneden beri bütün kuvvetiyle, bütün âsârıyla İslâmiyetin uhuvvetine ve müslümanların birbirine muhabbetine çalışan

and who, since the Turkish nation is the Qur'an's standard-bearer and is praised by the Qur'an, has great love for that nation and has passed his life among its people

—in order to insult this person with the tongue of officialdom and make propaganda and scare away his friends, the former governor said: "He is a Kurd and you are Turks. He is a Shafi'i and you are Hanafi's," trying to frighten everyone into abandoning him.

And although over twenty years and in two courts he was not forced to change his manner of dress, and the army peaked cap was modified, a brimmed hat was forcibly placed on the head of that recluse — what benefit is there is all this? What law permits it?

The Ninth: is very important,* and very powerful, but it touches on politics so I am remaining silent.

{*The fact that there were Christians and Jews in Islamic governments, and Muslims in Christian and Zoroastrian governments shows that opponents who do disturb public order or interfere in government cannot be legally interfered with.

Moreover, one is not answerable for possibilities. Otherwise everyone would have to be sent to court and tried because of 'possibility', for everyone might kill other people.}

The Tenth: This is an attack, which no law permits, and is without advantage, and is only making mountains out of molehills due to some meaningless delusion, and is no part of any law.

Concerning this too I am remaining silent so as not to touch on politics, which according to our way we are unconcerned with.

In the face of treatment which is thus illegal in ten ways, all we say is For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs! Said Nursi

#399

I have a few more points I want to submit to the authorities of Afyon, and to its Court and Police

The First: Most of the prophets appearing in the East and in Africa, and most of the philosophers emerging in the West and in Europe is a sign of pre-eternal Divine Determining that in Asia religion is dominant and philosophy is in second place.

In consequence, even if those ruling in Asia are not religious, they should not interfere with those who work for religion; they should encourage them.

ve Türk milleti Kur'anın bayraktarı ve sena-i Kur'aniyeye mazhar olduğu için, o milleti çok seven ve hayatını onlar içinde geçiren bir adam hakkında,

sâbık vali resmî lisan ile ihanet için propaganda yapmak ve dostlarını ürkütmek için: "O Kürddür, siz Türksünüz, o Şafîîdir, siz Hanefîsiniz" deyip herkesi ürkütüp ondan çekindirmeğe çalışması

ve yirmi senede ve iki mahkemede, tarz-ı kıyafeti değiştirilmeğe mecbur edilmeyen ve şapka yarı askerin başından kalkmasıyla beraber, münzevi bir adamın zorla başına şapka giydirmeye cebretmeyi hangi maslahat, hangi kanun buna müsaade eder?

Dokuzuncusu: Çok mühimdir, kuvvetlidir.. fakat siyasete temas ettiği için sükût ediyorum.

{(Haşiye): İslâm hükûmetlerinde Hristiyan ve Yahudi bulunması ve Hristiyan ve Mecusi hükûmetlerinde Müslümanlar bulunduğu gösteriyor ki, idare ve asayişe bilfiil işmeyen muhaliflere kanunca ilişilmez.

Hem imkânât, medar-ı mes'uliyet olamaz. Yoksa herkes bir adamı öldürebilir diye, herkesi bu imkânât ile mahkemeye vermek lâzımgelir.}

Onuncusu: Bu da, hiçbir kanun müsaade etmediği ve hiç bir maslahat bulunmadığı ve yalnız manasız evhamdan bir habbeyi kubbeler yapmaktan ve hiçbir kanuna girmeyen bir taarruzdur.

Bu da, mesleğimizce bakamadığımız siyasete temas etmemek için sükût ediyoruz.

Böylece on vecihle kanunsuz muamelelere karşı yalnız "Hasbünallahü ve ni'melvekil" deriz. Said Nursî

Afyon hükûmet ve mahkemesine ve zabıtasına daha birkaç nokta maruzatım var

Birincisi: Ekser enbiyanın şarkta ve Asya'da zuhurları ve ağleb-i hükemanın garbda ve Avrupa'da gelmeleri, kader-i ezelinin bir işaretidir ki; Asya'da din hâkimdir. Felsefe ikinci derecededir.

Bu remz-i kadere binaen, Asya'da hüküm süren dindar olmazsa da din lehine çalışanlara işmemeli, belki teşvik etmelidir.

The Second: The All-Wise Qur'an is the intellect and power of thought of the head of the earth. If, I seek refuge with God, the Qur'an were to depart from the globe, the globe would go mad. It is not far from reason to suppose that another planet colliding with its head emptied of reason, would cause doomsday to erupt.

Yes, the Qur'an is a chain, a 'rope of God,' binding the earth to the Divine Throne. It preserves the earth more than gravity.

Thus, the Risale-i Nur, which is a true and powerful commentary on the Qur'an of Mighty Stature, is a supreme Divine bounty which has been demonstrating its effectiveness for twenty years in this century, an inexpressible miracle of the Qur'an.

The Government therefore should not be interfering in it and trying to scare its students away from it, but protecting it and encouraging people to read it.

The Third: In Denizli Court I said the following in connection with all the believers assisting with prayers for forgiveness those who have departed for the past, and their bequeathing good works on their spirits:

When you are asked by millions of believing plaintiffs at the Supreme Tribunal:

"Why did you want to ruin with imprisonment and persecution the Risale-i Nur students, who were striving to save the country and nation from anarchy and irreligion and immorality and their compatriots from eternal annihilation, although because of the liberty laws you looked tolerantly on the publications of atheists and communists and political societies that produce anarchists, and did not bother them?"

What answer will you and those who want to convict and ruin the Risale-i Nur students, who serve the truths of the Qur'an, give? I am asking you the same thing! I said that to them and those just and fair-minded people acquitted us, demonstrating the fairness of the judicial system.

#400

The Fourth: I was expecting to be taken for interrogation to a place of consultation, in either Ankara or Afyon, where questions would be asked and answered about matters of overriding importance and the Risale-i Nur's relation to them.

Yes, matters connected with finding ways of restoring the brotherhood, love, and good will of three hundred and fifty million Muslims for this nation and country, and their moral assistance for it. An indication that the Risale-i Nur is the most effective means of achieving this is the following:

İkincisi: Kur'an-ı Hakîm bu zemin kafasının akli ve kuvve-i müfekkiresidir. Eğer el'iyazü billah, Kur'an küre-i arzın başından çıksa, arz divane olacak, akıldan boş kalan kafasını bir seyyareye çarpması, bir kıyamet kopmasına sebep olması akıldan uzak değildir.

Evet Kur'an arşı ferş ile bağlamış bir zincir, bir hablullah'tır. Cazibe-i umumiyyeden ziyade, zemini muhafaza ediyor.

İşte bu Kur'an-ı Azîmüşşan'ın hakikî ve kuvvetli bir tefsiri olan Risale-i Nur; bu asırda bu vatanda bu millete, yirmi seneden beri tesirini göstermiş büyük bir nimet-i İlahiye ve sönmez bir mu'cize-i Kur'anîyedir.

Hükûmet ona ilişmek ve talebelerini ondan ürkütüp vazgeçirmek değil, belki himaye etmek ve okunmasına teşvik etmek gerektir.

Üçüncüsü: Ehl-i imandan bütün gelenler, maziye gidenlere mağfiret dualarıyla ve hasenatlarını onların ruhlarına bağışlamalarıyla yardımlarına binaen Denizli Mahkemesinde demiştim:

Mahkeme-i kübrada milyarlar ehl-i iman olan davacılar tarafından Kur'an hakikatlarına hizmet eden Nur talebelerini mahkûm ve perişan etmek isteyenlerden ve sizlerden sorulsa ki:

"Serbestiyet kanunuyla dinsizlerin, komünistlerin neşriyatlarına ve anarşiliği yetiştiren cem'iyetlerine müsamahakârane bakıp ilişmediğiniz halde, vatani ve milleti anarşistlikten ve dinsizlik ve ahlâksızlıktan ve vatandaşlarını ölümün i'dam-ı ebedisinden kurtarmağa çalışan Risale-i Nur ve talebelerini, hapisler ve tazyiklerle perişan etmek istediniz!"

diye sizlerden sorulsa ne cevap vereceksiniz? Biz de sizlerden soruyoruz! Onlara demiştim. O zaman o insafı, adaletli zâtlar bizi beraet ettirdiler, adliyenin adaletini gösterdiler.

Dördüncüsü: Ben bekliyordum ki: Ya Ankara veya Afyon beni sorguda -pek büyük mes'eleler için, Nurların o mes'elelere hizmeti cihetinde- bir meşveret dairesine alıp bir sual ve cevap beklerdim.

Evet, üçyüz elli milyon müslümanların eski kardeşliğini ve muhabbetini ve hüsn-ü zannını ve manevî yardımlarını bu memleketteki millete kazandıracak çareleri bulmak ki, en kuvvetli çare ve vesile Risale-i Nur olduğuna bir emaresi şudur:

In Mecca this year, a scholar of great eminence translated the main collections of the Risale-i Nur into both one of the Indian languages and Arabic, and sending them to India and Arabia, said: "Just as he strives through the Risale-i Nur to secure unity and Islamic brotherhood, our most powerful support, so he demonstrates that the Turkish nation is always progressive in religion and belief."

I was also expecting that momentous questions would be asked like "What is the extent of the service the Risale-i Nur can provide in the face of the danger communism poses to this country, because it turns into anarchy? How can this blessed country be defended against this terrible torrent?"

It should have been thus, but having been blown up out of all proportion due to the petty and personal slander of the spiteful, matters holding not the slightest importance and which are in no way crimes, were discussed, which caused me distress in these serious conditions, the like of which I have never before suffered in my life.

Meaningless questions were asked about one or two minor personal matters which three previous courts had previously examined then acquitted.

The Fifth: The Risale-i Nur cannot be contested or defeated. It has been silencing the most obdurate philosophers for twenty years. It demonstrates the truths of belief as clearly as the sun. Those who rule this country should profit from its strength.

The Sixth: Destroying my unimportant character because of my personal faults, and through contemptuous treatment poisoning public opinion about me does not harm the Risale-i Nur, in fact it strengthens it in some ways.

For in place of my mortal tongue are the undying tongues of a hundred thousand copies of the Risale-i Nur, and they cannot be silenced; they will speak out.

And as they have up to now, the thousands of powerful tongues of its sincere students will continue that sacred, universal service till the end of the world, God willing.

The Seventh: As I stated in the previous trials putting forward the proofs, our enemies and those who oppose us both officially and unofficially, deceiving the Government, making some of its leading members suspicious about us and causing the judiciary to move against us,

are either seriously deceived or have been deceived by others, or are exceedingly treacherous revolutionaries working on account of anarchy, or cunning atheists struggling against Islam and the truths of the Qur'an on account of apostasy.

Bu sene Mekke-i Mükerrerme'de gayet büyük bir âlim hem Hind lisanına, hem Arab lisanına Nur'un büyük mecmualarını tercüme edip Hindistan'a ve Arabistan'a göndererek en kuvvetli nokta-i istinadımız olan vahdet ve uhuvvet-i İslâmiyeyi temine çalıştığı gibi, Türk milletinin daima dinde ve imanda ileri olduğunu Nur Risaleleri ile gösteriyor, demişler.

Hem beklerdim ki; "vatanımızda anarşiliğe inkılab eden komünist tehlikesine karşı Nurların hizmeti ne derecededir ve bu mübarek vatan bu dehşetli seyelandan nasıl muhafaza edilecek?" gibi dağ misillü mes'elelerin sorulmasının lüzumu varken,

sinek kanadı kadar ehemmiyeti olmayan ve hiç bir medarı mes'uliyet olmayan cüz'î ve şahsî ve garazkârların iftiralarıyla habbe, kubbeler yapılmış mes'eleler için bu ağır şerait altında hiç ömrümde çekmediğim bir perişaniyetime sebebiyet verildi.

Bize üç mahkemenin sorduğu ve beraet verdiği aynı mes'elelerden ve âdi ve şahsî bir-iki mes'ele için manasız sualler edildi.

Beşincisi: Risale-i Nur'la mübareze edilmez, o mağlub olmaz. Yirmi senedir en muannid feylesofları susturuyor. İman hakikatlarını güneş gibi gösteriyor. Bu memlekette hükmeden, onun kuvvetinden istifade etmek gerektir.

Altıncısı: Benim ehemmiyetsiz şahsımın kusurlarıyla beni çürütmek ve ihanetlerle nazar-ı âmmeden düşürmek; Risale-i Nur'a zarar vermez, belki bir cihette kuvvet verir.

Çünkü benim bir fâni dilime bedel Risale-i Nur'un yüzbin nüshalarının bâki dilleri susmaz, konuşur.

Ve hâlis talebeleri, binler kuvvetli lisanlar ile o kudsî ve küllî vazife-i Nuriyeyi şimdiye kadar olduğu gibi, inşâallah kıyamete kadar devam ettirecekler.

Yedincisi: Sâbık mahkemelerde dava ettiğim ve hüccetlerini gösterdiğimiz gibi; bizim gizli düşmanlarımız ve hükûmeti iğfal ve bir kısım erkânını evhamlandırıran ve adliyeleri aleyhimize sevkeden resmî ve gayr-ı resmî muarızlarımız,

ya gayet fena bir surette aldanmış veya aldatılmış veya anarşilik hesabına gayet gaddar bir ihtilâlcidir veya İslâmiyete ve hakikat-ı Kur'an'a karşı mürtedane mücadele eden bir dессas zındıktır ki;

Calling absolute despotism “the Republic” in order to attack us, and making the regime a screen to absolute apostasy, and calling absolute dissipation “civilization,” and calling arbitrary compulsion on account of disbelief “the law,” they have both ruined us, and deceived the Government, and preoccupied the judiciary with us for no reason.

Referring them to the wrath of the All-Compelling and Glorious One, we take refuge in the citadel of For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs so as to defend ourselves against their evil.

The Eighth: Last year the Russians sent numerous people to make the Hajj as propaganda in order to show that they are more respectful towards the Qur'an than other nations and, because of religion, to try to turn the Islamic world against the religious people of this country.

But the main collections of the Risale-i Nur were being spread at that time in both Mecca, and Medina, and Damascus, and Egypt, and Aleppo, attracting the appreciation of the religious scholars, which both negated the communist propaganda,

and showed to the Islamic world that like formerly the Turkish nation and its brothers are supporting religion and the Qur'an and are the elder brothers of the other peoples of Islam and their heroic commander in the service of the Qur'an. Those collections from the Risale-i Nur demonstrated this in those sacred centres.

Will it not bring the earth to anger if this valuable national service of the Risale-i Nur is responded to with torments in this way?

The Ninth is a brief summary of a matter that was proved and elucidated in my defence in Denizli.

If through his genius and intelligence a great military commander arrogates to himself all the positive virtues of the army and ascribes to the army his own negative evils, the courageous actions and virtues of the soldiers, which equal them in number, will be reduced to one, while the commander's evils will be equal in number to the soldiers, which is an awesome wrong and contrary to the truth.

This being so, I said to the public prosecutor in our previous trials, who was attacking me because of the slap a Hadith I expounded forty years earlier dealt that person:

“It's true I'm offending him due to predictions made by Hadiths, but I'm also defending the army's honour and preserving him from serious error.

As for you, for the sake of one single friend of yours, you are affronting the honour of the army, which is the Qur'an's standard-bearer and an heroic commander of the Islamic world.” God willing, the prosecutor saw the matter more fairly and was saved from his error.

bize hücum etmek için istibdad-ı mutlaka cumhuriyet namını vermekle, irtidad-ı mutlakı rejim altına almakla, sefahet-i mutlaka medeniyet namını takmakla, cebr-i keyfi-i küfrîye kanun namını vermekle; hem bizi perişan, hem hükûmeti iğfal, hem adliye'yi bizimle manasız meşgul eylediler.

Onları Kahhar-ı Zülcelal'in kahrına havale edip, kendimizi onların şerrinden muhafaza için "Hasbünallahü ve ni'mel vekil" kal'asına iltica ederiz.

Sekizincisi: Geçen sene Ruslar, çoklukla hacıları hacca gönderip, onlar ile propaganda yapıp ki, Ruslar başka milletlerden ziyade Kur'ana hürmetkâr diye, âlem-i İslâmî din noktasında bu vatandaki dindar millet aleyhine çevirmeğe çalıştığı aynı zamanda;

Risale-i Nur'un büyük mecmuaları hem Mekke-i Mükerre'me'de, hem Medine-i Münevvere'de, hem Şam-ı Şerif'te, hem Mısır'da, hem Haleb'de âlimlerin takdirleri altında kısmen intişarlarıyla, o komünist propagandasını kırdığı gibi,

âlem-i İslâma gösterdi ki: Türk Milleti ve kardeşleri eskisi gibi dine ve Kur'anına sahibdir ve sair ehl-i İslâm'ın dindar büyük bir kardeşi ve Kur'an hizmetinde kahraman kumandanıdır diye o ehemmiyetli, kudsi merkezlerde o Nur mecmuaları bu hakikatı gösterdiler.

Acaba Nur'un bu kıymetdar hizmet-i milliyesi bu tarz işkencelerle mukabele görse, zemini hiddete getirmez mi?

Dokuzuncusu: Denizli Müdafaatında izahı ve isbatı bulunan bir mes'elenin kısacık bir hülâsasıdır.

Bir dehşetli kumandan deha ve zekâvetiyle ordunun müsbet hasenelerini kendine alıp ve kendinin menfi seyyielerini o orduya vererek, o efrad adedince haseneleri, gazilikleri bire indirdiği ve seyyiesini o ordu efradına isnad ederek onların adedince seyyieler hükümüne getirdiğinden dehşetli bir zulüm ve hilaf-ı hakikat olmasından;

ben kırk sene evvel beyan ettiğim bir hadîsin o şahsa vurduğu tokada binaen, sâbık mahkemelerimizde bana hücum eden bir müddeiumumîye dedim:

Gerçi onu hadislerin ihbarıyla kırıyorum, fakat ordunun şerefini muhafaza ve büyük hatalardan vikaye ederim.

Sen ise birtek dostun için Kur'anın bayraktarı ve âlem-i İslâm'ın kahraman bir kumandanı olan ordunun şerefini kırıyorsun ve hasenelerini hiçe indiriyorsun." dedim. İnşâallah o müddeî insafa geldi, hatadan kurtuldu.

The Tenth: It is because in the administration of justice the essence of justice and the rights of everyone who applies have to be preserved without discrimination and the duty of those involved is to work solely for the sake of right, that during his caliphate, Imam 'Ali (May God be pleased with him) sat together with a Jew in court and they were tried together.

On another occasion, a just judge saw that an official was angry with a delinquent thief when he was cutting off his hand as demanded by the law. He immediately sacked the official, and full of regret said:

“Those who up to now have been influenced by their feelings in this way while executing the law have perpetrated great wrongs.” Yes, even if in executing the law he does not pity the convicted man, he may not be angry; if he is, he is acting tyrannically. If he carries out capital punishment angrily, even if it is in retaliation (qisas), he becomes a sort of murderer.”

Thus, in courts of law it is this pure, unbiased truth which rules. But although three courts have acquitted us, and perhaps if they knew, ninety per cent of this nation would testify that the Risale-i Nur students are harmless and beneficial for nation and country,

the students are being angrily and contemptuously mistreated, despite being innocent and much in need of consolation and the indulgence of the law.

But since we have decided to meet with patience and forbearance every calamity and insult, we are silent, referring it to God and saying: “Perhaps there is some good in this.”

However, I was afraid that these innocent unfortunates being treated in this way due to unfounded suspicions and the malicious reports of informers would lead to the visitation of disaster, and I was therefore obliged to write this. Anyway, if there is any fault in this matter, it is mine.

These unfortunates assisted me solely seeking God's pleasure and to save their religious belief and lives in the hereafter. For them to receive such treatment when they were deserving of praise and appreciation, is enough to make anyone angry.

Moreover, it is amazing, but again they are making unsupported assertions about a political society.

However, both three courts have scrutinized this aspect of the case and acquitted us, and neither the courts, nor the police, nor the experts' committees have discovered any sign of any society that could justify such an accusation:

the Risale-i Nur students are a brotherhood which looks to the hereafter, like the students of a teacher, or university students, or the students of a Qur'an teacher who is teaching them to memorize the Qur'an.

Onuncusu: Adliyede adalet hakikatı ve müracaat eden herkesin hukukunu bilâ tefrik muhafazaya, sırf hak namına çalışmak vazifesi hükmettiğine binaendir ki; İmam-ı Ali (R.A.) hilafeti zamanında bir Yahudi ile beraber mahkemede oturup, muhakeme olmuşlar.

Hem bir adliye reisi bir memuru, kanunca bir hırsızın elini kestiği vakit o memurun o zalim hırsıza hiddet ettiğini gördü. O dakikada o memuru azleyledi. Hem çok teessüf ederek dedi:

Şimdiye kadar adalet namına böyle hissiyatını karıştıranlar pekçok zulmetmişler. Evet hükm-ü kanunu icra etmekte o mahkûma acımasa da hiddet edemez, etse zalim olur. Hattâ kısas cezası da olsa hiddetle katletse, bir nevi katil olur diye o hâkim-i âdil demiş.

İşte madem mahkemede böyle hâlis ve garazsız bir hakikat hükmediyor. Üç mahkeme bizlere beraet verdiği ve bu milletin yüzde -bilseler- belki doksanı, Nur talebelerinin zararsız olarak millete ve vatana menfaatli olduklarına pekçok emarelerle şehadet ettikleri halde,

burada o masum ve teselliye ve adaletin iltifatına çok muhtaç Nur talebelerine karşı ihanetler ve gayet soğuk hiddetli muameleler yapılıyor.

Biz her musibete ve ihanetlere karşı sabra ve tahammüle karar verdiğimizden sükût edip Allah'a havale ederek; "Belki bunda da bir hayır var" dedik.

Fakat evham yüzünden ve garazkârların jurnalleriyle bu bîçare masumlara böyle muameleler belaların gelmesine bir vesile olacağından korktum, bunu yazmağa mecbur oldum. Zâten bu mes'eledede bir kusur varsa benimdir.

Bu bîçareler, sırf imanları ve âhiretleri için bana rıza-i İlahî dairesinde yardım etmişler. Pekçok takdire müstehak iken böyle muameleler, hattâ kışı dahi hiddete getirdi.

Hem medar-ı hayrettir ki, bu defa da yine bir cem'iyet vehmini tekrar ileri sürüyorlar.

Halbuki üç mahkeme bu ciheti tedkik edip beraet vermekle beraber mabeynimizde böyle medar-ı ittiham olacak hiçbir cem'iyet, hiçbir emare mahkemeler, zabıta, ehl-i vukuflar bulmamışlar.

Yalnız bir muallimin talebeleri ve dâr-ül fûnun şakirdleri ve Kur'an dersini veren hâfızın hıfza çalışanları gibi, Risale-i Nur talebelerinde bir uhrevî kardeşlik var.

Those who have made charges against them calling them a political society, have to look on all tradesmen, preachers, and school- children as belonging to such societies. I therefore see no necessity to defend those imprisoned here as a result of such meaningless and baseless charges.

#403

However, there is nothing at all to prevent me defending the Risale-i Nur with the same facts that I have defended it with three times previously, for it closely concerns both this country and the Islamic world, and it is the beneficial cause of plenty and blessings, material and spiritual, for this nation and country. No law or politics prohibits this or could prohibit it.

Yes, we are a society, but we a society which every century has three hundred and fifty million members.

Every day with the obligatory prayers, its members demonstrate five times with perfect veneration their attachment to the principles of that sacred society, and their wish to serve it.

In accordance with the sacred programme of **Indeed, the believers are brothers**, {Qur'an, 49:10} they hasten with their supplications and spiritual gains to assist one another. Yes, we are members of that holy and vast society.

And our particular duty is to convey in confirmatory form to the people of belief the Qur'anic truths of faith, and save them and ourselves from eternal annihilation and perpetual solitary confinement in the Intermediate Realm.

We have absolutely no connection with any worldly, political, plotting society, political or revolutionary, as has been imputed to us; we do not condescend to any such meaningless, purposeless secret society.

In any event, four courts of law have investigated this down to the finest details, and then acquitted us concerning it.
Said Nursi

#404

My written objections, which form a supplement and addition to my defence, and were sent to six departments of government in Ankara, and presented to Afyon Criminal Court

I say this to Afyon Court: Enough now! My patience is exhausted!

It is a cruel and unprecedented wrong that in addition to having harassed me for twenty-two years without reason by holding me under constant surveillance in exile in total isolation and solitary confinement,

Bunlara cem'iyet namını veren ve onunla ittiham eden, bütün esnaf ve mekteblilere ve vaizlere, siyasî cem'iyet nazarıyla bakmak gerektir. Bunun için ben böyle asılsız ve manasız ittihamlarla buraya hapse gelenleri müdafaa etmeğe lüzum görmüyorum.

Yalnız hem bu memleketi, hem âlem-i İslâmı çok alâkadar eden ve maddî ve manevî bu vatana ve bu millete pekçok bereket ve menfaati tahakkuk eden Risale-i Nur'u üç defa müdafaa ettiğimiz gibi tekrar aynı hakikat ile müdafaamı men'edecek hiçbir sebep yok ve hiçbir kanun ve hiçbir siyaset yasak etmez ve edemez.

Evet biz bir cem'iyetiz ve öyle bir cem'iyetimiz var ki; her asırda üçyüz elli milyon dâhil mensubları var.

Ve her gün beş defa namazla o mukaddes cem'iyetin prensiplerine kemal-i hürmetle alâkalarını ve hizmetlerini gösteriyorlar.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ kudsî programıyla birbirinin

yardıma -dualarıyla ve manevî kazançlarıyla- koşuyorlar. İşte biz bu mukaddes ve muazzam cem'iyetin efradındanız.

Ve hususî vazifemiz de, Kur'anın imanî hakikatlarını tahkikî bir surette ehl-i imana bildirip, onları ve kendimizi i'dam-ı ebedîden ve daimî ve berzahî haps-i münferidden kurtarmaktır.

Sair dünyevî ve siyasî ve entrikalı cem'iyet ve komitelerle ve bizim medar-ı ittihamımız olan cem'iyetçilik gibi asılsız ve manasız gizli cem'iyetle hiçbir münasebetimiz yoktur ve tenezzül etmiyoruz.

Ve dört mahkeme inceden inceye tedkikten sonra o cihette bize beraet vermişler.
Said Nursî

Ankara'nın altı makamına ve Afyon Ağır Ceza Mahkemesine verilen müdafaanın itirazname tetimmesi ve lâhikasıdır

Afyon Mahkemesine beyan ediyorum ki: Artık yeter, sabır ve tahammülüm kalmadı.

Yirmiiki sene sebebsiz bir nefy içinde daimî tarassudlarla, hem tecrid-i mutlak ve haps-i münferid tarzında beni sıkarak beraber

to have illegally imprisoned the Risale-i Nur students three times and caused us loss of hundreds of thousands of liras because of unfounded suspicions and utilizing 'possibilities' instead of facts. And this, in spite of the fact that other than two or three matters six courts have been unable to find anything contrary to the law in the hundred parts of the Risale-i Nur.

The future and its generations will curse the tyrants who have been responsible for it.

Up to now I have found consolation since it is my conviction that they will condemn them and cast them down to the depths of Hell at the Last Judgement, and holding my silence I have endured it. Otherwise, we could have defended our rights to the full.

Six courts over fifteen years have scrutinized the Risale-i Nur and our correspondence, and five of them in effect acquitted us on all points.

Only Eskişehir Court made a pretext of five or ten words in the short treatise about the veiling of women, a single matter, and gave a light sentence under a 'flexible' law. When they did this,

I wrote the following in the correction which after the Appeal Court I sent officially to Ankara as the sole example of illegality:

A long time ago, following the consensus and rulings of three hundred and fifty thousand Qur'anic commentaries, I expounded the Qur'anic verses about the veiling of women, which for one thousand three hundred and fifty years have taught and enjoined a powerful, perpetual Islamic practice and sacred principle of three hundred and fifty million people,

in order to defend them against an atheist's objections and his criticisms of Qur'anic civilization.

If there is any justice in the world, the Court will surely quash the conviction of someone and the sentence passed on him for expounding the verses, since he was following the way taken by our forefathers for one thousand three hundred and fifty years;

it will surely remove this extraordinary stain from the legal establishment of this Islamic State.

I wrote this in the addendum containing my corrections and showed it to the public prosecutor. He was horrified and said:

"There is no need for this. Your sentence was short and only a small part of it remains. There is no need to send this."

#405

Thus, you have understood the truly strange examples like this one in my defence and objection, which has been presented to you and the departments of government in Ankara.

altı mahkeme iki-üç mes'eleden başka Risale-i Nur'un yüz kitabında medar-ı mes'uliyet bulmadığı halde evham yüzünden ve imkânâtı vukuat yerinde istimal etmek cihetiyle kanunsuz bizi üç defa hapse sokup yüzbinler lira Nur şakirdlerine zarar vermek, dünyada emsali hiç vuku bulmamış bir gadirdir ki;

istikbal ve nesl-i âti -pek şiddetli olarak- bunun o zalim müsebbiblerini lanetle yâd edecekleri gibi,

mahkeme-i kübrada dahi Cehennem'in esfel-i safilînine atmakla o zalimleri mahkûm edeceklerine kat'î kanaatımızla şimdiye kadar bir derece teselli bulup sükût ederek tahammül ediyorduk. Yoksa hakkımızı tam müdafaa edebilirdik.

İşte onbeş sene zarfında altı mahkeme, yirmi sene Nur risalelerini ve mektublarımızı tedkik edip, beşi bize her cihetle beraet vermek manasıyla ilişmediler.

Yalnız Eskişehir Mahkemesi tek bir mes'ele olan tesettür-ü nisa hakkındaki bir küçük risalenin beş-on kelimesini bahane ederek lastikli bir kanun ile hafif bir ceza verdiği zaman

Mahkeme-i Temyiz'den sonra layiha-yı tashihimde kanunsuzluğun yalnız tek bir nümunesi olarak resmen Ankara'ya yazdım ki:

Bin üçyüz elli senede, üçyüzelli milyonun kudsî bir düsturıyla daimî ve kuvvetli bir âdet-i İslâmiyeyi ders veren ve emreden tesettür âyetini,

eskide bir zındığın Kur'anın bu âyetine itirazına ve medeniyetin tenkidine karşı müdafaa için

üçyüzelli bin tefsirin icmâına ve hükümlerine ittiba ederek o âyeti tefsir edip bin üçyüzelli senede geçen ecdadımızın mesleğine iktida eden bir adama, o tefsiri için verilen ceza ve mahkûmiyeti, dünyada adalet varsa elbette o hükmü nakzedecek

ve bu acib lekeyi bu hükûmet-i İslâmiyedeki adliyeden silecek

diye layiha-yı tashihimde yazdım, oranın müddeiumûmîsine gösterdim. Ondan dehşet aldı, dedi:

"Aman buna lüzum kalmadı. Cezanız az, hem pek az kaldı. Bunu vermeğe lüzum kalmadı."

İşte bu nümune gibi size ve Ankara makamâtına takdim edilen itirazname ve müdafaanamemde böyle acib çok nümuneleri elbette anlamışsınız.

What I seek and hope from Afyon Court is this: I await from you in the name of true justice that you decide on the complete freedom of the Risale-i Nur, whose service and effulgence profits the nation and country as much as an army.

Otherwise, I have to inform you that when the five or ten of my friends who were sent to prison because of their relations with me are released, I have the idea of committing some offence which will necessitate the heaviest penalty, compelling me to bid farewell to this life. It is like this:

Although for the good of the country and nation, the Government should give me full protection and assist me, the fact that it is pressurizing me suggests that

part of the communist organization and the secret atheistic society that have been working against me these last forty years, with which it has now combined, have both gained control of important positions, and are opposing me.

It worries me, for there are numerous signs that the Government either does not know of this, or it is permitting it.

Chairman of the Court! With your permission, I shall ask you a question about which I am extremely curious:

why, although I have in no way been involved in politics, have the politicians deprived me of all civil rights, all liberties, and even all the rights of life?

And why have they forbidden my very careful brothers and loyal assistants to have any contact with me, who tried to protect me against those plans to assassinate me while I was being held for three and a half months in total isolation, and to defend me against my covert enemies who have poisoned me eleven times, and have even prevented me,

although I am elderly, alone, in exile, and ill, from studying my blessed, harmless books, which I always had with me?

I pleaded with the public prosecutor to give me my books, but he did not give them although he promised.

They compelled me to remain alone in a huge, locked, and freezing ward with nothing to occupy myself, and instead of the officials and menials concerned being friendly and comforting, they quite simply encouraged them to look on me hostilely.

A small example is this: I wrote a petition to the prison governor, public prosecutor, and chairman of the court, and sent it to one of my brothers to write out since I do not know the new letters. It was written and was given to them.

Ben Afyon mahkemesinden talep ve ümid ederim ki; bu milletin ve bu vatanın menfaatine bir ordu kadar hizmeti ve bereketi bulunan Risale-i Nur'un tam serbestiyetine karar vermenizi, hakikat-ı adalet namına sizden bekliyoruz.

Yoksa münasebetimle hapse giren beş-on adam arkadaşımın gitmesiyle beraber size haber veriyorum ki; beni en büyük cezaya çarpacek bir suç işleyip bu çeşit hayattan veda edeceğime mecbur eden bir fikir kalbime gelmiş. Şöyle ki:

Hükûmet beni tam himaye ve bana yardım etmek, milletin maslahatına ve vatanın menfaatına çok lüzumu varken, beni sıkması îma eder ki;

kırk seneden beri benim ile mücadele eden gizli zındıka komitesiyle şimdi onlara iltihak eden komünist komitesinden bir kısmı, ehemmiyetli birer resmî makam elde ederek karşıma çıkıyorlar.

Hükûmet ise, ya bilmiyor veya müsaade ediyor diye çok emareler bana endişe veriyor.

Reis Bey! Müsaadenizle çok hayret ettiğim bir şeyi soracağım.

Neden hiç siyasete karışmadığım halde, ehl-i siyaset beni bütün hukuk-u medeniyeden ve hukuk-u hürriyetten belki hukuk-u hayattan iskat ediyorlar?

Hattâ yüz cinayeti bulunan gibi, beni üçbuçuk ay tecrid-i mutlak içinde hayatıma sû'-i kasd edenler; onbir defa zehirleyen gizli düşmanlarımın şerrinden beni muhafazaya çalışan çok dikkatli kardeşlerimin ve sadık hizmetçilerimin de benim ile temaslarını yasak etmişler

ve ihtiyarlık ve gurbet ve hastalık içinde, yalnızlığımdan daimî ünsiyet ettiğim mübarek ve zararsız kitaplarımın mütalaasından dahi beni mahrum etmişler?

Müddeiumuma çok rica ettim ki, bana bir kitabımı ver. Va'dettiği halde vermedi.

Yalnız olarak büyük, kilitli, soğuk bir koğuşta meşgalesiz durmağa mecbur edip alâkadar memurları ve hademeleri bana karşı dostluk ve teselli vermek yerinde âdeta adavetkârane bakmağa teşvik ediyorlar.

Bir küçük nümunesi şudur: Müdüre, müddeiumuma, mahkeme reisine bir istida yazdım. Bir kardeşime gönderdim, tâ bilmediğim yeni hurufla yazsın ve yazıldı, onlara verildi.

Then, as though I had committed some heinous crime, they nailed up my windows. The smoke from the stove was a great discomfort to me, and I insisted that they left one window open. Now they have nailed that up too.

Also, although according to prison practice, solitary confinement usually lasts around a fortnight, I was in total isolation for three and a half months and they did not allow any of my friends to have any contact with me.

Also, three months ago a forty-page indictment was written against me, and they showed it to me. But I do not know the new letters, and I was ill, and my own writing is very poor, so I pleaded with them to let two of my students come, who know my language, and could read the indictment and write out my objections to it. But they did not permit it.

They said: "The defence lawyer should come and read it." Then they did not permit him either. Only, they told one of my brothers to write it out in the old letters and give it to me.

But it would take six or seven days to write out those forty pages. To make the hour's work of reading me the indictment stretch over six or seven days, just so that no one should have contact with me, is appalling repression and deprives me of my right of defence entirely.

A multiple murderer condemned to be hanged does not receive such treatment. I truly suffer extreme distress since I know of no reason for this unprecedented torment.

I heard that the Chairman of the Court is fair-minded and kind. I have therefore for the first and last time written this petition and complaint.

Said Nursi,
who is ill, wretched, and in total isolation.

The Indictment contains four basic points concerning me

First Point: I consider myself to be a regenerator of religion, as though I was proud and self-seeking.

I reject this with all my strength. Moreover, all my brothers will testify that I have never accepted anyone's suggestion that I was the Mahdi.

In fact, when the experts' committee of Denizli Court said "If Said was to declare himself Mahdi, all his students would accept it," Said stated in his objections, saying: "I am not a Sayyid, and the Mahdi will be a Sayyid," thus refuting them.

Second Point: Publishing things secretly.
Our covert enemies should not misconstrue things, for there is nothing that touches on politics and public order. Also, they should not make the duplicating machine and the old letters a pretext.

Güya büyük bir suç işlemişim diye benim pencerelerimi mihladılar. Ve duman beni sıkıyordu, bir pencereyi bırakmadım ki mihlansın. Şimdi onu da mihladılar.

Hem hapis usûlü tecrid onbeş gün kadar olduğu halde, beni üçbuçuk ay tecrid-i mutlakta hiçbir arkadaşım ile temas ettirmediler.

Hem üç aydan beri benim aleyhimde kırk sahifelik bir iddianame yazılıp bana gösterildi. Yeni harufu bilmediğimden, hem rahatsız ve hattım çok noksan olmasından çok rica ettim ki, "Bana biri iddianameyi okuyacak ve dilimi bilen talebelerimden benim itiraznamemi yazacak iki adama izin veriniz." dedim; izin vermediler.

Dediler, "Avukat gelsin, okusun." Sonra onu da bırakmadılar. Yalnız bir kardeşe dediler ki: "Eski harufa çevir, ona ver."

Halbuki o kırk sahifeyi yazmak altı-yedi günde ancak olur. Bir saatte bana okumak işini, altı-yedi güne kadar uzatmak, tâ benimle kimse temas etmesin fikri ise, pek dehşetli bir istibdad ile benim bütün hukuk-u müdafaamı iskat etmektir.

Dünyada, yüz cinayeti bulunan ve asılacak bir adam dahi böyle muamele göremez. Ben hakikaten bu emsalsiz işkencenin hiçbir sebebini bilmediğimden çok azab çekiyorum.

Ben haber aldım ki, mahkeme reisi vicdanlı ve merhametlidir. Bu kanaate binaen, ilk ve son bir tecrübe olarak makamınıza bu istirhamname ve şekvayı yazdım. Tecrid-i mutlakta hasta ve perişan
Said Nursî

İddianamede benim hakkımda dört esas var:

Birinci Esas: Güya bende tefahur ve hodfüruşluk var ve kendimi müceddid biliyorum.

Ben bütün kuvvetimle bunu reddederim. Hem Mehdilik isnadını hiç kabul etmediğime bütün kardeşlerim şahadet ederler.

Hattâ Denizli'deki ehl-i vukuf, "Eğer Said mehdiliğini ortaya atsa bütün şakirdleri kabul edecek" dediklerine mukabil, Said itiraznamesinde demiş ki: "Ben seyyid değilim. Mehdi seyyid olacak." diye onları reddetmiş.

İkinci Esas: Neşriyatı gizlemesi.

Gizli düşmanlar yanlış mana verdirmesin. Yoksa siyasete ve dünya asayişine temas cihetiyle değildir. Hem eski harf ile teksir makinesini bir bahane bulmasınlar.

Six courts of law and various departments of government in Ankara understood the blow dealt by the Risale-i Nur* at Mustafa Kemal, and they did not bother about it and acquitted us, returning all our books to us including the Fifth Ray.

Moreover, his bad deeds were pointed out in order to preserve the army's worth. One person was disliked in order to affectionately praise the army.

{*The wrong meaning has been given in the Indictment, for it has deemed an offence some instances of the Risale-i Nur's 'wonder-working' (kerâmet) which took the form of 'slaps'.

As though disasters like the earthquakes that occur when the Risale-i Nur is attacked are blows dealt by the Risale-i Nur. God forbid! We never said such a thing, nor wrote it. What we said in many places supported by proof was that

like acceptable almsgiving, the Risale-i Nur is a means of repulsing disasters. Whenever it is attacked, it hides itself; then calamities seize the opportunity and assault us.

Yes, confirmed by thousands of Risale-i Nur students and what they have observed, supported by hundreds of incidents and events and their 'coincidences',** which in no way could have been attributed to chance,

as well as numerous indications and 'coincidences' of the Qur'an, some of which were even pointed out in court, I have formed the certain conviction that

those 'coincidences' are a Divine bestowal indicating the Risale-i Nur's acceptability and are a sort of wonder of the Risale-i Nur on account of the Qur'an.

(* 'Coincidences' (tevâfukat): the unintentional correspondence of words or letters in lines or patterns on one or several pages, or the 'coinciding' of apparently unrelated events. [Tr.]}

The Third: "He encourages the breaching of public security." This extraordinary accusation is refuted by the facts that over a period of twenty years six courts and the police of ten provinces have not recorded a single instance when any of the hundred thousand Nurju's and hundred thousand copies of parts of the Risale-i Nur breached public security or disturbed public order, and they have not found any such thing.

It is meaningless to reply to a few unimportant matters in this new indictment, for three courts of law have acquitted us on these very points and they have been replied to repeatedly.

Since charging us with these matters is the equivalent of charging Ankara Criminal Court and the Courts of Denizli and Eskişehir, which acquitted us concerning them, I leave it to them to reply. But there are two or three further matters.

Mustafa Kemal'e karşı Nur'un tokadı* ise altı mahkeme ve Ankara makamâtı bilmiş, ilişmemişler ve bize beraet verdiler ve Beşinci Şua ile beraber bütün kitablarımızı iade ettiler.

Hem onun fenalığını göstermek, ordunun kıymetini muhafaza etmek içindir. Bir şahsı sevmemesi, orduyu muhabbetkârane sena içindir.

{*(Haşiye): İddianamede yanlış bir mana verip, Nur'un kerametlerinden tokat tarzındaki bir kısmını, medar-ı ittiham saymış.

Güya Nurlara hücum zamanında gelen zelzele gibi belalar Nur'un tokatlarıdır. Hâşâ sümme hâşâ!.. Biz öyle dememişiz ve yazmamışız. Belki mükerrer yerlerde hüccetleriyle demişiz ki:

Nurlar makbul sadaka gibi belaların def'ine vesiledir. Ne vakit Nurlara hücum edilse, Nurlar gizlenir; musibetler fırsat bulup, başımıza geliyorlar.

Evet Nur'un binler şakirdlerinin tasdik ve müşahedeleriyle, yüzler vukuat ve hâdisat ile tesadüf ihtimali olmayan o hâdisatın tevafukları

ve Kur'anın müteaddid işaret ve tevafukatıyla, hattâ mahkemelerde kısmen gösterildiği cihetle kat'i kanaatımız var ki;

o tevafukat Risale-i Nur'un makbuliyetine bir ikram-ı İlahîdir ve Kur'an hesabına Nurlara bir nevi kerametlerdir.}

Üçüncüsü: "Emniyeti ihlâl teşvik ediyor" demesine mukabil; yirmi sene zarfında, yüz bin adam Nurcuların, yüz bin nüsha Nur Risalelerinin altı mahkemede ve on vilayette emniyeti ihlâl ve asayiş bozmağa dair, on vilayetin zabıtalrı ve altı mahkeme hiçbir maddeyi kaydetmemesi ve bulmaması, bu acib ittihamı çürütüyor.

Bu yeni iddianamede üç mahkemenin bize beraet verdikleri aynı noktalara ait ve cevapları mükerreren verilmiş ehemmiyetsiz birkaç mes'eleye cevap vermek manasızdır.

O mes'elelerle bizi ittiham etmek, ondan bize beraet veren Ankara Ağır Ceza ve Denizli ve Eskişehir Mahkemelerini ittiham etmek hükmünde olmasından cevabını onlara bırakıyorum ve ondan başka da iki-üç mes'ele var:

The First: Although it was studied for two years in the closest detail by Denizli and Ankara Criminal Courts and they acquitted us and returned the book, this Indictment applies one or two matters in the Fifth Ray to a commander who is dead and gone and shows them to be indictable offences.

So we say: absolutely no law can deem it an offence to make a fair, general criticism which might be made applicable to a person who dead and gone and has no connection with the Government.

Manipulating the facts, the prosecution has taken one aspect of that general interpretation and applied it to that commander. No law can consider it a crime if one hundredth of a meaning which may be understood as referring to someone is found in a confidential and private treatise.

#408

Moreover, the treatise expounds allegorical Hadiths in wondrous fashion. Since those explanations were written thirty or forty years ago, and decisive answers have been given in my defence and objections, which have been presented to three other courts besides yours, and to six departments of government in Ankara, and have received no criticism,

surely it cannot be considered to be at variance with any law if explanations of the Hadith's true meaning turn out to fit a faulty individual.

Also, the merits of the reforms in which that person had a part, the faults of which he was the cause, are not only his, they are also the army's and the government's. He only had a share of them.

Just as it is surely not a crime to criticize him for his faults, so it cannot be said it is attacking the reforms.

Also could it possibly be a crime not to like someone who turned the Aya Sophia Mosque into a house of idols — despite its being an eternal source of this heroic nation's honour, and shining like a jewel in its jihad and service of the Qur'an, and being a vast and precious souvenir of the nation's swords— and who also transformed the Shaykh al-Islam's Office into a girls' high school?

The Second Matter with which I am charged in the Indictment:

Three courts of law have acquitted me on this matter; and as I pointed out forty years ago when elucidating the wondrous interpretation of a Hadith, the Shaykh al-Islam of men and jinn, Zembilli 'Ali Efendi, stated: "It is not permissible to put a brimmed hat on one's head, even as a joke," and all the Shaykh al-Islams and all the Islamic 'ulama considered it impermissible.

Birisi: İki sene Denizli ve Ankara Ağır Ceza Mahkemelerinde inceden inceye tedkikten sonra, bize beraet verip o kitabı bize iade ettikleri halde, o Beşinci Şua'nın bir-iki mes'elesini, ölmüş gitmiş bir kumandana tatbik edip, bize suç gösteriyor.

Biz dahi deriz: Ölmüş gitmiş, hükûmetten alâkası kesilmiş bir şahıs aleyhinde tatbik edilebilen küllî bir haklı tenkidî hiç bir kanun suç saymaz.

Hem küllî bir tevil manasından makam-ı iddia cerbezesiyle o kumandana bir hisse çıkarıp ona tatbik etmiş. Böyle yüzde bir adam ancak fehmeden bir mana, mahrem ve gizli bir risalede bulunmasını hiçbir kanun suç sayamaz.

Hem o risale hârîka bir tarzda müteşabih hadislerin tevillerini beyan etmiş. O beyan otuz-kırk sene evvel olduğu ve üç mahkemeye ve mahkemenize ve Ankara'nın altı makamına üç sene zarfında iki defa takdim edilip tenkid görmeyen müdafaa ve itiraznamemde kat'î cevab verildiği halde,

o hadîsin hakikatını beyan sadedinde bir kusurlu şahsa mutabık çıkmasını hiç bir kanun suç sayamaz.

Hem o şahsı tenkid, o içinde bulunduğu ve kusurlara sebep olduğu bir inkılabın hasenatı yalnız onun değil, belki ordunun ve hükûmetindir. Onun da yalnız bir hissesi var.

Onun kusurları için onu tenkid etmek, elbette bir suç olmadığı gibi, inkılaba hücum ediyor denilemez.

Hem bu kahraman milletin ebedî bir medar-ı şerefi ve Kur'an ve cihad hizmetinde dünyada pırlanta gibi pek büyük bir nişanı ve kılınçlarının pek büyük ve antika bir yadigârı olan Ayasofya Câmii'ni puthaneye ve Meşihat Dairesini kızların lisesine çeviren bir adamı sevmemek bir suç olması imkânı var mı?

İddianamede sebep-i ittiham İkinci Mes'ele:

Üç mahkemede ondan beraet kazandığımız ve kırk sene evvel bir hadîsin hârîka tevilini beyan ederken, cinn ve insin Şeyhülislâmı Zenbilli Ali Efendi'nin "Şapka'yı şaka ile dahi başa koymağa hiç bir cevaz yok." demesiyle beraber bütün şeyhülislâmlar ve bütün ülema-i İslâm cevazına müsaade etmedikleri halde,

The mass of Muslims were therefore in danger when they were forced to wear such hats (that is, they either had to renounce their religion or rebel); but since in one section of the Fifth Ray, which was written forty years ago, it says "The wearing of the brimmed hat will be enforced, and prostration in prayer will be forbidden.

But the faith in the heads of those wearing it will make the hat prostrate, God willing, making it Muslim," it saved the mass of Muslims both from rebellion and revolt, and from voluntarily renouncing their religion and belief;

and although no law at all can propose such a thing to those living in seclusion; and in twenty years none of six provincial authorities have forced me to wear it; and officials in their offices and women and children and people in the mosques and the majority of villagers are not compelled to wear it;

and it has now been officially taken off the soldiers' heads; and in many provinces now berets and knitted hats are not prohibited; nevertheless, it has been put forward as a reason for the conviction of myself and my brothers.

Could any law in the world, any principle, any good, consider this completely meaningless charge to be a crime?

#409

The Third Matter with which I am charged: Incitement to breach public security in Emirdağ. My objection to this is as follows: Firstly is my irrefutable list of objections, which has been presented to the court here and to six departments of government in Ankara with this court's knowledge and permission. I am now stating it exactly in answer to the indictment.

Secondly: As is testified to by all those who met with me in Emirdağ and is confirmed by its people and police, in my solitude I avoided involvement in politics with all my power. I even gave up writing and corresponding with others.

I wrote nothing apart from two pieces, one on repetition in the Qur'an, the other about the angels. And I used to write one letter a week to one place to encourage people in the Risale-i Nur.

In fact, in three years I wrote only three or four letters to my own brother, who is a Mufti and for twenty years was with me as my student, and was very anxious about me, and sent me congratulations for the religious festivals.

And although for twenty years I have not written once to my brother who is in my native region, I am accused in the indictment of breaching security, and once again, of "opposing the reforms." In reply I say this:

avam-ı ehl-i iman onu giymeğe mecbur olduğu zaman, o büyük allâmelerin adem-i müsaadeleri ile, onlar tehlikede.. yani ya dinini bırakmak, ya isyan etmek vaziyetinde iken, kırk sene evvel Beşinci Şua'nın bir fıkrası: "Şapka başa gelecek, secdeye gitme diyecek.

Fakat baştaki iman o şapkayı da secdeye getirecek, inşâallah müslüman edecek." demesiyle avam-ı ehl-i imanı hem isyan ve ihtilâlden, hem ihtiyarıyla imanını ve dinini bırakmaktan kurtardığı

ve hiçbir kanun münzevilere böyle şeyleri teklif etmediği ve yirmi senede altı hükûmet beni onu giymeğe mecbur etmediği ve bütün memurlar dairelerinde ve kadınlar ve çocuklar ve câmidekiler ve ekser köylüler onu giymeğe mecbur olmadıkları

ve şimdi resmen askerin başından kalktığı ve örme ve bere çok vilayetlerde yasak olmadığı halde; hem benim, hem kardeşlerimin bir sebep-i ittihamımız gösterilmiş.

Acaba dünyada hiçbir kanun, hiçbir maslahat, hiçbir usûl bu pek manasız ittihamı bir suç sayabilir mi?

Üçüncü medar-ı ittiham: Emirdağ'nda emniyeti ihlâl teşviktir. Buna karşı itiraz ise:

Evvelâ: Buradaki mahkemeye, hem Ankara'nın altı makamatına bu mahkemenin malûmat ve müsaadesiyle verilen ve cerhedilmeyen itiraznamedir. Onu aynen şimdi iddianameye karşı itiraz olarak izhar ediyorum.

Sâniyen: Emirdağ'nda orada bütün benim ile konuşan zâtların şهادetleriyle ve ahalinin ve zabitanın tasdikiyle beraetimden sonra bütün kuvvetimle inzivamda dünya siyasetine karışmaktan çekinmişim. Hattâ te'lifi ve muhabereyi de bırakmışım.

Yalnız tekrar-ı Kur'aniye ve meleklere dair iki nükteden başka te'lif etmedim. Ve haftada bir mektub bir yere Nurlara teşvik için yazardım.

Hattâ müftü olan öz kardeşime ve yirmi sene yanımda talebelik eden ve beni çok merak eden ve bayram tebrikleri yazan o biraderime üç senede üç-dört mektub yazdım.

Memleketimdeki biraderime yirmi senede hiç yazmadığım halde iddianamede beni emniyeti ihlâl suçu ile ittiham edip ve cerbeze ile eski nakaratı tazeleyerek "İnkılaba karşı geliyor" demiş. Buna karşı deriz:

The fact that in twenty years six courts of law and the police of ten provinces connected with the matter have not recorded any incident involving the disturbance of public order and breaching of security in connection with the twenty thousand or perhaps a hundred thousand people who enthusiastically read the twenty thousand copies of the Risale-i Nur, shows that it looks on a single possibility out of thousands as being established fact.

But if there is no sign of anything concerning one possibility out of two or three, there can be no crime.

And it is not one possibility out of thousands, but everyone including the prosecutor who attacks me, could kill numerous people;

they could disturb public peace and order on account of communism, and breach security.

That is to say, it is contempt of court and the law to put forward extraordinary and exaggerated possibilities in place of events.

Furthermore, every government has opponents. It is no crime to oppose a government purely intellectually. The government looks to the hand, not to the heart.

#410

Especially someone who has performed great services for this country and nation and caused no harm, and latterly played no part in the life of society, but has been made to live in absolute isolation, and whose works have been appreciated and applauded in the most important centres of the Islamic world.* I fear that those who level these quite extraordinary, groundless accusations at such persons are unknowingly being exploited on account of anarchy, indeed, communism.

{* In the eightieth of the hundred errors about these works in the indictment, the prosecution says: "The interpretations in the Fifth Ray are incorrect."

The Answer: In the Fifth Ray, it is said: "God knows best, one interpretation is this." What this means is: "It is possible that one meaning of the Hadith is this." Logically, this cannot be proved wrong. It can be proved wrong only by proving its impossibility.

Secondly: Although for the past twenty years, indeed forty years, those who opposed me, and then those who tried to oppose the Risale-i Nur, have not refuted my interpretations on grounds of either logic or scholarship, and thousands of learned people—the religious scholars who oppose me together with the Risale-i Nur students—have confirmed them, and have not said "he's been smitten by the evil-eye,"

I refer it to your fair-mindedness to judge just how unjust it is for those who do not know how many Suras there are in the Qur'an to meet them incredulously.

In Short: The meaning of interpretation is one probable or possible meaning of a Hadith or Qur'anic verse out of many.}

Yirmi sene zarfında yirmi bin Nur nüshalarını merak ve kabul ile okuyan yirmi bin, belki yüz bin adamdan altı mahkeme ve alâkadar on vilayetin zabıtalrı emniyeti ihlâlê dair hiçbir maddeyi kaydetmemesi gösteriyor ki; hakkımızda binler ihtimalden ancak bir tek ihtimal ile bir imkânâ kat'î vukuat nazarıyla bakıyor.

Halbuki iki-üç ihtimalden bir ihtimal olsa, eseri görülmezse hiç bir suç olmaz.

Hem binler ihtimalden bir ihtimal değil, belki her adam, hem aleyhime hücum eden müddeî çok adamları öldürebilir.

Anarşist ve komünist hesabına emniyeti, asayiş bozabilir, emniyeti ihlâl edebilir.

Demek böyle pek acib ve ifratkârane imkânâtı vukuat yerinde istimal etmek, adliyye ve kanuna karşı ihanettir.

Hem her hükûmette muhalifler bulunur. Yalnız fikren muhalefet bir suç olmaz. Hükûmet ele bakar, kalbe bakmaz.

Ve bilhâssa vatan ve millete zararsız, çok hizmeti ve faidesi bulunan ve sonra hayat-ı içtimaiyye karışmayan ve tecrid-i mutlakta yaşattırılan ve eserleri âlem-i İslâmın en mühim merkezlerinde kemal-i takdir ve tahsin ile karşılanan* bir adam hakkında bu pek acib ve asılsız ittihamları yapanlar, anarşilik belki komünistlik hesabına bilmeyerek istimal ediliyor diye endişe ediyoruz.

{*(Haşiye): Bu eserleri hakkında makam-ı iddia iddianamesinde yüz yanlışından sekseninci yanlışında demiş ki: "Beşinci Şua'daki teviller yanlıştır."

Elcevab: Beşinci Şua'da "Allahu a'lem bir tevil budur" cümlesi denildiğinden manası budur ki: "Bu hadîsin bir ihtimal ile manası bu olmak mümkündür" demektir. Bu ise mantıkça tezkibi kabil değil. Yalnız muhaliyetini isbat ile tezkib edilebilir.

Sâniyen: Yirmi seneden beri belki kırk seneden beri benim muarızlarım ve Risale-i Nur'a itiraza çalışanlar, hiçbir tevilimizi ilmen, mantıkan reddetmedikleri ve o muarız ülemalarla beraber Nur şakirdlerinin binler âlimleri tasdik edip, "fihi nazarun" demedikleri halde;

Kur'anın kaç sure olduğunu bilmeyen, bunu inkâr ile karşılasa ne kadar insaf haricinde olduğunu, insafınıza havale ediyorum.

Elhasıl tevilin manası, hadîsin veyahut âyetin birçok manalarından bir mümkün ve muhtemel manası demektir.}

I have understood from certain signs that with the idea of belittling the Risale-i Nur and due to groundless suspicions about the Mahdi question, which has political associations, our covert enemies are investigating completely baseless suggestions that the Risale-i Nur is being exploited for this.

Perhaps it is because of these suspicions that I am made to suffer such torments. I say to those tyrannical secret enemies and to those who listen to them out of hostility to us:

God forbid! Again, God forbid! Both my seventy-five-year life, and especially these last thirty years, and the one hundred and thirty parts of the Risale-i Nur, and the thousands of people who have offered me their sincere friendship testify that at no time have I overstepped my mark in such a way and made the truths of belief a means of winning rank, fame, and renown for myself.

Yes, the Risale-i Nur students know and I have pointed out proofs of it in the courts that, not to gain for myself any position or fame, and win spiritual rank and a high rank in the hereafter, but in order to serve the believers with all my conviction and strength in the question of belief,

I am ready to sacrifice not only my life in this world and its transient ranks, but —if necessary— my life in the hereafter and its everlasting ranks, which everyone seeks; and even, in order to be a means of saving certain unfortunates from Hell, —if necessary— to forgo Paradise and myself go to Hell. Just as my true brothers know this,

so I have proved it in some respects in the courts. Accusing me in this way of insincerity in my service of the Risale-i Nur and belief, and depreciating the Risale-i Nur and devaluing it, will deprive this nation of its sublime truths.

Bazı emarelerle bildim ki, gizli düşmanlarımız Nurların kıymetini düşürmek fikriyle siyaset manasını hatırlatan mehdilik davasını tevehhüm ile güya Nurlar buna bir âlettir diye çok asılsız bahaneleri araştırıyorlar.

Belki benim şahsıma karşı bu işkenceler, bu evhamlarından ileri geliyor. O gizli zalim düşmanlara ve onları aleyhimize dinleyenlere deriz:

Hâşâ! Sümme hâşâ!.. Hiç bir vakit böyle haddimden tecavüz edip iman hakikatlarını şahsiyetime bir makam-ı şan u şeref kazandırmağa âlet etmediğime bu yetmişbeş, hususan otuz senelik hayatım ve yüzotuz Nur Risaleleri ve benim ile tam arkadaşlık eden binler zâtlar şahadet ederler.

Evet Nur şakirdleri biliyorlar ve mahkemelerde hüccetlerini göstermişim ki; şahsıma değil bir makam-ı şan u şeref ve şöhret vermek ve uhrevî ve manevî bir mertebe kazandırmak, belki bütün kanaat ve kuvvetimle ehl-i imana bir hizmet-i imaniye yapmak için,

değil yalnız dünya hayatımı ve fânî makamâtımı, belki - lüzum olsa- âhiret hayatımı ve herkesin aradığı uhrevî bâkî mertebeleri feda etmeyi; hattâ Cehennem'den bazı bîçareleri kurtarmağa vesile olmak için -lüzum olsa- Cennet'i bırakıp Cehennem'e girmeyi kabul ettiğimi hakikî kardeşlerim bildikleri gibi,

mahkemelerde dahi bir cihette isbat ettiğim halde, beni bu ittihamla Nur ve iman hizmetime bir ihlassızlık isnad etmekle ve Nurların kıymetlerini tenzil etmekle milleti onun büyük hakikatlarından mahrum etmektir.

If, because they imagine this world is eternal and that like themselves everyone exploits religion and belief for the world, these wretches ascribe worldly motives to someone who challenges all the people of misguidance in this world, is ready to sacrifice his lives both in this world, and if necessary, in the next;

and as he claimed in the courts would not exchange a single truth of belief for rule of the whole world;

and out of sincerity and its mystery flees with all his strength from politics and all ranks, material and spiritual, which hint of politics;

and has endured unequalled torments for twenty years; and due to his way, has not condescended to any involvement in politics;

and with respect to himself considers himself far inferior to his students, and believes himself to be truly wretched and unimportant

— if because of the extraordinary strength of belief they have obtained from the Risale-i Nur, some of his sincere brothers ascribe to him in their private letters some of the virtues of the Risale-i Nur, because he is their ‘interpreter’;

and in consequence of a custom which has absolutely no political overtones they afford him a high rank —like people call ordinary persons they love “My lord! My benefactor!,” —

and they think much better of him than is his due; and follow the old, acceptable custom practised between master and students, which is not objected to and has the meaning of thanks, and praise him excessively;

and write exaggerated eulogies, which has long been the custom to write at the ends of acceptable books; if they do these things, can it in any way be considered a crime?

For sure it is opposed to the truth in a way since it is exaggeration, but he is a stranger, alone, with numerous enemies, and there are numerous things to make him lose his helpers.

So purely in order to strengthen their morale in the face of so many opponents and to prevent them fleeing and not to destroy the enthusiasm of those who praised him excessively,

he changed part of what they had written so that it referred to the Risale-i Nur and did not reject it outright.

It may be understood therefore just how far from the truth, the law, and fair-mindedness certain officials have fallen when they try to make the above person’s service of belief look to this world, despite his age and his being at the door of the grave.

Acaba, bu bedbahtlar dünyayı ebedî ve herkesi kendileri gibi dini ve imanı dünyaya âlet ediyor tevehhümüyle dünyadaki ehl-i dalalete meydan okuyan ve hizmet-i imaniye yolunda hem dünyevî hem -lüzum olsa- uhrevî hayatlarını feda eden

ve mahkemelerde dava ettiği gibi, bir tek hakikat-ı imaniyeyi dünya saltanatıyla değiştirmeyen

ve siyasetten ve siyasî manasını işmam eden maddî ve manevî mertebelerden ihlas sırrı ile bütün kuvvetiyle kaçan

ve yirmi sene emsalsiz işkencelere tahammül edip siyasete -meslek itibariyle- tenezzül etmeyen

ve kendini nefsi itibariyle talebelerinden çok aşağı bilen ve onlardan daima himmet ve dua bekleyen ve kendi nefsini çok bîçare ve ehemmiyetsiz itikad eden bir adam hakkında

bazı hâlis kardeşleri, Risale-i Nur'dan aldıkları fevkalâde kuvve-i imaniyeye mukabil onun tercümanı olan o bîçareye -tercümanlık münasebetiyle- Nurların bazı faziletlerini hususî mektublarında ona isnad etmeleri

ve hiç bir siyaset hatırlarına gelmeyerek âdete binaen, insanlar sevdiği âdi bir adama da: "Sultanımsın, velinimetimsin" demeleri nev'inden yüksek makam vermeleri

ve haddinden bin derece ziyade hüsn-ü zan etmeleri ve eskiden beri üstad ve talebeler mabeyninde cari ve itiraz edilmeyen makbul bir âdet ile teşekkür manasında pek fazla medh ü sena etmeleri

ve eskiden beri makbul kitabların âhirlerinde mübalağa ile medhiyeler ve takrizler yazılmasına binaen, hiç bir cihetle suç sayılabilir mi?

Gerçi mübalağa itibariyle hakikata bir cihette muhaliftir; fakat kimsesiz, garib ve düşmanları pekçok ve onun yardımcılarını kaçırarak çok esbab varken,

insafsız çok mu'terizlere karşı sırf yardımcılarının kuvve-i maneviyelerini takviye etmek ve kaçırmaktan kurtarmak ve mübalağalı medhedenlerin şevklerini kırmamak için

onların bir kısım medihlerini Nurlara çevirip bütün bütün reddetmediği halde

onun bu yaşta ve kabir kapısındaki hizmet-i imaniyesini dünya cihetine çevirmeğe çalışan bazı resmî memurların ne derece haktan, kanundan, insaftan uzak düşükleri anlaşılır.

Supplement

I saw that it was written on the back of the last report concerning the investigations of the examining magistrate: "On the pretext that its explanations of three verses against civilization were not in conformity with the present Civil Code, four months ago the decision was taken by the Cabinet to officially prohibit the distribution of The Miraculousness of the Qur'an, that is, the Twenty-Fifth Word."

My reply to this: The Miraculousness of the Qur'an is now part of Zülfikâr, and on only two pages of the four hundred pages of Zülfikâr are explanations of the three verses, which reply in a way that cannot be objected to, to some of civilization's criticisms of the Qur'an, and were included in three of my old treatises.

One of the verses is about the veiling of women; the second, **And to the mother, a sixth,**{ Qur'an, 4:11} is about inheritance; as is the third, **And for the man a portion equal to that of two women.** {Qur'an, 4:176} I expounded the wisdom of these verses' meanings in a way that would silence the philosophers, in two pages twenty years ago, and in my other treatises thirty years ago.

It is therefore our legal right, instead of banning the four-hundred-page Zülfikâr on the suspicion that it was written now, to excise those two pages from it and return the book to us —

just as if a letter contains one or two harmful words, those words are cut out and the publication of the rest is permitted. We seek our rights from your just court in this matter.

Since nobody could find the opportunity to come to read to me the forty-page indictment, which was given me a month ago, they read it to me today, 11th June, for the first time.

I listened to it, and I saw that the list of my objections which I wrote for you two months ago, and the Appendix and Addendum to my objections of nearly a month ago, had been given to both six departments of government in Ankara, and to your office.

Those objections refute and demolish that indictment. I see absolutely no necessity to rewrite the objections to it. I only say now, in order to recall to the prosecution, the following two or three points:

The reason I did not take the indictment into consideration and reply to it was to avoid insulting the honour of the three just courts that had acquitted us and being in contempt of them.

Lâhika

Sorgu hâkimliğinin son tahkikat kararnamesinin arkasında denilmiş ki: "Heyet-i vekile Mu'cizat-ı Kur'aniyeyi yani, yalnız Yirmibeşinci Söz Risalesini; üç âyetin medeniyete karşı beyanatı, şimdiki kanun-u medeniyete uygun gelmediği bahanesiyle resmen dağılmasının yasak edilmesine ve toplanmasına dört ay evvel bir karar vermiş." diye yazılı gördüm.

Buna cevaben: Mu'cizat-ı Kur'aniye şimdi Zülfikâr'dadır ve Zülfikâr'ın dörtüze yakın sahifesinden yalnız iki sahifesinde otuz sene evvel medeniyetin Kur'ana karşı tenkidlerine itiraz edilmez bir tarzda cevap verilen ve üç eski risalelerimde bulunan üç âyetin tefsiridir.

Biri; tesettür-ü nisvan hakkındaki âyet, ikincisi; irsiyet hakkında **فَلَا مِيرَاثَةَ لِلنِّسَاءِ** üçüncüsü; yine irsiyet hakkında

فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ âyetlerindeki hakikatların hikmetini, feylesofları ilzam edecek bir surette iki sahifeyi yirmi sene evvel ve başka risalelerimde otuz sene evvel yazdığım halde,

bugün yazılmış gibi tevehhümüyle dörtüze sahife Zülfikâr yasak edilmesinin yerine o iki sahifeyi Zülfikâr'dan çıkarıp kitabımızı bize iade etmek kanunen hakkımızdır.

Nasıl bir mektubda zararlı bir-iki kelime bulunsa; o kelimeler kaldırılır, mütebâkisinin neşrine izin verilir. Bu kabilden mahkeme-i âdilenizden bu hakkımızı isteriz.

Bir ay evvel bize verilen kırk sahifelik iddianameyi birisi yanıma gelip bana okumağa imkân bulamadığından, bugün 11 Haziran'da yeni olarak iddianameyi bana okudular.

Ben dinledim. Gördüm ki, size yazdığım iki ay evvel itiraznamem, bir aya yakın evvelde itiraznamemin tetimmesi ve lâhikası, hem Ankara'nın altı makamına hem makamınıza da verilmiş.

İşte bu itirazname, o iddianameyi esasıyla kesiyor ve reddediyor. Yeniden iddianameye karşı itirazname yazmağa hiç lüzum görmüyorum. Yalnız iki-üç noktayı makam-ı iddiaya hatırlatmak nev'inden derim ki:

Ben iddianameyi nazar-ı itibara alıp cevap vermediğimin sebebi, bizi beraet ettiren üç âdil mahkemenin haysiyetini kırmamak ve ihanet etmemek içindir.

For those courts acquitted us after studying in the minutest detail all the points in the present indictment. To completely disregard their acquittals is to insult the honour of the judiciary.

#413

Second Point: Due to its gross misrepresentations, attaching unimaginable meanings to one or two matters out of thousands, the prosecution accuses us of certain offences. However, those matters are in the large collections of the Risale-i Nur.

The 'ulama of al-Azhar University in Cairo, the leading scholars of Damascus, the exacting scholars of Mecca and Medina, and of Aleppo and so on, and especially the investigative scholars of the Directorate of Religious Affairs, have all seen them and have praised them appreciatively and put their signatures to them.

So it was with astonishment and bewilderment that I saw the pseudo-scholarly objections in the indictment.

Even if I had made some errors and the indictment was correct in what it imputed, although thousands of scholars had not spotted them or objected to them, they still would not constitute a crime; they would only be scholarly errors.

Moreover, three courts have acquitted the entire Risale-i Nur and ourselves. Only Eskişehir Court gave light sentences to myself and fifteen out of a hundred of my companions because of fifteen words in the Twenty-Fourth Flash, which is about the veiling of women.

I wrote in the addendum to my objections that if there is justice on the face of the earth, it would not accept my being convicted for expounding that verse and complying with what was laid down in three hundred and fifty thousand Qur'anic commentaries.

As though collecting water from a thousand streams and in its cleverness, the prosecution tried to use against us a number of points in books and letters written over twenty years.

That makes the, not three, but five or six courts which acquitted us on this point our accomplices in this imaginary crime. I am reminding the prosecution not to insult the honour of those just courts.

The Third: Even if explicitly, to criticize and object to a leader who is dead and gone, whose relations with the Government have ceased, and who was the cause of certain faults in the reforms, cannot be a legal offence.

But there was not anything explicit; the prosecution applied my general statements to him through its misrepresentations. It publicized those confidential meanings, which we do not tell to everyone, and drew everyone's attention to them.

If there is any crime involved, the prosecution is guilty. Because it is inciting the people, and attracting their attention to those meanings.

Çünkü o mahkemeler, şimdi iddianamedeki esasları tamamıyla inceden inceye tedkikten sonra bize beraet vermişler. Onların beraetini hiçe saymak, adliyenin şerefine ilişmektir.

İkinci Nokta: Makam-ı iddia cerbezisiyle binler mesail içinde, bir-iki mes'eleye, hatırmıza gelmeyen bazı manalar vererek bizi ittiham ediyor. Halbuki o mesailer Nur'un büyük mecmualarında var.

Mısır Câmî-ül Ezher üleması ve Şam-ı Şerif büyük âlimleri ve Mekke-i Mükerreme ve Medine-i Münevvere'nin müdakkik hocaları ve Haleb ve saire hususan Diyanet Riyasetinin muhakkik âlimleri onları görüp kemal-i takdirle tahsin ve tasdik ettikleri halde,

hocavari ve âlimane bazı ilmî itirazları bu iddianamede hayretle ve taaccülle gördüm.

Haydi bazı yanlışlarım bulunsa bile, binler âlimlerin görmedikleri veya ilişmedikleri, itiraznamedeki o yanlışlar hakikî olsa da bir suç olamaz, yalnız ilmî bir hata olabilir.

Hem üç mahkeme bütün Risale-i Nur'u ve bizleri beraet ettirdi. Yalnız Eskişehir Mahkemesi bir tesettür-ü nisvan mes'elesine dair Yirmidördüncü Lem'anın onbeş kelimesini sebep gösterip bana ve yüzde onbeş arkadaşşıma hafifçe bir ceza verdi.

Size takdim ettiğim tetimme-i itirazımda üçyüzelli bin tefsirin hükmüne ittiba ile o tefsirim için mahkûmiyetimi, rûy-i zeminde adalet varsa o hükmü kabul etmez diye yazmışım.

Makam-ı iddia bin dereden su getirir gibi, yirmi seneden beri yazılan kitab ve mektubların bazı cümlelerini zekâvetiyle aleyhimize çevirmeğe çalışmış.

Halbuki bu noktada bizi beraet ettiren üç değil belki beş-altı mahkeme bu mevhum suçta bize şerik oluyorlar. Ben o âdil mahkemelerin haysiyetine ilişmemek lâzım geliyor diye makam-ı iddiaya hatırlatıyorum.

Üçüncüsü: Ölmüş gitmiş, hükûmetten alâkası kesilmiş ve inkılabdaki bazı kusurata sebep olmuş bir reise, sarıhan tenkid ve itiraz da olsa kanunen bir suç olamaz.

Halbuki sarahat değil, o kendi cerbezisiyle küllî beyanatımızı ona tatbik etmiş. O mahrem ve herkese bildirmedığımız manaları izhar ve teşhir edip umumun nazar-ı dikkatini celbediyor.

Eğer onda bir suç varsa, o makam-ı iddia suçlu olur. Çünkü halkı teşvik edip, o manalara nazar-ı dikkati celbediyor.

The Fourth: Due to baseless suspicions, repeating the same old story, collecting water from a thousand streams, the prosecution investigated hints of a secret society, despite our unequivocal acquittal on this point by three courts.

#414

However, while there are numerous political societies which are harmful for this nation and country, which they permit and look on tolerantly,

to call a secret society the solidarity of the Risale-i Nur students with their fellow-students, which as established by the testimony of thousands of witnesses and signs and the fact that six provinces did not interfere with us, is solely for the good of the country, nation, and religion, on account of happiness in this world and the next, and to strive against the currents from inside and outside the country which are bent on corruption,

and like the prosecution to accuse them of "exploiting religion and inciting the people to disturb public order and breach security," although in twenty years not one single such incident has been recorded in connection with the Risale-i Nur students,

will bring not mankind, but the earth to anger, thus rejecting such an accusation. However... there is no need to say anything further. My written objections and its addendum, which were written long before the indictment, are my reply to it.
Prisoner Said Nursi , Afyon Prison

In His Name, be He glorified!

I say this to Afyon Court and the Chief Criminal Judge:

Because since my early youth I could not endure to be dominated, I severed my relations with the world.

Now life has become a great burden for me with this meaningless, unnecessary oppression. I do not have the power to endure the persecution of thousands of officials outside.

I am fed up with this sort of life. With all my strength I am requesting of you that you sentence me. To enter the grave is not within my power, and I have to remain in prison.

You too know that the unsubstantiated crimes the prosecution accuses me of are non-existent. I cannot be convicted because of them.

However, I have serious faults before my true duties, for which I can in effect be convicted. If it is appropriate to ask, I shall reply to your question.

Dördüncüsü: Üç mahkeme cem'iyet noktasında bize kat'î beraet verdiği halde, yine eski nakarat gibi gizli cem'iyet vehmine bin dereden su toplamak gibi emareler araştırmış.

Halbuki siyasî ve vatan ve millete zararlı olan müteaddid cem'iyetler varken, onlara müsaade ve müsamahakârane bakmak ile beraber,

bizim gibi binlerle şahidlerin ve emarelerin şehadetleriyle ve altı vilayetin ilişmemeleri ile sabit olan Nur talebelerinin ders arkadaşlıklarına ve sırf vatan ve millet ve din menfaatine ve saadet-i dünyeviye ve uhreviye hesabına ve hariçten ve dâhilden gelen ifsad cereyanlarına karşı mücahidane tesanüdlerine gizli cem'iyet namını vermek

ve yirmi senede yüzbinler Risale-i Nur şakirdlerinin emniyeti ihlâlê dair hiçbir vukuatları kaydedilmediği halde, "Dini âlet ederek emniyeti ihlâlê halkı teşvik ediyor" diye makam-ı iddia onları ittiham etmesi,

değil nev'-i beşeri belki zemini de hiddete getirip o ittihamı reddeder. Her ne ise.. daha fazla söylemeye lüzum görmüyorum. İddianameden çok evvel yazılan itirazname ve tetimmesi ona bir cevabımızdır.
Afyon Cezaevinde Mevkuf
Said Nursî

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Afyon Mahkemesine ve Ağır Ceza Reisine beyan ediyorum ki:

Eskiden beri fitratımda tahakkümü kaldıramadığım için dünyaya karşı alâkamı kesmiştim.

Şimdi o kadar manasız, lüzumsuz tahakkümler içinde hayat bana gayet ağır gelmiş, yaşayamayacağım. Hapsin haricinde, yüzler resmî adamların tahakkümlerini çekmeğe iktidarım yok.

Bu tarz hayattan bıktım. Ben sizden bütün kuvvetimle tecziyemi talep ediyorum. Şimdi kabir elime geçmiyor. Hapiste kalmak bana lâzımdır.

Makam-ı iddianın asılsız isnad ettiği suçlar siz de bilirsiniz ki, yok. Beni cezalandırmaz.

Fakat beni manen cezalandıracak vazife-i hakikiyeye karşı büyük kusurlarım var. Eğer sormak münasib ise, sorunuz cevap vereyim.

Yes, my only crime out of my serious faults is this: it occurred to me here in Afyon Prison that in the view of reality it was an unforgiveable fault that, because I had not looked to the world, I had not performed the weighty duty with which I had been charged in the name of the country, nation, and religion, and my not knowing this did not excuse me.

#415

The fact that three courts have acquitted us in this respect shows just how far from truth and justice those have fallen who give the name of a worldly, political society to the Risale-i Nur students' disinterested attachment to the Risale-i Nur and its interpreter, which looks purely to the hereafter, and try to show that they are guilty of a criminal offence. We too say:

The basis and foundation of human society and particularly the Islamic nation are the sincere bonds between relatives, and the concerned attachment between tribes and groups, and due to Islamic nationhood the spiritual brotherhood and mutual assistance between believers, and the devotion to one's nation, and unshakeable attachment to and partiality for the truths of the Qur'an and those who propagate them.

It is only by denying these bonds, which ensure the life of society, and by accepting the 'red peril' —which scatters the terrible seed of anarchy from the North, which ruins the younger generation and nationhood, and drawing to itself everyone's children, destroys kinship and nationhood, and opens up the way to the complete corruption of human civilization and the life of society—that the Risale-i Nur students can be called a political society, which is an indictable offence.

For this reason, true students of the Risale-i Nur proclaim openly their sacred attachment to the truths of the Qur'an and their unshakeable bonds of brotherhood which look to the hereafter.

Because they are happy to accept any penalty they may receive because of that brotherhood, they admit in your just court the truth as it is. They do not stoop to defend themselves with lies, sycophancy, and cunning.

Prisoner
Said Nursi

#416

An Addendum to the Addition to My Written Objections to the Indictment Presented to Afyon Court

Firstly: I tell the court that since the new indictment is based on the old indictments of Denizli and Eskişehir Courts, and on the superficial investigations of the superficial 'committees of experts,' who were opposed to us, I claim in your court that

Evet büyük kusurlarımdan bir tek suçum: Vatan ve millet ve din namına mükellef olduğum büyük bir vazifeyi - dünyaya bakmadığım için- yapmadığımdan, hakikat noktasında afvolunmaz bir suç olduğuna ve bilmemek bana bir özür teşkil edemediğine şimdi bu Afyon hapsinde kanaatım geldi.

Nur şakirdlerinin hâlis ve sırf uhrevî, Nurlara ve tercümanına karşı alâkalarına, dünyevî ve siyasî cem'iyet namını verip onları mes'ul etmeğe çalışanların ne kadar hakikattan ve adaletten uzak düştüklerine karşı üç mahkemenin o cihette beraet vermesiyle beraber deriz ki:

Hayat-ı içtimaiye-i insaniyenin hususan millet-i İslâmiyenin üss-ül esası: Akrabalar içinde samimane muhabbet ve kabîle ve taifeler içinde alâkadarane irtibat ve İslâmiyet milliyetiyle mü'min kardeşlerine karşı, manevî, muavenetkârane bir uhuvvet ve kendi cinsi ve milletine karşı fedakârane bir alâka ve hayat-ı ebediyesini kurtaran Kur'an hakikatlarına ve naşirlerine sarsılmaz bir rabîta ve iltizam ve bağlılık gibi hayat-ı içtimaiyeyi esasıyla temin eden

bu rabîtaları inkâr etmekle ve şimaldeki dehşetli anarşistlik tohumunu saçan ve nesil ve milliyeti mahveden ve herkesin çocuklarını kendine alıp karabet ve milliyeti izale eden ve medeniyet-i beşeriyeyi ve hayat-ı içtimaiyeyi bütün bütün bozmağa yol açan kızıl tehlikeyi kabul etmekle ancak Nur şakirdlerine medar-ı mes'uliyet cem'iyet namını verebilir.

Onun için hakikî Nur şakirdleri çekinmeyerek Kur'an hakikatlerine karşı kudsî alâkalarını ve uhrevî kardeşlerine karşı sarsılmaz irtibatlarını izhar ediyorlar.

O uhuvvet sebebiyle gelen her bir cezayı memnuniyetle kabul ettiklerinden, mahkeme-i âdilenizde hakikat-ı hali olduğu gibi itiraf ediyorlar. Hile ile, dalkavukluk ile ve yalanlarla kendilerini müdafaaya tenezzül etmiyorlar.
Mevkuf
Said Nursî

Afyon Mahkemesine iddianameye karşı verilen itirazname tetimmesinin bir zeylidir

Evvelâ: Mahkemeye beyan ediyorum ki; bu yeni iddianame de Denizli ve Eskişehir Mahkemelerimizdeki o eski iddianamelere ve aleyhimizde sathî ehl-i vukûfların sathî tahkikatlarına bina edildiğinden mahkemenizde dava ettim ki:

if I cannot prove one hundred errors in this indictment, I shall be happy with a hundred-year sentence. Now I have proved my case; if you wish I can present you with the table of more than a hundred errors.

Secondly: When during the Denizli trial, our books and papers had been sent to Ankara and I was full of anxiety and despair that the judgement would be given against us, I wrote to my friends the following piece, which has been added to the end of some of my defence speeches:

“If the officers of the law who are studying the Risale-i Nur with the idea of criticizing it strengthen or save their belief through it, bear witness that I forgive them.

For we are here to serve. The Risale-i Nur’s function is to strengthen and save belief. We are charged with serving belief without differentiating between friend and foe, and without taking sides.”

Judges of the Court! In consequence of this truth, the powerful, irrefutable proofs of the Risale-i Nur have directed the hearts of the people of the court towards itself; whatever you do against me, I forgive you; I will harbour no grudge.

It is because of this that although I have been riled by the extreme tyranny and repression I have suffered, and the contemptuous treatment and defamation of my person, which have been to an extent I have never previously experienced, I have endured it and have not even spoken ill of those involved.

The collections of the Risale-i Nur, which you have in your possession, form my irrefutable, incontestable defence and my objections to all the charges made against us and the crimes of which we are accused.

It is astonishing that although the leading scholars of Cairo, Damascus, Aleppo, Medina and Mecca, and the exacting scholars of the Directorate of Religious Affairs have studied the Risale-i Nur collections minutely, and offering no criticisms have praised and applauded them,

the ‘clever’ persons who compiled the indictment against us showed through an extraordinary and obvious error — stating that the Qur’an contains forty Suras— just how superficially they considered the matter.

#417

Despite hundreds of thousands of the people of reality affirming the Risale-i Nur, under these severe conditions, and myself in exile, alone and wretched and the object of fearsome attacks,

that prosecutor, who does not even know how many Suras there are in the Qur’an, said: “Although the Risale-i Nur attempts to expound the Qur’an and interpret Hadiths, it has no scholarly substance or value in teaching its readers in a part of it...” It is understood just how far his criticisms are from the law, reality, justice and equity.

Bu iddianamenin yüz yanlısını isbat etmezsem, yüz sene cezaya razıyım. İşte o davamı isbat ettim, yüzden ziyade yanlısların cedvelini isterseniz takdim edeceğim.

Sâniyen: Ben Denizli Mahkemesinde, kitab ve evraklarımız Ankara'ya gittiği sırada, aleyhimize hüküm verilecek diye telaş ve me'yusiyetle beraber, arkadaşlarıma yazdım. Ve bazı müdafaatımın âhırinde bulunan o yazdığım parça şudur:

Eğer Risale-i Nur'u tenkid fikriyle tedkik eden adliye memurları, imanlarını onunla kuvvetlendirip veya kurtarsalar, sonra beni i'dam ile mahkûm etseler; şahid olunuz, ben hakkımı onlara helâl ediyorum.

Çünkü biz hizmetkârız. Risale-i Nur'un vazifesi, imanı kuvvetlendirip kurtarmaktır. Dost ve düşmanı tefrik etmeyerek, hizmet-i imaniyeyi hiçbir tarafgirlik girmeyerek yapmağa mükellefiz.

İşte ey heyet-i hâkime; bu hakikata binaen Risale-i Nur'un cerhedilmez kuvvetli hüccetleri elbette mahkemede kalbleri kendine çevirmiş, aleyhimde ne yapsanız ben hakkımı helâl ederim, gücenmem.

Bunun içindir ki; eşedd-i zulüm ile bir eşedd-i istibdad tarzında şahsımı hiç ömrümde görmediğim ihanetlerle çürütmekle damarıma dokundurulduğu halde tahammül ettim. Hattâ beddua da etmedim.

Bize karşı bütün ittihamlara ve bütün isnad edilen suçlara karşı elinizdeki Risale-i Nur'un mecmuaları, benim mukabele edilmez müdafaanamem ve cerhedilmez itiraznamemdirler.

Medar-ı hayrettir ki: Mısır, Şam, Haleb, Medine-i Münevvere, Mekke-i Mükerreme allâmeleri ve Diyanet Riyasetinin müdakkik hocaları o Nur mecmualarını tedkik edip hiç tenkid etmeyerek takdir ve tahsin ettikleri halde,

iddianameyi aleyhimize toplayan zekâvetli zât; Kur'anı yüz kırk suredir diye acib ve pek zahir bir yanlışı ile ne derece sathî baktığı

ve Risale-i Nur bu ağır şerait içinde ve benim gurbet ve kimsesizliğim ve perişaniyetimde ve aleyhimde dehşetli hücumlarla beraber yüzbinler ehl-i hakikata kendini tasdik ettirdiği halde,

daha Kur'anın kaç suresi var olduğunu bilmeyen o iddiacı zât "Risale-i Nur Kur'anın tefsirine ve hadislerin teviline çalışmasıyla beraber bir kısmında okuyanlara bir şey öğretme bakımından ilmî bir mahiyet ve kıymet taşımadığı görülmektedir." diye tenkidi ne derece kanundan, hakikattan, adaletten ve haktan uzak olduğu anlaşılıyor.

I also make this complaint to you, that although for two hours you made us listen to the entire forty-page indictment, which contains hundreds of errors and wounds our hearts,

despite my insistence you did not allow me two minutes to read one and a half pages in reply, which were the complete truth. In the name of justice I therefore request that you permit me to read my entire list of objections.

Thirdly: Every government has opponents. But so long as they do not disturb public order, they may not be touched legally.

Is it at all possible then that myself and those like me who are disenchanted with the world and work only for the grave should give up spending the remainder of their lives within the bounds taught by the Qur'an, on the way our forefathers followed for one thousand three hundred and fifty years, in a way permitted by the rules sanctified at all times by three hundred and fifty million believers,

— that we should give up that way, and being coerced by our enemies and their subterfuges, merely for this brief and fleeting worldly life, support the savage laws and principles of an immoral, dissolute civilization, indeed, of a sort of communism, and adopt them as our way?

No law anywhere, and no one the tiniest bit fair, would force us to accept them. We only say to those who oppose us: Don't bother us and we won't bother you!

It is due to this fact that I support neither intellectually nor on scholarly grounds the arbitrary commands of a commander, called laws, which have made Aya Sophia into a house of idols and the Shaykh al-Islam's Office into a girls' high school. And for myself I do not act in accordance with them.

But although for twenty years I have been severely oppressed during my tortuous captivity, I have not become involved in politics, nor provoked the authorities, nor disturbed public order. Although I have hundreds of thousands of Risale-i Nur friends, not a single incident has been recorded involving the disturbance of the peace.

I am fed up with life due to the utterly humiliating and unjust treatment directed at my person here in my exile in the last period of my life, such as I have never before suffered and which has galled me. I feel disgust at freedom even, under this oppression.

#418

I have written you a petition saying that contrary to everyone else, I want not my acquittal but to be convicted and given not a light sentence, I want the heaviest penalty.

For in order to be saved from this unparalleled, extraordinarily tyrannical treatment, there is no solution for me other than entering either the grave or prison.

Hem size şekva ediyorum ki; kırk sahifeli ve yüzer yanlış bulunan ve kalblerimizi yaralayan iddianameyi tamamıyla bize iki saat dinlettirdiğiniz halde,

ayn-ı hakikat birbuçuk sahifeyi ona karşı -ısrarımla beraber- iki dakika okumağa müsaade etmediğiniz için, ona mukabil itiraznamemi tamamıyla okumağa, adalet namına sizden istiyorum.

Sâlisen: Herbir hükûmette muhalifler var. Asayişe ilişmemek şartıyla, kanunen onlara ilişilmez.

Ben ve benim gibi dünyadan küsmüş ve yalnız kabrine çalışanlar; elbette bin üçyüzelli senede, ecdadımızın mesleğinde ve Kur'anımızın daire-i terbiyesinde ve her zamanda üçyüzelli milyon mü'minlerin takdis ettiği düsturlarının müsaade ettiği tarzda hayat-ı bâkiyesine çalışmayı terkedip;

gizli düşmanlarımızın icbarıyla ve desiseleriyle fâni ve kısacık hayat-ı dünyeviyesi için, sefihane bir medeniyetin ahlâksızcasına belki bir nevi bolşevizmde olduğu gibi vahşiyane kanunlara, düsturlara tarafdâr olup onları meslek kabul etmekliğimiz *hiç mümkün müdür?*

Ve dünyada hiçbir kanun ve zerre miktar insaflı bulunan hiç bir insan bunları onlara kabul ettirmeğe cebretmez. Yalnız o muhaliflere deriz: Bize ilişmeyiniz, biz de ilişmemişiz.

İşte bu hakikata binaendir ki; Ayasofya'yı puthane ve Meşihat'ı kızların lisesi yapan bir kumandanın keyfî kanun namındaki emirlerine fikren ve ilmen tarafdâr değiliz ve şahsımız itibariyle amel etmiyoruz.

Ve bu yirmi sene işkenceli esaretimde eşedd-i zulüm şahsıma edildiği halde siyasete karışmadık, idareye ilişmedik, asayişe bozmadık. Yüzbinler Nur arkadaşım varken, asayişe dokunacak hiç bir vukuatımız kaydedilmedi.

Ben şahsım itibariyle hiç hayatımda görmediğim bu âhir ömrümde ve gurbetimde şiddetli ihanetler ve damarıma dokunduracak haksız muameleler sebebiyle, yaşamaktan usandım. Tahakküm altındaki serbestiyetten dahi nefret ettim.

Size bir istida yazdım ki; herkese muhalif olarak ben beraetimi değil, belki tecziyemi talep ediyorum. Ve hafif cezayı değil, sizden en ağır cezayı istiyorum.

Çünkü bu emsalsiz, acib zulmî muameleden kurtulmak için, ya kabre veya hapse girmekten başka çarem yok.

But since suicide is not permitted, and the appointed hour of death is unknown and outside my power, I am resigned to the imprisonment I now suffer in absolute solitary confinement.* However, I am not presenting this petition for the present, for the sake of my innocent companions.

{*The same situation has now continued for seventeen months.}

Fourthly: Confirmed by all that I have written in the Risale-i Nur these thirty years of my life, the period I have called that of the New Said, and the facts concerning my person, and testified to by the fair-minded people and friends who have met with me with serious intention, I state this:

As far as I have been able I have tried to restrain my evil-commanding soul from indulging in self-advertisement, fame-seeking, and pride, and perhaps a hundred times I have wounded the feelings of the Risale-i Nur students who have excessively good opinions of me.

As is confirmed by both my close friends and my brothers, and the signs they have observed, I told them: "I possess nothing, I am the wretched herald of the jeweller's shop of the Qur'an."

It is not winning worldly rank for myself and high position and fame, even supposing I was given high spiritual rank, being frightened of the possibility of my soul taking a share in the service I perform and spoiling my sincerity and pure intention, I decided to sacrifice those ranks and positions for my service.

Yet despite my acting in this way, and my not accepting the gratitude of some of my brothers for their benefiting from the Risale-i Nur—which has been presented in your high court as though it was some political matter of great moment—

you have made their respect for me, which is greater than that of a son for his father, the subject of interrogation. You have driven some of them to deny it. You have made us listen in astonishment.

Can it be imagined a crime for some unfortunate to be praised although he himself is not happy at this and does not consider himself worthy?

Fifthly: I tell you certainly that to accuse the Risale-i Nur students of belonging to a political society and of political involvement when they have absolutely no connection with any society, association, or political movement,

is knowingly or unknowingly to struggle against us on account of a secret atheistic organization which for forty years has been working directly against Islam and belief, or in the name of a sort of communism which produces anarchy in this country.

For three courts of law have acquitted in that respect all the Risale-i Nur students and the treatises of the Risale-i Nur.

Kabir ise, intihar caiz olmadığından ve ecel gizli olmasından şimdilik elime geçmediğinden, beş-altı ay* tecrid-i mutlakta bulunduğum hapse razı oldum. Fakat, bu istidayı masum arkadaşlarımla hatırları için şimdilik vermedim.

{(Haşiyeye): Şimdi onyediy ay oldu aynı hal devam eder.}

Râbian: Benim bu otuz sene hayatımda ve Yeni Said tabiri ettiğim zamanımda bütün Risale-i Nur'da yazdıklarım ve şahsıma temas eden hakikatlarının tasdikiyle ve benimle ciddi görüşen ehl-i insaf zâtların ve arkadaşların şahadetleriyle iddia ediyorum ki:

Ben nefis-i emmaremi elimden geldiği kadar hodfüruşluktan, şöretperestlikten, tefahurdan men'e çalışmışım ve şahsıma ziyade hüsn-ü zan eden Nur talebelerinin belki yüz defa hatırlarını kırıp cerhetmişim.

Ben mal sahibi değilim, Kur'anın mücevherat dükkânının bir bıçare dellâliyım dediğimi hem yakın dostlarım, hem kardeşlerimin tasdikleriyle ve emarelerini görmeleriyle,

ben değil dünyevî makamâtı ve şân u şerefi şahsıma kazandırmak, belki manevî büyük makamât faraza bana verilse de, fakat hizmetteki ihlasıma nefsimin hissesi karışmak ihtimaline binaen korkarak o makamâtı da hizmetime feda etmeğe karar verdiğim

ve fiilen de öylece hareket ettiğim halde; mahkeme-i âlînizde güya en büyük bir siyasî mes'ele gibi, bana karşı bazı kardeşlerimin Nur'dan istifadelerine manevî bir şükran olarak ben kabul etmediğim halde

pederinden çok fazla hürmet etmesini medar-ı sual ve cevap yaptınız. Bir kısmını inkâra sevkettiniz ve bize hayret ile dinlettirdiniz.

Acaba kendi razı olmadığı ve kendini lâıyk bulmadığı halde, başkaların onu medhetmeleriyle o bıçareye bir suç tevehhüm edilebilir mi?

Hâmisen: Kat'iyen size beyan ediyorum ki; hiç bir cem'iyetçilik ve cem'iyetlerle ve siyasî cereyanlarla hiçbir alâkası olmayan Nur talebelerini, cem'iyetçilik ve siyasetçilik ile itham etmek;

doğrudan doğruya kırk seneden beri İslâmiyet ve iman aleyhinde çalışan gizli bir zındıka komitesi ve bu vatanda anarşiliği yetiştiren bir nevi bolşevizm namına bilerek veya bilmeyerek bizimle bir mücadeledir ki,

üç mahkeme cem'iyetçilik cihetinde bütün Nurcuların ve Nur risalelerinin beraetlerine karar vermişler.

Only, Eskişehir Court gave me one year, and out of one hundred and twenty others, fifteen of my friends six months each because of a single matter in a short treatise about the veiling of women, or perhaps because of the sentence: "According to what I have heard, in the centre of government a shoe-shiner behaved impudently towards the semi-naked wife of an important person, and his astonishing unmannerliness dealt a slap in the shameless face of someone opposed to the veiling of women," which was written long ago.

That means, to accuse the Risale-i Nur and its students now is to charge and convict three courts, and to be contemptuous of them.

Sixthly: The Risale-i Nur cannot be combated. All the Islamic scholars who have seen it have confirmed that it is a veracious commentary on the Qur'an, that is, it consists of powerful proofs of its truths. It is a miracle of the Qur'an this century, and a firm barrier for this nation and country against the perils from the North.

I have understood therefore that it is a duty of your court not to scare off its students, but with regard to general rights, to encourage them, and I await this from you.

Thanks to freedom of scholarship, the books and journals of those with no religion and some political atheists, who are harmful for the nation, country, and public security, are not interfered with,

so it surely is not a crime to be a student of the Risale-i Nur and save the belief of the innocent, needy youth and preserve them from immorality; indeed, the Government and Ministry of Education should applaud and encourage it.

My last word: May Almighty God allow the judges to execute the law with true justice. Amen. **For us God suffices and He is the Best Disposer of Affairs.** {Qur'an, 3:173} * **The best of lords and the Best of Helpers.** {Qur'an, 8:40} **All praise be to God, the Sustainer of All the Worlds.**

Said Nursi

#420

My Last Word

I say this to the Judges of the Court:
I have understood from both the indictment and from my long solitary confinement that in this matter it is mostly my person that is under consideration, and it has been seen fit to destroy my character.

As though my person was harmful to the government, public security, and the country, and making religion a screen, I harboured worldly aims, and was pursuing some sort of politics. In the face of this, I tell you the following with complete certitude:

Yalnız Eskişehir Mahkemesi tesettür-ü nisa hakkında bir küçük risalenin birtek mes'elesini belki bu gelen cümleyi "Mesmuatıma göre: Merkez-i hükûmette, bir kundura boyacısı çarşı içinde bir büyük adamın yarım çıplak karısına sarkıntılık edip o acib edebsizliği yapması, tesettür aleyhinde olanın hayâsız yüzüne şamar vuruyor." diye eskiden yazılmış cümle sebebiyle, bir sene bana ve yüzyirmi adamdan onbeş arkadaşşıma altışar ay ceza verdiler.

Demek şimdi Risale-i Nur'u ve şakirdlerini ittiham etmek, o üç mahkemeyi mahkûm etmek ve itham ve ihanet etmek demektir.

Sâdisen: Risale-i Nur ile mübareze edilmez. Onu gören bütün ülema-i İslâm, Kur'anın gayet hakikatlı bir tefsiri, yani hakikatlarının kuvvetli hüccetleri ve bu asırda bir mu'cize-i maneviyesi ve şimalden gelen tehlikelere karşı bu millet ve bu vatanın bir kuvvetli seddi olduğunu tasdik ettiklerinden,

mahkemeniz bunun talebelerini bundan ürkütmek değil, belki hukuk-u âmme noktasında tergiib etmek bir vazifeniz biliyoruz ve onu sizden bekliyoruz.

Millete, vatana, asayişe muzır dinsizlerin ve bazı siyasî zındıkların kitaplarına ve mecmualarına hürriyet-i ilmiye serbestiyetiyle ilişilmediği halde;

masum ve muhtaç bir gencin imanını kurtarmak ve sû'-i ahlâktan kurtulmak için Nur'a talebe olması elbette değil bir suç, belki hükûmet ve maarif dairesi teşvik ve takdir edecek bir halettir.

Son sözüm: Cenab-ı Hak, hâkimleri adalet-i hakikiyeye muvaffak etsin. Âmin deyip, **حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ**

الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ dir.

Said Nursî

Son Sözüm

Heyet-i hâkimeye beyan ediyorum ki:
Hem iddianameden, hem uzun tecridlerimden anladım ki, bu mes'eledede en ziyade şahsım nazara alınıyor ve şahsımı çürütmek maslahat görülüş.

Güya şahsiyetimin idareye, asayişe, vatana zararı var. Ve ben de din perdesi altında dünyevî maksadlar güdüyormuşum, bir nevi siyaset peşinde koşuyormuşum. Buna karşı, size bunu kat'iyetle beyan ediyorum:

Because of these unfounded suspicions, do not injure the Risale-i Nur students by means of slandering my person, for they are devoted to the Risale-i Nur and to this country and nation, and are of great value for them.

For if you do, it could open up the way to much immaterial harm for this country and nation, indeed, to their being exposed to danger. I tell you this certainly too:

whatever is visited on my person in the way of insult, humiliating treatment, slander, torture, and prison sentences, on account of the way I now follow I have decided to accept it — on condition no harm comes to the Risale-i Nur and its students because of me.

There is also reward in this for me in the hereafter. While weeping, I am also pleased since in this way I may be saved from the sins of my evil-commanding soul.

If these wretched innocent people had not been sent to prison along with me, I would have spoken out with great vehemence in your court.

You have seen too that the person who wrote the indictment wants to destroy my character with his misrepresentations and exaggerations, and partly misinterpreting what is written, by showing that all my books and letters, confidential and otherwise, written over these twenty to thirty years of my life were written this year, and had never been seen by any court, or been pardoned, or been subject to the passage of time.

I have said a hundred times that my person is faulty, and the reason that although they have defamed me on every occasion it has had no effect on public regard for me, which is enough to perturb the politicians, is this:

there is an intense and overwhelming need here at this time for a number of people to teach religion and strengthen belief, people who will sacrifice the truth for nothing, make it a tool of nothing, and take no share for their own souls.

Only in this way may what they teach about faith be profited from and come to be believed in with complete certainty.

Bu evham yüzünden, benim şahsiyetimi çürütmek suretinde Risale-i Nur'u ve bu vatana ve bu millete fedakâr ve kıymetdar olan şakirdlerini incitmeyiniz.

Yoksa bu vatana ve bu millete manevî büyük bir zarar, belki bir tehlikeye vesile olur. Bunu da size kat'iyyen beyan ediyorum:

Şahsıma tahkir ve ihanet ve çürütmek ve işkence, ceza gibi ne gelse; -Risale-i Nur'a ve şakirdlerine benim yüzümden zarar gelmemek şartıyla, şimdiki mesleğim itibariyle- kabule karar vermişim.

Bunda da âhiretim için bir sevab var. Ve nefs-i emmarenin şerrinden kurtulmama bir vesiledir diye bir cihette ağlarken memnun oluyorum.

Eğer bu biçare masumlar benimle beraber bu mes'eledede hapse girmese idiler, mahkemenizde pek şiddetli konuşacaktım.

Siz de gördünüz ki, iddianameyi yazan, bin dereden su toplamak gibi yirmi-otuz senelik hayatımda -mahrem ve gayr-ı mahrem bütün kitab ve mektublarımdan- cerbezesiyle ve kısmen yanlış mana vermesiyle güya umum onlar bu sene yazılmış, hiç mahkemeleri görmemiş, af kanunlarına ve mürur-u zamana uğramamış gibi onun ile benim şahsiyetimi çürütmek istiyor.

Ben kendim, şahsımın çürük olduğunu yüz defa söylediğim ve aleyhimde olanlar her vesile ile yine şahsımı çürüttükleri halde, ehl-i siyaseti evhamlandırarak derecede teveccüh-ü âmmeye karşı faide vermediğinin sebebi:

İmanın kuvvetlenmesi için bu zamanda ve bu zeminde gayet şiddetli bir ihtiyac-ı kat'î ile ders-i dinde bazı şahıslar lâzımdır ki, hakikatı hiç bir şeye feda etmesin, hiç bir şeye âlet etmesin. Nefsine hiç bir hisse vermesin.

Tâ ki, imana dair dersinden istifade edilsin, kanaat-ı kat'iyye gelsin.

Yes, it seems that at no time or place was the need so great, for the danger has come in full force from outside.

Although I have admitted and proclaimed that I myself have not met this need, they have supposed that I have met the need to an extent not because of any virtue of mine, but because of the severity of the need and others not being in the forefront.

For a long time I have looked on in astonishment and wonder, but only now understood the wisdom in this public regard, of which I am in no way worthy — despite my fearsome faults. The wisdom in it is this:

Here at this time, the Risale-i Nur and the collective personality of its students have directed that severe need to themselves.

They have supposed my person to be a representative of the Risale-i Nur's wondrous reality and its sincere and pure personality — despite my share of its work and service being only a thousandth— and they have given me the attention.

But this is both harmful for me, and a burden. It is also not my right. But I have remained silent and have accepted the harm for the sake of the Risale-i Nur and its collective personality.

Also, because of my service to it, they have considered my unimportant person to be included in the predictions about the Risale-i Nur, which is a mirror reflecting the All-Wise Qur'an's miraculousness at this time, and the collective personality of its sincere students, made through Divine inspiration by some of the saints such as Imam 'Ali (May God be pleased with him) and Gawth al-A'zam (May his mystery be sanctified).

It seems I was mistaken, for in some places I attributed some of their kind attention to my person, and did not direct it towards the Risale-i Nur.

The reason for this was my weakness; I apparently accepted part of it for myself to prevent the things that might scare away those who help me multiplying and to increase their confidence in what I said.

I warn you! There is no need to defame my transitory person, which is at the door of the grave; there is no necessity to give it so much importance.

In any event you cannot combat the Risale-i Nur, so do not combat it! You cannot defeat it. You will cause great harm to this nation and country by combating it. Anyway you cannot scatter its students.

For the defender of the Qur'an at this time and its heroic actions —which in the view of the Islamic world are like those of former times— will not allow the sons of this land's forefathers, who gave forty to fifty million martyrs on the way of defending the Qur'an, to abandon it.

Evet hiçbir zaman, bu zeminde bu zaman kadar böyle bir ihtiyacı şedid olmamış gibidir. Çünkü tehlike hariçten şiddetle gelmiş.

Şahsımın bu ihtiyaca karşı gelmediğini itiraf edip ilân ettiğim halde, yine şahsımın meziyetinden değil, belki şiddet-i ihtiyaçtan ve zahiren başkalar çok görünmemesinden şahsımı o ihtiyaca bir çare zannediyorlar.

Halbuki ben de çoktan beri buna taaccüb ve hayret ile bakıyordum ve hiç bir cihetle lâıyk olmadığım halde, dehşetli kusurlarımla beraber bu teveccüh-ü âmmenin hikmetini şimdi bildim. Hikmeti de şudur:

Risale-i Nur'un hakikatı ve şakirdlerinin şahs-ı manevîsi, bu zaman ve bu zeminde o şiddetli ihtiyacın yüzünü kendine çevirmiş.

Benim şahsımı -hizmet itibarıyla binden bir hissesi ancak bulunduğu halde- o hârika hakikatın ve o hâlis muhlis şahsiyetin bir mümessili zannedip o teveccühü gösteriyorlar.

Gerçi bu teveccüh hem bana zarar, hem ağır geliyor. Hem de hakkım olmadığı halde hakikat-ı Nuriyenin ve şahsiyet-i manevîyesinin hesabına sükût edip o manevî zararlara razı oluyorum.

Hattâ İmam-ı Ali (R.A.) ve Gavs-ı A'zam (K.S.) gibi bazı evliyanın ilham-ı İlahî ile bu zamanımızda Kur'an-ı Hakîm'in mu'cize-i manevîyesinin bir âyinesi olan Risale-i Nur'un hakikatına ve hâlis talebelerinin şahs-ı manevîsine işaret-i gaybiye ile haber verdikleri içinde benim ehemmiyetsiz şahsımı o hakikata hizmetim cihetiyle nazara almışlar.

Ben hata etmişim ki; onların şahsıma ait bir parçacık iltifatlarını bazı yerde tevil edip Risale-i Nur'a çevirmemişim.

Bu hatamın sebebi de, za'fiyetim ve yardımcılarımı ürkütecek esbabın çoğaltılmaması ve sözlerime itimadı kazanmak için zahiren şahsıma bir kısmını kabul etmişim.

Size ihtar ediyorum: Fânî ve kabir kapısındaki çürük şahsımı çürütmeğe ihtiyaç yok ve bu kadar ehemmiyet vermeğe de lüzum yok.

Fakat Risale-i Nur'la mübareze edemezsiniz ve etmeyiniz. Onu mağlup edemezsiniz. Mübarezede millet ve vatana büyük zarar edersiniz. Fakat şakirdlerini dağıtamazsınız.

Çünkü hakikat-ı Kur'anîyenin muhafazası yolunda kırk-elli milyon şehid veren bu vatandaki geçmiş ecdadlarımızın ahfadlarına bu zamanda hakikat-ı Kur'anîyenin muhafazası ve âlem-i İslâmın nazarında eskisi gibi dindarane kahramanlıkları terk ettirilmeyecek.

Even if they apparently withdraw, those sincere students are still bound to it with all their lives and spirits. They will not abandon the Risale-i Nur, which is a mirror of that reality, thereby harming this nation, country, and public security.

My last word is: But if they turn away, say: “God suffices me, there is no god but He; in Him do I place my trust — He the Sustainer of the Throne [of Glory] Supreme!” {Qur'an, 9:129}

Zahiren çekilseler de, o hâlis şakirdler ruh u canıyla o hakikata bağlıdır. Ve o hakikatın bir âyinesi olan Risale-i Nur'u terkedip, o terk ile vatan ve millet ve asayişe zarar vermeyeceklerdir.

Son sözüm: فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

#422

A Petition Sent To The Cabinet

I have a request of the greatest importance to present to the Cabinet.

I request the Cabinet that the fifteen-page Fifth Ray, which was originally written years ago, and was later included at the end of the more than three-hundred-page collection called The Illuminating Lamp (Siracü'n-Nur), and was the reason for the collection being collected up by the Cabinet, be removed from The Illuminating Lamp.

For it has been established that the work is in many ways useful for the disaster- stricken, the elderly, and those who have fallen into doubt concerning their faith.

I request that the piece which is imagined to be harmful is banned, but permission is given for the remaining three hundred pages to be published, so that the calamity-stricken and the elderly can receive solace from it and the needy can profit from the truths of belief that it contains.

Moreover, in the four-hundred-page Zülfikâr, two pages written thirty years ago expounding two verses about inheritance and the veiling of women in reply to the philosophers of Europe,

and one line about banks in Signs of Miraculousness (Isharat al-I'jaz), published thirty years ago, about the verse **But God has permitted trade and forbidden usury**, {Qur'an, 2:275}

and approximately a line written thirty years ago while I was in the Darü'l-Hikmet, among the six questions asked of the Shaykh al-Islam's Office by the head cleric of the Anglican Church — I request that these passages are excised

and the Zülfikâr collection, which has been confiscated on the pretext of those two pages and one line —because they are not in conformity with the present Civil Code— is returned. For it has been highly praised by the Islamic world and its benefits have been seen in fact, and it proves wonderfully three of the pillars of belief. This is what we request and it is our right.

Heyet-i Vekile'ye Gönderilmiş Bir İstidadır.

Heyet-i Vekile'ye gayet ehemmiyetli bir ricam var:

Risale-i Nur'dan "Siracünnur" namındaki üçyüz sahifeden ziyade mecmuanın âhırinde ve aslı çok zaman evvel yazılan ve onbeş sahife kadar olan ve Heyet-i Vekilece o mecmuanın toplanmasına vesile bulunan Beşinci Şua,

herkese, hususan musibetzedelere ve ihtiyarlara ve imanda şübhelere düşenlere pekçok faideleri tahakkuk eden Siracünnur'dan,

o zararlı tevehhüm edilen parçayı çıkarıp yasak ederek, mütebâki üçyüz sahifenin neşrine izin verilmesini ve tesellisinden tam istifade eden bütün musibetzedeler ve ihtiyarlar ve iman hakikatlarına muhtaçlarla beraber Heyet-i Vekile'den rica ederiz.

Hem dört yüz sahifelik Zülfikâr'da otuz sene evvel Avrupa feylesoflarına karşı yazılan irsiyet ve tesettür hakkındaki âyetin tefsiri iki sahife,

hem otuz sene evvel tab'edilen İsharat-ül l'caz'da **أَحَلَّ اللَّهُ**

الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا âyetine dair yazılan, bankaya dair bir satır

ve hem otuz sene evvel ben Dâr-ül Hikmet'te iken İngiltere'nin Anglikan Kilisesi'nin baş papazının Meşihat-ı İslâmiyeden sorduğu altı sual içinde bir satır kadar yazılan yazıların kaldırılarak

şimdiki kanun-u medenîye uygun gelmediği -iki sahife bir satır- bahanesiyle müsadere edilen ve âlem-i İslâmca çok tahsin ile çok menfaati bilfiil görülen ve üç rûkn-ü imanîyi hârika bir tarzda isbat eden o Zülfikâr mecmuamızı iade etmesini rica edip istiyoruz ve hakkımızdır.

Just as if five words of a letter are censored, the remainder are permitted, so we are seeking this important legal right of ours.

We demand that together with the Qur'an and the lovers of faith who through the Risale-i Nur serve the nation, country and public security, we are delivered from the oppression of those who make mountains out of molehills concerning us.

Also, I have not seen a copy of The Six Attacks for eighteen years, which I wrote when full of anger at the severe repression I was suffering at that time;

saying it was confidential I did not give permission for it to be published. Anyway it came into the hands of three or four courts, and they returned it to its owners.
Said Nursi

#423

In His Name, be He glorified!

[This is written to thank the experts' committee of the Directorate of Religious Affairs. I shall explain three 'Points' in order to assist in amending their minor criticisms, the answer of which is clear.]

The First: I thank those scholars in three ways. For myself I am grateful to them.

Firstly: Apart from the Fifth Ray, their summarizing appreciatively the other thirteen parts of The Illuminating Lamp Collection.

Secondly: Their refuting the allegations made against us of founding a sufi order, setting up a political society, and breaching security.

Thirdly: Their corroborating my case in court. That is, I told the court: If there is any fault, it is mine. The Risale-i Nur students are sincere and innocent, and work at the Risale-i Nur for their faith.

Thus, their committee of experts also exonerates the Risale-i Nur students, and ascribes all the fault to me. So I say to its members: May God be pleased with you!

Only, they made partners in my crime the late Hasan Feyzi and the late Hafiz Ali, and two or three others who are the heirs of those two blessed martyrs and work according to their system. But they were wrong in one way.

For they were ahead of me not in faults but in the service of belief, and were given to me by Divine grace as assistants, out of mercy for my weakness, and were free of my faults.

Bir mektubda beş kelime sansür edilse bâki kısmına izin verilmesi gibi, biz de kanunen ehemmiyetli bu hakkımızı isteriz.

Ve hakkımızda habbeleri kubbeler yapanların zulmünden kurtarılmamızı, millet ve vatan ve asayişe Nurlarla hizmet eden Kur'an ve imanperverlerle beraber taleb ederiz.

Hem onsekiz sene evvel şiddetli bir zulme maruz olduğum hiddetli bir zamanımda yazdığım Hücumat-ı Sitte'yi onsekiz seneden beri görmediğim gibi,

mahrem deyip neşrine izin vermemişim ve hem üç-dört mahkemenin eline geçmiş, o risaleyi sahiblerine iade etmişlerdir.
Said Nursi

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

[Diyanet Riyasetindeki ehl-i vukufa bir teşekkürname ve tedkiklerindeki cüz'î ve cevabı zahir ve verilmiş tenkidlerine tashihle yardım etmek için üç noktayı beyan edeceğim.]

Birincisi: Üç cihetle o âlimlere teşekkür ederim. Şahsım itibarıyla minnettarım.

Birincisi: Siracünnur mecmuasının Beşinci Şua'dan başka onüç parçasını takdîr-kârane hülâsa etmeleridir.

İkincisi: Medar-ı ittihamımız olan, tarikatçılık ve cem'iyetçilik ve emniyeti ihlâl bahanelerini reddetmeleridir.

Üçüncüsü: Benim mahkemedeki davamı tasdikleridir. Yani, mahkemeye dedim: Kusur varsa bütün o kusur benimdir. Nur talebeleri hâlis ve masum olup, imanları için Nurlara çalışmışlar.

İşte o ehl-i vukuf dahi Nurcuları kurtarıyorlar. Bütün kusuru bana veriyorlar. Ben de onlara, Allah sizden razı olsun derim.

Yalnız merhum Hasan Feyzi ve merhum Hâfız Ali'yi ve o iki mübarek şehidin sisteminde ve vârislerinden iki-üç zâtı benim suçuma şerik etmişler. Fakat bir cihette sehv etmişler.

Çünkü o zâtlar, kusurda değil belki hizmet-i imaniyede benden ileri ve benim hatalarımdan müberra olarak, za'fiyetime merhameten inayet-i İlahiye tarafından bana yardımcı verilmişler.

Second Point: The committee of experts said that some of the narrations in the Fifth Ray are 'dubious' and others are 'false,' and that some were misinterpreted. This was written in the same way as the indictment in Afyon, which was against us.

But I proved in a table fifteen pages long that it contained eighty-one mistakes. The respected committee of experts should see the table. An example of one of the mistakes is as follows:

The prosecutor said: "All the interpretations are wrong, and the narrations are either false (mawdu') or dubious."

And I say: To interpret a Hadith means saying that such-and-such a meaning is possibly or probably intended by the Hadith. According to logic, it is possible to refute the possibility of that meaning only by proving its impossibility.

#424

But just as the meaning has been seen this century and has been realized, so one aspect of the universality of the Hadith's allusive level of meaning has observedly shown one flash of its miraculous predictions to be true at this time, and can therefore in no way be denied or objected to.

It has also been proved in the table that the prosecutor's saying that "all the narrations are either false or dubious" is wrong in three respects.

The First: *It is wrong in ten respects to deny such narrations in their entirety*, for Imam Ahmad ibn Hanbal, who memorized a million Hadiths, and Imam Bukhari, who memorized five hundred thousand, did not have the courage to deny them,

and anyway such a denial is not possible; and the prosecutor has not seen all the books of Hadiths; and most of the Umma every century have awaited the appearance of what those narrations signify or to witness one aspect of their general meanings;

and they have just about been accepted by the Umma; and a number of aspects and samples of them which are completely true have appeared and been seen.

The Second Respect: The meaning of mawdu' is that a narration is not a Hadith with an authenticated chain of authorities. It does not mean that its meaning is wrong.

Since among the Umma, especially the people of reality and those who have had uncovered to them the realities, and some of the Hadith scholars and those qualified to interpret the law, have accepted them and awaited the appearance of what they indicate,

surely those narrations contain truths which look to everyone, like proverbs.

The Third Respect: What question or narration is there that in one of their books the scholars, whose ways and schools are all different, have not objected to it?

İkinci Nokta: O ehl-i vukuf, Beşinci Şua'daki rivayetlerin bir kısmına zaîf ve bir kısmına mevzu' demişler ve tevillerinin bir kısmına yanlış demişler ki; bu Afyon'da aleyhimizde iddianame o tarzda yazılmış

ve onbeş sahifede seksenbir yanlış yaptığını bir cedvelde isbat etmişiz. Muhterem ehl-i vukuf o cedveli görsünler. Bir tek nümunesi şudur:

İddiacı demiş: Bütün tevilleri yanlıştır ve o rivayetler, ya mevzu' veya zaîftir.

Biz dahi deriz: Tevil demek, yani bu mana bu hadîsten murad olmak mümkündür, muhtemeldir demektir. Mantıkça o mananın imkânını reddetmek ise, muhaliyetini isbat etmek ile olur.

Halbuki o mana göz ile görüldüğü ve tahakkuk ettiği gibi, hadîsin mana-yı işarî tabakasının külliyyetinde bir ferd olması bilmüşahede mu'cizane bir lem'a-yı ihbar-ı gaybîyi, bu asrın gözüne gösterdiğinden, hiç bir cihetle kabil-i inkâr ve itiraz olamaz.

Hem o "Bütün rivayetler mevzudur veya zaîftir" iddiacının demesi üç vecihle yanlış olduğu, cedvelde isbat edilmiş:

Birisi: Bir milyon hadîsi hıfzına alan İmam-ı Ahmed İbn-i Hanbel ve beşyüz bin hadîsi hıfzeden İmam-ı Buharî'nin cesaret edemedikleri

ve o nefyin isbatı kabil olmadığı ve bütün hadîs kitaplarını görmediği ve ümmetin ekseriyeti her asırda o rivayetlerin manalarının zuhurlarını veya o küllînin bir ferdi görmek için bekledikleri

ve ümmetçe telakki-i bilkâbul derecesine yakınlaşmış ve ayn-ı hakikat bazı nümune ve ferdleri meydana çıkıp görüldüğü halde, *o rivayetleri külliyyetle inkâr etmek on cihetle hatadır.*

İkinci Vecih: Mevzu'dur manası; bu rivayet an'aneli, senedli hadîs değil demektir. Yoksa manası yanlıştır demek değildir.

Madem ümmette, hususan ehl-i hakikat ve keşf ve bir kısım ehl-i hadîs ve ehl-i içtihad kabul edip manalarının vuku'larını beklemişler.

Elbette o rivayetlerin durub-u emsal gibi umuma bakan hakikatları vardır.

Üçüncü Vecih: Hangi mes'ele veya rivayet var ki; meşrepleri, mezhepleri muhtelif âlimlerin bir kitabında ona itiraz edilmesin.

For example, one of the narrations about the appearance of several Dajjals (Antichrists) within Islam is the following Hadith, which foretells explicitly the dissension of Hulagu and Jenghiz:

“The ‘Abbasid Caliphate will long continue, until it falls into the hands of the Dajjal.”* Like this Hadith, which states that after five hundred years a Dajjal will appear in Islam, numerous narrations give news of the figures that will appear at the end of time.

{*See, al-Hindi, Kanz al-‘Ummal, xiv, 271, No: 33,436; Musnad al-Firdaws, iii, 447; Majma’u’l-Zawa’id, v, 186; Jam’u’l-Fawa’id, i, 849.}

Nevertheless, some of the mujtahids who were of different schools, or whose ideas were extreme, did not accept them, saying they were either unauthenticated or dubious. Anyway...

the reason I have cut this long story short is related to the Risale-i Nur, for just as four severe earthquakes coincided with the Risale-i Nur being attacked, demonstrating the earth’s wrath, so during the hours I was writing this reply, two severe earthquakes occurred here. It was like this:

#425

It was two earthquakes ‘coinciding’ with the suffering I was experiencing from the wounds caused by the surgical operation of the experts’ report, which had been given me that evening, and from my pitiful difficulties at having no contact with others and having to write myself with my wretched pen.

Yes, I received that evening the report from the Directorate of Religious Affairs, on which I had placed most trust during my eight months of distress in solitary confinement, and had expected would come to our assistance.

This morning I understood that with the most trivial matters they had helped not me but the public prosecutor. I saw that they said: “Said said that the last four earthquakes were instances of the Risale-i Nur’s wonder-working.”

Then, when intending to write, as I had written in the table of errors: “Like acceptable alms-giving, the Risale-i Nur is a means of calamities being repulsed. Whenever it is attacked, calamities seize the opportunity and occur. Sometimes too the earth rages,”

two severe earthquakes* occurred here, which made me give up writing the piece, so I am leaving it and passing on to the third Point.

{*These two earthquakes coincided with Friday, 18.9.1948, in the morning. Signed in the name of the Risale-i Nur students being held in Afyon Prison, Halil, Mustafa, Mehmed, Feyzi, Husrev}

Meselâ: İslâm içinde birkaç deccal geleceğine dair rivayetlerden birisi bu hadîs-i şerif, sarîh bir surette Cengiz ve Hülâgu fitnesinden haber verir.

لَنْ تَزَالَ الْخِلَافَةُ فِي وَلَدِ عَمِّي صِنُو أَبِي الْعَبَّاسِ حَتَّى

يُسَلِّمَهَا إِلَى الدَّجَالِ Yani "Uzun zaman hilafet-i Abbasiye devam edecek, sonra o saltanat deccal eline geçecek" diye beşyüz seneden sonra İslâm içine bir deccal gelecek, o hilafeti bozacak gibi ki; eşhas-ı âhîrzamandan çok rivayetler haber verdikleri halde,

mezhebi ayrı veya fikri müfrit bir kısım ehl-i içtihad kabul etmemişler, mevzu veya zaîftir demişler. Her ne ise..

şimdi bu uzun kıssayı kısa kesmeme sebep, Risale-i Nur ile alâkadar ve Nurlara hücumun aynı zamanında zeminin hiddetini gösteren dört büyük zelzelenin tevafuku gibi bu cevabı yazdığım aynı saatte burada iki şiddetli zelzele vuku buldu. Şöyle ki:

Akşamda elime verilen ehl-i vukufun raporundaki ameliyat-ı cerrahiye'nin yaralarından elîm bir teessür ve temassızlıktan hazîn bir zahmetle kendim perişan kalemimle yazmaktan teellüm hissederken, iki zelzelenin tevafukudur.

Evet sekiz ay tecrid ve sıkıntılar içinde en ziyade güvendiğim ve raporlarıyla imdadıma yetişmelerini beklediğim Diyanet Riyaseti dairesinden gelen raporu akşamdan aldım.

Bu sabah bildim ki; pek ehemmiyetsiz şeylerle imdadıma değil, belki iddiacıya yardım ederek: "Geçen dört zelzeleler Nur'un kerametlerindendir, Said demiş." dediklerini gördüm.

Cedvelde yazdığım gibi: *Nurlar, sadaka-i makbule misillü belaların def'ine bir vesiledir, ne vakit Nurlara hücum edilse, musibetler fırsat bulup gelirler ve bazan da zemin hiddet eder*, diye yazmağa niyet ederken

burada iki şiddetli zelzele* beni o bahsi yazmaktan vazgeçirdi. Onu bırakıp üçüncü noktaya geçiyorum.

{(Haşiye): Bu iki zelzele 18.9.1948 tarihine müsadif, cum'a günü kuşluk vakti olmuştur. Afyon hapsinde Risale-i Nur talebeleri namına Halil, Mustafa, Mehmed Feyzi, Hüsrev}

Third Point: Exacting, veracious, and fair-minded scholars of the experts' committee!

A long-standing and acceptable practice among scholars is their writing eulogies and praises, sometimes exaggerated, sometimes the opposite, at the ends of fine works written by others, and publishing them,

and the authors in question being grateful and pleased at the writers of such eulogies, and their rivals also not accusing them of boasting.

So I have been unable to equate it with careful study, precise knowledge, kind assistance, and fairness, that you should have considered it self- advertisement that I did not altogether reject the eulogies written by some special and sincere students of the Risale-i Nur in the style of the late Hasan Feyzi and the martyr Hafiz Ali, which they wrote with the idea of assisting me in my helplessness, weakness, aloneness, and exile in the face of so many unfair people attacking and objecting to me savagely, and to encourage the needy to embrace the Risale-i Nur. I was sorry at this.

Those pure-hearted friends of mine never thought of politics, but verified by mathematical reckoning said: "One aspect and minor meaning of the Hadith's universal allusive meaning at this time is the Risale-i Nur," which cannot be said to be wrong. For time is proving it right.

In any event, even if it was very exaggerated or even wrong, it would still only be a scholarly mistake. And everyone can write his own opinions.

#426

You know how many various views and opinions are written in the works of the twelve schools of the Shari'a, and particularly in the Hanafi, Maliki, Shafi'i, and Hanbali Schools, and of the nearly seventy authorities of the sciences of theology (kalam) and the principles of religion.

However, never at any time has the need for agreement between the scholars of religion been as great as it is at present, and for them to avoid dispute. Now we are compelled to leave aside conflict in secondary matters and not to make them the subject of dispute.

I Have Three Questions To Ask Of The Equitable Hojas Of The Committee Of Experts:

The First: Is a person guilty of an offence if someone praises him with a good intention?

Especially if he does not want it — could it be thought self-love if as far as he can he either rejects such praise or directs it towards someone else, but in order not to lose his sincere friend, does not scold him, and responds with silence and saying that the praise is a hundred times greater than his due?

Üçüncü Nokta: Ey müdakkik ve hakikatlı ve insaflı ehl-i vukuf âlimlerimiz!

Eskiden beri ehl-i ilim mabeyninde bir makbul âdet-i müstemirreye binaen yeni te'lif edilen güzel kitabların âhirlerinde başkaların o kitaba medhiyeleri ve takrizleri ve mübalağane ve bazan müfritane senaları yazılıp neşredildiği

ve müellif kemal-i memnuniyetle o takrizcilere minnettar olduğu ve rakibleri dahi onu hodfüruşlukla ittiham etmedikleri halde,

Nur'un bir kısım has ve hâlis şakirdlerinin ve merhum Hasan Feyzi ve şehid Hâfız Ali tarzında yazdıkları takrizleriyle aleyhime şiddetli hücum eden pekçok insafsız muarızlara karşı aczime, za'fıma, garibliğime, kimsesizliğime yardım ve Nurlara muhtaçları teşvik fikriyle olan medhiyelerini bütün bütün reddetmediğimi ve şahsıma ait kısmını Nurlara çevirdiğimi bir hodfüruşluk telakki etmenizi kemal-i dikkatinize ve tahkikî ilminize ve şefkatkârane muavenetinize ve insafınıza yakıştıramadığımdan müteessir oldum.

Ve o medhiyeleri yazan sâfi arkadaşlarımdan hiç siyaseti düşünmeyerek riyazî bir hesaba: "Mana-yı işarî külliyyetinin bir mâsadaki ve cüz'î bir ferdi bu zamanda Risale-i Nur'dur." demelerine hata denilmez. Çünkü, zaman tasdik ediyor.

Haydi çok mübalağa veya hata dahi olsa, ilmî bir hatadır. Herkes kendi kanaatını yazabilir.

Acaba Şeriatta oniki mezheb; hususan Hanefî, Mâlikî, Şafiî, Hanbelî Mezheplerinde ve yetmiş yakın ilm-i kelâm ve usûl-üd din dairesindeki allâmelerin fırkalarında ne kadar ayrı ayrı kanaatlar ve fikirler kitablara yazılmış bilirsiniz.

Halbuki bu zaman kadar, hiç bir zaman, din âlimlerinin ittifakına ve münakaşa etmemesine muhtaç olmamış. Şimdilik teferruattaki ihtilafı bırakmağa ve medar-ı münakaşa etmemeğe mecburuz.

Ehl-i Vukufun İnsaflı Hocalarından Üç Sualim Var:

Birisi: Bir adam, diğer bir adamı sâfi bir niyetle onu medhetmekle mes'ul olur mu?

Hususan o istemediği, elinden geldiği kadar o medihleri ya red veya başkasına çevirdiği ve o hâlis dostunu kaçırmamak için onu tekdir etmeyip, medhini yüz derece haddimden fazladır diye sükût ile mukabele etmesi hiç hodfüruşluk sayılır mı?

The Second Question: At this time of terrible attacks on religion and momentous religious questions, should a lover of the truth from among the Risale-i Nur students be deserving of such blame and insult because of a harmless, minor scholarly error and a mistaken view?

Is it permissible that while awaiting from masters like yourselves a gentle warning, the student who wrote the eulogy should be dealt a blow in this way with the hand of the judiciary?

The Third Question: Are these criticisms of yours, related to only one or two matters, fitting for the Risale-i Nur, which these twenty years has never been shaken by its innumerable opponents and has strengthened the belief of thousands of needy people?

Also I remind those exact scholars of the following: because they saw a letter of mine at the top of Ahmed Feyzi's eulogy, they criticize me in their report as though I had written the eulogy to myself.

But the letter was written in order not to accept the praises for myself, and to have them cut out of the eulogy, and I did cut out a part of them. Others I was going to modify, but being forced to hurry, I sent the letter to one of my brothers without completing it.

He then put the letter at the beginning of the eulogy. Then when it was being sent to a private person, it was seized by the government.

Is such a private eulogy, which was purely scholarly and a personal view, and was sent from friend to friend with the idea of consulting about modifying it, deserving of such vehement objections?

#427

Moreover, the two small collections bound in red and black consisted of a number of confidential letters written privately to friends in order to congratulate, encourage, and gratify them.

Anyway, one or two people had been interested in them, and had gathered them together in a book so they should not get lost. In the searches it fell into the hands of the police.

Is there any need to put forward absurd suppositions about such letters, make them the subject of interrogation, and try to relate them to politics?

Is it not like being blind to the terrible dragons assaulting the Qur'an, and not even looking at them, and trying to combat pestilential mosquitoes?

Does it not infer by ignoring Saraçoğlu, who calls religion and the training of Muhammad "poison",

İkinci Sual: Acaba ortalıkta din aleyhinde bu dehşetli hücumlar ve dağ gibi dinî mes'eleler içinde Nur şakirdlerinden bir hakikat âşıkı zararsız ve cüz'î bir hata-i ilmî ve yanlış bir kanaatı cihetinde böyle takdir ve tezyife müstehak olur mu?

Siz gibi üstadlardan -medhiye yazan talebe- şefkatle hatasını ihtar beklerken böyle adliye eliyle tokatlamak caiz olur mu?

Üçüncü Sual: Bu yirmi senedir hadsiz muarızlara karşı sarsılmayan ve yüzbinler muhtaçların imanlarını kuvvetlendiren Risale-i Nur'a bir-iki mes'ele için bu tarz tenkidiniz yakışır mı?

Hem o müdakkik âlimlere bunu hatırlatıyorum ki; raporlarında, Ahmed Feyzi'nin medhiyesinin başında bir mektubumu görmelerinden, güya o medihleri ben kendime yapmışım gibi tenkid ediyorlar.

Halbuki o mektubum benim şahsımın hakkındaki medihlerini kabul etmemek ve kaldırmak için idi ki, bir kısmını kaldırdım. Bir kısmını da ta'dil edecektim. Fakat acele edip tam yapmadan o mektubu bir kardeşime göndermişim.

Onlar dahi o mahrem medhiyenin başına koyup hususî bir zâta gönderdikleri zaman hükûmetin eline geçmiş.

Acaba böyle hususî takriz ve sırf ilmî ve bir kanaat-ı vicdaniye ve mahrem arkadaşların mabeyninde ve sonra tam ta'dil etmek fikriyle bir meşveret tarzında gezmesi, bu şiddetli itiraza müstehak olur mu?

Hem kırmızı ve siyah cildli iki mecmuacık, arkadaşlara hususî ve tebrik ve teşvik ve taltif için yazılmış bazı hususî mektublardır.

Her nasılsa bir-iki zât merak edip zayi' olmasın diye bir deftere toplamış. Taharride zabıta eline geçmiş.

Acaba böyle mektublardan ahkâm çıkarmak ve sual ve cevaba medar etmek ve siyasete temas ettirmeğe çalışmağa hiç ihtiyaç var mı?

Kur'ana hücum eden dehşetli ejderhaları görmüyor, bakmıyor, sineklerin ısırmasıyla uğraşıyor gibi olmaz mı?

Dini ve terbiye-i Muhammediyeyi zehir diyen Saraçoğlu'nu bırakıp,

and by disputing The Illuminating Lamp, which demonstrates the Qur'anic reality as clearly as the sun and proves it to be the perfect cure for mankind's wounds, assisting in the confiscation of that collection?

We await from persons like yourselves balm for our wounds, and your insight and assistance, and we are not offended at your minor criticisms.

Prisoner,
Said Nursi

In His Name, be He glorified!

[This forms the introduction to the pieces that follow it.]

With the idea of helping a little to refute with true, fair evidences Afyon Court's decision against us and turn the Appeal Court in our favour, and in order to indicate briefly some of the errors in the indictment,

we have written exactly the pieces from the confidential treatises which they mentioned as being offences; pointing out the errors, we show those who are convicting us to be guilty of an offence.

For instance: In order to have me sentenced to the heaviest penalty, they wrote at the end of the indictment as an index of all my crimes: "The matters Said Nursi rejects: One: the abolition of the Empire and Caliphate."

This is both wrong and an oversight. For fifteen years ago in Eskişehir Court I replied to a question about my writing in the Twenty-Sixth Flash, the Treatise For the Elderly: "I was grieved at the passing of the sovereignty of the caliphate," and my reply silenced the court.

Anyone who considers to be a crime an unimportant memory, faded with time, which was covered by the pardon and has been acquitted, is himself guilty.

#428

As documentary evidence for this imaginary crime, they showed a Hadith from one of the Flashes, which is also found in The Miracles of Muhammad (PBUH): "After me the caliphate will last thirty years, then it will be rapacious monarchy, then corruption and tyranny."* That is, after the four Rightly- Guided Caliphs there will be corruption. {*Musnad, iv, 273; v, 220, 221; Qadi Iyad, al-Shifa, i, 340.}

I wrote in one of my old treatises that this Hadith contained three miraculous prophecies. Then in the indictment, it gave as my crime: "In one of his treatises Said says: 'After the caliphate will be tryanny and corruption.'"

hakikat-ı Kur'aniyeyi güneş gibi gösteren ve nev'-i beşerin yaralarına tam tiryak olduğunu isbat eden Siracünnur ile münakaşa ederek, Nur'un o mecmuasının âhırine ilhak edilen bir risalede zayıf hadîslerin tevilleri var diye, o mecmuanın müsadereğine yardım etmek çıkmaz mı?

Bizler siz gibi zâtlardan yaralarımıza merhem sürmek ve ferasetinizle yardım bekler ve cüz'î tenkidlerinizden gücenmeyiz.

Mevkuf
Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

(Aşağıda yazılan fıkraların mukaddimesidir.)

Mahkeme-i Temyiz'in lehimizde olarak aleyhimizdeki Afyon kararnamesini haklı ve hakikatlı deliller ile bozmasına bir cüz'î yardım etmek fikriyle,

kararnamede olan sehivlerden bir kısmına kısa işaretler için, aşağıda onların mahrem risalelerden suç mevzuu diye zikrettikleri fıkraları aynen kaydedip yanlışlarını göstererek bizi mahkûm edenleri mes'ul ederiz.

Ezcümle: Beni şiddetli ceza ile mahkûm etmek için bütün suçlarımın fihristesi olarak kararın âhırinde yazmışlar ki: "Said Nursî'nin reddettiği maddeler biri: "Saltanat ve hilafetin ilgası."

Hem hata, hem sehivdir. Çünkü İhtiyar Lem'asında "Hilafet saltanatının vefatı beni mahzun eyledi." diye yazdığımı onbeş sene evvel Eskişehir Mahkemesine cevap verdim, sustular.

Mürur-u zamana uğramış, af kanunu ve beraet görmüş ehemmiyetsiz bir hatırayı suç sayan, kendisi suçlu olur.

Hem bu mevhum suça bir sened diye, benim bir Lem'ada ve Mu'cizat-ı Ahmediye'de (A.S.M.) bir hadîs-i şerifte: إِنَّ

الْخِلَافَةَ بَعْدِي ثَلَاثُونَ سَنَةً ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا عَضُوضًا

وَفَسَادًا وَجَبْرُوتًا Yani, Hulefa-i Raşidîn'den sonra bir fesad olacak.

İşte bu hadîs üç mu'cize-i gaybiyeyi gösterdiğini bir eski risalemde yazmıştım. Kararname benim bir suçum olarak, Said bir risalede demiş: "Hilafetten sonra ceberut ve fesad olacak."

You superficial committee! Anyone who considers it a crime to explain the miraculous prediction of a Hadith which foretells the widespread spiritual and material corruption among mankind of the present and an event that will cause chaos on the earth, is himself guilty both spiritually and materially.

They also wrote that "a person is guilty of political reaction if he calls innovation, misguidance, and atheism, the reforms, such as the closure of the sufi tekkes and zaviyes and the religious schools; the acceptance of secularism; the establishment of nationalist principles instead of Islam; the wearing of the brimmed hat; the banning of Islamic dress for women; the enforced use of the Latin alphabet in place of the Qur'anic alphabet; the ezan and iqama being recited in Turkish; the prohibition of religious instruction in schools; the recognition of equal rights for women and in inheritance; and the abolition of polygamy.

Unfair committee! The Qur'an of Miraculous Exposition has every century been the sacred, heavenly guide of three hundred and fifty million people, the programme of all their happiness, and the sacred treasury of the life of this world and the next.

If it is possible to deny numerous of its explicit verses, which do not bear interpretation, about the veiling of women, inheritance, polygamy, the recollection of God, instruction in religious knowledge and its dissemination, and the preservation of the marks of religion,

and to make guilty of crimes all the authoritative Islamic interpreters of the law and all the Shaykh al-Islam's,

and if you can annul the passage of time, quash the numerous court acquittals, and the legal pardons, and abolish confidentiality and the private side of things, and freedom of conscience and freedom of thought, and intellectual and scholarly opposition, and remove them from this country and its governments, you can make me guilty of these things. Otherwise in the court of truth, reality, and justice you will be awesomely guilty!
Said Nursi

#429

[Although it is against them, a piece the court astonishingly showed to be against us.]

Ey sathî heyet! Bir işaret-i gaybiyede bu zamanımızda maddî ve manevî en büyük bir fesad-ı beşerîyi ve zemini zîr ü zeber eden bir hâdiseyi haber veren bir hadîsin i'cazını beyan etmeği suç sayan, maddeten ve manen suçludur.

Hem suçlarından diye: "Tekye ve zaviyelerin ve medreselerin kapatılması ve lâikliğin kabulü, İslâmiyet yerine milliyet esaslarının konulması, şapka giyilmesi, tesettürün kaldırılması, latin harflerinin huruf-u Kur'aniye yerinde cebren kabulü, Türkçe ezan ve kamet okunması, mekteplerde din derslerinin kaldırılması, kadınlara erkekler derecesinde irsiyet ve hak tanınması ve taaddüd-ü zevcatın kaldırılması gibi inkılab hareketlerini bid'at, dalalet, ilhaddır diyen, irtica ile suçludur." diye yazmışlar.

Ey insafsız heyet! Eğer her asırda üçyüzelli milyonun kudsi ve semavî rehberi ve bütün saadetlerinin programı ve dünyevî ve uhrevî hayatın mukaddes hazinesi olan Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın

tesettür ve irsiyet ve taaddüd-ü zevcat ve zikrullah ve ilm-i dinin dersi ve neşri ve şear-i diniyenin muhafazası haklarında gelen ve tevil kaldırmaz sarîh çok âyât-ı Kur'aniyeyi inkâr etmek

ve bütün İslâm müçtehidlerini ve umum şeyhülislâmları suçlu yapmak mümkün ise

ve mürur-u zamanı ve müteaddid mahkemelerin beraetlerini ve af kanunları ve mahremiyet ve mahrem vechini ve hürriyet-i vicdan ve hürriyet-i fikri ve fikren ve ilmen muhalefeti memleketten ve hükûmetlerden kaldırabilerseniz, beni bu şeylerle suçlu yapınız. Yoksa siz hakikat ve hak ve adalet mahkemesinde dehşetli suçlu olursunuz.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

[Mahkemenin hayretle -aleyhlerinde iken- aleyhimizde yazdığı bir fıkradır.]

I say in this court of law that if there is any justice on the face of the earth, it will reject the unjust decision to convict a man who, basing it on the agreement and confirmation of three hundred and fifty thousand Qur'anic commentaries and following the beliefs of our forefathers for one thousand, three hundred and fifty years, expounded a Divine rule that has been considered most sacred and genuine in the social life of three hundred and fifty million Muslims every century for one thousand three hundred and fifty years; it should quash the judgement.

[A piece which the court wrote with astonishment and appreciation in its decision, as though it was against us, but which in fact condemns them.]

In the Twenty-Sixth Letter, Said Nursi speaks of himself like this: "This wretched brother of yours has three personalities which are far from each other.

"The First : In regard to being the herald of the elevated treasury of the All- Wise Qur'an, I have a temporary personality which pertains solely to the Qur'an.

The extremely exalted character demanded by the position of herald is not my character; I do not possess such a character. It rather consists of the qualities necessitated by the position and the duty.

Whatever you see in me of this sort of quality, is not mine, so do not consider me as possessing it; it belongs to the position.

"The Second Personality : Through Almighty God's grace, a personality is given me at the time of worship, when I am turned towards the Divine Court; this personality displays certain marks.

These marks arise from "knowing one's faults, realizing one's want and impotence, and seeking refuge in utter humility at the Divine Court," which are the basis and meaning of worship.

Through this personality, I know myself to be more wretched, powerless, wanting, and faulty than everyone.

Should the whole world praise and applaud me, they could not make me believe that I am good or possess perfection of any sort.

"The Third : I have my true personality, that is, the degenerate personality of the Old Said, that is, certain veins of character inherited from the Old Said. Sometimes it inclines to hypocrisy and desires rank and position.

#430

Also, because I do not come of a noble family, lowly characteristics are to be observed, like my being frugal to the point of miserliness. My brothers!

I am not going to describe the many secret faults and ills of this personality, lest I chase you away altogether. ...

Ben de adliyenin mahkemesine derim ki: Bin üçyüzelli senede ve her asırda üçyüzelli milyon müslümanların hayat-ı içtimaiyesinde en kudsi ve hakikatlı bir düstur-u İlahîyi üçyüzelli bin tefsirin tasdiklerine ve ittifaklarına istinaden ve binüçyüzelli senede geçmiş ecdadımızın itikadlarına iktidaen tefsir eden bir adamı mahkûm eden haksız bir kararı, elbette rûy-i zeminde adalet varsa, o kararı red ve bu hükmü nakzedecektir.

[Mahkemenin taaccüb ve takdir ile karamamede yazdığı bir fıkra olup, güya aleyhimizedir. Halbuki onları mahkûm eder.]

Yirmialtıncı Mektub'da Said Nursî kendisinden bahisle: "Bu bîçare kardeşinizde üç şahsiyet var ki, birbirinden çok uzaktırlar:

Birincisi: Kur'an-ı Hakîm'in hazine-i âliyesinin dellâllığı cihetindeki muvakkat ve sırf Kur'ana ait bir şahsiyetim var.

Onda dellâllığın iktiza ettiği pek yüksek ahlâk var ki, o benim değil, ben sahibi değilim. O makamın ve vazifenin iktiza ettiği bir seciyedir.

Bende bu neviden ne görseniz benim değil, onunla bana bakmayınız; o makamındır.

İkincisi: Ubudiyet vaktinde dergâh-ı İlahîye müteveccih olduğum vakit, Cenab-ı Hakk'ın ihsanıyla muvakkat bir şahsiyet görünüyor ki, o şahsiyetin bazı âsârı var.

O âsâr; mana-yı ubudiyetin esas olan kusurunu bilmek, fakr u aczini anlamak, tezellül ile dergâh-ı İlahîye iltica etmek noktalarından ileri geliyor ki;

o şahsiyet ile kendimi herkesten ziyade bedbaht, bîçare, âciz, fakir ve kusurlu görüyorum.

O vakit bütün dünya beni medh ü sena etse, beni inandıramaz ki, ben iyiyim ve sahib-i kemalim.

Üçüncüsü: Hakikî şahsiyetim yani Eski Said'in bozması bir şahsiyetim var. Onda Eski Said'den irsiyet kalma bazı damarlar var ki, bazan riya ve hubb-u câha bir arzu bulunuyor.

Hem asil bir hanedandan olmadığımın, hisset derecesinde iktisada düşkün ve pest ahlâklar görünüyor.

Sizi bütün bütün kaçırmamak için bu şahsiyetimin gizli çok fenalıklarını ve sû-i hallerini söylemeyeceğim.

Almighty God has compassionately demonstrated His power in me so that He employs my personality, which is like that of the lowest common soldier, in serving the mysteries of the Qur'an, which resembles the most exalted position of field marshal. Thanks be to God a hundred thousand times!

The soul is baser than everything, and the duty higher..."
All praise be to God, this is from the bounty of my Sustainer!

[This is a piece that badly scared the court, so that they recorded it against us in the judgement. However, those vehement words were written fifteen years ago and were afterwards softened with the following.

This sentence should make them see fairly: "My brothers! For the sake of the innocent and the elderly, don't take revenge on those who kill me wrongfully. The torments of the grave and Hell are enough for them."]

"In view of the treatment you have meted out to me, and your beliefs, I oppose you in general fashion. You are sacrificing your religion and life in the hereafter for the sake of your lives in this world.

According to you, due to the opposition between us and contrary to you, we are always ready to sacrifice our lives in this world for our religion and for the hereafter.

To sacrifice two or three years of humiliating life under your domination in order to win sacred martyrdom, is like the water of Kawthar for us.

However, in order to make you tremble, relying on the effulgence and indications of the All-Wise Qur'an, I tell you this with certainty:
"You shall not live after killing me!

You shall be driven out of the world, your Paradise and your beloved, by an irresistible hand, and swiftly cast into everlasting darkness.

Behind me, your Nimrod-like chiefs will be quickly killed and sent to me. In the Divine presence I shall grasp hold of the scruffs of their necks, and on Divine justice casting them down to the lowest of the low, I shall take my revenge!

"O you miserable wretches who sell religion and your lives in the hereafter for this world! If you want to live, do not interfere with me! Know that if you do, vengeance shall be taken on you many times over, and tremble!

I hope from Divine mercy that my death will serve religion more than my life, and my death explode over your heads like a bomb, scattering you!

Cenab-ı Hak merhametkârane inayetini benim hakkımda böyle göstermiş ki, en edna bir nefer gibi bu şahsımı en âlî ve has bir mürşid hükmünde olan esrar-ı Kur'aniyede istihdam ediyor. Yüzbin şükür olsun.

Nefis cümleden edna
Vazife cümleden a'lâ"

الْحَمْدُ لِلَّهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

[Mahkeme dehşetli korkarak kararnamede aleyhimizde kaydettiği bir cümledir. Halbuki, onbeş sene evvel yazılan o şiddetli cümle, sonradan bu gelen cümle ile ta'dil edilmiş:

"Kardeşlerim!. Masumların ve ihtiyarların hatırları için beni zulmen öldürenlerden intikamımı almayınız. Azab-ı kabir ve sakar onlara yeter." fıkrası, onları insafa getirmek lâzımdı.]

"Madem sizlerle -itikadınızca ve bana edilen muameleye nazaran- küllî bir muhalefetimiz var. Siz, dininizi ve âhiretinizi dünyanız uğrunda feda ediyorsunuz.

Elbette mabeynimizde -tahmininizce- bulunan muhalefet sırrıyla, biz dahi hilafınıza olarak dünyamızı dinimiz uğrunda ve âhiretimize her vakit feda etmeğe hazırız.

Sizin zalimane ve vahşiyane hükmünüz altında bir-iki sene zelilane geçecek hayatımızı kudsî bir şehadeti kazanmak için feda etmek bize âb-ı kevser hükmüne geçer.

Fakat Kur'an-ı Hakîm'in feyzine ve işaretine istinaden, sizi titretmek için size kat'î haber veriyorum ki: Beni öldürdükten sonra yaşayamayacaksınız.

Kahhar bir el ile bu fânî cennetinizden ve mahbubunuz olan dünyadan tardedilip ebedî zulûmata çabuk atılacaksınız.

Arkamdan pek çabuk sizin nemrudlaşmış reisleriniz gebertilecek ve yanıma gönderilecek. Ben de huzur-u İlahîde yakalarını tutup adalet-i İlahiye onları esfel-i safilîne atmakla intikamımı alacağım.

Ey din ve âhiretini dünyaya satan bedbahtlar! Yaşamanızı isterseniz bana ilişmeyiniz. İlişseniz, intikamım muzaaf bir surette sizden alınacağını biliniz, titreyiniz!

Ben rahmet-i İlahiyeden ümid ederim ki, mevtim hayatımdan ziyade dine hizmet edecek ve ölümüm başınızda bomba gibi patlayıp, başınızı dağıtacak.

Cause me trouble if you have the courage! If you do anything, you shall see!" It concludes with a Qur'anic verse.

[The court recorded this against me, despite being a passage which accuses them of being extreme.]

In Ankara, Mustafa Kemal entered the office of the Speaker of the Assembly furiously angry. He said: "We summoned you here in order to explain your important ideas to us. But you came and wrote things about the five daily prayers, and sowed discord amongst us."

Although Said told him: "Those who do not perform the prayers are traitors, and the pronouncements of traitors are to be rejected," by way of apology Mustafa Kemal swallowed his anger.

Although his feelings and principles had been wounded, no one laid a finger on the Old Said, those imperious commanders were even frightened of him.

It is written that this occurred through the wondrous power of the future collective personality of the Risale-i Nur's future heroic students, and was a shining instance of the Risale-i Nur's wonder-working.

[A passage which was recorded against us, but which makes the court guilty.]

It is said "We do not support either intellectually or on scholarly grounds the arbitrary commands, called laws, of the commander who made Aya Sophia into a house of idols and the Shaykh al-Islam's Office into a girls' high school, and in respect of my person, I do not act in accordance with them."

It is said in his petition dated 29.8.1948: "An idea occurred to me, it was like this: the fact that although for the good of the nation and country the Government should be protecting and helping me, it is oppressing me, suggests that

the secret atheistic organization which struggles against me together with the section of the communist organization which has combined with that organization have gained hold of important official positions and are now confronting me. As for the Government, either it is uninformed of this, or it permits it.

Could it possibly be a crime not to love a man who has turned Aya Sophia into a house of idols, which is an eternal source of pride for an heroic nation, and a shining decoration in the world showing its service of the Qur'an and jihad, and a vast and precious souvenir of their swords, and has turned too the Shaykh al-Islam's Office into a girls' high school?"

Cesaretiniz varsa ilişkiniz. Yapacağınız varsa göreceğiniz de var." deniliyor ve bir âyetle bitiriliyor.

[Mahkeme aleyhimde yazmış. Halbuki onları ifratla ittiham eden bir fıkradır.]

Ankara'da Mustafa Kemal'in şiddet ve hiddetle divan-ı riyasete girip: "Seni buraya çağırdık ki, bize yüksek fikir beyan edesin. Sen geldin namaza dair şeyleri yazdın, içimize ihtilaf verdin!" dediğini,

Said'in de ona: "Namaz kılmayan haindir, hainin hükmü merduddur." dediğini, sonra Mustafa Kemal bir nevi tarziye verip hiddetini geri aldığını

ve Mustafa Kemal'in hissiyatını ve prensiplerini rencide ettiği halde kendisine ilişmemesini ve bu cebbar kumandanların âdeta Eski Said'den korkmalarının

Risale-i Nur'un ilerideki kahraman şakirdlerinin şahs-ı manevîsinin hârika bir kuvveti ve Risale-i Nur'un parlak bir kerameti olduğu yazılıyor.

[Aleyhimizde yazılan, fakat mahkemeyi mes'ul eden bir fıkradır.]

"Ayasofya'yı puthane ve Meşihat'ı kızların lisesi yapan bir kumandanın keyfî, kanun namındaki emirlerine fikren ve ilmen taraftar değiliz ve şahsımız itibariyle amel etmiyoruz." denilmektedir.

29.8.1948 tarihli dilekçesinde: "Bir fikir kalbime gelmiş, şöyle ki: Hükûmet beni tam himaye ve bana yardım etmesi, milletin maslahatına ve vatanın menfaatına çok lüzumlu iken beni sıkması îma eder ki;

benim ile mücadele eden gizli zındıka komitesiyle, şimdi onlara iltihak eden komünist komitesinden bir kısmı, ehemmiyetli resmî makamları elde ederek karşıma çıkıyorlar.

Hükûmet ise, ya bilmiyor ya müsaade ediyor.

Kahraman bir milletin ebedî bir medar-ı şerefi ve Kur'an ve cihad hizmetinde dünyada bir pırlanta gibi pek büyük bir nişanı ve kılınçlarının pek büyük ve antika bir yadigârı olan Ayasofya Câmii'ni puthaneye ve Meşihat Dairesini kızların lisesine çeviren bir adamı sevmemek bir suç olmasına imkân var mıdır?

[The piece the court reckoned was the most likely to have Said convicted. It attached entirely the wrong meaning to these words, which Said had used in Denizli Court against his covert enemies; and altering it to refer to the Government, put it forward as a reason for his conviction.]

He called “some of the new laws of the State, which has carried out the reforms, ‘arbitrary compulsion on account of disbelief;’ the Republic, ‘absolute despotism;’ the regime, ‘absolute apostasy and communism;’ and civilization, ‘absolute dissipation.’”

[A piece included with astonishment and appreciation in the court’s decision.]

Writing out the Risale-i Nur yields numerous benefits, both in this world and in the next. These are:

1. To strive morally against the people of misguidance.
2. To assist Üstad Bediuzzaman in disseminating the truth.
3. To serve Muslims in respect of belief.
4. To acquire knowledge through the pen.
5. To practise worship in the form of reflective thought, one hour of which may on occasion be the equivalent of a year’s worship.
6. To enter the grave in a state of belief.

It also yields five sorts of worldly benefits:

1. Plenty in one’s sustenance.
2. Ease of mind and happiness.
3. Plenty in one’s livelihood.
4. Success in what one does.
5. By virtue of being a Risale-i Nur student, to share in the prayers and supplications offered by all Risale-i Nur students.

This will soon be understood by the young, and the university will turn into a Risale-i Nur school.

#433

[It is astonishing but they considered this sincere devotion to be a crime.]

One of the two plans followed by the covert dissemblers: To destroy my good name; as though in that way the Risale-i Nur would be depreciated.

The Second: To prevent the spread of the Risale-i Nur by causing the Risale-i Nur students to become anxious and slack. Never fear! Let the heads of wretches like ourselves be sacrificed for a sacred truth for which millions of heroic heads have been sacrificed!

[It is extraordinary but Hasan Feyzi’s most sincere and entirely true preface and eulogy, which was conformable with reality and of no harm but great benefit to many, was said to constitute an offence, and on its being included at the end of one of the collections of the Risale-i Nur, was given as the reason for the collection’s seizure.]

[Mahkemenin Said'i cezalandırmak için en kuvvetli tahmin ettikleri fıkradır. Said'in gizli düşmanlarına karşı Denizli Mahkemesinde istimal ettiği bu sözünü, mahkeme bütün bütün yanlış mana vererek devlete ve hükûmete çevirip tecziyeye sebep göstermiş.]

Bu inkılabları mevki-i mer'iyete koyan devletin bir kısım yeni kanunlarına, cebr-i keyfî-i küfrî; cumhuriyete, istibdad-ı mutlak; rejime, irtidad-ı mutlak ve bolşeviklik ve medeniyete sefahet-i mutlaka demiş.

[Mahkemenin kararnamesinde hayret ve takdir ile yazılan bir fıkradır.]

Risale-i Nur'u yazmanın uhrevî ve dünyevî pekçok faideleri olduğu, bunların da:

- 1- Ehl-i dalalete karşı manen mücahede etmek.
- 2- Üstadına neşr-i hakikatta yardım etmek,
- 3- Müslümanlara iman cihetinde hizmet etmek,
- 4- Kalem ile ilmi tahsil etmek,
- 5- Bazan bir saati bir sene ibadet hükmüne geçen tefekkürî ibadeti yapmak,
- 6- İman ile kabre girmektir.

Beş türlü de dünyevî faideleri var:

- 1- Rızıkta bereket,
- 2- Kalbde rahat ve sürur,
- 3- Maişette sühulet,
- 4- İşlerinde muvaffakiyet,
- 5- Talebelik faziletini almakla, bütün Risale-i Nur talebelerinin dualarına hissedar olmak olduğu

ve bunların yakında gençlik tarafından idrak olunup üniversitenin bir Nur Mektebi haline döneceği yazılıyor.

[Medar-ı hayrettir ki; bu samimî fedakârlığı suç saymışlar.]

Gizli münafıkların takib ettikleri iki plândan birisi: Benim haysiyetimi kırmak ile güya Nurların kıymeti düşecek.

İkincisi: Nur şakirdlerine telaş ve fütur vermekle Nurların intişarına mani olunacak. Hiç korkmayınız. Milyonlar kahraman başlar feda oldukları bir kudsî hakikata bizim gibi bazı bîçarelerin başları da feda olsun.

[Pek acıbdır ki; merhum Hasan Feyzi'nin gayet hâlisane ve ayn-ı hakikat ve vakıa mutabık ve hiç zararı olmayan ve çoklara menfaatli olan takrizini ve medhiyesini bir suç mevzuu diye Nur'un bir mecmuasının âhîrinde bulunmasıyla o mecmuanın müsaderesine vesile yapmak istenilmiş.]

Hasan Feyzi wrote a letter, a summary of which is this: "O Risale-i Nur! There is no doubt that you are the tongue of Truth, and inspiration of Truth, and have been written with His permission."

"I am no one's property. I was taken from no book, I was stolen from no work. I belong to the Sustainer and to the Qur'an. I am a wondrous Light pouring forth from an immortal work."

"You are a most effulgent book of truth and mercy. You adorn and honour some of your special, sincere students with the decorations of the saints and purified scholars."

Moreover, your treatises have not entered the courts as a criminal or suspect, but as a teacher, instructor, and guide.

In every session of justice you have displayed splendidly, brilliantly, your power and forcefulness, your greatness and pride. You laved them with the water of belief and the Qur'an."

"O Ustad, the Risale-i Nur's Servant and Interpreter! Ustad, God's servant, spiritual son of Imam 'Ali (May God be pleased with him), and disciple of Gawth al- A'zam (May his mystery be sanctified)! Raise me to the elevated degree of your knowledge!"

"Only a month's worth of provisions, around a kilo, wrapped in paper and hanging from a nail. He attains to an inexhaustible existence within his deprivation."

He abstains from accepting gifts. If he had accepted alms and charity, he would have been a millionaire today."

#434

[They questioned only one of the reasons for the naming of the Risale-i Nur. They said that they saw no one with the name of Nur among his close students.

As it says in the reply in the footnote, Nuri Benli and Küreli Nuri the Clockmaker are now distinguished in their service of the Risale-i Nur. That is to say, they cannot criticize it, so are compelled to base their allegations on the most trivial matters.]

The reason that in the Twenty-Sixth Word, the thirty-three Words, thirty-three Letters, thirty-one Flashes, and thirteen Rays are called the Risale-i Nur is this: throughout my life the word 'Nur' (light) has everywhere confronted me.

For instance, my village was Nurs, my late mother's name was Nuriye, my Naqshi master was Sayyid Nur Muhammad, one of my Qadiri masters was Nuruddin, one of my Qur'an masters was Nuri, and of my students those most attached to me have been those with Nur in their names.

Hasan Feyzi'nin bir mektubu vardır. Hülâsası: "Ey Risale-i Nur! Senin, hakkın dili ve Hakk'ın ilhamı olup onun izni ile yazıldığına şübhe yok."

"Ben kimsenin malı değilim. Ben hiç bir kitaptan alınmadım, hiç bir eserden çalınmadım. Ben Rabbanî ve Kur'anîyim. Bir Lâyemut'un eserinden fışkıran kerametli bir Nur'um."

"Sen çok feyizli ve rahmetli bir hak kitabsın. Bazı has ve hâlis talebelerini evliya ve asfiya nişanlarıyla taltif ve tezyin ediyorsun."

Hem mahkemelere senin eczaların bir mücrim, bir maznun sıfatıyla değil, belki bir muallim, bir mürebbi ve bir mürşid olarak girmiştir.

Her divan-ı adalette en büyük dehşet ve savletini, azamet ve izzetini parlak ve şaşıla bir surette gösterdin. Onları da iman ve Kur'an suyuyla yıkadın."

"Ey Risale-i Nur'un bir hâdimi ve tercümanı olan Üstadım! Allah'ın abdi ve İmam-ı Ali'nin (R.A.) manevî veledi ve Gavs-ı A'zam'ın (K.S.) müridi olan üstadım! Beni huzur-u âlî-yi irfanına çıkar."

İşte ancak bir kilo kadar olan bir aylık erzakı ve zahîresi paket halinde kâğıtta sarılı ve çivide asılı duruyor. O yokluk içinde tükenmez bir varlığa kavuşuyor.

Hediye ve behiyeleri almaktan çekiniyor. Zekat ve sadakaları, teberrük ve teberruları alsa idi, bugün bir milyon servet sahibi olurdu."

[Risale-i Nur tesmiyesinin dokuz sebepleri içinde yalnız birisine ilişmişler. Nur isimli has şakirdlerinden göremiyoruz demişler.

Haşiyede cevap verildiği gibi, şimdi de Nuri Benli ve Küre'li saatçi Nuri, Nur hizmetinde mümtazdırlar. Demek tenkid edemiyorlar, cüz'î bahanelere mecbur oluyorlar.]

Yirmialtıncı Söz Risalesinde: Otuzüç aded Sözlerin, otuzüç aded Mektubların, otuzbir aded Lem'aların ve onüç aded Şuaların mecmuuna Risale-i Nur denilmesinin sırrı şudur ki: Bütün hayatımda Nur kelimesi her yerde bana rast gelmiş.

Ezcümle, karyem Nurs'tur, merhum vâlidemin ismi Nuriye'dir, Nakşî üstadım Seyyid Nur Muhammed'dir. Kadirî üstadlarımdan Nureddin, Kur'an üstadlarımdan Nuri, talebelerimden benimle en ziyade alâkadar Nur isimli bulunanlarıdır.

(But how strange it is that there is no one among the important Risale-i Nur students with the name Nuri.)*
{*At that time it was thus; now twenty years have passed.}

And what elucidates and illumines my books most are the comparisons about light. And what has solved most of my difficulties related to the Divine truths is the luminous Name of Nur, out of the Most Beautiful Names.

And my particular leader in my passionate enthusiasm for the Qur'an and my restricting my service to it, is 'Uthman Dhi'l-Nurayn (May God be pleased with him).

[Hücumat-i Sitte (The Six Attacks) and its Addendum were both written twenty years ago, and in the face of fierce and tyrannical aggression, and are highly confidential, and were written when I was angry,

and during the Second World War, all of which justify the anger. So it is far from any justice to look on it as a crime as though it had been written now, and to seize it.]

Written at the head of the Addendum to the Six Attacks is this: "This Addendum was written in order to avoid the disgust and insults that will levelled at us in the future.

That is to say, it was written so that when it is said: 'Look at the spineless people of that age!', their spit should not hit us in the face, or else to wipe it off.

Let the ears ring of the leaders of Europe, savage beneath their humanitarian masks! And let this be thrust in the unseeing eyes of those unjust oppressors who inflicted these unscrupulous tyrants on us!

#435

It is a petition with which to hit over the head the followers of modern low civilization, who this century have a hundred thousand times over necessitated the existence of Hell."

"Recently, the concealed aggression of the irreligious has taken on a most ugly form; tyrannical aggression against the unfortunate people of belief and against religion.

Our private and unofficial call to prayer and iqama was interrupted during the private worship of myself and one or two brothers in the mosque I myself repaired.

'Why are you reciting the iqama in Arabic and making the call to prayer secretly?' they asked. My patience was exhausted in keeping silent.

So I say, not to those unscrupulous vile men who are not worth addressing, but to the heads of the Pharaoh-like society who with arbitrary despotism plays with the fate of this nation:

O you people of innovation who have deviated from the straight path of religion, I want the answer to six questions.

(Ne garibdir ki, mühim Nur şakirdleri arasında Nuri isimli kimseye rastlanmamaktadır.)

{(Haşiye): O zaman öyle idi. Şimdi yirmi sene oldu.}

Hem kitaplarımı en ziyade izah ve tenvir eden nur temsilleridir. Hem hakaik-i İlahiyede müşkilâtımın ekserisini halleden esma-i hüsnadan Nur ism-i nuranisidir.

Hem Kur'ana şiddet-i şevk ve inhisar-ı hizmetim için hususî imamım Osman-ı Zinnureyn'dir. (R.A.)

[Hücumat-ı Sitte ve Zeyli, hem yirmi sene evvel, hem şiddetli ve zalimane bir tecavüze karşı, hem gayet mahrem, hem mahkemeleri görmüş, hem hiddet zamanında yazılmış,

hem ikinci harb-i umumî zamanı o hiddeti haklı göstermişken; şimdi yazılmış gibi suç sayıp müsadere etmek, adaletten çok uzaktır.]

Hücumat-ı Sitte'nin Zeyli başlıklı yazı: "İstikbalde gelecek nefret ve tahkirden sakınmak için şu mahrem zeyl yazılmıştır.

Yani; "Tuh o asrın gayretsiz adamlarına" denildiği zaman, yüzümüze tükürükleri gelmemek veyahut silmek için yazılmıştır.

Avrupa'nın insaniyetperver maskesi altındaki vahşi reislerinin sağır kulakları çınlasın ve bu vicdansız gaddarları bize musallat eden o zalimlerin görmeyen gözlerine sokulsun.

Bu asırda yüz bin cihette yaşasın Cehennem dedirten mimsiz medeniyetperestlerin başlarına vurulmak için yazılmış bir arzuhalidir." yazısıyla başlıyor.

"Bu yakınlarda ehl-i ilhadın perde altında tecavüzleri gayet çirkin bir suret aldığından, çok bîçare ehl-i imana ettikleri zalimane ve dinsizcesine tecavüz nev'inden,

hususî ve gayr-ı resmî kendim tamir ettiğim bir mabedimde bana ve hususî bir-iki kardeşimle hususî ibadetime ve gizli ezan ve kametime müdahale edildi.

Ne için Arabî kamet ediyorsunuz ve gizli ezan okuyorsunuz denildi. Sükûtta sabrım tükendi.

Kabil-i hitab olmayan öyle vicdansız alçaklara değil, belki milletin mukadderatıyla keyfî istibdad ile oynayan bir kısım firavunmeşreb gizli komitenin başlarına derim ki:

Ey ehl-i bid'a ve ilhad! Altı sualime cevap isterim.

“The First: Every government in the world, every people which rules, even cannibals, and the chief of a band of brigands, have some principle, some law, by which they rule.

So according to which principle do you carry out this extraordinary aggression? Show your law!

Or do you accept as the law the arbitrary whims of a handful of contemptible officials? Because no law can interrupt private worship in that way; there cannot be such a law!”

[It is regretable that they objected to one or two sentences in Isharat-i Seb’a (The Seven Signs), which is both old, and confidential, and true, and that they attempted to have it seized and us prosecuted.

But the truth it contains is so powerful it should be proclaimed to all the world and mankind for the good of society.]

“The biggest fool in the world is he who expects progress, prosperity, and happiness from irreligious anarchists like them.

One of those fools who occupied a high position, said: ‘We said “Allah! Allah!” and remained backward. Europe said “Guns and cannons,” and advanced.’

“According to the rule, ‘a fool should be answered with silence,’ the answer for such people is silence. But because behind certain fools are inauspicious clever people, we say this:

“O you wretches! This world is a guest-house.

Every day with their corpses, thirty thousand witnesses put their signature to the decree ‘Death is a reality’ and they testify to the assertion. Can you kill death? Can you contradict these witnesses? Since you can’t, death causes people to say: ‘Allah! Allah!’ Which of your guns and cannons can illuminate the ever lasting darkness confronting someone in the throes of death in place of ‘Allah! Allah!’, and transform his absolute despair into absolute hope?

Since there is death and we shall enter the grave, and this life departs and an eternal life comes, if guns and cannons are said once, ‘Allah! Allah!’ should be said a thousand times.”

#436

[It is amazing but they turned around a sentence in the Sixteenth Flash which was in our favour, so that it was against us, and showed they were inclined to seize that valuable treatise.]

From the Sixteenth Flash: “As for the calamity of war, it would cause great harm to our service of the Qur’an. ...

Birincisi: Dünyada hükûmet süren, hükmeden her kavmin, hattâ insan eti yiyen yamyamların ve vahşi canavar çete reislerinin dahi bir usûlü var, bir düstur ile hükmeder.

Siz hangi usûl ile bu acib tecavüzü yapıyorsunuz? Kanununuzu ibraz ediniz.

Yoksa bazı alçak memurların keyiflerini kanun mu kabul ediyorsunuz? Böyle hususî ibadette kanun olmaz.”

[Medar-ı teessüftür ki; hem eski, hem mahrem, hem hakikatlı olan İşarat-ı Seb'ada bir-iki cümleye ilişip müsaderesine ve bize suç yapmağa çalışmışlar.

Halbuki o hakikat o kadar kuvvetlidir ki, bütün beşeriyete ve dünyaya ilân edilecek bir maslahat-ı hayat-ı içtimaiyedir.]

Dünyada en büyük ahmak odur ki; dinsiz serserilerden terakkiyi ve saadet-i hayatiyeyi beklesin.

Böyle ahmaklardan mühim bir mevkiyi işgal eden birisi demiş ki: "Biz Allah Allah diye geri kaldık. Avrupa top tüfenk diye diye ileri gitti."

"Cevab-ül ahmak-is sükût" kaidesince böylelere karşı cevap, sükûttur. Fakat bazı ahmakların arkasında bedbaht gafiller de bulunduğundan deriz ki:

Ey bîçareler! Bu dünya bir misafirhanedir.

...

Madem ölüm var, kabre girilecek. Bu hayat gidiyor, bâki bir hayat geliyor. Bir defa top tüfenk denilse, bin defa Allah Allah demek lâzımgelir.

[Mûcib-i hayrettir ki; Onaltıncı Lem'ada bizim lehimizde olan bir cümleyi aleyhimize çevirip o kıymetdar menfaatli risalenin müsaderesine meyil göstermişler.]

Onaltıncı Lem'adan: Harb belası bizim hizmet-i Kur'anıyemize mühim bir zarardır.

Like the One Powerful Over All Things sweeps and cleans in a minute the atmosphere filled with clouds and shows the shining sun in clear skies,

so He may also dispel these black and merciless clouds and show the truths of the Shari'a like the sun, and give them without expense or trouble. We await it from His mercy that He will not sell them to us expensively.

May He give intelligence to the heads of those at the top, and belief to their hearts; that would be enough. Then matters would put themselves to rights."

"Since what you hold in your hand is light, not a club, and light cannot be objected to, nor fled from, nor can harm come from showing it, why do you advise caution to your friends, and prevent them showing many light-filled parts of the Risale-i Nur to people?"

"The heads of most of those at the top are drunk and they cannot read them. And even if they do read them, they cannot understand them; they give them the wrong meaning, and interfere.

In order that they do not interfere, they should not be shown them until they come to their senses. ...

Therefore, I advise my brothers to be cautious and not to give the truths to those who are unfit..."

[Although the veiling of women is a Qur'anic command, and a most powerful reply has been given concerning it, and the piece was written long ago, and a prison-sentence has been served for it, they are again citing it as an offence.

They are also calling a criminal offence, and attempting to confiscate, a truth written on its own from the Treatise For The Elderly which is of the greatest value and useful for everyone and was included in A Guide For Youth. These show that they have been unable to find anything.]

#437

After explaining that the veiling of women is a command of the Qur'an, it says in the Twenty-Fourth Flash, which is about that subject:

"The fact that, according to news received, the bare-legged wife of a high-ranking man in the world was accosted by a common shoe-shiner in the country's capital, in the market-place in daylight in front of everyone, deals a slap in the shameless faces of those opposed to the veiling of women!"

While in the Twenty-Sixth Flash, about the Elderly, it says: "I climbed to the top of Ankara citadel, which was far more aged, dilapidated, and worn out than me. It seemed to me to be formed of petrified historical events.

Kadir-i Küll-i Şey bir dakikada bulutlarla dolmuş cevvi-i havayı süpürüp temizleyerek semanın berrak yüzünde ziyadar güneşi gösterdiği gibi,

bu zulümatlı ve rahmetsiz bulutları izale edip hakaik-i şeriatı güneş gibi gösterir. Onun rahmetinden bekleriz ki, bize pahalı satmasın.

Baştakilerin başlarına akıl ve kalblerine iman versin, o vakit kendi kendine iş düzelir.

Madem ki sizin elinizdeki nurdur. Nurdan zarar gelmez. Neden arkadaşlarınıza ihtiyat tavsiye ediyorsunuz?" Bu suale karşı muhtasar cevabım şudur:

Baştaki başların bir kısmı sarhoştur okumaz, okusa da anlamaz, yanlış mana verip ilişir.

İlişmemek için akli başına gelinceye kadar göstermemek lâzımdır.

Onun için kardeşlerime tavsiye ediyorum ki: İhtiyat etsinler, nâehillerin ellerine hakikatları vermesinler." denilmektedir.

[Tesettür, Kur'anın emri ve çok kuvvetli cevabı verilmiş ve eski yazılmış ve cezayı çektiirmişken yine suç yapmaları

ve İhtiyar Lem'asından gayet kıymetli ve herkese menfaatli ve Rehber'de yazılmış bir hakikatın yalnız başını yazıp bir suç mevzuu diye müsadere sine yürümek gösteriyor ki; medar-ı tenkid bir şey bulamıyorlar.]

Yirmidördüncü Lem'ada tesettür hakkında, tesettür Kur'anın emri olduğunu izahtan sonra:

"Mesmuatıma göre: Merkez-i hükûmette, çarşı içinde, gündüzde, ahalinin gözleri önünde, gayet âdi bir kundura boyacısı, dünyaca rütbeten büyük bir adamın açık bacaklı karısına sarkıntılık etmesi, tesettür aleyhinde olanların hayâsız yüzlerine bir şamar vuruyor!" denilmektedir.

Yirmialtıncı Lem'a, ihtiyarlar hakkında: "Ankara'nın eskimiş kal'asının başına çıktım. O kal'a tahaccür etmiş hâdisat-ı tarihiye suretinde bana göründü.

The old age of the season of the year together with my old age, the citadel's old age, mankind's old age, the old age of the glorious Ottoman Empire, and the death of the Caliphate's rule, and the world's old age all caused me to look in the most grieved, piteous and melancholy state in that lofty citadel at the valleys of the past and the mountains of the future. ...

As I sought consolation looking to the right, that is, to the past, my father and forefathers and the human race appeared in the form of a vast grave and filled me with gloom rather than consoling me. ...

I looked at the present day. It appeared ... as a coffin bearing my half-dead, suffering and desperately struggling corpse."

[They criticized the following where they should have applauded it, citing it as an offence.]

"I spent most of the salary I had received from the Darü'l-Hikmeti'l-Islamiye, and had put aside a small amount to go on the Hajj.

Through the plenty resulting from frugality and contentment, that scanty money was sufficient for me. It prevented me being humiliated. There is still a little left of that blessed money."

It is written that the Twenty-Second Flash is marked as confidential and is for my closest and most sincere and loyal students:

"First Indication: Why is it that although you do not interfere in the world of the worldly, they interfere in your hereafter on every opportunity?" "It is the authorities of the province of Isparta and its people that should answer this question."

#438

[Those who deemed a crime this innocent, sincere, astonishing hope and desire, born of the compassion resulting from belief, are surely themselves guilty of a crime.]

Said says in one of his signed letters: "I used to be astonished at the innocent seven to ten-year-old children who would run up to me when they saw me driving around in the phaeton and hold onto my hands, and I wondered what the reason was.

Then suddenly it was imparted to me that "with a premonition of the future, the group of young innocents sensed that through the Risale-i Nur they would find happiness and would be saved from spiritual dangers."

[To deem this piece a crime although the beginning is in my favour and the end is a wish and hope, is beyond all fairness.]

Benim ihtiyarlığım, kal'anın ihtiyarlığı, şanlı Osmanlı Devleti'nin ihtiyarlığı, hilafet saltanatının vefatı bana gayet hazin geldi. Firkatli bir halet içinde geçmiş zamanın derelerine ve gelecek zamanın tepelerine baktım.

Mazi, teselli yerine dehşet verdi; istikbal, benim ve emsalimin ve nesl-i âtinin büyük ve karanlık bir kabri suretinde göründü.

Hazır günüme baktım. Ölümle bir hareket-i mezbuhanenin ızdırabını çeken cismimin cenazesini taşıyan bir tabut suretinde göründü." denilmektedir.

[Onlar bunu çok takdir etmeleri lâzım iken tenkid etmişler, suç mevzuu yapmışlar.]

"Dâr-ül Hikmet-il İslâmiye'de aldığım maaştan çoğunu sarfetmiştim. Az bir kısmını hacca gitmek için sakladım.

O cüz'î para iktisad ve kanaat bereketiyle bana kâfi geldi. Yüz suyumu döktürmedi. O mübarek paradan biraz daha var." deniliyor.

Yirmiikinci Lem'a mahrem işaretli ve en has ve hâlis ve sadık kardeşlerime mahsustur, kayıdlıdır.

"Birinci İşaret: Sen ehl-i dünyanın dünyasına karışmadığın halde, nedendir ki onlar her fırsatta senin âhiretine karışıyorlar? Bu suale cevap verecek Isparta vilayetinin hükûmeti ve bu vilayetin milletidir."

[Şefkat-i imaniyeden gelen bu masumane ve hâlisane ve hayretkârane ümid ve arzu ve temenniye bir suç tevehhüm edenler, elbette kendileri suçludurlar.]

Said imzalı bir mektubda: "Yedi yaşından on yaşına kadar masum çocuklar, faytonla gezdiğim vakit, beni görünce koşuşup ellerime sarılmalarının hikmeti nedir? diye hayret ediyordum.

Birden ihtar edildi ki: "Küçük masumlar taifesi bir hiss-i kabl-el vuku' ile Risale-i Nur'la saadet bulacaklarını ve tehlike-i maneviyelerden kurtulacaklarını hissettiklerini anladım." denmektedir.

[Bu fıkra başta lehimde ve âhirde bir arzu ve bir temenni iken suç saymak insaftan hariçtir.]

It is written that a number of verses and Hadiths allude unanimously to a luminous truth this century, and point to a supreme regenerator of religion who is to come at the end of time;

that the most important of the three duties of that person and community will be to save belief, and that there will be no harm in their disregarding the two duties which dominate the broad sphere, such as reviving the Shari'a and setting up the caliphate.

However, this might lead the Risale-i Nur's opponents, particularly the politicians, to criticize and attack it, for which reason he has cut out a part of the short treatise of our precise brothers, together with some of its sentences, and will send it in amended form.

In a signed letter, Said Nursi writes: "The fact that the verses **Verily We have granted you a manifest victory; * And that God may help you with powerful help** {Qur'an, 48:1, 3} in Qur'anic script over the gate of War Ministry, which was made into the University, were covered over by marble slabs and have now been brought to light,

is a sign of the Qur'anic script again being permitted, and the aim followed by the Risale-i Nur being achieved. It is also a sign that the university will become a Risale-i Nur 'Medrese'."

#439

[This is Husrev's footnote at the end of my letter entitled The 'Takbirs' of the Hajjis, which furnishes a perfect reply to their criticisms of my explanations.]

In the letter signed by Said Nursi, with the heading 'The takbirs of the Hajjis on Arafat,' is the reply to "a significant number of the Risale-i Nur students asking persistently about a prominent guide from the Family of the Prophet who is to come at the end of time; they suppose you to be him.

For your part, you consistently refuse to accept their ideas, and shrink from such a suggestion. This is a contradiction. We want the answer to this matter."

The reply: The collective personality of the sacred community which the Mahdi descended from God's Messenger will represent will have three functions:

to save belief, to revive the marks of Islam under the title of the caliphate of Muhammad (PBUH), and to modify to some extent the laws of the Shari'a of Muhammad (PBUH). He will attempt to carry out this vast duty.

Since the Risale-i Nur students see the first duty completely in the Risale-i Nur, saying that the second and third duties are in second and third place, they rightly suppose the Risale-i Nur's collective personality to be a sort of Mahdi.

Bir kısım âyetler ve hadîslerin müttetifikan bu asırda bir hakikat-ı nuraniyeye işaret ettikleri ve âhîrzamanda gelecek bir müceddid-i ekberi gösterdikleri

ve o gelecek zâtın ve cem'iyetinin üç vazifesinden en ehemmiyetlisi imanı kurtarmak olduğu ve şeriatı ihya ve hilafeti tatbik gibi çok geniş dairede hükmeden bu iki vazifesini nazara almamalarının zararsız olduğu

fakat Nur'un muarızlarının, hususan siyâsî taifenin tenkidine ve hücumuna vesile olabileceği, onun için kendisinin müdakkik kardeşimizin risaleciğinin bir kısmını ve bazı cümlelerini kaldırıp ta'dil ederek göndereceği yazılıyor.

Said Nursî imzalı bir mektubda: Dâr-ül fûnuna inkılab

eden Harbiye Nezareti'nin kapısındaki **إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا**

هَاتِئْنَا وَنَنْصُرُكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا hatt-ı Kur'anînin üzeri mermer taşlarla kapatılmışken meydana çıkarılması,

şimdi yeniden hatt-ı Kur'anîye bir nümune-i müsaade ve Risale-i Nur'un takib ettiği maksadına bir vesile ve üniversitenin bir Nur Medresesi olmasına işaret olarak gösterilmektedir.

[Tekbirat-ül Hüccac mektubumda hakikat ve izahıma karşı tenkidlerine, Hüsrev'in âhîrdeki haşiyesi tam cevabdır.]

Said-ün Nursî imzalı "Tekbirat-ül Hüccac fî Arafat" başlıklı mektubda; "Nur'un ehemmiyetli bir kısım şakirdleri pek musırrane olarak âhîrzamanda gelen Âl-i Beyt'in büyük bir mürşidi seni zannediyorlar.

Sen de onların fikirlerini musırrane kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Bu bir tezaddır. Hallini isteriz." diye sormaları sebebiyle onlara cevap olmak üzere,

bundan sonra gelecek Mehdi-i Resul'ün temsil ettiği kudsî cemaatin şahs-ı manevîsinin üç vazifesi olduğu, bunların;

imanı kurtarmak, hilafet-i Muhammediye (A.S.M.) ünvanıyla şair-i İslâmiyeyi ihya etmek ve inkılabat-ı zamaniye ile çok ahkâm-ı Kur'anîyenin ve Şeriat-ı Muhammediyenin (A.S.M.) kanunlarının bir derece ta'tile uğramasıyla o zât bu vazife-i uzmayı yapmağa çalışır.

Nur şakirdleri birinci vazifeyi tamamıyla Risale-i Nur'da gördüklerinden ikinci, üçüncü vazifeleri de buna nisbeten ikinci, üçüncü derecededir diye Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsini haklı olarak bir nevi mehdi telakki ediyorlar.

Since some of them suppose its wretched Interpreter is a representative of that collective personality, they sometimes call him by the same name.

Indeed, they say that through interpretation and investigation it is understood from the predictions of some of the saints that the Risale-i Nur is that very guide of the end of time. There is confusion on two points, and they have to be interpreted.

The First: In reality the latter two duties are not of the same degree as the former.

However, influenced by this century's ideas in particular the mass of people and the politicians consider the caliphate of Muhammad (PBUH) and Islamic Unity to be immeasurably more extensive than the first duty.

Every century a sort of Mahdi and Regenerator who gave guidance has appeared, but since they have performed only one of the three functions, they have not been given the title of the Great Mahdi.

The Second: That supreme person of the Last Days will be a descendant of the Prophet (PBUH). For sure I am like a spiritual son of Imam 'Ali (May God be pleased with him), and I have received instruction from him in the realities;

and since in one sense the Family of Muhammad (PBUH) includes true Risale-i Nur students, I too may be thought of as belonging to the Prophet's Family.

But it is not permissible in the Risale-i Nur way to desire any sort of egotism or personality or personal rank, or to win fame and renown.

#440

Even if rank in the hereafter were given me, I would feel myself compelled to leave it aside in order not to spoil the sincerity of the Risale-i Nur. A semi-consenting reply is given,* and the ascription of Mahdship is clearly and decisively rejected.

{*Inequitable Court! Could there be any reply more decisive than this? Signed, Husrev, in the name of the Risale-i Nur students.}

[The events in this piece are facts, and since in extraordinary fashion three minutes after my saying: Don't upset me, the earth will become angry!, there was an earthquake, this should be applauded in amazement, as is demanded by compassion, and not be made the object of criticism.]

It is said: "Ten hours after having given my statement for four hours and suffering considerable discomfort, virtually at the same time, the fire in the Ministry of Education broke out, which caused loss worth two million liras and demonstrated that the Risale-i Nur is a means of repulsing calamities. For if it is attacked, the calamities find a way and strike."

Bir kısmı, o şahs-ı manevînin bir mümessili olan bîçare tercümanını zannettiklerinden bazan o ismi ona da veriyorlar.

Hattâ evliyanın bir kısmı, keramet-i gaybiyelerinde Risale-i Nur'u aynı o âhîrzamanın hidayet edicisi olduğu; bu tahkikatla, tevil ile anlaşılır diyorlar. İki noktada bir iltibas var, tevil lâzımdır.

Birincisi: Âhîrde iki vazife, gerçi hakikat noktasında birinci vazife derecesinde değiller.

Fakat hilafet-i Muhammediye (A.S.M.) ve ittihad-ı İslâm avamda ve ehl-i siyasette hususan bu asrın efkârında o birinci vazifeden bin derece geniş görünüyor.

Gerçi her asırda hidayet edici bir nevi mehdi ve müceddid geliyor ve gelmiş. Fakat herbiri üç vazifeden birisini bir cihette yapması itibarıyla, âhîrzamanın büyük mehdisi ünvanını almamışlar.

İkincisi: Âhîrzamanın o büyük şahsı, Âl-i Beyt'ten olacak. Gerçi manen ben Hazret-i Ali'nin (R.A.) bir veled-i manevîsi hükmündeyim. Ondan hakikat dersini aldım.

Ve Âl-i Muhammed (A.S.M.) bir manada hakikî Nur şakirdlerine şamil olmasından ben de Âl-i Beyt'ten sayılabilirim.

Fakat Nur'un mesleğinde hiçbir cihette benlik, şahsiyet, şahsî makamları arzu etmek, şan u şeref kazanmak olmaz.

Nur'da ihlası bozmamak için uhrevî makamat dahi bana verilse, bırakmağa kendimi mecbur bilirim diye yarı muvafakat şeklinde bir cevap verilmekte ve bu mehdilik teklifi açık ve kesin olarak reddedilmemektedir.

{(Haşiye): Ey insafsız heyet! Bundan daha keskin red cevabı nasıldır? Nur Talebeleri namına Hüsrev}

[Bu fıkradaki hâdiseler vakıa mutabık ve acib bir tarzda "Beni mahzun etmeyiniz, zemin hiddet eder." dediğimden üç dakika sonra zelzele olmasını, hayret ve taaccüble tahsin etmek şefkatın iktizası olduğu halde, medar-ı tenkid olamaz.]

"Dört saat ifadesi alınıp sıkıntı çekmesinden on saat sonra, âdeta aynı zamanda iki milyon lira zarar veren maarif yangını gösterdi ki; Risale-i Nur belaların def'ine bir vesiledir ki, Nurlara hücum edildi, bela yol buldu, geldi." denilmektedir.

In letter number one hundred and forty-one, it proves that the fires in the Ministry of Education in Ankara and in a garage, in a factory in İzmir, and a large building in Adana being burnt to the ground after I had given my statement for four and a half hours were not coincidence, then it says:

“Don’t deprive me of my treatises, or both I and this country will pay for it; the earth will vent its anger with earthquakes.

Three minutes after saying this an earthquake occurred which lasted three seconds, and the Ministry of Education was engulfed in flames; numerous earthquakes have coincided with aggression against the Risale-i Nur and its students, as has been proved four times by courts of law, which cannot be chance or coincidence.

Numerous incidents have shown that the Risale-i Nur is a means of calamities being repulsed in this country.”

In letter number one hundred and forty-seven: “This time, the winter displayed its fury when we were attacked. The weather raged with storm and was bitterly cold,

but when the assaults ceased and the Nurjús experienced an expansiveness, those bitterly cold days began to smile like the first days of spring. ... The burning down of the Ministry of Education was a universal blow.

Yüz kırk bir numaralı mektubda: Dört buçuk saat ifadesi alındıktan sonra Ankara'da maarif dairesinin ve otomobil garajının, İzmir'de bir fabrikanın, Adana'da büyük bir binanın yanmasından bahisle bunun bir tesadüf olmadığı isbata kalkışıldıktan sonra,

"Beni risalelerimden mahrum etmeyiniz. Yoksa hem bana, hem bu vatana yazık olur, zemin zelzele ile hiddet eder,

dediğinden üç dakika sonra üç sâniye devam eden zelzele, zeminin hiddeti ve ateş ile maarif dairesini sarması, mahkemece dört defa isbat edilen, çok defa zelzelenin Risale-i Nur'a ve şakirdlerine taarruzları zamanında gelmesi tesadüf olamaz.

Risale-i Nur'un bu memlekette belanın def'ine vesile olduğu çok hâdiselerle tahakkuk etmiştir." denilmektedir.

Yüz kırk yedi numaralı mektubda: Bu defa bize hücumların aynı zamanında kış çok hiddet etti. Şiddetli soğuk ve fırtına ile havanın kızdığı gösterdi ki;

hücumların durmasıyla ve Nurcuların ferahlanmasıyla Zemherir günlerinin Nevruz günleri gibi gülmeye başlaması... Ve maarif dairesinin yanması küllî bir tokattır.

[A situation worthy of congratulation should not be objected to.]

One of the numerous meaningless questions they asked me this time in court, was: "How do you live?"

I replied: "Through the plenty resulting from frugality. A person who one Ramadan in Isparta lived on one loaf of bread, a one-kilo bag of yoghurt, and one kilo of rice would not stoop to embracing the world for his livelihood and would not be obliged to accept gifts."

[As with the defence Zübeyir* read in court, his brilliant eulogy drove them to appreciate it, God willing, for amazed, they included it in the judgement.]

*{*Zübeyir Gündüzalp (1920-1971) was born in Konya Province, and became a student of Bediuzzaman while working as a telegraphist for the Post Office. He later became one of his closest students, displaying complete devotion to Bediuzzaman and sincerity in his service of the Risale-i Nur. He became one of the leading figures of the movement after Bediuzzaman's death. [Tr.]}*

In a section with the heading: "Our young people want to be taught truth and reality, and to have the highest morality," on page thirteen, Zübeyir Gündüzalp wrote by typewriter:

"The Risale-i Nur is a masterpiece written not through the author's will, but inspired by the Creator, in order to save the Muslims of the 20th century and all humanity from the dark, oppressive ideas."

On page twelve: "If it was said to a person serving the Risale-i Nur: 'Copy out these books instead of the Risale-i Nur, and I'll give all the wealth of Ford,'

he would reply, without even raising the nib of his pen: 'If you gave me all the world's wealth and its sovereignty too, I would not accept it.'"

On page fifteen: "If we are attached to honest writers a hundred times over, our attachment to a great person like Bediuzzaman who guides us in this world and the next, is immeasurable, total."

On page twelve: "The collective personality of the Risale-i Nur has diagnosed the social, spiritual, and religious sicknesses of this age, and at a Divine command has offered to all humanity at this time the All-Wise Qur'an's truths in a way that will cure its chronic social ills."

On page forty-four: "Bediuzzaman said that someone who studies these treatises for a year may become an important scholar. Yes, that is how it is."

On page fifty-four: "The judges who study the Risale-i Nur do not make incorrect judgements."

[Tebrik ve âferin ile mukabele edilecek bir hale, itiraz nazarıyla bakılmaz.]

Bu defa bana mahkemede sordukları çok manasız sualler içinde "Ne ile yaşıyorsun?" dediler.

Dedim ki: İktisad bereketiyle. Bir vakit Isparta'da bir Ramazanda bir ekmek, bir kilo torba yoğurdu, bir kilo pirinç ile yaşayan bir adam, maişet için dünyaya tenezzül etmez ve hediye de kabul etmeğe mecbur olmaz dedim.

[Zübeyir'in mahkemede okuduğu müdafaası gibi, parlak medhiyesi inşaallah onları takdir ve tahsine sevk etmiş ki, taaccüble kararnamede yazmışlar.]

Zübeyir Gündüzalp'ın daktilo ile yazdığı "Gençliğimiz, hak ve hakikatı öğreten malûmat ve en yüksek ahlâk istiyor." adlı bir formasında, onuncu sahifede:

Risale-i Nur yirminci asrın müslümanlarını ve bütün insanları koyu fikir karanlığından kurtarmak için müellifinin kendi ihtiyarıyla değil, büyük yaratıcımızın ihtarıyla yazılmış bir şaheserdir.

Onikinci sahifede: Risale-i Nur'a hizmet eden birisine denilse: Risale-i Nur yerine şu kitablari kopya et de, Ford'un servetini sana vereyim.

O, Risale-i Nur satırlarından kaleminin ucunu bile kaldırmadan şöyle cevap verir: "Dünya servet ve saltanatının hepsini verseniz kabul etmem."

Onbeşinci sahifede: "Dürüst fikirli yazarlara bağlılığımızın derecesi yüz ise, Bediüzzaman gibi dünya ve âhiretimize rehberlik eden büyük bir şahsiyete bir kentrilyondur, sonsuzdur."

Onikinci sahifede: "Risale-i Nur'un şahs-ı manevîsi, asrın içtimaî ve ruhî ve dinî hastalıklarını teşhis etmiş ve müzminleşmiş içtimaî illetleri tedavi edecek şekilde Kur'an-ı Hakîm'in hakikatlarını ilâhî bir emirle, bu zamanda yaşayan bütün insanlara arz etmiştir."

Kırkdördüncü sahifede: "Bediüzzaman, bu risaleleri bir sene okuyan bu zamanın mühim bir âlimi olabilir demıştır. Evet, öyledir."

Ellidördüncü sahifede: "Risale-i Nur okuyan hâkimlerin isabetsiz karar verdikleri görülüyor." denilmektedir.

[This piece is entirely in my favour and is the exact truth, and should not have been included with the offences in the court's decision.]

Ahmed Feyzi amended part of his work, but having to hurry he sent it without completing the corrections.

In it, it is said: "Does it not infer by ignoring Saraçoğlu, who calls religion and the training of Muhammad 'poison', and disputing The Illuminating Lamp, which demonstrates the Qur'anic reality as clearly as the sun and proves it to be the perfect cure for mankind's wounds, that you are assisting in the confiscation of that collection?"

It says the following in the conclusion of one of his defence speeches, presented to the court on an unknown date.

He stated that neither himself nor the students were occupied with politics; the writings shown to be aggressive were confidential;

there was freedom of thought and of conscience; that even if the above appeared to be criticism of some laws, this did not constitute a crime;

many of the treatises under consideration were written a long time previously; they had been scrutinized by committees of experts and had been found to be harmless;

that just as there had previously been convictions for them in Eskişehir Court, so they had been acquitted in Denizli Court, so it was not right that they should be tried again for the same offence;

the Risale-i Nur students had up to now been involved in no activities that would disturb public order;

and that since no one was named explicitly in the Fifth Ray and its purpose was only to inform, this did not constitute a crime either. Further examples may be thought of in the same way.

Said Nursi

#443

To The Judges Of The Court Of Appeal

[Again they did not permit me to speak in the session held to discuss the possible quashing by the Appeal Court of Afyon Court's unjust decision concerning us.

They made us listen to a third severe indictment. They also did not allow anyone to come to help me with writing.

[Bu gelen parça tam lehimde ve ayn-ı hakikat iken, kararnamede suç mevzuları içine konulmamalı idi.]

Ahmed Feyzi'nin eserinin bir kısmını ta'dil ettiğini fakat bir kısmının da aceleyle geldiğinden ta'dil edemedi gönderdiğini,

"Dine ve terbiye-i Muhammediyeye (A.S.M.) zehir diyen Saraçoğlu'nu bırakıp, hakikat-ı Kur'aniyeyi güneş gibi gösteren Siracünnur ile münakaşa etmek, onun müsadereğine yardım etmek demek olduğunu beyan ediyoruz." denmektedir.

Mahkemeye tarihsiz ibraz ettiği bir müdafaasında neticeten:

Kendisinin ve şakirdlerinin siyasetle iştiğal etmediklerini, tecavüz olarak gösterilen yazıların mahrem olduklarını,

vicdan ve tefekkür hürriyeti mevcut olduğunu, bunların bazı kanunları tenkid mahiyetinde de görünse suç teşkil etmeyeceğini,

ele alınan birçok risalelerin eskiden yazılmış olduğunu, bilirkşi tedkikatından geçerek zararsız bulunduklarının tesbit olduğunu,

evvelce de Eskişehir Mahkemesinde bunlardan dolayı mahkûmiyet kararı verildiği gibi, Denizli mahkemesinde de beraet ettiklerini, artık bir daha aynı suçtan dolayı mahkeme edilmelerinin doğru olmadığını,

kendisinin ve gerekse Nur şakirdlerinin şimdiye kadar asayiş bozacak hareketlerde bulunmadıklarını,

Beşinci Şua'da isim tasrih etmemesine ve maksadının sadece ihbardan ibaret olmasına göre bunların da bir suç teşkil etmeyeceğini ileri sürerek savunmuştur.Bu nümunelere daha kıyas edilsin...

Said Nursî

Temyiz Mahkemesi Riyasetine

Afyon Mahkemesinden hakkımızda sadır olan haksız hükmün temyizen bozulması üzerine yapılan duruşmamızda beni yine konuşturmadılar.

Hakkımızda üçüncü bir şiddetli iddianameyi bize dinlettirdiler. Hem yanıma kimseyi bırakmadılar ki, gelsin yazıyla bana yardım etsin.

Despite my poor handwriting and my being ill, I am presenting this complaint to your Court—which has acted justly towards us twice previously—as a supplement to my petition concerning the appeal.]

In His Name, be He glorified!

A petition to the Supreme Tribunal of the Resurrection; and a complaint to the Divine Court; the Appeal Court of the present should also listen as well as coming generations and the enlightened future teachers and students of the universities.

Of the hundreds of torments and calamities I have suffered these twenty-three years, I am setting ten before the court of justice of the All-Glorious Sovereign together with my complaints.

The First: Despite my faults, I have dedicated my life to this nation's happiness and the saving of its religious belief.

Saying, let my head too be sacrificed for a truth, that is, the truth of the Qur'an, for which millions of heroic heads have been sacrificed, I worked with the Risale-i Nur with all my strength.

Through Divine assistance, I persisted in the face of all the cruel torments. I did not withdraw.

For example: One instance of the exceedingly cruel treatment I have received during my trial and imprisonment in Afyon: although three times, and every time for nearly two hours, they forced myself and the innocent Risale-i Nur students, who were awaiting solace from justice, to listen to the slanderous, malicious indictments,

they did not allow us more than one or two minutes to defend our rights, despite my repeated requests for five or ten minutes.

I have been kept for twenty months in total isolation, with only one or two of my friends being permitted to visit me for three or four hours.

For only a small part of my defence speeches did I have anyone to help me with the writing. Then they were forbidden as well, and punished exceedingly brutally.

They compelled us to listen to the prosecutor's biased indictment, which was like water gathered from a thousand streams, and which I proved contained eighty-one errors in fifteen pages arising from twisted meanings and slander and lies. They did not permit me to speak.

Yazım noksan olmakla beraber hasta halimle beraber yazdığım bu şekvamı bu zamanda hakkımda iki defa tam adalet eden makamınıza bir layiha-i temyizim olarak takdim ediyorum.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[Haşırdeki mahkeme-i kübraya bir arzuhalidir ve dergâh-ı İlahîye bir şekvadır. Ve bu zamanda Mahkeme-i Temyiz ve istikbaldeki nesl-i âti ve dâr-ül fûnunların münevver muallim ve talebeleri dahi dinlesinler.

İşte bu yirmiüç senede yüzer işkenceli musibetlerden (on tanesini) âdil Hâkim-i Zülcelal'in dergâh-ı adaletine müştekiyane takdim ediyorum.]

Birincisi: Ben kusurlarımla beraber bu milletin saadetine ve imanının kurtulmasına hayatımı vakfettim.

Ve milyonlarla kahraman başların feda oldukları bir hakikata, yani Kur'an hakikatına benim başım dahi feda olsun diye bütün kuvvetimle Risale-i Nur'la çalıştım.

Bütün zalimane taziblere karşı tevfik-i İlahî ile dayandım, geri çekilmedim.

Ezcümle: Bu Afyon hapsimde ve mahkememde başıma gelen çok gaddarane muamelelerden birisi: Üç defa ve her defasında iki saate yakın aleyhimizde garazkârane ve müfteriyane ittihamnamelerini, bana ve adaletten teselli bekleyen masum Nur talebelerine cebren dinlettirdikleri halde,

çok rica ettim beş-on dakika bana müsaade ediniz ki, hukukumuzu müdafaa edeyim. Bir-iki dakikadan fazla izin vermediler.

Ben yirmi ay tecrid-i mutlakta durdurulduğum halde yalnız üç-dört saat bir-iki arkadaşşıma izin verildi.

Müdafaatımın yazısında az bir parça yardımları oldu. Sonra onlar da men'edildi. Pek gaddarane muameleler içinde cezalandırdılar.

Müddeînin bin dereden su toplamak nev'inden ve yanlış mana vermekle ve iftiralar ve yalan isnadlarla garazkârane ve onbeş sahifesinde seksenbir hatasını isbat ettiğim aleyhimizdeki ithamnamelerini dinlemeğe bizi mecbur ettiler. Beni konuşturmadılar.

If they had permitted me, I would have said:
Although as required by freedom of thought and freedom of conscience, you do not interfere with Jews, Christians, and Zoroastrians, and particularly now with anarchists, apostates, and dissemblers, hiding behind the screen of communism, who both deny your religion, and insult your forefathers accusing them of misguidance, and accept neither your Prophet (PBUH) nor the laws of the Qur'an;

and although through the Qur'an's instruction millions of Muslims in the lands and under the rule of an imperious, bigoted Christian state like Britain, reject all the false beliefs and infidel rules of the English, their courts do not interfere with them;

and although opponents of all governments openly publish their ideas without those governments bothering them;

and although both the Isparta authorities, and Denizli Court, and Ankara Criminal Court, and the Directorate of Religious Affairs, and the Appeal Court twice, no, three times, have all scrutinized these forty years of my life, and my one hundred and thirty treatises, and my most private treatises and letters,

and they had in their possession for two or three years all the copies of the Risale-i Nur, confidential and otherwise, yet they could not show a single matter necessitating the smallest penalty;

and although despite the fact I am extremely weak, oppressed, defeated, and am enduring the harshest conditions, our innocence has been proved by the Risale-i Nur collections you hold as well as our four-hundred-page defence, which have been shown to be a most powerful, sound, and veracious guide for two hundred thousand true and devoted students benefiting this country, nation, and public security;

— in spite of all these, under which law, what conscience, what good, what crime do you convict us, contemptuously giving us the harshest sentences and severest solitary confinement? Certainly you shall be questioned about this at the Last Judgement.

The Second: One reason they put forward for punishing me was my expounding the Qur'an's explicit verses about veiling, inheritance, recitation of the Divine Names, and polygamy, written to silence those who object to them in the name of civilization.

Eğer konuşursalardı diyecektim:
Hem dininizi inkâr, hem ecdadınızı dalaletle tahkir eden ve Peygamberinizi (A.S.M.) ve Kur'anınızın kanunlarını reddedip kabul etmeyen yahudi ve nasrani ve mecusilere, hususan şimdi bolşevizm perdesi altındaki anarşist ve mürted ve münafıklara hürriyet-i vicdan, hürriyet-i fikir bahanesiyle ilişmediğiniz halde

ve İngiliz gibi hristiyanlıkta mutaassıb, cebbar bir hükûmetin daire-i mülkünde ve hâkimiyetinde, milyonlarla müslümanlar her vakit Kur'an dersiyle İngiliz'in bütün bâtil akidelerini ve küfrî düsturlarını reddettikleri halde onlara mahkemeleriyle ilişmediği

ve her hükûmette bulunan muhalifler alenen fikirlerinin neşrinde, o hükûmetlerin mahkemeleri ilişmediği halde,

benim kırk senelik hayatımı ve yüzotuz kitabımı ve en mahrem risale ve mektublarımı, hem Isparta hükûmeti, hem Denizli Mahkemesi, hem Ankara Ceza Mahkemesi, hem Diyanet Riyaseti, hem iki defa belki üç defa Mahkeme-i Temyiz tam tedkik ettikleri

ve onların ellerinde iki-üç sene Risale-i Nur'un mahrem ve gayr-ı mahrem bütün nüshaları kaldığı ve bir küçük cezayı icab edecek birtek maddeyi göstermedikleri,

hem bu derece za'fiyetim ve mazlumiyetim ve mağlubiyetim ve ağır şerait ile beraber ikiyüz bin hakikî ve fedakâr şakirdlere vatan ve millet ve asayiş menfaatinde en kuvvetli ve sağlam ve hakikatlı bir rehber olarak kendini gösteren Risale-i Nur'un elinizdeki mecmuaları ve dört yüz sahife müdafaamız masumiyetimizi isbat ettikleri halde,

hangi kanun ile, hangi vicdan ile, hangi maslahat ile, hangi suç ile bizi ağır ceza ve pek ağır ihanetler ve tecridlerle mahkûm ediyorsunuz? Elbette mahkeme-i kübra-i haşirde sizden sorulacak.

İkincisi: Beni cezalandırmağa gösterdikleri bir sebep: Benim tesettür, irsiyet, zikrullah, taaddüd-ü zevcat hakkında Kur'anın gayet sarîh âyetlerine, medeniyetin itirazlarına karşı onları susturacak tefsirimdir.

Fifteen years ago I wrote the following piece to Eskişehir Court and the Appeal Court, which was also included in the court's decision. I repeat the piece as a complaint to the Supreme Tribunal at the Last Judgement, and as a warning to the enlightened teachers of the future, and together with Elhüccetü'z-Zehrâ (The Shining Proof) as a sort of addition to my petition to the Appeal Court, which twice has acted fairly in acquitting me and has listened to my cry for justice, and to the committee of judges who did not permit me to speak and due to the malicious indictment which I proved contained eighty errors, convicted me to two year's hard labour and solitary confinement together with two year's further exile elsewhere under close surveillance:

I say this that if there is any justice on the face of the earth, the Appeal Court will quash this decision which convicts someone who expounded Qur'anic verses which in each century for one thousand three hundred and fifty years have acted as sacred, true Divine principles in the social life of three hundred and fifty million Muslims, and expounded them relying on the consensus and affirmation of three hundred and fifty thousand Qur'anic commentaries and following the beliefs of our forefathers for one thousand three hundred years.

Is it not a denial of Islam and a betrayal of our millions of religious and heroic forefathers to convict, because he expounded those verses, someone who according to reason and learning does not accept certain European laws applied temporarily due to certain requirements of the times and who has given up politics and withdrawn from social life, and is it not to insult millions of Qur'anic commentaries?

The Third: One reason they cited for our conviction was breaching security and disturbing public order.

Putting forward the remotest possibility, one in a hundred or even a thousand, in place of actual events, and putting the wrong meanings on forty to fifty words from some confidential treatises and private letters out of the hundred thousand words and sentences of the Risale-i Nur, they present these as evidence, and accusing us want to have us punished.

Calling to witness those who have known my life these thirty to forty years and the thousands of 'special' (has)* students of the Risale-i Nur, I say:

*{*In his writings, Bediuzzaman mentions 'has' (special) by which he probably meant those that loyally and devotedly served the Risale-i Nur, and 'erkan' (leading; lit. 'pillars'), those who in addition to their devoted service played a more organizing role. [Tr.]}*

Onbeş sene evvel Eskişehir Mahkemesine ve Ankara'ya Mahkeme-i Temyiz'e ve tashihe yazdığım -ve aleyhimdeki kararnamede yazdıkları- bu gelen fıkayı: Hem haşırde mahkeme-i kübraya bir şekva, hem istikbalde münevver ehl-i maarif heyetine bir ikaz, hem iki defa beraetimizde insaf ve adaletle feryadımızı dinleyen Mahkeme-i Temyiz'e Elhüccetüzzehra ile beraber bir nevi lâyiha-i temyiz, hem beni konuşturmayan ve seksen hatasını isbat ettiğimiz garazkârane ittihamname ile beni iki sene ağır ceza ve tecrid-i mutlak ve iki sene başka yere nefy ve göz nezareti hapsiyle mahkûm eden heyete aynen o fıkayı tekrar ediyorum:

İşte ben de adliyenin mahkemesine derim ki: Binüçyüzelli senede ve her asırda üçyüzelli milyon müslümanların hayat-ı içtimaiyesinde kudsi ve hakiki bir düstur-u ilahiyi üçyüzelli bin tefsirin tasdiklerine ve ittifaklarına istinaden ve binüçyüz senede geçmiş ecdadımızın itikadlarına iktidaen tefsir eden bir adamı mahkûm eden haksız bir kararı, elbette rûy-i zeminde adalet varsa, o kararı red ve bu hükmü nakzedecektir diye bağırıyorum. Bu asrın sağır kulakları dahi işitsin!

Acaba bu zamanın bazı ilcaatının iktizasıyla muvakkaten kabul edilen bir kısım ecnebi kanunlarını fikren ve ilmen kabul etmeyen ve siyaseti bırakan ve hayat-ı içtimaiyeden çekilen bir adamı, o âyâtın tefsirleriyle suçlu yapmakla, İslâmiyeti inkâr ve dindar ve kahraman bir milyar ecdadımıza ihanet ve milyonlarla tefsirleri itham çıkmaz mı?

Üçüncüsü: Mahkûmiyetime gösterdikleri bir sebep; emniyeti ihlâl ve asayiş bozmaktır.

Pek uzak bir ihtimal ve yüzde belki binde bir imkân ile hattâ uzak imkânâtı vukuat yerinde koyup, bazı mahrem risale ve hususî mektublardan Risale-i Nur'un yüzbin kelime ve cümlelerinden kırk-elli kelimesine yanlış mana vererek bir sened gösterip bizi ittiham ve cezalandırmak istiyorlar.

Ben de bu otuz-kırk senelik hayatımı bilenleri ve Nur'un binler has şakirdlerini işhad ederek derim:

to accuse of disturbing public order someone who, —at a time the commander of the British occupation forces in Istanbul was sowing discord among Muslims, even deceiving the Shaykh al-Islam and some leading men of religion and inciting the Committee of Union and Progress and the Freedom and Accord Party to struggle against each other, thus paving the way for the Greek victory and defeat of the National Movement,

— foiled that insidious plan of the commander by printing and publishing through the efforts of Eshref Edib his work Hutuvat-i Sitte (The Six Steps) against the British and Greeks, not retreating even in the face of threat of execution; who did not flee to Ankara even when summoned because of the above service by the leaders there;

#446

who attached no importance when a prisoner-of-war to the Russian Commander-in-Chief's order for his execution;

who with a speech during the Thirty-First of March Incident induced eight regiments to obey their officers; and in the Military Court, disregarding the threat of execution said in reply to the presiding pashas' questions of: "You too are a reactionary, you too wanted the Shari'a?",

"If constitutionalism consists of one party's despotism, then let all men and jinn witness that I am a reactionary and ready to sacrifice my very soul for a single matter of the Shari'a,"

causing those high-ranking officers to appreciate and admire him, and while expecting his execution, they decided on his acquittal, then on being released, he did not thank them but went on his way shouting: "Long live Hell for all tyrants!";

and as is written in the decision of Afyon Court, when Mustafa Kemal angrily said to him in the office of the Speaker of the Assembly:*

*{*Before finally going there sometime in the final months of 1922, Bediuzzaman was on several occasions secretly summoned to Ankara by Mustafa Kemal during the Independence Struggle, in recognition of his effective struggle against the occupying forces. [Tr.]}*

"We summoned you here so you would tell us of your elevated ideas, but you came and wrote some things about the five daily prayers and sowed conflict among us,"

he replied: "After belief, the obligatory prayers are the most elevated question. Those who do not perform the prayers are traitors, and the pronouncements of traitors are to be rejected;" who said this in the presence of forty to fifty deputies, and forced that fearsome commander to swallow his anger and make a sort of apology;

İstanbul'u işgal eden İngilizlerin baş kumandanı, İslâm içinde ihtilaf atıp hattâ şeyhülislâm ve bir kısım hocaları kandırıp birbiri aleyhine sevk ederek itilafçı, ittihadçı fırkalarını birbiriyle uğraştırmasıyla Yunan'ın galebesine ve harekât-ı milliyenin mağlubiyetine zemin hazırladığı bir sırada,

İngiliz ve Yunan aleyhinde "Hutuvat-ı Sitte" eserimi Eşref Edib'in gayretiyle tab' ve neşretmek ile o kumandanın dehşetli plânını kıran ve onun i'dam tehdidine karşı geri çekilmeyen ve Ankara reisleri o hizmeti için onu çağırdıkları halde Ankara'ya kaçmayan

ve esarette Rus'un baş kumandanının i'dam kararına ehemmiyet vermeyen ve 31 Mart hâdisesinde sekiz taburu bir nutukla itaate getiren

ve Divan-ı Harb-i Örfî'de, mahkemedeki paşaların "Sen de mürtecisin, şariat istemişsin" diye suallerine karşı, i'dama beş para kıymet vermeyip, cevaben:

Eğer meşrutiyet bir fırkanın istibdadından ibaret ise, bütün cinn ve ins şahid olsun ki; ben mürteciyim ve şeriatın birtek mes'elesine ruhumu feda etmeğe hazırım diyen

ve o büyük zabitleri hayretle takdire sevkedip, i'damını beklerken beraetine karar verdikleri ve tahliye olup dönerken, onlara teşekkür etmeyerek: "Zalimler için yaşasın Cehennem" diye yolda bağırın

ve Ankara'da divan-ı riyasette -Afyon Kararnamesinin yazdığı gibi- Mustafa Kemal hiddetle ona dedi:

"Biz seni buraya çağırdık ki, bize yüksek fikirler beyan edesin. Sen geldin namaza dair şeyler yazdın, içimize ihtilaf verdin."

Ona karşı: "İmandan sonra en yüksek namazdır. Namaz kılmayan haindir, hainin hükmü merduddur." diye kırk-elli meb'usun huzurunda söyleyen ve o dehşetli kumandan ona bir nevi tarziye verip hiddetini geri aldırın

and in connection with whom not one matter has been recorded by the police and authorities of six provinces connected with the disturbance of public order;

and among whose hundreds of thousands of students not the smallest incident has been witnessed (apart from one insignificant incident concerning a rightful defence in which one unimportant student was involved); in connection with none of whose students any crime has been heard; and whichever prison he has been sent to has there reformed the other prisoners;

and as testified to by these twenty-three years of his life and three provincial authorities and three courts acquitting him and a hundred thousand of his students, who know the value of the Risale-i Nur, affirming it verbally and by action, despite hundreds of thousands of copies of it being distributed throughout the country, the Risale-i Nur has produced only benefits and caused no harm;

and who is a recluse, single, a stranger, elderly, poor, and sees himself at the door of the grave; and who with all his strength has given up transitory things, and has sought ways of atoning for his former sins and making his life eternal,

#447

and attaches not the slightest importance to worldly rank, and who, so that no harm will come to the innocent and the elderly, out of his compassion does not curse those who torment and torture him; — those who say about such a man:

“This old recluse disturbs the peace and breaches public security; his aims are the intrigues of this world, and his correspondence is for this world, in which case he is guilty” and who convict him under such severe conditions are surely themselves guilty from the ground to the heavens, and they shall give their account at the Last Judgement!

Can it be said about a man who with a speech induced eight mutinying regiments to obey their officers, and with a single article persuaded thousands of people to support him, and was not frightened before the three above-mentioned formidable commanders, and did not fawn to them,

and in courts of law declared: “If I had heads to the number of hairs on my head and every day one was cut off, I would not surrender to atheism and misguidance and betray my country and nation and Islam; I would not bow this head, which has been dedicated to the Qur’an, before tyrants,”

and was concerned with no one in Emirdağ apart from five or ten brothers of the hereafter and three or four servants — could it be said about such a man, as it does in the indictment:

ve altı vilayet zabıtasınca ve hükûmetçe asayişin ihlâlüne dair birtek maddesi kaydedilmeyen

ve yüzbinlerle Nur şakirdlerinin hiçbir vukuatı görülmeyen (yalnız bir küçük talebenin, haklı bir müdafaada küçük bir vukuatından başka) hiç bir şakirdinden bir cinayet işitilmeyen ve hangi hapse girmiş ise o mahpusları ıslah eden

ve Risale-i Nur'dan yüzbinler nüsha memlekette intişar etmekle beraber, menfaattan başka hiç bir zararı olmadıklarını yirmiüç senelik hayatının ve üç hükûmet ve mahkemelerin beraetler vermelerinin ve Nur'un kıymetini bilen yüzbin şakirdlerinin kavlen ve fiilen tasdiklerinin şehadetiyle isbat eden

ve münzevi, mücerred, garib, ihtiyar, fakir ve kendini kabir kapısında gören ve bütün kuvvet ve kanaatıyla fânî şeyleri bırakıp eski kusurâtına bir keffaret ve hayat-ı bâkiyesine bir medar arayan

ve dünyanın rütbelerine hiç ehemmiyet vermeyen ve şiddet-i şefkatinden masumlara, ihtiyarlara zarar gelmemek için kendisine zulüm ve tazib edenlere beddua etmeyen bir adam hakkında:

"Bu ihtiyar münzevi asayiş bozar, emniyeti ihlâl eder ve maksadı dünya entrikalarıdır ve muhabereleleri dünya içindir, öyle ise suçludur." diyenler ve onu pek ağır şerait altında mahkûm edenler; elbette yerden göğe kadar suçludurlar. Mahkeme-i kübrada hesabını verecekler!

Acaba bir nutuk ile, isyan eden sekiz taburu itaate getiren ve kırk sene evvel bir makalesiyle binler adamı kendine taraftar yapan ve mezkûr üç dehşetli kumandanlara karşı korkmayan ve dalkavukluk yapmayan

ve mahkemelerde, başımdaki saçlarım adedince başlarım bulunsa ve her gün biri kesilse, zındıkaya ve dalalete teslim-i silâh edip vatan ve millet ve İslâmiyete hıyanet etmem, hakikat-ı Kur'ana feda olan bu başımı zalimlere eğmem diyen

ve Emirdağ'ında beş-on âhiret kardeşi ve üç-dört hizmetçilerden başka kimse ile alâkadar olmayan bir adam hakkında, ittihamnamede:

“This Said was working secretly in Emirdağ; he poisoned the minds of some of the people giving them the idea of disturbing the peace; twenty men gathered round him and wrote private letters praising him, which shows that he was hatching a revolt and was involved in covert politics against the government”?

I refer it to your consciences to understand just how far from right, justice, and fairness those who torment him have deviated by, with unprecedented animosity and hatred, throwing him into prison for two years, in solitary confinement, and by not allowing him to speak in court.

Is it at all possible that someone who has received public attention a hundred times greater than is his due, and brought thousands of men to obedience with one speech, and induced thousands of people to join the İttihad-i Muhammedî Society with one newspaper article, and made fifty thousand people listen admiringly to his address in Aya Sophia Mosque*

{*These events occurred in early 1909. [Tr.]}

— that such a man should work at it for three years in Emirdağ and deceive only five or ten people, and fill his grave, which he is approaching, with unnecessary darkness rather than with light? Is it at all possible that he should do this? Satan himself could not make anyone accept it!

#448

The Fourth is their citing my not wearing the brimmed hat as an important reason for my conviction.* They did not allow me to speak, otherwise I would have said this to those who were trying to punish me:

{*According to the famous Hat Act passed 25 November 1925, the wearing of European headgear became compulsory, and all other headgear was banned. [Tr.]}

I stayed as a guest for three months in the police station in Kastamonu. At no time did they say to me: “Wear the brimmed hat!”

And although in three courts of law I did not wear the hat and did not remove my own headgear, they did not interfere with me.

And on that pretext for twenty-three years a number of irreligious tyrants have inflicted a very distressing and severe penalty on me unofficially.

And children, women, villagers, officials in their offices, and those who wear the beret are not compelled to wear the hat. And there is no physical benefit in wearing it.

Yet because of their fabrications and allegations a recluse like myself has paid a twenty-year penalty for not wearing headgear that all the mujtahids and Shaykh al-Islams have prohibited.

Those who are trying to have me punished again because of a meaningless custom related to dress;

"Bu Said Emirdağı'nda gizli çalışmış, asayişe zarar vermek fikriyle orada bir kısım halkları zehirlemiş, yirmi adam da etrafta onu medhedip hususî mektuplar yazdıkları gösteriyor ki, o adam inkılab ve hükûmet aleyhinde gizli bir siyaset çeviriyor."

diyerek emsalsiz bir adavet ve ihanetlerle iki sene hapse sokmak ve hapiste tecrid-i mutlak ile ve mahkemede konuşturmamakla tazib edenler ne derece haktan ve adaletten ve insaftan uzak düşüklerini vicdanlarına havale ediyorum.

Hiç mümkün müdür ki, böyle haddinden yüz derece ziyade teveccüh-ü âmmeye mazhar ve bir nutuk ile binler adamı itaate getiren ve bir makaleyle binlerle insanları İttihad-ı Muhammedî Cem'iyetine iltihak ettiren ve Ayasofya Câmîinde elli bin adama takdir ile nutkunu dinlettiren bir adam,

üç sene Emirdağı'nda çalışsın, yalnız beş-on adamı kandırsın ve âhiret işini bırakıp siyaset entrikaları ile uğraşsın. Yakın olduğu kabrine nurlar yerine lüzumsuz zulmetler doldursun. Hiç kabil midir? Elbette şeytan dahi bunu kimseye kabul ettiremez.

Dördüncüsü: Şapka giymediğimi mahkûmiyetime ehemmiyetli bir sebep göstermeleridir. Beni konuşturmazlar. Yoksa beni cezalandırmağa çalışanlara diyecektim ki:

Üç ay Kastamonu'da polisler ve komiser karakolunda misafir kaldım. Hiçbir vakit bana demediler: "Şapkayı başına koy."

Ve üç mahkemede şapkayı başıma koymadığım ve başımı mahkemede açmadığım halde bana ilişmedikleri

ve yirmiüç sene bazı dinsiz zalimlerin o bahane ile bana gayr-ı resmî çok sıkıntılı ve ağır bir nevi ceza çektiydikleri

ve çocuklar ve kadınlar ve ekseri köylüler ve dairelerde memurlar ve bere giyenler şapka giymeğe mecbur olmadıkları ve hiç bir maddî maslahat giymesinde bulunmadığı halde,

benim gibi bir münzevi, bütün müçtehidlerin ve umum şeyhülislâmların yasak ettikleri bir serpuşu giymediğim bahanesiyle ve uydurmalar ilâvesiyle yirmi sene cezasını çektiğim

ve libasa ait, manasız bir âdetle tekrar beni cezalandırmağa çalışan

and with such force, repetition, and insistence to have me found guilty because of my dress —despite, saying there is personal freedom, their comparing to themselves those who drink raki in public in Ramadan during the day and do not perform the obligatory prayers, and not bothering them—

surely after suffering the everlasting extinction of death and perpetual solitary confinement of the grave, at the Last Judgement they will be questioned concerning this error.

The Fifth: Those who have heard this third indictment and seen the judgement that we published will confirm that

on pretexts as flimsy as a fly's wing, they are trying to confiscate some of the treatises of the Risale-i Nur, which is alluded to favourably by thirty-three Qur'anic verses, was applauded by such saints as Imam 'Ali (May God exalt him) and Gawth al-A'zam (May his mystery be sanctified), is affirmed by a hundred thousand believers, and in twenty years has won a highly beneficial rank for this nation and country without causing any harm.

Even, making a pretext two pages about two correct explanations of two verses, which were written long ago and have been covered by pardons, it was even the cause of the four-hundred-page Zulfikâr and The Miracles of Muhammad (Mu'cizat-i Ahmediye) being seized, which has strengthened and saved the belief of a hundred thousand people and is extremely beneficial and valuable.

And now, giving the wrong meaning to one or two words out of a thousand, they are trying to have that infinitely useful treatise seized.

As for us, we say:

And for every calamity, we belong to God, and to Him is our return. { Qur'an, 2:156} *** For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs.** {Qur'an, 3:137}

#449

The Sixth: To those who deem me guilty of a crime because some of the Risale-i Nur students have seen the wondrous proofs of the Risale-i Nur and profited from its irrefutable teachings about belief, which are at the degree of 'knowledge of certainty,' and as encouragement, congratulations, appreciation, and gratitude, praise me excessively and have an over-favourable opinion of me, I say this:

when a powerless, weak, semi-literate, lonely exile subject to derogatory propaganda designed to scare the people away from me, I found for myself some of the cures of the Qur'an and its sacred truths related to belief which were a perfect remedy for my ills.

ve çarşıda, ramazanda, gündüzde raki içip namaz kılmayanları hürriyet-i şahsiye var diye, kendine kıyas edip ilişmediği halde, bu derece şiddet ve tekrarla ve ısrarla beni kıyafetim için suçlandırmaya çalışan;

elbette ölümün i'dam-ı ebedisini ve kabrin daimî haps-i münferidini gördükten sonra mahkeme-i kübrada ondan bu hatası sorulacak.

Beşincisi:

Otuzüç âyât-ı Kur'anîyenin tahsînkârane işaretine mazhariyeti ve İmam-ı Ali (Kerremallahü Vechehü) ve Gavs-ı A'zam (Kuddise Sırruhu) gibi evliyanın takdirlerini ve yüzbin ehl-i imanın tasdiklerini ve yirmi senede millete, vatana zararsız pekçok menfaatli bir mertebeyi kazandıran Risale-i Nur'u, sinek kanadı gibi bahanelerle, bazı risalelerinin müsaderesine

hattâ dört yüz sahife ve yüzbin adamın imanlarını kurtaran ve kuvvetlendiren "Zulfikâr Mu'cizat-ı Ahmediye" mecmuasını, eskiden yazılmış ve mürur-u zaman ve af kanunları görmüş iki âyetin tam haklı tefsirine dair iki sahifeyi bahane ederek, o pekçok menfaatli ve kıymetdar mecmuanın müsaderesine sebep oldukları gibi,

şimdi de Nur'un kıymetdar risalelerini, herbirisinde bin kelime içinde bir-iki kelimeye yanlış mana vermekle, o bin menfaatli risalenin müsaderesine çalışıldığını, *bu üçüncü iddianameyi işiten ve neşrettiğimiz kararnameyi gören tasdik eder.*

Biz dahi: **لِكُلِّ مُصِيبَةٍ إِنَّا لِلَّهِ وَأَنَا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ** deriz.

Altıncısı: Nur'un şakirdlerinden bazılarının Nurlardan fevkalâde iman hüccetlerini ve sarsılmaz, aynelyakîn ulûm-u imaniyeyi görüp istifade ettiklerinden, bu bîçare tercümanına bir nevi teşvik ve tebrik ve takdir ve teşekkür nev'inde, ziyade hüsn-ü zan ile müfritane medhettmeleri ile beni suçlu gösterene derim:

Ben âciz, zaîf, gurbette, menfi, yarım ümmi, aleyhimde propaganda ile halkı benden ürkütmek haleti içinde Kur'anın ilâçlarından ve imanî ve kudsî hakikatlarından dertlerime tam derman olarak kendime bulduğum zaman,

Then concluding that they were also just the medicine for this nation and the sons of this land, I wrote down those valuable truths.

Since I have very poor handwriting and I was much in need of assistants, Divine favour sent me loyal and staunch helpers.

If I had completely rejected their good opinion of me and sincere praise and offended them by rebuking them it would have been like contempt for and hostility towards those Lights taken from the treasury of the Qur'an.

Thinking too it would cause those diamond-penned stout-hearted assistants to leave me, I directed their praise and applause for my bankrupt person to the Risale-i Nur, a miracle of the Qur'an to which in truth the praise is due, and to the collective personality of its leading students.

But I did offend them in a way by saying that they were affording me a share a hundred times greater than my due. Could any law impute guilt to a man because others praise him although he eschews it and is not happy at it? For this is what the officials are doing, who act in the name of the law.

Although it was written on page fifty-four of the court's judgement, which was written against us but which we published: "That great person of the end of time will be a descendant of the Prophet (PBUH), and we students of the Risale-i Nur can be considered to be members of the Prophet's Family only in meaning.

Also, there can be no egotism of any sort in the way of the Risale-i Nur, nor any wish for position and personal rank, or fame and renown. Even if I was offered high rank in the hereafter, I would feel myself compelled to refuse it in order not to damage the sincerity of the Risale-i Nur;"

and although on pages twenty-two and three it is written: "Knowing one's faults and realizing one's poverty and impotence, and humbly seeking refuge at the Divine Court; with that personality I know myself to be more wretched, impotent, and faulty than everyone.

So even if all the people praised and lauded me, they could not make me believe that I am someone good, of high spiritual and moral rank. Lest I frighten you off, I shall not say the many secret ills and bad characteristics of my third, true, personality.

#450

Out of His grace, Almighty God employs this personality in the mysteries of the Qur'an like a lowly private soldier. Endless thanks be to God. The soul is lower than everything, and the duty higher,"

— although this is written in the Court judgement, they find me guilty of being called a supreme guide due to the praises of others, which in fact refer to the Risale-i Nur, and are thus deserving of paying an awesome penalty due to the error.

bu millete ve bu vatan evlâdlarına dahi tam bir ilâç olacağına kanaat getirdiğim için o kıymetdar hakikatları kaleme aldım.

Hattım pek noksan olmasından yardımcılara pekçok muhtaç iken, inayet-i İlahiye bana sadık, has, metin yardımcıları verdi.

Elbette ben onların hüsn-ü zanlarını ve samimane medihlerini bütün bütün reddetmek ve hatırlarını takdir ile kırmak, o hazine-i Kur'aniyeden alınan Nurlara bir ihanet ve adavet hükmüne geçer.

Ve o elmas kalemlî ve kahraman kalbli muavinleri kaçırarak diye onların âdi, müflis şahsıma karşı medh ü senalarını, asıl mal sahibi ve bir manevî mu'cize-i Kur'aniye olan Risale-i Nur'a ve has şakirdlerinin şahsiyet-i maneviyesine çeviriyordum.

Benim haddimden yüz derece ziyade hisse veriyorsunuz diye, bir cihette hatırlarını kırıyordum. Acaba hiç bir kanun, müstenkif ve razı olmayan bir adamı başkaların onu medhetmesiyle suçlu yapar mı ki, kanun namına hareket eden resmî memur beni suçlu yapıyor?

Hem neşrettiğimiz aleyhimizde yazılan kararnamenin ellidördüncü sahifesinde "Âhırzamanın o büyük şahsı neslen Âl-i Beyt'ten olacak. Biz Nur şakirdleri, ancak manevî Âl-i Beyt'ten sayılabiliriz.

Hem Nur'un mesleğinde hiç bir cihette benlik, şahsiyet ve şahsî makamları arzu etmek, şan u şeref kazanmak olmaz. Nur'daki ihlası bozmamak için, uhrevî makamat dahi bana verilse, bırakmağa kendimi mecbur bilirim." denmektedir diye kararnamede yazdıkları...

Ve yine kararnamede yirmiikinci ve üçüncü sahifesinde "Kusurunu bilmek, fakr u aczini anlamak, tezellül ile dergâh-ı İlahîye iltica etmek ki; o şahsiyetle kendimi herkesten ziyade bîçare, âciz, kusurlu görüyorum.

O halde, bütün halk beni medh ü sena etse, beni inandıramazlar ki iyiyim, sahib-i kemalim. Sizi bütün bütün kaçırmamak için üçüncü hakikî şahsiyetimin gizli çok fenalıklarını ve sû-i hallerini söylemeyeceğim.

Cenab-ı Hak inayetiyle en edna bir nefer gibi, bu şahsımı esrar-ı Kur'aniyede istihdam ediyor. Yüzbin şükür olsun. Nefis cümleden edna, vazife cümleden a'lâ."

fıkrasını, kararname yazdığı halde, beni başka zâtların medhiyle ve Risale-i Nur manasıyla büyük bir hidayet edici vasfını vermekle beni suçlu yapanlar, elbette bu hatanın cezasını dehşetli çekmeğe müstehak olurlar.

The Seventh: Although Denizli Court and Ankara Criminal Court and the Appeal Courts unanimously acquitted us and all the treatises of the Risale-i Nur and returned them and our letters to us, and they said "Even if the Appeal Court's decision to quash the decision and Denizli's acquittal were wrong, since they have been made final, the case cannot be retried,"

I was sent to Emirdağ, where I spent three years as a recluse. There, so long as there was no necessity, I spoke only with the two or three tailor apprentices who were assisting me, and rarely, for five or ten minutes with certain religiously-minded people.

I wrote no letters other than once a week to one place as encouragement in the Risale-i Nur, and wrote only three letters in three years to my Mufti brother.

I gave up writing pieces, which I had been doing for twenty to thirty years, except for two points, twenty pages in length, which were useful for the people of the Qur'an and for belief. One was about the wisdom in the repetitions in the Qur'an, and the other, about the angels; I wrote no other treatise.

Only, I gave permission for the treatises which the courts had returned to be made into large collections, and since five hundred copies of The Supreme Sign, which had been printed in the old letters, had been handed over to us by the court,

and since duplicating machines were not officially banned, I gave permission to my brothers to duplicate them so they could be published for the benefit of the Islamic world, and I busied myself with correcting them.

I was certainly not concerned with politics in any way. Moreover, although official permission had been given for us to return to our native region, contrary to all the other exiles I accepted the hardship of exile in order not to become involved in politics and the world, and did not return.

The treatment I have received these last twenty months proves that the person who is trying in this third indictment to find guilty such a man through the baseless accusations, lies, and misinterpretations is ruled by two fearsome meanings, which I shall not utter for now.

What I do say is this: the grave and Hell are sufficient, and I refer it to the Last Judgement.

The Eighth: Since the Fifth Ray was returned to us after remaining for two years in the hands of Denizli and Ankara Courts, it was added at the end of the large collection called The Illuminating Lamp together with my defence, which had led to our acquittal in Denizli Court.

Yedincisi: Biz ve umum Nur Risaleleri, Denizli ve Ankara Ağır Cezalarının ve Temyiz Mahkemelerinin ittifakıyla beraet ettiğimiz ve umum risale ve mektublarımızı bize iade ettikleri ve Temyiz'in bozma kararında "Denizli beraetinde, faraza bir hata dahi olsa, o beraet ve hüküm kat'iyet kesbetmiş, daha tekrar muhakeme edilmez." dedikleri halde;

ben Emirdağı'nda üç sene münzevi ve iki-üç terzi çırağı nöbetle bana hizmet ve pek nâdir olarak beş-on dakika bazı dindar zâtlardan başka zaruret olmadan konuşmayan

ve tek bir yere Nurlara teşvik için haftada birtek mektubdan başka göndermeyen ve kendi müftü kardeşine üç senede üç mektubdan başka yazmayan

ve yirmi-otuz seneden beri devam eden te'lifini bırakan, yalnız bütün ehl-i Kur'an ve imana menfaatli yirmi sahifelik iki nükte, biri Kur'andaki tekrarların hikmetini, diğeri melekler hakkında bazı mes'elelerden başka hiçbir risale daha te'lif etmeyen,

yalnız mahkemelerin iade ettikleri risalelerin büyük mecmualar yapılmasına ve eski harf ile tab'edilen Âyet-ül Kübra'nın beşyüz nüshası mahkeme tarafından bize teslim edildiğinden

ve teksir makinesi resmen yasak olmadığından, âlem-i İslâm'ın istifadesi fikriyle kardeşlerime neşr için teksirine izin vererek onların tashihleri ile meşgul olan

ve kat'iyen hiç bir siyasetle alâkadar olmayan ve memleketine gitmek için resmen izin verildiği halde, bütün menfilere muhalif olarak dünyaya ve siyasete karışmamak için sıkıntılı bir gurbeti kabul edip memleketine gitmeyen bir adam hakkında;

bu üçüncü ittihamnamedeki asılsız isnadlar ve yalan bahisler ve yanlış manalar ile o adamı suçlu yapmağa çalışanda -şimdilik söylemeyeceğim- dehşetli iki mana hükmettiğini, bu yirmi ayda bana karşı muamelesi isbat ediyor.

Ben de derim: Kabir ve sakar yeter, mahkeme-i kübraya havale ediyorum.

Sekizincisi: Beşinci Şua, iki sene Denizli ve Ankara Mahkemelerinin ellerinde kalıp sonra bize iade ettiklerinden, Denizli Mahkemesinde beraetimizi netice veren müdafaatımla beraber Siracünnur ismindeki büyük mecmuanın âhirinde yazılmış.

For sure, previously we had held it to be confidential, but since the courts had advertised it and returned it after acquitting us, I permitted its duplication seeing that it was thus harmless.

The original of the Fifth Ray was about allegorical Hadiths and was written thirty to forty years ago. For sure some Hadith scholars stated that some of the Hadiths that were well-known by the Umma were 'dubious,' but since it was their apparent meanings that had been objected to, the piece was written solely to save the believers from doubting them.

Then since some time later some of its wondrous interpretations became clear for all to see, I held it to be confidential so that it should not be given the wrong meaning.

Then numerous courts studied it minutely, and together with publicizing it, returned it to us. So I refer it to the consciences of those who have convicted us arbitrarily to see just how far it is from justice, right, and fairness to now again find us guilty because of it.

And saying, For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs, I refer them to the Last Judgement.

The Ninth: This is very important, but since those who have convicted us have studied the Risale-i Nur, I have not written it so as not to upset them.

The Tenth: This is powerful and important, but again so as not to offend them, I have not written it for now. Said Nursi, who is being held in absolute solitary confinement.

[Part of a petition written during the Eskişehir trial fifteen years ago and sent to the Cabinet.]

{A petition was sent to the Cabinet fifteen years ago concerning this same matter. Now, since it has again arisen, I am obliged to send it again to the departments of government concerned.}

You who "bind and loose"!

I have suffered an injustice the like of which has rarely been seen in the world. To remain silent before such an injustice is disrespect for right. I am compelled therefore to divulge a most important fact.

Demonstrate the fault I have committed so that the law demands either my execution or a hundred and one year's imprisonment, or prove that I am completely mad,

or else give complete freedom to myself, my treatises, and my friends, and collect our losses from those who caused them.

Gerçi evvelce mahrem tutuyorduk, fakat madem mahkemeler onu teşhir edip beraetle bize iade ettiler. Demek bir zararı yoktur diye teksirine izin verdim.

Ve o Beşinci Şua'nın aslı, otuz-kırk sene evvel yazılmış müteşabih hadislerdir. Fakat ümmette eskiden beri intişar eden bir kısmına gerçi bazı ehl-i hadîs bir za'fiyet isnad etmişler, fakat zahirî manaları medar-ı itiraz olmasından, sırf ehl-i iman şübhelerden kurtarmak için yazıldığı halde,

bir zaman sonra onun hârika tevillerinin bir kısmı gözlere görüldüğü için biz onu mahrem tuttuk; tâ yanlış mana verilmesin.

Sonra müteaddid mahkemeler onu tedkik edip teşhirine sebep olmakla beraber, bize iade ettikleri halde, şimdi beni tekrar onunla suçlu yapmak ne kadar adaletten, haktan, insaftan uzak olduğunu, bizi kanaat-ı vicdaniye ile mahkûm edenlerin vicdanlarına

ve onları dahi mahkeme-i kübraya havale ederek "Hasbünallahü ve ni'melvekil" deriz.

Dokuzuncusu: Çok mühimdir. Fakat bizi mahkûm edenlerin, Risale-i Nur'u mütalaalarının hatırı için, onları kızdırmamak fikriyle yazmadım.

Onuncusu: Kuvvetli ve ehemmiyetlidir. Fakat yine onları küstürmemek niyetiyle şimdilik yazmadım. Tecrid-i mutlakta mevkuf Said Nursî

[Onbeş sene evvel Eskişehir Mahkemesinde, Heyet-i Vekile'ye yazılan arzuhalin bir parçasıdır.]

{(Haşiye): Madem onbeş sene evvel aynı mes'ele için bu istida Heyet-i Vekile'ye yazılmış. Şimdi tekrar aynı mes'ele için aynını tekraren alâkadar makamata vermeğe mecbur oldum.}

Ey ehl-i hall ü akd!

Dünyada emsali nâdir bulunan bir haksızlığa giriftar edildim. Bu haksızlığa karşı sükût etmek, hakka karşı bir hürmetsizlik olduğundan bilmeceburiye gayet ehemmiyetli bir hakikatı fâş etmeğe mecburum.

Diyorum ki: Ya benim i'damımı ve yüzbir sene cezaı istilzam edecek kusurumu kanun dairesinde gösteriniz veyahut bütün bütün divane olduğumu isbat ediniz;

veyahut benim ve risalelerimin ve dostlarımin tam serbestiyetimizi verip zarar ve ziyanımızı müsebbiblerinden alınız.

Yes, every government has a law and a principle according to which penalties are given. If there is nothing in the laws of the Government of the Republic to necessitate the heaviest penalty for myself and my friends, we should be given our complete freedom, as well as recompense and appreciation and an apology.

For if my important service of the Qur'an, which is clear and open, is against the Government, I should receive not a year's sentence in this way and a number of my friends, six months each, I should be given the death sentence or a hundred and one year's imprisonment and those earnestly attached to me and my work should be given the heaviest penalties.

But if our service is not against the Government, we should receive not penalties, charges and imprisonment, but appreciation and recompense. For it is service the nature of which may be understood through its one hundred and twenty treatises, and its challenging the great philosophers of Europe and overthrowing their principles.

Certainly, such effective service will either produce ghastly results inside the country, or it will yield most advantageous, elevated, and scholarly fruits.

In which case, I cannot be given a year's sentence for playing a childish game of hoodwinking, and deceiving public opinion, and concealing the intrigues of tyrants and their lies about us.

Those like me either receive capital punishment, proudly climbing the gallows, or they remain free in the position of which they are worthy.

Yes, a clever thief can steal diamonds worth thousands, so he would not sentence himself to the same penalty for stealing a fragment of glass worth virtually nothing. No thief would do that, indeed, no conscious creature. Such a thief is cunning, not utterly stupid in that way.

Sirs! According to your delusions, I am like that thief. Rather than living in seclusion in a poor village in one of the districts of Isparta for nine years and putting in danger myself and my treatises which are the aim of my life by turning against the Government the ideas of five to ten ingenuous unfortunates, who have been given very light sentences along with me,

I could have held a high position in either Ankara or Istanbul like formerly and manipulated thousands of people towards the aim I was following.

Then I would not have been convicted so abjectly, but would have been involved in the world with the pride and dignity befitting my way and duty.

I do not say this out of pride or to boast, but ashamedly, to point out the errors of those who, recalling some of my old self-advertisement and hypocrisy, want to abase me so that the position I hold lacks all importance and cannot be profited from. So I say to them:

Evet herbir hükûmetin bir kanunu, bir usûlü var. O kanuna göre ceza verilir. Hükûmet-i Cumhuriyenin kanunlarında, beni ve dostlarımı en ağır bir cezaya müstehak edecek esbab bulunmazsa, elbette takdir ve mükâfat ve tarziye ile beraber tam hürriyetimizi vermek lâzım gelir.

Çünkü meydandaki gayet ehemmiyetli hizmet-i Kur'anîyem eğer hükûmetin aleyhinde olsa, böyle bir senelik bana ceza ve birkaç dostuma altışar ay mahkûmiyetle olamaz. Belki yüzbir sene ve i'dam gibi bana ceza ve en ağır cezaları da, benim ile ciddî hizmetime irtibat edenlere vermek lâzım gelir.

Eğer hizmetimiz hükûmetin aleyhinde olmazsa, o vakit değil ceza, hapis, ittiham belki takdir ve mükâfatla karşılanmak lâzım gelir. Çünkü bir hizmet ki, yüzยirmi risale o hizmetin tercümanları olmuş ve o hizmetle koca Avrupa feylesoflarına meydan okuyup esasları zîr ü zeber edilmiş.

Elbette o tesirli hizmet, ya dâhilde gayet müdhiş bir netice verir veyahut gayet nâfi' ve yüksek ve ilmî bir semere verecek.

Onun için göz boyamak nev'inde ve efkâr-ı âmmeyi aldatmak tarzında ve hakkımızda zalimlerin entrikalarını, yalanlarını setretmek suretinde çocuk oyuncağı gibi, bana bir sene ceza verilmez.

Benim emsalim ya i'dam olur, darağacına müftehirane çıkarlar veyahut lâıık olduğı makamda serbest kalırlar.

Evet binler lira kıymetinde elmasları çalabilen mahir bir hırsız, on kuruşluk bir cam parçasına hırsızlık etmekle, elmas çalmış gibi aynı cezaya kendini mahkûm etmek; dünyada hiç bir hırsızın belki hiçbir zışuurun kârı değildir. Böyle bir hırsız kurnaz olur, böyle nihayet derecede eblehane hareket etmez.

Ey efendiler! Haydi vehminiz gibi ben o hırsız gibi oldum. Ben Isparta nahiyelerinden perişan bir köyde dokuz sene inzivada bulunan ve şimdi benimle beraber gayet hafif bir cezaya mahkûm olan safdil beş-on bîçarelerin fikirlerini hükûmet aleyhine çevirmekle kendini ve gaye-i hayatı olan risalelerini tehlikeye atmaktan ise,

eski zamanda olduğı gibi Ankara'da veya İstanbul'da büyük bir memuriyette oturup binler adamı takib ettiğim maksada çevirebilirdim.

O vakit böyle zelilane mahkûmiyet değil belki mesleğime ve hizmetime münasib bir izzet ile dünyaya karışabilirdim.

Evet fahr ve temeddüh niyetiyle değil belki mecburiyet ve mahcubiyetle hodfüruşane eski bir kısım riyakârlığııı hatırlatmakla beni ehemmiyetsiz, vücudundan istifade edilmez, âdi mertebeye sukut ettirmek isteyenlerin yanlışlarını göstermek için derim:

As someone who, as confirmed by his old defence, which was published under the name of The Testimony of Two Schools of Misfortune, reduced to obedience with a speech eight rebelling regiments during the Thirty-First of March Incident;

and as was reported in the newspapers of the time, with an article called The Six Steps performed the important service of turning the ideas of the Istanbul 'ulama against the British and in favour of the National Movement;

and delivered an address to thousands in Aya Sophia, making them listen to him; and was greeted with tumultuous applause by the Assembly and deputies in Ankara, and had one hundred and sixty-three deputies assign one hundred and fifty thousand liras for his religious school and university;

and without quailing responded completely firmly to the angry President in the Speaker's office and invited him to perform the obligatory prayers;

and while in the Darü'l-Hikmeti'l-Islamiye was unanimously considered worthy by the Union and Progress Government of the duty of effectively inviting the philosophers of Europe to accept Islamic wisdom;

and Isharat al-I'jaz (Signs of Miraculousness), the work he wrote on the front during the War and has now been seized, appeared so valuable to Enver Pasha, who was Commander-in-Chief at the time, that with respect shown by no one else and the idea of sharing in the good and glory of that memento of the War, which was racing to the future, he contributed the paper to have the work printed so that the exploits of its author during the War would be remembered

— such a man would not descend to disgracing the dignity of his learning, the sacredness of his service, and his thousands of valuable friends by tainting himself with a petty crime like a horse-thief, abductor of girls, or pickpocket so that you could sentence him to a year's imprisonment and treat him like a stealer of goats or sheep.

He would prefer execution to suffering under the arbitrary persecution of a malicious detective or common policeman the year's sentence now given him together with being held under supervision for a year, after having been tormented for ten years without reason with oppressive surveillance — although he could not endure to be dominated by the Sultan.

If such a man had been involved in the world and if he had harboured such a wish and if his sacred service had permitted, he would have interfered in it to an extent ten times greater than the Menemen Affair and Shaykh Said Revolt. The booming sound of a cannon heard by all the world would not have subsided to the buzz of a fly.

İki Mekteb-i Musibet Şehadetnamesi namındaki matbu' eski müdafaatımı görenlerin tasdikiyle; 31 Mart hâdisesinde, bir nutuk ile, isyan etmiş sekiz taburu itaate getiren

ve bir zaman gazetelerin yazdıkları gibi, İstiklal Harbinde Hutuvat-ı Sitte namında bir makale ile İstanbul'daki efkâr-ı ülemayı İngiliz aleyhine çevirip harekât-ı milliye lehinde ehemmiyetli hizmet eden

ve Ayasofya'da binler adama nutkunu dinlettiren ve Ankara'daki Meclis-i Meb'usanın şiddetli alkışlamasıyla karşılanan ve yüzelli bin banknot -yüzaltmışüç meb'usun imzasıyla- medrese ve dâr-ül fûnuna tahsisatı kabul ettiren

ve reis-i cumhurun hiddetine karşı divan-ı riyasette kemal-i metanetle fütur getirmeyerek mukabele edip namaza davet eden

ve Dâr-ül Hikmet-il İslâmiye'de hükûmet-i İttihadiyenin ittifakıyla hikmet-i İslâmiyeyi Avrupa hükemasına tesirli bir surette kabul ettirmek vazifesine lâıyk görünen

ve cephe-i harbde yazdığı ve şimdi müsadere edilen İşarat-ül İ'caz, o zamanın baş kumandanı olan Enver Paşa'ya o derece kıymetdar görünmüş ki, kimseye yapmadığı bir hürmetle istikbaline koştuğu o yadigâr-ı harbin hayrına, şerefine hissedar olmak fikriyle, İşarat-ül İ'caz'ın tab'ı için kâğıdını vererek müellifinin harbdeki mücahedatı takdirkârane yâd edilen bir adam;

böyle âdi bir beygir hırsız veyahut kız kaçırcı ve bir yankesici gibi en aşağı bir cinayetle kendini bulaştırıp izzet-i ilmiyesini ve kudsiyet-i hizmetini ve kıymetdar binler dostlarını rezil edip sukut edemez ki, siz onu bir senelik ceza ile mahkûm edip âdi bir keçi, koyun hırsız gibi muamele edersiniz...

Ve sebebsiz on sene sıkıntılı bir tarassud ile tazib ettikten sonra şimdi de bir sene hapis ile beraber bir sene de nezaret altında tutmak suretiyle, (padişahın tahakkümünü kaldıramadığı halde) garazkâr bir hafiyenin veya âdi bir polisin tahakkümü altında azab vermekten ise, i'dam edilmesini daha evlâ görür.

Eğer böyle bir adam dünyaya karışsa idi ve karışmağa arzusu olsa idi ve hizmet-i kudsiyesi müsaade etse idi, Menemen hâdisesinin ve Şeyh Said vakiasının onar misli olacak bir tarzda karışardı. Dünyaya iştittirecek bir top sadâsı, bir sinek sadâsına inmeyecekti.

Yes, I make the following point for the attention of the Government of the Republic: this situation has been brought about through the intrigues, machinations and propaganda of the covert organization which drove me to this misfortune.

The evidence that widespread propaganda and terror and a conspiracy have been orchestrated against us in a way never before seen in any event is this, that although I have a hundred thousand friends, not one of them has been able to write me any letter for six months, or to send any greetings, and the fact that due to the informing of plotters who are trying to deceive the Government, interrogations and searches have been continually carried out from the eastern provinces to those in the west.

The plan these intriguers hatched was evidently to organize an 'incident' that would be the cause of thousands like me receiving the heaviest penalties.

However, the result was a penalty that recalled an incident of petty pilfering perpetrated by the commonest person. Of one hundred and fifteen people, fifteen innocent men were given sentences of five or six months.

Would any rational creature in the world prick the tail of a fierce lion or terrible dragon with his brilliantly sharp diamond sword, and make it turn on him? If his intention was self-defence or combat, he would use his sword somewhere else.

With your deluded view, you conceive of me as such a man, for that is the way you have charged me and sentenced me. If I act in a manner so contrary to consciousness and reason, this great country should not be terrorized and public opinion turned against me with propaganda, I should be sent to a lunatic asylum like a common madman.

But if I am someone of the importance you afford me, my keen sword would not be pointed at the tails of the lion or the dragon to make them attack him, he would rather defend himself as far as he could.

Just as I have voluntarily chosen seclusion these last ten years, and tolerating difficulties beyond human endurance, have interfered in no way whatsoever in matters of government, nor have I wanted to interfere. Because my sacred duty prohibits me.

O you who bind and loose! Is it at all possible that in the one hundred and twenty treatises of a person who, as was written in the newspapers twenty-five years ago, with one newspaper article caused thirty thousand people to accept his ideas, and drew the attention of the huge 'Operation Army' on himself,

and replied with six words to the questions of the chief cleric of the English, who wanted six hundred, and gave a speech after the Constitutional Revolution as though he was a leading diplomat, — would only fifteen words related to politics and the world be found in the one hundred and twenty treatises of such a man?

Evet hükûmet-i cumhuriyenin nazar-ı dikkatine arz ediyorum ki; beni bu belaya sevkedenden gizli komitenin yaptığı tedabir ve ettiği propaganda ve entrikalar bu hali gösteriyor.

Çünkü hiç bir hâdisede görülmemiş bir tarzda umumî bir propaganda, bir entrika ve bir dehşet aleyhimize döndüğüne delil şudur ki: Altı aydır yüzbin dostum varken hiçbir bana bir mektub yazamadı, bir selâm gönderemedi. Hükûmeti iğfale çalışan entrikacıların ihbaratıyla, vilayat-ı şarkiyeden tâ vilayat-ı garbiyeye kadar her yerde istintaklar, taharriyatlar devam etmiştir.

İşte bu entrikacıların çevirdikleri plân, benim gibi binler adamı en ağır cezaya çarpacek bir hâdiseye göre tertib edilmiş.

Halbuki, en âdi bir adamın en âdi bir hırsızlığı gibi bir hâdiseyi andıracak bir ceza vaziyetini netice verdi. Yüzonbeş adamdan onbeş masumlara beş-altı ay ceza verildi.

Acaba dünyada hiç bir zîakıl, elinde gayet keskin elmas bir kılınc bulunsa, müdhîş bir arslanın veya bir ejderhanın kuyruğuna hafifçe iliştip kendine musallat eder mi? Eğer maksadı tahaffuz veyahut döğüşmek ise, kılıncı başka yere havale eder.

İşte sizin nazarınızda ve vehminizde beni o adam gibi telakki etmişsiniz ki, beni bu tarzda cezaya ve mahkûmiyete çarptınız. Eğer bu derece hilaf-ı şuur ve muhalif-i akıl hareket ediyorsam, koca memlekete dehşet verip propaganda ile efkâr-ı âmmeyi aleyhime çevirmek değil, belki âdi bir divane gibi tımarhaneye gönderilmem lâzım gelir.

Eğer verdiğiniz ehemmiyete mukabil bir adam isem, elbette arslanı kendine saldırtmak ve ejderhayı kendine hücum ettirmek için, o keskin kılıncı onların kuyruklarına uzatmaz, belki mümkün olduğu kadar kendini muhafaza edecek.

Nasılki on sene ihtiyarî bir inzıvayı ihtiyar edip tâkat-ı beşerin fevkinde sıkıntılara tahammül ederek hükûmetin işine hiçbir cihetle karışmadım ve karışmak arzu etmedim. Çünkü hizmet-i kudsiyem beni men'ediyor.

Ey ehl-i hall ü akd! Acaba hiç mümkün müdür ki; yirmibeş sene evvel gazetelerin yazdığı gibi, bir makale ile otuz bin adamı kendi fikrine çeviren ve koca Hareket Ordusu'nun nazar-ı dikkatini kendine döndüren

ve İngiliz başpapazının altıyüz kelime ile istediği suallerine altı kelime ile cevap veren ve bidayet-i hürriyette en meşhur bir diplomat gibi nutuk söyleyen bir adamın yüzyirmi risalesinde dünyaya, siyasete bakacak yalnız onbeş kelime mi bulunur?

Is it at all reasonable to accept that this man follows politics and his aim is this world and he is troubling the Government?

If his mind was set on meddling in politics and the Government, such a person would have made it clear in a single of his treatises, and indicated it in a thousand places.

If his purpose had been criticism with political intent, would he not have found anything to criticize other than one or two rules about the veiling of women and inheritance, which have long been in force?

#455

Yes, the politically-minded opponent of a ruling regime which had enacted far-reaching reforms would have found not those one or two to object to but thousands.

As though the reforms of the Government of the Republic consisted only of one or two minor matters.

Although I had no intention to criticize it whatsoever, because of one or two words in one or two of my books which I had written long previously, it was said: "He is attacking the ruling regime and its reforms."

So I ask: Should the whole country be busied with a scholarly matter which demands not the smallest penalty, in a way to cause anxiety?

Thus, myself and five to ten of my friends being given the most minor, trivial sentences; and the whole country being intimidated by powerful propaganda against us and being made to hate us;

and Sükrü Kaya, the Interior Minister, being called to Isparta with a significant force of soldiers in order to perform a task a single private soldier could perform, that is, to arrest me;

and İsmet, the head of the Cabinet, going to the eastern provinces in that connection; and for two months in prison my being prohibited from speaking with anyone;

and no one asking after me or sending me greetings while alone in this exile; — all these show that

it is a meaningless, pointless, illegal situation like a tree as huge as a mountain producing a fruit the size of a pea.

Seeing that 'government' means 'to govern with wisdom,' it is not something any government would be involved in, especially a legal government like the Government of the Republic, which adheres more closely to the law than any other.

I want my rights within the bounds of the law. I accuse of being criminals those who act against the law in the name of the law. The laws of the Government of the Republic certainly reject the arbitrary acts of such criminals. I am hopeful that my rights will be restored to me.
Said Nursi

Hiç bir akıl kabul eder mi ki; bu adam siyaseti takib ediyor ve maksadı dünyadır ve hükûmete ilişmektir.

Eğer fikri, siyaset ve hükûmete ilişmek olsa idi, böyle bir adam birtek risalesinde sarihane, işareten, yüz yerde maksadını ihsas edecekti.

Acaba o adamın maksadı siyasetçe tenkid olsa idi, yalnız tesettür ve irsiyete dair eski zamandan beri cari bir-iki düsturdan başka medar-ı tenkid bulamaz mı idi?

Evet koca bir inkılabı yapan bir hükûmetin rejimine muhalif bir fikr-i siyaseti takib eden bir adam, bir-iki malûm maddeler değil, yüzbinler madde-i tenkid bulabilirdi.

Güya hükûmet-i cumhuriyenin yalnız inkılabı bir-iki küçük mes'eledir.

Ben de onu hiç bir tenkid maksadım olmadığı halde, eskiden yazdığım bir-iki kitabımda zikrettiğim bir-iki kelime varmış diye "Hükûmetin rejimine ve inkılabına hücum ediyor" denilmiş.

İşte ben de soruyorum: Böyle en edna bir cezaya medar olamayan ilmî bir maddeye koca bir memleketi meşgul edip endişe verecek bir şekil verilir mi?

İşte beni ve beş-on dostlarımı bu âdi ve ehemmiyetsiz cezaya çarpmak, umum memlekette aleyhimize bir şiddetli propaganda ve milleti korkutup bizden nefret ettirmek

ve Dâhiliye Nâzırı Şükrü Kaya, mühim bir kuvvetle Isparta'da birtek neferin göreceği işi görmek için -yani beni tevkif etmek için- Isparta'ya celbedilmesi

ve Heyet-i Vekile reisi İsmet, vilayat-ı şarkıyeye o münasebetle gitmesi ve iki ay benim hapiste bütün bütün konuşmaktan men'edilmem

ve bu gurbette ve kimsesizlikte hiç bir kimsenin halimi sormak ve selâm göndermesine meydan verilmemesi gösteriyor ki;

dağ gibi bir ağaçta nohut gibi birtek meyve bulundurup manasız, hikmetsiz, kanunsuz bir vaziyettir ki,

değil hükûmet-i cumhuriye gibi en ziyade kanunperest ve kanunî bir hükûmet, belki hikmetle iş görmek manasıyla hükûmet namı verilen dünyada hiç bir hükûmetin işi olamaz.

Ben hukukumu kanun dairesinde istiyorum. Kanun namına kanunsuzluk edenleri cinayetle ittiham ediyorum. Böyle cânilerin keyiflerini elbette hükûmet-i cumhuriyenin kanunları reddeder ve hukukumu iade eder ümidindeyim.
Said Nursî

An Example Of The Risale-i Nur's Veracity

NOTE

As the fair-minded and enlightened who read the following treatise,* which was written nineteen years ago, will clearly understand, the Risale-i Nur, with all its one hundred and thirty parts, is concerned only with belief and the hereafter and was written in that spirit, completely free of all political and worldly motives.

{*The Sixteenth Letter was written several years previously to Eskişehir and Denizli Courts, yet its rebuffing all the points of objection as though it had seen the three courts demonstrates clearly that it was the object of Divine bestowal and grace.}

This clear and definite fact was corroborated by the lengthy investigations and minute studies carried out by the Courts of Eskişehir, Isparta, Denizli, and Afyon.

In this connection, we are requesting your concern and assistance in having all our books returned to us, which for more than twenty months have been held by Afyon Court, and not the smallest point of which was shown by the Appeal Court as constituting an offence, and which have saved the belief of thousands of people, and have been praised and applauded by their readers, and scholars, and the Islamic world.

The greater part of the books held by Afyon Court were collected by the first of our companions to be released. Saying: "We gave these books of ours to Ustad, their owner; they should be handed over to him," they referred them to me.

In particular, they left in the court the gilded Qur'an which was written showing the miraculous 'coincidences' of letters, which was among the confiscated books.

Before everything we await the swift return to us of those books and our Qur'an, which were previously returned to us by Denizli and Ankara Courts.
Said Nursi

The Sixteenth Letter

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

Men said to them: "A great army is gathering against you," and frightened them. But it [only] increased their belief; they said: "For us God suffices, and He is the best Disposer of Affairs." (3:173)

Risale-i Nur'un Hakkaniyetine Bir Nümune

Tenbih

Ondokuz sene evvel te'lif edilen bu risaleyi* okuyan ehl-i insaf ve münevverlerin de vâkıf olup kat'î kanaat getireceği vecihle yüzotuz kitabdan müteşekkıl olan Risale-i Nur Külliyyatının umum eczaları, siyasî ve dünyevî maksadlardan ârî ve müberra olarak tamamen imanî ve uhrevî bir ruh ve mahiyette te'lif edilmiştir.

{*(Haşiye): Eskişehir ve Denizli Mahkemelerinden kaç sene evvel te'lif edilen bu Onaltıncı Mektub, güya üç mahkemeyi görmüş gibi bütün medar-ı itiraz şeyleri reddetmesi, inayet-i İlahiyenin bir nevi ikram kerametine mazhar olduğunu zahir gösteriyor.}

Bu zahir ve kat'î hakikatı da Eskişehir, Isparta, Denizli ve Afyon Mahkemelerinin yaptığı uzun tahkikat ve gayet ince tedkikat teyid etmiştir.

Bu itibarla yirmi aydan fazladır Afyon Mahkemesinde mevkuf tutulan ve Mahkeme-i Temyizce hiç bir eserde suç mevzuu teşkil edecek en küçük bir nokta bile gösterilmeyen ve yüzbinlerle kimselerin imanını kurtaran ve okuyanların ve ehl-i ilmin ve âlem-i İslâm'ın takdir ve tahsinine mazhar olan kitablarımızın umumunu iade etmeleri hususunda alâka ve yardımınızı istiyoruz.

Afyon Mahkemesindeki kitapların kısm-ı a'zamı evvelce tahliye olunan arkadaşlarımızdan alınmış olup, onlar da "Kitablarımızı, sahibi olan Üstadımıza verdik. Ona teslim olunsun." diyerek bana havale etmişlerdir.

Bilhâssa yaldızlı ve tevafuk mu'cizesiyle yazılan Kur'anımızı manasız iki senedir müsadere olunan kitaplar içinde, mahkemede bırakmışlar.

Her şeyden evvel Denizli ve Ankara Mahkemelerinin bize iade ettikleri o kitablarımızı ve Kur'anımızı çabuk bize iade etmelerini bekliyoruz.
Said Nursî

Onaltıncı Mektub

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

This letter manifested the meaning of the verse, "But speak to him mildly," (20:44) and was not written vehemently.

It is the answer to a question asked me explicitly and implicitly by many people.

[To reply is not agreeable to me and I do not want to, for I have bound everything to reliance on God.

But since I have not been left in peace to myself in my own world and since they have turned my attention towards the world,

I am compelled to propound five points in the language of the Old Said in order to explain the reality of the situation both to my friends, and to the worldly, and to those in authority, so as to save not myself, but my friends and my Words, from the suspicions and ill-treatment of the worldly.]

First Point

I am asked: "Why have you withdrawn from politics and now have nothing to do with them?"

The Answer: The Old Said of nine or ten years ago was involved in politics to a degree;

indeed, thinking he would serve religion and learning by means of politics, he was wearied for nothing.

He saw that it is a dangerous way which is dubious and full of difficulties, and for me superfluous as well as forming an obstacle to the most necessary duties.

#458

It is mostly lies and may be exploited by foreigners without one being aware of it. Furthermore, a person who enters politics either wins or is in opposition.

As for winning, since I am neither an official nor a deputy, to work in politics is unnecessary and nonsense for me.

Politics have no need for me that I should meddle in them for nothing. If I join the opposition, I would do so either with ideas or with force.

If it was with ideas there is no need for me, for the questions are all clear and everyone knows them as I do. To wag one's chin for nothing is pointless.

If I join the opposition intending to use force and to provoke an incident, I might commit thousands of sins to reach one doubtful goal. Numerous people would be struck by disaster on account of one.

So saying that in all conscience he could not commit sins and cause the innocent to commit them for a one or two in ten possibility,

the Old Said gave up cigarettes together with the newspapers, politics, and worldly conversation about politics.

Şu mektub **فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا** sırrına mazhar olmuş, şiddetli yazılmamış.

Çoklar tarafından sarihan ve manen gelen bir suale cevaptır.

[Şu cevabı vermek benim için hoş değil, arzu etmiyorum. Her şeyimi, Cenâb-ı Hakk'ın tevekkülüne bağlamıştım.

Fakat ben kendi halimde ve âlemimde rahat bırakılmadığım ve yüzümü dünyaya çevirdikleri için,

Yeni Said değil, bilmecburiye Eski Said lisaniyla, şahsım için değil, belki dostlarımı ve Sözlerimi ehl-i dünyanın evham ve eziyetinden kurtarmak için; hakikat-ı hâli hem dostlarıma, hem ehl-i dünyaya ve ehl-i hükme beyan etmek için "Beş Nokta"yı beyan ediyorum.]

Birinci Nokta

Denilmiş: "Ne için siyasetten çekildin? Hiç yanaşmıyorsun?"

Elcevap: Dokuz-on sene evveldeki Eski Said, bir miktar siyasete girdi.

Belki siyaset vasıtasıyla dine ve ilme hizmet edeceğim diye beyhude yoruldu..

ve gördü ki; o yol meşkûk ve müşkilâtlı ve bana nisbeten fuzuliyane, hem en lüzumlu hizmete mani ve hatarlı bir yoldur.

Çoğu yalancılık ve bilmeyerek ecnebi parmağına âlet olmak ihtimali var. Hem siyasete giren, ya muvafık olur veya muhalif olur.

Eğer muvafık olsa; mâdem memur ve meb'us değilim, o halde siyasetçilik bana fuzulî ve malayani bir şeydir.

Bana ihtiyaç yok ki, beyhude karışayım. Eğer muhalif siyasete girsem, ya fikirle veya kuvvetle karışacağım.

Eğer fikirle olsa, bana ihtiyaç yok. Çünkü mesail tavazzuh etmiş, herkes benim gibi bilir. Beyhude çene çalmak manasızdır.

Eğer kuvvet ile ve hâdisе çıkarmak ile muhalefet etsem, husulî meşkûk bir maksad için binler günaha girmek ihtimali var. Birinin yüzünden çoklar belaya düşer.

Hem on ihtimalden bir-iki ihtimale binaen günahlara girmek, masumları günaha atmak; vicdanım kabul etmiyor diye

Eski Said, sigara ile beraber gazeteleri ve siyaseti ve sohbet-i dünyeviye-i siyasiyeyi terketti.

Decisive evidence for this is the fact that for the past eight years I have not read a single newspaper nor listened to one being read. Let someone come forward and say that I have read one or listened to one.

Whereas eight years ago the Old Said used to read perhaps eight newspapers every day. Furthermore, for the past five years I have been under the closest scrutiny and surveillance. Anyone who has observed the slightest hint of political activity should say so.

For someone like me who is nervous, fearless, and without attachment, who considers the best stratagem to be without stratagem, his ideas will not remain secret for eight days, let alone eight years.

If he had had any appetite or desire for politics, there would have been no need for investigation and scrutiny, for he would have given voice like the firing of a cannon.

Second Point

Why does the New Said avoid politics with such vehemence?

The Answer: He avoids it so vehemently in order to serve belief and the Qur'an, which is of the greatest importance, the greatest necessity and is most pure and most right, and so as not to sacrifice unnecessarily and officiously for one or two doubtful years of worldly life the work of gaining more than millions of years of eternal life.

For he says: I am growing old and I do not know how much longer I shall live, so for me the most important question should be working for eternal life.

The prime means of gaining eternal life and the key to everlasting happiness is belief (iman), so I have to work for that.

#459

But since I am obliged by the Shari'a to serve people in respect of learning so that they may profit too, I want to perform that duty.

However, such service will either concern social and worldly life, which I cannot do, and also in stormy times it is not possible to perform such service soundly.

I therefore gave up that side of it and chose the side of serving belief, which is the most important, the most necessary, and the soundest.

I leave that door open so that the truths of belief I have gained for myself and the spiritual remedies I have myself experienced may be acquired by others.

Perhaps Almighty God will accept this service and make it atonement for my former sins.

Apart from Satan the Accursed, no one, be it a believer or an unbeliever, one of the veracious or an atheist, has the right to oppose this work.

Buna kat'î şahid, o vakitten beri sekiz senedir birtek gazete ne okudum ve ne dinledim. Okuduğumu ve dinlediğimi, biri çıksın söylesin.

Halbuki sekiz sene evvel, günde belki sekiz gazete Eski Said okuyordu. Hem beş senedir bütün dikkat ile benim halime nezaret ediliyor. Siyasetvari bir tereşşuh gören söylesin.

Halbuki benim gibi asabî ve **إِنَّمَا الْحِيلَةُ فِي تَرْكِ الْحَيْلِ** düsturuyla, en büyük hileyi hilesizlikte bulan pervasız, alâkasız bir insanın, değil sekiz sene, sekiz gün bir fikri gizli kalmaz.

Siyasete iştihası ve arzusu olsaydı; tedkikata, taharriyata lüzum bırakmayarak top güllesi gibi sada verecekti.

İkinci Nokta

Yeni Said ne için bu kadar şiddetle siyasetten tecennüb ediyor?

Elcevap: Milyarlar seneden ziyade olan hayat-ı ebediyeye çalışmasını ve kazanmasını; meşkûk bir-iki sene hayat-ı dünyeviyeye lüzumsuz, fuzulî bir surette karışma ile feda etmemek için.. hem en mühim, en lüzumlu, en saf ve en hakikatlı olan hizmet-i îman ve Kur'an için şiddetle siyasetten kaçıyor.

Çünkü diyor: "Ben ihtiyar oluyorum, bundan sonra kaç sene yaşayacağımı bilmiyorum. Öyle ise bana en mühim iş, hayat-ı ebediyeye çalışmak lâzım geliyor.

Hayat-ı ebediyeyi kazanmakta en birinci vasıta ve saadet-i ebediyenin anahtarı îmandır; ona çalışmak lâzım geliyor.

Fakat ilim itibariyle insanlara dahi bir menfaat dokundurmak için şer'an hizmete mükellef olduğumdan, hizmet etmek isterim.

Lâkin o hizmet, ya hayat-ı içtimaiye ve dünyeviyeye ait olacak; o ise elimden gelmez. Hem fırtınalı bir zamanda sağlam hizmet edilmez.

Onun için o ciheti bırakıp, en mühim, en lüzumlu, en selâmetli olan îmana hizmet cihetini tercih ettim.

Kendi nefsimde kazandığım hakaik-i îmaniyeyi ve nefsimde tecrübe ettiğim manevî ilâçları, sair insanların eline geçmek için o kapıyı açık bırakıyorum.

Belki Cenâb-ı Hak bu hizmeti kabul eder ve eski günahıma keffaret yapar.

Bu hizmete karşı şeytan-ı racîmden başka hiç kimsenin, - mü'min olsun kâfir olsun, sıddık olsun zındık olsun- karşı gelmeye hakkı yoktur.

For unbelief resembles nothing else. In tyrannizing, vice, and grievous sins there may be an inauspicious diabolical pleasure,

but in unbelief there is no sort of pleasure at all. It is pain upon pain, darkness upon darkness, torment upon torment.

Just how contrary to reason it would be for someone like me who is unattached, alone, and compelled to atone for his former sins to leave aside working for an endless eternal life and serving a sacred light like belief, and to cast himself in old age into the unnecessary, perilous games of politics

just how contrary to wisdom, just what a lunacy it would be even lunatics would understand!

But if you ask why service of the Qur'an and belief prohibit me, I would say this:

The truths of belief and the Qur'an are each like diamonds.

If I were polluted by politics, the ordinary people who are easily deceived, would wonder about those diamonds I was holding:

"Aren't they for political propaganda, to attract more supporters?"

They might regard the diamonds as bits of common glass.

Then, by being involved with politics I would be wronging the diamonds by as though reducing their value.

O you whose view is restricted to this world! Why do you struggle against me? Why do you not leave me to myself?

If you say: The shaikhs sometimes interfere in our business, and they sometimes call you a shaikh.

I reply: Good sirs! I am not a shaikh, I am a hoja (teacher).

The evidence is this : I have been here four years and if I had taught a single person the Sufi way, you would have had the right to be suspicious.

But I have told everyone who has come to me: Belief is necessary, Islam is necessary; this is not the age of Sufism.

If you say: They call you Said-i Kurdi; perhaps you have some nationalist ideas and that doesn't suit our interests .

I would reply: Sirs! The things the Old Said and the New Said have written are clear.

I cite as testimony the certain statement, "Islam has abrogated the tribalism of Ignorance."

Çünkü îmansızlık başka şeylere benzemiyor. Zulümde, fıkta, kebairde birer menhus lezzet-i şeytaniye bulunabilir.

Fakat îmansızlıkta hiçbir cihet-i lezzet yok. Elem içinde elemdir, zulmet içinde zulmettir, azab içinde azabdır.

İşte böyle hadsiz bir hayat-ı ebediyeye çalışmayı ve îman gibi kudsi bir nura hizmeti bırakmak, ihtiyarlık zamanında lüzumsuz tehlikeli siyaset oyuncaklarına atılmak; benim gibi alâkasız ve yalnız ve eski günahlarına keffaret aramağa mecbur bir adamda ne kadar hilaf-ı akıldır,

ne kadar hilaf-ı hikmettir, ne derece bir divaneliktir, divaneler de anlayabilirler.

Amma Kur'an ve îmanın hizmeti ne için beni men'ediyor dersin, ben de derim ki:

Hakaik-i îmaniye ve Kur'aniye birer elmas hükmünde olduğu halde,

siyaset ile âlûde olsa idim; elimdeki o elmaslar işfal olunabilen avam tarafından,

"Acaba taraftar kazanmak için bir propaganda-i siyaset değil mi?" diye düşünürler.

O elmaslara, âdi şişeler nazarıyla bakabilirler.

O halde ben o siyasete temas etmekle, o elmaslara zulmederim ve kıymetlerini tenzil etmek hükmüne geçer.

İşte ey ehl-i dünya! Neden benim ile uğraşıyorsunuz? Beni kendi hâlimde bırakmıyorsunuz?

Eğer dersiniz: Şeyhler bazan işimize karışıyorlar. Sana da bazan şeyh derler.

Ben de derim: Hey efendiler! Ben şeyh değilim, ben hocayım.

Buna delil: Dört senedir buradayım; bir tek adama tarikat verseydim, şüpheye hakkınız olurdu.

Belki yanıma gelen herkese demişim: İman lâzım, İslâmiyet lâzım; tarikat zamanı değil.

Eğer dersiniz: Sana Said-i Kürdi derler. Belki sende unsuriyet-perverlik fikri var; o işimize gelmiyor.

Ben de derim: Hey efendiler! Eski Said ve Yeni Said'in yazdıkları meydanda.

Şahid gösteriyorum ki: Ben **الإِسْلَامِيَّةُ جَبَّتِ الْعَصِيَّةُ**

الْجَاهِلِيَّةُ ferman-ı kat'îsiyle,

For years I have considered negative nationalism and racialism to be fatal poisons, since they are a variety of European disease.

#460

And Europe has infected İslam with it thinking it would cause division, and İslam would break up and be easily swallowed.

My students and those people who have had anything to do with me know that for years I have tried to treat that disease.

Since it is thus, good sirs, why you make every incident a pretext to harass me?

According to what principle do you cause me distress at every worldly incident, which is like punishing and inflicting trouble on a soldier in the West because of a mistake made by a soldier in the East because they both belong to the army, or convicting a shopkeeper in Baghdad because of a crime committed by a tradesman in İstanbul due to their being in the same line of business? Who could do this in all conscience? What advantage is there that could require it?

Third Point

My friends who wonder how I am and are astonished at my meeting in patience every calamity, silently ask the following question:

"How can you endure the difficulties you're faced with, when formerly you were very proud and angry and could not endure even the least insult?"

The Answer: Listen to two short stories about two incidents and you will receive your answer:

The First Story: Two years ago an official spoke insultingly and contemptuously about me behind my back. They told me about it later.

A vein of temperament remaining from the Old Said made me feel upset about it for about an hour.

Then through Almighty God's mercy the following occurred to me; it dispelled the distress and made me forgive the man. It was this:

I addressed my soul saying: if his insults and the faults he described concerned my person, may God be pleased with him, because he recalled the faults of my soul.

If he spoke the truth, he prompted me to train my soul and helped to save me from arrogance.

If he spoke falsely, he helped to save me from hypocrisy and undeserved fame, the source of hypocrisy.

No, I am not reconciled with my soul, for I have not trained it.

eski zamandan beri menfî milliyet ve unsuriyet-perverliğe, Avrupa'nın bir nevi firenk illeti olduğundan, bir zehr-i katil nazarıyla bakmışım.

Ve Avrupa, o firenk illetini İslâm içine atmış; ta tefrika versin, parçasın, yutmasına hazır olsun diye düşünür.

O firenk illetine karşı eskiden beri tedaviye çalıştığımı, talebelerim ve bana temas edenler biliyorlar.

Mâdem böyledir; hey efendiler!. Herbir hâdiseyi bahane tutup, bana sıkıntı vermeye sebep nedir acaba?

Şarkta bir nefer hata etse, garbda bir nefere askerlik münasebetiyle zahmet ve ceza vermek.. veya İstanbul'da bir esnafın cinayetiyle, Bağdad'da bir dükkâncıyı esnafılık münasebetiyle mahkûm etmek nev'inden, her hâdise-i dünyeviyede bana sıkıntı vermek, hangi usûl ile dir? Hangi vicdan hükmeder? Hangi maslahat iktiza eder?

Üçüncü Nokta

Hâlimi, istirahatimi düşünen ve her musibete karşı sabır ile sükûtumu istiğrab eden dostlarımın şöyle bir sualleri var ki:

"Sana gelen zahmetlere, sıkıntılara nasıl tahammül ediyorsun? Halbuki eskiden çok hiddetli ve izzetli idin, edna bir tahkire tahammül edemezdin?"

Elcevap: İki küçük hâdiseyi ve hikâyeyi dinleyiniz, cevabını alınız:

Birinci hikâye: İki sene evvel benim hakkımda bir müdür sebebsiz, gıyabımda tezyifkârane, hakaretli sözler söylemişti. Sonra bana söylediler.

Bir saat kadar Eski Said damarıyla müteessir oldum.

Sonra Cenab-ı Hakk'ın rahmetiyle şöyle bir hakikat kalbe geldi, sıkıntıyı izale edip o adamı da bana helâl ettirdi. O hakikat şudur:

Nefsime dedim: Eğer onun tahkiri ve beyan ettiği kusurlar, şahsıma ve nefsim aittir ise; Allah ondan razı olsun ki, benim nefsimin ayıplarını söyler.

Eğer doğru söylemiş ise, beni nefsimin terbiyesine sevkeder ve gururdan beni kurtarmaya yardımdır.

Eğer yalan söylemiş ise, beni riyanın ve riyanın esası olan şöhret-i kâzibeden kurtarmaya yardımdır.

Evet ben nefsim ile musalaha etmemişim. Çünkü terbiye etmemişim.

If someone tells me there is a scorpion on my neck or breast or else points it out to me, I should be grateful to him, not offended.

If the man's insults were directed at my belief and my being a servant of the Qur'an, it does not concern me.

I refer him to the Qur'an's Owner, who employs me. He is mighty, He is wise.

And if it was merely to curse at me, insult me, and blacken my character, that does not concern me either.

For I am an exile, a prisoner, a stranger, and my hands are tied; it does not fall to me to try to restore my honour myself.

To do so is the business of the authorities of this village where I am a guest an under surveillance, then of the district, then of the province.

Benim boynumda veya koynumda bir akrep bulunduğunu biri söylese veya gösterse; ondan darılmak değil, belki memnun olmak lâzım gelir.

Eğer o adamın tahkiratı, benim îmana ve Kur'ana hizmetkârlığım sıfatıma ait ise, o bana ait değil.

O adamı, beni istihdam eden Sahib-i Kur'ana havale ediyorum. O Aziz'dir, Hakîm'dir.

Eğer sırf beni sövmek, tahkir etmek, çürütmek nev'inden ise; o da bana ait değil.

Ben menfî ve esir ve garib ve elim bağlı olduğundan, haysiyetimi kendi elimle düzeltmeye çalışmak bana düşmez.

Belki misafir olduğum ve bana nezaret eden şu köye, sonra kazaya, sonra vilayete hükmedenlere aittir.

www.risaleglobal.com

Insulting a person's prisoner concerns the person; he defends the prisoner. Since that was the reality of the matter, my heart became easy.

I declared: "My [own] affair I commit to God; for God [ever] watches over His servants." (40:44) I thought of the incident as not having happened.

But unfortunately it was later understood that the Qur'an had not forgiven the man.

The Second Story: This year I heard that an incident had occurred.

Although I only heard a brief account of it after it had happened, I was treated as though I had been closely connected with it.

Anyway I hardly correspond with anyone, and if I do, I only write extremely rarely to a friend concerning some question of belief.

In fact I have written only one letter to my brother in four years.

Both I prevent myself from mixing with others, and the worldly prevent me.

I have only been able to meet with one or two close friends once or twice a week.

As for visitors to the village, once or twice a month perhaps one or two used to meet with me for one or two minutes concerning some matter to do with the hereafter.

In exile, a stranger, alone, with no one, I was barred from everything, from everyone, in a village that was unsuitable for someone like me to work for a livelihood.

As a matter of fact, four years ago I repaired a tumble-down mosque.

Although with the certificate I had from my own region to act an imam and preacher, I acted as imam in the mosque for four years (May God accept it), this past Ramadan I could not go there.

Sometimes I performed the five daily prayers alone. I was deprived of the twenty-fivefold merit of performing the prayers in congregation.

I showed the same patience and forbearance in the face of these two incidents that befell me as I did in the face of that official's treatment two years ago.

God willing I shall continue to do so. I think like this, and say: if this ill-treatment, distress, and oppression inflicted on me by the worldly is for my faulty soul, I forgive it.

Perhaps my soul will be reformed by means of it, and perhaps it will be atonement for its sins.

Bir insanın elindeki esirini tahkir etmek, sahibine aittir; o müdafaa eder. Mâdem hakikat budur, kalbim istirahat etti.

وَأَقْوَضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ dedim. O vakıayı olmamış gibi saydım, unuttum.

Fakat maatteessüf sonra anlaşıldı ki, Kur'an onu helâl etmemiş..

İkinci hikâye: Şu senede işittim ki, bir hâdisе olmuş.

O hâdisenin vukuundan sonra yalnız icmalen vukuunu işittiğim halde, o vakıa ile ciddî alâkadar imişim gibi bir muamele gördüm.

Zâten muhabere etmiyordum; etsem de pek nadir olarak bir mes'ele-i îmanîyeyi bir dostuma yazardım.

Hattâ dört senede kardeşime birtek mektub yazdım.

Ve ihtilattan hem ben kendimi men'ediyordum, hem de ehl-i dünya beni men'ediyordu.

Yalnız bir-iki ahbab ile, haftada bir defa görüşebiliyordum.

Köye gelen misafirler ise; ayda bir-ikisi, bazı bir-iki dakika bir mes'ele-i âhirete dair benimle görüşüyordu.

Bu gurbet halimde; garib, yalnız, kimsesiz, nafaka için çalışmaya benim gibilere muvafık olmayan bir köyde, her şeyden herkesten men'edildim.

Hattâ dört sene evvel, harab olmuş bir câmiyi tamir ettirdim.

Memleketimde imamlık ve vaizlik vesikam elimde olduğundan, o câmide dört senedir (Allah kabul etsin) imamlık ettiğim halde, şu mübarek geçen Ramazanda mescide gidemedim.

Bazan yalnız namazımı kıldım. Cemaatle kılınan namazın yirmibeş sevabından ve hayrından mahrum kaldım.

İşte başıma gelen bu iki hâdiseye karşı, aynen iki sene evvel, o memurun bana karşı muamelesine gösterdiğim sabır ve tahammülü gösterdim.

İnşâallah devam da ettireceğim. Şöyle de düşünüyorum ve diyorum ki: Eğer ehl-i dünya tarafından başıma gelen şu eziyet, şu sıkıntı, şu tazyik; ayıplı ve kusurlu nefsim için ise, helâl ediyorum.

Benim nefsim belki bununla ıslah-ı hâl eder; hem ona keffaret-üz zünub olur.

I have experienced many good things in this guesthouse of the world; if I experience a little of its trials, I shall still offer thanks.

But if the worldly oppress me because of my service of belief and the Qur'an, it is not up to me to defend it. I refer it to the Mighty and Compelling One.

#462

If their intention is to destroy the regard in which I am held generally, to expunge my undeserved fame, which is baseless and causes hypocrisy and destroys sincerity, may God bless them!

For to be held in high regard by people generally and gain a name among them is harmful for people like me.

Those who have dealings with me know that I do not want respect to be shown to me, indeed, I can't abide it.

I have even scolded a valuable friend of mine perhaps fifty times for showing me excessive respect.

If their intention in slandering me, belittling me in the eyes of the people, and defaming me is aimed at the truths of belief and the Qur'an of which I am the interpreter, it is pointless.

For a veil cannot be drawn over the stars of the Qur'an. A person who closes his eyes only himself does not see; he does not make it night for anyone else.

Fourth Point

The answer to a number of suspicious questions:

The First

The worldly say to me: "How do you live? What do you live on since you do not work?"

We don't want people in our country who sit around idly and live off the labour of others."

The Answer: I live through frugality and the resulting plenty. I am not obliged to anyone other than the One who Provides for me and I have taken the decision not to become indebted to anyone else.

Yes, someone who lives on a hundred para, or even forty para, does not become indebted to anyone.

I do not want to explain this matter. To do so is most disagreeable to me, as it may make me feel a sort of pride or egotism.

But since the worldly ask about it suspiciously, I reply as follows:

Since my childhood, throughout my life, it has been one of my guiding principles not to accept anything from people, even zakat, and not to accept a salary

Dünya misafirhanesinin safasını çok gördüm; azıcık cefasını görsem, yine şükrederim.

Eğer îmana ve Kur'ana hizmetkârlığım cihetiyle ehl-i dünya beni tazyik ediyorsa, onun müdafaası bana ait değil, onu Aziz-i Cebbâr'a havale ediyorum.

Eğer asılsız ve riyaya sebep ve ihlâsı kıracak bir şöhret-i kâzibeyi kırmak için teveccüh-ü âmmeyi hakkımda bozmak murad ise onlara rahmet.

Çünkü teveccüh-ü âmmeye mazhar olmak ve halkların nazarında şöhret kazanmak, benim gibi adamlara zarardır zannederim.

Benim ile temas edenler beni bilirler ki; şahsıma karşı hürmet istemiyorum, belki nefret ediyorum.

Hattâ kıymetdar mühim bir dostumu, fazla hürmeti için belki elli defa takdir etmişim.

Eğer beni çürütmek ve efkâr-ı âmmeden düşürmek, iskat ettirmekten muradları, tercümanlık ettiğim hakaik-i îmaniye ve Kur'aniyeye ait ise beyhudedir.

Zira Kur'an yıldızlarına perde çekilmez. Gözünü kapayan yalnız kendi görmez, başkasına gece yapamaz.

Dördüncü Nokta

Evhamlı birkaç sualin cevabıdır:

Birincisi

Ehl-i dünya bana der: "Ne ile yaşıyorsun? Çalışmadan nasıl geçiniyorsun?"

Memleketimizde tenbelce oturanları ve başkasının sa'yi ile geçinenleri istemiyoruz."

Elcevap: Ben iktisad ve bereketle yaşıyorum. Rezzakımdan başka kimsenin minnetini almıyorum ve almamağa da karar vermişim.

Evet günde yüz para, belki kırk para ile yaşayan bir adam, başkasının minnetini almaz.

Şu mes'elenin izahını hiç arzu etmiyordum. Belki bir gururu ve bir enaniyeti ihsas eder fikriyle, beyan etmek bana pek nâhoştur.

Fakat mâdem ehl-i dünya evhamlı bir surette soruyorlar, ben de derim ki:

Küçüklüğümden beri halkların malını kabul etmemek - velev zekat dahi olsa- hem maaşı kabul etmemek

- only I was compelled to accept one for one or two years in the Dar'ül-Hikmeti'l-İslamiye on the insistence of my friends –

and not to become obliged to people for a worldly livelihood.

The people of my native region and those who have known me in other places know this.

During these five years of exile, many friends have tried earnestly to make me accept their gifts, but I have accepted none of them.

And so, if it is asked me, "So how do you manage to live?", I reply: "I live through divine bestowal and blessings."

For sure, my soul deserves every sort of insult and contempt, but the plenty and blessings, a divine bestowal, I receive as sustenance are a wonder resulting from service of the Qur'an.

#463

In accordance with the verse, **But the bounty of your Sustainer rehearse and proclaim**, (93:11) I shall cite the bounties Almighty God has bestowed on me, and give a few examples by way of thanks.

To do so is thanks, but I am still frightened that it will induce hypocrisy and pride, and that blessed plenty will be cut.

For to make known a secret divine gift of plenty causes it to cease. But what can I do? I have to describe them.

The First: This six months one bushel (kile) of wheat, consisting of thirty-six loaves of bread, has sufficed me. {1 kile= 36.5 lbs. (Tr.)}

There is still some left, it is not finished. How much longer it will last, I do not know. {*It lasted a year.}

The Second: This blessed month of Ramadan I was given food by only two houses, and both of them made me ill.

I understood that I am prohibited from eating other people's food.

The rest of the time, in the whole of Ramadan, three loaves of bread and one okka* of rice were enough for me, as was witnessed and told by Abdullah Çavuş, the owner of a blessed house and a loyal friend who saw my economizing.

*{About 2.8 lbs. or 1,300 grammes. (Tr.)}

In fact, the rice was finished two weeks after the end of Ramadan.

The Third: For three months on the mountain one kıyye* of butter was enough for me and my guests, eating it every day together with bread.

*{About 2.8 lbs. (Tr.)}

-yalnız bir-iki sene Dâr-ül Hikmet-il İslâmiye'de dostlarımın icbarıyla kabul etmeye mecbur oldum ve o parayı da manen millete iade ettik-

hem maişet-i dünyeviye için minnet altına girmemek, bütün ömrümde bir düstur-u hayatımdır.

Ehl-i memleketim ve başka yerlerde beni tanıyanlar bunu biliyorlar.

Bu beş seneki nefyimde, çok dostlar bana hediyelerini kabul ettirmek için çok çalıştılar, kabul etmedim.

"Öyle ise nasıl idare edersin?" denilse, derim: Bereket ve ikrâm-ı İlâhî ile yaşıyorum.

Nefsim çendan her hakarete, her ihanete müstehak ise de; fakat Kur'an hizmetinin kerâmeti olarak, erzak hususunda ikrâm-ı İlâhî olan berekete mazhar oluyorum.

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ sırıyla, Cenâb-ı Hakk'ın bana ettiği ihsânâtı yâdedip, bir şükr-ü manevî nev'inde birkaç nümunesini söyleyeceğim.

Bir şükr-ü manevî olmakla beraber, korkuyorum ki, bir riya ve gururu ihsas ederek o mübarek bereket kesilsin.

Çünkü müftehirane gizli bereketi izhar etmek, kesilmesine sebep olur. Fakat ne çare, söylemeye mecbur oldum.

İşte birisi: Şu altı aydır otuzaltı ekmekten ibaret bir kile buğday bana kâfi geldi.

Daha var, bitmemiş. Ne mikdar kifayet (Hâşiye) edecek, bilmiyorum. {(Hâşiye): Bir sene devam etti.}

İkincisi: Şu mübarek Ramazanda, yalnız iki haneden bana yemek geldi, ikisi de beni hasta etti.

Anladım ki, başkasının yemeğini yemekten memnû'um.

Mütebâkisi, bütün Ramazanda benim idareme bakan mübarek bir hanenin ve sadık bir arkadaşım olan o hane sahibi Abdullah Çavuş'un ihbarı ve şehadetiyle; üç ekmek, bir kıyye (kilo demek) piring bana kâfi gelmiştir.

Hattâ o piring, onbeş gün Ramazandan sonra bitmiştir.

Üçüncüsü: Dağda, üç ay bana ve misafirlerime bir kıyye tereyağı, -hergün ekmekle beraber yemek şartıyla- kâfi geldi.

On one occasion even I had a blessed visitor called Süleyman. Both his bread and my bread were about to be finished.

It was Wednesday. I told him to go and get some more. For two hours' distance on every side of us there was no one from whom he could have got any.

He said that he wanted to stay with me on the mountain on Thursday night so that we could pray together. I declared: "Our reliance is on God," and told him to stay.

Later, although it had no connection with this and there was no reason for it, we both began walking till we reached the top of the mountain.

There was a little water in the ewer, and we had a small piece of sugar and some tea.

I told him: "Brother! Make some tea!" He set about making it and I sat down under a cedar-tree overlooking a deep ravine.

I thought regretfully to myself: we have a bit of mouldy bread which will only just be enough for us this evening.

What shall we do for two days and what shall I say to this ingenuous man?

While thinking this, I suddenly turned my head involuntarily and I saw a huge loaf of bread on the cedar-tree in among the branches; it was facing us.

I exclaimed: "Süleyman! Good news! Almighty God has sent us food." We took the bread, and looking at it saw that no bird or wild animal had touched it.

And for twenty or thirty days no one at all had climbed to the top of that mountain. The bread was sufficient for us for the two days.

While we were eating and it was about to be finished, righteous Süleyman who had been the most loyal of loyal friends for four years, suddenly appeared from below with more bread.

#464

The Fourth: I bought this sack coat I'm wearing seven years ago second-hand.

In five years I have spent only four and a half liras on clothes, underwear, slippers, and stockings.

Frugality and divine mercy and the resulting plenty have sufficed me.

There are many other things like these examples and numerous sorts of divine blessings. The people of this village know most of them.

But do not suppose I am mentioning them out of pride, I have been forced to, rather. And do not think they were due to my goodness.

Hattâ Süleyman isminde mübarek bir misafirim vardı. Benim ekmeğim de ve onun ekmeği de bitiyordu.

Çarşamba günü idi; dedim ona: Git ekmek getir. İki saat, her tarafımızda kimse yok ki, oradan ekmek alınsın.

"Cum'a gecesi senin yanında bu dağda beraber dua etmek arzu ediyorum" dedi. Ben de dedim: **تَوَكَّلْنَا عَلَى اللَّهِ** kal."

Sonra hiç münasebeti olmadığı halde ve bir bahane yokken, ikimiz yürüye yürüye bir dağın tepesine çıktık.

İbrikte bir parça su vardı. Bir parça şeker ile çayımız vardı.

Dedim: "Kardeşim, bir parça çay yap." O ona başladı, ben de derin bir dereye bakar bir katran ağacı altında oturdum.

Müteessifane şöyle düşündüm ki: Küflenmiş bir parça ekmeğimiz var; bu akşam ancak ikimize yeter.

İki gün nasıl yapacağız ve bu sâfi-kalb adama ne diyeceğim?

diye düşünmede iken, birden bire başım çevrilir gibi başımı çevirdim; gördüm ki: Koca bir ekmek, katran ağacının üstünde, dalları içinde bize bakıyor.

Dedim: "Süleyman müjde! Cenâb-ı Hak bize rızık verdi." O ekmeği aldı; bakıyoruz ki, kuşlar ve hayvanat-ı vahşiye hiçbirli ilişmemiş.

Yirmi-otuz gündür hiçbir insan o tepeye çıkmamıştı. O ekmek, ikimize iki gün kâfi geldi.

Biz yerken, bitmek üzere iken, dört sene sâdık bir siddikim olan müstakim Süleyman, ekmekle aşağıdan çıkageldi.

Dördüncüsü: Şu üstümdeki sakoyu, yedi sene evvel, eski olarak almıştım.

Beş senedir elbise, çamaşır, pabuç, çorap için dört buçuk lira ile idare ettim.

Bereket-i iktisad ve rahmet-i İlâhiye bana kâfi geldi.

İşte şu nûmuneler gibi çok şeyler var ve bereket-i İlâhiyenin çok cihetleri var. Bu köy halkı çoğunu bilirler.

Fakat sakın bunları fahr için zikrediyorum zannetmeyiniz, belki mecbur oldum. Hem benim için iyiliğe bir medar olduğunu düşünmeyiniz.

These instances of plenty were either bestowal to the sincere friends who have visited me, or a bestowal on account of service of the Qur'an,

or an abundance and benefit resulting from frugality, or they have been sustenance for the four cats I have which recite the divine names "O Most Compassionate One! O Most Compassionate One!", which comes in the form of plenty and from which I benefit too.

Yes, if you listen carefully to their mournful miaowings, you will understand that they are saying, "O Most Compassionate One! Most Compassionate One!"

We have arrived at the subject of cats and it has recalled the hen. I have a hen. This winter every day almost without exception she brought me an egg from the treasury of mercy.

Then one day she brought me two eggs and I was astonished. I asked my friends "How can this be?" They replied: "Perhaps it is a divine gift."

The hen also has a young chick she hatched in the summer. It started to lay at the beginning of Ramadan and continued for forty days.

Neither I nor those who assist me have any doubt that, both its being a pullet, and the season being winter, and Ramadan, this blessed situation was a divine gift and bestowal.

And whenever the mother stopped laying, it immediately started, never leaving me without eggs.

Second Suspicious Question

The worldly ask: How can we be sure you won't meddle in our world? If we set you free, you may interfere in it.

Also, how do we know that you aren't being cunning?

How do we know that it isn't a stratagem, pretending to have abandoned the world and taking things from the people not openly, but secretly?

The Answer: My attitude in the Court Martial and in the period before the proclamation of the Constitution, which are known by many,

and my defence in the Court Martial at that time called The Testimony of Two Schools of Misfortune, show decisively that

the life I lived was such that I would not resort to the tiniest wiles, let alone cunning and subterfuge.

#465

If I had resorted to trickery this last five years, I would have made application to you in sycophantic manner.

A wily man tries to ingratiate himself. He does not hold back; he always tries to deceive and hoodwink.

Bu bereketler, ya yanıma gelen hâlis dostlarıma ihsandır veya hizmet-i Kur'aniyeye bir ikramdır veya iktisadın bereketli bir menfaatıdır

veyahut "Yâ Rahîm, Yâ Rahîm" ile zikreden ve yanımda bulunan dört kedinin rızıklarıdır ki, bereket suretinde gelir, ben de ondan istifade ederim.

Evet hazîn mırımlarını dikkatle dinlesen, "Yâ Rahîm, Yâ Rahîm" çektiklerini anlarsın.

Kedi bahsi geldi, tavuğu hatıra getirdi. Bir tavuğum var. Şu kışta, yumurta makinesi gibi pek az fasıla ile her gün rahmet hazinesinden bana bir yumurta getiriyordu.

Hem bir gün iki yumurta getirdi; ben de hayrette kaldım. Dostlarımdan sordum: "Böyle olur mu?" dedim. Dediler: "Belki bir ihsan-ı İlahîdir."

Hem şu tavuğun yazın çıkardığı küçük bir yavrusu vardı. Ramazan-ı Şerifin başında yumurtaya başladı, tâ kırk gün devam etti.

Hem küçük, hem kışta, hem Ramazanda, bu mübarek hâli bir ikrâm-ı Rabbanî olduğuna, ne benim ve ne de bana hizmet edenlerin şübhemiz kalmadı.

Hem ne vakit annesi kesti, hemen o başladı.. beni yumurtasız bırakmadı.

İkinci Vehimli Sual

Ehl-i dünya diyorlar ki: Sana nasıl emniyet edeceğiz ki, sen dünyamıza karışmayacaksın? Seni serbest bıraksak, belki dünyamıza karışsın.

Hem nasıl bileceğiz ki, sen kurnazlık yapmıyorsun?

Kendini târik-i dünya gösterip halkın malını zâhiren almaz, gizli alır bir kurnazlık olmadığını nasıl bileceğiz?

Elcevap: Yirmi sene evvelki Dîvan-ı Harb-i Örfî'de ve Hürriyet'ten daha evvel zamanda çoklara malûm hal ve vaziyetim

ve "İki Mekteb-i Musibetin Şehâdetnamesi" namında o zaman Dîvan-ı Harb'deki müdafaatım kat'î gösterir ki,

değil kurnazlık belki edna bir hileye tenezzül etmez bir tarzda hayat geçirmişim.

Eğer hile olsaydı, bu beş sene zarfında sizlere temellukkârane bir müracaat edilecekti.

Hileli adam kendini sevdendirir, kendini çekmez; iğfal ve aldatmaya daima çalışır.

Whereas I have not condescended to respond to the severest attacks and criticisms levelled at me.

Saying, "I place my trust in God," I turned my back on the worldly.

Moreover, if he is sensible, a person who discovers the reality of this world and knows the hereafter, is not sorry; he does not turn back to the world and struggle with it again.

After the age of fifty, a person who has no connection with anything and is alone, will not sacrifice eternal life for one or two years of the chatter and deception of this world.

If he does, he is not cunning but foolish and crazy. What can a crazy lunatic do so that anyone should bother with him?

As for suspecting me of outwardly abandoning the world while inwardly seeking it, in accordance with the verse,

Nar do I absolve my own self [of blame]; the [human] soul is certainly prone to evil,(12:53)

I do not exonerate my soul, for it wants everything bad.

But in this fleeting world, this temporary guesthouse, during old age, in a brief life, it is not reasonable to destroy eternal life and everlasting happiness for a little bit of pleasure.

Since it is not profitable for the reasonable and the aware, willnily my soul has had to follow my reason.

The Third Suspicious Question

The worldly say: Do you like us? Do you approve of us? If you do like us, why are you standoffish and have nothing to do with us?

If you don't like us, that means you object to us and we crush those who object to us.

The Answer: Not you, if I had loved your world, I would not have withdrawn from it.

I don't like either you or your world, but I don't interfere with them.

For I have different goals; my heart is filled with different things, leaving no room for anything else.

Your duty is to look to a person's hand, not to his heart. For you seek your government and your public order.

So long as his hand does not interfere, what right do you have to interfere in his heart and tell him, "your heart should love us too," although you are in no way worthy of it?

Yes, just as I desire the spring during this winter and long for it but cannot will it or make it come;

Halbuki bana karşı en mühim hücumlara ve tenkidlere mukabil tezellüle tenezzül etmedim.

"Tevekkeltü Alallah" deyip, ehl-i dünyaya arkamı çevirdim.

Hem de âhireti bilen ve dünyanın hakikatını keşfeden; aklı varsa pişman olmaz, yeniden dünyaya dönüp uğraşmaz.

Elli seneden sonra, alâkasız, tek başıyla bir adam; hayat-ı ebediyesini dünyanın bir-iki sene gevezeliğine, şarlatanlığına feda etmez..

feda etse, kurnaz olmaz, belki ebleh bir divane olur. Ebleh bir divanenin elinden ne gelir ki, onun ile uğraşsın.

Amma zâhiren târik-i dünya, bâtinen tâlib-i dünya şübhesi ise,

وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ sırınca

"Ben nefsimi tebrie etmiyorum, nefsim her fenalığı ister.

Fakat şu fâni dünyada, şu muvakkat misafirhânedede, ihtiyarlık zamanında, kısa bir ömürde, az bir lezzet için; ebedî, daimî hayatını ve saadet-i ebediyesini berbad etmek, ehl-i aklın kârı değil.

Ehl-i aklın ve zîşuurun kârı olmadığından, nefsi emmarem ister istemez akla tâbi olmuştur.

Üçüncü Vehimli Sual

Ehl-i dünya diyorlar ki: Sen bizi sever misin? Beğeniyor musun? Eğer seversen, neden bize küsüp karışmıyorsun?

Eğer beğenmiyorsan bize muarızsın; biz muarızlarımızı ezeriz?

Elcevap: Ben değil sizi, belki dünyanızı sevseydim, dünyadan çekilmezdim.

Ne sizi ve ne de dünyanızı beğenmiyorum. Fakat karışmıyorum.

Çünkü ben başka maksaddayım; başka noktalar benim kalbimi doldurmuş, başka şeyleri düşünmeye kalbimde yer bırakmamış.

Sizin vazifeniz ele bakmaktır, kalbe bakmak değil! Çünkü idarenizi, asayişinizi istiyorsunuz.

El karışmadığı vakit, ne hakkınız var ki, hiç lâayık olmadığınız halde "kalb de bizi sevsin" demeye... Kalbe karışsanız...

Evet ben nasıl bu kış içinde baharı temenni ediyorum ve arzu ediyorum; fakat irade edemiyorum, getirmeye teşebbüs edemiyorum.

so too I long for the world to be righted and I pray for it and I want the worldly to be reformed,

but I cannot will these things because I do not have the power.

I cannot bring them about, because it is neither my duty, nor do I have the capacity.

#466

Fourth Suspicious Question

The worldly say: we have experienced so many calamities, we no longer have confidence in anyone.

How can we be certain that given the opportunity you won't interfere like you want to?

The Answer: The previous points should assure you. In addition, I did not interfere in your world while in my native region among my students and relatives, with those who heeded me in the midst of volatile events.

So for someone who is alone in exile, with no one, a stranger, weak, powerless, turned with all his strength towards the hereafter, cut off from all social relations and communication,

who has found only a few friends from far afield who also look to the hereafter, and who is a stranger to everyone else and whom everyone else regards as a stranger

- for such a person to interfere in your fruitless, dangerous world would surely be compounded lunacy.

Fifth Point

This concerns five small matters.

The First

The worldly ask me: Why don't you practise the principles of our civilization, our style of life, and our manner of dressing? Does this mean you oppose us?

My Reply: Sirs! What right do you have to propose to me the principles of your civilization?

For as though casting me outside the laws of civilization, you have wrongfully forced me to reside in a village for five years and prohibited me from having any social relations or communication.

You left all the exiles in the town with their friends and relatives, then gave them the papers granting them an amnesty,

but without reason you isolated me and did not allow me to meet with anyone from my native region, except for one or two.

That means you do not count me as a member of this nation or a citizen. How can you propose that I apply your civil code to myself?

Öyle de: Hâl-i âlemin salahını temenni ediyorum, dua ediyorum ve ehl-i dünyanın ıslahını arzu ediyorum;

fakat irade edemiyorum, çünkü elimden gelmiyor.

Bilfiil teşebbüs edemiyorum; çünkü ne vazifemdir, ne de iktidarım var.

Dördüncü Şübhelî Sual

Ehl-i dünya diyorlar ki: O kadar belâlar gördük ki, kimseye emniyetimiz kalmadı.

Sana nasıl emin olabiliriz ki; fırsat senin eline geçse, arzu ettiğin gibi karışmazsın?

Elcevap: Evvelki noktalar size emniyet vermekle beraber.. memleketimde, talebe ve akrabam içinde, beni dinleyenlerin ortasında, heyecanlı hâdiseler içinde dünyanıza karışmadığım halde;

diyar-ı gurbette ve yalnız, tek başıyla, garib, zaîf, âciz, bütün kuvvetiyle âhirete müteveccih, ihtilattan, muhabereden kesilmiş,

îman ve âhiret münasebetiyle uzaktan uzağa yalnız bazı ehl-i âhireti dost bulan ve başka herkese yabancı ve herkes de ona yabancı nazarıyla bakan bir insan;

semeresiz tehlikeli dünyanıza karışsa, muzaaf bir dîvâne olmak gerektir.

Beşinci Nokta

Beş küçük mes'eleye dairdir:

Birincisi

Ehl-i dünya bana diyorlar ki: Bizim usûl-ü medeniyetimizi, tarz-ı hayatımızı ve suret-i telebbüsümüzü ne için sen kendine tatbik etmiyorsun? Demek bize muarızsın?

Ben de derim: Hey efendiler! Ne hak ile bana usûl-ü medeniyetinizi teklif ediyorsunuz?

Halbuki siz, beni hukuk-u medeniyetten iskat etmiş gibi, haksız olarak beş sene bir köyde muhabereden ve ihtilattan memnu' bir tarzda ikamet ettirdiniz.

Her menfiyi şehirlerde dost ve akrabasıyla beraber bıraktınız ve sonra vesika verdiğiniz halde,

sebebsiz beni tecrid edip, bir-iki tane müstesna hiçbir hemşehri ile görüştürmediniz.

Demek beni efrad-ı milletten ve raiyetten saymıyorsunuz. Nasıl kanun-u medeniyetinizin bana tatbikini teklif ediyorsunuz?

You have turned the world into a prison for me. Such things cannot be proposed to someone in prison.

You closed the door of the world on me, so I knocked on the door of the hereafter and divine mercy opened it to me.

How can the confused customs and principles of the world be dictated to someone at the door of the hereafter?

Whenever you set me free and return me to my native region and restore my rights, then you can require me to conform to your principles.

#467

Second Matter

The worldly say: "We have an official department for instructing in the precepts of religion and truths of Islam.

On what authority do you publish religious works? Since you are a convicted exile, you have no right to meddle in these matters."

The Answer: Truth and reality cannot be restricted. How can belief and the Qur'an be restricted?

You can restrict the principles and laws of your world,

but the truths of belief and Qur'anic principles cannot be forced into the form of worldly dealings or be given an official guise in return for a wage.

Those mysteries, which are divine gifts, those blessings, come rather through a sincere intention and giving up the world and carnal pleasures.

Moreover, that official department of yours accepted me and appointed me as a preacher while I was in my home region.

I accepted the position, but rejected the salary. I have the document in my possession. With it I can act as an imam and preacher everywhere, because my being exiled was unjust.

Also, since the exiles have been returned, my old documents are still valid.

Secondly: I addressed the truths of belief I have written directly at my own soul. I do not invite everyone.

Rather, those whose spirits are needy and hearts wounded search out and find those Qur'anic remedies.

Only, to secure my livelihood I had printed a treatise of mine about the resurrection of the dead before the new script was introduced.

And the former governor, who was unfair to me, studied the treatise, but did nothing against it since he could find nothing in it to criticize.

Third Matter

Dünyayı bana zindan ettiniz. Zindanda olan bir adama böyle şeyler teklif edilmez.

Siz bana dünya kapısını kapadınız; ben de âhiret kapısını çaldım; rahmet-i İlâhiye açtı.

Âhiret kapısında bulunan bir adama, dünyanın karmakarışık usûl ve âdâtı ona nasıl teklif edilir?

Ne vakit beni serbest bırakıp memleketime iade edip hukukumu verdiniz, o vakit usûlünüzün tatbikini isteyebilirsiniz.

İkinci Mes'ele

Ehl-i dünya diyorlar ki: Bize ahkâm-ı diniyeyi ve hakaik-i İslâmiyeyi talim edecek resmî bir dairemiz var.

Sen ne salahiyetle neşriyat-ı diniye yapıyorsun? Sen mâdem nefye mahkûmsun, bu işlere karışmaya hakkın yok.

Elcevap: Hak ve hakikat inhisar altına alınmaz! İman ve Kur'an nasıl inhisar altına alınabilir?

Siz dünyanın usûlünü, kanununu inhisar altına alabilirsiniz.

Fakat hakaik-i îmanîye ve esasat-ı Kur'aniye, resmî bir şekilde ve ücret mukabilinde dünya muamelatı suretine sokulmaz;

belki bir mevhîbe-i İlâhiye olan o esrar, hâlis bir niyet ile ve dünyadan ve huzurat-ı nefsanîyeden tecerrüd etmek vesilesiyle o feyizler gelebilir.

Hem de sizin o resmî daireniz dahi, memlekette iken beni vaiz kabul etti, tayin etti.

Ben o vaizliği kabul ettim, fakat maaşını terkettim. Elimde vesikam var. Vaizlik, imamlık vesikasıyla her yerde amel edebilirim; çünkü benim nefyim haksız olmuştur.

Hem menfîler mâdem iade edildi, eski vesikalarımın hükmü bâkîdir.

Sâniyen: Yazdığım hakaik-i îmanîyeyi doğrudan doğruya nefsim hitab etmişim. Herkesi davet etmiyorum.

Belki ruhları muhtaç ve kalbleri yaralı olanlar, o edviye-i Kur'aniyeyi arayıp buluyorlar.

Yalnız medar-ı maişetim için, yeni huruf çıkmadan evvel, haşre dair bir risalemi tab'ettirdim.

Bunu da, bana karşı insafsız eski vali, o risaleyi tedkik edip, tenkid edecek bir cihet bulamadığı için ilişemedi.

Üçüncü Mes'ele

Some of my friends remain apparently aloof from me because the worldly look on me with suspicion and in order to curry favour with the worldly, indeed, they criticize me.

But the cunning worldly attribute their aloofness and avoiding me not to their loyalty to the worldly

but to a sort of hypocrisy and lack of conscience, and they look on those friends of mine coldly.

So I say this: O my friends of the hereafter! Don't hold back from me as a servant of the Qur'an and run away.

God willing, no harm will come to you from me. Suppose some calamity is visited on you or I am oppressed, you still cannot be saved by avoiding me.

By doing that you will make yourselves more deserving of being visited by a calamity and receiving a blow. And what is there, that you should have these groundless fears?

Fourth Matter

I see during this time of exile that certain boastful people who have fallen into the swamp of politics regard me in a partisan manner, with rivalry,

as though I were connected with the worldly movements like they are.

Sirs! I am in the current of belief. Before me is the current of unbelief. I have no connection with other currents or movements.

Perhaps some of those who work for a wage consider themselves excused to a degree.

#468

But to assume a stance opposing me in rivalry in the name of patriotism for no wage, and to harass me and oppress me, is truly a grievous error.

For as was proved above, I have no connection at all with world politics.

I have dedicated all my time and my life to the truths of belief and the Qur'an.

Since it is thus, the person who torments and harasses me in rivalry should realize that

to do so is like harming belief in the name of atheism and unbelief.

Fifth Matter

Since this world is transitory, and life is short, and one's essential duties are many,

and eternal life is gained here; and since this guesthouse of the world is not without an owner,

indeed, has a most wise and generous director, and neither good nor bad will remain without recompense;

Benim bazı dostlarım, ehl-i dünya bana şübheli baktıkları için, ehl-i dünyaya hoş görünmek için; benden zahiren teberri ediyorlar, belki tenkid ediyorlar.

Halbuki kurnaz ehl-i dünya, bunların teberrisini ve bana karşı içtinablarını, o ehl-i dünyaya sadakata değil,

belki bir nevi riyaya, vicdansızlığa hamledip, o dostlarıma karşı fena nazarla bakıyorlar.

Ben de derim: Ey âhîret dostlarım! Benim Kur'ana hizmetkârlığımdan teberri edip kaçmayınız.

Çünkü inşaallah benden size zarar gelmez. Eğer faraza musibet gelse veya bana zulmedilse, siz benden teberri ile kurtulamazsınız..

o hal ile, musibete ve tokata daha ziyade istihkak kesbedersiniz. Hem ne var ki, evhama düşüyorsunuz?

Dördüncü Mes'ele

Şu nefiy zamanımda görüyorum ki: Hodfüruş ve siyaset bataklığına düşmüş bazı insanlar, bana tarafgirane, rakibane bir nazarla bakıyorlar.

Güya ben de onlar gibi dünya cereyanlarıyla alâkadam.

Hey efendiler! Ben imanın cereyanındayım. Karşımda imansızlık cereyanı var. Başka cereyanlarla alâkam yok.

O adamlardan ücret mukabilinde iş görenler, belki kendini bir derece mazur görüyor.

Fakat ücretsiz, hamiyet namına bana karşı tarafgirane, rakibane vaziyet almak ve ilişmek ve eziyet etmek; gayet fena bir hatadır.

Çünkü sâbıkan isbat edildiği gibi, siyaset-i dünya ile hiç alâkadar değilim;

yalnız bütün vaktimi ve hayatımı, hakaik-i imaniye ve Kur'aniyeye hasr ve vakfetmişim.

Madem böyledir, bana eziyet verip rakibane ilişen adam düşünsün ki;

o muamelesi zındıka ve imansızlık namına imana ilişmek hükmüne geçer.

Beşinci Mes'ele

Dünya madem fânidir. Hem madem ömür kısadır. Hem madem gayet lüzumlu vazifeler çoktur.

Hem madem hayat-ı ebediye burada kazanılacaktır. Hem madem dünya sahipsiz değil.

Hem madem şu misafirhane-i dünyanın gayet Hakîm ve Kerim bir Müdebbiri var. Hem madem ne iyilik ve ne fenalık, cezasız kalmayacaktır.

and since according to the verse, **On no soul does God place a burden greater than it can bear** (2:286) there is no obligation that is insupportable,

and a safe way is preferable to a harmful one, and since friends and ranks last only till the door of the grave;

then surely the most fortunate person is the one who does not forget the hereafter for this world, nor sacrifice the hereafter for this world,

nor destroy the life of the hereafter for worldly life, nor waste his life on trivial things,

but considers himself to be a guest and acts in accordance with the commands of the guesthouse's Owner,

then opens the door of the grave in confidence and enters upon eternal happiness.

**{The reason for these 'sinces' is this: I take no notice of the wrongs and tyranny perpetrated against my person and give them no importance.*

I say, "They are not worth worrying about," and I do not interfere in the world.}

Hem madem **لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا** sırrınca teklif-i mâlâyutak yoktur.

Hem madem zararsız yol, zararlı yola müreccahtır. Hem madem dünyevî dostlar ve rütbelere, kabir kapısına kadardır.

Elbette en bahtiyar odur ki: Dünya için âhireti unutmasın, âhiretini dünyaya feda etmesin,

hayat-ı ebediyesini hayat-ı dünyeviye için bozmasın, malayani şeylerle ömrünü telef etmesin;

kendini misafir telakki edip misafirhane sahibinin emirlerine göre hareket etsin;

selâmetle kabir kapısını açıp saadet-i ebediyeye girsin.

{(Haşiye): Bu mademler içindir ki; şahsıma karşı olan zulümlere, sıkıntılara aldırımıyorum ve ehemmiyet vermiyorum.

"Meraka değmiyor" diyorum ve dünyaya karışmıyorum.}

#469

An Addendum To The Sixteenth Letter

In His Name! And there is nothing but it glorifies Him with praise. (17:44)

Without reason the worldly became suspicious of a powerless stranger like myself, and imagining me to have the power of thousands, put me under numerous restrictions.

They did not give permission for me to stay a night or two in Bedre, a district of Barla, or on one of the mountains of Barla.

I heard that they say: "Said possesses the power of fifty thousand soldiers, so we can't set him free."

So I say: You unhappy people whose view is restricted to this world! How is it that you do not know the matters of the world, despite working for it with all your strength, and govern it like lunatics?

If it is my person you fear, one soldier even could do more than me, let alone fifty thousand.

That is, he could be posted at the door of my room and tell me: "You can't go out!"

Onaltıncı Mektub'un Zeyli

بِسْمِهِ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Ehl-i dünya sebebsiz, benim gibi âciz, garib bir adamdan tevehhüm edip binler adam kuvvetinde tahayyül ederek, beni çok kayıdılar altına almışlar.

Barla'nın bir mahallesi olan Bedre'de ve Barla'nın bir dağında, bir-iki gece kalmaklığıma müsaade etmemişler.

İşittim ki, diyorlar: "Said ellibin nefer kuvvetindedir, onun için serbest bırakmıyoruz."

Ben de derim ki: Ey bedbaht ehl-i dünya! Bütün kuvvetinizle dünyaya çalıştığınız halde, neden dünyanın işini dahi bilmiyorsunuz? Divane gibi hükmediyorsunuz.

Eğer korkunuz şahsımdan ise; ellibin nefer değil, belki bir nefer elli defa benden ziyade işler görebilir.

Yani, odamın kapısında durup, bana "çıkamayacaksın" diyebilir.

But if it is my profession and my being herald of the Qur'an and the moral strength of belief that you fear, then you are wrong;

you should be aware that in that respect, I have the strength of fifty million soldiers, not fifty thousand!

For through the strength of the All-Wise Qur'an, I challenge all Europe including your irreligious people.

Through the lights of belief I have published I have razed the sturdy bastions they call the physical sciences and nature.

I have cast down lower than animals their greatest irreligious philosophers.

If all Europe were to gather, of which your irreligious people are apart,

through God's assistance, they could not make me recant a single matter of that way of mine. God willing, they could not defeat me!

Since the matter is thus, I do not interfere in your world, so don't you interfere in my hereafter! If you do, if it will be of no avail.

What is determined by God cannot be turned by force; A flame that if lit by God, cannot be extinguished by puffing.

#470

The worldly are exceptionally and excessively suspicious of me; quite simply, they are frightened of me.

Imagining about me non-existent things that even if they did exist would not constitute a political crime and could not be the cause of accusation, like being a shaikh, or having high rank or belonging to a powerful family, or being a tribal leader and influential

and having numerous followers, or meeting with people from my native region, or being involved in the affairs of the world, or even entering politics or the opposition; imagining such things about me, they have been carried away by groundless fears.

At a time they are discussing pardoning those in prison and outside, that is, those that according to them cannot be pardoned, they have quite simply barred me from everything.

A bad and ephemeral person wrote the following good and enduring words:

If tyranny has cannon, shot, and forts,
Right has an untwistable arm, a constant face.

And I say:
If the worldly have rule, power, and strength, Through the Qur'an's effulgence, its servant
Has unfaltering knowledge, an unsilenceable voice;
He has an unerring heart, an unquenchable light.

Eğer korkunuz mesleğimden ve Kur'ana ait dellâllığımdan ve kuvve-i maneviye-i imaniyeden ise;

ellibin nefer değil, yanlısınız! Meslek itibariyle elli milyon kuvvetindeyim, haberiniz olsun!

Çünkü Kur'an-ı Hakîm'in kuvvetiyle sizin dinsizleriniz dâhil olduğu halde, bütün Avrupa'ya meydan okuyorum.

Bütün neşrettiğim envâr-ı imaniye ile onların fûnun-u müsbete ve tabiat dedikleri muhkem kal'alarını zîr ü zeber etmişim.

Onların en büyük dinsiz feylesoflarını, hayvandan aşağı düşürmüşüm.

Dinsizleriniz dahi içinde bulunan bütün Avrupa toplansa,

Allah'ın tevfiğiyle beni o mesleğimin bir mes'elesinden geri çeviremezler; inşaallah mağlub edemezler!..

Madem böyledir, ben sizin dünyanıza karışmıyorum, siz de benim âhiretime karışmayınız! Karışsanız da beyhudedir.

Takdir-i Hudâ, kuvvet-i bâzu ile dönmez
Bir şem'a ki, Mevlâ yaka, üflemeyle sönmez.

Benim hakkımda, müstesna bir surette, pek ziyade ehl-i dünya tevehhüm edip, âdeta korkuyorlar.

Bende bulunmayan ve bulunsa dahi siyasî bir kusur teşkil etmeyen ve ittihama medar olmayan şeyhlik, büyüklük, hanedan, aşiret sahibi, nüfuzlu,

etbai çok, hemşehrileriyle görüşmek, dünya ahvaliyle alâkadar olmak, hattâ siyasete girmek, hattâ muhalif olmak gibi bende bulunmayan emirleri tahayyül ederek evhama düşmüşler.

Hattâ hapiste ve hariçteki, yani kendilerince kabil-i afv olmayanların dahi aflarını müzakere ettikleri sırada, beni âdeta her şeyden men'ettiler.

Fena ve fâni bir adamın, güzel ve bâki şöyle bir sözü var:

Zulmün topu var, güllesi var, kal'ası varsa;
Hakkın da bükülmez kolu, dönmez yüzü vardır.

Ben de derim:
Ehl-i dünyanın hükmü var, şevketi var, kuvveti varsa;
Kur'anın feyziyle, hâdiminde de:
Şaşırmaz ilmi, susmaz sözü vardır;
Yanılmaz kalbi, sönmez nuru vardır.

Many friends, as well as a military commander under whose surveillance I was, repeatedly asked:

"Why don't you apply for the release papers and present a petition?"

The Answer: I do not apply and I cannot apply for five or six reasons:

The First: I did not interfere in the worldly's world that I should have been convicted and so apply to them.

I was convicted by divine determining; my faults are before it, and I apply to it.

The Second: I believe and have certain knowledge that this world is a swiftly changing guesthouse.

It is not the true homeland and everywhere is the same. Since I will not remain permanently in my home region, it is pointless to struggle for it; it is not worth going there.

Since everywhere is a guesthouse, if the mercy of the guesthouse's Owner befriends one, everyone is a friend and everywhere is familiar.

Whereas if it does not befriend one, everywhere is a load on the heart and everyone is hostile.

The Third: Application should be within the framework of the law, but the way I have been treated these six years has been arbitrary and outside the law.

The Exiles' Law was not applied to me. They looked on me as being stripped of all the rights of civilization and even of all worldly rights.

It is meaningless to apply in the name of the law to those whose treatment of me has been thus outside the law.

Çok dostlarla beraber bana nezaret eden bir kumandan, mükerreren sual ettiler:

Neden vesika için müracaat etmiyorsun? İstida vermiyorsun?

Elcevab: Beş-altı sebep için müracaat etmiyorum ve edemiyorum:

Birincisi: Ben ehl-i dünyanın dünyasına karışmadım ki onların mahkûmu olayım, onlara müracaat edeyim.

Ben, kader-i İlahînin mahkûmuyum ve ona karşı kusurum var, ona müracaat ediyorum.

İkincisi: Bu dünya çabuk tebeddül eder bir misafirhane olduğunu yakînen iman edip bildim.

Onun için, hakikî vatan değil, her yer birdir. Madem vatanımda bâki kalmayacağım; beyhude ona karşı çabalamak, oraya gitmek bir şey'e yaramıyor.

Madem her yer misafirhanedir; eğer misafirhane sahibinin rahmeti yâr ise, herkes yârdır, her yer yarar.

Eğer yâr değilse, her yer kalbe bârdır ve herkes düşmandır.

Üçüncüsü: Müracaat, kanun dairesinde olur. Halbuki bu altı senedir bana karşı muamele, keyfî ve fevkalkanundur.

Menfîler Kanunu'yla bana muamele edilmedi. Hukuk-u medeniyetten ve belki hukuk-u dünyeviyeden iskat edilmiş bir tarzda bana baktılar.

Bu fevkalkanun muamele edenlere, kanun namına müracaat manasız olur.

The Fourth: This year, the local official applied in my name for me to stay for a few days in the village of Bedre, which is a sort of district of Barla, for a change of air.

How can those who reject such an unimportant request be applied to? To apply to them would be a futile, degrading abasement.

The Fifth: To claim a right before those who claim a wrong to be right, and to apply to them, is a wrong. It is disrespectful towards right.

I do not want to perpetrate such a wrong and show disrespect for right. And that's that!

The Sixth: The distress and difficulty the worldly have caused me has not been due to politics, because they know I do not meddle in politics but flee from them.

Rather, knowingly or unknowingly, they torment me on account of aggressive atheism because I adhere to religion.

In which case, to apply to them infers regretting religion and flattering the cause of aggressive atheism.

Moreover, divine determining, which is just, would punish me through their tyrannical hand if I applied to them and had recourse to them, for they oppress me because I am religious.

As for divine determining, from time to time it represses me due to my hypocrisy before the worldly, because I am deficient in religion and in sincerity.

Since this is so, for the time being I cannot be saved from this distress. If I apply to the worldly, divine determining would say:

"Hypocrite! Pay the penalty for applying!" And if I do not apply, the worldly say: "You don't recognize us, go on suffering difficulties!"

The Seventh Reason: It is well-known that the official's duty is to allow harmful individuals no opportunity to cause harm and to assist those who are beneficial.

Whereas the official who took me into custody approached me, an elderly guest at the door of the grave, when I was expounding a subtle aspect of belief contained in the phrase "There is no god but God,"

as though I were perpetrating some misdemeanour, although he had not been to me for a long time previously.

He caused the sincere unfortunate who was listening to be deprived of the instruction, and made me angry. But there were other people there, and he gave them no importance.

Dördüncüsü: Bu sene buranın müdürü, benim namıma, Barla'nın bir mahallesi hükmünde olan Bedre Karyesi'nde, tebdil-i hava için birkaç gün kalmağa dair müracaat etti; müsaade etmediler.

Böyle ehemmiyetsiz bir ihtiyacıma cevab-ı red verenlere nasıl müracaat edilir? Müracaat edilse, zillet içinde faidesiz bir tezellül olur.

Beşincisi: Haksızlığı hak iddia edenlere karşı hak dava etmek ve onlara müracaat etmek; bir haksızlıktır, hakka karşı bir hürmetsizliktir.

Ben bu haksızlığı ve hakka karşı hürmetsizliği irtikâb etmek istemem vesselâm.

Altıncı Sebeb: Bana karşı ehl-i dünyanın verdikleri sıkıntı, siyaset için değil; çünkü onlar da bilirler ki, siyasete karışmıyorum, siyasetten kaçıyorum.

Belki bilerek veya bilmeyerek zındıka hesabına, benim dine merbutiyetimden beni tazib ediyorlar.

Öyle ise onlara müracaat etmek, dinden pişmanlık göstermek ve meslek-i zındıkayı okşamak demektir.

Hem ben onlara müracaat ve dehalet ettikçe; âdil olan kader-i İlahî, beni onların zalim eliyle tazib edecektir. Çünkü onlar diyanete merbutiyetimden beni sıkıyorlar.

Kader ise, benim diyanette ve ihlasta noksaniyetim var; arasına ehl-i dünyaya riyakârlıklarımın içine beni sıkıyor.

Öyle ise, şimdilik şu sıkıntıdan kurtuluşum yok. Eğer ehl-i dünyaya müracaat etsem, kader der:

"Ey riyakâr! Bu müracaatın cezasını çek!" Eğer müracaat etmezsem, ehl-i dünya der: "Bizi tanımıyorsun, sıkıntıda kal!"

Yedinci Sebeb: Malûmdur ki, bir memurun vazifesi, heyet-i içtimaiyeye muzır eşhasa meydan vermemek ve nâfi'lere yardım etmektir.

Halbuki beni nezaret altına alan memur, kabir kapısına gelen, misafir bir ihtiyar adama "Lâ ilahe illallah"daki imanın latif bir zevkini izah ettiğim vakit,

-bir cürm-ü meşhud halinde beni yakalamak gibi- çok zaman yanıma gelmediği halde, o vakit güya bir kabahat işliyorum gibi yanıma geldi.

İhlas ile dinleyen o bıçareyi de mahrum bıraktı; beni de hiddete getirdi. Halbuki burada bazı adamlar vardı; o onlara ehemmiyet vermiyordu.

Then when they acted discourteously in a way that would poison the life of the village, he started to be gracious and appreciative towards them.

#472

Furthermore, it is well-known that someone in prison who has committed a hundred crimes can meet with the official supervising him whether he be of high rank or low.

But during this last year, although two people important in the eyes of the national government who were charged with supervising me have passed by my house several times,

they have absolutely neither met with me nor asked after me.

At first I supposed that they avoided me out of enmity, then it transpired that it was due to their fearful suspicions; they were fleeing from me as though as I were going to gobble them up.

So to recognize a government whose members and officials are like them and have recourse to it and apply to it, is not sensible but a futile abasement.

If it had been the Old Said, he would have said like 'Antara:

The very water of life becomes Hell through abasement, Whereas Hell with dignity becomes a place of pride.

The Old Said no longer exists and the New Said considers it meaningless to talk with the worldly.

Let their world be the end of them! They can do what they like. He is silent, saying, we shall be judged together with them at the Last Judgement.

The Eighth Reason for my not applying:

According to the rule, "The result of illicit love is merciless torment,"

divine determining, which is just, torments me through the tyrannous hand of the worldly, because I incline towards them and they are not worthy of it.

So saying, "I deserve this torment," I remain silent. For in the Great War I fought as the commander of a volunteer regiment.

Applauded by the Commander-in-Chief of the army and Enver Paşa, I sacrificed my valuable students and friends.

I was wounded and taken prisoner. Returning from captivity, I cast myself into danger through such works as The Seven Steps, aiming them at the heads of the British, who had occupied Istanbul.

I assisted those who now hold me without reason in this torturous captivity. As for them, they punish me in this way for that help.

Sonra edepsizliklerde ve köydeki hayat-ı içtimaiyeye zehir verecek surette bulundukları vakit, onlara iltifat etmeye ve takdir etmeye başladı.

Hem malûmdur ki: Zindanda yüz cinayeti bulunan bir adam, nezarete memur zabıt olsun, nefer olsun, her zaman onlarla görüşebilir.

Halbuki bir senedir, hem âmir, hem nezarete memur hükûmet-i milliyece iki mühim zât kaç defa odamın yanından geçtikleri halde,

kat'â ve aslâ ne benim ile görüştüler ve ne de halimi sordular.

Ben evvel zannettim ki, adavetlerinden yanaşmıyorlar. Sonra tahakkuk etti ki, evhamlarından... Güya ben onları yutacağım gibi kaçıyorlar.

İşte şu adamlar gibi eczası ve memurları bulunan bir hükûmeti, hükûmet diyerek merci' tanıyıp müracaat etmek, kâr-ı akıl değil, beyhude bir zillettir.

Eski Said olsaydı Antere gibi diyecekti:

مَاءُ الْحَيَاةِ بِذِلَّةٍ كَجَهَنَّمَ وَ جَهَنَّمَ بِالْعِزِّ فَخْرٌ مَزْلِي

Eski Said yok; Yeni Said ise, ehl-i dünya ile konuşmayı manasız görüyor.

Dünyaları başlarını yesin! Ne yaparlarsa yapsınlar! Mahkeme-i Kübra'da onlarla muhakeme olacağız der, sükût eder.

Adem-i müracaatımın sebeblerinden sekizincisi:

"Gayr-ı meşrû' bir muhabbetin neticesi, merhametsiz bir adavet olduğu" kaidesince,

âdil olan kader-i İlahî, lâyük olmadıkları halde meylettığım şu ehl-i dünyanın zalim eliyle beni tazib ediyor.

Ben de bu azaba müstehakım deyip sükût ediyorum. Çünkü Harb-i Umumîde Gönüllü Alay Kumandanı olarak iki sene çalıştım, çarpıştım.

Ordu Kumandanı ve Enver Paşa takdiratı altında kıymetdar talebelerimi, dostlarımı feda ettim.

Yaralanıp esir düştüm. Esaretten geldikten sonra Hutuvat-ı Sitte gibi eserlerimle kendimi tehlikeye atıp, İngilizlerin İstanbul'a tasallutu altında, İngilizlerin başlarına vurdum.

Şu beni işkenceli ve sebebsiz esaret altına alanlara yardım ettim. İşte onlar da bana, o yardım cezasını böyle veriyorlar.

Those friends here cause me in three months the hardship and distress I suffered in three years as a prisoner-of-war in Russia.

Nor did the Russians prevent me from giving religious instruction, although they regarded me as a Kurdish militia commander, a cruel man who had slaughtered Cossacks and prisoners.

I used to instruct the great majority of my ninety fellow-officer prisoners. One time, the Russian commander came and listened.

Because he did not know Turkish, he thought it was political instruction and put a stop to it. Then later he gave permission.

Also, in the same barracks we made a room into a mosque and I used to lead the prayers. They did not interfere at all.

They did not prevent me from mixing, or from communicating, with the others.

#473

Whereas my friends here, my fellow citizens and co-religionists and those for whose benefits in the form of religious belief I have struggled,

have held me in distressing captivity not for three years but for six, for absolutely no reason and although they know I have severed all my relations with the world.

They have prevented me mixing with others. They have prevented me from giving religious instruction despite my having a certificate, and even from giving private instruction in my room. They have prevented me from communicating with others.

They have even barred me from the mosque which I repaired and where I acted as prayer-leader for four years, although I had the necessary certificate.

And now, to deprive me of the merit of performing the prayers in congregation, they do not accept me as prayer-leader even for three private individuals, my permanent congregation and brothers of the hereafter.

Furthermore, if, although I do not want it, someone is to call me good, the official who holds me in surveillance is jealous and angry.

Thinking he will destroy my influence, he entirely unscrupulously takes precautions and pesters me in order to curry favour with his superiors.

Who can someone in such a position have recourse to anyone other than God Almighty? If the judge is also the claimant, of course he cannot complain to him.

Come on, you say, what can we say to this? You say what you like, I say this: there are many dissemblers among these friends of mine.

Üç sene Rusya'da esaretimde çektiğim zahmet ve sıkıntıyı, burada bu dostlarım bana üç ayda çektiler.

Halbuki Ruslar, beni Kürd Gönüllü Kumandanı suretinde, Kazakları ve esirleri kesen gaddar adam nazarıyla bana baktıkları halde, beni dersten men'etmediler.

Arkadaşım olan doksan esir zabitlerin kısm-ı ekserisine ders veriyordum. Bir defa Rus Kumandanı geldi, dinledi.

Türkçe bilmediği için siyasî ders zannetti; bir defa beni men'etti, sonra yine izin verdi.

Hem aynı kışlada bir odayı câmi yaptık. Ben imamlık yapıyordum. Hiç müdahale etmediler,

ihtilattan men'etmediler, beni muhabereden kesmediler.

Halbuki bu dostlarım güya vatandaşlarım ve dindaşlarım ve onların menfaat-ı imaniyelerine uğraştığım adamlar,

hiçbir sebep yokken, siyasetten ve dünyadan alâkamı kestiğimi bilirlerken.. üç sene değil, belki beni altı sene sıkıntılı bir esaret altına aldılar;

ihtilattan men'ettiler. Vesikam olduğu halde dersten, hattâ odamda hususî dersimi de men'ettiler; muhabereye sed çektiler.

Hattâ vesikam olduğu halde, kendim tamir ettiğim ve dört sene imamlık ettiğim mescidimden beni men'ettiler.

Şimdi dahi cemaat sevabından beni mahrum etmek için, - daimî cemaatım ve âhiret kardeşlerim- mahsus üç adama dahi imamet etmemi kabul etmiyorlar.

Hem istemediğim halde, birisi bana iyi dese, bana nezaret eden memur kıskanarak kızıyor;

nüfuzunu kırayım diye vicdansızcasına tedbirler yapıyor; âmirlerinden iltifat görmek için beni taciz ediyor.

İşte böyle vaziyette bir adam, Cenab-ı Hak'tan başka kime müracaat eder? Hâkim, kendi müddeî olsa, elbette ona şekva edilmez.

Gel sen söyle bu hale ne diyeceğiz? Sen ne dersin de.. ben derim ki: Bu dostlarım içinde çok münafıklar var.

A dissembler is worse than an unbeliever. That is the reason they make me suffer what the infidel Russian did not make me suffer.

You unfortunates! What have I done to you and what I am doing? I am trying to save your belief and am serving your eternal happiness!

It means that my service is not sincere and purely for God's sake so that it has the reverse effect. In return, you torment me at every opportunity.

For sure, we shall meet at the Last Judgement.

I say: **God is enough for us and the best of protectors.** (3:173) * **The best of lords and the best of helpers.** (8:40; 22:78)

The Eternal One, He is the Eternal One!
Said Nursi

#474

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

I shall explain in three 'Points' an effective solace for those who are experiencing the calamity of prison, and for those who kindly help them and faithfully supervise their food, which comes from outside.

First Point: Each day spent in prison may gain as much as ten days' worship, and, with regards to their fruits, may transform those transient hours into enduring hours,

and through five or ten years' punishment may be the means of saving a person from millions of years of eternal imprisonment.

For the believers, the condition for gaining this most significant and valuable advantage is to perform the obligatory prayers, repent for the sins that were the cause of their imprisonment, and offer thanks in patience. For sure, prison is an obstacle to many sins; it does not provide the opportunity for them.

Second Point: Just as the cessation of pleasure causes pain, so does the cessation of pain give pleasure. Yes, on thinking of past happy, enjoyable days, everyone feels a pang of regret and longing, and says: "Alas!",

and recalling calamitous, unhappy days of the past, experiences a sort of pleasure since they are passed, and says: "Praise and thanks be to God, that calamity has left its reward and departed." He breathes a sigh of relief.

That is to say, an hour's temporary pain and sorrow leave behind a sort of pleasure in the spirit, while a pleasurable hour leaves a pain.

Münafık kâfirden eşeddir. Onun için, kâfir Rus'un bana çektiemediğini çektiriyorlar.

Hey bedbahtlar! Ben size ne yaptım ve ne yapıyorum? İmanınızın kurtulmasına ve saadet-i ebediyenize hizmet ediyorum!

Demek hizmetim hâlis, lillah için olmamış ki aks-ül amel oluyor. Siz ona mukabil, her fırsatta beni incitiyorsunuz.

Elbette Mahkeme-i Kübra'da sizinle görüşeceğiz.

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ
derim.

الْباقِي هُوَ الْبَاقِي

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Hapis musibetine düşenlere merhametkârane, sadakatla, hariçten gelen erzaklarına nezaret ve yardım edenlere kuvvetli bir teselli Üç Nokta'da beyan edeceğim:

Birinci Nokta: Hapiste geçen ömür günleri, herbir gün on gün kadar bir ibadet kazandırabilir ve fânî saatleri, meyveleri cihetiyle manen bâkî saatlere çevirebilir

ve beş-on sene ceza, milyonlar sene haps-i ebedîden kurtulmağa vesile olabilir.

İşte ehl-i iman için bu pek büyük ve çok kıymetdar kazancın şartı, farz namazını kılmak ve hapse sebebiyet veren günahlardan tövbe etmek ve sabır içinde şükretmektir. Zâten hapis çok günahlara manidir, meydan vermiyor.

İkinci Nokta: Zeval-i lezzet elem olduğu gibi, zeval-i elem dahi lezzettir. Evet herkes geçmiş lezzetli, safalı günlerini düşünse; teessüf ve tahassür elem-i manevîsini hissedip "Eyvah!" der.

Ve geçmiş musibetli, elemli günlerini tahattur etse; zevalinden bir manevî lezzet hisseder ki, "Elhamdülillah şükür, o bela sevabını bıraktı gitti" der. Ferah ile teneffüs eder.

Demek bir saat muvakkat elem, zevaliyle ruhta bir manevî lezzet bırakır ve lezzetli saat, bilakis elem bırakır.

Since the reality is thus; and since past calamitous hours together with their pains are no longer existent, and future distressing days are at the present time non-existent, and there is no pain from nothing,

to continually eat bread and drink water today, for example, because of the possibility of being hungry and thirsty in several days' time, is most foolish.

In just the same way, to think now of the past and future unhappy hours, which simply do not exist, and to display impatience, and ignoring one's faulty self, to moan as though complaining about God is also most foolish.

So long as the power of patience is not scattered to left and right, that is, to the past and future, and is held firm in the face of the present of hour and day, it is sufficient. The distress is reduced from ten to one.

#475

In fact, but let it not be complaining, Divine favour pointed out the above fact to me while, during a few days of material and spiritual affliction, illness and trial the like of which I had never before experienced in my life, I was being crushed in particular by the despair and distress of the heart and spirit which resulted from my being unable to serve the Qur'an and belief with the Risale-i Nur.

I was then content with my distressing illness and imprisonment. For, saying: "It is great profit for an unfortunate like myself who waits at the door of the grave to make one hour which might be passed in heedlessness ten hours' worth of worship," I gave thanks.

Third Point: There is great gain in compassionately aiding and assisting prisoners, in giving them the sustenance they need, and in soothing their spiritual wounds with consolation.

Giving them their food which comes from outside is like alms-giving which, exactly to the amount of the food, is written in the book of good deeds of those, outside and inside, who do this, together with the warders concerned.

Especially if the unhappy prisoner is old, ill, poor, or a stranger, then the reward of this alms-giving increases many times over.

The condition of this high profit is to perform the obligatory prayers so that such service is for God's sake. Another condition is to hasten to their assistance with sincerity, compassion and joy, and in such a way as to not make them feel obliged.

A Short Addendum from A Guide For Youth

In His Name, be He glorified!

Madem hakikat budur ve madem geçmiş musibet saatleri, elemli ile beraber madum ve yok olmuş ve gelecek bela günleri şimdi madum ve yoktur ve yoktan elem yok ve madumdan elem gelmez.

Meselâ, birkaç gün evvel aç ve susuz olmasından, bir-iki gün sonra aç ve susuz olmak ihtimalinden, bugün onlar niyetiyle mütemadiyen ekmek yese ve su içse, ne derece divaneliktir.

Aynen öyle de, geçmiş ve gelecek elemli saatleri -ki hiç ve madum ve yok olmuşlar- şimdi onları düşünüp sabırsızlık göstermek ve kusurlu nefsinı bırakıp, Allah'tan şekva etmek gibi "oof! of!" demek divaneliktir.

Eğer sağa-sola yani geçmiş ve geleceğe karşı sabır kuvvetini dağıtmazsa ve hazır saate ve o güne karşı tutsa, tam kâfi gelir. Sıkıntı ondan bire iner.

Hattâ şekva olmasın, ben bu üçüncü Medrese-i Yusufiyede, birkaç gün zarfında, hiç ömrümde görmediğim maddî ve manevî sıkıntılı, hastalıklı musibetimde, hususan Nur'un hizmetinden mahrumiyetimden gelen me'yusiyet ve kalbî ve ruhî sıkıntılar beni ezdiği sırada, inayet-i İlahiye bu mezkûr hakikatı gösterdi.

Ben de sıkıntılı hastalığımdan, hapsimden razı oldum. Çünkü benim gibi kabir kapısında bir bîçareye, gafletle geçebilir bir saati, on saat ibadet saatleri yapmak büyük bir kârdır diye şükreyledim.

Üçüncü Nokta: Şefkatkârane hizmetiyle yardım etmek ve muhtaç oldukları rızıklarını ellerine vermek ve manevî yaralarına tesellilerle merhem sürmek, az bir amel ile büyük bir kazanç var.

Ve dışarıdan gelen yemeklerini onlara vermek, aynı yemek kadar o gardiyan ve gardiyan ile beraber dâhilde ve hariçte bîçare mahpuslara çalışanlara bir sadaka hükmünde defter-i hasenatına yazılır.

Hususan musibetzedede, ihtiyar veya hasta veya fakir veya garib olsa, o sadaka-i maneviyyenin sevabını çok ziyadeleştirir.

İşte bu kıymetli kazancın şartı, farz namazını kılmaktır. Tâ ki o hizmeti, lillah için olsun. Hem bir şartı da sadakat ve şefkat ve sevinçle ve minnet etmemek tarzda yardımlarına koşmaktır.

Gençlik Rehberi'nin küçük bir haşiyesi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Those in prison are in great need of the true consolation of the Risale-i Nur. Particularly those who having suffered the blows of youth, are passing their sweet, young lives in prison; they need the Risale-i Nur as much as they need bread.

Indeed, youth heeds the emotions rather than reason, and emotions and desires are blind; they do not consider the consequences. They prefer one ounce of immediate pleasure to tons of future pleasure.

They kill for the one minute pleasure of revenge, then suffer for eighty thousand hours the pain of prison. And one hour's dissolute pleasure in questions of honour may result in life's enjoyment being utterly destroyed due to distress at the fear of both prison and enemies.

#476

There are many other examples, many pitfalls for the unfortunate young because of which they transform their sweet lives into the most bitter and pitiable lives. Consider a vast state to the north,* it has gained possession of the passions of its young people and is shaking this century with its storms. {This refers to Russia. [Tr.]}

For it has made lawful for its youths the pleasing daughters and wives of upright people, and these youths act only according to their feelings, which are blind to all consequences. By permitting men and women to go together to the public baths, they are even encouraging immorality.

And they consider it lawful for vagabonds and the poor to plunder the property of the rich. All mankind trembles in the face of this calamity.

It is therefore most necessary in this century for all Muslim youths to act heroically, and to respond to this two-pronged attack with keen swords like The Fruits of Belief and A Guide For Youth from the Risale-i Nur.

Otherwise those unfortunate youths will destroy utterly both their futures in this world, and their agreeable lives, and their happiness in the hereafter, and their eternal lives, and transform them into torment and suffering.

Furthermore, through their abuses and dissoluteness, they will end up in hospitals, and through their excesses in life, in prisons. In their old age, they will weep copiously with a thousand regrets.

If, on the other hand, they protect themselves with Qur'anic training and with the truths of the Risale-i Nur, they will become truly heroic youths, perfect human beings, successful Muslims, and in some ways rulers over animate beings and the rest of the animal kingdom.

When a youth in prison spends one hour out of the twenty-four each day on the five obligatory prayers, on the one hand prison prevents him committing most sins, and on the other he repents for the mistakes that were the cause of his disaster, and abstains from other harmful, painful sins,

Risale-i Nur'daki hakikî teselliye mahpuslar çok muhtaçtırlar. Hususan gençlik darbesini yeyip, taze ve şirin ömrünü hapiste geçirenlerin, Nurlara ekmek kadar ihtiyaçları var.

Evet gençlik damarı, akıldan ziyade hissiyatı dinler. His ve heves ise kördür, akibeti görmez. Bir dirhem hazır lezzeti, ileride bir batman lezzete tercih eder.

Bir dakika intikam lezzeti ile katleder, seksen bin saat hapis elemelerini çeker ve bir saat sefahet keyfiyle -bir namus mes'elesinde- binler gün hem hapsin, hem düşmanının endişesinden sıkıntılarla ömrünün saadeti mahvolur.

Bunlara kıyasen bîçare gençlerin çok vartaları var ki; en tatlı hayatını en acı ve acınacak bir hayata çeviriyorlar ve bilhâssa şimalde koca bir devlet, gençlik hevesatını elde ederek, bu asrı fırtınalarıyla sarsıyor.

Çünkü akibeti görmeyen kör hissiyatla hareket eden gençlere, ehl-i namusun güzel kızlarını ve karılarını ibahe eder. Belki hamamlarında erkek kadın beraber çıplak olarak girmelerine izin vermeleri cihetinde bu fuhşiyatı teşvik eder.

Hem serseri ve fakir olanlara zenginlerin mallarını helâl eder ki, bütün beşer bu musibete karşı titriyor.

İşte bu asırda İslâm ve Türk gençleri kahramanane davranıp iki cihetten hücum eden bu tehlikeye karşı, Risale-i Nur'un Meyve ve Gençlik Rehberi gibi keskin kılınçlarıyla mukabele etmeleri elzemdir.

Yoksa o bîçare genç, hem dünya istikbalini ve mes'ud hayatını, hem âhiretteki saadetini ve hayat-ı bâkiyesini azablara, elemlere çevirip mahveder

ve sû'-i istimal ve sefahetle hastahanelere ve hissiyat taşkınlıklarıyla hapishanelere düşer. Eyvahlar, esefler ile ihtiyarlığında çok ağlayacak.

Eğer terbiye-i Kur'aniye ve Nur'un hakikatlarıyla kendini muhafaza eylese, tam bir kahraman genç ve mükemmel bir insan ve mes'ud bir Müslüman ve sair zîhayatlara, hayvanlara bir nevi sultan olur.

Evet bir genç, hapiste yirmidört saat her günkü ömründen tek bir saatini beş farz namazına sarfetse ve ekser günahlardan hapis mâni olduğu gibi o musibete sebebiyet veren hatadan dahi tövbe edip sair zararlı, elemli günahlardan çekilse

this will be of great benefit for both his life, and his future, and his country, and his nation, and his relatives,

and he will also gain with his fleeting youth of ten to fifteen years an eternal, brilliant youth. Foremost the Qur'an of Miraculous Exposition, and all the revealed scriptures, have given this certain good news.

If such a youth demonstrates through moderation and obedience, his gratitude for the pleasing, delightful bounty of youth, it will both increase it, and make it eternal, and make it a pleasure.

Otherwise it will be both calamitous, and become painful, grievous, and a nightmare, and then it will depart. It will cause him to become like a vagrant, harmful for both his relatives, and his country, and his nation.

If the prisoner has been sentenced unjustly, on condition he performs the obligatory prayers, each hour will be the equivalent of a day's worship, and the prison will be like a recluse's cell. He will be counted among the pious hermits of olden times who retired to caves in order to devote themselves to worship.

#477

If he is poor, aged, and ill, and desirous of the truths of belief, on condition he performs the obligatory prayers and repents, each hour will become the equivalent of twenty hours' worship, and prison will become like a rest-house for him, and because of his friends there who regard him with affection, a place of love, training, and education.

He will probably be happier staying in prison than being free, for outside he is confused and subject to the assaults of sins from all sides. He may receive a complete education from prison.

On being released, it will not be as a murderer or thirsting for revenge, but as someone penitent, proven by trial, well-behaved, and beneficial for his nation.

In fact, the Denizli prisoners became so extraordinarily well-behaved after studying the Risale-i Nur for only a short time that some of those concerned said:

"Studying the Risale-i Nur for fifteen weeks is more effective at reforming them than putting them in prison for fifteen years."

Since death does not die, and the appointed hour is unknown, it may come at any time; and since the grave cannot be closed, and troop after troop enter it and are lost;

and since it has been shown through the truths of the Qur'an that for those who believe death is transformed into the discharge papers releasing them from eternal annihilation,

while for the corrupt and the dissolute it is disappearing for ever into eternal annihilation, and is unending separation from their loved ones and all beings,

hem hayatına, hem istikbaline, hem vatanına, hem milletine, hem akrabasına büyük faidesi olması gibi;

o on-onbeş senelik fâni gençlikle ebedî, parlak, bâki bir gençliği kazanacağını, başta Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan, bütün Kütüb ve Suhuf-u Semaviye kat'î haber verip müjde ediyor.

Evet o şirin, güzel gençlik nimetine istikametle, taatle şükretse hem ziyadeleşir, hem bâkileşir, hem lezzetlenir.

Yoksa hem belalı olur, hem elemli, gamlı, kâbuslu olur, gider. Hem akrabasına, hem vatanına, hem milletine muzır bir serseri hükmüne geçirmeğe sebebiyet verir.

Eğer mahpus, zulmen mahkûm olmuş ise, farz namazını kılmak şartıyla, herbir saati, bir gün ibadet hükmünde olduğu gibi, o hapis onun hakkında bir çilehane-i uzlet olup eski zamanda mağaralara girerek ibadet eden münzevi sâlihlerden sayılabilirler.

Eğer fakir veya ihtiyar veya hasta ve iman hakikatlarına müştak ise; farzını yapmak ve tövbe etmek şartıyla herbir saatleri dahi yirmişer saat ibadet olup hapis ona bir istirahatane ve merhametkârane ona bakan dostlar için bir muhabbethane, bir terbiyehane, bir dersane hükmüne geçer.

O hapiste durmakla haricindeki müşevveş, her tarafta günahların hücumlarına maruz serbestiyetten daha ziyade hoşlanabilir. Hapisten tam terbiye alır.

Çıktığı zaman bir katil, bir müntakim olarak değil, belki tövbe, tecrübeli, terbiyeli, millete menfaatli bir adam çıkar.

Hattâ Denizli hapsindeki zâtların az bir zamanda Nurlardan fevkalâde hüsn-ü ahlâk dersini alanlarını gören bazı alâkadar zâtlar demişler ki:

"Terbiye için onbeş sene hapse atmaktansa, onbeş hafta Risale-i Nur dersini alsalar, daha ziyade onları ıslah eder."

Madem ölüm ölmüyor ve ecel gizlidir, her vakit gelebilir ve madem kabir kapanmıyor, kafil kafil arkasından gelenler oraya girip kayboluyorlar

ve madem bu hayat-ı dünyeviye gayet sür'atle gidiyor ve madem ölüm, ehl-i iman hakkında i'dam-ı ebediden terhis tezkeresine çevrildiğini, hakikat-ı Kur'aniye ile Risale-i Nur güneş gibi göstermiş

ve ehl-i dalalet ve sefahet hakkında göz ile görüldüğü gibi bir i'dam-ı ebedidir, bütün mahububâtından ve mevcudattan bir firak-ı lâyezalidir.

most certainly and with no doubt at all, the most fortunate person is he who with patience and thanks fully benefits from his time in prison, and studying the Risale-i Nur works to serve the Qur'an and his belief on the straight path.

O man who is addicted to enjoyment and pleasure! I am seventy-five years old, and I know with utter certainty from thousands of experiences, proofs, and events that

true enjoyment, pain-free pleasure, grief-free joy, and life's happiness are only to be found in belief and in the sphere of the truths of faith.

While a single worldly pleasure yields numerous pains; as though dealing ten slaps for a single grape, it drives away all life's pleasure.

O you unfortunates who are experiencing the misfortune of prison! Since your world is weeping and your life is bitter, strive so that your hereafter will not also weep, and your eternal life will smile and be sweet! Benefit from prison!

Just as sometimes under severe conditions in the face of the enemy, an hour's watch may be equivalent to a year's worship,

so in the severe conditions you are experiencing, the hardship of each hour spent as worship becomes the equivalent of many hours, it transforms that hardship into mercy.

#478

My Dear, Loyal Brothers!
I offer you not my condolences but my congratulations. Since for some instance of wisdom Divine Determining has sent us to this third School of Joseph (Medrese-i Yusufiye),*

*{*Recalling the imprisonment of Yusuf, related in the Qur'an, Bediuzzaman called prison 'Medrese-i Yusufiye', the School of Joseph, impressing on his students that prison was essentially a place of study and training. [Tr.]}*

and has specified that we should eat some of the sustenance allotted us here and it is that sustenance that has summoned here;

and since as we have understood certainly from our past experiences, Divine favour has manifested on us the meaning of the verse, **It is possible that you dislike a thing which is good for you;** {Qur'an, 2:216}

and since our new brothers here in this School of Joseph are in more need of the solace of the Risale-i Nur than anyone,

and the members of the judiciary are more in need of the rules and other sacred laws set out in the Risale-i Nur than other officials;

Elbette ve elbette hiç bir şübhe kalmaz ki, en bahtiyar odur ki; sabır içinde şükredip hapis müddetinden tam istifade ederek, Nurlar dersini alarak, istikamet dairesinde imanına ve Kur'ana hizmete çalışır.

Ey zevk ve lezzete mübtela insan! Ben yetmiş yaşında binler tecrübelerle ve hüccetlerle ve hâdiselerle aynelyakîn bildim ki:

Hakikî zevk ve elemsiz lezzet ve kedersiz sevinç ve hayattaki saadet yalnız imandadır ve iman hakikatleri dairesinde bulunur.

Yoksa dünyevî bir lezzette çok elemeler var. Bir üzüm tanesi yedirir on tokat vurur, hayatın lezzetini kaçırmaz.

Ey hapis musibetine düşen bîçareler! Madem dünyanız ağlıyor ve tatlı hayatınız acılaştı; çalışınız, âhiretiniz dahi ağlasın ve hayat-ı bâkiyeniz gülsün, tatlılaşsın, hapisten istifade ediniz.

Nasıl bazan ağır şerait altında düşman karşısında bir saat nöbet, bir sene ibadet hükmüne geçebilir.

Öyle de, sizin ağır şerait altında herbir saat ibadet zahmeti; çok saatler olup, o zahmetleri rahmetlere çevirir.

Aziz, sıddık kardeşlerim!
Sizi ta'ziye değil, belki tebrik ediyorum. Madem kader-i İlahî bizi bu üçüncü Medrese-i Yusufiye'ye bir hikmet için sevketti

ve bir kısım rızkımızı bize burada yedirecek ve rızkımız bizi buraya çağırırdı

ve madem şimdiye kadar kat'î tecrübelerle عَسَى أَنْ

تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ سırrına inayet-i İlahiye bizi mazhar etmiş

ve madem Medrese-i Yusufiye'deki yeni kardeşlerimiz herkesten ziyade Nurlardaki teselliye muhtaçtırlar

ve adliyeciler, memurlardan ziyade Nur kaidelerine ve sair kudsî kanunlarına ihtiyaçları var

and since the very numerous copies of the Risale-i Nur are performing your duty outside and their conquests do not cease;

and since each fleeting hour passed here is the equivalent of eternal hours passed in worship; surely, because of these points, we should joyfully offer thanks for this affair in perfect patience and with fortitude.

I am going to repeat exactly to you all the short letters I wrote as consolation in Denizli Prison. God willing, those apposite notes will comfort you too.

My Dear, Loyal Brothers!

Firstly: I offer Almighty God endless thanks that heroes have emerged from among the Muftis, preachers, imams, and hojas, for it is they who in fact should lay claim to the Risale-i Nur.

Up to now, it has been the youth, those educated in the secular schools, and their teachers who have been devoted to the Risale-i Nur.

Now, thanks be to God, Ethem, the Ibrahim's and Ali Osman's have cleared the names of the students and teachers of the religious schools, and transformed their timidity into courage.

Secondly: They should not worry about this incident, which occurred due to their whole-hearted activities and excitement.

For in respect of its consequences, Denizli Prison caused those who had acted incautiously to be congratulated. Its difficulties were few and immaterial benefits, numerous. This third School of Joseph will not lag behind the second, God willing.

#479

Thirdly: Since the merit increases proportionately to the hardships, we should offer thanks for these conditions.

We should try to perform our duties of serving religious belief with sincerity, which is our duty, and not concern ourselves with being successful or obtaining good results, which is God's concern.

We should say: "The best matters are the most difficult,"* and patiently offer thanks in the face of our difficulties in this place of trial.

{ 'Ajluni, Kashf al-Khafa', i, 55; Muhammad al-Shaybani, Sharh al-Sirat al-Kabir, i, 11. }

We should understand that it is a sign of the acceptability of our actions and a diploma for having passed the examination of our sacred struggle.

I have a petition I want to put before the prison administrators, and chiefly the Prison Governor, which is apparently unimportant, but has great importance in my eyes

ve madem Nur nüshaları pek kesretle hariçteki vazifenizi görüyorlar ve fütuhatları tevakkuf etmiyor

ve madem burada herbir fâni saat, bâki ibadet saatleri hükmüne geçer, elbette biz bu hâdiseden -mezkûr noktalar için- kemal-i sabır ve metanet içinde mesrurane şükretmemiz lâzımdır.

Denizli hapsinde teselli için yazdığımız bütün o küçük mektupları size de aynen tekrar ederim. İnşâallah o hakikatlı fıkralar sizi de müteselli ederler.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Hadsiz şükür ederim ki: Risale-i Nur'un hakikî sahibleri olan müftüler, vaizler, imamlar, hocalardan manevî kahramanlar meydana çıktılar.

Şimdiye kadar Nur'un fedakârları; gençler, mektebliler, muallimler idi.

Bin bârekâllah Edhem İbrahimler, Ali Osmanlar ehl-i medresenin yüzlerini ak ettiler, çekingenliklerini cesarete gevirdiler.

Sâniyen: Hâlisane faaliyetlerinden ve heyecanlarından neş'et eden bu hâdiseden teessüf etmesinler.

Çünkü Denizli hapsi netice itibariyle, ihtiyatsız hareket edenleri tebrik ettirdi. Zahmet pek az, faide-i maneviye pek çok oldu. İnşâallah bu üçüncü Medrese-i Yusufiye, ikinciden geri kalmayacak.

Sâlisen: Meşakkat derecesinde sevabın ziyadeleşmesi cihetinde, bu şiddetli hale şükretmeliyiz.

Vazifemiz olan hizmet-i imaniyeyi ihlasla yapmağa çalışmalı; vazife-i İlahiye olan muvaffakiyet ve hayırlı neticeleri vermek cihetine karışmamalıyız.

خَيْرُ الْأُمُورِ أَحْمَرُهَا deyip bu çilehanedeki sıkıntılara sabır içinde şükretmeliyiz.

Amelimizin makbuliyetine bir alâmet ve kudsi mücahedemizin imtihanında tam bir şehadetname almamıza bir emaredir bilmeliyiz.

Başta müdür olarak hapsin heyet-i idaresine sureten ehemmiyetsiz, fakat bence çok ehemmiyetli bir maruzatım var.

After spending twenty-two years in total isolation, my seventy-five-year-old body cannot sustain inoculations.

In fact, long ago they inoculated me, and it left a suppurating wound which persisted for twenty years. It was like a chronic poisoning. Two doctors in Emirdağ and my friends there know this.

Also, four years ago in Denizli they inoculated me together with all the other prisoners. Although it had no harmful effects on any of them, it made me ill for three weeks.

Through Divine preservation, I was not forced to go to the hospital, which for me is dangerous. It is absolutely certain that my body cannot take inoculations.

Both my excuses are powerful, and being extremely weak at the age of seventy-five, I can take the inoculation only of a ten-year-old child.

Moreover, because I am in perpetual solitary confinement, I do not have contact with anyone. Also, two months ago the provincial governor sent two doctors to Emirdağ to give me a thorough examination.

They could find no trace of any contagious disease, only that I had lumbago, and was extremely weak, elderly, and alone. This condition of mine certainly does not oblige me to be inoculated.

I also have a very important request of you: Don't send me to hospital. Don't force me into a situation I could never have endured these twenty-two years of solitary confinement, that is, to be put under the command of nurses I do not know.

I have started to think of entering the grave as being pleasant, but for now I have chosen prison, for the sake of the prison administrators, whose humanity I have witnessed, and to console the other prisoners.

#480

My Dear, Loyal Brothers!

Firstly: Don't be upset at my being ill-treated or at the contempt directed at my person. For they can find no fault in the Risale-i Nur so struggle against my unimportant and faulty self instead.

I am pleased at this. I am bound by what I have learnt from the Risale-i Nur to proudly offer thanks, if for its well-being and honour, I suffer pains, misfortune, and insults even a thousand times greater. So you should not pity me in this respect.

Secondly: The widespread, fierce, and merciless attack has for now abated twentyfold.

They rounded up a few people in place of thousands of 'special' (has) Risale-i Nur students, and a handful of new brothers instead of hundreds of thousands of people who are concerned. That is, Divine grace made the assault very insignificant.

Yirmiiki sene tecrid-i mutlak içinde geçen hayatım ve yetmişbeş yaşında vücudumun aşılara tahammülü yoktur.

Hattâ çok zaman evvel beni aşıladılar, yirmi sene onun eseri olarak cerahat yapıyordu. Müzmin bir zehir hükmüne geçti. Emirdağı'nda iki doktor ve arkadaşlarım bunu biliyorlar.

Hem dört sene evvel, Denizli'de beni de umum mahkûmlar içinde aşıladılar. Hiçbirisine zarar olmadığı halde, beni yirmi gün hasta eyledi.

Hıfz-ı İlahî ile, benim için tehlikeli olan hastahaneye gitmeye mecbur edilmedim. Kat'iyen vücudum aşıya gelmez.

Hem mazeretim kuvvetlidir. Hem yetmişbeş yaşında gayet zaîf olduğumdan, on yaşında bir çocuğa edilen aşıya ancak tahammül ederim.

Hem madem daima tecrid-i mutlak içindeyim, benim başkalarla temasım yok. Hem bir ay evvel iki doktoru vali Emirdağı'na gönderdi, beni tam muayene ettiler,

hiç bir sâri hastalık bulunmadığı, yalnız gayet za'fiyetten ve tecrid ve ihtiyarlıktan ve kulunç hastalığından başka birşey bulamadılar. Elbette bu hal, beni kanunca aşılamağa mecbur etmez.

Hem büyük bir ricam var, beni hastahaneye sevketmeyiniz. Bütün hayatımda, hususan bu yirmiiki sene tecrid-i mutlak ömrümde tahammül edemediğim bir vaziyete, yani tanımadığım hastabakıcıların hükmü altına mecbur etmeyiniz.

Gerçi bu sıralarda kabre girmeyi hoş görmeğe başlamıştım. Fakat insaniyetlerini gördüğüm bu hapsin heyet-i idaresinin hatırları ve mahpusların tesellileri için şimdilik hapsi kabre tercih ettim.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Benim şahsıma edilen eziyet ve ihanetlerden müteessir olmayınız. Çünkü Risale-i Nur'da bir kusur bulamıyorlar, onun bedeline benim ehemmiyetsiz ve çok kusurlu şahsımla uğraşıyorlar.

Ben bundan memnunum. Risale-i Nur'un selâmetine ve şerefine binler şahsî elemeler, belalar, tahkirler görsem; yine müftehirane şükretmek, Nur'dan aldığım dersin muktezasıdır ve onun için bana bu cihette acımayınız.

Sâniyen: Pek geniş ve şiddetli ve merhametsiz bu taarruz ve hücum, şimdilik yirmiden bire indi.

Binler haslar yerinde birkaç zât ve yüzbinler alâkadarlar bedeline mahdud birkaç yeni kardeşleri topladılar. Demek inayet-i İlahiye ile pek hafif bir surete çevrilmiş.

Thirdly: Through Divine grace, the former provincial governor, who for two years was conspiring against us, has been repulsed, and there is a strong possibility that the Interior Minister, whose suspicions had been excessively aroused about us, has ameliorated this fierce assault due to his being from the same place and his forefathers having been very religious. So do not despair or be alarmed!

Fourthly: Numerous experiences and events have shown in a way to make one completely certain that if the Risale-i Nur weeps, either the earth quakes or the skies weep too.

As we have often seen with our own eyes and in part proved in court, the start of winter smiling like summer in unprecedented fashion coincided with the Risale-i Nur smiling at its being secretly duplicated by machine and published,

and then on its weeping when it came to a standstill with the widespread searches and confiscations, this coincided with the sudden severe wrath and weeping of winter.

It is my guess that this is a powerful sign that the Risale-i Nur is a supreme, shining miracle of the Qur'an's reality this age, and that the earth and universe are concerned with it.

Said Nursi

Sâlisin: İnayet-i Rabbaniye ile iki sene aleyhimizde plân çeviren sâbık vali def'oldu ve aleyhimizde pek ziyade evhamlandırılan Dâhiliye Vekili'nin hemşehriliği ve nesilce cedleri ziyade dindarlık cihetiyle bu dehşetli hücumu pek çok hafiflettiğine kuvvetli bir ihtimal var. Onun için me'yus olmayınız ve telaş etmeyiniz.

Râbian: Pek çok tecrübelerle ve hâdiselerle kat'î kanaat verecek bir tarzda, Risale-i Nur'un ağlamasıyla ya zemin titrer veya hava ağlar.

Gözümüzle çok gördüğümüz ve kısmen mahkemede dahi isbat ettiğimiz gibi; *tahminimce*, bu kış emsalsiz bir tarzda yaz gibi -bidayette- gülmesi, Risale-i Nur'un perde altında teksir makinesiyle gülmesine ve intişarına tevafuku

ve her tarafta taharri ve müsadere endişesiyle tevakkufla ağlamasına, birdenbire kış dehşetli hiddeti ve ağlamasıyla tetabuku,

kuvvetli bir emaredir ki, hakikat-ı Kur'aniyenin bu asırda parlak bir mu'cize-i kübrasıdır, zemin ve kâinat onun ile alâkadar...

Said Nursî

My Dear, Loyal Brothers!

It suddenly occurred to me today that rather than offering condolences to those sent by Divine Determining and destiny to this 'school' in connection with the Risale-i Nur, I should congratulate them.

For each has come in place of perhaps a thousand of our innocent brothers, saving them to an extent from trouble.

Moreover, together with continuing to serve belief, they are performing a huge service in a short time, like doing a hundred year's work in ten years.

Also, they are embarking on this exacting struggle and the trial of this new 'School of Joseph,' in order to have a active share in its universal, far-reaching and valuable consequences.

They are also meeting with their loyal, sincere brothers without difficulty, whom they were eager to see, and they are studying together.

Since the easy times in this world do not continue and go for nothing, surely the people who make high gains with such little trouble should be congratulated.

My brothers! This widespread attack is against the Risale-i Nur's conquests. But they have understood that the more the Risale-i Nur is attacked, the more brilliantly it shines;

the circle of those it teaches is expanded and gains in importance; it is not defeated; it only slips behind the veil of sirran tanawwarat. {**Sirran tanawwarat: a phrase taken from the qasidat al-Jaljalutiyya, attributed to Imam 'Ali ibn Abi Talib.*}

For this reason they have changed their tactics and no longer attack the Risale-i Nur openly. But Divine favour overspreads us, so we should offer thanks in perfect patience.

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

It has become necessary to explain two of my strange and subtle states of mind.

The First: When, being in solitary confinement, I was unable to meet with my brothers such as yourselves, whom I love more than my life, it was imparted to me that there was a Divine favour and a benefit in this.

For numerous of our brothers of the hereafter were spending fifty liras coming to Emirdağ to see me, for fifty minutes, some for ten minutes, and some returned without seeing me at all, and these they would have thrown into this School of Joseph on some pretext.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bugün birden hatıra geldi ki; mes'ele-i Nuriye münasebetiyle bu medreseye kader-i İlahî ve kısmetin sevkiyle gelenleri ta'ziye yerine tebrik eyle.

Çünkü ekseriyetin herbiri yirmi, otuz, belki yüz, belki bin masum kardeşlerimize bedel gelip onları bir derece zahmetten kurtarıyor.

Hem Nur'la imana hizmetiniz devam etmekle beraber, herbiri az zamanda çok hizmet etmiş, bazıları on senede yüz senelik iş görmüş gibidir.

Hem bu yeni Medrese-i Yusufiye'nin imtihanında bulunup onun geniş ve küllî ve kıymetdar neticelerine bilfiil hissedar olmak için bu zahmetli mücahedeye giriyorlar.

Ve kolayca, görmelerine müştak oldukları hâlis, sadık kardeşlerini görüp tatlı bir ders alıp veriyorlar.

Hem madem dünyanın istirahat zamanları devam etmiyor, boşboşuna gidiyor; elbette böyle az zahmetle çok kâr kazananlar tebrike lâyıktırlar.

Kardeşlerim, bu geniş hücum, Risale-i Nur'un fütuhatına karşıdır. Fakat anladılar ki; Nurlara iliştikçe daha ziyade parlar,

ders dairesi genişlenip ehemmiyet kesbeder ve mağlub olmaz. Yalnız "sirran tenevverat" perdesi altına girer.

Onun için plânı değiştirdiler, zahiren Nurlara ilişmiyorlar. Biz madem inayet altındayız, elbette kemal-i sabır içinde şükretmeliyiz.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Garib ve latif iki halimi beyan etmek lâzım geldi:

Birincisi: Benim tecrid-i mutlakta sizin gibi canımdan ziyade sevdiğim kardeşlerimle serbest görüşemediğimden bir inayet-i İlahiye ve bir maslahat bulunduğu kalbime ihtar edildi.

Çünkü elli lirayı yolda sarfedip görüşmek için Emirdağ'na gelerek elli dakika, bazı on dakika, bazı hiç görüşmeden giden çok âhiret kardeşlerimiz, birer bahane ile kendilerini bu Medrese-i Yusufiye'ye atacaktı.

Even if with my little available time and the state of mind arising from my seclusion I had been able to, the work of serving the Risale-i Nur would not have permitted me to converse at length with those devoted friends.

Secondly: One time a famous scholar was seen on numerous fronts in the War by those who had gone to the jihad. They said to him... And he replied:

“Certain saints are doing this in my place in order to gain reward for me and allow the people of belief to benefit from my teaching.”

#482

In exactly the same way, in Denizli it was even made known officially that I had been seen in mosques there, and the governor and warders were informed.

Some of them became alarmed, asking, “Who opened the prison gates for him?” Exactly the same thing happened here.

But rather than attributing a very minor wonder to my own very faulty and unimportant self, The Ratifying Stamp of the Unseen Collection, which proves and demonstrates the Risale-i Nur’s wonders, wins confidence in it a hundred or rather a thousand times more, and ratifies its acceptance.

And the heroic students of the Risale-i Nur in particular ratify it with their pens and states, which are truly wonders.
Said Nursi

My Dear, Loyal Brothers!
Don’t worry about me, I am pleased and happy just to be together with you in the same building.

Our task now: one set of my defence speeches should be sent to Isparta. If possible, twenty copies should be made both in the new letters, and by duplicating machine in the old. It should even be shown to the public prosecutor there.

A copy should also be given to our lawyer in person, and another copy given to the prison governor, which he should give to our defence lawyer.

It should also be sent in both the new letters and the old to the departments of government in Ankara, as it was sent while we were in Denizli. If possible, five copies should be prepared to send to Ankara.

For the copies of the Risale-i Nur in the old letters which were seized, were sent to those departments, and particularly to the Directorate of Religious Affairs, before being sent here.

Also, tell our lawyer, Ahmed Bey, that when writing out my defence on the typewriter to pay especial attention to its being correct.

Benim dar vaktim ve inzivadan gelen halet-i ruhiyem bıraksa, o fedakâr dostlar ile tam sohbet etmeğe hizmet-i Nuriye müsaade etmezdi.

İkincisi: Bir zaman meşhur bir allâmeyi, harbin müteaddid cephesinde cihada gidenler görmüşler, ona demişler. O da demiş:

"Bana sevab kazandırmak ve derslerimden ehl-i imana istifade ettirmek için benim şeklimde bazı evliyalara benim yerimde işler görmüşler."

Aynen bunun gibi, Denizli’de câmilerde beni gördükleri hattâ resmen ihbar edilmiş ve müdür ve gardiyana aksetmiş.

Bazıları telaş ederek, "Kim ona hapishane kapısını açıyor?" demişler. Hem burada dahi aynen öyle oluyor.

Halbuki benim çok kusurlu, ehemmiyetsiz şahsiyetime pek cüz’î bir hârika isnadına bedel, Risale-i Nur’un hârikalarını isbat edip gösteren Sikke-i Gaybî Mecmuası yüz derece, belki bin derece ziyade Nurlara itimad kazandırır ve makbuliyetine imza basar.

Hususan Nur’un kahraman talebeleri, hakikaten hârika halleri ve kalemleriyle imza basıyorlar.
Said Nursî

Aziz, sıddık kardeşlerim!
Beni merak etmeyiniz, ben sizinle beraber bir binada bulunduğumdan bahtıyarım, memnun ve mesrurum.

Şimdi vazifemiz: Bir müdafaa nüshası Isparta’ya gitsin. Mümkün ise hem yeni hurufla, hem makine ile eski haruf yirmi nüsha çıksın. Hattâ oranın müddeiumumuna gösterilsin.

Hem bir nüsha avukatımıza bizzât verilsin ve ayrı bir nüsha da müdüre verip tâ onu da dava vekilimize o versin.

Hem Ankara makamına yeni harfle beraber eski harfle Denizli’de olduğu gibi, gönderilecek. Mümkün ise, beş nüsha makamata hazırlansın.

Çünkü müsadere edilen Nurlar, eski harfle o makamata, hususan Diyanet Riyaseti heyetine gönderilmiş, sonra buraya gelmiş.

Hem vekilimiz Ahmed Bey’e haber veriniz ki, müdafaayı makine ile yazdığı vakit sıhhatine pekçok dikkat etsin.

For my manner of expression does not resemble anyone else's. Sometimes a wrong letter, or even a wrong point, changes the matter in question and spoils the meaning.

Also, if you are not given permission to use the two typewriters that have been sent, they should be returned. Also don't become alarmed or dismayed. And don't despair. As the verse **Verily with every difficulty, there is relief {Qur'an, 94:6}** infers, Divine favour will swiftly come to our aid, God willing.

#483

My Dear, Loyal Brothers!

The Risale-i Nur meets with you in my place and gives excellent instruction to the new brothers who are eager for it.

We have seen from experience that to be occupied with the Risale-i Nur by either studying it, or reading it out loud, or writing it out, affords an expansiveness to the heart, an ease to the spirit, health to the body, and makes sustenance plentiful.

Now a hero of the Risale-i Nur like Husrev has been bestowed on you. God willing, this School of Joseph will be another blessed place of study, part of the Medresetü'z-Zehra.*

*{*Medresetü'z-Zehrâ: the Islamic university Bediuzzaman had since his early youth endeavoured to found in eastern Anatolia, in which the modern and religious sciences would be taught side by side, and which he intended would play the central and unifying role in Asia that al-Azhar plays in Africa. Despite twice receiving funds for it and actually laying the foundations, it was never completed due to the vicissitudes of the times. Although it was not realized in the form he had originally foreseen, while in Kastamonu (1936-'43), he wrote: "Endless thanks be to Almighty God for He has made the province of Isparta into a Medresetü'z-Zehrâ, which has long been the goal of my dreams, —into an al-Azhar University." See, Kastamonu Lahikase (1960), 172. [Tr.]}*

Up to now, I had not shown Husrev* to 'the worldly,' and I was hiding him. But the published collections have shown him up completely to the politicians, and nothing secret has remained.

*{*Husrev Altinbasak (1899-1977) was from Isparta and became one of Bediuzzaman's leading students. With his fine handwriting he wrote out hundreds of copies of the treatises of the Risale-i Nur. He is reputed to written nine copies of the Qur'an showing the 'coincidences' of the name of 'Allah'. He was together with Bediuzzaman in the prisons of Eskişehir, Denizli, and Afyon. [Tr.]}*

I have therefore described two or three of his tasks to my 'special' (has) brothers. But now before us among those who will listen to the truth are two awesomely obdurate people.

Çünkü ifadelerim başkasına benzemiyor. Bir harfin ve bazan bir noktanın yanlışıyla bir mes'ele değişir, mana bozulur.

Hem buraya gelen iki makine, size müsaade verilmezse geri gitsinler. Hem telaş edip sıkılmayınız, me'yus

olmayınız. **إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا** sırıyla, inayet-i İlahiye inşaallah çabuk imdadımıza yetişir.

Aziz, siddik kardeşlerim!

Risale-i Nur benim bedelime sizlerle görüşür, derse müştak yeni kardeşlerimize güzelce ders verir.

Nurlarla ya okumak veya okutmak veya yazmak suretindeki meşguliyet; tecrübelerle kalbe ferah, ruha rahat, rızka bereket, vücuda sıhhat veriyor.

Şimdi Hüsrev gibi Nur kahramanı size ihsan edildi. İnşâallah bu medrese-i Yusufiye dahi, Medreset-üz Zehra'nın bir mübarek dershanesi olacak.

Ben şimdiye kadar Hüsrev'i ehl-i dünyaya göstermiyordum, gizlerdim. Fakat neşredilen mecmualar, onu ehl-i siyasete tamamıyla gösterdi, gizli birşey kalmadı.

Onun için ben onun iki-üç hizmetini has kardeşlerime izhar ettim. Hem ben, hem o, daha gizlemek değil, lüzum ise aynı hakikat beyan edilecek. Fakat şimdilik karşımızda hakikatı dinleyecekler içinde dehşetli ve tezahür etmiş iki muannid;

One of them emerged in Emirdağ, on account of both atheism and communism, and the other here. They are trying with extreme cunning to alarm the officials and turn them against us with slander.

At present we have therefore to act with the greatest caution and not be scared, and to bide our time relying on God till His grace comes to our assistance.

In His Name, be He glorified!
And there is nothing but it glorifies Him with praise.

My friends in prison and brothers in religion!
It occurred to me to explain a truth to you which will save you from both worldly torment and the torment of the hereafter. It is as follows:

For example, a person killed someone's brother or one of his relatives. A murder which yields one minute's pleasure of revenge causes millions of minutes of both distress for the heart and the anguish of prison.

#484

And the fear of revenge by the murdered man's relatives, and anxiety of finding himself face to face with his enemy drives away all his pleasure in life. He suffers the torment of both fear and anger.

There is only one solution for this, and that is reconciliation, which the Qur'an commands, and truth, reality, benefit, humanity, and Islam require and encourage.

Certainly, in reality what is required is peace, because the appointed hour is set, it does not change.

Since his appointed hour had come, in any event the murdered man would have stayed no longer. As for the murderer, he was the means of God's decree being carried out.

So long as there is no reconciliation, both sides perpetually suffer the torments of fear and revenge. It is because of this that Islam commands that "one believer should not be vexed with another believer for more than three days."

If the murder was not the result of a vindictive grudge and enmity, and a two-faced troublemaker instigated the discord, it is essential to make peace quickly. Otherwise, the minor disaster becomes a large one, and continues.

If they make peace, and the murderer repents and prays continuously for the man he killed, then both sides will gain much and become like brothers.

In place of one departed brother, he will gain several religious brothers. He will be resigned to Divine Decree and Determining and forgive his enemy.

hem zındıka, hem komünist hesabına -biri Emirdağ'ında malûm olmuş, biri de burada- gayet derrasane, aleyhimizde iftiralarla memurları ürkütmeğe çalışıyorlar.

Onun için biz şimdilik çok ihtiyat edip telaş etmemek ve inayet-i İlahiyenin imdadımıza gelmesini tevekkül ile beklemek lâzımdır.

...

Ey hapis arkadaşlarım ve din kardeşlerim!
Size hem dünya azabından, hem âhiret azabından kurtaracak bir hakikatı beyan etmek, kalbime ihtar edildi.
O da şudur:

Meselâ, birisi birisinin kardeşini veya akrabasını öldürmüş. Bir dakika o hiddet yüzünden milyonlar dakika hem kalbî sıkıntı, hem hapis azabını çeker.

Ve maktulün akrabası dahi intikam endişesiyle ve karşısında düşmanını düşünmesiyle, hayatının lezzetini ve ömrünün zevkini kaçıır. Hem korku, hem hiddet azabını çekiyor.

Bunun tek bir çaresi var: O da, Kur'anın emrettiği ve hak ve hakikat ve maslahat ve insaniyet ve İslâmiyet iktiza ve teşvik ettikleri olan barışmak ve musalaha etmektir.

Evet, hakikat ve maslahat sulhtur. Çünkü ecel birdir, değişmez.

O maktul, herhalde ecel geldiğinden daha dünyada kalmayacaktı. O katil ise, o kaza-i İlahiye vasıta olmuş.

Eğer barışmak olmazsa, iki taraf da daima korku ve intikam azabını çekerler. Onun içindir ki, "Üç günden fazla bir mü'min diğer bir mü'mine küsmemek" İslâmiyet emrediyor.

Eğer o katil, bir adavetten ve bir kinli garazdan gelmemişse ve bir münafık o fitneye vesile olmuş ise; çabuk barışmak elzemdir. Yoksa o cüz'î musibet büyük olur, devam eder.

Eğer barışsalar ve öldüren tövbe etse ve maktule her vakit dua etse, o halde her iki taraf çok kazanırlar ve kardeş gibi olurlar.

Bir gitmiş kardeşe bedel, birkaç dindar kardeşleri kazanır. Kaza ve kader-i İlahîye teslim olup düşmanını afveder

Especially since they heed the lessons of the Risale-i Nur, both individual and public peace and well-being, and the brotherhood that there is in the sphere of the Risale-i Nur, require that they put aside all the hard feelings that exist between them.

It was thus in Denizli Prison; all the prisoners who were enemies became brothers through the lessons of the Risale-i Nur. It was one reason for our acquittal, and caused even the irreligious and ungodly to say about those prisoners: "Masha'llah! Barakallah!" Also it was an utter relief for those prisoners.

I myself have seen here a hundred men suffer inconvenience on account of one man and not go out to take exercise together. It is oppression towards them.

A manly believer of sound conscience will not cause hundreds of other believers harm because of some petty error or benefit. If he makes a mistake and does cause harm, he should repent immediately.

#485

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!
I congratulate both the Risale-i Nur, and you all, and myself, and give you the good news of Husrev, Hıfzı, and Bartınli Seyyid.

Those who went on the Hajj this year learnt that prominent scholars in Mecca were translating the main collections of the Risale-i Nur into both Arabic and Hindustani and were trying to have them published.

They had also found such favour in Medina that they had been placed on the blessed tomb of the Prophet (PBUH) in the Rawdat al-Mutahhara.

Haji Seyyid saw with his own eyes The Staff of Moses (Asâ-yi Mûsa) on the Prophet's tomb.

That means it has been found acceptable by the Prophet (PBUH) and was met with pleasure by him (PBUH).

As we told those who were going from here to make the Hajj, we had made the intention and the Risale-i Nur was going to visit those blessed places in our stead.

Endless thanks be to God, one of the many benefits of the Risale-i Nur heroes publishing those collections after having corrected them, is that they saved me both from the task of correcting them myself and from that anxiety;

so too, since those copies will form the source for others written out by hand, they have become like hundreds of 'correctors.'

May the Most Merciful of the Merciful have written in the records of their good works, a thousand merits for each letter of those collections. Amen. Amen. Amen.

ve bilhâssa madem Risale-i Nur dersini dinlemişler, elbette mabeynlerinde bulunan bütün küsmekleri bırakmağa hem maslahat ve istirahat-ı şahsiye ve umumiye iktiza ediyorlar.

Nasılki Denizli hapsinde birbirine düşman bütün mahpuslar, Nurlar dersiyle birbirine kardeş oldular ve bizim beraetimize bir sebep olup (hattâ dinsizlere, serserilere de) o mahpuslar hakkında "Mâşâallah, bârekâllah" dedirttiler, o mahpuslar tam teneffüs ettiler.

Ben burada gördüm ki, birtek adamın yüzünden yüz adam sıkıntı çekip beraber teneffüse çıkmıyorlar. Onlara zulüm olur.

Merd ve vicdanlı bir mü'min, küçük ve cüz'î bir hata veya menfaatle yüzer zararı ehl-i imana vermez. Eğer hata etse verse, çabuk tövbe etmek lâzımdır.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!
Ben hem Risale-i Nur'u, hem sizleri, hem kendimi, Hüsrev ve Hıfzı ve Bartın'lı Seyyid'in kıymetdar müjdeleriyle hem tebrik, hem tebşir ediyorum.

Evet bu sene hacca gidenler, Mekke-i Mükerrerme'de Nur'un kuvvetli mecmualarını büyük âlimlerin hem Arabça, hem Hindçe tercüme ve neşre çalışmaları gibi;

Medine-i Münevvere'de dahi o derece makbul olmuş ki, Ravza-i Mutahhara'da makber-i saadet üstünde konulmuş.

Hacı Seyyid, kendi gözüyle Asâ-yı Musa mecmuasını kabir-i Peygamberî (A.S.M.) üzerinde görmüş.

Demek makbul-ü Nebvî olmuş ve rıza-yı Muhammedî Aleyhissalâtü Vesselâm dairesine girmiş.

Hem niyet ettiğimiz ve buradan giden hacılara dediğimiz gibi, Nurlar bizim bedelimize o mübarek makamları ziyaret etmişler.

Hadsiz şükür olsun, Nur'un kahramanları bu mecmuaları tashihli olarak neşretmeleriyle pekçok faydelerinden birisi de; beni tashih vazifesinden ve merakından kurtardığı gibi,

kalemle yazılan sair nüshalara tam bir me'haz olmak cihetinde yüzer tashihçi hükmüne geçtiler.

Cenab-ı Erhamürrâhimîn o mecmuaların herbir harfine mukabil onların defter-i hasenatlarına bin hasene yazdırsın. Âmîn, âmîn, âmîn.

An Auspicious Dream which turned out to be true

Ali, who assists me, came to me and said: "I had a dream in which you and Husrev kissed the hand of the Prophet Muhammad (Peace and blessings be upon him)."

Then I received the letter telling me that the Hajjis had seen The Staff of Moses Collection, which had been written out by Husrev, on the Prophet's (PBUH) tomb.

This is to say, in effect The Staff of Moses kissed the Prophet's (PBUH) hand in my place by means of Husrev's pen, and was found acceptable by the Prophet (PBUH).

#486

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers and Companions in Prison!

Firstly: Do not worry that we have not been able to meet in person. We are constantly together in spirit.

Whichever of the treatises of the Risale-i Nur you are able to get hold of and read, and which you listen to, you will see me within it, but as a servant of the Qur'an instead of my insignificant person, and you may converse with me.

For my part, I meet with you in imagination in all my prayers and in what you have written, and it is as though we are all the time together in some sphere of existence.

Secondly: We say this to the new students of the Risale-i Nur in this new School of Joseph: as indicated by the Qur'an, and as even the committee of experts had to admit, "The faithful Risale-i Nur students will enter their graves in a state of belief.

And through the effulgence its collective personality, according to his degree, each student receives a share of the spiritual gains and supplications of all his brothers.

It is as though each seeks Divine forgiveness and worships with thousands of tongues." These two profits and results reduce to nothing all the difficulties and hardships of this extraordinary time; the two high profits are given their faithful customers at a very lost cost.

Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

The Afyon defences contain important truths concerning both ourselves, and the Risale-i Nur, and this country, and the Islamic world.

It is probably necessary to prepare five to ten copies of them in the new letters so they may be sent to the departments of government in Ankara.

Müjdeli ve tabiri çıkmış latif bir rü'ya

Bana hizmet eden Ali geldi, dedi: "Ben rü'yada gördüm ki, sen Hüsrev'le beraber Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın elini öptün."

Birden bir mektub aldım ki, Hüsrev'in hattıyla yazılan Asâ-yı Musa mecmuasını kabir-i Muhammedî Aleyhissalâtü Vesselâm üzerinde hacılar görmüşler.

Demek benim bedelime Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın manevî elini, Hüsrev kaleminin vasıtasıyla öpmüş ve rıza-yı Nebeviyeye mazhar olmuş.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim ve hapis arkadaşlarım!

Evvelâ: Sureten görüşmediğimizden merak etmeyiniz. Bizler manen her zaman görüşüyoruz.

Benim ehemmiyetsiz şahsıma bedel, Nurdan elinize geçen hangi risaleyi okusanız veya dinleseniz, benim âdi şahsım yerine Kur'anın bir hâdimi haysiyetiyle beni o risale içerisinde görüp sohbet edersiniz.

Zâten ben de sizinle bütün dualarımda ve yazılarınızda ve alâkanızda hayalimde görüşüyorum ve bir dairede beraber bulunmamızdan her vakit görüşüyoruz gibidir.

Sâniyen: Bu yeni Medrese-i Yusufiye'deki Risale-i Nur'un yeni talebelerine deriz: Kuvvetli hüccetlerle hattâ ehl-i vukufu da teslime mecbur eden işaret-i Kur'aniye ile Nur'un sadık şakirdleri iman ile kabre girecekler.

Hem şirket-i maneviye-i Nuriyenin feyziyle herbir şakird derecesine göre umum kardeşlerinin manevî kazançlarına ve dualarına hissedar olur.

Güya âdeta binler dil ile istiğfar eder, ibadet eder. Bu iki faide ve netice, bu acib zamanda bütün zahmetleri, sıkıntıları hiçe indirir; pek çok ucuz olarak o iki kıymetdar kârları sadık müşterilerine verir.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Afyon müdafaanamesinin hem bize, hem bu Nurlara, hem bu memlekete, hem âlem-i İslâm'a alâkadar ehemmiyetli hakikatları var.

Herhalde bunu yeni huruf-la beş-on nüsha çıkarmak lâzımdır, tâ Ankara makamâtına gönderilsin.

Whether they release us or punish us is of no importance, our task now is to inform both the Government, and the courts, and the nation of the truths the defences contain.

Perhaps that was one reason Divine Determining sent us to this place of study. They should be written out by typewriter as quickly as possible.

Even if they were to release us today, we would still be obliged to send them to Ankara. Don't be deceived and put it off; enough now!

Let this be our last defence in the face of the extreme oppression and unprecedented torments we have suffered three times in fifteen years for the same matter on trumped- up charges.

#487

Since in the previous courts they legally gave us a typewriter so that we could defend ourselves, they can cite no law for depriving us of the right here.

If you find no solution officially, our lawyer should write out five copies outside on a typewriter, but he should pay great attention to their containing no mistakes.

Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Loyal New Brothers and Old Prisoners!

I have formed the firm conclusion that, in respect of Divine favour, you are an important cause in our entering here.

That is to say, with its consolation and the truths of belief, the Risale-i Nur is to save both you from the distress of this calamity of prison and from much worldly harm, and your life from passing profitlessly and in vain through grief and sorrow and being wasted on the winds of fancy, and your hereafter from weeping like your world is weeping now; it is to provide you with true solace.

Since the reality of the matter is this, of course you must be brothers to one another, like the Denizli prisoners and students of the Risale-i Nur.

You can see that they examine all your possessions, and food, bread, and soup which come from outside so that a knife does not get in among you and you do not attack one another.

The warders who faithfully serve you suffer much trouble. Also, you do not go out to exercise together, as though you were going to attack one another like wild beasts.

New friends, who are by nature bold and courageous! With great moral courage you should say to the group at this time:

"If not knives, but Mausers and revolvers were given us, and the order to fire as well, we would not hurt our friends who are unfortunate and suffering this calamity like ourselves.

Bizi tahliye ve tecziye etseler de hiç ehemmiyeti yok. Şimdi vazifemiz; o müdafaattaki hakikatları hem hükûmete, hem adliyelere, hem millete bildirmektir.

Belki de kader-i İlahî bizi bu dershaneye sevketmesinin bir hikmeti de budur. Mümkün olduğu kadar çabuk makine ile çıksın.

Bizi bugün tahliye etseler, biz yine onu bu makamata vermeğe mecburuz. Sizi aldatıp te'hîr edilmesin. Artık yeter!

Aynı mes'ele için onbeş senede üç defa bu eşedd-i zulüm ve bahaneler ve emsalsiz işkencelere karşı son müdafaamız olsun.

Madem kanunen kendimizi müdafaa etmek için sâbık mahkemelerde makineyi bize vermişler, burada o hakkımızı bizden hiç bir kanunla men'edemezler.

Eğer resmen çare bulmadınız ise, hariçten bizim avukat herşeyden evvel bunun -makine ile- beş nüshasını çıkarsın, hem sıhhatına çok dikkat edilsin.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz yeni kardeşlerim ve eski mahpuslar!

Benim kat'i kanaatım gelmiş ki; buraya girmemizin inayet-i İlahiye cihetinde bir ehemmiyetli sebebi sizsiniz.

Yani sizi, Nurlar tesellileriyle ve imanın hakikatlarıyla sizi bu hapis musibetinin sıkıntılarından ve dünyevî çok zararlarından ve boşuboşuna gam ve hüzn ile giden hayatınızı faidesizlikten, bâd-i heva zayı' olmasından ve dünyanızın ağlaması gibi âhiretinizi ağlamaktan kurtarıp tam bir teselli size vermektir.

Madem hakikat budur. Elbette siz dahi, Denizli mahpusları ve Nur talebeleri gibi birbirinize karşı kardeş olmanız lâzımdır.

Görüyorsunuz ki; bir bıçak içinize girmemek ve birbirinize tecavüz etmemek için dışarıdan gelen bütün eşyanız ve yemek ve ekmeğinizi ve çorbanızı karıştırıyorlar.

Size sadakatla hizmet eden gardiyanlar çok zahmet çekiyorlar. Hem siz beraber teneffüse çıkmıyorsunuz, güya canavar ve vahşi gibi birbirinize saldıracaksınız.

İşte şimdi sizin gibi fitrî kahramanlık damarını taşıyan yeni arkadaşlar, bu zamanda manevî büyük bir kahramanlık ile heyet-i idareye deyiniz ki:

"Değil elimize bıçak, belki mavzer ve rovelver verilse, hem emir de verilse, biz bu biçare ve bizim gibi musibettede arkadaşlarımıza dokunmayacağız.

Through the guidance and at the command of the Qur'an, and belief, and Islamic brotherhood, and our interests, we have decided to forgive them and to try not to offend them, even if formerly there were a hundred reasons for our hatred and hostility," so transforming this prison into an auspicious place of study.

#488

My Dear, Loyal Brothers!

Just as every group of the worldly engaged in politics, art, or some duty, or some task related to the life of society, or some particular commercial activity, gathers together in congresses of a sort to discuss its work,

so the Risale-i Nur students, who are engaged in the sacred service of certain, verified belief,* have gathered together in the congress of this School of Joseph at the order of Divine Determining, impelled by dominical grace. God willing, numerous valuable, beneficial and significant results will be bestowed in consequence,

{**'Certain, verified belief': an approximate translation of tahkikî (Arabic: tahqiqî) iman. It also has the meaning of 'ascertained through enquiry,' 'resulting from investigation,' and 'confirmatory.'*}

and that if the leading students have a value of 'one' in other places like an alif,* here coming shoulder to shoulder with three other alifs and meeting with them, they will become one thousand one hundred and eleven,

and in consequence of this coming together their value, and God willing, their sacred service and reward, will be a thousandfold; the single alif will become a thousand.

{**Alif: the first letter of the Arabic alphabet, the numerical value of which is one, and which is written as a vertical dash. [Tr.]*}

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

The reason they nailed up my window today was my greeting the prisoners in connection with the trial. They apparently made something else the pretext.

Don't be at all anxious. On the contrary, since they are preoccupied with my unimportant person and not causing too much trouble to the Risale-i Nur and its students, I am earnestly and sincerely pleased. Since they are persecuting me by insulting and tormenting my person, it means they are not doing the same to you and the Risale-i Nur, and lessens to an extent their interfering with the Risale-i Nur, so I offer thanks in patience and am not anxious.

You too should not be at all upset. I am of the opinion that our covert enemies' directing the attention of the officials towards my person is an instance of Divine favour and a good thing from the point of view of the well-being of the Risale-i Nur and its students.

Eskide yüz düşmanlık ve adavetimiz dahi olsa da, onları helâl edip hatırlarını kırmamağa çalışacağımıza, Kur'anın ve imanın ve uhuvvet-i İslâmiyenin ve maslahatımızın emriyle ve irşadıyla karar verdik." diyerek, bu hapsi bir mübarek dershaneye çeviriniz.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Ehl-i dünya bir siyasette ve bir san'atta ve bir vazifede, ya bir hayat-ı içtimaiyeye ait bir hizmette ve hususî bir nevi ticarete bulunan herbir taifenin bir nevi kongrede toplanması ve müzakeresi gibi;

iman-ı tahkikî hizmet-i kudsiyesinde bulunan Nur talebeleri dahi kader-i İlahînin emriyle ve inayet-i Rabbaniyenin tensibi ve sevkıyla bu Medrese-i Yusufiye kongresine gelmesinde inşaallah pek çok kıymetdar manevî faide ve ehemmiyetli neticeler ihsan edilecek

ve Nur'un erkânları herbiri bir elif gibi tek başına bir yerde bir kıymeti varsa, bir elif üç elifle omuz omuza gelip halen görüşse binyüzonbir olması gibi,

bu içtimada kıymeti ve inşaallah kudsî hizmeti ve sevabı bin olur.. o elif elfün olur.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bugün benim pencerelerimi mıhlamalarının sebebi, mahpuslarla muarefe ve selâmlaşmamaktır. Zahirde başka bahane gösterdiler.

Hiç merak etmeyiniz. Bilakis benim ehemmiyetsiz şahsım ile meşgul olup Nurlara ve talebelerine çok sıkıntı vermediklerinden, beni cidden ve kalben onların şahsî ihanetler ve işkencelerle tazib etmeleri, Nurların ve sizlerin bedeline olduğu ve bir derece Nurlara ilişmemeleri cihetinde memnunum ve sabır içinde şükrederim, merak etmiyorum.

Siz dahi hiç müteessir olmayınız. Gizli düşmanlarımız memurların nazar-ı dikkatini şahsıma çevirmesinden, Nurların ve talebelerinin selâmet ve maslahatları noktasında bir inayet ve bir hayır var diye kanaatım var.

Certain of our brothers should not become angry and speak sharply. They should act circumspectly and not become alarmed. They also should not speak of this matter to everyone.

#489

For there are spies who attach the wrong meanings to what our naive brothers and those who are not yet accustomed to being cautious, say. The spies make mountains out of molehills and may inform on them.

Our situation now is no joking matter. Nevertheless, do not be at all worried. We are under Divine protection and are resolved to meet all hardships with perfect patience, indeed, with thanks.

We are obliged to offer thanks, for a small amount of hardship yields plentiful mercy and reward.

Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

For two important reasons, and in consequence of a powerful warning, I have been obliged to leave, with respect to the heart, the task of all the defences to the Risale-i Nur students who have been sent here and will be its leading students in the future, especially H, R, T, F, S. { Husrev, Re'fet, Tahiri, Feyzi, and Sabri }

First Reason: I understood certainly both in the examining magistrate's office, and from numerous other signs, that as far as they possibly can they are trying to make difficulties for me and to prevent me defeating them intellectually, and that they have received official communications.

They are not allowing me to speak on various pretexts as though if I do, I shall display political and scholarly prowess sufficient to silence the court, and practised diplomats.

In fact, while being questioned, I replied "I don't know" to one of the questions. In astonishment the judge asked: "How could someone of your extraordinary intelligence forget something?"

They suppose the wondrous elevatedness of the Risale-i Nur and its scholarly findings to be the product of my thought and they have taken fright. They do not want to let me speak.

Also, they think that anyone who meets with me immediately becomes a devoted Risale-i Nur student, so they do not allow me to meet with anyone.

The Head of the Directorate of Religious Affairs even said: "Whoever meets with him is immediately drawn to him; his power to attract is considerable."

Bazı kardeşlerimiz hiddet edip dokunaklı konuşmasınlar, hem ihtiyatla hareket etsinler ve telaş etmesinler, hem herkese bu mes'eleden bahis açmasınlar.

Çünkü safdil kardeşlerimiz ve ihtiyata daha alışmayan yeni kardeşlerimizin sözlerinden mana çıkaran casuslar bulunur. Habbeyi kubbe yapar, ihbar edebilir.

Şimdi vaziyetimiz şaka kaldırmıyor. Bununla beraber hiç endişe etmeyiniz. Biz inayet-i İlahiye altındayız ve bütün meşakatlara karşı kemal-i sabırla belki şükür ile mukabele etmeğe azmetmişiz.

Bir dirhem zahmet, bir batman rahmet ve sevabı netice verdiğinden, şükretmeğe mükellefiz.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

İki ehemmiyetli sebep ve bir kuvvetli ihtara binaen ben bütün vazife-i müdafaatı buraya gelen ve gelecek Nur erkânlarına bırakmağa kalben mecbur oldum. Hususan (H,R,T,F,S).

{(*)}: Hüsrev, Re'fet, Tahir, Feyzi, Sabri. }

Birinci Sebeb: Ben hem sorgu dairesinde, hem çok emarelerden kat'î bildim ki, bana karşı ellerinden geldiği kadar müşkilât yapmağa ve fıkren onlara galebe etmemden kaçmağa çalışıyorlar ve resmen de onlara iş'ar var.

Güya ben konuşsam, mahkemeleri ilzam edecek derecede ve diplomatları susturacak bir iktidar-ı ilmî ve siyâsî göstereceğim diye benim konuşmama bahanelerle mani oluyorlar.

Hattâ sorguda bir suale karşı dedim: "Tahattur edemiyorum." O hâkim taaccüb ve hayretle dedi: "Senin gibi fevkalâde acib zekâvet ve ilim sahibi nasıl unuttur?"

Onlar Risale-i Nur'un hârika yüksekliklerini ve ilmî tahkikatını benim fikrimden zannedip dehşet almışlar. Beni konuşturmak istemiyorlar.

Hem güya benim ile kim görüşse birden Nur'un fedakâr bir talebesi olur. Onun için beni görüştürmüyorlar.

Hattâ Diyanet Reisi dahi demiş: "Kim onunla görüşse, ona kapılır.. cazibesi kuvvetlidir."

This means that the best thing for us now is for me to hand over my work to you. And my old and new defence speeches, which you have, should take part in your consultations in my place. That is sufficient.

#490

The Second Reason: This is being left to another time. However, a brief indication of that warning is this:

an extremely powerful duty which looks to the hereafter and an effective state of mind, which for twenty-five years have made me give up politics, newspapers, and other transitory things, and prevented me being occupied with them, are most definitely preventing me being preoccupied with this question in detail.

When consulting with your two defence lawyers, you may sometimes discuss my duty too.

My Dear, Loyal Brothers!

This was imparted to me now as I was performing the prayers: because of their excessively good opinion of you, your brothers await instruction and assistance, both material and spiritual, from you.

Just as in worldly affairs you have handed things over to the 'special' (has) students, leaving them to the leading students (erkân) to confer over, and you were right to do so,

so you have appointed the Risale-i Nur and the collective personality of its students to perform your scholarly work related to belief, the Qur'an and the hereafter,

and the collective personality of those purely sincere 'special' students performs that duty of yours much more completely than you, in addition to the duties of its members. They always have done so up to now.

For instance, someone who meets with you and receives brief, minor instruction and a little advice, may receive from a single part of the Risale-i Nur instruction a hundred times greater. They may also receive advice from it.

Thinking that their collective personality, whose 'station' is extremely elevated and prayers acceptable, is an 'Ustad' and helper who, God willing, is always with them, it was consolation for my spirit, and good news, and made me feel at peace.

My Dear, Loyal Brothers!

There being two small explosions in two days in extraordinary and meaningful fashion when there was no apparent reason for them, does not resemble chance.

The First: The cast-iron stove in my ward suddenly made a loud bang like a revolver, and the thick, strong iron of its lower part exploded like bomb, splitting into two pieces.

Demek şimdi işimi de sizlere bırakmağa maslahatımız iktiza ediyor. Ve yanınızdaki yeni ve eski müdafaatlarım benim bedelime sizin meşveretinize iştirak eder, o kâfidir.

İkinci Sebeb: Başka vakte bırakıldı. Amma ihtar-ı manevînin kısa bir işareti şudur:

Bana yirmibeş sene siyaseti ve gazeteleri ve sair çok fânî şeyleri terktiren ve onlarla meşguliyeti men'eden gayet kuvvetli bir vazife-i uhreviye ve tesirli bir halet-i ruhiye benim bu mes'elenin teferruatıyla iştigal etmeme kat'iyen mani oluyordur.

Sizler, bazan arasıra iki dava vekilinizle meşveretle benim vazifemi dahi görürsünüz.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Şimdi namazda bir hâtıra kalbe geldi ki: Kardeşlerin ziyade hüsn-ü zanlarına binaen, senden maddî ve manevî ders ve yardım ve himmet bekliyorlar.

Sen nasıl dünya işlerinde hasları tevkil ettin, erkânların meşveretlerine bıraktın ve isabet ettin.

Aynen öyle de; uhrevî ve Kur'anî ve imanî ve ilmî işlerinde dahi Risale-i Nur'u ve şakirdlerinin şahs-ı manevîlerini tevkil eyle.

O hâlis, muhlis hasların şahs-ı manevîleri senden çok mükemmel o vazifeni kendi vazifeleriyle beraber yaparlar. Hem daima da şimdiye kadar yapıyorlar.

Meselâ, seninle görüşen muvakkat bir dirhem ders ve nasihat alsa, Risale-i Nur'dan bir cüz'ünden yüz dirhem ders alabilir. Hem senin yerinde ondan nasihat alır, sohbet eder. Hem Nur şakirdlerinin hasları, bu vazifeni her vakit yapıyorlar.

Ve inşaallah pek yüksek bir makamda bulunan ve duası makbul olan onların şahs-ı manevîleri, daimî beraberlerinde bir üstad ve yardımcıdır diye ruhuma hem teselli, hem müjde, hem istirahat verdi.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bu iki gün zarfında iki küçük patlak, zahirî hiç bir sebep yokken acib, manidar bir tarzda olması tesadüfe benzemiyor.

Birincisi: Koğuşumda muhkem demirden olan soba birden kuvvetli tabanca gibi ses verip aşağısındaki kalın ve metin demiri bomba gibi patladı, iki parça oldu.

Hamdi the Tailor was startled and we were left in astonishment. For on numerous occasions this winter it had been red hot with the coal, and had withstood it.

Terzi Hamdi korktu, bizi hayret içinde bıraktı. Halbuki çok defa kışta taş kömürü ile kızgın kırmızılaştığı halde tahammül ediyordu.

www.risaleglobal.com

The Second: The second day in Feyzi's ward, for no reason at all the beaker on top of the water pitcher suddenly disintegrated in extraordinary fashion.

It occurred to me that the terrible bombs prepared against us in Ankara caused our defence speeches, which had been sent to six departments of government there, to explode, without causing us harm, God willing; and the angry stove which had been lit against us split into two without harming us.

It is also possible that my beloved stove, my only and very useful companion, listened to my sorrows and entreaties, and was giving me the news: "You're going to depart from this dark dungeon, no need remains for me..."

In His Name, be He glorified!

Today, due to a spiritual warning, I felt a disquiet, a grief, on account of you.

Just when I was feeling upset at those of my brothers who being anxious about their livelihoods want to be released quickly, a blessed memory occasioned a truth and some good tidings to be imparted to me:

the 'Three Months' will begin in five days time, which are truly blessed and are the months of highly meritorious worship.

For if the reward yielded by good works at other times are tenfold, in the month of Rajab they are more than a hundredfold, in Sha'ban they exceed three hundredfold, and in Ramadan they reach a thousandfold, while on Fridays in Ramadan they reach thousands and on the Night of Power may reach thirty thousand.

It is certainly highly profitable therefore, to spend those three months—which are thus a sacred market for the trade of the hereafter earning plentiful gains for it, and an exceptional exhibition for the people of reality and worship, and in three months may secure for the believers a life of eighty years—in this School of Joseph, which increases the profits tenfold.

Whatever the hardships suffered, they are pure mercy. As with worship, so with the service of the Risale-i Nur; with respect not to quantity but quality, its profits are fivefold.

For people are continuously entering this guest-house, then being released, and they are means of the Risale-i Nur's lessons being disseminated. Sometimes one man's sincerity yields the benefits of twenty men.

It is of no importance if such a man suffers a little hardship and distress so that the mystery of the Risale-i Nur's sincerity might spread among the unfortunate prisoners, who are inclined to be political heroes and are much in need of the Risale-i Nur's solace.

İkincisi: İkinci gün Feyzilerin koğuşunda hiç bir sebep yokken birden su destisi üstünde duran bardak acib surette parça parça oldu.

Hatıra geliyor ki: İnşâallah bize zarar dokunmadan, aleyhimizdeki dehşetli bombaları Ankara'nın altı makamına gönderilen müdafaat nüshaları patlattırdılar; bize zarar vermeden, aleyhimize ateşlenen ve kızışan hiddet sobası iki parça oldu.

Hem ihtimal var ki; mübarek soba, benim teessüratımı ve tazarruatımı dinleyen tek ve menfaatli arkadaşım bana haber veriyor ki: "Bu zindan ve hapishaneden gideceksin, bana ihtiyaç kalmadı."

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bugün manevî bir ihtar ile sizin hesabınıza bir telaş, bir hüzn bana geldi.

Çabuk çıkmak isteyen ve derd-i maişet için endişe eden kardeşlerimizin hakikaten beni müteallim ve mahzun ettiği aynı dakikada bir mübarek hatıra ile bir hakikat ve bir müjde kalbe geldi ki:

Beş günden sonra çok mübarek ve çok sevablı ibadet ayları olan şuhur-u selâse gelecekler.

Her hasenenin sevabı başka vakitte on ise, Receb-i Şerifte yüzden geçer, Şaban-ı Muazzamda üçyüzden ziyade ve Ramazan-ı Mübarekte bine çıkar ve cuma gecelerinde binlere ve Leyle-i Kadir'de otuzbine çıkar.

Bu pekçok uhrevî faideleri kazandıran ticaret-i uhreviyenin bir kudsî pazarı ve ehl-i hakikat ve ibadet için mümtaz bir meşheri ve üç ayda seksen sene bir ömrü ehl-i imana temin eden şuhur-u selâseyi böyle bire on kâr veren Medrese-i Yusufiye'de geçirmek, elbette büyük bir kârdır.

Ne kadar zahmet çekilse ayn-ı rahmettir. İbadet cihetinde böyle olduğu gibi, Nur hizmeti dahi nisbeten -kemmiyet değilse de keyfiyet itibariyle- bire beştir.

Çünkü bu misafirhanede mütemadiyen giren ve çıkanlar, Nur'un derslerinin intişarına bir vasıtaadır. Bazan bir adamın ihlası, yirmi adam kadar faide verir.

Hem Nur'un sırr-ı ihlası; siyasetkârane kahramanlık damarını taşıyan, Nur'un tesellilerine pekçok muhtaç bulunan mahpus bîçareler içinde intişarı için bir parça zahmet ve sıkıntı olsa da, ehemmiyeti yok.

In regard to the problem of livelihood, since these three months are a market for the hereafter, I felt perfectly easy at it and understood that being here inside until the Bayram* is a great bounty, for since all of you were sent to this prison in place of numerous other Risale-i Nur students, and some of you in place of a thousand, they will help out in your business outside.
Said Nursi

{*Bayram: Arabic, 'Id, the two big festivals in the Muslim calendar. Here, the festival marking the end of Ramadan. [Tr.]}

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!
Firstly: I offer you congratulations with all my heart and soul for the month of Rajab and the holy night of Ragha'ib tomorrow.

Secondly: Don't give up hope, and don't worry or be alarmed. God willing, Divine grace will come to our aid.

The bomb that was being prepared these last three months exploded. The news given by my stove, Feyzi's beaker, and Husrev's two drinking-cups turned out to be true.

But it was not terrible, it was slight. God willing, the fire will be extinguished completely. All their assaults are to discredit my person and taint the Risale-i Nur's conquests.

The blow the man more harmful than the covert dissembler in Emirdağ and merely a pawn in the hands of secret atheists, and the 'semi-hoja' who favours the innovations, were trying to strike us as hard as they could was reduced twentyfold.

God willing, they will cause us not even one wound, and what they think and intend and their plans to scare us away from each other and from the Risale-i Nur will come to nothing.

It is absolutely essential that out of respect for these blessed months, trusting that they are gaining abundant reward for us, we steadfastly offer thanks in patience, and relying on God, submit to the rule 'He who believes in Divine Determining is saved from unhappiness.'

Said Nursi

Derd-i maişet ciheti ise: Zâten bu üç ay âhiret pazarı olmasından herbiriniz çok şakirdlerin bedeline, hattâ bazınız bin adamın yerinde buraya girdiğinden, elbette sizin haricî işlerinize yardımları olur diye tamamıyla ferahlandım ve bayrama kadar burada bulunmak büyük bir nimettir bildim.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!
Evvelâ: Receb-i Şerifinizi ve yarınki Leyle-i Regaibinizi ruh-u canımızla tebrik ederiz.

Sâniyen: Me'yus olmayınız, hem merak ve telaş etmeyiniz, inayet-i Rabbaniye inşâallah imdadımıza yetişir.

Bu üç aydan beri aleyhimizde ihzar edilen bomba patladı. Benim sobam ve Feyzilerin su bardağı ve Hüsrev'in iki su bardaklarının verdikleri haber doğru çıktı.

Fakat dehşetli değil, hafif oldu. İnşâallah o ateş tamamen sönecek. Bütün hücumları, şahsımı çürütmek ve Nur'un fütuhâtına bulantı vermektir.

Emirdağ'ndaki malûm münafıktan daha muzır ve gizli zındıkların elinde âlet bir adam ve bid'atkâr bir yarım hoca ile beraber bütün kuvvetleriyle bize vurmaya çalıştıkları darbe, yirmiden bire inmiş.

İnşâallah o bir dahi, bizi mecruh ve yaralı etmeyecek ve düşündükleri ve kasedtikleri bizi birbirinden ve Nurlardan kaçırmak plânları dahi akîm kalacak.

Bu mübarek ayların hürmetine ve pekçok sevab kazandırmalarına itimaden sabır ve tahammül içinde şükür ve tevekkül etmek ve مَنْ آمَنَ بِالْقَدَرِ آمِنَ مِنَ

الْكَدَرِ düsturuna teslim olmak elzemdir, vazifemizdir.

Said Nursî

#493

To the Prime Minister's Office, the Ministry of Justice, and Ministry of Home Affairs*

{*This piece was written by Ustad Bediuzzaman's lawyers, with his permission while he was being held in Afyon Prison, and was sent to the government ministries mentioned. Signed, Sungur}

Başbakanlığa, Adliye Bakanlığına, Dâhiliye Bakanlığına

{(*)}: Bu yazı, Afyon hapsinde mevkuf iken Hz. Üstadımızın izniyle avukatları tarafından kaleme alınarak, mezkûr makamata gönderilmiştir. Sungur}

All members of the Government who saw the Proclamation of the Constitution, the First World War, the Armistice Period, the setting up of the Nationalist Government, and the Republic know me well.

Nevertheless, with your permission, we shall take a look at my life as though on a film.

I was born in the village of Nurs in the province of Bitlis. As a student, I debated with the scholars I encountered, and through Divine favour, defeating in scholarly debate all who opposed me, I came as far as Istanbul.

In Istanbul, winning calamitous fame, a victim of my rivals' trouble-making, I was dragged to the lunatic asylum on the orders of Sultan 'Abdulhamid.

On the Proclamation of the Constitution, I attracted the attention of the government of the Committee of Union and Progress with my activities during the Thirty-First of March Incident.

I confronted them with the proposal to open an Islamic university in Van called the Medresetü'z-Zehra, resembling al-Azhar University. I even laid its foundations.

On the outbreak of the First War, I gathered together my students and took part in the War as the Commander of a militia force. I fought on the Caucasian Front and was taken prisoner at Bitlis.

I escaped from where I was being held and returned to Istanbul. I was appointed a member of the Darü'l-Hikmeti'l-İslâmiye. During the Armistice period, I worked against the occupying forces with all my might,

and on the victory of the National Government, in appreciation I was summoned by it to Ankara, where I repeated my proposal to open the university in Van.

The life I had lived up to then had been that of a patriot. I had wanted to serve religion by means of politics.

But from then on, I turned my back on the world completely, and in my own words, buried the 'Old Said'.

As the 'New Said', devoting myself entirely to the hereafter, I withdrew from the world. Retiring from social life, I went into seclusion on the hill Yusha Tepesi in Istanbul.

Later on I went to Bitlis and Van, in my native region, where I lived in a cave. I remained alone with the pleasures of my spirit and conscience.

That is to say, taking as my principle "I seek refuge with God from the Devil and politics," I plunged into the depths of my own spiritual world.

Passing my time studying the Qur'an of Mighty Stature, I started to live as the 'New Said.'

#494

But the manifestations of Divine Determining sent me as an exile to other places.

Hürriyet ilânını, Birinci Harb-i Umumîyi, mütareke zamanlarını, Millî Hükûmetin ilk teşekkülünü ve Cumhuriyet zamanını birden derkeden bütün hükûmet ricali, beni pek iyi tanırlar.

Bununla beraber, müsaadenizle hayatıma bir sinema şeridi gibi sizinle beraber göz gezdirelim.

Bitlis vilayetine tâbi Nurs köyünde doğan ben; talebe hayatımda rastgelen âlimlerle mücadele ederek, ilmî münakaşalarla karşıma çıkanları inayet-i İlahiye ile mağlub ede ede İstanbul'a kadar geldim.

İstanbul'da bu âfetli şöhret içinde mücadele ederek nihayet rakiblerimin ifsadetiyle merhum Sultan Abdülhamid'in emriyle tımarhaneye kadar sürüklendim.

Hürriyet ilânıyla ve "31 Mart Vak'ası"ndaki hizmetlerimle "İttihad ve Terakki" hükûmetinin nazar-ı dikkatini celbettim.

Câmi-ül Ezher gibi "Medreset-üz Zehra" namında bir İslâm üniversitesinin Van'da açılması teklifi ile karşılaştım. Hattâ temelini attım.

Birinci harbin patlamasıyla talebelerimi başıma toplayarak gönüllü alay kumandanı olarak harbe iştirak ettim. Kafkas cephesinde, Bitlis'te esir düştüm.

Esaretten kurtularak İstanbul'a geldim. "Dâr-ül Hikmet-il İslâmiye"ye a'za oldum. Mütareke zamanında, istila kuvvetlerine karşı bütün mevcudiyetimle İstanbul'da çalıştım.

Millî hükûmetin galibiyeti üzerine, yaptığım hizmetler Ankara hükûmetince takdir edilerek Van'da üniversite açmak teklifi tekrarlandı.

Buraya kadar geçen hayatım bir vatanperverlik hali idi. Siyaset yoluyla dine hizmet hissini taşıyordum.

Fakat bu andan itibaren dünyadan tamamen yüz çevirdim ve kendi ıstılahıma göre Eski Said'i gömdüm.

Büsbütün âhiret ehli Yeni Said olarak dünyadan elimi çektim. Tam bir inziva ile bir zaman İstanbul'un Yuşa Tepesi'ne çekildim.

Daha sonra doğduğum yer olan Bitlis ve Van tarafına giderek mağaralara kapandım. Ruhî ve vicdanî hazzımla başbaşa kaldım.

"Eûzü billahi mineşşeytani vessiyase" yani, "Şeytandan ve siyasetten Allah'a sığınırım" düsturuyla kendi ruhî âlemime daldım.

Ve Kur'an-ı Azîmüşşan'ın tedkik ve mütalaasıyla vakit geçirerek Yeni Said olarak yaşamağa başladım.

Fakat kaderin cilveleri, beni menfî olarak muhtelif yerlerde bulundurdu.

Then, getting those with me to write down the inspirations born in my heart from the effulgence of the Qur'an, a number of treatises came to be written.

I gave them the name of the Risale-i Nur. This name was born in my conscience, for truly they were based on the light of the Qur'an.

I believe absolutely certainly that this was Divine inspiration, and I said to those who were acting as scribes: "Barakallah!" For it is not possible to begrudge others the light of belief.

Exchanging copies, these treatises of mine were written out by a number of believers. I formed the opinion that they were driven on by God in order to strengthen the injured belief of Muslims.

I understood that just as no believer could obstruct this Divine prompting, so I considered it a religious obligation to encourage it.

Anyway these treatises, which now number one hundred and thirty, consist entirely of discussions of the hereafter and belief, and contain no deliberate mention of politics or this world.

Nevertheless, they became the object of interest of a number of opportunists. Investigations were carried out into them, and I was arrested and sent to the prisons of Eskişehir, Kastamonu, and Denizli. Trials were held.

As a result, truth was manifested and justice was executed, but those opportunists never wearied of hounding us. This time they arrested me and sent me to Afyon. I am under arrest and am being interrogated. They accuse me as follows:

- 1) You have founded a political society.
- 2) You publish ideas opposing the regime.
- 3) You harbour political aims.

The evidence for these are ten or fifteen sentences in two or three of my treatises.

Respected Minister! As Napoleon said: "Bring me a straightforward sentence to which no second meaning can be attached, and I'll have you executed for it!"

There is no sentence uttered by man which may not constitute an offence by having forced meanings attached to it.

Especially the writings of someone like me who has reached seventy-five years of age, has withdrawn entirely from the life of this world, and has dedicated his life here to that of the hereafter — they will certainly be free.

Being close to having a good intention, he will be fearless. It is unfair to study them simply in order to seek out offences in them. It is nothing other than unjust.

Bu esnada Kur'an-ı Kerim'in feyzinden kalbime doğan füyuzatı yanımdaki kimselere yazdırarak bir takım risaleler vücuda geldi.

Bu risalelerin heyet-i mecmuasına "Risale-i Nur" ismini verdim. Hakikaten Kur'anın nuruna istinad edildiği için, bu isim vicdanımdan doğmuş.

Bunun ilham-ı İlahî olduğuna bütün imanımla kaniim ve bunları istinsah edenlere "Bârekâllah" dedim. Çünkü, iman nurunu başkalarından esirgemeye imkân yoktu.

Bu risalelerim, bir takım iman sahipleri tarafından birbirinden alınarak istinsah edildi. Bana böyle bir kanaat verdi ki, müslümanların zedelenen imanlarını takviye için bir sevk-i İlahîdir.

Bu sevk-i İlahîye hiç bir sahib-i iman mani olamayacağı gibi, teşvike de dinen mecbur bulunduğumu hissettim.

Zâten bugüne kadar yüzotuzu bulan bu risaleler tamamen âhiret ve iman bahislerine ait olup, siyasetten ve dünyadan kasdî olarak bahsetmez.

Buna rağmen bir takım fırsat düşünlerinin de iştilal mevzuu oldu. Üzerinde tedkikat yapılarak Eskişehir, Kastamonu, Denizli'de tevkif edildim; muhakemeler oldu.

Neticede hakikat tecelli etti, adalet yerini buldu. Fakat bu düşünler bir türlü usanmadılar. Bu defa da beni tevkif ederek Afyon'a getirmişlerdir. Mevkufum, isticvab altındayım. Bana şunları isnad ediyorlar:

- 1- Sen siyasî bir cem'iyet kurmuşsun.
- 2- Sen rejime aykırı fikirler neşrediyorsun.
- 3- Siyasî bir gaye peşindesin.

Bunların esbab-ı mûcibe ve delilleri de, risalelerimin iki-üçünden on-onbeş cümleleridir.

Sayın bakan!. Napolyon'un dediği gibi, "Bana tevili kabil olmayan bir cümle getiriniz, sizi onunla i'dam edeyim."

Beşerin ağızından çıkan hangi cümle vardır ki, tevillerle cürüm ve suç teşkil etmesin.

Bilhâssa benim gibi yetmişbeş yaşına varmış ve bütün dünya hayatından elini çekmiş, sırf âhiret hayatına hasr-ı hayat etmiş bir adamın yazıları elbette serbest olacaktır.

Hüsn-ü niyete makrun olduğu için pervasız olacaktır. Bunları tedkikle altında cürüm aramak insafsızlıktır. Başka birşey değildir.

Not one of any of my one hundred and thirty treatises comprises any purpose connected to the matters of this world.

Proceeding from the light of the Qur'an, they are all to do with the hereafter and belief.

In any event all the trials held up to now have come to the same conclusion and have resulted in acquittals.

#495

It is therefore a shame to busy the courts unnecessarily and take innocent believers away from their work and business in the name of the country and nation.

While the Old Said spent all his life for the sake of the happiness of the country and nation, how could the New Said be preoccupied with politics when he is seventy-five years old and has completely withdrawn from the world? This is your opinion too.

I have only one aim; it is this: at this time as I approach the grave, I hear the hooting of the Bolshevik owls in this country, which is a Muslim land.

The sound is damaging the fundamentals of belief of the Islamic world. Making them lose their belief, it binds the people, and particularly the youth, to itself.

Struggling against it with all my strength, I am calling the youth and all Muslims to believe. I am struggling against these unbelieving masses.

I want to enter the Divine presence with this struggle of mine. This is all I do. As for those who prevent me from doing this, I am frightened that they are communists!

For me it is a sacred aim to co-operate with the forces of religion who have embraced the struggle against these enemies of belief.

Release me! Let me work to reform the youth, poisoned by communism, and for this country's faith! Let me serve Divine unity!

Prisoner
Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

The most effective remedy for the ghastly troubles and hopelessness of the world, especially at this time, especially those smitten by disaster and the Risale-i Nur students in particular,

is to console and enhearten one another and strengthen one another's morale, and like true, devoted brothers to pour balm on one another's sorrows and afflictions and with true compassion, soothe one another's troubled hearts.

Binaenaleyh, bu yüzotuz risalemnden hiç birisinde dünya işini alâkalandıran bir maksad yoktur.

Hepsi Kur'an nurundan iktibas edilen âhiret ve imana taalluk eder. Ne siyasî ve ne de dünyevî hiç bir gaye ve maksad yoktur.

Nitekim hangi mahkeme işe başlamış ise, aynı kanaatla beraet kararını vermiştir.

Binaenaleyh lüzumsuz mahkemeleri işgal etmek ve masum iman sahiblerini işlerinden güçlerinden alıkoymak, vatan ve millet namına yazıktır.

Eski Said bütün hayatını vatan ve milletin saadeti uğrunda sarfetmişken, bütün bütün dünyadan el çekmiş, yetmişbeş yaşına gelmiş Yeni Said, nasıl olur da siyasetle iştigal eder. Buna tamamen siz de kanisiniz.

Birtek gayem vardır: O da, mezara yaklaştığım bu zamanda, İslâm memleketi olan bu vatanda bolşevik baykuşlarının seslerini işitiyoruz.

Bu ses, âlem-i İslâmın iman esaslarını zedeliyor. Halkı, bilhâssa gençleri imansız yaparak kendisine bağlıyor.

Ben bütün mevcudiyetimle bunlarla mücadele ederek gençleri ve müslümanları imana davet ediyorum. Bu imansız kitleye karşı mücadele ediyorum.

Bu mücahedem ile inşâallah Allah huzuruna girmek istiyorum, bütün faaliyetim budur. Beni bu gayemden alıkoyanlar da, korkarım ki bolşevikler olsun!

Bu iman düşmanlarına karşı mücahede açan dindar kuvvetlerle el ele vermek, benim için mukaddes bir gayedir.

Beni serbest bırakınız. El birliğiyle, komünistlikle zehirlenen gençlerin ıslahına ve memleketin imanına, Allah'ın birliğine hizmet edeyim.

Mevkuf
Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bu dünyada hususan bu zamanda, hususan musibete düşenlere ve bilhâssa Nur şakirdlerindeki dehşetli sıkıntılara ve me'yusiyetlere karşı en tesirli çare,

birbirine teselli ve ferah vermek ve kuvve-i maneviyesini takviye etmek ve fedakâr hakikî kardeş gibi birbirinin gam ve hüznü ve sıkıntılarını merhem sürmek ve tam şefkatle kederli kalbini okşamaktır.

The true brotherhood between us which looks to the hereafter cannot sustain anyone feeling offended or taking sides.

I have placed all my trust in you and am counting on you, and you know that I have decided to sacrifice happily not only my comfort, self-respect, and honour for you, but also my very spirit, and indeed, you can see this.

#496

I swear even that the torment caused these last eight days by the trifling incident of two leading Risale-i Nur students apparently avoiding and upsetting each other instead of consoling each other, has caused my spirit, heart, and mind to weep and cry out: *“Alas! Alas! Mercy! Succour us O Most Merciful of the Merciful! Preserve us and save us from the evil of satans from among jinn and men. Fill my brothers’ hearts with loyalty, love, and fraternal feelings for each other!”*

My brothers, as unyielding as steel! You help me. Our situation is extremely sensitive. I relied on you to such an extent that I handed over all my duties to your collective personality.

So for your part, you should help me immediately. For sure, the incident was trifling, temporary, and unimportant, but even a hair, a mote, on the mainspring of our clock or the pupil of our eye causes pain.

This point must be very important, for three physical explosions and three non-physical observations gave news of it exactly.

Said Nursi

My Dear, Loyal Brothers!

My stove and the two drinking-cups of the Feyzi’s, Sabri, and Husrev disintegrating foretold a terrible calamity.

It is absolutely essential that we practise true solidarity and disregard one another’s faults, our most powerful point of support, and never take offence at a hero of the Risale-i Nur like Husrev, since he takes my place and is an important representative of the Risale-i Nur’s collective personality.

The last few days I felt a terrible distress and despair, and said to myself in alarm: “Our enemies have found a way to defeat us.”

Both my stove and the absolutely correct observation I made in my imagination gave correct news.

Beware! Beware! Beware! Quickly repair your solidarity, which up to now has been as strong as steel.

There is a strong possibility this incident will cause more harm —especially at this juncture— to our service of the Qur’an and belief than our being sent to prison.

Said Nursi

Mabeynimizdeki hakikî ve uhrevî uhuvvet, gücenmek ve tarafgirlik kaldırmaz.

Madem ben size bütün kuvvetimle itimad edip bel bağlamışım ve sizin için, değil yalnız istirahatımı ve haysiyetimi ve şerefimi, belki sevinçle ruhumu da feda etmeğe karar verdiğimi bilirsiniz, belki de görüyorsunuz.

Hattâ kasekle temin ederim ki: Sekiz gündür Nur’un iki rûknü zahirî birbirine nazlanmak ve teselli yerine hüzn vermek olan ehemmiyetsiz hâdisenin bu sırada benim kalbime verdiği azab cihetiyle, *“Eyvah, eyvah! El’aman, el’aman! Ya Erhamerrâhimîn meded! Bizi muhafaza eyle, bizi cinn ve insî şeytanların şerrinden kurtar, kardeşlerimin kalblerini birbirine tam sadakat ve muhabbet ve uhuvvet ve şefkatle doldur.”* diye hem ruhum, hem kalbim, hem aklım feryad edip ağladılar.

Ey demir gibi sarsılmaz kardeşlerim! Bana yardım ediniz. Mes’elemiz çok naziktir. Ben sizlere çok güveniyordum ki, bütün vazifelerimi şahs-ı manevînize bırakmışım.

Siz de, bütün kuvvetinizle benim imdadıma koşmanız lâzım geliyor. Gerçi hâdis pek cüz’î ve geçici ve küçük idi. Fakat saatimizin zenbereğine ve gözümüzün hadekasına gelen bir saç, bir zerrecik dahi incitir.

Ve bu noktada ehemmiyetlidir ki, maddî üç patlak ve manevî üç müşahedeler tam tamına haber verdiler.

Said Nursî

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Sobamın ve Feyzilerin ve Sabri ve Hüsrev’in iki su bardakları parça parça olması dehşetli bir musibet geldiğini haber vermiştiler.

Evet bizim en kuvvetli nokta-i istinadımız olan hakikî tesanüd ve birbirinin kusuruna bakmamak ve Hüsrev gibi Nur kahramanından -benim yerimde ve Nur’un şahs-ı manevîsinin çok ehemmiyetli bir mümessili olmasından- hiç bir cihetle gücenmemek elzemdır.

Ben kaç gündür dehşetli bir sıkıntı ve me’yusiyet hissettiğimden “Düşmanlarımız bizi mağlub edecek bir çare bulmuşlar” diye çok telaş ederdim.

Hem sobam, hem hayalî ve ayn-ı hakikat müşahedem doğru haber vermişler.

Sakın, sakın, sakın! Çabuk bu şimdiye kadar demir gibi kuvvetli tesanüdünüzü tamir ediniz.

Vallahi bu hâdisenin bizim hapse girmemizden daha ziyade Kur’an ve iman hizmetimize -hususan bu sırada- zarar vermek ihtimali kavîdir.

Said Nursî

My Dear, Loyal Brothers!

The night of the Prophet's (PBUH) Ascension is the equivalent of a second Night of Power. Working this night as much as one possibly can causes a thousandfold increase in spiritual gains.

In accordance with the mystery of spiritual partnership, on this valuable night, God willing, like some angels who glorify God with forty thousand tongues, you will perform worship and supplications with forty thousand tongues. This will yield much reward in this place of tribulation, and you will be offering thanks through your worship tonight for the coming storm involving us being reduced a thousandfold.

Together with congratulating you for your perfect caution and prudence, I give you the good news that dominical grace is being manifested most clearly for us.
Said Nursi

My Dear, Loyal Brothers!

Firstly: I congratulate you with all my heart and soul for the Night of the Ascension.

Secondly: It has been our claim for twenty years that as far as it is possible the Risale-i Nur students do not disturb public order.

As a Divine favour, and as a wonder resulting from your loyalty and sincerity, the harm of our imprisonment has been reduced a hundredfold. For there was a strong possibility that those who attack us could have taken it as a sign supporting their main claim that we disturb public order and breach security and made it a pretext for refuting our case.

The mountain was made into a molehill. Otherwise those who makes mountains out of molehills concerning us could have taken advantage of it and induced many people to believe their slanders against us.

Thirdly: Do not worry about me. My being in the same building as you reduces all my difficulties and distress to nothing. In fact, our being gathered together here is important in numerous respects, and it is in many ways beneficial for our service of belief.

Indeed, since a number of significant facts in the supplement to my written objections have been sent to the six departments of government, and have come to their attention and influenced them to an extent, it has reduced all our troubles to nothing.

Fourthly: Busying oneself with the Risale-i Nur both dispels distress, and may be counted as five sorts of worship.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Leyle-i Mi'rac, ikinci bir Leyle-i Kadir hükmündedir. Bu gece mümkün oldukça çalışmakla kazanç birden bine çıkar.

Şirket-i maneviye sırrıyla, inşâallah herbiriniz kırkbin dil ile tesbih eden bazı melekler gibi, kırkbin lisan ile bu kıymetdar gecede ve sevabı çok bu çilehanede ibadet ve dualar edeceksiniz ve hakkımızda gelen fırtınada binden bir zarar olmamasına mukabil, bu gecede ibadet ile şükredersiniz.

Hem sizin tam ihtiyatınızı tebrik ile beraber, hakkımızda inayet-i Rabbaniye pek zahir bir surette tecelli ettiğini tebşir ederiz.

Said Nursî

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Sizin Leyle-i Mi'racınızı bütün ruh u canımla tebrik ederim.

Sâniyen: Yirmi seneden beri bir davamız ki, asayişe mümkün olduğu kadar Nur şakirdleri dokunmuyorlar.

Ve bize hücum edenlere, en başta emniyeti ve asayişini bozmak davalarına bir emare ve davamızı cerhetmeğe bahane olması kuvvetle muhtemel bulunan bu hapis hâdisesi, inayet-i İlahiye ile hârika bir tarzda, sizin sadakat ve ihlasınızın bir kerameti olarak yüzde bire indi.

Kubbe habbe edildi. Yoksa hakkımızda habbeyi kubbe yapanlar bundan istifade edip, aleyhimizdeki iftiralarını çoklara inandıracaklardı.

Sâlisen: Beni merak etmeyiniz. Sizinle bir binada bulunmam, her zahmetimi ve sıkıntımı hiçe indirir. Zâten burada toplanmamızın çok cihetlerle ehemmiyeti var. Ve hizmet-i imaniyeye faideleri çoktur.

Hattâ bu defa, tetimme-i itirazdaki ehemmiyetli bazı hakikatlar o altı makamata gidip, tam dikkatlerini celbedip hükmünü bir derece onlarda icra etmesi, bütün sıkıntılarımızı hiçe indirdi.

Râbian: Mümkün olduğu kadar Nurlarla meşguliyet hem sıkıntıları izale eder, hem beş nevi ibadet sayılabilir.

Fifthly: The previous misfortune was lessened a hundredfold through the teachings of the Risale-i Nur. Otherwise, because of the sensitivity of the time and place, that single molehill would have become mountains, like putting a match to gunpowder.

#498

In fact, some officials said: "Those who listen to the lessons of the Risale-i Nur were not involved." If only everyone had listened to its teachings, nothing would have happened.

As far as you can, don't allow things to escalate; don't let anything else be added to the difficulties of prison. Like the Nurjus, the other prisoners should be brothers and not be angry at each other.
Said Nursi

My Dear, Loyal, Sincere Brothers!
It has become obligatory for us to practise as far as we can within the bounds of possibility the principles of the Treatise On Sincerity and sincerity in its true sense among ourselves and towards one another.

I have received certain information that for the past three months three men have been posted here to distance my 'special' (has) brothers from one another by playing on differences in ideas or temperament.

They are also drawing out the court proceedings in order to make the resolute Nurjus fed up and to shake them, and to make the sensitive and irresolute one's suspicious and cause them to give up their service of the Risale-i Nur.

Beware! Beware! Don't let the self-sacrificing brotherhood and genuine love you have maintained up to now be shaken. If they are shaken only a jot, it will cause us great harm. For only a small jolt in Denizli caused hojas like... to keep their distance.

Our service of the Qur'an and belief necessitates that if necessary we sacrifice our very souls for one another; true devotees do not become vexed with one another because of difficulties or irritability arising from other things;

with perfect humility, modesty, and resignation, they attribute the faults to themselves, and try to increase their love and sincerity.

Otherwise it will be blown up out of all proportion, possibly causing irreparable harm. Leaving it to your perspicacity, I cut this short here.
Said Nursi

My Dear, Loyal Brothers!
In consequence of an important warning I received, there are now one or two tasks connected with the Risale-i Nur, which are to try with all your might, through the lessons of the Risale-i Nur, not to fall into dispute or take up biased sides in among the other unfortunate prisoners in this third School of Joseph.

Hâmisen: Nur'un dersleri vasıtasıyla, geçen musibet yüzden bire indi. Yoksa zemin ve zamanın nezaketi cihetiyle, baruta ateş atmak hükmünde o tek habbe kubbeler olacaktı.

Hattâ resmî bir kısım memurlar demişler ki: "Nur dersini dinleyenler karışmadılar." Eğer umum dersini dinleseydi, hiçbirsey olmazdı.

Siz mümkün olduğu kadar ikiliğe meydan vermeyiniz. Hapis sıkıntısına başkası ilâve olmasın. Mahpuslar dahi Nurcular gibi kardeş olsunlar, birbirinden küsmesinler.
Said Nursî

Aziz, sıddık, muhlis kardeşlerim!
Bizler imkân dairesinde bütün kuvvetimizle Lem'a-i İhlas'ın düsturlarını ve hakikî ihlasın sırrını mabeynimizde ve birbirimize karşı istimal etmek, vücut derecesine gelmiş.

Kat'î haber aldım ki, üç aydan beri buradaki has kardeşleri birbirine karşı meşreb veya fikir ihtilafıyla bir soğukluk vermek için üç adam tayin edilmiş.

Hem metin Nurcuları usandırmakla sarsmak ve nazik ve tahammülsüzleri evhamlandırmak ve hizmet-i Nuriyeden vazgeçirmek için sebepsiz mahkememizi uzatıyorlar.

Sakın sakın!. Şimdiye kadar mabeyninizdeki fedakârane uhuvvet ve samimane muhabbet sarsılmasın. Bir zerre kadar olsa bile, bize büyük zarar olur. Çünkü pek az bir sarsıntı, Denizli'de (.....) gibi hocaları yabanileştirdi.

Bizler birbirimize -lüzum olsa- ruhumuzu feda etmeğe, hizmet-i Kur'aniye ve imaniyemiz iktiza ettiği halde, sıkıntıdan veya başka şeylerden gelen titizlikle hakikî fedakârlar birbirine karşı küsmeğe değil,

belki kemal-i mahviyet ve tevazu ve teslimiyetle kusuru kendine alır; muhabbetini, samimiyetini ziyadeleştirmeye çalışır.

Yoksa habbe kubbe olup tamir edilmeyecek bir zarar verebilir. Sizin ferasetinize havale edip kısa kesiyorum.
Said Nursî

Aziz, sıddık kardeşlerim!
Ehemmiyetli bir manevî ihtara binaen size şimdilik bir-iki vazife-i Nuriye var ki, bütün kuvvetinizle bu üçüncü Medrese-i Yusufiye'de musibettede biçare mahpuslar içinde ikilik ve garazkârane tarafgirlik düşmemek için Nur dersleriyle çalışmaktır.

For there are terrible troublemakers who are concealed and attempting to take advantage of differences, grudges, hatred, and obstinacy.

#499

Since if necessary the majority of our fellow-prisoners manifest a vein of heroism which makes them ready to sacrifice their lives for their country, nation, and friends,

surely those brave men should sacrifice for the good of the nation and peace and quiet here in prison their obstinacy, hatred, and enmity, which are entirely without benefit and extremely damaging in these stormy times. For in this way they may be saved from the corruption of those who are covertly inculcating communism, which turns into anarchy.

It may otherwise lead to significant difficulties and upsets at this time, like putting a match to gunpowder, both for a hundred wretched prisoners, and for the innocent Risale-i Nur students, and for the town of Afyon. It might also lead to the intervention of a secret society which is here but whose roots are abroad.

Since Divine Determining sent us here for their sake, and because of their happiness and ease of mind some of us do not want to leave and we sacrifice our comfort for them and endure every hardship patiently,

certainly it is absolutely essential that for the sake of those new brothers of ours, like the Denizli prisoners, and out of respect for the months of Sha'ban and Ramadan, we do not become angry with one another and make peace like brothers.

In any case, we and I consider them to be within the circle of Risale-i Nur students and include them in our prayers. Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

Firstly: In accordance with the meaning of “**Good lies in what God wishes,**” there are many instances of good in our trial being delayed and those of our brothers who have been released being here on the day it recommences.

Yes, since the Risale-i Nur question is of importance for the Islamic world in general and this country in particular, there should be lively gatherings such as that in order to attract everyone's attention to its truths.

For in its glittering fashion, beyond all our hopes and precautions, and our concealing it, and our enemies belittling it, and outside our wills, the Risale-i Nur teaches its truths openly to friend and foe alike.

Çünkü ihtilaftan ve garaz ve kin ve inaddan istifadeye çalışan, perde altında dehşetli müfsidler var.

Madem bu hapis arkadaşlarımız çoğu lüzum olsa vatanına ve milletine ve ahabına fedakârane ruhunu feda ettiren kahramanlık damarını taşıyorlar.

Elbette o civanmerdler, inadını ve garazını ve adavetini, milletin selâmeti ve bu hapis istirahatı ve perde altında anarşiliğe çabalayan bolşevizmi aşıl原因anların ifsadlarından kurtulmak için, hiç menfaati bulunmayan ve bu fırtınalı zamanda zararı çok olan adavetini ve inadını feda etmeleri lâzımdır.

Yoksa bu zamanda baruta ateş atmak gibi hem yüz bîçare mahpuslara, hem Nur'un masum talebelerine, hem bu Afyon memleketine ehemmiyetli zahmetlere, sarsıntılara, belki memlekete giren ecnebi komitesi parmaklarının işişmesine bir vesile olur.

Madem bizler onların hatırları için kader-i İlahiyle buraya girdik ve bir kısmımız onların saadeti ve manevî rahatları için buradan çıkmak istemiyoruz ve istirahatımızı onlar için feda edip her sıkıntıya sabır ve tahammül ediyoruz;

elbette o yeni kardeşlerimiz dahi Denizli mahpusları gibi, kardeşliğimiz hatırı için, şaban ve ramazan hürmetine birbirine küsmemek ve kardeş olup barışmak lâzım ve elzemdir.

Zâten biz ve ben, onları Nur talebeleri dairesinde biliriz ve dualarımıza girmişler. Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, siddık kardeşlerim!

Evvelâ: **الْخَيْرُ فِي مَا اخْتَارَهُ اللَّهُ** sırrıyla, inşâallah

mahkememizin te'hirinde ve tahliye olan kardeşlerimizin yine mahkeme gününde burada bulunmalarında büyük hayırlar var.

Evet Risale-i Nur'un mes'elesi; âlem-i İslâm'da, hususan bu memlekette küllî bir ehemmiyeti bulunduğundan böyle heyecanlı toplamalar ile umumun nazar-ı dikkatini Nur hakikatlarına celbetmek lâzımdır ki,

ümidimizin ve ihtiyatımızın ve gizlememizin ve muarızların küçültmelerinin fevkinde ve ihtiyarımızın haricinde böyle şaşaa ile Risale-i Nur kendi derslerini dost ve düşmana aşikâren veriyor.

It unhesitatingly divulges its most private secrets to the most distant stranger. Since the truth is this, we should consider our trifling difficulties to be a bitter medicine like quinine, and offering thanks in patience, say: "This too will pass, God willing."

#500

Secondly: I wrote this to the supervisor of this School of Joseph: just as when I was a prisoner-of-war in Russia, the Bolshevik storm first erupted in the prisons,

so the French Revolution first began in the prisons and with the prisoners known in the histories as "vagabonds."

Because of this, in both Eskişehir and Denizli we Risale-i Nur students tried to reform the other prisoners as far as we possibly could.

In both prisons it was extremely successful. Here it will be even more useful, for as a result of the Risale-i Nur's instuction at this sensitive time, the squall* that blew up was only a hundredth of what it would have been.

Otherwise the harmful outside currents which take advantage of conflict and such incidents, and await such opportunities, would have ignited the gunpowder and caused a conflagration.

{*The squall was a revolt that broke out in the prison, but none of the Risale-i Nur students was involved.}
Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal, Unshakeable Brothers, who do not become dispirited at difficulties and abandon us!

Due to some physical and spiritual tribulation, my evil-commanding soul was feeling sad on your account when this was imparted to me:

if you had suffered these difficulties ten times over in order to meet with all your brothers here at close quarters it still would have been cheap.

It appears necessary that like in former times the people of reality used to gather together and meet at least once or twice a year, the Risale-i Nur students gather together every few years in the School of Joseph. In keeping with the God-fearing and ascetic way of the Risale-i Nur, and its teaching those most in need, everyone, even those who oppose it, and to allow its collective personality to speak, if it entails a thousand difficulties and tribulations, it is of no importance whatsoever.

A few of our weak brothers becoming fed up in our previous prisons and leaving the circle of the Risale-i Nur caused immeasurable loss to them but no harm to the Risale-i Nur. More resolute and sincere students appeared in their stead.

En mahrem sırlarını en nâmahremlere çekinmeyerek gösteriyor. Madem hakikat budur, biz küçücük sıkıntılarımızı kinin gibi bir acı ilâç bilip sabır ve şükretmeliyiz, "Yâhu bu da geçer" demeliyiz.

Sâniyen: Bu Medrese-i Yusufiye'nin nâzırına yazdım: Ben Rusya'da esir iken, en evvel Bolşevizm'in fırtınası hapishanelerden başladığı gibi,

Fransız İhtilâl-i Kebiri dahi en evvel hapishanelerden ve tarihlerde serseri namıyla yâdedilen mahpuslardan çıkmasına binaen;

biz Nur şakirdleri, hem Eskişehir, hem Denizli, hem burada mümkün oldukça mahpusların ıslahına çalıştık.

Eskişehir ve Denizli'de tam faidesi görüldü. Burada daha ziyade faide olacak ki, bu nazik zaman ve zeminde Nur'un dersleriyle geçen fırtınacık* yüzden bire indi.

Yoksa ihtilaftan ve böyle hâdiselerden istifade eden ve fırsat bekleyen haricî muzır cereyanlar, o baruta ateş atıp bir yangın çıkacaktı.

{*(Haşiye): Bu fırtına ise Afyon hapsinde bir isyan çıktı, hiç bir Nur talebesi karışmadı.}
Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık, sarsılmaz, sıkıntıdan usanıp bizlerden çekilmez kardeşlerim!

Şimdi maddî, manevî bir sıkıntıdan nefsim sizin hesabınıza beni mahzun eylerken, birden kalbe geldi ki;

hem senin, hem buradaki kardeşlerin tek birisiyle yakında görüşmek için bu zahmet ve meşakkatin başka surette on mislini çekseydiniz yine ucuz olurdu.

Hem Nur'un takvadarane ve riyazetkârane meşrebi, hem umuma ve en muhtaçlara hattâ muarızlara ders vermek mesleği, hem dairesindeki şahs-ı manevîyi konuşturmak için eski zamanda ehl-i hakikatın senede hiç olmazsa bir-iki defa içtimaları ve sohbetleri gibi; Nur şakirdlerinin de, birkaç senede en müsaid olan Medrese-i Yusufiye'de bir defa toplanmalarının lüzumu cihetinde bin sıkıntı ve meşakkat dahi olsa ehemmiyeti yoktur.

Eski hapislerimizde birkaç zaîf kardeşlerimizin usanıp daire-i Nuriyeden çekinmeleri onlara pek büyük bir hasaret oldu ve Nurlara hiç zarar gelmedi. Onların yerine daha metin, daha muhlis şakirdler meydana çıktılar.

Since the trials of this world are transient and pass swiftly,
leaving us their fruits and rewards, we should trust in
Divine grace and offer thanks in patience.
Said Nursi

Madem dünyanın bu imtihanları geçicidir, çabuk giderler.
Sevablarını, meyvelerini bizlere verirler. Biz de inayet-i
İlahiyeye itimad edip sabır içinde şükretmeliyiz.
Said Nursî

www.risaleglobal.com

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

Firstly: Send the last two pages, in either the old letters or written by typewriter, unofficially to the Chairman of the Court by means of someone serious you consider suitable. When you do so, give him also the following note, written separately:

“Said thanks you and says: ‘They’ve unnailed the windows, but the prosecutor does not permit any of my brothers or those who attend me to come to me.

And he requests that you give him his precious, miraculous Qur’an, which is in the court, so that he can read it during these blessed months. He sent three juz’* of that wondrous Qur’an to the Directorate of Religious Affairs as samples so that they could print it photographically. {**A juz’ is a thirtieth part of the Qur’an.* [Tr.]}

Besides that, he requests one of the Risale-i Nur collections which is in the court so that he can read it in his loneliness, solitary confinement and severe distress, and it can comfort him and be a companion.

In any event, three or four courts of law have seen those collections and not objected to them. Similarly, they have been much appreciated and praised by the leading scholars of Mecca, Medina, Damascus, Aleppo, and the university of al-Azhar in Cairo, and none of them has criticized or objected to them.”

Said Nursi

My Dear, Loyal Brothers!

Feyzi has two copies of the Hizb al-Nuri* with him. If he is not in need of them, let one of them be sent to me, or let Mehmed Feyzi write out another copy.

{**Hizb al-Nuri: A forty-five-page Arabic piece which Bediuzzaman described as “manifesting the meaning of the Hadith ‘An hour’s reflective thought may be better than a year’s [supererogatory] worship,’ a luminous proof of the Risale-i Nur, a supreme invocation springing from it, and a small sample of it.”* [Tr.]}

Also, the Treatise On Ramadan and the printed Supreme Sign (Âyetü’l-Kübra) are needed here.

Quickly reduce the tension between you and repair the damage. Beware! Beware! The slightest deviation causes enormous harm to the Risale-i Nur circle.

Don’t get carried away by feelings arising from the difficulties. My stove exploding was an indication of this calamity.

Said Nursi

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Son iki parçayı ya eski harf veya makine harfiyle bera-yı malûmat gayr-ı resmî mahkeme reisine münasib gördüğünüz bir ciddî adamla verdiğiniz vakit ayrı bir puslada ona yazınız ki;

Said size teşekkür eder, der: Pencereleleri açtılar. Fakat hiçbir kardeşim ve hizmetçilerime, yanıma gelmeğe müddeiumumî müsaade vermiyor.

Hem zâtınızdan çok rica eder ki, mahkemede bulunan mu’cizatlı ve antika Kur’anını ona veriniz ki bu mübarek aylarda okusun. O hârika Kur’anından üç cüz’ü Diyanet Riyaseti’ne nümune için göndermişti, tâ fotoğrafla tab’ına çalışsınlar.

Hem onun ile beraber Risale-i Nur’un mahkemedeki mecmualardan birisini sizden istiyor ki, bu tecrid-i mutlakta ve yalnızlıkta ve şiddetli sıkıntılarında mütalaasıyla bir medar-ı tesellisi ve bir arkadaşı olsun.

Zâten o mecmualar üç-dört mahkeme gördükleri ve ilişmedikleri gibi; hacıların şهادet ve müşahedeleriyle, o büyük mecmuaları hem Mekke-i Mükerrreme’de, hem Medine-i Münevvere’de, hem Şam-ı Şerif’te ve Haleb’de, hem Mısır Câmî-ül Ezher’indeki büyük âlimler çok takdir ve tahsin edip hiç tenkid ve itiraz etmemişler.

Said Nursî

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Hizb-i Nurî’den Feyzilerin yanında iki nüsha var. Eğer onlara lüzumu yoksa, birisi bana gönderilsin veya Mehmed Feyzi daha bir nüshayı yazsın.

Hem Ramazaniye Risalesi ve matbu’ Âyet-ül Kübra burada bulunmak lâzımdır.

Mabeyninizdeki gerginliği çabuk tamir ediniz. Sakın, sakın az bir inhiraf Nur dairesine pek büyük zararı olacak.

Sıkıntıdan gelen hislere kapılmayınız. Sobamın patlaması bu musibete işaret idi.

Said Nursî

My Dear, Loyal Brothers Husrev, Mehmed Feyzi, and Sabri!

Trusting in you with all my strength, I was expecting to enter the grave with peace of mind and to leave to you the welfare of the Risale-i Nur. I was certain that nothing at all could part you from each other.

Now there is an official communication concerning ghastly plans to create differences between the leading Risale-i Nur students.

Since, as necessitated by the strength of your loyalty and your intense concern for the Risale-i Nur, you are ready to sacrifice your lives for one another if necessary, certainly you are bound to sacrifice your extremely trivial, temporary, and unimportant feelings.

It will otherwise cause untold harm at this juncture, and I tremble at the possibility of anyone leaving the Risale-i Nur circle.

For the last three days I have again been shaken by distress such as I have never before experienced. I have now understood certainly that petulance as slight as a hair on the eye on the part of those like yourselves has the effect of a bombshell on our lives with the Risale-i Nur.

I'll tell you this even, much effort was made during that storm [revolt] to connect us with it. Now they are trying to distance you from one another.

Although I have suffered ten times more than you for your sake, I have decided not to see the faults of any of you.

I ask of you in the name of our master, the Risale-i Nur's collective personality, not to insist on your own way, whether justified or not.

If in that extraordinary place hidden fingers are stirring things up with your being together, one of you move to Tahiri's ward.
Said Nursi

My Dear, Loyal Brothers!
Please do not be offended at the great importance I have given to the three of you being annoyed at each other.

For like me, Husrev and Feyzi are somewhat unsociable and reserved. They also differ from each other in temperament.

As for Sabri, he is involved in the life of society through his relatives and manner of his livelihood, and is obliged to be cautious.

Since, due to these differences of ways and temperaments, the three of you have probably been unable to maintain your patience and forbearance in the uproar of the ward and its noisy crowd, I become alarmed and suspicious. For only slight opposition at present causes much harm.
Said Nursi

Aziz, siddık kardeşlerim Hüsrev ve Mehmed Feyzi, Sabri!

Ben sizlere bütün kanaatımla itimad edip istirahat-ı kalble kabre girmek ve Nurların selâmetini size bırakmak bekliyordum ve hiç bir şey sizi birbirinden ayırmayacak biliyordum.

Şimdi dehşetli bir plânla, Nur'un erkânlarını birbirinden soğutmak için resmen bir iş'ar var.

Madem sizler lüzum olsa birbirinize hayatınızı, kuvvet-i sadakatınız ve Nurlara şiddetli alâkanızın muktezası olarak feda edersiniz. Elbette gayet cüz'î ve geçici ve ehemmiyetsiz hissiyatınızı feda etmeğe mükellefsiniz.

Yoksa kat'iyen bizlere bu sırada büyük zararlar olacağı gibi, Nur dairesinden ayrılmak ihtimali var diye titriyorum.

Üç günden beri hiç görmediğim bir sıkıntı beni tekrar sarsıyordu. Şimdi kat'iyen bildim ki, göze bir saç düşmek gibi az bir nazlanmak sizin gibilerin mabeyninde hayat-ı Nuriyemize bir bomba olur.

Hattâ size bunu da haber vereyim: Geçen fırtına ile bizi alâkadar göstermeğe çok çalışılmış. Şimdi, mabeyninizde az bir yabânîlik atmağa çabalıyorlar.

Ben sizin hatırınız için herbirinizden on derece ziyade zahmet çektiğim halde, sizden hiç birinizin kusuruna bakmamağa karar verdim.

Siz dahi, haklı ve haksız olsa benlik yapmamak, üstadımız olan şakirdlerin şahs-ı manevîsi namına istiyorum.

Eğer o acib yerde beraber bulunmaktan gizli parmaklar karışıyorlar, biriniz Tahiri'nin koğuşuna gidiniz.
Said Nursî

Aziz, siddık kardeşlerim!
Rica ederim, üçünüzün hakkında birbirinden ziyade gücenmeğe ehemmiyet verdiğimden gücenmeyiniz.

Çünkü Hüsrev'le Feyzi'de benim gibi insanlardan tevahhuş ve sıkılmak var. Hem birbirine bir derece meşrebce ayırırlar.

Ve Sabri ise, akraba ve tarz-ı maişet cihetinde hayat-ı içtimaiye ile birkaç vecihte alâkadar ve ihtiyata mecburdur.

İşte üçünüz bu ihtilaf-ı meslek ve meşreb haysiyetiyle o dağdağalı koğuşta ve sıkıntılı kalabalık içinde her halde tam tahammül ve sabır edemediğinizden ben telaş edip vesvese ediyorum. Çünkü pek az bir muhalefet, bu sırada pek zararı var.
Said Nursî

My Dear, Loyal Brothers and Fellow-Students in this School of Joseph!

The holy Night of Acquittal (Bera'at), tonight, is like a sacred seed of the whole year and the programme of human destiny, and is therefore as holy as the Night of Power.

Just as all good works on the Night of Power yield thirty thousand merits, so on this Night of Acquittal the merits of such acts and for each letter of the Qur'an rise to twenty thousand.

If at other times such merits are ten, during the three months [of Rajab, Sha'ban, and Ramadan] they rise to a hundred or a thousand. Then on the well-known holy nights, they rise to tens of thousands or twenty or thirty thousand.

These nights may be the equivalent of fifty years of worship. It is highly profitable to be occupied as far as one can with the Qur'an, seeking Divine forgiveness, and uttering prayers for the Prophet (PBUH).
Said Nursi

In His Name, be He glorified!
May the peace of God be upon you, and His mercy and blessings!

I congratulate you with all my heart and soul for the Night of Acquittal, which may gain for the believers the equivalent of fifty years of worship.

I await with complete certainty from Divine mercy that through the mystery of spiritual partnership and the effulgence of solidarity, like some angels who utter glorifications with forty thousand tongues, all the purely sincere Risale-i Nur students will be performing their worship and seeking forgiveness as though with forty thousand tongues.

Said Nursi

In His Name, be He glorified!

Firstly: At the suggestion of some hojas who support the innovations, the indictment has objected to a matter in the Fifth Ray, as though it does not accept the coming of the Islamic Antichrist (Dajjal), and numerous other Antichrists.

An answer to this is the sound Hadith, a brilliant and certain miracle of the Prophet (PBUH):

Aziz, siddik kardeşlerim, bu Medrese-i Yusufiye'de ders arkadaşlarım!

Bu gelen gece olan Leyle-i Berat, bütün senede bir kudsi çekirdek hükmünde ve mukadderat-ı beşeriyenin programı nev'inden olması cihetiyle Leyle-i Kadr'in kudsiyetindedir.

Herbir hasenenin Leyle-i Kadir'de otuzbin olduğu gibi, bu Leyle-i Berat'ta herbir amel-i sâlihın ve herbir harf-i Kur'anın sevabı yirmibine çıkar.

Sair vakitte on ise, şuhur-u selâsede yüze ve bine çıkar. Ve bu kudsî leyalı-i meşhurede onbinler, yirmibin veya otuzbinlere çıkar.

Bu geceler, elli senelik bir ibadet hükmüne geçebilir. Onun için elden geldiği kadar Kur'anla ve istiğfar ve salavatla meşgul olmak büyük bir kârdır.
Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا
سَلَّمَ اللَّهُ فِي الدَّارَيْنِ

Elli senelik bir manevî ibadet ömrünü ehl-i imana kazandırabilen Leyle-i Beratınızı ruh u canımızla tebrik ederiz.

Herbiriniz, şirket-i maneviye sırrıyla ve tesanüd-ü manevî feyziyle kırk bin lisanla tesbih eden bazı melekler gibi; herbir hâlis, muhlis Nur şakirdlerini kırkbin dil ile istiğfar ve ibadet etmiş gibi rahmet-i İlahiyeden kanaat-ı tâmmе ile ümid ediyoruz.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Evvelâ: Bid'akâr bazı hocaların telkinatıyla iddianamede, İslâm Deccalı ve müteaddid birkaç deccalın gelmesini kabul etmiyor gibi Beşinci Şua'nın bir mes'elesine itiraz etmişler.

Buna cevaben gayet parlak kat'î bir mu'cize-i Nebeviyeyi (A.S.M.) gösteren bu hadîs-i sahihte:

“The caliphate will continue with the sons of my uncle ‘Abbas until it passes into the destructive hand of the Antichrist.”

{*Musnad al-Firdaws, iii, 447; al-Hindi, Kanz al-‘Ummal, xiv, 271, No: 33436; Suyuti, Ta’rikh al-Hulafa’, 6, 16; Majma’u’l-Zawa’id, v, 187; Cam’u’l-Fawa’id, i, 849.}

That is, the ‘Abbasid caliphate will continue for the lengthy period of five hundred years, then it will be wiped out by one of the three Antichrists, known as Jenghiz and Hulagu, then he will treacherously rule within Islam.

That is, as is indicated by numerous Hadiths, there is clear evidence that three Antichrists will appear in the Islamic world. The predictions made by the above Hadith are two clear miracles.

The First is that the ‘Abbasid Caliphate, which was to come into existence, would continue for five hundred years.

The Second was that it would come to an end at the cruel, destructive hand of an Antichrist called Jenghiz and Hulagu.

Is it at all possible that the Owner of the Shari‘a, who in the books of Hadith foretold even the most minor things related to the Qur’an and marks of Islam, should not have foretold the extraordinary events of our times?

And is it at all possible that there should be no allusions to the Risale-i Nur students, who steadfastly serve the Qur’an in the midst of those strange events, in the widest sphere and under the severest conditions, and the fruits of whose service are affirmed by friend and foe alike?
Said Nursi

In His Name, be He glorified!
And they were covered by humiliation and misery. {Qur’an, 2:61.}
[One fine point about this verse]

My Dear Brother Re’fet Bey, Commander of the Risale-i Nur and Servant of the Qur’an!

The Jewish nation has always been excessive in its love of life and this world, and has therefore deserved the blows of abasement and misery it has received every century.

However, in the Palestine question it is not love of life and this world, but a significant sort of national and religious feeling because Palestine is where the prophets of the Children of Israel are buried, and the prophets belonged to their nation. In consequence they have received no swift blows.

لَنْ تَزَالَ الْخِلَافَةُ فِي وَلَدِ عَمِّي صِنُو أَبِي الْعَبَّاسِ حَتَّى
يُسَلِّمُوهَا إِلَى الدَّجَالِ

Yani: "Benim amcam, pederimin kardeşi Abbas'ın veledinde Hilafet-i İslâmiye devam edecek. Tâ Deccal'a, o hilafeti yani saltanat-ı hilafet Deccal'ın muhrib eline geçecek."

Yani, uzun zaman beşyüz sene kadar hilafet-i Abbasiye vücuda gelecek, devam edecek. Sonra Cengiz Hülâgu denilen üç deccaldan birisi o saltanat-ı hilafeti mahvedecek; deccalane, İslâm içinde hükûmet sürecek.

Demek İslâm içinde müteaddid hadîslerde üç deccal geleceğine zahir bir delildir. Bu hadîsteki ihbar-ı gaybî, kat’î iki mu’cizedir:

Biri; hilafet-i Abbasiye vücuda gelecek, beşyüz sene devam edecek.

İkincisi de, sonunda en zalim ve tahribci Cengiz ve Hülâgu namındaki bir deccal eliyle inkıraz bulacak.

Acaba kütüb-ü hadîsiyede Kur’ana, şeair-i İslâm’a ait hattâ cüz’î şeyleri de haber veren Sahib-i Şeriat, hiç mümkün müdür ki bu zamanımızdaki pek acib hâdisattan haber vermesin?

Hem hiç mümkün müdür ki, bu acib hâdisatta Kur’ana sebatkârane -geniş bir sahada, en acib bir zamanda, en ağır şerait altında- hizmet eden ve o hizmetin semerelerini dost ve düşmanları tasdik eden Risale-i Nur şakirdlerine işaretleri bulunmasın.
Said Nursî

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ
وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الدِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ
Âyet-i celilesinin bir nüktesi.

Aziz Nur kumandanı ve Kur'anın hâdimi kardeşim Re’fet Bey!

Yahudi milleti hubb-u hayat ve dünyaperestlikte ifrat ettikleri için her asırda zillet ve meskenet tokadını yemeğe müstehak olmuşlar.

Fakat bu Filistin mes'elesinde, hubb-u hayat ve dünyaperestlik hissi değil, belki Enbiya-i Benî İsrailiye'nin mezaristanı olan Filistin o eski peygamberlerin kendi milliyetlerinden bulunması cihetiyle bir cihette bir ehemmiyetli hiss-i millî ve dinî olmasından çabuk tokat yemiyorlar.

A small group could never otherwise have held out in the midst of the vast Arab lands; it would quickly have been humiliated.

Said Nursi

#505

Question: Is there any verse stating that the earth is round, and if so, which Sura is it in? I am hesitant as to whether it is flat or round.

All countries are situated in lands surrounded by sea. What is there to keep in the outer edges of these seas? I request that you provide an explanation, and I kiss your hands.

Emirdağlı Ali Hoca

The Risale-i Nur has solved questions of this sort. The Islamic scholars have accepted that the earth is round, and this in no way contradicts religion. The word 'sath' in the verse* does not indicate that the earth is not round.

{*Qur'an, 88:20}

It has been laid down by the learned authorities that to be turned towards the qibla (istikbal-i kible) while performing the prayers is obligatory, and this is applicable to every part of the prayers, including the bowing and prostrating.

Since according to the Shari'a, there is a luminous line from the Ka'ba upwards as far as the Divine Throne, and downwards to the ground, performing all the actions of the prayers in the direction of the qibla is possible with the earth being round.

Said Nursi

In His Name, be He glorified!

And there is nothing but it glorifies Him with praise.

{Qur'an, 17:44} May God's peace and mercy be upon you, and His blessings, for ever and ever

My Dear, Loyal Brothers!

I congratulate you with all my heart and soul on the blessed month of Ramadan. May Almighty God make the Night of Power the equivalent of a thousand months for all of you, and accept it as an eighty-year lifetime of worship. Amen.

Secondly: I am of the opinion that there are numerous benefits and instances of good in our remaining here until the Festival.

If we were to be released now, we would both lose out on all the good of this School of Joseph, and spoil Ramadan, which looks purely to the hereafter, and taint our spiritual states with worldly activities.

In accordance with "good lies in what God wishes," we shall find great joy in this, God willing.

#506

Yoksa koca Arabistan'da az bir zümre hiç dayanamayacaktı, çabuk meskenete girecekti.
Said Nursî

Sual: Küre-i Arz'ın kürevî olduğuna dair bir âyet var mı ve hangi surededir? Müstevî veya kürevî olduğunda tereddüdüm vardır.

Her hükûmetin bulunduğu arazi deniz ortasındadır. Bu denizlerin etrafını muhafazakâr neler var? Lütfen beyanını rica eder, ellerinizden öperim.

Emirdağlı Ali Hoca

Risale-i Nur bu çeşit mesaili halletmiş. Küreviyet-i Arz ülema-i İslâmca kabul edilmiş, dine muhalefeti yok. Âyetteki satıh demesi, kürevî olmadığına delalet etmiyor.

Müçtehidlerce "istikbal-i kible" namazda şart olması ve şart ise bütün erkânda bulunması sırrıyla, secde ve rükû'da istikbal-i kible lâzım geliyor.

Bu ise yerin, zeminin küreviyeti ile ve şer'an kible Kâ'be-i Mükerrerme'nin üstü tâ arşa kadar ve altı ferşe kadar bir amud-u nuranî olması, küreviyetle istikbal erkânda bulunabilir.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Mübarek ramazan-ı şerifinizi bütün ruh u canımızla tebrik ediyoruz. Cenab-ı Hak bu ramazan-ı şerifin Leyle-i Kadrini umumunuza bin aydan hayırlı eylesin, âmîn. Ve seksen sene bir ömr-ü makbul hükmünde hakkınızda kabul eylesin, âmîn.

Sâniyen: Bayrama kadar burada kalmamızın bizlere çok faidesi ve hayrı olduğuna kanaatım var.

Şimdi tahliye olsaydık, bu Medrese-i Yusufiye'deki hayırlardan mahrum kaldığımız gibi, sırf uhrevî olan ramazan-ı şerifi; dünya meşgaleleriyle huzur-u manevîmizi haleldar edecekti.

الْخَيْرُ فِي مَا اخْتَارَهُ اللَّهُ sırrıyla inşâallah bunda da hayırlı büyük sevinçler olacak.

You have also understood in the court that since they can in no way convict us with their laws, they discuss trifling things of no importance like some petty matters in some petty letters which have less connection with the law than a fly's wing. For they have found no way to attack the significant, universal matters of the Risale-i Nur.

Also their slandering my person so as to deprive it of importance instead of the widespread, general Risale-i Nur and its students is very advantageous for us; Divine Determining does not allow them to interfere with the Risale-i Nur and its students, and preoccupies them with myself.

So I say to you and to all my friends: for the well- being of you and the Risale-i Nur, I accept wholeheartedly, even with my evil- commanding soul's agreement, and with joy and gratitude, all the difficulties inflicted on my person.

Just as Paradise is not inexpensive, so Hell is not unnecessary.

The world and its tribulations are transitory and fleeting. Also, since we shall be avenged a hundred times over at the Last Judgement, and in part in this world, for the ill-treatment we receive at the hands of our covert enemies, we should feel sorry for them rather than angry.

Since the reality is this, it is truly good fortune to submit without alarm, and with caution, and perfect patience and thanks, to whatever Divine Determining has decreed for us and to trust in Divine grace, which protects us, and with truly sincere, consoling, and heartfelt friendliness and love for our brothers here, together with them busy ourselves with our supplications, which in Ramadan yield a thousandfold reward; and with our study and reading, try not to give importance to these minor passing hardships.

The Risale-i Nur's giving instruction in this most important examination and trial, and its making its enemies read it, is a significant victory for it.*

{It is certainly bad that some of our brothers are unnecessarily denying that they are students of the Risale-i Nur, especially , and that they are concealing their considerable past services. But because of that service we should forgive them and not feel angry at them.}

Said Nursi

#507

In His Name, be He glorified!
And there is nothing but it glorifies Him with praise.

My Dear, Loyal Brothers!

Firstly: It is stated in sound narrations: "Seek the Night of Power in the second half of Ramadan, especially in the last ten days."* {Bukhari, Fadl Laylat al-Qadr, 2, 3; Tahajjud, 21; Muslim, Siyam, 207-19.}

Mahkemede siz de anladınız ki, hattâ kanunlarıyla da hiçbir cihetle bizi mahkûm edemediklerinden, ehemmiyetsiz, sinek kanadı kadar kanunla teması olmayan cüz'î mektubların cüz'î hususiyatı gibi cüz'î şeyleri medar-ı bahsedip büyük ve küllî mesail-i Nuriyeye ilişmeğe çare bulamadılar.

Hem gayet küllî ve geniş Nur talebeleri ve Risale-i Nur'un bedeline yalnız şahsımı çürütmek ve ehemmiyetten iskat etmek bizim için büyük bir maslahattır ki, Risale-i Nur ve talebelerine kader-i İlahî ilişmiyor. Yalnız benim şahsımla meşgul eder.

Ben de size ve bütün dostlarıma beyan ediyorum ki: Bütün ruh u canımla hattâ nefis-i emmaremle beraber Risale-i Nur'un ve sizlerin selâmetine, şahsıma gelen bütün zahmetleri manevî sevinç ve memnuniyetle kabul ediyorum.

Cennet ucuz olmadığı gibi, Cehennem de lüzumsuz değil.

Dünya ve zahmetleri fânî ve çabuk geçici olduğu gibi, bize gizli düşmanlarımızdan gelen zulüm de mahkeme-i kübrada ve kısmen de dünyada yüz derece ziyade intikamımız alınacağından, hiddet yerinde onlara teessüf ediyoruz.

Madem hakikat budur. Telaşsız ve ihtiyat içinde kemal-i sabır ve şükürle, hakkımızda cereyan eden kaza ve kader-i İlahî ve bizi himaye eden inayet-i İlahiyeğe karşı teslim ve tevekkülle ve buradaki kardeşlerimizle de hâlisane ve tesellikârane ve samimane ve mütesanidane hakikî bir ülfet ve muhabbet ve sohbetle ramazan-ı şerifte hayrî birden bine çıkan evradlarımızla meşgul olup ilmî derslerimizle bu cüz'î, geçici sıkıntılara ehemmiyet vermemeğe çalışmak büyük bir bahtiyarlıktır.

Ve Nur'un pek ehemmiyetli bu imtihanındaki tesirli dersleri ve muarızlara kendini okutturması, ehemmiyetli bir fütihat-ı Nuriyedir.

{Haşiye: Bazı kardeşlerimizin lüzumsuz talebeliğini inkâr, hususan (.....) eskide ehemmiyetli kendi hizmet-i Nuriyelerini lüzumsuz setretmeleri gerçi çirkin, fakat onların sâbık hizmetleri için afvedip gücenmemeliyiz.}

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Rivayat-ı sahiha ile "Leyle-i Kadr'i nısf-ı âhirde, hususan aşr-ı âhirde arayınız." ferman etmesiyle,

It is therefore a great happiness to try to profit from the Night of Power, which may gain for a person an eighty-year lifetime of worship, and which is probably among the coming nights.

Secondly: According to the meaning of "Whoever believes in Divine Determining is saved from grief and sorrow," and "Look on the good side of things," and, "Those who listen to the Word and follow the best [meaning] in it; those are the ones whom God has guided, and those are the ones endued with understanding, {Qur'an, 39:18}

we should now look on the good side of everything, the aspect that affords ease of mind, so that meaningless, unnecessary, harmful, ugly, distressing, temporary circumstances do not hold our attention and preoccupy our minds.

In the Eighth Word, one man entered a garden while another left it. The fortunate man looked at the flowers and beautiful things, and relaxed and enjoyed himself.

But the unfortunate one looked only at the dirty, ugly things, although he was unable to clean them up, so he was nauseated and upset instead of resting, and then went on his way.

Now, the stages of man's social life, and especially the School of Joseph, resembles a garden. It contains both ugly and beautiful things, and distressing and happy things.

The sensible person is he who busies himself with the beautiful, happiness-inducing things, and ignores the ugly, distressing things, and offers thanks happily instead of complaining querulously.
Said Nursi

My Dear, Loyal Brothers!

Firstly: There is a strong possibility that tomorrow night is the Night of Power. Some of the scholarly authorities stated it is tomorrow.

Even if it is not in fact, since the Umma consider it to be so, God willing it will be accepted as such.

Secondly: I am anxious about the comfort of our brothers in Ward Six, where there was a disturbance.

There is a finger from outside which stirs up the prison, and particularly Ward Six. Our brothers there should be careful and cautious, and not get mixed up in anything.

bu gelecek geceler, seksen küsur sene bir ibadet ömrünü kazandıran Leyle-i Kadr'in gelecek gecelerde ihtimali pek kavî olmasından istifadeye çalışmak, böyle sevablı yerlerde bir saadettir.

Sâniyen: "Kadere iman **مَنْ آمَنَ بِالْقَدَرِ آمِنَ مِنَ الْكَدَرِ** eden gam ve hüzünden emin olur" sırrıyla, **خُذُوا مِنْ كُلِّ**

شَيْءٍ أَحْسَنَهُ "Herşeyin güzel cihetine bakınız" kaidesinin

sırrıyla, **الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ**

الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَ أُولَئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ gayet

kısacık bir meal: "Sözleri dinleyip en güzeline tâbi' olup fenasına bakmayanlar, hidayet-i İlahiyeye mazhar akıl sahibi onlardır." mealinde.

Bizler için şimdi herşeyin iyi tarafına ve güzel cihetine ve ferah verecek vechine bakmak lâzımdır ki manasız, lüzumsuz, zararlı, sıkıntılı, çirkin, geçici haller nazar-ı dikkatimizi celbedip kalbimizi meşgul etmesin.

Sekizinci Söz'de bir bahçeye iki adam, biri çıkar biri giriyor. Bahtıyarı bahçedeki çiçeklere, güzel şeylere bakar, safa ile istirahat eder.

Diğer bedbaht, temizlemek elinden gelmediği halde çirkin, pis şeylere hasr-ı nazar eder, midesini bulandırır. İstirahata bedel sıkıntı çeker, çıkar gider.

Şimdi hayat-ı içtimaiye-i beşeriyenin safhaları, hususan Yusufiye Medresesi bir bahçe hükmündedir. Hem çirkin, hem güzel, hem kederli, hem ferahlı şeyler beraber bulunur.

Âkıl odur ki; ferahlı ve güzel şeylerle meşgul olup, çirkin, sıkıntılı şeylere ehemmiyet vermez, şekva ve merak yerinde şükreder, sevinir.
Said Nursî

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Yarın gece Leyle-i Kadir olmak ihtimali çok kuvvetli olmasından bir kısım müçtehidler o geceye Leyle-i Kadr'i tahsis etmişler.

Hakikî olmasa da, madem ümmet o geceye o nazarla bakıyor, inşaallah hakikî hükmünde kabule mazhar olur.

Sâniyen: Sarsıntılı olan altıncıdaki kardeşlerimizin istirahatlarını merak ediyorum.

Bir parmak hariçten hapse, hususan altıncıya karışıyor, oradaki kardeşlerimiz dikkat ve ihtiyat edip hiç bir şeye karışmasınlar.

Thirdly: Have you sent the piece to the lawyer, to have it read to the Chairman of the Court? Also, because it is the same matter, Halil Hilmi is not only Sabri's lawyer, but everyone's.

That is how I look on him. He should now assist our first lawyer on account of all of us.

#508

Fourthly: I gave Tasköprülü Sadık Bey's introduction to Sabri to write out. If it has already been written out, the part that has been corrected should be sent to him.

A newly written-out copy should be sent to me. I have a copy of Sadık's short poem here. If you do not have a copy, I shall send it to you.

Said Nursi

My Dear, Loyal Brothers!

Firstly: I send congratulations both for your Festival, and for that of your fellow- prisoners.

I consider those who exchange greetings with you to have greeted me. It is as though I have made the Festival visits on all of them; you should know this and you should tell them.

Secondly: Due to the warning of my cast-iron stove disintegrating without reason, and our acting with complete caution and self-restraint in consequence, the force of that 'squal' was reduced a hundredfold and the gunpowder did not ignite.

Now again my water-flask disintegrating extraordinarily without reason informs us that we should again behave with perfect self-composure, patience, and caution.

It was imparted to me that covert dissemblers want to employ depraved profligates and apostacizing communists against the religiously-minded people; they are even trying to interfere here.

{Yesterday I felt happy and joyful. Then I realized that my brother in Nurs had eight months previously sent some Nurs honey in a flask to me in Emirdag.

Yesterday it arrived here from Emirdag. I told them to quickly bring it to me. I waited, but it was not brought. My happiness suddenly turned into anger.

It was the cause of that flask with the honey, which in my eyes was a hundred times more precious than the flask, being given to a stranger and sent to the market, and then the flask suddenly broke.

I have sent an amount of that sweet honey, a gift from the village of Nurs, my birthplace, so that all my brothers may have a taste of it as a 'Festival sweet.'

Sâlisen: Avukata, reise okutmak için parçayı gönderdiniz mi? Hem Halil Hilmi, vahdet-i mes'ele itibariyle yalnız Sabri'nin değil, belki umumumuzun avukatıdır.

Ben bu nazarla ona bakıyordum. Şimdi umumumuzun hesabına birinci avukatımıza tam yardım etsin.

Râbian: Taşköprülü Sadık Bey'in mukaddemesini istinsah için Sabri'ye vermiştim. Eğer yazılmışsa, tashihten geçen parça ona gönderilecek.

Yeni yazılanın bir sureti bana gönderilsin. Hem Sadık'ın manzumeciğinin yanımda bir sureti var, sizde yoksa göndereceğim.

Said Nursî

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Hem sizin, hem hapisteki arkadaşlarınızın bayramınızı tebrik ederiz.

Sizin ile bayramlaşanı, aynen benimle bayramlaşmış gibi kabul ediyorum ve umumuyla bizzât bayram ziyaretini yapmışım gibi biliniz, bildiriniz.

Sâniyen: Sebebsiz kalın demir sobamın parçalanmasıyla verdiği haber ve biz dahi o işarete binaen tam bir ihtiyat ve temkinle geçen fırtınacık, yüzden bire indi, barut ateş almadı.

Şimdi yine, sebebsiz mataramın acib bir tarzda küçücük parçalara inkısam etmesi, bize tekrar tam bir temkine ve tahammüle ve ihtiyata sarılmamızın lüzumunu haber veriyor.

Aldığım manevî bir ihtarla, gizli münafıklar, dindarlara karşı namazsız sefahetçileri ve mürted komünistleri istimal etmek istiyorlar, hattâ parmaklarını buraya da sokmuşlar.

{Bir Haşiyecik: Dün kalbimde bir ferah ve sevinç vardı. Birden baktım, Nurs'taki kardeşim, Nurs'un balını bir matara içinde sekiz ay evvel bana, Emirdağ'na göndermişti.

Dün de Emirdağ'ndan buraya geldi. Aman çabuk bana getirin dedim. Bekledim, gelmedi. O sevinç, bir hiddete döndü.

Yüz matara kadar yanımda kıymetli bulunan o ballı matarayı yabani ellere verip çarşıya gönderilmesi sebeb olup, o matara da birdenbire kırıldı.

Kırksekiz seneden beri görmediğim Nurs köyümün, meskat-i re'simin bir teberrükü olan o tatlıdan, bayram tatlısı olarak herbir kardeşim bir parçacığını tatsın diye bir mikdar gönderdim.}

My Dear, Loyal, and Unshakeable Brothers!
I congratulate you with all my heart at your quickly healing that wound of ours. I felt completely easy last night as a result.

In fact, the Medresetü'z-Zehrais expanding, and the true sincerity, self-sacrifice and abandoning of egotism, and complete humility of the Risale-i Nur circle are being adopted and are spreading.

Certainly, very petty and temporary sensitivity, irritability, and petulance cannot spoil its powerful teachings and the bonds of brotherhood. The Treatise On Sincerity is the best advice on this point.

#509

Their worst strategy now in striking at us and the Risale-i Nur and agitating us, is to make the Risale-i Nur students look coldly on each other by playing on differences in their ideas and temperaments, and to separate them from each other.

For sure, it was only a minor tiff, but only a hair on the eye causes as much pain as a stone, so that my flask gave news of it as though it was a major incident.

The late Hafiz Ali (May God be pleased with him) complaining shortly before his death about a very minor such situation has come to mind perhaps a hundred times, and saddened me.
Said Nursi

My Dear, Loyal Brothers!
I gave the students' written objections to the prison governor. I told him:

"We want to send this, together with the end part of my written objections, to the Directorate of Religious Affairs and Ankara Criminal Court, which acquitted us and our treatises,

and if it's appropriate, to send too the list of errors and corrections, but privately and just for the information."

He said: "It is appropriate." Now you may ask the lawyer to prepare several copies of the students' written objections and two copies of the list.

Also, write to the Directorate of Religious Affairs and say: since you wrote perfectly correctly in the report about Said and his friends you sent Afyon this time that it is your duty to defend scholars of religion, both the oppressed Said and his innocent companions are extremely grateful to your department.

Anyway, our case is related to religion and learning, so the Department of Religious Affairs should be concerned with it before the police, judiciary, or any other department.

Aziz, siddık, sarsılmaz kardeşlerim!
Sizi ruh u canımla tebrik ederim ki, çabuk yaramızı tedavi ettiniz. Ben de bu gece şifadan tam ferahlandım.

Zâten "Medreset-üz Zehra" tevessü' edip, hakikî ihlas ve tam fedakârane terk-i enaniyeti ve tevazu-u tâmmı daire-i Nur'da aşıyor, neşreder.

Elbette gayet cüz'î ve muvakkat hassasiyet ve titizlik ve nazlanmak, o kuvvetli dersini ve uhuvvet alâkasını bozamaz ve İhlas Lem'ası bu noktada mükemmel nâsihtir.

Şimdi en ziyade bizi ve Nurları vurmak ve sarsmak için en fena plân, Nur talebelerini birbirinden soğutmak ve usandırmak ve meşreb ve fikir cihetinde birbirinden ayırmaktır.

Gerçi gayet cüz'î bir nazlanmak oldu. Fakat göze bir saç düşse başa düşen bir taş kadar incitir ki, büyük bir hâdisе hükmünde mataram haber verdi.

Merhum Hâfız Ali'nin (R.H.) küçücük böyle bir halden, vefatından bir parça evvel şekvası, o vakitten beri belki yüz defa hatırıma gelip beni müteessir etmiş.
Said Nursî

Aziz, siddık kardeşlerim!
Talebelerin itiraznamelerini müdüre verdim. Dedim:

Diyanet Riyaseti'ne ve bize risalelerimizle beraet veren Ankara'nın Ağır Ceza dairesine -itiraznamemin âhiriyle beraber- göndermek istiyoruz.

Hem Hata-Savab Cedveli de o iki makama, fakat mahrem yalnız bera-yı malûmat olarak göndermek münasibse.

Dedi: "Münasibdir." Şimdi siz avukata deyiniz. Birkaç nüsha talebelerin itiraznamelerinin ve cedvelin iki nüsha çıkarsın.

Hem Diyanet Riyasetine yazınız ki: Ulûm-u diniye ehlini himaye etmek vazife-i zaruriyenizi Said ve arkadaşları hakkında bu defa Afyon'a gönderdiğiniz raporla mükemmel yaptığınızdan, hem mazlum Said, hem masum arkadaşları dairenize çok müteşekkir ve fevkalâde minnetdar oldular.

Zâten mes'elemiz dinî ve ilmî olmasından, her daireden ve adliye ve zabıtabadan evvel Diyanet Dairesi alâkadardır.

For this reason, both in Denizli and Afyon, we applied firstly to your department, sending our complaints to the scholars there. Write a paragraph expressing this meaning.

Said Nursi

#510

My Dear, Loyal Brother, Re'fet Bey!
Out of respect for the Qur'an of Mighty Stature, and for the sake of your relations with the Qur'an, and in honour of your twenty years of service to belief through the Risale-i Nur, quickly put an end to this apparently small, but because of the sensitivity of our situation, terrible and grievous quarrel between you. For it greatly assists the covert dissemblers who are trying to destroy us, and is like putting a match to gunpowder.

There is otherwise a strong possibility that because of an ounce of personal rights tons of harm will come to us and our service of the Qur'an and belief.

I swear that if one of you was to insult me most terribly and entirely trample my honour but not give up serving the Qur'an, belief, and the Risale-i Nur, I would forgive him and make peace with him and try not to be offended.

You know that our enemies try to take advantage of the slightest unmannerliness, so make it up quickly. Stop being petulant, which is meaningless and so harmful.

Otherwise, like Shemsi, Shefik, and Tevfik, some of us will apparently join those who oppose us, causing great harm and deficiency to our service of belief.

Up to now Divine favour has made up for any losses by bestowing numerous others who work on the same system. God willing, it will again come to our aid.

Said Nursi

My Dear, Loyal Brothers!
The governor evidently very much liked The Supreme Sign and A Guide For Youth. Now he wants The Staff of Moses (Asâ-yi Musa) and Zülfikâr. I told him that I would bring them to him.

If there are copies of them here in Afyon, set aside one each of The Staff of Moses, Zülfikâr (bound, large size), A Guide For Youth, and The Supreme Sign.

Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!
Firstly: This report has had exactly the same result as the one in Denizli.

Onun için hem Denizli'de, hem Afyon'da en evvel o dairelere müracaat edip şekvamızı oradaki âlimlere yazdık. Bu mealde bir başlık yazınız.

Said Nursî

Aziz, sıddık kardeşim Re'fet Bey!
Kur'an-ı Azîmüşşan'ın hürmetine ve alâka-i Kur'anienizin hakkına ve Nurlar ile yirmi sene zarfında imana hizmetinizin şerefine, çabuk bu dehşetli, zahiren küçücük fakat vaziyetimizin nezaketine binaen pek elîm ve feci' ve bizi mahva çalışan gizli münafıklara büyük bir yardım olan birbirinden küsmekten ve baruta ateş atmak hükmündeki gücenmekten vazgeçiniz ve geçiriniz.

Yoksa bir dirhem şahsî hak yüzünden, bizlere ve hizmet-i Kur'anîyeye ve imaniyeye yüz batman zarar gelmesi - şimdilik- ihtimali pek kavîdir.

Sizi kasekle temin ederim ki; biriniz bana en büyük bir hakaret yapsa ve şahsımın haysiyetini bütün bütün kırsa, fakat hizmet-i Kur'anîye ve imaniye ve Nuriyeden vazgeçmezse ben onu helâl ederim, barışırım, gücenmemeğe çalışırım.

Madem cüz'î bir yabaniilikten düşmanlarımız istifadeye çalıştıklarını biliyorsunuz, çabuk barışınız. Manasız, çok zararlı nazlanmaktan vazgeçiniz.

Yoksa bir kısmımız Şemsi, Şefik, Tevfik gibi; muarızlara sureten iltihak edip, hizmet-i imaniyemize büyük bir zarar ve noksanîyet olacak.

Madem inayet-i İlahîye şimdiye kadar bir zayiata bedel çokları o sistemde vermiş. İnşâallah yine imdadımıza yetişir.

Said Nursî

Aziz, sıddık kardeşlerim!
Müdür, Âyet-ül Kübra ve Rehber'i çok beğenmiş. Şimdi Asâ-yı Musa ve Zülfikâr'ı istiyor. Ben de söz verdim "Sana getirteceğim."

Eğer burada Afyon'da varsa; bir Asâ-yı Musa, bir Zülfikâr (cildli, büyük) bir Rehber, bir Âyet-ül Kübra ısmarlayınız.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!
Evvelâ: Bu raporun neticesi aynen Denizli'dekinin aynıdır.

They have exonerated us on the points on which we have been charged, but in order to ingratiate themselves with them and show that they are not Nurjus, and due to a vein of Wahhabism, they have attacked us with a few scholarly criticisms.

I reckon this report arrived before the indictment was written, for the indictment includes some points from it.

In which case our list of errors and corrections answers them completely. What do you think of this? Also, what are my new replies like? Are they apt? I wrote them very hastily when in a wretched state.

Bizi medar-ı ittiham noktalardan tebrie etmek içinde onlara hoş görünmek ve Nurcu olmadıklarını göstermek fikriyle, Vehhabilik damarıyla, bir parça ilmî tenkidîyle hücum etmişler.

Tahminimce bu rapor iddianameden evvel buraya gelmiş ki, bazı noktaları iddianame ondan almış.

Öyle ise, cedvelimiz onlara dahi tam cevabdır. Siz nasıl bilirsiniz? Hem yeni cevabımız nasıldır, iyi midir? Pek acele ve perişan bir halde yazdım.

www.risaleglobal.com

Secondly: Up to now they were apparently preoccupied with our persons, and the questions of a political society, a sufi order, and a few unimportant private letters.

But now, with seizing The Illuminating Lamp (Siracü'n-Nûr) and The Six Attacks (Hücumat-i Sitte), and the experts' committee directing attention to the Risale-i Nur, and the machinations of our covert enemies, the Risale-i Nur has been attacked in a sort of way, which is a means of ensuring tranquillity in this country.

So as with many times previously, at exactly the same time as the country was being attacked in this way, two severe earthquakes occurred, just as I was writing that discussion.

This affirmed me, saying: "There is no need to write it." So I did not write any more. Then today I heard that there is fear of war.

So I said to the person in charge here: "Whenever the Risale-i Nur is attacked, the earth either becomes angry, or there is fear of war.

We have experienced numerous such events so that no possibility of chance remained, and these have been pointed out to the courts."

That is to say, my terrible anxiety about the Risale-i Nur recently, and the jealous criticisms of the experts' committee, and the confiscation of an important part of the Risale-i Nur, although I did not realize it, coincided with The Illuminating Lamp—which is like acceptable alms-giving and a means of repelling disaster—disappearing behind the veil of concealment, the earthquake, and fear of the outbreak of war.

Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

Do not worry, we are under Divine protection. There are numerous instances of mercy interspersed among the outward difficulties.

The experts' committee was obliged to object to one piece, but certainly they have become Nurju's at heart.

Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal, Unshakeable, Undismayed Brothers, who would never give up working for the hereafter for this fleeting world!

Don't be upset at remaining here a little longer and their wanting to extend our case somewhat. On the contrary, be pleased, like me.

Sâniyen: Şimdiye kadar zahiren bizim şahıslarımızla ve cem'iyet ve tarikat ve cüz'î bazı hususî mektublar ile bizimle meşgul oluyordular.

Şimdi Siracünnur, Hücumat-ı Sitte'nin müsadereyle ve ehl-i vukufun Nurlara nazarı çevirmeleriyle ve gizli düşmanlarımızın desiseleriyle bu vatanın bir medar-ı rahatı olan Risale-i Nur'a bir nevi hücum olmasından;

şimdiye kadar çok defa olduğu gibi, aynen bu memlekete bu hücumun aynı zamanında hem iki şiddetli zelzele -ki ben o bahsi yazarken- geldi.

Beni tasdik edip, "yazıya lüzum yok" dedi. Ben de daha yazmadım. Bugün de işittim ki, harb korkusu başlamış.

Ben de buranın âmirine dedim: Şimdiye kadar ne vakit Nurlara hücum edilse, ya zemin hiddet eder veya harb korkusu başlar.

Tesadüf ihtimali kalmayacak derecede çok hâdiseleri gördük ve mahkemelere dahi gösterildi.

Demek bugünlerde, bilmediğim halde Nurlar hakkında şiddetli telaşım ve ehl-i vukufun hasudane tenkidleri ve Nur'un bir mühim mecmuasının müsadere, sadaka-i makbule mahiyetinde musibetlerin def'ine bir vesile olan Siracünnur tesettür perdesinin altına girdi, zelzele ve harb korkusu başladı.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Merak etmeyiniz, biz inayet altındayız. Zahiren zahmetler altında rahmetler var.

Ehl-i vukufu mecbur etmişler ki, bir parçasını çürütsünler. Elbette onların kalbleri Nurcu olmuş.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık, sarsılmaz, telaş etmez, âhireti bırakıp fânî dünyaya dönmez kardeşlerim!

Bir parça daha burada kalmaktan, mes'elemizi bir derece genişlendirmek istemelerinden mahzun olmayınız. Bilakis benim gibi memnun olunuz.

For since life never stops and rushes to extinction, in places of tribulation such as this it becomes eternal through the fruits its yields for the hereafter. Moreover, the circle the Risale-i Nur teaches is expanding.

For example, the scholars of the experts' committee are being obliged to study The Illuminating Light with close attention.

Also, it is possible that if we were released now, it would cause deficiencies in our work for the cause of belief in one or two respects. Although the distress I suffer far exceeds yours, I do not want to be released.

So as far as you can, try to endure it patiently and become accustomed to this sort of life, and to find solace and ease of mind by writing out the Risale-i Nur and reading it.

Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

Firstly: If necessary, I can send you two copies of the list of errors and corrections from the end of the defences, which I have here in the new letters.

They are to be sent to the Directorate of Religious Affairs in addition to the reply to the experts' committee, and to the Ankara Criminal Court.

A copy of the reply to the experts' committee should also be given to the court here.

Second: It's good that they have expanded our case. Up to now they had made it appear minor and unimportant in order to devalue it, but secretly were giving it much importance.

The situation now will be more advantageous for our work in the way of belief and the Qur'an, God willing.

Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

Firstly: If it had been free this year perhaps some of us would have made the Hajj. God willing, our intention will be accepted as though we had made it, and in these distressing conditions our service of belief and the Risale-i Nur will yield the high reward of the Hajj.

#513

Secondly: Since we have repeatedly said that "the Risale-i Nur is a powerful and true Qur'anic commentary," it was imparted to me that I should explain a fact, since some inattentive people do not know the full meaning of this. The fact is this:

Madem ömür durmuyor, zevale koşuyor. Böyle çilehanede, uhrevî meyveleriyle bâkileşiyor. Hem Nur'un ders dairesi genişliyor.

Meselâ; ehl-i vukufun hocaları, tam dikkatle Siracünnur'u okumağa mecbur oluyorlar.

Hem bu sırada çıkmamızla, bir-iki cihetle hizmet-i imaniyemize bir noksan gelmek ihtimali var. Ben sizlerden şahsen çok ziyade sıkıntı çektiğim halde çıkmak istemiyorum.

Siz de mümkün olduğu kadar sabır ve tahammüle ve bu tarz-ı hayata alışmağa ve Nurları yazmak ve okumaktan teselli ve ferah bulmağa çalışınız.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Yanımda bulunan yeni harfle müdafaatın âhirindeki cedvelden iki tanesini, ehl-i vukufa cevabla beraber

Diyanet Riyasetine ve Ankara'nın Ağır Ceza Mahkemesine göndermek için lüzum varsa size göndereceğim.

Hem ehl-i vukufa cevabın bir sureti buradaki mahkemeye verilsin.

Sâniyen: Mes'elemizi genişlettirmeleri hayırdır. Şimdiye kadar kıymetini düşürmek fikriyle zahiren küçük, ehemmiyetsiz gösterip gizli çok ehemmiyet veriyordular.

Şimdi bu vaziyet, inşaallah hizmet-i imaniye ve Kur'aniye hakkında daha ziyade hayırlı ve faideli olacak.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Bu sene serbest olsaydık belki bir kısmımız hacca gidecekti. İnşâallah bu niyetimiz bilfiil gitmiş gibi kabul olup, bu sıkıntılı halimizde hizmet-i imaniye ve Nuriyemiz öyle büyük bir hac sevabını verecek.

Sâniyen: "Risale-i Nur Kur'anın çok kuvvetli, hakikî bir tefsiridir" tekrar ile dediğimizden, bazı dikkatsizler tam manasını bilemediğinden bir hakikatı beyan etmeğe bir ihtar aldım. O hakikat şudur:

There are two sorts of Qur'anic commentaries:
The first is the well-known sort of commentary.
Commentaries of this sort expound and elucidate the
Qur'an's phraseology, words, and sentences.

The second sort explain, prove, and elucidate with
powerful arguments the Qur'an's truths related to belief.
This sort has great importance.

Sometimes the well-known, externalist commentaries
include this sort in summary fashion.

But the Risale-i Nur has made it its basis directly, and is a
commentary on the Qur'an's meanings which silences
obstinate philosophers in unprecedented manner.

Thirdly: This morning I was going to write something, but
did not. Now the same matter has come up, and the clerk
Sâlim Bey gave permission. Husrev and Tahiri should
come tomorrow in order to write a petition to the Cabinet.
Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!
Is it us and the Risale-i Nur who are the most harmful
things around so that all other writers are free to write and
all classes of people are free to meet together?

But without religious education, Muslims cannot be
governed except by means of absolute despotism and
absolute bribery.

For just as up to the present no Muslim has ever become
a true Christian or Jew, they rather become irreligious
and completely corrupted;

so a Muslim cannot become a communist; he turns into
an anarchist and can be governed by nothing other than
absolute despotism.

We Risale-i Nur students are working both for
government, and public order, and the happiness of the
country and nation.

Those opposed to us are irreligious anarchists and
enemies of the country and nation. It is essential that the
Government should not interfere with us, but protect and
assist us.

Said Nursi

#514

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!
Firstly: Their releasing publishers of the Risale-i Nur like
Re'fet, Edhem, the Çalışkan's, and Burhan shows that it is
not forbidden to disseminate the Risale-i Nur and the
court does not intervene.

Tefsir iki kısımdır:

Birisi: Malûm tefsirlerdir ki, Kur'an'ın ibaresini ve kelime
ve cümlelerinin manalarını beyan ve izah ve isbat ederler.

İkinci kısım tefsir ise: Kur'anın imanî olan hakikatlarını
kuvvetli hüccetlerle beyan ve isbat ve izah etmektir. Bu
kısımın pekçok ehemmiyeti var.

Zahir malûm tefsirler, bu kısmı bazan mücmel bir tarzda
dercediyorlar.

Fakat Risale-i Nur; doğrudan doğruya bu ikinci kısmı esas
tutmuş, emsalsiz bir tarzda muannid feylesofları susturan
bir manevî tefsirdir.

Sâlisen: Sabahleyin birşey yazacaktım, kaldı. Şimdi aynı
mes'ele çıktı, kâtib Sâlim Bey izin verdi. Yarın Heyet-i
Vekile'ye bir istida yazmak için Hüsrev ve Tahirî yanıma
gelsinler.
Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!
Acaba ortalıkta en ziyade zararlı biz ve Nurlar mıdır ki, her
muharrir serbest yazıyor ve her sınıf müdahalesiz
toplanma yapıyor.

Halbuki din terbiyesi olmasa, Müslümanlarda istibdad-ı
mutlak ve rüşvet-i mutlakadan başka çare olamaz.

Çünkü nasıl bir Müslüman, şimdiye kadar hakikî Yahudi
ve Nasrani olmaz belki dinsiz olur, bütün bütün bozulur.

Öyle de bir Müslüman, Bolşevik olamaz. Belki anarşist
olur, daha istibdad-ı mutlakdan başka idare edilmez.

Biz Nur talebeleri hem idareye, hem asayişe, hem vatan
ve milletin saadetine çalışıyoruz.

Karşımızdaki dinsiz anarşist ve millet ve vatan
düşmanlarıdır. Hükûmet bize ilişmek değil, tam himaye ve
yardım etmek elzemdir.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!
Evvelâ: Re'fet, Edhem ve Çalışkanlar ve Burhan gibi Nur
naşirlerini tahliye etmeleri gösteriyor ki, Nurların intişarı
yasak değil ve mahkeme ilişemiyor.

It is also a sign that it has decided that there is no political society.

Also, since in prolonging our case it has attracted widespread attention to the Risale-i Nur, and is like a general invitation to read it and an official advertisement, and it has excited the desire of the needy to study it, it has been led to benefits for us and the believers far surpassing our tribulations and losses.

It is a sign, God willing, that this sacred instruction will have the effect of an atom bomb against the aggressive troops of misguidance, who are on the assault at this time throughout the earth in the most widespread and terrible fashion.

Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear Brothers Re'fet, Mehmed Feyzi, Sabri!

I received a severe warning and sign, and earnestly request of you for the sake of the Risale-i Nur and out of respect for this Festival and for the sake of our old rights that you try to heal this awesome new wound of ours.

For our covert enemies are following two plans: one is to destroy my character with insulting treatment, and the second is to make us feel coldly towards each other.

To criticize, object to, and be offended at chiefly Husrev is to cause division amongst us. I tell you that if Husrev had a thousand faults, I would still be chary of opposing him.

For to oppose him now is to directly oppose the Risale-i Nur and myself and to support those who have ruined us. It is a terrible betrayal so that an extraordinary thing happened to me for no reason like my stove disintegrating.

I am also of the opinion that the last torments to have been inflicted on me resulted from your meaningless and very harmful lack of solidarity.

A fearful finger is stirring things up here, especially in Ward Six. Don't make me weep this Festival. Quickly make heart-felt peace!

Said Nursi

#515

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

I wanted only two or three of our brothers to be released today.

But the Divine favour that looks to us left them behind here for their own good. It is absolutely essential that our present situation is maintained for around three weeks.

Hem cem'iyetçilik bulunmadığına bir karar alâmetidir.

Hem mes'elemizi uzatmada, Nurlara nazar-ı dikkati geniş bir dairede celbetmesinden, onları okumasına bir umumî davet ve resmî bir ilânât hükmünde işiten müştakların okumak heveslerini tahrik ettiğinden, sıkıntımızdan, zarardan yüz derece ziyade bize ve ehl-i imana menfaatlere vesiledir.

Zâten bu zamanda, en geniş daire-i zeminde, en dehşetli ve küllî bir hücumda tecavüz eden dalalet ordularına karşı böyle kudsî bir ders, bu suretle atom bombası gibi inşaallah tesirini göstermeğe bir işarettir.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim Re'fet, Mehmed Feyzi, Sabri!

Ben şiddetli bir işaret ve manevî bir ihtarla sizin üçünüzden Risale-i Nur'un hatırı ve bu bayramın hürmeti ve eski hukukumuzun hakkı için çok rica ederim ki, dehşetli yeni bir yaramızın tedavisine çalışınız.

Çünkü gizli düşmanlarımız iki plânı takib edip.. biri beni ihanetlerle çürütmek; ikincisi, mabeynimize bir soğukluk vermektir.

Başta Hüsrev aleyhinde bir tenkid ve itiraz ve gücenmek ile bizi birbirimizden ayırmaktır. Ben size ilân ederim ki; Hüsrev'in bin kusuru olsa ben onun aleyhinde bulunmaktan korkarım.

Çünkü şimdi onun aleyhinde bulunmak, doğrudan doğruya Risale-i Nur aleyhinde ve benim aleyhimde ve bizi perişan edenlerin lehinde bir azim hıyanettir ki, benim sobamın parçalanması gibi acib, sebebsiz bir hâdisе başıma geldi.

Ve bana yapılan bu son işkence dahi, bu manasız ve çok zararlı tesanüdsüzlüğünüzden geldiğine kanaatım var.

Dehşetli bir parmak buraya, hususan altıncıya karışıyor. Beni bu bayramımda ağlatmayınız, çabuk kalben tam barışınız.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Ben bugün yalnız iki-üç kardeşimizin tahliyelerini isterdim.

Fakat hakkımızdaki inayet-i İlahiye onların menfaati için geri bıraktı. Ve yirmi gün kadar, bizim bu vaziyetimiz lâzım ve elzemdir.

For our being together for this Festival is necessary both for us, and the Risale-i Nur, and for our work, and for our physical and spiritual comfort,

and so that we can receive a full share of the Hajjis' prayers, and to save the treatises that have been sent to Ankara from being confiscated,

and so that those who pity us in our plight and embrace the Risale-i Nur may increase in number,

and it can be a proof that we did not have recourse to the traitors to the country, nation, and religion by consenting to serious errors of the present.

Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

Unable to endure —due to their vein of Wahhabism— Imam 'Ali's (May God be pleased with him) earnest interest in and appreciation of the Risale-i Nur, and influenced by the groundless suspicions that last year caused Zamzam water to be poured away and this year prevented people going to make the Hajj, the experts' committee directed their unfair, incorrect, and unjustifiable jealous criticisms at the Fifth Ray.

At this time of suspicion and alarm, the safest place for us is prison. God willing, the treatises of the Risale-i Nur will win the freedom of both us and themselves.

Since under these harsh conditions in the face of so many opponents they are making themselves read in unprecedented fashion, and making their students work in prison in various ways, and through Divine favour not allowing them to be ruined;

we are bound to be content with this much and to offer thanks instead of complaining. It is because of this contentment that I am able to endure all my severe distress. I do not interfere in God's concerns.

Said Nursi

#516

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

Of these two copies, one is mine and one is the governor's. Correct the governor's copy according to the copy that has my handwriting on it.

While studying The Supreme Sign this time, I saw that the Second Station until the end, and the 'conversation' at the end, were of the greatest importance, and I profited from them enormously.

Çünkü bu bayramda beraber bulunmamız hem bize, hem Nurlara, hem hizmetimize, hem manevî ve maddî istirahatımıza

ve hacıların dualarından tam bir hisse almamıza ve Ankara'ya gönderilen Risale-i Nur'un müsadereyen kurtulmasına

ve bizim mazlumiyetimize acıyıp Nurlara sarılanların çoğalmasına

ve hazır büyük hatalara rıza ile vatan ve millet ve din hainlerine dehalet etmediğimize bir hüccet olması lâzımdı.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Ehl-i vukufun insafsızca ve hatalı ve haksız tenkidleri, Vehhabîlik damarıyla İmam-ı Ali'nin (Radiyallahü Anhü) Nurlarla ciddî alâkasını ve takdirini çekemeyerek ve geçen sene zenzem suyunu döktüren ve bu sene hacı men'eden evhamın tesiri altında o yanlış ve hasudane itirazları Beşinci Şua'a etmişler.

Bu sırada, böyle evhamlı ve telaşlı bir zamanda, bizim için en selâmetli yer hapistir. İnşâallah Nurlar, hem kendimizin, hem kendilerinin serbestiyetini kazandıracaklar.

Madem emsalsiz bir tarzda, çok ağır şerait altında, pek çok muarızlar karşısında bu derece Nurlar kendilerini okutturuyorlar.. talebelerini hapiste çeşit çeşit suretlerde çalıştırıyor, perişaniyetlerine inayet-i İlahiye ile meydan vermiyorlar;

biz bu dereceye kanaat edip şekva yerinde şükretmekle mükellefiz. Benim bütün şiddetli sıkıntılara karşı tahammülüm bu kanaattan geliyor. Vazife-i İlahiyeye karışmam.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Bu iki nüshanın biri benimdir, biri müdüründür. Başta benim hattımla yazısı bulunan nüshaya göre müdürün nüshasını tashih ediniz.

Ben bu defa Âyet-ül Kübra'yı mütalaa ederken, İkinci Makamını -âhire kadar- ve âhirdeki manevî muhavereyi pekçok ehemmiyetli gördüm ve çok istifade ettim.

One of you should read and the other listen, so that you can profit too. In addition to doing the corrections, our brothers should not remain idle, but should study in pairs.

Secondly: My copy of the Tenth Word, the notebook here containing letters, and the rest should not get lost nor remain idle. I am leaving it to Ceylan to supervise this.

Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

While reading Jaljalutiya now, it was imparted to me the moment this question occurred to me: "I wonder what the relationship is between sura **thumma nun** in the phrase **Bi-haqqi tabaraka thumma nun wa sa'il**, at the twenty-sixth degree, which indicates the Treatise On Divine Determining?"

I saw when reading the start of that **Sura, Nun. By the pen and by the [record] which men write**, {Qur'an, 68:1} that it is the word **Nun** that is the origin, basis, pre-eternal source, and eternal master of all pens, writing, and books, and indicates the pen of Divine Determining, and light, and the light of pre- eternal knowledge.

That is, just as **By the [winds] that scatter broadcast** {Qur'an, 51:1} looks to the Treatise On Minute Particles with a powerful relation inferring an indication, so does the word **Nun** look to the Treatise On Divine Determining with a powerful indication.

Said Nursi

#517

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal, Unshakeable Brothers!

Firstly: In accordance with the meaning of "Good is in what God wishes," there is good in our case being delayed.

My heart and the Risale-i Nur's freedom demanded that it should be thus.

By consoling each other, strengthening each other's morale, and scholarly debate and pleasant conversation,

and by writing out and studying the Risale-i Nur, you will be successful in attracting Divine mercy, which erases the point of difficulty, and transforming these transitory hours into eternal ones.

Sizin istifadeniz için biri okusun, biri dinlesin. Tashihle beraber muattal kalmasınlar, ikîşer kardeşlerimiz mütalaa etsinler.

Sâniyen: Bana ait Onuncu Söz ve buradaki mektublar defteri ve saire zayı' olmasın ve muattal kalmasın. Ben nezaretini Ceylan'a bırakmışım.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Ben şimdi Celcelutiye'yi okurken, بِحَقِّ تَبَارَكَ ثُمَّ نُونٍ وَ

سَائِلِ cümlesinde Risale-i Kader'e işaret eden ve

yirmialtıncı mertebede ثُمَّ نُونُ Suresi Kader Sözüyü

münasebeti nedir, kalbime gelmesi ânında ihtar edildi: "O surenin başını oku!"

Ben de okurken gördüm ki: ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ âyeti bütün kalemlerin ve tastir ve kitabetlerin aslı, esası, ezeli me'hazı ve sermedî üstadı kaderin kalemi ve Nur ve ilm-i ezelinin nuruna işaret eden ن kelimesidir.

Demek وَالذَّارِيَّاتِ Zerrat Risalesi'ne işareti gibi kuvvetli

bir münasebetle, ن kelimesi Risale-i Kader'e kuvvetli

işaretle bakar.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık, sarsılmaz kardeşlerim!

Evvelâ: الْحَيُّ فِي مَا اخْتَارَهُ اللَّهُ sırınca mes'elemizin te'hirinde hayır var.

Kalbim ve Nurların serbestiyeti öyle istiyordu.

Siz hem birbirinizi teselli, hem kuvve-i maneviyeyi takviye, hem tatlı sohbetle müzakere-i ilmiye,

hem Nurların yazması ve mütalaalarıyla bu geçici zahmetin noktasını siler rahmet yapmağa, bu fâni saatleri bâki saatlere çevirmeğe muvaffak olursunuz inşaallah.

Secondly: Since we exchanged the Festival greetings in the temporary prison of the court, as a Festival sweet I sent what is for me the very meaningful honey from the village of Nurs together with the Zamzam water which Zübeyir, the hero from Konya, brought me.

Put the water in the flask of honey and mix them together. Then leave the Zamzam in it, and drink it with good health.

Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

An important and meaningful question was asked by someone important. He asked me:

“You are not a political society and three courts of law have acquitted you on that point, and this has also been established because six provinces which have kept you under surveillance for twenty years have not made any accusations in connection with it.

Nevertheless, there is a wondrous attachment between Nurjus that is not found in any political society or group. We would like to have this difficulty solved for us.”

In reply I said this: “That is true, the Nurjus are not a political society of any sort or a group organized for any political, worldly, negative, personal, or communal interests, and they could not be thus.

They are the sons and daughters and grandchildren of the old heroes of this land, the millions of Islamic devotees who with perfect joy sacrificed their lives to win the rank of martyrdom. They have inherited their vein of self-sacrifice so that

they display this wondrous attachment, and in Denizli Court caused this impotent, wretched brother of theirs to declare on their account:

“Let our heads also be sacrificed for a truth for which millions of heroic heads have been sacrificed!”

He said this in their name, leaving the court in astonished and appreciative silence.

#518

That is to say, among the Nurjus are true, sincere, positive devotees who act solely for God’s pleasure and the hereafter,

so that the fearsome secret societies of the Masons, communists, corrupters, atheists, godless, and Tashnaks have found no means to oppose them, and so want to ruin and scatter them through ‘flexible’ laws by deceiving the Government and judiciary.

Sâniyen: Madem bayramlaşmamız mahkemenin muvakkat hapis menzilinde oldu, ben de bayram tatlısı olarak; Konya kahramanı Zübeyr’in bana getirdiği zemzem ile Nurs Karyesi'nin bence çok manidar balını gönderdim.

Siz bal matarasına su koyun, karıştırınız. Sonra zemzemi içine bırakınız, kemal-i âfiyetle içiniz.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Ehemmiyetli bir taraftan, ehemmiyetli ve manidar bir sual edilmiş. Bana sordular ki:

"Sizin cem'iyet olmadığınız, üç mahkeme o cihette beraet vermesiyle ve yirmi seneden beri tarassud ve nezaret eden altı vilayetin o noktadan ilişmemeleriyle tahakkuk ettiği halde,

Nurcularda öyle hârika bir alâka var ki hiç bir cem'iyette, hiçbir komitede yoktur. Bu müşkili halletmenizi isteriz." dediler.

Ben de cevaben dedim ki: Evet Nurcular cem'iyet memiyet, hususan siyasî ve dünyevî ve menfî ve şahsî ve cemaatî menfaat için teşekkül eden cem'iyet ve komite değiller ve olamazlar.

Fakat bu vatanın eski kahramanları kemal-i sevinçle şehadet mertebesini kazanmak için ruhlarını feda eden milyonlar İslâm fedailerinin ahfadları, oğulları ve kızları, o fedailik damarından irsiyet almışlar ki,

bu hârika alâkayı gösterip Denizli Mahkemesinde bu âciz biçare kardeşlerine bu gelen cümleyi onlar hesabına söyllettirdiler:

"Milyonlar kahraman başlar feda oldukları bir hakikata başımız dahi feda olsun"

diye onlar namına söylemiş, mahkemeyi hayret ve takdirle susturmuş.

Demek Nurcularda hakikî, hâlis, sırf rıza-yı İlahî için ve müsbet ve uhrevî fedailer var ki;

mason ve komünist ve ifsad ve zındıka ve ilhad ve Taşnak gibi dehşetli komiteler o Nurculara çare bulamayıp hükûmeti, adliyeyi aldatarak lastikli kanunlar ile onları kırmak ve dağıtmak istiyorlar.

God willing, they can do nothing, only be the reason for the devotees of the Risale-i Nur and of the faith increasing in number.”

Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

I am going to relate to you a question and answer of forty years ago which resembles that of yesterday.

In those days of long ago, since the Old Said's students' passionate attachment to their Master was such they would sacrifice their very lives for him, the Old Said was able to halt the Armenian Tashnak revolutionaries around Van and Bitlis, where they were very active, and was able to suppress them to a degree.

He found Mauser rifles for his students, and for a while his medrese was like a barracks with guns and books side by side. Then a General from the army came and saw them and said:

“This isn't a medrese, it's a barracks.” Because of the Bitlis Incident he became suspicious, and ordered that they collected up our rifles.

A month or two later, the Great War broke out and I reclaimed my rifles. Anyway...

They asked me in connection the above: “The Armenian revolutionaries, among whom are fervent devotees ready to sacrifice their lives, are frightened of you,

so that when you climb the mountain Erek Dagı near Van, they withdraw and go elsewhere.

What force do you have that makes them do that?”

In reply I told them: “Since the Armenian devotees display this wondrous self-sacrifice for the fleeting life of this world and the temporary interests of trifling, negative nationalism, and attack us,

surely the students, who strive for everlasting life and the positive interests of vast, sacred Islamic nationhood and believe that the appointed hour cannot be changed, will not lag behind those devotees.

If necessary, Impotently, I say in the name of my brothers: if necessary, we shall overtake them and advance far beyond them, God willing.

We shall show that we are the heirs of our forefathers both in religion, and in heroism.

İnşâallah bir halt edemezler. Belki Nur'un ve imanın fedailerini çoğaltmağa sebebiyet verecekler.
Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Dünkü suale benzer, kırk sene evvel olmuş bir sual ve cevabı size hikâye edeceğim.

O eski zamanda, Eski Said'in talebeleri üstadlarıyla şiddet-i alâkaları, fedailik derecesine geldiğinden, Van, Bitlis tarafında Ermeni komitesi, Taşnak fedaileri çok faaliyette bulunmasıyla Eski Said onlara karşı duruyordu, bir derece susturuyordu.

Kendi talebelerine mavzer tüfekleri bulup medresesi bir vakit asker kışlası gibi silâhlar, kitaplarla beraber bulunduğu vakit, bir asker feriki geldi, gördü dedi:

"Bu medrese değil, kışladır." Bitlis hâdisesi münasebetiyle evhama düştü, emretti: "Onun silâhlarını alınız." Bizden ellerine geçen onbeş mavzerimizi aldılar.

Bir-iki ay sonra harb-i umumî patladı. Ben tüfeklerimi geri aldım. Her ne ise...

Bu haller münasebetiyle benden sordular ki: "Dehşetli fedaileri bulunan Ermeni komitesi sizden korkuyorlar ki;

siz Van'da Erek Dağı'na çıktığınız zaman, fedailer sizden çekinip dağılıyorlar, başka yere gidiyorlar.

Acaba sizde ne kuvvet var ki öyle oluyor?"

Ben de cevaben diyordum: "Madem fâni dünya hayatı, küçücük ve menfî milliyetin muvakkat menfaati ve selâmeti için bu hârika fedakârlığı yapan Ermeni fedaileri karşımızda görünürler.

Elbette hayat-ı bâkiyeye ve pek büyük İslâm milliyet-i kudsiyesinin müsbet menfaatlerine çalışan ve "Ecel birdir" itikad eden talebeler, o fedailerden geri kalmazlar.

{(Haşiye): Kardeşlerim namına âcizane diyorum ki: Lüzum olursa, inşâallah çok ileri geçeceğiz.

Bizler dinde olduğu gibi, kahramanlıkta da ecdadımızın vârisleri olduğumuzu göstereceğiz.}

they unhesitatingly and proudly sacrifice the certain appointed hour and few years of illusory outward life for millions of years of true life and the well-being and interests of thousands of millions of their fellow believers.”
Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal, Faithful, Kindly Brothers!

For two days I have felt an aching in my head and nerves from 'flu.

And needing the consolation and companionship in such circumstances of meeting with friends, I was constricted by the terrible loneliness and isolation.

Complaints like the following occurred to me: “Why do we suffer this torment? How does it benefit our work?”

Then this morning the following was imparted to me: for us to be set this rigorous examination, and to be struck on the touchstone numerous times to see clearly whether we are gold or brass, and to be tried unfairly in every respect,

and to be passed through ever finer sieves three or four times to see whether our evil-commanding souls take a share or are playing any tricks,

is extremely necessary for our service, which should be purely and solely in the name of truth and reality, so that Divine Determining and dominical grace permit it.

For by being exhibited in this field of trial and examination confronted by obdurate, unjust enemies and their pretexts, everyone has understood that

there is no trickery, no egotism, no malice, no worldly or personal interests, nor those that look to the hereafter, mixed in with our service, and that it is completely sincere and proceeds from truth and reality.

If it had remained concealed, it could have been given numerous meanings.

The mass of believers would not have had confidence in it.

They would have said: “Perhaps they are deceiving us,” and the elite too would have had their suspicions.

Thinking that “perhaps they are acting the same as some of those who sell themselves to acquire spiritual rank for themselves and to win confidence,” they would not feel completely certain about it.

Now, following the examination, even the most stubborn and obdurate person is compelled to submit. If your hardship is one, your profits are a thousandfold. God willing.
Said Nursi

Lüzum olsa o kat'î ecelini ve zahîrî birkaç sene mevhum ömrünü, milyonlar sene bir ömre ve milyarlar dindaşların selâmetine ve menfaatine tereddüdsüz, müftehirane feda ederler.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık, vefadar ve şefkatli kardeşlerim!

İki gündür hem başımda, hem a'sabımda tesirli bir nezle ağrısı var.

Böyle hallerde bir derece dostlarla görüşmekten teselli ve ünsiyet almağa ihtiyacım içinde acib tecrid ve yalnızlık vahşeti beni sıktı.

Böyle bir nevi şekva kalbe geldi: "Neden bu tazib oluyor, hizmetimize faidesi nedir?"

Birden bu sabah kalbe ihtar edildi ki: Siz bu şiddetli imtihana girmek ve inceden inceye sizi kaç defa "altun mu, bakır mı" diye mehenge vurmak

ve her cihette sizi insafsızca tecrübe etmek ve nefislerinizin hisseleri ve desiseleri var mı yok mu üç-dört eleklerle elenmek;

hâlisane, sırf hak ve hakikat namına olan hizmetinize pekçok lüzumu vardı ki; kader-i İlahî ve inayet-i Rabbaniye müsaade ediyor.

Çünkü böyle meydan-ı imtihanda inadcı ve bahaneci insafsız muarızların karşısında teşhir edilmesinden herkes anladı ki:

Hiç bir hile, hiç bir enaniyet, hiçbir garaz, hiçbir dünyevî, uhrevî ve şahsî menfaat karışmayarak, tam hâlis, hak ve hakikattan geliyor.

Eğer perde altında kalsaydı, çok manalar verilebilirdi.

Daha avam-ı ehl-i iman itimad etmezdi.

"Belki bizi kandırırlar" der ve havas kısmı dahi vesvese ederdi.

Belki bazı ehl-i makamat gibi kendilerini satmak, itimad kazanmak için böyle yapıyorlar diye daha tam kanaat etmezlerdi.

Şimdi imtihandan sonra, en muannid vesveseli dahi teslime mecbur oluyor. Zahmetiniz bir, kârınız bindir inşaallah.

Said Nursî

...

Just when with their stringent prohibitions they were trying to scare people everywhere away from me, the advertisement in the newspaper about the incident when I was a prisoner-of-war has increased their interest.

Yesterday, three officials who are in favour of insulting my person said in the prison yard:

"The people gather when Said appears at the window, and they look at him. He must not stand at the window or we'll change his ward." The Chief Warder said this.

But don't you worry at all. I have decided to endure all difficulties.

God willing, through the blessings of your prayers, the distress will turn into joy.

Essentially, the incident is true, but because I had no witnesses, I never described it in detail.

I did not realize that a squad had come to execute me; I understood later.

I did not know that the Russian Commander then said some things in Russian by way of apology.

That is to say, the Muslim Major who was present and who reported the incident to the newspaper understood; apparently the Commander said several times: "Forgive me!"

My brothers! When I am busy with the Risale-i Nur, the distress diminishes.

That means, our duty is to be occupied with its treatises and to give no importance to passing things, and to offer thanks in patience.

Said Nursi

An Astonishing Trait in Bediuzzaman's Character

[This appeared in the 15th Teshrin-i Evvel, 1948 number of the magazine Ehl-i Sünnet. It was written by the magazine's owner, who is a lawyer.]

Bediuzzaman was taken prisoner the same day that I was wounded and captured in Bitlis during the First World War.

He was sent to Siberia, to one of the big prisoner- of-war camps. I was on the island of Nangün near Baku.

One day, Nicola Nicolayavich visited the camp in order to inspect the prisoners. While passing in front of Bediuzzaman, Bediuzzaman ignored him, not so much as stirring a finger.

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Esaretimdeki hâdisenin gazete ile ilânı şiddetli yasaklarla ahaliyi her tarafta bizden kaçırmağa çalışmakla beraber teveccüh-ü âmmeyi ziyadeleştirmiş.

Bize, hususan şahsıma ihanet etmeğe tarafdâr üç resmî adam dün avluda demişler:

"Said pencereden görüldüğü vakit ahali toplanıp ona bakıyor, pencerede durmasın. Yoksa koğuşunu değiştiriniz." diye baş gardiyan söyledi.

Hiç merak etmeyiniz. Ben her sıkıntıya tahammüle karar vermişim.

Duanız bereketiyle inşâallah sıkıntılar sevinçlere dönecekler.

O esaret hâdisesi aslı doğrudur. Fakat şahidim olmadığından tafsilen beyan etmemiştim.

Yalnız bir manga beni i'dam etmek için geldiğini bilmiyordum, sonra anladım.

Ve Rus Kumandanı tarziye için Rusça birşeyler söyledi, ben bilemedim.

Demek hazır bulunan ve bu hâdiseyi gazeteye ihbar eden müslüman yüzbaşı anlamış ki, kumandan tekrar tekrar "Affet" demiş.

Kardeşlerim, ben Nurlarla meşgul oldukça sıkıntılar azalıyor.

Demek vazifemiz Nurlarla iştigaldir ve geçici şeylere ehemmiyet vermemek ve sabır ve şükretmektir.

Said Nursî

Bediüzzaman'ın akıllara hayret veren bir seciyesi

[Ehl-i Sünnet mecmuasının 15 Teşrin-i evvel 1948 tarihli nüshasında neşredilmiştir. Ehl-i Sünnet gazetesi sahibi avukat bir zâtın makalesidir.]

Ben Birinci Cihan Harbinde Bitlis mevkiinde yaralı olarak esir olurken, Bediüzzaman da o gün esir düşmüştü.

O Sibiry'a gönderilmiş, en büyük esirler kampında idi. Ben Bakü'nün Nargin adasında idim.

Günün birinde esirleri teftişe gelen ve kampı gezerken Bediüzzaman'ın önünden geçen Nikola Nikolaviç'e o hiç ehemmiyet vermiyor ve yerinden kımlıdanmıyor.

This attracted the the Commander-in-Chief's attention.
On some pretext, he passed by a second time, and again
Bediuzzaman did not stir.

He passed by a third time, and stopped, then the
following exchange ensued:

“Do you know who I am?”

Başkumandanın nazar-ı dikkatini çekiyor. Tekrar bir
bahane ile önünden geçiyor. Yine kımıldanmıyor.

Üçüncü defasında önünde duruyor, tercüman vasıtasıyla
aralarında şöyle bir muhavere geçiyor:

-Beni tanımadılar mı?

www.risaleglobal.com

“Yes, I know. You are Nicola Nicolayavich, the Czar’s uncle and Commander-in- Chief of the Caucasian Front.”

“So why do you insult me?”

“Forgive me, but I have not insulted you. I merely doing what my beliefs demand.”

“What do your beliefs demand?”

“I am a Muslim scholar. I have belief in my heart. Someone with belief in his heart is superior to one without belief.

If I had risen to my feet, I would have been disrespectful to my beliefs. I did not stand up for that reason.”

“In that case, by saying that I am without belief, you are insulting both my person, and the army to which I belong, and my nation, and the Czar. A military court will be set up at once and you shall be interrogated.”

On this command, a military court was set up.

The Turkish, German, and Austrian officers in the headquarters all pleaded with Bediuzzaman to apologize to the Commander-in-Chief. He replied like this:

“I want to travel to the realm of the hereafter, to the presence of God’s Messenger (PBUH), and I have to have a passport. I can’t act contrarily to my beliefs.”

No one could open their mouths in the face of this, and awaited the results.

The interrogation ceased, and they passed a sentence of execution for insulting the Russian Czar and army.

Bediuzzaman said cheerfully to the officer leading the squad that came to carry out the sentence: “Allow me fifteen minutes to perform my duties.” He took the ablutions, then while performing two rak’ats of prayers, Nicola Nicolayavich appeared. He said:

“Forgive me! I supposed you acted as you did to insult me, so I had you tried according to the law.

But now I realize that you were merely acting out of your beliefs and were carrying out what they enjoin.

The judgement is quashed. You are worthy of respect for the firmness of your belief. I disturbed you, again, forgive me.”

A Major, one of Bediuzzaman’s companions, described this high trait of his character and firmness of religion, which is a worthy example for all Muslims, as he himself witnessed it.

When I heard it, involuntarily my eyes filled with tears. Abdurrahim *

-Evet tanıdım. Nikola Nikolaviç, Çar’ın dayısıdır. Kafkas cephesi başkumandanıdır.

-O halde ne için hakaret ettiler?

-Hâyır, affetsinler ben kendilerine hakaret etmiş değilim. Ben mukaddesatımın emrettiğini yaptım.

-Mukaddesat ne emrediyormuş?

-Ben müslüman âlimiyim. Kalbimde iman vardır. Kendisinde iman olan bir şahıs, imanı olmayan şahıstan efdaldır.

Ben ona kıyam etseydim, mukaddesatıma hürmetsizlik yapmış olurum. Onun için ben kıyam etmedim.

-Şu halde, bana imansız demekle benim şahsımı, hem ordumu, hem de milletimi ve Çar’ı tahkir etmiş oluyor. Derhal divan-ı harb kurulunda isticvab edilsin.

Bu emir üzerine divan-ı harb kuruluyor.

Karargâhtaki Türk, Alman ve Avusturya zabıtları, ayrı ayrı Bediüzzaman’a rica ederek başkumandana tarziye vermesi için ısrar ediyorlar. Verdiği cevap bu oluyor:

-Ben âhiret diyarına göçmek ve huzur-u Resulullah’a varmak istiyorum. Bana bir pasaport lâzımdır. Ben imanıma muhalif hareket edemem.

Buna karşı kimse sesini çıkarmıyor, neticeyi bekliyor.

İsticvab bitiyor. Rus Çarını ve Rus ordusunu tahkir maddesinden i'dam kararını veriyorlar.

Kararı infaz için gelen bir manga askerin başındaki subaya kemal-i şetaretle: "Müsaade ediniz, onbeş dakika vazifemi ifa edeyim." diye abdest alıp iki rek'at namaz kılarak, Nikola Nikolaviç geliyor, kendisine hitaben:

-Beni affediniz! Sizin beni tahkir için bu hareketi yaptığınızı zannediyordum. Hakkınızda kanunî muamele yaptım.

Fakat şimdi anlıyorum ki, siz bu hareketinizi imanınızdan alıyorsunuz ve mukaddesatın emirlerini ifa ediyorsunuz.

Hükmünüz ibtal edilmiş, dinî salahatinizden (sâlihliğinizden) dolayı şâyan-ı takdirsiniz; sizi rahatsız ettim, tekrar tekrar rica ediyorum beni affediniz."

Bütün müslümanlar için şâyan-ı misal olan bu salabet-i diniye ve yüksek seciyeyi, arkadaşlarından bir yüzbaşı, müşahedesine müsteniden anlatıyordu.

Bunu duydukça ihtiyarsız olarak gözlerim yaşla doldu. Abdurrahim *

*{Ustad did not ask for this article to be published in the newspaper, but being both of great interest, and an instructive example, and very exciting, it has been included here.

Husrev}

#522

My Brothers!

I have no appetite, and because gifts upset me I have sent you my share, which consists of three portions of butter, a basket of grapes, a bag of apples, two packets of tea, and sugar.

I was going to give them to you as a gift, but I asked, and you have some too.

With the money from them I am going to buy things like yoghurt, eggs, and bread, so the Medresetü'z-Zehra is not displeased at me, saying that I did not eat the gifts.

Sell them to the needy, cheaply, and to the deserving, so that the gifts of the Medresetü'z-Zehra and its branches will be blessed in two respects, and be healing for both me and those who receive them.

Let Husrev supervise it, and Ceylan and Hıfzı sell them.
Said Nursi

My Dear, Loyal Brothers!

Firstly: The following was imparted to me in connection with the newspaper article about me:

an imperious Russian Commander swallowed his anger in the face of the dignity of your belief, and apologized,

so if the officials who have seen the truly powerful, sincere teachings—a hundred times better than I could give—of the Risale-i Nur which gain firm belief for a person, persist in their obduracy and do not see the matter fairly, certainly no punishment other than Hell could purify them.

The penalty for such a vast crime could not be paid in a brief lifetime.

For if oil goes bad, it is inedible; it is not like milk and yoghurt. God willing, the Risale-i Nur will save most of them, before they are corrupted.

Secondly: Let Mehmed Feyzi write to Bedri and tell him that I am including all those he mentioned in his letter in my prayers. They too should pray for me.

Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

Firstly: It has been imparted to me that I should describe the astonishing and instructive treatment I have received during my two periods of captivity. As follows:

*{Gazetenin bu fıkrasının yazılmasını Üstadımız emretmedikleri halde, hem çok merakaver, hem çok ibretamiz, hem çok heyecan verici olmasından buraya yazılmıştır.

Hüsrev}

Kardeşlerim!

Hem benim iştiham kesildiği, hem hediye bana dokunduğu için benim hisseme düşen üç parça yağ ve bir sepet üzüm ve bir kese elma ve iki paket çay ve şekeri size gönderdim.

Ben sizlere teberrük verecektim. Fakat sordum, sizinki de var.

Hem ben onların fiatıyla yoğurt, yumurta, ekmek gibi şeyleri alacağım, tâ Medreset-üz Zehra benden gücenmesin, "Teberrükümü yemedi."

Hem muhtaca, hem bir parça ucuz, hem lâyıklara satınız ki; iki cihetle Medreset-üz Zehra ve şubelerinin hediyeleri tam mübarek, hem bana, hem alanlara ilâçlı bir teberrük olsun.

Hüsrev nezaretçi ve Ceylan, Hıfzı satıcı olsun.
Said Nursî

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Hakkımda gazete münasebetiyle şimdi ihtar edildi ki:

Rus'un cebbar bir kumandanı, gösterdiği izzet-i imaniye karşısında hiddetini bırakıp tarziye verdiği halde..

Risale-i Nur'un gayet kuvvetli, şahsımın yüz derece fevkinde hâlisane salabet-i imaniye derslerini gören resmî memurlar kalben insafa gelmezler ve inadında devam etseler; elbette Cehennem'den başka hiç bir ceza onları temizlemez.

Muvakkat bir ömürde bu azîm hatanın cezası yerleşmez.

Çünkü bir yağ bozulsa, daha yenilmez. Süt, yoğurt gibi değil. İnşâallah Nurlar onların çoğunu bozulmadan kurtarmış.

Sâniyen: Mehmed Feyzi Bedriye'ye yazsın ki, ben onun mektubunda bulunan bütünleri duama dâhil ediyorum, onlar da bana dua etsinler.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Medar-ı ibret ve hayret iki esaretimde şahsıma karşı bir muameleyi beyan etmek ihtar edildi. Şöyle ki:

I was in a ward in Kosturma in Russia together with ninety other officers who were being held as prisoners-of-war.

#523

I used to give them religious instruction from time to time.

One day the Russian commander came and he saw this, and said:

“This Kurd was made a militia commander and he slaughtered many of our men. Now he’s giving political instruction here. I am forbidding this. He must give no instruction.”

Two days later he again came, and this time permitted it, saying: “Since what you are teaching is not political, but religious and moral, you may continue.”

During my second captivity, here in this prison, the court officials forbade one of my close brothers to come to me, although he has listened to my reading from the Risale-i Nur for twenty years, and himself reads better than I do. Neither did they permit those who attend to my essential needs to come, lest they received instruction from me.

However, the Risale-i Nur leaves no need for other teaching, and we have no other teachings, and we have no secrets that have not been divulged.

Anyway, certain circumstances have made me cut a long story short.

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

Two or three times I have been afflicted with an important state of mind.

Thirty years ago it made me leave Istanbul’s glittering social life while I was in the Darü’l- Hikmeti’l-İslâmiye and took me up the high hill known as Yûsha Tepesi, where it did not even permit me to have the late Abdurrahman, who was in Istanbul and was the first student and hero of the Risale-i Nur, with me to attend to my needs. Now the first stages of a state of mind similar to that revolution of the spirit, which showed up the nature of the New Said, have begun in me. I reckon it is a sign a Third Said will appear, who will abandon the world altogether.

That means, the Risale-i Nur and its heroic students will perform my duties, and no need remains for me.

Anyway, all the comprehensive parts of the Risale-i Nur and all its unshakeable, sincere students give instruction far better than me.

Said Nursî

In His Name, be He glorified!

Rusya’da Kosturma’da doksan esir zabitlerimizle beraber bir koğuşta idik.

Ben o zabitlerimize arasıra ders veriyordum.

Bir gün Rus kumandanı geldi, gördü, dedi:

"Bu Kürd gönüllü alay kumandanı olup çok askerimizi kesmiş. Şimdi de burada siyasî ders veriyor. Ben yasak ediyorum, ders vermesin."

İki gün sonra geldi, dedi: "Madem dersiniz siyasî değil, belki dinîdir, ahlâkîdir; dersine devam eyle." izin verdi.

İkinci esaretimde: Bu hapiste iken yirmi sene derslerimi dinlemiş ve benden daha güzel ders veren bir has kardeşimin ve zarurî hizmetimi gören hizmetçilerimin benim yanıma gelmeleri adliye memuru tarafından yasak edildi, tâ benden ders almasınlar.

Halbuki Nur Risaleleri başka derslere hiç ihtiyaç bırakmıyor ve hiçbir dersimiz kalmamış ve hiç bir sırrımız gizli kalmamış.

Her ne ise bu uzun kıssayı kısa kesmeye bir hal sebep oldu.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

İki-üç defadır ehemmiyetli bir halet-i ruhiye bana ârız oluyor.

Aynı otuz sene evvel İstanbul’da beni Yuşa Dağı’na çıkarıp İstanbul’un, Dâr-ül Hikmet’in cazibedar hayat-ı içtimaiyesini bıraktırap hattâ İstanbul’da bulunan Nur’un birinci şakirdi ve kahramanı olan merhum Abdurrahman’ı dahi zarurî hizmetimi görmek için de yanıma almağa müsaade etmeyen ve Yeni Said mahiyetini gösteren acib inkılab-ı ruhînin bir misli, şimdi mukaddematı bende başlamış. Ve üçüncü bir Said ve bütün bütün târik-i dünya olarak zuhuru bir işaret tahmin ediyorum.

Demek Nurlar ve kahraman şakirdleri benim vazifelerimi yapacaklar, daha bana hiç ihtiyaç kalmamış.

Zâten Nur’un her bir câmi’ cüz’ü ve sarsılmayan hâlis şakirdlerinin her birisi, benden daha mükemmel ders verir.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Firstly: I have surmised from a number of signs that of the collections that have been published, it is the Guide For Youth that they give most importance to.

#524

I reckon that Hüve Nüktesi (The Air: A Window Onto Divine Unity) has broken the backs of our covert atheist enemies, and smashed the idol of Nature, their foundation and support.

For although it was to an extent possible to hide that idol in the dense earth, it was impossible to do so in the transparent air.

As a result, because of their obdurate disbelief and apostasizing obstinacy, they are deceiving the judiciary and inciting it against us.

God willing, the Risale-i Nur will induce the members of the judiciary to look on us favourably, and will make this attack come to nothing too.

Secondly: Now, both the Ehl-i Sünnet magazine, and the newspaper here, and Zübeyir's fiery reply, and their preoccupation with the Risale-i Nur have been effective advertisements for it.

You take a look at the pieces about us that would please me, in my place, and then inform me of them.
Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers, Mehmed, Mustafa, Ibrahim, and Ceylan!

Firstly: Yesterday I saw you engrossed in conversation, I was delighted and pleased.

I listened happily as though I was at your side.

Then suddenly I saw that there were people listening to you on both sides. It continued half an hour.

I was worried and said to myself: it is possible that among those listening is a spy who will make a mountain out of a molehill and give the wrong meanings.

He may be listening carefully, but because of their lack of caution and enjoyment, the brothers who are chatting are not looking at them or being careful. I sent this as an answer.

Thanks be to God, I knew that nothing harmful had been said, but we have to be cautious at this sensitive time.

Secondly: I understood from a letter written by Hoja Hasan that his good opinion of me is a hundred times greater than my due, and that he will be a publisher of the Risale-i Nur who works on the same system as the hero of Denizli, the late Hasan Feyzi.

Evvelâ: Ben bazı emarelerle tahmin ederim ki, neşredilen mecmualarımızdan en ziyade Rehber'e ehemmiyet veriyorlar.

Ben zannederim ki; "Hüve Nüktesi" gizli zındık düşmanlarımızın bellerini kırmış, onların istinadgâhı olan tabiat tagutunu dağıtmış,

kesif toprakta bir derece saklayabilirken şeffaf havada - Hüve Nüktesi'nden sonra- hiç bir cihetle o tagutu saklamak imkânı kalmamış ki,

küfr-ü inadî ve temerrüd-ü irtidadî sebebiyle adliyei aldatıp aleyhimize sevk ediyorlar.

İnşâallah Nurlar adliyeleri lehine çevirip onların bu hücumunu dahi akîm bırakacaklar.

Sâniyen: Bu sırada, hem Ehl-i Sünnet gazetesi, hem buranın gazetesi, hem Zübeyr'in hararetli mukabelesi, Nurlarla iştigalleri güzel bir ilânât hükmüne geçtiler.

Benim bedelime, benim hoşuma giden bize dair bahislerine bakınız, bana bildiriniz.
Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, siddık kardeşlerim Mehmed, Mustafa, İbrahim, Ceylan!

Evvelâ: Dün dördünüzün hararetli sohbetini gördüm, çok sevindim, memnun oldum.

Ben de yanınızda bulunuyorum gibi ferahla dinledim.

Birden baktım ki, iki tarafınızda sizi dinleyenler var. Yarım saat devam etti.

Merak ettim, kalben dedim: Habbeyi kubbe yapan ve yanlış mana veren bir casus, dinleyenler içinde bulunmak ihtimali var ki,

dikkatle kulak veriyor ve konuşan kardeşler ihtiyatsızlıklarından ve sohbetin keyfinden hiç onlara bakmıyorlar, dikkat etmiyorlar diye size cevap gönderdim.

Elhamdülillah bir zararlı konuşma olmadığını bildim. Bu nazık sırada ihtiyat lâzımdır.

Sâniyen: Hoca Hasan'ın haddimden yüz derece ziyade bir hüsn-ü zan ile yazdığı bir mektubundan bildim ki, aynen Denizli kahramanı merhum Hasan Feyzi sisteminde bir Nur naşiri olacak.

God willing, other Hasan Feyzi's like him will emerge in Afyon too and it will not lag behind Denizli, and will transform our hardships into mercy.

Said Nursi

#525

My Brothers!

I have not been curious about the newspapers, but articles supporting us appearing at this time in both Ehl-i Sünnet and Sebil-ür-Resad has confused those jealous people who oppose us and the covert hostile atheists.

The possibility that they might try to silence those friends made me anxious.

Said Nursi

In His Name, be He glorified!

Some true solace, which reduces to nothing our distressing tribulations

The First: Our troubles being transformed into mercy.

Second: The pleasure to be found within the justice of Divine Determining, and the relief felt in submitting to it.

Third: The joy resulting from the Divine favour particular to the Nurjús.

Fourth: The pleasure of our tribulations being transitory and passing.

Fifth: Significant rewards.

Sixth: Not interfering in God's concerns.

Seventh: Suffering only little difficulty and slight wounds in the face of even the severest attacks.

Eighth: These hardships being very minor in comparison with those others suffer.

Ninth: Happiness at the effects of the widespread advertising of the Risale-i Nur, which arise from the exacting test and examination of serving the Risale-i Nur and belief.

These nine spiritual joys are a salve and medicine so soothing and sweet they are indescribable; they ease our terrible pains.

Said Nursi

My Dear, Loyal, Steadfast Brothers!

With all their stratagems, the dissemblers' attacks these last ten months and their getting hold of an official has not shaken even the youngest student. Their slanders are insignificant.

#526

İnşâallah onun gibi Afyon'da dahi Hasan Feyziler çıkacaklar. Afyon Denizli'den geri kalmayacak, zahmetimizi rahmete çevirecek.

Said Nursî

Kardeşlerim!

Ben gazeteleri merak etmezdim. Fakat bu sırada hem Ehl-i Sünnet, hem Sebilürreşad'ın lehimizdeki yazıları herhalde aleyhimizdeki kıskançları ve gizli düşman zındıkları şaşırtmış.

Bunlar o dostları susturmak için çalışmak ihtimali beni meraklandırdı.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Sıkıntılı musibetlerimi hiçe indiren bir hakikatlı tesellidir

Birinci: Hakkımızda zahmet rahmete dönmesi.

İkinci: Kader adaleti içinde rıza ve teslim ferahı.

Üçüncü: İnayet-i hâssanın Nurcular hakkında hususiyetindeki sevinç.

Dördüncü: Geçici olmasından zevalinde lezzet.

Beşinci: Ehemmiyetli sevablar.

Altıncı: Vazife-i İlahiyeye karışmamak.

Yedinci: En şiddetli hücumda en az meşakkat ve küçük yaralar.

Sekizinci: Sair musibetzedelere nisbeten çok derece hafif.

Dokuzuncu: Nur ve iman hizmetinde şiddetli imtihandan çıkan yüksek ilânâtın tesiratındaki sürur.

Dokuz aded manevî sevinçler, öyle teskin edici bir merhem ve tatlı bir ilâçtır ki; tarif edilmez, ağır elemelerimizi teskin ediyor.

Said Nursî

Aziz, sıddık, metin kardeşlerim!

On aydan beri, münafıkların bir resmî memuru elde edip bütün desiseleriyle yaptıkları hücum en küçük bir şakirdi sarsmadı. O iftiraları hiç hükmündedir.

In the face of the hundred lies of his that we proved, he found one single error he said was contrary to the facts, in one of our letters, that a newspaper had reported that the former governor had been promoted.

But the error was the newspaper's. Anyway... such slanders from such people have virtually no effect on us, and, God willing, they will cause no harm to the Risale-i Nur circle.

As I told you before, don't give any importance to the written calumnies of that official, don't let them confuse your ideas.

If there is any legal point the reply to which is not found in my defence, give a brief answer.

And say: "Said says: So as not to vex the three courts which acquitted us, nor be in contempt of them, I am not going to afford importance to that malicious indictment by replying to it.

My long defence, especially the ten points showing the ten ways it is illegal, furnishes a complete and apt reply."

In His Name, be He glorified!

Firstly: It is an instance of Divine favour that I did not hear that man's slanderous indictment. I would otherwise have spoken vehemently.

I would have said to the Chairman of the Court: I am taking you to court, that is, you and your injustice to the Supreme Tribunal at the Last Judgement, and I am taking your contempt of the law to the court of this world.

And the reason I said I have no lawyer was to tell them that he is the lawyer of all of us in general matters, and only I can reply to the attacks on my person. You may tell Ahmed Hikmet this.

Secondly: Our former defences are sufficient to answer the prosecutor's charges.

Thirdly: Mustafa Osman and Ceylan wrote and told me what they thought of it and that it had caused them no discomfort, and that it would have no adverse effects in the Risale-i Nur circle either.

I saw the hero Tahiri. He had the same idea. I was curious as to what Husrev, the Feyzi's, and Sabri thought.

Fourthly: I reckon it is because disbelief and misguidance now attack us in the form of secret societies and political groups that Divine Determining makes them torment us with this extreme tyranny and accusation of being a political society.

That means there is overriding need for the believers to be united. We were unaware of that fact, so received the blow of justice from Divine Determining.
Said Nursi

İsbat ettiğimiz onun yüz yalanına karşı, bir gazetenin sâbık valinin tekaüde sevkini bir mektubumuzda bulup hilaf-ı vaki'dir diye birtek yanlış bulmuş.

Halbuki o yanlış, o gazeteyle aittir. Her ne ise; böylelerden böyle iftiralar, binden bir tesiri bize olmadığı gibi, inşâallah daire-i Nur'a da zararı olmayacak.

Size söylediğim gibi, memurun iftiranamesine çok ehemmiyet vermeyiniz, zihninizi bulandırmasın.

Eğer müdafaatımda cevabı bulunmayan kanunî nokta varsa, kısa cevap verirsiniz.

Hem deyiniz: "Said der ki: Bizi ve Nurları beraet ettiren üç mahkemeyi kızdırmamak, tenkis etmemek için o garazkârane iddianameye karşı cevap verip ehemmiyet vermeyeceğim.

Büyük müdafaatım, hususan on vecihle kanunsuzluğa tam ve mükemmel bir cevaptır."

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Evvelâ: Bir inayettir ki, o adamın müfteriyane iddianamesini işitemedim. Yoksa şiddetle konuşacaktım.

Reise, seni mahkemeye veriyorum, yani haksızlığınla mahkeme-i kübraya ve kanunsuzluğunla dünya mahkemesine.

Ve avukatım yok dediğimden maksad, o umumumuzun küllî mes'eledede vekilimizdir, benim hususî şahsıma gelen hücumu ancak ben mukabele edebilirim, demektir. Ahmed Hikmet'e bildiriniz.

Sâniyen: Savcının isnadatına karşı eski müdafaatımız kâfi midir?

Sâlisen: Mustafa Osman, Ceylan nasıl telakki ettiklerini ve hiç bulantı onlara vermediklerini ve daire-i Nur'da dahi fena tesir etmeyeceğini bana yazdılar.

Kahraman Tahir'i gördüm. O da öyle telakki etmiş. Hüsrev ve Feyzi'leri ve Sabri'yi merak ettim.

Râbian: Zannederim ki, şimdi küfür ve dalalet, komiteler ve cem'iyetler şeklinde hücum ettikleri içindir ki; kader-i İlahî, bunlara bu eşedd-i zulüm ile bir cem'iyet isnadıyla bizi tazib ettiriyor.

Demek şimdi ehl-i imanın ittihadına pekçok lüzum var. Biz o hakikatı bilmediğimiz için kaderin adalet tokadını yeriz.
Said Nursî

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

Firstly: When there is a despotic Cabinet which prevents people going on the Hajj, pours away Zamzam water, permits us to be treated extremely unjustly, attaches no importance to Zülfikâr and The Illuminating Lamp (Siracü'n-Nûr) being seized, promotes the officials who torment us maliciously and illegally, and does not hear the loud weeping through the tongue of disposition at the oppression in our house, at such a time, the best place to be is prison.

Only, if it was possible, it would best if we were transferred to another prison.

Secondly: Just as they force the most unsuitable people to read the most confidential treatises, so they insist and force us to be a political society.

But we felt no need at all to be a political society or secret revolutionary group of any sort.

For among the Nurjus, through sincerity and self-sacrifice, the Islamic brotherhood of the unified community of believers has unfolded to a high degree.

With the powerful devotion they have inherited from their millions of forefathers, the Risale-i Nur students are bound to a truth for which their forefathers sacrificed their lives,

and this has left no need up to now for any society, official or political, secret or open, or any revolutionary group.

This means there is now a need, for Divine Determining has set them to pester us.

They tyrannize us with accusations of an imaginary political society.

And Divine Determining deals us a slap with their hands, saying: "Why haven't you had complete sincerity, perfect solidarity, or been a perfect 'God's party'?", and it has acted in justice.

Said Nursi

In His Name, be He glorified!

...

Firstly: I know that you are not in need of consolation. Strengthen one another's morale, and that will be sufficient.

The lines I have hanging on the wall opposite me are sufficient for me.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Haccı men'eden, zemzemi döktüren, hakkımızda eşedd-i zulme müsaadekâr davranan ve Zülfikar ve Siracünnur'un müsaaderesine ehemmiyet vermeyen ve bizi garazkârane, kanunsuz tazib eden memurları terfi ettirip hanemizden çıkan mazlumane lisan-ı hal ile yüksek ağlamamızı ve sesimizi işitmeyen bir müstebid kabinenin zamanında en rahat yer haptir.

Yalnız mümkün olsa başka hapse naklolsak, tam selâmet olur.

Sâniyen: Onlar nasıl zorla en mahrem risaleleri en nâmahreme okuttular.. öyle de, zorla ısrar edip bizi cem'iyet yapmağa mecbur ediyorlar.

Halbuki cem'iyet ve komiteciliğe hiç ihtiyacımızı hissetmiyorduk.

Çünkü ittihad-ı ehl-i iman cemaatindeki uhuvvet-i İslâmiye; Nurcularda pek hâlisane, fedakârane inkişaf ettiği gibi

ve eski ecdadlarımızın kemal-i aşkla ruhlarını feda ettikleri bir hakikata Nur şakirdleri o milyonlar kahraman ecdadlarından irsiyet aldıkları kuvvetli bir fedailik ile o hakikata bağlanmaları,

şimdiye kadar resmî veya siyasî, gizli ve aşikâr cem'iyetler ve komiteciliğe ihtiyaç bırakmıyordu.

Demek şimdi bir ihtiyaç var ki, kader-i İlahî onları bize musallat ediyor.

Onlar mevhum bir cem'iyet isnadıyla zulmederler.

Kader ise, "neden tam ihlasla, tam bir tesanüdle, tam bir hizbullah olmadınız?" diye bizi onların elleriyle tokatladı, adalet etti.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: Sizi teselliye muhtaç bilmiyorum. Birbirinizin kuvve-i maneviyenizi takviye edersiniz, o kâfidir.

Karşımdaki levha dahi bana kâfi geliyor.

It has been understood that this last attack was completely unjustifiable and illegal intimidation, and the result of groundless suspicions and weakness.

However, the stand of the people and police was a sort of objection to that meaningless attack.

Secondly: Is my defence adequate to reply to the new charges as well? Also, are Zübeyir and the lawyers working? They are not anxious, are they? They should not worry at all.

#528

In view of the matters with which they have charged us, they should charge all those who share in the brotherhood of belief, and even all the congregations and imams, and the students of all masters and teachers.

This means that their opponents have gained considerable power so that instead of actual incidents they are utilizing possibilities in this panicky way and attacking us with extraordinary delusions.

Thirdly: My own view is that we should remain in prison till the spring. Anyway everything comes to a standstill in winter.

God willing, Divine favour will again come to our aid.
Said Nursi

[One of Husrev's letters]

In His Name, be He glorified!

Our Beloved Master!

While the main duty of the scholars of the experts' committee was to defend and protect the believers and especially those who uphold the Qur'an, with their biased reports about us they have driven the Afyon legal authorities to investigate us in the closest detail; have kept you, our beloved Master, under the severest repression for eight months; been the cause of the imprisonment of us students being drawn out; and have studied the undeniably miraculous truths of the Risale-i Nur in a spirit of jealousy.

Doubtless, your writings replying to their reports, which incited Afyon Court against us, were the work of your compassion.

Let alone defending you, our beloved Master, who for twenty-five years has been struggling against our covert enemies with a handful of students, and the Risale-i Nur, which comprises the Qur'an's most important truths,

although it is your right to ask numerous questions of these scholars who have formed a front against us in this our most perilous time, your very minor questions will do nothing except warn them.

Bu son hücumda, tam haksız ve kanunsuz, yalnız evhamdan ve za'fiyetten gelen bir korkutmak olduğu anlaşıldı

ve ahalinin ve zabitanın vaziyeti, o manasız hücumla bir itiraz hükmünde idi.

Sâniyen: Benim müdafaatım yeni isnadata dahi kâfi gelir mi? Hem Zübeyir ve avukatlar çalışıyorlar mı? Telaşları yok mu? Hiç merak etmesinler.

Bize medar-ı mes'uliyet ettiği maddelere göre, bütün uhuvvet-i imaniyeyi taşıyanları, hattâ bütün imamların cemaatlerini ve bütün üstad ve muallimlerin talebelerini dahi mes'ul etmek lâzım gelir.

Demek muhalifleri çok kuvvet bulmuşlar ki, bütün bu telaşlı ve imkânâtı vukuat yerinde istimal ederek acib evhamla bize hücum ettiler.

Sâlisen: Benim kendi kanaatım, tâ bahara kadar hapiste kalmak gerektir. Zâten kışta herşey tevakkuf eder.

İnşâallah inayet-i İlahiye yine imdadımıza yetişir.
Said Nursî

(Hüsrev'in bir mektubudur)

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Sevgili Üstadımız Efendimiz!

Garazkâr raporlarıyla hakkımızda Afyon adliyesini pek büyük bir dikkate sevkeden ve sekiz aydan beri şiddetli bir tazyik altında siz sevgili üstadımızı yaşatan, biz talebelerinizle birlikte Afyon hapsinde temadi-i mevkufiyetimize sebep olan ve Nur'un kabil-i inkâr olmayan mu'ciznüma hakikatlarını hasudane nazarla mütalaa eden ehl-i vukuf ülemasına, siz sevgili üstadımız, hem Risale-i Nur yirmibeş seneden beri sükût etmiş iken, o muhterem allâmelerin ehl-i imanı, hususan hamele-i Kur'anı müdafaa ve muhafaza en büyük vazifeleri iken,

Afyon adliyesini aleyhimize teşvik edip tahrik eden raporlarına karşı siz sevgili üstadımızı esefle mukabeleye mecbur eden yazılarınız şefkatinizin eseri olduğu şübhesizdir.

Yirmibeş seneden beri, zaman zaman gizli düşmanlarınıza karşı bir avuç talebenizle mücadeleye giren siz sevgili üstadımızı ve Kur'anın en büyük hakikatlarını muhtevi Risale-i Nur'u müdafaa etmek şöyle dursun,

en tehlikeli vakitlerimizde cephe alan bu âlimlere karşı pekçok sualleri sormak hakkınız iken, pek cüz'î sualleriniz, o âlimleri ikazdan başka birşey olmayacak.

The ‘special favour,’ which is a supreme Divine bounty and, arising from sources of which we have much need in these sensitive times, transforms our despair into pride, has again been manifested here in Afyon Prison.

The earth, which has not trembled for eight months, again became angry today and twice shook as you were describing the earthquakes which occur when you our beloved Master and the Risale-i Nur are attacked. We too witnessed it,

and it strengthened our hope. It pitied your apparent aloneness in the face of the fearsome onslaughts of the cruel enemies thirsting to destroy you. It had physical compassion on your powerlessness, came to your assistance, and with the quaking earth affirmed the rightness of your cause.

#529

Giving the good news of “Victory is ours,” which through a Divine, angelic power, issues from your blessed pen, it made us truly grateful to our beloved Master.

The Enduring One, He is the Enduring One,
Your very faulty student, Husrev

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brothers!

Firstly: What is necessary are caution, composure, and consultation.

Secondly: It was imparted to me that Zübeyir was given to me in place of my late nephew Abdurrahman, and Ceylan, in place of my late nephew Fuad. So here I am handing over my work to them.

Thirdly: I have been informed that the judges of the court have made a pretext of the letter I wrote and was put at the head of hardworking but incautious Ahmed Feyzi’s Mâidetü’l-Kur’an. Saying: “Said affirms the eulogies and the other things written about him,” they have made it a reason for my conviction.

I repeatedly said that before anything else Ahmed Feyzi should explain it—that the letter was written in order to not accept the other letters about him, and so that he should modify the other part of it—nevertheless he wrote things unnecessarily that make them angry.

If he had a thousand faults, I would not be offended at him, but he should be wary of acting boldly and incautiously, lest harm comes to the Risale-i Nur.

Fourthly: Brother Ahmed Feyzi, the hero of the Feyzi’s, should behave exactly like Tahiri in Tahiri’s ward, which is his medrese,

Böyle en nazik zamanlarda muavenetinize pekçok muhtaç olduğumuz menba'lardan doğan ümitsizliklerimizi büyük bir izzete tebdil eden ve pek büyük bir ihsan-ı İlahî olan inayet-i hâssa, bu Afyon hapsinde tekrar kendini gösterdi.

Sekiz aydan beri titremeyen zemin, siz sevgili üstadımıza, Risale-i Nur'a hücum zamanlarında, gizli düşmanların hücumu ile gelen zelzeleleri yazarken, bugün yine zemin hiddet edip iki defa şiddetli bir surette titremesiyle bizi de şahid göstermiş,

ümidlerimizi takviye etmiş, imhanıza susayan insafsız düşmanlarınızın en dehşetli savletleri karşısında zahiri kimsesizliğinize şefkat etmiş, maddeten aczinize merhamet etmiş, imdadınıza yetişmiş, titreyen zemin ile davanızın doğruluğunu tasdik etmiş.

İlahî ve melekûfî bir kudretle mübarek kalemınızden çıkıp yükselen "Zafer bizimdir" beşaretlerinizi ihtar ile, bizleri siz sevgili üstadımıza çok minnetdar eylemiştir.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Çok kusurlu talebeniz, Hüsrev

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

Evvelâ: İhtiyat ve temkin ve meşveret etmek lâzımdır.

Sâniyen: Zübeyr bana merhum biraderzadem Abdurrahman yerine ve Ceylan merhum biraderzadem Fuad bedeline verilmiş diye manevî ihtar aldım. Ben de burada işimi onlara bıraktım.

Sâlisen: Haber aldım ki, çok çalışan fakat ihtiyatsız Ahmed Feyzi'nin "Maidet-ül Kur'an" başında malûm mektubumu mahkeme heyeti bahane ederek (ki: Said kendi hakkındaki medihleri vesaireyi tasdik etmiş) benim mahkûmiyetime bir sebep gösterilmiş.

Ben mükerrer dedim ki, her şeyden evvel Ahmed Feyzi onu beyan edip ki; o mektub, kendi hakkındaki mektupları kabul etmemek ve sair bir kısmını ta'dil etmek için idi demesi lâzımken lüzumsuz onları hiddete getiren şeyleri yazmış.

Ben onun bin kusurunu görsem, ondan gücenmem. Fakat Nurlara zarar gelmemek için cesurane ve ihtiyatsız hareketten bir derece çekinmek lâzımdır.

Râbian: Feyzilerin bir kahramanı olan Ahmed Feyzi kardeşimiz de, Tahiri'nin koğuşı olan medresesinde aynen Tahiri gibi davranmalı.

and should encourage his students in place of the those that have been released with lessons from the Qur'an and Risale-i Nur, and with writing out its treatises.

The notebooks of the new students, which he sent me yesterday, turned my sorry state into one of joy. "All praise be to God," I declared.

This time, the assault is on a very large scale. Due to their groundless suspicions the Prime Minister and Cabinet attacked us in accordance with some plan.

According to information I have received, and numerous signs, due to the false reports and intrigues of covert dissemblers, they have shown us to be closely connected to the Caliphate movement and a secret community belonging to the Naqshbandi Order, indeed to be leading it, and have caused the Government to be greatly alarmed about us.

#530

For evidence they point out the large collections of the Risale-i Nur being bound in Istanbul and published throughout the Islamic world and being well-received everywhere,

and have scared the Government, and unjustifiably turned the jealous official hojas and suspicious officials against us.

They reckoned that numerous documents and plentiful evidence would be brought to light, and that in the vein of the Old Said, I would be unable to endure it and would create a disturbance.

But endless thanks be to Almighty God, He reduced the calamity a thousandfold.

In all their searches they found nothing to connect us to any secret community or society. We have no connection so that they should have found it.

The prosecutor was therefore compelled to resort to lies and slander, giving things the wrong meaning, and making allegations about things that were not offences.

Since the truth is this, we and the Risale-i Nur have been delivered from ninety-nine per cent of the calamity.

In which case, we should not complain, but offering endless thanks and beseeching Almighty God, await the completion of this manifestation of Divine favour in patience.

And with the lessons of the Risale-i Nur, we should console those needy and eager people who constantly enter and depart from this place of study.
Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal Brother!

Ve gidenlerin yerinde, onların şakirdlerini Kur'an ve Nur dersleriyle ve yazılarıyla teşvik etsin.

Dün bana gönderdiği yeni talebelerin defterleri benim hazin halimi sevince tebdil etti. Elhamdülillah dedim.

Bu defa taarruz pek geniş dairede, reis-i hükümet ve hazır kabine plânıyla, dehşetli bir evham ile bir hücum idi.

Benim aldığım bir habere göre ve çok emarelerle gizli münafıkların yalan jurnalleri ve desiseleriyle bizi hilafet komitesiyle ve Nakşî tarikatının gizli cem'iyetiyle tam alâkadar, belki pişdar gösterip hükûmeti büyük bir telaşa sevkederek,

Nur'un büyük mecmualarının İstanbul'da cildlenip âlem-i İslâm'a intişarını ve gayet makbuliyetlerini bir delil gösterip,

hükûmeti korkutup, kıskanç resmî hocaları ve vehham memurları aleyhimize insafsızca çevirdiler.

Tahminlerince herhalde çok vesikalar, emareler görülecek, hem Eski Said damarıyla tahammül etmeyerek ortalığı karıştıracak diye kanaatları varmış.

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun, o musibeti binden bire indirdi.

Bütün taharrilerde hiç bir cem'iyet ve komitelerle bir alâkamızı bulamadılar. Yoktur ki, bulsunlar.

Onun için savcı iftiralara, yanlış manalara, medar-ı mes'uliyet olmayan cüz'î isnadlara mecbur olmuş.

Madem hakikat budur, Nurlar ve biz yüzde doksandokuz derece musibetten halas olduk.

Öyle ise değil şekva, belki binler şükür etmekle inayet-i İlahiyenin bu cilvesinin tamamını sabır, şükür, istirahatla beklemeliyiz

ve Nur dersleriyle bu medresenin mütemadiyen çıkan ve giren muhtaç ve müştaklarına teselli vererek yardım etmeliyiz.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz sıddık kardeşim!

I understood from a severe warning that the excessive, detrimental, combative and politically-minded pieces you and Ahmed Feyzi read in court —outside the Risale-i Nur's way, which is not to be combative, nor to contest the worldly, nor touch on politics, and only when absolutely essential to defend oneself briefly— has caused great harm to the Risale-i Nur.

In fact, they were the cause of our sentences and the ill-treatment I have received.

I am not offended at you and Ahmed Feyzi, but you should have shown them to me first.

Your position was given you as a material Divine decree. You have to act like me to repair the damage.

It is essential that Feyzi also gives up the political style of defence with all his strength, and like Tahiri, occupies himself with the Risale-i Nur and the new students.

Şiddetli bir ihtar ile bildim ki, sen ve Ahmed Feyzi Nur'un mesleği olan mübareze etmemek ve ehl-i dünya ile uğraşmamak ve siyasete girmemek ve yalnız lüzum-u kat'î olduğu zaman kısaca müdafaâ etmek haricinde, pek ziyade ve zararlı mübarezekârane ve siyasetvari mahkemedeki okuduğunuz parçalar Nurlara çok zarar vermiş.

Hattâ bizim cezamıza ve benim sıkıntılarıma sebebiyet vermiş.

Ben senden ve Ahmed Feyzi'den gücenmem. Fakat bana evvelce göstermek lâzımdı.

Maddî kaza-yı İlahî olarak o vaziyet size verilmiş. Onun tamiri için benim tarzımda davranmak lâzımdır.

Feyzi dahi bütün kuvvetiyle siyasî müdafaatı bırakıp, Nurlarla ve Tahirî gibi, yeni talebelerle meşgul olmak elzemdir.

www.risaleglobal.com

In His Name, be He glorified!

My Dear Brothers!

It is necessary to try to print the forty odd pages about me and the Risale-i Nur, the list of errors and corrections and its addendum, and the reply to the Posta newspaper, in both the old letters and the new, in Isparta and in Istanbul, and if possible here as well.

Since the court is duplicating by machine the matters they suppose are against us, it is our legal right to duplicate the same matters together with the ninety errors, and this we must do.

Later on, my long defence and the written objections of such friends as Ahmed Feyzi, Zübeyir, Mustafa Osman, Husrev, Sungur, and Ceylan shall be printed also, God willing.

Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear and Loyal Brothers!

It was imparted to me that I should write and tell you of two strange, subtle incidents that occurred within two hours, and were apparently insignificant but in fact important.

The First: I was reading to two people destined to be Risale-i Nur students 'An Important Matter which was imparted to my Heart on the Night of Power' from A Guide For Youth, then just as I read "it gains for the Risale-i Nur students in ten weeks the level of study the students of the religious schools (medrese) gain in five or ten years," this occurred to me:

just as through Divine favour the Old Said acquired in fifteen weeks at the age of fifteen the knowledge usually acquired in the medreses with fifteen years of study,

so through dominical mercy at this time when there are no medreses, the Risale-i Nur is sufficient for acquiring in fifteen weeks the knowledge of the sciences of reality and belief it would otherwise take fifteen years to acquire,

as fifteen thousand people have affirmed through their own experience this fifteen years.

Secondly: That same time, my window, which is heavy, without reason fell on my dishes and bottles and food.

I supposed that both the window and all my bottles and drinking glasses were broken and the food they contained ruined.

But marvellously, not one thing was either broken or spoilt. Only the meat I had received as a present was spilt.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz kardeşlerim!

Bana ve Nurlara ait kırk küsur sahife ile beraber Hata-Savab Cedveli ve zeyli Posta gazetesine cevabı, herhalde hem yeni harfle, hem eski harfle basmasına, hem Isparta'da hem İstanbul'da, eğer mümkünse burada dahi çalışmak lâzımdır.

Madem mahkeme aleyhimizde zannettiği mes'elelerini makina ile teksir ediyorlar. Biz dahi aynı mes'elelerini ve doksan sehvi teksir etmek kanunen hakkımızdır, teksir etmemiz lâzımdır.

Sonra da büyük müdafaatımla Ahmed Feyzi, Zübeyir, Mustafa Osman, Hüsrev, Sungur, Ceylan gibi arkadaşların itiraznameleri de inşaallah bastırılacak.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz, sıddık kardeşlerim!

İki saat zarfında iki acib ve latif, zahiren küçük, hakikaten ehemmiyetli iki hâdiseyi size yazmak ihtarı aldım.

Birincisi: Nur'un iki namzed talebesine Rehber'den Leyle-i Kadir'de ihtar edilen mes'eleyi okudum. Âhirinde, "Beş-on senede medrese hocalarının tahsil derecelerini, Nur şakirdleri on haftada kazanır." dediğim aynı dakikada kalbe geldi ki:

Eski Said'in, onbeş yaşında iken medrese usûlünce onbeş senede okunan ilmi onbeş haftada okumağa inayet-i İlahiye ile muvaffak olması gibi,

rahmet-i Rabbaniye ile Risale-i Nur dahi, ilm-i hakikatta ve imaniyede onbeş seneye mukabil -bu medresesiz zamanda- onbeş hafta kâfi geldiğini,

bu onbeş senede belki onbeş bin adam kendi tecrübeleriyle tasdik ediyorlar.

İkincisi: Aynı saatte, ağır penceremiz âdeti sebepsiz kablarm ve şişelerim ve yemeklerim üzerine düştü.

Biz tahmin ettik ki, hem camlar, hem bütün şişe ve bardaklarım kırıldılar ve içlerindeki taamlar zayi' oldular.

Halbuki hârika olarak hiç bir kırık ve zayıat olmadı. Yalnız bana hediye gelen pişirdiğim et döküldü.

But it was destined for the new students of the Risale-i Nur, maintaining my rule of not accepting presents, and confirming with its extraordinariness the first incident.
Said Nursi

#532

In His Name, be He glorified!

My Brothers!

In a way totally opposed to the law, our documents and additional pieces for the appeal have not yet been sent to the Appeal Court.

Our three authorized lawyers should find some way of ensuring that they are sent as soon as possible.

For their prolonging our detention for eleven months on excuses, and not permitting me to speak in court, and their holding me in solitary confinement for eleven months in cold, tortuous, and distressing conditions, tells of a malicious bias unacceptable by justice.

It is therefore essential that both our lawyers and you do everything in your power to have our trial transferred to a court in another province.

Said Nursi

In His Name, be He glorified!

My Dear, Loyal, Sincere, Steadfast, Devoted Brothers!

Firstly: The reason I don't keep a copy of 'The Mystery of To you have We granted' {Qur'an, 108:1.} with me is that long ago there was some confusion in two premonitions I had.

The First: I perceived through a premonition a terrible event that would occur in this country alone, and the rise of tyrants.

The mighty mystery became apparent twelve years later as I had foretold, but in the large sphere, on the face of the earth.

For sure it apparently altered what I had predicted, but in reality it turned out to be completely correct and the pure truth.

For this reason, I do not keep that treatise with me and I do not give it to others.

Secondly: Forty years ago I used repeatedly to say: "I see a light." I used to give good tidings of it.

I supposed the light to be on a country-wide scale. However, it was the Risale-i Nur; I reckoned the circle of the Risale-i Nur students to be the political sphere of the whole country, and I was in error.

#533

Fakat Nur'un namzed yeni talebelerine kısmet olduğu, benim de hediye kabul etmemek olan kaideyi muhafaza ve birinci hâdiseye hârikalığıyla tasdik edip imza bastı.
Said Nursî

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Kardeşlerim!

Bütün bütün kanunsuz olarak bizim temyiz evrak ve layihalarımız daha temyize gönderilmemiş.

Bizim üç muktedir avukatlarımız, mümkün olduğu kadar pek çabuk evrakımızın Mahkeme-i Temyiz'e gönderilmesine herhalde bir çare bulsunlar.

Yoksa onbir ay bahanelerle tevkifimizi uzatmak ve beni mahkemede konuşturmamak ve onbir ay tecrid-i mutlakta soğuk sıkıntılarla tazib etmekle hakikat-ı adaletin kabul etmediği bir garazı ihsas ettiğinden,

bizim mahkememizi başka bir vilayetin mahkemesine nakletmek için hem avukatlarımız, hem sizler bütün kuvvetinizle çalışmak lâzım ve elzemdir.

Said Nursî

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Aziz, sıddık, hâlis, sebatkâr, fedakâr kardeşlerim!

Evvelâ: Sırr-ı İnnâ A'tayna hiç yanımda bulunmadığının sebebi, eski zamanda iki hiss-i kabl-el vukuunda bir iltibas olmuş.

Birincisi: Bir hiss-i kabl-el vuku ile yalnız vatanımızda dehşetli bir hâdiseyi ve zalimlerin musibetini hissettim.

Halbuki büyük dairede, zemin yüzünde, haber verdiğimiz gibi oniki sene sonra aynen o sırr-ı azîm görüldü.

Benim istihracımı gerçi zahiren bir parça tağyir etti. Fakat hakikat cihetinde pek doğru ve ayn-ı hakikat meydana çıktı.

Bunun için o risaleyi yanımda bulundurmuyorum ve başkalarına vermiyorum.

İkincisi: Kırk sene evvel tekrarlar derdim: Bir nur göreceğiz. Büyük müjdelere verdim.

O nuru büyük daire-i vataniyede zannederdim. Halbuki o Nur, Risale-i Nur idi. Nur şakirdlerinin dairesini umum vatan ve memleket siyasi dairesi yerinde tahmin edip sehiv etmiştim.

Sir!
I thank you for having the flag of the Independence
Holiday hung on my ward.

During the national struggle in Istanbul, Ankara knew that
I had performed the service of maybe a military division
through publishing and distributing my work entitled The
Six Steps against the British and Greeks, for twice Mustafa
Kemal notified me in cypher wanting me to go to Ankara.

He even said: "We have to have this heroic hoja here!"
That is to say, it is my right to hang this flag this holiday.
Said Nursi

#534

[The defence speeches of the Risale-i Nur students during
their trials in Afyon Court, which commenced in 1948 as
a conspiracy to impose, through propaganda, the death
penalty, and during which the Risale-i Nur was firstly
convicted, then all copies of it finally returned.]

We say the following in the face of those who, departing
from reality and justice, have called the Risale-i Nur
students' attachment for the Risale-i Nur and its
interpreter, which looks purely and sincerely to the
hereafter, a worldly, political society, and have tried to
show this to be a criminal offence, despite three courts of
law having acquitted them in that respect:

The basis of all human society, and especially the Islamic
nation, are **earnest love between relatives; concerned
relations between tribes and groups; brotherhood and
moral assistance for fellow believers arising from Islamic
nationhood; self-sacrificing concern for one's fellow-
countrymen and the members of one's nation; and
unshakeable attachment and devotion to and support for
the truths of the Qur'an, which save their eternal lives,
and for those who disseminate them.**

It is only by denying these bonds, which secure the life of
society, and by accepting the Red Peril —**which is
scattering the terrible seed of anarchy in the north,
destroying nations and their youth, and by drawing
everyone's children to itself, annihilates kinship and
nationhood, and opens the way to the total corruption of
human civilization and society**— that the Risale-i Nur
students can be called a political society in the sense of its
being a crime.

The Risale-i Nur students therefore do not hesitate to
display their attachment to
the Qur'an's truths and their firm relations with their
brothers of the hereafter.

They accept gratefully any punishment that may be given
them because of that brotherhood, and admit the truth to
your just court.

They do not condescend to defend themselves with
trickery, sycophancy, and lies.
Prisoner, Said Nursi

#535

Müdür Bey!
Size teşekkür ederim ki, kurtuluş bayramının bayrağını
koğuşuma taktırdınız.

Harekât-ı milliyede İstanbul'da, İngiliz ve Yunan
aleyhindeki Hutuvat-ı Sitte eserimi tab' ve neşrile belki bir
fırka asker kadar hizmet ettiğimi Ankara bildi ki, Mustafa
Kemal şifre ile iki defa beni Ankara'ya taltif için istedi.

Hattâ demişti: "Bu kahraman hoca bize lâzımdır." Demek,
benim bu bayramda bu bayrağı takmak hakkımdır.
Said Nursî

[1948 senesinde açılan Afyon Mahkemesinde, birinci defa
hüküm verilip nihayet umum Nur Risalelerinin iadesiyle
neticelenen ve başlangıçta i'dam plânlarıyla
propagandalar yapılan bir mahkemede Risale-i Nur
talebelerinin müdafaatıdır.]

Nur şakirdlerinin hâlis ve sırf uhrevî, Nurlara ve
tercümanına karşı alâkalarına dünyevî ve siyasî cem'iyet
namını verip onları mes'ul etmeğe çalışanların ne kadar
hakikattan ve adaletten uzak düştüklerine karşı, üç
mahkemenin o cihette beraet vermesiyle beraber, deriz ki:

Hayat-ı içtimaiye-i insaniyenin, hususan millet-i
İslâmiyenin üss-ül esası; **akrabalar içinde samimane
muhabbet ve kabîle ve taifeler içinde alâkadarane irtibat**
ve İslâmiyet milliyeti ile mü'min kardeşlerine karşı manevî
muavenetkârane bir uhuvvet ve kendi cinsi ve milletine
karşı fedakârane bir alâka ve **hayat-ı ebediyesini kurtaran
Kur'an hakikatlarına ve naşirlerine sarsılmaz bir rabita ve
iltizam ve bağlılık** gibi hayat-ı içtimaiyeyi esasıyla temin
eden bu rabitaları inkâr etmekle..

ve **şimaldeki dehşetli anarşistlik tohumu saçan ve nesil ve
milliyeti mahveden ve herkesin çocuklarını kendine alıp
karabet ve milliyeti izale eden ve medeniyet-i beşeriye
ve hayat-ı içtimaiyeyi bütün bütün bozmağa yol açan** kızıl
tehlikeyi kabul etmekle ancak Nur şakirdlerine medar-ı
mes'uliyet cem'iyet namını verebilir.

Onun için Nur şakirdleri çekinmeyerek Kur'an
hakikatlarına karşı alâkalarını ve uhrevî kardeşlerine karşı
sarsılmaz irtibatlarını izhar ediyorlar.

O uhuvvet sebebi ile gelen her bir cezayı memnuniyetle
kabul ettiklerini ve hakikat-ı hali olduğu gibi mahkeme-i
âdilenize itiraf ediyorlar.

Hile ile, dalkavukluk ile, yalanlarla kendilerini müdafaa
etmeğe tenezzül etmiyorlar.
Mevkuf, Said Nursî

[Husrev's Defence]

To Afyon Criminal Court

In the indictment the prosecution has charged me in two respects, one general, the other particular.

The general charge is my service of the Risale-i Nur and my sharing in the imaginary crime of my Master.

The particular charge is my life of seclusion, which is of no importance and constitutes no crime, as well as a number of circumstances related to my personal life.

In reply to the prosecution's making me share in my Master's imaginary crime because of my service to the Risale-i Nur, I say this:

On the way my Master has taken, I participate with all my heart and soul in the imaginary crime with which he is charged, in the sacred service he performs through the Risale-i Nur for the Islamic world and particularly for this country and nation.

I shall offer thanks to Almighty God till the end of my days for having given me success in this service of religious belief.

Respected Judges! Certain evidence of my success in serving the Risale-i Nur is this:

It was my writing out the copies of the Qur'an, although I had little proficiency in Arabic calligraphy, in a wondrous and unprecedented way, perfectly, outside my will and power. One of these you have in your possession.

The second evidence is my success in writing nearly six hundred copies of various parts of the Risale-i Nur, which for twenty years has secured enormous benefits for this country and nation, and for religion and good morality.

In fact, in the short time of one month I wrote out fourteen treatises, as my friends know.

I find it superfluous to defend also those points related to my part in my Master's sacred service, which are supposed to be offences.

I affirm with all my strength my Master's written objections and their addendum, and I present them to your high court as my own objections.

Respected Judges!

Our Master follows no worldly or political aim at all in his blessed, sacred, and luminous works, which your court is still holding and which consist of the truths of belief and the Qur'an.

Moreover, just as I and my friends confirm the sacred service he has performed for this country and nation, so did the patriots in the Union and Progress government confirm it.

[Hüsrev'in Müdafaasıdır]

Afyon Ağır Ceza Mahkemesine

Makam-ı iddia iddianamesinde biri küllî, diğeri hususî olarak iki cihetle beni itham ediyorlar.

Küllî ithamı, Risale-i Nur'a hizmetim ve Üstadımın mevhum suçuna iştirakimdir.

Hususî itham ise: Gayet cüz'î ve ehemmiyetsiz ve hakikatte hiç bir suç teşkil etmeyen inziva ile geçen hayatıma ve hususat-ı şahsiyeme ait hallerdir.

İddia makamının Risale-i Nur'a hizmetimden dolayı Üstadımın mevhum suçuna beni iştirak ettirmesine mukabil derim ki:

Ben Üstadımın gittiği meslekte ve Risale-i Nur'la âlem-i İslâm'a hususan bu vatana ve bu millete ettiği kudsî hizmetinde kendisine isnad edilen mevhum suçuna ruh u canımla iştirak ediyorum.

Ve beni bu hizmet-i imaniyede muvaffak eden Cenab-ı Hakk'a âhir ömrüme kadar şükredeceğim.

Muhterem Heyet-i Hâkime! Nurlara hizmetimde gördüğümüz muvaffakiyetin kat'î bir delili şudur:

Benim Kur'an hattım pek noksan iken, hârîka bir tarzda ihtiyar ve iktidarımın pek fevkinde, gayet emsalsiz ve gayet mükemmel bir surette üç Kur'anı yazmaklığımdır. Birisi, elinizdedir.

İkinci Delili: Bu vatana ve bu millete ve dine ve hüsn-ü ahlâka yirmi seneden beri pek büyük menfaatleri tahakkuk eden bu Nur eserlerinden altıyüze yakın nüshalarını yazmaklığımda muvaffakiyetimdir.

Hattâ bir ay gibi kısa bir zamanda ondört risaleyi yazmağa muvaffak olduğumu arkadaşlarım biliyorlar.

Makam-ı iddianın, Üstadımın kudsî hizmetinde benim için suç tevehhüm ettiği noktaları ayrıca müdafa etmeği zaid buluyorum.

Üstadımın yazdığı itirazname ve tetimmesini bütün kuvvetimle tasdik edip onları kendi itiraznamem olarak yüksek mahkemenize takdim ediyorum.

Muhterem Heyet-i Hâkime!

Hâlen mahkemenizde bulunan ve iman ve Kur'an hakikatları olan mübarek ve kudsî ve Nurlu eserleriyle, hiç bir maksad-ı dünyevî ve hiç bir maksad-ı siyasî takib etmeyen Üstadımın

bu vatana ve millete ettiği kudsî hizmetlerini ben ve arkadaşlarımız tasdik ettiğimiz gibi, İttihad-Terakki hükûmetindeki vatanperverler dahi tasdik etmişler.

For at that time, they gave nineteen thousand gold liras for his university in Van, called the Medresetü'z-Zehra.

The lovers of their country admiringly confirmed his patriotic, scholarly endeavours.

#536

Then one hundred and sixty-three deputies out of two hundred allotted one hundred and fifty thousand liras, when funds were very scarce, for that university of his in the east.

Throughout his life, my sacred, blessed Master, whom the prosecution has designated a criminal, has compelled even his most obdurate and jealous enemies to submit and those who have sought his conviction in the courts, not permitting them to combat his vehement, sharp words.

I inform your high court that I am proud of the service I have performed for the Risale-i Nur this last twenty years, working as a scribe in his sacred service and all his learned activities, the aim of which is to secure the foundation stones of this country's happiness and prosperity.

Prisoner, Husrev Altınbaşak

[Tahiri's Defence]

To Afyon Criminal Court

As has been communicated to me by the office of the Afyon state prosecutor, I have been sent to trial together with my Master, Bediuzzaman Said Nursi, and his other companions in connection with the matter of inciting the people to breach state security by exploiting religious feelings.

I gave correct answers to the questions asked of me both in Isparta Magistrates' Court, and in the office of the Afyon examining magistrate.

Denizli Court, which acquitted us, returned all our books to us, and did not convict us for reading and writing out the treatises of my Master, Bediuzzaman, or for corresponding with our brothers who are his students.

However, six years ago, without my Master's permission, on my own initiative I had printed in Istanbul five hundred copies of the Seventh Ray by Bediuzzaman in the old letters. In accordance with the decision dated 20.7.1945, Denizli Court returned these in their entirety together with their box, handing them over to me in person.

They were then distributed at cost price to Risale- i Nur students eager for them.

In consequence of that court's decision, which had been ratified by the Appeal Court and had been made final, two years ago I bought a duplicating machine in Istanbul and paper, and took them to Isparta.

O zaman Üstadımın Van'daki Medreset-üz Zehra namındaki dâr-ül fûnununa ondokuz bin altun lira vermişler.

Ve milliyetperverler dahi, Üstadımızın vatanperverane ve milliyetperverane hizmet-i ilmiyesini hayranlıkla tasdik etmişler.

Üstadımın o Şark Dâr-ül fûnununa, o zamanda - banknotun kıymetli vaktinde- yüzelli bin lira tahsisatı, ikiyüz meb'ustan yüzaltmışüç meb'usun imzasıyla kabul etmişler.

İddia makamının suç diye vasıflandırdığı bu kudsî, mübarek Üstadımın bütün hayatı müddetince en muannid ve kıskanç muarızlarını ve mahkemelerde en ziyade mahkûmiyeti için çalışanları şiddetli ve dokunaklı sözlerine karşı ilıştirmeyip teslim mecbur eden

ve bu millet ve bu vatanın saadetinin temel taşlarını temine matuf olan kudsî hizmetinde ve bütün maksad-ı ilmiyesinde, yirmi seneden beri ettiğim kâtiblikle ve Risale-i Nur'a ettiğim hizmetimle iftihar ettiğimi yüksek mahkemenize arz ediyorum.

Mevkuf, Hüsrev Altınbaşak

[Tahirî'nin Müdafaasıdır]

Afyon Ağır Ceza Mahkemesine

Afyon C. Savcılığınca tarafıma tebliğ edilen, dinî hissiyatı âlet ederek devletin emniyetini bozacak hareketlere halkı teşvik maddesinden Üstadım Bediüzzaman Said Nursî ve diğer arkadaşlarıyla birlikte suçlu gösterilmekle mahkemeye veriliyorum.

Ben, gerek Isparta Sulh Mahkemesinde ve gerekse Afyon Sorgu dairesinde sorulan suallere doğru olarak cevap vermişim.

Bizi beraet ettiren Denizli Mahkemesi, bütün kitaplarımızı bize iade etmiş, Üstadım Bediüzzaman'ın risalelerini okuyup yazmakta ve kendisine talebe olan kardeşlerimle mektublaşmakta bize ceza vermemiştir.

Halbuki altı sene evvel Üstadımın müsaadeleri olmadığı halde, marifetimle eski yazı ile İstanbul'da matbaada tab'edilen beşyüz aded Bediüzzaman'ın "Yedinci Şua" kitabını, Denizli Mahkemesi tamamen sandığıyla, 20.7.1945 tarihli kararıyla yed'ime teslim etmiş.

O zaman müştak olan Nur talebelerine tab' bedeli mukabilinde tevzi edilmiştir.

İşte bu âli mahkemenin Temyiz'in yüksek tasdikiyle kat'iyet kesbeden hükmüne istinaden, iki sene evvel İstanbul'dan teksir makinesi ve kâğıt alarak Isparta'ya getirdim.

Of the three collections which you have in your possession, two were written out by my brother Husrev Altınbaşak, and one was written out by myself.

#537

First of all we printed Zülfikâr, containing The Muhammad (PBUH) and The Miraculousness of the Qur'an. This we in part sold, and with the money bought the paper for The Staff of Moses Collection (Asâ-yi Mûsa). We then printed The Staff of Moses, and sold it.

Then we bought the paper for The Illuminating Lamp Collection (Siracünnûr), and printed it. This continued for about a year.

Then, when bringing around thirty copies of these collections to Egirdir, I was arrested on the way, and handed over to the judicial authorities in Egirdir.

Not much time had passed when on the initiative of the Isparta judicial authorities, Husrev Altınbaşak's house was searched and both the duplicating machine and the collections were seized, and we were sent to court to be tried for the offences of a year previously.

Since they were religious works which were not prohibited, Husrev Altınbaşak, myself, and one other friend were given sentences of one month for printing books without permission.

We applied to the Appeal Court, and before it had come to a decision, I was sent to Afyon Prison.

Now, in your high court, because of this altruistic service of mine for my religion and co-religionists, and particularly the question of the Fifth Ray, which contains interpretations of Hadiths and was returned by the former court,

the Afyon state prosecutor wants to have me, and the Risale-i Nur's author, and Husrev Altınbaşak, and forty-six other student brothers punished for "breaching state security," because they wrote out these works and read them.

I say to you in your presence as a full citizen of this country, without deviating from the truth, that for years I have been the student of Said Nursi, whom we hold with the highest esteem as our Master, and who with these works has rectified our conduct religiously and advanced us, and has rejected it when we called him "Regenerator of Religion."

I can testify categorically and absolutely certainly that neither he himself nor his works nor his students have in any way attempted to breach state security.

One of the matters concerning which we have been charged is the money obtained from sale of the books, concerning which Isparta Court was fully aware and was unable to find us guilty and sentence us.

Elinizde olan üç mecmuadan ikisini kardeşim Hüsrev Altınbaşak yazdı. Birisini de ben yazdım.

Evvelâ "Zülfikar Mu'cizat-ı Kur'aniye ve Ahmediye" mecmuasını bastık. Bunu kısmen sattık. Hasıl olan parasından Asâ-yı Musa Mecmuasının kâğıdını da satın aldım, getirdim. Sonra Asâ-yı Musa Mecmuasını bastık, bunu da sattık.

Sonra Siracünnur Mecmuasının kâğıdını alıp bastık. Bu müddet bir sene devam etti.

Sonra, otuz kadar mecmua Eğirdir'e götürülürken yolda tutularak Eğirdir adliyesine teslim edilmiş.

Çok geçmeden Isparta adliyesi marifetiyle Hüsrev Altınbaşak'ın evi taharri olunup hem teksir makinesi, hem mecmualar müsadere edilerek bir sene evvel mahkemeye verilmiş.

Neticede yasak olmayan dinî eserler olmasından Hüsrev Altınbaşak'la bana ve diğer bir arkadaşımıza ruhsatsız kitab tab'ettiğimizden bir ay ceza verildi.

Biz de temyiz ettik. Henüz temyizden gelmeden Afyon Hapishanesine getirildim.

İşte yüksek mahkemenizde dinime ve dindaşlarıma olan şu hasbî hizmetim, hususan mahkemenin iade ettiği ve meali hadîs-i şerif muhteviyatı olan Beşinci Şua mes'eleleriyle

Afyon C. Savcısı, "Hükûmetin emniyetini ihlâl ediyorlar" diye hem beni, hem risalenin müellifini, hem Hüsrev Altınbaşak'la kırkaltı talebe kardeşlerimi, bu eserleri yazmışlar, okumuşlar diyerek cezalandırmak istiyor.

Bu vatanda öz bir vatandaş olmakla, huzurunuzda hakikatten ayrılmayarak derim ki: Bu eserlerle ahlâkımızı dinen terbiye edip yükselten ve kendisine "müceddid" dediğimiz halde bizi reddedip kıran ve büyük bir hürmetle üstad kabul ettiğimiz Said Nursî'nin senelerden beri talebesiyim.

Kendisinde ve eserlerinde ve talebelerinde, hükûmetin emniyetini ihlâlê teşebbüs edecek hiç bir fiil olmadığına yakînen ve kat'iyyen şahidim.

Hususan ittiham sebebinin birisi de: Isparta mahkemesi yakînen hakikata muttali olmasıyla, o cihetten bize ceza vermedikleri kitab bedelleridir ki;

For just as we were in no need to secure our livelihoods through sale of the books, so we used the money obtained from their sale to buy the duplicating machine, paper, and ink.

There is no possibility of this service, which we performed purely for God's sake with pure intention, being a crime, and therefore request of your high court and consciences that the copies of the Risale-i Nur be returned.
Prisoner, Tahiri

[Zübeyir's Defence]

To Afyon Criminal Court

I am charged with founding a secret society and breaching state security.

As I shall set out below, since you will form the certain opinion that I have committed no such crime, I reject the charge here and now.

Yes, I can say gratefully and outright that I am a Risale-i Nur student.

It would be contrary to the virtue the Risale-i Nur has taught me to deny it, and I cannot commit such a misdemeanour.

A person who reads the Risale-i Nur would not conceal it. On the contrary, he would proclaim it proudly and fearlessly.

For it contains not a single word or sentence that demands hesitation.

I tried to describe the Risale-i Nur's value in forty to fifty pages. I cannot say that I praised it.

For I do not have the ability to praise any part of the Risale-i Nur, let alone the whole collection. For it is a true commentary on the All-Wise Qur'an, which is the sun of the universe and its intelligence, and has been illuminating and guiding humanity for around one thousand three hundred years.

If any matter related to a secret society has been found in the works, as I stated above, I attempted to describe the value of, then punish me for the crime of trying to disseminate harmful works.

However, the wonderful way in which the Risale-i Nur is written has been affirmed by learned scholars; it is sufficiently powerful to reform a corrupted society;

it is a guide for the people of the twentieth century and saves them from misguidance and the vice they are dragged down to by materialism and Naturalism, and from the dense darkness of their ideas; and through the effulgence of the Qur'an, it has opened up for mankind a way leading to happiness and salvation, pointing it out clearly with its light.

bizim kitab bedelleriyle idare-i maişetimizi temine hiç bir cihetle ihtiyacımız olmamakla beraber, bu satılan mecmuaların bedellerinin teksir makinesine ve kâğıdının ve mürekkebinin karşılığına verilmiş olduğunu yüksek mahkemenize arzeder

ve sırf Allah rızası için, hüsn-ü niyetle yaptığımız bu hizmetin bir suç olmasına imkân olmamakla, yüksek mahkemenizden ve âlî vicdanlarınızdan Risale-i Nur eserlerinin iadesini talep ederim.
Mevkuf, Tahiri

[Zübeyr'in Müdafaasıdır]

Afyon Ağır Ceza Hâkimliğine

Gizli cem'iyet kurmak ve devletin emniyetini bozmak suçuyla müttehem bulunmaktayım.

Aşağıda arzedeceğim vecihle böyle bir suçu işlemediğime kat'î kanaatiniz geleceği için bu ittihamı daha şimdiden reddediyorum.

Evet Risale-i Nur talebesi olduğumu memnuniyetle ve ilân edercesine söyleyebilirim.

İnkâr etmek, Risale-i Nur'un bana verdiği fazilet dersleriyle zıd olduğu için, bu cürmü işlemem.

Risale-i Nur'un okuyucusu olan bir kimse, okuduğunu gizleyemez. Bilakis iftiharla bilâperva söylemekten çekinmez.

Zira çekingenliği îcab ettirecek hiç bir cümlesi veya kelimesi yoktur.

Risale-i Nur'un kıymetini kırk-elli sahifelik bir formada belirtmeğe çalışmıştım. Medhettim diyemem,

çünkü: Kâinatın güneşi ve akıllı olan ve bin üçyüz küsur seneden beri beşeriyeti tenvir ve irşad eden Kur'an-ı Hakîm'in hakikî bir tefsiri olan Risale-i Nur'un değil bütün külliyatını belki bir cüz'ünü bile sena etmeğe muktedir değilim.

Yukarıda arzettiğim gibi, kıymetini belirtmeğe çalıştığım eserlerde gizli cem'iyete dair mevzular tesbit edilmiş ise, zararlı eserleri tanıtmağa çalışmış suçuyla cezalandırınız.

Fakat hârikulâde ve fevkalâde bir şekilde te'lif edilmiş olduğu ilmî şahsiyetler tarafından tasdik edilen ve bozulan bir cem'iyeti ıslah etmek kudretini haiz olan

ve yirminci asırdaki insanlara rehber olup dalaletten ve materyalizmin, maddiyyunluğun ve tabiatperestliğin sürüklediği sefahet ve koyu fikir karanlığından kurtaran ve beşeriyete ebedî saadet ve selâmet çıgırlarını Kur'an-ı Hakîm'in feyiyle açan ve nuruyla aşikâr bir şekilde gösteren

So if the Risale-i Nur Collection does not contain any discussions related to the crime of which I am accused, it is my opinion that your court too will agree that to punish me would be contrary to justice.

I was asked by the examining magistrate: "Are you a Risale-i Nur student?"

I do not consider myself worthy to be the student of a genius like Bediuzzaman Said Nursi. But if he accepts me, I proudly confess: "Yes, I am a Risale-i Nur student."

Having been slandered on numerous occasions by his secret enemies, my Master Bediuzzaman Said Nursi, the peerless author of the Risale-i Nur, has been sent to court, and every time has been acquitted.

The Risale-i Nur has been scrutinized line by line by committees of professors and Islamic scholars and they have given reports stating that the work is written with unsurpassed knowledge and is a true commentary on the Qur'an.

#539

Since that is the truth, why is he sent to court? My firmly held views on this subject are as follows:

Those who read the Risale-i Nur, especially the perceptive young, acquire a powerful belief.

They become unshakeably self-sacrificing and religious, and devoted to their country. The immorality and vice inculcated by negative ideologies can find no foothold where there is indestructible faith.

The more those with such belief increase in number, Freemasonry and communism cannot expand and spread.

The Risale-i Nur proves rationally, logically, and in scholarly fashion with verses from the Qur'an and extremely powerful proofs and arguments, that materialist philosophy, on which communism is based, has absolutely no connection with truth and reality, and that its theories are completely unfounded.

It illumines those who fall into the darkness of those rotten ideas, and saves them. It proves God's existence with powerful evidences that cannot be denied or objected to, to even materialists, who believe only what their eyes can see.

With its original and attractive style and elevated literary art, this wonderful work quite simply makes itself read, and by high school and university students in particular.

It is because of this that the communists and Masons know that the Risale-i Nur forms a powerful obstacle to the spread of their poisonous ideas.

They have recourse to various stratagems and calumnies in order to eliminate the Risale-i Nur, or not to have it read, since, as a true Qur'anic commentary, it is a powerful source of belief.

Risale-i Nur Külliyyatı'nda isnad edilen suçla dair bahisler mevcut değil ise, cezalandırılmaklığımın adalet esaslarına zıd olacağını, mahkemenizin de kabul edeceği kanaatindeyim.

Sorgu hâkimliğinde: "Sen Risale-i Nur'un talebesi imişsin?" denildi.

Bediüzzaman Said Nursî gibi bir dâhînin şakirdi olmak liyakatini kendimde göremiyorum. Eğer kabul buyururlarsa iftiharla "Evet Risale-i Nur şakirdiyim" derim.

Risale-i Nur'un emsalsiz müellifi Üstadım Bediüzzaman Said Nursî, müteaddid defalar gizli düşmanları tarafından iftira edilerek mahkemeye verilmiş ve hepsinde de beraet etmiştir.

Risale-i Nur Külliyyatı profesör ve İslâm âlimlerinden müteşekkil bir heyet tarafından satırı satırına tedkik edilerek bu eserlerin fevkalâde bir vukufiyetle te'lif edildiği ve Kur'an-ı Hakîm'in hakikî bir tefsiri olduğunu bildiren raporlar verilmiştir.

Hakikat böyle iken, yine neden mahkemeye veriliyor? Bu husustaki kat'î kanaatimi şu şekilde arz ediyorum:

Risale-i Nur'u okuyan kimseler, bilhâssa idrakli gençler, kuvvetli bir imana sahip oluyorlar.

Sarsılmaz ve fedakâr bir dindar, bir vatanperver oluyorlar. Yıpranmaz bir iman bulundığı bir yere, menfî bir ideolojinin aşıladığı ahlâksızlık ve sefahet giremez.

Bu sarsılmaz imana sahip olanlar çoğaldıkça, masonluğun ve komünizmin dairesi aslâ genişleyemiyor.

Komünistlerin dayandığı materyalist (maddiyyun) felsefenin hak ve hakikat ile hiç bir ilgisi olmadığını, nazariyelerinin tamamen asılsız olduğunu Risale-i Nur Kur'an-ı Kerim'in âyetleri ile ve gayet kuvvetli bürhan ve hüccetlerle aklen, fikren ve mantiken isbat ediyor.

O gürük fikir karanlıklarına düşenleri tenvir edip kurtarıyor. Yalnız gözünün görebildiği yere inanan maddecilere dahi Allah'ın varlığını, inkâr ve itiraz kabil olmayan kuvvetli delillerle isbat ediyor.

Bilhâssa lise ve üniversite tahsil gençliğine bu hârika eserler orijinal ve çekici üslûbu ve yüksek edebî san'atıyla kendini okutturuyor.

İşte bunun içindir ki; komünist ve masonlar, kendi zehirli fikirlerinin yayılmasına Risale-i Nur'un kuvvetli bir mâni teşkil ettiğini biliyorlar.

Kur'anın hakikî bir tefsiri olmakla kuvvetli bir iman kaynağı olan Risale-i Nur'u ortadan kaldırmak veya okutmamak için çeşitli desiseler ve iftiralara başvuruyorlar.

Although up to now there has been no sign whatsoever of any of the lies they have ascribed to us, they continue to attack us.

It is understood from this that they want to intimidate us, make us give up the Risale-i Nur and at the same time put before us their own putrid publications.

In this way, causing the nation and youth to lose their faith altogether, they want to bring about a decline in moral standards, and thus to make the country cave in on itself.

It is their ambition to hand over this country and its people to a foreign power.

In the presence of the bench of judges I say this fearlessly:

They should know this and tremble; we are not to be intimidated by mere threats. For we have seen truth and reality in the Risale-i Nur, and learnt it and believed in it.

The Turkish youth is not sleeping. This heroic Islamic Turkish nation will not bow down under the yoke of another country.

...

The religious, warlike Turkish nation, the believing, brave Turkish youth, fear nothing.

#540

It is for this reason that we read the Risale-i Nur, which raises us to the highest degrees of humanity, ensures that we advance in every field, and instilling in us young people love of religion, country, and nation, makes us true lovers of religion who will sacrifice all our beings for them. And we shall read this work.

As I stated above, I have read very little of the Risale-i Nur, and yet I have profited enormously.

This work is of the very greatest benefit for this country and nation and for all humanity, and if I had wealth, I would spend all of it to publish it.

For I am ready to sacrifice my whole being for my religion and the eternal happiness and well-being of my country and nation.

Moreover, I have not believed in the Risale-i Nur naively. Thirty-three verses of the Qur'an, and Imam 'Ali (May God be pleased with him) and 'Abd al-Qadir Geylani (May God be pleased with him) made predictions that the Risale-i Nur would be written and would offer guidance to the people of this age.

Furthermore, the parts of the Risale-i Nur that I have read have made me form the opinion that this collection consists of works that teach truth and reality and that reform humanity.

Şimdiye kadar isnad ettikleri yalanlardan hiçbir emare bulunmadığı halde, taarruzlarına devam ediyorlar.

Bunlardan anlaşılıyor ki, bizi korkutmak ve Risale-i Nur'dan uzaklaştırmak ve diğer taraftan kendi zehirli neşriyatlarını önümüze sürmek;

bu suretle millet ve gençliğimizde imanın yok olmasını ve ahlâk sukutunu temin ederek, hükûmetin kendi kendine çökmesine muvaffak olmak istiyorlar.

Ve vatan ve milletimizi yabancı bir devlete devretmek emelini taşıyorlar.

Mahkeme heyetinin huzurunda bilâperva onlara söylüyorum:

Onlar iyi bilsinler ve titresinler ki, gürültüye pabuç bırakmıyoruz. Zira Risale-i Nur eserlerinde hak ve hakikatı görmüş, öğrenmiş ve inanmışız.

Türk gençliği uyumuyor. Bu kahraman İslâm Türk Milleti başka bir devletin boyunduruğu altına giremez.

Fedakâr müslüman gençliği, sahib olduğu tahkikî iman kuvvetiyle vatanını sattırmaz.

Dindar, cengâver Türk milleti ve imanlı, cesur Türk gençliği korkmaz.

Onun içindir ki; bizi insanlık seviye ve seciyesinde en yüksek mertebelere çıkaran ve her sahadaki terakkiyatımızı sağlayan ve biz gençlere din, vatan ve millet aşkını aşılayarak uğrunda bütün mevcudiyetimizi feda ettirecek hakikî bir dinperver olarak bizleri yetiştiren Risale-i Nur eserlerini okuyoruz ve okuyacağız.

Evvelce de arzettiğim vecihle, Risale-i Nur'dan pek az okuduğum halde, pek fazla istifade ettim.

Vatan ve millet ve bütün insanlıkça gayet azîm faideleri temin edecek olan bu çok nâfi' eser külliyyatını eğer servetim olsa idi neşrettirmek için hepsini sarfederdim.

Zira dinimin, vatan ve milletimin ebedî saadet ve selâmeti uğrunda bütün mevcudiyetimi feda etmeğe hazırım.

Hem Risale-i Nur'a safdilane inanmamışım. Otuzüç âyât-ı Kur'aniye ve Hazret-i Ali (R.A.) ve Abdülkadir-i Geylanî (R.A.) Hazretleri, Risale-i Nur'un te'lif edilip bu asırdaki insanları irşad edeceğini gaybî bir surette bildiriyorlar.

Bununla beraber, Risale-i Nur'dan okuduğum kitaplar, bu eser külliyyatının hak ve hakikatı öğreten ve beşeriyeti ıslah eden eserler olduğu kanaatını vermiştir.

I felt a great emptiness in my spirit, and when searching for a book to read, I came across the Risale-i Nur. Then when I read it, I could not be without it or put it down.

I felt that the Risale-i Nur was meeting the overwhelming need in my heart.

I found in it the rational proofs of belief to save me from doubts about belief and knowledge.

In this way I was saved from the distress of scepticism. I understood from its truths that the Risale-i Nur was written for us, the people of this age.

Powerful belief is necessary so that one may acquire the elevated virtues necessary for good conduct and manners, and courtesy.

Since the truths of belief are explained by means of extremely powerful proofs and clear examples in the Risale-i Nur, the more I read it, the stronger my belief became.

In this way I was saved from giving up my religion, which is truth and reality and comprises the principles of the highest civilization, and from the calamity of being swallowed by the Red Monster.

Thus, since the Risale-i Nur saves its readers from numerous calamities, material and spiritual; makes them more knowledgeable than a university graduate; instils in them love of Islam, country, and nation; and teaches them obedience to God, and to be hardworking and compassionate; no one who realizes its value would give it up, whatever the price.

This sincere respect and veneration could be torn out of no one's heart.

The Risale-i Nur is described by the prosecution as a harmful work. I protest in the strongest terms at this lack of conscience and lie.

And it is claimed that I encourage it. Yes, this is true.

The hearts of all the enlightened who heard the other lie were pained, indeed they wept and gnashed their teeth.

The twentieth century is a time Positivist ideas are dominant.

Ruhumda büyük bir boşluk hissederek, okuyacak kitab ararken, Risale-i Nur'u okuduğum zaman elimde olmayarak ondan ayrılamadım.

Kalbimdeki o büyük ihtiyacı Risale-i Nur eserlerinin karşıladığını hissettim.

İlmî ve imanî şüphelerden kurtaran aklî ve imanî isbatları onda buldum.

Böylelikle vesveselerin verdiği sıkıntılardan kurtuldum. Bu hakikatlardan anladım ki: Risale-i Nur bu asrın insanları olan bizler için yazdırılmıştır.

Ahlâk, edeb ve terbiye gibi en yüksek meziyetlere sahip olabilmek için, kuvvetli bir imana sahip olmak lâzımdır.

İman hakikatları, Risale-i Nur'da gayet kuvvetli deliller ve açık misaller ile anlatıldığı için, okudukça imanım kuvvetlenmiştir.

Bu sayede dalaletle düşmekten, en yüksek medeniyet esaslarını câmi' hak ve hakikat olan dinimden dönüp kızıl ejderin hapı olmak felâketinden kurtuldum.

Bunun içindir ki: Okuyucularını birçok maddî ve manevî felâketlerden kurtaran ve bir üniversite mezunundan ziyade bir ilme sahip eden; İslâmiyet, vatan ve millet sevgisini aşıl原因; Allah'a itaatı, çalışkanlık ve merhameti öğreten Risale-i Nur'dan -kıymetini anlayan hiç bir ferd- ne bahasına olursa olsun, ayrılmaz.

Bu riyasız, has hürmet ve ta'zim; hiç bir kimsenin kalbinden çıkartılamaz.

Risale-i Nur, iddia makamınca muzır eserler diye tavsif ediliyor. Bu vicdansızlığı ve yalanı, şiddetle protesto ediyorum.

Ve benim de teşvikatta bulunduğum iddia ediliyor. Evet, bu doğrudur.

Fakat, diğer iftirayı işiten bütün münevverlerin kalbleri sızlamış ve hattâ ağlamış, dişleri gıcırdamıştır.

Yirminci asır pozitif fikirlerin hükümrân olduğu bir zamandır.

Things for which there are no proof and evidence are not believed in, and we do not believe in them. We want proof that the Risale-i Nur is harmful.

If another of the aims of our covert enemies who concoct these lies is to destroy the solidarity of those who read the Risale-i Nur, which is manifested as their embracing each other in exceptional fashion due to the bonds of Islam and for the sake of serving the Qur'an, and expresses only respect, compassion, and affection, and has no other goal in sight.

Our enemies should not struggle against us for nothing. I am the most backward, the most ordinary of those who read the Risale-i Nur, yet I give them this reply:

Even if one of us is in the east, one in the west, one in the south, one in the north, one in the hereafter, and one in this world, we are still together.

If the power of all the universe was to amass, it could not separate us from our exalted Master, Said Nursi, or from the Risale-i Nur, or from one another.

For we serve the Qur'an and we shall serve it. Because we believe in the reality of the hereafter, no force can root out this love and solidarity of ours.

All Muslims shall gather together in the abode of eternal happiness.

With your permission, I shall describe an important fact concerning the well-being of our country and nation: one of the communists' secret plans is to incite the people against the Government.

False information was given the leaders of the Government so that Bediuzzaman Said Nursi should be sent to prison and his works be seen as harmful. But no one believed the negative propaganda.

For years the people of this nation have believed so firmly that he is a unique Islamic scholar this age and in every way without peer that no propaganda can destroy their true conviction.

I offer praise and thanks to Almighty God that He has favoured me with profiting from the works of a great Master.

I am indebted with all my heart and soul to him for being the means of my learning about belief and Islam, and benefiting immeasurably.

Since my Master has saved me from the distress I suffered for years as I wrote, and my youth from becoming fodder for communism, and my being condemned to everlasting solitary confinement, I am prepared to languish in this worldly prison for years for him.

Delilsiz, isbatsız şeylere inanılmıyor ve inanmıyoruz. Muzır eserler olduğunun isbatını isteriz.

İftiraları yapan gizli düşmanların maksadlarından birisi de, Risale-i Nur okuyucularının Kur'ana hizmet uğrunda müslümanlık bağları ile birbirlerine görülmemiş bir şekilde sarılmış olarak tezahür eden ve bunlardan başka bir maksada matuf olmayan, sadece hürmet, şefkat ve sevgisinin ifadesi olan tesanüdünü kırmak ise, aldaniyorlar.

Beyhude hiç uğraşmasınlar. Risale-i Nur'u okuyanların en gerisi, en âmîsi olan ben, onlara şöyle cevap veriyorum:

Birimiz şarkta, birimiz garbda, birimiz cenubda, birimiz şimalde, birimiz âhirette, birimiz dünyada olsak; biz yine birbirimizle beraberiz.

Kâinatın kuvveti toplansa, bizi yüksek üstad Said Nursî'den ve Risale-i Nur'dan ve bizi bizden ayıramazlar.

Zira biz Kur'ana hizmet ediyoruz ve edeceğiz. Âhiret hakikatına inandığımız için, manevî olan bu sevgi ve tesanüdümüzü elbette hiçbir kuvvet sökemeyecektir.

Çünkü bütün müslümanlar saadet-i ebediye makarında toplanacaklardır.

Vatan ve milletimizin selâmeti namına mühim bir hakikatı müsaadenizle arz ediyorum: Komünistlerin gizli plânlarından birisi de, halkı hükûmet aleyhine teşviktir.

Bedüzzaman Said Nursî'yi hapse sokturmak ve eserlerini zararlı gibi göstermek için hükûmet erkânına uydurma ihbarlar yapılmakla beraber, hiç bir ferdin inanmadığı menfî propagandalar yapılıyor.

Bedüzzaman Said Nursî'nin bu asırda nâdir bir İslâm dâhîsi ve her bir cihette eşsiz bir şahsiyet olduğuna, bu millet senelerden beri o kadar inanmış ki; hakikî olan bu kanaatı hiçbir propaganda çürütemiyor ve çürütemez.

Büyük bir üstadın eserlerinden müstefid olmayı lütuf buyuran Cenab-ı Hakk'a hamd ü senalar ederim...

İman, İslâmiyet dersi olarak büyük faidelere nailiyetime sebep olan bir üstad, bütün ruh u canımla medyunum.

Senelerden beri sıkıntılar içerisinde eser yazarak gençliğimizi komünizm yemi olmakla ebedî haps-i münferidliğe mahkûm edilmekten kurtaran bir müstakim üstad için senelerce dünya hapsinde kalmağa hazırım.

If I suffer capital punishment on the way of the Risale-i Nur, a Qur'anic commentary which in twenty years has taught millions of people religion, belief, Islam, and virtue, preserving them from irreligion, I shall run to the gallows crying: "Allah! Allah! Ya Rasulallah!"

#542

If I am executed by firing squad on the way of the Risale-i Nur, which protects our young people from abandoning their religion and being swept away by communism to eternal perdition, and from crimes for which they would be shot as traitors to their country, without flinching I shall bare my chest to the bullets.

And I beseech my Sustainer that if I am cut to pieces by knives for my Master Bediuzzaman, with my blood spurting in all directions I shall write: "The Risale-i Nur! The Risale-i Nur!"

Respected Judges of the Court!

The education the Risale-i Nur gives is truly marvellous and original; it is without equal.

The purpose of other sorts of education is to gain material benefits and to attain various positions.

People study mostly for materialist ends and to be able to become famous, or sometimes merely because they have to study.

However, those who by reading its treatises, receive the Risale-i Nur education, which resembles an unorganized free university, nurture no worldly aims, only to serve the Qur'an and belief.

Nevertheless, the Risale-i Nur, which consists of serious, scholarly treatises about the truths of belief, is read with such enthusiasm, passion, and pleasure, that it awakens in those who read it faithfully the desire to read it over and over again.

Even though those who read and write out the Risale-i Nur may find their lives in danger at the doors of the courtroom, they state openly that they read these wonderful works, and that they shall read them.

Even if they know that the decision will be given for their execution, they do not hesitate to display this constancy.

This characteristic of the Risale-i Nur, one of its many wonders, makes one ask: "Did those who admit this, find their lives by the wayside?"

This means that contained in the Risale-i Nur and Bediuzzaman is a truth so elevated that as well as not being harmful they did not deny it.

Normally students are made to study under the constraints of discipline and authority. However, Bediuzzaman compelled no one to study the Risale-i Nur,

and hundreds of thousands of readers study it devotedly and resolutely, the majority of them without ever seeing him.

Yirmi seneden beri milyonlarla insana din, iman, İslâmiyet, fazilet dersi veren ve onları dinsizlikten muhafaza eden Kur'an tefsiri Risale-i Nur uğrunda i'dam edileceksem, sehpaye "Allah Allah.. Ya Resulallah" sadâları ile koşarak gideceğim.

Komünizme kapılıp dininden çıkan, ebedî felâketlere yuvarlanan ve vatan haini olarak kurşuna dizdirecek cürümlerden gençlerimizi koruyan Risale-i Nur uğrunda kurşunla öldürüleceksem, o kurşunlara çekinmeden göğsümü gereceğim.

Üstadım Bediüzzaman için hançerlerle parçalanırsam etrafa sıçrayacak kanlarımın "Risale-i Nur! Risale-i Nur!" yazmasını Rabbimden niyaz ediyorum.

Muhterem Heyet-i Hâkime!

Risale-i Nur tahsili, hakikaten hârika ve orijinaldir, emsalsizdir.

Herhangi bir tahsilde maddî menfaat ve bir mevki gaye edinilerek o tahsile devam edilir.

Dersler ekseriyetle maddiyat ve şöhrete erişebilmek için, belki de zoraki okunur.

Risale-i Nur'un organize edilmemiş serbest bir üniversiteye benzeyen tahsiline eserleri okumak suretiyle devam edenler ise, Kur'an ve imana hizmet etmekten başka herhangi dünyevî bir maksad taşımıyorlar.

Böyle olduğu halde ilmî, imanî ve ciddî eserler olan Risale-i Nur, o kadar büyük bir şevk ve aşkla ve o kadar sonsuz bir hazla okunuyor ki; sadık okuyucularını defalarca okumak gibi kuvvetli bir arzuya sahip ediyor.

Risale-i Nur'u yazıp okuyanlar, mahkeme kapılarında hayatları tehlikeye düştüğü halde, bu hârika eserleri okuduklarını itiraf ve okuyacaklarını ilân ediyorlar.

İ'dam kararı verileceğini bilseler dahi, bu sebatlarını izhar etmekten çekinmiyorlar.

İşte Risale-i Nur'un birçok hârikalarından şu hususiyeti, sizlere şu kanaati veriyor: İtiraf edenler acaba canlarını yolda mı buldular?

Demek Risale-i Nur'da ve Bediüzzaman'da öyle yüksek bir hakikat var ki ve bunlarda zararlı bir şey yokmuş ki, inkâr etmediler.

Tahsildeki talebeler otorite ve disiplinle idare edilerek okutturulur. Bediüzzaman ise hiçbir kimseyi Risale-i Nur'a mecbur etmemiş.

Fakat yüzbinlerle okuyucunun çoğu onu görmeden, ona sarsılmaz ve kopmaz bir bağla talebe olarak Risale-i Nur'dan derslerini alıyorlar.

Such a wondrous method of education was never seen in any medrese, either recently or previously, and was never encountered in any university.

The prosecutor said that “The respect in which Bediuzzaman is held has not been afforded to any other Qur’anic commentator.”

That is correct. Seeing that respect and reverence are awarded in relation to greatness and achievement, and gratitude and thanks are offered to the degree one has profited,

Bediuzzaman’s works are profited from to an enormous degree so that respect for him and gratitude to him are unprecedented.

#543

The Masons and communists expended every effort so that Bediuzzaman, the greatest Islamic thinker and writer of the twentieth century, would not be known by us, and especially by the young.

But the wide-awake Turkish Muslim nation and youth recognized that hero of religion, our Master, and they benefited from him and allowed others to do so.

It is because of this that their extraordinary attachment and confidence cannot be shaken.

Since the Qur’anic verses in the Risale-i Nur are expounded in Turkish with supreme art and skill without anything of their virtues, which are the Qur’an’s greatest miracle, being lost,

every class of people —men, women, officials, tradesmen, scholars and philosophers— can read and understand it.

Profiting from it to the extent they can, they become ever more attached to it.

High school students, university students, professors, lecturers, and philosophers all read it.

These educated classes profit from it to an extraordinary degree, affirming its originality and the superior art of its composition, and feeling a strong desire to read the whole work.

When perceptive and appreciative people first come to know Bediuzzaman and the Risale-i Nur, they are infinitely regretful they did not know of them previously, and in order to make up for lost time, never waste their spare time, and if they have five minutes even, pick up the Risale-i Nur, and read it day and night.

This extraordinary interest and demand has never ever been shown for the work of any psychologist, sociologist, or philosopher.

Only the educated can benefit from them. If a middle school student or a housewife reads the work of a eminent philosopher, he or she does not profit from it.

İşte böyle hârikulâde bir tedris, yakın ve uzak tarihin hiçbir medresesinde görülmemiştir, hiçbir üniversitede rastlanmamıştır.

Sayın savcı, "Bedüzzaman'a olan hürmetin şekli diğer müfessirlerde görülemiyor." dedi.

Doğrudur. Hürmet ve ta'zim büyüklük ve kemalâtın derecesine, minnet ve şükran da elde edilen istifadenin mikdarına göre olduğuna nazaran,

Bedüzzaman'ın eserlerinden azîm faideler elde ediliyor ki, ona olan ta'zim ve minnetdarlıklar da görülmemiş bir şekilde oluyor.

Yirminci asrın en büyük bir İslâm mütefekkeri ve müellifi olan Bedüzzaman'ı komünist ve masonlar bizlere, bilhâssa gençliğimize tanıtmamağa çalışmışlardır.

Fakat uyanık Türk-İslâm milleti ve gençliği, o din kahramanı üstadı tanımış, istifade etmiş ve ettirmiştir.

İşte bunun içindir ki; Bedüzzaman'a karşı olan fevkalâde bağlılık ve itimad sarsılmayacaktır.

Risale-i Nur'daki âyetler, Kur'an-ı Hakîm'in en büyük mu'cizesi olan hususiyetleri kaybettirilmeden, büyük bir san'at ve meharetle Türkçemize tefsir edildiği için;

Risale-i Nur'u kadın, erkek, memur ve esnaf, âlim ve feylesof gibi her türlü halk tabakası okuyup anlayabiliyor.

Kendi istidadları nisbetinde gördükleri istifadeler karşısında ona bir kat daha sarılıyorlar.

Liseliler, üniversiteliler, profesörler, doçentler, feylesoflar okuyorlar.

Bu münevver sınıflar fevkalâde istifade ettikleri gibi; Risale-i Nur'un hârikulâdeliğini ve te'lif san'atındaki üstünlüğünü tasdik edip hayretler içerisinde bütün külliyyatı okumak iştiağına sahip oluyorlar.

Bedüzzaman'ı ve Risale-i Nur'u her yeni tanıyan müdrik ve takdîrkar kimseler, daha evvel tanımadıklarına binler teessüf edip, kaybettikleri zamanları telafi edebilmek için müsaîd vakitlerini boşa sarfetmeyerek, beş dakikalık bir zamana dahi ehemmiyet verip, geceli gündüzlü Risale-i Nur'a çalışmağa başlıyorlar.

Bu rağbet ve şiddetli alâka hiçbir psikolog, sosyolog ve feylesofun eserinde görülmemiştir.

Onlardan ancak tahsilli kimseler istifade edebilmişlerdir. Bir ortaokul çocuğu veya okumasını bilen bir kadın, büyük bir feylesofun eserini okuduğu zaman istifade edememiştir.

But everyone profits from the Risale-i Nur in accordance with his level.

For this reason, the whole nation awaits your decision to acquit Bediuzzaman and the Risale-i Nur students.

If in this time of tribulation Said Nursi had not impressed on his students the need for patience, endurance, and moderation,

as when the commander of a volunteer militia force in the First War he mustered his students to fight,

so out of the great honour in which they hold him thousands of Risale-i Nur students would have pitched their tents on the heights around Afyon and awaited the decision of Afyon Criminal Court to acquit him.

The work that Said Nursi and the Risale-i Nur students do cannot be considered within the framework of the law and be proved to be a secret society.

Why can it not be proved? Is a legal expert who has risen to be chief public prosecutor incapable of proving it according to the law?

No, he is certainly not incapable. But there is no organization that could be called a secret political society. That is why it cannot be proved.

#544

It is a contradiction that the statement he was completely accurate and in accordance with the law, said that "the Risale-i Nur students are not a political society," and then a bit later for some reason said that "they are a political society." Of course the latter is invalid.

We are certain that the judges will see this fact clearly and give the decision that "there is no secret society."

Judges of the Court!

If when suffering sorrow and anguish a piece was broken off the heart, the news of a youth losing his religion should make the heart break into pieces to the number of its minute particles.

Thus, the acquittal you shall give shall be the cause of the Muslim youth and Islamic world being effectively saved from this terrible plague.

This is another of the reasons binding me inseparably to Bediuzzaman and his works.

Your decision to acquit the Risale-i Nur and give it its freedom will save all the Turkish youth and all Muslims from the tragedy of irreligion.

For without any doubt at all, one day the Risale-i Nur, a treasury of elevated truths, will be known throughout the world.

Then you shall be appreciated by all mankind.

Fakat Risale-i Nur'dan herkes derecesine göre istifade etmektedir.

Bunun için, sizlerin Bedüzzaman ve Risale-i Nur şakirdlerine vereceğiniz beraet kararını bütün bir millet bekliyor.

Eğer Said Nursî, talebelerine musibet zamanında sabır ve tahammül ve itidal telkin etmemiş olsa idi;

gönüllü alay kumandanı olarak harbe iştirak ettiği zaman topladığı talebeleri gibi

hürmetkâr olan binler Risale-i Nur şakirdleri, Afyon tepelerine kuracakları çadırlar içerisinde, Afyon Ağır Ceza Mahkemesinin beraet kararını bekleyeceklerdi.

Said Nursî ve Risale-i Nur şakirdlerinin çalışmalarını, kanun çerçevesine alınıp gizli cem'iyet olduğu isbat edilemiyor.

Neden isbat edilemiyor? Acaba vukuflu bir adliyecî olmakla baş müddeiumumîliğe kadar yükselen bir şahıs, bu isbatı kanunla yapmaktan âciz midir?

Hâyır, kat'iyyen âciz değildir. Ortada gizli bir cem'iyet diyecek bir teşkilat yoktur. Ve onun için cem'iyetçilik isbat edilemiyor.

Savcının evvelen "Nur talebeleri bir cem'iyet değildir" diye kanun dairesindeki tam görüş ve isabetle verdiği hükmü, biraz sonra her nedense "cem'iyeştir" diye iddia etmesi bir tenaküzdür. Elbette hükümsüzdür.

Heyet-i Hâkimenin gayet açık olan bu hakikatı idrak ederek "Gizli cem'iyet yoktur" diye karar vereceğinden emin bulunmaktayız.

Sayın Hâkimler!

Teessür ve ızdırab karşısında kalbden bir parça kopsa idi, bir genç dinsiz olmuş haberi karşısında o kalbin atom zerrâtı adedince paramparça olması lâzım gelir.

İşte sizin vereceğiniz beraet kararı; İslâm gençliğinin, İslâm dünyasının bu dehşetli âfetten tesirli bir şekilde kurtulmasına sebep olacaktır.

Ve beni Bedüzzaman ve onun eserlerine kopmaz bir bağla bağlayan saikten biri de budur.

Risale-i Nur'un serbestiyetine vereceğiniz beraet kararı, bütün Türk Gençliğini ve bütün müslümanları dinsizlik fecaatinden kurtaracaktır.

Zira yüksek hakikatlar hazinesi olan Risale-i Nur, hiç şeksiz ve şübhesiz elbette bir gün olup bütün dünya âleminde tanınacaktır.

Bu itibarla sizler insanlığın takdirine mazhar olacaksınız.

Your decision to acquit the Risale-i Nur will make the present and future generations grateful to you, and the more it is read and benefited from, the more you shall be appreciated.

Beware! Do not suppose these sincere words of mine are hypocritical. Absolutely not!

Because I am afraid of no one while Bediuzzaman is being tried, nor do I waver.

Only, with your permission, I want to say this much:

if the prosecutor continues to make such despicable charges against the Risale-i Nur, which is a superlative means of preventing Freemasonry and communism in this blessed country, and against its author and readers, and he does not desist from making those entirely erroneous accusations, and carried away by his feelings, opposes them,

he will be supporting communism and Freemasonry, and will be assisting the noxious atheists to multiply, against whom in truth these charges should be made.

#545

[Part of Zübeyir's Supplement for the Appeal Court]

Through its proofs the Risale-i Nur repairs the belief of people which has been destroyed by the doubts and scepticism sown by the publications of secret atheistic organizations.

One of the least tangible reasons for the youth adhering to the Risale-i Nur as though electrocuted, is this:

for years with unparalleled devotion and self-sacrifice, elderly and ill, at a time demanding extraordinary caution, with superhuman patience Bediuzzaman Said Nursi has endured the various torments of his enemies, the communists, Masons, and those hoodwinked by them.

With his truth-seeing, realistic view, he has distinguished numerous treacherous stratagems against religion, and has written works about belief which will bring to nothing their fearsomely cunning, covert plans.

But what a regrettable, sad and sorry situation it is, that for twenty-five years they have tried to eliminate this champion of Islam, this matchless person, in prisons and places of detention, in absolute solitary confinement.

Even if due to animosity resulting from the unfounded suspicions given rise to by the treachery of communists, the Risale-i Nur's author has been punished, his works continue to be read with ever increasing interest and enthusiasm.

Sizin vereceğiniz beraet kararı, hal ve istikbalde nesilleri minnetdar ve müteşekkiredecek ve Risale-i Nur okunup azim faidelere nâil olundukça takdirle yâdedileceksiniz.

Sakın zannetmeyiniz ki, samimî olarak söylediğim bu sözlerimle riyakârlık yapıyor. Aslâ ve kat'iyen!

Çünkü Bediüzzaman'ın mahkemesinde hiçbir kimseden korkmuyorum, çekinmiyorum.

Yalnız pek kısa olarak müsaadenizle şu kadarcık arz ediyorum ki:

Savcı bu mübarek vatanda masonluk, komünistliği fevkalâde faikiyetle önlemek çaresi olan ve önlemekte olan Risale-i Nur'a ve müellifine ve okuyucularına öyle şenî' ithamlarda bulunmakta devam eder ve o tamamen hatalı ithamlarından vazgeçmezse, hissiyata kapılarak aleyhtarlık ederse;

komünistlik ve farmasonluğu desteklemiş olur ve ithamlara hakikî hedef olan muzır dinsizlerin türemesine yardım etmiş olur.

[Temyiz Mahkemesi Lâyihasından bir parçadır.]

Dinsiz komitelerin neşriyatlarının vesvese ve şübheleri neticesinde yıkılan imanları Risale-i Nur eserleri isbatçılıkla imar ediyor.

İşte gençliğimizin Risale-i Nur'a elektriklenmiş gibi sarılmalarının en ince sır ve hikmetlerinden bir tanesi de budur:

Senelerden beri feragat-ı nefisle ve eşsiz bir fedakârlıkla ihtiyar, hasta ve fevkalâde ihtimama muhtaç bir çağda gizli düşmanları olan komünist ve masonların ve bunlara aldananların çeşitli işkencelerine karşı, tahammülün fevkinde sabrı ile Bediüzzaman Said Nursî;

din aleyhindeki birçok sinsi plânları hakikatbîn nazarıyla, realist görüşüyle fark etmiş, dehşetli derrasane ve perdeli olan bu plânları akîm bırakacak imanî eserleri te'lif etmiştir.

Fakat ne hazîn ve acıklı ve binler teessüflere şayeste bir vaziyettir ki; bu İslâmiyet kahramanı ve hârikulâde büyük zât, yirmibeş senedir hapislerde, zindanlarda, tecrid-i mutlaklarda imha edilmeğe çalışılmaktadır.

Komünistlerin ihanetiyle meydana gelen evhamın îcab ve neticesi olan garazkârlıklarla Risale-i Nur müellifi cezalandırılrsa dahi, Risale-i Nur eserleri yine büyük bir iştiyak ve gittikçe artan bir alâka ile okunmakta devam edecektir.

The first and most powerful evidence is this: the young people who read the work The Staff of Moses (Asâ-yi Mûsa), which has been duplicated in the new letters, quickly learn the Qur'anic alphabet in order to be able to read the rest of the works.

This removes the obstacle of not knowing the Qur'anic script, which prevents a person learning numerous sciences and compels him to read works written specifically to distance him from religion and belief.

Whenever the younger generation has been decked out and fortified with the Qur'an and the sciences that irradiate from it, the nation to which that youth belongs has begun to progress and advance.

Here, the youth have begun to fill their spirits, burning with the need for belief and Islam, with the lights of the Risale-i Nur, a Qur'anic commentary.

Thus acquiring certain, verified belief, our young people will struggle against irreligion and communism, and will on no account allow their country to be sold to the enemies of Islam.

If the communists, therefore, find the opportunity to destroy all paper and ink, numerous youths like myself and older people will be ready to sacrifice themselves, and in order to publish the Risale-i Nur, a treasury of truth, would if it was possible make their skins into paper and blood into ink.

#546

Yes! Yes! Yes! A thousand times! In the indictment the prosecutor says: "Said Nursi is poisoning the university students with his works."

In reply we say: "If the Risale-i Nur is poison, we are in need of tons of it and thousands of kilos.

If he knows where it is to be found in abundance, he should send us there speedily by aeroplane!"

When we Risale-i Nur students suffer the persecution of tyrants for the sake of serving belief and Islam, we prefer to die in the corners of prison or on the gallows to dying on the couch of comfort.

We know it to be a supreme Divine favour to die as martyrs in the prison into which we have been unjustly cast because of our service to the Qur'an, rather than living in captivity in what is apparently freedom but in reality absolute despotism.
Prisoner, Konyali Zübeyir Gündüzalp
Afyon Prison.

After this defence and its addendum were sent to the Court of Appeal, the Court authorities sent a telegraph ordering that Zübeyir should be released from prison.

Birinci ve en kuvvetli delili şudur ki: Yeni harf ile teksir edilebilen Asâ-yı Musa eserini okuyan gençler, Kur'an harfleri ile yazılmış mütebâki eserleri de okuyabilmek için kısa bir zamanda o yazıyı da öğreniyorlar.

Bu şekilde birçok ilimlerin öğrenilmesine engel olan ve dinden imandan çıkarmak için te'lif edilen eserleri okumağa mecbur eden Kur'an hattını bilmemek gibi büyük bir seddi de yıkmış oluyorlar.

Bir milletin gençliği ne zaman Kur'an ve ondan lemaan eden ilimlerle techiz ve tahkim edilmiş ise, o vakit o millet terakki ve te'ali etmeğe başlamıştır.

Gençlik, iman ve İslâmiyet ihtiyacıyla yanan ruhlarını Kur'an tefsiri Risale-i Nur'un füyuzat ve envârıyla doldurmağa başlamıştır.

Böylelikle tahkikî bir imana sahip olacak gençliğimiz; dinsizliğe, komünistliğe karşı mücadele edip vatanlarını İslâm düşmanlarına aslâ sattırmayacaklardır.

Bunun için; eğer komünistler mürekkep ve kâğıdı yok etmek imkânını da bulsalar, benim gibi birçok gençler ve büyükler fedai olup hakikat hazinesi olan Risale-i Nur'un neşri için, mümkün olsa derimizi kâğıt, kanımızı mürekkep yaptıracağız.

Evet, evet, evet. Binler defa evet!..

Savcı iddianamesinde diyor ki: "Said Nursî eserleriyle üniversite gençlerini zehirlemiştir."

Biz de buna mukabil deriz ki: "Eğer Risale-i Nur bir zehir ise; bizim bu zehirlere tonlarla, binlerce kilo ihtiyacımız vardır.

Eğer çoklukla olduğu yeri biliyorsa, bize tayyarelerle sevketsin."

Biz Risale-i Nur talebeleri; iman ve İslâmiyet hizmeti uğrunda zalimlerin zulmüne maruz kaldığımız vakit, hapisane köşelerinde veya darağaçlarında ölmeği, istirahat döşegindeki ölüme tercih ederiz.

Görünüşü hürriyet, hakikatı istibdad-ı mutlak olan bir esaret içinde yaşamaktansa, hizmet-i Kur'anîyemizden dolayı zulmen atıldığımız hapisanede şehid olmayı büyük bir lütf-u İlahî biliriz.
Afyon Hapsinde mevkuf
Konyalı Zübeyir Gündüzalp

Not: Bu müdafaa ve temyiz lâyihası Temyiz Mahkemesine gönderildikten sonra, Temyiz Reisliği Zübeyir'in haptisten tahliyesi için telgrafla emir vermiştir.

[Mustafa Sungur's Defence]

To Afyon Criminal Court

[Mustafa Sungur'un Müdafaasıdır]

Afyon Ağır Ceza Mahkemesine

The prosecution wants to have me punished for belonging to the society of Nurjus and inciting the people against the government.

Firstly: There is no society called the Nurju Society, and I belong to no such society.

I am a member of the sacred, Divine society of Islam, which every century for one thousand three hundred and fifty years has had three hundred million members, was founded by Muhammad (Peace and blessings be upon him), the Glory of the Universe, and is vast and luminous and promises eternal happiness for all mankind.

All thanks be to God, I am determined to obey its sacred injunctions with all my strength.

#547

As for the Risale-i Nur, my being a student of which is considered to be a crime,

it is a miracle of the Qur'an that teaches me my religious duties and those related to belief and that Islam is the highest and most sacred religion and the sole means of happiness for mankind.

It proves with brilliant evidences that the Qur'an is a decree of the All-Glorious One, Who is the Owner of all beings, is all-present and all-seeing everywhere, and under Whose pre-eternal administration are all beings from minute particles to the stars and suns;

it is a miraculous work whose view encompasses pre-eternity and post-eternity and all events;

it is the pre-eternal address of an Everlasting Sun which is superior to all other books and miraculous in forty aspects, and which by giving mankind the good news of eternal happiness, is the object of their eternal gratitude.

It proves too that God's Messenger (Peace and blessings be upon him) was sent by the Creator of the Universe, and that with all his conduct and practices was the most perfect, the most loyal, the highest of all men, whose perfections were the most elevated,

and through the light of Islam that he brought, gave the best of all news to men, and gave them the most sacred consolation, and who has taken under his spiritual rule fourteen centuries and one fifth of mankind,

and to the book of whose good deeds pass the equivalent of all the good deeds performed for one thousand three hundred years by his community, and that he is the reason for the universe's existence and is God's Beloved.

It proves also with brilliant proofs that both the hereafter, and Paradise and Hell are certain and definite.

With its words and sentences, the Risale-i Nur testifies that it is a pre-eternal and post-eternal light proceeding from the light of the Qur'an and the Light of Muhammad (PBUH).

İddia makamı, benim de Nurcular cem'iyetine dâhil olup halkı hükûmet aleyhine teşvik ettiğim iddiasıyla cezalandırılmamı istiyor.

Evvelâ: Nurcular cem'iyeti diye bir cem'iyet yoktur. Ve ben böyle bir cem'iyete mensub değilim.

Ben bin üçyüzelli seneden beri her asırda üçyüzelli milyon mensubları bulunan ve kâinatın medar-ı iftihar olan Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın kurduğu muazzam ve nurani ve bütün insanlık için ebedî saadet ve selâmeti müjdeleyen kudî ve İlahî İslâmiyet cem'iyetine mensubum.

Elhamdülillah onun evamir-i kudsiyesine de bütün kuvvetimle itaat etmeğe azmetmişim.

Talebeliği, hakkımda bir suç sayılan Risale-i Nur ise,

bana dinî ve imanî vazifelerimi öğreten ve İslâmiyetin en yüce ve en mukaddes bir din ve beşerin yegâne medar-ı saadeti olduğunu

ve Kur'an ise bütün varlıkların sahibi, her yerde hazır, nâzır, zerrelere yıldızlara, güneşlere kadar bütün mevcudat idare-i ezeliyesinde bulunan Zât-ı Zülcelal'in bir emr-i İlahîsi,

ezel ve ebed ve bütün hâdisat ihata-i nazarında bir eser-i mu'cizesi

ve Kur'an bütün kitapların fevkinde kırk vecihle mu'cize ve saadet-i ebediyye nev'-i beşere müjdelemesiyle müştaqları ebediyen kendine minnetdar kılan bir Şems-i Sermedî'nin bir mükâleme-i ezeliyesi

ve Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın Hâlık-ı Kâinat tarafından gönderilmiş, bütün hal ü ahvalıyla bütün insanların en ekmeli, en sadık ve en yücesi ve kemalâtça en yükseği

ve getirdiği İslâmiyet nuruyla insanlara en büyük müjdeyi ve en kudî teselliye bahşeden ve ondört asrı ve beşerin beşten birisini saltanat-ı maneviyesinde idare eden

ve binüçyüz yıldan beri gelen bütün ümmetin kazandığı sevabın bir misli onun defter-i hasenatına geçen ve kâinatın sebeb-i vücudu, habibullah olduğunu;

hem âhiret, Cennet ve Cehennem'in kat'iyyen hak ve muhakkak olduğunu hârika bürhanlarla ve parlak hüccetlerle isbat eden bir mu'cize-i Kur'andır.

Risale-i Nur ise, kelime ve cümleleriyle nur-u Kur'andan ve nur-u Muhammedîden (A.S.M.) gelen ezeli ve ebedî bir Nur olduğuna şahadet ediyor.

In respect of its belonging to the Qur'an and being a special commentary on it, it pertains to the heavens and the Divine Throne.

Thus, with all its Words, all its Flashes and Rays, and all its Letters, the Risale-i Nur, which is supposed to be inciting the people against the Government, teaches the Divine truths, and principles of Islam, and mysteries of the Qur'an.

Is it a crime, then, to read the Risale-i Nur, which is thus elevated and worthy of veneration, and teaches good morality and virtue and the truths of belief, and to copy out its parts, which bestow eternal happiness, or to serve it so that believers may profit from it with respect to their belief?

Is that inciting the people against the Government? And to visit the author of such a blessed and sublime work, a monument of light who is decked out with the highest degree of belief, laudable morals, and virtue and is at the very summit of human perfections, and to be brothers on the way of the Qur'an and belief with the Risale-i Nur students, who with their good works, veracity, and unshakeable belief this century, have defended the honour of Islam and truths of the Qur'an, and upheld them, and who have no aim other than winning God's pleasure — is to do these things to found a political society?

Which equitable, unsullied conscience could inflict a punishment for these?

Judges of the Court! The Risale-i Nur's veracity has been affirmed by the most advanced scholars, and with its gaining for its readers the highest level of belief and greatest love of Islam, there is no doubt that all its Words, and its Flashes and Rays are luminous commentaries on the Qur'an of Miraculous Exposition.

#548

They are all brilliant suns which dipsel spiritual sicknesses and darkness.

As is testified to by his pure and upright life, our Master has passed his life on the way of belief and the Qur'an, and enduring every sort of difficulty and distress, has by disseminating the truths of the Qur'an worked to save the sons of this blessed nation in particular from the awesome attacks of communism and every sort of irreligion, and was charged with the sacred duty of writing the Risale-i Nur at this time.

He does not instruct us (God forbid!) in immorality and spoliation.

He teaches us the saving of belief, the highest cause and most momentous question in the world of humanity.

O da Kur'ana mensubiyeti ve has bir tefsiri cihetiyle ve bu itibarla semavîdir, arşîdir.

İşte halkı hükûmet aleyhine teşvik edici zannedilen Risale-i Nur, bütün Sözler'i bütün Lem'a ve Şua'ları ve bütün Mektubatıyla hakaik-i İlâhiye ve desatir-i İslâmiyeyi ve esrar-ı Kur'aniyeyi ders veriyor.

Acaba böyle muhterem ve çok yüksek ve ahlâk ve fazileti ve hakaik-i imaniyeyi kat'i ders veren Risale-i Nur'u okumak ve onun ebedî saadetler bahşeden yazılarını istinsah etmek veya bir mü'minin istifadesi için iman cihetinde ona hizmet etmek bir suç mudur?

Halkı hükûmet aleyhine teşvik midir? Ve böyle mübarek ve muazzam bir eserin müellifi ve kemalât-ı insaniyenin zirve-i bâlâsında, en yüksek bir mertebe-i iman ve ahlâk ve faziletle mücehhez bir Nur abidesini ziyaret ve bu asırda iyilik ve doğrulukla ve sarsılmaz iman ve itikadlarıyla İslâmiyet şerefini ve Kur'anın hakaikini koruyan ve yükselten ve Allah'ın rızasını kazanmaktan başka gayeleri olmayan Risale-i Nur talebeleriyle iman ve Kur'an yolunda kardeşlik peyda etmek bir cem'iyet kurmak mıdır?

Acaba hangi temiz ve âdil vicdanlar buna ceza verebilir?

Sayın Hâkimler! Hakkaniyeti, en yüksek âlimler tarafından tasdik edilen ve en yüksek bir mertebe-i imanî ve aşk-ı İslâmî kazandıran Risale-i Nur, hiç şübhe yoktur ki onun bütün Sözler'i ve Lem'a ve Şua'ları Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın birer nurani tefsiridirler.

Manevî hastalıkları ve manevî karanlıkları izale eden gayet parlak birer güneşirler.

Risale-i Nur'un müellifliğiyle tavzif edilen Üstadımızın iman ve Kur'an yolunda geçen ve her türlü zorluk ve sıkıntılara göğüs gererek Kur'an hakikatlarını neşrile bu asırdaki, hususan bu mübarek milletin evlâdlarını komünistlik ve her türlü dinsizliğin dehşetli hücumundan kurtarmağa çalışan, temiz ve pürüzsüz hayatının şehadetiyle, o bu zamanda bu kudsî vazife ile tavzif edilmiş.

O bize (hâşâ!) bozgunculuk ve ahlâksızlık dersini vermiyor.

Belki o bize, nev'-i beşer dünyasının en büyük davası ve en mühim mes'elesi olan imanı kurtarmak dersini veriyor.

It is most certainly a Divine favour that for twenty- five to thirty years he has striven with the Risale-i Nur to save the religious belief of hundreds of thousands of believers, especially by teaching belief, the greatest happiness in life and its most important purpose, to unfortunates like myself who knew nothing of Islam.

We say the following to those who in a way diametrically opposed to reality, consider him to be harmful for the life of society and deny his sacred service of belief and work for religion:

If it is a crime to adhere to God, and obeying the injunctions of religion, save people from terrible calamities such as immorality and being without religious belief, and to make them happy with the permanent happiness of Islam, then he may be said to be harmful to society.

It is otherwise the greatest calumny and an unforgiveable crime.

The Risale-i Nur's aim is not this world, it is the never-ending happiness of the hereafter and the pleasure of the Eternal Enduring One, the Compassionate One of Beauty, one shadow of the manifestation of Whose beauty is all the beauty and good in this world, and one flash of Whose love is Paradise together with all of its subtle wonders.

Having a thus Divine, sacred, and truly elevated aim, a thousand times over I declare the Risale-i Nur to be free of all transitory things such as inciting the people against the Government.

And we seek refuge with God from the evil of those who with slander of this sort try to crush us and prevent us from working for belief or from learning about religion.

Judges of the Court! As is indicated by thirty-three verses of the Qur'an, and pointed out by Imam 'Ali (May God be pleased with him) and Gawth al-A'zam (May God be pleased with him) and hundreds of investigative scholars, the Risale-i Nur is a light of the Qur'an those who adhere to which will save their belief, God willing. It most definitely cannot be extinguished or be lost.

For example, the attacks made on it these last twenty-five years with the intention of eliminating it, have been the cause of its spreading and shining out in extraordinary fashion.

For its Owner is the All- Glorious Monarch in Whose power and under Whose command is everything from pre-eternity to post-eternity.

For its truths are the Qur'an's truths, and through His protection and grace, Almighty God will always make it shine out, God willing.

Yirmibeş-otuz seneden beri yüzbinlerle ehl-i imanın Risale-i Nur'la imanlarının kurtulmasına çalışması; bilhâssa benim gibi İslâmiyet'ten haberi olmayan biçarelere en büyük saadet ve hayatın gayesi olan imanı ders vermesiyle elbette ve elbette o bize bir lütf-u İlahîdir.

Onun kudsî hizmet-i imaniye ve vazife-i diniyesini inkârla, bütün hak ve hakikatın aksine onu hayat-ı içtimaiyeye zararlı görenlere deriz:

Eğer iman ile Allah'a bağlanmak ve dinin evamirine itaat ederek ahlâksızlık ve imansızlık gibi korkunç âfetlerden insanları kurtarmak ve İslâmiyet'in daimî saadetiyle onu mes'ud etmek bir cürüm ise; o vakit hayat-ı içtimaiye için zararlıdır denilebilir.

Yoksa en büyük bir iftiradır ve kat'iyyen afvedilmez bir cürümdür.

Risale-i Nur'un hedefi dünya değil, daimî âhiret saadeti ve bütün hayat-ı dünyeviyedeki hüsn ü cemel onun cilve-i cemalinin bir nevi gölgesi ve bütün Cennet bütün letaifiyle bir lem'a-i muhabbeti olan bir Daim-i Bâki'nin bir Rahîm-i Zülcelal'in rızasıdır.

Böyle İlahî ve kudsî ve çok yüce bir gaye varken, süflî ve günahlı ve neticesiz, halkı hükûmet aleyhine teşvik gibi fânîliklerden Risale-i Nur'u binler defa tenzih eyleriz.

Ve bizim imanî çalışmalarımızı ve dinî bilgiler öğrenmemizi istemeyen, bu şekil iftiralarla bizi ezmeğe çalışanların şerlerinden Allah'a sığınırız.

Sayın Hâkimler! Otuzüç âyât-ı kerimenin işaretleri ve İmam-ı Ali (R.A.) ve Gavs-ı A'zam'ın (R.A.) ve yüzlerle ehl-i tahkikin takdîr-kârane beyanatıyla bir nur-u Kur'an olduğu ve ona yapışanların inşaallah imanlarını kurtaracakları kat'i tahakkuk eden Risale-i Nur, kat'iyyen söndürülemez, kaybedilemez.

Buna misal: Yirmibeş seneden beri onu imha etmek gayesiyle yapılan hücumlar bilakis onun fevkalâde yayılmasına ve parlamasına vesile oldu.

Çünkü onun sahibi, ezelden ebede kadar herşey kudret-i ezelisinde ve emrinde olan bir Sultan-ı Zülcelal'dir.

Çünkü onun hakaiklari Kur'anın hakikatlarıdır ve Cenab-ı Hakk'ın hıfz u inayetiyle daima parlayacaktır inşaallah...

Judges of the Court!

If it is a crime to read and write out the Risale-i Nur — which teaches belief and Islam with the highest love and fervour, and recognizes no aim or purpose other than Divine pleasure, and is certainly a supreme miracle of the Qur'an this age and a luminous commentary on it— and to give its treatises, which teach the truths of belief, to one's believing brother;

and if the bonds of religion and Islamic brotherhood, which are enjoined by religion, and the sacred, Divine fraternity of uniting on the way of the Qur'an and belief for love of God constitute a political society, for me to belong to such a society is the greatest good fortune,

and is a happiness greater than that afforded by any favour or award.

Endless thanks be to Almighty God, Who bestowed on a wretch like myself the great favour of being a Risale-i Nur student, which gains such happiness and good fortune for a person.

My last word is: **For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs. * God suffices me, there is no god but He; in Him do I place my trust — He the Sustainer of the Throne [of Glory] Supreme!**

Mustafa Sungur,
Teacher

Mustafa Sungur's Supplement for the Court of Appeal

1. The Criminal Court: My reading the Risale-i Nur and writing it out and giving a part of it to a needy believing brother so that he might benefit from it was called "inciting the people against the Government," and deemed an offence.

However, in my written objections to this charge I said:

the Risale-i Nur, which is supposed to incite the people against the Government, is a true Qur'anic commentary.

With all its parts it teaches the truths of belief, and bestows the greatest happiness on those who read and write it.

Its aim is not anything transitory such as inciting the people against the Government, the way of disruptive, immoral layabouts; it is Divine pleasure, the most perfect of all happiness and good fortune.

I am proud to read and write out the Risale- i Nur, which has gained for me the highest virtue and belief, the sweetest bounty, so that I am its luckiest student and most powerless servant.

Although I said that I knew to be its student was a supreme Divine gift, and that I constantly thank my Sustainer who granted this vast bounty to a wretch like myself who was not worthy of it,

Sayın Hâkimler!

İman ve İslâmiyeti en yüksek bir sevgi ve iştihakla öğreten ve rıza-i İlahiden başka bir hedef ve maksad tanımayan ve bu asırda Kur'anın bir mu'cize-i kübrası ve tefsir-i nuranîsi olduğu kat'î tahakkuk eden Risale-i Nur'u okumak ve yazmak ve onun hakaik-i imaniyeyi ders veren risalelerini mü'min kardeşlerine vermek bir suç ise;

ve dinin evamir-i kudsiyesinden olan rabita-i diniye ve uhuvvet-i İslâmiye ve Allah sevgisi uğrunda iman ve Kur'an yolunda birleşmek gibi mukaddes ve İlahî ve uhrevî kardeşlik bir cem'iyet ise; böyle mübarek bir cem'iyete mensub olmak benim için büyük bir saadettir.

Ve her türlü taltif ve nişanların üstünde bir bahtiyarlıktır.

Böyle bir saadet ve bahtiyarlığı kazandıran Risale-i Nur'un talebesi olmak gibi büyük bir lütfu, benim gibi bir biçareye nasîb eden Allah'a hadsiz şükürler olsun.

Son sözüm: **حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ** dir.

Muallim
Mustafa Sungur

Mustafa Sungur'un Temyiz Lâyihasıdır

1- Ağır Ceza Mahkemesi: Nur Risalelerini okuduğumu ve yazdığımı ve muhtaç bir mü'min kardeşime vererek istifadesine çalışdığımı, "Halkı hükûmet aleyhine teşvik ediyor" diye hakkımda bir suç saymış.

Halbuki ben itiraznamemde bu ithama karşı dedim:

Halkı hükûmet aleyhine teşvik edici zannedilen Risale-i Nur, Kur'an'ın hakikî bir tefsiridir.

O, bütün eczalarıyla hakaik-i imaniyeyi ders verip, okuyan ve yazanlara en büyük saadeti bahşediyor.

Onun hedefi, halkı hükûmet aleyhine teşvik gibi serserilerin, bozguncu ahlâksızların gittikleri fânîlikler değil, belki bütün saadet ve bahtiyarlığın en yüce mertebesi olan Allah'ın rızasıdır.

Ben, bana en büyük fazilet, en tatlı nimet olan imanı kazandıran Risale-i Nur'u okuduğum ve yazdığım ve onun en güzide bir talebesi ve âciz bir hizmetkârı olduğumdan dolayı iftihar ediyorum.

Ve Risale-i Nur'un talebeliğini, hakkımda pek büyük bir ihsan-ı İlahî bilip lâyük olmadığım bu nimet-i azîmeyi benim gibi bir biçareye nasîb eden Rabbime daima şükrediyorum dediğim halde,

without basing it on any law or evidence, my adherence to belief and Islam was deemed a crime, and entirely contrary to truth and right I was punished.

#550

2. While studying in Kastamonu Gölköy Institute, I myself witnessed the irreligion taught us by some teachers.

They said, God forbid, that the Prophet Muhammad (PBUH) had written the Qur'an, Islam was now abrogated, civilization had advanced, and that it was a great error and backwardness to follow the Qur'an this century.

One day even, a teacher said that because Muslims performed the obligatory prayers and thought of the hereafter, they suffered constant distress and passed their lives unhappily;

and that in the mosques of Islam there was a deathly atmosphere, while the Christian churches were always happy and full of life, and that with their musical instruments and other amusements, they enjoyed life and passed their time happily.

They tried to break the bonds with Islam and belief in our hearts, and instil denial and disbelief in their place.

Then if through reading several treatises from a peerless light of the Qur'an like the Risale-i Nur — which pours out from the Qur'an's effulgence, and proves with brilliant evidences and arguments the truths of belief and Islam, and that the religion of Islam is a never-dying inextinguishable sun and means whereby humanity may attain happiness and well-being — a wretch in whom had been instilled the above poisonous ideas and whose spirituality they had wanted to kill with their noxious irreligious lessons, and had even been carried away by them and (God forbid) believing in those ideas had begun to disseminate them — if he had come to believe in the Qur'an,

would not his offering the endless joy and happiness he felt to the compassionate, loyal, and true hero Ustad Bediuzzaman, who had gained these for him through the blessed Risale-i Nur he had written;

would not his telling the Revered Master, who had been charged with the burdensome duty of writing the Risale-i Nur, how it had saved him from his former life of heedlessness and misguidance, leading him to belief and light, and how it was a sun of guidance and means of happiness for all humanity, and a Divine favour for all men and particularly for believers;

kanuna ve delile dayanmayarak benim iman ve İslâmiyete karşı bağlanmamı bir cürüm bilerek bütün bütün hak ve hakikatın aksine olarak cezalandırıldım.

2- Ben şahidim ki: Ben Kastamonu Gölköy Enstitüsü'nde okurken bazı muallimler tarafından bize dinsizlik dersi verilmişti.

Hâşâ!.. Hazret-i Kur'anı Hazret-i Peygamber'in yazdığını ve İslâmiyet'in artık mülga olunacağını, medeniyetin ilerlediğini, bu asırda Kur'ana ittiba etmek büyük bir hata ve gerilik olduğunu,

hattâ bir gün bir muallimin yaptığı gibi; İslâmlar namaz kıldıkları ve âhireti düşündükleri için daima muzdarib bir halde, ömürleri elem içinde geçtiğini

ve İslâm câmilerinde daima bir ölgünlük havası estiğini, Hristiyanların kiliselerinde ise daima neş'e ve canlı hayat bulunduğunu ve Hristiyanlar çalgı ve saire gibi eğlencelerle hayatın tadını alıp ömürlerini neş'e içinde geçirdiklerini söylüyorlar..

kalblerimizdeki iman ve İslâmiyet bağlarını koparmağa ve onun yerinde inkâr ve küfür yerleştirmeye çalışıyorlardı.

İşte böyle zehirli fikirlerle aşılınmış ve böyle tehlikeli muzır dinsizlerin dersleriyle maneviyatı öldürölmek istenmiş ve hattâ o muzır fikirlere kapılarak ve (hâşâ!..) inanarak etrafına neşretmeye başlamış bir bîçare insanın, birdenbire Risale-i Nur gibi Kur'anın feyzinden fıskıran, iman ve İslâmiyet hakikatlarını gayet parlak bürhanlar ve hârîka deliller ile isbat eden ve din-i İslâmın daima insanların saadet ve selâmetine vesile, sönmez ve söndürölmez bir manevî güneş olduğunu izah eden eşsiz bir Nur-u Kur'anın birkaç risalesini okumakla bütün o zehirli fikirlerini atıp imanı elde ederek

duyduğu sonsuz sevinç ve bahtiyarlığı te'lif ettiği mübarek Nur risaleleriyle ona kazandıran müşfik ve vefakâr ve hakikî kahraman Üstad Bediüzzaman hazretlerine arzetmesi,

eski gaflet ve dalalet hayatından kurtulup, iman ve nura kavuştuğunu ve hakikî imanı kazandıran Risale-i Nur'un bu asrın bütün insanları için bir şems-i hidayet ve vesile-i saadet ve onun müellifliğiyle tanzif edilen üstad-ı muhteremin bu pek büyük ve yüce imanî hizmetiyle onun bu beşeriyete, hususan ehl-i imana bir lütf-u İlahî olduğunu hayranlıkla arzetmesi

and would not his calling “the destruction and corruption of a covert organization of the Sufyan,” those who with their terrible aggressive assaults on the Qur’an and Islam, as described above, were urging the sons of this heroic Muslim nation to embrace irreligion, and trying to raze the sacred, Divine foundations of Islam, to whom millions of people are bound and destroy their eternal happiness and feeling compounded regret and disgust at the lunatics who applaud them and their base, aggressive, tyrannical destruction;

and would not his saying to his former fellow students, who had fallen into doubt concerning their faith: “Come, let’s give up following the lusts and whims of our souls; let’s bow before the truths of the Qur’an and hurry to the Risale-i Nur medrese, the guide to happiness this century.

Let’s leave those lying scoundrels whom we have been applauding for months or years and reject the falsehoods they showed to be the truth, and attach ourselves to Bediuzzaman Said Nursi’s teachings and take them as our master. Let’s turn our backs on the darkness and embrace the light;”

would not these all arise from the joy he found in his belief and his love of the Qur’an and Islam, and from his adherence to them, and his devotion to his nation, and his desiring everyone to acquire true, verified belief and attain infinite happiness?

ve yukarıda da arzedildiği vechile Kur'an ve İslâmiyet aleyhindeki dehşetli ve kahhar tecavüzleriyle bu kahraman İslâm milletinin evlâdlarını dinsizliğe teşvik edip milyonlarla insanların bağlandığı kudsî ve İlahî İslâmiyet esaslarını yıkmaya ve o milyonlarla insanların ebedî saadetlerini mahvetmeye çalışanları "Gizli Süfyan komitesinin yıkıcılığı ve eziciliği" diye vasıflandırarak onlara ve onların bu alçak ve kahhar ve zalimane tahriblerini ve yıkıcılıklarını alkışlayan divanelere binler teessüf ve nefretlerle yazıklar olsun demesi

ve imanında şübheye düşmüş eski ders arkadaşlarına, "Gelin, hepimiz bu hevaî ve nefsî arzulardan vazgeçelim; hakaik-i Kur'aniyenin önünde diz çökelim ve bu asrın rehber-i saadeti olan Nur medresesine koşalım;

aylarca ve yıllarca alkışlayıp durduğumuz o yalancı sefillerden ve onların hakikat diye gösterdikleri yalanlardan vazgeçip Bediüzzaman Said Nursî'nin derslerine gönül bağlayıp onu üstad edinelim, zulmetten Nura dönelim." diye hitab etmesi,

acaba imanından aldığı sevinç ve Kur'an ve İslâmiyet sevgisinden ve bağlılığından ve milletini pekçok sevip herkesin tahkikî imanı kazanarak sonsuz bir saadete nâil olmalarını arzu etmesinden değil midir?

Is it a crime to attach oneself to God and proclaim that Islam is the loftiest religion and the bringer of virtue and happiness?

At a time when with lies and slander, from every side there are overwhelming attacks on the Qur'an and Islam,

and attempts are being made to refute the Qur'an and Muhammad (Peace and blessings be upon him), which are extremely elevated, sacred, and precious,

yet books which spread irreligion and atheism and rebellious, transient, worthless wretches who attack Islam are held in respect and innovations and the unlawful are applauded

— *at such a time is it a crime to believe and proclaim the sacredness and loftiness of the Risale-i Nur and that as a miracle of the Qur'an it is a Divine Light and dominical gift* which explains and proves decisively and clearly the elevatedness, veracity, and sacredness of the Qur'an and Muhammad (Peace and blessings be upon him);

and both God's existence and that the universe with all its beings and all its members and systems testifies to its Creator's necessary existence and unity;

and because he possesses reason and can think and is the most comprehensive mirror of the Divine Names man is a sort of monarch over all other creatures;

and that if he has a relationship with God through worship and belief and preserves himself against misguidance and vice and grievous sins, he becomes worthy of rising to the highest of the high, superior to all beings, and an esteemed guest who will be forever happy in Paradise,

but if he denies his Creator through associating partners with Him and rebellion, or through heedlessness and misguidance, he falls lower than an animal, descending to the lowest of the low, coming to deserve everlasting Hell and unending torment and torture;

and that the Qur'an is the true Word of God, which is constant, and that its injunctions and commands do not, and cannot, change;

and that mankind's true and permanent happiness is possible only through following the Qur'an's commands and adhering to them?

Acaba Allah'a intisab edip İslâmiyet'in en âlî bir din ve fazilet ve saadet müjdecisi olduğunu ilân etmek bir cürüm müdür?

Kur'an ve İslâmiyet aleyhinde her taraftan yıkıcı ve kahhar taarruzların başladığı

ve Hazret-i Kur'ana ve Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'a iftiralarla o zâtın çok âlî ve çok kudsî kıymet ve varlıkları çürütölmek istenildiği;

buna mukabil dinsizliği ve ilhadı ve ahlâksızlığı telkin eden kitapların ve Allah'a âsi ve İslâmiyet'e hücum eden fânî ve kıymetsiz bedbahtların saygılar ile anıldığı ve bid'akâr ve gayr-ı meşru hallerinin alkışlandığı *bir zamanda*.

Hazret-i Kur'an ve Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın yüceliklerini, hakkaniyet ve kudsiyetlerini,

hem Allah'ın varlığını ve bu kâinat bütün mevcudatıyla ve bütün a'za ve cihazatıyla Hâlıkının vücub-u vücuduna ve vahdaniyetine şehadet ettiğini

ve insan akıl ve fikir cihetiyle ve esma-i İlahiyeye en ziyade âyinedar bulunmasıyla sair mahlukata bir nevi sultan hükmünde olduğu;

insan eğer iman ve ubudiyetle Allah'a intisab etse, dalalet ve sefahetten ve büyük günahlardan korunsa, mevcudatın üstünde a'lâ-yı illiyyîne lâıyk ve ebedî Cennet ve saadete mazhar bir muhterem misafir

ve eğer şirk ve isyanla veya gaflet ve dalaletle Hâlıkına küfretse, o zaman hayvandan daha aşağı ve esfel-i safilîne düşerek ebedî Cehennem'e müstehak ve sonsuz azab ve işkencelere lâıyk bir bedbaht olduğunu

ve Kur'anın daima değişmez ve onun hüküm ve emirleri tebeddül etmez ve edilemez bir Hak kelâmı ve İslâmiyetin daima en yüksek bir medeniyette bulunduğunu

ve beşeriyetin hakikî ve daimî saadeti ancak ve ancak evamir-i Kur'aniyeye ittiba ve intisabla mümkün olacağını açık ve kat'î olarak izah ve isbat eden *Risale-i Nur'un kudsiyetini ve yüceliğini ve o mu'cize-i Kur'anın bir nur-u İlahî ve bir ihsan-ı Rabbanî olduğunu iman ve ilân etmek bir cürüm müdür?*

The reading of novels and stories, written against Islam for five or ten minutes illicit pleasure, and the publishing of books extremely dangerous and harmful for the country and nation, and their being praised and recommended are not considered crimes,

Fânî beş-on dakikalık gayr-ı meşru zevkler için yazılmış roman ve efsaneler ve İslâmiyetin aleyhinde ve okunması memleket ve milletin selâmeti bakımından gayet tehlikeli, muzır kitapların neşredilmesi ve onların medih ve tavsiye edilmesi bir suç sayılmıyor da,

so can it be deemed a crime if we read and write out the Risale-i Nur, which describes the Sun of Islam—which hundreds of millions of people have followed and in which they have found true happiness—or enumerated its elevated characteristics, which we lack the ability to praise?

Can anyone who has an atom of belief in his heart and desires the well-being of the country and nation consider the above to be crimes?

Respected Judges of the Appeal Court! This case presented in your elevated presence is directly the case of belief and the Qur'an.

It is the case of the eternal happiness and salvation of millions of people.

Concerned with this case in effect are foremost God's Most Noble Messenger (Peace and blessings be upon him) and all the prophets (Peace be upon them), and all the saints and innumerable people of reality and believers, as well as all our forefathers who have departed for the eternal realm.

You may now win the love and good will, the prayers and intercession, of those millions of the people of reality.

The elevated reality called the Risale-i Nur is before you. Is its aim the lowly, transient ranks and positions of this world,

or to win God's pleasure, the greatest happiness, the purest joy, and highest good fortune?

And does it encourage people to be immoral,

or does it deck them out with belief and the highest morality and virtue?

Before you is the Risale-i Nur, which pours out from The Miraculousness of the Qur'an of Miraculous Exposition and is a Divine Light.

Since the greatest case facing people, more important than anything, is to win belief in order to be able to depart from this world for the realm of eternal happiness;

and since through the effulgence of the Qur'an, the Risale-i Nur teaches the truths of belief, and as is testified to by hundreds of thousands of people who have read it and written it out, and as indicated by numerous Qur'anic verses and Hadiths of the Prophet (PBUH), and Imam 'Ali (May God be pleased with him) and many saints like Gawth al-A'zam (May God be pleased with him), it has definitely won that case;

certainly and without doubt, through your elevated love of truth and justice, above every sort of transient anxiety, you will understand and appreciate the Risale-i Nur's veracious, Qur'anic face and its true value,

yüz milyonlarla insan onda gitmiş ve hakikî olan saadete ulaşmış İslâmiyet güneşinin tarifçisi ve tavsiyecisi ve hakaik-i imaniyenin müjdecisi olan Risale-i Nur'u okumak ve yazmak, medh ü senasına kadir olamadığımız yüksek mezayasını tavsiye etmemiz mi bir suç sayılıyor?

Acaba kalbinde zerre kadar imanı olan ve memleket ve milletin selâmetini arzu eden bir insan bunu suç sayabilir mi?

Sayın Yargıtay Hâkimleri!

Sizin yüksek huzurunuzda arzedilen bu dava doğrudan doğruya iman ve Kur'an davasıdır.

Milyonlarla insanların ebedî saadet ve kurtuluşu davasıdır.

Bu azîm dava ile başta Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, bütün enbiya Aleyhimüsselâm ve bütün evliya ve hadsiz ehl-i hakikat ve imanla dâr-ı bekaya gitmiş bütün ecdadlarımız manen alâkaddırlar.

O milyonlar ehl-i hakikatın selâm ve sevgilerini, dua ve şefaatlerini kazanmak fırsatı şimdi elinizdedir.

Risale-i Nur denilen âlî hakikat önünüzdedir. Onun gayesi dünyevî ve fânî ve süflî makamlar mıdır?

Yoksa en büyük saadet ve âlî sevinç ve en yüce bahtiyarlık olan Allah'ın rızasını kazanmak mıdır?

Ve onun bütün Sözleri, insanları ahlâksızlığa mı teşvik ediyor?

Yoksa imanla onları mücehhez kılıp yüksek ahlâk ve fazilete mi kavuşturuyor?

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın i'caz-ı manevîsinden fışkıran ve bir nur-u İlahî olan Risale-i Nur önünüzdedir.

Madem imanı kazanmak ve iman ile bu dünyadan dâr-ı saadet-i bâkiye gidebilmek insanların her mes'elesinden üstün en büyük davasıdır.

Ve madem Risale-i Nur Kur'anın feyziyle hakaik-i imaniyeyi ders verip, yüz binlerle onu okuyup yazanların kat'î şهادetiyle ve birçok âyât-ı Kur'aniye ve ehadîs-i Muhammediye (A.S.M.) kudsî beyanatı ve İmam-ı Ali (R.A.) ve Gavs-ı Geylanî (R.A.) misillü birçok ehl-i velayetin takdîrkârane tavsiyeleriyle Risale-i Nur o davayı kat'î kazandırıyor.

Elbette ve elbette sizler yüksek adalet ve hakikatperverliğinizle, her türlü fânî endişelerin fevkinde yüksek hakperestliğinizle Risale-i Nur'un o hakkanî ve Kur'anî çehresini ve hakikî kıymetini takdir ile görüp anlayacaksınız.

and that its students pursue no aim other than God's pleasure.

Judges of the Appeal Court!

With his high morality, virtue and compassion our esteemed and elevated Master, Bediuzzaman Said Nursi, strives to save people from the dense darkness of false ideas and eternal solitary confinement,

and enduring the severest distress and torments has risen to the highest degree of perfection at this time through being charged by Almighty God with the sacred duty of publishing the truths of the Qur'an, yet entirely contrary to all truth and justice, he is cast into prison.

#553

Elderly, ill, and with no one, practising his beliefs and worship in most elevated fashion, possessing the most brilliant intelligence and learning, and having no aim other than saving the belief of people,

the terrible suffering of our Master, who is seventy-five years old and truly loves humanity, in the intense cold of Afyon Prison, pierces the heart, causing the severest anguish.

Trusting in your elevated truth-loving justice and true philanthropy, we await the manifestation of justice's compassion.

Mustafa Sungur

[Mehmed Feyzi's Defence]

To Afyon Criminal Court

The indictment states that I am my Master, Said Nursi's, chief scribe, and am firmly attached both to himself and to the Risale-i Nur, and have served them, and it deems this an offence.

For my part, I accept the charge with all my strength and am proud of it.

For I have a powerful, innate yearning for knowledge.

Evidence for this is that when during the Denizli affair my house was searched, it was officially established that found in it were more than five hundred various scholarly books, some in Arabic.

It is an unusual desire to study and extraordinary love of learning that made me collect these five hundred books, that not one person in a thousand would have at this time, despite my impecuniosity and young years.

Because of this natural capacity of mine, I was searching for a true master.

Endless thanks be to Almighty God that He gave me what I was searching for afar, from close by.

Ve Risale-i Nur'un talebelerinin de Cenab-ı Hakk'ın rızasından başka bir maksad peşinde koşmadıklarını göreceksiniz.

Sayın Yargıtay Hâkimleri!

En yüksek ahlâk ve faziletiyle ve en yüce şefkat ve merhametiyle insanları koyu fikir karanlığından ve daimî haps-i ebedîden kurtarmağa çalışan

ve en şiddetli sıkıntı ve işkencelere göğüs gererek Cenab-ı Hak tarafından tavzif edildiği hakaik-i Kur'aniyeyi neşretmek kudsi vazifesiyle zamanın en yüce mertebe-i kemaline erişen aziz ve âlî üstadımız Bediüzzaman Hazretleri bütün bütün hak ve adalete aykırı olarak zindanlara atılıyor.

Pek ihtiyar ve hasta ve kimsesiz, en yüksek iman ve ubudiyetle ve hârika zekâ ve ilim ile mücehhez ve insanların imanını kurtarmaktan başka bir gayesi bulunmayan

yetmişbeş yaşındaki bu mübarek ve hakikî insaniyetperver Üstadın Afyon zindanlarında şiddetli soğuk ve dehşetli sıkıntılar içindeki vaziyet-i elîmanesi ciğerleri deliyor ve kalbleri sızlatıyor.

Hakikatlara âşık ve meftun olan yüksek adaletinize ve hakikî insaniyetperverliğinize güvenerek adaletin şefkat ve merhametinin tecellisini bekliyoruz.

Mustafa Sungur

[Mehmed Feyzi'nin Müdafaasıdır]

Afyon Ağır Ceza Mahkemesine

İddianame beni Üstadım Said Nursî'nin hem sır kâtibi, hem kendisiyle hem Risale-i Nur'la şiddetli alâkalı, hem çok hizmet ettiğimi bahisle bu hareketimi medar-ı mes'uliyet saymış.

Ben de buna karşı, bütün kuvvetimle bu ithamı kabul edip iftihar ediyorum.

Çünkü fitratımda ilme karşı gayet kuvvetli bir iştiaak var.

Bir delili şudur ki: Denizli hâdisesinde menzirim taharri edildiği vakit beşyüzseksen aded mütenevvi kütüb-ü ilmiye ve Arabiye evimde bulunduğu resmen sabit olmuştur.

Benim fakr-ı halimle ve gençliğimle ve lisan-ı Arabîde noksanîyetimle beraber bu zamanda binde bir şahısta bulunmayan bu mütenevvi beşyüzseksen cild kitabı bana toplattıran, fevkalâde bir talebelik şevki ve hârika bir aşk-ı ilmi'dir.

İşte bu fitrî istidad ile daima hakikî bir üstad arıyordum.

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükrolsun ki, uzakta aradığımı pek yakında elime verdi.

Yes, my Master, Said Nursi's life testifies that his only aim in life has been knowledge and to learn the sciences of Islam.

I have understood clearly both through my own observations, and from his published biography, and from what I have learnt from his old students, the innate love of learning that

I have found in my Master to an extraordinary degree, so that on his own in wondrous fashion, contrarily to all the other medrese teachers at this time, he has persisted in medrese teaching and endured every calamity.

But then, because they did not understand my Master's extraordinary situation, the politicians attempted to link him with a sort of politics, with which he has no connection, even throwing him into prison.

But later Almighty God made his passion for knowledge into a key to the Qur'an's truths, and the Risale-i Nur emerged, which has left all scholars and philosophers in amazement.

#554

Around that time, as a Divine favour I found close by in Kastamonu the Master I had been searching for all my life, whose nature was similar to mine but infinitely more elevated.

I shall offer thanks for this to the end of my days.

Just as since early days, in order to preserve the dignity of learning my Master never accepted such things as charity and gifts, so he did not allow his students to accept them. He would bow before no one.

In fact, not condescending to crouch down in the trenches in the front lines in the War, or even to enter them, he preserved the dignity of learning.

Similarly, heroically preserving the honour of scholarship and teaching in the face of three awesome commanders, he was completely unmoved at their anger and silenced them.

I therefore accepted him as my true Master, since I knew that he was someone who had sacrificed everything to preserve the high honour of this nation and country and the Turkish learned establishment.

Even, if to suppose the impossible a Master so truly devoted to his country and nation had a hundred faults, they should be looked on tolerantly and not objected to.

A example showing that this country's patriots in the Second Constitutional Period and the nationalists and patriots under the Republic appreciated in the name of the country and nation our Master's extraordinary service to learning was that

Evet Üstadım olan Said Nursi'nin bütün hayatının gayesi, şevk-i ilimde ve ulûm-u İslâmiyeyi bilmek aşkında geçtiğini bütün hayatı şahadet ediyor.

Hem ben müşahedatımla, hem Üstadımın matbu' tarihçe-i hayatıyla, hem eski talebelerinden aldığım malûmatla kat'î bildim ki;

bendeki fitrî aşk-ı ilmî, Üstadımda hârika bir surette bulunuyor ki, bu zamanda bütün medrese âlimlerinin hilafına olarak pek hârika, tek başıyla medrese talebeliğini muhafaza edip her belaya tahammül etmiş.

Hattâ ehl-i siyaset, üstadımın bu acib hallerini anlamadıkları için, hiç alâkası olmayan bir nevi siyasete temas ettirmeğe çalışmışlar. Hattâ hapislere sokmuşlar.

Fakat sonra Cenab-ı Hak, o aşk-ı ilmîyi Kur'anın hakaikına bir anahtar yapmış. Bütün ehl-i ilmi ve feylesofları hayrette bırakan Risale-i Nur meydana çıkmış.

Ben de o sırada bütün hayatımda aradığım ve kendi fitratımda ve fakat pek yüksek bulunan bu Üstadı bir ihsan-ı İlahî olarak Kastamonu'da yanımda buldum.

Âhir ömrüme kadar da, buna teşekkür ediyorum.

Hem Üstadım eskiden beri izzet-i ilmiyeyi muhafaza için, sadaka ve hediye gibi şeyleri kabul etmediği gibi talebelerini de men'eder. Kimseye başını eğmez.

Hattâ hârika vaziyetlerinden; harb içinde avcı hattında oturmağa ve sipere girmeğe tenezzül etmeyerek izzet-i ilmiyeyi muhafaza ettiği gibi,

üç dehşetli kumandana karşı kahramancasına hocalık ve haysiyet-i ilmiyeyi muhafaza için onların hiddetine karşı ehemmiyet vermeyip onları susturdu.

Onun için bu Üstadımı, bu millet ve vatanın ve Türk ülemasının pek büyük şerefini muhafaza etmek için her şeyini feda etmiş bir şahıs bildiğimden, ben de kendime hakikî üstad kabul ettim.

Böyle vatan ve millete hakikî fedakâr bir Üstadın -farz-ı muhal olarak- yüz kusuru da olsa nazar-ı müsamaha ile bakıp itiraz etmemek gerektir.

Bu memleketin vatanperverleri meşrutiyet devrinde, milliyetçiler ve hamiyetperverleri Cumhuriyette; bu Üstadın ilme ettiği fevkalâde hizmeti vatan ve millet namına takdir ettiklerine bir nümunesi şudur ki:

the Committee of Union and Progress government gave nineteen thousand gold liras for his university in the east called the Medresetü'z-Zehra. This was to be organized along the same lines of al-Azhar University. Its foundations were laid in Van Province, but it remained unbuilt due to the First World War.

Then the first government of the Republic twenty-four years ago allotted one hundred and fifty thousand liras on the agreement of one hundred and sixty-three deputies.

Our Master's nearly succeeding on his own in founding a large university similar to al-Azhar, which was brought into being only through the enterprise of thousands of teachers, shows that

all patriots and lovers of their country, together with the teachers of the medreses (religious schools) should appreciate and applaud him.

As for us, because we found such a Master, we decided to endure every sort of hardship and difficulty.

I have boundless respect for him as an exceptionally learned scholar at this time, who through the effulgence of his learning and truths of his one hundred and thirty works has caused me to advance on the way of belief and knowledge.

God willing, this respect of mine will continue for all eternity.

There is no covert organization which exploiting religion and religious feelings aims to breach public security, in connection with which the prosecution wants to have me convicted. Despite months of investigations and searches it has not been able to verify any such society, nor do we have any connection with such a thing.

#555

Our sole concern, within the framework of the laws of the Republic, is for the Risale-i Nur, which has undergone the toughest examinations and has met with due respect from the highest committees of experts and has been acquitted by authorized courts of law.

This is not treason towards the country and nation, but scholarly striving in a way that is directly beneficial for country and nation.

Other than this we have no political aim nor any other purpose.

Thus, since our innocence and sincerity are clear in this matter, I seek the manifestation of justice from your just court and my acquittal, as in Denizli Court. Prisoner, Kastamonulu Mehmed Feyzi Pamukçu, Afyon Prison

[Ahmed Feyzi's Defence]

Câmi-ül Ezher sisteminde, Medreset-üz Zehra namında Van vilayetinde temeli atılıp eski harb-i umumî münasebetiyle geri kalan Şark darülfünununa İttihad ve Terakki hükûmeti ondokuz bin altun lira verdiği gibi,

yirmidört sene evvel Cumhuriyet hükûmeti de Üstadımın darülfünununa yüzaltmışüç meb'usun tasdikiyle yüzelli bin lira tahsisat verilmesini kabul etmeleridir.

Bu yüksek Üstadın tek başıyla Câmi-ül Ezher gibi binler hocaların teşebbüsüyle vücuda gelecek bir medrese-i kübrayı vücuda getirmeğe yakın muvaffak olması gösteriyor ki;

vatanperverler ve milliyetperverler dahi, medrese ülemalarıyla beraber bu Üstadımı takdir ve tahsin etmeleri lâzım ve elzemdir.

Biz de böyle bir Üstad elimize geçtiği için her zahmet ve meşakkate tahammüle karar vermişiz.

Füyuzat-ı ilmiyesiyle ve yüzotuza varan âsâr-ı kudsiyesinin hakaikiyle beni ilim ve iman yolunda terakki ettiren bu mümtaz allâme-i zamana sonsuz bir varlıkla hürmetim vardır.

Bu hürmetim ebede kadar inşaallah gidecektir.

İddia makamının beni suçlandırmak istediği ve aylardan beri tedkikat ve taharriyat neticesinde hakikatına vâsıl olamadığı "Dini ve dinî hissiyatı âlet ederek devletin emniyetini ihlâl edecek bir gizli cem'iyet" in ne vücudu var ve ne de böyle bir cem'iyetle alâkamız vardır.

Yegâne alâkamız, hükûmet-i cumhuriyenin kanunları müvacehesinde en çetin imtihanlarda, en yüksek ehl-i vukuf heyetler tarafından îcab eden hürmeti görmüş ve salâhiyetdar mahkemelerde beraet kazanmış Risale-i Nur'lardır.

Bu ise, vatana ve millete ihanet değil; doğrudan doğruya vatana ve millete nâfi' ilim uğrunda bir çalışmaktır.

Bunun haricinde ne bir siyasî maksad ve ne de başka bir garaz yoktur.

Binaenaleyh bu hususta da masumiyet ve samimiyetimiz meydanda olmakla, Denizli mahkemesinde olduğu gibi yüksek mahkeme-i âdilenizden adaletin tecellisiyle beraetimi talep ediyorum.

Afyon Cezaevinde mevkuf Kastamonu'lu Mehmed Feyzi Pamukçu

[Ahmed Feyzi'nin Müdafaasıdır]

To Afyon Criminal Court

Judges of the Court!

Is it not the duty and right of a believer to serve the Qur'an and the Prophet (PBUH) by meeting with a scholar of religion, reading and writing out his books about the truths of religion, and hastening to the assistance of his co-religionists?

Is there any law prohibiting us from this service of religion?

Is it a crime to criticize certain aspects of the atheistic immoral currents of our times?

We are purely a body of religiously- minded people which has no connection whatsoever with politics or government.

To think well of someone and consider him worthy is a personal opinion that may be held by anyone.

We know Bediuzzaman to be the most elevated scholar of religion of our times.

We know him to be someone who follows reality, and who expresses and explains the truths of religion without toadying to anyone.

We call him a mujahid because of his service to religion and relying on the Qur'an's unshakeable truths, his undertaking the defence of our country against the currents of immorality and disbelief which threaten it.

In a country in which freedom of religion and conscience are the rule, we cannot be held guilty of an offence because of the views we hold in the light of our consciences.

Therefore, we are not obliged to give account to anyone.

As for the matter of the persons foretold in Hadiths to come at the end of time: we did not fabricate these. They have their origin in religion.

#556

In a number of Hadiths, God's Messenger (Peace and blessings be upon him) said that the life of his community would not exceed one thousand five hundred years.

The major historical events up to that time, which would have the greatest significance for the life of his community and for the life of the world, he gave news of, calling them "the signs of the end of the world."

He drew the attention of the Muslim Umma to their evil.

He said that those who were heedless and ignorant of these evils would meet with everlasting misery and loss.

There are innumerable religious proofs of these. We believe in God, His Messenger, and the Qur'an.

So as the result of this belief and belief in the Messenger's veracity, should we not strive to save ourselves from everlasting perdition?

Afyon Ağır Ceza Mahkemesine

Sayın Hâkimler!

Bir din âlimi ile görüşmek, onun din hakikatlerine ait kitaplarını okumak ve yazmak ve dindaşlarının imdadına koşmak üzere dinine ve Kur'anına ve Peygamberine (A.S.M.) hizmet etmek bir mü'minin vazifesi ve hakkı değil midir?

Bizi bu hizmet-i diniyeden men'eden bir kanun maddesi var mıdır?

Bazı cihetlerin zamanımızdaki küfrî ve gayr-ı ahlâkî cereyanları tenkid etmesi bir suç mu teşkil ediyor?

Biz ne siyasetle, ne idare ile aslâ alâkası olmayan yalnız dindar, saf halk kitlesiyiz.

Bir insana hüsn-ü zan etmek ve kıymet vermek herkesin şahsî bir kanaatıdır.

Biz Bedüzzaman'ı zamanımızın en yüksek din âlimi biliyoruz.

Din hakikatlerini aslâ dalkavukluk yapmadan beyan ve ifade eden bir hakikat adamı biliyoruz.

Mücahid adını vermekliğimiz, memleketimizi tehdid eden ahlâksızlık ve imansızlık cereyanlarına karşı Kur'anın sarsılmaz hakikatlarına dayanarak giriştiği müdafaa ve hizmet-i diniyesinden dolayıdır.

Din ve vicdan hürriyetinin hükümlerine olduğu bir memlekette vicdanî kanaatlerimizden mes'ul olamayız.

Bundan dolayı da kimseye hesap vermeğe mecbur değiliz.

Âhırzamanda hadîsin haber verdiği şahısların mes'elesine gelince: Bu mevzuları biz kendimiz uydurmadık. Bunların aslı dinde mevcuttur.

Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm bazı hadîslerle ümmet-i Muhammediyenin (A.S.M.) ömrünün binbeşyüz seneyi pek geçmeyeceğini söylüyor.

O zamana kadar da ümmet-i Muhammediyenin (A.S.M.) ve dünyanın hayatında mühim tesir yapacak büyük tarih hâdiselerini, "Kıyamet alâmetleri" diye haber veriyor.

Bunların şerri üzerine ümmet-i İslâmiyenin nazar-ı dikkatini celbediyor.

Gaflet ve cehaletle bu şerhlere düşenlerin ebedî şekavet ve helâket ile karşılaşacaklarını söylüyorlar.

Bunlara dair sayısız dinî bürhanlar mevcuttur. Biz ki; Allah'a ve Resulüne ve Kur'ana inanmışız.

Şimdi bu imanın ve peygamberin sıdkına olan bu itikadın neticesi olarak kendimizi helâk-i ebedîden kurtarmak için çalışmalı mı?

Should we not see what is happening around us?
Wondering, "Have those perilous times come?"

Don't let it be us who are the generation that falls prey to those dangers," should we not point out how they may be applied to existent religious truths?

If we disregard the positive evidences before us and the proven scholarly truths which take us to the Divine existence, and supposing the irreligion of Europe to be the greatest means of civilization and sole mark of knowledge, we abandon our religion, who will save us from eternal perdition? Should we not think of this?

Would a person of this mind who recognizes nothing superior to the Qur'an and its truths, throw himself into everlasting perdition out of fear of temporary punishments?

Or would he attach any worth to transient values? Would he give up his duty of serving God, and His Messenger, and His religion?

These then are the true factors tying us to Bediuzzaman.

Is there any other source of religion that can silence the pre-eternal needs of our spirits?

The prosecutor recommends to us the thousands of Arabic books which fill the libraries but do not interpret the spirit of today.

He himself and those who think like him may not like the compendium of knowledge, treasury of freedom, and elevated reality called the Risale-i Nur, and they may criticize it.

That is a matter for themselves. But they may not interfere in our preferring this or that work, or our attaching value to them. We like the Risale-i Nur.

And we know it to be a true, unhypocritical book on religion and a Qur'anic commentary.

Values and value judgements are questions of conscience. No one can interfere in them.

Yes, we agree that the Risale-i Nur's author always teaches pure truth.

The fact that he does not accept this does not shake our opinion.

Moreover, our opinion is based not on his wonder-working in the physical realm, but on the wonders of his knowledge, the extraordinary manifestations of which we have observed in his teachings with the Risale-i Nur, which challenge all the world of knowledge.

Etrafımızda olup bitenleri görmeyelim mi? "Acaba bu tehlikeli zaman gelmiş midir?"

Sakın bu tehlikelere düşen nesil biz olmayalım!" diye bunları mevcut dinî hakikatlara tatbik cehdini göstermeyelim mi?

Biz de, önümüzdeki müsbet delilleri ve vücud-u İlahîye bizi sevkeden hakaik-i müberhene ve ilmiyeyi görmeyerek, sırf Avrupa dinsizliğini en büyük lâzıme-i medeniyet ve şiar-ı irfan addile dinimizi terketsek, acaba helâk-i ebedîden bizi kim kurtaracak? Bunu düşünmeyelim mi?

Bu zihniyette olan, Kur'andan ve onun hakaikından üstün bir şey tanımayan bir insan, sırf fâni cezalar korkusuyla kendini ebedî helâke atar mı?

Yahut fâni bazı kıymetlere değer verir mi? Allah ve Resulüne ve dinine hizmet vazifesinden vaz geçer mi?

İşte bizi Bediüzzaman'a bağlayan hakikî âmiller bunlardır.

Başka bir menba-i dinî var mı ki, biz ruhumuzun bu ezeli ihtiyaçlarını onunla teskin edelim?

Sayın Savcı, bize kütüphaneleri dolduran binlerce Arabça ve bugünün ruhuna tercüman olamayan kitapları tavsiye ediyor.

Sayın Savcı ve onun gibi düşünenler, Risale-i Nur namı altındaki külliyat-ı ilmiyeyi ve hazine-i hürriyeti ve hakikat-ı âliyeyi beğenmeyebilirler, tenkid de edebilirler.

Bu kendilerinin bileceği bir iştir. Bizim şu veya bu esere rağbet etmemize ve ona kıymet vermemize karışamazlar. Biz Risale-i Nur'u seviyoruz.

Ve onu hakikî ve rıyasız bir din kitabı ve Kur'an tefsiri biliyoruz.

Kıymet ölçüleri ve hükümleri vicdanî bir takdir mes'elesidir. Buna kimse müdahale edemez.

Evet biz Risale-i Nur müellifinin velayetine ve daima ayn-ı hakikat dersi verdiği kailiz.

Kendisinin kabul etmemesi, bizim bu kanaatımızı sarsmıyor.

Ancak bizim kabul ettiğimiz, keramet-i kevnîyesinden dolayı değil, Nurların dersinde hârikulâde ve ekmel tezahürlerine şahid olduğumuz ve bütün cihan-ı irfana meydan okuyan keramet-i ilmiyesinden dolayıdır.

and with the wonders of his learning displayed a logic so advanced in the ultimate questions of science that they left even the loftiest thinkers in amazement;

and in a language he learnt only in the second part of his life had such a captivating style of exposition, and such a gripping ardour;

who overflows with love and passion, and is exuberant like a sea of belief, a treasury of Divine knowledge, an ocean of wisdom?

Do you consider it excessive that we consider to be Master, the monument of virtue and light who shows not the slightest inclination towards the pomp of fleeting, superficial ostentation; nor stoops to even the smallest benefit or pleasure;

nor attaches any value to anyone who fawns at the feet of fleeting filth; who awaits nothing from anyone, nor asks for it, and accepts nothing offered to him;

who displaying the best example of the purest chastity and enduring patiently, with forbearance, every sort of deprivation, has dedicated himself to the truth and to making known the lights of the Qur'an and knowledge of Muhammad (PBUH);

and out of the abundance of his compassion weeps at the suffering of the country and nation;

and who never gives up his work, which is for the happiness of those around him, despite all the betrayals he has suffered;

and disregarding his own old age and aloneness, strives and battles with selfless, Divine exertion to save people from the pits of ignorance and whirlpool of denial?

In addition to the wonders of his knowledge described above, he is worthy of being known and followed as an example of perfection and virtue because of this matchless self-sacrifice, self-sufficiency, and masterpiece of chastity and moderation, which he has shown at this time when moral values have been lost.

That is how we look on Bediuzzaman and his works.

Is it solely because of our attachment to him, which arises from our belief, and our belief in the severe rebukes and reprimands of the Qur'an and Muhammad (PBUH) concerning unbelief and morality that he has involved us in politics, which are deemed fleeting filth?

Or can it be called corruption to inform about God and His Messenger, the truth and the Qur'an some of the sons of our compatriots who for twenty-five years have been unable to learn the truths of religion and are heading for certain perdition, in order to save them from everlasting extinction, and to reform their unsullied spirits and innocent consciences?

ve ilminin hârikalarıyla en münteha mesail-i ilmiye ve âliyyede en yüksek mütefekkirleri dahi hayrette bırakacak bir mantık ulviyeti ibraz eden

ve hayatının yarısından sonra öğrendiği bir lisanda bu kadar cazibedar bir tarz-ı beyan ve sürükleyici bir hararet izhar eden

ve gayet feyyaz bir aşk ve heyecan terennüm eden ve bir derya-yı iman ve bir hazine-i tevhid ve bir umman-ı hikmet halinde coşan bir *ikinci Bedüzzaman gösterebilir misiniz?*

Fânî zevahirin âlâyişine edna bir meyl ve iltifat göstermeyen ve en küçük bir menfaat ve lezzete tenezzül etmeyen;

levs-i fâninin ayağına dolaşan bütün yaltaklanmalarına aslâ kıymet vermeyen; kimseden birşey beklemeyen ve dilenmeyen ve kendisine arzedilenleri kabul etmeyen;

iffet ve ismetin en âlî örneklerini yaşatarak saburane mütehammilane her nevi mahrumiyetlere göğüs germek suretiyle kendini hakikata ve envâr-ı Kur'aniyeye ve maarif-i Muhammediyenin (A.S.M.) izharına vakfeden

ve memleket ve milletin ızdırabatı karşısında pür-rahm ü şefkat ağlayan;

kendine yapılan bunca ihanetlere rağmen etrafındakilerin saadetleri için hizmetinden aslâ vazgeçmeyen,

ihtiyarlığına ve bîkesliğine bakmayarak insanları gayya-yı cehl ve girdbad-ı inkârdan kurtarmağa, hasbî ve İlahî bir cehd ile çalışan ve savaştan *fazilet ve nur abidesini Üstad addetmekliğimizi çok mu görüyorsunuz?*

Kendisinin bu arzedilen keramet-i ilmiyesiyle beraber, sırf ahlâk ölçülerinin kayborduğu böyle bir devirde gösterdiği bu misilsiz feragat ve istiğna ve şaheser-i ismet ve istikamet dolayısıyla yine bir enmuzec-i kemal ve mihrab-ı fazilet olarak tanınmağa ve iktida edilmeğe şâyandır.

İşte biz Bedüzzaman'a ve eserlerine bu gözle bakıyoruz.

Acaba mümaileyhe sırf imanımızdan neş'et eden bu bağlılığımız ve Kur'anın ve beyanat-ı Muhammediyenin (A.S.M.) küfr ve sû'-i ahlâk hakkındaki şiddetli tevhid ve tezyiflerine bu imanımız dolayısıyla iştirakimiz, bizi levs-i fânî addedilen siyasetçi mi yaptı?

Yoksa yirmibeş seneden beri din hakikatlarını öğrenemeyen ve helâk-i mutlaka giden soyumuzun bir kısım evlâdlarına; onları helâk-i ebediden kurtarmak için, Allah ve Resulünden, hakikat ve Kur'andan haber vermek onların temiz ruhlarını, masum vicdanlarını ıslah etmeğe hiç ifsad denilir mi?

Judges of the Court!

We are in no way involved in politics. We know that for those like us who are not versed in politics, politics is a way beset with a thousand and one perils, dangers, and responsibilities.

In any event we attach no importance to fleeting externals. We only look to the good face of the world, which takes us to Divine pleasure.

#558

We therefore vehemently reject the charge that we pursue politics or contest the concept of the state.

If there had been any such intention, there would have been some small manifestation of it in twenty-five years.

Yes, we have a negative front, a side which rebukes, turned to immorality and unbelief.

This arises only from belief and our necessarily joining in the Qur'an's severe expressions and comprehensive warnings about these things.

If these reasons and this sincere, straightforward style of exposition do not convince you, sentence us to whatever sort of punishment you please.

But do not forget that Jesus (Peace be upon him), who today has six hundred million followers, was sentenced to death like a common thief by the authorities of his time only because his heart beat for mankind's happiness and he bore the trust of delivering the message.

Having spoken out freely, we shall be proud to face our conviction. With the cry of For us God suffices, and He is the Best Disposer of Affairs, we open our hands to the Court of the Dispenser of Needs.

Prisoner, Ortaklar Bucağı Ahmed Feyzi Kul
Afyon Prison.

[Ceylan's Defence]

To Afyon Criminal Court

Making a mountain out of a molehill, because of my service to my Master and the Risale-i Nur, of which I am proud, the prosecution portrays me as a prominent diplomat or cunning plotter. In reply to his apportioning me a large share of the imaginary crime with which the Risale-i Nur is charged,

I say this: I am closely attached to my Master, Bediüzzaman, from whom, by reading his works on religion, belief, and morality, I have profited to such an extent that I would readily sacrifice my life for his sake.

However, my attachment is not as the prosecution said, harmful for the country and nation, in order to incite the people against the state;

Sayın Hâkimler!

Biz aslâ siyasetçi değiliz. Biz siyaseti, bizim gibi siyaset ehli olmayana binbir çeşit veballer, tehlikeler ve mes'uliyetler taşıyan bir meslek biliriz.

Fâni zevahire de zâten kıymet vermeyiz. Dünyaya ancak rıza-yı İlahîye bizi götüren hayırlı vechesiyle bakıyoruz.

Bu itibarla siyaset peşinde koşmayı ve devlet mefhumu ile mübareze ithamını şiddetle reddediyoruz.

Eğer böyle bir kasd olaydı, yirmibeş seneden beri edna bir tezahür olurdu.

Evet bizim menfî bir cebhemiz, ahlâksızlığa ve imansızlığa müteveccih bir takbih tarafımız var.

Bu sırf imandan ve Kur'anın bu mevzular üzerindeki şiddet-i beyan ve azamet-i tevbihine -bizzarure- iştirakimizden ileri geliyor.

Eğer bu esbab-ı mûcibe, samimiyetin ve ihlasın, hakikat ve safvetin bu tarz-ı beyanı size kanaat vermediyse; bize ne şekil isterseniz ceza veriniz.

Lâkin unutmayınız ki; bugün altıyüz milyon insanın mensubiyetini taşıdığı Hazret-i İsa (A.S.) zamanının idarecileri tarafından sırf insanlığın saadeti için kalbi çarptığı ve emanet-i tebliği hâmil bulunduğu sebeplerle "âdi bir hırsız gibi" i'dama mahkûm edilmişti.

Biz hür söyledüğümüzden dolayı maruz kalacağımız bu mahkûmiyeti iftiharla karşılayacağız. Ve sadece "Hasbünallahü ve ni'melvekil" nidasıyla dergah-ı Kadî-ül Hacet'a el açacağız.

Afyon Cezaevinde mevkuf
Ortaklar Bucağı'ndan
Ahmed Feyzi Kul

[Ceylan'ın Müdafaasıdır]

Afyon Ağır Ceza Mahkemesine

Makam-ı iddianın habbeyi kubbe yaparak, iftiharla kabul ettiğim Üstadıma ve Risale-i Nur'a hizmetimle beni büyük bir diplomat ve entrikacı bir adam tarzında gösterip Nurlara gelen mevhum suçta bana büyük bir hisse vermesine mukabil derim ki:

Dinî ve imanî ve ahlâkî eserlerini okumakla, o uğurda hayatımı tereddüdsüz feda eder derecesinde istifade ettiğim Üstadım Bediüzzaman'la yakından alâkadarım.

Fakat bu alâka, makam-ı iddianın dediği gibi, vatana ve millete mazarratlı ve halkı devlet aleyhine teşvik etmek değil,

it is rather an unseverable attachment on the way of saving myself from the eternal annihilation of the grave, from which no one can escape, and saving the belief of my brothers in religion, which, like me, they are in need of saving in these perilous times, correcting their conduct, and becoming useful members of the nation and country.

I am one of those close to him. From time to time for four years I have proudly attended on him. During this time, I have witnessed nothing other than total virtue.

#559

I have not once heard him say a single word about his being the Mahdi or the Regenerator of Religion.

More than a hundred thousand copies of the Risale-i Nur and hundreds of thousands of pure intentioned Risale-i Nur students, who have saved their belief by reading its treatises, can testify that he is the very epitome of humility.

My blessed Master considers himself to be a Risale-i Nur student like us.

This is what he claims. This may be seen easily in many of his letters, which you have in your possession, and especially in the Treatise On Sincerity, which is included in The Staff of Moses Collection (Asâ-yi Mûsa).

He repeatedly says in his letters: "Enduring truths like the sun or diamonds cannot be constructed on transient persons, and transient persons cannot lay claim to those precious truths."

So to accuse him of boasting and of claiming to be the Mahdi and Regenerator of Religion is not something anyone of intelligence would do.

For if you read carefully and fairly all his treatises and letters, you will form the certain conviction that the like of this profoundly learned scholar of the times has not been encountered for centuries. He is a saver of belief the like of whom will not be encountered, who at a time the red sparks of communism are licking the eaves of our houses is a patriot far more useful and productive for the country and nation than an army.

I am regretful that I was not earlier the student of such a work and the esteemed Master who wrote it.

Respected Judges of the Court!

With the idea of performing a sacred service for the nation, so that like me the sons of this land might profit from the Risale-i Nur, whose endless benefits I myself had experienced, I had printed A Guide For Youth (Gençlik Rehberi) in Eskişehir.

I ask you: how contrary is it to justice that while service of the Risale-i Nur, which is a true and irrefutable Qur'anic commentary, and thus to belief of an unfortunate like myself should have met with praise and appreciation, and encouragement, we received this severe treatment?

belki hiçbir beşerin kendisini kurtaramayacağı kabrin i'dam-ı ebedîsinden kendimi ve benim gibi bu tehlikeli zamanda imanını kurtarmağa, ahlâkını düzeltmeğe ve vatana ve millete birer uzv-u nâfi' olmağa muhtaç olan din kardeşlerimin imanlarını kurtarmak yolundaki kopmaz ve kopmayacak bir alâkadır.

Kendisinin yakınlarındanım. Dört sene kadar arasıra hizmetini müftehirane yapmışım. Bu müddet zarfında kendisinin serâpâ faziletinden başka hiçbir şeyine şahid değilim.

Onun ağzından bir defa olsun, mehdiliğine ve müceddidliğine dair bir kelime duymadım.

Tevazuun kemalinde olduğuna yüzbinleri aşan Nur nüshaları ve onları okumakla imanlarını kurtaran yüzbinler hâlis Nur şakirdleri şahiddir.

O mübarek Üstadım, kendisini bizim gibi Nur talebesi olarak görür ve öyle iddia eder.

Bunu elinizde bulunan birçok mektublarında, hususan Asâ-yı Musa Mecmuasının içindeki İhlas Risalesi'nde kolaylıkla görmek mümkündür.

Kendisi "Bâki ve güneş gibi ve elmas misillü hakikatler, fâni şahıslar üzerine bina edilmez ve fâni şahıslar o kıymetdar hakikatlara sahib çıkamazlar." diye risale ve mektublarında tekrarla zikrettiği halde,

o zâtın tefahuruna hükmetmek ve Mehdilik ve müceddidlik dava ettiğini iddia etmek, hiç bir akl-ı selimin kârı değildir.

Zira bütün risale ve mektupları, insaf ve dikkatle okursanız; bu muhterem allâme-i zamanın asırlardan beri emsaline tesadüf edilmez bir din âlimi ve benzerine rastlanmayacak bir iman kurtarıcısı, bolşevizmin kızıl kıvılcımlarının saçaklarımızı sarmak istediği bir zamanda vatana ve millete bir ordudan daha çok menfaat ve bereketi bulunan bir vatanperver olduğuna siz de kanaat-ı kat'iyye peyda edersiniz.

İşte böyle bir esere ve o eseri te'lif eden muhterem Üstada daha evvelden şakird olamadığıma müteessifim.

Muhterem Heyet-i Hâkime!

İşte hadsiz menfaatlerini kendimde tecrübe ettiğim Risale-i Nur'dan, benim gibi vatan evlâdlarının istifadeleri için, resmî bir izinle; Eskişehir'de Gençlik Rehberi'ni kudsi bir hizmet-i milliye fikriyle tab' ettirdim.

Benim gibi bir biçarenin, Kur'anın hakikî ve cerhedilmez bir tefsiri olan Risale-i Nur'a ve dolayısıyla imana hizmeti tebrik ve takdir ile mukabele görmesi lâzım ve teşvike pek muhtaç iken; böyle ağır muamele görmekliğimiz hakikat-ı adalete ne kadar muhaliftir, sizlerden soruyorum.

I request of your just court that you give the decision for the Risale-i Nur's freedom, for it is the sustenance of our spirits, means of our salvation, and key to our eternal happiness.

If the circumstances, some of which I have mentioned and enumerated above constitute a crime in your view, I shall accept with total resignation the harshest penalty you can inflict.

Prisoner, Emirdağlı Ceylan Çalışkan
Afyon Prison

#560

[Mustafa Osman's Defence]

To Afyon Criminal Court

I say in reply to the matters which have been put forward as offences, that I took part in the imaginary activities against the regime reputedly perpetrated by Bediuzzaman Said Nursi, who is accused of founding a secret society and by exploiting religious feelings, of being engaged in activities that might breach state security:

1. Yes, like many Risale-i Nur students, I began to collect the treatises of the Risale-i Nur and to read them with the intention of receiving a civilized, religious education and learning Qur'anic conduct, which is a national characteristic and is worthy of true Turkism and Islam, and an historical honour and virtue of ours. I intended to become a useful member of the country and nation, and defend it against the effects of foreign ideologies.

How could it be considered an offence at a time vice and immorality have trampled the honour and mode of action of our forefathers, which found fame in history, and poisoned the life of society,

and have spilled into the streets to the extent of disgusting even the immoral, alarming public opinion, so that it is gossiped about in every home,

and this grievous situation, which gives rise to criticism in the form of news about the moral police and of various other subjects in the newspapers and magazines, which are the tongue of public opinion, is rapidly spreading and quite simply becoming general

— to read the Risale-i Nur Collection at such a time, which saved me as it saves all Muslims who read it;

and to give it to my compatriots when they insistently asked for it, who knew and heard that I read these works, so that it could rectify their morals too;

and so to save through the Risale-i Nur and its effective teachings these people who had lost their moorings and were becoming harmful for the country and nation; and to give it to them to read since it would assist them to become useful to humanity — how could this be considered an offence?

Ve mahkeme-i âdilenizden, ruhumuzun gıdası ve sebeb-i necatımız ve ebedî saadetimizin anahtarı olan Nur Risalelerinin serbestiyetine karar vermenizi talep eder,

eğer yukarıda bir kısmını zıkr ü ta'dad ettiğim vaziyetler nazarınızda bir cürüm teşkil ediyorsa, vereceğiniz en ağır cezanızı kemal-i rıza-yı kalb ile kabul edeceğimi arz ederim.

Afyon Cezaevinde mevkuf
Emirdağlı
Ceylan Çalışkan

[Mustafa Osman'ın Müdafaasıdır]

Afyon Ağır Ceza Mahkemesine

Gizli cem'iyet kurmak ve dinî hissiyatı âlet ederek devletin emniyetini bozabilecek hareketlerde bulunmaktan zanlı Bediüzzaman Said Nursi'nin, rejim aleyhindeki mevhum faaliyetine iştirak ettiğim iddia edilerek suç konusu olarak gösterilen mes'elelere karşı derim ki:

1- Evet, ben de birçok Nur talebeleri gibi hakikî Türklüğe ve İslâmiyete yaraşan ve tarihî bir şeref ve faziletimiz olan terbiye-i medeniye-i diniyeyi ve millî bir şiar olan ahlâk-ı Kur'aniyeyi öğrenerek vatan ve millete faideli bir uzuv olmak ve yabancı ideolojilerin tesiratından korunarak din ve imanımı muhafaza ve öğrenmek kasdıyla Nur Risalelerini tedarik ederek okumağa başladım.

Ecdadımızın tarihlere şan salıp nam veren ahlâk ve şerefini pâ-y-mâl eden sefahet ve rezaletin ve ahlâk-ı seyyienin cem'iyet hayatını zehirlediği

ve kötü ahlâk sahiblerini dahi iğrendirecek derecede sokaklara kadar sardığı ve efkâr-ı âmmeyi telaşa düşürdüğü ve her sınıf ailenin ocağı başında dedikodu mevzuu olduğu

ve efkâr-ı âmmenin bir dili mahiyetindeki gazete ve mecmuaların ahlâk zabıtası haberleri şeklinde ve muhtelif mevzulardaki tenkidlerine sebep olan bu elîm ahvalin pek sür'atle genişlediği ve âdeta umumîleşmek istidadını gösterdiği bir devrede;

düştüğüm ahlâksızlık uçurumundan dinî, ahlâkî, içtimaî, edebî dersleriyle, her müslim okuyucusunu kurtardığı gibi beni de kurtaran Risale-i Nur Külliyyatını okumak

ve benim bu eserleri okuduğumu bilen ve işiten vatandaşlarımın tehzib-i ahlâk etmek için benden musırrane istemeleri üzerine onlara risale vermek

ve dolayısıyla serserileşmiş ve serserileşmek ve vatan ve millete muzır bir hale gelmek istidadını gösteren ferdleri bu risalelerle, bu Nurların müessir telkinatlarıyla kurtarıp beşeriyete faideli birer insan olmalarına hâdim ve vesile olan

It is the luminous, effective weapon of Bediuzzaman in his sacred, moral struggle, which is worthy of praise and appreciation. With his effective teachings about religion he is a mujahid, fighting against the dangerous red plague of communism which is spreading like an epidemic even in our country and makes the whole world tremble

— how could it be considered a crime for myself to have given these treatises to people when they have thus in twenty years transformed into useful members of the country and nation twenty thousand people, and probably more? And how could charges be made against its respected author in the same way? I ask your consciences.

ve memleketimizde de sirayeti ve salgını görülen ve bütün dünyayı titreten kızıl veba komünizm tehlikesine karşı dinî ve müessir telkinatı bakımından manevî bir mücahid olan Bedüzzaman takdir ve tebciye lâayık, kudsî ve manevî mücahadesinin nurlu ve müessir silâhı olan

ve yirmi senede yirmibin ve belki çok fazla adamı vatan ve millete faideli bir hale sokmağa vesile olan Nur Risalelerini okutmak ne derece şahsım için bir suç mevzuu ve müellif-i muhterem için sebep-i itham olabilir? Vicdanınıza soruyorum.

www.risaleglobal.com

2. The Hadith which the prosecution stated was “false” and therefore unscholarly, is said to be “sound” in the books of Hadiths.

So having been accepted by the scholars of Hadiths, and the fact that the leading Istanbul scholars both before the Constitutional Revolution and during it accepted Bediuzzaman’s interpretations and replies, which are now found in the Fifth Ray, to the questions they asked of him in connection with the questions asked of them by the Japanese and the Anglican Church, and those prominent scholars did not object to his replies establishes definitely that the Hadith is sound.

Moreover, the truths of not a part of the Risale-i Nur, but of all of it, are so powerful that no true Islamic scholar could object to them, so that foremost the Directorate of Religious Affairs, and true scholars throughout the country since the Constitutional Period, have been compelled to accept and respect them.

The objections of one or two individuals who are known as scholars but who are bereft of true knowledge do not refute those truths and powerful proofs. They are merely ridiculous.

Is it a betrayal of the regime to write a letter of thanks to the author of the Risale-i Nur because one is captivated by the truths of the Qur’an and belief it contains, the spiritual and material benefits of which have become clear, and which are studied all over the country by every class of person in order to save their eternal lives from extinction, and from which thousands of compatriots have profited and so are eternally indebted to their esteemed author, since he has saved their belief;

is it a betrayal, relying on the undeniable truths stated by the Hadith which is deemed to constitute an offence, to consider certain acts and works to have appeared in this country, which are referred to by the Hadith,

and supposing it to be thus, relying on the statements of numerous Islamic scholars, to see it as a victory of the Qur’an which will lead to the repairing of certain errors and to be pleased at this,

and to privately put this view to a Master from whose works one has received effulgence; and to hope that the country and nation will not fall into anarchy and thus into the embrace of the Red Peril, which causes the whole world to tremble — is this a betrayal of the regime? Is it to malign the reforms?

And although several courts of law have acquitted that scholar, who is utterly deserving of commendation and appreciation, and although he is very elderly, a recluse, and has no one, to charge him with the same matters,

2- Savcılık Makamının, "mevzudur" diye gayr-ı ilmî iddia ettiği hadîsin hadîs kitaplarında sahih olduğu;

hadîs âlimlerinin kabulüyle ve hürriyetten evvel Meşrutiyet devri ülemasına Japonya'nın ve İngiltere Anglikan Kilisesi'nin sorduğu sualler münasebetiyle, o devrin allâmeleri olan İstanbul âlimleri, Bediüzzaman olan müellif-i muhtereme sorarak, şimdi ismi Beşinci Şua olan eserde görülmekte olan o zamanki bu hadîsin tevilen cevaplarını o ehemmiyetli âlimlerin kabul edip itiraz edememeleriyle sahih olduğu kat'î sabittir.

Hem yalnız Risale-i Nur'un bu kısmı değil; bütün hakikatları ve dersleri hiçbir hakikî İslâm âliminin itiraz edemeyeceği kadar kuvvetli hakikatlerdir ki; Diyanet Riyaseti başta olarak bütün memleketteki hakikî âlimler kabul ve ta'zime, tâ devr-i Meşrutiyet'ten beri mecbur kalmışlar.

O hakikatları ve o kuvvetli bürhanları ismi âlim olan ve hakikat ilminden bîbehre bir-iki ferdin itiraz ve iddiası çürütemez. Hem gayet gülünç olur.

Maddî ve manevî menafî'i zahir olan ve vatanın her tarafında ve her sınıf halk tabakasında hayat-ı bâkiyelerini i'damdan kurtarmak için takdir ile okunan ve onunla imanlarını kurtardıklarından müellif-i muhteremine ebedî minnetdar kalan binlerle vatandaşın faidelendiği Kur'an ve iman hakikatlarına meftun olarak müellifine bir şükran borcu olarak bir mektub yazmak

ve sebep-i itham olan hadîsin inkâr edilmeyen hakikatlarına istinad ederek bazı ef'al ve âsâra nazar edip hadîsin mazharı olan bu memlekette zuhur etmiş gibi bakmak

ve böyle bir zanna düşerek ve birçok İslâm âlimlerinin ihbaratına dayanarak bazı hataların tamiri cihetine gidilmesini bir fütuhât-ı Kur'aniye kabul edip izhar-ı şâdumanî eylemek

ve bu görüş ve nokta-i nazarını eserleriyle tefeyyüz ettiği bir Üstada mahremane arz etmek; vatan ve milletin anarşiliğe ve dolayısıyla bütün dünyayı titreten kızıl tehlikenin kucağına düşmemesini temenni etmek rejime bir hıyanet midir? İnkılaba dil uzatmak mıdır?

Ve o takdire ve tebcile çok elyak ilim adamını aynı iftirallardan birkaç mahkeme teberri ettirdiği halde, aynı mevzularla zan altına alıp kimsesiz ve çok ihtiyar ve münzevi olduğu halde

arrest him, put him into solitary confinement, and send him to trial, and for us too, to consider to be a crime these scholarly views of ours and our working to save our belief, and to put these forward as evidence of our supposed breaching of state security, is the just decision of which conscience? I ask this of your court and leave it to your consciences.

#562

3. The charge of "Carrying Bediuzzaman's picture as though it was something sacred, and collecting his letters, and corresponding with him."

To carry not a simple picture, but one decorated in gold and jewels, of the universal scholar and esteemed author who through his works has saved my spiritual life and eternal life from extinction, and allowed me to experience the pleasure and happiness of physical life, and who has saved the belief of thousands like me, and to send him letters and congratulate him, and to get to know others who love him, is my right as it is for all members of humanity.

I do not suppose this right of mine to constitute a crime, and finally I say:

as the police of two provinces and numerous towns can testify, in order to be able to serve this country, nation, and humanity, *for long years* the Risale-i Nur students have saved themselves through the Risale-i Nur from being aimless, and have been the means of saving others. Although the patriotic service they have performed for this country and its government has in reality been greater than a police force of thousands, and is worthy of recognition and appreciation, it has been misinterpreted and we have been arrested, as though deliberately on behalf of some foreign power. All our work and businesses have gone to rack and ruin and our wretched families and children have been left weeping and destitute.

Which laws of democracy does this conform to? Which just decisions of which just judges?

I request from your respected Court, which executes justice in the name of the just Turkish nation and its high Assembly, that these works, the numerous benefits and advantages of which are obvious and undeniable, are left free and that we are acquitted.

Prisoner, Safranbolulu Mustafa Osman, Afyon Prison

[Hıfzı Bayram's Defence]

tevkif ve tecrid ederek taht-ı muhakemeye alıp bizim de bu ilmî nokta-i nazarımızı ve imanımızı kurtarmak için çalışmalarımızı bir suç telakki edip onun güya devletin emniyetini ihlâl suçuna delil ve bürhan göstermek hangi vicdanın âdilane kararıdır? Mahkemenizden soruyorum, vicdanınıza bırakıyorum.

3- "Bedüzzaman'ın resimlerini mukaddes bir şey imiş gibi taşımak ve mektubatını toplamak ve mektublaşmak" diye olan sebep-i ittihama gelince:

Hayat-ı maneviye ve bâkiyemi i'damdan kurtarmağa ve maddî hayatın lezzet ve saadetini tattırmağa ve benim gibi binlerle ferdlerin imanlarının kurtulmasına eserleriyle vesile olan bir âlim-i küll ve bir müellif-i muhteremin, değil basit bir resmini taşımak; altun ve mücevheratla süsleyerek taşımak ve ona tebrik ve mektub göndermek ve onu sevenlerle tanışmak beşeriyetin her ferdi gibi benim de bir hakkımdır.

Bu hukukumun bir suç konusu olacağını zannetmiyor ve son söz olarak diyorum ki:

Vatan ve millete ve insanlık câmiasına hizmet edebilmek için, (Hakîm kimdir? Başına gelen.) fehvasınca iki vilayetin ve birçok kazaların zabıtasının dahi şahadet edebileceği şekilde; serserilikten, şahıslarını bu Nur Risaleleriyle kurtarıp başkalarını da kurtarmağa vesile olan Nur şakirdlerinin

uzun senelerden beri bu vatan ve millete, bu vatandaki idareye yaptıkları vatanî hizmet binlerle kişilik zabıta kuvvetinin hizmetinden hakikatta daha mühim iken ve takdire ve iltifata daha lâıyk iken sû-i tefsire uğratılarak âdeta bir ecnebi rejimi hesabına kasden hareket eder gibi bizleri tevkif ve muhakemelere verip işimizi, gücümüzü ayaklar altında bırakmak ve bıçare evlâd ü iyalimizi perişan edip ağlatmak

hangi demokrasi kanunlarıyla, hangi yeminli ve yüminli âdil hâkimlerin vicdanî ve âdilane kararlarıyla kabil-i te'liftir?

Mahkemenizden ve vicdanınızdan soruyorum. Ve büyük ve âdil Türk Milleti ve onun âlî meclisi namına icra-yı adalet eden muhterem mahkemenizden, pekçok fevaidi ve menafi'i meydana olup inkâr edemediğimiz bu eserlerin serbestiyetini ve bizim de beraetimizi talep ediyorum.

Afyon Cezaevinde mevkuf

Safranbolu'lu

Mustafa Osman

[Hıfzı Bayram'ın Müdafaasıdır]

To Afyon Criminal Court

I am charged with reading some of the works—which teach the truths of the Qur'an and belief and are of great benefit for the nation and country— of the Islamic scholar Bediuzzaman, who is accused of attempting to breach state security by exploiting religious feelings; and with obtaining and giving—on request—to a number of acquaintances some of his treatises, from which I had greatly benefited in respect of belief and religion and which had led me to acquire Qur'anic manners, in the hope that it would be for their good and they would profit from his teachings about belief, and religious and moral instruction, a national characteristic.

In addition, on the pretext of a number of acquaintances sending letters of a friendly or scholarly nature to my address, it is alleged that I am a partner in the crime of the above-mentioned.

#563

I object as follows to these matters with which I have been charged:

1. I did not read the Risale-i Nur, which has previously been tried and acquitted and returned to its author, and has been praised and recommended by the country's religious scholars, with any idea of causing trouble in the way insisted on by the prosecution. I saw every part of it to be nothing but an important Qur'anic commentary which effectively teaches Islam and gives religious instruction, the way to make people virtuous and advance morally, and to save nations from falling into the abyss.

Since this is the case, I do not suppose that to read these with the intention of study or maintaining my religion and belief, and to give them to others, and to obtain them for others, constitutes a crime.

For nowhere at all has any incident harmful to the country and nation in which Risale-i Nur students have taken part been witnessed or recorded by the police.

In addition, it is totally false to say: "they study and read them secretly" and to arouse doubts about a secret society.

Because, whether scholarly or political, the Risale-i Nur students have no connection with any society, secret or open.

In fact, several years ago the same charges were made against Bediuzzaman and many others, and they were sent for trial in Denizli Criminal Court, and although all the parts of the Risale-i Nur were scrutinized in the closest detail, they were all acquitted.

Afyon Ağır Ceza Mahkemesine

Dinî hissiyatı âlet ederek devletin emniyetini ihlâl teşebbüsten sanık İslâm âlimi Bedüzzaman'ın, millet ve memlekete çok faideli hakaik-i Kur'aniye ve imaniyeyi ders veren eserlerinden okumaklığımı; din ve iman cihetinde çok istifade ederek ahlâk-ı Kur'aniyeyi tahsilime âmil olan bu derslerden bazı tanıdıklara da -talebi üzerine- millî bir şiarımız olan ders-i imaniye ve terbiye-i diniye ve ahlâkıyeyi tahsillerine sebep olmak hayrına nailiyet arzusuyla vermekliğimi ve temin etmekliğimi

ve bazı tanıdıkların dostane veya ilmî mahiyetindeki mektupları adresime göndermelerini bahane ederek mümaileyhe suç ortağı göstermektedir.

Sebeb-i ithamı olan bu mes'elelere itiraz ederim ki:

1- Üzerinden muhakeme geçen, beraet ettirilip müellifine iade edilen ve bütün İslâm ve memleket ülemasının takdir ve tasvibine mazhar olan Risale-i Nur'u; iddia makamının üzerinde durduğu şekilde bir fikr-i mefsedetle okumadığım gibi, her risalesini de baştan başa Kur'anın bir mühim tefsiri olup insanları ahlâken yükseltmeğe, fazilet sahibi kılmağa, milletleri uçuruma yuvarlanmaktan kurtarmağa vesile olan İslâmî dersi ve dinî terbiyeyi müessir bir surette ders verip millet ve memlekete, hattâ beşeriyete manen en büyük yardım ve iyilikleri yapan bir eser olarak gördüğümden,

din ve imanımı muhafaza ve taallüm maksadıyla okumayı ve bazı kimselere vermeyi veya temin edivermeyi bir suç zannetmiyorum.

Çünkü hiçbir yerde Nur talebelerinin vatan ve millete ve idareye zararlı bir hâdiseye katıldıkları görülmemiş ve zabıtaca kaydedilmemiştir.

Ve aynı zamanda, "okunup ve okutulmasında gizlilik var" diye ileri sürülecek bir gizli cem'iyet şübhesi uyanması ise, çok yersizdir.

Çünkü Nur talebelerinin gerek ilmî ve gerekse siyasî, gizli veya meydanda hiçbir cem'iyet ile alâkaları yoktur.

Hattâ aynı isnadlarla birkaç sene evvel Bedüzzaman'la beraber çok kimseler Denizli Ağır Ceza Mahkemesine verilip muhakeme edildikleri ve çok inceden inceye tahkik ve ta'mik edildiği vakit bütün risaleler dâhil olduğu halde hep beraber beraet etmişlerdir.

I do not know the extent to which the imperatives of justice demand putting forward as evidence for a serious crime such as breaching state security and betrayal of the regime, reading a work which itself and whose author have been acquitted, and giving it to others to read; so I refer it to your consciences!

2. Among the charges was my being sent, while under arrest, a treatise by someone I do not know from Bayezid.

I have not seen this treatise. I am uninformed about what it contains. If it is the Risale-i Nur, I accept it. You ask, and I shall reply.

Only, I learnt that the prosecutor mentions the Mahdi in the indictment, and my Master is innocent of all such accusations.

Just as I have never heard him mention such a thing, so I have not seen it in any of his works.

Moreover, at every opportunity he has forbidden his students to venerate him, exalt him, or accord him any rank, and he has rebuked those who have written him such letters.

We have always known him to be an important scholar who seeks no rank or position, and to be a precise and exacting hoja.
Prisoner, Hıfzı Bayram

#564

Müellifi ve eserleri beraet eden bir te'lifatı okumayı ve okutmayı, devlet emniyetini ihlâl ve rejime hıyanet gibi çok ağır bir cürme delil ve sebep-i itham olarak göstermek, ne derece îcab-ı adalettir bilmiyorum; vicdanlarınıza havale ediyorum.

2- Hem Bayezid'den bilmediğim bir kimse tarafından ben mevkuf iken gönderilen bir risale de, sebep-i ithamım arasındadır.

Bu risaleyi görmedim. İçindekilerden bîhaberim. Eğer Risale-i Nur ise kabul ediyorum. Sizler sorun cevap vereyim.

Yalnız iddianamede savcının mehdilikten bahsettiğini öğrendim. Halbuki Üstadım bu gibi isnadlardan müberradır.

Böyle bir şeyi lisanından duymadığımız gibi, eserlerinde de görmedik.

Ve talebelerini, her fırsatta şahsına hürmet ve ta'zimden ve makam vermekten men'etmiş ve ta'zimkârane mektub yazarları dahi takbih etmiştir.

Bizler kendisini hubb-u câhtan müberra, zamanın en yüksek bir âlimi ve bir ilm-i tahkik hocası olarak biliyoruz.
Mevkuf Hıfzı Bayram

[Emirdağlı Mustafa's Defence]

To Afyon Criminal Court

I say briefly in reply to the prosecution's accusing me of being a partner in my Master Bediuzzaman's imaginary crime:

The service I have performed for my Master and the Risale-i Nur, without having the very slightest regret, resembles a mere droplet before an ocean of grace and favour.

Just as tiny fragments of glass are sacrificed on the way of obtaining a treasury of precious diamonds, so I am every moment ready to sacrifice my life for the Risale-i Nur, which is the means of saving my everlasting life.

I consider it would be a terrible betrayal of my blessed Master, the leading scholar of the age, and of his sole aim, belief and the Qur'an, to abandon the Risale-i Nur, the innumerable benefits of which, worldly and for the hereafter, have been established, because of temporary imprisonment and its unimportant hardships and so that no harm should come to our brief, tumultuous lives in this world, or to be indifferent towards the Risale-i Nur and my Master.

[Emirdağlı Mustafa'nın Müdafaasıdır]

Afyon Ağır Ceza Mahkemesine

Makam-ı iddianın, Üstadım Bediüzzaman'ın mevhum suçuna beni iştirak ettirmesine karşı kısaca derim ki:

İntisabımdan zerre kadar pişman olmayarak Üstadıma ve Risale-i Nur'a yaptığım hizmetim, ancak bir derya kadar lütf u ihsana karşı bir damla ile mukabele gibidir.

Nasılki gayet kıymetdar elmas hazinelerine sahip olmak yolunda küçük cam parçaları tereddüdsüz feda edilirse, ebedî hayatımı kurtarmağa vesile olan Risale-i Nur uğrunda hayatımı feda etmeğe her an hazırım.

Uhrevî ve dünyevî hadsiz menfaatleri tahakkuk eden Risale-i Nur'dan fâni ve ehemmiyetsiz hapislerin ve sıkıntıların hatırı için, kısa ve dağdağalı hayat-ı dünyeviyeye zarar gelmemek için o menfaat-ı azîmeyi terketmek, Risale-i Nur'a ve Üstadıma karşı durgunluk göstermek; o mübarek Üstada, o kudsî allâme-i zamana ve onun birtek gayesi olan iman ve Kur'ana büyük bir ihanet olduğunu biliyorum.

I do not want to deviate even an iota from what he permits and commands.

Respected Judges of the Court!

Why does it seem excessive that despite my indigence I should be the student of a leading religious scholar who has formed a powerful front against communism, which aims to scatter its poisonous microbes over our beautiful land?

This surely proves that the riches of the Risale-i Nur far exceed worldly riches.

Leave my Master and the Risale-i Nur free for ever so they may save the belief of the Turkish youth like myself, and the young people may become useful members of the country.

The need of us Turkish youth for the Risale-i Nur is thousands of times greater than the need for air of someone held in close confinement, and the need for light of someone in pitch blackness, and the need for food and water of someone parched with thirst and hungry in the desert, and the need for a life-saver of someone drowning in the sea.

It is therefore not conformable with the honour of justice, because of the above facts, some of which I have mentioned, to condemn Bediuzzaman, who has won our greatest good opinion and regard, and to whom we are attached with unbreakable bonds, and the many unfortunates who are his good-intentioned students, and leave us to rot in prison.

Prisoner, Emirdağlı Mustafa Acet,
Afyon Prison

#565

[Halil Çalışkan's Defence]

To Afyon Criminal Court

Respected Judges of the Court!

In the indictment read to me by the prosecution my service of my Master is cited as a serious crime.

My Master came to our town in 1944 and resided there for four years.

For forty years he has given up all the pleasures and comforts of the world and worked only for belief and Islam and to save the eternal happiness of Muslims,

particularly in our country, on the way of belief and the hereafter. With the Risale-i Nur's teachings on belief and morality, he has constructed a barrier against the noxious ideas of communism, which are causing great harm to our religion, and particularly among our nation, which is Muslim and Turkish. The material and spiritual harm it causes is excessive. He prevents too similar things harmful to the nation.

Ve onun izin ve emrinden zerre kadar hilaf-ı hareket etmek istemiyorum.

Muhterem Heyet-i Hâkime!

Zehirli mikroplarını güzel vatanımıza dağıtmak isteyen Bolşevizm'e karşı kuvvetli bir cephe alan büyük bir din âlimine fakirliğimle talebe olmaklığım neden çok görülüyor?

Şübhesiz bu vaziyet isbat ediyor ki; Nurlardaki zenginlik, dünyevî zenginliğin pek fevkindedir.

Benim gibi milyonları aşan Türk gençliğinin imanlarını kurtarıp vatana nâfi' birer uzuv olmaları için, Üstadımı ve Risale-i Nur'u daima serbest bırakınız.

Biz Türk gençliğinin Risale-i Nur'a ihtiyacımız, kapalı zindanda kalmış bir kimsenin havaya ve zifiri karanlıkta bulunan bir adamın ziyaya ve çöldeki aç ve susuz kalmış bir insanın suya ve gıdaya ve denizde boğulmak üzere bulunan herhangi bir kimsenin cankurtaran gemisine olan ihtiyacından binler derece daha ziyadedir.

İşte yukarıda bir kısmını ta'dad ettiğim mezkûr hakikatlardan dolayı fevkalâde hüsn-ü zan ve teveccühümüzü kazanan ve kopmaz bir bağla kendimizi ona bağladığımız Bediüzzaman'ı ve ona hüsn-ü niyet ile talebe olan çok biçareleri böyle hapislerde çürütmek adaletin şerefiyle kabil-i te'lif olamaz.

Afyon Cezaevinde mevkuf
Emirdağlı Mustafa Acet

[Halil Çalışkan'ın Müdafaasıdır]

Afyon Ağır Ceza Mahkemesine

Muhterem Heyet-i Hâkime!

Makam-ı iddia tarafından bana tebliğ edilen iddianamede, Üstadım efendime hizmetimi büyük bir suç olarak gösteriyor.

1944 yılında teşrif ederek dört seneden beri kazamızda misafireten ikamet buyuran

ve kendileri kırk seneden beri bütün dünya lezzetini ve istirahatını terk edip, sırf iman ve İslâmiyet'e ve hususan vatanımızda iman ve âhîret yolunda müslümanların saadet-i ebediyelerini kurtarmağa çalışan

ve bilhâssa müslüman ve Türk olan milletimiz arasında dinimize çok zarar veren, maddî ve manevî zararı pek çok olan bolşevikliğin muzır fikirlerinin millet arasına girmesi ve buna benzer vatan ve millete zararlı olan şeylere Risale-i Nur'un imanî ve ahlâkî olan dersleriyle sed çeken

Does my proud service on and off for three years of the Risale-i Nur and my Master, who is worthy of being applauded by all the scholars in the world, constitute a crime in the view of justice?

It is also shown to be a crime that I left being a tailor to perform that service. But if I was to sacrifice my very life for the Risale-i Nur, which is truth and reality and a true commentary on the Qur'an, and for my Master, should it be deemed a serious offence and myself known as a traitor to my country? I ask you.

Respected Chairman of the Court!
I read some parts of the Risale-i Nur and I wrote some out.

Endless thanks be to Almighty God that due to the yearning I had long felt for knowledge, I began to profit from these treatises.

Although I was closely concerned with them, I saw nothing in them about inciting the people against the Government, or disturbing public order, or founding a secret society.

Nor did I hear anything from my Master about being the Mahdi or Regenerator of Religion, or anything about such movements.

The sole aim of the Risale-i Nur and our Master and us students is to serve Islam, and particularly the Turkish nation, with respect to belief and morality.

Certainly, the Risale-i Nur and its servants should not be harassed because of this service.

Our sole aim and purpose was this and nothing else. And we performed this duty for God's pleasure.

In any event we could not exploit such a sacred duty for the world or any worldly benefit, and would not stoop to such a thing.

We therefore cannot endure the prosecution's charges against the sincere Risale-i Nur students, who have belief in their hearts, are preoccupied with the hereafter and have no worldly ambitions whatsoever, of founding a secret political society, which never at any time occurred to us.

#566

Respected Judges of the Court! We believe that you have understood the aims, intentions, and nature of the Risale-i Nur students, and have formed the opinion that we have no connection with the crimes with which we are charged by the prosecution.

We therefore request from your high court and your consciences that our books are returned to us, free, and we are acquitted.
Prisoner, Emirdağı Halil Çalışkan,
Afyon Prison

[Mustafa Gül's Defence]

ve bütün dünya âlimleri tarafından tahsin ve takdire lâyık olan Risale-i Nur'a ve Üstadıma müftehirane üç sene arasına hizmetim, adalet huzurunda bir suç mu teşkil ediyor?

Ve bu hususta yine suç olarak gösterilen, hizmet için terziliğimi de terk ettiğimi yazıyor ki; böyle hak ve hakikat ve Kur'an-ı Kerim'in hakikî bir tefsiri olan Risale-i Nur'a ve Üstadıma canımı dahi feda etsem, büyük bir suç sayılıp vatan haini olarak mı tanınırım, sizden soruyorum?

Sayın Reis Bey!
Risale-i Nur'un bir kısım parçalarını okudum ve yazdım.

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükrolsun ki; öteden beri kalbimde yaşayan ilme karşı fevkalâde bir iştiaqla bu risalelerden istifadeye başladım.

Bunlarla pek yakından alâkadar olduğum halde; içinde, ne halkı hükûmet aleyhine teşvik ve ne de emniyeti bozacak ve gizli bir cem'iyet kurmağa dair hiçbir şey görmediğim gibi,

Üstadımdan da gerek mehdiliğe ve müceddidliğe ve gerekse bu hareketlere dair hiçbir şey işitmedim.

Risale-i Nur'un ve Üstadımın ve biz talebelerin yegâne gaye ve hizmetimiz; İslâmiyete, hususan Türk milletine iman ve ahlâk cihetinde kudsî bir hizmettir.

Elbette Risale-i Nur'a ve hâdimlerine bu hizmetleri için ilişmemek lâzımdır.

Bizim gaye ve maksadımız budur. Başka hiçbir şey değildir. Ve bu vazifemiz de rıza-yı İlahî içindir.

Zâten böyle bir kudsî vazifeyi dünyaya ve dünya menfaatine âlet ederek yapmayız ve tenezzül etmeyiz.

Böyle kalbinde iman ve âhiret meşgalesinden başka hiçbir dünyevî maksad ve gaye bulunmayan hâlis Nur şakirdlerine, iddia makamının hiçbir zaman hatırıma gelmeyen gizli cem'iyet kurmak ithamlarına tahammül edemiyoruz.

İşte muhterem heyet-i hâkime! Sizin, biz Risale-i Nur talebelerinin gaye ve maksadlarını ve mahiyetlerini anladığınıza ve iddia makamının bize isnad ettiği suçlarla alâkamızın olmadığına kanaat getirdiğinize inanıyoruz.

Bu vesile ile yüksek mahkemenizden ve vicdanlarınızdan kitablarımızın serbest olarak iadesini ve kendimizin beraetini talep ederiz.
Afyon Cezaevinde mevkuf
Emirdağı Halil Çalışkan

[Mustafa Gül'ün Müdafaasıdır]

To Afyon Criminal Court

I am not a member of any secret society. In any event, my Master Bediuzzaman Said Nursi never founded any such society.

He always taught us about the truths of the Qur'an and warned us severely against being concerned with politics.

I am only the student of the great Master Said Nursi. I am bound to him and to the Risale-i Nur with all my heart and spirit.

I would be happy with any punishment inflicted on me for the sake of the Risale-i Nur and my Master.

Through his works, my Master saved my belief and life in the hereafter.

His aim is to save all Muslims and all our compatriots from unbelief and for them to win eternal happiness.

It has become clear in all our trials that we have no connection with any political ambitions.

Although the reality is this, we have again unjustly and irrelevantly been dragged to court.

We have understood from this that they want to break our solidarity.

Our solidarity is not turned to any worldly or political end or matter.

We only have the very greatest respect for our Master.

Those who read the Risale-i Nur acquire an extraordinary belief, Islam, morality, and perfection.

We are incapable of not having enormous love for our Master.

I am attached with all my being to my Master and to the Risale-i Nur students.

This attachment could not be severed or broken even if I was executed.

I and all my brothers are innocent. We request with all our strength that the Risale-i Nur is left free.

I request that my elevated Master and innocent Nurju brothers and myself are acquitted.

Ispartalı Mustafa Gül

#567

[Küçük İbrahim's Defence]

To Afyon Criminal Court

Respected Judges!

The crime with which we are charged is both irrelevant and pertains to the world, it is political.

But you, esteemed judges, understood at first sight whether or not we were people who would be involved in politics.

Afyon Ağır Ceza Mahkemesine

Ben gizli bir cem'iyyete dâhil değilim. Zâten Üstadım Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri de öyle bir cem'iyet kurmamıştır.

Bizlere her zaman Kur'an hakikatlarından ders vermiş, siyasetle alâkadar olmamızı şiddetle men'etmiştir.

Yalnız büyük Üstad Said Nursî Hazretlerinin talebesiyim. Ona ve Risale-i Nur'a bütün ruh u canımla bağlıyım.

Risale-i Nur ve Üstadım için bana verilecek her türlü cezaya razıyım.

Üstadım eserleriyle, benim imanımı ve âhiret hayatımı kurtarmıştır.

Onun gayesi, bütün müslümanları ve vatandaşlarımızı imansızlıktan kurtarıp saadet-i ebediyeye nâil etmektir.

Bizlerin siyasî bir maksadla alâkamız olmadığı bütün mahkemelerde tebeyyün etmiştir.

Hakikat böyle olduğu halde, yine haksız ve yersiz olarak mahkemeye sürüklendik.

Bundan anlıyoruz ki, bizim tesanüdümüzü kırmak istiyorlar.

Bizim tesanüdümüz herhangi bir dünyevî ve siyasî gaye ve işe matuf değildir.

Yalnız ve yalnız Üstadımız Hazretlerine çok, hem pekçok hürmetkârız.

Risale-i Nur'u okuyanlar fevkalâde bir imana ve İslâmiyet'e ve ahlâk ve kemalâta sahib oluyorlar.

Üstadımıza çok fazla muhabbet etmemek elimizden gelmiyor.

Öyle bir Üstada ve öyle Risale-i Nur şakirdlerine bütün mevcudiyetimle bağlıyım.

Bu bağ, i'dam edilsem dahi çözülmez ve kırılmaz.

Ben ve bütün kardeşlerim masumuz. Risale-i Nur'un serbest bırakılmasını bütün kuvvetimizle talep ediyoruz.

Yüce Üstadımıza ve masum Nurcu kardeşlerime kendimle beraber beraet verilmesini talep ediyorum.

Isparta'lı Mustafa Gül

[Küçük İbrahim'in Müdafaasıdır]

Afyon Ağır Ceza Mahkemesine

Sayın Hâkimler!

Bize isnad edilen suç hem yersizdir, hem de dünyaya aittir, siyasîdir.

Halbuki siyaset yapacak insanlar olup olmadığımızı zâten ilk bakışta siz muhterem hâkimler çoktan anlamışsınız.

However, even if hundreds of authoritative people were to ensure that this cold and alien charge was a hundred per cent realized, and my intelligence was a hundred times greater than it is,

because of the feeling the Risale-i Nur and its esteemed author have given me, I would flee with all my being from that temporary, fleeting political thrill and adventure, and spend it on the way of belief in the hereafter and being saved from Hell.

Both our respect for and attachment to the Risale-i Nur's worthy author, and reading and writing out the Risale-i Nur, and our corresponding with the Risale-i Nur students and our relations with them, all look directly to the hereafter, as was affirmed by Denizli Criminal Court and the Court of Appeal.

So much so that because of the ideas we have acquired from the Risale-i Nur, we would not exchange these luminous beings for worldly and material values.

We will persist in this belief until we die.

Respected Judges of the Court!

Since we are gathered together here due to this fearsome charge,

I am bound by conscience and for the sake of the country to state an important fact:

only in my own neighbourhood, due to the reform of people's characters brought about by the Risale-i Nur, over a period of ten years, in full sight of everyone, foremost myself and many others have learnt the way home.

Vice and waywardness have been transformed into happy family lives. Mothers and fathers now pray for those who were the cause of it.

You may listen to the stories of many people of this sort, in our province and around it.

Particularly in Denizli Prison, when the Risale-i Nur entered there, it had such an overwhelmingly beneficial effect on the prisoners that it is still talked about.

It was the same when I arrived here at Afyon Prison; whoever I spoke to, they described their former states and present states, and spoke gratefully of the Risale-i Nur students, praying for them. These facts are well-known.

I am astonished that love for the Risale-i Nur, which has reformed me and my fellows to this great extent, both socially, morally, and with regard to the hereafter, and especially is an important Qur'anic commentary, and love for its esteemed author, and to write letters of consolation to my compatriots, could have been something political.

Esasen bu soğuk ve yabancı isnad, eğer faraza yüzde yüz tahakkuk edeceğini yüzlerce salahiyyetli kimseler temin etseler; benim de aklım şimdikinden yüz defa fazla olsa,

Risale-i Nur'un ve onun çok muhterem müellifinin bende bıraktığı manevî intiba ile bütün mevcudiyetimle bu geçici ve tükenici siyasî lezzet ve maceradan kaçıp âhirete iman ve Cehennem'den kurtulmak yolunda sarfederim.

Gerek Risale-i Nur'un kıymetli müellifine hürmetimiz ve bağlılığımız ve gerekse Risale-i Nur'un okunması, yazılması ve Nur talebeleriyle muhabere ve münasebetimiz, -Denizli Ağır Ceza Mahkemesi'nin ve Yüksek Yargıtay'ın da tasdiki ile- doğrudan doğruya uhrevîdir.

Öyle ki: Risale-i Nur'dan aldığımız fikirle, bu nurlu varlıkları hiçbir suretle dünyevî ve maddî kıymetlere değişmeyiz.

Bu bizde bir iman halinde, ölünceye kadar yaşayacaktır.

Muhterem Heyet-i Hâkime!

Madem ki böyle dehşetli bir isnad ile burada toplanmış bulunuyoruz.

Öyle ise şu ehemmiyetli hakikatı beyan etmek, benim için memleket ve vicdan borcu olmuştur:

Yalnız kendi muhitimde Risale-i Nur'un gösterdiği fevkalâde ıslahat ile bütün halkın gözü önünde şu on seneyi mütecevaz bir zamanda başta kendim olmak üzere birçok kimseler var ki, evlerinin yollarını öğrenmişler.

Süflî gidişatları aile saadetine dönmüş. Şimdi anaları babaları, sebep olanlara dua ediyorlar.

Vilayetimiz dâhil ve civarlarında bu kabilden daha birçoklarının hallerini dinleyiniz.

Bahusus Denizli Hapishanesinde, Risale-i Nur oraya girmesiyle mahpuslar üzerinde öyle bir hüsn-ü tesir yapmıştı ki; halen bu tesir dillerde gezmektedir.

Keza bu Afyon Hapishanesine dâhil olduğum zaman kimin ile konuşsam, eski halleriyle şimdiki hallerini zikredip minnet ve şükranla Nur talebelerine dua ediyorlar. Bu hakikatlar meydandadır...

Ben insan olayım da, bana ve hemcinsime bu derece ahlâkî ve içtimâî ve uhrevî ıslah edici ve bahusus kitabımız Kur'anın mühim bir tefsiri olan Risale-i Nur'a ve onun muhterem müellifine ve vatandaşlarına müslümanca muhabbet ve teselli mektubu yazmak, bir siyaset mevzuu olacağına hayret ediyorum.

Out of this astonishment I say that there cannot be such a crime. At the most I can say that the covert enemies of the Qur'an and thus of the Risale-i Nur have made the judiciary and police suspicious about us for no reason, and have thus been the cause of our packing the prisons.

For sure, the elevated judges will understand these facts, and placing their hands on their consciences will give their just decisions, concerning which good tidings are given by God Almighty, and they will make the Muslim Turkish nation, which throughout the country is eagerly awaiting their decision, grateful to them.

Prisoner, Inebolulu Ibrahim Fakazlı,
Afyon Prison

#569

The Fifteenth Ray

The Shining Proof

This consists of two 'Stations'

[This lesson is a treatise which is apparently unimportant, but in reality is of the greatest importance, and is extremely powerful and comprehensive.

It is a Qur'anic fruit of Paradise and of belief which was produced from the uniting —at the degrees of 'knowledge of certainty' and 'absolute certainty'— of my life of reflective thought and the spiritual life of the Risale-i Nur, which is based on ascertaining reality through its evidences (tahkikî).*]
Said Nursi

**{According to Bediuzzaman, the aim of the Risale-i Nur is to gain for its readers or students 'true, verified belief' (iman-i tahkikî — Arabic: tahqiqi). This has been defined as: "To acquire certain knowledge of all the questions related to belief through close investigation, and to live that belief... Firm, unshakeable belief." See, Abdullah Yeğin, Yeni Lugat (3rd. ed.) Istanbul 1975, 271.}*

The First Station

[A concise summary of the Twentieth Letter, and Part One of the instruction given in the third 'School of Joseph'. It consists of three 'Parts']

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate
And from Him do we seek help

...

I am someone who has spent thirty-five years in seclusion, and particularly at night forgets the world,

İşte bu hayretle diyorum ki; böyle suç olmaz. Olsa olsa Kur'an ve dolayısıyla Risale-i Nur'un gizli düşmanları adliye ve zabıtaya evham verip bizleri böyle hapslere doldurmağa sebep oluyorlar.

Elbette yüksek hâkimler bu hakikatları görecekler ve ellerini vicdanlarına koyup ebedî ve İlahî çok müjdeleri bulunan adaletli kararlarını verecekler ve vatanın dört köşesinde alâka ile bekleyen Müslüman Türk milletini kendilerine minnetdar bırakacaklardır.

Afyon Cezaevinde mevkuf
İnebolu'lu İbrahim Fakazlı

Onbeşinci Sua

El-Hüccetü'z-Zehra

İki Makamdır

[Bu ders zahiren küçük, hakikaten pek büyük ve çok kuvvetli ve çok geniş bir risaledir.

Hem benim tefekkürî hayatımın, hem Nur'un tahkikî hayat-ı manevîyesinin ilmelyakîn, aynelyakîn ittihadından çıkan bir meyve-i imaniye ve firdevsî bir semere-i Kur'anîyedir.]
Said Nursî

Birinci Makam

Üç Kısımdır...

[Yirminci Mektub'un hülâsat-ül hülâsası, Üçüncü Medrese-i Yusufiye'de verilen dersin Birinci Kısımı'dır.]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَبِهِ نَسْتَعِينُ

Afyon hapsinde onbir ay tecrid-i mutlakta bulunduğuma dair Mahkeme-i Temyiz'e yazdığım istida bahanesiyle

otuzbeş sene inzivada, hususan gecelerde dünyayı unutmakta bulunan

and having for twenty-three years suffered the annoyance of being under hostile surveillance, has become unsociable. Being all alone,

I become fed up if I am for even an hour with anyone other than those who assist me or are desirous of the lessons of the Risale-i Nur.

But then, on the pretext of the petition I wrote to the Court of Appeal about being held for eleven months in total solitary confinement in Afyon Prison,

they forcibly transferred me to Ward Five and forbade my brothers to come to me.

#570

I was feeling truly alarmed that I would be unable to endure the crowded conditions

when suddenly as a sign of wrath and anger, the cold became so severe

I would not have survived had I remained in my former place. The hardship turned into mercy for me.

It occurred to me as I was reciting the tesbihat following the prayers: "In all the wards the Risale-i Nur students are working as hard as they can at the Risale-i Nur and its lessons both on their own account and in your place.

But because this fifth ward is somewhat isolated and is constantly being filled and emptied, the need here is greater for the Risale-i Nur's instruction.

The youths and elderly people read the newspapers, which write about the assaults of Russia with its awesome denial of God,

and are therefore in far greater need of its definitive, powerful instruction about belief in God's existence and unity."

I was thinking of writing a brief summary of the Twentieth Letter and the sacred sentence:

There is no god but God, He is One, He has no partner; His is the sovereignty and His is the praise; He gives life and deals death, and He is Living and dies not; in His hand is all good; He is Powerful over all things; and to Him shall be your return,*

which for years I have recited ten times after the morning prayer. For it points out the affirmation of Divine unity on a vast scale, and with its eleven phrases demonstrates in detail as clearly as the sun both eleven proofs of the Divine necessary existence and dominical unity, and eleven good tidings. According to one narration, it bears the Greatest Name.

ve garazkârane tarassudlarla yirmiüç sene sıkıntı çekmesinden insanlardan tevahhuş edip yalnız tek başına kalarak,

hizmetçisinden ve Nur dersini iştihakla arzulayandan başka kimse ile bir saat beraber bir yerde bulunmasından çok sıkılan benim gibi bir biçareyi,

...

beşinci koğuşa cebren nakil ve kardeşlerimin yanıma gelmelerini yasak ettiler.

O kalabalık içinde yaşayamayacağım diye çok telaş ederken,

birden bir alâmet-i hiddet ve gazab olarak soğuk o derece şiddetlendi ki;

eğer o eski yerimde kalsa idim, hiç dayanamayacaktım. O zahmet, benim hakkımda rahmete döndü.

Kalbe geldi ki: "Gerçi Nur şakirdleri, her koğuştaki hem kendileri hesabına, hem senin bedeline tam Nur dersleri ile çalışıyorlar.

Fakat bu beşinci koğuş, bir nevi tecridhane olmasından tazeleniyor, değişiyor; Nur dersine daha ziyade muhtaçtır.

Hem Rus'un dehşetli bir inkâr ile ve Allah'ı tanımamak ile hücumunu yazan gazetelerin yazılarını okuyan gençler ve ihtiyarlar,

elbette iman-ı billahtaki mevcudiyet ve vahdaniyet-i İlahiyeye dair gayet kat'î ve kuvvetli derslere pek ziyade ihtiyaçları var." diye tesbihatta kalbe geldi.

Ben de sabah namazından sonra eskiden beri on defa okuduğum ve koca Yirminci Mektub risalesi onbir kelimesinde hem onbir bürhan-ı vücub-u vücud ve vahdet-i Rabbaniye, hem onbir müjde gayet parlak, güneş gibi tafsilatla gösteren ve bir rivayette ism-i a'zam taşıyan bu tehlil ve tevhid-i muazzam:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ

يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

kudsî cümleyi mütefekkirane tekrar edip "Yirminci Mektub'un kısa bir hülâsat-ül hülâsasını beraber düşünüyordum.

**{ Bukhari, Adhan, 155; Tahajjud, 21; ‘Umra, 12; Jihad, 133; Bad’ al-Khalq, 11; Maghazi, 29; Da’wat, 18, 52; Riqaq, 11; I’tisam, 3; Muslim, Dhikr. 28, 30, 74, 75, 76; Witr, 24; Jihad, 158; Adab, 101; Tirmidhi, Mawaqit, 108; Hajj, 104; Da’wat, 35, 36; Nasa’i, Sahw, 83-6; Manasik, 163, 170; Iman, 12; Ibn Maja, Tijara 40; Manasik, 84; Adab, 58; Du’a, 10, 14, 16; Abu Da’ud, Manasik, 56; Darimi, Salat, 88, 90; Manasik, 34; Isti’dhan, 53, 57; Muwatta, Hajj, 127, 243; Qur’an, 20, 22; Musnad, i, 47; ii, 5; iii, 320; iv, 4; v, 191; al-Hakim, al-Mustadrak, i, 538.}*

But then it was suddenly imparted to me that I should teach this concise summary to Nadir Hoja and the youths here. So saying: “In the name of God,” I began:

This sentence demonstrating Divine unity contains eleven good tidings and eleven proofs of the truths of belief.

For now, I shall point out briefly the proofs only and refer their further explanation and the good tidings to the Twentieth Letter and other parts of the Risale-i Nur.

Birden kalbe geldi ki: "Bu kısacık hülâsayı Nadir Hoca'ya ve buradaki gençlere ders ver." Ben de Bismillah deyip başladım, dedim:

Bu kelâm-ı tevhidde onbir müjde, onbir hüccet-i imaniye var.

Şimdi, yalnız hüccetlere gayet kısa bir işaret edip, izahını ve müjdeleri Yirminci Mektub ve Nur eczalarına havale edeceğim.

However, I consider it appropriate to write here a few points I did not tell them when I was writing the lesson. Of the eleven phrases of the above sentence affirming Divine unity:

The First Phrase:

‘There is no god but God’

The proof here is the treatise called The Supreme Sign (Âyetü'l-Kübra), which has been printed.

It was because it is a matchless wonder that in giving news of various parts of the Risale-i Nur, Imam ‘Ali (May God be pleased with him) said:

“And by the Supreme Sign preserve me from sudden death,”

and making that Supreme Sign an intercessor, through the treatise’s victories in the Courts of both Ankara and Denizli and its spreading effectively and secretly,

it was both the reason for the Risale-i Nur students being acquitted, and since its secret printing had led to the students’ imprisonment for nine months,

it both clearly affirmed Imam ‘Ali’s (May God be pleased with him) wondrous prediction, and his prayer for the Risale-i Nur students.

Yes, The Seventh Ray, The Supreme Sign, points out thirty-three vast, universal, unanimous proofs in all beings.

Alluding to innumerable evidences in each universal proof,

it proves firstly that heavens indicate [the Necessarily Existent One’s existence and unity](#) with the words of the stars; the earth with the phrases and sentences of the animals and plants;

and so on, until the universe as a whole, with the words of all its contents and beings, and [the truths of contingency and createdness and change](#) — it proves them [as clearly as sunlight and as certainly as the day](#).

Those who want unshakeable belief and seek an unbreakable sword to combat irreligion and anarchy should refer to The Supreme Sign.

The Second Phrase:

‘He is One’.

A concise indication of the proof in this phrase is as follows:

Fakat şimdi, o dersi yazdığım zaman onlara söylemediğim bazı kelimeleri ve nükteleri dahi yazmayı münasib gördüm. İşte o kelâm-ı tevhidin onbir kelimesinden,

Birinci Kelime:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ dir.

Bundaki hüccet ise, matbu' Âyet-ül Kübra Risalesidir.

O emsalsiz hüccetin hârikalığı içindir ki; İmam-ı Ali (R.A.), Nur'un eczalarından haber verdiği sırada

وَبِالْآيَةِ الْكُبْرَى أَمِنِّي مِنَ الْفَجْثِ

deyip o Âyet-ül Kübra'yı şefaathı yaparak Nur şakirdlerinin Denizli hapsinde, o risalenin hem Ankara, hem Denizli Mahkemelerinde galebesiyle ve perde altında tesirli intişarıyla

talebelerine beraet kazandırmaya sebep olduğu gibi; onun gizli tab'ı da, şakirdlerinin dokuz ay mevkufiyetlerine vesile olmasıyla

İmam-ı Ali'nin (R.A.) hem keramet-i gaybiyesini, hem Nur şakirdlerinin bedeline duasını pek zahir bir surette tasdik etti.

Evet Âyet-ül Kübra Şuâi otuzüç icma-i azîmi ve küllî hüccetleri mevcudatın heyet-i mecmuasında gösterip,

her bir hüccet-i külliyyede hadsiz bürhanlara işaret ederek

başta semavat, yıldızlar kelimeleriyle; arz, hayvanat ve nebatat kelâmları ve cümleleriyle;

gitgide tâ kâinat mecmuası, müstemilât ve mevcudat ve [hudûs ve imkân ve tegayyür hakikatlarının](#) kelimeleriyle [Vâcib-ül Vücut'un mevcudiyetini ve vahdaniyetini güneş zuhurunda ve gündüz kat'iyetinde](#) isbat ediyor.

Sarsılmaz bir iman isteyen ve dinsiz anarşistliğe karşı kırılmaz bir kılınç arayanlar, Âyet-ül Kübra'ya müracaat etsinler.

İkinci Kelime:

وَحْدَهُ dur.

Bundaki hüccete gayet kısa bir işaret şudur:

In every aspect of the universe a unity, a oneness, is apparent.

For example, it displays a unity and oneness by being a well set-out city, a magnificent palace, a meaningful, materialized book, and an embodied Qur'an **every verse, and even every letter and point of which is miraculous.**

Similarly, since the palace's lamp is one and the same, and its calendar-lamp, and fiery cook, and water-bearing sponges, and hundreds of thousands of other things it contains are all one and the same,

it proves decisively that the owner, ruler, scribe, and author of the palace, city, book, and mighty embodied Qur'an is existent, one, and single.

#572

The Third Phrase:

'He has no partner'

A brief indication of the proof in this is as follows:

The source, master, and basis of The Supreme Sign is the sublime verse: **Say: if there had been [other] gods with Him —as they say— behold, they would certainly have sought out a way to the Lord of the Throne! [to the end of the verse], (Qur'an, 17:42)** which is also called **The Supreme Sign.**

That is, if God had any partners and others had intervened in creation and interfered in His dominicality, the order of the universe would have been spoilt."

However, **the perfect order** in everything, small and large, particular and universal, from the wing of the tiniest fly and the cell of the pupil of the eye to the numberless birds which fly through the air and the solar system,

furnishes indubitable and decisive evidence for the impossibility and non-existence of any such partners.

It also testifies self-evidently to the existence and unity of the Necessarily Existent One.

The Fourth Phrase:

'His is the dominion'

A concise indication of the lengthy proof contained in this phrase:

We see that **behind the veil One of boundless power and knowledge** makes the face of the earth into an arable field, and every spring sows in it all mixed up together the seeds of a hundred thousand species of plants.

Then in perfect order without confusing any of their crops, He raises them

Bu kâinata, her cihette bir birlik, bir vahdet görünüyor.

Meselâ: Kâinat bir muntazam şehir, bir muhteşem saray, bir mücessem manidar kitab, bir cismanî ve **her âyeti, hattâ herbir harfi ve herbir noktası mu'cizekâr** bir Kur'an hükmünde bulunmasıyla bir vahdet ve birlik gösterdiği gibi,

o sarayın lâmbası bir ve takvimci kandili bir ve ateşli aşçısı bir ve sakacı süngeri, sucusu bir, bir bir bir, tâ binbirler kadar birlikleri ve vahdetleri göstermekle

o sarayın ve şehrin, o kitabın, o cismanî Kur'an-ı Kebir'in sahibi, hâkimi, kâtibi, musannifi bilbedahe mevcut ve vâhid ve birdir diye kat'î isbat eder.

Üçüncü Kelime:

لَا شَرِيكَ لَهُ dur.

Bundaki hüccete gayet kısa bir işaret şudur ki:

Âyet-ül Kübra Şuanın madeni, üstadı, esası ve **Âyet-ül Kübra** namında olan **قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا** **لَا تَبْتَغُوا إِلَى ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا** ilâ âhir.. âyet-i ekberidir.

Yani: Eğer şeriki olsa ve başka parmaklar icada ve rububiyete karışsa idiler, intizam-ı kâinat bozulacaktı.

Halbuki küçücük sineğin kanadından ve gözbebeğindeki hüceyrecikten tut, tâ tayyare-i cevviye olan hadsiz kuşlara, tâ manzume-i şemsiyeye kadar her şeyde cüz'î-küllî, küçük ve büyük en **mükemmel bir intizam** bulunması;

şeksiz ve kat'î bir surette şeriklerin muhaliyetine ve madumiyetine delalet ettiği gibi,

Vâcib-ül Vücut'un mevcudiyetine ve vahdetine bilbedahe şahadet eder.

Dördüncü Kelime:

لَهُ الْمُلْكُ dür.

Bundaki uzun hüccete gayet kısa bir işaret:

Evet gözümüzle görüyoruz ki; zemin yüzünü bir tarla yapıp içinde her bir baharda yüzbin nevi nebatatın tohumlarını beraber, karışık olarak o pek geniş tarlada ekiyor.

Ve mahsulâtlarını ayrı ayrı, hiç karıştırmayarak, şaşırmayarak kemal-i intizamla kaldırıp

and with the hand of mercy and wisdom, out of them distributes to the two hundred thousand animal species their sustenance and rations according to need.

He performs these acts of disposal in His vast, rich dominions, especially on the face of the earth.

Those, then, who do not recognize that All-Wise Disposer and Compassionate Owner are compelled to deny the earth together with its produce, like the foolish Sophists.

#573

The Fifth Phrase:

‘His is the praise’

This is a very brief indication to the very extensive proof contained in this phrase:

Yes, we see with our eyes and understand clearly with our minds that

this city of the universe, quarter of the earth, and barracks of men and animals is governed, supervised, and maintained by an All-Compassionate Provider, a Munificent Provider of Bounties.

For in order to have His bounties praised and thanked for, He makes the earth into a merchant ship and railway train bringing provender,

and the spring into a waggon filled with a hundred thousand sorts of foods and packets of preserves called breasts,

conveying them to the needy living creatures whose rations have been exhausted at the end of winter. Anyone with an iota of intelligence would agree that this was the work of an All-Compassionate Provider.

While one who does not affirm it and deviates into denial is a foolish, harmful animal since he is then obliged to deny all the regular bounties and specific foods on the face of the earth, which are the cause of praise and thanks.

The Sixth Phrase:

‘He gives life’

An extremely brief allusion to the proof in this phrase:

Yes, it is proved in the Tenth Word and in other parts of the Risale-i Nur that

every spring on the face of the earth a glorious army is raised to life which consists of three hundred thousand species of living beings of infinite variety.

ikiyüzbin nevi hayvanatına ondan erzak ve tayinatı - rahmet ve hikmet eliyle- ihtiyaçlarına göre tevzi eden **hadsiz kudret ve ilim sahibi** bir mutasarrıf **perde arkasında** var ki;

bu geniş ve zengin mülkünde, hususan zemin tarlasında bu tasarrufatı yapıyor.

Bu Mutasarrıf-ı Hakîm'i ve Mâlik-i Rahîm'i tanımayan; bu zemini, ahmak Sofestaîler gibi mahsulâtıyla inkâr etmeğe mecbur olur.

Beşinci Kelime:

وَلَهُ الْحَمْدُ dır.

Bundaki pek geniş hüccete gayet kısa bir işaretir:

Evet gözümüzle görüyoruz ve aklımızla bedahetle biliyoruz ki;

bu kâinat şehrinde ve zemin mahallesinde ve insan ve hayvanat kıışlasında öyle bir Rezzak-ı Rahîm ve Muhsin-i Kerim tasarruf ve nezaret ve terbiye eder ki;

kendi nimetlerine mukabil hamd ve şükrettirmek için, zemini bir sefine-i tüccariye ve erzak getiren bir şimendifer

ve yüzündeki bahar mevsimini bir vagon tarzında yüzbin nevi taamlarla ve memeler denilen konserve paketleriyle doldurup

kış âhırinde erzakları biten muhtaç zîhayatlara yetiştiren bir Rezzak-ı Rahîm'in işleri olduğunu, zerre kadar aklı bulunan tasdik eder.

Ve tasdik etmeyip inkâra sapan, elbette zemin yüzünde vesile-i hamd ü şükran olan bütün muntazam nimetleri ve muayyen rızıkları inkâr etmeğe mecbur olarak ahmak bir muzır hayvan olur.

Altıncı Kelime:

يُحْيِي dir.

Hüccetine gayet kısa bir işaret:

Evet Onuncu Söz'de ve Nur eczalarında bürhanlarıyla isbat edilmiş ki:

Her baharda, zîhayattan üçyüzbin nevi ve çeşit çeşit tarzlarda ve hadsiz efradı bulunan bir ordu-yu Sübhanî, rûy-i zeminde ihya ediliyor.

With its innumerable members, all of whose lives and necessities are given them with perfect order and regularity,

it displays a hundred thousand samples, indeed, signs, of the supreme resurrection of the dead.

All those innumerable different creatures which are intermingled and mixed up together are raised to life in perfect balance and order without error, mistake, or deficiency, with none being confused, disarranged, or forgotten.

Those hundreds of thousands of animal species with their uncountable members, which all differ as regards their forms, art, and livelihoods, are resurrected from droplets of fluid called sperm which is all similar, from seeds resembling earth, from tiny grains which differ little from one another, from the tiny eggs of flies which are all similar, and the birds from the same air and from fluid and eggs which are either the same as or only a little different from each other.

The person, therefore, who does not conclude that it is an Ever-Living and Self-Subsistent One, an All-Knowing, Creative Giver of Life Who writes out on the page of the earth and the spring a hundred thousand different books, all together, one within the other, without error, perfectly,

is surely compelled to deny both himself and all the living creatures throughout the earth, in all the springs attached to the string of time, and on the faces of the living earth and space, and must himself be the most foolish and wretched of living creatures.

#574

The Seventh Phrase:

‘And deals death’

A very brief indication of the proof contained in this phrase:

In the autumn when the three hundred thousand species of living creatures are being discharged from their duties under the name of death,

the registers and pages of the actions of each species and all their members, and the indexes of all they have done, and the lists of all they will do the following spring, and their seeds, which are spirits of a sort, are all entrusted in their places to the hand of wisdom of the **All-Glorious Preserver**.

The person, therefore, who does not recognize that **All-Wise Creator**, the **Ever-Living and Undying One**, Who inscribes in the miniscule seeds of the fig-tree, each of which is like an immortal spirit and bears all the laws governing the tree’s life, the story of the tree’s life, which contains writing enough to fill a book, thus making it like a large volume —

Onlara hayat ve levazimat-ı hayatiye kemal-i intizamla veriliyor.

Haşr-i A'zam'ın yüzbin nümunelerini, belki emarelerini gösterip o ayrı ayrı hadsiz mahlukatı beraber,

birbiri içinde sehivsiz, yanlışsız, noksansız, hiç şaşırmayarak, karışık iken hiç karıştırmayarak, unutmuyarak kemal-i mizan ve nizamla diriltlen ve hayat veren

ve nutfe denilen mütemasil su katrelerinden ve toprak, müteşabih tohumlarından ve az farklı habbeciklerinden ve sineklerin birbirinin aynı olan yumurtacıklarından ve kuşların aynı havadan, birbirinin aynı nutfelerinden, hem birbirinin misli veya az farklı yumurtalarından o hadsiz efradı bulunan ve birbirinden suretçe, san'atça ve maişetçe ayrı ayrı yüzbinler zîhayatları diriltlen

ve zemin ve bahar sahifesinde yüzbin başka başka kitabları beraber, birbiri içinde, hatasız, mükemmel yazan; hadsiz bir dikkat ve nihayetsiz bir hikmetle iş gören, tasarruf eden bir Zât-ı Hayy-u Kayyum ve Muhyî bir Hallak-ı Alîm olduğuna kanaat getirmeyen,

elbette hem kendini, hem bütün zeminde ve zaman şeridine asılan bütün geçmiş baharlarda ve hayatlı zemin ve feza yüzlerinde bulunmuş bütün zîhayatları inkâr etmeğe ve en ahmak ve bedbaht bir zîhayat olmağa mecburdur.

Yedinci Kelime:

وَيُمِيتُ dur.

Bunun hüccetine gayet kısa bir işaret:

Evet görüyoruz ki: Güz mevsiminde üçyüzbin nevi zîhayat vefat namıyla terhis edilirken,

herbir nevi ve ferdin sahife-i amellerinin kutucukları ve işlediklerinin fihristeleri ve gelen baharda işleyeceklerinin listeleri ve bir cihette bir nevi ruhları olan tohumlarını onların yerlerinde **Hafız-i Zülcelal**'in yed-i hikmetine emanet edildiğini

ve incirin tohum ve çekirdekleri gibi zerrecik o küçücük tohumları birer ruh-u bâki gibi incir ağacının bütün kavanin-i hayatiyesini taşıyan ve bir kitab kadar kuvve-i hâfızada yazı misillü ağacın tarihçe-i hayatını onda kader kalemıyla yazan, büyük bir kitab hükmüne getiren bir **Hallak-ı Hakîm**, bir **Hayy-ı Lâyemut**'u tanımayan;

such a person is certainly not even an idiot and delirious animal, but more abject than the devils who stoke the fires of Hell, and will be condemned to eternal death.

Yes, just as it is a hundredfold impossibility and futility that the above universal, comprehensive, wise, purposive acts, which comprise numberless wonders and miracles and point to the proofs of these Phrases, should be without the one who performed them;

so too, to attribute them to blind, impotent, unconscious, deaf, lifeless, confused, disorderly, overwhelming causes is impossible, precluded and unjustifiable a thousand times over.

For if that was the case, every particle of earth would have to possess an infinite power and wisdom, and a wondrous, universal craftsmanship so that it could give form to all the plants and flowers;

and as it says in the piece about the air in A Guide For Youth, every molecule of air would have to possess the ability to know all speech and all the words spoken on the radio and telephone, and to teach them to the other molecules.

No satan even could make anyone accept such an extraordinary idea.

The penalty for unbelief and denial, which is thus far from reason and reality and constitutes insult and aggression against all beings,

could only be a terrible Hell, which is pure justice. We should surely declare in the face of such disbelievers: "Long live Hell!"

The Eighth Phrase:

‘And He is living and dies not’

An extremely brief indication of the proof in this phrase is this:

For example, on the disappearance of the tiny suns reflected in the bubbles on the surface of a choppy sea or flowing river, the bubbles that replace them display the same tiny suns, thus pointing to the sun in the sky and testifying to it, and with their disappearance and death they indicate the existence of a perpetual sun.

Similarly, the creatures on the surface of the constantly changing sea of the universe, and ever- renewed, infinite space, in the arable field of minute particles, and in the river of time, which with its flow draws all transitory beings into its embrace,

continuously and speedily flow on and depart, and their apparent causes die along with them.

elbette değil ahmak bir insan ve divane bir hayvan, belki Cehennem ateşini karıştıran bir serseri şeytandan daha bedbaht ve ebedî ölüme mahkûm olur.

Evet bu kelimelerin hüccetlerine işaret eden küllî, ihatalı ve hadsiz hârika ve nihayetsiz hârikaları, mu'cizeleri ihtiva eden bu mezkûr hakîmane ef'al, fâilsiz olmaları yüz derece muhal ve bâtil olduğu gibi;

kör, âciz, şuursuz, sağır, camid, karmakarışık, intizamsız, karışık, istilâcî olan esbaba isnad etmek bin derece mümteni', esassızdır.

Yoksa toprağın herbir zerresinde hadsiz bir kudret, bir hikmet ve bütün otlar ve çiçeklerin teşkilâtına dair pek hârika ve küllî bir san'atkârlık bulunmak;

havanın herbir zerresinde -Rehber'deki Hüve Nüktesi'nin dediği gibi- bütün konuşmaları ve telefon ve radyoların kelimelerini bilecek ve sair zerrelere ders verecek bir kabiliyet bulunmak lâzım gelir.

Bu acib fikri ise; hiçbir şeytan, hiçbir kimseye kabul ettiremez.

Ve bu derece akıldan, hakikattan uzak ve bütün mevcudata karşı bir tahkir ve tecavüz olan küfür ve inkârın cezası,

ancak dehşetli Cehennem olabilir ve ayn-ı adalettir. Elbette öyle münkirler için "Yaşasın Cehennem!" dememiz lâzım.

Sekizinci Kelime:

وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ dur.

Bundaki hüccete gayet kısa bir işaret şudur:

Meselâ: Nasıl gündüzde çalkanan bir deniz yüzünde ve akan bir nehir üstündeki kabarcıklarda görünen güneşçikler gitmeleriyle arkalarından gelen yeni kabarcıklar, aynen gidenler gibi güneşçikleri gösterip gökteki güneşe işaret ve şehadet ederler ve zeval ve vefatlarıyla bir daimî güneşin mevcudiyetine ve bekasına delalet ederler;

aynen öyle de: Her vakit değişen kâinat denizinin yüzünde ve tazelenen hadsiz fezasında ve zerrat tarlasında ve bütün hâdisatı ve fâni mevcudatı kucağına alarak beraber çalkanan zaman nehrinin içinde mahlukat,

mütemadiyen sür'atle akıp gidiyorlar, zahirî sebepleriyle beraber vefat ediyorlar.

Every day, every year, a universe dies and a new one replaces it.

Since the crops of travelling worlds and flowing universes are continuously reaped from the field of particles,

certainly just as the bubbles and tiny suns point to a perpetual sun with their passage,

so the deaths of those numberless creatures and endless crops, and their being discharged in perfect orderliness together with their apparent causes,

testify with the clarity and certainty of daylight, indeed, of the sun, to the necessary existence and being and unity of an Ever-Living Undying One, an Eternal Sun, an Enduring Creator, a Most Pure and Holy Commander. All beings testify to these a thousand times more clearly and definitely than the existence of the universe.

Now you have certainly understood just how deaf, foolish, and offensive is someone who does not hear these loud voices and powerful testimonies that fill the universe, nor heeds them.

The Ninth Phrase:

'In His hand is all good'

A brief indication of the proof contained in this phrase is as follows:

We see that each sphere of the universe, each realm of being, each level, each individual and member, and even each cell of each body possesses a store or depot containing its reserve supplies of sustenance, an arable field or treasury producing and preserving all its necessities.

For at exactly the right time, in perfect order and balance, with perfect wisdom and graciousness, all their necessities are given to those needy beings by a hidden hand, outside their power and will.

For example, mountains contain all the minerals and chemicals necessary for man and living beings, and the things necessary for life; on someone's command and through his planning, they are perfect stores and treasuries.

Similarly, through the power of an All-Wise Provider, the earth is an arable field, a harvest, a kitchen, producing with perfect order and regularity the sustenance of all those living beings.

Even, just as human beings and all their bodily members have treasuries and stores, and the cells of their bodies have tiny depots;

so it goes on, till the world of the hereafter, a store of which is this world;

Her sene, her gün bir kâinat ölür, bir tazesi yerine gelir.

Ve zerrat tarlasında, mütemadiyen seyyar dünyalar ve seyyal âlemler mahsulâtı alındığından,

elbette kabarcıklar ve güneşçikler zevalleriyle daimî bir güneşi gösterdikleri gibi,

o hadsiz mahlukat ve mahsulâtın vefatları ve zahirî sebepleriyle beraber kemal-i intizamla terhisleri,

gündüz gibi şübhesiz, güneş gibi zahir bir kat'iyette bir Hayy-ı Lâyemut'un, bir Şems-i Sermedî'nin, bir Hallak-ı Bâki'nin ve bir Kumandan-ı Akdes'in vücub-u vücudu ve vahdeti ve mevcudiyeti, kâinatın mevcudiyetinden bin derece zahir ve kat'îdir diye bütün mevcudat, ayrı ayrı ve beraber şehadet ederler.

İşte kâinatı dolduran bu yüksek sesleri ve kuvvetli şehadetleri işitmeyen ve kulak vermeyen, ne derece sağır ve ahmak ve cânî olduğunu elbette anladınız.

Dokuzuncu Kelime:

بِيَدِهِ الْخَيْرُ dır.

Bundaki hüccete gayet kısa bir işaret şudur:

Görüyoruz ki: Bu kâinatta her daire, her nevi, her tabaka, hattâ her ferd, her a'za, hattâ her bedendeki herbir hüceyrenin ihtiyat rızkını taşıyan bir mahzeni, bir deposu ve levazımâtını yetiştiren, muhafaza eden bir tarlası ve hazinesi var ki;

gayet intizam ve mizan ile ve nihayetsiz hikmet ve inayet ile vakti vaktine -muhtacın iktidar ve ihtiyarı haricinde- bir dest-i gaybî tarafından o muhtacın eline veriliyor.

Meselâ: Dağlar, zîhayata ve insana lâzım olan bütün madenleri, ilâçları ve hayata lâzım şeyleri taşıyor ve birinin emriyle ve tedbiriyle gayet mükemmel bir hazine, bir anbar olduğu gibi..

zemin dahi bütün o zîhayatın erzaklarını bir Rezzak-ı Hakîm'in kuvvetiyle yetiştiren kemal-i mizan ve intizamla bir tarla, bir harman, bir matbahtır.

Hattâ her insanın ve cismindeki herbir uzvun bir deposu ve mahzeni, hattâ bir hüceyrenin dahi bir ihtiyat mahzenciği bulunması gibi..

git gide tâ dâr-ı âhiretin bir mahzeni dünyadır ve Cennet'in bir tarlası ve deposu,

and an arable field and store of Paradise are the world of Islam and true humanity, which produce the good, beauty, and lights of this world;

and one storehouse of Hell are the filthy matters and groups of this world, which come from non-existence, which is evil, and yield the produce of evils, ugly things, and disbelief, and which pollute the worlds of existence, which are good.

And the store of the stars' heat is Hell, while the treasury of lights is a Paradise.

Alluding to all those infinite treasures, the phrase 'In His hand is all good,' then, demonstrates a most brilliant proof.

#576

Yes, this phrase, together with the phrase, 'In His hand are the keys of all things,' points out to anyone not totally blind an infinitely extensive, wondrous proof of Divine dominicality and unity.

For example, consider only the following out of those endless treasures and stores:

just as with his command of "Awake!" and the key of His will, an All-Wise Disposer Who holds the keys of seeds and grains, which are all tiny stores containing the members and destinies of huge trees or shining flowers, opens up in perfect balance and order the minute door of a seed;

so too throwing open with the key of the rain the treasury of the earth,

without error He opens all the seeds, which are the tiny stores and seminal fluid of plants, as well as the storehouses of droplets, which receive the command to develop and are the origin of animals, and the seminal fluid composed of water and air of birds and flying insects.

If you want to understand and see that He opens up with the hand of wisdom, will, mercy, and choice, all the treasures and depots, physical and non-physical, universal and particular, in the universe, each with its particular key,

consider your own heart, mind, body, stomach, and garden, and the spring, which is the flower of the earth, and its flowers and fruits,

for they are all opened up by a hidden hand, with perfect order, balance, mercy, and wisdom, with all different keys which come from the workbench of "Be! And it is."
(Qur'an, 2:117, etc.)

bu âlemdeki hüsünleri ve hasenatları ve nurları mahsul veren âlem-i İslâmiyet ve hakikatlı insaniyet;

ve Cehennem'in bir anbarı ise, şerleri ve çirkinleri ve küfürleri mahsul veren ve şer olan ademden gelen ve hayır olan vücut âlemlerini telvis eden pis maddeler, taifeler;

ve yıldızların hararet mahzeni Cehennem ve nurlar hazinesi bir Cennet'tir ki;

"Biyedihilhayr" kelimesi, bütün o hadsiz hazinelere işaretlerle pek parlak bir hücceti gösteriyor.

Evet bu kelime ile ve **بِيَدِهِ مَقَالِيدُ كُلِّ شَيْءٍ** cümlesiyle, - yani "Her şeyin anahtarı onun elindedir"- nihayetsiz geniş ve hadsiz hârikalı bir hüccet-i rububiyet ve vahdeti, bütün bütün kör olmayana gösterir.

Meselâ hadsiz o hazine ve anbarlardan yalnız buna bak ki:

Herbiri bir koca ağacın veya bir parlak çiçeğin cihazatını ve mukadderatının programını taşıyan küçücük mahzencikler olan çekirdekler ve tohumların anahtarları elinde bulunan bir Mutasarrıf-ı Hakîm bir çekirdeğin kapıcığını "Uyan!" emriyle ve irade anahtarıyla tam mizan-ı nizamla açtığı gibi,

zemin hazinesini dahi yağmur anahtarıyla açarak,

mahzencikleri ve nebatatın nutfeleri olan bütün habbeleri ve hayvanatın menşe'leri ve kuşların ve sineklerin su ve havadan nutfeleri olan bütün inkişaf emrini alan katreler mahzenciklerini beraber, hatasız açtığı vakitte,

kâinatta küllî ve cüz'î, maddî ve manevî bütün hazine ve depoları hikmet ve irade ve rahmet ve meşiet eliyle herbirine mahsus bir anahtarla açtığını bilmek ve görmek istersen,

senin bir nevi mahzenciklerin olan kendi kalbine ve dimağına ve cesedine ve midene ve bahçene ve zeminin çiçeği olan bahara ve ondaki çiçeklere ve meyvelere bak ki;

kemal-i nizam ve mizan ve rahmet ve hikmetle bir dest-i gaybî tarafından "emr-i kün feyekûn" tezgâhından gelen ayrı ayrı anahtarlarla açıyor.

That hidden hand draws out pounds of foods from a minute box weighing less than an ounce, and sometimes hundreds of pounds, and presents them to living creatures as a feast.

Is it at all possible that **blind force, deaf nature, aimless chance, or lifeless, ignorant, impotent causes** could interfere in such a boundless orderly, knowing, and percipient act, in such totally wise, purposive art in which no chance played any part, in such error-free perfectly balanced disposals, and in such completely just dominicality which is free of all tyranny?

Could any being who does not see and administer all beings together at once, nor holds under his command minute particles together with the planets and stars, intervene in this disposal and government which is in every way wise, purposeful, miraculous, and balanced?

As the verse, **Well-nigh bursting with fury (Qur'an, 67:8.)** states, Hell rages at the person who does not recognize the All-Compassionate Disposer, the All-Wise Sustainer, in Whose hand is all good and Who holds the keys of all things, and deviates into denial;

it boils up in fury, saying through the tongue of disposition: "He deserves my boundless torments and is in no way worthy of compassion."

#577

The Tenth Phrase:

'And He is powerful over all things'

An extremely concise indication of the proof contained in this phrase is as follows:

As soon as every conscious creature who comes into this guest-house of the world opens his eyes, he sees that

a power holds in its grasp the whole universe, and within that power are a pre-eternal, all-embracing knowledge which never confuses anything and a most precise wisdom and favour which never act purposelessly or without balance.

Just as, spinning a single particle from the army of particles like a Mevlevi dervish in ecstasy, it employs it in numerous duties;

so at the same time and according to the same law, it causes the globe of the earth to travel a twenty-four thousand-year-distance in a year, again like an ecstatic Mevlevi.

At the same time and according to same law, through which it sends to men and the animals the produce of the seasons,

Bir dirhem kadar bir kutucuktan bir batman, belki bazan yüz batman taamları kemal-i intizam ile çıkarıyor, zihayatlara ziyafet veriyor.

Acaba böyle muntazam, alimane, basirane nihayetsiz bir fiile ve tesadüfsüz tam hikmetli bir san'ata ve yanlışsız tam mizanlı bir tasarrufa ve zulümsüz tam adaletli bir rububiyete hiç mümkün müdür ki; **kör kuvvet, sağır tabiat, serseri tesadüf, camid cahil âciz esbab** müdahale edebilsin?

Ve bütün eşyayı birden görüp ve beraber idare edemeyen ve zerratla seyyarat yıldızları emrinde bulunmayan bir mevcud, bu her cihetle hikmetli, mu'cizeli, mizanlı tasarrufa ve idareye karışabilsin?

İşte her hayr elinde, herşeyin anahtarı yanında bulunan böyle bir Mutasarrıf-ı Rahîm'i, bir Rabb-ı Hakîm'i

tanımayan ve inkâra sapana, elbette **تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ**

الغَيْظِ âyetinin dediği gibi, Cehennem ona kızıyor

ve kızışıyor ve hadsiz azabıma müstehaktır, merhamete hiç lâayık değildir, diye lisan-ı hal ile der.

Onuncu Kelime:

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ dir.

Bundaki hüccete gayet kısa bir işaret şudur:

Bu misafirhane-i dünyaya gelen her zîşuur, gözünü açtıkça görür ki:

Bir kudret, bütün kâinatı kabzasında tutmuş ve nihayetsiz, hiç şaşırmayan ezeli, ihatalı bir ilim ve gayet dikkatli, hiç mizansız, faidesiz hareket etmeyen bir sermedî hikmet ve inayet o kudretin içinde bulunup

zerrat ordusundan bir tek zerreyi meczub mevlvî gibi döndürerek çok vazifelerde istihdam ettiği gibi;

küre-i arzı aynı anda, aynı kanunla bir senede yirmidört bin senelik bir dairede yine bir meczub mevlvî misillü gezdirir.

Mevsimlerin mahsulâtlarını hayvan ve insanlara getirdiği aynı kanunla, aynı zamanda

it makes the sun into a shuttle or spinning-wheel, and spinning it ecstatically so it exerts an attraction, it employs the planets, the army of the solar system, in various duties in perfect order and balance.

At the same time and according to the same law of wisdom, that same power writes one within the other, without error or confusion, hundreds of thousands of species, which resemble books, on the page of the face of the earth,

and displays thousands of samples of the supreme resurrection of the dead. That same power at the same time transforms the page of the atmosphere into a slate for writing and erasing.

Employing all its particles, which are like the nibs of pens or the points of the book, in the tasks specified for them by will and command,

it endows all of them with such ability that each receives all words and speech as though it knows them, and broadcasts them without confusion.

It employs each as a miniscule ear and tiny tongue, proving that the element of air is a 'throne' of Divine will and command.

Thus, according to this brief indication, the one who makes the universe into a well-ordered city, a first-class apartment-building and guest-house, and a miraculous book and Qur'an,

and holds in His grasp with the balance of knowledge and arrangements of wisdom all the levels, realms, and groups of creatures from the universe as a whole to minute particles, and disposes of them,

is **Most-Merciful and Compassionate**. So the person who does not recognize that Most Merciful and Compassionate One, Who demonstrates as clearly as the sun and daylight His wisdom and mercy within His power, and makes known His existence and unity within His absolute dominicality,

thus wanting recognition through belief in return for His making these known, and love through worship in return for His making Himself loved, and thanks and praise in return for His bounties —

the satans in human form who do not recognize Him, or try to love Him through worship, in fact foster a sort of enmity towards Him through denial,

and are each minor Nimrods and Pharaohs, and are certainly deserving of infinite torment.

güneşi bir mekik, bir çıkık yaparak merkezinde cezbedarane ve cazibekârane döndürüp manzume-i şemsiye ordusu olan seyyarat yıldızlarını kemal-i mizan ve intizamla vazifelerde çalıştırır.

Ve aynı kudret; aynı zamanda, aynı kanun-u hikmetle zemin sahifesinde yüzbinler kitab hükmünde yüzbinler nevileri beraber, birbiri içinde, iltibassız, sehivsiz yazar,

haşr-i a'zâmın binler nümunelerini izhar eder. Ve aynı kudret, aynı zamanda hava sahifesini bir yazar-bozar tahtasına çevirir.

Bütün zerrelerini birer kalem uçları ve o kitabın noktaları hükmünde emir ve iradenin onlara tayin ettiği vazifelerinde istimal ederek

ve bütün o zerrelere herbirine öyle bir kabiliyet vermiş ki; göya bütün sözleri ve konuşmaları bilir gibi alır, neşreder, şaşırmaz.

Küçücük birer kulak, incecik birer lisan olarak istihdam edip unsur-u hava, emir ve irade-i İlahînin bir arşı olduğunu isbat eder.

İşte bu kısa işarete kıyasen, bu kâinatı bir muntazam şehir, bir mükemmel apartman ve misafirhane, bir mu'cizatlı kitab ve Kur'an hükmüne getirip

heyet-i mecmuasından tâ bir zerreye kadar bütün mahlukat tabakalarını ve dairelerini ve taifelerini mizan-ı ilim ve nizam-ı hikmetle kabzasına alan, tasarruf eden;

kudreti içinde hikmetini, rahmetini gösteren ve rububiyet-i mutlakası içinde mevcudiyetini ve vahdaniyetini güneş ve gündüz gibi bildirip

tanıttırmasına mukabil, imanla tanımak ve sevdirmesine mukabil, ubudiyetle sevmek ve ihsanatlarına mukabil, şükür ve hamd isteyen böyle bir **Rahman-ı Rahîm**'i

tanımayan ve ubudiyetle onu sevmeye çalışmayan, belki inkâr ile ona bir nevi adavet taşıyan insan suretindeki şeytanlar,

birer küçük Nemrud ve Firavun hükmünde nihayetsiz bir azaba elbette müstehak olur.

#578

The Eleventh Phrase:

'And to Him is your return'

Onbirinci Kelime:

وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ dir.

This means to say: just as beings will depart for His presence, going to the eternal world, the hereafter, and the everlasting realm of happiness;

so it is He Who is the place of recourse of all the creatures in the universe.

All the chains of causes are based on Him and rest on His power. They are all merely veils for the disposals of His power.

All apparent causes are only screens for preserving the dignity and majesty of His sacred power.

They have no effect whatsoever in creation. If it was not for His will and command, nothing, not even a particle, could move or act.

A very brief indication of the proof contained in this phrase is as follows:

Firstly: We refer to the Tenth Word and its addenda, the Twenty-Ninth Word, the Seventh Topic of The Fruits of Belief, the Third Ray, and to the treatises of the Risale-i Nur about belief, the proof, leading to completely certain belief, that the resurrection of the dead will occur and the hereafter and eternal life will be brought about as indubitably and definitely as the coming spring, as this sacred phrase states.

Truly, those treatises have proved this pillar of belief in such a way with so many evidences that they compel even the most obdurate deniers to affirm that the existence of the hereafter is as certain as the existence of this world.

Secondly: One third of the Qur'an of Miraculous Exposition looks to the resurrection of the dead and the hereafter, and it constructs all its claims on them.

Since this is so, all the miracles and evidences proving the Qur'an's veracity also indicate the existence of the hereafter.

Similarly, all the miracles bearing witness to the prophethood of Muhammad (Peace and blessings be upon him), and all the evidences of his prophethood, and all the proofs of his truthfulness, testify also to the resurrection of the dead and the hereafter.

For just as throughout his life, one of his most constant calls concerned the hereafter,

so all the twenty-four thousand prophets (Peace be upon them) taught eternal life and everlasting happiness, giving the glad tidings to mankind, and proving them with innumerable miracles and certain evidences.

Since this is so, all the miracles and evidences proving their prophethood and veracity testified to the hereafter and eternal life, which was their constant and most important teaching.

Yani: Daire-i huzuruna ve âlem-i bâkisine ve âhiretine ve sermedî dâr-ı saadetine gidileceği gibi,

bütün kâinattaki mahlukatın mercii odur;

bütün esbab silsileleri ona dayanıyor ve kudretine istinad eder ve o kudretinin tasarrufatına birer perdedirler;

o kudret-i kudsiyenin izzetini ve haşmetini muhafaza için, bütün zahirî sebebler yalnız birer perdedirler;

icadda da hiç tesirleri yoktur; emir ve iradesi olmazsa hiçbir şey hattâ hiçbir zerre hareket edemez demektir.

Bu kelimedeki hüccete gayet kısa bir işaret ederiz:

Evvelâ: Bu kudsî kelimenin ifade ettiği haşir ve âhiret ve hayat-ı bâkiye hakikatının bu gelen bahar gibi kat'î ve şübhesiz tahakkukunu ve geleceğini tam iman ettirmek ve isbat etmek cihetini Onuncu Söz ve zeyillerine ve Yirmidokuzuncu Söz'e ve "Meyve"nin Yedinci Mes'elesi'ne ve "Münacat" Şuâna ve Nur'un imanî risalelerine havale ederiz.

Elhak, onlar bu rûkn-ü imanîyi öyle bir tarzda hadsiz hüccetlerle isbat etmişler ki; dünyanın mevcudiyeti derecesinde âhiretin tahakkukunu, en muannid münkirleri de tasdike mecbur eden bir surette isbat etmişler.

Sâniyen: Mu'ciz-ül Beyan-ı Kur'an'ın üçten birisi haşre ve âhirete bakar, her davayı ona bina eder.

Öyle ise, Kur'anın hakkaniyetini isbat eden bütün mu'cizeleri ve hüccetleri, âhiretin vücuduna dahi delalet ettikleri gibi;

Muhammed Aleyhissalâtu Vesselâm'ın nübüvvetine şahadet eden bütün mu'cizeleri ve umum delail-i nübüvveti ve sıdkının bütün hüccetleri, haşir ve âhirete dahi şahadet ederler.

Çünkü o zâtın (A.S.M.) bütün hayatında daimî bir büyük davası âhiret olduğu gibi,

bütün yüzyirmidört bin peygamberler (Aleyhimüsselâm) dahi hayat-ı bâkiye ve saadet-i ebediyeyi dava edip beşere müjde ederek hadsiz mu'cizelerle ve kat'î deliller ile isbat ettiklerinden,

elbette onların peygamberliklerine ve sadıkiyetlerine delalet eden bütün mu'cizeleri ve hüccetleri, onların en büyük ve daimî davaları olan âhirete ve hayat-ı bâkiyeye şahadet ederler.

Making an analogy with this, all the evidences proving the other pillars of belief testify also to the resurrection of the dead and the throwing open of the realm of bliss.

#579

Thirdly: In order to display His perfections and His power and dominicality,

an All-Glorious Maker, a Beauteous Maker, an All-Perfect Allah creates the universe together with all its atoms, planets, parts, and levels.

With perfect wisdom He continuously makes each being work at a task, indeed, at numerous tasks,

and in order to display the eternal, endless manifestations of His Names, He sends caravan after caravan, indeed, world after travelling renewed world, and the tribes of creatures to the guest-house of this world and the arena of trial which is worldly life.

He records for the cinemas of the hereafter set up in the World of Similitudes, with the cameras of the Intermediate Realm, all their images, deeds, and circumstances,

and after releasing them from their duties, sends other tribes, caravans, and flowing, travelling worlds to the arena in order to perform those duties and be mirrors to the manifestations of His Names.

Is it therefore at all possible that there should be no realm of reward and punishment, no resurrection of the dead and last judgement for men, who with consciousness and intelligence respond in this fleeting world to all the aims of the Creator, loving Him with all their capacity and making Him love them; recognizing Him and making Him known; beseeching with endless supplications everlasting happiness in the hereafter; and since, possessing intelligence, they suffer infinite pains, they long for eternal life, which is pure pleasure, with all their beings, spirits, and capacities? God forbid! A hundred thousand times, God forbid!

Since these brief indications are proved and explained brilliantly, powerfully and in detail in the Risale-i Nur, we refer you to that and here cut this long story short.

Glory be unto You! We have no knowledge save that which You have taught us; indeed, You are All-Knowing, All-Wise. (Qur'an, 2:32.)

#580

A Brief Summary Of Sura Al-fatiha

[Part Two of the only lesson I gave after having been transferred temporarily from solitary confinement in the third 'School of Joseph' to the company of others.]

This is a short sample of the lessons given to the Risale-i Nur students in prison:

Buna kıyasen sair erkân-ı imaniyeyi isbat eden bütün deliller dahi haşrin vukuuna ve dâr-ı saadetin açılmasına şehadet ederler.

Sâlisen: Hiç mümkün müdür ki; kendi kemalâtını ve kudret ve rububiyetini izhar etmek için

bu kâinatı bütün zerrat ve seyyarat ve ecza ve tabakatıyla halk edip

kemal-i hikmetle her birisini bir vazife ile belki çok vazifelerle mütemadiyen çalıştıran

ve sermedî, hadsiz cilve-i esmasını göstermek için kafilâ kafilâ arkasında, belki seyyar müteceddid dünya dünya arkasında ve mahlukat taifelerini bu misafirhane-i âleme ve hayat-ı dünyeviye meydan-ı imtihanına gönderip

âlem-i misalde kurulan uhrevî sinemalar ve berzahî fotoğraflarla suretlerini ve amellerini ve vaziyetlerini alarak

onları terhisten sonra, başka taife ve kafilâ ve seyyal ve seyyar bir nevi dünyaları o meydana vazifeler ve cilve-i esmasına âyineler olmak için gönderen bir Sâni'-i Zülcelal, bir Hâlık-ı Zülcemal, bir Allah-ı Zülkemal;

bu fânî dünyada şuur ve akıl ile o Hâlık'ın bütün maksadlarına karşı mukabele eden ve bütün istidadıyla o Hâlık'ı sevip sevdirep tanıyıp tanıttırıp hadsiz dualarla beka-i âhiret saadetini yalvaran ve akıl sebebiyle nihaysiz elemeler aldığından, bütün fıtratı ve ruhu ve istidadı ile ayn-ı lezzet olan hayat-ı bâkiyeyi isteyen bu nev'-i insan için bir dâr-ı mükâfat ve mücazat, bir haşır neşir olmasın? Hâşâ! Yüzbin defa hâşâ ve kellâ!

İşte bu kısacık işaretin izahatı ve tafsîlatı ve hüccetleri, parlak ve kuvvetli bir surette Risale-i Nur'da bulunmasından, ona havale ederek bu pek uzun kıssayı kısa kesiyoruz.

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

Fatiha-i Şerife'nin Bir Muhtasar Hülâsası

[Üçüncü Medrese-i Yusufiye'de muvakkat pek az bir zamanda tecriden temasa naklimde verilen yalnız birtek dersin İkinci Kısım]

Hapiste Nur şakirdlerine kısacık bir ders nümunesidir. O da şudur:

While reciting Sura al-Fatiha during the prayers, it commanded me to expound one drop from its ocean and a single flash from the seven colours in the light of its sun.

For sure we had written some very sweet and agreeable points from this sacred treasury in part of the Twenty-Ninth Letter, particularly in the journey of imagination taken in “the Nun of na‘budu,” and the Eight Symbols (Rumuz-u Semaniye), and the Qur’anic commentary Signs of Miraculousness (Ishârâtü’l-I‘caz), and in other parts of the Risale-i Nur,

but I felt obliged to write down my reflections during the prayers, but only the allusions to the pillars of belief and their proofs from that very sweet Qur’anic summary, in the form of a concise extract and in the manner of Part One above.

So referring the phrase **In the Name of God, the Merciful, the Compassionate** to two or three treatises of the Risale-i Nur, I am starting from **All praise be to God**:

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate. * All praise be to God, the Sustainer of the All the Worlds. * The Merciful, the Compassionate; * Owner of the Day of Judgement; * You alone do we worship and from You alone do we seek help; * Guide us to the Straight Path; * The path of those whom You have blessed, not those who have received Your anger, nor those who have gone astray. (Qur’an, 1:1-7.)

First Phrase:

‘All praise be to God’

A very brief allusion to the proof of the truths of belief in this phrase.

Filling the face of the earth, indeed, the universe, are intentional bestowals and bounties, which are the cause of praise and thanks, **especially the sending of pure, clean, nutritious milk to infants from between blood and excrement**; so too are there purposeful gifts and presents, and kindly benefactions and feasts.

The price of these is to say “**In the Name of God**” at the start, “**All praise be to God**” at the end, and in the middle to perceive the bestowal in the bounty, and through it to recognize your Sustainer.

Fatiha-i Şerife denizinden bir katre ve güneşindeki elvan-ı seb'a yani ziyasındaki yedi renginden birtek lem'a beyan etmeyi, namazdaki Fatiha kalbe emretti.

Gerçi Yirmidokuzuncu Mektub'un bir kısmında, hususan "Na'büdü" "Nun"undaki seyahat-ı hayaliye ve Rumuz-u Semaniye'de ve İşarat-ül İ'caz Tefsiri'nde ve sair Nur eczalarında bu kudsi hazinenin çok tatlı ve güzel nüktelerini yazmışız.

Fakat o pek şirin hülâsa-i Kur'aniyeden yalnız imanın rükünlerine ve hüccetlerine işaretini, gayet kısa bir muhtasar hülâsasını birinci kısımdaki tarz-ı ifade gibi, kendim namazdaki tefekkürümü yazmasına bir cihette mecbur oldum.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ kelimesini Nur'un iki-üç

risalelerine havale edip **أَلْحَمْدُ لِلَّهِ** den başlıyorum.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ... الخ

Birinci Kelime:

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ dir.

Bundaki hüccet-i imaniyeye gayet kısa bir işaret:

Evet kâinatta medar-ı hamd ve şükür olan kasdi in'amlar ve nimetler, **hususan kan ve fişkı içinden safi, temiz, gıdali sütü âciz yavrulara göndermek** ve ihtiyarî ihsanlar ve hediyeler ve merhametli ikramlar ve ziyafetler zemin yüzünü, belki kâinatı doldurmuş.

Onların fiyatı dahi; başta **Bismillah**, âhirde **Elhamdülillah**, ortada nimette in'amı hissetmek ve Rabbini onun ile tanımaktır.

Consider your own self, your stomach, and your senses!
How many things and bounties they need!

See how many foods and delights they want for the price
of praise and thanks, then compare all living creatures
with yourself.

Thus, the endless praise offered verbally and through
tongues of disposition in response to these general
bestowals shows as clearly as the sun the existence and
universal dominicality of **One Who is Worshipped and
Praised**, an **All-Compassionate Bestower of Bounties**.

Second Phrase:

'The Sustainer of All the Worlds'

A very short allusion to the proof contained in this phrase:

We see with our eyes that within the universe are not
thousands, but millions of worlds, small universes, mostly
one within the other.

Although the conditions for the administration and
running of these are all different, they are organized,
maintained, and administered so perfectly that

like a single page held constantly in view the universe is
renewed and changed, and like a line, each of all those
worlds is written by a pen of power and determining.

Every instant attestations, particular and universal, are
made, boundless, unending testimonies to the number of
minute particles and the beings formed of them, **to the
necessary existence and unity of a Sustainer of All the
Worlds who administers these millions of worlds and
travelling universes with an infinite knowledge, wisdom,
and limitless all-embracing mercy within an infinite
dominicality.**

Not to affirm, perceive, understand or see a dominicality
which raises and administers with the same law, the same
dominicality, the same wisdom, all beings **from the arable
field of particles to the solar system and the Milky Way,
and from the cells of the body to the storehouse of the
earth, to the universe in its entirety,**

certainly makes a person deserving of endless torment,
and negates his worthiness to be pitied.

Third Phrase:

'The Merciful, the Compassionate'

An extremely brief allusion to the proof in this phrase:

Yes, the existence and reality of a boundless mercy is as
clearly apparent in the universe as the light of the sun.

Sen kendi nefesine, midene, duygularına bak! Ne kadar
şeylere, nimetlere muhtaçtırlar.

Ve ne derece hamd ve şükür fiyatıyla rızıkları, lezzetleri
isterler, gör; her zîhayatı kendine kıyas eyle.

İşte bu umumî in'amlar mukabilinde hal ve kal dilleriyle
edilen hadsiz hamdler, pek kat'î bir surette bir **Mabud-u
Mahmud**, bir **Mün'im-i Rahîm**'in mevcudiyetini ve umumî
rububiyetini güneş gibi gösterir.

İkinci Kelime:

رَبِّ الْعَالَمِينَ dir.

Bundaki hüccete gayet kısa bir işaret:

Evet biz gözümüzle görüyoruz ki: Bu kâinatta binler değil,
belki milyonlar âlemler, küçük kâinatlar, ekseri birbiri
içinde,

herbirinin idaresi ve tedbirinin şeraiti ayrı ayrı olduğu
halde, öyle bir mükemmel terbiye, tedbir, idare ediliyor ki;

bütün kâinat bir sahife gibi her an nazarında ve bütün
âlemler birer satır gibi kalem-i kudret ve kaderiyle yazılır,
tazelenir, değişir.

**Bir nihayetsiz rububiyet içinde nihayetsiz bir ilim ve
hikmet ve ihatalı hadsiz bir rahmet ve dikkat ile bu
milyonlar âlemleri ve seyyal kâinatları idare eden bir
Rabb-ül Âlemîn'in vücut-u vücuduna ve vahdetine küllî
ve cüz'î şahadetler, zerreler ve zerrelere terekkeb eden
mevcudlar adedince hadsiz, nihayetsiz şahadetler her ân u
zaman geliyorlar.**

**Zerrat tarlasından tâ manzume-i şemsiyeye, tâ Samanyolu
denilen Kehkeşan dairesine ve bir hüceyre-i bedenden tâ
zemin mahzenine, tâ kâinat heyet-i mecmuasına kadar
aynı kanun, aynı rububiyet, aynı hikmet ile beraber idare
ve terbiye eden bir rububiyeti tasdik ve hissetmeyen,
bilmeyen, görmeyen bir insan,**

elbette hadsiz bir azaba kendini müstehak eder ve
merhamete liyakatını selbeder.

Üçüncü Kelime:

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ dir.

Bundaki hüccete gayet kısa bir işaret:

Evet kâinatta hadsiz rahmetin mevcudiyeti ve hakikatı,
aynen güneşin ziyası gibi görünür.

As certainly as light testifies to the sun, so this extensive mercy testifies to a Most Merciful and Compassionate One behind the veil of the Unseen.

An important part of mercy being sustenance, that mercy is signified by the Name of Provider.

As for sustenance, it points to an All-Compassionate Provider so clearly that anyone with an iota of intelligence is compelled to affirm Him.

#582

For example, He sends food to all living beings, particularly to the helpless and young, throughout the earth and the atmosphere, in truly wondrous fashion beyond their wills and power, from seeds, droplets of fluid, and grains of earth which all resemble each other.

He makes the hen-birds search out the food and bring it their wingless, frail chicks in the nests at the tops of trees.

He subjugates the hungry lioness to her cubs, so she does not eat the meat she finds but gives it them.

He sends the pleasant, nutritious, pure, white milk, like the water of Kawthar, from the springs of breasts to the infants of humans and young of other animals, **without it being polluted by red blood and filthy excrement, sending also their mothers' tenderness to assist them.**

Then just as in truly wondrous fashion He causes the appropriate sustenance to hasten to all the trees, which need a sort of food,

so He bestows an extensive table of foods on man's senses, which require sustenance physical and non-physical, and on his mind, heart, and spirit.

It is as though the universe consists of hundreds of thousands of laden tables of every different kind and sort, all enfolded one within the other like the petals of the rose and shirts of the maize cob.

With a multitude of various tongues, particular and universal, to the number of tables and the foods they bear and their bounties,

these point out to everyone who is not completely blind a Most Merciful Provider, an All-Compassionate and Munificent One.

If it is said: The calamities, ugliness, and evils in this world are contrary to that all-embracing mercy, and spoil it.

The Answer: This question has been answered completely satisfactorily in various parts of the Risale-i Nur such as the Treatise On Divine Determining. Referring you to them, here we make only a brief allusion, as follows:

All the elements, all the realms of beings, and all creatures, have numerous duties, particular and universal, and each of those duties yields numerous results and fruits.

Ve ziyanın güneşe kat'î şهادeti misillü, bu geniş rahmet dahi, perde arkasında bir Rahman-ı Rahîm'e şهادet eder.

Evet rahmetin bir ehemmiyetli kısmı rızıktır ki, Rahman'a Rezzak manası verilir.

Rızık ise, o derece zahir bir tarzda bir Rezzak-ı Rahîm'i gösterir ki; zerre kadar şuuru bulunan tasdiğe mecbur olur.

Meselâ: Bütün zihayatın, hususan âcizlerin ve bilhâssa yavruların, bütün zeminde ve fezada ihtiyar ve iktidarlarının haricinde gayet hârika bir tarzda hiçten ve mütemasil çekirdeklerden ve su katrelerinden ve toprak habbeciklerinden yetiştiriyor.

Hattâ ağacın başındaki yuvada kanatsız, zayıf kuşçuklara annelerini emirber nefer gibi gezdirir, rızıklarını getirtirir.

Ve aç bir arslanı yavrusuna müsahhar eder, elde ettiği bir eti yemeyip yavrusuna yedirir.

Ve sair hayvanatın ve insanın yavrularına memeler musluğundan âb-ı kevser gibi hoş, mugaddi, safi, hâlis, beyaz sütleri **kırmızı kan ve mülevves fıski içinden bulaşmadan, bulandırmadan** imdadlarına gönderir, **vâlidelerinin şefkatlerini yardımcı verir.**

Ve bir nevi rızık isteyen umum ağaçlara, münasib rızıklarını onlara pek hârika bir tarzda koşturduğu gibi,

bir nevi maddî ve manevî rızık isteyen insanın duygularına; akıl, kalb, ruhlarına dahi pek geniş bir sofrayı erzak onlara ihsan ediliyor.

Güya kâinat, gül çiçeğinin yaprakları ve mısır sümbülünün gömlekleri gibi birbiri içinde sarılı, yüzbinler ayrı ayrı, çeşit çeşit sofralardır ki;

o sofralar adedince ve onlardaki taamlar ve nimetler mikdarınca diller ile ve ayrı ayrı, küllî ve cüz'î lisanlar ile

bir Rahman-ı Rezzak'ı, bir Rahîm-i Kerim'i bütün bütün kör olmayana gösterir.

Eğer denilse: "Bu dünyadaki musibetler, çirkinlikler, şerler; o ihatalı rahmete münafıdır, bulandırıyor."

Elcevab: Risale-i Kader gibi Nur'un risalelerinde bu dehşetli suale tam cevap verilmiş. Onlara havale ile, kısacık bir işareti şudur:

Her bir unsurun, her bir nev'in, her bir mevcudun, küllî ve cüz'î müteaddid vazifeleri ve o herbir vazifenin çok neticeleri ve meyveleri var.

For the most part these are beneficial, beautiful, good, and are mercy.

Only a few of them encounter those lacking ability, those who act wrongly, or those who deserve punishment and disciplining, or those who will be the means of producing many shoots of good.

An apparent, minor evil is ugliness; it is apparently unkind.

But if for that minor evil not to occur, the element and universal being is prevented by mercy from performing its duty, then all its other good and beautiful results would not come into existence.

Since the non-existence of a good is evil and the spoiling of beauty is ugly, evils, ugliness, and pitilessness would occur to the number of those results.

Thus, hundreds of evil and instances of unkindness would be perpetrated just so that one evil would not occur, which would be entirely contrary to wisdom, benefit, and the mercy of dominicality.

#583

For example, things like snow, cold, fire, and rain have hundreds of benefits and purposes. If through their own choice careless or imprudent people harm themselves,

for instance if they put their hands in the fire and say there is no mercy in its creation, the innumerable good, beneficial, merciful uses of fire will give them the lie, and hit them in the mouth.

Moreover, man's selfish desires and lowly emotions, which are blind to consequences, cannot be the criteria, measure, or balance of the laws of mercy, sovereignty, and dominicality which are in force in the universe.

He sees things according to the colour of his own mirror. A black-hearted, cruel person sees the universe as weeping, ugly, dark, and tyrannical.

But if he looks through the eye of belief, he sees a **macroanthropos** clothed in seventy thousand beautiful garments one over the other, sewn of instances of mercy, good, and wisdom. Like a houri of Paradise dressed in seventy fine garments, it is always laughing, smiling with mercy.

He will observe that mankind within it is a **miniature universe**, and each individual man a **microcosm**. He will exclaim with all his heart and spirit:

"All praise be to God, the Sustainer of All the Worlds * The Merciful, the Compassionate. * Owner of the Day of Judgement!"

Fourth Phrase:

'Owner of the Day of Judgement'

Ve ekseriyet-i mutlakası, maslahat ve güzel ve hayır ve rahmettirler.

Ve az bir kısmı, kabiliyetsizlere ve yanlış mübaşeret edenlere veya ceza ve terbiyeye müstehak olanlara veya çok hayırları sünbül vermeye vesile olanlara rastgelir.

Zahirî, cüz'î bir şer, bir çirkinlik olur; bir merhametsizlik görünür.

Eğer o cüz'î şer gelmemek için rahmet tarafından o unsur ve küllî mevcud o vazifesinden men'edilse; o vakit bütün hayırlı, güzel sair neticeleri vücud bulmaz.

Bir hayrın ademi şer ve bir güzelliğin bozulması çirkinlik olması itibariyle; o neticeler adedince şerler, çirkinlikler, merhametsizlikler husul bulur.

Demek bir tek şer gelmemek için yüzer şerler, merhametsizlikler irtikâb edilir ki; bütün bütün hikmete, maslahata, rububiyetteki rahmete muhalif düşer.

Meselâ: Kar, soğuk, ateş, yağmur gibi nevilerin yüzer hikmetleri, maslahatları içinde bazı dikkatsiz ve ihtiyatsızlar, sû'-i ihtiyarlarıyla kendileri hakkında şer yapsa;

meselâ elini ateşe soksa, ateşin hilkatında rahmet yoktur dese; ateşin hadd ü hesaba gelmeyen hayırlı, maslahatlı, merhametli faydaları onu tekzip edip ağzına vurur.

Hem insanın hodgâm hevesatı ve süflî ve akibeti görmeyen hissiyatı, kâinatta cereyan eden rahmaniyet ve hakîmiyet ve rububiyet kanunlarına mikyas ve mehenk ve mizan olamaz.

Kendi âyinesinin rengine göre görür. Merhametsiz siyah bir kalb; kâinatı ağlar, çirkin, zulüm ve zulümat suretinde görür.

Fakat iman gözüyle baksa; yetmiş güzel hulleleri giymiş bir cennet hurisi gibi, rahmetler ve hayırlar ve hikmetlerden dikilmiş yetmiş binler güzel libasları birbiri üstüne giymiş, daima güler, rahmetle tebessüm eder bir **insan-ı ekber**

ve ondaki insan nev'ini bir **kâinat-ı suğra** ve her bir insanı bir **âlem-i asgar** müşahade eder. Bütün ruh u canıyla

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ der.

Dördüncü Kelime:

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ dir.

A very concise indication of the proof contained in this phrase:

Firstly: All the evidences which testify to the proof of 'And to Him is your return,' and to the resurrection of the dead and hereafter at the end of the Part One of this lesson,

testify to the extensive truth of belief which 'Owner of the Day of Judgement' indicates.

Secondly: As is said at the end of the Tenth Word, just as the eternal dominicality, mercy, and wisdom of the universe's Maker, and his pre-eternal and post-eternal beauty, glory, and perfection, and His endless other attributes and hundreds of Names certainly require the hereafter;

so does the Qur'an testify to the abode of the hereafter with thousands of its verses and proofs, as does Muhammad (Peace and blessings be upon him) with his hundreds of miracles and evidences, and all the prophets (Peace be upon them) and the revealed books and scriptures, with their innumerable evidences.

The person, therefore, who does not believe in the everlasting life of the hereafter casts himself into a sort of Hell in this world, arising from his unbelief, and suffers constant torment.

As is described in A Guide For Youth, through their death and parting, all the past and the future and creatures and universes continuously rain down endless pains on his spirit and heart, making him suffer the torments of Hell before going there.

#584

Thirdly: 'The Day of Judgement' (Yawm al-Din) alludes to a vast and powerful proof of the resurrection of the dead,

but a situation has arisen here causing the postponement of that proof to another time. Perhaps too, no need remains for it.

For various parts of the Risale-i Nur have proved with hundreds of powerful arguments that the morning and spring of the resurrection of the dead and Great Gathering will occur as certainly as day follows night and spring follows winter.

Fifth Phrase:

'You alone do we worship and from You alone do we seek help.'

It occurred to me that before pointing out the proof contained in this phrase, I should relate a true journey of the imagination which is described in the Twenty-Ninth Letter. It was like this:

Hüccetine gayet kısa bir işaret:

Evvelâ: Bu dersin birinci kısmının âhîrinde **وَالِيهِ الْمَصِيرُ** hüccetine ve haşır ve âhirete şehadet eden bütün deliller,

aynen **مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ** in işaret ettiği imanî ve geniş hakikata şehadet ederler.

Sâniyen: Onuncu Söz'ün âhîrinde denildiği gibi; bu kâinat Sâni'inin sermedî rububiyeti, rahmeti, hikmeti, ezelî-ebedî cemali, celali, kemali ve nihayetsiz sıfatları ve yüzer isimleri âhireti kat'î bir surette istediği gibi;

Kur'an, binler âyât ve bürhanları ile ve Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm **yüzer mu'cizat ve hüccetleriyle** ve bütün enbiya Aleyhimüsselâm ve **semavî kitaplar ve suhufar**, hadsiz delilleriyle şehadet ettikleri

dâr-ı âhiretteki hayat-ı bâkiyeye inanmayan bir insan, kendini dünyada dahi küfürden neş'et eden bir manevî cehenneme atar, daima azab çeker.

Rehber'de izah edildiği gibi, bütün geçmiş ve gelecek zamanlar ve mahluklar ve kâinatlar, zeval ve firaklarıyla mütemadiyen onun ruh ve kalbine hadsiz elemeleri yağıdırıyorlar, Cehennem'e gitmeden evvel Cehennem azabını çektiriyorlar.

Sâlisen: **يَوْمِ الدِّينِ** remziyle büyük ve kuvvetli bir hüccet-i haşriyeye işaret eder.

Fakat bu makamda birden bir hal, o hücceti başka zamana te'hirine sebep oldu; belki de ona daha ihtiyaç kalmadı.

Çünkü Nur Risaleleri, geceden sonra gündüzün ve kıştan sonra baharın gelmesi kat'iyetinde yüzer kuvvetli hüccetlerle haşırın sabahını ve neşrin baharını isbat etmişler.

Beşinci Kelime:

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ dir.

Bundaki hüccete işaretten evvel hakikatlı bir seyahat-ı hayaliyeyi Yirmidokuzuncu Mektub'un izahına binaen kısaca beyan etmek kalbe geldi. Şöyle ki:

As is explained in the Risale-i Nur, and especially in the Qur'anic commentary, Signs of Miraculousness (Isharat al-I'jaz) and The Eight Symbols (Rumûz-u Semâniye),

one time when I was seeking out the Qur'an's miracles I found four or five miraculous predictions at the end of Sura al-Fath

and an historical miracle in the verse: **This day We shall save you in your body**, (Qur'an, 10:92.) and even flashes of miraculousness in numerous other words and sometimes miraculous points in letters.

Then, when reciting Sura al-Fatiha during the prayers, a question occurred to me in order to inform me of a miracle in the Nun of na'budu and nasta'in ([You alone] do we worship [and from You alone] do we seek help).

Why was it not "You alone do I worship and from You alone do I seek help," rather than the first person plural, that is, "We worship You and We seek help from You"?

Suddenly the broad arena of a journey of the imagination opened up through the door of that "Nun" (we).

I understood experientially the mighty mystery and vast benefits of praying in congregation, and that this single letter is a miracle, and I actually saw this. It was as follows:

At that time while performing the prayers in Bayezid Mosque in Istanbul, I said: "You alone do we worship and from You alone do we seek help."

I looked and saw that the congregation in the mosque was saying "Guide us!" the same as me; its members were all participating in my supplication, corroborating it. Then another veil was drawn back.

I saw that all the mosques in Istanbul had as though become a huge Bayezid Mosque.

All their congregations were exclaiming: "You alone do we worship and from You alone do we seek help" like me, setting their seals on my assertions and entreaties, and saying "Amen!" to them.

Then within their taking on the form of intercessors for me, a further veil was unfolded in my imagination.

#585

I saw that the World of Islam had assumed the form of a huge mosque, with Mecca and the Ka'ba as the mihrab.

The rows of all the Muslims performing the prayers were in circles facing the sacred mihrab.

Saying like me "You alone do we worship and from You alone do we seek help * Guide us..."

Bir zaman, Kur'anın mu'cizelerini ararken; Risale-i Nur'da, hususan İşarat-ül İ'caz tefsir-i Nurî'de ve Rumuz-u Semaniye'de beyanları gibi,

Sure-i Feth'in âhirindeki âyetle dört-beş mu'cize ve ihbar-ı gaybîyi,

hattâ **الْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ** cümlesinde bir tarihî mu'cizeyi, hattâ çok kelimelerinde müteaddid i'caz lem'alarını ve bazı harflerinde mu'cizane nükteleri bulduğum bir zamanda,

namazda Fatiha'yı okurken **نَعْبُدُ نَسْتَعِينُ** deki "nun"un bir mu'cizesini bana bildirmek için bir sual kalbime geldi:

Neden **أَعْبُدُ أَسْتَعِينُ** yani "Ben ibadet ve istiane ederim" denilmedi? Nun-u mütekellim-i maalgayr ile, yani "Biz sana ibadet ve istiane ederiz" demiş?

Birden o "nun" kapısıyla bir seyahat-ı hayaliye meydanı açıldı.

Namazdaki cemaatin azîm sırrını ve büyük menfaatini ve bu tek harf bir mu'cize olduğunu şuhud derecesinde bildim ve gördüm. Şöyle ki:

Ben o zaman İstanbul'da Bayezid Câmii'nde namaz kılarken, **إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ** dedim.

Baktım, o câmideki cemaat, benim gibi diyerek bu davama ve **إِهْدِنَا** daki duama tamamen iştirak edip tasdik ettikleri zamanda, bir perde daha açıldı.

Gördüm ki; İstanbul'un bütün mescidleri, büyük bir Bayezid hükmüne geçtiler.

Aynen benim gibi **إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ** deyip benim davalarım ve dualarıma imza basıyorlar, âmin diyorlar.

Ve bana bir nevi şefaâtçi suretini almaları içinde, hayalime bir perde daha açıldı.

Gördüm ki; âlem-i İslâm, büyük bir mescid suretini aldı. Mekke, Kâ'be mihrab hükmüne geçti.

Bütün namaz kılan müslümanların safları, dairevî bir tarzda o kudsî mihraba teveccüh ederek,

benim gibi **إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ إِهْدِنَا** deyip,

each was both supplicating in the name of all, and testifying, and affirming it; also making all the others intercessors for himself.

Then, when thinking: “What such a vast community claims could not be wrong and its supplications would not be rejected; it repulses Satanic doubts,”

and when affirming the vast, self-evident benefits of performing the prayers in congregation, another veil was unfolded.

I saw that the universe and all the varieties of creatures were as though performing the prayers through the tongues of their beings and worshipping in a way particular to each.

Responding with extensive worship to the all-embracing dominicality of the Glorious All-Worshipped One, each group affirmed the testimonies and affirmation of Divine unity of all the others.

While observing that this was the case since they all take up positions proving the same result, yet another veil was unfolded.

I saw that just as the universe, the macroanthropos, exclaims: “**You alone do we worship and from You alone do we seek help**” with the tongue of disposition, and numerous of its parts declare it through the tongue of capacity and innate need, and conscious beings say it verbally,

all thus displaying their worship before the Creator’s compassionate dominicality;

in just the same way, through the silent tongue of need and submission to their Creator’s dominicality, all the particles, powers, and senses of my body, like those of all my companions in that vast congregation, each resembling a tiny universe, declared: “**You alone do we worship and from You alone do we seek help.**”

In this way they showed that they were acting in accordance with the Divine will and command and were at every instant in need of their Creator’s grace and mercy and assistance.

And just as entering through the door of the Nun, I had observed in wonderment both the sacred mystery of performing the prayers in congregation and the beautiful miracle of the Nun, so I went out from it.

“**All praise be to God!**”, I exclaimed. Thereafter I became accustomed to reciting the verse, **You alone do we worship and from You alone do we seek help** on account of those three congregations and those companions, great and small.

her biri umum namına hem dua, hem dava, hem tasdik eder, hem onları kendine şefaâtçi yapar.

Hem bu kadar azîm bir cemaatin yolu, davası yanlış olamaz ve duası reddedilmez; şeytanî vesveseleri tard eder diye düşünürken

ve namazda cemaatin büyük menfaatlerini bilmüşahede tasdik ederken, bir perde daha açıldı.

Gördüm ki; kâinat, bir câmi-i ekber ve bütün mahlukat taifeleri, bir salât-ı kübrada cemaat ile herbiri kendine mahsus bir ibadetle ve hal dili ile bir nevi namaz kılıyorlar gibi

Mabud-u Zülcelal’in muhit rububiyetine karşı çok geniş bir ubudiyetle mukabele için Her biri umumun şهادetlerini ve tevhidlerini tasdik eder ki,

aynı neticeyi isbat tarzında vaziyet alıyorlar diye müşahede ederken, birden bir perde daha açıldı.

Gördüm ki; nasıl bir insan-ı ekber olan kâinat, lisan-ı hal ve çok eczaları, istidad ve ihtiyac-ı fıtrî lisanıyla ve zîşuur mevcudatları, lisan-ı kal ile **إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ** diyorlar

ve Hâlıkının merhametkârane rububiyetine karşı ubudiyetlerini gösteriyorlar;

aynen öyle de, birer küçücük kâinat hükmünde o cemaat-ı uzmada herbir arkadaşımın cesedi gibi benim cesedimdeki zerrelere ve kuvveler ve duygularım dahi Hâlıkının rububiyetine karşı itaat ve ihtiyaçlarının lisan-ı haliyle **إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ** diyerek

emir ve irade-i İlahiyeye göre hareket ettiklerini ve her anda Hâlıklarının inayetine ve rahmetine ve yardımına muhtaç olduklarını gösteriyorlar gördüm.

Hem namazdaki cemaatin kudsî sırrını, hem nun’un güzel mu’cizesini hayretle müşahede edip, nun kapısıyla girdiğim gibi çıktım,

Elhamdülillah dedim. **إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ**

cümlesini, o üç cemaatin ve o büyük ve küçücük arkadaşlarım hesabına da söylemeye alıştım.

Now we have completed the introduction and come to our main topic, and a brief indication of the proof alluded to by **You alone do we worship and from You alone do we seek help**:

Firstly: We see with our own eyes that in the universe and especially on the face of the earth, within an awesome, continuous, regular activity and creativity,

a compassionate, administering **absolute dominicality** responds with perfect wisdom and favour to the pleas for help and entreaties made by act, tongue, and state, replying actively to each.

Sound intelligences and the eye of belief see within the appearance of this dominicality, the response of the manifestation of an **absolute Godhead, an Object of universal worship**, to the thousands of sorts of worship of all beings, particularly living beings, and the voluntary, innate worship of all the groups of mankind in all its varieties.

All the revealed scriptures and prophets also tell of this.

Secondly: As signified by the nun of **na‘budu** in the introduction above, each of the three congregations, and all of them, being engaged all together in their different, innate, voluntary worship,

is without doubt a grateful response to a ‘worshippedness,’ and a boundless, unequivocal testimony to a Most Holy Object of Worship.

As signified by the nun of **nasta’in**, the three congregations mentioned above, that is, every group and every individual from the totality of the universe to the congregation of the particles of a living body

utters pleas for help and supplications both by act and state, testifying indubitably to the One Who administers them compassionately and hastens to assist them, and replies to and accepts their entreaties.

For example, as is said in the Twenty-Third Word, the acceptance of the three sorts of supplications of all the creatures on the earth in a way which is truly wondrous and beyond all expectation, testifies definitely to **a Compassionate Sustainer and Answerer of Prayer**.

Yes, before our eyes the supplications of grains and seeds to their Creator through the tongue of innate capacity to become shoots and trees, are accepted.

Similarly, all living creatures seeking from someone through the tongue of innate need, their sustenance, which their hands cannot reach, and all their vital necessities and desires, which are beyond their power,

Şimdi mukaddime bitti, sadede geliyoruz. **إِيَّاكَ نَعْبُدُ**

وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ in işaret ettikleri hüccete gayet kısa bir işarettir:

Evvelâ: Biz, gözümüzle görüyoruz: Kâinatta, hususan zemin yüzünde; dehşetli ve daimî bir faaliyet ve hallakiyetin intizamla cereyanı içinde

merhametkârane, müdebbirane bir **rububiyet-i mutlaka** hadsiz zîhayatların istianelerine ve fiilen ve halen ve kalen istimdadlarına ve dualarına kemal-i hikmet ve inayet ile imdad ve herbirine fiilen cevap vermek tezahürü içinde

bir **uluhiyet-i mutlaka**, bir **mabudiyet-i âmmen**in tecelliyatı, umum mahlukatın, hususan zîhayatın ve bilhâssa insan taifelerinin fitrî ve ihtiyarî binler tarzdaki ibadetlerine mukabelesini **akl-ı selim** ve iman gözü gördüğü gibi,

bütün semavî fermanlar ve enbiyalar haber veriyorlar.

Sâniyen: **نَعْبُدُ** nun'unun remziyle mukaddimede mezkûr üç cemaatten herbiri ve umumu beraber, çeşit çeşit, fitrî ve ihtiyarî ibadetlerle meşgul olmaları;

şeksiz, bedahetle bir mabudiyete karşı şâkirane bir mukabele ve bir Mabud-u Mukaddes'in mevcudiyetine hadsiz ve şübhesiz bir şehadettir.

Ve **نَسْتَعِينُ** nun'unun remziyle mezkûr üç cemaatin, yani mecmu-u kâinattan tâ bir ceseddeki zerrelerin cemaatinden herbir taifenin, herbir ferdin

fiilî ve halî istianeleri ve duaları var. Ve onların muavenetlerine koşan ve dualarına kabul ile cevap veren bir şefkatli müdebbire, şübhesiz şehadet eder.

Meselâ: Yirmiüçüncü Söz'ün dediği gibi, zemindeki umum mahlukatın üç nevi duaları pek hârika ve ümidin haricinde kabul olması, **bir Rabb-ı Rahîm ve Mücîb'e** kat'î şehadet eder.

Evet tohumlar ve çekirdekler istidad lisanıyla herbiri birer ağaç ve birer sümbüle olmayı Hâlıkından isteyip, duaları gözümüz önünde kabul olması gibi;

bütün hayvanatın ihtiyac-ı fitrî lisanıyla elleri yetişmediği yerlerden rızıklarını ve hayatlarına lüzumu bulunan ve iktidarlarının haricindeki matlublarını birisinden isteyip o fitrî ihtiyac diliyle ettikleri bütün dualarını

testifies clearly to a **Munificent Creator** Who before our eyes accepts all those supplications they offer through the tongue of innate need, and at exactly the right time wisely makes strange, unconscious creatures speedily reply to their calls for help.

Thus, as in the above two paragraphs, the acceptance of the verbal supplications of all groups, especially the wondrous acceptance of the prophets' (Peace be upon them) supplications and those of the elite, attest to the proof of Divine unity which **From You alone do we seek help** comprises.

#587

Sixth Phrase:

'Guide us to the Straight Path'

Yes, just as the shortest way among paths leading from one place to another, and the shortest of lines drawn from one distant point to another, are the straightest and most direct;

in exactly the same way, the straightest and most direct of spiritual paths and interior ways are the shortest and easiest.

For example, all the comparisons in the Risale-i Nur between the ways of belief and unbelief demonstrate decisively that

the way of belief and the affirmation of Divine unity is extremely short, direct, straight, and easy, while the ways of unbelief and denial are extremely lengthy, difficult, and dangerous.

That is to say, unbelief and the association of partners with God are not tenable in this straight, wise universe, in which everything is driven down the easiest and shortest path,

and belief and the affirmation of Divine unity are as necessary and essential in the universe as the sun.

Also, the most comfortable, beneficial, and the shortest and safest way in human morality and conduct is the way of the straight path and moderation.

For example, if the power of reason deviates from the wisdom of the middle way and the easy, beneficial straight path,

it falls into either excess and a pernicious wiliness, or deficiency and a calamitous stupidity, and is prey to all sorts of difficulties on their lengthy paths.

And if the power of anger does not follow the path of courage, which is the middle way,

it descends into either excess and a most injurious, oppressive fury and arrogance, or into deficiency and an abased, painful cowardice and timidity,

gözümüz önünde kabul eden ve imdadlarına acib ve şuursuz mahlukatı vakti vaktine hikmetle koşturan **bir Hâlık-ı Kerim'e** zahir şehadet eder.

İşte bu iki kısma kıyasen, lisan-ı kal ile edilen duaların bütün nevileri hususan enbiyaların (Aleyhimüsselâm) ve havasların hârika bir surette makbuliyeti, **إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ** deki hüccet-i vahdaniyete şehadet eder.

Altıncı Kelime:

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ dir. Bundaki hüccete gayet kısa bir işaret şudur:

Evet nasıl bir yerden bir yere giden yolların ve bir noktadan uzak bir noktaya çekilen hatların en kısısı ise, en doğrusudur ve müstakimdir.

Aynen öyle de; maneviyatta ve manevî yollarda ve kalbî mesleklerde en doğrusu, en müstakimi ise en kısa ve en kolaydır.

Meselâ: Risale-i Nur'da bütün müvazeneleri ve küfür ve iman yollarının mukayeseleri kat'î gösteriyorlar ki;

iman ve tevhid yolu, gayet kısa ve doğru ve müstakim ve kolaydır. Ve küfür ve inkâr yolları gayet uzun ve müşkilâtli ve tehlikelidir.

Demek bu istikametli ve hikmetli ve her şeyde en kısa ve kolay yolda sevkedilen bu kâinatta, elbette şirk ve küfrün hakikatları olamaz

ve iman ve tevhidin hakikatları, bu kâinata güneş gibi lâzım ve vâcibdir.

Hem ahlâk-ı insaniyede en rahat, en faydalı, en kısa, en selâmetli yol ise sırat-ı müstakimde, istikamettir.

Meselâ: Kuvve-i aklıye, hadd-i vasat olan hikmeti ve kolay, faydalı istikameti kaybetse,

ifrat veya tefritle muzır bir cerbezeye ve belalı bir belâhete düşer, uzun yollarında tehlikeleri çeker.

Ve kuvve-i gazabiye, hadd-i istikamet olan şecaati takib etmezse;

ifratla çok zararlı ve zulümlü tehevvue ve tecebbüre ve tefritle çok zilletli ve elemli cebanet ve korkaklığa düşer..

and as the penalty for the error of deviating from the straight path, suffers continuous torments of the conscience.

And if the power of animal appetites strays from the safe middle way of chastity,

it falls into either excess and a calamitous, shameful debauchery and immorality, or into deficiency and frigidity, that is, an inability to experience pleasure, and suffers the torments of that spiritual sickness.

Thus, like these, in personal life and social life, in all their ways, the direct path is the easiest, shortest, and most beneficial.

And ways other than the straight path are full of troubles, and are lengthy and harmful.

That is to say, just as **Guide us to the straight path** is a comprehensive supplication and wide-reaching worship,

so it indicates a proof of Divine unity, instruction in wisdom, and moral training.

#588

Seventh Phrase:

'The path of those whom You have blessed'. A concise indication of the proof contained in this phrase:

Firstly: The answer to the question of who "those" are, is the verse: **Of the prophets [who teach], the sincere [lovers of the truth], the witnesses [or martyrs] [who testify], and the righteous [who do good].** (Qur'an, 4:69.) This verse lists the four classes of mankind who have received the bounty of right- guidance.

That is, with "the prophets" it indicates Muhammad (Peace and blessings be upon him), who is the leader of the four classes,

with "the sincere [lovers of the truth]" Abu Bakr the Veracious,

and with "the witnesses [or martyrs] [who testify]" 'Umar, Uthman, and 'Ali (May God be pleased with them).

With these prophecies, that after the Prophet Muhammad (PBUH) and after Abu Bakr, both 'Umar, and 'Uthman, and 'Ali would be both Caliphs and martyrs, this verse displays a flash of miraculousness.

Secondly: The truth of Divine unity, which these most elevated, most true and rightly-guided four classes of mankind have taught with all their strength since the time of Adam, **with innumerable proofs, miracles, wonders, evidences, and illuminations**, and whom the majority of mankind have affirmed, is most certainly as definite as the sun.

istikameti kaybetmesinin, hatasının cezası olarak daimî, vicdanî bir azabı çeker.

Ve insandaki kuvve-i şeheviye, selâmetli istikameti ve iffeti zayı' etse;

ifratla musibetli, rezaletli fücra, fuhşa ve tefritle humuda, yani nimetlerdeki zevk ve lezzetten mahrum düşer ve o manevî hastalığın azabını çeker.

İşte bunlara kıyasen, hayat-ı şahsiye ve hayat-ı içtimaiyenin bütün yollarında, istikamet en faydalı ve kolay ve kısadır.

Ve sırat-ı müstakim kaybedilse, o yollar pek belalı ve uzun ve zararlı olur.

Demek **إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ** pek çok câmi' ve geniş bir dua, bir ubudiyet olduğu gibi

bir hüccet-i tevhide ve bir ders-i hikmete ve bir talim-i ahlâka işaret eder.

Yedinci Kelime:

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ dir. Bundaki hüccete gayet kısa bir işaret:

Evvelâ: **مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ** kimlerdir diye **عَلَيْهِمْ** âyeti beyan ederek, nev'-i beşerde istikamet nimetine mazhar dört taifeyi beyan içinde,

o taifelerin reislerine **النَّبِيِّينَ** ile Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'a,

وَالصِّدِّيقِينَ ile Ebu Bekir-i Sıddık Radıyallahü Anh'a,

وَالشُّهَدَاءِ ile Ömer ve Osman ve Ali Radıyallahü Anhüm'e işaret edip;

Peygamber'den (A.S.M.) sonra Sıddık (R.A.), sonra Ömer (R.A.), Osman (R.A.), Ali (R.A.) üçü hem şehid, hem halife olacaklar diye gaybî ihbarla bir lem'a-i i'caz gösterir.

Sâniyen: Nev'-i beşerin en yüksek, en müstakim, en sadık bu dört taifesi; Âdem (A.S.) zamanından beri **hadsiz hüccetler, mu'cizeler, kerametler, deliller, keşfiyatlar** ile bütün kuvvetleriyle dava edip ve beşerin ekseri onları tasdik ettikleri **hakikat-ı tevhid**, elbette güneş gibi kat'îdir.

With their hundreds of thousands of miracles and proofs, these pre-eminent members of mankind have proved their veracity and truthfulness, and their consensus and agreement in positive matters such as Divine unity and the Creator's necessary existence forms such a proof it can be in no way doubted.

They are the straightest and the most veracious and verified of guides and the leaders in perfection among mankind, and **man is the most important result of the universe, vicegerent of the earth, and of living creatures the most elevated and with the most comprehensive capacity.**

Those therefore who do not recognize a truth upon which those four classes have unanimously agreed, and deny the truths in which they believed unshakeably, **with 'absolute certainty', 'vision of certainty', and 'knowledge of certainty'**, and in proof of which they put forward the universe together with all its beings, such deniers surely perpetrate an infinite crime and are deserving of infinite punishment.

#589

Eighth Phrase:

'Not those who have received Your wrath nor those who have gone astray'. A concise indication of the proof contained in this phrase:

Based on unanimous reports, and universal, certain events and observations, human history and the sacred revealed scriptures relate in clear, definite fashion

how on thousands of occasions succour arrived wondrously from the Unseen for the prophets, the people of the straight path, and how what they sought was given them exactly,

and how on hundreds of occasions wrath and heavenly blows were visited on their enemies, the deniers. This demonstrates conclusively and unmistakably that

the universe and mankind within it have a sovereign, just, generous, munificent, mighty, subjugating Disposer and Sustainer

Who in various historical incidents wondrously bestowed victory and salvation on many of the prophets such as Noah, Abraham, Moses, Hud, and Salih (Peace be upon them),

and visited terrible heavenly calamities on numerous oppressors and deniers like the Thamud, 'Ad, and Pharaoh, as punishment in this world too for rebellion against the prophets.

Since the time of Adam (Peace be upon him), two mighty conflicting currents have come down to us.

One is that of the people of prophethood, righteousness, and belief, who, following the straight path, receive the bounty of happiness in this world and the next.

Bu hadsiz meşahir-i insaniye, yüzbinler mu'cizelerle ve hadsiz hüccetlerle doğruluklarını ve hakkaniyetlerini gösterip tevhid ve vücub-u vücud ve vahdet-i Hâlık gibi müsbet mes'elelerde ittifakları ve icma'ları öyle bir hüccettir ki; hiçbir şübheyi bırakmaz.

Acaba **kâinatın ehemmiyetli netice-i hilkatı ve zeminin halifesi** ve **zîhayatların istidadca en cem'iyetli ve yüksek** olan nev'-i beşerin en müstakimleri, en sadık ve musaddak mürşidleri ve kemalâtta reisleri olan mezkûr o dört taifenin

icma' ve ittifakla iman edip haber verdikleri ve kâinatı bütün mevcudatıyla delil gösterip **hakkalyakîn, aynelyakîn, ilmelyakîn** itikad ettikleri ve sarsılmaz kanaat getirdikleri bir hakikatı tanımayan ve inkâr eden, hadsiz bir cinayet ve nihayetsiz bir azaba müstehak olmaz mı?

Sekizinci Kelime:

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ dir. Bundaki hüccete kısa bir işaretir:

Evet tarih-i beşer ve kütüb-ü mukaddese, tevatürlere ve küllî ve kat'î hâdisat ve malûmat ve müşahadat-ı beşeriyeye istinaden bil'ittifak, sarîh ve kat'î bir surette haber veriyorlar ki:

Sırat-ı müstakim ehli olan Peygamberlere (Aleyhimüsselâm) binler vakiatta istimdadlarına hârika bir tarzda gaybî imdad gelmesi ve onların istedikleri aynen verilmesi

ve düşmanları olan münkirlere yüzer hâdisatta aynı zamanda gazab gelmesi ve semavî musibet başlarına inmesi kat'î şeksiz gösterir ki;

bu kâinatın ve içindeki nev'-i beşerin Hakîm ve Âdil ve Muhsin ve Kerim ve Aziz ve Kahhar bir Mutasarrıfı, bir Rabbi var ki;

Nuh ve İbrahim, Musa ve Hud ve Sâlih gibi (Aleyhimüsselâm) çok nebilere pek hârika bir surette tarihî ve geniş hâdiselerle muzafferiyet ve necatları vermiş

ve Semud ve Âd ve Firavun kavimleri gibi çok zalimlere ve münkirlere dahi, peygamberlere isyanlarına mukabil dünyada dahi bir ceza olarak, başlarına dehşetli semavî musibetler indirmiş.

Evet Âdem (A.S.) zamanından beri, beşeriyette iki cereyan-ı azîm birbiriyle çarpışarak gelmiş.

Biri, istikamet yolunu takib ile nimet ve saadet-i dâreyne mazhar olan ehl-i nübüvvet ve salahat ve iman;

Since they act in accordance with the true beauty, order, and perfection of the universe,

they both receive the favours of the universe's Owner, and experience happiness in this world and the next.

Being the means of mankind rising to the level of the angels, or higher,

through the truths of belief they attain to a sort of Paradise in this world, and to bliss in the hereafter, and they cause others to win these too.

As for the second current, because it deviates from the straight path and through excess and deficiency transforms the intelligence into an instrument of torture amassing pains,

it casts humanity down to a degree lower than the animals. Moreover, in addition to receiving the blows of Divine wrath in return for their wrongdoing in this world,

due to their intelligences, they see the universe as a place of universal mourning and as the slaughterhouse of living creatures toppling over in death, and as exceedingly ugly and confused,

thus causing their consciences to suffer a perpetual Hell in this world and making themselves deserving of everlasting torment in the next.

#590

Thus, the verse, **Not those who have received Your wrath nor those who have gone astray** at the end of Sura al-Fatiha informs us of these two mighty currents.

It is also the source, basis, and master of all the comparisons in the Risale-i Nur.

Since the treatises of the Risale-i Nur expound this verse with hundreds of comparisons, we refer you to them for further explanation, and here suffice with this brief indication.

Ninth Phrase:

'Amen' An extremely brief allusion to this:

The nun in **na'budu** and **nasta'in** points out to us those three great congregations, particularly the congregations of those who affirm Divine unity in the mosque of the World of Islam,

and especially the congregations of millions performing the prayers at that time, and it places us among them and opens the way for us to receive a share of their intercession;

kâinatın hakikî güzelliğine ve intizam ve kemaline mutabık olarak istikamette hareket ettiklerinden,

hem kâinat sahibinin lütuflarına, hem iki cihanın saadetine mazhar olup

beşeri, melekler derecelerine, belki fevkine terakki ettirmeğe vesile olarak

dünyada iman hakikatlarıyla manevî bir cennet, âhirette bir saadet kazanıp ve kazandırmışlar.

İkinci cereyan, istikameti bırakıp ifrat ve tefritle akıllı bir vesile-i azab ve elemeler toplayıcı bir âlete çevirmesinden,

insaniyeti en bedbaht bir hayvaniyetten aşağı düşürüp dünyada zulümlerine mukabil gazab-ı İlahî ve musibet tokatlarını yemekle beraber,

dalaleti cihetinden, akıl alâkadarlığıyla kâinatı bir hüzüngâh ve matemhane-i umumiye ve zevalde yuvarlanan zîhayatlar için bir mezbaha, selhane ve gayet çirkin ve karışık görüp

ruhu, vicdanı dünyada bir manevî cehennemde olup, âhirette daimî bir azab çekmeğe kendini müstehak eder.

İşte Fatiha-i Şerife'nin âhirinde **الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ** âyeti, bu iki cereyan-ı azîmi ders veriyor.

Ve Risale-i Nur'daki bütün müvazenelerin menbaı ve esası ve üstadı, bu âyettir.

Madem yüzer müvazenelerle Nurlar, bu âyeti tefsir etmişler; biz dahi izahını ona havale ederek, bu kısa işaretle iktifa ederiz.

Dokuzuncu Kelime:

آمِينَ dir. Buna kısacık bir işaret:

Madem **نَعْبُدُ نَسْتَعِينُ** deki "nun" üç cemaat-ı azîmeyi, bilhâssa âlem-i İslâm câmiindeki muvahhidîn cemaatini,

hususan o vakit namazda bulunan milyonlar cemaatini bize gösterip bizi içlerinde bulunduruyor ve dualarına ve söyledığımızı aynen söylemeleriyle tasdiklerine ve bir nevi şefaatlerine hissedar olmamıza yol açıyor;

we too, then, through the word “Amen,” join in the supplications of that congregation of believing worshippers, affirming what they say, and offering a plea that their intercession and seeking of help will be accepted.

It transforms our insignificant worship, supplications, and entreaties into universal, extensive worship, causing universal dominicality to respond to it.

That is to say, through the mystery of the brotherhood of belief and Islamic unity, through the bonds of unity of the congregation of millions in the mosque of the Islamic world at the time of the prayers, and by means of ‘spiritual radios,’

the “Amen” at the end of Sura al-Fatiha acquires universality and may become millions of “Amens.” (*)

All praise be to God, the Sustainer of All the Worlds. Glory be unto to You! We have no knowledge save that which you taught us; indeed, You are All-Knowing, All-Wise. (Qur'an, 2:32.)

*{Thus, if, according to his degree, an ordinary man receives a tiny share like a date-stone of this sacred truth, a perfected man who has advanced spiritually may receive a share like the palm-tree.

But a person who has not advanced should not intentionally recall these meanings while reciting the Fatiha,** lest he impairs his sense of the Divine presence.

When he advances to such a station, those meanings will anyway make themselves clear to him.}

**{We asked our Master what was meant by “intentionally” in the footnote above, and we are writing here exactly the answer we received:

I consider that to dwell on the comprehensive, elevated meanings of the Fatiha and tashahhud, not intentionally but indirectly, and not in detail, which induces a sort of heedlessness of the Divine presence, but concisely and briefly, dispels heedlessness and imparts a brilliance to the worship and invocations.

This shows up completely the high value of the prayers, the Fatiha, and the tashahhud.

What is meant by “not dwelling intentionally” at the end of the second part, is that sometimes to ponder over the meanings themselves in detail causes one to forget the prayers, lessening the sense of the Divine presence.

But I feel that to dwell on them indirectly and concisely yields great benefits.

Signed in the name of the Risale-i Nur students of the third School of Joseph, Ceylan}

biz dahi bu "Âmîn" kelimesiyle, o cemaat-ı muvahhidîn ve musallînin dualarına yardım ve davalarına tasdik ve şefaathlerinin ve istianelerinin makbuliyetine o "Âmîn" ile bir rica etmemizle,

bizim cüz'î ubudiyet ve dua ve devamızı küllî, geniş bir ubudiyete çevirip, küllî, umumî rububiyete mukabele ettirir.

Demek uhuvvet-i imaniye ve vahdet-i İslâmiye sırrıyla, her namaz vaktinde âlem-i İslâm mescidinde milyonlarla efradı bulunan bir cemaatin rabita-i vahdet itibariyle ve manevî radyolar vasıtasıyla

Fatiha'daki "Âmîn" külliyyet kesbeder, milyonlarla "Âmîn"ler hükmüne geçebilir. (Haşiye)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ

{(Haşiye): İşte derecata göre bir âmi, bir çekirdek kadar bu kudsi hakikattan hisse alsa, ruhen terakki etmiş bir kâmil insan, bir hurma ağacı kadar hisse alır.

Fakat daha terakki etmeyen bir adam Fatiha okurken bu manaları kasden** hatıra getirmemeli, tâ huzura zarar olmasın.

Eğer o makama terakki etse, zâten o manalar kendilerini gösterirler.}

**{(Haşiyecik): Bu haşiyedeki "kasden" kelimesinin izahını Üstadımızdan sorduk. Aldığımız cevabı aynen yazıyoruz:

Teşehhüd ve Fatiha kelimelerinin geniş ve yüksek manaları kasdî değil, belki dolayısıyla meşguliyyet ve huzura bir nevi gaflet veren tafsilâtı değil, belki mücmel ve kısa manaları gafleti dağıtır, ubudiyeti ve münacatı parlatır görüyorum.

Namazın ve Fatiha ve teşehhüdün pek yüksek kıymetlerini tam gösterir.

İkinci Kısımın âhîrinde "kasden meşgul olmamak"tan murad ise: O manaların tafsilâtıyla bizzât işigal, bazan namazı unutturur, huzura belki dokunur.

Yoksa dolayısıyla ve muhtasar bir tarzda büyük faydelerini hissediyorum.

Üçüncü Medrese-i Yusufiyedeki Risale-i Nur talebeleri namına
Ceylan}

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate
And from Him do we seek help

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبِهِ نَسْتَعِينُ

Part Three Of A Single Lesson Of The Third School Of Joseph

Introduction

Part Two was written at the implied command of Sura al-Fatiha in the five daily prayers, and through the effulgence of 'I testify that there is no god but God.'

Now I have been obliged —for three reasons I am not at present permitted to disclose— to write this Third Part, prompted by the tongue of 'I testify that Muhammad is the Messenger of God,' and through the effulgence of the sublime verses at the end of Sura al-Fath: It is He Who sent His Prophet with guidance and the Religion of Truth, to proclaim it over all religion, and enough is God for a Witness. * Muhammad is the Messenger of God; and those who are with him are strong against unbelievers, [but] compassionate among each other, (Qur'an, 48:28-9.) which contain five miraculous predictions.

Referring the details, explanations, and documented proofs to The Miracles of Muhammad in Zülfikâr, which is about the Messengership of Muhammad (PBUH), and to the Arabic al-Hizb al-Nuri in The Supreme Sign,

here shall be written very briefly and concisely in the second and third of three 'Indications', a summary of the Hizb al-Nuri and a sort of translation of the part of the testimony of faith "Muhammad is the Messenger of God" which I constantly use in my Arabic reflective thought together with the affirmation of Divine unity, repeating them in the tesbihat following the prayers.

First Indication:

Muhammad (Peace and blessings be upon him), who responded with universal worship and teaching to the manifestation of the dominicality of the universe's Owner, and His eternal Godhead, and His infinite bounties,

is as necessary for the universe as is the sun. For he is the supreme master of mankind and its greatest prophet, the Glory of the World, and the one addressed by "If not for you, if not for you, I would not have created the spheres." (al-'Ajuni, Kashf al-Khafa', ii, 164; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa', i, 26.)

Üçüncü Medrese-i Yusufiye'nin Tek Bir Dersinin Üçüncü Kısım

Mukaddime

Namazdaki Fatiha'nın manevî emriyle "Eşhedü en lâ ilahe illallah" feyziyle İkinci Kısım yazıldığı gibi;

namazdaki teşehhüd dahi "Ve eşhedü enne Muhammederesulullah" cümlesinin diliyle, manevî ihtarıyla ve Sure-i Feth'in âhîrinde

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ... الخ

beş mu'cize-i gaybiyeyi gösteren büyük âyetin nuruyla üçüncü kısmını yazmaya -şimdi beyanına iznim olmayan- üç sebep için mecbur oldum.

Tafsîlâtını, izahatını, senedli hüccetlerini risalet-i Muhammediyeye dair Zülfikar Mu'cizat-ı Ahmediye ve Arabî Hizb-i Nuri'ye havale edip

yalnız gayet muhtasar, kısacık üç işaret ile Arabî Hizb-i Nuri'nin hülâsasının bir hülâsas ve tesbihatta tekrar ettiğim kelime-i tevhid ile daimî virdim bir tefekkür-ü Arabî olarak burada yazılan risaleciğinin "Muhammedürresulullah" şehadetine dair parçanın bir nevi tercümesi, İkinci ve Üçüncü İşaret'te yazılacak.

Birinci İşaret:

Bu kâinat sahibinin tezahür-ü rububiyetine ve sermedî uluhiyetine ve nihayetsiz ihsanatına küllî bir ubudiyet ve tanıttırmakla mukabele eden Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm,

bu kâinatta güneşin lüzumu gibi elzemdir ki; nev'-i beşerin üstad-ı ekberi ve büyük peygamberi ve Fahr-i Âlem ve

لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ لَمَا خَلَقْتُ الْأَفْلَاكَ hitabına mazhar

The Muhammadan Reality was the reason for the world's creation, and is its result and most perfect fruit.

ve hakikat-ı Muhammediyesi hem sebep-i hilkat-i âlem, hem neticesi ve en mükemmel meyvesi olduğu gibi,

So too, truths connected with the universe such as its true perfections and its being the enduring mirrors of an eternal Beauteous One of Glory, and the manifestation of His Names, and the works — charged with duties— of His wise acts, and His most meaningful missives,

and its bearing an everlasting world, and its producing the result of the hereafter and an abode of bliss for which all conscious creatures yearn,

— these are all realized through the Muhammadan (PBUH) Reality and his messengership. Since this is so, the universe testifies most powerfully and decisively to his messengership.

Moreover, the messengership of Muhammad (PBUH) and the Muhammadan Reality give certain good news of eternal life, which, in order to be saved from non-existence, nothingness, eternal extinction, and absolute annihilation, **foremost the World of Islam, and all mankind and all conscious creatures**, constantly and earnestly seek, **with all the powers of their comprehensive natures, with the tongues of all their abilities, and with all their supplications, worship, and entreaties**. They thus testify to **Muhammad's messengership** and **the Muhammadan Reality**, endorsing that he is **the pride of mankind** and the most noble of creatures.

Moreover, in accordance with the rule “**the cause is like the doer,**” the equivalent of all the good works performed every day by three hundred and fifty million believers being recorded in Muhammad's (Peace and blessings be upon him) book of good works,

and the single person of Muhammad (PBUH) attaining to a ‘station’ manifesting the universal worship and effulgence of hundreds of millions of righteous worshippers, and perhaps thousands of millions, testifies in truly powerful fashion to his messengership, affirming it.

Second Indication:

The following indicates more than twenty testimonies, which I always ponder over reflectively in the course of my invocations:

Muhammad is the Messenger of God, ever faithful to his promise, through the testimony of his sudden appearance with a perfect religion, Islam, and Shari'a despite being unlettered, with the firmest belief, faith, and worship, the most elevated cause, supplications, and prayers, the most general message, utter steadfastness, and wondrous fruitfulness, all without equal.

A translation of the above* and a brief exposition of its meaning are the following testimonies to the messengership of Muhammad (PBUH).

bu kâinatın hakikî kemalâtı ve sermedî bir Cemil-i Zülcelal'in bâkî âyineleri ve sıfatlarının cilveleri ve hikmetli e'alinin vazifedar eserleri ve çok manidar mektupları olması

ve bâkî bir âlemi taşıması ve bütün zîşuurların müştak oldukları bir dâr-ı saadet ve âhireti netice vermesi gibi hakikatları,

hakikat-ı Muhammediye (A.S.M.) ve Risalet-i Ahmediye (A.S.M.) ile tahakkuk ettiğinden, nasıl bu kâinat onun risaletine gayet kuvvetli ve kat'î şehadet eder;

öyle de: **Başta âlem-i İslâm, bütün beşer ve bütün zîşuur**; Cehennem'den daha acı ve korkunç olan ademden, hiçlikten, i'dam-ı ebedîden, fena-i mutlakdan kurtulmak için daimî aşk ve şevkle her zamanda ve **câmi' mahiyetinin bütün kuvvetleriyle, bütün istidadat lisanları ile, bütün dualar ve ibadetler ve ricalarının dilleriyle** istedikleri hayat-ı bâkiyeyi kuvvetli ve kat'î beşaret veren **risalet-i Ahmediye** (A.S.M.) ve **hakikat-ı Muhammediyeye** (A.S.M.) şehadet edip nev'-i beşerin **medar-ı iftihar**ı ve eşref-i mahlukat olduğuna imza bastığı gibi..

her zamanda üçyüzelli milyon ehl-i imanın **السَّبَبُ**

كَالْقَاعِلِ sırrınca, her gün işledikleri bütün hasenatlar ve hayırların bir misli Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın defter-i hasenatına girmesi

ve o tek şahsiyet-i Muhammediye (A.S.M.), yüzer milyon, belki milyarlar âbid-i muhsin kadar küllî bir ubudiyete ve füyuzatına mazhar bir makam kazanması, o zâtın risaletine pek kuvvetli şehadet edip imza basar.

İkinci İşaret:

Benim virdimde her vakit tefekkürle baktığım yirmiden ziyade şehadetlere işaret eden

**مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَادِقُ الْوَعْدِ الْأَمِينُ بِشَهَادَةِ ظُهُورِهِ
دَفْعَةً مَعَ أَمِّيَّتِهِ بِأَكْمَلِ دِينٍ وَإِسْلَامِيَّةٍ وَشَرِيعَةٍ وَ
بِأَقْوَى إِيْمَانٍ وَاعْتِقَادٍ وَعِبَادَةٍ وَبِأَعْلَى دَعْوَةٍ وَمُنَاجَاةٍ
وَدَعَوَاتٍ وَبِأَعَمِّ تَبْلِيغٍ وَأَتَمِّ مَتَانَةٍ خَارِقَاتِ مُثْمِرَاتٍ
لَا مِثْلَ لَهَا**

Kısa bir nevi tercümesi ve mealı: Yani Muhammed'in (A.S.M.) risaletine şehadet eden:

The First is a proof of prophethood proceeding from eleven of his attributes and states.

Yes, his appearing —**despite being unlettered**— suddenly and without experience with a religion which has left in amazement the learned men and philosophers of fourteen centuries and has won first place among the revealed religions is an attribute without equal.

Also unequalled is the fact that Islam, which emerged from his words, actions, and conduct, has at all times educated and trained the spirits, souls, and minds of three hundred and fifty million people, taking them to spiritual advancement.

Moreover, he appeared with such a Shari'a that for fourteen centuries it has ruled with its just laws one fifth of mankind, leading it to material and spiritual progress.

So too that Being (PBUH) appeared with such a faith and creed, and such strength of belief that all the people of reality have unanimously affirmed that, since they receive perpetual effulgence from it, his belief was at the highest and strongest degree.

The opposition of his innumerable opponents at that time not causing him the slightest anxiety, doubt, or scruple, shows too that the strength of his belief was without equal or like.

He also displayed such worship of God and servitude to Him that bringing together the beginning and end of worship, imitating no one, he saw and conformed to the subtlest mysteries of worship, and fulfilled them even in times of greatest disturbance. This was an incomparable attribute,

as was his offering such prayers, supplications and entreaties to his Creator that up to the present his degree has not been reached, even with the meeting of many minds.

For example, in the supplication Jawshan al-Kabir, taking as intercessor a thousand and one Divine Names, he so describes and acquaints his Creator that it has no like. Thus, no one has attained to his knowledge of God.

He called people to religion with such steadfastness and announced his prophethood with such boldness that although his people, his uncle, the great powers of the world, and the followers of the former religions were all opposed and hostile to him,

he did not fear or hold back even a jot, but challenged them all and successfully accomplished his task. This too was an unparalleled attribute.

Birincisi: Onbir hâlâtından çıkan bir hüccet-i risalettir.

Evet, okumak ve yazmak öğrenmediği ve **ümmi olduğu halde**; ondört asrın ukalâsını, feylesoflarını hayrette bırakan ve edyan-ı semaviyede birinciliği kazanan bir din ile birden, tecrübesiz ve def'aten meydana çıkması emsal kabul etmez bir halet olduğu gibi;

sözlerinden, fiillerinden, hallerinden çıkan İslâmiyet her zamanda üçyüzelli milyon insanın ruhlarına, nefislerine, akıllarına terbiyekârane ders vermesi ve manevî terakkiyata sevk etmesi, emsalsiz bir halettir.

Hem öyle bir şeriatla meydana gelmiş ki; âdilane kanunlarıyla nev'-i beşerin beşten birisini ondört asırda maddî ve manevî terakki içinde idare etmesi misilsiz bir halet olduğu gibi,

o zât (A.S.M.) öyle bir iman ve itikadla meydana çıktı ki; bütün ehl-i hakikat her zaman onun mertebe-i imanından feyz almalarıyla beraber en yüksek ve en kuvvetli bir derecededir diye müttefikan tasdikleri

ve o zamanda hadsiz muarızlarının ona muhalefeti zerre kadar bir telaş, bir vesvese, bir şübhe vermemesi gösteriyor ki, kuvvet-i imaniyede dahi onun emsali yok ve o küllî yüksek imanı misilsizdir.

Hem öyle bir ubudiyet ve ibadet gösterdi ki; ibtida ve intihayı birleştirip hiç kimseyi taklid etmeyerek, ibadetin en ince esrarını görüp müraat ederek en dağdağlı zamanlarda dahi tam tamına ubudiyeti yapması emsalsiz bir halet olması gibi,

Hâlıkına karşı öyle daavat ve münacat ve ricalar yapmış ki, bu zamana kadar telahuk-u efkârla beraber o mertebeye yetişilmemiş.

Meselâ: Cevşen-ül Kebir münacatında binbir esma-i İlahiyeyi şefaathî ederek Hâlıkını öyle bir tarzda tavsif ve tarif eder ki, emsali yok. Ve marifetullahta kimse ona yetişmemesi, misilsiz bir halettir.

Hem öyle bir metanetle insanları dine davet ve öyle bir cür'etle risaletini tebliğ etmiş ki; kavmi ve amcası ve dünyanın büyük devletleri ve eski dinlerin etbaları ona muarız ve düşman oldukları halde,

zerre kadar korkmayarak, çekinmeyerek umumuna meydan okuması ve başa da çıkarması, emsalsiz bir halettir.

Thus, these eight wondrous, matchless attributes form a truly powerful testimony to his veracity and prophethood.

They show too that there is complete certainty concerning his utter seriousness, trustworthiness, veracity, and truthfulness.

#594

Every day in the tashahhud with millions of tongues the World of Islam declares: “Peace be upon you, O Prophet! And may God’s mercy and blessings be upon you.”

It submits to the function with which he was charged, and affirming the good news of the eternal happiness which he brought, it gratefully says: “Peace be upon you, O Prophet!” in the face of the sure way leading to eternal life which mankind seeks and yearns for with an innate, profound longing,

thus meeting with him in spirit and congratulating him in the name of three hundred million, indeed, thousands of millions.

The Second Testimony, which comprises twenty universal testimonies, as well as many others:

Through the testimony to his veracity of all truths of the pillars of belief.

That is, the truths, realities, and veracity of the six pillars of belief testify decisively to Muhammad’s (PBUH) messengership and veracity.

For the collective personality of his life as Messenger and the basis of all he claimed and the essence of his prophethood were those six pillars.

In which case, all the evidences verifying the pillars of belief proved the truth of Muhammad’s (PBUH) messengership, and his veracity.

The evidences for the hereafter of the other pillars of faith are set forth in The Fruits of Belief (Meyve Risalesi) and the Addenda of the Tenth Word;

and all the pillars together with their proofs form a proof of his messengership.

The Third Universal Testimony, which comprises thousands of testimonies:

Through the testimony of his self (Peace and blessings be upon him), through his thousands of miracles, perfections, and fine morality.

That is: he was a proof of himself as brilliant as the sun, through the powerful testimony to his messengership and veracity of his thousands of miracles, attainments and perfections, and his elevated character and fine morality.

İşte onun sıdkına ve nübüvvetine bu hârika, emsalsiz sekiz haletin mecmuu gayet kuvvetli bir şehadettir.

Ve bu haletler, o zâtın (A.S.M.) nihayet derecede ciddiyetine ve itminanına ve kemal-i sıdkına ve hakkaniyetine kat’î kanaatı var olduğunu gösteriyor.

Âlem-i İslâm her günde, her teşehhüdde milyonlar lisanla **اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ** der.

Ve onun memuriyetine teslimiyetini ve getirdiği saadet-i ebediye beşaretini tasdik ettiğini ve beşeriyetin derin bir aşkla ve fitrî ve istidadî pek kuvvetli bir iştiaqla aradığı hayat-ı bâkiyeye sağlam bir yol açtığına karşı âlem-i İslâm

minnetdarane, müteşekkiraneye **اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ** ile

bir manevî ziyaret ve görüşmek ve üçyüzelli milyon, belki milyarlar namına onu tebrik eder.

Yirmi küllî şehadetlerden ve çok şehadetleri ihtiva eden İkinci Şehadet:

وَبِشْهَادَةِ جَمِيعِ حَقَائِقِ الْإِيمَانِ عَلَى تَصْدِيقِهِ

Yani: İmanın altı rükünlerinin hakikatları ve tahakkukları ve hakkaniyetleri, Muhammed’in (A.S.M.) risaletine ve hakkaniyetine kat’î şehadet eder.

Çünkü onun risalet hayatının şahsiyet-i maneviyesi ve bütün davalarının esası ve mahiyet-i nübüvveti, o altı rükündür.

Öyle ise; o rükünlerin tahakkuklarına delalet eden bütün deliller, Muhammed’in (A.S.M.) risaletinin hak olduğuna ve onun sadıkiyetine dahi delalet ederler.

Hem âhiretin tahakkukuna sair rükünlerinin delaletini Meyve Risalesi ve Onuncu Söz’ün zeyilleri beyan ettikleri gibi;

öyle de her bir rükün hüccetleriyle beraber onun risaletine bir hüccettir.

Binler şehadetleri ihtiva eden Üçüncü Küllî Şehadet:

وَبِشْهَادَةِ ذَاتِهِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بِآلَافِ مُعْجَزَاتِهِ وَكَمَالَاتِهِ وَعُلُوقِ أَخْلَاقِهِ

Yani: O Zât (A.S.M.) Güneş gibi kendi kendine delildir. Binler mu’cizat ve kemalât ve yüksek, güzel ahlâkıyla risaletine ve sadıkiyetine pek kuvvetli şehadet eder.

Yes, as is proved in the wondrous treatise of The Miracles of Muhammad (PBUH) through more than three hundred sound narrations,

in accordance with the explicit verses **And the moon split,**(Qur'an, 54:1.) and **And when you threw, it was not you who threw; it was rather God that threw,**(Qur'an, 8:17.) the moon splitting in two at the sign of a single finger of his hand;

and water flowing forth in five springs from the five fingers of the same hand, and an entire thirsty army drinking from these and testifying to it;

#595

and his casting a handful of dust with the same hand at an attacking enemy army, and their turning tail and fleeing when the dust entered the eyes of all of them;

and small pebbles uttering glorifications in the same hand, as though they were human, saying: "Glory be to God!" —hundreds of incidents such as these, which are related in 'sound' narrations;

and some about which there are unanimous reports described in the histories, and miracles, which according to exacting scholars numbered around a thousand, appearing at his hand;

and according to friend and foe alike his fine attributes and good character being of the very highest degree*;

*{The hero 'Ali (May God be pleased with him), whose courage was of the very highest order, said: "When we were frightened when fighting in battle, we used to hide behind God's Messenger (PBUH)."

The histories relate how even his enemies of that time corroborated that all his virtues were superior, the same as his courage.}

and the unanimous agreement —at the degree of 'absolute certainty'— of all the people of reality, who have attained to spiritual perfection through following him and reached 'the vision of certainty' in the realities, that Muhammad's (PBUH) perfections and attainments were of the very highest level;

and the spiritual achievements of the World of Islam, which proceeds from his religion; as well as the truths of mighty Islam — all these furnish evidence for his wondrous perfections.

This surely means that this Being (PBUH) testified in most brilliant and universal fashion to his own messengership.

The Fourth Testimony, which comprises numerous powerful testimonies:

Through the testimony of the Qur'an, with all its truths and proofs.

Evet Mu'cizat-ı Ahmediye (A.S.M.) risale-i hârikada üçyüzden ziyade nakl-i sahih ile isbat ettiği gibi;

وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَ أَنْشَقَّ الْقَمَرُ (A.S.M.) o zât

وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى âyetlerinin sarahatıyla, avucunun bir parmağıyla Kamer iki parça olması

ve nakl-i sahih ve tevatürle, aynı elin beş parmağından beş çeşme su akması ve susuz kalan bütün ordusu o sudan içmesi ve şahid olması ve bu acib hârika iki defa başka yerde de vuku bulması

ve aynı avuç ile bir parça toprağı, hücum eden düşman ordusuna atarak, her birisinin gözüne bir avuç toprak girmesiyle hücumda iken kaçımları

ve aynı avuçta küçük taşlar insanlar gibi tesbih edip Sübhanallah demeleri gibi nakl-i sahih ile

ve bir kısmı tevatürle tarihlerde kat'iyen vukua gelen yüzer ve ehl-i tahkik yanıda bine kadar mu'cizat, elinde zuhuru

ve dost ve düşmanların ittifakıyla onda güzel hasletlerin ve ahlâk-ı hasenenin en yüksek derecesinde bulunması

{(Haşiye): Hattâ şecaat kahramanı Hazret-i Ali (Radiyallahü Anh) diyor: "Harbde biz korktuğumuz zaman, Peygamber'in (A.S.M.) arkasına saklanır, tahassun ederdik."

Şecaat gibi her haslette faik olduğunu, o zaman düşmanları dahi tasdik ettiklerini tarihler naklediyorlar.}

ve arkasında tebaiyetle sülûk edip kemalâta erişen ve hakikata **aynelyakîn** yetişen bütün ehl-i tahkik, ittifakla kemalât-ı Muhammediye (A.S.M.) en yüksek derecede bulunduğuna **hakkalyakîn** tasdikleri

ve onun dininden gelen âlem-i İslâm'ın füyuzatı ve koca İslâmiyet'in hakikatları onun hârika kemalâtına delalet eder.

Elbette o zât (A.S.M.), bizzât kendi risaletine gayet parlak ve küllî, geniş şehadet eder demektir.

Pek çok kuvvetli şehadetleri ihtiva eden Dördüncü Şehadet:

وَبَشَاهَادَةِ الْقُرْآنِ بِمَا لَا يُحَدُّ مِنْ حَقَائِقِهِ وَ بَرَاهِينِهِ

That is, the Qur'an of Miraculous Exposition testifies to his messengership and veracity with its innumerable truths and proofs.

Yes, with all its veracious truths, the Qur'an of Mighty Stature, which as is proved Zülfikâr is miraculous in forty respects, has illumined fourteen centuries and governed through its unchanging laws one fifth of mankind;

and from that time to this has challenged all those who have opposed it; and not even one of the suras of which anyone has dared to produce the like of;

and as is proved in The Supreme Sign, whose six aspects are luminous and cannot be penetrated by doubts;

and whose veracity is endorsed by six supreme 'stations'; which is based on six unshakeable truths;

and is eagerly and respectfully recited every moment by hundreds and millions of tongues, and is inscribed with its sacredness on the hearts of hafizes;

and from whose testimony proceeds all the testimony and belief of the World of Islam;

and from whose source flow forth all the sciences of belief and of Islam;

and just as it affirms all the previous revealed scriptures, so is it affirmed by them;

— with all its truths and all its proofs of its veracity, the Qur'an of Mighty Stature testifies to the truthfulness and messengership of Muhammad (Peace and blessings be upon him).

#596

The Fifth, Sixth, Seventh, and Eighth Universal Testimonies:

Through the testimony of Jawshan al-Kabir, and the sacredness of its allusions; and the Risale-i Nur, and the power of its proofs; and the past, and the unanimity of its signs of a forthcoming prophet; and the future, and the confirmation of thousands of its events.

That is to say, [Jawshan al-Kabir](#), which looks both explicitly and allusively to a thousand and one Divine Names; is a wondrous supplication that in one respect proceeds from the Qur'an;

is superior to all the other invocations recited by those who advance in knowledge of God;

which was brought as revelation by Gabriel during a military expedition, who said: "Cast away your armour and in its place read this Jawshan!"

— the truths it contains and its perfectly accurate descriptions of the Sustainer testify to Muhammad's (PBUH) messengership and veracity.

Yani: Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan, hadsiz hakikatlar ve hüccetleriyle risaletine, sadıkiyetine şehadet eder.

Evet kırk vecihle mu'cize olduğu Zülfikar Mecmuası'nda isbat edilen ve ondört asrı nurlandıran ve nev'-i beşerin beşten birisini tebeddül etmeyen kanunlarıyla idare eden

ve o zamandan şimdiye kadar bütün muarızlara meydan okuyup hiç kimse hattâ bir suresinin mislini getirmeğe cesaret etmeyen

ve Âyet-ül Kübra'da isbat edildiği gibi altı ciheti nuranî, şübhele giremeyen

ve altı makam-ı kübra hakkaniyetine imza basan ve sarsılmaz altı hakikatlara dayanan

ve her zamanda yüzer milyon lisanlarla şevk ve hürmetle okunan ve her dakikada milyonlar hâfızların kalblerinde kudsiyetle yazılan

ve âlem-i İslâm'ın bütün şahadetleri ve imanları onun şahadetinden tereşşuh eden

ve bütün ulûm-u imaniye ve İslâmiye onun menbaından akan

ve o eski semavî kitabları tasdik ettiği gibi, bütün kütüb ve suhuf-u semaviyenin manevî tasdiklerine mazhar bulunan

Kur'an-ı Azîmüşşan, bütün hakikatleriyle ve hakkaniyetini isbat eden bütün hüccetleriyle, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın sıdkına ve risaletine şehadet eder demektir.

Beşinci, Altıncı, Yedinci, Sekizinci Küllî Şahadetler:

وَبَشَاهَادَةِ الْجَوْشَنِ بِقُدْسِيَّةِ إِشَارَاتِهِ وَرَسَائِلِ الثَّوْرِ بِقُوَّةِ
دَلَالَتِهِ وَالْمَاضِي بِتَوَاتُرِ إِرهَاصَاتِهِ وَالْأَسْتِقْبَالِ
بِتَصَدِيقِ آفِ حَادِثَاتِهِ

Yani: Binbir esma-i İlahiyeye sarihan ve işareten bakan ve bir cihette Kur'andan çıkan bir hârîka münacat olan

ve marifetullahta terakki eden bütün âriflerin münacatlarının fevkinde bulunan

ve bir gazvede "Zırhı çıkar, onun yerine bu Cevşen'i oku" diye Cebrail vahiy getiren

"Cevşen-ül Kebir" münacatı içindeki hakikatlar ve tam tamına Rabbine karşı tavsifler, Muhammed'in (A.S.M.) risaletine ve hakkaniyetine şehadet ettiği gibi;

So too, *through* proving rationally and logically as a single proof with its one hundred and thirty parts all the truths of the messengership of Muhammad (PBUH), and teaching matters which in the view of philosophy are remote from reason in the most reasonable and easy fashion as though they were before one's very eyes, the *Risale-i Nur* — which in one respect received effulgence from the *Jawshan* and was born of it—

testifies in universal fashion to Muhammad's (PBUH) messengership and veracity.

Also, the past was a universal witness to his messengership, for numerous incidents which occurred before the commencement of his prophethood called *irhasat*,

and wonders which were counted as miracles of the coming prophet and are related unanimously in the histories and books of biography, testify in authentic fashion to his messengership. These are of many different sorts.

A part of them are described in the coming 'Testimonies' below, and others are related in the form of sound narrations in *Zülfikâr* and in books of history.

For example, close to the time of the Prophet's (PBUH) birth stones being rained down from the claws of the ababil birds on the heads of Abraha's soldiers, who had come to destroy the Ka'ba;

and on the night of his birth the idols in the Ka'ba all toppling over; and the palace of Chosroes the Persian being destroyed;

and the fire- worshipping Zoroastrians' fire being extinguished that night, which had been burning continuously for a thousand years;

and on the certain reports of Bahira the Monk and Halima al-Sa'diya, clouds throwing shadows around his head; numerous events like these gave forewarning of his prophethood before its commencement.

#597

Also, there were very many events of differing kinds that he predicted would occur in the future, that is, after his death.

Some were prophecies about his Family and Companions, and the conquests of Islam, which are given in *The Miracles of Muhammad* in *Zülfikâr*, together with their authentic sources.

Others were eighty accurate predictions, including 'Uthman (May God be pleased with him) being martyred while reading the Qur'an, Husayn (May God be pleased with him) being martyred at Karbala,

the conquests of Syria and Iran and Istanbul, and emergence of the 'Abbasid dynasty, and Jenghiz and Hulagu defeating and destroying it,

Kur'andan tereşşuh eden ve bir cihette Cevşen'den feyiz alan ve tevellüd eden Resail-in Nuriye, yüzotuz parçasıyla risalet-i Muhammediyeye (A.S.M.) bir tek hüccet olarak risaletinin bütün hakikatlarını aklen ve mantiken isbatıyla, hattâ felsefenin nazarında akıldan pek uzak mes'elelerini göz önünde gibi gayet kolay ve makul bir tarzda ders vermesiyle

Muhammed'in (A.S.M.) sadıkiyetine ve risaletine küllî bir surette şahadet eder.

Hem zaman-ı mazi dahi risaletine bir küllî şahiddir ki; irhasat denilen nübüvvetten evvel zuhur eden ve gelecek peygamberin mu'cizatı sayılan hârikalar,

tarihlerde ve siyer kitaplarında kat'î tevatür tarzında nakledilen pekçok vakıalar, gayet sağlam bir surette risaletine şahadet eder ve çok nevileri var.

Bir kısmı, gelecek şahadetlerde beyan edilecek; bir kısmı da *Zülfikâr*'da ve tarih kitaplarında sahih bir surette nakledilmiş.

Meselâ: Viladet-i Peygamberiyeye (A.S.M.) yakın bir vakitte Kâ'be'yi tahrib etmeğe gelen Ebrehe askerinin başlarına Ebabil kuşlarının elleriyle taşların yağması

ve viladet gecesinde Kâ'be'deki sanemlerin baş aşağı düşmesi ve Kısra-yı Fars sarayının harab olması

ve ateşperest Mecusilerin bin seneden beri yanması devam eden ateşi o gece sönmesi

ve Buheyra-i Rahib ve Halîme-i Sa'diye'nin kat'î ihbarlarıyla, bulutlar mübarek başına gölge etmesi gibi çok hâdiseler, nübüvvetinden evvel nübüvvetini haber vermişler.

Hem istikbal, yani vefatından sonra onun haber verdiği hâdiseler pek çoktur ve çok nevileri var.

Birisi, Âl-i Beytine ve ashabına ve fütuhât-ı İslâmiyeye ait ihbarat-ı gaybiyesidir ki, *Zülfikâr*'da Mu'cizat-ı Ahmediye kısmında nakl-i sahih ile

seksen vakıanın aynen haber verdiği gibi çıkması, meselâ Hz. Osman (R.A.) mushaf okurken, Hz. Hüseyin (R.A.) Taff'da yani Kerbelâ'da şehid edilmeleri

ve Şam ve İran ve İstanbul'un fetihleri ve Abbâsî Devleti'nin zuhuru ve Cengiz ve Hülâgu onu mağlub ve mahvetmesi gibi

have all been described in detail on the basis of sound narrations and the books of history and the Prophet's biography.

This means that numerous predictions of future events, and the future, which proved Muhammad's (PBUH) veracity, testify also in powerful and universal fashion to Muhammad's messengership and its veracity.

The Ninth, Tenth, Eleventh, and Twelfth Testimonies:

Through the testimony of Muhammad's Family to his veracity through the power of their certain belief at the degree of 'absolute certainty;' and of his Companions, through their perfect belief at the degree of 'the vision of certainty;' and of the purified scholars through the power of their investigations at the degree of 'knowledge of certainty;' and of the spiritual poles, through the conformity of their illuminations and unfoldings with his messengership and its certainty.

That is, of the universal testimonies to Muhammad's (PBUH) truthfulness and veracity,

The Ninth: With their unanimous and absolutely certain belief, and their unfoldings and illuminations, and the extraordinary guidance they gave the Umma and their wonder-working, the great saints of Prophet's (PBUH) Family, who in benedictions for the Prophet are held equal to the descendants of Abraham (Peace be upon him), who manifested the meaning of *"The scholars of my community are the equivalent of the prophets of the Children of Israel,"** and 'Ali, Hasan, Husayn, and the twelve Imams of the Prophet's Family, and the spiritual poles and leaders like Gawth al-A'zam, Ahmad al-Rufa'i, Ahmad al-Badawi, Ibrahim al-Dassuqi, and Abu'l- Hasan al-Shazali all ratified through their belief and testimonies the messengership, veracity, and truthfulness of Muhammad (PBUH).
*{al-'Ajluni, Kashf al-Khafa', ii, 64; Tecrid-i Sahih (Turk. trans.), i, 107.}

#598

The Tenth: The Companions of the Prophet, regarded as the most elevated and esteemed group after the prophets, through the light of Muhammad (PBUH) came in a short time to govern with justice from east to west despite being illiterate nomads, and becoming advanced, educated, civilized masters, teachers, diplomats and just judges, they defeated world powers and made that century into an age of happiness.

After scrutinizing every aspect of his conduct, through the power of the many miracles they witnessed with their own eyes,

seksen ihbar-ı gaybî mu'cizatı nakl-i sahih ile ve tarih ve siyer kitaplarına istinaden tafsilen yazması gibi,

ihbar-ı gaybînin sair nevileriyle ve Muhammed'in (A.S.M.) hakkaniyetine delalet eden pekçok vakıat-ı istikbaliye ile zaman-ı istikbal dahi kuvvetli ve küllî bir surette risalet-i Muhammediyeye (A.S.M.) ve sadıkiyetine şehadet eder demektir.

Dokuzuncu, Onuncu, Onbirinci, Onikinci Şehadetlere işaret eden:

وَبَشَاهَادَةِ آلٍ بِقُوَّةٍ يَقِينِيَّاتِهِمْ فِي تَصَدِيقِهِ بِدَرَجَةٍ حَقِّ
الْيَقِينِ وَالْأَصْحَابِ بِكَمَالِ إِيْمَانِهِمْ فِي تَصَدِيقِهِ
بِدَرَجَةٍ عَيْنِ الْيَقِينِ وَالْأَصْفِيَاءِ بِقُوَّةٍ تُحَقِّقَاتِهِمْ فِي
تَصَدِيقِهِ بِدَرَجَةٍ عِلْمِ الْيَقِينِ وَالْأَقْطَابِ بِتَطَابُقِهِمْ عَلَى
رِسَالَتِهِ بِالْكَشْفِ وَالْمُشَاهَدَاتِ بِالْيَقِينِ

Yani: Muhammed'in (A.S.M.) sadıkiyetine ve hakkaniyetine küllî şehadetlerden,

Dokuzuncusu: *عُلَمَاءُ أُمَّتِي كَأَنْبِيَاءِ بَنِي إِسْرَائِيلَ* *sırrına mazhar ve salavatlarda âl-i İbrahim Aleyhisselâm'a mukabil olan âl-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın içindeki büyük evliya ve Ali (R.A.), Hasan (R.A.), Hüseyin (R.A.) ve ehl-i beytin oniki imamı ve Gavs-ı A'zam, Ahmed-i Rüfaî, Ahmed-i Bedevi, İbrahim-i Desukî, Ebu-l Hasan-ı Şazelî gibi aktaflar imamlar ittifakla, hakkalyakîn bir itikadla ve keşfiyat ve müşahedatla ve ümmette gösterdikleri hârika irşadla ve kerametlerle, risalet ve hakkaniyet ve sadıkiyet-i Muhammediyeye (A.S.M.) imanları ve şehadetleriyle imza basıyorlar.*

Onuncusu: Enbiyadan sonra en muhterem ve yüksek taife ve ümmi ve bedevi oldukları halde az bir zamanda nur-u Muhammedî (A.S.M.) ile şarktan garba kadar âdilane idare edip, cihangir devletleri mağlub ederek müterakki, fenli, medenî, siyasi milletlere üstad, muallim, diplomat, hâkim-i âdil olarak o asrı bir asr-ı saadet hükmüne getiren sahabeler;

Muhammed'in (A.S.M.) her halini tedkik ve taharriden sonra gözleriyle gördükleri çok mu'cizatın kuvvetiyle

they abandoned their former enmities and the ways of their forefathers, and many of them such as Khalid ibn al-Walid and Ikrima Ibn Abu Jahl gave up the tribalism of their fathers.

Their embracing Islam in truly devoted and self-sacrificing manner, and believing in Muhammad's veracity and messengership at the degree of 'vision of certainty' forms an unshakeable universal testimony.

The Eleventh: The belief in Muhammad's messengership and veracity in reasoned, logical manner at the degree of 'knowledge of certainty' of the mujtahids, imams, and authoritative scholars, who are known as the purified ones and veracious ones, and of the thousands of investigative scholars such as the brilliant philosophers Ibn Sina and Ibn Rushd, based on thousands of categorical arguments and definitive proofs, each following his own way, forms a testimony so universal that only one with the intelligence of all of them could oppose them.

One of those innumerable witnesses at the present time is the Risale-i Nur, before which the deniers have found themselves helpless, so deceiving the police and judiciary, have tried to silence it by means of the courts.

The Twelfth: In their spiritual progress, the profoundest people of reality and researchers into the realities known as spiritual poles, each of whom drew into the circle of his instruction a significant part of the Umma in the World of Islam, and through his wondrous guidance and wonder-working caused those people to advance spiritually, and whose progress was based on illumination and disclosing the realities in place of proofs

—they saw 'experientially' through their illuminations Muhammad's (PBUH) messengership and truthfulness and that his veracity was of the very highest degree. Their unanimous and mutually conforming testimony to his prophethood forms such a signature that

no one who does not attain to a degree of perfections as elevated as all of them can erase it.

The Thirteenth Testimony, which consists of four universal, most extensive and definite proofs:

Through the testimony of the past and the agreement in the tidings of the soothsayers, the voices from the Unseen, and the gnostics in all the periods of the past, and the testimony of the tidings of the prophets and Divine messengers, Peace be upon them, and the good news of the messengership of Muhammad, Peace and blessings be upon him, in the previous holy scriptures.

eski düşmanlıklarını ve ecdadlarının mesleklerini ve çocukları -Hâlid İbn-i Velid ve İkrime İbn-i Ebu Cehil gibi-pederlerinin tarafdarlıklarını, kavim ve kabîlelerini tamamiyla bırakıp

bütün ruh u canlarıyla, gayet fedakârane bir surette İslâmiyete girerek aynelyakîn derecesinde Muhammed'in (A.S.M.) sadıkiyetine ve risaletine imanları; sarsılmaz, küllî bir şehadettir.

Onbirincisi: Asfiya ve siddikîn denilen müçtehidler, imamlar, allâmeler; İbn-i Sina, İbn-i Rüşd gibi dâhî feylesoflar misillü binler ehl-i tahkik, akli ve mantikî bir tarzda, her biri ayrı bir meslekte, şübhesiz binler hüccetlere ve kat'î bürhanlara istinaden, ilmelyakîn derecesinde Muhammed'in (A.S.M.) risaletine ve hakkaniyetine imanları, öyle küllî bir şehadettir ki; onların umumu kadar bir zekâsı bulunmayan karşılarına çıkamaz.

İşte o hadsiz şahidlerden birisi, bu zamanda Risale-i Nur'dur ki; münkirler ona karşı hiçbir çare bulamadıklarından, zabıta ve adliye'yi aldatıp mahkeme eliyle susturmasına çalışıyorlar.

Onikincisi: Âlem-i İslâmda herbiri ümmetin ehemmiyetli bir kısmını daire-i dersine alıp hârika irşad ve kerametlerle manevî terakki ettiren ve hüccetler yerinde müşahadata, keşfiyata dayanan ve akta' denilen en derin ehl-i tahkik ve hakikat, ruhanî terakkilerinde

Muhammed'in (A.S.M.) risaletini ve sadıkiyetini ve en yüksek mertebe-i hakkaniyette bulunduğunu keşfen ve şuhuden görüp müttefikân ve mütetabikân nübüvvetine şehadetleri öyle bir imzadır ki;

onların umumu kadar bir yüksek mertebe-i kemalâtı kazanmayan, o imzayı bozamaz.

Onüçüncü Şehadet: Dört küllî ve çok geniş ve kat'î hüccetlerden ibarettir:

وَبَشَٰدَةِ الْأَزْمِنَةِ الْمَاضِيَّةِ بِتَوَاتُرِ بَشَارَاتِ الْكَوَاهِنِ وَ
الْهُوَاتِفِ وَالْعُرَفَاءِ فِي الْأَدْوَارِ السَّالِفِينَ وَبِمُشَاهَدَةِ
بَشَارَاتِ الرُّسُلِ وَالْأَنْبِيَاءِ وَبَشَٰدَتِهِمْ وَبَشَارَتِهِمْ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِرِسَالَةِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ فِي
الْكِتَابِ الْمُقَدَّسَةِ

A brief explanation of the above passage will be given here, for there are precise details together with the chains of authorities in the end section of The Miracles of Muhammad, in Zülfikâr.

It is recorded **with sound narrations, and in part with unanimous reports, in the histories and books of Hadith and the Prophet's biography** that among the most prominent and famous of mankind in past times, **foremost the prophets and the gnostics, soothsayers, and 'voices from the Unseen'** foretold Muhammad's (PBUH) messengership and coming unanimously, explicitly and repeatedly in the form of irhasat.

Since the most powerful and certain of those thousands of predictions are described in detail in The Miracles of Muhammad, we refer you to that and here only say by way of a brief indication:

out of hundreds in the revealed scriptures of the Torah, Gospels, and Psalms, brought by the prophets, twenty verses about the prophethood of Muhammad (PBUH) which are close to being explicit are written in the Nineteenth Letter (The Miracles of Muhammad).

While Husayn al-Jisri found a hundred verses about Muhammad's prophethood, despite the numerous corruptions in their texts made by Jews and Christians, and wrote them in his book*.

***{Husayn al-Jisri, al-Risalat al-Hamidiyya [Turk. trans. Manastırlı İsmail Hakkı], İstanbul 1308, 4 vols. }**

According to a sound narration concerning which were unanimous reports, the soothsayers, and foremost Shiqq and Satih, **who by means of jinns and spirit beings gave information about the Unseen and are now called mediums,**

foretold explicitly the coming of God's Messenger (PBUH) and that he would wipe out the Persian Empire.

They stated repeatedly in a way that could not be doubted that a prophet was shortly to appear in the Hijaz.

Similarly, Ka'b ibn Lu'ayy, one of the Prophet's forefathers and a gnostic, and many other gnostics and the saints of that time such as the rulers of Yemen and Abyssinia, Sayf ibn Dhi Yazan and Tubba,

foretold clearly Muhammad's (PBUH) messengership, and proclaimed it in their poetry. The most important and certain of these are included in the Nineteenth Letter.

One of those kings even said: "I would choose to be Muhammad's (PBUH) servant in preference to ruling this kingdom."

Another said: "If I had lived to see him, I would have been his cousin." That is, I would have been a devoted servant and minister of his like 'Ali (May God be pleased with him).

Bu fıkranın kısaca bir meali burada beyan edilecek ve izahatı ve senedleri Zülfikâr'ın Mu'cizat-ı Ahmediye kısmının âhirinde mükemmel var.

Yani: Geçmiş zamanlarda nev'-i beşerin meşahir ve namdarlarından **başta enbiya olarak ârifler, kâhinler, hâtifler** müttetikan Muhammed'in (A.S.M.) risaletine ve geleceğine irhasat nev'inden gayet sarîh ve mükerrer haber verdiklerini **nakl-i sahîh ve bir kısmını tevatürle tarih ve siyer ve hadîs kitaplarında** kayıd ve kabul edilmesine

ve Mu'cizat-ı Ahmediye Risalesinde o binler ihbaratın en kuvvetli ve kat'î kısmını tafsilen beyanına binaen ona havale edip gayet kısa bir işaretle deriz ki:

Enbiyalar, mukaddes semavî kitaplarda Muhammed'in (A.S.M.) nübüvvetine dair Tevrat, İncil, Zebur'un yüzer âyetlerinde sarahata yakın kısmından yirmi âyetleri Ondokuzuncu Mektub'da yazılmış.

Hristiyan ve Yahudiler tarafından çok tahrifatıyla beraber, yine nübüvvet-i Ahmediyeyi haber veren yüz âyeti Hüseyin-i Cîsrî kitabında yazmış.

Kâhinler ise, başta meşhur Şikk ve Satih olarak, **ruhanî ve cinn vasıtasıyla gaybdan haber veren ve şimdi medyum denilen** tevatür bir nakl-i sahîh ile

Peygamber'in geleceğine ve Fars Devleti'ni kaldıracağına sarîh bir surette haber verdikleri

ve şübhe kaldırmaz bir tarzda yakında bir Peygamber Hicaz'da zuhurunu mükerrer söyledikleri gibi;

ârif-i billah kısmından Peygamber'in cedlerinden Kâ'b İbn-i Lüeyy ve Yemen ve Habeş padişahlarından Seyf İbn-i Zîyezen ve Tübbâ' gibi çok ârifler, o zaman evliyaları

pek sarîh bir surette Muhammed'in (A.S.M.) risaletinden haber verip şiirlerle ilân etmişler. Ondokuzuncu Mektub'da, ehemmiyetli ve kat'î bir kısmı yazılmış.

Hattâ o padişahlardan birisi demiş: "Ben, Muhammed'e (A.S.M.) hizmetkâr olmasını bu saltanata tercih ederim."

Birisi de demiş: "Ah ben ona yetişse idim, onun ammizadesi olurum." Yani: Hazret-i Ali gibi fedai bir hizmetkârı ve veziri olurum.

The histories and books of biography have published all these prophecies, showing that the gnostics affirmed Muhammad's (PBUH) messengership and veracity with a powerful, universal testimony.

#600

Similarly, spirit beings called 'hatif,' which are heard but not seen, made predictions about Muhammad's messengership, the same as the gnostics and soothsayers, foretelling his prophethood in most explicit fashion.

Also, by foretelling his prophethood, many other things affirmed his messengership and veracity, such as animals sacrificed to idols, idols, and gravestones, testifying through the tongue of history.

The Fourteenth Testimony: The following Arabic piece alludes to the universe's powerful testimony:

Through the testimony of the universe to the comprehensive messengership of Muhammad (PBUH) through its aims and the Divine purposes in it, which would otherwise come to nothing, for through the sending of man and particularly of Muhammad its value and duties were established, and its beauties and perfections became clear, and the wisdom in its truths were realized. For his messengership revealed them and was the means of their realization. If it had not been for his messengership, this perfect universe, this eternal and meaningful mighty book, would have gone for nothing, its meanings would have vanished and its perfections declined utterly, which is impossible in numerous respects.

In The Supreme Sign, the above is interpreted as follows:

Just as the universe points to its Maker, Writer, and Inscraper, Who creates, administers, and organizes it, and Who decorating, determining, and planning it, has disposal over it as though it was a palace, a book, an exhibition, or place of display;

so it requires and demands an elevated herald, a truthful discoverer, an exacting master, a faithful teacher, *who will know the Divine purposes in its creation, and make them known*, and *will teach the instances of dominical wisdom in its changes*, and *announce the results of its dutiful motions*, and *proclaim its value and the perfections of the beings within it*. Since this is so and it points to his existence,

Her ne ise, -tarih ve siyer kitablari bu haberleri tamamen neşir ile- bu ârifler, risalet-i Ahmediyeye (A.S.M.) kuvvetli ve küllî bir şehadetle sadıkiyetine imza basıyorlar.

Hem o ârifler ve kâhinler gibi risalet-i Muhammediyeyi (A.S.M.) gaybî haber veren ve sözleri işitilen ve şahısları görünmeyen hâtif denilen ruhanîler, pek sarîh bir surette Muhammed'in (A.S.M.) nübüvvetinden haber verdikleri gibi;

çok muhbirler, hattâ saneme kesilen kurbanlar ve sanemler ve mezar taşları nübüvvetinden haber vermeleriyle onun risaletine ve hakkaniyetine imza basıp tarih lisaniyla şehadet etmişler.

Ondördüncü Şehadet: Kâinatın kuvvetli şehadetine işaret eden bu Arabî fıkra:

وَبِشَهَادَةِ الْكَائِنَاتِ بِغَايَاتِهَا وَبِالْمَقَاصِدِ الْإِلَهِيَّةِ فِيهَا
عَلَى الرَّسَالَةِ الْمُحَمَّدِيَّةِ الْجَامِعَةِ بِسَبَبِ تَوْقُفِ حُصُولِ
غَايَاتِ الْكَائِنَاتِ وَالْمَقَاصِدِ الْإِلَهِيَّةِ مِنْهَا وَتَقَرُّرِ قِيَمَتِهَا
وَوَظَائِفِهَا وَتَبَارُزِ حُسْنِهَا وَكَمَالِهَا وَتَحَقُّقِ حِكْمِ
حَقَائِقِهَا عَلَى الرَّسَالَةِ الْإِنْسَانِيَّةِ لَأَسِيَّمَا عَلَى الرَّسَالَةِ
الْمُحَمَّدِيَّةِ إِذْ هِيَ الْمُظْهِرَةُ وَالْمَدَارُ الْأَتَمُّ لَهَا وَلَوْلَاهَا
لَصَارَتْ هَذِهِ الْكَائِنَاتُ الْمَكْمَلَةُ وَالْكِتَابُ الْكَبِيرُ دُو
الْمَعَانِي السَّرْمَدِيَّةِ هَبَاءً مَنْثُورًا مُتَطَايِرَةً الْمَعَانِي
مُتَسَاقِطَةً الْكَمَالَاتِ وَهُوَ مُحَالٌ مِنْ وُجُوهٍ وَجِهَاتٍ

Âyet-ül Kübra, bu Arabî fıkranın mealine dair demiş:

Bu kâinat, nasıl ki kendini icad ve idare ve tertib eden ve tasvir ve takdir ve tedbir ile bir saray, bir kitab gibi, bir sergi, bir temaşağâh gibi tasarruf eden sâni'ine ve kâtibine ve nakkaşına delalet eder;

öyle de: Kâinatın hilkatindeki maksad-ı İlahiyeyi bilecek, bildirecek ve tahavvülâtındaki Rabbanî hikmetlerini talim edecek ve vazifedarane harekâtındaki neticeleri ders verecek ve mahiyetindeki kıymetini ve içindeki mevcudatın kemalâtını ilân edecek ve "Nereden geliyorlar? Ve nereye gidecekler? Ve ne için buraya geliyorlar? Ve çok durmuyorlar, gidiyorlar?" diye dehşetli suallere cevap verecek ve o kitab-ı kebirin manalarını ve âyât-ı tekviniyesinin hikmetlerini tefsir edecek bir yüksek dellâl, bir doğru keşşaf, bir muhakkik üstad, bir sadık muallim istediği ve iktiza ettiği ve herhalde bulunmasına delalet ettiği cihetle;

surely testifying in powerful and universal fashion to the veracity of Muhammad (Peace and blessings be upon him), who performed these duties better than anyone, and to his being the highest and most loyal official of its Creator, it declares: “I testify that Muhammad is the Messenger of God.”

Yes, through the Light Muhammad (PBUH) brought the universe’s nature, value, and perfections, and the duties, results, and value of the beings within it and the fact that they are officials, all became known and were realized.

From top to bottom it became Divine missives full of meaning, an embodied dominical Qur’an, and a magnificent exhibition of Divine works.

elbette bu vazifeleri herkesten ziyade yapan Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın hakkaniyetine ve bu kâinat hâlıkının en yüksek ve sadık bir memuru olduğuna kuvvetli ve küllî şهادet edip "Eşhedü enne Muhammederresulullah" der.

Evet Muhammed'in (A.S.M.) getirdiği nur ile kâinatın mahiyeti, kıymeti, kemalâtı ve içindeki mevcudatın vazifeleri ve neticeleri ve memuriyetleri ve kıymetleri bilinir, tahakkuk eder.

Ve kâinat baştan başa gayet manidar mektubat-ı İlâhiye ve mücessem bir Kur'an-ı Rabbanî ve muhteşem bir meşher-i âsâr-ı Sübhaniye olur.

www.risaleglobal.com

If not for his Light, it becomes a mere desolate ruin, confused, a terrible place of mourning, toppling over into the darknesses of non- existence, nothingness, death, and obliteration.

It is in consequence of this truth that the universe's perfections, purposeful transformations, and eternal meanings declare in powerful fashion: **"We testify that Muhammad is the Messenger of God!"**

The Fifteenth Testimony: The following is an Arabic piece which comprises numerous sacred testimonies. It indicates the sacred testimony to Muhammad's (PBUH) messengership given through **the acts of the dominicality** and **deeds of mercifulness** of **the Necessarily Existent One** Who has disposal over the universe, and through Whose will, command, and power occur all change and transformation, motion and rest, from minute particles to the planets, and all the disposals of life and death.

Through the testimony of the universe's Owner, its Creator and Disposer, to the messengership of Muhammad, through the deeds of His mercifulness and acts of His dominicality; such as the mercy of revealing to him the Qur'an of Miraculous Exposition; and displaying many varieties of miracles at his hand; and assisting him and protecting him in all circumstances; and through perpetuating his religion together with all its truths; and by raising him to a position of high respect and honour and bestowal over all creatures, as is to be seen and observed; and His act of dominicality of making Muhammad's messengership a spiritual sun in the universe, and making his religion the index of the perfections of His servants; and making his reality a comprehensive mirror to the manifestations of His Godhead; and His entrusting him with duties necessary for the existence of creatures in the universe such as mercy, wisdom, and justice, as necessary as food and water, and air and light.

Referring details of this most extensive, certain, and sacred testimony to the Risale-i Nur, here we shall merely take a look at a brief and concise meaning of it.

Since —in accordance with the justice and wisdom, mercy, favour, and protection which we see in the regular, orderly disposals in the universe— it is the **practice of dominicality** to always protect the good and deal blows at the bad and liars, as demanded by 'the acts of His mercifulness,'

Yoksa adem ve hiçlik ve zeval ve fena karanlıklarında yuvarlanan karmakarışık vahşetli bir virane ve dehşetli bir matemhane mahiyetine düşer.

Bu hakikata binaen, kâinatın kemalâtı ve hikmetli tahavvülâtı ve sermedî manaları, kuvvetli bir tarzda **"Neşhedü Enne Muhammederresulullah"** der.

Onbeşinci Şehadet: Pek çok kudsî şehadetleri ihtiva eden, bu kâinatta tasarruf ederek zerrattan seyyarata kadar bütün tahavvülât ve harekât ve sekenat ve hayat ve memat gibi bütün tasarrufat emriyle, iradesiyle, kuvvetiyle bulunan Zât-ı Vâcib-ül Vücut'un **icraat-ı rububiyeti** ve **ef'al-i Rahmaniyeti** cihetinde risalet-i Muhammediyeye (A.S.M.) mukaddes şehadetine işaret eden, bu gelen Arabî fikradır:

وَبَشَاهَدَةِ صَاحِبِ الْكَائِنَاتِ وَخَلْقِهَا وَمُتَصَرِّفِهَا عَلَى
الرِّسَالَةِ الْمُحَمَّدِيَّةِ بِأَفْعَالِ رَحْمَانِيَّتِهِ وَبِأَجْرَاتِ رُبُوبِيَّتِهِ
كَفْعِلِ الرَّحْمَانِيَّةِ بِإِنْزَالِ الْقُرْآنِ الْمُعْجَزِ الْبَيَانِ عَلَيْهِ وَ
بِإِظْهَارِ أَنْوَاعِ الْمُعْجَزَاتِ عَلَى يَدَيْهِ وَبِتَوْفِيقِهِ وَحِمَايَتِهِ
فِي كُلِّ حَالَاتِهِ وَبِإِدَامَةِ دِينِهِ بِكُلِّ حَقَائِقِهِ وَبِإِعْلَاءِ
مَقَامِ حُرْمَتِهِ وَشَرَفِهِ وَإِكْرَامِهِ عَلَى جَمِيعِ الْمَخْلُوقَاتِ
بِالْمُشَاهَدَةِ وَالْعَيَانِ وَكَفْعِلِ رُبُوبِيَّتِهِ بِجَعْلِ رِسَالَتِهِ
شَمْسًا مَعْنَوِيَّةً لِكَائِنَاتِهِ وَبِجَعْلِ دِينِهِ فَهْرِسْتَةً كَمَالَاتِ
عِبَادِهِ وَبِجَعْلِ حَقِيقَتِهِ مِرْآةً جَامِعَةً لِتَجَلِّيَاتِ الْوُحْيِيَّتِهِ وَ
بِتَوْظِيفِهِ بِوُظَائِفِ ضَرُورِيَّةٍ لَازِمَةٍ لَوْجُودِ الْمَخْلُوقَاتِ فِي
هَذِهِ الْكَائِنَاتِ كُلُّزُومِ الرَّحْمَةِ وَالْحِكْمَةِ وَالْعَدَالَةِ وَ
كَضَرُورَةِ لُزُومِ الْغِذَاءِ وَالْمَاءِ وَالْهَوَاءِ وَالضِّيَاءِ

Bu pek kat'î ve çok geniş ve kudsî şehadetin tafsilâtını Risale-i Nur'a havale edip gayet kısacık bir işaretle meal-i icmalisine bakacağız:

Evet bu kâinatta, gözümüz önünde bu muntazam tasarrufatı içinde adalet ve hikmet ile ve rahmet ve inayet ve himayet ile her zaman iyileri himaye ve fenaları ve yalancıları tokatlamak, **rububiyetinin bir âdeti** olmasından, ef'al-i Rahmaniyet muktezasıyla

this world's Disposer and Administrator revealed the Qur'an of Miraculous Exposition to Muhammad (PBUH); and He bestowed on him nearly a thousand miracles of very many sorts;	bir Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ı Muhammed'in (A.S.M.) eline vermesi ve bine yakın mu'cizelerin pek çok enva'ını ona vermesi
and compassionately preserved him in all circumstances and dangerous situations, even by means of a pigeon and a spider;	ve bütün hâlâtında ve en tehlikeli vaziyetlerinde şefkatkârane himaye ve hattâ güvercin ve örümcekle muhafaza etmesi
#602	
and gave him complete success in all his duties; and perpetuated his religion together with all its truths; and caused his religion of Islam to spread over all the earth and to all mankind;	ve büyük vazifelerinde onu tam muvaffak etmesi ve dinini bütün hakikatlarıyla idamesi ve İslâmiyetini zeminin ve nev'-i beşerin başına geçirmesi
and by raising him to a position of honour above all creatures and a permanent rank of acceptance superior to all the pre-eminent of mankind	ve bütün mahlukat üstünde bir makam-ı şeref ve meşahir-i insaniyenin fevkinde daimî bir rütbe-i makbuliyet
and, as is agreed by friend and foe alike, bestowed on him the highest character and qualities, and made one fifth of mankind his community	ve dost ve düşmanının ittifakıyla en yüksek hasletleri taşıyan bir şahsiyeti vermekle, beşerin beşten birisini ona ümmet etmesi
— all of which testify most decisively to his faithfulness and messengership; so we see from the point of view of 'the acts of dominicality' that this world's Disposer and Administrator	gayet kat'î bir tarzda sadıkiyetine ve risaletine şهادet ettiği gibi, ef'al-i rububiyet cihetinde dahi görüyoruz ki; bu âlemin mutasarrıfı ve müdebbiri,
made Muhammad's (PBUH) messengership a sun in the universe, and as is proved in the Risale-i Nur, caused it to dispel all kinds of darknesses and show its luminous truths,	Muhammed'in (A.S.M.) risaletini bu kâinata bir manevî güneş yapıp, -Nur Risalelerinde isbat edildiği gibi- onun ile bütün karanlıkları izale ve nurani hakikatlarını gösterip
and make happy all conscious beings, indeed the universe, with the good news of eternal life;	ve bütün zîşuuru, belki kâinatı hayat-ı bâkiye müjdesiyle sevindirdiği gibi;
and He made his religion an index of perfections for all the acceptable people of worship and a sound programme for their acts of worship;	dinini dahi bütün makbul ehl-i ibadetin fihriste-i kemalâtı ve harekât-ı ubudiyette sağlam bir program yapması gibi
and as is indicated by the Qur'an and Jawshan, He made Muhammad's Reality, which is his collective personality, a comprehensive mirror to the manifestations of His Godhead;	Muhammed'in (A.S.M.) şahsiyet-i maneviyesi olan hakikatını, Kur'anın ve Cevşen'in delaletiyle tecelliyat-ı uluhiyetine bir âyine-i câmia yapması
and as is indicated by the above-mentioned truths, and by the fact that every day for fourteen centuries he has gained the equivalent of all the good works of all his community,	ve sâbıkan işaret ettiğimiz hakikatların ve ondört asırda her gün ümmetinin bütün hasenatlarının bir mislini kazanmasının
and by his works and traces in man's social and spiritual life, He made him the highest leader, master, and authority of mankind;	ve hayat-ı içtimaiye ve maneviye ve beşeriyedeki âsârının delaletiyle, nev'-i beşere en yüksek reis ve mukteda ve üstad yapması;
and sent him to the assistance of mankind with sacred, sublime duties, and made men as needy for his religion, his Shari'a, and the truths of Islam* as they are for mercy, wisdom, justice, food, air, water, and light;	ve onu büyük ve kudsî vazifelerle beşerin imdadına gönderip rahmet, hikmet, adalet, gıda, hava, mâ, ziya derecesinde insanları onun dinine, şeriatine, İslâmiyetteki hakikatlarına muhtaç (Haşiye) yapması ile
thus offering sacred testimony to Muhammad's (PBUH) messengership with twelve universal, decisive proofs —	oniki küllî ve kat'î hüccetlerle risalet-i Muhammediyeye (A.S.M.) kudsî şهادet ettiği halde,

since this is so, is it at all possible that the messengership of Muhammad (PBUH), which thus manifests these universal, extensive testimonies of the universe's Owner, Who is not indifferent to the ordering of the wing of a fly even or a flower, should not be a Sun of the universe?

*{In my old age and wretchedness, I perceived a millionth of the spiritual sustenance brought by Muhammad (PBUH).

If I had been able, I would have thanked him by uttering benedictions for him with millions of tongues. It was like this:

I suffer greatly from separation and parting, but the world I love and the things in it leave me and depart. I know that I too shall depart.

And it is only by hearing from Muhammad (PBUH) the good news of everlasting happiness and eternal life that I am saved from that severe pain and soul-searing despair and I find complete solace.

In fact, when I say: "Peace be upon you, O Prophet, and God's mercy and blessings!" in the tashahhud during the prayers,

I am both paying allegiance to him, and declaring my submission and obedience to his rank, and offering him congratulations on his duty, and expressing a sort of thanks

and response to the good news he brought of eternal happiness. All Muslims offer these greetings five times every day.}

#603

Each of these fifteen Testimonies comprise numerous testimonies, and through the tongue of miracles the Second even comprises thousands,

thus proving the profession "I testify that Muhammad is the Messenger of God" most powerfully and definitely and proclaiming its reality, value, and importance,

so that every day five times in the tashahhud the World of Islam announces it to the universe with millions of tongues.

So too, thousands of millions of believers unhesitatingly accept and affirm that the Muhammadan (PBUH) Reality, which is the basis of that profession, is the original seed of the universe, a reason for its creation, and its most perfect fruit.

And the universe's Owner (May His Glory be exalted) made that collective personality of Muhammad (PBUH) the loudest herald of the sovereignty of His dominicality;

the accurate discloser of the talisman of the universe and riddle of creation;

acaba hiç mümkün müdür ki; sinek kanadının ve bir çiçeğin tanziminden lâkayd kalmayan bu kâinat sahibinin bu derece küllî ve geniş şهادetlerine mazhar olan risalet-i Muhammediye (A.S.M.), kâinatın manevî bir güneşi olmasın.

{(Haşiye): Ben bu ihtiyarlığım ve perişanlığım içinde, Zât-ı Muhammediye'nin (A.S.M.) getirdiği erzak-ı maneviye'nin milyondan birisini hissettim.

Elimden gelse idi, milyonlar lisanla salavatlarla ona teşekkür edecektim. Şöyle ki:

Ben firaktan, zevalden çok inciniyorum. Halbuki sevdiğim dünya ve dünyeviyeler, müfarakatla beni bırakıp gidiyorlar. Ben de gideceğimi biliyorum.

Bu pek elim ve canhıraş me'yusiyete karşı, birden saadet-i ebediye ve hayat-ı bâkiye müjdesini Zât-ı Ahmediye'den (A.S.M.) işitmekle kurtuluyorum ve tam teselli buluyorum.

Hattâ teşehhüdde **اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ** dediğimde

ona hem biat, hem memuriyetine teslim ve itaat, hem vazifesini tebrik, hem bir nevi teşekkür

ve saadet-i ebediye müjdesine bir mukabeledir ki; Müslümanlar her gün beş defa bu selâmı yaparlar.}

İşte bu onbeş küllî şهادetler, her biri pek çok şهادetleri, hattâ "Üçüncü Şهادet" mu'cizat lisanıyla bin şهادeti ihtiva edip

öyle bir kat'iyetle ve kuvvetle "Eşhedü Enne Muhammederresulullah" olan davayı isbat ve tahakkukunu ve kıymetini ve ehemmiyetini ilân etmiş ki;

her gün beş defa âlem-i İslâm, yüzer milyon lisanlar ile teşehhüdde o davayı kâinata ilân ettiği gibi;

o davanın esası olan hakikat-ı Muhammediye (A.S.M.), kâinatın çekirdek-i aslîsi, bir sebep-i hilkatî ve en mükemmel meyvesi olduğunu milyarlar ehl-i iman tereddüdsüz tasdik ederek kabul etmişler.

Ve bu kâinatın sahibi (Celle Celalühü) o şahsiyet-i maneviye-i Muhammediyeyi (A.S.M.) saltanat-ı rububiyetine bir yüksek dellâlî

ve kâinat tilsimının ve hilkat muammasının bir doğru keşşafı

a shining exemplar of His favour and mercy; an eloquent tongue of His compassion and love;

the most powerful bringer of the good tidings of everlasting life and happiness in the eternal realm; and of His messengers, His final and greatest Prophet.

It may be seen from this what a great error, foolishness, and crime those people commit who do not accept a truth such as this, or attach no importance to it, and what a terrible loss they suffer.

Thus, as indicated in Part Two, Sura al-Fatiha in the ritual prayers demonstrates with decisive proofs the affirmation of Divine unity in the profession “**I testify that there is no god but God,**” which is said in the tashahhud, setting innumerable signatures to it;

so too this Third Part sets forth powerful testimonies to the reality of messengership claimed in “**I testify that Muhammad is God’s Messenger,**” again stated in the tashahhud, stamping it with innumerable confirmatory signatures.

O God! Grant him blessings and peace, and to his Family and Companions, to the number of the letters of the Qur’an, both those recited and those written. Amen.

O Most Merciful of the Merciful! In veneration of Your Most Noble Messenger (PBUH) allow us his intercession, give us success in following his Sunna, and make us neighbours to his Family and Companions in the Realm of Bliss! Amen. Amen. Amen.

Glory be unto You! We have no knowledge save that which You have taught us; indeed, You are All-Knowing, All-Wise. (Qur’an, 2:32.)

ve lütf u rahmetinin bir parlak misali ve şefkat ve muhabbetinin bir belig lisanı

ve âlem-i bâkideki hayat-ı daime ve saadet-i ebediyenin en kuvvetli müjdecisi ve elçilerinin en son ve büyüğü bir resul eylemiş.

Acaba bu mahiyetteki bir hakikata kanaat etmeyen veya ehemmiyet vermeyen, ne derece hasaret ve hata ve belâhet ve cinayet ettiği kıyas edilsin!..

İşte namazdaki Fatiha, nasıl İkinci Kısım'da işaretıyla, teşehhüdde “**Eşhedü en lâ ilahe illallah**”taki hakikat-ı tevhid davasına kat’î hüccetleri gösterir, hadsiz imzalar basar.

Bu Üçüncü Kısım'da dahi yine teşehhüdde “**Ve eşhedü enne Muhammederresulullah**”ta hakikat-ı risalet davasına kuvvetli şahidleri getirip nihayetsiz tasdik imzalarını bastırır.

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ بِعَدَدِ
حُرُوفِ الْقُرْآنِ الْمَقْرُوءَةِ وَالْمَكْتُوبَةِ آمِينَ

Yâ Erhamerrâhimîn! Bu Resul-i Ekrem'in (A.S.M.) hürmetine, bizi onun şefaatine mazhar ve sünnetinin ittibaina muvaffak ve dâr-ı saadette onun âl ü ashabına komşu eyle! Âmîn.. âmîn.. âmîn..

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ

#604

The Shining Proof Second Station

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate
And from Him do we seek help

[One of the truths contained in the last verse of Sura al-Fatiha, which indicates the comparison of the people of guidance and the straight path and the people of misguidance and rebellion,

and is the source of all the comparisons in the Risale-i Nur, is expressed also in wondrous and miraculous fashion by the verse of Sura al-Nur:

Elhüccetüzzehra'nın İkinci Makamı

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَبِهِ نَسْتَعِينُ

[Fatiha'nın âhirinde, ehl-i hidayet ve istikamet ve ehl-i dalalet ve tuğyanın müvazenesine işaret eden

ve Risale-i Nur'un bütün müvazenelerinin menbaı olan âyetin bir hakikatını Sure-i Nur'dan

God is the Light of the heavens and the earth. The parable of His light is as if there were a niche and within it a lamp; the lamp enclosed in glass; the glass as it were a brilliant star; lit from a blessed tree, an olive, neither of the east nor of the west, whose oil is well-nigh luminous, though fire scarce touched it: Light upon Light! God guides whom He will to His Light; God sets forth parables for men; and God knows all things. (Qur'an, 24:35.)

and a subsequent verse:

Or [the unbelievers' state] is like the depths of darkness in a vast deep ocean, overwhelmed with billow topped by billow, topped by [dark] clouds...(to the end of the verse)] (Qur'an, 24:40.)

It is proved in the First Ray that the first verse above, the Light Verse, contains ten allusions to the Risale-i Nur; it miraculously foretells that Qur'anic commentary.

This was the main reason the name 'Nur' (light) was given to the Risale-i Nur.

In consequence of the description in the comparison of a journey of the imagination in a section of the Twenty-Ninth Letter, of a miracle resembling that of the "Nun of Na'budu" in the word "Nur" in this extraordinary verse,

the traveller in The Supreme Sign (Âyet'ül-Kübra) questioned the whole universe and every sort of being in order to seek, find, and learn about his Creator.

He came to know Him through thirty-three ways and cogent proofs with 'the certainty of knowledge' and 'the vision of certainty.'

The untiring, insatiable traveller journeyed too with his mind, heart, and imagination through the centuries and the levels of the heavens and earth, and seeing and inspecting the whole world as a city,

#605

he mounted his reason sometimes on the wisdom of the Qur'an, sometimes on philosophy, and gazing at the most distant levels through the powerful telescope of imagination,

he saw reality as it is, and in part informed us of it in The Supreme Sign.

Now, of those many worlds and levels he entered on his journey of the imagination, which had the meaning of a comparison and was completely in conformity with reality,

we shall explain by way of example only three levels, extremely concisely, in order to illustrate the comparison at the end of Sura al-Fatiha. However, this will be only from the point of view of the power of reason.

We refer you to the Risale-i Nur for the other observations and comparisons.

The First Example is like this: The traveller, who had come into the world solely to find his Creator and become acquainted with Him, said to his reason:

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيُّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ
ilâ âhir âyeti

ve arkasında **أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرِ لَيْلٍ يَغْشِيهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ** ilâ âhir âyetiyle beraber pek acib bir tarzda o müvazeneyi mu'cizane ifade ederler.]

Birinci âyet-i nur -Birinci Şua'da isbat edilmiş ki- on işaretle Risale-i Nur'a bakıyor, mu'cizane Kur'anın o tefsirinden gaybî haber veriyor.

Ve Risale-i Nur'a Nur namı verilmesine en birinci sebep olmasından,

Yirmidokuzuncu Mektub'un bir kısmında bir seyahat-ı hayaliye temsiliinde, bu acib âyetin "Nur" kelimesinde "Nun-u Na'büdü" mu'cizesi gibi bir manevî mu'cizesinin beyanına binaen,

Âyet-ül Kübra Risalesinde dünya seyyahı, Hâlıkını aramak, bulmak, tanımak için bütün kâinattan ve enva'-ı mevcudatından sorduğu

ve otuzüç yol ile ve kat'î bürhanlarla hâlıkını **ilmelyakîn** ve **aynelyakîn** bildiği gibi;

o aynı seyyah asırlarda ve arz ve semavat tabakalarında aklıyla, kalbiyle, hayaliyle gezen yorulmaz, tok olmaz, bütün dünyayı bir şehir gibi görüp, teftiş ederek,

kâh Kur'an hikmetine, kâh felsefe hikmetine aklını bindirip geniş hayal dûrbîniyle en uzak tabakalara bakarak,

hakikatları vaki'de olduğu gibi görmüş, bizlere Âyet-ül Kübra'da kısmen haber vermiş.

İşte şimdi biz, o ayn-ı hakikat ve bir temsil manasında olan seyahat-ı hayaliyesiyle girdiği pek çok âlemler ve tabakalardan

nümune için yalnız üç tabakasını, Fatiha âhirindeki müvazenenin yalnız kuvve-i aqliye cihetinde bir misalini, gayet muhtasar beyan edeceğiz.

Sair meşhudatını ve müvazenelerini, Risale-i Nur'un müvazenelerine havale ederiz.

Birinci nümune şöyle: O, dünyaya sırf Hâlıkını tanımak, bulmak için gelen seyyah, aklına dedi:

"We have asked everything concerning our Creator and have received perfectly satisfying answers.

In order to learn about the Sun one has to ask the Sun itself,

so now we shall make a further journey in order to find and become acquainted with our Creator through the manifestations of His sacred attributes of **knowledge**, **will**, and **power**, and through His visible works, and through the manifestations of His Names." So he entered the world.

Then the people of misguidance, a second current, embarked on the ship of the earth. The traveller put on the spectacles of the science and philosophy which does not follow the wisdom of the Qur'an,

and looking in accordance with the programme of the geography that does not read the Qur'an, saw that

the earth was travelling seventy times faster than a cannon- ball, covering a twenty-thousand-year distance in one year in an orbit in the midst of the infinite void.

It had taken upon itself myriad species of wretched, helpless living beings. He realized that if it confused its way even for a minute, or if a stray star collided with it,

it would disintegrate, pouring all those wretched creatures into nothingness and non-existence.

#606

Perceiving the awesome calamity of the currents of **Not those who have received Your anger, nor those who have gone astray, (Qur'an, 1:7.)** and the suffocating darkness of **Or [the unbelievers' state] is like the depths of darkness in a vast deep ocean, (Qur'an, 24:40.)**

he exclaimed: "Alas! What have we done? Why did we board this terrible ship? Is there any way of being saved from it?"

Then smashing the spectacles of blind philosophy, he joined the current of **"Those whom You have blessed." (Qur'an, 1:7.)**

Suddenly the wisdom of the Qur'an came to his assistance. Giving to his reason a telescope which shows reality, it told him to look through it.

He looked and saw the Name of **Sustainer of the Heavens and Earth (Qur'an, 13:16.)** rising like a sun in the constellation of **It is He who has made the earth subservient to you, so traverse you its tracts, and eat of its sustenance. (Qur'an, 67:15.)**

The Sustainer had made the earth an orderly, safe ship, and filled it with living beings together with their sustenance,

"Biz, her şeyden Hâlıkımızı sorduk, güzel, tam cevap aldık.

Şimdi "Güneş'i güneşten sormak lâzım" darb-ı meseli gibi,

biz dahi Hâlıkımızı, **"İlim"** ve **"İrade"** ve **"Kudret"** gibi kudsi sıfatlarının tecellileriyle ve meşhud eserleriyle ve isimlerinin cilveleriyle tanımak, bulmak için bir seyahat daha yapacağız." diye dünyaya girdi.

Ve ikinci bir cereyan olan ehl-i dalalet gibi birden küre-i arz sefinesine bindi. Hikmet-i Kur'aniyeye tâbi' olmayan fen ve felsefe gözlüğünü taktı.

Ve Kur'an okumayan coğrafya fenninin programıyla baktı, gördü ki:

Nihayetsiz bir boşlukta, bir senede yirmidört bin senelik bir dairede, top güllesinden yetmiş defa sür'atli bir hareketle gezer.

Yüzbinler nevi bîçare, âciz zîhayatları içine almış. Eğer bir dakika yolunu şaşırsa veya bir serseri yıldıza çarpsa,

parçalanarak hadsiz fezada sukut ile, bütün o bîçare zîhayatları ademe, hiçliğe boşaltacak, dökecek diye anladı.

cereyanının dehşetli

manevî musibetini, **أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَجْرٍ لُّجِّيٍّ** in boğucu karanlığını hissederek

"Eyvah! Ne yaptık? Bu dehşetli gemiye neden bindik? Bundan kurtulmak çaresi nedir?" diye

o kör felsefenin gözlüğünü kırdı, **الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ** cereyanına girdi.

Birden hikmet-i Kur'aniye imdadına geldi, tam hakikatını gösteren bir dûrbîn aklına verdi, "Şimdi bak" dedi.

Baktı, gördü ki: **هُوَ الَّذِي رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ** ismi, **جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ دَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ**

رِزْقِهِ burcunda bir güneş gibi tulû' etti.

Zemini gayet muntazam ve selâmetli bir gemi ve zîhayatları rızıklarıyla beraber içine doldurmuş,

causing it to journey around the sun in the seas of the universe for numerous benefits and instances of wisdom, bringing the produce of the seasons to those who wished for sustenance.

Two angels called Thawr and Hut had been appointed captains of the ship, and they took it on its voyage through the magnificent dominical regions for the enjoyment of the Glorious Creator's creatures and guests.

The traveller understood that this showed the reality of "God is the Light of the heavens and the earth," making known his Creator through this Name.

With all his heart and spirit he exclaimed: "All praise be to God, the Sustainer of All the Worlds," and joined the group of "Those whom You have blessed."

The Second Sample of what the traveller saw on his journey through the worlds:

The traveller alighted from the ship of the earth and entered the world of animals and men.

He looked at that world through the spectacles of the natural science which does not receive its spirit from religion, and saw that

although those innumerable animate creatures had endless needs and were assaulted by numberless vexatious enemies and pitiless events,

their capital was only a thousandth, or even a hundred thousandth of what they needed. Their power too was perhaps a millionth of what was necessary to combat those harmful things.

Being connected to them through his intelligence and out of compassion for his fellow beings, he so pitied them in their ghastly plight,

and feeling a hellish pain was so sorry and despairing, that he regretted a thousand times over his ever having come to that wretched world.

#607

Then suddenly Qur'anic wisdom came to his assistance, and handing him the telescope of "Those whom You have blessed," it told him to look through it.

He looked and saw that through the manifestation of "God is the Light of the heavens and the earth," numerous Divine Names such as Most Merciful, All-Compassionate, Provider, Bestower, Munificent, and Preserver,

kâinat denizinde çok hikmetler ve menfaatler için seyahatla güneş etrafında gezdirip mevsimlerin mahsulâtını erzak isteyenlere getirir

ve "Sevr" ve "Hut" namlarında iki meleği o sefineye kaptan yapmış, gayet güzel ve muhteşem memleket-i Rabbaniyede Hâlık-ı Zülcelal'in mahlukat ve misafirlerini keyiflendirmek için gezdiriyor.

Ve onun ile, **لَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ** hakikatını gösterir, Hâlıkını bu ismin cilvesiyle tanıttırır diye anladı.

Bütün ruh u canıyla "Elhamdülillahi Rabb-il Âlemîn" dedi, **الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ** taifesine girdi.

O seyyahın âlemlerdeki seyahatında gördüğü nûmunelerden ikinci nûmunesi:

O seyyah, küre-i arz gemisinden çıkıp hayvanat ve insanlar âlemine girdi.

Dinden ruh almayan hikmet-i tabiiye gözlüğü ile o âleme baktı, gördü ki:

O hadsiz zîhayatların hadsiz ihtiyaçları ve onları inciten ve hırpalayan hadsiz muzır düşmanları ve merhametsiz hâdiseleri var iken,

o ihtiyaçlara karşı sermayeleri binden, belki yüzbinden ancak bir olabilir. Ve o muzır şeylere mukabil iktidarları, milyondan ancak birdir.

Bu çok dehşetli ve acınacak vaziyette, rikkat-i cinsiye ve şefkat-i nev'iye ve akıl alâkadarlığı ile onların haline o derece acıdı

ve mahzun ve me'yus ve cehennem azabı gibi elemeler alırken ve o perişan âleme girdiğine bin pişman olurken,

birden hikmet-i Kur'aniye imdadına yetiştii, **الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ** dûrbînini verdi. "Bak" dedi.

Baktı, gördü ki: **لَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ** tecellisiyle Rahman, Rahîm, Rezzak, Mün'im, Kerim, Hafız gibi çok esma-i İlahiyenin

each rose like the sun in the constellations of such verses as: **And there is no living thing but He has hold of its forelock. (Qur'an, 11:56.)** * The beasts do not carry their own sustenance; God sustains them, and you. (Qur'an, 29:60.) * And we have ennobled the sons of Adam. (Qur'an, 17:70.) * And the pious shall be in bliss. (Qur'an, 82:13.)

They filled the world of men and beasts with mercy and bounties, transforming it into a temporary Paradise.

He understood that they make known perfectly **the generous host** of this fine, instructive guest-house, which is well worth being gazed upon, and a thousand times he repeated: **"All praise be to God, the Sustainer of All the Worlds!"**

The Third Example of the hundreds of his observations during his journey:

The traveller from the world, who wanted to know his Creator through the manifestations of His Names and attributes, turned to his mind and imagination and said:

"Come! Like the spirits and angels we shall leave our bodies behind and ascend to the skies. We shall question the inhabitants of the heavens concerning our Creator."

His spirit mounted his imagination, and his mind mounted his thought, and together they rose to the heavens.

They took astronomy as their guide, and looked with the view of the philosophy which does not heed religion, and the currents of **"Those who have received Your wrath"** and **"Those who have gone astray."**

He saw thousands of heavenly bodies and fiery stars, a thousand times larger than the earth and travelling a hundred times faster than a cannon-ball, speeding one within the other, unconscious, lifeless, and aimless.

If by chance one of them had confused its way for a second, it would have collided with another unconscious globe in that boundless, empty, infinite world, causing utter confusion and chaos, like doomsday.

Whichever direction he looked, the traveller was filled with terror and bewilderment; he was sorry a thousand times over he had ascended to the skies. His mind and imagination went utterly to pieces.

#608

They declared: "Our duty is to see and point out fine truths. We resign then from observing and understanding such infernally ugly and painful things. We do not want any such thing."

Then suddenly, through the manifestation of **"God is the Light of the heavens and the earth,"** numerous Names like **"Subjugator of the sun and moon,"** and **"Sustainer of all the worlds,"**

her biri, birer güneş gibi **مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ** بِنَاصِيَتِهَا **وَكَايِنَ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا** **وَايَاكُمْ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ** gibi âyetlerin burçlarında tulû' ettiler.

O insan ve hayvan dünyasını rahmetle, ihsanla doldurup bir nevi muvakkat cennete çevirdiler.

Ve bu şâyan-ı temaşa, güzel ibretli misafirhanenin **Mihmandar-ı Kerim**ini tam bildirdiklerini bildi. Bin kerre **"Elhamdülillahi Rabb-il Âlemîn"** dedi.

Seyahatındaki yüzer müşahedatından üçüncü nümunesi:

Hâlıkını, isimlerinin ve sıfatlarının tecelli ve cilveleriyle tanımak isteyen o dünya seyyahı, akıl ve hayaline dedi ki:

"Haydi! Ruhlar ve melekler gibi biz dahi cesedimizi yerde bırakıp göklere çıkacağız. Hâlıkımızı semavattakilerden soracağız."

Ruh hayale ve akıl fikre bindiler, semaya çıktılar. Kozmoğrafya fennini kendilerine rehber ettiler.

Dini dinlemeyen bir felsefe nazarıyla, **mağdub dâllîn** cereyanlarıyla baktılar.

Gördü ki: Küre-i arzdan bin defa büyük, top güllesinden yüz defa çabuk hareket edenler içlerinde bulunan binler kütleler, ateş saçan yıldızlar, şuursuz, camid, serseri gibi birbiri içinde sür'atle gezerler.

Bir dakika bir tesadüfle biri yolunu şaşırsa; o boş ve hududsuz ve hadsiz, nihayetsiz âlemde bir şuursuz küre ile çarpmak suretinde kıyamet gibi bir herc ü merce sebep olur.

O seyyah, hangi tarafa baktı ise; dehşet ve vahşet ve hayret ve korkmak aldı, göğsü çıktığına bin pişman oldu. Akıl ve hayal bütün bütün bozuldu.

"Bizim vazifemiz güzel hakikatları görmek ve göstermek iken, böyle cehennem gibi çirkin ve azablı manaları bilmek, müşahade etmek vazifesinden istifa ediyoruz ve istemiyoruz" derken,

birden **لَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ** tecellisi ile, Hâlık-us Semavati Ve-l Arz ve **Müsahhir-üş Şemsi Ve-l Kamer** ve **Rabb-ül Âlemîn** gibi çok isimler,

each rose like suns in the constellations of verses such as: And We have adorned the lower heavens with lamps, (Qur'an, 67:5.) and Do they then not look at the heavens above them, how We have raised them and adorned them, (Qur'an, 50:6.) and Then he withdrew to the sky and formed it into seven heavens. (Qur'an, 2:29.)

They filled all the heavens with light and with angels, transforming it into a huge mosque or military encampment.

The traveller entered the current of "Those whom You have blessed." He was saved from that of "Those who have gone astray" and "Or [the unbelievers' state] is like the depths of darkness in a vast deep ocean."

He saw a magnificent land, as beautiful and well-ordered as Paradise.

Observing that on all sides its inhabitants were making known the All-Glorious Creator, the value of his mind and imagination was increased a thousandfold, and their duties advanced likewise.

Referring to the Risale-i Nur the other observations of the traveller through the universe, which are comparable with these three examples out of hundreds, together with knowledge of the **Necessarily Existent One** through the manifestations of His Names, here we suffice with these brief indications and cut a long story short.

Now, like that traveller through the world, we shall try to know the Creator of the universe through the works and manifestations of only three of His sacred **'seven attributes': knowledge, will, and power.** For details, we refer you to the Risale-i Nur.

The following piece in Arabic is the sum and substance of the Arabic Hizb al- Nuri, which I constantly recite reflectively. It expounds three of the thirty-three degrees of the phrase "God is Most Great" (Allahu Akbar).

This is followed by a sort of translation of the Arabic piece, consisting of brief indications, which opens up the way to acquiring belief in **Divine knowledge, will, and power** at the degree of **'the vision of certainty'** through pointing out their manifestations in the universe, a subject which greatly preoccupied the scholars of theology and of the tenets of belief.

Through pointing out the manifestations of knowledge, will, and power, the following indications thus open up the way to complete belief—at the degree of **knowledge of certainty**—in the **Necessarily Existent One's** existence and unity, and to the affirmation of that belief.

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا her biri birer güneş gibi

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ ve بِمَصَابِيحَ ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّيْنَهُنَّ سَبْعَ ve بَنِيَّاهَا وَزَيَّنَّاهَا

سَمَوَاتٍ gibi âyetlerin burçlarında tulû' ettiler.

Bütün semavatı nurla, meleklerle doldurdular, bir büyük câmiye ve mescide ve ordugâha çevirdiler.

O seyyah الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ cereyanına girdi.

Dâllinden, أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بُحْرٍ لُجِّيٍّ den kurtuldu.

Birden cennet gibi muntazam, güzel, muhteşem bir memleket gördü.

Her tarafta Hâlık-ı Zülcelal'i bildiriyorlar bir vaziyeti müşahedesiyle, akıl ve hayalin kıymetleri ve vazifeleri bin derece terakki etti.

İşte o seyyahın kâinattaki seyahatının yüzer nümunesinden bu mezkûr üç nümuneye kıyasen sair müşahadatını ve isimlerin cıvelleriyle **Vâcib-ül Vücud'un** marifetini Risale-i Nur'a havale edip bu pek kısa işarete iktifaen, bu pek uzun kıssayı kısa keserek

Hâlık'ımızı bildiren kudsî sıfatlardan ve **sıfât-ı seb'**asından yalnız **"İlim"** ve **"İrade"** ve **"Kudret"** gibi üç mühim sıfatların eserleriyle, tecellileriyle ve tahakkuklarının hüccetleriyle kâinat Hâlık'ını tanımağa o dünya seyyahı gibi gayet kısa işaretlerle çalışacağız. Tafsilâtını Risale-i Nur'a havale ederiz.

İşte Arabî Hizb-i Nurî'nin hülâsat-ül hülâsasından daimî, tefekkürî bir virdim ve Allahü Ekber cümlesinin otuzüç mertebesinden üç mertebeyi beyan eden

bu gelen Arabî fıkranın bir nevi tercümesi içinde kısa işaretlerle ülema-i ilm-i kelâmı ve akide ülemasını pek çok meşgul eden **ilim ve irade ve kudret-i İlahiyenin** kâinattaki cıvelleriyle, onları **aynelyakîn** iman ile tasdik ve onlarla **Vâcib-ül Vücud'un** bedahetle mevcudiyetine ve vahdaniyetine **ilmelyakîn** tasdik ile tam iman etmeye yol açan bu Arabî fıkradır:

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.
Say: "Praise be to God, Who begets no son, and has no partner in [His] dominion; nor [needs] He any to protect Him from humiliation; Yes, magnify Him for His greatness and glory!" (Qur'an, 17:111.)

God is greater than everything in respect of power and knowledge, for He is knowing of all things with all-encompassing knowledge necessary to His Essence.
(And God's is the highest similitude: like all-encompassing light is necessary to the sun.)

Nothing can be hidden from His knowledge because of the mystery of its presence and witnessing and all-encompassing luminosity; existence necessitates universality, and the light of knowledge encompasses all the world of existence. Yes, the balanced order, and regular balances, and general, purposeful wisdom, and all-embracing, particular favours, and the well-ordered decrees, and fruitful determining, and specified appointed hours of death, and the regular sustenance, and the wise skills, and the adorned solicitude, and the utterly perfect order, harmony, arrangement, proficiency, and balance, and absolute distinction with absolute ease all point to the all-encompassing knowledge of the One All-Knowing of the Unseen. Should He not know, He that created? And He is the One Who understands the finest mysteries [and] is well-acquainted [with them]. (Qur'an, 67:14.) The comparison between man's fine art, which points to his consciousness, and the fine creation of man, which points to man's Creator, is the comparison between the tiny glimmer of a fire-fly on a dark night and the splendour of the sun at full noon.

Offering a concise translation of the above, we shall make brief indications to Divine knowledge, this most important truth of belief, and refer detailed discussion of it to the Risale-i Nur.*

*{The remaining part of this treatise was written while I was suffering from a terrible illness, a result of being poisoned, such as I had never previously experienced in my life.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدَّلِيلِ وَكَبِيرُهُ تَكْبِيرًا

وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى (كَلْزُومِ الصِّيَاءِ الْمُحِيطِ :(*))
لِلشَّمْسِ) اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَةً وَعِلْمًا إِذْ هُوَ الْعَلِيمُ بِكُلِّ شَيْءٍ يَعْلَمُ مُحِيطٌ لَا زِمَ ذَاتِي

لِلذَّاتِ يَلْزُمُ الْأَشْيَاءَ لَا يُمَكِّنُ أَنْ يَنْفَكَّ عَنْهُ شَيْءٌ بِسِرِّ الْحُضُورِ وَ الشُّهُودِ وَ الْإِحَاطَةِ التَّوْرَانِيَّةِ وَ بِسِرِّ اسْتِلْزَامِ الْوُجُودِ لِلْعُمُومِيَّةِ وَ إِحَاطَةِ نُورِ الْعِلْمِ بِعَالَمِ الْوُجُودِ نَعَمْ فَالْإِنْتِظَامَاتُ الْمَوْزُونَةُ وَ الْإِتِّزَانَاتُ الْمَنْظُومَةُ وَ الْحِكْمُ الْقَصْدِيَّةُ الْعَامَّةُ وَ الْعِنَايَاتُ الْمَخْصُوصَةُ الشَّامِلَةُ وَ الْأَقْصِيَّةُ الْمُنتَظِمَةُ وَ الْأَقْدَارُ الْمُشِيرَةُ وَ الْآجَالُ الْمُعَيَّنَةُ وَ الْأَرْزَاقُ الْمُقَنَّنَةُ وَ الْإِتِّقَانَاتُ الْمُفَنَّنَةُ وَ الْإِهْتِمَامَاتُ الْمُزَيَّنَةُ وَ غَايَةُ كَمَالِ الْإِنْتِظَامِ الْإِنْسَجَامِ الْإِتِّسَاقِ الْإِتِّقَانِ الْإِتِّزَانِ الْإِمْتِيَازِ الْمُطْلَقَاتِ فِي كَمَالِ السُّهُولَةِ الْمُطْلَقَةِ دَالَّتْ عَلَى إِحَاطَةِ عِلْمِ عَلَامِ الْغُيُوبِ بِكُلِّ شَيْءٍ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ فَنِسْبَةُ دَلَالَةِ حُسْنِ صَنْعَةِ الْإِنْسَانِ عَلَى شُعُورِ الْإِنْسَانِ إِلَى نِسْبَةِ دَلَالَةِ حُسْنِ خَلْقَةِ الْإِنْسَانِ عَلَى عِلْمِ خَالِقِ الْإِنْسَانِ كَنِسْبَةِ لُمَيْعَةِ زُجْجَةِ الدُّبَيْبَةِ فِي اللَّيْلَةِ الدَّهْمَاءِ إِلَى شَعْشَعَةِ الشَّمْسِ فِي رَابِعَةِ النَّهَارِ

Gayet kısa bir nevi tercümesi içinde ilm-i İlahîye, bu pek ehemmiyetli hakikat-ı imaniyeye kısacık işaretler edip tafsilâtını Risale-i Nur'a havale ile deriz:

{(Haşiye): Bundan sonraki kısmı, bütün ömrümde görmediğim dehşetli ve semli bir hastalık içinde yazılmış.

My faults should therefore be looked on tolerantly. Husrev may modify, change, and correct any parts he considers inappropriate.}

Kusuratıma nazar-ı müsamaha ile bakılsın. Hüsrev, münasib görmediği kısmı ta'dil, tebdil, ıslah edebilir.}

#610

Yes, just as **mercy** shows itself as clearly as the sun through the wonders of sustenance and proves decisively a Most Merciful and Compassionate One behind the veil of the Unseen;

so too, through the wisdom, purposes, and fruits of order and balance in things, **knowledge**, which is mentioned in hundreds of **Qur'anic verses** and in one respect is the chief of the sacred seven attributes, displays itself like the light of the sun, making known with certainty the existence of **One Knowledgeable of All Things**.

Yes, the comparison between ordered, measured art, which points to man's consciousness and knowledge, and man's fine creation, which indicates the knowledge and wisdom of man's Creator,

resembles the comparison between the tiny glow of the fire-fly on a dark night and the encompassing light of the sun at noon.

Now, before explaining the evidences of Divine knowledge, we shall mention briefly the sacred conversation which took place during **the Prophet's Ascension**. For Muhammad's (PBUH) Ascension indicates and testifies that, through its manifestations in the universe, the sacred attribute of knowledge shows **the Most Pure and Holy One** most clearly.

When on that night he received the Divine address in God's presence, **since he had been sent as an envoy on behalf of all living beings and every sort of creature**, instead of giving the greeting (al-salam) of conscious beings, he said: "**Salutations, blessings, benedictions and supplications, and good words — all are God's,**"

thus offering to his Creator the creatures' gifts, showing the manner they make known their Sustainer through the manifestations of the attribute of knowledge.

That is, with the four words "**Salutations, blessings, benedictions and supplications, and good words**" he was alluding to the **salutations**, congratulations, worship, and **recognition** of **the One All-Knowing of the Unseen** of the four main groups of living beings which they offer through the manifestations of pre-eternal and post-eternal knowledge.

For this reason, the recitation of this sacred conversation of the Ascension in its broad meaning has become an obligatory part of the tashahhud for all Muslims.

Referring detailed exposition of that sacred conversation to the Risale-i Nur, we shall explain one meaning of it in the form of four very brief indications.

Evet nasıl ki **rahmet**, rızk-ı acaibiyle güneş gibi kendini gösterip perde-i gaybda bir Rahman-ı Rahîm'i kat'iyetle isbat ediyor;

öyle de yüzer **âyât-ı Kur'aniye**de mevki alan ve kudsî yedi sıfattan bir cihette en birincisi olan "**ilim**" dahi, nizam ve mizanın hikmetleri ve meyveleriyle güneş ziyası misillü kendini gösterdiği gibi; bir **Alîm-i Küll-i Şey**'in mevcudiyetini kat'iyetle bildirir.

Evet insanın şuuruna, ilmine delalet eden düzgün, ölçülü san'atı ile; insanın Hâlık'ının ilmine, hikmetine delalet eden hüsn-ü hilkat-i insan müvazenesi;

aynen yıldız böceğinin gecedeki ışığının lem'acığının, gündüzde güneşin ihatalı ziyasına nisbeti gibidir.

Şimdi ilm-i İlahînin delillerini beyan etmeden evvel, o kudsî sıfatın kâinatın enva'ındaki tecellileriyle **Zât-ı Akdes**'i pek zahir bir tarzda göstermesine delalet ve şehadet eden

Mi'rac-ı Muhammedî (A.S.M.) gecesinde huzur ve hitab-ı İlahîye mazhar olduğu zaman, birden **التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ** diyerek, **bütün zîhayat ve enva'-ı mahlukat** namına bir meb'us ve elçi olmasından,

bütün onların sıfat-ı ilmin cilveleriyle Rablerini bildirdikleri tarzda, selâm yerinde umum zîşuur bedeline, Hâlıkına umum zîhayatın hediyelerini takdim eder.

Yani **التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ** dört

kelimeler ile umum zîhayatın dört taifesinin ezeli, ebedi ilmin cilveleriyle **Allâm-ül Guyub**'a karşı **tahiyyelerini**, tebriklerini, ubudiyetlerini, güzel **marifetlerini** gösterdiğinden,

bu kudsî mükâleme-i mi'raciye geniş manasıyla okumak, teşehhüdde umum İslâmın farz bir vazifesi olmuş.

O kudsî mükâlemenin izahatını Risale-i Nur'a havale edip, gayet kısa dört işaretle bir manasını beyan edeceğiz:

The First is “Salutations to God” (al-tahiyyatu lillah). Briefly, its meaning is this: for example, a master craftsman invents a wonderful machine with his profound knowledge and miraculous intelligence,

and everyone who sees it applauds and congratulates the craftsman, and praising and saluting him, offers him gifts both material and immaterial.

Birincisi: التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ dır. Kısacık mealî şudur: Nasıl bir usta, pek hârika bir makineyi derin ilmi ve mu'cizekâr zekâsıyla yapsa,

o acib makineyi gören herkes, o ustayı takdîrkârane tebrik edip alkışlar ve tahsînkârane medihlerle ve ihsanlarla ona maddî, manevî hediyeler, tahiyyeler verir;

www.risaleglobal.com

The machine too, by displaying the craftsman's wondrously subtle art, and skill and knowledge, and working perfectly in exactly the way he wanted,

applauds him through the tongue of its being, in effect greeting him and offering him immaterial gifts.

In exactly the same way, all the species of living beings in the universe, together with all their individual members, are in every respect miraculous, wonderful machines,

which —like conscious beings, men, and jinn and angels, applaud and salute their Maker verbally— through the tongues of their beings and lives applaud and salute their craftsman, **the All-Glorious Maker, Who makes Himself known through the profound and subtle manifestations of His all-comprehending knowledge, which sees the relationship of everything with everything else, and knows all the things necessary for the life of each and conveys them to it at the right time.** Greeting Him, the beings declare: **"Salutations to God!"**

They worshipfully offer the price of their lives directly to their Creator, Who knows all creatures together with all their states.

On the night of the Ascension, in the name of all living creatures, Muhammad (Peace and blessings be upon him) said **"Salutations to God!"** instead of the greeting of peace **in the presence of the Necessarily Existent One**, and offered the salutations, gifts, and greetings of all those species of living beings.

Yes, just as with its order and balance, an ordinary regular machine undoubtedly shows a painstaking, skilful craftsman;

so each of the numberless living machines which fill the universe displays a thousand and one miracles of knowledge.

Whatever the comparison between the light of the sun and the feeble glow of the fire-fly, that is the comparison of the former and the brilliance with which, through the manifestations of knowledge,

the living beings testify to the necessary existence of their eternal Maker and Craftsman, and His fitness to be worshipped.

The Second Sacred Word from the Ascension is **"blessings"** (al-mubarakat).

Since according to Hadiths, the ritual prayers are the believer's ascension* and receive the manifestation of the supreme Ascension;

**{Bukhari, Salat, 39; Musnad, ii, 34, 36, 67, 129. (With the meaning of "The one who performs the prayers converses with his Sustainer.")}*

and since the traveller found in every world his Creator, the One Knowing of the Unseen, through His attribute of knowledge;

o makine dahi, o ustanın istediği tarzda tam tamına, gayet mükemmel olarak arzularını ve hârika ince san'atını ve mehare-i ilmiyesini göstermesiyle,

kendi ustasını lisan-ı hal ile alkışlar, tebrik eder, manevî tahiyyeler, hediyeler verir.

Aynen öyle de; kâinatta bütün zîhayat taifeleri, herbiri ve herbir ferdi, her tarafı mu'cizeli birer hârika makinedir ki;

ustasının **her şeyin her şey ile münasebetini gören ve her şeyin hayatına lâzım bütün şeyleri görüp tam yerinde ona yetiştiren ihatalı ilminin derin ve ince cilveleri ile kendini tanıttıran Sâni'-i Zülcelalini** hayatlarının lisan-ı halleriyle, ins ve cinn ve melek olan zîşuurların kal dilleri gibi

tahiyyelerle alkışlar ve tebriklerle **اَلتَّحِيَّاتُ لِلّٰهِ** derler.

Ve hayatlarının fiyatını doğrudan doğruya bütün mahlukatı bütün ahvalıyla bilen Hâliklarına ubudiyetkârane takdim ediyorlar ki;

Mi'rac gecesinde bütün zîhayat namına Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm, **Vâcib-ül Vücut'un huzurunda**

selâm yerinde **اَلتَّحِيَّاتُ لِلّٰهِ** deyip bütün zîhayat

taifelerinin tahiyye ve hediye ve manevî selâmlarını takdim etmiş.

Evet âdi bir muntazam makine, intizam ve mizanlı heyetiyle şeksiz bir mahir ve dikkatli ustayı gösterdiği gibi;

kâinatı dolduran hadsiz zîhayat makineler de, herbirisi binbir mu'cizat-ı ilmiyeyi gösteriyorlar.

Elbette yıldız böceğinin ışığına nisbeten güneşin ziyası derecesinde ilmin cilveleri ile

o zîhayatlar, usta ve sermedî san'atkârlarının vücub-u vücuduna ve mabudiyetine pek parlak şehadet ederler.

İkinci Kudsî Kelime-i Mi'raciye: **اَلْمُبَارَكَاتُ** dür.

Madem hadîşge namaz, mü'minin mi'racıdır ve mi'rac-ı ekberin cilvesine mazhardır.

Ve madem dünya seyyahı, her âlemde, ilim sıfatıyla Allâm-ül Guyub Hâlik'ını bulmuş;

accompanying the traveller, we shall enter the broad world of blessed things and “blessings,” which make those who behold them declare: “How great are God’s blessings!”

Like the traveller, we shall behold that world of “blessed beings” and foremost the innocent, blessed infants of beings with spirits, and the seeds of animate creatures, which are the tiny containers of the programmes of their lives,

and through studying them shall attempt to know our Creator with ‘the knowledge of certainty,’ through the miraculous, subtle manifestations of His sacred attribute of knowledge.

#612

Yes, with our own eyes we see that through the knowledge of an All-Wise and Knowledgeable One, all those innocent young and blessed minute treasures and boxes, —both altogether and singly— suddenly awaken and stir into motion, and proceed towards the aim of their creation.

They cause those who see them as they are in reality to exclaim: “May God bless these a thousand times over! What endless wonders God has willed!”

For example, all seeds, eggs, sperm, and grains have a precise order which springs from knowledge; and the order is within a perfect balance, which arises from skill;

and the balance is within a constant reordering, and the reordering is within a constant measuring and balancing;

and the measuring and balancing are within a distinguishing and nurturing, each possessing marks intentionally distinguishing it from its fellows;

and this distinguishing and nurturing are within an artful decorating and adorning;

and this adorning is within the giving of wise, appropriate, perfect forms and members;

and this giving of form is together with differences in the flesh and edible parts of those creatures and fruits, for the purpose of generously gratifying the tastes of those desiring sustenance;

and this is within miraculous embroideries and adornments which reflect knowledge and are all different;

and this is together with pleasing smells and delicious tastes which are all different.

Thus, through the unfolding and development of all these forms with perfect orderliness and distinction, and while being different, without fault or error in absolute profusion, and with absolute speed and over an infinite area, and with this wondrous situation continuing throughout the seasons;

biz dahi o seyyahla beraber, mübareklerin ve görenlere bârekâllah dedirtenlerin ve " الْمُبَارَكَات "nün geniş âlemine girip

bütün zîruhun masum, mübarek yavrularını ve bütün zîhayatın mukadderat ve proğramlarının kutucukları olan tohum ve çekirdekleri başta olarak o mübarekât âlemini temaşa

ve mütalaa ile kudsî sıfat-ı ilmin mu'cizatlı, ince cilveleriyle Hâlık'ımızı ilmelyakîn ile bilmeğe o seyyah gibi çalışacağız:

Evet gözümüzle görüyoruz ki; bütün o masum yavrucuklar ve o mübarek mahzencikler, sandıkçıklar; bir Alîm-i Hakîm'in ilmiyle hem umumu, hem her bir ferdi, birden bir uyanmak ve gaye-i hilkatine yürümek için bir hareket alırlar.

Hakikat nazarıyla bakanlara "Bin Bârekâllah! Yüzbin Mâşâallah!" dedirtirler.

Evet meselâ: Nutfeler, yumurtalar, tohumlar, çekirdekler her biri birden ilimden gelen bir ince nizam ve o nizam, meharettten gelen tam bir mizan içinde;

o mizan, yeni bir tanzim; o ise, taze bir ölçü ve tevzin içinde;

o dahi, bir temyiz ve terbiye ve müteşabih emsalinden kasdî farika alâmetleri içinde;

o da, san'atlı bir tezyin ve süslemek içinde;

bu dahi hakîmane, lâıyk, mükemmel cihazat ve tasvir içinde;

bu ise kerimane, rızık isteyenlerin zevklerini memnun etmek için, o mahlukların ve meyvelerin etleri ve yenilen kısımları ihtilaf içinde;

bu ise, âlimane, mu'cizane, ayrı ayrı nakışlar, zînetler içinde;

bu da, ayrı ayrı güzel, hoş kokular ve lezzetli tatlar içinde ki;

kemal-i intizam içinde, birbirinden mütemayiz, ayrı iken kesret ve sür'at ve vüs'at-i mutlaka içinde sehivsiz hatasız, bütün onların suretlerinin inkişâfları ve her mevsimde o hârika halin devamı içinde

all those blessed beings, singly and altogether, demonstrate visibly through the above fifteen tongues the marvels of their Craftsman's skills and His miraculous knowledge,

making known as clearly as the sun the One All-Knowing of the Unseen, their Necessarily Existent Maker.

It was because of this truly brilliant and extensive testimony of theirs and congratulations of their Maker, that

on the night of the Ascension when speaking on behalf of all creatures, Muhammad (PBUH) used the word "blessings" instead of the greeting of peace.

The Third Word is "benedictions" (al-salawat).

This sacred word, which was spoken during the supreme Ascension of Muhammad (PBUH), hundreds of millions of believers offer to the Divine Court every day at least ten times in the tashahhud during the obligatory prayers, which are the believers' ascension. They proclaim it to the universe.

#613

Since all the truths of the Ascension have been proved in the Thirty-First Word in most powerful and decisive fashion, even to obdurate, atheist deniers, which it in part addresses,

for the proofs and details we refer you to that Word, and here, extremely concisely,

we shall take a look at the strange world of the various sorts of conscious beings and beings with spirits, which illustrates the broad meaning of this Third Word of the Ascension.

We shall also try to understand by means of the manifestation of His pre-eternal knowledge, the perfect mercy and compassion of our Creator, and the vastness of His power and all-encompassing will, within His existence and unity.

Yes, we see in this world that even if not consciously and with their minds, by nature all beings with spirits feel and perceive that

despite their boundless impotence and weakness, they have innumerable enemies and things detrimental to them,

and despite their infinite want and need, they have endless needs and desires.

Since their power and capital are insufficient to meet even a thousandth of these, they cry out and weep with all their strength, and by their nature implore and entreat.

bütün o mübareklerin herbiri ve beraber, bu mezkûr onbeş dil ile ustalarının hârika meharetinini ve mu'cizatlı ilmini göze gösterip

Allâm-ül Guyub, Vâcib-ül Vücud Sâni'lerini güneş gibi bildiriyorlar.

İşte bu pek geniş ve parlak şهادetleri ve Sâni'ini tebrikleri içindir ki,

Mi'rac Gecesinde bütün mahlukat hesabına konuşan Zât-ı Muhammediye (A.S.M.) الْمُبَارَكَاتُ kelimesini selâm yerinde demiş.

Üçüncü Kelime: الصَّلَوَاتُ dür ki;

hem umumî Mi'rac-ı Ekber-i Muhammedî'de (A.S.M.) hem her mü'minin hususî mi'racı olan namaz teşehhüdünde, her gün hiç olmazsa on defa, yüz milyonlar ehl-i iman, o kudsî kelimeyi, Peygamber'in (A.S.M.) tebaiyetiyle dergâh-ı İlahîye takdim edip kâinatta ilân ederler.

Mi'racı dair Otuzbirinci Söz, Mi'racın bütün hakikatlarını - bir muhatab ittihaz ettiği muannid, mülhid, münkirlere karşı dahi- gayet kat'î ve kuvvetli bir surette isbat ettiğine binaen,

tafsilâtını ve hüccetlerini ona havale ederek gayet muhtasar bir işaretle

bu Üçüncü Kelime-i Mi'raciye'nin geniş manasını gösteren zîruh, zîşuur taifelerinin acib âlemine bakıp,

ilm-i ezelinin cilveleriyle Hâlık'ımızın vahdet ve mevcudiyeti içinde kemal-i rahmaniyetini ve rahîmiyetini ve azamet-i kudret ve şümül-ü iradetini bilmeğe çalışacağız:

Evet, bu âlemde görüyoruz ki: Bu zîruhlara, şuuren ve aklen olmasa da hissen, fîrâten hissediyorlar ki;

Her biri, hadsiz bir acz ve za'f içinde, hadsiz düşmanları ve incitenleri var

ve hadsiz bir fakr ve ihtiyaç içinde, hadsiz hacatı ve matlubları var.

İktidarı ve sermayesi binden birine kâfi gelmediğinden, bütün kuvvetiyle bağırır ve ağlar; manen, fîrâten yalvarır;

Each with its own particular voice and tongue offers supplications, entreaties, prayers of a sort, and benedictions to One All-Knowing and All-Powerful. Then while seeking refuge His Court, we see that

suddenly an All-Wise and Powerful One Who is Absolutely Knowing and perceives all the needs of those crying out, understands their complaints and plight, and hears their innate petitions and supplications,

comes to their assistance and does all that they wish. He transforms their weeping into smiles and their cries into thanks.

This wise, knowing, compassionate assistance makes known in truly brilliant fashion through the manifestations of knowledge and mercy, an Assisting Answerer of Prayer, a Munificent and Compassionate One.

During the Supreme Ascension, Muhammad (Peace and blessings be upon him), and during the prayers, the lesser ascension, his community, all declare “Benedictions and supplications, and good words—all are God’s,” which has the meaning of offering specifically to Him all the benedictions and worship of the world of beings with spirits.

The Fourth Sacred Word is “Good words—all are God’s!” (al-tayyibat lillah).

Since many of the truths of the Risale-i Nur have been imparted to me while reciting the tesbihat following the prayers,

quite simply I have been driven involuntarily to explain by means of brief indications the truths associated with both Sura al-Fatiha, and the words of the tashahhud.

#614

The sacred word “good words,” which was spoken during Muhammad’s (PBUH) Ascension,

refers to the good words and deeds and worship of those with knowledge of God and the believers, and of men, jinn, angels, and spirit beings, who possess universal consciousness, with which they beautify the universe.

They look to the world of beauties, and understand fully the infinite beauties of the eternal Absolutely Beauteous One and the perpetual beauties of His Names, which adorn the universe,

and they respond to them with passion and ardour and universal worship.

This word refers to the endless good words they utter to their Creator through the fragrant odours of their shining belief, extensive knowledge of Him, and praise and laudation.

Since good words in this meaning were spoken during the Ascension, every day without wearying the whole Umma repeats that sacred word in the tashahhud.

kendine mahsus sesiyle, lisanıyla dualar, niyazlar, bir nevi namazlar, salavatlar ile bir Alîm-i Kadîr dergâhına iltica ederken birden görüyoruz ki;

o bağırانların her işini, her ihtiyacını bilen ve her derdini ve zararını anlayıp yalvarmasını, fıtrî duasını işiten Alîm-i Mutlak bir Kadîr-i Hakîm,

imdadlarına yetişir, bütün istediklerini yapar. Ağlamalarını gülmeğe, bağırانlarını teşekkürlere çevirir.

Bu hakîmane, alîmane, rahîmane yardım, pek parlak bir tarzda ilim ve rahmetin cilveleriyle bir Mücîb-i Mugîs, bir Rahîm-i Kerim’i bildirip

o zîruh âleminin bütün salavat ve ubudiyetlerini ona takdim ve tahsis eder manasıyla, Mi’rac-ı Ekber’de Muhammed Aleyhissalâtu Vesselâm ve mi’rac-ı asgar olan namazlarda onun ümmeti الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ der.

Dördüncü Kelime-i Kudsîye: الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ dir.

Risale-i Nur’un çok hakikatları namaz tesbihatında ihtar edilmesi hikmetiyle;

hem Fatiha’nın, hem teşehhüdün kelimelerinin hakikatlarını kısa işaretlerle beyan etmeğe âdetâ ihtiyarsız sevkedildim.

İşte Mi’rac-ı Muhammedî’de (A.S.M.) denilen الطَّيِّبَاتُ kelime-i kudsîyesi;

ehl-i marifet ve iman ve küllî şuur sahibi olan ins ve cinn ve melek ve ruhanîlerin, kâinatı güzel tayyibeleri ve haseneleri ve ubudiyetleriyle güzelleştiren

ve güzellerin âlemine bakan ve sermedî Cemil-i Mutlak’ın hadsiz cernal ve güzelliklerini ve kâinatı süsleyen isimlerinin daimî güzelliklerini tam bilen

ve aşk u şevkle küllî ubudiyetler ile mukabele eden

ve parlak iman ve geniş marifetler ve medh ü senaların revai-i tayyibe ve hoş kokularıyla Hâlîk’larına karşı

o hadsiz tayyibatlar manasıyla Mi’racda söylenmiş sırrıyla; teşehhüde bütün ümmet, her gün usanmadan o kudsî kelime-i tayyibeyi tekrar ederler.

Yes, the universe is the mirror of an infinite, sempiternal beauty and loveliness, and consists of manifestations of it.

All the beauties and perfections of the universe come from that eternal beauty and become beautiful through their connection with it, and increase in value.

The universe would otherwise be a ruin, a house of sorrows, a place of utter confusion.

Their connection with that beauty is understood through the knowledge and affirmation of men, angels, and spirit beings, who are the heralds and announcers of the sovereignty of the Godhead.

It was even imparted to me that **there is a strong possibility that in order to broadcast everywhere the beautiful, sweet praise and laudation of those heralds and their extolling the One they worship, and to send them up to the Sublime Throne and present those good words at the Divine Court**, the element of the air has been given a truly strange and wondrous state whereby its particles, like soldiers under orders, are miniscule tongues and ears.

Thus, just as through their belief and their worship, men and the angels make known the All-Glorious All-Worshipped One;

so through making each of those announcers a microcosm connected to the whole universe through the comprehensive capacities, wondrous faculties, and subtleties of knowledge He has given them, that All-Glorious and Wise One makes Himself known in brilliant fashion.

For example, He shows Himself as clearly as the sun by creating numerous wonderful machines in a space the size of a walnut in man's tiny head such as his faculties of memory, imagination, and thought, and by making his memory into a large library.*

***{My severe illness does not permit me to continue; this is only a source and assistant to Husrev's duty of translation.}**

We shall now allude to a very brief meaning of the Arabic piece mentioned above **which points out universal proofs of all-encompassing knowledge, comprises innumerable proofs, bringing them together and making them one extensive proof**, and demonstrates all-encompassing knowledge through fifteen evidences. We shall give a sort of translation of the piece.

#615

The First of Fifteen Evidences: “The balanced order”

The measured regularity and balanced order observed in all creatures testify to an all-encompassing knowledge.

Evet bu kâinat, nihayetsiz bir hüsn ü cemal-i sermedînin âyinesi ve cilveleri

ve kâinattaki bütün cemal ve kemal ve güzellikler, o sermedî hüsünden gelir ve ona intisabla güzelleşir, kıymeti yükselir.

Yoksa karmakarışık bir virane, bir hüzüngâh olur.

Ve o intisab ise, saltanat-ı uluhiyetin dellâlları ve ilâncıları olan ins ve melek ve ruhanîlerin marifet ve tasdikleriyle anlaşılır.

Hattâ o dellâlların güzel ve tatlı hamdlerini ve senalarını ve mabuduna medihlerini ve onların kelimelerini her tarafa neşir ve arş-ı a'zamın canibine sevk etmek için hava unsurunun zerrelere emirber neferler, küçücük diller ve kulaklar gibi o güzel kelimeleri dergâh-ı uluhiyete takdim etmek için o pek hârika vaziyet-i acibe havaya verildiğine **kuvvetli bir ihtimal var** diye kalbime geldi.

İşte ins ve melek, nasıl ki imanları ve ubudiyetleriyle Mabud-u Zülcelal'i bildiriyorlar;

öyle de: O Hakîm-i Zülcelal dahi o ilâncılara verdiği çok câmi' istidadlarla, pek hârika cihazlarla ve dekaik-i ilmiyeleriyle her birisini bütün kâinatla alâkadar bir küçük kâinat hükmüne getirmekle kendini pek parlak bir tarzda bildiriyor.

Meselâ: İnsanın küçücük kafasında ceviz kadar bir yerde kuvve-i hâfıza, kuvve-i hayaliye, kuvve-i müfekkire gibi müteaddid, acib makineleri yaratmak ve kuvve-i hâfızayı bir büyük kütüphane hükmüne getirmekle ilm-i ezelinin cilvesiyle güneş gibi kendini gösteriyor.

{(*)}: Pek şiddetli hastalığım müsaade etmiyor. Hüsrev'in tercüme vazifesine yalnız bir me'haz ve yardımdır.}

Şimdi sâbıkan zikredilen ve **ilm-i muhitin küllî hüccetlerine işaret eden ve bir geniş hüccet olarak hadsiz bürhanları ihtiva eden** ve onbeş delil ile ilm-i muhiti gösteren Arabî parçanın gayet kısa bir mealine ve bir nevi tercümesine işaret ederiz.

Onbeş Delilden Birincisi: فَالْإِنِّتْظَامَاتُ الْمَوْزُونَةُ dir.

Yani: Bütün mahlukatta müşahede edilen ölçülü düzgünlük, mizanlı intizam; ihatalı bir ilme şahadet eder.

Yes, there being in all things—from the universe, which resembles an orderly palace, and the solar system, and the page of the air, whose particles display an astonishing order in the broadcasting of words and sounds, and the face of the earth, which every spring with perfect order and regularity raises three hundred thousand different species, to the members, cells, particles, and bodily systems of all living beings—a balanced order and perfect regularity, which are the works of a profound, comprehensive, unfailing knowledge, means that they testify in extremely clear and decisive manner to an all-encompassing knowledge.

The Second Evidence: “And regular balance”

In all the creatures in the universe, particular, universal, from the planets to the red and white corpuscles in blood, in everything, there is an exceedingly orderly measure and appropriate balance which point self-evidently to an all-encompassing knowledge and testify to it decisively.

Yes, we see for instance that the members and bodily systems of a fly or human being, and even the cells of the body and red and white corpuscles in the blood,

are placed with so sensitive a balance and fine a measure,

and they are so fitting and suitable for each other, and their mutual proportion with the other members of the body is so orderly, and they are in such harmony with them, that

it is in no way possible that one lacking infinite knowledge could have given them those situations.

Similarly, a balance so perfect and measure so regular and unfailing govern in all living creatures and sorts of creatures from minute particles to the planets of the solar system that they prove conclusively an all-encompassing knowledge and testify to it with complete clarity.

This means that all the evidences for knowledge are evidences also for the existence of the All-Knowing One.

Since it is impossible and precluded that there should be an attribute without the one it qualifies, all the proofs of knowledge form a powerful and completely certain supreme proof of the Pre-Eternal All-Knowing One’s necessary existence.

The Third Evidence: “And the general, purposeful wisdom”

In all the creativity and activity in the universe, and in all the changes, raising to life, employing in duties and discharging from them, all creatures and all species of creatures have functions, uses, and purposes which are so intentional and knowing that they leave no room for chance.

Evet muntazam bir saray gibi kâinattan ve manzume-i şemsiyeden ve kelimeler ve seslerin neşrinde zerreleri medar-ı hayret bir intizam gösteren hava sahifesinden ve üçyüzbin ayrı ayrı neveleri her baharda bir intizam-ı ekmel içinde yetiştiren zemin yüzünden tut, tâ herbir zihayâtın vücudundaki a'za ve cihazat ve hüceyrat ve zerrelere kadar derin, ihatalı, şaşırmaz bir ilmin eseri olan mizanî düzgünlük ve tam intizam bulunması; gayet zahir ve kat'î bir surette ihatalı bir ilme delalet ve şehadet eder demektir.

İkinci Delil: وَالْإِتِّزَانَاتُ الْمَنْظُومَةُ dir.

Yani: Bütün kâinattaki masnuatta -cüz'î, küllî- seyyarattan tâ kandaki küreyvat-ı hamra ve beyzaya kadar her şeyde gayet düzgün bir ölçü, mütenasib bir mizan bulunması; bedahetle muhit bir ilme delalet ve kat'î şehadet eder.

Evet, görüyoruz ki: Meselâ bir sineğin, bir insanın a'zaları ve cihazatı, hattâ cesedinin hüceyratı ve kanındaki kırmızı ve beyaz kürecikleri

o derece hassas bir mizan ve ince bir ölçü ile yerleştirilmiş

ve o derece birbirine münasib ve uygun ve cesedin sair a'zalarında öyle muntazam bir tenasüb var ki;

nihayetsiz bir ilme mâlik olmayan, o vaziyeti onlara vermesi hiçbir cihette imkânı yok.

İşte aynen bütün zihayat ve enva'-ı mahlukat, zerrattan tâ manzume-i şemsiyedeki seyyarata kadar; öyle tam bir müvazene ve zerre kadar şaşırmaz bir düzgün ölçü hükmetmesi, ihatalı bir ilme kat'î delalet ve parlak şehadet eder.

Demek ilmin her delili, Zât-ı Alîm'in mevcudiyetine dahi delildir.

Sıfat mevsufsuz olması muhal ve imkânsız olmasından, bütün hüccetleri Alîm-i Ezelî'nin vücub-u vücuduna kuvvetli ve gayet kat'î bir hüccet-i kübradır.

Üçüncü Delil: وَالْحِكْمُ الْقَصْدِيَّةُ الْعَامَّةُ dir.

Yani: Bütün kâinattaki hallakîyet ve faaliyette ve tebeddülât ve ihya ve tanzifat ve terhisatta bütün masnuatın herbiri ve herbir taifenin tesadüf imkânı olmayan öyle kasdî ve bilerek takılan hikmetleri ve faideleri ve vazifeleri var

We see that with respect to creation one who does not possess all-encompassing knowledge could in no way lay claim to any of them.

For example, although it is only a piece of flesh, together with its two main functions, the tongue, which is one of man's hundred members —man being only one of innumerable animate creatures— is the means to hundreds of instances of wisdom, results, fruits, and uses.

Its functions of tasting foods, recognizing all their different savours, informing the body and the stomach, being an exacting inspector of the kitchens of Divine mercy,

and an accurate interpreter and telephone exchange for the heart, spirit, and mind in the function of speech all point in most brilliant and decisive manner to all-encompassing knowledge.

If through its purposes and fruits a single tongue furnishes such evidence, innumerable tongues and innumerable living beings, infinite creatures,

point to and testify to an infinite knowledge with the clarity and certainty of the noonday sun.

They proclaim that there is nothing at all outside the bounds of the knowledge of the One All Knowing of the Unseen, or outside His wisdom and will.

The Fourth Evidence: “And all-embracing, particular favours”

The favours and instances of compassion and protection bestowed on all living creatures in the world of conscious beings, on every species and individual, particularly and appropriately,

point self-evidently to an all-encompassing knowledge, and offer innumerable testimonies to the necessary existence of One Gracious and All-Knowing Who knows those who receive the favours and their needs.

NOTE: The explanation of the words of the Arabic piece, which is the summary and essence of the Risale-i Nur,

indicates the truths which the Risale-i Nur —being distilled from the Qur'an— has taken from the flashes of Qur'anic verses, and particularly the proofs and evidences for knowledge, will, and power.

For the Risale-i Nur expounds the scholarly proofs which the Arabic words indicate.

This means that rather than being elucidations, explanations, and translations of those Arabic words, each of these scholarly proofs explains an indication and fine point made by numerous Qur'anic verses.

To return to our main question. Yes, with our own eyes we see that there is **an All-Knowing and Compassionate One** Who knows us and all beings with spirits, and knowing them, protects them, and knows all their needs and complaints, and knowing them comes to their assistance with His favours.

ve görüyoruz ki; ihatalı bir ilmi bulunmayan, hiçbir cihette, hiçbirisine icad noktasında sahip çıkamaz.

Meselâ: Hadsiz zîhayattan bir insanın yüz cihazatından bir tek cihazı olan lisanı; bir et parçası iken, iki büyük vazifesiyle yüzer hikmetlere, neticelere, meyvelere, faidelere âlet oluyor.

Taamların zevkindeki vazifesi, ayrı ayrı bütün tatları bilerek cesede, mideye haber vermek ve rahmet-i İlahiyenin matbahlarına dikkatli bir müfettiş olmak

ve kelimeler vazifesinde kalbe ve ruha ve dimağa tam bir tercüman ve santral olmak; elbette gayet parlak ve kat'î bir surette ihatalı ilme delalet ve şehadet eder.

Bir tek dil, hikmetleri ve meyveleriyle böyle delalet etse; hadsiz lisanlar ve hadsiz zîhayatlar, nihayetsiz masnuat,

güneş zuhurunda ve gündüz kat'iyetinde nihayetsiz bir ilme delalet ve şehadet

ve Allâm-ül Guyub'un daire-i ilminden ve hikmetinden ve meşietinden hariç hiçbir şey yoktur diye ilân ederler.

Dördüncü Delil: العِنَايَاتُ الْمَخْصُوصَةُ الشَّامِلَةُ dir.

Yani: Bütün zîhayat, zîşuur âleminde, her nev'e ve her ferde, hususî ve ona münasib ve umuma şamil inayetler, şefkatler, himayetler;

bedahet derecesinde ihatalı bir ilme delalet ve o inayetlere mazhar olanları ve ihtiyaçlarını bilen bir alîm-i inayetskârın vücub-u vücuduna hadsiz şehadetler eder, demektir.

İHTAR: Risale-i Nur'un hülâsat-ül hülâsasının zübdesi olan arabî fıkradaki kelimelerin izahı ise;

Kur'andan tereşşuh eden Risale-i Nur'un âyât-ı Kur'anîyenin lemaatından aldığı hakikatlara, hususan "İlim" ve "İrade"ye ve "Kudret"e dair delillere ve hüccetlere işaretir ki;

bu Arabî kelimelerin işaret ettikleri o ilmî deliller, ehemmiyetle tefsir ediliyor.

Demek herbiri, çok âyâtın birer işaret ve birer nüktesini beyan etmektedir. Yoksa o Arabî kelimelerin tefsiri ve beyanı ve tercümesi değildir.

Sadede dönüyoruz. Evet gözümüzle görüyoruz ki; bizleri ve bütün zîruhları bilir ve bilerek şefkatle himaye eder ve ihtiyacını ve her derdini bilir ve bilerek inayetiyle imdadına yetişir **bir Alîm-i Rahîm** var.

One out of numberless examples; the general and particular favours bestowed on man as sustenance, medicines, and the minerals he needs

point most clearly to an all-encompassing knowledge, offering testimonies to a Most Merciful and Compassionate One to the number of foods, medicines, and minerals.

#617

Yes, wise and purposive works like the feeding of man, and particularly of the helpless and infants, and especially their conveying from the kitchen of the stomach the nutrients necessary for all their members and even their cells,

and the mountains being pharmacies and stores of all the minerals necessary for man, could only occur through an all-encompassing knowledge.

Aimless chance, blind force, deaf nature, and lifeless, unconscious causes and the simple, overwhelming elements

could in no way interfere in this feeding, administering, preservation, and planning, which is knowing, percipient, wise, compassionate, and gracious.

Apparent causes such as those are merely employed and utilized within the bounds of the knowledge and wisdom of One possessing absolute knowledge, and at His command and with His permission, as a veil to the dignity of Divine power.

The Fifth and Sixth Evidences: 'And the regular decrees and fruitful determining'

The forms and proportions of all things, particularly plants, trees, animals, and men

have been cut out with skilful art according to the principles of Divine decree and determining, which are two sorts of pre-eternal knowledge,

sewn in a way entirely appropriate to the stature of each, and clothed on them perfectly. Each is given most well-ordered, regular, and wise shapes.

These singly and all together point to an infinite knowledge and testify to their number to an All-Knowing Maker.

Yes, out of innumerable examples, we look at only a single tree and a human individual, and we see that

both outwardly and inwardly the fruit-bearing tree and multi-membered man have been delimited by unseen compasses and a subtle pen of knowledge,

Hadsiz misallerinden birisi: İnsanın rızık ve ilâç ve muhtaç olduğu madenler cihetinde gelen hususî ve umumî inayetler,

pek zahir bir surette bir ilm-i muhiti gösterir ve bir Rahman-ı Rahîm'e rızık, ilâç, madenlerin adedince şehadetler ederler.

Evet insanın hususan âcizlerin ve yavruların iâşeleri ve bilhâssa mide matbahından cesedin rızık isteyen a'zalarına, hattâ hüceyrelerine herbirine münasib rızıkını yetiştirmeleri

ve dağlar bir eczahane ve insana lâzım bütün madenlerin bir anbarı olmaları gibi hakîmane işler, gayet ihatalı bir ilim ile olabilir.

Serseri tesadüf, kör kuvvet, sağır tabiat, camid, şuursuz esbab, basit, istilâcı unsurlar;

hiçbir cihette bu alîmane, basîrane, hakîmane, merhametkârane, inayetperverane olan iâşe ve idare ve himayet ve tedbire karışamazlar.

Yalnız o zahîrî esbab; Alîm-i Mutlak'ın emriyle, izniyle, ilim ve hikmeti dairesinde bir perde-i izzet-i kudret-i İlahiye olarak istimal ve istihdam edilmeleri var.

Beşinci ve Altıncı Delil: وَالْأَفْضِيَّةُ الْمُنْتَظَمَةُ

وَالْأَقْدَارُ الْمُثْمِرَةُ dir.

Yani: Her şeyin, hususan nebatat ve eşcar ve hayvanat ve insanların şekilleri ve mikdarları,

ilm-i ezelînin iki nev'i olan kaza ve kaderin düsturlarıyla san'atkârane biçilmiş

ve herbirinin kametine göre tam münasib dikilmiş, mükemmel giydirilmiş, gayet muntazam birer hikmetli şekil verilmiş.

Onlar, herbiri ve beraber, bir nihayetsiz ilme delalet ve bir Sâni'-i Alîm'e adedlerince şehadet ederler demektir.

Evet meselâ nümune olarak hadsiz misallerinden yalnız tek bir ağaç ve bir ferd-i insana bakıyoruz, görüyoruz ki:

Bu meyveli ağaç, o çok cihazatlı insan; hiçbir ressam tam taklidini yapamayacak derecede zahiri ve bâtını, dış ve içi öyle bir gaybî pergârla ve ince bir ilmin kalemiyle hududları çizilmiş

and that each of their members have been given perfectly ordered fitting forms so that they may produce the required fruits and results and perform the duties of their natures.

As for this, since it could occur only through infinite knowledge, they testify to the number of plants and animals to the necessary existence and boundless knowledge of a **Maker and Giver of Form**, an **All-Knowing Determiner** Who knows the relationships of everything with everything else and keeps these in view, and knows the definition through the compasses and pen of the decree and determining of pre-eternal knowledge of the outsides and insides of their fellow-men and fellow-trees and their species, and of their measured proportions and form, and they testify to the One Who does this.

#618

The Seventh and Eighth Evidences: ‘And the specified appointed hour of death and fixed, regular sustenance’

Superficially, the appointed hour and sustenance appear to be unknown and unspecified, but for an important instance of wisdom

under the veil of vagueness, the appointed hour is determined and specified on the page of every living being’s destiny in the notebook of pre-eternal Divine decree and determining; it can be neither brought forward nor delayed.

There are numerous evidences that the sustenance of every living being is also appointed and determined and inscribed on the tablets of decree and determining.

For example, a huge tree leaving behind when it dies its seed, which is its spirit of a sort, to continue its duties in its place, and this occurring through the wise law of an All-Knowing Preserver;

and milk, the sustenance of infants and young, flowing forth from breasts, and its appearing from between blood and excrement, and pouring into their mouths pure and clean without being polluted;

reject decisively the possibility of chance and shows clearly that they occur through the compassionate law of an All-Knowing and Compassionate Provider.

You can make an analogy with these two small examples for all living creatures and beings with spirits.

This means that in reality both the appointed hour of death is specified and determined, and each person’s sustenance has been determined and recorded in the notebook of his destiny.

But for most important instances of wisdom, both the appointed hour and sustenance are concealed behind the veil of the Unseen, and appear to be to be vague, unspecified, and apparently bound to coincidence.

ve tam intizamla her a'zasına münasib suret verilmiş ki, meyve ve neticelerine ve vazife-i fıtratlarına yetişsin.

Bu ise nihayetsiz bir ilim ile olabilmesi cihetiyle **her şeyin her şeyle münasebetini bilip ve nazara alan ve bu ağaç ve bu insanın bütün emsallerini ve nevilerini ilm-i ezelîsinin kaza ve kader pergâr ve kalemiyle dış ve iç mikdarlarını ve suretlerini hakîmane yapılmasını bilerek işleyen bir Sâni'-i Musavvir**, bir **Alîm-i Mukaddir**'in hadsiz ilmine ve vücub-u vücuduna nebatat ve hayvanat adedince şehadet ederler demektir.

Yedinci, Sekizinci Delil: وَالْأَجَالَ الْمُعَيَّنَةُ وَالْأَرْزَاقُ الْمُقَنَّنَةُ dir.

Yani: Ehemmiyetli bir hikmet için, zahir nazarda mübhem ve gayr-ı muayyen tevehhüm edilen eceller ve rızıklar,

ibham perdesi altında kaza ve kader-i ezelînin defterinde mukadderat-ı hayatiye sahifesinde her zîhayatın eceli mukadder ve muayyendir; tekaddüm, teahhur etmez.

Ve her zîruhun rızkı tayin ve tahsis edilip kaza ve kader levhasında yazıldığına hadsiz deliller var.

Meselâ: Koca bir ağacın ölmesi, onun bir nevi ruhu olan çekirdeğini onun yerinde vazife görmek için bırakması, bir Alîm-i Hafız'ın hikmetli kanunuyla olması

ve bir yavrunun rızkı olan süt memelerden gelmesi ve kan ve fişkı içinden çıkıp hiç bulaşmadan safi, temiz olarak ağzına akması,

tesadüf ihtimalini kat'î bir surette red ve bir Rezzak-ı Alîm-i Rahîm'in şefkatli düsturuyla olduğunu gayet kat'î gösteriyor.

Bu iki cüz'î misale bütün zîhayat, zîruh kıyas edilsin.

Demek hakikatta hem ecel muayyen ve mukadderdir, hem rızık herkese göre bir taayyün içinde mukadderat defterinde kaydedilmiştir.

Fakat gayet mühim bir hikmet için hem ecel, hem rızık perde-i gaybda ve mübhem ve gayr-ı muayyen ve zahiren tesadüfe bağlı gibi görünüyor.

For if the appointed hour had been specified like the setting of the sun, the first half of life would be passed in absolute heedlessness and be lost by not working for the hereafter,

and the second half would be passed in ghastly terror, as one was as though every day taking one more step towards the gallows of death, exacerbating the calamity of death a hundredfold.

For which reason the calamities one suffers, and the resurrection of the dead, which is the world's appointed hour of death, have mercifully been left in concealment in the Unseen.

As for sustenance, since after life itself it is the greatest treasury of bounties, and the richest source of thanks and praise, and the most comprehensive mine of worship, supplication, and entreaty,

it has apparently been left vague and shown to be tied to chance. For in this way the door of seeking sustenance through the intercession of continuously seeking refuge at the Divine Court, and pleading and beseeching, and praise and thanks, is not closed.

For if it had been clearly specified, its nature would have been altogether changed. The doors of thankful, grateful supplications and entreaties, indeed of humble worship, would have been closed.

#619

The Ninth and Tenth Evidences: 'And the regular excellence and careful adornment'

All the beautiful creatures which display the manifestations of an eternal beauty and loveliness especially in the spring on the face of the earth,

for instance the flowers, fruits, small birds and flies, and especially the gilded, sparkling flying insects

— in their creation, forms, and members are such a miraculous skill and precision, such a wonderful art, mastery, and excellence,

and all sorts of shapes and tiny machines which show their craftsman's wondrous proficiency, that they point decisively to a truly comprehensive knowledge,

and —let there be no mistake in the expression— an extremely skilful, scientific innate knowledge,

and testify that it is impossible that aimless chance and unconscious, confused causes could interfere.

Eğer ecel güneşin gurubu gibi muayyen olsa idi; yarı ömür gaflet-i mutlakada ve âhirete çalışmamakla zayi' olup,

yarı ömürden sonra her gün ölüm darağacı tarafına bir ayak atmak gibi dehşetli bir korku alıp eceldeki musibet yüz derece ziyadeleşmesi sırrıyla,

başta gelen musibetler ve hattâ dünyanın eceli olan kıyamet perde-i gaybda merhameten bırakılmış.

Rızık ise; hayattan sonra nimetlerin en büyük bir hazinesi ve şükür ve hamdin en zengin bir menbaı ve ubudiyet ve dua ve ricaların en cem'iyetli bir madeni olmasından,

suret-i zahirede mübhem ve tesadüfe bağlı gibi gösterilmiş. Tâ her vakit Rezzak-ı Kerim'in dergâhına iltica ve rica ve yalvarmak ve hamd ve şükür şefaatiyle rızık istemek kapısı kapanmasın.

Yoksa muayyen olsa idi, mahiyeti bütün bütün değişecekti. Şâkirane, minnetdarane ricalar, dualar, belki mütezellilane ubudiyet kapıları kapanırdı.

Dokuzuncu, Onuncu Delil: وَالْإِتِّقَانَاتُ الْمُفَنَّنَةُ

وَالْإِهْتِمَامَاتُ الْمُزَيَّنَةُ

Yani: Her masnuda, hususan bahar mevsiminde zemin yüzünde sermedî bir hüsn ü cemalin cilvelerini gösteren bütün güzel mahluklar,

ezcümle çiçekler, meyveler ve kuşçuklar ve sinekler ve bilhâssa yaldızlı ve yıldızlı kuşçukların

hilkatlerinde ve suretlerinde ve cihazatlarında öyle mu'cizane bir meharef ve dikkat ve hârika bir san'at, bir ittikan, bir mükemmeliyet

ve san'atkârlarının mu'cizatlı hünerlerini gösteren ayrı ayrı, çeşit çeşit tarzlarda şekiller, makinecikler, gayet ihatalı bir ilme

ve -tabirde hata olmasın- gayet meharef ve fûnunlu bir meleke-i ilmiyye kat'î delalet

ve serseri tesadüfün ve şuursuz ve müşevveş esbabın müdahale etmesinin imkânsız olduğuna şehadet ettikleri gibi;

While the phrase “and careful decoration” means that those fine artefacts are adorned in a way so agreeable, are decorated in a way so sweet, display a beauty and art so attractive, that their maker could create these works only through an infinite knowledge.

He knows the best manner of everything, and wishes to display to conscious beings the beauty of exquisite craftsmanship and the perfection of its beauty.

For He creates and decorates the most insignificant flower and tiniest fly with the greatest care, skill, and art, giving them the greatest importance.

This attentive adorning and beautifying self-evidently point to a boundless and all-encompassing knowledge, and testify to the number of those beauties to the necessary existence of an All-Knowing and Beauteous Maker.

The Eleventh Evidence, which comprises five universal evidences and proofs:

‘The utterly perfect order, balance, and total distinction with absolute ease, and the creation of things in unlimited abundance with absolute skill and speed with absolute balance, to an unrestricted extent with perfect beauty and art, over infinite distances with complete congruence, with unlimited intermingling yet with complete distinction.’

This evidence is another and better form of the similar lines at the end of the Arabic piece above,

but because of my severe illness it explains the five or six evidences it comprises in the form of a very brief indication only.

Firstly: Throughout the earth we see the making of wondrous living machines, some instantaneously and some in a minute or two, in orderly and measured fashion, each different from its fellows, with the greatest ease, arising from a thorough knowledge and skill,

all of which point to an infinite knowledge and testify that the perfection of knowledge is proportionate to the ease resulting from the skill and knowledge in the art.

Secondly: Perfect creations of the greatest art within the greatest profusion and multitude, point to a boundless knowledge within an infinite power, and testify to their number to One Who is Absolutely Knowing and Powerful.

وَالْإِهْتِمَامَاتُ الْمُزَيَّنَةُ ifadesiyle o güzel masnu'larda o derece bir şirin süslemek ve tatlı bir zînet ve cazibedar bir cemal-i san'at var ki, nihayetsiz bir ilim ile iş görür

ve her şeyin en güzel tarzını bilir ve san'atkârlığın cemal-i kemalini ve kemal-i cemalini zîşuurlara göstermek ister ki;

en cüz'î bir çiçeği ve küçük bir sineği ihtimamkârane, mahirane, san'atperverane ehemmiyetle tasvir ve icad eder.

Bu ihtimamkârane tezyin ve tahsin, bedahetle hadsiz ve her şeye muhit bir ilme delalet ve o güzellerin adedince bir Sâni'-i Alîm-i Zülcemal'in vücub-u vücuduna şehadetler ederler demektir.

Beş küllî delil ve hüccetleri ihtiva eden Onbirinci Delil:

وَعَايَةُ كَمَالِ الْإِنْتِظَامِ الْإِتِّزَانِ الْإِمْتِيَّازِ الْمُطْلَقَاتِ فِي السُّهُولَةِ الْمُطْلَقَةِ وَخَلْقِ الْأَشْيَاءِ فِي الْكَثْرَةِ الْمُطْلَقَةِ مَعَ الْإِتِّقَانِ الْمُطْلَقِ وَفِي السَّرْعَةِ الْمُطْلَقَةِ مَعَ الْإِتِّزَانِ الْمُطْلَقِ وَفِي الْوُسْعَةِ الْمُطْلَقَةِ مَعَ كَمَالِ حُسْنِ الصَّنْعَةِ وَفِي الْبُعْدَةِ الْمُطْلَقَةِ مَعَ الْإِتِّفَاقِ الْمُطْلَقِ وَفِي الْخِلْطَةِ الْمُطْلَقَةِ مَعَ الْإِمْتِيَّازِ الْمُطْلَقِ

Bu delil, sâbıkan zikredilen Arabî fıkranın âhırinde yazılan delilin başka ve daha güzel bir tarzıdır.

Şiddetli hastalık sebebiyle, gayet kısa bir işaretle bundaki beş-altı geniş delilleri beyandır.

#620

Evvelâ: Bütün zeminde görüyoruz; tam bilmekten ve meharettten gelen gayet sühulet ve kolaylıkla acib zihayat makineler, def'aten ve bir kısmı bir dakikada düzgün, ölçülü, emsalinden farikalı yapılmaları,

nihayetsiz bir ilme delalet ve san'attaki meharret-i ilmiyeden gelen sühulet ve kolaylık derecesinde o ilmin kemaline şehadet eder.

Sâniyen: Gayet kesret ve çokluk içinde şaşırmadan gayet derecede san'atlı, mükemmel icadlar, nihayetsiz bir kudret içinde hadsiz bir ilme delalet ve Alîm ve Kadîr-i Mutlak'a hadsiz şehadet eder.

Thirdly: Creations which are of the finest balance and measure despite being made with absolute speed, point to a boundless knowledge and testify to their number to One Absolutely Knowing and Absolutely Powerful.

Fourthly: The making of innumerable animate beings on the broad face of the earth with the greatest craft, adornment, and beauty of art despite their wide extent,

points to an all-encompassing knowledge which confusing nothing, sees all things together, and for which nothing is an obstacle to anything else.

It testifies too that singly and altogether they are the artefacts of One Knowing of All Things, an Absolutely Powerful One.

Fifthly: The coming into being of the members of a species which are far from each other, with one in the east, one in the west, one in the north, and one in the south, in the same way, both resembling each other and differing,

could occur only through the infinite power of One Absolutely Knowing and Absolutely Powerful Who governs the whole universe, and through His infinite knowledge, which encompasses all beings together with all their states,

thus pointing to an all-encompassing knowledge and testifies to One All-Knowing of the Unseen.

Sixthly: The creation of a great multitude of living machines in confusing circumstances and dark places, for example seeds under the ground, without confusion, despite their similarity and all being mixed up together, in miraculous fashion without neglecting any single one of any sort, [together with all their distinguishing features](#),

points as clearly as the sun to pre-eternal knowledge and testifies as brilliantly as daylight to the creativity and dominicality of One Absolutely Powerful and Absolutely Knowing.

For the details we refer you to the Risale-i Nur and here cut a long story short.

Now we begin the question of "Will," which is in Hulâsatü'l-Hulâsa*, the summary of The Supreme Sign: {**}

Sâlisen: Sür'at-i mutlakla ve gayet çabuk yapılmakla beraber, gayet derece mizanlı, ölçülü icadları; hadsiz bir ilme delalet ve adedlerince bir Alîm-i Mutlak ve Kadîr-i Mutlak'a şehadet ederler.

Râbian: Gayet geniş bütün zemin yüzünde hadsiz zihayatların vüs'at-i mutlakla ile beraber gayet san'atkârane, süslü, kemal-i hüsn-ü san'at ile yapılmaları

hiç şaşırmayan, herşeyi beraber gören, bir şeyi bir şeye mani' olmayan bir ihatalı ilme delalet

ve bir Alîm-i Küll-i Şey ve Kadîr-i Mutlak'ın masnu'ları olduklarına herbiri ve beraber şehadet ederler.

Hâmisen: Bu'd-u mutlak ve birbirinden gayet uzak bir nevin efradı; biri şarkta, biri garbda, biri şimalde, biri cenubda, aynı zamanda, aynı tarzda birbirinin misli ve birbirinden teşahhusça imtiyazlı bir surette vücuda gelmeleri

ancak bir Alîm-i Mutlak ve Kadîr-i Mutlak'ın kâinatı idare eden hadsiz kudreti ve bütün mevcudatı ahvaliyle ihata eden nihayetsiz ilmiyle olabilmesi cihetiyle,

muhit bir ilme delalet ve bir Allâm-ül Guyub'a hadsiz şehadet ederler.

Sâdisen: İhtilat-ı mutlakla beraber hiç şaşırmadan ve karıştırmadan herbirisi tam bir imtiyaz ve [alâmet-i farika ile](#) o karışık emsalinde ve karanlık yerlerde, meselâ toprak altındaki tohumlar gibi şaşıran vaziyetlerde o çok kalabalıklı zihayat makinelerin her birisinin hiçbir cihazatını noksan bırakmayarak mu'cizatlı bir surette yaratılmaları,

güneş gibi ilm-i ezelîye delalet ve gündüz gibi Kadîr-i Mutlak ve Alîm-i Mutlak'ın hallakîyetine, rububiyetine şehadet ederler.

Risale-i Nur'daki tafsîlâta havale edip bu pek uzun kıssayı kısa kesiyoruz.

Şimdi hülâsat-ül hülâsadaki "İrade" mes'elesine başlıyoruz:

...
اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَةً وَعِلْمًا إِذْ هُوَ الْمُرِيدُ لِكُلِّ
شَيْءٍ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ إِذْ تَنْظِيمُ
إِيجَادِ الْمَصْنُوعَاتِ ذَاتًا وَصِفَةً وَمَاهِيَّةً وَهُوِيَّةً مِنْ بَيْنِ
الْإِمْكَانَاتِ الْغَيْرِ الْمَحْدُودَةِ وَالطَّرِيقِ الْعَقِيمَةِ
وَالْإِحْتِمَالَاتِ الْمُشَوَّشَةِ وَسُيُولِ الْعَنَاصِرِ الْمُتَشَاكِسَةِ
وَالْأَمْثَالِ الْمُتَشَابِهَةِ بِهَذَا النِّظَامِ الْأَدَقِّ الْأَرَقِّ وَتَوَازِينُهَا
بِهَذَا الْمِيزَانِ الْحَسَّاسِ الْجَسَّاسِ وَتَمْيِيزُهَا بِهَذِهِ
التَّعْيِينَاتِ الْمُزَيَّنَةِ الْمُنتَظِمَةِ وَخَلْقِ الْمُخْتَلِفَاتِ
الْمُنْتَظَمَاتِ الْحَيَوِيَّةِ مِنَ الْبَسِيطِ الْجَامِدِ الْمَيِّتِ
كَالِنَسَانِ بِجِهَازَاتِهِ مِنَ التُّطْفَةِ وَالطَّيْرِ بِجَوَارِحِهِ مِنَ
الْبَيْضَةِ وَالشَّجَرَةِ بِأَعْصَانِهَا مِنَ النُّوَةِ وَالْحَبَّةِ تَدُلُّ عَلَى
أَنَّ كُلَّ شَيْءٍ بِإِرَادَتِهِ تَعَالَى وَاخْتِيَارِهِ وَقَصْدِهِ وَمَشِئَتِهِ
سُبْحَانَهُ كَمَا أَنَّ تَوَافُقَ الْأَشْيَاءِ فِي آسَاسَاتِ الْأَعْضَاءِ
النُّوعِيَّةِ وَالْجِنْسِيَّةِ يَدُلُّ عَلَى أَنَّ صَانِعَ تِلْكَ الْأَفْرَادِ
وَاحِدٌ أَحَدٌ كَذَلِكَ أَنَّ تَمَايُزَهَا بِالتَّشْخِصَاتِ
الْمُتَمَايِزَاتِ وَالتَّعْيِينَاتِ الْمُنتَظِمَةِ يَدُلُّ عَلَى أَنَّ ذَلِكَ
الصَّانِعَ الْوَاحِدَ الْأَحَدَ فَاعِلٌ مُخْتَارٌ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ
وَيُحْكُمُ مَا يُرِيدُ

**{Hulâsatü'l-Hulâsa: The 'sum and substance' in Arabic of The Supreme Sign, which describes in thirty-three degrees how all the realms of creation testify to their Creator's existence and unity. It is included in the collection of invocations and supplications called Hizb Anwar al-Haqa'iq al-Nuriyya, which includes Jawshan al-Kabir. [Tr.]}*

***{Since the Turkish is given for the Arabic piece here, the English translation of the Arabic is not given. [Tr.]}*

This piece consists of one long universal proof of Divine will, which comprises many of the proofs of Will.

In a short translation of it, we set out evidence proving decisively Divine will and choice and volition.

All the above evidences for Divine knowledge are also evidences for will. For the manifestations and works of knowledge and will are apparent together in all creatures.

The meaning of the above Arabic piece in brief:

Everything exists through His will and volition. What He wills occurs, what He does not will does not occur. If He did not will it, nothing would occur. A proof is this:

We see that among infinite, confused possibilities and various fruitless ways, amid intervening and mutually opposing elements which flow like floods causing chaos, in the midst of numerous others resembling themselves, which is the cause of disorder, every creature with its own specific essence, particular attributes, individual character, and distinctive form,

is taken within a precise, perfect, regular order; all its members and organs are weighed up with a sensitive, exact measure and balance and attached to it;

its mutually opposing members are created living and with extreme art from simple, lifeless matter.

For example, a human being is created with a hundred different organs from a droplet of fluid, and a bird is made with numerous different members and organs from a simple egg and clothed in a miraculous form,

and a tree is drawn out of a tiny seed comprising simple, lifeless carbon, nitrogen, hydrogen, and oxygen, together with its branches and twigs and various members and parts, and dressed in an orderly, fruitful form.

This self-evidently, indubitably, decisively, and necessarily proves that

all those creatures together with all their parts and particles, form and nature, are given their particular perfect states through the will, choice, volition, and intention of One possessing Absolute Power.

It proves too that everything is governed by an all-embracing will. These single creatures pointing in this indubitable way to Divine will shows that

all creatures offer testimony to their number with a certainty as clear as the sun at noon to Divine will encompassing all things, and that they comprise numberless proofs of the necessary existence of an All-Powerful Possessor of Will.

Bu fıkra, irade-i İlahiyenin delillerinden pek çok küllî hüccetleri ihtiva eden bir tek küllî ve uzun delildir.

Mealinin kısa bir tercümesi içinde irade ve ihtiyar ve meşiet-i İlahiyeyi gayet kat'î isbat eden bir delili beyan ederiz.

Hem ilm-i İlahînin bütün mezkûr delilleri, aynen iradenin dahi delilidir. Çünkü her masnu'da ilim ve iradenin beraber cilveleri, eserleri görünüyor.

Bu Arabî fıkranın kısaca mealı:

Yani, herşey onun irade ve meşietıyla olur. İsteddiği olur, istemediği olmaz. Her ne isterse yapar. İstemezse, hiçbir şey olmaz. Bir hüccet şudur:

Görüyoruz ki, bu masnuatın herbiri muayyen zâtı, mahsus sıfatı, ayrı hususî mahiyeti, mümtaz farikalı sureti, **hadsiz imkânât ve başka tarzlarda olabilir, teşvişçi ihtimalat içinde, neticesiz çok yollarda ve sel gibi akan ve karıştıran ve birbirine zıd unsurların müdahaleleri içinde ve sehiv ve iltibasa sebebiyet veren ve birbirine benzeyen emsalleri içinde**

bu karmakarışık hallere karşı, o herbir masnuu ince, tam, düzgün bir nizam altına almak ve hassas, cessas, mükemmel bir ölçü ve mizanla her uzvunu ve cihazını tartmak, takmak ve yüzüne süslü, düzgün bir sîma, bir teşahhus vermek

ve birbirine muhalif a'zalarını basit, camid, ölü bir maddeden zihayat olarak gayet san'atlı yaratmak..

meselâ insanı ayrı ayrı yüz cihazatı ile bir katre sudan icad etmek ve kuşu pekçok âlât ve muhtelif cihazlarıyla bir basit yumurtadan inşa edip mu'cizatlı suret giydirmek

ve ağacı dal, budak ve mütenevvi a'za ve eczasıyla basit, camid "karbon, azot, müvellidülmâ, müvellidülhumuza"dan tereküb eden bir küçük çekirdekten çıkarmak, muntazam, meyveli bir şekil giydirmek,

elbette ve elbette bedahetle, şübhesiz kat'iyetle vücub ve zaruret ve lüzum derecesinde isbat eder ki;

o her bir masnua bütün zerrat ve eczasıyla ve suret ve mahiyetiyle bir Kadîr-i Mutlak'ın irade ve meşietıyla ve ihtiyar ve kasdıyla o mahsus, mükemmel vaziyet veriliyor.

Ve her şeye şamil bir iradenin taht-ı hükmündedir. Ve bu tek masnuun bu şübhesiz tarzda irade-i İlahiyeye delaleti gösteriyor ki,

bütün masnuat hadsiz, nihayetsiz ve güneş ve gündüz gibi zahir bir kat'iyette, her şeye şamil irade-i İlahiyeye, adedlerince şehadetler ve bir Kadîr-i Mürîd'in vücub-u vücuduna hadsiz hüccetlerdir.

All the evidences for Divine knowledge mentioned above are also evidences for Divine will, since both function together with power. One cannot be without the other.

Just as all the correspondence and conformities between the members of species and sorts of beings indicate that their Maker is One and the same;

so their features being distinctive and different from each other in wise and purposive fashion indicates definitely that their Single Maker of Unity acts with will and choice. He creates everything with will, choice, volition, and intention.

#622

This marks the end of my explanations of the Arabic piece's meaning, which sets forth one universal proof of Divine will.

I had intended to write many more important points, as for the question of Divine knowledge, but my brain was exhausted due to the illness I was suffering as a result of being poisoned, so it was postponed to another time.

The Arabic piece about Divine power:

God is Most Great! Through His power and will, greater than all things. For He is powerful over all things with absolute, all-encompassing power, necessary and intrinsic to His Most Pure and Holy Essence. It is impossible that the opposite of His power should intervene in it, for it has no degrees; equal before it are particles and stars, particulars and universals, the part and the whole, the seed and the tree, the world and man — through the mystery of the observable utterly perfect order, balance, distinction, and precision, together with the ease in the absolute abundance, speed, and intermingling; and through the mysteries of luminosity, transparency, reciprocity, balance, order, and obedience; and through the mysteries of the assistance of unity, facility of unity, and the manifestation of oneness; and through the mysteries of necessity, total detachment, and complete otherness of essence; and through the mysteries of unrestrictedness, not being bound by space, and indivisibility; and through the mysteries of the transformation of obstacles and obstructions into means of facility; and through the mystery of the intuition that the particular, the part, the seed and man are not inferior as regards art and eloquence to the star, and that the Creator of the universal, the whole, the tree, and the world is the Creator of the former; and through the mystery of the surroundings and wholes inevitably being in the grasp of the Creator of the things which are surrounded and the parts, like the miniature inscribed beings similar to them, or 'milked,' extracted droplets, for they and their likes are included in the former with the balance of His knowledge, or are 'milked' from them in accordance with the principles of His wisdom; and through the mystery of a Qur'an of Dignity inscribed with particles of ether on an atom or minutest particle not being of less eloquence or wondrous art than a Qur'an of Grandeur written with the ink of the stars and suns on the page of the heavens; similarly, through their relation to the power of the universe's Creator, the blooming rose

Hem ilm-i İlahînin sâbikan mezkûr bütün delilleri, aynen iradenin dahi delilleridir. Çünkü, ikisi kudretle beraber iş görüyorlar. Biri birisiz olmaz.

Her bir nev'in ve cinsin efradı, a'za-i nev'iyeye ve cinsiyede tevafukları nasıl delalet eder ki Sâni'leri birdir, vâhiddir, ehaddir..

öyle de: Yüzlerinin sîmaları hikmetli bir tarzda birbirinden farikalı ve ayrı olması kat'î delalet eder ki: O Sâni'-i Vâhid-i Ehad, bir fâil-i muhtardır. İrade ve ihtiyar ve meşiet ve kasd ile her şeyi yaratır.

İşte iradeye dair tek ve küllî bir delili beyan eden mezkûr Arabî fıkranın kısaca mealinin tercümesi bitti.

İradeye dair pek çok mühim nükteleri, ilim mes'elesi gibi yazmak niyet etmiştim. Fakat semli hastalık dimağıma tam yorgunluk verdiği için başka vakte te'hir edildi.

Kudrete dair Arabî fıkrası:

اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَةً وَعِلْمًا إِذْ هُوَ الْقَدِيرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ بِقُدْرَةٍ مُطْلَقَةٍ مُحِيطَةٍ ضَرُورِيَّةٍ نَاشِئَةٍ لَا زِمَةَ ذَاتِيَّةٍ لِلذَّاتِ الْأَفْدَسِيَّةِ فَمَحَالٌ تَدَاخُلُ ضِدَّهَا فَلَا مَرَاتِبَ فِيهَا فَتَتَسَاوَى بِالنِّسْبَةِ إِلَيْهَا الدَّرَاتُ وَالتُّجُومُ وَالْجُزْءُ وَالْكُلُّ وَالْجُزْئِيُّ وَالْكُلِّيُّ وَالتَّوَاتُ وَالشَّجَرُ وَالْعَالَمُ وَالْإِنْسَانُ بِسِرِّ مُشَاهَدَةٍ غَايَةِ كَمَالِ الْإِنْتِظَامِ الْأَتِزَانِ الْأَمْتِيَّازِ الْإِتْقَانِ الْمُطْلَقَاتِ مَعَ السُّهُولَةِ فِي الْكَثْرَةِ وَالسَّرْعَةِ وَالْخِلْطَةِ الْمُطْلَقَةِ وَبِسِرِّ التَّوَرَاتِيَّةِ وَالشَّفَافِيَّةِ وَالْمُقَابَلَةِ وَالْمُوَارَنَةِ وَالْإِنْتِظَامِ وَالْإِمْتِثَالِ وَبِسِرِّ إِمْدَادِ الْوَاحِدِيَّةِ وَيُسِرُّ الْوَحْدَةَ وَتَجَلَّى الْأَحَدِيَّةِ وَبِسِرِّ الْوُجُوبِ وَالتَّجَرُّدِ وَمُبَايَنَةِ الْمَاهِيَّةِ وَبِسِرِّ عَدَمِ التَّقَيُّدِ وَعَدَمِ التَّحْيِيزِ وَعَدَمِ التَّجَزِّيِّ وَبِسِرِّ انْقِلَابِ الْعَوَائِقِ وَالْمَوَانِعِ إِلَى حُكْمِ الْوَسَائِلِ الْمُسَهِّلَاتِ وَبِسِرِّ أَنَّ الدَّرَّةَ وَالْجُزْءَ وَالْجُزْئِيَّ وَالتَّوَاتُ وَالْإِنْسَانَ لَيْسَتْ بِأَقْلَ صَنْعَةٍ وَجَزَالَةٍ مِنَ النَّجْمِ وَالْكُلِّ وَالْكُلِّيِّ وَالشَّجَرِ وَالْعَالَمِ فَخَالِقُهَا هُوَ خَالِقُ هَذِهِ بِالْحُدُوسِ الشُّهُودِيِّ وَبِسِرِّ أَنَّ الْمُحَاطَ وَالْجُزْئِيَّاتِ كَلَامُ مِثْلَةِ الْمَكْتُوبَةِ

not being of less eloquence and art than the star Venus; nor the ant being inferior to the elephant; nor the microbe inferior to the rhinoceros, nor is the bee inferior to the date-palm. Moreover, the extreme ease and speed in the creation of things causes the people of misguidance to confuse formation with self-formation, which necessitates innumerable impossibilities and is a delusion; while it proves to the people of guidance that in relation to the power of the universe's Creator particles and the stars are equal, may His glory be exalted, for there is no god but He; God is Most Great!

الْمُصَغَّرَةُ أَوْ كَالْتَّقِطِ الْمَحْلُوبَةِ الْمُعَصَّرَةِ فَلَا بُدَّ أَنْ
يَكُونَ الْمُحِيطُ وَالْكَلِّيَّاتُ فِي قَبْضَةِ خَالِقِ الْمُحَاطِ وَ
الْجُزْئِيَّاتِ لِيُدرِجَ مِثَالَهَا فِيهَا بِمَوَازِينِ عِلْمِهِ أَوْ يُعَصِّرَهَا
مِنْهَا بِدَسَاتِيرِ حِكْمَتِهِ وَبِسِرِّ كَمَا أَنَّ قُرْآنَ الْعِزَّةِ
الْمَكْتُوبَ عَلَى الذَّرَّةِ الْمُسَمَّاةِ بِالْجَوْهَرِ الْفَرْدِ بِذَرَّاتِ
الْأَثِيرِ لَيْسَ بِأَقْلَ جَزَالَةً وَخَارِقِيَّةَ صَنَعَةٍ مِنْ قُرْآنِ
الْعِظَمَةِ الْمَكْتُوبِ عَلَى صَحِيفَةِ السَّمَاءِ بِمَدَادِ التُّجُومِ وَ
الشُّمُوسِ كَذَلِكَ أَنَّ وَرْدَ الزُّهْرَةِ لَيْسَتْ بِأَقْلَ جَزَالَةً وَ
صَنَعَةٌ مِنْ دُرِّي نَجْمِ الزُّهْرَةِ وَلَا التَّمْلَةُ مِنَ الْفِيلَةِ وَلَا
الْمِكْرُوبُ مِنَ الْكَرْكَدَانِ وَلَا النَّحْلَةُ مِنَ النَّحْلَةِ
بِالنِّسْبَةِ إِلَى قُدْرَةِ خَالِقِ الْكَائِنَاتِ فَكَمَا أَنَّ غَايَةَ كَمَالِ
السُّرْعَةِ وَالسُّهُولَةِ فِي إِيجَادِ الْأَشْيَاءِ أَوْقَعَتْ أَهْلَ
الضَّلَالَةِ فِي التَّبَاسِ التَّشْكِيلِ بِالتَّشْكُلِ الْمُسْتَلْزِمِ
لِمَحَالَّاتٍ غَيْرِ مُحْدُوْدَةٍ تَمْجُّهَا الْأَوْهَامُ كَذَلِكَ أَثْبَتَتْ
لِأَهْلِ الْهِدَايَةِ تَسَاوِيَ التُّجُومِ مَعَ الذَّرَّاتِ بِالنِّسْبَةِ إِلَى
قُدْرَةِ خَالِقِ الْكَائِنَاتِ جَلَّ جَلَالُهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ اللَّهُ
أَكْبَرُ

#623

Before giving a translation of this Arabic piece from the point of view of the truly vast question of Divine power, and a brief meaning of it, I shall disclose a truth which was imparted to me. It was like this:

The existence of Divine power is more certain than the existence of the universe. Indeed, singly and all together creatures are the embodied words of power; they demonstrate its existence with 'the vision of certainty.'

They testify to their number to the Absolutely Powerful One, the One qualified by it. There is no need to prove that power with further proofs.

But because it is one of the most important bases of faith, and the most necessary means to understanding the Qur'anic truths,

Bu pek azîm mes'ele-i kudrete dair Arabî fıkranın kısaca mealinin bir nevi tercümesinden evvel, kalbe ihtar edilen bir hakikatı beyan ederiz. Şöyle ki:

Kudretin vücudu, kâinatın vücudundan daha ziyade kat'îdir. Belki bütün mahlukat, her biri hem beraber o kudretin mücessem kelimatıdır. Onun aynelyakîn vücudunu gösterirler.

Onun mevsufu olan Kadîr-i Mutlak'a adedlerince şahadetler ederler. Daha hüccetlerle o kudretin isbatına ihtiyaç yoktur.

Belki imanda en ehemmiyetli bir esas, haşr u neşrin en kuvvetli bir temel taşı ve çok mesail-i imaniye ve hakaik-i Kur'aniyeye en lüzumlu bir medar olan

and as claimed by the verse, **Your creation and your resurrection is but as a single soul,** (Qur'an, 31:28) and because not everyone has found the way to it through the use of reason,

some people have remained bewildered and uncomprehending before power and others have denied it, and it is therefore necessary to prove an awesome truth concerning it.

As for the above-mentioned basis, foundation, means, assertion, and truth, it is the meaning of the above verse.

That is to say: "Men and jinn! The creation of all of you and your being resurrected and raised to life at the resurrection is as easy for My power as the creation of a single individual!"

Divine power creates the spring as easily as it creates a single flower. For that power, there is no difference between particular and universal, small and large, many and few. It spins planets as easily as it spins particles.

In nine 'Steps', the above Arabic passage expounds a most conclusive, cogent proof of this awesome question. Very briefly, its meaning is as follows. The basis of the steps is indicated by this:

For He is powerful over all things with absolute, all-encompassing power, necessary and intrinsic to His Most Pure and Holy Essence; it is impossible that the opposite of His power should intervene in it, for it has no degrees; equal before it are particles and stars, particulars and universals, the part and the whole, the seed and the tree, the world and man.

#624

That is, Divine power is such that it is powerful over all things, encompasses all things, is essential to the Necessarily Existent One, and according to logic, is "necessary" to Him; it is impossible that it should be separated from Him; there is no possibility that it could be.

Since the Most Pure and Holy Essence possesses such necessary power, impotence, its opposite, could certainly in no way intervene in it. Impotence could not impinge on the All-Powerful Essence.

Since the existence of degrees in a thing occurs through the intervention of its opposite—for example, the degrees and levels of heat occur through the intervention of cold, and the degrees of beauty, through the intervention of ugliness—

impotence, the opposite of this essential power, can in no way approach it; there is no possibility whatsoever that it could. There can be no degrees in that absolute power.

ve **مَا خَلَقْكُمْ وَلَا بَعَثْكُمْ إِلَّا كَنْفَسٍ وَاحِدَةٍ** âyetinin dava ettiği ve bütün akıllar ona yol bulamadıklarından,

hayrette, acizde, bir kısmı inkârda kaldıkları kudrete ait bir dehşetli hakikatin isbatı lâzımdır.

İşte o esas, o temel, o medar, o dava, o hakikat ise mezkûr âyetin mealidir.

Yani: "Ey cinn ve ins! Bütün sizlerin yaratılmanız, icadınız ve haşirde ihyanız, diriltiğiniz; bir tek nefsin icadı gibi kudretime kolaydır."

Bir baharı, tek bir çiçek misillü sühuletle icad eder. Cüz'î, küllî, küçük, büyük, az, çok; o kudrete nisbeten farkları yoktur. Seyyareleri, zerrelere gibi kolay döndürür.

İşte mezkûr arabî fıkra, yalnız bu dehşetli mes'eleye "Dokuz Basamak" ile pek kat'î ve kuvvetli bir hücceti beyan eder. Gayet kısa bir mealî şudur: Basamağın esasına işaret eden:

إِذْ هُوَ الْقَدِيرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ بِقُدْرَةِ مُطْلَقَةٍ مُحِيطَةٍ
ضُرُورِيَّةٍ نَاشِئَةٍ لَا زِمَةَ ذَاتِيَّةٍ لِلذَّاتِ الْأَقْدَسِيَّةِ فَمُحَالٌ
تَدَاخُلُ ضِدَّهَا فَلَا مَرَاتِبَ فِيهَا فَتَتَسَاوَى بِالنِّسْبَةِ إِلَيْهَا
الذَّرَاتُ وَالتُّجُومُ وَالْجُزْءُ وَالْكُلُّ وَالْجُزْئِيُّ وَالْكُلِّيُّ وَ
النُّوَاةُ وَالشَّجَرُ وَالْعَالَمُ وَالْإِنْسَانُ

Yani: Her şeye kadîr öyle bir kudreti var ki; bütün eşyayı ihata etmiş ve Zât-ı Vâcib-ül Vücut'a lüzum-u zâtî ile ve fenn-i mantık tabirince zaruriyet-i nâşie ile lâzımdır, vâcibdir, infikâki muhaldır, imkânı yoktur.

Madem böyle bir lüzumla böyle bir kudret Zât-ı Akdes'tedir, elbette onun zıddı olan acz hiçbir cihetle içine giremez, Zât-ı Kadîr'e ârız olamaz.

Madem bir şeyde mertebelerin bulunması, onun zıddı içine girmesi ileldir. Meselâ; hararetin derece ve mertebeleri soğğun girmesi ve güzelliğin ise çirkinliğin müdahalesi ile olması

ve bu zâtî kudrete zıd olan acz, ona yanaşması hiçbir cihetle imkânı yok. Elbette o kudret-i mutlakada mertebeler bulunmaz.

Since there can be no degrees in it, stars and particles are equal to that power, and there are no differences for it between the part and the whole, or an individual and a species.

The raising to life of a seed and a huge tree, and the universe and man, and one individual and all beings with spirits at the resurrection of the dead is equal in relation to that power, and all are equally easy.

There is no difference between great and small, many and few. Decisive witnesses to this truth are the perfect art, order, balance, distinction and profusion that we see in the creation of things with absolute speed, absolute ease, and complete facility.

First Step: Through the mystery of the observable utterly perfect order, balance, distinction, and precision, together with the ease in the absolute abundance, speed, and intermingling.

For the meaning of this, see the above truth.

Second Step: Through the mysteries of luminosity, transparency, reciprocity, balance, order, and obedience.

For detailed explanation of this we refer you to the end of the Tenth Word, the Twenty-Ninth Word, and the Twentieth Letter, and here make only a brief allusion.

Just as with respect to luminosity and through dominical power, the sun's light is reflected as easily on the surface of the sea and in all its bubbles as is it on a single fragment of glass; the two are equal;

so it is as easy for the luminous power of the Light of Lights to create and rotate the heavens and stars as it is to create flies and particles and rotate them; neither presents any difficulties for it.

#625

Also, just as through the quality of transparency and through Divine power, the sun's image is present **with the same ease** in a tiny mirror or in the pupil of the eye as, through the Divine command,

its light is reflected on all shining things and droplets, and translucent motes, and on the surface of the sea;

so too, since the inner faces of the essences of things are transparent and shining,

the manifestation and effect of absolute power creates all living beings with the ease of creating a single individual; there is no difference between many and few, great and small.

Madem mertebeler onda bulunmaz; elbette o kudrete nisbeten yıldızlar, zerreler müsavi ve cüz' ve küll ve bir ferd ve bütün nevi o kudrete karşı farkları yoktur.

Ve bir çekirdek ve koca ağacı ve kâinat ve insan ve bir nefsi dirilmesi ve haşirde bütün zîruhların ihyası, o kudrete nisbeten müsavidirler ve kolaydır.

Büyük-küçük, az-çok; farkı yoktur. Bu hakikata kat'î şahid, hilkat-ı eşyada gördüğümüz kemal-i san'at, nizam, mizan, temyiz, kesret, sür'at-i mutlakada sühulet-i mutlaka ve tam kolaylıktır.

Birinci Basamak olan: بِسْرِ مُشَاهَدَةِ غَايَةِ كَمَالِ

الْإِنْتِظَامِ الْإِتِّزَانِ الْإِمْتِيَازِ الْإِتِّقَانِ الْمُطْلَقَاتِ مَعَ السُّهُولَةِ الْمُطْلَقَةِ فِي الْكَثْرَةِ وَالسَّرْعَةِ وَالْخِلْطَةِ meali, bu mezkûr hakikattir.

İkinci Basamak: وَبِسْرِ الثَّوْرَانِيَّةِ وَالشَّافِيَّةِ وَ

الْمُقَابَلَةِ وَالْمُوازَنَةِ وَالْإِنْتِظَامِ وَالْإِمْتِيَازِ dir.

Bunun izah ve tafsîlâtını, Onuncu Söz'ün âhirine ve Yirmidokuzuncu Söz'e ve Yirminci Mektub'a havale edip kısaca bir işaret ederiz.

Evet nasıl ki nuraniyet cihetiyle güneşin ziyası ve aksi, kudret-i Rabbaniye ile deniz yüzüne ve bütün kabarcıklarına girmesi, bir tek cam parçasına girmesi gibi kolaydır, ikisi müsavidir.

Öyle de Zât-ı Nur-ul Envâr'ın nuranî kudreti dahi gökleri, yıldızları yaratması, döndürmesi; sineklerin, zerrelerin icadı ve döndürmesi gibi ona kolaydır, ağır gelmez.

Hem nasıl ki şeffaflık hâssasıyla bir tek âyinecikte ve bir göz bebeğinde güneşin misalî sureti kudret-i İlahiye ile bulunur,

aynı kolaylıkla bütün parlak şeylere ve katrelere ve şeffaf zerreciklere ve deniz yüzlerine o aksi ve ışığı emr-i İlahî ile verilir.

Aynen öyle de; masnuatın melekûtiyet ve mahiyet yüzleri şeffaf ve parlak olmasından,

kudret-i mutlakanın cilvesi, tesiri bir tek nefsin icadında bulunması kolaylığı derecesinde bütün hayvanatı yaratır. Az-çok, büyük-küçük, fark yok.

Also, if two walnuts of equal weight were placed on a pair of scales which were absolutely precise and large enough to weigh mountains, and a tiny seed was added to one of the walnuts,

it would raise one of the pans to the height of a mountain-top and lower the other to the bottom of the valley with the same ease as raising one pan to the skies and lowering the other to the valley bottom if two mountains of equal weight had been placed in the pans and a walnut added to one.

In exactly the same way, in the terminology of the science of theology (kalam), contingency is equal in regard to existence and non-existence.

That is, if there is nothing to cause their existence, things which are not necessary but contingent are equal in regard to existence and non-existence; there is no difference. Few or many, big or small are the same in regard to this contingency and equality.

Thus, creatures are contingent, and since within the sphere of contingency their existence and non-existence are equal,

it is as easy for the boundless pre-eternal power of the Necessarily Existent One to give existence to a single contingent being as to give all contingent beings existence and clothe everything in an appropriate being, spoiling the balance of non-existence.

And when the being's duties are completed, He takes off its garment of external existence and sends it apparently to non-existence, but in fact to an existence within the sphere of His knowledge.

This means that if things are ascribed to the Absolutely Powerful One, the raising to life of the spring becomes as easy as that of a flower, and the raising to life of all mankind at the resurrection of the dead as easy as raising to life a single soul.

Whereas if they are ascribed to causes, a flower becomes as difficult as the spring, and a fly as difficult as all living beings.

Also, through the mystery of order, the setting in motion of a large ship or an aeroplane through pressing a button with one's finger

is as easy as setting in motion the mainspring of a clock by turning the key with one's finger.

So too since through the principles of pre-eternal knowledge, and laws of eternal wisdom, and universal manifestations of dominical will and its specified principles,

Hem nasıl ki dağları tartacak derecede gayet büyük ve tam hassas bir teraziye iki müsavi ceviz konulsa, bir küçük çekirdek bir cevize ilâve edilse,

terazinin bir gözü dağ başına, bir gözü de derin dereye indirmesi kolaylığı derecesinde, o iki ceviz yerine iki müsavi dağ mizanının iki gözüne konulsa birisine bir ceviz ilâvesiyle bir dağı göklere kaldırır, bir dağı derelere indirir.

Aynen öyle de; ilm-i Kelâm'ın tabirince "İmkân, müsavi-üt tarafeyn"dir.

Yani, vâcib ve mümteni olmayan, belki mümkün ve muhtemel olan şeylerin vücud ve ademleri, bir sebeb bulunmazsa müsavidir, farkları yoktur. Bu imkân ve müsavatta az-çok, büyük-küçük birdirler.

İşte mahlukat mümkündürler ve imkân dairesinde vücud ve ademleri müsavi olmasından,

Vâcib-ül Vücud'un hadsiz kudret-i ezeliyesi bir tek mümkünü vücud vermesi kolaylığında bütün mümkünatın vücudu, ademin müvazenesini bozar, her şeye lâayık bir vücudu giydirir.

Ve vazifesi bitmiş ise, zahirî vücud libasını çıkarıyor, sureta ademe, belki daire-i ilimdeki manevî vücuda gönderir.

Demek eşya, Kadîr-i Mutlak'a verilse; bahar bir çiçek kadar, bütün insanların haşırde ihyaları bir nefis kadar kolay olur.

Eğer esbaba isnad edilse, bir çiçek bir bahar kadar ve bir sinek bütün hayvanat kadar müşkilâtlı olur.

Hem nasıl ki intizam sırrıyla, bir koca sefine veya tayyareyi bir parmağı düğmesine dokunmak ile harekete getirmesi,

bir saatin zenbereğine anahtarla parmak dokunmasıyla harekete girmesi derecesinde kolay ve rahattır.

Aynen öyle de; ilm-i ezelinin düsturlarıyla ve hikmet-i sermediyenin kanunlarıyla ve irade-i Rabbaniyenin küllî cilveleri ve muayyen usûlleriyle

all things, universal and particular, large and small, many and few, have been given an immaterial mould, particular measure and proportions, and sheer limits, they are entirely within the order of Divine knowledge and laws of Divine will.

#626

Certainly, it is as easy for the Absolutely Powerful One to rotate the solar system and cause the ship of the earth to voyage around its [annual orbit](#) through His infinite power as it is for Him to make blood circulate in a body in orderly and wise fashion and [the red and white corpuscles](#) circulate in the blood, and the particles circulate in the tiny corpuscles,

for without difficulty He creates a human being together with his wondrous organs from a droplet of fluid on the pattern of the universe.

This means, if ascribed to that pre-eternal, infinite power, the creation of the universe is as easy as the creation of a single human being.

But if not ascribed to that power, it becomes as difficult to create a single human being together with his wondrous organs, members and senses as to create the universe.

Also, through the mystery of obedience, compliance, and conforming to commands, with the command of "Forward march!" a commander impels a single soldier to attack,

and with the same command he drives forward to the attack a large, disciplined army.

So too, with innate desire and eagerness resembling soldiers totally obedient to the laws of Divine will and subservient to the signs of the dominical creational commands,

creatures are a thousand times more obedient than the soldiers of an army —[within the bounds of the line of action determined by pre-eternal knowledge and wisdom](#)— and are completely compliant and subservient.

It is therefore as easy through the dominical command of "Come into existence out of non- existence and get down to your business!" and [in the manner determined by knowledge and in the form specified by will](#), for power to clothe an individual animate being in an existence particular to it,

and take it by the hand and bring it into being as it is to create the army of living beings of the spring and to assign them their duties.

That is to say, if everything is attributed to that power, the creation of the entire army of minute particles and divisions of stars is as easy and free of trouble as the creation of a single particle and single star.

Whereas if attributed to causes, the creation of a particle in the pupil of a living being's eye or in its brain together with its ability to perform its wondrous duties, would be as difficult and troublesome as that of the army of animals.

her şeye küllî ve cüz'î, büyük-küçük, az-çok bir manevî kalıp, bir hususî mikdar, bir has hudud verildiğinden, tam intizam-ı ilmî ve irade kanunu içindedirler.

Elbette Kadîr-i Mutlak hadsiz kudretiyle manzume-i şemsiyeyi çevirmesi ve arz sefinesini [medar-ı senevî](#)sinde gezdirmesi, bir cesedde kanı ve kandaki [küreyvat-ı hamra ve beyza](#)yı ve o küreciklerdeki zerrelere nizamlı, hikmetli çevirmesi derecesinde sühuletlî ve kolaydır ki;

bir insanı kâinat sisteminde hârîka cihazlarıyla bir katre sudan birden zahmetsiz yaratır.

Demek o ezeli ve hadsiz kudrete isnad edilse; bu kâinatın icadı, bir insanın icadı kadar sühulet peyda eder, kolay olur.

Eğer ona verilmezse; bir tek insanı, acib cihazları ve duygularıyla yaratmak, kâinat kadar müşkilâtlı olur.

Hem nasıl ki itaat ve imtisal ve emir dinlemek sırrıyla; bir kumandan bir "Arş!" emriyle bir neferi hücumla sevkettiği gibi..

aynı emirle koca bir muti' ordusu dahi kolayca hücumla tahrik eder.

Aynen öyle de: İrade-i İlahî kanunlarına kemal-i itaatte ve tekvinî emr-i Rabbanînin işaretine emirber nefer ve emir kulu misillü fîrî meyil ve şevk içinde

ve [ilm-i ezeli ve hikmetin tayin ettikleri hatt-ı hareket düsturları dairesinde](#) ve ordu neferlerinden bin derece ziyade itaatli ve emir dinler ve emir kulu hükmünde olan masnuat,

hususan zihayatlarından bir tek ferdi, "Ademden haydi vücuda çık, vazife başına gir!" diye emr-i Rabbanî ile ve [ilmin tayin ettiği tarzda ve iradenin tahsis eylediği surette](#) kudret ona mahsus bir vücut giydirip,

elini tutup, meydana çıkarmak kolaylığında bahardaki zihayatın ordusunu aynı kuvvet ve kudretle icad eder, vazifeler verir.

Demek her şey o kudrete isnad edilse; bütün zerrat ordusunun ve yıldızlar fırkalarının icadı, bir zerre bir tek yıldız kadar kolay ve sühuletlî olur.

Eğer esbaba isnad edilse bir zihayatın gözbebeğinde ve dimağındaki zerrenin acib vazifelerini yerine getirecek bir kabiliyetle yaratılması, hayvanat ordusu kadar müşkilâtlı ve zahmetli olur.

Third Step: Through the mysteries of the assistance of unity, facility of unity, and the manifestation of oneness. We shall look at the meaning of this by means of brief indications.

That is, due to the unity of sovereignty and all his subjects acting in conformity to his commands alone, it is as easy for a ruler and commander-in-chief to govern a large country and numerous nation as it is to govern the people of a village.

For due to the unity of his decree, the members of the nation become a means of facility just like the soldiers, and his commands and laws are easily executed.

#627

Whereas if it was left to various rulers, in addition to sinking into confusion, to govern a village, or even a household, would be as difficult as governing the country.

And since the obedient nation is attached to the single commander, like individual soldiers, through the strength of relying on the commander's strength, and his ammunition stores and army, each may take an enemy king captive and perform works far exceeding his own individual strength.

His connection with the ruler obtains for him an infinite strength and power, so that he may perform great works.

But if the relation is severed, he loses that vast strength, and with his own petty strength performs works only to the extent of the arms and ammunition on his back.

For if it was required of him to perform all the works he carried out relying on the power of his connection with the ruler, he would have to have in his arm the strength of the army and on his back all the ruler's stores of arms and ammunition.

In exactly the same way, due to the unity of His sovereignty and absolute rulership, the Monarch of Pre-Eternity and Post-Eternity, the All-Powerful Maker,

creates the universe as easily as a city, and raises to life the spring as easily as a garden, and raises to life all the dead at the resurrection as easily as creating the leaves, flowers, and fruits of the garden's trees in the spring.

He easily creates a fly on the pattern of an eagle. He easily makes man the microcosm.

Whereas if ascribed to causes, a microbe would be as difficult as a rhinoceros, and a fruit as difficult as a mighty tree.

Üçüncü Basamak: وَبَسِّرْ إِمْدَادِ الْوَاحِدِيَّةِ وَيُسِّرْ

الْوَحْدَةِ وَتَجَلَّى الْوَاحِدِيَّةِ dir. Kısacık işaretlerle mealine bakacağız.

Yani, nasıl ki bir padişah ve kumandan-ı a'zam, hâkimiyetinin vâhidiyeti ve bütün raiyeti yalnız onun emirlerine göre hareketi cihetiyle; o hâkim-i a'zam, koca memleketi ve büyük milleti idare etmesi, bir köy ehlini idare etmek kadar kolay olur.

Çünkü hükümde vâhidiyet itibariyle; efrad-ı millet aynen asker neferatı gibi teshilâta vesile olup, kolayca emirler, kanunlar tatbik edilir.

Eğer muhtelif hâkimlere bırakılsa; çok keşmekeşe düşmesiyle beraber, bir tek köyün belki bir hanenin o memleket kadar idaresi müşkil olur.

Hem o itaatlı millet, bir tek kumandana bağlanması haysiyetiyle; her bir ferd-i nefer gibi, o kumandanın kuvvetine ve cihazat depolarına ve ordusuna dayandığı bir kuvvet ile bir şahı esir edebilir, bin derece şahsî kuvvetinden ziyade iş görebilir.

Onun o padişaha intisabı hadsiz bir kuvveti ve iktidarı olup pek büyük işler yapar.

Eğer o intisab kesilse; o büyük kuvvet gider, kendi bileğindeki cüz'î kuvvetiyle ve belindeki az cephane ve fişekleri mikdarınca iş görebilir.

Yoksa intisab kuvvetine dayanan mezkûr askerin gördüğü bütün işler ondan istenilse, bileğinde bir ordu kuvveti ve belinde padişahın cephaneler anbarı bulunmak gerektir.

Aynen öyle de: Sultan-ı Ezel ve Ebed, Sâni'-i Kadîr, vâhidiyet-i saltanat ve hâkimiyet-i mutlaka cihetiyle,

kâinatı bir şehir kolaylığında ve bir baharı bir bahçe sühuletinde ve haşirde bütün ölmüşleri ihya etmek, o bahçe ağaçlarının yaprak, çiçek, meyvelerini gelen baharda yaratmak kolaylığında yapar.

Ve kolayca bir sineği, koca kartal kuşu sisteminde yaratır. Ve sühuletle bir insanı bir küçük kâinat hükmüne getirir.

Eğer esbaba verilse; bir mikrop bin gergedan, bir meyve bir büyük ağaç kadar müşkilâtlı olur.

Perhaps too, every particle which performs its wondrous tasks in the body of a living creature would have to be given an eye that sees all things and knowledge that knows all things so that it could carry out those subtle and perfect vital duties.

Also, ease and facility reach such a degree in unity that they become necessary. For if the equipping of an army is from one hand, from one factory, it becomes as easy as equipping a single soldier.

Whereas if numerous different hands interfere and the various parts of the equipment are all brought from different factories,

quantitatively a single soldier's equipment could be prepared only with a thousand difficulties; since numerous officers interfered, it would be as difficult as a thousand soldiers.

Also, if the management and command of a thousand soldiers is given to a single officer, in one respect it becomes as easy as a single soldier,

whereas if they were assigned to ten officers or the soldiers themselves, it would result in confusion and great difficulty.

In exactly the same way, if all things are attributed to the Single One of Unity, they become as easy as a single thing. But if they are attributed to causes, a single living creature becomes as difficult as the whole earth, and perhaps impossible.

This means that in unity ease and facility are at the level of necessity. And with the interference of numerous hands, the difficulties amount to impossibility.

#628

As it is said in Letters (Mektûbat), if the alternations of day and night, and the motions of the stars, and the seasons of the year, the autumn, winter, spring, and summer,

are left to a single officer and organizer, that commander-in-chief commands the globe of the earth, which is a soldier: "Rise up, rotate, and travel!"

Out of joy and delight at receiving the command, with two motions like a Mevlevi dervish in ecstasy, it is easily the means to the daily and annual changes and the apparent, imaginary movements of the stars, thus demonstrating the total ease and facility of unity.

But if it is left not to the single commander but to causes and the caprices of the stars, and earth is told: "You stop in your place and don't travel!",

every night and every year thousands of stars and suns thousands of times larger than the earth would have to cut distances of thousands of millions of years, so that through their travelling,

the situations of the earth and heavens such as the seasons and day and night, might come about. But it would be so difficult as to be impossible.

Ve belki zihayatın bedeninde acib vazifeleri gören her bir zerreye her şeyi görecek bir göz ve her şeyi bilecek bir ilim verilmek lâzımdır ki, o ince ve mükemmel vazife-i hayatiyeyi yapabilsin.

Hem vahdette yûsr ü sühulet ve kolaylık o dereceye gelir. Nasıl ki bir ordu teçhizatı bir tek elden, bir tek fabrikadan gelmesiyle, bir tek neferin teçhizat-ı askeriyesi gibi kolaylaşır,

eğer ayrı ayrı eller karışsa ve muhtelif cihazat her biri başka fabrikadan alınsa,

o vakit birtek nefer teçhizatı, kemmiyet noktasında bin müşkilâtla tedarik edilebilir, müteaddid âmir ve zabitler karıştığı cihetiyle bin nefer kadar suubet peyda eder.

Hem bin neferin idaresi ve kumandanlığı bir tek zabite verilse, bir cihette bir nefer kadar kolay olur,

eğer on zabite veya neferlere bırakılsa, pek karışık ve müşkil düşer.

Aynen öyle de; her şey Vâhid-i Ehad'e verilse, bir tek şey gibi kolay olur. Eğer esbaba isnad edilse, bir tek zihayat, zemin kadar müşkil, belki imkânsız olur.

Demek vahdette kolaylık, vücut ve lüzum derecesine gelir. Ve kesretli eller karışmakta suubet, imkânsızlık derecesine düşer.

Risale-i Nur Mektubat'ında denildiği gibi, eğer gece-gündüzdeki tebeddülâtı ve yıldızların harekâtı ve senedeki güz, kış, bahar, yaz gibi mevsimlerin tahavvülâtı

bir tek müdebbire ve âmire bırakılsa; o kumandan-ı a'zam, bir neferi olan küre-i arza emreder ki: "Kalk, dön, gez!"

O da, o iltifat ve emrin neş'e ve sevincinden meczub mevlevî gibi iki hareketiyle yevmî ve senevî tahavvülâta ve yıldızların zahirî ve hayalî hareketlerine gayet kolayca bir vesile olup vahdetteki tam sühulet ve gayet kolaylığı gösterir.

Eğer o tek âmire değil, belki esbaba ve yıldızların keyiflerine bırakılsa ve arza "Sen dur, gezme" denilse;

o halde, arzdan binler derece büyük, binler yıldızlar ve güneşler, her gece ve her sene milyonlar ve milyarlar senelik mesafeleri kesmek ve gezmekle

mevsimler ve gece gündüz gibi o vaziyet-i arziye ve semaviye husul bulabilir. Ve imkânsızlık ve muhalîyet derecesinde müşkil ve suubetli düşer.

The phrase And the manifestation of oneness alludes to a vast and extremely subtle, profound, and extensive truth.

Referring explanation and proof of it to the Risale-i Nur, we shall here set out a single point by means of a comparison.

Yes, just as through its light the sun illuminates the whole earth and is an example of unity,

so through its image, reflection, seven-coloured light, and shape appearing in all the transparent things that face it, such as mirrors, it forms an example of oneness.

If the sun possessed knowledge, power, and will, and the fragments of glass and droplets and bubbles in which the tiny suns appeared had the capacity,

through the law of Divine will, in each and next to each a complete sun would be present together with its image and attributes, as well as in all the other places.

There being no deficiency in its power of disposal, through the command, effect, and word of dominical power, it would be the cause of truly extensive manifestations, thus demonstrating the extraordinary ease and facility of oneness.

In exactly the same way, just as in respect of His unity, the All-Glorious Maker looks through His knowledge, will, and power, which encompass all things, and is all-present and all-seeing everywhere,

so with respect to His oneness and through its manifestation, He is present together with His Names and attributes with all things, and particularly living things,

so that easily, in an instant, He creates a fly on the pattern of an eagle and a human being according to the system of the universe.

He creates living creatures in a way so miraculous that if all causes were to gather together, they could not make a nightingale or a fly.

And the One Who creates the nightingale, is the One Who creates all birds; and the One Who creates a human being could only be the One Who creates the universe.

#629

The Fourth and Fifth Steps: Through the mysteries of necessity, total detachment, and complete otherness of essence; and the mysteries of unrestrictedness, not being bound by space, and indivisibility.

It being very difficult to express the reality of these two steps to everyone, their meaning will be explained in one or two very brief points.

Üçüncü Basamaktaki **وَتَجَلَّى الْأَحَدِيَّةُ** kelimesi, pek büyük ve çok ince ve derin ve gayet geniş bir hakikata işaret eder.

Onun izah ve isbatını Risale-i Nur'a havale edip, gayet kısa bir temsil ile birtek nüktesini beyan edeceğiz.

Evet nasıl ki güneş, ziyasıyla umum zemini ışıktandırıp vâhidiyete bir misal olduğu gibi,

âyine gibi mukabilindeki her şeffaf şeyde timsali ve aksi ve yedi renkli ziyasıyla ve zâtının suretiyle bulunup ehadiyete dahi bir misal teşkil eder.

Eğer güneşin ilmi ve kudreti ve ihtiyarı olsa idi ve cam parçalarının ve içinde güneşçikler görünen katrelerin ve kabarcıkların kabiliyetleri bulunsa idi;

irade-i İlahiyenin kanunuyla herbirisinde ve yanında timsaliyle ve sıfatlarıyla tam bir güneş bulunup, sair yerlerde bulunması

onun tasarrufatına hiç noksan vermeyerek kudret-i Rabbanîyenin emriyle, tesiriyle, hükmüyle pek büyük zuhurata sebep olarak, ehadiyetteki fevkalâde kolaylık ve sühuleti gösterir.

Aynen öyle de; Sâni'-i Zülcelal, vâhidiyet itibariyle bütün eşyayı ihata eden ilim ve iradesi ve kudretiyle bakar ve hazır ve nâzır olduğu gibi,

ehadiyet cihetiyle ve tecellisiyle herşeyin, hususan zîhayatın yanında isimleri ve sıfatlarıyla bulunur ki;

kolayca, bir anda sineği kartal sisteminde, bir insanı küçük bir kâinat sisteminde icad eder.

Ve zîhayatı öyle mu'cizatlı bir şekilde yaratır ki; eğer bütün esbab toplansa, bir bülbülü, bir sineği yapamazlar.

Ve bir bülbülü yaratan, bütün kuşları yaratan olabilir ve bir insanı halk eden, ancak kâinatı icad eden zâttır.

Dördüncü ve Beşinci Basamak: **وَبَسِّرِ الْوُجُوبِ وَ**

التَّجَرُّدِ وَ مُبَايَنَةِ الْمَاهِيَّةِ وَ بِسِرِّ عَدَمِ التَّقَيُّدِ وَ عَدَمِ

التَّحْيِزِ وَ عَدَمِ التَّجَرِّي

Bu iki basamağın hakikatını umuma ifade etmek çok müşkil olmasından, yalnız kısacık bir-iki nüktesi ve muhtasar meali beyan edilecek.

That is, in relation to the power of an **Absolutely Powerful One** Whose existence is at the degree of necessity, the most powerful and stable of the degrees of existence, and is pre-eternal and post-eternal, and Who is totally detached from and free of materiality, and Whose holy nature is totally different to all other natures, — in relation to His power,

the stars are like minute particles, and the resurrection of the dead like the spring, and to raise to life all men at the resurrection is as easy as raising to life a single soul.

For as much as a fingernail from the levels of existence that are powerful may hold a mountain from an insubstantial level of existence, and may manipulate it.

For example, a mirror and faculty of memory from the level of powerful, external existence may hold a hundred mountains and a thousand books from the level of existence of the World of Similitudes and non-material existence, which are weak and insubstantial, and they may have disposal over them.

Thus, however inferior as regards power the level of existence of the World of Similitudes is to the level of external existence,

the created, accidental existences of contingent beings are thousands of times more inferior and weaker than a pre-eternal, everlasting, necessary existence, so that through the manifestation of a particle He can manipulate a world from the worlds of contingent beings.

Regretably, for the time being, three important reasons do not permit me to explain this lengthy truth and its fine points in full, so we refer it to the Risale-i Nur and another time.

#630

Sixth Step: Through the mystery of the transformation of obstacles and impediments into means of facility.

Through a law of the manifestation of Divine will called in science “the knot of life,” and of the creational command, and through the command and will being turned towards them,

the unconscious branches and hard twigs of a huge tree do not form obstacles or impediments to the necessary substances and foods which pass to its fruits, leaves, and flowers from the “knot of life,” which is like the tree’s mainspring and stomach; indeed, they facilitate the process.

In just the same way, since all [potential] obstacles in the creation of the universe and creatures cease being obstacles in the face of a manifestation of will and regard of the dominical command and become means of facility,

Yani, vücud mertebelerinin en kuvvetli ve sarsılmaz olan vücud mertebesinde ve ezeli ve ebedi derecesinde bir vücud sahibi ve maddiyattan münezze ve mücerred ve bütün mahiyetlere mübayin bir mahiyet-i mukaddeseyi taşıyan bir **Kadîr-i Mutlak**’ın kudretine nisbeten,

yıldızlar zerreler gibi ve haşır bir bahar misillü ve haşırde bütün insanları diriltmesi bir nefsin ihyası derecesinde kolaydır.

Çünkü vücud tabakalarından kuvvetli bir nev’in bir tırnağı, hafif bir tabakanın bir dağını eline alır, çevirir.

Meselâ; kuvvetli vücud-u haricîden bir âyine ve kuvve-i hâfıza, zaîf ve hafif olan vücud-u misalî ve manevîden yüz dağı ve bin kitabı içine alırlar ve çevirebilirler.

İşte vücud-u misalî ne derece kuvvetçe vücud-u haricîden aşağı ise,

mümkinatın hâdis ve ârızî vücudları dahi ezeli, sermedî, vâcib bir vücuddan binler derece daha aşağı ve hafiftir ki, o mukaddes vücud, bir zerre tecellisiyle, mümkinatın bir âlemini çevirir.

Maatteessüf şimdilik semli hastalık gibi üç ehemmiyetli sebep müsaade etmediklerinden, bu pek uzun hakikatı ve nüktelerini Risale-i Nur’a ve başka zamana havale ederiz.

Altıncı Basamak: وَبَسِّرْ أَنْقِلَابِ الْعَوَائِقِ وَالْمَوَانِعِ إِلَى كُمْ الْوَسَائِلِ الْمُسَهِّلَاتِ

Yani: Nasıl ki fennin tabirince ukde-i hayatiye namında bir cilve-i irade-i İlahiyenin ve emr-i tekvinînin bir kanunu ile ve o emir ve iradenin teveccühleriyle

koca bir ağacın şuursuz dal ve sert budakları, meyvelerine ve yaprak ve çiçeklerine zenbereği ve midesi hükmündeki o ukde-i hayatiyeden onlara gidecek lüzumlu maddeler ve erzaklara avak ve mevani’ ve sed olmazlar, belki teshilâta vesile olurlar;

aynen öyle de: Kâinat ve bütün mahlukatın icadında bütün maniler bir cilve-i irade ve teveccüh-ü emr-i Rabbanîye karşı mümanaatı bırakıp kolaylığa âlet olmasından,

eternal power creates the universe and all the species of creatures on the earth as easily as creating a single tree. Nothing at all is difficult for it.

If all those acts of creation are not ascribed to that power, then the creation and administration of the single tree would be as difficult as the creation and administration of all trees, indeed, as the universe.

For then everything would become obstacles and obstructions, and if all causes were to gather together,

they could not send the necessary sustenance to the fruits, leaves, branches and twigs in orderly, regular fashion from the stomach and mainspring of a tree's "knot of life," which proceeds from command and will.

Unless all the parts of the tree, and all its particles even, were given an eye, all-encompassing knowledge, and wondrous power which would see the entire tree together with its parts and particles, and know them and assist them.

So climb these five steps and take a look; see what difficulties —indeed, impossibilities— are present in unbelief and associating partners with God, and how distant they are from reason and logic, and how precluded they are.

Then see what ease there is on the way of the Qur'an, indeed, that its facility is at the degree of necessity, and how acceptable and reasonable it is, and what certain and satisfying truth is found on its way, so certain as to be necessary. Understand this

and say: "All praise be to God for the bounty of belief!"

(The difficulties I was suffering and my indisposition caused the remaining part of this important step to be postponed.)

Seventh Step: And through the mystery that the particular, the part, the seed and man are not inferior as regards art and eloquence to the star, the universal, the whole, the tree, and the world.

[**NOTE:** The basis, mine, and sun of the truths contained in these nine Steps are the verses: Say, He is God, the One; * God, the Eternal and Ever- Besought. (Qur'an, 112:1-2.)

They are brief indications to flashes from the manifestation of Divine oneness and eternal besoughtedness.

Making one or two points, we shall take a very brief look at the meaning of this Seventh Step, and for the details refer you to the Risale-i Nur.]

kudret-i sermediye o tek ağacı icad kolaylığında, kâinatı ve zemindeki enva'-ı mahlukatı icad eder, hiçbir şey ona ağır gelmez.

Eğer bütün icadlar o kudrete verilmezse; o vakit o tek ağacın inşa ve idaresi, bütün ağaçlar, belki zeminin icadı ve idaresi kadar müşkil olacak.

Çünkü o zaman her şey mani' ve sed olur. O halde bütün esbab toplansa;

bir ağacın emirden, iradeden gelen ukde-i hayatiye midesinden, zenbereğinden intizam ile meyve, yaprak, dal ve budaklara lâzım erzak ve cihazatı gönderemezler.

İllâ ki, ağacın her bir cüz'üne, hattâ her bir zerresine bütün ağacı ve eczasını ve zerratını görecektir ve bilecektir ve yardım edecek bir göz, bir ihatalı ilim, bir hârika kudret ve fevkalâde muavenet verilsin.

İşte bu beş aded basamaklardan çık, bak. Küfür ve şirkte ne derece müşkilât, belki muhalât bulunduğunu ve ne kadar akıldan, mantıktan uzak ve mümteni' olduğunu;

ve imanda ve Kur'an yolunda ne kadar sühulet ve vücub derecesinde kolaylık ve ne kadar makul ve makbul ve lüzum derecesinde kat'î ve rahat bir hak ve hakikat bulunduğunu gör, bil.

"Elhamdülillahi alâ nimet-il iman" de.

(Rahatsızlık ve sıkıntılar, bu ehemmiyetli basamağın bâki kısmını te'hire sebep oldular.)

Yedinci Basamak: وَبَسِّرَ أَنَّ الدَّرَّةَ وَالْجُزْءَ وَالْجُزْئِيَّ وَالتَّوَاتُةَ وَالْإِنْسَانَ لَيْسَتْ بِأَقْلَ صُنْعَةٍ وَجَزَالَةٌ مِنَ النَّجْمِ وَالْكُلِّ وَالْكَلِّيِّ وَالشَّجَرِ وَالْعَالَمِ

BİR İHTAR: Bu dokuz basamakların hakikatlarının esası ve madeni ve güneşi, Sure-i İhlas'tan قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ âyetleridir.

Sırr-ı ehadiyet ve samediyet cilvesinden gelen lem'alara kısa işaretlerdir.

Bu yedincinin mealine bir-iki nükte ile gayet muhtasar bakıp, tafsilini Risale-i Nur'a havale ederiz.

That is, a particle which performs wonderful duties in the eye or brain is not inferior to a star; nor is a part inferior to the whole;

for instance, the brain and eye are not inferior to the human being as a whole; nor with regard to beauty of art and the marvels of its creation is a particular individual inferior to a universal species; nor with his strange members and faculties is a man inferior to all the animal species;

nor in regard to fine craftsmanship and being treasury-like, and resembling an index, programme, and memory, is a seed inferior to a mighty tree;

nor in regard to his creation, and wondrous, comprehensive organs and faculties created so as to perform thousands of amazing duties, is a man, the microcosm, inferior to the universe.

This means that the One Who creates the particle cannot lack the power to create the star. And the One Who creates an organ like the tongue, certainly easily creates man.

And the One Who creates a single man thus perfectly surely can create all animals, and this He does before our eyes.

And the One Who creates a seed as a list, an index, a notebook of the laws issuing from the Divine command, and as a "knot of life," is certainly the Creator of all trees.

And the One Who creates man as a sort of seed of the world and as its comprehensive fruit, and makes him the mirror to all the Divine Names, and connected to all the universe, and vicegerent of the earth,

most certainly possesses such power that He creates the universe as easily as He creates man, and sets it in order.

In which case, whoever is the Creator, Maker, and Sustainer of the particle, part, particular individual, seed, and man must be the Creator, Maker, and Sustainer of the stars, species, the whole, universals, trees, and the whole universe. That it should be otherwise is impossible and precluded.

Eighth Step: Through the mystery of the surroundings and wholes inevitably being in the grasp of the Creator of the things which are surrounded and the parts, like the miniature inscribed beings similar to them, or 'milked,' extracted droplets, for they and their likes are included in the former with the balance of His knowledge, or are 'milked' from them in accordance with the principles of His wisdom.

Yani; göz ve beyindeki acib vazifeleri gören bir zerre, bir yıldızdan ve bir cüz', küll mecmuundan..

meselâ; dimağ ve göz, insanın tamamından ve cüz'î bir ferd, hüsn-ü san'atça ve garabet-i hilkatça umum bir neviden ve bir insan, acib cihazlarıyla küllî cins-i hayvandan

ve bir fihriste ve program ve kuvve-i hâfıza hükmünde olan bir çekirdek, mükemmel masnuiyeti ve mahzeniyetçe koca ağaçından

ve bir küçük kâinat olan bir insan, kemal-i hilkatı ve cem'iyetli hârika cihazlarının binler acib vazifeleri görecektir bir tarzda mahlukiyeti kâinattan aşağı değiller.

Demek zerreyi icad eden, yıldızın icadından âciz kalamaz. Ve lisan gibi bir uzvu halkeden, elbette insanı kolayca halkeder.

Ve bir tek insanı böyle mükemmel yaratan, herhalde bütün hayvanatı kemal-i sühuletle yaratabilecek ve gözümüz önünde yaratıyor.

Ve çekirdeği bir liste, bir fihriste, bir defter-i kavanin-i emriye, bir ukde-i hayatiye mahiyetinde yaratan, elbette bütün ağaçların hâlıkı olabilir.

Ve âlemin bir nevi manevî çekirdeği ve cem'iyetli meyvesi olan insanı halk edip bütün esma-i İlahiyeye mazhar ve âyine ve bütün kâinatla alâkadar ve zeminin halifesi yapan zâtın,

elbette ve elbette öyle bir kudreti var ki, koca kâinatı insan icadının kolaylığı ve sühuleti derecesinde halkedip tanzim eder.

Öyle ise; zerrenin ve cüz' ve cüz'î ve çekirdek ve bir insanın hâlıkı, sâni'i, rabbi kim ise; elbette bedahetle yıldızların ve nevilerin ve küll ve külliyatların ve ağaçların ve bütün kâinatın hâlıkı, sâni'i, rabbi aynen odur. Başka olması muhal ve mümteni'dir.

Sekizinci Basamak: وَبَسِّرَ أَنَّ الْمَحَاطَ وَالْجُزْئِيَّاتِ

كَأَلَا مَثَلَةِ الْمَكْتُوبَةِ الْمُصَغَّرَةِ أَوْ كَالْتَّقِطِ الْمَحْلُوبَةِ

الْمُعَصَّرَةِ فَلَا بُدَّ أَنْ يَكُونَ الْمُحِيطُ وَالْكُلِّيَّاتُ فِي

قَبْضَةِ خَالِقِ الْمَحَاطِ وَالْجُزْئِيَّاتِ لِيُدْرَجَ مِثَالُهَا فِيهَا

بِمَوَازِينِ عِلْمِهِ أَوْ يُعَصَّرَ مِنْهَا بِدَسَاتِيرِ حِكْمَتِهِ

That is, the relation to the large universals which encompass them of the particulars which are encompassed, and of individuals, seeds, and grains which are within universals and wholes,

is as tiny miniatures, and as the identical samples of the universal and wholes, inscribed in miniature in the very finest writing.

#632

Since this is so, the encompassing universal must be within the grasp of the Creator of the particulars and completely under His disposal

so that through the balances of His knowledge and its fine pens He can include that huge all-encompassing book in hundreds of miniscule sections and notebooks.

The relation and comparison, then, of the encompassed parts and particulars with their surroundings is as droplets 'milked' from what encompasses them, like milk,

or as if someone squeezed the surroundings and those points dripped from them.

For example, a melon seed is a droplet milked from all its surroundings or a point in which is written the whole book, for it contains its index, list, and programme.

Since it is thus, the encompassing wholes and universals must be within the hand of the Maker of those particulars, droplets, and points

so that He can milk the individuals, droplets, and points from them with the sensitive principles of His wisdom.

This means that the One Who creates the seed and individual must be the One Who creates the whole and the universals, and the other universals and sorts, which encompass the latter and are bigger than them; it could not be anyone else.

In which case, the One Who creates a single soul can only be He Who creates all mankind. And the One Who raises to life one dead person, can raise to life all jinn and men at the resurrection of the dead, and will raise them to life.

So see, what is claimed and stated by the verse, **Your creation and your resurrection is but as a single soul (Qur'an, 31:28.)** is most definitely and brilliantly pure truth and reality.

Yani: İhata edilen cüz'iyat ve küll ve külliyyatın içinde bulunan ferdler ve tohumlar ve çekirdeklerin, ihata eden büyük külliyyata nisbetleri;

güya küçücük nümune ve gayet ince yazı ile çok küçük kıt'ada yazılmış aynı küll ve külliyyatın nüshaları, misalleridir.

Öyle ise, ihata eden külliyyat, o cüz'iyat Hâlîkının kabzasında ve tamamen tasarrufunda bulunmak lâzımdır.

Tâ ilminin mizanlarıyla ve ince kalemleriyle o büyük muhitin kitabını, o çok küçücük yüzer kıt'alarda, defterlerde dercedebilsin.

Hem ihata edilen ecza ve cüz'iyatın muhit ile nisbetleri, temsilleri, güya süt gibi muhitlikten sağılmış katreler..

veya biri o muhiti sıkılmış, o noktalar ondan akmış.

Meselâ; kavun çekirdeği, onun umum etrafından sağılmış bir katre veya o kitab tamamen içinde yazılmış bir noktadır ki; fihristesini, listesini, programını taşıyor.

Madem böyledir, elbette o cüz'iyat ve katreler ve noktalar ve ferdler Sâni'inin elinde, o muhit küll ve külliyyat bulunmak elzemdır.

Tâ hikmetinin hassas düsturlarıyla o ferdleri, katreleri, noktaları ondan sağısın.

Demek bir tek tohumu, bir tek ferdi yaratan, elbette o büyük küll ve külliyyatı ve onları ihata eden ve onlardan çok büyük olan diğer külliyyatları ve cinsleri yaratan yine odur, başka olamaz.

Öyle ise, bir tek nefsi yaratan, bütün insanları yaratabilir. Ve bir tek ölüyü diriltten, haşırde bütün cinn ve ins ölülerini diriltebilir ve diriltecek.

İşte مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْثُبُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ

âyetinin hükmü ve davası gayet kat'î ve parlak bir surette hak ve ayn-ı hakikat olduğunu gör.

Ninth Step: And through the mystery of a Qur'an of Dignity inscribed with particles of ether on an atom or minutest particle not being of less eloquence or wondrous art than a Qur'an of Grandeur written with the ink of the stars and suns on the page of the heavens; similarly, through their relation to the power of the universe's Creator, the blooming rose not being of less eloquence and art than the star Venus; nor the ant being inferior to the elephant, nor the microbe inferior to the rhinoceros, nor the bee inferior to the date-palm. Moreover, the extreme ease and speed in the creation of things causes the people of misguidance to confuse formation with self-formation, which necessitates innumerable impossibilities and is a delusion; while it proves to the people of guidance that in relation to the power of the universe's Creator particles and the stars are equal, May His glory be exalted, for there is no god but He; God is Most Great!

Dokuzuncu Basamak:

وَبَسِّرْ كَمَا أَنَّ قُرْآنَ الْعِزَّةِ الْمَكْتُوبِ عَلَى الذَّرَّةِ الْمُسَمَّاةِ
بِالْجَوْهَرِ الْفَرْدِ بِذَرَّاتِ الْأَثِيرِ لَيْسَ بِأَقْلَ جَزَالَةٍ وَ
خَارِقِيَّةِ صَنْعَةٍ مِنْ قُرْآنِ الْعِظَمَةِ الْمَكْتُوبِ عَلَى صَحِيفَةِ
السَّمَاءِ بِمِدَادِ النُّجُومِ وَالشُّمُوسِ كَذَلِكَ إِنَّ وَرْدَ الزُّهْرَةِ
لَيْسَتْ بِأَقْلَ جَزَالَةٍ وَصَنْعَةٍ مِنْ دُرِّي نَجْمِ الزُّهْرَةِ وَلَا
النَّمْلَةُ مِنَ الْفَيْلَةِ وَلَا الْمَكْرُوبُ مِنَ الْكَرْكَدَانِ وَلَا
النَّحْلَةُ مِنَ النَّحْلَةِ بِالنِّسْبَةِ إِلَى قُدْرَةِ خَالِقِ الْكَائِنَاتِ
فَكَمَا أَنَّ غَايَةَ كَمَالِ السَّرْعَةِ وَالسَّهُولَةِ فِي إِيجَادِ
الْأَشْيَاءِ أَوْقَعَتْ أَهْلَ الضَّلَالَةِ فِي التَّبَاسِ التَّشْكِيلِ
بِالتَّشْكُلِ الْمُسْتَلْزِمِ لِمَحَالَاتٍ غَيْرِ مُحْدَوْدَةٍ تَمُجُّهَا
الْأَوْهَامُ كَذَلِكَ أَثْبَتَتْ لِأَهْلِ الْهِدَايَةِ تَسَاوِيَ النُّجُومِ مَعَ
الذَّرَّاتِ بِالنِّسْبَةِ إِلَى قُدْرَةِ خَالِقِ الْكَائِنَاتِ جَلَّ جَلَالُهُ وَ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ اللَّهُ أَكْبَرُ

[I wanted to explain the meaning of this last step at length, but regretably I have been prevented by my extreme distress, arising from arbitrary oppression and harassment, and my weakness and serious sicknesses, resulting from poisoning. I have therefore have been compelled to suffice with a brief indication.]

[Bu son basamağın uzun bir beyanla mealini söylemek isterdim. Fakat maatteessüf keyfî tahakküm ve tazyiklerden gelen şiddetli sıkıntılar ve tesemmümden gelen za'fiyet ve elim hastalıklar mani' olmasından, mealine yalnız pek kısa bir işaretle iktifaya mecbur oldum.]

#633

That is, if a Qur'an of Mighty Stature was written on a particle which is supposed to be indivisible and called in the science of theology (kalam) and in philosophy "jawhar-i fard," in particles of ether, which is matter even finer,

and if another mighty Qur'an was written in stars and suns on the pages of the heavens, then the two were compared,

the microscopic Qur'an written in particles would not be inferior in respect of marvels and miraculous art than the vast Qur'an gilding the face of the heavens; indeed, in some ways it would be superior.

In exactly the same way, from the point of view of the originality and eloquence in their creation, in relation to the power of the universe's Creator, the rose is not inferior to the star Venus,

the ant is not inferior to the elephant, and a microbe is more wondrous as regards its creation than a rhinoceros, and with its marvellous inborn faculties the bee is superior to the date-palm.

Yani: Nasıl ki faraza kabil-i inkısam olmayan ve ilm-i Kelâm ve felsefede cevher-i ferd namını alan bir zerrede, ondan daha küçücük olan madde-i eşriye zerreleriyle bir Kur'an-ı Azîmüşşan yazılsa

ve semavat sahifelerinde dahi yıldızlar ve güneşlerle diğer bir Kur'an-ı Kebir yazılsa, ikisi müvazene edilse;

elbette cevher-i ferd zerresinden yazılan hurdebîni Kur'an, gökler yüzlerini yıldızlayan Kur'an-ı Azîm ve Kebir'den acııbce ve san'atın i'cazında geri değil, belki bir cihette ileri olduğu gibi;

aynen öyle de: Hâlık-ı Kâinat'ın kudretine nisbeten masnuiyetindeki garabet ve cezalet noktasında zühre çiçeği, Zühre yıldızından geri değil

ve karınca, filden aşağı olmaz ve mikrop, gergedandan hilkatça daha acııb ve arı sineği, hurma ağacından fıtrat-ı acıbesiyle daha ileridir.

This means that the One Who creates the bee can create all animals. The One Who raises a single soul to life can raise to life all men at the resurrection of the dead and gather them together in the arena of the Great Gathering, and will gather them together.

Nothing at all is difficult for Him, for before our eyes every spring He creates a hundred thousand samples of the resurrection with the greatest ease and speed.

Very briefly, the meaning of the final Arabic sentence is this: since the people of misguidance do not know the unshakeable truths of the above 'Steps,' and since creatures come into existence extremely easily and extremely quickly,

they imagine their formation and creation through a Maker's infinite power to be self-formation and that they come into existence of themselves.

They have thus opened for themselves the door of in every way impossible and precluded superstitions, which no mind, and not even delusion, could accept.

For example, in that case, every single particle of every animate creature would have to be ascribed an infinite power, knowledge, and eye that sees everything, and power sufficient to execute every art and skill.

Thus, by not accepting a single God, they are bound by their ways to accept gods to the number of particles, and thus deserve to enter among the lowest of the low of Hell.

As for the people of guidance, the powerful truths and irrefutable proofs of the above 'Steps' afford to their sound hearts and straight minds the firmest conviction

and most powerful belief and assent at the level of 'the vision of certainty,' so that they believe without doubt or misgiving and with peace of mind that

in relation to Divine power there is no difference between stars and particles, or the smallest and the largest, for all these wondrous things occur before our very eyes.

#634

And every marvel of art confirms the assertion of the verse, **Your creation and your resurrection is but as a single soul**, and testifies that what it states is pure truth and reality, and through the tongues of their beings they declare: "God is Most Great!"

We too declare: "God is Most Great!" to their number. And with all our strength and conviction we affirm the verse's claim, and we testify with innumerable proofs that what it states is pure truth and reality.

Demek bir arıyı yaratan, bütün hayvanları yaratabilir. Bir nefsi diriltten, haşırde bütün insanları ihya edip haşır meydanında toplayabilir ve toplayacak.

Hiçbir şey ona ağır gelmez ki; gözümüz önünde gayet çabuk ve kolaylıkla her baharda haşrin yüzbin nümunelerini yaratıyor.

Son cümle-i Arabiye'nin gayet kısacık meali şudur: Yani; ehl-i dalalet, mezkûr basamakların sarsılmaz hakikatlarını bilmediklerinden ve gayet çabuk ve gayet kolaylıkla birden mahlukat vücuda geldiklerinden,

teşkili ve bir Sâni'in hadsiz kudretiyle icadı, teşekkül ve kendi kendilerine vücud bulmak tevehhüm edip;

hiçbir zihin, hattâ vehim dahi kabul etmediği ve her cihetle muhal ve imkânsız hurafelerin kapısını kendilerine açmışlar.

Meselâ; o halde zîhayatın her bir zerresine hadsiz bir kudret, bir ilim, her şeyi görececek bir göz ve her san'atı yapabilecek bir iktidar vermek lâzım gelir.

Bir tek ilahı kabul etmemekle, zerreler adedince ilaheleri mezhebelerince kabul etmeğe mecbur olarak Cehennem'in esfel-i safilinine girmeğe müstehak düşerler.

Amma ehl-i hidayet ise, geçen basamaklardaki kuvvetli hakikatlar ve sarsılmaz hüccetler, selim kalblerine ve müstakim akıllarına gayet kat'î kanaat

ve kuvvetli iman ve aynelyakîn bir tasdik vermiş ki, şübhesiz ve vesvesesiz itminan-ı kalb ile itikad ederler ki;

yıldızlar, zerreler, en küçük, en büyük; kudret-i İlahîye nisbeten farkları yoktur ki, gözümüz önünde bu acaibler oluyor.

Ve her bir acibe-i san'at **مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا**

كَتْفِيسٍ وَاحِدَةٍ âyetinin davasını tasdik ve hükmü ayn-ı hak ve hakikat olduğuna şehadet ederler, lisan-ı hal ile Allahü Ekber derler.

Biz dahi onların adedince Allahü Ekber deriz. Ve şu âyetin davasını bütün kuvvet ve kanaatimizle tasdik ve hükmü ayn-ı hak ve nefis-i hakikat olduğuna hadsiz hüccetlerle şehadet ederiz.

Glory be unto You! We have no knowledge save that which You have taught us; indeed, You are All-Knowing, All-Wise. (Qur'an, 2:32.)

O God! Grant blessings and peace to the one whom You sent as a Mercy to all the worlds, and all praise be to God, the Sustainer of All the Worlds.

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ

الْحَكِيمُ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى مَنْ اَرْسَلْتَهُ رَحْمَةً لِّلْعَالَمِيْنَ وَ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ

#635

[A Eulogy which answers the questions: What is the Risale-i Nur? What is its true nature, and what is the true nature of its Interpreter?]

The high servants of religion who are described in Hadiths as coming at the start of every century are not innovators, they are followers.

That is to say, they do not create anything new themselves, they do not bring any new ordinances;

they adjust and strengthen religion by way of following to the letter the fundamentals and ordinances of religion and the Sunna of the Prophet Muhammad (PBUH); they proclaim the true and original meaning of religion;

they remove and render null and void the baseless matters which have been mixed up with it; they reject and destroy the attacks made on religion;

they establish the Divine commands, and proclaim and make known the nobility and exaltedness of the Divine ordinances.

Only, without spoiling the basic position or damaging the original spirit, they carry out their duties through new methods of persuasion appropriate to the understanding of the age, and in new ways and with new details.

These dominical officials confirm their positions through their actions and deeds. They carry out their duty of reflecting the firmness of their belief and their sincerity.

They display in their actions their degree of faith. They show that they follow to the letter the practices of Muhammad (PBUH) and that truly they have been invested with the Prophetic robe.

In short: for the community of Muhammad (PBUH) they form perfect models in respect of deeds and morality and following and adhering to the Prophet's Sunna; they are examples worthy of being followed.

The works they write expounding God's Book and elucidating the injunctions of religion, and their presenting these in accordance with the understanding of the age and its degree of learning,

[Risale-i Nur nedir ve hakikatlar müvacehesinde Risale-i Nur ve Tercümanı ne mahiyettedirler diye bir takriznamedir]

Her asır başında hadîşçe geleceği tebşir edilen dinin yüksek hâdimleri; emr-i dinde mübtedi' değil, müttebi'dirler.

Yani, kendilerinden ve yeniden bir şey ihdas etmezler, yeni ahkâm getirmezler.

Esasat ve ahkâm-ı diniyeye ve sünen-i Muhammediyeye (A.S.M.) harfiyen ittiba' yoluyla dini takvim ve tahkim ve dinin hakikat ve asliyetini izhar

ve ona karıştırılmak istenilen ebâtılı ref' u ibtal ve dine vaki' tecavüzleri redd ü imha

ve evamir-i Rabbaniyeyi ikame ve ahkâm-ı İlahiyenin şerafet ve ulviyetini izhar u ilân ederler.

Ancak tavr-ı esasîyi bozmadan ve ruh-u aslîyi rencide etmeden yeni izah tarzlarıyla, zamanın fehmine uygun yeni ikna' usûlleriyle ve yeni tevcihat ve tafsîlât ile îfa-i vazife ederler.

Bu memurîn-i Rabbaniye, fiiliyatlarıyla ve amelleriyle de memuriyetlerinin musaddıkı olurlar. Salabet-i imaniyelerinin ve ihlaslarının âyinedarlığını bizzât îfa ederler.

Mertebe-i imanlarını fiilen izhar ederler. Ve ahlâk-ı Muhammediyenin (A.S.M.) tam âmili ve müşvar-ı Ahmediyenin (A.S.M.) ve hilye-i Nebeviyenin (A.S.M.) hakikî lâbisi olduklarını gösterirler.

Hülâsa: Amel ve ahlâk bakımından ve sünnet-i Nebeviyeye (A.S.M.) ittiba ve temessük cihetinden ümmet-i Muhammed'e (A.S.M.) tam bir hüsn-ü misal olurlar ve nümune-i iktida teşkil ederler.

Bunların Kitabullah'ın tefsiri ve ahkâm-ı diniyenin izahı ve zamanın fehmine ve mertebe-i ilmüne göre tarz-ı tevcihi sadedinde yazdıkları eserler,

are not the products of their own elevated, fertile minds; they are not the result of their own intelligence and knowledge.

They are directly the inspirations and promptings of the Pure Essence of Messengership (PBUH), who is the source of revelation.

Jaljalutiyya, Mathnawi-i Sharif, and Futuh al-Ghayb and such works are all of this sort. Those holy persons have a part in the ordering of those choice works, and in their manner of exposition;

that is, they are the places where their meanings are manifested and reflected.

#636

To come to the Risale-i Nur and its Interpreter: since in this lofty work are an elevated effulgence and endless perfection never before encountered in any similar work;

and since it is observed that, in a way hitherto unseen in any work, it is the heir to the effulgences of the Qur'an, which is a Divine lamp and the sun of guidance and moon of happiness;

it is a fact as clear as the sun that its basis is the pure light of the Qur'an and that it bears the effulgence of the lights of Muhammad (PBUH) to a greater extent than the works of the saints,

and that the share in it, and concern with it, and sacred disposal over it of the Pure Essence of Messengership (PBUH) are greater than in the works of the saints,

and the attainment and perfections of the one who is its Interpreter and place of manifestation is elevated and matchless to the same degree.

Yes, while still in his childhood and never having studied, in the space of three month's study in order to be saved from externals, the Risale-i Nur's Interpreter

was made heir to the early and later sciences, mystic knowledge, the realities of things, the mysteries of the universe, and Divine wisdom, which had been bestowed on no one previously.

With his learning and moral fortitude, consisting of his being embodied chastity, and his extraordinary courage and complete self-sufficiency,

he was a miracle of creation, an embodiment of Divine favour; his abilities were God-given.

As a matchless scholar, an extraordinary prodigy, challenging the whole world of learning before reaching the age of puberty,

he silenced all the scholars with whom he debated, answered absolutely correctly and without hesitation just about all the questions posed to him,

kendi tilka-yı nefislerinin ve kariha-i ulviyelerinin mahsulü değildir, kendi zekâ ve irfanlarının neticesi değildir.

Bunlar, doğrudan doğruya menba-i vahy olan Zât-ı Pâk-i Risalet'in (A.S.M.) manevî ilham ve telkinatıdır.

Celcelutiye ve Mesnevî-i Şerif ve Fütuh-ul Gayb ve emsali âsâr hep bu nevidendir. Bu âsâr-ı kudsiyeye o zevat-ı âlişan ancak tercüman hükmündedirler. Bu zevat-ı mukaddesenin, o âsâr-ı bergüzidenin tanziminde ve tarz-ı beyanında bir hisseleri vardır;

yani bu zevat-ı kudsiye, o mananın mazharı, mir'atı ve ma'kesi hükmündedirler.

Risale-i Nur ve Tercümanına Gelince: Bu eser-i âlişanda şimdiye kadar emsaline rastlanmamış bir feyz-i ulvî ve bir kemal-i nâmütenahî mevcut olduğundan

ve hiçbir eserin nail olmadığı bir şekilde meş'ale-i İlahiye ve şems-i hidayet ve neyyir-i saadet olan Hazret-i Kur'anın füyuzatına vâris olduğu meşhud olduğundan;

onun esası nur-u mahz-ı Kur'an olduğu ve evliyaullahın âsârından ziyade feyz-i envâr-ı Muhammedîyi (A.S.M.) hâmil bulunduğu

ve Zât-ı Pâk-i Risalet'in ondaki hisse ve alâkası ve tasarruf-u kudsi evliyaullahın âsârından ziyade olduğu

ve onun mazharı ve tercümanı olan manevî zâtın mazhariyeti ve kemalâtı ise o nisbette âlî ve emsalsiz olduğu güneş gibi aşikâr bir hakikattir.

Evet o zât daha hal-i sabavette iken ve hiç tahsil yapmadan zevahiri kurtarmak üzere üç aylık bir tahsil müddeti içinde

ulûm-u evvelîn ve âhirîne ve ledünniyat ve hakaik-i eşyaya ve esrar-ı kâinata ve hikmet-i İlahiyeye vâris kılınmıştır ki, şimdiye kadar böyle mazhariyet-i ulyaya kimse nail olmamıştır.

Bu hârika-i ilmiyenin eşi aslâ mesbuk değildir. Hiç şübhe edilemez ki; Tercüman-ı Nur, bu haliyle baştan başa iffet-i mücesseme ve şecaat-ı hârika ve istiğna-yı mutlak teşkil eden hârikulâde metanet-i ahlâkiyesi ile

bizzât bir mu'cize-i fitrattır ve tecessüm etmiş bir inayettir ve bir mevhibe-i mutlakadır.

O zât-ı zîhavarık daha hadd-i bülüğa ermeden bir allâme-i bâidil halinde bütün cihan-ı ilme meydan okumuş,

münazara ettiği erbab-ı ulûmu ilzam ve iskât etmiş, her nerede olursa olsun vaki' olan bütün suallere mutlak bir isabetle ve aslâ tereddüd etmeden cevap vermiş,

bore the mantle of 'master' from the age of fourteen, and continuously irradiated the effulgence of knowledge and light of wisdom.

With the subtlety and profundity of his exposition, the conciseness and loftiness of his explanations, and his insight, perspicacity and light of wisdom, he astonished the scholars and learned,

deservedly earning the illustrious title of 'Bediuzzaman' (Wonder of the Age).

As someone who with his elevated qualities and scholarly virtues propagated and proved most perfectly the religion of Muhammad (PBUH),

he surely received the highest favours of the Lord of the Prophets (PBUH), and was under his lofty protection and auspices.

Doubtless he was one of noble virtue who advanced at the decree of the Most Holy Prophet (PBUH), and acted under his command, and was the heir to his truths and reflected his lights.

As indicated by his making the lights and knowledge of Muhammad (PBUH) and radiance of the Divine Candle (Qur'an) shine most brilliantly,

and the mathematical significances of the Qur'an and Hadith being fulfilled in him, and the mathematical expositions of verses expressing the prophetic utterances concentrating on himself,

there is no doubt that he was a burnished mirror to the Divine Messengership in serving the cause of belief, and the final luminous fruit of the tree of Messengership, and the final mouth of reality in respect of the legacy of the tongue of Messengership, and a final happy bearer of 'the Divine Candle' in respect of serving belief.

Signed in the name of the Risale-i Nur students who attended the single 'lesson' of the third School of Joseph, consisting of The Shining Proof and Zühretü'n-Nur, Ahmed Feyzi, Ahmed Nazif, Salâhaddin, Zübeyir, Ceylan, Sungur, Tabancalı
*_**

They have accorded me a share far exceeding my due. But lacking the courage to offend these signatories, I remained silent, and accepted their eulogy in the name of the collective personality of the Risale-i Nur students.
Said Nursi

#637

In His Name, be He glorified!
And there is nothing but it glorifies Him with praise.

Peace be upon you and God's mercy and blessings, for ever and ever! Our Most Beloved, Blessed, Highly-Valued, Kindly Master!

ondört yaşından itibaren üstadlık pâyesini taşımış ve mütemadiyen etrafına feyz-i ilim ve nur-u hikmet saçmış,

izahlarındaki incelik ve derinlik ve beyanlarındaki ulviyet ve metanet ve tevcihlerindeki derin feraset ve basiret ve nur-u hikmet, erbab-ı irfanı şaşırtmış

ve hakkıyla "Bediüzzaman" ünvan-ı celilini bahşettirmiştir.

Mezaya-yı âliye ve fezail-i ilmiyesiyle de din-i Muhammedî'nin (A.S.M.) neşrinde ve isbatında bir kemal-i tam halinde rû-nüma olmuş olan böyle bir zât

elbette Seyyid-ül Enbiya Hazretlerinin (A.S.M.) en yüksek iltifatına mazhar ve en âlî himaye ve himmetine naildir.

Ve şübhesiz o Nebiyy-i Akdes'in (A.S.M.) emr u fermanıyla yürüyen ve tasarrufuyla hareket eden ve onun envâr ve hakaikına vâris ve ma'kes olan bir zât-ı kerim-üs sıfâttır.

Envâr-ı Muhammediyeyi (A.S.M.) ve maarif-i Ahmediyeyi (A.S.M.) ve füyuzat-ı şem'i-î İlahîyi en müşa'şa' bir şekilde parlatması

ve Kur'anî ve hadîsî olan işaret-ı riyaziyenin kendisinde muntahâ olması ve hitabat-ı Nebeviyeyi (A.S.M.) ifade eden âyât-ı celilenin riyaî beyanlarının kendi üzerinde toplanması delaletleriyle,

o zât hizmet-i imaniye noktasında risaletin bir mir'at-ı mücellası ve **şecere-i risaletin bir son meyve-i münevveri** ve **lisan-ı risaletin irsiyet noktasında son dehan-ı hakikatı** ve **şem'i-î İlahînin hizmet-i imaniye cihetinde bir son hâmil-i zîsaadeti** olduğuna şübhe yoktur.

Üçüncü Medrese-i Yusufiye'nin Elhüccetüzzehra ve Zühretünnur olan tek dersini dinleyen Nur Şakirdleri namına
Ahmed Feyzi, Ahmed Nazif, Salahaddin, Zübeyir, Ceylan, Sungur, Tabancalı
*_**

Benim hissemi haddimden yüz derece ziyade vermeleriyle beraber, bu imza sahiblerinin hatırlarını kırmağa cesaret edemedim. Sükût ederek o medhi Risale-i Nur şakirdlerinin şahs-ı manevîsi namına kabul ettim.
Said Nursi

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Çok sevgili, çok mübarek, çok kıymetdar, çok müşfik
Üstadımız Efendimiz Hazretlerine!

Our revered Master, who has completely abandoned his own will and left all matters to dominical will, who sees the mercy and wisdom of Divine Determining in every apparent calamity and hardship, and with perfect trust and submission awaits in perfect patience the results of that dominical manifestation!

In this terrible century when in some places the things on which the believers rely have begun to crumble, and with publications opposing the pillars of belief the deniers of God flaunt themselves openly and arrogantly,

and to act in opposition to the Qur'an's commands and not believe in spiritual forces, and to ascribe the right of creation to unconscious, blind, deaf nature are considered marks of civilization and of being 'cultured' and intellectual —at such a time,

our gracious Master wrote the Risale-i Nur, a miracle of the Qur'an, and offering its soothing cures to agitated, wretched hearts needy for the water of life of belief, gave them the good news of eternal happiness.

On its highway of reality which proves its teachings with decisive, categorical arguments and proofs, and through the mystery of our Illustrious Leader (PBUH), to whom refers "the cause is like the doer," the equivalent of all the good deeds performed by hundreds of thousands of Risale-i Nur students who have saved their belief through the Risale-i Nur has passed to the register of his good deeds!

#638

Just as in Denizli Prison Almighty God bestowed The Fruits of Belief, whose remedies were sufficiently efficacious to reduce to nothing the distress of the incarceration,

and that rose's sweet scent eliminated all the pains of its thorns, dispelling all our temporary distress;

so too here in Afyon Prison, the physical discomforts of one day of which are equal to a month's discomfort in Denizli Prison, the Most Munificent and Compassionate One of Beauty

has bestowed at the hand of you our beloved Master sublime proofs affirming Divine unity and praise, and the messengership of Muhammad (PBUH), which are cures and antidotes.

We most faulty students of yours, who through the effulgences of the Risale-i Nur have learnt to read and write, consider these three short treatises to be both conclusive proofs of the Risale-i Nur's veracity and a sort of summary of it, in the same way that the programme and index of a mighty pine-tree is encapsulated in its seed.

We are incapable of describing the virtues of these three treatises, but on reading them our spirits experience a powerful relief, our physical sufferings are transformed into joy, and they bring us innumerable fruits from the garden of belief.

Ey irade-i cüz'iyesini tamamıyla terk edip her umûrunu irade-i Rabbaniyeye bırakan ve her zahîrî musibet ve sıkıntıda kader-i İlahînin merhamet ve hikmetini görüp kemal-i tevekkül ve teslimiyetle o cilve-i Rabbaniyenin dahi netaicini sabır ile bekleyen muhterem üstad!

Bazı yerlerde, ehl-i imanın nokta-i istinadının yıkılmağa başladığı ve bir kısım esbab ve neşriyat, imanın erkânına karşı muhalif cephe alıp, Allah'ı inkâr eden insanlar alenen ve tefahurla dolaştığı

ve Kur'anın evamirine muhalif hareket etmek ve manevî kuvvetlere inanmamak, icad ve tasni' hakkını şüursuz, kör, sağır tabiata vermek bir şiar-ı medeniyet ve irfan ve münevverlik telakki edildiği yürekler titreten şu dehşetli asırda,

Kur'anın bir mu'cize-i maneviyesi olan Risale-i Nur'u te'lif ederek muzdarib ve iman âb-ı hayatına muhtaç pek çok biçare gönüllere panzehir hükmünde olan devalarını vererek onlara saadet-i ebediyeyi müjdeleyen

ve davalarını gayet kat'î bürhan ve hüccetlerle isbat eden, hakikat cadde-i kübrasında kudsi ve muazzaz rehberimiz ve السَّبَبُ كَالْفَاعِلِ sırrıyla Risale-i Nur ile imanlarını kurtaran yüzbinler Nur talebesinin hasenatının bir misli defter-i a'maline geçen faziletmeab efendimiz!

Nasıl ki Cenab-ı Hak, Denizli hapsinin sıkıntılarını hiçe indirecek derecede şifa-bahş olan Meyve Risalesi'ni orada ihsan etmiş

ve gülün çiçeğindeki gayet şirin rayıhası, dikeninin acısını hiçe bıraktığı gibi, fânî sıkıntılarınızı izale etmişti;

aynen öyle de, yine kerim olan Rahîm-i Zülcemal Hazretleri, Denizli hapsinin bir aylık sıkıntısına bir günlük maddî ızdırabı mukabil gelen bu Afyon hapishanesinde

siz sevgili üstadımız eliyle tiryak ve panzehir hükmünde tevhid, tahmid ve istiane ve risalet-i Muhammediyeyi (A.S.M.) tasdik ve muazzam hüccetlerini ihsan etmiş bulunuyor.

Okumak ve yazmayı Risale-i Nur'un feyziyle öğrenen çok kusurlu talebeleriniz bizler, bu üç küçük risaleyi -çam çekirdeğinin koca çam ağacının fihristesini, programını içinde sakladığı misillü- hem Risale-i Nur'un hakkaniyetinin kat'î bir hücceti, hem bir nevi hülâsat-ül hülâsası olarak telakki ettik.

Fezailini tariftten âciz bulunduğumuz, fakat okuması ruhumuzda pek büyük bir inşiraha vesile olan ve maddî elemelerimizi sürura kalbeden ve iman bahçesinden hadsiz meyveleri getiren bu üç küçük risaleden

With its eleven proofs of Divine unity, the first of them dispels the darknesses of disbelief, misguidance, and nature at this time.

The second expounds with sacred proofs of belief Sura al-Fatiha, the source, basis, and master of all the comparisons in the Risale-i Nur.

And the third explains brilliantly in a way that ensures complete certitude the part about the messengership of Muhammad (PBUH), which was imparted to you, our beloved Master, here in Afyon Prison.

Although we are in no way worthy of anything, we shall strive with all our power to publish these works, which we have received.

Offering endless thanks to Almighty God, we pray to Him saying: "Most Merciful of the Merciful! May You be pleased with our Master for ever and ever!"

The Enduring One, He is the Enduring One!

In the name of the Risale-i Nur students,
Zübeyir, Ceylan, Sungur, İbrahim

birisi, zamanımızdaki mevcut küfür, dalalet, tabiat karanlıklarını dağıtacak ve izale edecek onbir hüccet-i tevhidi;

ikincisi; Risale-i Nur'un bütün müvazenelerinin menbaı ve esası ve üstadı içinde bulunan Fatiha-i Şerife'nin imanî ve kudsî hüccetlerini hâvi bir şirin tefsirini;

üçüncüsü, yine Afyon Medrese-i Yusufiyesinde siz sevgili üstadımızın kalb-i mübareklerine hutur eden risalet-i Muhammediyeye (A.S.M.) dair kısmının gayet parlak ve tam bir itminan temin eden bir mükemmel tercümesini beyan buyuruyordu.

Hiçbir cihette hiçbir şeye liyakatımız olmayan bizler, bütün kuvvetimizle neşrine çalışacağımız bu mahiyetteki eserlerinizi aldık.

Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür ederek "Yâ Erhamerrâhimîn! Üstadımızdan ebediyen razı ol!" diye dua ettik.

الْباقِي هُوَ الْباقِي

Risale-i Nur Talebeleri namına
Zübeyir, Ceylan, Sungur, İbrahim

#639

Introduction To The Turkish Translation Of The Original Arabic 'Damascus Sermon'

In His Name, be He glorified!

And there is nothing but it glorifies Him with praise
Peace be upon you and God's mercy and blessings for
ever and ever!

My Dear, Loyal Brothers!

[With a presentiment of the future, the Old Said perceived the truths expressed in this Arabic sermon, which, on the insistence of the Damascus religious authorities, he delivered forty years ago in the Umayyad Mosque to a congregation of close on ten thousand, which included a hundred religious scholars; he gave news of those truths with complete certainty as though they were going to be realized shortly.

However, the two World Wars and twenty- five years of absolute despotism delayed their realization; it is now that the signs of this, which were predicted then, are beginning to be seen in the World of Islam.

Therefore, if you consider it appropriate, you may publish the translation of this most important and instructive piece, not as an old, outdated sermon, but as fresh, pertinent instruction on social and Islamic questions addressing directly, in 1371 instead of 1327, the congregation of three hundred and seventy (now more than a million) million in the mosque of the Islamic world, rather than in the Umayyad Mosque.]

El-hutbet-üş Şâmiye Namındaki Arabî Dersin Tercümesinin Mukaddimesidir.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz, sıddık kardeşlerim!

[Kırk sene evvel Şam'daki Câmi-ül Emevî'de Şam ülemasının ısrarıyla onbin adama yakın, içinde yüz ehl-i ilim bulunan azîm cemaate verilen bu Arabî ders risalesindeki hakikatları bir hiss-i kabl-el vuku ile Eski Said hissetmiş, kemal-i kat'iyetle müjdeler vermiş ve pek yakın zamanda o hakikatlar görünecek zannetmiş.

Halbuki iki harb-i umumî ve yirmibeş sene bir istibdad-ı mutlak, o hiss-i kabl-el vukuun kırk sene te'hirine sebep olmuş ve şimdi o zamanda verdikleri haber, aynen tezahürleri âlem-i İslâmiyette başlamış.

Demek bu pek ehemmiyetli ders, zamanı geçmiş eski bir hutbe değil, belki doğrudan doğruya 1327'ye bedel, 1371'deki -Câmi-ül Emevî yerine âlem-i İslâm câmiinde-üçyüz yetmiş milyon bir cemaate hakikatlı ve taze bir ders-i içtimaî ve İslâmîdir, diye tercümesini neşretmek münasib görürseniz neşredersiniz.]

It is fitting here to write the most important answer to a most important question.

For the Old Said spoke prophetically in that lesson of forty years ago as though he were seeing the wondrous teachings of the Risale-i Nur and its effects.

It is for this reason that I am writing that question and answer here. It is like this:

Many have asked both me and the Risale-i Nur students:

“Why is it that the Risale-i Nur is not defeated in the face of so much opposition and so many obdurate philosophers and people of misguidance?”

By preventing to an extent the dissemination of numerous valuable, true books on belief and İslam, and by means of their worldly pleasures and vices, they have deprived many youths and others of the truths of belief.

#640

But their most violent attacks, vicious treatment, lies and propaganda have been directed at the Risale-i Nur, to destroy it and to scare people away from it and make them give it up.

Despite this, the Risale-i Nur has spread in a way never seen in any other work, six hundred thousand copies of its treatises being written out by hand with unflagging zeal and published secretly.

How is it that it causes itself to be read with such enthusiasm, both within the country and abroad? What is the reason for it? In reply to the many questions of this sort, we say:

Being a true commentary on the All-Wise Qur'an through the mystery of its miraculousness, the Risale-i Nur demonstrates that in misguidance is a sort of Hell in this world, while in belief is a sort of Paradise.

It points out the grievous pains in sins, bad deeds, and forbidden pleasures, and proves that in good deeds and virtues and the truths of the Shari'a are to be found pleasures like the pleasures of Paradise.

In this way it saves the sensible among those who have fallen into vice and misguidance. For at this time there are two awesome conditions:

The First: Since man's emotions, which are blind to the consequences of things and prefer an ounce of present pleasure to tons of future joys, have come to prevail over mind and reason,

the only way to save the dissipated from their vice is to show them the pain present in their pleasure and to defeat their emotions.

Gayet mühim bir suale verilen çok ehemmiyetli bir cevabı burada yazmağa münasebet geldi.

Çünkü kırk sene evvel Eski Said, o dersinde bir hiss-i kabl-el vuku' ile Risale-i Nur'un hârika derslerini ve tesirâtını görmüş gibi bahsediyor.

Onun için o sual-cevabı yazacağız. Şöyle ki:

Çoklar tarafından hem bana, hem bazı Nur kardeşlerime sual etmişler ve ediyorlar:

"Neden bu kadar muarızlara karşı ve muannid feylesoflara ve ehl-i dalalete mukabil Risale-i Nur mağlub olmuyor?"

Milyonlar kıymetdar hakikî kütüb-ü imaniye ve İslâmiyenin intişarlarına bir derece sed çekmekle ve sefahet ve hayat-ı dünyeviyyenin lezzetleriyle çok bîçare gençleri ve insanları hakaik-i imaniyeden mahrum bırakıyorlar.

Halbuki en şiddetli hücum ve en gaddarane muamele ve en ziyade yalanlarla ve aleyhinde yapılan propagandalarla Risale-i Nur'u kırmak, insanları ondan ürkütmek ve vazgeçirmeye çalıştıkları halde,

hiçbir eserde görülmediği bir tarzda Risale-i Nur'un intişarı, hattâ çoğu el yazması ile altıyüz bin nüsha risalelerinden kemal-i iştîyak ile perde altında intişar etmesi

ve dâhil ve hariçte kemal-i iştîyak ile kendini okutturmasının hikmeti nedir? Sebebi nedir?" diye bu mealde çok suallere karşı elcevab deriz ki:

Kur'an-ı Hakîm'in sırr-ı i'cazıyla hakikî bir tefsiri olan Risale-i Nur; bu dünyada bir manevî cehennemi dalalette gösterdiği gibi, imanda dahi bu dünyada manevî bir cennet bulunduğunu isbat ediyor.

Ve günahların ve fenalıkların ve haram lezzetlerin içinde manevî elîm elemeleri gösterip, hasenat ve güzel hasletlerde ve hakaik-i şeriatın ameline cennet lezaizi gibi manevî lezzetler bulunduğunu isbat ediyor.

Sefahet ehlini ve dalalete düşenleri o cihetle, akılı başında olanlarını kurtarıyor. Çünkü, bu zamanda iki dehşetli hal var:

Birincisi: Akibeti görmeyen, bir dirhem hazır lezzeti, ileride bir batman lezzetlere tercih eden hissiyat-ı insaniye, akıl ve fikre galebe ettiğinden

ehl-i sefaheti sefahetten kurtarmanın çare-i yegânesi; aynı lezzetinde elemi gösterip hissini mağlub etmektir.

Although they are aware of the diamond-like bounties and pleasures of the hereafter, as the verse, **They deem lovable the life of this world**(Qur'an, 14:3.) indicates,

while being believers, the people of misguidance choose worldly pleasures, which are like pieces of glass soon to be shattered. The only way of saving them from this love of the world and from the danger of succumbing to it

is by showing them the hellish torments and pains they suffer even in this world. This is the way the Risale-i Nur takes.

For at this time, due to the obduracy arising from absolute unbelief and the intoxication caused by the vice and misguidance arising from science,

perhaps only one in ten or even twenty can be induced to give up his evil ways by proving the existence of Hell and its torments, after having told him of Almighty God.

Having heard this, such people are likely to say: "God is Forgiving and Compassionate, and Hell is a long way off," and continue in their dissipation. Their hearts and spirits are overcome by their emotions.

Thus, by showing through most of its comparisons the grievous and terrible results in this world of disbelief and misguidance, the Risale-i Nur makes even the most stubborn and arrogant people feel disgust at those inauspicious, illicit pleasures, leading them to repent.

The short comparisons in the Sixth, Seventh, and Eighth Words, and the long one in the Third Stopping-Place in the Thirty-Second Word

lead a person to feel repugnance at the vice and misguidance of the way he has taken, and cause him to accept what they teach.

Ve **يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا** âyetinin işaretiyle; bu

zamanda âhiretin elmas gibi nimetlerini, lezzetlerini bildiği halde,

dünyevî kırılacak şişe parçalarını onlara tercih etmek, ehl-i iman iken ehl-i dalaletle o hubb-u dünya ve o sır için tâbi' olmak tehlikesinden kurtarmanın çare-i yegânesi,

dünyada dahi cehennem azabı gibi elemeleri göstermekle olur ki; Risale-i Nur o meslekten gidiyor.

Yoksa bu zamandaki küfr-ü mutlakın ve fenden gelen dalaletin ve sefahetteki tiryakiliğin inadı karşısında

Cenab-ı Hakk'ı tanıttırdıktan sonra ve Cehennem'in vücudunu isbat ile ve onun azabı ile insanları fenalıktan, seyyiattan vazgeçirmek yolu ile ondan, belki de yirmiden birisi ders alabilir.

Ders aldıktan sonra da, "Cenab-ı Hak Gafur-ur Rahîm'dir, hem Cehennem pek uzaktır." der, yine sefahetine devam edebilir. Kalbi, ruhu hissiyatına mağlub olur.

İşte Risale-i Nur ekser müvazeneleriyle küfür ve dalaletin dünyadaki elîm ve ürkütücü neticelerini göstermekle, en muannid ve nefisperest insanları dahi o menhus, gayr-ı meşru lezzetlerden ve sefahetlerden bir nefret verip aklı başında olanları tövbeye sevkeder.

O müvazenelerden, Altıncı, Yedinci, Sekizinci Sözlerdeki kısa müvazeneler ve Otuzikinci Söz'ün Üçüncü Mevkıfı'ndaki uzun müvazene;

en sefih ve dalalette giden adamı da ürkütüyor, dersini kabul ettiriyor.

As an example, I shall recount briefly the situations I beheld on a journey of the imagination, which were in fact reality. Those wishing for a more detailed account may look at the end of Sikke-i Tasdik-i Gaybi (The Ratifying Stamp of the Unseen Collection).

When on that journey of the imagination I looked at the animal kingdom through the eyes of materialist philosophy and the people of misguidance and heedlessness,

the innumerable needs of animals and their terrible hunger together with their weakness and impotence appeared to me as most piteous and grievous. I cried out.

Then I saw through the telescope of Qur'anic wisdom and belief that the Divine Name of All- Merciful had risen in the sign of Provider like a shining sun; it gilded with the light of its mercy that hungry, wretched animal world.

Then I saw within the animal world another grievous world which was swathed in darkness and would make anyone feel pity and in which young were struggling in their need and powerlessness. I was sorry I had looked through the eyes of the people of misguidance.

Suddenly, belief gave me other spectacles and I saw the Name of All- Compassionate rise in the sign of clemency; it transformed and lit up that pitiful world in joyous and beautiful fashion, changing my tears of complaint and sorrow into tears of joy and thanks.

Then the world of humanity appeared to me as though on a cinema screen. I looked through the telescope of the people of misguidance and saw that world to be so dark and terrifying that I cried out from the depths of my heart. "Alas!" I cried.

For they had desires and hopes that stretched to eternity, thoughts and imaginings that embraced the universe, the earnest desire for everlasting happiness and Paradise, an innate capacity and powers on which no limit had been placed and which were free,

yet despite their innumerable needs and their weakness and impotence they were exposed to the attacks of innumerable enemies and the blows of innumerable calamities.

Under the perpetual threat of death, they lived out their brief and tumultuous lives in wretched circumstances.

Ever looking to the grave, which for the misguided is the door to everlasting darkness, they suffered the continuous blows of death and separation, the most painful state for the heart and conscience.

I saw that singly and in groups they were being thrown into that black well.

Meselâ; Âyet-i Nur'da, seyahat-ı hayaliye ile hakikat olarak gördüğüm vaziyetleri gayet kısaca işaret edeceğiz. Tafsilini isteyen Sikke-i Gaybiye'nin âhîrine baksın.

Ezcümle: O seyahat-ı hayaliyede, rızka muhtaç hayvanat âlemini gördüğüm vakit, maddî felsefe ile baktım.

Hadsiz ihtiyacat ve şiddetli açlıklarıyla beraber za'f u aczleri, o zîhayat âlemini bana çok acıklı ve elîm gösterdi. Ehl-i dalalet ve gafletin gözüyle baktığımdan feryad eyledim.

Birden hikmet-i Kur'aniye ve imanın dûrbîni ile gördüm ki: Rahman ismi Rezzak burcunda, parlak bir güneş gibi tulû' etti. O aç, bîçare zîhayat âlemini rahmet ışığıyla yaldızladı.

Sonra hayvanat âlemi içinde, yavruların za'f u acz ve ihtiyaç içinde çırpındıkları hazîn, elîm ve herkesi rikkat ve acımağa getirecek bir karanlık içinde diğer bir âlemi gördüm. Ehl-i dalaletin nazarıyla baktığıma eyvah dedim.

Birden iman bana bir gözlük verdi, gördüm ki: Rahîm ismi şefkat burcunda tulû' etti. O kadar güzel ve şirin bir surette o acı âlemi sevinçli âleme çevirip ışıktandırdı ki; şekva ve acımak ve hüzünden gelen gözyaşlarımı, sevinç ve şükrün lezzetlerinden gelen damlalara çevirdi.

Sonra sinema perdesi gibi insan âlemi bana göründü. Ehl-i dalaletin dûrbîni ile baktım. O âlemi o kadar karanlıklı, dehşetli gördüm ki; kalbimin en derinliklerinden feryad ettim. Eyvah!, dedim.

Çünkü insanlarda ebede uzanıp giden arzuları, emelleri ve kâinatı ihata eden tasavvurat ve efkârları ve ebedî beka ve saadet-i ebediyyeyi ve Cennet'i gayet ciddî isteyen himmetleri ve fitrî istidadları ve had konulmayan ve serbest bırakılan fitrî kuvveleri

ve hadsiz maksadlara müteveccih ihtiyaçları ve za'f u aczleriyle beraber hücumlarına maruz kaldıkları hadsiz musibet ve a'daları ile beraber

gayet kısa bir ömür, her gün ve her saat ölüm endişesi altında, gayet dağdağalı bir hayat, yaşamak için gayet perişan bir maişet içinde

kalbe, vicdana en elîm ve en müdhiş halet olan mütemadî zeval ve firak belasını çekmek içinde -ehl-i gaflet için zulûmat-ı ebediye kapısı suretinde görülen- kabre ve mezaristana bakıyorlar.

Birer birer ve taife taife o zulûmat kuyusuna atılıyorlar gördüm.

On seeing the world of humanity in this darkness I was about to cry out with my heart, spirit, and mind, and all my subtle inner faculties, indeed all the particles of my being,

when the light and power of belief proceeding from the Qur'an smashed those spectacles of misguidance, giving me insight.

#642

I saw the Divine Name of All-Just rising like the sun in the sign of All-Wise, the Name of All-Merciful rising in the sign of Munificent, the Name of All-Compassionate rising in the sign of, that is, in the meaning of, All-Forgiving, the Name of Resurrector rising in the sign of Inheritor, the Name of Granter of Life rising in the sign of Bountiful, and the Name of Sustainer rising in the sign of Owner.

They lit up the entire world of humanity and all the worlds within it.

They dispelled those hellish states, opened up windows onto the luminous worlds of the hereafter, and scattered lights over the world of humanity.

I declared: "Praise and thanks be to God to the number of particles in existence!"

I understood with complete certainty that in belief is a sort of paradise in this world too and in misguidance, a sort of hell.

Then the world of the earth appeared. On that journey of the imagination, the dark, hypothetical rules of the philosophy which does not obey religion depicted a ghastly world.

Voyaging through space on the ship of the aged earth — which travels seventy times faster than a cannon-ball a distance of twenty-five thousand years in one year, ever disposed to break up, its interior in a state of upheaval—

the situation of wretched human kind appeared to me in a desolate darkness. My eyes darkened. I flung the spectacles of philosophy to the ground, smashing them.

Then I looked with a view illumined with the wisdom of the Qur'an and belief, and I saw

the Names of Creator of the Heavens and Earth, All-Powerful, All-Knowing, Sustainer, Allah, Sustainer of the Heavens and Earth, Subjugator of the Sun and Moon had risen like suns in the signs of mercy, grandeur, and dominicality.

They lit up that dark, desolate, and terrifying world so that the globe appeared to my eye of belief as a well-ordered, subjugated, pleasant, and safe ship, or aeroplane, or train.

İşte bu insan âlemini bu zulûmat içinde gördüğüm anda, kalb ve ruh ve aklımla beraber bütün letaif-i insaniyem, belki bütün zerrat-ı vücudum feryad ile ağlamağa hazır iken,

birden Kur'andan gelen nur ve kuvvet-i iman o dalalet gözlüğünü kırdı, kafama bir göz verdi.

Gördüm ki: Cenab-ı Hakk'ın Âdil ismi Hakîm burcunda, Rahman ismi Kerim burcunda, Rahîm ismi Gafur burcunda yani manasında, Bâis ismi Vâris burcunda, Muhyî ismi Muhsin burcunda, Rab ismi Mâlik burcunda birer güneş gibi tulû' ettiler.

O karanlıklı ve içinde çok âlemler bulunan insan âleminin umumunu birden ışıkladıldılar, şenlendirdiler.

Cehennemî haletleri dağıtıp, nuranî âhiret âleminde pencereler açıp o perişan insan dünyasına nurlar serptiler.

Zerrat-ı kâinat adedince, "Elhamdülillah, Eşşükrülillah" dedim.

Ve aynelyakîn gördüm ki; imanda manevî bir Cennet ve dalalette manevî bir Cehennem bu dünyada da vardır, yakînen bildim.

Sonra küre-i arzın âlemi göründü. O seyahat-ı hayaliyemde dine itaat etmeyen felsefenin, karanlıklı kavanin-i ilmiyeleri, hayalime dehşetli bir âlem gösterdi.

Yetmiş defa top güllesinden daha sür'atli hareketiyle, yirmibeş bin sene mesafeyi bir senede gezip devreden ve her vakit dağılmağa ve parçalanmaya müstaid (kabil) ve içi zelzeleli, çok ihtiyar ve çok yaşlı Küre-i Arz içinde ve o dehşetli gemi üstünde

kâinatın hadsiz boşluğunda seyahat eden bîçare nev'-i insan (vaziyeti) bana pek vahşetli bir karanlık içinde göründü. Başım döndü, gözüm karardı. Felsefenin gözlüğünü yere vurdum, kırdım.

Birden hikmet-i Kur'aniye ve imaniye ile ışıklanmış bir göz ile baktım, gördüm ki:

Hâlık-ı Arz ve Semavat'ın Kadîr, Alîm, Rab, Allah ve Rabb-üs Semavati Ve-l Arz ve Müsahhir-üş Şemsi Ve-l Kamer isimleri, rahmet, azamet, rububiyet burçlarında güneş gibi tulû' ettiler.

O karanlıklı, vahşetli, dehşetli âlemi öyle ışıkladıldılar ki; o halette, benim imanlı gözüme Küre-i Arz gayet muntazam, müsahhar, mükemmel, hoş, emniyetli, herkesin erzakı içinde bir seyahat gemisi

It contained everyone's provisions, and had been decked out for trade and enjoyment and to carry beings with spirits through the dominical realms around the sun. I exclaimed: "All praise be to God to the number of particles of the earth for the bounty of belief."

This has been proved with many comparisons in the Risale-i Nur, that those who follow vice and misguidance suffer a hellish torment in this world too,

while through the manifestations of belief, the believers and righteous may taste through the stomachs of Islam and humanity the pleasures of Paradise. They may benefit according to the degree of their belief.

But in these stormy times, currents which numb the senses and scatter man's attention on peripheral matters, plunging him into them, have deadened his senses and bewildered him.

As a result of this the people of misguidance are temporarily unable to feel their torment, while the people of guidance are overwhelmed by heedlessness and cannot truly appreciate its pleasures.

#643

The Second Awesome Condition This Age: In former times, compared with the present there was very little absolute disbelief, or misguidance arising from science, or the disbelief arising from perverse obstinacy.

The instruction of the Islamic scholars of those times and their arguments were therefore sufficient, quickly dispelling any unbelief arising from doubts.

Belief in God was general, and they could persuade most people to give up their misguidance and wrongdoing through teaching them about God and reminding them of Hell-fire.

But now there are a hundred absolute disbelievers in one small town instead of perhaps one in a whole country.

Those who lose their way due to science and learning and obstinately oppose the truths of belief have increased a hundredfold in relation to former times.

With pride like that of the Pharaoh and their terrible misguidance these obdurate deniers oppose the truths of belief.

A sacred truth is therefore much needed that will completely destroy the bases of their disbelief in this world, like an atom bomb, and will halt their aggression and bring some of them to belief.

All praise be to Almighty God that with its many comparisons, as the perfect remedy for the wounds of this time, the Risale-i Nur —a miracle of the Qur'an of Miraculous Exposition proceeding from its effulgence—

ve tenezzüh ve keyif ve ticaret için müheyya edilmiş ve zîruhları Güneş'in etrafında, memleket-i Rabbaniyede gezdirmek ve yaz ve bahar ve güzün mahsulâtını rızık isteyenlere getirmek için bir gemi, bir **tayyare**, bir **şimendifer** hükmünde gördüm. Küre-i Arz'ın zerratı adedince "Elhamdülillahi alâ nimet-il iman" dedim.

İşte buna kıyasen Risale-i Nur'da pekçok müvazenelerle isbat edilmiştir ki, ehl-i sefahet ve dalalet, dünyada dahi bir manevî Cehennem içinde azab çekerler

ve ehl-i iman ve salâhat, dünyada dahi bir manevî Cennet içinde, İslâmiyet ve insaniyet midesiyle ve imanın tecelliyat ve civeleriyle, manevî bir Cennet lezzetleri tadabilir, belki derece-i imanlarına göre istifade edebilirler.

Fakat bu fırtınalı zamanın hissi ibtal eden ve beşerin nazarını âfâka dağıtan ve boğan cereyanlar, ibtal-i his nev'inden bir sersemlik vermiş ki;

ehl-i dalalet manevî azabını muvakkaten tam hissedemiyor. Ehl-i hidayete dahi gaflet basıyor, hakikî lezzetini tam takdir edemiyor.

Bu asırda ikinci dehşetli hal: Eski zamanda küfr-ü mutlak ve fenden gelen dalaletler ve küfr-ü inadîden gelen temerrüd, bu zamana nisbeten pek az idi.

Onun için eski İslâm muhakkiklerinin dersleri, hüccetleri o zamanlarda tam kâfi olurdu. Küfr-ü meşkuku çabuk izale ederlerdi.

Allah'a iman umumî olduğundan, Allah'ı tanıttırmakla ve Cehennem azabını ihtar etmekle çokları sefahetlerden, dalaletlerden vazgeçebilirlerdi.

Şimdi ise; eski zamanda bir memlekette bir kâfir-i mutlak yerine, şimdi bir kasabada yüz tane bulunabilir.

Eskide fen ve ilim ile dalalete girip inad ve temerrüd ile hakaik-i imana karşı çıkana nisbeten şimdi yüz derece ziyade olmuş.

Bu mütemerrid inadcılar, firavunluk derecesinde bir gurur ile ve dehşetli dalaletleriyle hakaik-i imaniyeye karşı muaraza ettiklerinden,

elbette bunlara karşı atom bombası gibi -bu dünyada onların temellerini parça parça edecek- bir hakikat-ı kudsiye lâzımdır ki; onların tecavüzatını durdursun ve bir kısmını imana getirsin.

İşte Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükürler olsun ki; bu zamanın tam yarasına bir tiryak olarak Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın bir mu'cize-i maneviyesi ve lemaatı bulunan Risale-i Nur,

has routed even the worst of those obdurate deniers with the diamond sword of the Qur'an. Its proofs and arguments to the number of the atoms of the universe demonstrating Divine unity and the truths of belief show that

in twenty-five years it has not been defeated in the face of the severest attacks, but has itself prevailed and been victorious.

Yes, with its comparisons of belief and unbelief, and guidance and misguidance, the Risale-i Nur proves those truths self-evidently.

If note is taken, for example of the proofs and flashes of the Second Station of the Twenty-Second Word, the First Stopping-Place of the Thirty-Second Word, the 'Windows' of the Thirty-Third Letter, and the eleven proofs of The Staff of Moses (Asa-yi Musa), it will be understood that

it is the truths of the Qur'an manifested in the Risale-i Nur that will smash and destroy absolute disbelief and perverse misguidance at this time.

In the same way that the parts of the Risale-i Nur which solve the greatest mysteries of religion and the riddles of the world's creation have been collected together in The 'Mysteries' Collection (Tilsimler Mecmuası),

the pieces which describe the hell in this world of the people of misguidance and the paradise-like pleasures of the people of guidance and show that belief is like a seed of Paradise while unbelief is a seed of the Zakkum-tree of Hell, will be put together in a small collection, God willing, and published.

Said Nursi

#644

In His Name, be He glorified!
And there is nothing but it glorifies Him with praise.

My Dear, Loyal, Unshakeable, Constant, Devoted,
Faithful Brothers!

You know that the Ankara experts' committee was unable to deny the instances of wonder-working and predictions looking to the Risale-i Nur; its members only wrongly supposed that I had a part in them, and objected saying:

"Such things should not have been written in the book; wonder-working should not be made public." In reply to this minor criticism, I said in my defence:

They are not mine and anyway I would not dare to lay claim to such wonders, they are rather distillations and flashes of the Qur'an's miraculousness, which taking the form of wonders in the Risale-i Nur, which is a true commentary on it, are a sort of Divine bestowal (in order to strengthen the morale of its students).

To make public Divine bestowal is thanks of a sort and permissible, and it is acceptable. Now, for an important reason, I shall elucidate my answer a little.

pek çok müvazenelerle, en dehşetli muannid mütemerridleri, Kur'anın elmas kılıncı ile kırıyor. Ve kâinat zerrelere adedince vahdaniyet-i İlahiye ve imanın hakikatlarına hüccetleri, delilleri gösteriyor ki;

yirmibeş seneden beri en şiddetli hücumlara karşı mağlup olmayıp galebe etmiş ve ediyor.

Evet Risale-i Nur, iman ve küfür müvazeneleri ve hidayet ve dalalet mukayeseleri, bu mezkûr hakikatları bilmüşahede isbat ediyor.

Meselâ: Yirmüikinci Söz'ün iki makamının bürhanlarına ve lem'alarına ve Otuzikinci Söz'ün Birinci Mevkıfına ve Otuzüçüncü Mektub'un pencerelerine ve Asâ-yı Musa'nın onbir hüccetine, sair müvazeneler kıyas edilse ve dikkat edilse anlaşılır ki;

bu zamanda küfr-ü mutlakı ve mütemerrid dalaletin inadını kıracak, parçalayacak Risale-i Nur'da tecelli eden hakikat-ı Kur'aniyedir.

İnşâallah nasıl Tilsimler Mecmuası'nda, dinin mühim tilsimlerini ve hilkat-ı âlemin muammalarını keşfeden parçalar, o mecmuada toplanmış. Aynen öyle de,

ehl-i dalaletin dünyada dahi cehennemlerini ve ehl-i hidayet dünyada lezaiz-i cennetlerini gösteren ve iman Cennet'in bir manevî çekirdeği ve küfür ise Cehennem zakkumunun bir tohumu olduğunu gösteren Nur'un o gibi parçaları, kısacık bir tarzda bir mecmuacık olarak yazılacak, inşâallah neşredilecek.

Said Nursî

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Aziz, sıddık, sarsılmaz, sebatkâr, fedakâr, vefadâr
kardeşlerim!

Bilirsiniz ki Ankara ehl-i vukufu Risale-i Nur'a ait kerametleri ve işaret-i gaybiyeleri inkâr edememişler. Yalnız, yanlış olarak o kerametlerde hissedar zannedip itiraz ederek,

"Böyle şeyler kitabda yazılmamalı idi, keramet izhar edilmez." diye hafif bir tenkide mukabil müdafaatımda onlara cevaben demiştim ki:

Onlar bana ait değil ve o kerametlere sahip olmak benim haddim değil. Belki Kur'anın mu'cize-i maneviyesinin tereşsuhatı ve lem'alarıdır ki hakikî bir tefsiri olan Risale-i Nur'da kerametler şeklini alarak, şakirdlerinin kuvve-i maneviyelerini takviye etmek için ikramat-ı İlahiye nev'indendir.

İkram ise, izharı bir şükürdür, caizdir, hem makbuldür. Şimdi ehemmiyetli bir sebebe binaen cevabı bir parça izah edeceğim.

I was also asked why I make them public and why I concentrate so much on this point, and why for the last few months I have gone much further in the subject. Most letters are related to the wonder-working.

The Answer: Although at this time in the Risale-i Nur's service of religious belief hundreds of thousands of 'repairers' are necessary in the face of the thousands of destructive forces; and although I have need of hundreds of scribes and assistants;

and although the people and the authorities should appreciatively and encouragingly help us and get in touch with us rather than avoiding us and not having contact with us;

and although the believers are obliged to give preference to the service of belief over the occupations of this worldly life and its benefits, since it looks to eternal life; taking myself as an example, I say this:

Because of our opponents preventing me from having contact with people and having helpers, and from everything; and their destroying the morale of my friends as much as they possibly can,

and making them look coldly on me and the Risale-i Nur; and because of my being burdened with the duties of a thousand people despite being an aged, ill, weak, wretched stranger with no one;

and because of my being compelled to avoid having contact with people and mixing with them due to a sort of physical illness caused by being isolated and oppressed;

and because of their scaring off the people so effectively and destroying their morale; —because of all these and in the face of all those obstacles,

I was made to write things of that sort in order to muster spiritual forces around the Risale-i Nur, and describe the Divine bestowals, which are a means of strengthening the morale of the Risale-i Nur students, and to show that on its own the Risale-i Nur is as powerful as an army (and is in no need of others).

#645

For to sell myself, God forbid, and make myself liked, and to boast and show off would be to damage the mystery of sincerity, which is an important principle of the Risale-i Nur.

Just as, God willing, the Risale-i Nur will both defend itself and demonstrate its true value, so will it in effect also defend us, and be the means of having our faults pardoned.

Ve "ne için izhar ediyorum ve ne için bu noktada bu kadar tahşidat yapıyorum ve ne için birkaç aydır bu mevzuda çok ileri gidiyorum. Ekser mektublar o keramete bakıyor?" diye sual edildi.

Elcevab: Risale-i Nur'un hizmet-i imaniyesinde bu zamanda binler tahribatçılara mukabil yüzbinler tamiratçı lâzım gelirken, hem benimle lâakal yüzer kâtib ve yardımcı bulunmak ihtiyaç varken,

değil çekinmek ve temas etmemek, belki millet ve ehl-i idare takdir ile ve teşvik ile yardım ve temas etmek zarurî iken

ve o hizmet-i imaniye hayat-ı bâkiyeye baktığı için hayat-ı fâniyenin meşgalelerine ve faidelerine tercih etmek ehl-i imana vâcib iken, kendimi misal alarak derim ki:

Beni her şeyden ve temastan ve yardımcılardan men'etmek ile beraber aleyhimizde olanlar bütün kuvvetleriyle arkadaşlarımla kuvve-i maneviyelerini kırmak

ve benden ve Risale-i Nur'dan soğutmak ve benim gibi ihtiyar, hasta, zaîf, garib, kimsesiz bîçareye, binler adamın göreceği vazifeyi (başına) yüklemek

ve bu tecrid ve tazyiklerde maddî bir hastalık nev'inde insanlar ile temas ve ihtilattan çekilmeğe mecbur olmak,

hem o derece tesirli bir tarzda halkları ürküttürmek ile kuvve-i maneviyeyi kırmak cihetleriyle ve sebepleriyle,

ihtiyarım haricinde bütün o manilere karşı Risale-i Nur şakirdlerinin kuvve-i maneviyelerinin takviyesine medar ikramat-ı ilahiyeyi beyan ederek Risale-i Nur etrafında manevî bir tahşidat yaptırmak ve Risale-i Nur kendi kendine, tek başıyla (başkalarına muhtaç olmayarak) bir ordu kadar kuvvetli olduğunu göstermek hikmetiyle bu çeşit şeyler bana yazdırılmış.

Yoksa, hâşâ kendimizi satmak ve beğendirmek ve temeddüh etmek ve hodefürüşlük etmek ise; Risale-i Nur'un ehemmiyetli bir esası olan ihlas sırrını bozmaktır.

İnşâallah Risale-i Nur kendi kendine, hem kendini müdafaa ettiği, hem kıymetini tam gösterdiği gibi, bizi de manen müdafaa edip kusurlarımızı afvettirmeğe vesile olacaktır.

Sending thousands of greetings to all my brothers and sisters, and particularly to the innocent and venerable elderly, whose prayers are acceptable, and offering prayers for all, we congratulate them on the month of Ramadan and request that they pray for us.

Your ill brother,

Said Nursi

* * *

Umum kardeşlerimin ve hemşirelerimin, hâssaten duaları makbul ve mübarek masumlar taifesi ve muhterem ihtiyarlar cemaatinden herbirerlerine binler selâm ve dua ederek Ramazan-ı Şeriflerini tebrik ederiz, dualarını rica ederiz.

Hasta kardeşiniz

Said Nursî

* * *

In His Name, be He glorified!

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

This powerless brother of yours says this both to that old friend who objected, and to the attentive, and to yourselves:

through the effulgence of the Qur'an of Miraculous Exposition, the New Said puts forward proofs of the truths of belief so logical and correct that

they compel not only the Muslim scholars, but also the most obdurate European philosophers to submit, and this they do.

As for the signs and allusions of the Qur'an of Miraculous Exposition, from the level of its allusive meanings, attracting attention to the Risale-i Nur, which is one of its miracles at this time, it is a mark of the Qur'an's miraculousness—similar to the allusive and symbolic prophecies of Imam 'Ali (May God be pleased with him) and Gawth al-A'zam (May God be pleased with him) concerning the Risale-i Nur's importance and value. To do so is also necessitated by the miraculous eloquence of that tongue of the Unseen.

Yes, it was imparted to me in Eskişehir Prison at a terrible time when we were in dire need of a sacred solace:

"You cite the saints of olden times as testifying to the Risale-i Nur's acceptability, but in accordance with the inner meaning of the verse, **Nor anything fresh or dry [green or withered], but is [inscribed] in a Record Clear, (Qur'an, 6:59.)** it is the Qur'an that should have the word in this matter. Does it find the Risale-i Nur acceptable? How does it look on it?"

Bu âciz kardeşiniz, hem itiraz eden o eski dost zâta, hem ehl-i dikkate ve sizlere beyan ediyorum ki:

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın feyziyle Yeni Said hakaik-i imaniyeye dair o derece mantıkça ve hakikatça bürhanlar zikrediyor ki;

değil müslüman üleması, belki en muannid Avrupa feylesoflarını da teslime mecbur ediyor ve etmektedir.

Amma Risale-i Nur'un kıymet ve ehemmiyetine işarî ve remzî bir tarzda Hazret-i Ali (R.A.) ve Gavs-ı A'zam'ın (R.A.) ihbaratı nev'inden, Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan dahi bu zamanda bir mu'cize-i maneviyesi olan Risale-i Nur'a nazar-ı dikkati celbetmesine mana-yı işarî tabakasından rumuz ve imaları, i'cazının şe'nindendir. Ve o lisan-ı gaybın belâgat-ı mu'cizekâranesinin muktezasıdır.

Evet Eskişehir hapishanesinde dehşetli bir zamanda ve kudsî bir teselliye çok muhtaç olduğumuz hengâmda, manevî bir ihtarla:

"Risale-i Nur'un makbuliyetine eski evliyalardan şahid getiriyorsun. Halbuki **وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ**

مُبِينٍ sırrıyla en ziyade bu mes'eledede söz sahibi Kur'andır.

Acaba Risale-i Nur'u Kur'an kabul eder mi? Ona ne nazarla bakıyor?" denildi.

#646

I was faced with this strange question. So I sought help from the Qur'an,

and within the space of an hour I perceived that the Risale-i Nur was one element of the level of allusive meanings of thirty-three verses, from the level constituted by details of their explicit meanings (and included in the generality of the allusive meanings), and that there were powerful inferences to its inclusion and distinction.

A part of these I saw in some detail, and a part I saw in summary form. In my view, no doubt, hesitation, suspicion, or misgiving remained.

O acib sual karşısında bulundum. Ben de Kur'andan istimdad eyledim.

Birden otuzüç âyetin mana-yı sarihinin teferruatı nev'indeki tabakattan mana-yı işarî tabakasından (ve o mana-yı işarî külliyyetinde dâhil) bir ferdi Risale-i Nur olduğunu ve dühûlüne ve medar-ı imtiyazına birer kuvvetli karine bulunmasını bir saat zarfında hissettim.

Ve bir kısmı bir derece izahlı ve bir kısmını mücmelen gördüm. Kanaatıma hiçbir şek ve şübhe ve vehim ve vesvese kalmadı.

And I wrote that firm conviction of mine with the intention of strengthening the faith of the believers through the Risale-i Nur, and I gave it to my closest (has) brothers on condition it was held to be confidential.

In the treatise, we do not say that this is the explicit meaning of the verse, lest the hojas say “**he has been smitten by the evil-eye.**”

And we do not say that this is the generality of the allusive meaning. We say that underlying the explicit meaning are numerous layers or levels, one of which is the allusive and symbolic meaning, and that the allusive meaning is a generality. Every century, this has particularities.

And this century the Risale-i Nur is one element in the generality of that level of its allusive meaning.

Inferences drawn by means of the principles of jafr and numbers, practised since early times by the ‘ulama, indeed, proofs, show that that element is intentionally held in view and will perform an important function,

and this does not harm the verse of the Qur’an or its clear meaning, but serves its miraculousness and eloquence.

One who cannot deny the innumerable deductions made by the people of reality from Qur’anic allusions, should not deny this, and no one can deny it.

However, if the person who out of amazement deems it unlikely that such an important work should appear at the hand of an insignificant person like myself thinks of the creation of a pine-tree the size of a mountain out of a seed the size of a grain of wheat as being a sign of Divine power and grandeur,

he is surely bound to say that the appearance of this work at such a time of intense need from someone as absolutely impotent and wanting as myself is evidence for the vast extent of Divine mercy.

By the honour of the Risale-i Nur, I assure you and those who object, that these allusions and symbolic predictions and indications of the saints always drove me to offer thanks and praise and to seek forgiveness for my sins.

I can prove to you through the glimpses you have had of my life, under your very eyes these twenty years, that at no time, not even for a minute, did they inflate my ego and make my evil-commanding soul proud and arrogant.

#647

Nevertheless, man is not free of fault or forgetfulness. I have numerous faults of which I am not aware. Also, perhaps my own ideas crept in and there are some errors in some of the treatises.

Ve ben de ehl-i imanın imanını Risale-i Nur ile takviye etmek niyetiyle o kat’î kanaatımı yazdım ve has kardeşlerime mahrem tutulmak şartıyla verdim.

Ve o risalede biz demiyoruz ki, âyâtın mana-yı sarihi budur. Tâ hocalar **فِيهِ نَظَرٌ** desin. Hem dememişiz ki mana-yı işarînin külliyeti budur.

Belki diyoruz ki, mana-yı sarihinin tahtında müteaddid tabakalar var. Bir tabakası da mana-yı işarî ve remzîdir. Ve o mana-yı işarî de bir küllîdir, her asırda cüz’iyatları var.

Ve Risale-i Nur dahi bu asırda o mana-yı işarî tabakasının külliyyetinde bir ferddir

ve o ferdin kasden bir medar-ı nazar olduğuna ve ehemmiyetli bir vazife göreceğine, eskiden beri ülema beyinde bir düstur-u cifrî ve riyazî ile karineler, belki hüccetler gösterilmiş iken,

Kur’anın âyetine veya sarahatine değil incitmek, belki i'caz ve belâgatına hizmet ediyor. Bu nevi işaret-ı gaybiyeye itiraz edilmez.

Ehl-i hakikatın nihayetsiz işaret-ı Kur’aniyeden hadd ü hesaba gelmeyen istihraclarını inkâr edemeyen, bunu da inkâr etmemeli ve edemez.

Amma benim gibi ehemmiyetsiz bir adamın elinde böyle ehemmiyetli bir eserin zuhur etmesini istiğrab ve istib’ad edip böyle itiraz eden zât, eğer buğday tanesi kadar çam çekirdeğinden dağ gibi çam ağacını halkeylemek azamet ve kudret-i İlahiyeyle delil olduğunu düşünse,

elbette bizim gibi âciz-i mutlak ve fakir-i mutlakta böyle ihtiyac-ı şedid zamanında böyle bir eser zuhuru, vüs’at-i rahmet-i İlahiyeyle delildir demeye mecbur olur.

Ben sizi ve mu’terizleri Risale-i Nur’un şeref ve haysiyetiyle temin ediyorum ki: Bu işaretler ve evliyanın îmalî haberleri, remizleri, beni daima şükre ve hamde ve kusurlarımdan istiğfara sevk etmiş.

Hiçbir vakitte ve hiçbir dakika nefis-i emmareme medar-ı fahr u gurur olacak bir enaniyet ve benlik vermediğini, size bu yirmi sene hayatımın gözünüz önünde tereşşuhatıyla isbat ediyorum.

Evet bu hakikatla beraber insan kusurdan, nisyandan hâlî değil. Benim bilmediğim çok kusurlarım var. Belki de fikrim karışmış, risalelerde bazı hatalar olmuş.

But since they do not object to the false and corrupting interpretations of the people of misguidance, screened by setting up man-made translations in place of the sacred letters of the Qur'an, in the deficient letters of the new [Latin] script, and their harming the clear meanings of verses,

they surely should not object to someone wretched and persecuted expounding a fine point of the Qur'an's miraculousness in order to strengthen the belief of his brothers, to the extent of discouraging him in his service of belief, as not only the people of reality, anyone with even a grain of fairness would agree.

In addition I say this: in the face of the awesome attacks of misguidance at this time, the powerful, true ways, paths, and tariqats with millions of devoted followers have been apparently defeated.

But a semi-literate person under constant surveillance living opposite the police-station, who is alone and the object of a many-sided campaign of slander in order to make everyone execrate him,

cannot lay claim to the Risale-i Nur, which is more advanced than those other ways and has resisted the attacks more strongly, and that work cannot be the product of his skill, and he cannot take pride in it.

It has rather been bestowed directly by Divine mercy as a miracle of the All-Wise Qur'an at this time. He laid hands on that gift of the Qur'an together with thousands of his friends.

For sure the duty of chief interpreter fell to him, but evidence that it is not the work of his thought, knowledge, and intelligence is that in the Risale-i Nur are parts which were written in six hours, others that were written in two hours, others in one hour, and some in ten minutes even.

I swear that even with the power of memory of the Old Said (May God be pleased with him)* with my own thought I could not write in ten hours what was written in ten minutes.

*{Intending it to be a prayer, some of the scribes wrote the phrase (May God be pleased with him) after this wretched Said's name. I wanted to change it, but it occurred to me that since it is a prayer seeking God's pleasure, it should not be interfered with, so I did not change it.}

With my own mind and capacity I could not write in two days the treatise that was written in an hour. And neither myself nor the most exacting religious philosopher could research the matters of the Thirtieth Word and write it in six days, although it was written in one day in six hours. And so on.

That is to say, despite being bankrupt, I am the herald and servant of a wonderfully rich jeweller's shop.

Fakat Kur'an'ın hurufat-ı kudsiyesinin yerine beşerin tercümesini ikame perdesi altında, noksan huruflarla yeni hatt altında tahrifkârane ehl-i dalaletin tevilat-ı fasideleri âyâtın sarahatını incitmelerine bakmıyor gibi,

bîçare mazlum bir adamın kardeşlerinin imanını kuvvetlendirmek için bir nükte-i i'caziyeyi beyan ettiği için hizmet-i imaniyesine fütur verecek derecede itiraz, elbette değil ehl-i hakikat zâtlar belki zerre mikdar insafı bulunan itiraz edemez.

Bunu da ilâveten beyan ediyorum. Bu zamanda gayet kuvvetli ve hakikatlı milyonlarla fedakârları bulunan meşrebler, meslekler, tarikatlar, bu dehşetli dalalet hücumuna karşı zahiren mağlubiyete düştükleri halde

benim gibi yarım ümmi ve kimsesiz ve mütemadiyen tarassud altında, karakol karşısında ve müdhiş, müteaddid cihetlerle aleyhimde propagandalar ve herkesi benden tenfir etmek vaziyetinde bulunan bir adam,

o mesleklerden daha ileri, daha kuvvetli dayanan Risale-i Nur'a sahib değildir ve o eser onun hüneri olamaz, onunla iftihar edemez.

Belki doğrudan doğruya Kur'an-ı Hakîm'in bu zamanda bir nevi mu'cize-i maneviyesi olarak rahmet-i İlahiye tarafından ihsan edilmiştir. O adam, binler arkadaşıyla beraber o hediye-i Kur'aniyeye el atmışlar.

Her nasılsa birinci tercümanlık vazifesi ona düşmüş. Onun fikri ve ilmi ve zekâsının eseri olmadığına delil, Risale-i Nur'da öyle parçalar var ki, bazı altı saatte, bazı iki saatte, bazı bir saatte, bazı on dakikada yazılan risaleler var.

Ben yemin ile temin ediyorum ki, Eski Said'in (R.A.)* kuvve-i hâfızası da beraber olmak şartıyla o on dakika işi on saatte fikrim ile yapamıyorum.

*{(Haşiyecik): Bazı müstensihler, bu bîçare Said hakkında (R.A.) kelimesini bir dua niyetiyle yazmışlar. Ben bozmak istedim, hatıra geldi ki: "Allah razı olsun" manasında bir duadır, ilişme. Ben de bozmadım.}

O bir saatlik risaleyi, iki gün istidadımla, zihnimle yapamıyorum ve o bir günde altı saatlik risale olan Otuzuncu Söz'ü ne ben ve ne de en müdakkik dindar feylesoflar altı günde o tahkikatı yapamazlar ve hâkeza...

Demek biz müflis olduğumuz halde, gayet zengin bir mücevherat dükkânının dellâlı ve bir hizmetçisi olmuşuz.

Out of His grace and munificence may Almighty God make us and all Risale-i Nur students purely and sincerely constant in this service, and give us success. Amen. In veneration of the Lord of Messengers.

Said Nursi

#648

The Second Chapter Of The Twenty-ninth Flash

(On the phrase: All praise be to God!)

[This short treatise, called the Second Chapter, explains only nine of the countless lights and advantages of belief in God, which make man declare: "All praise be to God!"]

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

First Point

First of all, two things will be pointed out:

1. Philosophy is a pair of dark glasses which shows everything to be ugly and frightful.

While belief in God is a transparent, clear, luminous pair of spectacles which shows everything to be beautiful and familiar.

2. Man is connected with all creatures, has a sort of commerce with all things, and by nature is compelled to meet, talk, and be neighbourly with the things that blockade him; so too he possesses six aspects: a left, right, upper, lower, front, and back aspect.

On wearing either of these two pairs of spectacles, man can see the creatures and things present in the aspects mentioned above.

Right Aspect: What is meant by this aspect is the past.

When it is looked at through the spectacles of philosophy, what is seen is a vast, dark, terrifying, overturned graveyard, where the doomsday of the land of the past has come to pass.

There can be no doubt that this sight casts man into great terror, fear, and despair.

#649

However, when this aspect is looked at through the spectacles of belief, even if the land appears to have been turned upside down, as indeed it has, there has been no loss of life;

it is understood that its crew and inhabitants have been transferred to a better world, one full of light.

The graves and pits are seen to be underground tunnels, dug to lead to another, light-filled world.

Cenab-ı Hak fazl u keremiyle şu hizmette hâlisane, muhlisane bizi ve umum Risale-i Nur talebelerini daim ve muvaffak eylesin. Âmin bihürmeti Seyyid-il Mürselin. Said Nursî

Yirmidokuzuncu Lem'adan İkinci Bab

بِسْمِ اللَّهِ سُبحَانَهُ

(Bu İkinci Bab, "Elhamdülillah" hakkındadır.)

[İkinci Bab ile tabir edilen şu risalecikte "Elhamdülillah" cümlesini insanlara dedirten imanın sonsuz faide ve nurlarından, yalnız dokuz tane beyan edilecektir.]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Birinci Nokta

Evvelâ iki şey ihtar edilecektir:

1. Felsefe, her şeyi çirkin, korkunç gösteren siyah bir gözlüktür.

İman ise, herşeyi güzel, ünsiyetli gösteren şeffaf, berrak, nuranî bir gözlüktür.

2. Bütün mahlukatla alâkadar ve herşeyle bir nevi alış-verişi olan ve kendisini abluka eden şeyler ile lafzan ve manen görüşmek, konuşmak, komşuluk etmeye hilkaten mecbur olan insanın sağ, sol, ön, arka, alt, üst olmak üzere altı ciheti vardır.

İnsan mezkûr iki gözlüğü gözüne takmakla, mezkûr cihetlerde bulunan mahlukatı, ahvali görebilir.

Sağ Cihet: Bu cihetten maksad, geçmiş zamandır.

Binaenaleyh felsefe gözlüğüyle sağ cihete bakıldığı zaman, mazi ülkesinin kıyameti kopmuş, altı üstüne çevrilmiş, karanlıklı, korkunç büyük bir mezaristanı andıran bir şekilde görünecektir.

Ve bu görünüşte insan pek büyük bir dehşete, vahşete, me'yusiyete maruz kaldığında şübhe yoktur.

Fakat iman gözlüğüyle o cihete bakıldığı zaman, hakikaten o ülkenin altı üstüne çevrilmiş bir şekilde görünürse de, fakat can telefî yoktur.

Mürettebatı, sâkinleri daha güzel, nuranî bir âleme nakledilmiş oldukları anlaşılıyor.

Ve o kabirler, çukurlar da, nuranî bir âleme girmek için kazılan yeraltı tünelleri şeklinde telakki edilecektir.

That is to say, the joy, relief, confidence, and peace of mind belief gives to man is a Divine bounty which makes him repeat thousands of times over: "All praise be to God!"

Left Aspect: When the future is looked at through the spectacles of philosophy, it appears in the form of a huge, black, terrifying grave which is going to rot us and make us prey to snakes and scorpions which will eliminate us.

But when it is looked at through the spectacles of belief, it is seen in the form of a repast comprising every variety of the finest and most delicious foods and drinks which Almighty God, the Most Merciful and All-Compassionate Creator, has prepared for man.

So it makes him repeat many thousands of times: "All praise be to God!"

Upper Aspect: This is the heavens. When a person looks at this aspect through the spectacles of philosophy,

he feels an awful terror at the great speed and variety of the motions -like horse races or military manoeuvres- of the millions of stars and heavenly bodies in endless space.

Whereas when a believer looks at them, he sees that just as those strange and wonderful manoeuvres are being carried out under the supervision of a commander and at his command,

so the stars are adorning the world of the heavens and are light-giving lamps for him. As a result he feels not fear and fright at those horses racing, but familiarity and affection.

It is surely little to say: "All praise be to God!" thousands of times for the bounty of belief which thus illuminates the world of the heavens.

Lower Aspect: This is the earth. When man looks at this world with the eye of philosophy,

he sees it as an untethered, unhaltered animal wandering aimlessly around the sun, or like a holed and captainless boat, and he is carried away by fear and anxiety.

But when he looks with belief, he sees it in the form of a ship of the Most Merciful One ploughing its course around the sun under the command of God Almighty, with all its food, drink, and clothing on board, for the pleasure of mankind.

So he starts to declare with great feeling: "All praise be to God!" for this great bounty which springs from belief.

Front Aspect: If a person who indulges in philosophy looks at this aspect,

he sees that all living creatures, whether human or animal, are disappearing group by group and with great speed towards it. That is to say, they are going to non-being and ceasing to exist.

Demek imanın insanlara verdiği sürur, ferahlık, itminan, inşirah, binlerce "Elhamdülillah" dedirten bir nimettir.

Sol Cihet: Yani, gelecek zamana felsefe gözlüğüyle bakıldığı zaman; bizleri çürütecek, yılan ve akreplere yedirip imha edecek, zulümatlı, korkunç, büyük bir kabir şeklinde görünecektir.

Fakat iman gözlüğüyle bakılırsa Cenab-ı Hakk'ın Hâlık-ı Rahman-ı Rahîm'in insanlara ihzar ettiği çeşit çeşit nefis, leziz me'kûlât ve meşrubata zarf olan bir maide ve bir sofra-i Rahmanî şeklinde görünecektir.

Ve binlerce "Elhamdülillah" okutturarak tekrar ettirecektir.

Üst Cihet: Yani, semavat cihetine felsefe ile bakan bir adam,

şu sonsuz boşlukta, milyarlarca yıldız ve kürelerin (at koşusu gibi veya askerî bir manevra gibi) yaptıkları pek sür'atli ve muhtelif hareketlerinden büyük bir dehşete, vahşete, korkuya maruz kalacaktır.

Fakat imanlı bir adam baktığı vakit o garib, acib manevranın bir kumandanın emriyle nezareti altında yapıldığı gibi;

semavat âlemini tezyin eden o yıldızların bize de ziyadar kandiller şeklinde olduklarını görecektir ve o atlar koşusunda korku, dehşet değil, ünsiyet ve muhabbet edecektir.

Âlem-i semavatı şöylece tasvir eden iman nimetine elbette binlerce "Elhamdülillah" söylemek azdır.

Alt Cihet: Yani, arz âlemine felsefe gözüyle bakan insan;

küre-i arzı başıboş, yularsız, şemsin etrafında serseri gezen bir hayvan gibi veya tahtaları kırık, kaptansız bir kayık gibi görür ve dehşete, telaşa düşer.

Fakat iman ile bakarsa, arzın Rahmanî bir sefine olup, Allah'ın kumandası altında bütün me'kûlât, meşrubat, melbusatıyla beraber, nev'-i beşeri tenezzüh için şemsin etrafında gezdiren bir sefine şeklinde görür.

Ve imandan neş'et eden şu büyük nimete büyük büyük "Elhamdülillah"ları söylemeye başlar.

Ön Cihet: Felsefeci bir adam bu cihete bakarsa görür ki:

Bütün canlı mahlukat -insan olsun, hayvan olsun- kabile be-kabile büyük bir sür'atle o cihete gidip kaybolurlar. Yani, ademe gider, yok olurlar.

Since he knows that he too is a traveller on that road, he goes out of his mind with grief.

But for a believer looking with the eye of belief, men journeying to that aspect are not passing to the world of non-existence, they are being transferred from one pasture to another like nomads,

and migrating from a transitory realm to an everlasting one, and from a farm of service and labour to the wages office, and from a country of hardship and difficulty to one of plenty and ease.

The believer meets this aspect with pleasure and gratitude.

Difficulties which occur on the road like death and the grave are sources of happiness by reason of their results.

For the road which leads to the luminous worlds passes through the grave, and the greatest happiness is the result of the worst, most grievous disasters.

For example, Joseph (PUH) attained the happiness of being ruler of Egypt only by way of being thrown into the well by his brothers and cast into prison at the slanders of Zulaikha.

In the same way, a child coming into the world from his mother's womb only reaches the happiness of this world as a result of the excruciating, crushing difficulties he experiences on the way.

Back Aspect: That is, since one who looks at those who have remained behind with the view of philosophy

can find no answer to the question: "Where have they come from and where are they going, and why did they come to the land of this world?", he naturally remains in a torment of bewilderment and doubt.

But should he look through the spectacles of belief, he will understand that men are observers, sent by the Pre-Eternal Sovereign to contemplate and study the wonderful miracles of power displayed in the exhibition of the universe,

and that after receiving their marks and ranks in conformity with the degree they have grasped the value and grandeur of those miracles of power and the degree to which the miracles point to the grandeur of the Pre-Eternal Sovereign, men will return to the Sovereign's realm.

So he will say: "All praise be to God!" for the bounty of belief which has given him this bounty.

Since the praise offered in saying: "All praise be to God!" for the bounty of belief, which thus banishes the above-mentioned layers of darkness, is also a bounty, praise should be offered for it too.

And praise should be offered a third time for this second bounty of praise, and a fourth time for the third bounty of praise...

Kendisinin de o yolun yolcusu olduğunu bildiğinden, teessüründen çıldıracak bir hale gelir.

Fakat iman nazarıyla bakan bir mü'min, insanların o cihete gidişleri, seyahatları adem âlemine değil, göçebeler gibi bir yayladan bir yaylaya bir intikaldir.

Ve fâni menzilden bâki menzile, hizmet çiftliğinden ücret dairesine, zahmetler memleketinden rahmetler memleketine göç etmek olup, adem âlemine gitmek değil diye bu ciheti memnuniyetle karşılar.

Fakat yol esnasında ölüm, kabir gibi görünen meşakkatlar netice itibariyle saadetlerdir.

Çünkü, nuranî âlemlere giden yol kabirden geçer ve en büyük saadetler büyük ve acı felâketlerin neticesidir.

Meselâ: Hazret-i Yusuf, Mısır azizliği gibi bir saadete, ancak kardeşleri tarafından atıldığı kuyu ve Zeliha'nın iftirası üzerine konulduğu hapis yoluyla nâil olmuştur.

Ve keza, rahm-ı maderden dünyaya gelen çocuk, mahud tünelde çektiği sıkıcı, ezici zahmet neticesinde dünya saadetine nâil oluyor.

Arka Cihet: Yani geride gelenlere felsefe nazarıyla bakılırsa;

"Yahu bunlar nereden nereye gidiyorlar ve ne için dünya memleketine gelmişlerdir?" diye edilen suale bir cevap alınamadığından -tabîî- hayret ve tereddüd azabı içinde kalınır.

Fakat nur-u iman gözlüğüyle bakarsa, insanların kâinat sergisinde teşhir edilen garib acib kudretin mu'cizelerini görmek ve mütalaa etmek için Sultan-ı Ezelî tarafından gönderilmiş mütalaacı olduklarını anlar.

Ve bunlar o mu'cizelerin derece-i kıymet ve azametine ve Sultan-ı Ezelî'nin azametine derece-i delaletlerine kesb-i vukuf ettikleri nisbetinde derece ve numara aldıktan sonra yine Sultan-ı Ezelî'nin memleketine dönüp gideceklerini anlar.

Ve bu anlayış nimetini kendisine îras eden iman nimetine "Elhamdülillah" diyecektir.

İhtar: Mezkûr zulmetleri izale eden iman nimetine "Elhamdülillah" diye edilen hamd dahi bir nimet olduğundan, ona da bir hamd lâzımdır.

Bu ikinci hamda da üçüncü bir hamd, üçüncüye de dördüncü bir hamd lâzımdır. **وَهَلَّمَ جَرًّا**

That is to say, an infinite chain of praise is born of a single uttering of the phrase:
"All praise be to God!"

Second Point

One should say: "All praise be to God!" for the bounty of belief which illuminates these six aspects,
for just as since it disperses the darkness of the six aspects, it may be considered a great bounty for the warding off of evil,
so too since it illuminates them it may be thought of as a second bounty, for the attraction of benefits.

Demek bir hamd-i vâhidden doğan hamdlerden ibaret gayr-ı mütenahî bir silsile-i hamdiye husule geliyor.

İkinci Nokta

Cihat-ı sitteyi tenvir eden iman nimetine de Elhamdülillah demesi lâzımdır.
Çünkü, iman cihat-ı sittenin zulûmatını izale etmekle def'-ul bela kabîlinden büyük bir nimet sayıldığı gibi
-tabîî- o cihat-ı sitteyi tenvir ettiği cihetle de celb-ül menafi' kabîlinden ikinci bir nimet sayılır.

www.risaleglobal.com

Therefore, since man is by nature civilized, he is connected with all the creatures in the six aspects, and through the bounty of belief has the possibility of benefiting from the six aspects.

Thus, according to a meaning of the verse: **Wheresoever you turn, there is the countenance of God**, {[*]: Qur'an, 2:115.} man finds enlightenment in whichever of the six aspects he is found.

In fact, someone who is a believer has a life which in effect stretches from the foundation of the world to its end.

This life of his receives assistance from the light of a life which extends from pre-eternity to post-eternity.

In the same way, thanks to the belief which illuminates the six aspects, man's narrow time and space are transformed into a broad and easy world.

This extensive world becomes like man's house, and the past and the future like present time for his spirit and heart. The distance between between them disappears.

Third Point

The fact that belief affords sources of support and assistance necessitates saying: "All praise be to God!"

Yes, because of their impotence and their multitudinous enemies, humankind are in need of a source of support to which they can have recourse to repulse those enemies.

Likewise, because of the abundance of their needs and their extreme poverty, they need a source of assistance from which they may seek help, so that through it they may meet their needs.

O man! Your one and only point of support is belief in God. The only source of assistance for your spirit and conscience is belief in the hereafter.

One who does not know of these two sources suffers constant fear in his heart and spirit, and his conscience is perpetually tormented.

While the person who seeks support from the first point and help from the second, experiences many pleasures and delights in his heart and spirit, so that he is both consoled, and his conscience is at ease.

Fourth Point

Through showing that similar pleasures exist and will be bestowed, the light of belief removes the pain that occurs when lawful pleasures start to fade.

Furthermore, through pointing out the source of bounties, it ensures that the bounties continue and do not diminish.

Binaenaleyh insan fitrî bir medeniyete sahip olduğundan cihat-ı sittede bulunan mahlukatla alâkadar olur. Ve iman nimetiyle de, insanın bütün cihat-ı sitteden istifade edebilmesi imkânı vardır.

Binaenaleyh **أَيْنَمَا تُولُوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ** âyet-i kerimesinin sırrıyla, cihat-ı sitteden herhangi bir cihetle olursa insan tenevvür eder.

Hattâ mü'min olan bir insanın dünyanın kuruluşundan sonuna kadar uzanan manevî bir ömrü vardır.

Ve insanın bu manevî ömrü ezelden ebede uzanan bir hayatın nurundan meded ve yardım alır.

Ve keza cihat-ı sitteyi tenvir eden iman sayesinde insanın şu dar zaman ve mekânı geniş ve rahat bir âleme inkılab eder.

Ve bu büyük âlem, bir insanın hanesi gibi olur. Ve mazi, müstakbel zamanları, insanın ruhuna, kalbine bir zaman-ı hal hükmünde olur. Aralarında uzaklık kalkıyor.

Üçüncü Nokta

İmanın istinad ve istimdad noktalarını hâvi olmasından da Elhamdülillah demesini iktiza eder.

Evet nev'-i beşer, aczi ve düşmanların kesreti dolayısıyla dayanacak bir nokta-i istinada muhtaçtır ki, düşmanlarını def' için o noktaya iltica etsin.

Ve keza kesret-i hacat ve şiddet-i fakr dolayısıyla da istimdad edecek bir nokta-i istimdada muhtaçtır ki, onun yardımıyla ihtiyaçlarını def'etsin.

Ey insan! Senin nokta-i istinadın ancak ve ancak Allah'a olan imandır. Ruhuna, vicdanına nokta-i istimdad ise ancak âhirete olan imandır.

Binaenaleyh bu her iki noktadan haberi olmayan bir insanın kalbi, ruhu tevahhuş eder; vicdanı daima muazzeb olur.

Lâkin birinci noktaya istinad ve ikincisinden de istimdad eden adam kalben ve ruhen pekçok zevk ve lezzetleri, ünsiyetleri hisseder ki; hem müteselli, hem vicdanı mutmain olur.

Dördüncü Nokta

İman nuru lezaiz-i meşruanın zevale başladıkları zaman hasıl olan elemeleri, emsalinin vürud ve gelmekte olduklarını göstermekle izale eder.

Ve keza nimetlerin devam edip tenakus etmemesini, nimetlerin menbainı göstermekle temin eder.

Similarly, through showing the pleasure of renewed acquaintance, it removes the pain of separation and parting.

That is to say, while many pains occur at the thought of the passing of a single pleasure, belief removes them by calling to mind the recurrence of the pleasure.

In any event there are further pleasures in the renewal of pleasure.

If a fruit has no tree, its pleasure is restricted to and ceases on its being eaten, and its ceasing is the cause of sorrow.

But if the fruit's tree is known, there is no pain when the fruit ceases to exist, for there are others to come in its place.

At the same time, renewal is in itself a pleasure.

For what troubles the human spirit most are the pains arising from separation.

Whereas the light of belief removes those pains through the hope of renewed meeting and the recurrence of similar encounters.

Fifth Point

The things among these beings man imagines to be hostile and foreign, and lifeless and lost as though orphans or dead, the light of belief shows to him as friends and brothers, as living, and as glorifying God.

That is to say, a person who looks with the eye of heedlessness supposes the beings in the world to be harmful like enemies, and he takes fright; he sees things as foreign.

For in the view of misguidance, there are no bonds of brotherhood between the things of the past and those of the future.

There is only an insignificant, partial connection between them.

As a consequence, the brotherhood of the people of misguidance is only for one minute within thousands of years.

In the view of belief, all the heavenly bodies appear as living and as familiar with one another.

Belief shows each of them to be glorifying its Creator through the tongue of its being.

It is in this respect that all the heavenly bodies possess a sort of life and spirit according to each.

There is no fear and fright therefore when the heavenly bodies are considered with this view of belief; there is familiarity and love.

Ve keza firak ve ayrılmaların elemelerini teceddüd-ü emsalinin lezzetini göstermekle izale eder.

Yani zeval düşüncesiyle bir lezzette çok elemeler olur ki, iman o elemeleri teceddüd-ü emsal ile ihtar ve izale eder.

Maahaza lezzetlerin teceddüdünde de başka lezzetler vardır.

Evet bir semerenin şeceresi olmasa, o semerede münhasır kalan lezzet, onun yemesiyle zâil olur ve zevali de mûcib-i teessür olur.

Fakat o semerenin şeceresi maruf ise, o semerenin zevalinden elem hasıl olmuyor, çünkü yerine gelen var.

Ve aynı zamanda, teceddüd haddizâtında bir lezzettir.

Ve keza ruh-u beşeri en ziyade sıkın, ayrılmalardan neş'et eden elemelerdir.

Nur-u iman o elemeleri teceddüd-ü emsal ve tahaddüs-ü visal ümidiyle izale eder.

Beşinci Nokta

İnsan şu mevcudattan kendisine düşman ve ecnebi tevehhüm ettiği veya ölümler, yetimler gibi hayatsız, perişan vehmettiği şeyleri nur-u iman, ahbab ve kardeş sıfatıyla gösterir ve hayatdar tesbihhan (tesbih eden) şeklinde irae eder.

Yani gaflet ile bakan adam, âlemin mevcudatını düşman gibi muzır telakki ederek tevahhuş eder. Ve eşyayı ecnebler gibi görür.

Çünkü dalalet nazarında mazi ve istikbal zamanlarındaki eşya arasında uhuvvet, kardeşlik rabıtası, bağlanışı yoktur.

Ancak zaman-ı halde eşya arasında küçük, cüz'î bir alâka olur.

Binaenaleyh ehl-i dalaletin yekdiğerine olan uhuvvetleri, binler senelik uzun bir zamanda bir dakika kadardır.

Ve keza iman nazarı bütün ecrâmı hayatdar, birbirine ünsiyetli olduklarını görüyor.

Ve her bir cirmin lisan-ı haliyle Hâlık'ının tesbihatını yapmakta olduğunu da gösteriyor.

İşte bu itibarla bütün ecrâmın kendilerine göre bir nevi hayat ve ruhları vardır.

Binaenaleyh imanın şu görüşüne nazaran o ecrâmda dehşet, vahşet yoktur. Ünsiyet ve muhabbet vardır.

The view of unbelief sees human beings, powerless as they are to secure their desires, as ownerless and without protector; it imagines them to be grieving and sorrowful like weeping orphans on account of their impotence.

The view of belief on the other hand, sees them as living creatures; not as orphans but officials charged with duties; as servants glorifying and extolling God.

#653

Sixth Point

The light of belief depicts this world and the hereafter as two tables displaying numerous varieties of bounties from which a believer benefits through the hand of belief, his inner and external senses, and his subtle, spiritual faculties.

In the view of misguidance, the sphere from which a living being may benefit diminishes and is restricted to material pleasures.

While in the view of belief, it expands to a sphere which embraces the heavens and the earth.

Yes, a believer considers the sun to be a lamp hanging in the roof of his house, and the moon to be a night-light.

They thus become bounties for him, and the sphere from which he benefits is broader than the heavens.

With the eloquent verses, **And He has made subject to you the sun and the moon**, {[*]:Qur'an, 14:33.} and, **He it is Who enables you to travel the land and the sea**, {[*]:Qur'an, 10:22.} the Qur'an of Miraculous Exposition alludes to these wonderful bounties and blessings which arise from belief.

Seventh Point

It is known through belief that God's existence is a bounty surpassing all other bounties, a great bounty which is a source, a fountain, containing endless varieties of bounties, innumerable sorts of blessings, and uncountable kinds of gifts.

It is consequently incumbent on man and a debt to offer praise and laudation for the bounties of belief to the number of particles in the world.

A number of these have been shown in various parts of the Risale-i Nur; discussing belief in God, they raise the veil from these bounties and point them out.

One of the bounties for which praise should be offered with all the praise that the phrase **"All praise be to God!"** indicates with the 'Lam of specification,' {[*]: 'Lam of specification'; that is, the **li** in al-hamdulillah. [Tr.]} is the bounty of Divine mercy.

Dalalet nazarı, matlublarını tahsil etmekten âciz olan insanların sahipsiz, hâmisiz olduklarını telakki eder ve hüznün, keder, aczlerinden dolayı ağlayan yetimler gibi zanneder.

İman nazarı ise, canlı mahlukata, ağlar yetimler gibi değil, ancak mükellef memur, muvazzaf zâkir ve tesbihhan ibad sıfatıyla bakar.

Altıncı Nokta

Nur-u iman, dünya ve âhiret âlemlerini çeşit çeşit nimetlere zarf iki sofraya tasvir eder ki; mü'min olan kimse iman eliyle ve zahirî, bâtinî duygularıyla ve manevî, ruhî olan letaifiyle o sofralardan istifade ediyor.

Dalalet nazarında ise, zevilhayatın daire-i istifadesi küçülür, maddî lezzetlere münhasırdır.

İman nazarında, semavat ve arzı ihata eden bir daire kadar tevessü' eder.

Evet bir mü'min, Güneş'i kendi hanesinin damında asılmış bir lüküs; kameri bir idare lâmbası addedebilir.

Ve bu itibarla Şems, Kamer kendisine birer nimet olur. Binaenaleyh mü'min olan zâtın daire-i istifadesi semavattan daha geniş olur.

Evet Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan **وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَ**

القَمَرَ **وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ** âyetlerin

belâgatıyla, imandan neş'et eden şu hârika ihsanlara, in'amlara işaret ediyor.

Yedinci Nokta

Nur-u iman ile bilinir ki: Allah'ın varlığı bütün nimetlerin fevkinde öyle büyük bir nimettir ki; sonsuz nimetlerin enva'ını, nihayetsiz ihsanların cinslerini, sayısız atıyyelerin sınıflarını hâvi bir menba ve bir kaynaktır.

Binaenaleyh zerrat-ı âlemin adedince iman nimetine hamd ü sena etmek bir borçtur.

Risale-i Nur'un eczasında bir kısmına işaretler yapılmıştır. Maahaza iman-ı billahtan bahseden Risale-i Nur'un cüz'leri, bu nimetten perdeyi kaldırarak gösteriyor.

الْحَمْدُ لِلَّهِ lâm-ı istiğrakla işaret ettiği umum hamdler ile

hamdedilmesi lâzım olan nimetlerden birisi de, rahmaniyyet nimetidir.

Indeed, mercy comprises bounties to the number of living beings which manifest Divine mercy.

For man in particular is connected with all living creatures, and in this respect is gladdened by their happiness and saddened by their pain.

Thus, a bounty found in a single individual is a bounty also for his fellows.

Another which comprises bounties to the number of children which are blessed with their mother's tenderness, and which deserves praise and laudation, is Divine compassion.

#654

Yes, a person with conscience who feels sorrow and pity at the weeping of a motherless, hungry child, surely feels pleasure at a mother's compassion for her child, surely he is pleased and happy.

Thus, pleasures of this sort are each a bounty and require praise and thanks.

Another of the bounties requiring praise and thanks to the number of all the varieties and instances of wisdom contained in the universe is Divine wisdom.

For just as man's self is endowed with the manifestation of Divine mercy and his heart with the manifestation of Divine compassion, so too does his intellect take pleasure at the subtleties of Divine wisdom.

So in this respect they require endless praise and laudation through the declaring of "All praise be to God!"

Another is the bounty of **preservation**, for which praise should be offered to the number of manifestations of the Divine Name of **Inheritor**, and the number of descendants who endure after the passing of their forbears, and the number of the beings of the next world, and the number of men's actions which are preserved so as to be the means of their receiving their rewards in the hereafter; praise should be offered with so great an "All praise be to God!" that it fills all space with its sound.

For the continuation of a bounty is more valuable than the bounty itself. The perpetuation of pleasure is more pleasurable than the pleasure itself. To abide permanently in Paradise is superior to Paradise itself; and so on.

Consequently, the bounties which Almighty God's attribute of Preserver comprise are greater and far superior to all the bounties existent in all the universe.

Thus, this attribute requires an "All praise be to God!" as great as the world.

You can compare the rest of the Divine Names with the four mentioned here, and since in each are endless bounties, each requires endless praise and thanks.

Evet rahmaniyet, zevilhayattan rahmete mazhar olanların sayısınca nimetleri tazammun etmiştir.

Çünkü bilhâssa insan, herbir zîhayatla âlakadardır. Bu itibarla insan her zîhayatın saadetiyle saidleşir ve elemeleriyle müteessir olur.

Öyle ise herhangi bir ferdde bulunan bir nimet, arkadaşlarına da bir nimettir.

Ve keza vâlidelerin şefkatleriyle nimetlenen çocukların sayısınca nimetleri tazammun edip ona göre hamdlere, senalara kesb-i istihkak edenlerden birisi de rahîmiyettir.

Evet annesiz aç bir çocuğun ağlamasından müteessir ve acıyan bir vicdan sahibi, elbette vâlidelerin çocuklarına olan şefkatlerinden zevk alır, memnun ve mahzuz olur.

İşte bu gibi zevkler birer nimettir, hamd ve şükür isterler.

Ve keza kâinatta mündemiç hikmetlerin bütün enva' u efradı adedince hamd ve şükürleri iktiza edenlerden birisi de hakîmiyettir.

Zira insanın nefsi, rahmaniyetin civeleriyle, kalbi de rahîmiyetin tecelliyatıyla nimetlendikleri gibi; insanın aklı da hakîmiyetin letaifiyle zevk alır, telezzüz eder.

İşte bu itibarla ağız dolusuyla "Elhamdülillah" söylemekle hamd ü senaları istilzam eder.

Ve keza esma-i hüsnadan "**Vâris**" isminin tecelliyatı adedince ve babalar gibi usûlün zevalinden sonra bâki kalan fûruatın sayısınca ve âlem-i âhiretin mevcudatı adedince ve uhrevî mükâfatları almağa medar olmak üzere hıfzedilen beşerin amelleri sayısınca, sadâsıyla şu fezayı dolduracak kadar büyük bir Elhamdülillah ile hamd edilecek **hafîziyet** nimetidir.

Çünkü nimetin devamı, nimetin zâtından daha kıymetlidir. Lezzetin bekası, lezzetten daha lezizdir. Cennet'te devam, Cennet'in fevkindedir ve hâkeza...

Binaenaleyh Cenab-ı Hakk'ın hafîziyeti tazammun ettiği nimetler, bütün kâinatta mevcut bütün nimetlerden daha çok ve daha üstündedir.

Bu itibarla ağız dolusu ile bir Elhamdülillah ister.

Şu zikredilen dört isme bâki kalan esma-i hüsnayı kıyas et ki; herbir isminde sonsuz nimetler bulunduğu için sonsuz hamdlere, şükürleri istilzam ederler.

Likewise, the Prophet Muhammad (Peace and blessings be upon him), who is the means of attaining the bounty of belief and has the authority to open all the treasures of bounty, is also such a bounty that mankind bears for all eternity the debt of praising and applauding him.

Likewise, the bounties of Islam and the Qur'an, which are the index and source of all varieties of bounties, material and spiritual, require and deserve unending, infinite praise.

Eighth Point

Praise be to God, Whom, according to the Qur'an of Mighty Stature, which is its expounder, this mighty book known as the universe praises and extols with all its chapters and sections, all its pages and lines, all its world and letters - the Most Pure and Holy One, Whom it praises and extols through making manifest His attributes of beauty and perfection.

#655

It is as follows: According to its capacity, whether great or small, each inscription in this mighty book praises and extols its Inscribe, Who is the Single and Eternally Besought One, through displaying His glorious attributes.

Likewise, each inscription in the book of the universe offers praise through exhibiting the attributes of Beauty of its Scribe, Who is the Most-Merciful and Compassionate One.

Likewise, through reflecting and mirroring the manifestations of the Most Beautiful Names, all the inscriptions and points and embroideries in this book utter the praises of the Most Pure and Holy One through lauding, glorifying, and exalting Him.

Likewise, each ode in this book of the universe extols and glorifies its Composer, Who is All-Powerful and All-Knowing.

Ninth Point

.....

{(*)}: I do not have the key to these cyphers that I might decode them.

Moreover, the head of one who is fasting can neither decypher them, nor disclose their meanings.

Forgive me, I could do only this much, and that through the moral assistance of the author, the spiritual effulgence of the Night of Power, and being in the vicinity of Mawlana Jalaluddin.

The translator, Abdülmecid Nursî}

* * *

Ve keza bütün nimet hazinelerini açmak salahiyetinde olan nimet-i imana vesile olan Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm dahi öyle büyük bir nimettir ki; nev'-i beşer ile'ebed o zâtı (A.S.M.) medh ü sena etmeye borçludur.

Ve keza maddî ve manevî bütün nimetlerin enva'ına fihriste ve kaynak olan İslâmiyet ve Kur'an nimeti de gayr-ı mütenahî hamdleri bil'istihkak istilzam eder.

Sekizinci Nokta

Öyle bir Allah'a hamdolsun ki, kâinat ile tabir edilen şu Kitab-ı Kebir ve onun tefsiri olan Kur'an-ı Azîmüştan'ın beyanına göre bütün bablarıyla fasılları ve bütün sahifeleriyle satırları ve bütün kelimatıyla harfleri, o Zât-ı Akdes'e -sifât-ı cemaliye ve kemaliyesini izhar ile- hamd ü senahandır.

Şöyle ki: O kitab-ı kebirin her bir nakşı, küçük olsun büyük olsun (karınca kaderince) Vâhid ve Samed olan nakkaşının evsaf-ı celaliyesini izhar ile hamd ü senalar eder.

Ve keza o kitabın herbir yazısı Rahman ve Rahîm olan kâtibinin evsaf-ı cemaliyesini göstermekle senahan oluyor.

Ve keza o kitabın her bir nazmı, kasidesi Kadîr, Alîm olan nâzımını takdis ile tahmid eyler.

Ve keza, o kitabın bütün yazıları, noktaları, nakışları, esma-i hüsnanın tecelliyat ve civelere ma'kes ve mazhar olmak cihetiyle o Zât-ı Akdes'i takdis, tahmid, temcid ile senahandır.

Dokuzuncu Nokta

.....

{(*)}: Bu gibi şifrelerin anahtarı bende yoktur ki açayım.

Maahaza oruçlu bir kafa, ne o şifreleri açabilir ve ne o darbları yapabilir.

Kusura bakmayınız. Bu kadarı da ancak yine müellifinin manevî yardımıyla ve Leyle-i Kadr'in bereketiyle ve Mevlâna'nın komşuluğundan istifade ile yapabildim. Mütercim Abdülmecid Nursî}

The Supplicant

الدَّاعِي

My demolished grave in which are piled up

{(*)}: *This line is his signature.*

Seventy-nine dead Said's with his sins and sorrows.

{(**)}: *Since the body is renewed twice every year, it means that [each year] two Said's have died. Also, this year Said is in his seventy-ninth year. It means one Said has died every year, so that he will live to this date.[Bediuzzaman died in 1379 according to the Hijri calendar, and his grave was demolished and moved in 1380.-Tr.]}*

The eightieth is a gravestone to a grave;

Altogether they weep at Islam's decline.

{(***)}: *With a premonition of the future, he perceived its present state, twenty years later.*

Together with my gravestone and moaning grave of dead Said's

I go forward to the field of tomorrow's future.

I am certain that the skies of the future and Asia

Will together surrender to Islam's clean, shining hand.

For it promises the prosperity of belief;

It affords peace and security to mankind.

* * *

Yıkılmış bir mezarım ki, yığılmıştır içinde

{(*)}: *Bu kıt'a, onun imzasıdır.*

Said'den yetmiş dokuz emvat bâ-âsam âlâma.

{(**)}: *Her senede iki defa cisim tazelendiği için iki Said ölmüş demektir. Hem bu sene Said yetmişdokuz senesindedir. Herbir senede bir Said ölmüş demektir ki, bu tarihe kadar Said yaşayacak.}*

Sekseninci olmuştur, mezara bir mezar taş.

Beraber ağlıyor hüsrân-ı İslâm'a.

{(***)}: *Yirmi sene sonraki bu şimdiki hali, hiss-i kabl-el vuku' ile hissetmiş.}*

Mezar taşım ile pür-emvat enindar o mezarımla

Revanım sâha-i ukba-yı ferdâma.

Yakînım var ki: İstikbal semavatı, zemin-i Asya

Bâhem olur teslim, yed-i beyza-yı İslâm'a.

Zira yemin-i yümn-ü imandır

Verir emni eman ile enâma...

* * *

O God! O Most Merciful! O Most Compassionate!

O Single One! O Ever-Living One! O Self-Subsistent One!
O Sapient One! O All-Just One! O Most Holy!

For the sake of Your Greatest Name, and in veneration of the Qur'an of Miraculous Exposition, and in honour of Your Most Noble Messenger, Upon whom be blessings and peace,

bestow everlasting happiness in Paradise on the publishers of this book, the Rays Collection of Bediuzzaman Said Nursi, and on all those who assist them. Amen!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا فَرْدُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَكَمُ
يَا عَدْلُ يَا قُدُّوسُ

İsm-i A'zam'ın hakkına ve Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın hürmetine ve Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın şerefine,

bu mecmuayı bastıranları ve mübarek yardımcılarını Cennet-ül Firdevs'te saadet-i ebediyeye mazhar eyle. Âmin...

And grant them unending success in the service of belief and the Qur'an. Amen!

And for each word of the Rays write a thousand merits in the books of their good deeds. Amen!

And bestow on them perseverance, constancy, and sincerity in publishing the Risale-i Nur.

Amen! O Most Merciful of the Merciful! Grant happiness in this world and the next to all the Students of the Risale-i Nur. Amen!

Preserve them from the evil of satans among jinn and men. Amen!

And forgive the faults of this powerless and wretched Said. Amen!

In the name of all the Students of the Risale-i Nur, Said Nursi

Ve hizmet-i imaniye ve Kur'anîyede daima muvaffak eyle. Âmin...

Ve defter-i hasenatlarına Şualar Mecmuasının herbir harfine mukabil bin hasene yazdır. Âmin...

Ve Nurların neşrinde sebat ve devam ve ihlas ihsan eyle. Âmin.

Ya Erhamerrâhimîn!.. Umum Risale-i Nur şakirdlerini iki cihanda mes'ud eyle. Âmin...

İnsî ve cinnî şeytanların şerlerinden muhafaza eyle. Âmin...

Ve bu âciz ve bîçare Said'in kusuratını affeyle. Âmin...

Umum Nur Şakirdleri namına
Said Nursî

www.risaleglobal.com